Digitized by Google

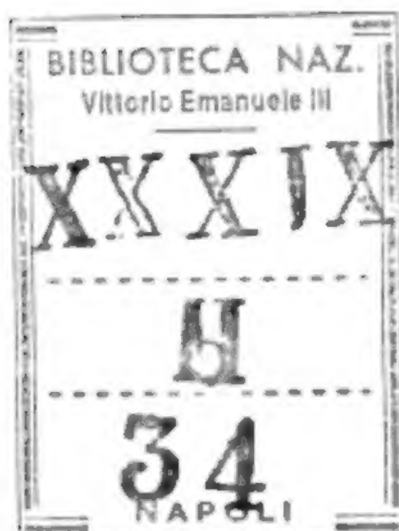
BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXIX
H
34
NAPOLI

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE UNDECIM,

GRAECE ET LATINE,

CUM NOTIS

STEPHANI BERGLERI.

ARISTOPHANIS
COMOEDIAE UNDECIM,
GRAECE ET LATINE,

Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis

STEPHANI BERGLERI

nec non

CAROLI ANDREAE DUKERI

ad quatuor priores.

Accedunt

DEPERDITARUM COMOEDIARUM

FRAGMENTA,

A THEOD. CANTERO ET GUL. CODDAEO COLLECTA,

earumque Indices a JOH. MEURSIO & JOH. ALB. FABRICIO digesti.

CURANTE

PETRO BURMANNO SECUNDO,

qui Praefationem praefixit.

TOM. II.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud SAMUELEM ET JOANNEM LUCHTMANS,

Academiae Typographos. MDCCLX.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

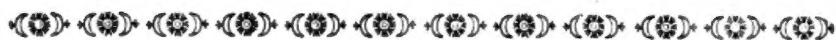

ARISTOPHANIS VESPAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΣΩΣΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.	Sosias, Servus.
ΞΑΝΘΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.	Xanthias, Servus.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.	Bdelycleon, Filius Senis.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.	Philocleon, Senex.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.	Chorus Senum Crabronum.
ΠΑΙΔΕΣ.	Pueri.
ΚΗΡΥΞ.	Praeco.
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.	Thesmotheta.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.	Accusator.
ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.	Canis Cydathenaeus.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ.	Servus Philocleonis.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ ΓΥΝΗ.	Mulier Panes Vendens.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.	Euripides.
ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.	Alius Accusator.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΣΦΗΚΕΣ.

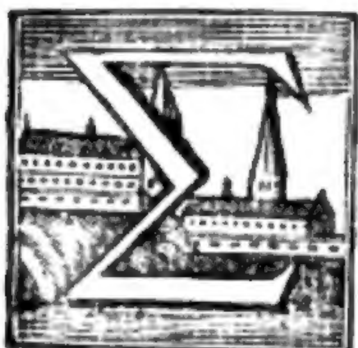

ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΩΣ. Οὗτος τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
ΞΑΝΘ. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
ΣΩΣ. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
Ἆρ' οἶσθά γ', οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
ΞΑΝΘ. Οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
ΣΩΣ. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
Κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
ΞΑΝΘ. Ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεόν, ἢ κορυβαντιᾷς.
ΣΩΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
ΞΑΝΘ. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
ΣΩΣ. Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑΝΘ. Ἐδόκουν αἰετὸν
Καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν·

Κἆτ'-

vſ. 2. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν] Ariſtot. Lib. V. Polit. cap. 8. ὥστε δεῖ τοὺς τῆς πολιτείας φροντίζοντας φόβους παρασκευάζειν, ἵνα φυλάττωσι καὶ μὴ καταλύωσιν, ὥσπερ νυκτερινὴν φυλακήν, τὴν τῆς πολιτείας τήρησιν. *Itaque oportet eos, quibus curae eſt Reſp. metum injicere civibus, ut cuſtodiant, & non tanquam vigilias nocturnas diſſolvant reip. conſervationem.*

vſ. 4. Κνώδαλον] Sic in Lyſiſtrata vſ. 480. mulieres vocat κνώδαλα, *belluas, beſtias*: ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις; ubi vide Notam. Diogenes Canis Epiſt. 27 de Graecis: οὐδὲν φροντίσας κνωδάλων νωθρῶν, μὴ ἐπισταμένων, ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ, λόγους Κυνός. *Nihil curans belluas ſtupidas, quae non intelligunt, ut dictum in Epiſtola, verba Canis.* Cratinus apud Scholiaſtem Comici ad Aves vſ. 767. τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ Πεισίαν, Ὀσφρύωνα, Διιτρεφῆ. *Tres impudentes beſtias Piſiam, Oſphryonem, & Diitrephem.*

vſ. 5. Ἀπομερμηρίσαι] Scholia: Μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον κατάπτωσις περὶ τὴν ἕω· λέγεται δὲ μέρμηρα καὶ φροντίς. ἐκ δὲ τούτου τὸ καθεύδειν· οἱ γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς φροντίδας. *De lapſu in ſoporem, qui fit circa auroram, dicitur μέρμηρα· quo nomine etiam dicitur cura. Unde (verbum ἀπομερμηρίσαι ſignificat) dormire; dormientes enim deponunt curas.*

vſ. 7. Ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ] Nempe Somnus. Pindarus Pythiorum I. κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατί, βλεφάρων ἁδὺ κλᾷστρον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ. *Nigramque ei (nempe Aquilae) nubem capiti adunco, ſuperciliorum dulce clauſtrum, offudiſti. Et illa dormiens molle tergum tollit.* Vide ad vſ. 11.

vſ. 8. Ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς;] Scriberem potius ἀλλ' ἦ· ut apud Sophoclem in Electra vſ. 885. Ἀλλ' ἦ μέμηνας ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; *An tu miſera inſanis & in Tuis malis, meiſque rides?* ut habet Editio Pauli Stephani. Vide ad Acharn. vſ. 1110.

Ibid. Κορυβαντιᾷς] Vide Notam ſequentem.

vſ. 9. Ἐκ Σαβαζίου] Quia alter uſus eſt verbo κορυβαντιᾷς, quod eſt à Κορύβαντες, qui Dii habebantur furentes, &, ut Scholiaſtes ait, furorem hominibus immittebant; Sabazii mentionem facit, qui e uſdem erat commatis Deus, nempe Bacchus; Scholia: Σαβάζιον δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Θρᾷκες καλοῦσι. notum autem eſt Bacchi thiaſos furore agitatos fuiſſe. Cogitandum autem eſt Soſiam, ad quem haec dicuntur, ſedentem dormire, caputque

ARISTOPHANIS
VESPAE.

SOSIAS, XANTHIAS.

Sos. Heus tu, quid facis, infelix Xanthia?
XANTH. Custodiam nocturnam dissolvere disco.
Sos. Magnum ergo quoddam malum debebas lateribus *tuis*.
Anne etiam scis qualem custodiamus belluam?
XANTH. Scio, sed cupio paullulum dormire.
Sos. Tu vero aude; nam & meis
Pupulis jam aliquid dulce offunditur.
XANTH. Numquid insanis aut corybantum more furere incipis?
Sos. Non; sed somnus aliquis ex Sabazio me incessit *barbarus*.
XANTH. Eundem ergo mecum colis Sabazium;
Nam & mihi modo quasi hostis invaserat
Palpebras Medus aliquis somnus, qui fecit ut nictaverim.
Et sane mirabile insomnium vidi modo.
Sos. Et ego revera, quale nunquam *ante hac vidi*.
Sed tu narra prior. XANTH. Videbatur mihi aquila
Devolans in forum, magna admodum,
Rapere unguibus clypeum
Aeratum, & procul in coelum auferre:

Deinde

putque modo demittere, modo attollere: talis autem gestus videtur Corybantum & bacchantium esse. Ceterum isti Dii vix digni habiti sunt Deorum concilio: Lucianus in Icaromenippo: Παρὰ τὸν Πᾶνα, καὶ τοὺς Κορύβαντας, καὶ τὸν Ἄττιν, καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς. Idem in Deorum concilio: ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν; De Sabazio Cicero lib. 2. de Legibus: *Novos vero Deos sic Aristophanes facetissimus Poëta veteris Comoediae vexat, ut apud eum Sabazius & quidam alii Dii peregrini judicati, e civitate ejiciantur.* Comoedia non extat, ad quam respicit Cicero. Vide etiam ad Lysistr. vs. 389

vs. 10, Βουκολεῖς] Scholia: *πλανᾷς*, *alii*. Aeschyli Scholiastes exponit modo per θεραπεύειν, modo per πλανᾷν. quandoque etiam ἀπατᾷν significat.

vs. 11. Ἐπεστρατεύσατο] Metaphorice, ut significet se vehementer premi a somno, quasi ab exercitu hostili. Similiter Euripides loquitur de Amore in Hippolyto vs. 525. Ἔρως, Ἔρως, ὁ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν, οὓς ἐπιστρατεύσῃ· *Amor, amor, qui oculis instillas desiderium, inducens suavem voluptatem animae illorum, quos invadis.* confer cum istis, Comici haec verba vs. 7. κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνος τι καταχεῖται γλυκύ. Idem de malo ingruente usus est verbo ἐπιστρατεύειν in Medea vs. 1185. Διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο· *Nam duplex malum infestabat eam.*

vs. 12. Μῆδος] Scholia: πρὸς τὸ Σαβάζιος εἶπε καὶ οὗτος τὸ Μῆδος. Nempe quia alter Sabazii Barbari Dei mentionem fecerat; iste etiam Medum sive Barbarum se invasisse dicit. Dicebat autem Scholiastes vs. 9. ad vocem Σαβάζιος. παίζει δὲ ὡς εἰ ἔλεγε, βάρβαρός καὶ σκληρός ὕπνος· i. e. *locatur, quasi dicat: Barbarus aliquis & durus atque vehemens somnus.* Nempe non tantum ad gestum sedendo dormientis, caputque bacchantium more jactantis respicit, sed eo etiam, quod isti dii essent Barbarorum.

vs. 18. Ἐπίχαλκον] Hoc addit ad tollendam ambiguitatem vocis ἀσπὶς, quae & clypeum & bestiam serpentem significat, ut insomnium absurdius & mirabilius videatur; nam aquila serpentes non clypeos rapit: praeterea quaerit occasionem notandi Cleonymum, qui clypeum abjecerat. Ceterum ἐπίχαλκος ἀσπὶς idem est quod χαλκόνωτος ἀσπὶς apud Euripidem in Troadibus vs. 1136. vide ad Acharn. vs. 1123.

Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
ΣΩΣ. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
Πῶς δή προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
Ὅ, τι ταυτὸ θηρίον ἔν τε γῇ, κἀν οὐρανῷ,
Κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
ΞΑΝΘ. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩΣ. Μὴ φροντίσῃς·
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
ΞΑΝΘ. Δεινόν γέ πού 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα;
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩΣ. Ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
ΞΑΝΘ. Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
ΣΩΣ. Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πνυκὶ
Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
Κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μοὐδόκει
Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
Ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.
ΞΑΝΘ. Αἰβοῖ. ΣΩΣ. Τί ἐστι; ΞΑΝΘ. Παῦε, παῦε, μὴ λέγε·
Ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
ΣΩΣ. Εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
Ἵστη βόειον δημόν. ΞΑΝΘ. Οἴμοι δείλαιος·
Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διϊστάναι.
ΣΩΣ. Ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
Ὁλᾷς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
ΞΑΝΘ. Ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
ΣΩΣ. Οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

Γιγνό-

vs. 20 Κλεώνυμος] In Nubibus vs. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.

vs. 29. Τοῦ σκάφους ὅλου] Scholia: ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι· καὶ Σοφοκλῆς. *Semper Poetae civitates cum navibus comparant. Ac Sophocles.* Locus, quem intellexit Scholiastes, est vel ille in Antigona vs. 196. ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα. *Haec est, quae servat cunctos, in hac incolumi navigantes amicos paramus nobis.* Ubi Scholia ad ἥδε· ἡ πόλις δηλονότι. Praecedebat autem vox χθὼν idem ibi valens. Ad πλέοντες autem Scholia: μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν. *metaphora a navibus:* vel ille, quem adduxi ad Ranas vs. 716. aut uterque, aut etiam alii.

vs. 30. Τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος] Perstat in metaphora de navi. Ut autem hic τρόπις τοῦ πράγματος, sic πρύμνα πόλεως apud Aeschylum in Septemthebana vs. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως. *Qui rerum curas gerit in puppi civitatis.* Quem locum citavit H. Stephanus & Florens. Ceterum Comicus videtur voce τρόπις alludere ad τρόπος, ut sit pro τὸν τρόπον τοῦ πράγματος.

vs. 36. Ἔχουσα φωνὴν —— ὑός] Mulieribus tribuit vocem porcorum. In Acharn. vs. 746. ἔπειτα δὲ γρυλλίζετε καὶ κοΐζετε χ' ἀνεῖτε φωνὰν χοιρίων. vide ibid. ad vs. [illegible].

Ibid. Ἐμπεπρησμένης] Scholia: ἐμπεφυσημένης, παχείας· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. *Inflatae, crassae & obesae;* nam πρῆσαι *significat flare.* Alias ἐμπεπρησμένος est incensus. Lucianus in Timone: καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας. deinde alter ibi dicit: ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρησται, ὦ μιαρέ, ἡ ἀκρόπολις. *Et quod arcem incendisti. Atqui, o scelerate, arx non est incensa.*

vs. 38. Ὄζει κάκιστον —— βύρσης] Indicat per illam πανδοκεύτριαν intelligendum esse Cleonem; propter etymologiam

Deinde istum *clypeum videbatur* abjicere Cleonymus.
Sos. Nihil ergo a gripho differt Cleonymus.
Xanth. Quomodo vero? Sos. Alloquetur aliquis convivas, sic dicens:
Quaenam est illa bellua, quae in terra, & in coelo,
Et in mari abjecit clypeum?
Xanth. Hei mihi, quid ergo mihi mali eveniet,
Qui tale insomnium vidi? Sos. Ne sis sollicitus:
Nihil enim erit mali, per Deos juro.
Xanth. Malum utique quiddam est homo abjiciens arma.
Tu vero jam tuum narra. Sos. Sed est magnum;
Nam de urbe est, & de nave ipsius Reip.
Xanth. Propera igitur memorare carinam hujus rei.
Sos. Videbatur mihi circa primum somnum in Pnyce
Concio adesse ovium sedentium,
Baculos habentium & pallia:
Deinde inter istas oves mihi videbatur
Verba facere balaena omnia excipere solita instar cauponae,
Quae vocem habebat obesae suis.
Xanth. Au! Sos. Quid est? Xanth. Desine, desine: ne narra.
Pessime olet insomnium istud putorem corii.
Sos. Deinde impura illa balaena trutinam tenens
Bubulum appendebat adipem. Xanth. Hei mihi misero!
Populum nostrum vult ad seditionem concitare.
Sos. Videbatur autem mihi Theorus prope
Humi sedere, caput coracis (*corvi*) habens:
Deinde Alcibiades ad me dicebat balbutiens:
Vides, Theolus caput colacis (*assentatoris*) habet.
Xanth. Recte id quidem Alcibiades balbutiebat.
Sos. Annon monstri simile id est, Theorus, *inquam*, corvus
Factus.

logiam vocis, quae componitur ex πᾶν & δέχομαι, *omnia capio*: quia Cleo *omnia* bona civium *capiat*. Erat autem Cleo βυρσοδέψης, *coriarius*: hinc insomnium de illo visum dicit olere *corio*. Similiter in Equitibus vs. 887. cùm Cleo cuidam donaret vestem, eumque illâ amiciret, ille dicit ad eum: αἰβοῖ· ἐς ἐς κόρακας ἀπορθήσει βύρσης κάκιστον ὄζον.

vs. 40. Βόειον δημόν] In Equitibus vs. 949. δημοῦ βοείου θρίον. utrobique ludit in ambiguitate: δημὸς *adeps*, δῆμος *populus*.

vs. 41. Τὸν δῆμον — διιστάναι] Ita interpretatur illud ὅτι δημὸν· propter cognationem vocum; nam διιστάναι est ab ἵσημι· δῆμος autem & δημὸς iisdem literis scribuntur.

vs. 42. Θέωρος] Hunc aliquoties ut Assentatorem notat.

vs. 45. Ὁλᾷς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει] Ita dixit balbus pro, ὁρᾷς Θέωρος κεφαλὴν κόρακος ἔχει. Nempe mutato ubique ρ in λ. Evadit autem sensus in Theorum conveniens; nam vult dicere Theorum esse *diis invisum* hominem *& adulatorem*. Θέωλος quasi à Θεὸς & ὄλλυμι *perdo*. (ubi ο in ω, ut in ἐξώλης, in Pace vs. 1073. ἐξώλης ἀπόλοιο) quasi dignus, *quem dii perdant*. Sic infra vs. 1143. ἐρωλὴν vocat vestem, in quam multa lana esset consumta. κόλαξ autem *adulator*. infra vs. 416. ὦ πόλις, καὶ Θέωρε θεοισεχθρία, κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

vs. 47. & 48. Ὁ Θέωρος κόραξ γεγενημένος] Simile insomnium Socratis de Platone apud Athenaeum XI. p. 507. ἔδοξε γὰρ ἰδεῖν τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον, ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφᾷν. *Dixit enim Socrates: Visus est mihi Plato in cornicem mutari, & capiti meo assultare, atque calvitiem meam scarificare.*

Γιγνόμενος. ΞΑΝΘ. Ἤικας', ἀλλ' ἄριστα. ΣΩΣ. Πῶς; ΞΑΝΘ. Ὅπως;
Ἄνθρωπος ὤν· εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
Οὐκοῦν ἐναργὲς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
Ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται.
ΣΩΣ. Εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολοὺς, μισθώσομαι
Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.
ΞΑΝΘ. Φέρε νῦν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
Ὀλίγ' ἄττ' ὑπειπὼν πρότερον αὐτοῖσιν ταδί.
Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα·
Μὴ δ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλαμμένον.
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ κάρυ' ἐκ φορμίδος
Δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις·
Οὐδ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος·
Οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
Οὐδ' εἰ Κλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
Ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί,
Ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.
Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
Ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
Ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ', οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
ΣΩΣ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝΘ.

vſ. 52. Ὀβολοὺς] Ita Edd. priſtinae; non ὀβολώ.

vſ. 53. Ὑποκρινόμενον — ὀνείρατα] Hippocrates Epiſt. 10. ἐγὼ μὲν ἐν ἀναστὰς ὑπεκρινόμην ἐμαυτῷ τὸ ἐνύπ. *Ego itaque ſurgens mibi ipſi conjectabam inſomnium.*

vſ. 57. Μεγαρόθεν] Scholia: ἢ ὡς ποιητῶν ὄντων τινῶν ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμαθῶν, καὶ ἀσεμνὰ σκωπτομένων· ἢ ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων καὶ ἄγαν φορτικῶς γελωτοποιούντων. Εὔπολις Προσπαλτίοις· Τὸ σκῶμμα ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα. *Hoc dicit, vel quaſi Poëtae aliqui fuerint ex Megaris inepti & perperam dicaces: vel quaſi Megarenſes inepte rideant & riſum captent. Eupolis in Proſpaltiis: Dicterium petulans & nimis Megaricum.* Huc pertinet illud in Acharn. vſ. 733. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά· ubi ridiculi cauſa puellae porcorum ſpecie introducuntur.

vſ. 58. Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ κάρυα] In Pluto vſ. 797. οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἀναγκάζειν γελᾶν. ubi vide Notam.

vſ. 60. Οὐδ' Ἡρακλῆς] Notat illos Poëtas, qui aſſidue riſûs cauſâ Herculis voracitatem proponerent; videtur autem ridiculum, ſi aliquis helluo eſuriens coenâ ſperatâ forte fraudetur, tanquam λύκος χανὼν διαπτάς. De Herculis voracitate vide ad Ranas vſ. 62. Euripides in Alceſtide tanquam nimis intemperantem in ea re illum introduxit, ubi inter alia Servus, qui ei coenam miniſtraverat, dicit vſ. 753. ἔπειτα δ' οὐ σωφρόνως ἐδέξατο τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθών· Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν ὤτρυνεν φέρειν. *Deinde non temperanter accepit quae afferebantur Xenia, quamvis ſciret calamitatem noſtram.*

Sed

Factus. Xanth. Minime, imo optimum est. Sos. Quomodo? Xanth. Quomodo, rogas?
Homo erat; deinde subito factus est corvus:
Itaque facile est conjicere, cum
Subvolantem a nobis hinc ad corvos iturum.
Sos. Non ergo conducam duobus obolis *alium*,
Qui mihi tam perspicue somnia conjiciat, *ut tu*.
Xanth. Sed jam volo spectatoribus enunciare rem ipsam,
Ubi prius pauca haec eos monuero:
Ne expectent a nobis res nimis magnas:
Nec etiam jocos aut risus clam accersitos Megaris.
Nobis enim nec sunt, qui nuces ex sportula
Jaciant spectatoribus, servi:
Nec est Hercules coena defraudatus:
Nec etiam Euripides infamandus petulanter:
Neque etiam, quia Cleo tantum fortunae favore emicuit, (*clarus factus est*)
Propterea eundem illum hominem rursus aceto perfundemus.
Sed est nobis argumentum comoediae non ineptum:
Quod vestram quidem sapientiam non superat,
Sed tamen magis est scitum & elegans, quam alia insulsa comoedia.
Est enim nobis herus ille,
Qui in superiore aedium parte dormit, magnus ille, in coenaculo.
Iste nobis imperavit, ut ei patrem custodiamus,
Quem intus conclusit, ne foras exiret.
Morbo enim pater ejus mirabili laborat,
Quem nemo facile noverit neque conjecerit, qui sit,
Nisi ex nobis audiatis. Equidem conjecturae fiunt.
Amynias quidem iste Pronapi F. ait
Amare eum aleam: sed nihil dicit.
Sos. Nihil profecto; sed de se hunc morbum conjectat.

Xanth.

Sed si quid non afferremus; jubebat nos ferre.

vs. 61. Ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης] „ Comico aceto „ perfusus & subsannatus Euripides multum fuit in fa„ bula Θεσμοφοριαζουσῶν. & in Acharnensibus. Fortassis „ etiam ἀνασελγαινόμενος dixit, pro ἐνασελγαινόμενος· „ quia fuit μισόγυνος. *Florens.* "

vs. 62. & 63. Οὐδ' —— αὖθις] In Nubibus vs. 549. etiam dicit se Cleoni non amplius insultare: ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα· Κᾆτ' οὐκ ἐτόλμησ' αὖθις γ' ἐπεμπήδησ' γ' αὐτῷ κειμένῳ.

vs. 63. Μυττωτεύσομεν] Metaphorice utitur hoc verbo è re culinaria petito, etiam Pace vs. 247. ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ' ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα. In Equitibus vs. 767. καταμυττωτευθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ.

vs. 64. Γνώμην ἔχον] In Acharn. vs. 395. εἰ γνώμην ἔχεις.

vs. 72. Ξυμβάλοι] Supra vs. 50. ἐναργὲς ξυμβαλεῖν.

vs. 73. Τοπάζετε] Ita Aldina, Juntina, & Nupera: *Conjicite*, *divinate*, quo morbo laboret. Editio Farrei habet τοπάζεται, quam lectionem in versione expressi impersonaliter sumto verbo. Scholia: γράφεται δὲ καὶ ἀπροσώπως, τοπάζεται. Ita enim ibi legendum, non τοπάζετε, ut monuit Florens etiam.

vs. 74. Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου] Scholiastes ad Nubes vs. 31. hunc Ἀμεινίας dictum fuisse ait per iota in antep.

vs. 75. Ἀλλ' οὐδὲν λέγει] In Nubibus vs. 644. οὐδὲν λέγεις, ὦ 'ζάστα.

ΞΑΝΘ. Οὐκ, ἀλλὰ φίλο μὲν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον,
Εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩΣ. Οὐδαμῶς γ'· ἐπεὶ
Αὕτη γε χρηστῶν ἐστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
ΞΑΝΘ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.
ΣΩΣ. Μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος.
Ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγε Φιλόξενος.
ΞΑΝΘ. Ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
Εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
Φιληλιαστής ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ·
Ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
Ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου·
Ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
Ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
Ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
Καὶ νὴ Δί', ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ᾖδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας·
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῷ πάνυ,

Ὥσπερ

vs. 77. Φίλο μὲν ἐστιν ἀρχὴ] Ejus Epitheton incipit etiam a φίλο, ut φιλάκυβος· est autem illud φιληλιαστὴς infra vs. 88.

vs. 78. Σωσίας] Alium Sosiam fuisse hunc, qui hoc ad Dercylum fertur dixisse, oportet; non autem Xanthiae conservum; quia iste scit, quo morbo laboret herus.

Ibid. Δερκύλον] Hunc alii cauponem, alii histrionem Comicum fuisse ajunt, ut est in Scholiis.

vs. 81. Σκαμβωνίδης] Scholia: ἀπὸ δήμου τῆς Λεοντίδος φυλῆς· *A populo Leontides tribus*

vs. 82. Φιλοθύτην] Scholia: φιλοθύται εἰσὶν οἱ δεισιδαίμονες· καὶ θύουσιν ἀεὶ τοῖς θεοῖς, νομίζοντες ἐκ τούτου ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι· *Superstitiosi sunt Philothytae, & semper sacrificant, putantque sic se extra malum fore.*

vs. 83. Μὰ τὸν κύνα] Scholia: ὅτω διὰ δεισιδαιμονίαν ὤμνυον· ἢ τάχα μιμεῖται τοὺς φιλοσόφους εἰς κύνα καὶ χῆνα ὀμνύντας. *Ita jurabant ex superstitione quadam: aut forte imitatur Philosophos, qui per canem & anserem jurabant.* Notum est Socratem ita jurare solitum; Athenaeus IX. p. 370. μιμούμενος τὸν κατὰ τοῦ κυνὸς ὅρκον Σωκράτους.

Ibid. Ὦ Νικόστρατ'] Ita Edd. pristinae; non ὁ Νικόστρατος.

vs. 84. Καταπύγων ἐστὶν ὅγε Φιλόξενος] Hic vocem φιλόξενος pro nomine proprio accipit. Testatur autem & Eupolis apud Scholiastem, Philoxenum fuisse quendam effoeminatum, his verbis: ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων. *Est autem quidam effoeminatus Philoxenus ex Diomeis.*

vs. 90. Πρώτου —— ξύλου] „ Sic vocat prima subsellia „ etiam in Acharnensibus vs. 25. ὠστιοῦνται ἀλλήλοις περὶ „ τοῦ πρώτου ξύλου (ὠστιοῦνται). Ex notis *Florentis.*

vs. 91. Οὐδὲ πασπάλην] Pro οὐδὲ βραχύ· οὐδὲ τὸ τυχόν. Hesychius similiter exponit hanc vocem, atque πασπάλη.

vs. 92. Κἂν ἄχνην] Scholia: τὸ λεπτότατον τοῦ στάχυος. *Pars minuta spicae.* Sumitur etiam pro quavis re minima, ut πασπάλη & alia. Vide ad Plutum vs. 17.

vs. 93. Περὶ τὴν κλεψύδραν] In Acharnensibus vs. 693.

vs. 96. Λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς] In Ranis vs. 915. ἐπίθες λαβὼν

XANTH. Non sane; sed amor quidem est principium hujus mali.
Iste vero Sosias ad Dercylum ait,
Eum amare compotationes. SOS. Nequaquam; nam
Iste morbus etiam virorum & bonorum.
XANTH. Nicostratus autem Scambonides ait
Eum nimio teneri amore sacrificandi & hospites excipiendi.
SOS. Per canem juro, Nicostrate, eum non esse nimis hospitalem;
Nam sic esset Philoxenus qui cinaedus est.
XANTH. Frustra nugamini, non enim invenietis.
Si autem scire cupitis, jam tacete.
Indicabo enim nunc morbum heri mei:
Ut nemo alius, ita insanit Heliaeae
Et judicandi amore, & gemit,
Si non in primo subsellio sedeat *judex:*
Nocte autem nec tantillum somni videt
Si vero pauxillum connivere coepit, tamen illic
Mens volitat noctu circa clepsydram.
Et quoniam assuefactus est calculum tenere;
Tribus compressis digitis *cubitu* surgit,
Quasi thus imponeret acerrae novilunio.
Et profecto, si alicubi videat inscriptum
In janua: Bellus Damus Pyrilampis filius;
Ipse ire solet & juxta scribere: bellus camus judiciarius.
Gallum autem gallinaceum, qui cecinerat vesperi, dicebat,
Se excitare tarde, quia corruptus esset
A reis argento.
Statim autem a coena cum clamore poscit soleas:
Deinde ubi illuc venit summo mane dormit

Ad-

καλὸν δὲ καὶ τὸ Λακωνικόν.

vs. 98. Τὸν Πυριλάμπους —— Δῆμον] Demum istum Pyrilampis filium formosum fuisse & amatores habuisse Graecorum more, apparet; Plato in Gorgia, ubi Socrates dicit ad Calliclem: λέγω δὲ ἐννοήσας, ὅτι ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν τυγχάνομεν ταὐτόν τι πεπονθότες, ἐρῶντε δύο ὄντε δυοῖν ἑκάτερος· ἐγὼ μὲν Ἀλκιβιάδου τε τοῦ Κλεινίου καὶ φιλοσοφίας· σὺ δὲ δυοῖν, τοῦ τε Ἀθηναίων δήμου καὶ τοῦ Πυριλάμπους. (scil. Δήμου) *Dico autem, cum reputo, mihi & tibi nunc idem accidere, cum uterque binos amemus: Ego quidem Alcibiadem Cliniae F. & Philosophiam; tu vero Atheniensium δῆμον sive Populum, & Δῆμον Pyrilampis filium.* Ibidem postea: καὶ πρὸς τὸν Πυριλάμπους νεανίαν τὸν καλὸν τοῦτον τοιαῦτα ἕτερα πέπονθας. *Et circa Pyrilampis adolescentem illum pulchrum hujuscemodi alia experiris.* Hinc etiam nomen ejus ab amatoribus inscriptum fuit januis & parietibus, de quo more etiam in Acharn. vs. 144. καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς, ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί.

vs. 99. Κημὸς καλός] Una litera mutata senex pro Δῆμος rescripsit κημός· Ego ut in versione exprimerem hanc allusionem, scripsi *Damus* pro *Demus* Dorice, ut in *Fama*, *fagus*, *camus* &c. Est autem κημὸς quasi infundibulum, per quod in urnas immittebantur calculi.

vs. 102. Ἔχοντα χρήματα] Hoc valde ridiculum est, gallum à reis pecunia corruptum esse, ut judicem tarde excitet. Imitatus est Plautus: *Credo aedepol illi mercedem Gallo pollicitos coquos.* Est autem insignis hyperbole apud Aristophanem; cum enim gallus longe ante tempus justum cecinisset, tamen Senex putat eum tarde cecinisse. Significatur autem nimium judicandi studium in Sene.

vs. 103. Δορπηστοῦ] Non est necesse ut scribatur δορπιστοῦ. δορπηστοῦ habent Edd. pristinae.

vs. 104. Πρῲ πάνυ] Sic ille in Acharn. vs. 23. ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν νοστῶν κάθημαι.

Ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμᾷ τὴν μακρὰν,
Ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
Ψῆφον δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
Τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ,
Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου, καὶ 'κάθαιρε, καὶ μάλα
Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
Ἀΐξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα συλλαβὼν
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
Ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
Ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορρόων,
Καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακλώσαμεν·
Ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς, αὑτῷ παττάλους
Ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο.
Ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.
Ἔστι δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ Δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ, Βδελυκλέων,
Ἔχων τρόπους ὀφρυαγμοσεμνακύστους.

ΒΔΕ-

vs. 106. Τὴν μακρὰν] Scil. γραμμήν. Erat autem signum condemnationis, si judices in cera ducerent lineam longam.

vs. 111. Τοιαῦτ' ἀλύει] Ex Euripide in Sthenoboea, ut notat Scholiastes: Τοιαῦτ' ἀλύει. νουθετούμενος δ' ἔρως Μᾶλλον πιέζει —. Aeschylus in Septemthebana vs. 397. Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς, Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν.

vs. 112. & 113. Φυλάττομεν, μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες] Euripides in Andromacha vs. 950 — πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε Κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.

vs. 116. Μὴ φορεῖν τριβώνιον] Infra vs. 1134. postquam hunc Senem filius abduxit a judicandi consuetudine; vestes eum deponere jubet, quas gerebat dum forum frequentaret: τὸν τρίβων' ἄφες· τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ.

vs. 119. Ἐκορυβάντιζε] Scholiastes: ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Κορυβάντων ἐποίει αὐτῷ μυστήρια, ἐπὶ καθαρμῷ τῆς μανίας. *Id est, Corybantum mysteria cum eo instituit ad purgandam ejus insaniam.* Quasi Corybantum insania levior sit quam hujus senis: aut satius sit eum insanire Corybantum more, dum fori obliviscatur.

vs. 120. Ἐς τὸ Καινὸν] Scholia: τόπος ἐν τῷ δικαστηρίῳ οὕτω λεγόμενος. *Locus in foro ita dictus.*

vs. 123. Κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ] In Pluto vs. 411. κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστι.

vs. 125. Ἐξεφρείομεν] Infra vs. 156. τί δρᾶτε; οὐκ ἐκφρήσετε;

Adnixus & haerens columnae instar lepadis (*conchae.*)
Prae severitate autem dum omnes damnat longa *linea*,
Quasi apis aut bombylius ingreditur
Cum unguibus cera sublitis.
Et quia timet, ne aliquando eum calculi deficiant,
Littus arenosum alit intus, ut habeat *calculos quibus* in judicio utatur.
His gaudet ille: monitus assidue,
Multo magis judicia celebrat. Hunc itaque custodimus
Repagulis inclusum, ne exeat.
Filius enim ejus morbum graviter fert.
Et primum quidem dictis lenibus allocutus
Suadebat ei, ne gestaret pallium,
Neve exiret foras: at ille non patiebatur sibi persuaderi.
Deinde ipsum lavabat & purgabat, & omnino
Post haec Corybantum orgia celebrabat; ille autem una cum tympano
Exilit, atque ad exercenda judicia in forum irruit:
Cum autem istis initiationibus ei nihil prodesset,
In Aeginam navigabat: deinde prehensum
Noctu in Aesculapii fanum collocabat, ut ibi cubaret;
At ille matutinus apparuit apud cancellos.
Ex illo tempore non amplius domo exire eum sinebamus;
Ille vero elabebatur per canales,
Et foramina: nos autem quaecumque erant perforata & pertusa
Obturavimus pannis, & obsepivimus;
Ille vero tanquam graculus, paxillis
Infixis parieti, exiliebat:
Nos autem atrio toto retibus
Obducto undique eum custodimus.
Est autem nomen seni Philocleon,
Certe inquam; filio autem ejus Bdelycleon,
Praeditus autem est moribus severis.

BDE-

τρόποις] cum praepositione ἐκ etiam infra vs. 896. ἐκ τῶν ὑστεροφορμῶν· cum διὰ in Avibus vs. 194. τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.

vs. 129. Κολοιὸς] Quamvis ita omnes habeant Edd. agnoscatque Scholiastes, qui etiam exponere conatur, cui more suo succinit Florens Christ. tamen suadeo ut Κόρακος legas.

Ibid. Ὁ δὲ] Ordo: ὁ δ' αὐτῷ παττάλους ἐνέκρουσεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ὥσπερ κολοιὸς ἐξήλλετο.

vs. 133. Φιλοκλέων] i. e. *Amicus Cleoni.* Dedit autem Seni hoc nomen Comicus quia is esset addictus foro & judiciis: ubi Cleo erat facile princeps. Hinc etiam κηδεμόνα cum vocat judicum Chorus infra vs. 242. & inferius vs. 593. dicit Philocleo Cleonem favere judicibus: αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει, ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.

vs. 134. Βδελυκλέων] *Qui execratur Cleonem, & ab ejus moribus abhorret.*

vs. 135. Ὀφρυαγμοσεμνακύστους] Non male Florens hunc versum reddidit: *Mores habenti caperafrontipavicos.* Hanc autem vocem componi dicit Scholiastes ex ὀφρῦς, *supercilium*, & φρύαγμα, *fremitus*, & σεμνὸς, *superbum.* Non male etiam Florens corrigit: ὀφρυαγμοσεμνοπροσώπους τινάς. tolerabilius tamen foret: ὀφρυαγμοσεμνάκους τινάς. Similis vox est in Distichis Hegesandri apud Athenaeum

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΣΩΣΙΑΣ, ΟΙΚΕΤΑΙ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔΕΛ. Ὦ Ξανθία, καὶ Σωσία, καθεύδετε;
ΞΑΝΘ. Οἴμοι. ΣΩΣ. Τί ἐστι; ΞΑΝΘ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΔΕΛ. Οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
Καὶ μυσπολεῖ τι, ὅς τις καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
Κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΟΙΚ. Ταῦτ', ὦ δέσποτα.
Ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
Οὗτος τίς εἶ σύ. ΦΙΛ. Καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΔΕΛ. Καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. ΦΙΛ. Συκίνου.
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
Ἀτὰρ οὐκ εἰσερρήσεις γε; ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
Δύου πάλιν. φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
Ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
Ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ', ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
Ὅς τις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
ΟΙΚ. Παῖ, τὴν θύραν ὤθει· πίεζέ νυν σφόδρα
Εὖ κἀνδρικῶς. κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
Καὶ τοῦ κατακλειδὸς ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ·
Φύλαττέ θ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
ΦΙΛ. Τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
Δικάσοντά μ'. ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.
ΒΔΕΛ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις· ὁ γὰρ θεὸς
Μαντευομένῳ μοι 'χρησεν ἐν Δελφοῖς ποτε,
Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε.
ΦΙΛ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.

ΦΙΛ.

thenaeum IV. p. 162. in Philosophos: Ὀφρυανασπασίδαι, ῥυγχοκαταπηξογένειοι, Σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι. *Supercilia alte adducentes, nasum barbae infixum habentes, Barbam instar sacci alentes, & patinas rapientes.*

vf. 139. Ἐς τὸν ἰπνόν] Scholia: Ἰπνὸς κυρίως ἡ κάμινος· Αἰσχύλος· Ἰπνούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο. νῦν δὲ τὸ μαγειρεῖον φησιν, ἐν ᾧ λαθὼν αὐτὸς ὁ Φιλοκλέων εἰσῆλθεν, καὶ εἰς τρώγλην ἐνέδυ. *Proprie ἰπνὸς est caminus. Aeschylus (in Prometheo vf. 365.) Sub radicibus Aetnaeis tostus. Nunc autem culinam ita vocat, quo clam subrepserat Cleo, & in foramen subierat.*

vf 145. Συκίνου] Alluditur ad etymon vocis συκοφάντης: ut in Pluto vf. 947. ubi Sycophanta dicit: ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ καὶ σύκινον.

vf. 146. Δριμύτατος καπνῶν] „ *Florens:* Acerrimus est „ ex ficulneis lignis, vel teste Aristotele in Problematis, & vero Theophrasto, & Plutarcho in Symposiacis; quos auctores (ne id necesse habeam facere) recenset eruditiss. Brodaeus cap. 21. Lib. II. Miscellaneor. "

vf. 149. Ἐνταῦθα νῦν ζήτει] In Pluto vf. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο.

vf. 151.

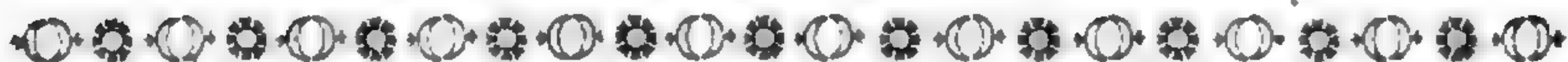

BDELYCLEON, XANTHIAS, SOSIAS, SERVI, PHILOCLEON.

BDEL. O Xanthia, & Sosia, dormitis?
XANTH. Hei mihi. SOS. Quid est? XANTH. Bdelycleon surgit.
BDEL. Nonne curret alter ex vobis huc ocyus?
Nam pater in culinam est ingressus,
Et aliquis, quasi mus, cursitat subitque cavernas: sed specta,
Ne per foramen alvei exeat.
Tu autem januae incumbe. SERV. Hoc illud est: ô praepotens
Rex Neptune! quid est quod fumarium ita sonat?
Eho quis es tu? PHIL. Fumus equidem exeo.
BDEL. Fumus ne? age videam cujus ligni. PHIL. Ficulnei.
BDEL. Sane fumus, qui est omnium acerrimus.
Sed nonne redibis, perdite? ubi est tabula farinaria, *ut imponam fumario?*
Regredere: volo etiam lignum super imponere.
Isthic jam aliud quiddam machinare, *ut exeas.*
At ego infelix sum, ut nemo alius,
Qui Fumo patre natus jam perhibebor.
SERV. Tu, puer, januam trude: valde preme
Atque fortiter: ego etiam illuc veniam:
Seram diligenter observa, & vectem;
Et vide ne pessulum rodat.
PHIL. Quid facitis? non me exire sinitis, impurissimi,
Ut jus dicam? & abibit non condemnatus Dracontides *reus?*
At tu istud graviter feres; nam Apollo
Sciscitanti mihi aliquando oraculum respondit,
Si quis mihi abiisset non condemnatus, fore ut exarescam.
BDEL. Averrunce Apollo! quale hoc est oraculum!
PHIL. Age obsecro emitte me ne disrumpar.
BDEL. Per Neptunum juro, ut ego te nunquam emittam, Philocleo.
PHIL.

vs. 151. Πατρὸς καπνίου] Quia ejus pater dixerat vs. 144. καπνὸς ἔγωγ᾽ ἐξέρχομαι. Est autem alias καπνίας vini genus.

vs. 157. Διαδύσεταί μοι] Ita emendo. Ordo est: ἐκ ἐξελθόντος. διαδύσεταί μοι; nam in forum ad exercenda judicia iturus erat Senex. Antea male legebatur in omnibus, quas vidi, Edd. ἀποφεύξεταί μ᾽. ἀλλ᾽ &c. mallem etiam in versu praec. ὦ μιαρώτατοι. Vidit haec Florens, sed minus recte cepit

Ibid. Δρακοντίδης] Hunc Sceleratum hominem fuisse, & damnationibus obnoxium dicit Scholiastes.

vs. 158. ΒΔΕΛ.] Delendum puto, & in sequentibus, usque ad vs. 163. omnia personis ita distribuenda, ut feci in versione.

vs. 160. Ὅταν τις ἐκφύγῃ με] Hoc verbum videtur impulisse Grammaticos, ut putarint haec à Philocleone dici, quasi huic Apollo malum praedixerit, si ipsi aliquis evadat ex aedibus; cum illud non aliter accipiendum sit quam paulo ante vs. 157.

vs. 161. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ μαντεύματος] In Avibus vs. 60 Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ χασμήματος.

ΦΙΛ. Διατρώξομαι τοίνυν γ' ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙΛ. Οἴμοι δείλαιος·
Πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε ξίφος
Ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
ΒΔΕΛ. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
Νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔΕΛ. Οὐκοῦν κ' αὐτὸς ἂν
Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. ΦΙΛ. Οὐχ ὥσπερ ἐγώ.
ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΟΙΚ. Οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
Ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
Ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
Ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
Κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσῃ τήμερον.
Βάδιζε θᾶττον· τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τινά γ'. ΟΙΚ. Ἀλλὰ καὶ μὰ Δία φέρει
Κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔΕΛ. Ποῖον φέρ' ἴδωμαι; ΟΙΚ. Τουτονί. ΒΔΕΛ. Τουτὶ τί ἦν;
Τίς εἶ ποτ' ἄνθρωπ' ἐτεόν. ΦΙΛ. Οὖτις νὴ Δία.
ΒΔΕΛ. Οὗτος σὺ ποδαπός; ΦΙΛ. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.
ΒΔΕΛ. Οὖτις, μὰ τὸν Δί', οὔτι χαιρήσων γ' ἔσει.
Ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
Ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
Ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
ΦΙΛ. Εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
ΒΔΕΛ. Περὶ τοῦ μάχῃ νῷν δῆτα; ΦΙΛ. Περὶ ὄνου σκιᾶς.
ΒΔΕΛ. Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

ΦΙΛ.

vſ. 167. Τιμητικόν] Tabulam illam cenſoriam, in qua longam lineam ducebant judices condemnatis. *ex Scholiis.*

vſ. 168. Δρασείει] Ita emendo. Edd. priſtinae δράσει, quod cum verſum turbaret, poſtea editum δρασείει. Sophocles in Aiace vſ. 327. καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν. *Et manifeſte prae ſe fert quaſi aliquid moliens mali.* Noſter in Pace vſ. 62. ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών; ubi vide Notam.

vſ. 170. Αὐτοῖσι] Subintellige σύν, ut vſ. 119. αὐτῷ τυμπάνῳ.

vſ. 171. Νουμηνία] Solebant in Novilunio Athenis auctiones facere, & rebus venalibus vacare. *Florens ex Scholiis.*

vſ. 175. Ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν] Scholia: οὐκ ἔτυχε. παρὰ τὴν παροιμίαν· Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. Ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ θήρᾳ (pro ἐπὶ τῶν ἰχθύων) καθιέντων ἀγκιστρον μετὰ σχοίνου, καὶ μὴ ἐπιτυγχανόντων ἰχθύος τινός. i. e. *Nihil conſecutus eſt. Alludit autem ad Proverbium: Iſte funiculus nihil traxit. Quod dicebatur de illis, qui capturae cauſâ demiſiſſent hamum cum funiculo, & nullum eſſent adepti piſcem.* Integrum proverbium, occurrit in Theſmoph. vſ. 935. Simile illud Euripidis in Electra vſ. 582. Ἢν δ' ἐκσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον. *Si modo jactum retis quem meditor extraxero.* Vide Notam ſequentem. Male haec in Edd. diſtincta.

vſ. 176. Ταύτῃ γ'.] Haec vox ad antecedentia pertinet: itaque poſt ἔσπασεν ſuſtuli punctum, quod ante ibi erat. Syneſius Epiſt. 129. alludens ad hoc proverbium: ὡς δὲ ἡ μήρινθος ταύτῃ τὸ σπάσαι τι τῶν ἐπιχειρουμένων, ἀλλ' ἔσχατον αἱ τόμοι μεθ' ἡμῶν, ὅτιπερ ἐπράττετο. *Ut autem & parum proceſſit hac [via] capere aliquid eorum, quae nihil*

Phil. Itaque corrodam mordicus arreptum rete.
Bdel. Sed non habes dentes. Phil. Me miserum!
Quomodo te occidam? quomodo? date mihi gladium
Ocyus, aut tabulam damnatoriam.
Bdel. Homo iste malum aliquod magnum facere parat.
Phil. Non certe, non inquam; sed vendere volo
Asinum una cum clitellis abductum:
Nam nova luna est. Bdel. Nonne ego etiam
Possem eum vendere? Phil. Non ita ut ego.
Bdel. Imo profecto melius; sed educ asinum.
Serv. Qualem praetextum intulit! quam callide!
Ut eum emittas citius. Bdel. Sed nihil profecit
Hac ratione; ego enim sentiebam, quid machinaretur,
Sed ingressus asellum educere volo,
Ne senex emicet (*prodeat*) rursus.
Aselle cur fles, quod hodie venum ibis?
Incede citius: quid gemis? nisi forte fers
Ulyssem aliquem. Serv. Imo profecto fert
Subtus quendam pendulum huncce.
Bdel. Quemnam videam? Serv. Istum. Bdel. Hoc quid est?
Quis es, dic verum, tu homo? Phil. Nemo equidem.
Bdel. Eho cujas es? Phil. Ithacus ex Fugacia.
Bdel. At ego profecto efficiam, ut cum magno malo te Utin esse dixeris,
Protrahe eum inde ocyus: impurissimus ille
Quorsum subierat: mihi sane videtur
Simillimus esse pullo subrumo viatoris.
Phil. Si me non missum feceritis, pugnabimus.
Bdel. De qua re ergo pugnabis nobiscum? Phil. De asini umbra.
Bdel. Improbus es non arte, *sed ingenio*, & temerarius.

Phil.

bil ad eum pertinebant, legibus nobiscum facientibus; aliam ingressus.

vs. 181. Ὀδυσσέα τινά] Senex cupiens elabi ex aedibus imitatur Ulyssem; qui ex antro & manibus Cyclopis evasit sub ariete pendulus, ut notum ex Iliade. Similis astutia est apud Petronium in Satyrico: *Imperavi Gitoni, ut raptim grabatum subiret; annecteretque pedes atque manus institis, quibus sponda culcitam ferebat: ac sicut olim Ulyxes utero arietis* (liceat nunc cum quibusdam ita legere pro *pro ariete*) *adhaesisset, extentus infra grabatum scrutantium eluderet manus.*

vs. 184. Οὖτις] Hic etiam imitatur Ulyssem, qui se prudenter Οὔτινα, i. e. *Neminem* vocari dixit ad Polyphemum. Constituerat enim eum excaecare, praevidebatque fore ut is in auxilium vocaret ceteros Cyclopas; qui deinde, auctore non apparente, si Polyphemum interrogassent, quis id fecisset? eum pro insano erant habituri, qui dicat *Neminem* id fecisse, eumque relicturi, & Ulyssi copiam elabendi daturi. Id quod factum. Vide Iliados Iota; & Euripidis Cyclopem.

vs. 185. Ἀποδρασιππίδης] Scholia: πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀποδρᾶναι, &c. *Finxit hoc nomen ab* ἀποδρᾶναι, *aufugere.*

vs. 186. Οὖτιν] Alludit ad Οὖτις.

vs. 189. Κλητῆρος] Pro ὄνου. Etiam infra vs. 1301. ponit hanc vocem pro Asino: ὥσπερ —— κλητῆρες ἐς ἐχῖνον ἀποδιδράσκοντε. Est autem κλητὴρ viator, itator, accensus, & etiam testis.

vs. 191. Περὶ ὄνου σκιᾶς] Proverbium satis notum.

vs. 192. Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης] Scholia: ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ, ἀλλ᾽ ἀπὸ μελέτης· ἀλλὰ φύσει. *Sic dixit pro: Non arte nec consilio es malus, sed natura.* Sed

forte

ΦΙΛ. Ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Νῦν μ' ὄντ' ἄριστον; ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
Ὑπογάστριον γέροντος Ἡλιαστικοῦ.
ΒΔΕΛ. Ὦθει τὸν ὄνον, καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
ΦΙΛ. Ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ Κλέων, ἀμύνατε.
ΒΔΕΛ. Ἔνδον κέκραχθι, τῆς θύρας κεκλεισμένης.
Ὦθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν,
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν,
Ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩΣ. Ὤμοι δείλαιος!
Πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;
ΞΑΝΘ. Ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
ΣΩΣ. Μῦς οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
Ὑπὸ τῶν κεραμίδων Ἡλιαστὴς ὀροφίας.
ΞΑΝΘ. Οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
Ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στι μοι τὸ δίκτυον;
Σοῦ; σοῦ, πάλιν σοῦ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν
Τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
ΣΩΣ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδρὰς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
ΒΔΕΛ. Ἀλλ', ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ συνδικασταὶ, παρακαλοῦντες τουτονὶ
Τὸν πατέρα. ΟΙΚ. Τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασί γε,
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν, παρακαλοῦντές μ' ἀεὶ,
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη,
Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα,
Οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΟΙΚ. Οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
Ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ', ὦ πόνηρε, τὸ γένος, ἤν τις ὀργίσῃ,
Τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.

Ἔχουσι

forte dicit, eum arte malitiam occultare non velle, aut non posse. Hippocrates Epist. 9. ὡς πονηρότατος εἶ, Δημόκριτε, καὶ πόῤῥω σοφίας. *Itaque improbissimus es, Democrite, & à sapientia longe abes.*

vs. 194. Ἄριστον] Recte Florens putat alludi ad *prandium*.

vs. 195. Ὑπογάστριον γέροντος] Quia Bdelycleo paulo ante dicebat senem similem esse *pullo asinino*, propterea senex infert vocem ὑπογάστριον, dicitque γέροντος Ἡλιαστικοῦ pro ὄνου· utebantur autem asininis carnibus, ut notat Scholiastes. Est autem allegoria, qua significatur: *Ego tibi utilis ero.*

vs. 197. Ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ Κλέων] Sic & Cleo opem Forensium senum & judicum implorat in Equitibus vs. 255. ὦ γέροντες Ἡλιασταὶ, φράτορες τριωβόλου, οὓς ἐγὼ βόσκω.

vs. 205. Ὀροφίας] Hesychius: ὄφις τῶν κατ' οἶκον. *Serpentis domestici genus.* Moratur autem circa tecta, ut ait Scholiastes.

vs. 209. Σοῦ σοῦ] Scholia: ἀποσοβεῖ τὸν γέροντα, ὡς στρουθίον· ὡς εἰώθαμεν τὰ ὄρνεα σοβεῖν. *Abigunt senem tanquam passerem, ut solemus aves abigere.* Infra vs. 456 dicit ad Chorum Vesparum: οὐχὶ σοῦ σθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε. Aeschylus in Septemthebana vs. 31. ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν

PHIL. Egone improbus? non profectò; sed tu nescis
Nunc, me esse virum optimum: forte tamen quando comedes
Sumen, quod dabit senex Heliasticus, *tum scies.*
BDEL. Trude asinum & te ipsum in domum.
PHIL. ô Judices mei socii, tuque, ô Cleo, succurrite.
BDEL. Intus vociferare foribus clausis.
Trude tu multos lapides ad januam,
Et pessulum rursus immitte in seram:
Et ligno fultorio appone pilam illam grandem,
Quam advolvere propera. SOS. Hei mihi misero!
Unde incidit in me gleba ista?
XANTH. Forte mus desuper eam tibi injecit alicunde.
SOS. Non certe mus, sed iste qui subiit
Tegulas serpens tegularis Heliasticus.
XANTH. Hei mihi misero, ille homo passer fit.
Avolabit: ubi est rete, ubi?
Su! su! retro su! Certe ita me Jupiter amet, satius esset
Me Scionem custodire, quam hunc patrem.
SOS. Age ergo quoniam istum abegimus,
Nec fieri potest, ut clam nobis elabatur;
Cur non obdormiscimus pauxillum?
BDEL. Sed, ô bone, venient paullo post
Sodales judices vocantes hunc
Meum patrem. SERV. Quid ais? tam multo mane?
BDEL. Imo profectò vesperi solent surgere,
Inde a media nocte, me assidue rogantes,
Lucernas habentes, minurientes carmina
Antiqua Phrynichi de Sidone, *ipsis* amabilia,
Quibus hunc evocant. SERV. Itaque, si necesse est,
Jam in ipsos lapides conjiciemus. (*lapidibus ipsos petemus*)
BDEL. Sed, ô miser, si quis irritaverit nationem istam
Senum, similis ea est crabronibus;

Habent

σὺν παντευχίᾳ. *Festinate cuncti, accelerate cum armis omnibus.* Quae loca Bisetus citavit. Vide plura ad vs. 456.

vs. 210. Σκιώνην] Urbs Thraciae, quae circa illa tempora desciverat ab Atheniensibus, ut ait Scholiastes; hinc vult dicere eam difficile esse custodire.

vs. 213. Ὅσον στίλην] Significat minimum; ut supra vs. 91. ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην· ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην.

vs. 216. Ὄρθρος βαθύς] Plato in Apologiâ.

vs. 217. Ὀψὲ γοῦν ἀπεσχάκασί γε] Ita Aldina & Juntina. Farrei & Brubachii γὰρ pro γοῦν. Illud γε in fine omnes illae habent; nuper tamen pro eo νῦν.

vs. 219. Μινυρίζοντες μέλη] Mulieres in Concionem Ieurae in Ecclesiaz. vs. 277. βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος πρεσβυτικόν τι.

vs. 220. Ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα] Componitur ex ἀρχαῖον, & μέλι, & Σιδών, & Φρύνιχος, & ἐρατά. Mallem: ἀρχαῖα μέλη Σιδωνοφρυνιχήρατα. Infra brevius vs. 269. ᾄδων Φρυνίχου.

vs. 223. Τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ τῶν σφηκῶν] Infra vs. 403. dicit Chorus Vesparum: ἀλλ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν.

Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
Πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
ΟΙΚ. Μὴ φροντίσης· ἐάν περ ἐγὼ λίθους ἔχω,
Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ, ΠΑΙΔΕΣ.

ΧΟΡ. Χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
Μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρότερόν γ'· ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος·
Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.
Ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
Πάρεσθ', ὃ λοιπὸν ἔτ' ἐστί. ἀπαπαιαί, παπαί, παπαιάξ,
Ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ. κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον·
Κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί.
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
Ἐπ' αὐτόν, ὡς κολουμένους, ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ γὰρ
Σπεύδωμεν, ὦ 'νδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
Μή που λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.
ΠΑΙ. Τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
ΧΟΡ. Κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.
ΠΑΙ. Οὔκ· ἀλλὰ τῳδί μοί γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡ.

vs. 225. Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον] Phrynichus Comicus apud Athenaeum IV. p. 165. ἔστι δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον· Ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις. *Est autem ab illis sibi cavere nunc difficillimum; habent enim aculeum in digitis.*

vs. 228. Ἐάν περ] Ita Edd. pristinae: in Nupera περ omissum.

vs. 230. ΧΟΡ.] Chorus ingreditur quasi in forum iturus ad diiudicandas lites. Comias autem & mox Charinades & Strymodorus nomina Senum in Choro.

vs. 231. Ἱμὰς κύνειος] Scholia: εὔζωνος καὶ ἰσχυρός. *Expeditus, & robustus.*

vs. 232. Χαρινάδης] Etiam in Pace vs. 1156. nominat Charinadem quendam.

vs. 233. Στρυμόδωρε] In Acharn. vs. 272. in Lysistrata autem vs. 259. ὦ Στρυμόδωρε. Κονθυλεὺς autem à Pago quodam Attico.

vs. 235. Ἀπαπαιαί, παπαί, παπαιάξ] Sophocles Philoctete vs. 760. παπαῖ· παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαῖ.

vs. 239. Ἥψαμεν τοῦ κορκόρου] Alcaeus apud Athenaeum IX. p. 370. ἦψε δ' ἤδη χύτραν ῥαφάνων. *Jam coxit ollam brassi-*

Habent enim aculeum in lumbis
Acutissimum, quo pungunt, & vociferando
Saltitant, atque jaculantur instar scintillarum.
SERV. Ne sis sollicitus; nam si ego lapides habeam,
Multorum judicum examen dissipabo.

CHORUS SENUM CRABRONUM, PUERI.

CHOR. Perge, procede fortiter: cessas ô Comia?
At profecto antehac *non cessabas;* sed eras lorum caninum *i. e. robustus, firmus.*
Nunc autem te vincit Charinades eundo.
ô Strymodore Conthylensis, optime judicum.
Ubinam Euergides est, aut Chabes Phlyensis?
Adest quicquid ex nobis adhuc restat: papae, papae, papae!
ô Aetatem illam juvenilem! cum in Byzantio contubernales eramus
Custodes ego & tu: deinde obambulantes nocturni
Panariae illius furabamur pilam ligneam,
Qua fissa, oleris agrestis nonnihil fervefaciebamus.
Sed festinemus, ô viri, nam de Lachete nunc judicium fiet:
Ajunt autem omnes eum habere alveare pecunia plenum:
Itaque heri Cleo curator nos jussit mature
Adesse instructos ira trium dierum acerba (*quasi viatico*)
Contra ipsum, ut eum castigemus ob injurias. Sed
Festinemus, ô aequales, antequam dies fiat:
Pergamus, simulque cum lucerna omnia circumspiciamus,
Ne quis ex occulto aliquid mali nobis inferat.
PUER. Lutum istud, mi pater, pater, cave.
CHOR. Sume festucam humi, & lucernam emunge.
PUER. Imo isto digito volo lucernam emungere.

CHOR.

brassicarum. Noster in Ranis vs. 508. *ἔψε κατερικτῶν χύτραν.* ubi vide Notam.

vs. 240. *Ὡς ἔστι Λάχητι νυνί*] Scholiastes: *ἡ δίκη, ἢ τιμωρία, ἢ τοιοῦτό τι. Subauditur aut δίκη, judicium, aut τιμωρία, supplicium, aut tale quid.* Laches autem classi in Siciliam missae praefectus, fraude aliqua usus est; quod infra indicat Comicus in Judicio Canum vs. 890. *ἐγράψατο κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα, τὸν τυρὸν ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθιε τὸν Σικελικόν.* Ubi per Labetem Canem intelligitur Laches iste.

vs. 241. *Σίμβλον*] Scholia: *σίμβλοι κυρίως εἰσὶν αἱ θῆκαι, ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι. ὡς τοῦ Λάχητος δὲ τὰ δημόσια συνηρπακότος, καὶ πλουτήσαντος. Proprie σίμβλοι sunt cellulae, ubi apes reponunt mel. Dicit autem hoc quia Laches populi bona ad se rapta reposuerit (quasi apicula mel) & ditatus fuerit.*

vs. 243. *Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν*] Alludit ad edicta, cum expeditio aliqua suscipitur. In Pace vs. 312. *ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν*

vs. 244. *Ὡς κολωμένους*] Pro *κολάσοντας* Attice formatum à *κολάζω* ad modum verborum in *-ζω*.

ΧΟΡ. Τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς;
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦ 'νόητε σύ.
Οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
ΠΑΙ. Εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
Ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
Κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
Τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟΡ. Ἦ μὴν ἐγώ σου χ' ἀτέρους μείζονας κολάζω·
Ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
Ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες.
Φιλεῖ δ', ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρώϊμα,
Ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
Πέπονθεν; ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος.
Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ', ὦνδρες,
Ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν· ἤν τί πως ἀκούσας
Τοὐμοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που;
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
Καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη. ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος

Γ' ἦν

vs. 251. *Τί δὴ μαθὼν*] In Lysistrata vs. 599. σὺ δὲ τί δὴ μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις; ubi vide Notam.

vs. 254. *Κονδύλοις νουθετήσετε*] In Equitibus vs. 1231. κονδύλοις ἠρωτίσμην.

vs. 257. *Ὥσπερ ἀτταγᾶς*] Scholia: ὁ ἀτταγᾶς ὄρνεόν ἐστιν εὑρισκόμενον ἐν τοῖς ἕλεσι, καὶ τερπόμενον ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις. *Attagen avis est, quae invenitur circa paludes, & gaudet coenosis locis.*

vs. 261. *Ἀναγκαίως ἔχει*] Euripides in Cyclope vs. 32. καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει Σαίρειν σιδηρῷ τῷδέ μ' ἁρπαγῇ δόμους. *Et nunc secundum mandata, necesse est me ferreo isto rastro verrere domum.* Idem in Helena vs. 1415. Ὦ κλεινὸς πόσις, ἀναγκαίως ἔχει Τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικάς θ' ὁμιλίας Τιμᾶν. *O inclyte marite, necesse est Primum thalamum & consuetudinem nuptialem honorare.* Noster in Pace vs. 334. ἀναγκαίως σ' ἔχει. ubi vide Notam.

vs. 263. *Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτί*] i. e. cum fungi, vel potius (ut ait Plinius) imagines fungorum scintillant circa lychnos: ut dixit Maro I. Georg. *Scintillare oleum & putres*

Chor. Quid tibi accidit, ut digito trudas ellychnium?
Praesertim in ista olei penuria, ô stulte.
Non enim id te mordet, quod care oleum est emendum.
Puer. Profecto si pergitis pugnis nos monere,
Extinctis lucernis nos domum abibimus.
Deinde in tenebris lucerna carens,
Lutum turbabis ambulans, tanquam attagen.
Chor. Profecto ego alios etiam te majores castigo.
Sed istud, quod calco, mihi caenum videtur:
Et mirum ni quatriduo plurimam
Pluviam necesse est Jovem facere:
Sane insunt lucernis putres isti fungi:
Solet autem quam maxime, si istud fiat, pluere.
Expetunt autem fructus quicunque sunt serotini,
Pluviam, & Boreae flatum.
Quidnam huic sodali nostro judici, qui hic habitat, dicam
Accidisse? quod non prodit huc ad gregem nostrum?
Sane ante hac non solebat trahi *uti lembus*; sed primus nobis
Praeibat cantans Phrynichi *carmen*; etenim homo ille
Libenter canit. Sed ego censeo, ut hic stantes, ô viri,
Et cantantes eum eliciamus: si forte audiens
Meum cantum prae voluptate prorepat foras.

CHORI MELOS.

Quid causae est, quod non ante ostium nobis apparet
Hic senex, nec auscultat? num perdidit so-
leas, aut digitum pedis in tenebris alicubi impegit?
Unde calcaneum ei suppuravit homini seni:
Et forsitan inguen etiam ei doleat? sane multo acerrimus,

tres concrescere fungos. Ex notis *Florentis.*

vs. 262. Ἔπεισι γὰρ τοῖσι λύχνοις οὗτοι μύκητες] Signum ingruentis pluviae; Aratus Διοσημ. Ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρωνται περὶ μύξαν Νύκτα κατὰ νοτίην. Agathias Scholasticus in Epigrammate: Μύκητας, λύχνε, μύκητα φέρεις, μὴ δ' ὄμβρον ἐγείρεις. *Ne, ô lychne, fungum feras & pluviam excites.* Virg. I. Georg. *Scintillare oleum & putres concrescere fungos.* Hinc Apuleius 2. Metam. Pamphilen Sagam, quae ex vespertina lucerna imbrem praenunciabat, vocat *Grandem Lucernae Sibyllam.* Ex Notis *Florentis.*

vs. 266. Τί χρῆμα] In Nubibus vs. 817. τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ.

vs. 269. Ἀδῶν Φρυνίχου] Ellipsis vocis μέλος aut similis. Sic infra vs. 1227. ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου. Supra vs. 220. Judices Phrynichi carmina cantare soliti dicuntur.

vs. 275, 276. & 277. Προσέκοψε — τὸν δακτύλου που, εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν, κᾆτ' ἔχοι βουβωνιᾷ.] Haec verba imitatus est Aelianus Epist. 2. Ἡμέρων ὁ μακαρίας φελλία ἐπέκοψε τὸ σφυρὸν πάνυ χαλεπῶς· καὶ ἐφλέγμαινεν αὐτοῦ· καὶ βουβὼν ἐπήρθη.

Γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετο.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
Λίθον ἕψεις, ἔλεγεν. τάχα δ' ἂν
Διὰ τὸν χθεσινόν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς Φιλαθήναιος ἦν, καὶ
Τὰ 'ν Σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς,
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ. ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἀνίστασο, μηδ' οὕτω
Σαυτὸν ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
Τὰ 'πὶ Θρᾴκης· ὃν ὅπως αἰχυιῶς, ἐγχυτριεῖς.
ΧΟΡ. Ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.
ΠΑΙ. Ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ
Πάππε, ἦν σου τι δεηθῶ;
ΧΟΡ. Πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-
πέ τί βούλει με πρίασθαι
Καλόν. οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.
ΠΑΙ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ.
ΧΟΡ. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Δί', εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.
ΠΑΙ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
ΧΟΡ. Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου
Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ
Ξύλα, κὤψον· σὺ δὲ νῦν σῦκά μ' αἰτεῖς.
ΠΑΙ. Ἄγε νυν, ὦ πάππε, ἦν μὴ
Τὸ δικαστήριον ὁ ἄρχων
Καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ
Πόρον, Ἕλλας, ἱερόν;
ΧΟΡ. Ἀπαπαῖ, φεῦ·
Μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ἔγωγε νῷν

Οἶδ'

vs. 280. Λίθον ἕψεις] Proverbium de rebus, quae fieri nequeunt, aut frustra fiunt. Scholiastes recenset similia: Πλίνθον πλύνεις. Χύτραν ποικίλλεις. Εἰς ὕδωρ γράφεις. Αἰθίοπα σμήχεις. Κατὰ θαλάττης σπείρεις· *Laterem lavas. Ollam pingis. In aquam scribis. Aethiopem dealbas. In mare seminas.* Apud Aristaenetum etiam Lib. II. Epist. 20. talia recensentur, ubi inquit: ἐμοὶ προσλαλῶν εἰς πῦρ ξαίνεις· γέγγαθον φυσᾷς· σπόγγῳ πάτταλον κρούεις· καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηχάνων ποιεῖς· *Cum me alloqueris, in ignem pectis lanas, rete inflas, spongia clavum trudis, aliaque facis impossibilia.*

vs. 283. Τὰ 'ν Σάμῳ] v. g. Si in illa insula forte aliqui conspirarent contra Athenienses. Subjecta autem eorum erat imperio.

vs. 286. Σαυτὸν ἔσθιε] Alcaeus: ἐδαδ' ἐμαυτὸν ὡς πολύπους. *Me ipsum tanquam polypus comedi.*

vs. 288. & 289. Ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων τὰ 'πὶ Θρᾴκης] In Pace vs. 6… τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους, αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.

vs. 289. ΧΟΡ.] Edd. Aldina & Juntina & nupera male ΠΑΙΔ. Farrei & Brubachii ΧΟΡ. recte: mox eaedem

Erat omnium nostrum, & solus oratione non flectebatur:
Sed si quando aliquis cum supplex rogaret, tum ille capite sic demisso,
Dicebat: lapidem coquis. Forte etiam
Propter hesternum illum hominem, qui nobis elabebatur
Decipiens nos, & dicens se favere Reipublicae, &
Quae in Samo gerantur primum indicare; id, inquam, aegre ferens
Forte jam in febre cubat.
Nam sic homo est. Sed, ô bone, surge, & ne
Te ipsum edas, neque ringaris (*stomacheris, indigneris.*)
Etenim adest homo quidam opulentus, qui prodidit
Thraciam: quem tu foedare debes & perdere.
CHOR. Abi puer, abi.
PUER. Vellesne ergo aliquid mihi, ô
Pater, gratificari si quid abs te rogem?
CHOR. Omnino mi filiole; sed
Dic, quid vis me tibi emere
Boni? arbitror autem te dicturum a-
stragalos fortasse, mi fili.
PUER. Non certe; sed ficus, mi pater; plus enim placent.
CHOR. Non profecto *emam*, si vel suspendatis vos.
PUER. Non ergo certe amplius te deducam.
CHOR. Nam ab ista mercede judiciaria nunc
Nostrûm tres oportet habere panem,
Et ligna, & obsonium: tu autem adhuc ficus a me petis.
PUER. Age, mi pater, si noluerit
Praetor nunc fieri
Consessum judicum, unde e-
memus prandium? habesne
Spem aliquam bonam? aut
Tu, ô Graecia, commeatum sacrum?
CHOR. Papae! eheu!
Equidem profecto nobis

Unde

eaedem istae recte etiam ΠΑΙ. quod in illis deest.

vs. 295. Ὦ παππία] Machon apud Athenaeum XIII. p. 583. Πτολεμαῖε, δεῦρο, φησί, παππία [illegible] *Valde inquit filio, Ptolemaee paterculo.* Apud Nostrum in Pace vs. 119. Pater inquit ad filias: [illegible] ἄρτον παππίαν με καλοῦσαι.

vs. 297. Εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς] In Nubibus vs. 891. εἰ κρέμαιό γε.

vs. 300. Τρίτον αὐτόν] Saepe ita loquitur Thucydides, unum exemplum afferam ex Lib. I. [illegible] (στρατηγὸς ἦν) Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους, πέμπτος αὐτός. Ubi Scholia: αὐτὸ τὸ, αὐτὸς, μετ' ἄλλων τεσσάρων.

vs. 301. Ἰσχάδας μ' αἰτεῖς] Paulo ante puer dicebat: ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία. Ergo Synonyma sunt.

vs. 303. Τὸ δικαστήριον [illegible]] Infra vs. 1449. [illegible]

vs. 305. Ἔχεις ἐλπίδα χρηστήν τινα] In Pluto vs. 212. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδα.

vs. 307. Πόρον Ἕλλας] Ex Pindaro, ut Scholiastes monet: [illegible]

Οὐδ' ὁπόθεν δεῖπνον ἔσται.
ΠΑΙ. Τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,
Ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;
ΧΟΡ. Ἀνόνητον ἄρα σ', ὦ θυ-
λάκιόν γ', εἶχον ἄγαλμα.
ΠΑΙ. Ἒ, ἔ! πάρα νῷν στενάζειν.

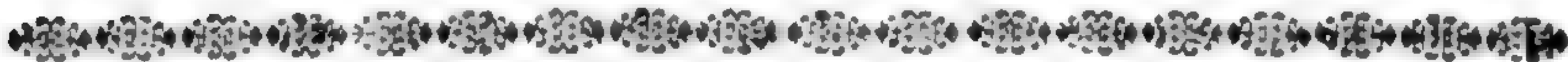

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν.
Τί ποιήσω; τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
Βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους
Κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καί με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
Ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλ-
λου, τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
Τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι
Πάθος οἰκτείρας· ἤ με κεραυνῷ
Διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως·
Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
Εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.
Ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.
ΧΟΡ. Τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων, κἀποκλείων τὰς θύρας;
Λέξον·

vs. 310. Ὁπόθεν δεῖπνον ἔσται] In Equitibus vs. 1183. οἴμοι πόθεν ἄριστον μοι γενήσεται.

vs. 312. Πράγματα βόσκειν παρέχῃς] Ex Theseo Euripidis, inquit Scholiastes. Noster in Avibus vs. 1359. ὅσπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

vs. 313. & seq. Ἀνόνητον —— ἄγαλμα] Hoc etiam ex Theseo Euripidis esse dicit Scholiastes.

Ibid. Ὦ θυλάκιον] Alloquitur sacculum, quem fert ad emendam farinam, si mercedem judiciariam acceperit. In Ecclesiazusis vs. 383. ille qui tardius venerat in concionem, nec mercedem acceperat, dicit: ὥστ' αἰσχύνομαι μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν θύλακον.

vs. 316. Φίλοι] Senex per foramen alloquitur Chorum, quia non potest domo exire.

Ibid. Τήκομαι] Euripides in Electra vs. 208. αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις ναίω ψυχὰν τακομένα· *Ipsa vero in pauperibus aedibus habito tabescens animo.*

vs. 317. Ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν] Supra vs. 270. de Philocleone dicebat Chorus: καὶ γὰρ ἦν ἀνὴρ φιλῳδός.

vs. 321. Κακόν τι ποιῆσαι] Infra vs. 339. Οὐκ ἐᾷ μ', ὦ 'νδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν.

vs. 322. & seq. Καί με ποίησον καπνόν] Optat hoc, ut evolare possit. Sic Aeschylus in Supplicibus vs. 786. μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσσι γειτονῶν Διός, τὸ πᾶν δ' ἄφαντος· *Ater utinam fumus fiam nubibus appropinquans Jovis, omnino evanidus.*

vs. 324. Προξενίδην] Inanes jactatores & promissores dicebantur καπνοί· fuit autem talis jactator iste Proxenides sive Proxenides; in Avibus vs. 1126. Προξενίδης ὁ Κομπασεύς· quem locum indicavit Scholiastes.

Ibid. Ἢ τὸν Σέλλου] Iste est Aeschines, infra vs. 1242. Αἰσχίνης ὁ Σέλλου. Hunc iterum fumum vocat infra vs. 457. nonnihil mutato nomine paterno: καὶ σὺ προσθεὶς Αἰ-

Unde coena erit nescio.
Puer. Cur me ergo peperisti, ô infelix mater,
Ut molestias sustineam in alendo patre?
Chor. Inutile ergo mihi, ô sac-
cule, simulacrum eras.
Puer. Ah, ah! parati nobis sunt gemitus.

PHILOCLEON, CHORUS.

Phil. Amici, dudum tabesco, per foramen
Vobis auscultans; sed non possum canere.
Quid agam? asservor ab istis, quoniam
Volo denuo vobiscum
Ire ad urnas *judiciarias*,
Et aliquid mali facere.
Sed, ô Jupiter, tona vehementer, & ex me
Fac fumum subito,
Aut Proxeniadem, aut Sel-
li filium, qui mentitur labruscam.
Ne dubita, ô rex, istud mihi gratificari
Sortem miseratus meam: aut me fulmine
Ardenti cinefac ocyus:
Deinde me sublatum defla,
Et in muriam calidam aceto mistam injice:
Aut me in lapidem converte, super quo
Calculos numerant.
Chor. Quis est ergo, qui te ab istis arcet, & occludit fores?
Dic;

Αἰσχίνην, ἔπτυσε, εἰς Σώφρονα.
vs. 325. Ψευδαμάμαξυν] Scholia: εἶδος ἀμπέλου ἡ ἀμάμαξυς· ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα. ἔνθεν δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ψεύδεσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ψοφεῖν κομπῶν λέγων· καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς ἀμαμάξυος καιόμενον ψόφον ἀποτελεῖ· *Species vitis est ἀμάμαξυς* alias ἀναδενδρὰς *dicta. Ita dicitur autem Aeschines, quia mentiretur & nimis magna creparet. Nam & lignum illius vitis, si ardent, crepitum excitat.*
vs. 326. & seq. Τόλμησον —— οἰκτείρας] Sophocles in Philoctete vs. 1088. ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτειρόν τε με· *Age, aude fili & mei miserere.*
vs. 327. Κεραυνῷ] Idem Trachin. vs. 1104. ἔνσεισον, ὦ 'ναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος, πάτερ, κεραυνοῦ· *Jace, ô Rex deorum, jaculare fulmen.*
vs. 328. Διατηθαλίσας] Scholia: διαθέρμας.
vs. 329. Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας] Nempe tanquam piscem in carbonibus tostum. Scholia: τῶν γὰρ ἀνθρακευθέντων ἰχθύων ἀποφυσῶσι τὴν σποδόν· *A piscibus enim, qui in carbonibus sunt tosti, deflant cinerem.*
vs. 330. Εἰς ὀξάλμην] Tanquam piscem, ut Cratinus: Ἀλλ' οὖν πάντας ὑμᾶς ἔγωγε ἑταίρους φίλους, ἑλών, ὀπτήσας, ἀνθρακίσας, ὀπτήσας, εἰς ἅλμην τέ καὶ ὀξάλμην, κατὰ ὑποβαλὼν, χλιαρὸν ἐμβάψας, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται· *Quapropter ubi omnes vos prehendero dilectos socios; Frixos, elixatos, in prunis tostos, assatos, in muriam, & acidam muriam & in oliatam muriam, Tepidam intingens, illum, qui mihi optime assatus videbitur, ô milites, devorabo.* apud Athenaeum IX. p. 385. ubi etiam praesens Aristophanis locus citatur.
vs. 332. Χοιρῖναι] Vide ad Equites vs. 1329. Apparet autem, super lapide solitos fuisse numerare suffragia urnis exemta.

Λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
ΦΙΛ. Οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
ΧΟΡ. Τοῦ δ' ἐρίξειν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων;
ΦΙΛ. Οὐκ ἐᾷ μ', ὦ 'νδρες, δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν·
Ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
ΧΟΡ. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ Δημολογοκλέων,
Εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς ἄν;
ΦΙΛ. Οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
Ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
ΦΙΛ. Τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίην·
Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
ΧΟΡ. Ἔστιν ὀπὴ δῆθ', ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
ΦΙΛ. Πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθ.
ΧΟΡ. Μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους,
Ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δὴ γ' ἡ Νάξος ἑάλω;
ΦΙΛ. Οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
Ἥβων γὰρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ·
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν, ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
Ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν,
Τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΣΤΡΟ-

vſ. 334. *Λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις*] Euripides in Iph. Aul. vſ. 44. *Φέρε, κοίνωσον μύθους ἐς ἡμᾶς· πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις· Age communica rem nobiscum; Dices autem viro bono & fideli.* Noster in Pluto vſ. 25. *εὔνους γάρ ὤν σοι πυνθάνομαι.*

vſ. 337. *Τοῦ δ' ἐρίξειν*] Ellipſis; deeſt enim, *οἴεται*, *putat*; aut *ἐλπίζει*, *ſperat*, aut ſimile: ut ſit: *τοῦδε οἱ ἐρίξειν οἴεται*; *Ab hoc te inhibiturum ſe putat?* nemo autem putet infinitivum *ἐρίξειν* cum *βούλεται* conſtrui; nam *βούλομαι* & ſimilia nunquam conſtruuntur cum futuro infinitivi; non enim dicimus *βούλομαι* aut *ἐπιθυμῶ γράψειν*. Scholiaſtes annotat aliam lectionem, nempe *ὑφήσειν* qua ſtante ſenſus eſt: *τοῦδε* (ſcil. *τοῦ τόνου*) *ὑφήσειν ἡμᾶς οἴει*; *Ab hoc clamore nos aliquid remiſſuros putas?* dicit autem hoc Chorus, quia ſenex dixerat: *ὕφεσθε τοῦ τόνου.*

vſ. 338. *Τίνα πρόφασιν ἔχων*] Infra vſ. 465. *τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, οὓς ἔθηκεν ἡ πόλις, οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν, οὔτε λόγον εὐτράπελον.*

vſ. 339. *Οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν*] Quia multa mala ſolebant judices facere, & ſaepe innocentes condemnare, ſi eſſent divites. Supra vſ. 321. idem iſte dicebat: *βούλομαι γὰρ πάλαι μεθ' ὑμῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους κακόν τι ποιῆσαι.*

vſ. 341. *Δημολογοκλέων*] Ex *δῆμος*, & *λόγος* & *Κλέων*, exponitur a Scholiaſte: *ὁ τύραννος καὶ ὀχλοκράτωρ*, id eſt, *Tyrannus ille & imperii affectator.* Quaſi ſui oblitus hoc dicit Chorus: nam alias *φιλόδημον* Cleonem putat.

vſ. 342. *Εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν*] Quaſi illa cauſa ſit

Dic; nam amicis dixeris.
PHIL. Meus filius; sed ne clamate; etenim
In anteriore parte aedium dormit: sed remittite nonnihil a tenore vocis.
CHOR. Ab istane re inhibere te, ô vane, & ita de te mereri cogitat?
Quamnam praetendens causam?
PHIL. Non sinit me, ô amici, jus dicere, nec aliquid mali facere,
Sed me conviviis exhilarare paratus est; ego autem nolo.
CHOR. Hoccine impurus ille ausus est *loqui & hiscere*, Cleonis imitator in opprimendo populo,
Si vera tu dicas de navibus?
PHIL. Sane iste homo nunquam hoc ausus fuisset dicere,
Nisi esset conjurationis alicujus particeps.
CHOR. Sed tempus est, ut in hoc rerum statu quaeras novum aliquod commentum.
Quod efficiat, ut clam isto viro huc descendas.
PHIL. Quidnam id esse possit? vos quaerite; nam ego quodlibet faciam:
Sic cupio per tabulata *judicialia* spatiari cum calculo.
CHOR. Estne ergo foramen, quod intus possis persodere,
Atque elabi pannis tectus, uti prudens ille Ulysses?
PHIL. Omnia sunt obsepta, nec vel formicae exitus patet.
Sed aliud quippiam quaerere vos oportet; foramen fieri nequit.
CHOR. Meministine ergo te in militia aliquando furatum verua,
Et te ipsum de muro demisisse, cum insula Naxus caperetur?
PHIL. Scio; sed quid istud? non enim hoc est simile illi facto.
Juvenis enim eram, & poteram furari, measque vires integras habebam:
Nec quisquam me custodiebat, sed licebat mihi
Tuto fugere: nunc autem cum armis
Viri armati, ordine dispositi
Per vias, in speculis sunt:
Duo autem eorum ad fores
Me tanquam felem, quae carnem furata est,
Observant, verua manibus tenentes.

STRO-

sit cur Bdelycleon a concione arceat Philocleonem; quia iste soleret ibi de navibus instruendis aut non instruendis audacter nimis pronuntiare; erat autem quibusdam utile, si classis instrueretur, quibusdam non: in Ecclesiaz. vs. 197. ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ· τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

vs. 344. Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.] Levibus de causis statim quemlibet suspectum habebant conjurationis aut tyrannidis affectatae: infra vs. 485. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται.

vs. 348. Κιγκλίς] In Pace vs. 496. οἱ κιγκλίζοντες (?) [illegible].

vs. 351. Σέρφῳ] Est bestiola parva, quibusdam *formica alata*. Scholiastes hic annotat proverbium: ἔνεστι καὶ μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή· *Inest etiam formicae & serpho bilis.*

vs. 352. Ὀπὴν] Quam Chorus ὀπὴν, iste ὀπὰν dicit.

vs. 353. Κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους] Supra etiam vs. 237. unus de Choro commemorat sodali suo furtum, quod militiae commiserint: ξυστρατευσάμενοι κᾆτα (?) [illegible] λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον. Iste ipse Bdelycleo narraturus quid ipse juvenis fortiter & praeclare gesserit, dicit: ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, ὅτ' Ἐργασίωνα (?) τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

vs. 354. Ἴσθ'] Ita recte Edd. pristinae; non ἴσως ut nupera, quod orationem imperfectam reddit.

vs. 356. Ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ] Pro: καὶ τότε αὐτὸς ἐμαυτοῦ ἰσχυρότατος ἦμην.

vs. 362. Γαλῆν κρέα κλέψασαν] In Pace vs. 1152. εἰ τε μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν (τῶν λαγῴων) ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η΄.

ΧΟΡ. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα.
Ἕως γὰρ, ὦ μελίττιον.
ΦΙΛ. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ΧΟΡ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον.
ΦΙΛ. Διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·
Ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ η΄.

ΧΟΡ. Μηδὲν, ὦ τᾶν, δέδιθι μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν,
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν· ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
Τὰ τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

vs. 365. Μελίττιον] Ita Edd. pristinae, non μελίττιε.

vs. 366. Διατραγεῖν] Supra vs. 164. διατρώξομαι τοίνυν γ' ὀδὰξ τὸ δίκτυον. Erat autem area aedium reti obducta, ne senex tanquam avis evolare posset; supra vs. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.

vs. 367. Ἡ δέ μοι Δίκτυννα] Ludit in vocibus Δίκτυννα & δίκτυον. Notum est Dianam dictam Dictynnam ἀπὸ τῶν δικτύων. In Ranis vs. 1402. ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω. Ubi Scholia: Δίκτυνναν δὲ λέγει τὴν Ἄρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τοῖς κυνηγέταις ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν· ἔφορος δὲ κυνηγίας ἡ Ἄρτεμις. Dicit autem Dianam Dictynnam, propterea quia venatorum est retia ferre; est autem Diana Praeses venationis.

vs. 367. Ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστ'] In Ranis vs. 531. ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος. Euripides in Hercule Furente vs. 585. πρὸς σοῦ μέν, ὦ παῖ, τοὺς φίλους εἶναι φίλον· Tuum est, o fili, amicis esse amicum.

Ibid. Ἄνοντος] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ἀνύοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὑρίσκοντος· τὸ δὲ ἄνοντος γίνεται παρὰ τὸ ἄνω, βαρύτονον· οὗ τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ἄνεται· ὡς τό· Μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται. Id est: ἄνοντος, pro ἀνύοντος, facientis, ut sit: facientis & invenientis ea quae sunt ad salutem. Fit autem illud ἄνοντος a verbo barytono ἄνω· cujus tertia persona praesentis passivi est ἄνεται, ut in illo Homeri: —— μάλα γὰρ &c. id est: valde enim nox perficitur, id. est, procedit. Utitur hoc verbo & Aeschylus in Choëphoris vs. 797. ἀνομένων πημάτων· dum mala fiunt: ubi Scholia: ἀνυομένων.

vs. 370. Διατέτρωκται τοῦτό γε] Apparet senem edentulum

ΣΤ-

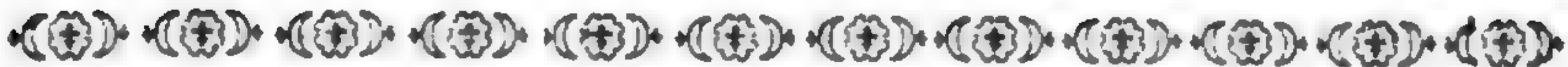

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Sed etiamnum exprome aliquam machinationem quam primum, ô Mellite; nam aurora adest.
PHIL. Optimum itaque erit perrodere rete.
Ignoscat autem mihi Dictynna, si rete *perrodam*.
CHOR. Hoc viri officium est, qui saluti suae consulit.
Sed admove tuam maxillam.
PHIL. Perrosum hoc quidem est. Sed ne clamate:
Verum caveamus, ne Bdelycleo sentiat.

STROPHE ALTERA VERSUUM VIII.

CHOR. Nihil timeas, ô amice, nam ego istum, si
Mutit, cogam mordere
Cor suum:
Et de vita
Certare; ut sciat non esse calcanda
Dearum scita.
Sed funem aptato ad fenestram, deinde demitte
Te ipsum alligatum, & concipe animo furorem Diopithis:

tulum misere laborasse in perrodendo reti. Supra vs. 164. cum dixisset: *διατρώξομαι τὸ δίκτυον*· filius ad eum dicebat: *ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας*.

vs. 372. & seq. *Ἐὰν γρύξῃ τι*] In Nubibus vs. 942. *ἢν ἀναγρύξῃ*.

Ibid. *Δακεῖν τὴν καρδίαν*] In Acharn. vs. 1. *ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν*.

vs. 375. & seq. *Τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν*] Euripides in Oreste vs. 875. de Oreste cui capitale judicium instabat: —— *Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας Στείχοντ' ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον*; *Orestem illum non vides prope hic incedentem, qui curret letale certamen.*

vs. 376. *Μὴ πατεῖν*] Pro *contemnere*. Aeschylus in Agamemnone vs. 378. *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν, ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο*· *Negavit aliquis, deos illorum hominum, dignari curam gerere, quicunque non tangendorum* (id est, *Sacrorum*) *majestatem conculcarent.*

377. *Τοῖν θεοῖν*] Cereris & Proserpinae.

Ibid. *Ψηφίσματα*] Scholia: *ἀντὶ τοῦ τὰ μυστήρια εἰπεῖν, ψηφίσματα εἶπεν, ὡς δὲ οὐχ ἧττον περὶ ταῦτα ἢ περὶ ἐκεῖνα ἐσπουδακότας*· *Pro mysteria* (*Dearum*) *dixit psephismata; ut significet se non minus psephismatum curam gerere quam mysteriorum.*

vs. 378. & seq. *Καθίμα δήσας σαυτόν*] Infra vs. 395. *καθιμᾷ αὐτὸν δήσας*.

vs. 379. *Διοπείθης*] Amipsias Comicus: *Διοπείθους τοῦ παραμαινομένου*· *Furenti Diopithi*, apud Scholiastem ad Aves vs. 989. Posuit autem Comicus noster Diopithem pro furore Diopithis; per metonymiam subjecti pro adjuncto; sic in Acharnensibus Euripidem ponit pro ejus arte Musica vs. 483. *κατατικῶ Εὐριπίδην*.

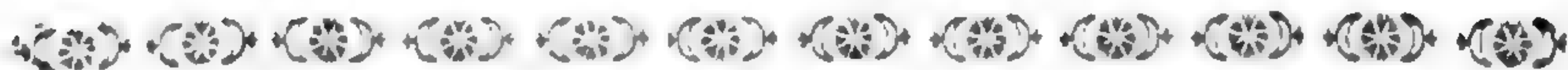

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

ΦΙΛ. Ἄγε νῦν, ἢν αἰσθομένω τουτωὶ ζητεῖτον μ' ἐγκαλαμᾶσθαι,
Κατασπαστὸν ποιεῖν εἴσω· τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
ΧΟΡ. Ἀμυνούμεθά σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες·
Ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
ΦΙΛ. Δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ', ἤν τι πάθω 'γὼ,
Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
ΧΟΡ. Οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
Σαυτὸν θαῤῥῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
ΦΙΛ. Ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ, οἷσπερ ἐγὼ, κεχάρησαι
Τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
Ὤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
Κοὐ μήποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΒΔΕΛ. Οὗτος, ἐγείρου. ΟΙΚ. Τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΔΕΛ. Ὥσπερ
Φωνή με τις ἐγκεκύκλωται.
ΟΙΚ. Μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται; ΒΔΕΛ. Μὰ Δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὑτὸν δήσας. ΟΙΚ. Ὦ μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει.
ΒΔΕΛ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσι φυλλάσι παῖε,
Ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
ΦΙΛ. Ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρήμων, καὶ Φερέδειπνε·
Πότε δ' εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι.

ΣΤΡΟ-

vs. 380. Ἐγκαλαμᾶσθαι] Scholia: ἀντὶ τοῦ ἀνιμᾶν· ὡς οἱ ταῖς καλάμαις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες· *Pro* ἀνιμᾶν, id est, *sursum trahere; ut illi qui pisces calamis sursum trahunt.* Occurrit & infra vs. 607.

vs. 382. Τὸν πρινώδη θυμόν] In Acharn. vs. 179. γέροντες, πρίνινοι, ἀτεράμονες —— σφενδάμνινοι.

vs. 384. Δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος] In Nubibus vs. 436. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. quod idem plane est.

Ibid. Ἤν τι πάθω] *Si moriar delapsus.*

vs. 386. Καθίει] Euripides in Troadibus vs. 1010. Κάμπτε πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Πύργων καθιεῖσα· *Et deinde corpus tuum dicis te clam subducere voluisse, per funes de turribus demittentem.*

vs. 389. Ὦ Λύκε] Lycum Heroëm invocat potius quam alios Deos, quia erat forensis. Infra vs. 825. Philocleon litem canum domi diiudicaturus, etiam Simulacrum Lyci, tanquam rem scilicet necessariam in judicio, jubet efferri.

vs. 393.

SYSTEMA EX PERICOPA.

PHIL. Age nunc, si isti sentiant haec, & me velint reducere
Atque retrahere intro, quid facietis? dicite jam.
CHOR. Opem tibi feremus, & omnem adsciscemus animum ilignum *& durum*,
Ut nequeat te prohibere: talia nos facinora inceptabimus.
PHIL. Sic itaque faciam vobis fretus: & mementote, si quid mihi acciderit,
Ut me *vestris manibus* sublatum & defletum, sub cancellis sepeliatis.
CHOR. Nihil mali accidet tibi; ne timeas: sed, ô bone, demitte
Te ipsum audacter, & invoca prius Deos patrios.
PHIL. ô Lyce domine, Heros vicine; tu enim iisdem mecum delectatus es:
Lacrymis, *inquam*, reorum perpetuo, & lamentis.
Huc sane venisti habitatum data opera, ut haec audires,
Et solus omnium Heroum voluisti apud flentem sedere:
Miserere mei, & me vicinum tuum serva.
Hoc si annues, nunquam tuas canneas tegetes permingam, nec percacabo.

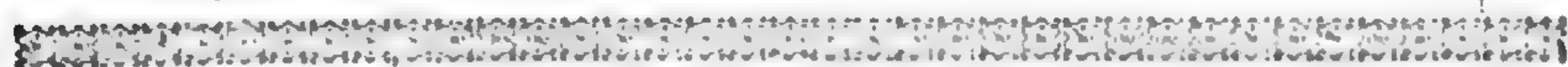

BDELYCLEON, SERVUS, PHILOCLEON, CHORUS.

BDEL. Heus tu surge. SERV. Quid hoc negotii est? BDEL. Quasi vox quaedam me circumdedit.
SERV. Num senex alicubi prorepit? BDEL. Non certe; sed demittit
Se alligatum. SERV. O impurissime, quid facis? nunquam descendes.
BDEL. Ascende ocyus in alteram *fenestram*, & verbera ramis,
Si qua ratione retro se convertat, illis caesus.
Nonne juvabitis, quotquot hoc anno lites habebitis?
PHIL. ô Smicythio, & Tisiades, & Chremo, & Pheredipne:
Quando succurretis, si nunc non, priusquam magis introrsum trahar?

STRO-

vſ. 393. Κάννας] Scholia: Ὡς φράξαντος δὲ περιφραττόμενον τοῦ Ἥρωος, καὶ ἐστεγασμένον, φησὶν, οὐ παρὰ κάννας οὐρήσω· τοῦτ' ἔστιν· οὐκ ἐνυβρίσω σοῦ τὸ Ἡρῷον· ἀλλὰ τιμήσω· *Quasi delubrum Lyci cannis sit septum & obtectum, dicit: Non mejam ad cannas. Id est: Contumelia non afficiam delubrum tuum, sed honorabo.* Similis phrasis est: κατατιλᾶν τῶν Ἑκαταίων. in Ranis vſ. 369.

vſ. 398 Πρύμναν ἀνακρούσηται] Quasi de remigante.

Ibid. Εἰρεσιώναις] Hoc loco: ταῖς φυλλάσι. Sunt autem φυλλάδες rami aridi una cum foliis. Quid proprie sit εἰρεσιώνη vide ad Plutum vſ. 1055.

vſ. 399. Οὐ ξυλλή.] Huic versui Ed. Brub. praemittit ΦΙΛ.

vſ. 400. Ὦ Σμικυθίων] Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 256. Σμικυθίων ἐπιτίτης. *Smicythio parasita.* Noster in Ecclesiaz. vſ. 46. Τὴν Σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην; Ibidem vſ. 293. aliter: ὦ Χαριτιμίδη καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκη. In Equitibus vſ. 964. δεῖ ξυρεῖν Σμικύθην. Qui forte diversi sunt. Alloquitur autem membra Chori.

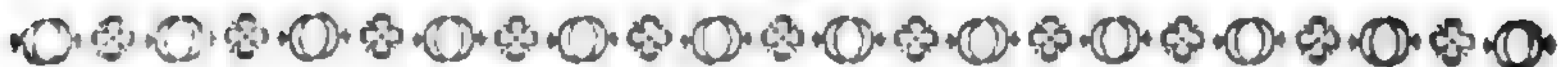

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια΄.

ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
Ἥνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
Νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον,
Ὧ κολαζόμεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θαἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν
Ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
Ὄντα, κἀπολούμενον,
Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
Ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔΕΛ. Ὦ 'γαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ΧΟΡ. Νὴ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
ΒΔΕΛ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινά, καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ΧΟΡ. Ὦ πόλις, καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
Κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
ΞΑΝΘ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν· οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;
ΒΔΕΛ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
ΧΟΡ. Καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε
Δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
Ξυσταλείς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
Ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπόν, σμῆνος οἷον ὤργισεν.
ΞΑΝΘ. Τοῦτο μέν τοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡ.

vs. 402. Εἰπέ μοι] Verbo singularis numeri alloquitur plures: ut in Acharn. vs. 318. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων.
Ibid. Κινεῖν τὴν χολήν] Sic Latine dicitur *movere bilem*; Horatius: —— *ut mihi saepe*
bilem, saepe jocum vestri movere tumultus.
Ex Notis *Florentis*.

vs. 403. Ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν] Mox vs. 423. σμῆνος οἷον ὤργισεν.
vs. 407. Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε] In Ranis vs. 571. σὺ δὲ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνα.
vs. 414. Νὴ Δί' ἐς οὐρανόν γε] Scil. κεκράξομεθα. In Ranis vs. 787. νὴ Δί' οὐρανόν γ' ὅσον (ἀνεβόα). Euripides in Hippolyto vs. 1203. ὀρθὸν τι κρᾶτ' ἵστασαν, ὡς δ' εἰς οὐρανόν

STROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Dicite mihi, quid cessamus commovere illam bilem,
Quam *solemus*, cum quis nostrum crabronum examen irritaverit?
Nunc ille iracundiae nostrae
Stimulus, quo sontes castigamus, acutus erigitur.
Sed collectis palliis ocyus, ô pueri,
Currite, & clamate, & Cleoni haec nunciate,
Et jubete ipsum venire,
Ut contra hominem, qui hostis reip.
Est, & peribit;
Quia sententiam hanc introducit,
Ut non oporteat causas judicare.

BDELYCLEON, CHORUS, XANTHIAS, PHILOCLEON.

BDEL. ô Boni, rem ipsam audite: & ne clamate.
CHOR. Imo in coelum usque tollemus clamorem; nam hunc ego non deseram.
BDEL. Annon ergo gravia haec sunt & plane tyrannica facinora?
CHOR. ô Cives, & Theore Diis invise,
Et si quis alius assentator nobis praesidet.
XANTH. ô Hercules! spicula etiam habent: nonne vides, ô Here.
BDEL. Sane, quibus Philippum Gorgiae F. judicando perdiderunt.
CHOR. Et te perdemus: sed quisque se convertat
Huc, & exerto spiculo, hunc petat,
Constipatus, & ordinatus, ira & furore plenus,
Ut deinceps sciat quale examen irritaverit.
XANTH. Equidem hoc jam grave est, ita me Jupiter amet, si pugnandum erit.
Nam ego timeo, cum ipsorum aculeos video.

CHOR.

τὸν Ἵππων. *Caputque erectum sustulerunt & aures in coelum equi.*

vs. 416. Θεώρε Θεοισεχθρία] Hunc tanquam perjurum perstringit in Nubibus vs. 399. Vide supra ad vs. 45.

vs. 419. Ἐν δίκῃ] Scholia: ἐν τῇ δίκῃ· ἀντὶ τοῦ δικάζοντες.

Ibid. Φίλιππον — τὸν Γοργίου] Hos ambos tanquam Sycophantas & barbaros notat in Avibus vs. 1700. καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι συκάζουσί τε· Βάρβαροι δ' εἰσὶ γένος, Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι· — κἀπὸ — κείνων τῶν Φιλίππων — ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Ex quibus posterioribus verbis etiam apparet, cum poenam aliquam sustinuisse.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἄφες τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ,
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
ΦΙΛ. Εἶά νυν γ', ὦ συνδικασταὶ, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
Οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι·
Οἱ δὲ τὼ 'φθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖτε· οἱ δὲ τοὺς δακτύλους.
ΒΔΕΛ. Ὦ Μίδα, καὶ Φρύξ, βοηθεῖτε δεῦρο, καὶ Μασυντία·
Καὶ λάβεσθε τουτουῒ, καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
Εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
ΧΟΡ. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
ΦΙΛ. Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη·
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
ΧΟΡ. Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά·
Δηλαδή; καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
Καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
Ὥς τε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
ΦΙΛ. Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον,
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς, ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
Ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
Ἀλλ' ἄνες με, καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην
Οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ', οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
Ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
ΒΔΕΛ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑΝΘ.

vf. 427. Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος] Ita verberaberis, ut cupias te habere cutem testudinis; ut ille servus infra vf. 1283. ὦ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος —— ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν· ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

vf. 428. Ὀξυκάρδιοι] Aeschylus in Septemthebana vf. 913. de Eteocle & Polynice loquens: ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήματα. *Diviserunt autem feroces bona.* Ubi Scholia: ὀξύθυμοι ὄντες. Noster paulo ante: ἐντείνετε τὸ ὀξύθυμον κέντρον. Et infra vf. 452. οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος ὀξυθύμων.

vf. 430. Οἱ δὲ τὼ 'φθαλμὼ κεντεῖτε] In Nubibus vf. 913. τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὼ 'φθαλμὼ κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν —— ἀπολοῦμαι.

vf. 431. Ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ] Servos vocat.

vf. 434. Ἀκούσας οἶδα πολλῶν θρίων ψόφον] Alludit ad Proverbium πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκοα. *Multorum ego foliorum ficus crepitum audivi:* quod alias illi usurpant, qui minas alicujus parum se curare volunt significare; hic Bdelycleo timet minas Chori: itaque, ut dixi, tantum est allusio ad Proverbium. Vocat autem Senes istos θρῖα, id est, φύλλα συκῆς, *folia ficus*, respiciens ad etymon vocis συκοφάντης· atque istos tecte Sycophantas appellat.

vf. 435. Ἔν τί σοι] Male Aldina & Juntina & Bruo. ἐν pro ἕν. Farrel ἕν τί σοι.

vf. 437. Βαρβάρων] Evocabantur enim Midas & Phryx. vf. 431.

vf. 438. Κλάειν τέτταρα] Beneficia sua commematurus, contrarium dicit; ut infra vf. 447. οὐκ ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε —— ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς· —— σὺ

CHOR. Sed dimitte virum: sin minus, ajo
Te beatas praedicaturum testudines propter tergum.
PHIL. Eja nunc, ô sodales judices, crabrones irritabiles,
Partim in culum ei introvolate irati:
Partim oculos circumcirca pungite: partim etiam digitos.
BDEL. ô Mida & tu Phryx, succurrite, & tu Masyntia:
Istumque tenete, neque cuiquam eum dimittite:
Sin minus, in crassis compedibus prandium capietis.
Nam ego multorum foliorum ficulneorum audivi sonitum.
CHOR. Nisi hunc dimiseris, aliquid infigetur tibi.
PHIL. ô Cecrops Heros Domine noster in draconem desinens:
Paterisne me sic a barbaris hominibus vinci?
Quos ego docui quatuor mensuras lacrymarum fundere in choenicem.
CHOR. Nonne ergo multa incommoda insunt in senectute
Scilicet? Nunc etiam isti duo veterem herum
Vi vincunt, immemores
Renonum & exomidum, quas iste ipsis emebat,
Et pileorum: nec quod hyeme pedes eis fovebat,
Nequando frigerent; sed his non inest
In oculis pudor & reverentia veterum solearum.
PHIL. Nonne me dimittes nunc, pessima bellua,
Nec eum recordaris, quando te uvas furantem deprehendi,
Et adductum ad oleam probe flagris concidi
Usque ad invidiam? at tu ingrati animi homo eras.
Sed dimitte me, & tu, & tu, priusquam filius egrediatur currens.
CHOR. Sed ob haec mox poenas nobis dabitis
Non ita multo post: ut sciatis quinam sit mos hominum
Iracundorum, & justorum, & torve intuentium.
BDEL. Caede, caede, ô Xanthia, & pelle crabrones ab aedibus.

XANTH.

— σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα. Dicitur autem κλάειν τέτταρα, ut ὠδύνηται τέτταρα, in Acharnensibus vs. 2.

Ibid. Εἰς χοίνικα] Ludit in ambiguitate vocis, quae & mensuram quandam significat, ut satis notum, & *pedicam*, ut in Pluto vs. 276. Vult autem significare illos servos vinctos fuisse.

vs. 441. Πρὸς βίαν χειροῦσι] Aeschylus in Prometheo vs. 352. — ἰδὼν ᾤκτειρα, δάιον τέρας Ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον Τυφῶνα. *Conspicatus miseratus sum, horrendum illud monstrum vi domari, Centicipitem inquam Typhonem.* Ibidem aliter vs. 212. οὐ κατ' ἰσχύν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν. & in Agamemnone vs. 133. ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. *Vi diripiet.* Sophocles in Philoctete vs. 613. πρὸς ἰσχύος κράτος. Vide ad Acharn. vs. 73.

vs. 452. Δώσετον καλὴν δίκην] In Equitibus vs. 918. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην.

Ibid. Οὐκ εἰς μακράν] Aeschylus in Supplicibus vs. 932. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν. *Flebis, si tetigeris, non ita multo post.* Demosthenes Olynthiaca II. δοκεῖ δ' ἔμοιγε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείξειν οὐκ εἰς μακράν, ἄν οἵ τε θεοὶ θέλωσι, καὶ ὑμεῖς βούλησθε. *Videtur autem mihi, o Athenienses, id ostensurus haud multo post, diis & vobis volentibus.*

vs. 453. Ὀξυθύμων] Euripides in Bacchis vs. 669. τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, καὶ τοὐξύθυμον. *Celeritatem enim animi tui metuo, Rex, & iracundiam.* Noster infra vs. 1107. ὅθεν ἡμῶν ζῶον ἐρεθιζόμενον μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστι.

Ibid. Βλεπόντων κάρδαμα] Vide ad Ranas vs. 616.

vs. 454. Τὰς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας] In Acharnens. vs. 864.

ΞΑΝΘ. Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
ΣΩΣ. Οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
ΞΑΝΘ. Καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
Ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
Εἴπερ ἔτυχε τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες.
ΗΜΙΧ. Ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
Τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
Ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με;
Εἰ σύ γ', ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
Οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
Οὔτε λόγον εὐτράπελον,
Αὐτὸς ἄρχων μόνος.
ΒΔΕΛ. Ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
Ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, καὶ διαλλαγάς;
ΧΟΡ. Σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
Καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;
ΒΔΕΛ. Νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τοπαράπαν τοῦ πατρὸς
Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
ΧΟΡ. Οὐδὲ μὴν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ πω 'σμὲν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ.
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.
ΒΔΕΛ. Ἆρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
Ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.

ΧΟΡ.

261. *οἱ σφῆκες ἀπὸ τῶν θυρῶν· πόθεν προσίπτανται οἱ καπνοὶ ἀπελάσαιτε;* Menander: *οὐ σοβήσετ' ἔξω, φησι, τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;* *Nonne, inquit, gallinas a nobis abigetis foras.*

vs. 455. Τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ] Apes enim & vespae fumo exagitantur, Virg. Georg. — *fumos praetende sequaces.* Ex Notis *Florentis.*

vs. 456. Σοῦσθε] Verbum *σοῦσθαι* habet significationem concitationis & impetus. Aeschylus in Persis vs. 24. *βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου σοῦνται.* *Reges regi magno subjecti proficiscuntur propere.* ubi Scholia: *ὁρμῶσι.* Idem in Supplicibus vs. 843. *σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν·* *Properate properate in navem quantocyus.* Sophocles in Ajace vs. 1423. *σοῦσθω, βάτω·* *moveat se, eat.* Ubi Scholia: *ὁρμάσθω.*

vs. 457. *Αἰσχίνην*] Scholia: *ἀντὶ τοῦ καπνὸν εἰπεῖν, ὃ ἦν, Αἰσχίνην εἶπεν· ἐπεὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο·* *Pro eo quod dicendum erat, Fumum aut ignem addens, dixit, Aeschinem; quia iste vocabatur Fumus.* Vide supra ad vs. 324.

Ibid. Σελαρτίου] Scholia: *ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαιξεν, ἐκτείνας Σελαρτίου, ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κωμῳδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον· παρὰ τὸ, σέλας.* *Cum debuisset dicere Σέλλου, per jocum extendit vocem in Σελαρτίου a σέλας,* fulgor, *ut eum rursus perstringat tanquam jactatorem & divitem se simulantem.* Vide 324.

vs. 458. Ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν] In Nub. vs. 1305. *ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγώ.* In Ranis vs. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς.*

vs. 460. Τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες] Xenarchus Comicus apud Athenaeum IX. p. 367. *Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥῆμά τι εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενον, ἢ λευκὰς ἅλας;* *Et quomodo ego Stheneli dictum aliquod comedam aceto intinctum aut candido sali?* Philocles autem fuit malus Poëta; Noster in Thesmoph. vs. 174. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλο-

κλέης

XANTH. Atqui hoc ago; ſed & tu largo fumo illos preme.
SOS. Nonne in malam rem abibitis? verbera ligno.
XANTH. Et tu impoſito Aeſchine Selli F. fac fumum.
Eramus ergo vos abacturi tandem.
CHOR. Sed profecto non tam facile te ab ipſis liberaſſes,
Si comediſſent de carminibus Philoclis.
SEM. Annon ergo haec manifeſta ſunt
Pauperibus, dominatus
Ut clam inſinuarit ſe?
Si tu, ô improbe & imitator ſuperbi illius Amyniae.
A legibus nos procul arces, quas fixit urbs noſtra:
Nec aliquem praetextum habens,
Neque orationem comem:
Sed ipſe ſolus dominans.
BDEL. Poſſemusne ſine pugna & acuto clamore
Sermones conferre inter nos & in gratiam redire?
CHOR. Tibine ut dem loquendi poteſtatem, ô plebis oſor,
Et monarchiae cupide,
Et familiaris Braſidae: qui geſtas
Fimbrias laneas, & bar-
bam intonſam alis?
BDEL. Profecto ſatius eſt, ut hunc patrem deſeram
Potius, quam ut quotidie conflicter cum tantis malis.
CHOR. Nec in apio nec in ruta ſunt adhuc res iſtae;
(Hoc enim inſeremus viliſſimum verbum)
Et nunc quidem nihil dolet tibi, ſed dolebit, cum cauſidicus
Eadem iſta in te dicet, & conjuratos memorabit.
BDEL. Obſecro per deos, eſtisne vos hinc diſceſſuri?
An conſtitutum vobis eſt vapulare & verberare toto die?

CHOR.

πλὴν αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς πανῦ.

vſ. 464. Ὦ πονωπόνηρε] In Lyſiſtrata vſ. 352. *ὦ ἄνδρες πονωπόνηροι. οὐ γὰρ ποτ᾽ ἂν χρυσοῖ γ᾽ ἴδρων, οὐδ᾽ εὐσεβεῖς τάδ᾽ ἄνδρες.*

vſ. 464. Κομηταμυνία] Κομήτης dicitur homo ſuperbus; ut in Proverbio: *ἄδωε κομήτης, ἐστὶ ὁ ψωίζεται.* Amynias autem erat talis; hinc infra etiam vſ. 1259. *Ἀμυνίας ὁ Σέλλου ἐκ τῶν κρωβύλων.*

vſ. 473. Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ] Ita ſolebant calumniatores ſtatim fingere aliquem conſpirare cum Lacedaemoniis; in Pace vſ. 639. *αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.* Erat autem Braſidas celebris Strategus Lacedaemoniorum.

vſ. 474. Κρόκωτ᾽ ἐκ στημάτων] Scholia exponunt: *ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἐρίου.* Id eſt: *ex lana.* Dicitque illud geſtamen fuiſſe Laconum. Hoc ergo etiam ſignum erit Philocleonem *Λακωνίζειν*, cum ceteris.

vſ. 478. Οὐδ᾽ ἐν σελίνῳ] Scholia: *παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον ἀνυσάντων, ὧν ἐπέθεντο.* *Proverbium de illis, qui nec minimam partem eorum perfecerunt, quae inſtituerant.* & mox:

Ibid. Οὐδ᾽ ἐν σελίνῳ] Proverbium dictum in eos, qui ne minimum quidem proceſſerunt in opere, quod aggreſſi fuerint: tranſlatum ab hortis, in quorum ambitu & ingreſſu apium & rutam ſerere ſolebant. &c. Ex Florentis notis, qui vertit, ut ſolet, Scholia.

vſ. 479. Τῶν τραχυτάτων ἐπῶν] Sic *ῥῆμα μυρμήκωρον* in Pace vſ. 520.

vſ. 481. Ταὐτὰ ταῦτα] Ita ſcribo: mirum eſt in omnibus Edd. haerere *ταῦτα ταῦτα.*

vſ. 483. Δέρεσθαι καὶ δέρειν] Sic *δάκνειν καὶ δάκνεσθαι* in Ranis vſ. 879.

ΧΟΡ. Οὐδέποτέ γ' οὐχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ·
Ὅς τις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.
ΒΔΕΛ. Ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
Ἤν τε μεῖζον, ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ.
Ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·
Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·
Ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
Ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας,
Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
Ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ,
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
ΞΑΝΘ. Κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
Ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ', εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
ΒΔΕΛ. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε. καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ' ὅτι ἢ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
ΦΙΛ. Νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
ΒΔΕΛ. Νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·

Ἀλλ'

vs. 486. Ὡς ἅπαντ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται] Athenienses memores eorum, quae sub tyrannide Pisistratidarum Resp. esset passa, semper cavebant, ne iterum aliquando existat aliquis tyrannus Athenis: hinc etiam si quid insoliti in urbe accideret, statim suspicionem de dissolvendo populari eorum statu & de instituenda tyrannide in promtu habebant. Sic cum Hermae fuissent mutilati, & mysteria profanata tempore Alcibiadis, tyrannidis causa id factum putabant: καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπρᾶχθαι, ut dicit Thucydides Lib. VI. Sic cum parietum perfossores aerarium aperuissent: item cum remi furto essent ablati; ut ait Demosthenes *de Syntaxi* reprehendens hanc suspicacitatem: ἀκηκόατέ ποτε πάντες ὅτι τὸ ὀπισθόδομον· ἐλέγετε εἰ παρόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. τὰς τόλμας ἂν ἐπ' εἶναι, τοιαῦτ' ἔλεγεν. Καί τοι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτε ὃ ἂν ἐρῶ λέγω· οἱ μὲν ταῦτα ποιοῦντες ἄξια ἐποίουν θανάτου, ὁ δὲ δῆμος οὐ διὰ τοῦτο καταλύεται. Πάλιν κώπας τις ὑφείλετο· μαστιγοῦν, στρεβλοῦν, πάντες ἐβόων, λέγοντες καταλύεσθαι τὸν δῆμον. ἐγὼ δὴ, τί φημι; τὸν μὲν ὑφῃρημένον θανάτου τιμῶν ἄξια, ὥσπερ ἐκεῖνοι· τὸν δῆμον δ' οὐ διὰ τούτων καταλύεσθαι. Comicus ridiculas causas suspicionum comminiscitur.

vs. 489. Ἀξιωτέρα] *Pluris pretii*, ut in Equitibus vs. 641. ὁ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

vs. 494. Γήτειον --- ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι] In Equitibus vs. 673. κορίανν' ἐπριάμην --- τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα.

vs. 499. Κελητίσαι] Equitare significat, & certare singulari equo; transfertur autem ad obscoena, estque σχῆμα συνουσίας. In Pace vs. 900. ἱπποδρομίαν ἄγειν· ἵππους δὲ καλῶς κέλητα παρακελητιεῖ. ubi ambae significationes miscentur. Vide Notam sequentem.

vs. 500. Τὴν Ἱππίου τυραννίδα] Hippias tyrannus nomen habuit *ab equis*, ἀπὸ τῶν ἵππων. Xanthias autem jusserat meretricem κελητίσαι, quod, ut dixi, ab *equitatione* transfertur ad obscoena: ut & verbum ἱππάζεσθαι, quamvis rarius, ut in Machonis Jambis apud Athenaeum XIII. p. 581. Κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίου λέγων, Ἐπὶ τῷ τρίτῳ μὲν συγγενέσθαι μειδιῶ, Ἐξῆς καθιππάσασθαι δ' ὅσ' αὐτῆς

Chor. Nunquam *desistam*, donec aliqua pars mei reliqua erit.
Quando tu ad tyrannidem affectas viam.
Bdel. Nempe omnia vos tyrannidem & conjurationem nominatis,
Sive majora, sive minora crimina.
Ego autem tyrannidis nomen quinquaginta annis non audiveram;
Sed nunc multo vilius indicatur quam salsamenta:
Adeo ut nomen ejus jam in foro etiam circumferatur.
Nam si quis emat orphos (*pisces*) nolit autem membradas (*apuas*,)
Illico dicit ille, qui in proximo vendit membradas:
Iste homo videtur obsonare ad tyrannidem.
Si quis autem porrum petat ad condiendas apuas,
Olerum venditrix limis adspectans dicit ad alterum,
Porrum petis; dic mihi, num paras tyrannidem?
An putas tibi Athenas condimenta ferre?
Xanth. Me quoque meretrix, cum heri meridie ad eam ingrederer,
Quia crissare eam jubebam, irata
Interrogabat, an Hippiae tyrannidem instituam.
Bdel. Haec enim isti libenter audiunt: & nunc ego,
Quia volo, ut pater meus his relictis
Moribus, primo mane non eat, & delationibus atque litibus misere vacet,
Sed vitam agat splendidam, uti Morychus, accusor
Quasi faciam haec conjuratus & tyrannidem meditans.
Phil. Jure sane; ego enim nec cum lacte gallinaceo
Mutaverim hanc vivendi rationem, quam tu mihi adimis:
Neque delector rajis, nec anguillis; sed libentius
Comederem liticulam parvam, in patina suffocatam.
Bdel. Adsuevisti certe ejusmodi rebus delectari:

Sed

αὐτῆς ἐπιστάσις· *De Gnathaenio (meretrice) narrare coepit, dicens; Se alio quidem nullo modo cum ea coivisse; sed sibi eam inequitasse una serie quinquies.* describit rem Horat. II. Sat. 7, 50

Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.

Ab ista igitur equitatione festive dicit meretricem suspicatam esse, Xanthiam tyrannidem, qualis erat Hippiae, moliri.

vs. 503. Ὀρθροφοιτοσυκο——] Scholia: παρὰ τὸ ὀρθρεύειν, καὶ φοιτᾷν, καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Nempe quia summo mane iret, & in litibus dijudicandis se maceraret, atque Sycophantam etiam ageret. Ita autem recte ὀρθρο—— Ed. Brubachii, & in Scholiis Aldina, non ὀρθο——

vs. 504. Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος] Iste erat luxui deditus; Plato Comicus apud Scholiastem ad Nubes vs. 109. Ὦ θεῖε Μόρυχέ τε, νῦν γὰρ εὐδαιμονεῖτε, Καὶ Γλαυκέτης, ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας, Οἳ ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι· *Tuque, o divine Moryche, nunc enim beatus es, Et Glaucetes ille rhombus, & Leogoras, qui vivitis jucunde, nihil reputantes.* Noster semel iterumque eum tanquam ὀψοφάγον notat.

vs. 506. Ὀρνίθων γάλα] Notum proverbium, de rebus quae ob raritatem in pretio sunt. Noster in Avibus vs. 1672. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. Vide & infra vs. 732.

vs. 508. & seq. Ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμι] Infra vs. 1365. ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

vs. 509. Πεπνιγμένην] Κρέα πεπνιγμένα & πνικτὰ sunt, quae in vase obturato coquuntur & simul torrentur in vapore & proprio succo: vide Athenaeum IX. p. 396. ubi hic locus citatur. Vocat autem δικίδιον πεπνιγμένον metaphorice, quia in judiciis innocentes saepe misere vexarentur & paene enecarentur.

vs. 510. Εἰθισθεὶς] Nempe injustis condemnationibus. Quae autem hic ad Philocleonem dicit & de eo, illa de Plebe Atheniensi accipienda sunt; haec enim gaudet foro & Sycophantas atque Rhetoras fovet.

Ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ, καὶ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ', ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
ΦΙΛ. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔΕΛ. Καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς·
Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙΛ. Παῦε δουλείαν λέγων,
Ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. ΒΔΕΛ. Οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
Οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
Ἥτις ἡ τιμή 'στι σοι, καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα;
ΦΙΛ. Πάνυ γε· καὶ τουτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν ἐγώ.
Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν· καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
Εἰπέ μοι· τί δ', ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
ΦΙΛ. Μηδέ ποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν Ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟΡ. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θημετέρου
Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
Καινόν, ὅπως φανήσῃ.
ΒΔΕΛ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ΧΟΡ. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν,
Ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
Τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν,
Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
Εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν, ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς, μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
ΦΙΛ. Τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

vſ. 514. Ὑπ' ἀνδρῶν, &c] Intelligit Demagogos, τοὺς τοῦ δήμου προστάτας & Rhetoras.
vſ. 521. Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει] In Acharnensibus vſ. 316. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
vſ. 522. Εἰπέ μοι] Hunc a Bdelycleone malim pronunciari.
vſ. 523. Μισθὸν] Intelligitur *merces judiciaria*. Dictus autem erat κύλιξ aut ποτήριον. Sed animus ei alibi est.
vſ. 526. Ὅπως φανήσῃ] vſ. 530. habentur quae cum his cohaerent.
vſ. 527. Ἐνεγκάτω — τὴν κίστην τις] Interpellat orationem Chori. Petit autem ciſtam cum inſtrumentis ſcriptoriis, quia vult, memoriae cauſa, deſcribere argumenta

ΣΤΡΟ-

Sed si poteris patienter silere, & cognoveris quae dicam,
Arbitror tibi me ostensurum te omnino errare.
PHIL. Erro jus dicens? BDEL. Et quidem derideri te
Non sentis ab hominibus, quos tu tantum non adoras;
Sed imprudens servitutem servis. PHIL. Desine memorare servitutem mihi,
Qui omnibus impero. BDEL. Haud tu quidem; verum servus es,
Dum te putas imperare; nam doce nos, ô pater,
Quid emolumenti accedit tibi, qui fructus & tributa Graeciae percipis.
PHIL. Plurimum vero: voloque hos arbitros dare. BDEL. Ego etiam.
Dimittite nunc eum omnes: & gladium mihi date.
Nam si argumentis a te victus fuero, gladio incumbam.
Dic mihi: quid si non steteris in illo, quod judicatum ab arbitris fuerit?
PHIL. Nunquam bibam meri mercedem boni Genii.
CHOR. Nunc e nostro
Gymnasio dicere aliquid oportet te
Novi, ut videaris
(BDEL. Ferat mihi huc cistam aliquis ocyus, *cum tabellis*,
CHOR. Sed *tu quidem*, *Bdelycleo*, qualiscunque videberis esse,
Si cistam tibi jubes dari.)
Non ita, ut adolescens
Iste, verba facere; vides enim quam
Magnum tibi instet certamen:
In quo omnia in discrimen adducuntur,
Si, quod absit,
Iste victor erit.
BDEL. Equidem quaecunque dixerit summatim describam memoriae causa *in tabellis*.
PHIL. Quid autem vos dicitis, si iste dicendo me superaverit?

gumenta Philocleonis, ut ipse dicit vs. 536. *γράψομαι μνημόσυνα.*

vs. 528. Ἀτὰρ φανῇ ποιός τις] Obiter alloquitur Bdelycleonem, qui Chori orationem interruperat. deinde rursus convertens se ad Philocleonem, orationem ad eum continuat. ποιός τις est *aliqualis*; ποῖός τις *quis nam?*

vs. 529. Παρακελεύῃ] A παρακελεύεσθαι· *jubere*.

vs. 530. Μὴ κατὰ τόν] Scholia: τινὲς τοῦτο πρὸς τὸ ἄιον. ὅπως φανῇς μὴ κατὰ τόνδε λέγειν, ἀλλὰ δηλονότι πραγματικώτερον καὶ βέλτιον· *Quidam hoc ad superiora referunt (nempe ad versum 526.) ut sit:* ὅπως φανῇς μὴ κατὰ τόνδε λέγειν· *ne videaris ita perorare ut iste; sed peritius & melius.*

vs. 536. Μνημόσυνα γράψομαι] Facit hoc infra vs. 556. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι. & vs. 572. δεύτερον αὖ σοι τουτὶ γράψομαι.

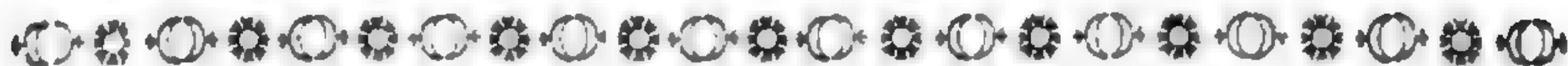

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμος ἔστ', οὐδ' ἀχαρή.
Σκωπτόμενοι γὰρ ἄν, ἐν
Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις,
Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.
Ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
Τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας.
Τί γὰρ εὔδαιμόν γ', ἢ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
Ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
Ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλήν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
Ἱκετεύουσί θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου,
Ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·
Ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδει, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
ΒΔΕΛ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω μνημόσυνόν μοι.
ΦΙΛ. Εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
Ἔνδον τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων οὐδὲν πεποίηκα·

Ἀλλ'

vs. 538. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος] Euripides: φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει. Γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο, πλὴν ὄχλος, καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα· *Heu heu, vetus illud verbum quam recte se habet: nos senes nihil sumus aliud, quam turba & species, somniorumque repimus simulacra.*

vs. 542. Θαλλοφόροι] Scholiastes docet in Pompa Panathenaeorum festi senes gestasse θαλλούς, id est, *oliveae ramos*; & auctorem laudat Xenophontem in Symposio; respicit autem, ut puto, ad haec verba, quae ibi leguntur: Θαλλοφόρους γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται· *Eligunt enim pulchros senes, Thallophoros Minervae.*

vs. 543. Ἀντωμοσιῶν] Scholia: δικῶν.

vs. 546. Ἀπὸ βαλβίδων] *A principio.* Quia a carceribus fit initium cursus. In Equitibus vs. 1154. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί. ibi autem cursu certant duo adulatores Populi, ut ostendant, uter promtior sit in cultu praestando. In Lysistrata vs. 1001. aliter: ἀπὸ μιᾶς ὕσπληγος. Vide ad Acharn. vs. 482.

Ibid. Περὶ τῆς ἀρχῆς] Significat principium & imperium. Ad hunc duplicem significatum alludens dixit: ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. pro ἀπ' ἀρχῆς περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Latine: *a principio de principatu ostendam.*

vs. 549. Ζῶον] In Pluto vs. 443. ζῶον — ὃς οὐδὲν πέ-

φυκε

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Non amplius ſenum turba
Utilis foret, nec hilum;
Nam irrideremur per
Vias omnes,
Et frondiferi vocaremur, li-
tium putamina.
Sed ô qui diſceptabis de univerſo imperio
Noſtro, nunc audacter omnes linguae tuae vires examina.

PHILOCLEON, BDELYCLEON, CHORUS.

PHIL. Equidem ſtatim ab ipſis carceribus argumenta dicam de imperio
Noſtro, ut nullo regno inferius ſit.
Quod enim nunc eſt judice felicius, aut beatius,
Aut delicatius, aut acrius animal, praeſertim ſene?
Quam primum quidem prorepentem e lecto obſervant apud cancellos
Homines magni & quadricubitales: deinde accedenti
Injicit *aliquis* mihi manum mollem depeculatricem.
Supplicesque mihi ad genua accidunt *ſontes*, vocem miſerabilem fundentes:
Miſerere mei, ô pater, oro te, ſi & tu ſurripuiſti aliquid unquam,
Magiſtratum gerens, aut militiae contubernalibus obſonans:
Qui nec an viverem ſciebat, priusquam a me abſolutus eſſet.
BDEL. Iſtud de ſupplicibus *quod dicis*, eſto mihi monumentum.
PHIL. Deinde ingreſſus, precibusque oneratus, & ira deterſa,
Intus nihil iſtorum, quae dico, facere ſoleo;

Sed

ὡς ζῷον ἐξωλέστερον.

vſ. 550. Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις] In Ranis vſ. 1026. γενναίους καὶ τετραπήχεις.

vſ. 551. & ſeq. Προσιόντι ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρα] Hoc modo blandiri ſolitos reos judicibus, dicit etiam Xenophon in Lib. de Rep. Athen. cujus verba adſcribam, quia in illis notari aliud etiam debet, ſcitu neceſſarium, nempe quod dicit, Sociis Athenienſium Athenas proficiſcendum ad judicia fuiſſe; νῦν δ' ἀναγκάζεται τὸν δῆμον κολακεύειν τῶν Ἀθηναίων, εἷς ἕκαστος τῶν συμμάχων· γινώσκων ὅτι δεῖ μὲν ἀφικόμενον Ἀθήναζε δίκην δοῦναι καὶ λαβεῖν, οὐκ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ, ὅς ἐστι νόμος Ἀθήνησι· καὶ ἀντιβολῆσαι ἀναγκάζεται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ΕΙΣΙΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ, διὰ τοῦτο οὖν οἱ σύμμαχοι δοῦλοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καθεστᾶσι· *Nunc autem cogitur adulari Populo Athenienſi unusquisque Sociorum, cum ſciat, ſibi, ubi Athenas venerit (ea cauſa), jus vel reddendum vel repetendum, non apud alios quosdam judices quam apud Populum, ut mos eſt Athenis: & ſupplicare cogitur in judiciis, & aliquo ingrediente manum ei blande contrectare. Hinc Socii Athenienſium ſervi eorum ſunt.*

vſ. 559. Ταῦτ' οὖν ἂν φαίνω, πάντων ὧν εἶπ' ἀπολοίμην] Euripides in Phoeniſſis vſ. 439. ἱδρῶτα οὐδ' ἂν ὑπερέχετο.

Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφευξιν.
Φέρ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασι
Κακά γε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν.
Οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
Οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι.
Τὰ δὲ συγκύψαντ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν,
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
Ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχή, καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
ΒΔΕΛ. Δεύτερον αὖ τουτὶ γράφομαι, τοῦ πλούτου καταχήνην.
Καὶ τὰ 'γαθά μοι μέμνησ', ἃ 'χεις, φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
ΦΙΛ. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι·
Κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας·
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
Κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
Ἔδομεν ταύτην ὅς τις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
ΒΔΕΛ. Τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω·

Τῆς

vs. 563. Ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν] Sophocles in Oedipo Tyr. vs. 1506. μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· *Neve meis aerumnis eas exaeques.*

vs. 564. Αἰσώπου τι γέλοιον] Infra vs. 1257. ὁ λόγος ἐ-λέξας αὐτοῖς ἀστεῖόν τινα Αἰσωπικὸν γέλοιον.

vs. 566. Τὰ παιδάρι' ἀνέλκει] Ut infra in Judicio Canum vs. 978. ποῦ τὰ παιδία; ἀναβαίνετ', ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

vs. 570. Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ] Nempe ut Leo delectatur bovis voce, quia libenter comedit illius carnem.

Ibid. Φωνὴν παιδὸς] Gravior est vox agnorum & virorum, quam foeminarum

vs. 571. Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς] Vocem foeminarum comparat cum voce porcorum. In Acharnensibus rusticus filias suas tanquam porcas venum ferens dicit vs. 746. ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε, χ' ἀσεῖτε φωνὰν χοιρίων. deinde cum puellae vocem edidissent, mercator, qui ante dubitabat an verae essent porcae, voce audita, credit vs. 781. νῦν γε χοῖρος φαίνεται. hic in Vespis vs. 36. ἱέντα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός. Male autem pro αὖ τοῖς omnes, quas vidi, Edd. αὐτοῖς

vs. 572. Ὀργῆς τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν] Scholia: κόλλοπες λέγονται οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, ὑφ' ὧν ἀποδιδομένων αἱ νευραὶ, καὶ τείνονται στρεφομένων. Ὀργῆς δὲ κόλλοπα, ἀντὶ τοῦ, τὴν τάσιν τῆς ὀργῆς. Id est: *κόλλοπες dicuntur claviculi citharae, quibus alligantur chordae, & intenduntur, si illi vertantur. Itaque ὀργῆς κόλλοπα dixit pro τάσιν ὀργῆς, id est, irae intensionem.* In Ranis vs. 712. est: τῆς ὀργῆς ἀνιέναι. In Avibus vs. 383. aliter: τῆς ὀργῆς χαλᾶν.

vs. 573. Τοῦ πλούτου καταχήνη] In Ecclesiaz. vs. 630. καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή.

vs. 574. Δεύτερον] Vide supra vs. 535.

vs. 576. Τὰ αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι] Scholia: τῶν γὰρ παίδων

Sed audio reos omnigenas voces mittentes, ut absolvantur.
Age, quae non ibi blandimenta potest audire judex?
Alii deflent paupertatem suam, & addunt
Mala praesentibus *malis*, donec aequaverit *aliquis sua* meis:
Alii narrant fabulas nobis: alii Aesopi ridiculum quoddam:
Alii dicteria dicunt, ut ego rideam & iram deponam.
Atque si his non moveamur, liberos statim protrahit
Manu tenens filias & filios: ego autem ausculto;
At isti capita conferentes simul balant: deinde pater super ipsis
Quasi Deum me orat tremens, ut eum noxa liberem:
Quod si delectaris agni voce, filii vocem misarereris;
Si vero porcellis delector, filiae vox facit, ut movear:
Atque tunc nos intensionem irae nonnihil remittimus.
Annon magnum hoc est imperium & divitiarum contemtus?
BDEL. Hoc alterum erit quod literis mandabo, divitiarum *inquam* contemtum.
Et fac memineris, quidnam habeas commodi tu, qui te imperare dicis Graeciae.
PHIL. Etiam puerorum aetas cum examinatur, licet contemplari eorum (verenda.
Et, si Oeagrus in judicium veniat, non absolvitur priusquam nobis
Ex Nioba sententiam optimam eligat & recitet.
Si autem tibicen causam vincat, supra mercedem debitam
Exitum judicibus egredientibus tibia canit capistratus.
Et, si quis pater moriens filiam, quam haeredem relinquit, dederit alicui uxo-
Nos rescindimus & violamus ejus testamentum, (rem,
Et concham, quae admodum magnifice imposita est signo;
Filiamque illam damus illi, qui precibus nobis persuaserit:
Et cum haec facimus, liberi sumus a reddenda ratione; ceterorum autem magistratuum nullus.
BDEL. Equidem ob illud, quod tam honestum est inter ea, quae dixisti, beatum te praedico; Quod

παίδων τὴν ἡλικίαν δοκιμάζοντες, τὰ αἰδοῖα ἐσκόπουν διὰ τὸ δεῖσθαι αὐτῶν εἰς τὸ χρησιμεύειν ἐν ταῖς λειτουργίαις· *Pudenda puerorum inspiciebant, cum explorarent illorum aetatem. Opus autem habebant pueris legitimae aetatis ad quaedam munia publica.* Erant autem Virorum oculi curiosi in talibus spectandis. Hinc apud Nostrum in *Nubibus*, ille qui exponit priscorum hominum mores & instituta dicit vs. 972. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι τοὺς παῖδας· ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές, εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε.

vs. 577. Οἴαγρος] Histrio Tragicus fuit. Egerat autem Nioben Fabulam Sophoclis aut Aeschyli, ut ait Scholiastes.

vs. 578. Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν] In Nubibus vs. 1375. ἀλλ' ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσίν τινα.

vs. 580. Ἐν φορβειᾷ] Id est; ἐμπεφορβειωμένος, ut in Avibus vs. 862. ubi etiam de tibicine.

vs. 581. Ἐπίκληρον] Ad quam rediit omnis hereditas.

vs. 582. Κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν] In Pluto vs. 6 2. ἐᾶν κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλήν. Omittitur etiam vox κεφαλήν. ut in Thesmoph. vs. 218. τοῦτον μὲν μακρὰ κλαίειν ἐᾶν. Dicitur etiam μακρὰν. ut in Ecclesiaz. vs. 426. δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαίειν μακράν. Est autem καὶ οἴει ἀνοίγοντες τῇ κόγχῃ, idem quod ἀνακογχυλιάσαντες τὴν σφραγῖδα. ut infra loquitur vs. 587.

vs. 583. Καὶ τῇ κόγχῃ] Scholia: ταῖς σφραγῖσιν, ὡς κόγχας ἐπιτιθέντων ταῖς σφραγῖσιν, ἀσφαλείας ἕνεκα. Id est. *Sigillis, quasi conchylia imposuerint signaculis, ut farta tectaque maneant.*

vs. 586. Τουτὶ γάρ τοι τὸ σεμνὸν τούτων] Nempe τὸ τὰ τῶν παίδων αἰδοῖα θεᾶσθαι, quod dicebat vs. 576. Loquitur autem Ironice.

Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
ΦΙΛ. Ἔτι δ' ἡ βουλὴ, χ' ὁ δῆμος, ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
Ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι.
Εἶτ' Εὔαθλος, χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς,
Οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασὶ, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
Κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας.
Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει·
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.
Ἀλλὰ Θέωρος, καίτοι 'στὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ.
Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ' ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
ΒΔΕΛ. Ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ, κἀναφανήσει
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.
ΦΙΛ. Ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ 'γὼ 'πελελήσμην·
Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄτ' εἰσήκονθ' ἅμα πάντες
Ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται·
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ·
Κᾄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, Φάγε τουτὶ,
Ἔντραγε τουτί. τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεήσῃ
Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος, καὶ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
Κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι

Οἴνου

vs. 587. Ἀνακογχυλιάζων] Ad vocem κόγχη vs. 583. (unde κογχύλιον) respicit. Sumitur autem ἀνακογχυλιάζειν hoc loco pro, ἀνασπᾷν τὴν κόγχην· utitur enim verbo ἀνασπᾷν in eadem re, in Lysistrata vs. 1200. καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι. Alias ἀνακογχυλιάσασθαι est ἀναγαργαρίσασθαι. Vide Pollucem Lib. VI. Sect. 25. & Athenaeum V. p. 187.

vs. 590. Εὔαθλος] Vide ad Acharnenses vs. 710.

Ibid. Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς] Pro Κλεώνυμος & κόλαξ, & ῥίψασπις. In Nub. vs. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.

vs. 591. Οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασὶ] Infra, vs. 673. οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν· ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί.

vs. 593. Πρώτιστα μίαν δικάσαντας] In Equitibus vs. 50. ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.

vs. 594. Κεκραξιδάμας] De eodem Cleone in Equitibus vs. 136. ἅρπαξ κεκράκτης.

vs. 595. Τὰς μυίας ἀπαμύνει] De eodem Cleone in Equitibus vs. 60. βυρσίνην ἔχων δειπνοῦντος, ἑστὼς, ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.

vs. 597. Θέωρος] Tanquam adulatorem notat hunc, & supra vs. 45. ubi de eo dicitur: κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

Ibid. Εὐφημίου] Iste etiam adulator fuit.

vs. 602. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος] Hesychius: παροιμία· ὅταν τις μὴ δύναται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐ-

τῷ

Quod autem resignas testamentum de puella ex asse haerede, injuste facis.
Phil. Praeterea cum senatus populusque dijudicare rem arduam nequit,
Decretum faciunt, ut rei judicibus tradantur.
Deinde Euathlus, & magnus iste assentator Clypeique abjector Cleonymus
Dicunt se non prodituros vos, & pro plebe pugnaturos.
Et apud populum nullius unquam oratoris sententia valuit, nisi
Dicat judices dimisisse re semel dijudicata.
Ipse autem Cleo clamore omnia domans solus nos non arrodit;
Sed servat manu tenens nos, & muscas pellit a nobis.
Tu autem patri tuo nihil istorum fecisti unquam;
At Theorus, quamvis nequaquam inferior vir sit Euphemio,
Spongiam habens, e pelvi calceos nobis ungit.
Specta autem commoda, a quibus me excludis & arces,
Quae tu servitium esse & ministerium te dicebas probaturum.
Bdel. Dic usque ad satietatem; nam utique desines aliquando, & palam videberis
Podex esse lavacrum vincens, frustra tam praeclarum imperium habens.
Phil. Sed quod jucundissimum est omnium istorum, cujus oblitus fueram:
Cum domum eo, mercedem habens, atque ingredientem simul omnes
Salutant propter pecuniam: & primo filia me
Lavat, & pedes ungit, & me prona deosculatur,
Atque me pappam vocitans interea triobolum lingua sua *quasi hamo* educit mihi ex ore:
Deinde muliercula mihi subblandiens, mazam ex farina & vino conflatam (affert:
Postea mihi assidens sic invitat, comede istud:
Manduca istud: quibus ego delector, nec mihi opus est,
Ut ad te respiciam, & ad promum condum, quando prandium apponat,
Maledicens mihi & murmurans, ne mox aliam mihi pinsat offam.
Haec possideo propugnacula malorum, & arma quae me a telis tutantur.
Sin vinum ad bibendum tu mihi non infuderis, hunc asinum attuli (*poculum*)
Vino

τὸ ἐπιπέρδεται. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων· *Proverbium. Cum quis illa parte non potest purgari statim subsequente alvi solutione & inquinatione. Dicebatur autem de inutilibus & quae frustra fierent.* Dicit ergo Bdelycleo: Dic quantum voles; eliciam tamen ut haec nequicquam dixeris: nam omnia refutabo, quae tu pro imperio tuo dicis.

vs. 605. Ἀσπάζονται] Potius ἀσπάζοντες propter seqq.

vs. 607. Παππάζουσα] Idest, πάππαν με καλοῦσα, ut loquitur in Pace vs. 119.

Ibid. Τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται] Triobolum illum, quem acceperam mercedem judiciariam, elicit mihi ex ore lingua sua, ut piscatores calamo extrahunt piscem (vide supra, vs. 380.) Solebant autem in ore gestare pecuniam; Infra, vs. 787. κἀγὼ 'νέκαψ', ὀβολοὺς γὰρ ᾤμην λαβεῖν. ubi vide Notam.

vs. 608. Φυστὴν μᾶζαν] Non multum *subactam*. Vide Casaub. ad Athen. III. c. 29.

vs. 609. & seq. Φάγε τουτί, ἔντραγε τουτί] In Equitibus vs. 51. ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγε.

vs. 612. Τονθορύσας] In Ranis vs. 759. τονθορύζων ᾔσθ' ἂν πληγὰς λαβὼν πολλὰς ἀπιὼν θύραζε.

vs. 614. Ὄνον] Scholia: εἶδος ἀγγείου· ἴσως διὰ τὸ διάπλασμα ἔχειν ὄνου μακρόν· *Vasculi genus. Ita dictum, forte quia ejus structura referret asini formam.* Aut quia tremitum quendam excitaret infuso liquore.

Οἴνου μεστόν· κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς,
Βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.
Ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
Καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
Ὅστις ἀκούω ταὔθ', ἅπερ ὁ Ζεύς;
Ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων,
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. κἂν ἀστράψω,
Ποππύζουσι, κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί·
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
Νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας· ἐγὼ
Δ' ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.
ΧΟΡ. Οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν.
Καλῶς γὰρ ᾔδειν, ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
ΧΟΡ. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγω-
γ' ηὐξανόμην ἀκούων.
Κἀν μακάρων δικάζειν
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
Ἡδόμενος λέγοντι.
ΦΙΛ. Ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
Ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.
ΧΟΡ. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι, καὶ νεόκοπτον,
Ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

ΒΔΕΛ.

vf. 615. Οὗτος] Scholia: ὁ ὄνος. ἔπαιξε δὲ ὡς πρὸς τὸ ζῶον· *Poculum quod dicitur Asinus. Alludit autem ad animal.*
vf. 616. Δίνε] Poculi genus. Vide ad Nubes vf. 1476.
Ibid. Στράτιον] Hesychius: πολεμικόν, ἢ φοβερόν.
vf. 623. & feq. Κἂν ἀστράψω, ποππύζουσι] Plinius Lib. XXVIII c. 2. *Fulgetras poppysmis adorare consensus gentium est.*
vf. 629. Οὐ πώποθ'] In Thesmoph. vf. 440. οὐ πώποτε ταύτης ἤκουσα πολυπλοκωτέρας γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
vf. 632. Ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν] Putabat me causam meam deserturum. Est autem Proverbium, in Eccleliaz. vf. 883. ὤν δ' ἐρήμας, ὁ παρέσεις ἐνθάδε ἐμοῦ, τρυγήσειν;
vf. 634. Πάντ' ἐπελήλυθεν] In Thesmoph. vf. 443. πάσας ἰδέας ἐξέτασεν, πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί.
vf. 640. Σκορδινᾶται] Sic etiam in *Ranis* vf. 954. de eo qui videbatur convictus, & non habere quod refpon-

Vino plenum: deinde inclinans infundo: iste autem hians
Rudit, & contra tuum verticem (*calicem*) grande & horrendum pedit.
Annon magnum imperium obtineo,
Nec inferius Jovis regno?
Qui eadem audio de me dici, quae Jupiter de se;
Nam si nos tumultuemur,
Quilibet praetereuntium dicit:
Quam vehementer tonat forum judiciale,
ô Rex Jupiter: & quando fulmino,
Poppysmate me adorant, & cacant *prae metu*
Opulenti & nobiles:
Et tu me in primis times ipse:
Times, *inquam*, per Cererem juro: ego
Autem peream si te timeo.
CHOR. Nunquam tam accurate
Quenquam audivimus, ne-
que tam prudenter verba facere.
PHIL. Verum est; sed arbitrabatur tam facile a vitibus custode vacuis uvas decerpturum se;
Nam probe sciebam me in hac parte potissimum valere.
CHOR. Ut omnia persecutus est,
Et nihil praeteriit: adeo ut e-
quidem extollerer auscultans:
Et jus dicere in beatorum
Insulis ipse viderer;
Sic delector ejus verbis.
PHIL. Ut iste jam pandiculatur, & non est apud se.
Efficiam certe, ut tu scuticas prae oculis habeas hodie.
CHOR. Oportet autem te omnigenos nectere
Dolos, ut elabaris;
Mea enim ira mi-
tescit difficulter, si quis dicat, quod mihi non placet.
Itaque tuum est quaerere lapidem molarem recens caesum,
Si nihil tale dixeris, quod meam iracundiam frangere possit.

BDEL.

Spondeat: τί σκεδνᾶ καὶ δυσχερῆ· deinde alter, qui videbatur eum consultasse: ὅτ' αὐτὸν ἐλέγχω.

vs. 641. Βλέπειν σκύτη ποιήσω] *Terrefaciam te.* Proverbium sumtum ab illis, qui verbera timent. Eupolis apud Scholiastem: ἄττγκος μὲν ὄν, τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει· *Vere, quod ajunt, lora respicit.*

vs. 642. Παντοίας πλέκειν —— παλάμας] Euripides in Andromacha vs. 66. τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν; *quid faciunt? quid machinantur nunc?*

vs. 643. Πρὸς ἐμοῦ λέγεται] Sophocles in Oedipo Tyranno vs. 1433. πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ φράσω· *Obtempera mihi; dicam enim, quod in rem tuam erit, non meam.* Herodotus in Clione: ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι· *Cum putares in rem suam esse oraculum*

vs. 647. Κατατρίξαι.] Vide ad Ranas vs. 503.

ΒΔΕΛ. Χαλεπὸν μὲν, καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,
Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
Ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη. ΦΙΛ. Παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.
Εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξει, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
ΒΔΕΛ. Ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα·
Κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημιόπρατα.
Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.
Ἀπὸ τούτων νῦν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς, τοῦ ἐνιαυτοῦ,
Ἓξ χιλιάσιν (κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν)
Γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
ΦΙΛ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' οὐ μέν τοι· καὶ ποῖ τρέπεται δ' ἤπειτα τὰ χρήματα τἄλλα;
ΦΙΛ. Ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν·
Ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί. ΒΔΕΛ. Σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
Ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς·
Κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα,
Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες·
Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἤσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
Σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν.
Σοὶ δὲ γ', ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,

Οὐδεὶς

vſ. 650. Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη] Ex Homero Iliad. α· Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.

vſ. 652. Σπλάγχνων ἀπέχεσθαι] Per *exta* intelliguntur sacrificia, a quibus excludebantur homicidae, nisi rite essent expiati.

vſ. 653. Χαλάσας τὸ μέτωπον] Dicitur etiam χαλᾷν τὴν ὀργὴν, χαλᾷν τὸ σκυθρωπὸν, & χαλᾷν τὴν ὀργήν.

vſ. 654. Λόγισαι] Supputationem facit redituum; ut ostendat posse plebem aliunde ali; ut non necesse sit eam mercedi judiciariae adeo inhiare.

vſ. 660. Κατένασθεν] Pro Κατενάσθησαν, a ναίω, *habito*.

vſ. 661. Ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα] Primo tenendum, quod Scholiastes monet: ὡς ἐν ι' μησὶ λογίζεται τὸν ἐνιαυτόν· ὡς τῶν β' εἰς ἑορτὰς ὑπεξαιρουμένων· *In decem menses partitur annum; quoniam (ex duodecim mensibus) reliqui duo festis diebus cedunt*: deinde observandum, unumquemque mensem non plus, nec minus habere quam triginta dies. Jam si sexies mille hominibus dentur quotidie terni oboli (τριώβολον, τὸ δικαστικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν); summa expensarum unius mensis erunt Oboli 540000; tot autem Oboli, Drachma e sex Obolis constante, faciunt Drachmas 90000; tot autem drachmae, mina ex centum Drachmis constante, faciunt Minas 900; tot autem Minae, Talento e sexaginta Minis constante, faciunt Talenta 15; Decies quindecim autem sunt 150. quae est summa expensarum unius anni.

vſ. 662. Οὐδ' ἡ δεκάτη] Nam decima pars de 2000, non est 150; sed 200.

vſ. 663. Ποῖ τρέπεται —— τὰ χρήματα]. Isaeus de Philocte-

BDEL. Difficile equidem eſt, & altioris indaginis quam pro Comico captu,
Sanare morbum inveteratum & nidulantem in republica.
Sed ô pater noſter Saturno nate. PHIL. Deſine patrem commemorare.
Niſi enim cito oſtenderis, me ſervire,
Mori te mox neceſſe eſt, ſi me vel extis abſtinere oporteat.
BDEL. Auſculta modo, mi ave, paulliſper exporrecta fronte:
Atque primo quidem computa levi negotio, non calculis, ſed digitis,
Tributa univerſa, quae ex urbibus nobis accedunt:
Praeterea vectigalia ſeorſim, & multas illas viceſimas,
Prytanea, metalla, fora, portus, mercedes, ſectiones:
Iſtorum redituum ſumma eſt, circiter bis mille talenta.
Hinc jam pone mercedem annuam judicibus,
Qui ſunt ſex mille (& nondum plures in hac regione habitaſtis)
Redeunt itaque vobis centum & quinquaginta talenta.
PHIL. Ne quidem decima pars ergo in mercedem nobis redit.
BDEL. Non ſane: ſed quorſum reliqua pecunia inſumitur?
PHIL. In iſtos, qui ſemper in ore habent haec verba: non deſeram vulgus Athenienſium,
Verum pro plebe pugnabo ſemper. BDEL. Tu enim, ô pater, ipſos
Tibi adſciſcis dominos, iſtis verbis deceptus:
Deinde iſti munera accipiunt quinquagena talenta
Ex urbibus; hujusmodi minis *miſeros* terrefacientes:
Aut tributum dabitis, aut ego intonans urbem veſtram evertam.
Tu autem contentus es, ſi rodas imperii tui reditus paucos, ut canis pedem
Socii autem ut ſenſerunt reliquam turbam (a pelle abſciſſum.
Ex patella radere & comedere res nihili;
Te quidem habent pro Conni calculo; iſtis autem dant munera
Orcas vini, tapetes, caſeum, mel, ſeſama, pulvinaria *cervicalia*,
Phialas, laenas, coronas, torques, pocula, opes cum ſanitate:
Tibi autem illorum, in quos imperium habes multo labore terra marique,
Nemo

loctemonis Haereditate: ὠνήσατο ἅπαντα τετραμμένα εἰς τὰ χρήματα.

vſ. 664. Ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω] Ponit formulam Rhetoribus uſitatam, ut inde tanquam ex nomine cognoſcantur; illis enim verbis utentes ſtudebant ſe populo commendare; ſupra vſ. 590. οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασί, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.

Ibid. Τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν] In Pluto vſ. 536. γραϊδίων κολοσυρτόν. mox σύρφακα, quod idem.

vſ. 670. Τὰς ἀργιλίπους] Scholia: τὰ ταπεινὰ καὶ ἄχρηστα. Ἀργίλιποι γάρ τινες μαλλωτοὶ οἱ πόδες, οὓς πεδιαίους καλοῦσι, καὶ εἰσιν ἄχρηστοι· Rejectanea & inutilia. Ἀργίλιποι enim ſunt pellis ovillae pedes, quos alias Graeci πεδιαίους vocant. Iſti autem ſunt inutiles.

vſ. 671. Σύρφακα] *Vilem plebem*, quaſi *quisquilias*; Euphron Comicus apud Athenaeum IX. p. 377. Ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον σύρφετον, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα, καὶ Σωτηρίδην· *Cum ad ejusmodi hominum colluviem acceſſeris, Ad Dromonem ſcilicet, Cerdonem, & Soteridem.*

vſ. 672. Τὸ μηδέν] Euripides in Rheſo vſ. 819. Ἡγεῖσθε τὸ μηδὲν εἶναι νομίζειν καὶ κακόν· *Hectorem nihil eſſe & ignavum putate.*

vſ. 673. Κόννου ψῆφον] Unus ex Scholiaſtis: Κόννος, εὐτελής. Κόννος γὰρ τὰ πατρῷα κατέφαγε. Ψῆφον δὲ αὐτὸ διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν· *Connus, vilis. Connus enim paterna bona dilapidavit. Ψῆφον autem, id eſt, calculum dixit, quia de judice loquitur.*

vſ. 676. Σὺ δέ γ'] Lego potius Σοὶ δέ γ' propter δίδωσι. vſ. autem 682. pro Σοὶ δ' legi etiam poſſet Σὺ δ'.

Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.
ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου κ' αὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα.
Ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.
ΒΔΕΛ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεί' ἐστὶν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐτούς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας;
Σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς· οὓς αὐτὸς ἐλαύνων,
Καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.
Καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
Ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς,
Ὡδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθεὶς,
Ἥκειν εἴπῃ πρῳ̈, κἀν ὥρᾳ δικάσονθ'· ὡς ὅς τις ἂν ὑμῶν
Ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.
Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ.
Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
Ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
Ἐσπουδάκατον· κᾆθ' ὡς πρίον' ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκεν.
Σὺ δὲ χάσκεις τὸν κωλακρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
ΦΙΛ. Ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον· κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
ΒΔΕΛ. Σκέψαι τοίνυν γ', ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
Ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι·
Ὅς τις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,
Οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ', ὃ φέρεις, ἀκαρῆ· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
Ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ ἔλαιον.
Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τούτων ἕνεχ' ἔρρασο,
Ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν. κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
Ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,

Καὶ

vs. 678. Εὐχαρίδου] Scholia: ὄνομα σκευοπώλου.

vs. 682. Ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς] Merces Judicialis & Comitialis. Demosthenes Olynth. III. de eadem re: ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα, συμμάχους, ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε, ἀγαπῶντες ἐὰν μεταδιδῶσι τῶν θεωρικῶν ὑμῖν. Vos populus enervati, & spoliati pecunia, sociis, famuli & additamenti locum obtinetis, contenti, si theatralem pecuniam dent vobis.

vs. 685. Χαιρέου υἱὸς] Scholia: οἷον, οὐδὲ γνήσιος πολίτης· τὸν γὰρ Χαιρέαν Εὔπολις ἐν Βάπταις ὡς ξένον κωμῳδεῖ. Quasi dicit: Nec germanus civis; Chaereas enim ab Eupolide in Baptis notatur ut peregrinus.

vs. 686. Διακινηθεὶς] In Thesmoph. vs. 170. διακίνει Ἰωνικῶς.

vs. 687. Ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν] Est mimesis figura. Quasi ipse adolescens loqueretur.

vs. 688. Ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου] In Thesmoph. vs. 284. ἐκρεῦσαι τάχιστα, ὡς τῆς ἐκκλησίας τὸ σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.

vs. 693. Κωλακρέτην] Qui dat mercedem judicibus.

vs. 699. Καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν τοῦ ζῆν ἕνεκα] Scholia: ἡ εἰκὼν ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀσθενούντων· Haec imago desumta est a valde aegrotantibus. In eadem re si-

militer

Nemo nec allii caput ad condiendos pisciculos dat.
Phil. Non sane; sed ipse ab Eucharida tres allii bulbos curavi adferri.
Sed ipsam mihi servitutem non demonstrans molestus es.
Bdel. Nonne vero servitus magna est, cum omnes isti magistratus
Gerunt, & eorum assentatores mercedes accipiunt?
Tu autem, si quis det tibi tres obolos, contentus es: quos ipse remigando,
Et terrestribus praeliis depugnando, & urbes obsidendo quaesieras multo labore.
Et praeterea, quod me in primis excruciat, abis, cum juberis, in judicium:
Quando ingressus adolescentulus impudicus Chaereae filius,
Sic incedens cum lascivo & delicato motu corporis
Dicit: Eundum est tibi mane & tempestive ad jus dicendum; nam quicunque
Post datum signum venerit, triobolum non accipiet. (vestrum
Ipse autem accipit drachmam pro patrocinio, licet posterius veniat.
Deinde alium quendam eorum, qui cum ipso sunt magistratus, participem facit,
Si quis reorum aliquid dederit; atque ita ambo rem de composito
Gerunt: deinde veluti serram alter trahit, alter remittit,
Tu autem inhias in quaestorem, *quoad mercedem dederit*, & quid geratur nescis.
Phil. Haeccine mihi faciunt? hei mihi, quid dicis? nam pectus meum turbas, ut aestus arenam,
Facisque ut magis advertam animum: nec scio quomodo me affectum reddas.
Bdel. Specta igitur, ut, cum tibi & universis ditescere in proclivi sit,
Involutus sis nescio quibus angustiis ab oratoribus popularitatem profitentibus:
Qui urbibus plurimis imperans inde ab Ponto ad Sardiniam usque,
Non habes quo fruaris, praeter quod accipis istud pauxillum: & id per lanam tibi
Instillant paullatim identidem, ad prorogandam vitam, tanquam oleum;
Id enim volunt, ut tu sis pauper: quapropter valeas,
Ut cognoscas blandum illum nutricium. Deinde cum iste te instigaverit,
Et immiserit tanquam canem in hostes, crudeliter ipsis insultas.
Quod si voluissent victum praebere populo, facile erat.
Sunt enim urbes mille, quae tributum nobis adducunt.
Harum si cuique injungeretur, ut viginti viros pasceret;
Viginti millia plebejorum viverent in omnibus deliciis & abundarent leporina,

Coro-

militer Demosthenes in III. Olynthiaca: ἴσως ἂν ἴσως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσαισθ' ἀγαθὸν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενοῦσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε· καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ· καὶ ταῦτα, ἃ νέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ, οὔτ' ἀπογνόντας ἄλλο τι πράττειν ἐᾷ. *Forsitan, Athenienses, forsitan perfectum aliquod & magnum bonum consequeremini, & ab ejusmodi lucellis liberaremini, quae cum cibis, quos dant aegrotis medici, conferri possunt; etenim illi nec vires addunt, nec mori sinunt: sic & ista, quae nunc percipitis, nec tanta sunt ut justam utilitatem afferant: nec ad desperationem vos redactos aliud quid agere sinunt.*

vs. 700. Ὥσπερ ἔλαιον] Παρὰ προσδοκίαν, pro ὕδωρ, aut alio liquore.

vs. 702. Τὸν τιθασευτὴν] Demosthenes paulo ante illa verba, quae modo citavimus: εἶθ' εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν καθείρξαντες ὑμᾶς ἐπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, τιθασεύοντες, χειροήθεις αὑτοῖς ποιοῦντες. *Isti in ipsam urbem vos includentes ad talia vos inducunt, & cicurant, ut vos ad nutum paratos habeant.* Loquuntur uterque de Rhetoribus & Demagogis.

vs. 707. Δύο μυριάδες] Eundem numerum Civium Atheniensium refert etiam Demosthenes: εἰσὶ δ' ἐν-

δισμ-

Καὶ πραΐσιον παντοδαποῖσι, καὶ πύῳ, καὶ πυαρίτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
ΦΙΛ. Οἴμοι! τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν· ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
Ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
Ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐ πώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους.
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων
Ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.
Ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
Βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτους
Ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν,
Ὅ, τι βούλει, σοί·
Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡ. Ἦπου σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς,
Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷν πολλῷ δεδόκησαι.
Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
Ἀλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
Πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ,
Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ', ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν, ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅς τις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

Σοὶ

διεμέρισε πάντας Ἀθηναίους. quem locum adduxit Scholiastes. At Ctesicles Historicus majorem numerum annotasse dicitur apud Athenaeum VI. p. 272. *Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν, τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησὶν Ὀλυμπιάδι, Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν, καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν ΔΙΣΜΥΡΙΟΥΣ πρὸς τοῖς ΧΙΛΙΟΙΣ, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα· Ctesicles Lib.* III. *Chronicorum dicit, Olympiade* 110. *factam fuisse sub Demetrio Phalereo recensionem incolarum Atticae, & inventos fuisse Athenienses* 21000. *advenarum*, 10000. *Servorum*, 400000. Aristophanes in Ecclesiaz. vs. 1127. Civium adhuc majorem numerum ponit: *πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων ὄντων τὸ πλῆθος.* Sed hic videtur advenas Athenis habitantes cum Atheniensibus simul numerare.

Ibid. *Ἐν πᾶσι λαγῴοις*] Pro *ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς*. Vid. ad Acharn. vs. 1025.

vs. 711. *Ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται*] Menander apud Athenaeum VII. *ὑπῆλθε δέ μου νάρκη τις ὅλον τὸ δέρμα· Subiit totam meam cutem torpedo quaedam.*

vs. 712. *Καὶ τὸ ξίφος*] Philocleo iste petebat gladium supra, vs. 519. dicebatque se ei incubiturum, si in disputatione victus fuerit: *καὶ ξίφος γέ μοι δότω· ἐὰν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει·* nunc autem, cum sentiat se victum esse, simulat se prae torpore gladium tenere non posse, & e manibus dimittit, quasi prae infirmitate se nec interficere possit, quod se facturum dixerat. Scholiastes, tanquam simile quid, huc trahit illud in Andromacha Euripidis vs. 629. ubi Menelaus increpatur, quod visa Helena abjecisset gladium, quo eam interfecturus fuerat. Vide ad Lysistratam vs. 115.

vs. 713. *Εὔβοιαν διδόασι*] Verbis dant, id est, promittunt Euboeam sorte inter ipsos distribuendam. Ut Aeginam etiam distribuerunt.

vs. 716. *Ξενίας φεύγων*] Quasi non sis civis germanus, sed adscititius, nec adeo partem capere possis.

vs. 723. *Πλὴν κωλακρέτου γάλα*] Dicturus videbatur: ἐθέλω

Coronis omnigenis, colostro & lacte presso,
Illis perfruentes, quibus digna est patria nostra, & Marathonia victoria.
Nunc autem tanquam olivantes illum comitamini, qui habet, unde mercedem det.
PHIL. Hei mihi! quid ita quasi torpore manus mea perfunditur,
Et gladium tenere non possum: sed jam lentesco.
BDEL. At cum ipsi timent, Eubœam dant
Vobis, & frumenti promittunt quinquagenos modios
Se praebituros: nihil autem unquam dederunt, praeter quinque modios nuper.
Et hos vix, peregrinitatis postulatus, (*quia peregrinitatis accusabaris.*)
Accepisti per choenices hordei singulatim admensos.
Ideo ego te arcui semper,
Cupioque te pascere, ne isti
Irrideant te acerbe.
Et nunc certum est praebere
Tibi, quicquid voles.
Tantum quaestoris lac bibere *tibi non dabo.*

CH. Utique sapiens erat, qui dixit: Priusquam amborum orationem audiveris,
Ne judica; nam tua mihi oratio nunc multo potior videtur.
Itaque jam ira laxata scipiones abjicio.
Sed, ô aequalis & sodalis noster,
Obtempera, orationi obtempera, nec imprudentem te praebe,
Neque rigidum infractumque.
Utinam mihi curator, aut cognatus
Fuisset aliquis, qui me talia monuisset!

Tibi

ἐθέλω παρέχειν, ὅ, τι βούλει, σοὶ· καὶ ὀρνίθων γάλα· ut in Avibus vs. 1672. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. Sed nunc παρ' ὑπόνοιαν dicit: ἐθέλω παρέχειν, ὅ, τι βούλει, σοὶ· πλὴν Κωλακρέτου γάλα· alludens tantum ad illud proverbium. Intelligit autem per Κωλακρέτου γάλα mercedem judiciariam, quam distribuebat ὁ Κωλακρέτης, quod est nomen magistratus, quaestoris. Dicit itaque se patri omnia concessurum, tantum, ut judicia frequentet, non permissurum.

vs. 724. Ἦπου σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν] Aeschylus in Prometheo vs. 886. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν, ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν· *Profecto sapiens, sapiens profecto fuit, qui primus in animo id gessit, & lingua edisseruit.* Euripides in Andromacha vs. 957. eandem sententiam cum Comico nostro laudans: Σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς, λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα· *Ille sapiens quidam homo fuit, qui docuit homines, verba utriusque partis litigantium audire.*

Ibid. Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Proverbialis Phocylidis versus: Μή τε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Euripides in Heraclidis vs. 180. Τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίη λόγον, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς; *Quis enim litem dijudicaverit aut caussam cognoverit, priusquam ab utrisque omnem rem cognoverit clare?* ubi vide notam Cl. Barnesii. Ceterum laudant hanc sententiam hic Judices sive Heliastae, tanquam bene ipsis notam: nam in eorum juramento erat: ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν· *Audiam & accusatorem & reum ex aequo:* ut est apud Demosthenem contra Timocr. Comicus infra vs. 923. μὴ προκαταγνῷς, ὦ πάτερ, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων.

vs. 726. Τὰς ὀργὰς χαλάσας] In Avibus vs. 383. τῆς ὀργῆς χαλᾷς.

vs. 727. Ξυνθιασῶτα] In Pluto vs. 508. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθένθ' οὐχ ὑγιαίνειν, δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.

Σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
Καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν· σὺ δ᾽ αὖ παρὼν δέχου.
ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν θρέψω γ᾽ αὐτὸν παρέχων,
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα· χόνδρον
Λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
Πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει, καὶ τὴν ὀσφύν.
Ἀλλ᾽ ὅτι σιγᾷ, κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ᾽ οὐ δύναταί με προσίεσθαι.
ΧΟΡ. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς ποτ᾽ ἐπεμαίνετ᾽. ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως, ὅτι
Λογίζεταί τ᾽ ἐκεῖνα πάνθ᾽ ἁμαρτίας,
Ἃ σοῦ παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
Νῦν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται.
Καὶ φρονεῖ μέν τοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
Πειθόμενός τε σοί γ᾽. ΦΙΛ. Ἰώ μοί μοι. ΒΔΕΛ. Οὗτος τί μοι βοᾷς;
ΦΙΛ. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπίσχου·
Κείνων ἔραμαι· κεῖθι γενοίμαν,
Ἵν᾽ ὁ κῆρυξ φησί· Τίς ἀψήφιστος; ἀνιστάσθω.
Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς,
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
Σπεῦδ᾽, ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
Πάρες, ὦ σκιερά, μὰ τὸν Ἡρακλέα,
Μὴ νῦν ἔτ᾽ ἐγὼ ᾽ν τοῖσι δικασταῖς
Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
ΒΔΕΛ. Ἴθ᾽, ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
ΦΙΛ. Τί πείθομαί σοι; ΒΔΕΛ. Λέγ᾽ ὅ, τι βούλει, πλὴν ἑνός.
ΦΙΛ. Ποίου, φέρ᾽ ἴδω. ΒΔΕΛ. Τοῦ μὴ δικάζειν. ΦΙΛ. Τοῦτο δὲ
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ ᾽γὼ πείσομαι.
ΒΔΕΛ. Σὺ δ᾽ οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ᾽, ἀλλ᾽ ἐνθάδε
Αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
ΦΙΛ. Περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔΕΛ. Ταῦθ᾽ ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.
Ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,

Ταί-

vs. 737. Χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν] In Avibus vs. 121. ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.

vs. 739. Κοὐδὲν γρύζει] In Ranis vs. 938. γρύζοντας οὐδὲ γρῦ.

vs. 741. Αὐτὸν] Ed. Farrei αὐτὸς.

vs. 746. Μεθιστὰς τὸν τρόπον] Ut μεθίστω φρένα apud Euripidem in Alcestide vs. 172. Potest etiam legi μεθιστὰς τὸν τρόπον. ut in Pluto vs. 365. ὡς πάνυ μεθέστηχ᾽ ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.

vs. 748. Μή μοι τούτων] Scholia: Ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου.

vs. 749. Κείνων ἔραμαι· κεῖθι γενοίμαν] Euripides in Alcestide vs. 866. κείνων ἔραμαι, κεῖν᾽ ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν. *Illas amo, illas cupio habitare sedes.* Vult autem Philocleo esse in foro judiciario.

vs. 750.

Tibi autem nunc Deorum aliquis manifeste praesens
Adjutor est in hac re,
Et palam beneficia in te confert, quae tu quoque praesens accipe.
BDEL. Equidem alam ipsum, praebens
Quaecunque seni conveniunt: alicam
Lingendam, laenam mollem, lodicem,
Meretricem, quae penem ei fricet lumbosque.
Sed quod tacet, nihilque mutit,
Id non potest mihi placere.
CHOR. Res illas recta secum reputavit via,
Quarum amore antehac insaniebat; jam enim animadvertit
Se omnia illa in peccatis numerare,
A quibus ipsum dehortabaris, ipso morem tunc non gerente.
Nunc igitur forte orationi tuae obtemperat,
Et sapit mutatis jam moribus,
Morem tibi gerens. PHIL. Hei mihi! BDEL. Heus tu quid mihi clamas?
PHIL. Ne mihi quicquam istorum pollicearis;
Illa amo, illic siem,
Ubi praeco dicit: quis suffragia nondum tulit? surgat.
Atque adstem urnis judiciariis
Ultimus eorum qui suffragia ferunt.
Propera anima mea: ubi mea est anima?
Ades, ô caliginosa, Herculem testor,
Ne jam ego inter judices sedens
Cleonem furti reum deprehendam.
BDEL. Per Deos obsecro, mi pater, age obtempera mihi.
PHIL. Quid obtemperem tibi? Dic quicquid voles praeter unum.
BDEL. Quodnam id est, fac sciam? PHIL. Ut a judiciis abstineam; illam enim consuetudinem
Mors adimet mihi prius, quam ego tibi obsequar.
BDEL. Quandoquidem istud libenter facis, saltem
Illuc ne amplius eas, sed hic
Manens, jus dicito servis.
PHIL. De qua re? quid nugaris? BDEL. Eadem *fac*, quae illic fiunt.
Quia ostium clam aperuerit famula

Huic

vs. 750. Τίς ἀψήφιστος; ἀνιστάσθω.] Ita haec distinguendae, non ut in Edd.

vs. 754. Πάρες ὦ σκιερὰ] Pro πάρεσο. Scholiastes dicit alludi ad istud Euripidis: πάρεσ' ὦ σκιερὰ φυλλάς· quod ex Bellerophonte ait esse.

vs. 759. & seq. Τότε δ' ᾍδης διακρινεῖ] Ex Euripidis Cressis, ut notat Scholiastes. Sophocles in Antigone vs. 833. τοῦτο γὰρ τέχνη κρινεῖ· *Hoc enim fortuna est decisura.* Quod autem Comicus dicit ᾍδης διακρινεῖ, illud Sophocles dixit ᾍδης ὁ παύσων ἐμέ. In eadem Fabula vs. 581. ᾍδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ· *Mors finiet has nuptias.*

vs. 764. Περὶ τοῦ;] Ita recte Edd. pristinae; non περί του, ut nuper.

Kkkk

Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
Πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ᾽ ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐξέχῃ
Εἵλη κατ᾽ ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·
Ὕοντος εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς,
Οὐδείς σ᾽ ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
ΦΙΛ. Τουτί μ᾽ ἀρέσκει. ΒΔΕΛ. Πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
Λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
ΦΙΛ. Πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
Ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ᾽, ἔτι μασώμενος;
ΒΔΕΛ. Πολλῷ γ᾽ ἄμεινον. καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,
Ὡς οἱ δικασταὶ, ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ᾽ ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
ΦΙΛ. Ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ᾽ ἐκεῖν᾽ οὔπω λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔΕΛ. Παρ᾽ ἐμοῦ. ΦΙΛ. Καλῶς·
Αἴσχιστα γάρ τοι μ᾽ εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης· δραχμὴν μετ᾽ ἐμοῦ πρῴην λαβὼν,
Ἐλθὼν διεκερμάτιζέ μ᾽ ἐν τοῖς ἰχθύσι·
Κἄπειτ᾽ ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
Κἀγὼ ᾽νέκαψ᾽, (ὀβολοὺς γὰρ ᾤμην λαβεῖν)
Κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
Κᾆθ᾽ εἷλκον αὐτόν. ΒΔΕΛ. Ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ᾽ εἶφ᾽. ΦΙΛ. Ὅ, τι;
Ἀλεκτρυόνος μ᾽ ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
Ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον, ἦ δ᾽ ὃς λέγων.
ΒΔΕΛ. Ὁρᾷς ὅσον δῆτα τοῦτο κερδαίνεις;
ΦΙΛ. Οὐ πάνυ τι μικρόν· ἀλλ᾽ ὅπερ μέλλεις ποίει.
ΒΔΕΛ. Ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἥξω φέρων.
ΦΙΛ. Ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι᾽ ὡς περαίνεται.
Ἠκηκόειν γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοί ποτε

Δι-

vs. 768. Ἢν ἐξέχῃ εἵλη] Alludit ad illud puerorum dictum: ἔξεχ᾽ ὦ φίλ᾽ ἥλιε. quo usus est Comicus noster in Infulis: ἐρεῖς ἄρ᾽ ὥσπερ τὰ παιδία· ἔξεχ᾽ ὦ φίλ᾽ ἥλιε. De quo vide Suidam hunc locum laudantem, & Pollucem Lib. IX. Sect. 123. & 124. *Ex Notis Lierentis.*

vs. 769. Ἡλιάσει πρὸς ἥλιον] Scholia: δικάσεις, φησι, πρὸς τὸν ἥλιον καθήμενος· ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν Ἡλιαίαν, τὸ μέγιστον δικαστήριον· *Judicia exercebis, inquit, in sole sedens. Alludit autem* (παρὰ ἀκαίρω) *ad* Ἡλιαίαν· *quod erat maximum forum judiciale.*

vs. 771. Ὕοντος] Scholia: ὕοντος τοῦ Διός.

Ibid. Εἴσει] Scholia: χρόνῳ τὴν δίκην.

vs. 775. Δάκνων σεαυτὸν] Id est, αὐτοδὰξ ὀργιζόμενος ut loquitur in Lysistrata vs. 692.

vs. 780. Ἀναμασώμενοι] Scholia: ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναπιστικῶν τῶν τετραπόδων ζώων· *Per metaphoram ab animalibus quae ruminant & remandunt pabulum.*

vs. 783. & seq. Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης] In Acharnensibus vs. 854. ἐδ᾽ αὖθις αὖ σε σκώψεται Πρέπων ὁ περιπόνηρος, Λυσίστρατός τ᾽ ἐν ἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος.

vs. 785. Ἐν τοῖς ἰχθύσι] Sic ἐν ταῖς χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις in Lysistrata vs. 557.

vs. 787. Κἀγὼ ᾽νέκαψα, ὀβολοὺς γὰρ ᾤμην λαβεῖν] Alexis apud Athenaeum III. ὁ δ᾽ ἐγκάψας τὸ κέρμ᾽ εἰς τὰς γνάθους·

Lib.

Huic mulctam irrogabis unicam.
Nam illic etiam idem utique factitabas.
Praeterea commode, cum ortus fuerit
Calor solis mane, judicium exercebis in sole;
Ante focum sedens, si ningat,
Aut pluat, causas disceptantium cognosces; & licet meridie surgas,
Nullus te cancellis excludet Thesmotheta.
PHIL. Hoc mihi placet. BDEL. Praeterea si causam
Aliquis nimis verbose peroraverit, non exspectabis esuriens.
Te ipsum crucians, & illum qui perorat.
PHIL. Quomodo ergo potero recte
Causam cognoscere, ut antehac, si adhuc comedam?
BDEL. Multo melius; etenim hoc vulgo dicitur:
Ipsos judices, testibus mentientibus,
Vix rem cognovisse ruminando.
PHIL. Persuades mihi: sed illud nondum dicis,
Mercedem unde sim accepturus. BDEL. A me. PHIL. Bene;
Nam turpissime tractavit me Lysistratus
Ille scurra; cum enim nuper accepisset drachmam mecum,
Venit in forum piscarium, & eam aerea moneta permutavit:
Deinde mihi imposuit *in manus* tres squamas mugilum,
Quas ego in os indidi, (nam obolos me rebar accipere)
Deinde offensus odore exspui.
Deinde *in jus* eum trahebam. BDEL. Ille vero quid ad haec dicebat?
PHIL. Quidnam?
Galli me ajebat stomachum habere:
Itaque facile concoques pecuniam, inquit.
BDEL. Videsne ergo quantum tibi accedat lucri?
PHIL. Non parum sane: sed quod facturus es, fac.
BDEL. Exspecta ergo; ego autem mox adero ista ferens.
PHIL. Videsis ut oracula perficiantur;
Audiveram enim fore ut Athenienses aliquando

Jus

Ille vero cum pecuniam buccae ingessisset. Solebant enim pecuniam in ore gestare; noster in Ecclesiaz. vſ. 815. τουτὶ γὰρ ἔναγχος μεστὸν ἀπῇρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων. Vide & supra, vſ. 667.

vſ. 791. Ἦ δ' ὃς λέγων] In Equitibus vſ. 630. ἦν δ' ἐγώ. Pro ἔφη, ἔφην. Plato ad satietatem usus est hoc verbo, ut & Scholiastes notat.

vſ. 794. Ταῦθ'] Quae ad judicium facere videntur exercendum, & alia, ridiculi causa.

vſ. 795. Ὁρᾶτε τὰ λόγια] Sophocles in Trachiniis vſ. 835. ἴδ' οἷον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν· *Ecce! Videte! o Puellae, quam subito ingruit vox fatidica nobis.*

Ibid. Τὰ λόγια ὡς περαίνεται] Euripides in Cyclope vſ. 692. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται· *Heu, heu, antiquum oraculum perficitur.* Idem in Phoenissis vſ. 1697. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται· *Nunc, o filia, oraculum Apollinis perficitur.* Noster in Equitibus vſ. 1046. aliter: ταυτὶ πείθεσθαι τὰ λόγι' ἅ σοι φέρω. Ceterum Philocleo haec secum loquitur.

vſ. 796. Ἠκηκόειν] Ita recte Ed. Farrei. Caeterae ἀκηκόειν.

Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας·
Κἂν τοῖς προθύροις ἀνοικοδόμησεν πᾶς ἀνὴρ
Αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
Ὥσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
ΒΔΕΛ. Ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
Ὅσαπερ γ' ἔφασκες κἄτι πολλῷ πλείονα.
Ἀμὶς μέν, ἢν οὐρητιάσῃς, αὑτηὶ
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
ΦΙΛ. Σοφόν γε τουτί, καὶ γέροντι πρόσφορον
Ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
ΒΔΕΛ. Καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. ΦΙΛ. Τοῦτ' αὖ δεξιόν.
Κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι·
Ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;
ΒΔΕΛ. Ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς, ἀπολογουμένου τινός,
Ἄιδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
ΦΙΛ. Ἓν ἔτι ποθῶ· τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔΕΛ. Τὸ τί;
ΦΙΛ. Θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
ΒΔΕΛ. Πάρεστι τουτί· χαὐτὸς ὦναξ οὑτοσί.
ΦΙΛ. Ὦ δέσποθ' ἥρως· ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΟΙΚ. Οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα·
ΒΔΕΛ. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην
Ἐκάλουν. ΦΙΛ. Κάλει νῦν· ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην.
Τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
Ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρῴην τὴν χύτραν.
ΦΙΛ. Ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;

ΒΔΕΛ.

vſ. 800. Ἑκάταιον] Paſſim in vicis conſpiciebantur Sacella Hecates: ut & Hermae, atque etiam altaria Apollinis.

vſ. 805. Σοφόν γε τουτί] Eupolis apud Athenaeum I. p. 17. ἀπ. τίς ἔσειν, ἀμίδα, πάμπρωτος μεταξὺ πίνων; Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν· *Eja! quis primus dixit inter bibendum: Matellam (date mihi)? Sane hoc Palamedicum & ſapiens eſt inventum.*

vſ. 808. Ῥοφεῖν] Ita coquebant lenticulam, ut ſorberi poſſet: quod apparet etiam ex Iambo iſto apud Athenaeum IV. p. 156. ῥοφεῖν φακῆν ἡδὺ ἐδὲ μὴ διδάσκετε· *Dicta vacuis lentem ſorbere jucundum.*

vſ. 815. Θηρῷον] Pro τὸ Ἡρῷον, ut ſupra Σωτήριον. vſ. 523. Capit autem ſimulacrum Lyci, forenus alicujus Herois antiqui, de quo & ſupra, vſ. 388.

vſ. 817. Ὡς χαλεπόν] Subaudi τί, aut χρῆμα, ſive πρᾶγμα· aut ἥρως· aut lege χαλεπός. Cogitandum autem Herois hujus imaginem in Scena ita exhiberi, ut quodammodo ſimilis videatur Cleonymo, qui valde procerus fuit; nam in Avibus vſ. 1473. comparat eum cum arbore: ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς ἔκτοπόν τι, Καρδίας ἀπωτέρω Κλεώνυμος, χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα· τοῦτο μὲν ἦρος ἀεὶ βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ, τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

vſ. 819.

Jus dicant in ſuis aedibus:
Et in veſtibulis aedificet quisque
Sibi tribunal perquam parvulum,
Inſtar delubri Hecataei, ubique ante fores.
BDEL. Eu! quid jam dices? nam omnia ego fero,
Quaecunque dicebam: & multo etiam plura.
Matula quidem, ſi micturias, iſta
Juxta te pendebit prope in paxillo.
PHIL. Scitum certe iſtud, & ſeni utile
Omnino inveniſti remedium ſtranguriae.
BDEL. En & ignis, cui adſtat lens,
Sorbere ſi quid neceſſe eſt. PHIL. Iſtud etiam ſcitum eſt.
Nam ſi vel febricitem, mercedem tamen accipiam.
Iſthic enim manens lentem ſorbebo.
Sed cur hunc ad me extuliſtis gallum?
BDEL. Ut, ſi dormias, dum aliquis cauſam dicit,
Iſte cantans deſuper te excitet.
PHIL. Unum adhuc deſidero, cetera autem placent mihi? BDEL. Quidnam?
PHIL. Simulacrum Lyci Herois ſi qua ratione efferas.
BDEL. Adeſt iſtud (*quod vides*) & ille ipſe Heros.
PHIL. ô Magne Heros, quam terribilis es adſpectu:
Qualis Cleonymus nobis videtur.
SERV. Sane nec ipſe quamvis heros habet arma.
BDEL. Si citius ſediſſes tu, citius etiam litem
Citaſſem. PHIL. Cita modo, nam ſedeo ego dudum.
BDEL. Age dum, quam ipſi primum introducam litem?
Quisnam domeſticorum aliquid fecit mali?
Thratta (*ancilla*) quae aduſſit nuper ollam.
PHIL. Heus tu reprime te, nam parum abeſt quin me perdideris.
Num ſine cancellis litem es citaturus,
Qui inter res ſacras nobis apparebant primi?

BDEL.

vſ. 819. Οἷαν ἔχει] Bdelycleo dicebat Lycum Heroëm ſimilem videri Cleonymo, quia uterque eſſet immanis ſtaturae, ſed ſervus aliam cauſam ſimilitudinis affert; nempe, quia neuter habeat arma; Lycus, quia erat Forenſis heros non Martius: Cleonymus, quia in praeliis prae timiditate arma abjecerat.

vſ. 824. Προσκαύσασα] Debuiſſet illa ancilla obſervare, quod Archeſtratus praecipit apud Athenaeum VII. p. 310. *Καὶ κίνει πυκνῶς, μὴ προσκαυθέντα λάβῃ σε· Atque agita crebro, ne te infixo adurantur.* Thratta autem ancilla nomen habuit a Patria. Occurrit aliquoties id nomen apud Comicum noſtrum.

vſ. 825. Ὀλίγου μ' ἀπώλεσας] In Nubibus vſ. 721. ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι. Sic & μικροῦ. Demoſthenes de Falſa Legatione: ὅτι δῶρα λαβὼν ὑπὲρ ἐπρέσβευσε, μικροῦ μὲν ἀπώλοντο· *Quia dona acceperat cum eſſet Legatus, parum aberat quin eum occidiſſent.*

vſ. 827. Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο] In Thesmoph. vſ. 638. σὺ δ' εἰπέ μοι ὅ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο; Ceterum Philocleo ex nimia veneratione fori & judiciorum loquitur de illis rebus quaſi ſacrificiis aut myſteriis.

ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι τήν γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
Τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΟΙΚ. Βάλλ' ἐς κόρακας· τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
ΒΔΕΛ. Τί δ' ἐστὶν ἐτεόν; ΟΙΚ. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
Ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε;
ΒΔΕΛ. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τ' ἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
ΟΙΚ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἅτερός φησι κύων
Κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
ΒΔΕΛ. Ἴθι νῦν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. ΟΙΚ. Ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
ΦΙΛ. Τουτὶ τί 'στι; ΟΙΚ. Χοιροκομεῖον Ἑστίας.
ΦΙΛ. Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΟΙΚ. Οὔκ· ἀλλ' ἵνα
Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος 'πιτρίψω τινά.
ΦΙΛ. Ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
ΦΙΛ. Οἴμοι διατρίβεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν·
Ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
ΒΔΕΛ. Ἰδού. ΦΙΛ. Κάλει νῦν. ΒΔΕΛ. Ταῦτα δή. ΦΙΛ. Τίς οὑτοσὶ
Ὁ πρῶτός 'στιν; ΒΔΕΛ. Ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,
Ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
ΦΙΛ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔΕΛ. Ἐπὶ καδίσκους. ΦΙΛ. Μηδαμῶς.
Ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
ΒΔΕΛ. Κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
Ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙΛ. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς 'στιν; οὐχὶ κλεψύδρα;

ΒΔΕΛ.

vs. 831. ΟΙ.] Servus intervenit, qui conqueritur de cane, quod caseum rapuisset.

vs. 832. Οὐ γάρ;] Sic usurpantur hae particulae in Acharn. vs. 573. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ ἄτοπ' ἄνθρωπος πάλαι ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

Ibid. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης] Scholia: τῶν ἔνδοθέν τις οἰκετῶν [illegible] Λάβης, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν θηρία. [illegible] Λάχητα, &c. *Iste, (qui haec loquitur) est unus ex domesticis. Cani autem est nomen Labes a λαμβάνειν capere; quia ferat capiat; rapuit autem iste caseum. Ceterum quidam volunt Lachetem hic notari, facta mutatione nominis per unam literam;* id etiam Comicus ipse innuere videtur supra, vs. 240. ὡς ἔσται Λάχητι νυνί. Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.

vs. 836. Εἰσακτέον μοι. σὺ δὲ κατηγόρει] Aeschylus in Eumenidibus vs. 585. in judicio super Orestis matricidio: Ὑμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην· *Vestrum est loqui; ego introduco causam.*

vs. 837. Ἀλλ' ἅτερος] Scholia: νῦν τὰ μὲν πρόσωπα

Bdel. Non adsunt profecto; sed ego curram,
Et ipse efferam statim foras.
Quid hoc rei est? quam multum valet quibus adsuescas locis.

SERVUS, BDELYCLEON, PHILOCLEON.

Serv. Quid, malum, hujuscemodi alimus canem?
Bdel. Quid est, dic verum? Serv. Quin modo Labes iste
Canis irruens in culinam abreptum
Recentem caseum Siculum comedit.
Bdel. Hoc itaque crimen primum patri
Introducendum est: tu vero ades & accusa.
Serv. Non ego profecto, verum alter canis ait
Se accusaturum, si quis introducat actionem.
Bdel. Agedum adduc eos huc. Serv. Haec facienda erant.
Phil. Hoc quid est? Serv. Suile vimineum Laris.
Phil. Itane manu sacrilega ablatum affers? Serv. Non: sed ut
A Lare facto initio aliquem perdam.
Phil. Sed introduc *litem* properans: nam ego supplicia specto.
Bdel. Age ut efferam nunc tabulas & stylos.
Phil. Hei mihi obtundes me, tempus terens.
At mihi sat erat ungue sulcos ducere in tabula.
Bdel. En. Phil. Cita nunc. Bdel. Haec jam fiant. Phil. Quis iste
Est primus? Bdel. Vah! ut crucior,
Quod oblitus sum urnas judiciarias efferre.
Phil. Heus tu quorsum curris? Bdel. Ad urnas. Phil. Nequaquam.
Ego enim habebam istas situlas.
Bdel. Optime ergo: omnia enim adsunt nobis,
Quibus opus est, praeter clepsydram.
Phil. Hoc vero quid est? annon clepsydra?

Bdel.

τῶν κυνῶν ἐστι, τὰ δὲ πράγματα πολιτικά· *Nunc personae quidem sunt canum; negotia autem civilia.*

vs. 840. Χοιροκομεῖον] Cavea pro alendis porcellis. Haec jam erit instar cancellorum dicasterii.

vs. 842. Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος] Proverbium est: ἀφ' ἑστίας ἀρχή. Sumtum a sacrificantibus, ut ait Scholiastes. Similis Comici loco est iste Platonis in Euthyphrone: ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν. Quem citavit *Florent.*

vs. 843. Τιμῶν ἑλέσθω] In Acharnensibus vs. 375. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν· quod idem est: vide ibi Notam.

vs. 844. Τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφὰς] Scholia: σανίδας φησὶν, ἐν αἷς ἔγραφον τὴν μακρὰν καὶ τὴν βραχεῖαν τῆς δίκης· γραφὰς δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ τὸ γραφεῖον, ἐν ᾧ ἔγραφον· *Tabulas dicit, in quibus ducebant lineam longam & brevem. Vocem autem γραφὰς nunc ponit pro γραφεῖον, id est, scalprum sive stylus, quo scribebant (in cera.)*

vs. 854. Ἡδὶ δὲ] Scholia: Μόνον τὸ εἶδος αὐτοῦ ἰδὼν ἀπατηθεὶς ὁ πρεσβύτης, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ κλεψύδρα· ὅμως γὰρ αὐτὸ

παρα-

ΒΔΕΛ. Εὖγ' ἐκπορίζεις αὐτά, κἀπιχωρίως.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
Καὶ μυῤῥίνας, καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
Ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟΡ. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς, καὶ ταῖς εὐχαῖς
Φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
Ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
Καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
ΒΔΕΛ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
ΧΟΡ. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανᾶται
Ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
Ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι,
Ὡς παυσαμένοισι τῶν πλάνων.
Ἰήϊε Παιάν.
ΒΔΕΛ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου πρὸς πύλας,
Δέξαι τελετὴν καινήν, ὦ 'ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
Παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
Ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτόν·
Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων·
Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
Ἀπὸ τῆς ὀργῆς
Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

ΧΟΡ. Ξυνευχόμεθά σοι, κἀπᾴδομεν ἐν νέαισιν ἀρχαῖς,
Ἕνεκά γε τῶν προλελεγμένων.
Εὖνοι γάρ ἐσμεν, ἐξ ὅτου

Τὸν

παράκειται· *Fortassis veretrum ei ostendit senex, quia lotium mittit, ut clepsydra aquam: matella enim ei adposita est.* Vide supra vs. 813.

vs. 856. & seqq. Πῦρ τις ἐξενεγκάτω —— καὶ τὸν λιβανωτὸν, ὅπως ἂν εὐξώμεσθα] In Ranis vs. 805. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω, ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.

vs. 870. Ἀγυιεῦ] Cognomen Apollinis est Ἀγυιεύς. Euripides in Phoenissis vs. 634. Καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε· *Et tu Phoebe Rex, custos viarum urbis, & vos atria valete.* Dicitur autem sic ab ἀγυιὰ, *via urbana;* Macrobius Saturnal. I. 9. *Idem Apollo apud illos & Ἀγυιεὺς nuncupatur, quasi viis praepositus urbanis; illi enim vias, quae intra pomoeria sunt, ἀγυιὰς appellant.* Hunc Macrobii locum citavit Doctiss. Stanlejus ad Aeschyli Agam. vs. 1090. Vide ad Aves vs. 1233.

vs. 872. Πρίνινον ἦθος] Sic πρινώδης θυμὸς supra vs. 382.

vs. 873. Ἀντὶ σιραίου,] Scholia: μὴ σίραιον, ἀλλὰ μέλι παρα-

Bdel. Bene ista suggeris & vernaculo more.
Sed quamprimum aliquis ignem efferat,
Et myrtos; & thus ex aedibus;
Ut precemur primum Deos.
Chor. Nos etiam in libaminibus & votis
Verba bona dicemus vobis;
Quoniam praeclare ex bello
Et rixa foedus inistis.
Bdel. Linguis nunc primum favete.
Chor. ô Phoebe Apollo Pythie, da ut prospere
Hoc negotium, quod machinatur
Iste ante fores,
Omnibus nobis cedat,
Ut liberatis ab impostoribus.
Io Paean.
Bdel. ô Magne Rex vicine Agyiensis ad fores vestibuli mei,
Accipe novam hanc initiationem, quam patri novo modo paramus:
Et compesce hos ejus nimis rigidos & ilignos mores
Loco defruti pauxillum mellis iracundiae ejus admiscens.
Ut jam deinceps fiat hominibus clemens,
Et reos magis miseretur quam accusantes,
Illisque orantibus illachrymet:
Et deposita asperitate,
Ab iracundia sua
Demat urticam.

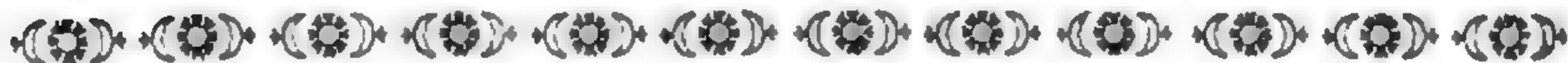

STROPHE VERSUUM VI.

Chor. Nos simul tecum precamur & accinimus novis magistratibus *initis*
Propter praedicta.
Benevoli enim sumus *tibi*, ex quo

Sen-

παραμίξας. Σίραιον δὲ τὸ ἑψημένον γλεῦκος. βραχὺ δ᾽ ἔχει πικρίαν ὅτε καθεψηθῇ· *Non Siraeum, sed mel admiscens. Siraeum autem est mustum coctum, nonnihil amaritudinis habens cum plane decoctum fuerit.* Plinius Lib. XIV. c. 9. *Siraeum, quod alii hepsema, nostri sapam appellant, ingenii non naturae opus est; musto usque ad tertiam partem mensurae decocto, quod ubi factum ad dimidiam est, defrutum vocamus.* Locum Plinii citavit Kuhnius ad Pollucem Lib VI. Sect. 16.

Ibid. Μέλιτ@ σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας] Eadem fere sententia verbis magis propriis, in Pace vs. 996. μεῖξον δ᾽ ἡμᾶς —— φιλίας χυλῷ καὶ ξυγγνώμῃ τινὶ πραοτέρᾳ τὸν νοῦν κέρασον.

vs. 879. Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι] Fac demat ab ira asperitatem & mordacitatem. Est metonymia subjecti pro adjuncto, ut loquuntur. Vult autem dicere: *Ne tam graves iras gerat.* Idem fere propriis verbis dicit Thucydides Lib. II. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον καταστῆσαι (ἐδόκετο) *Remota ex animis illorum iracundia.*

Τὸν δῆμον ἡδόμεθά σου
Φιλοῦντος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.

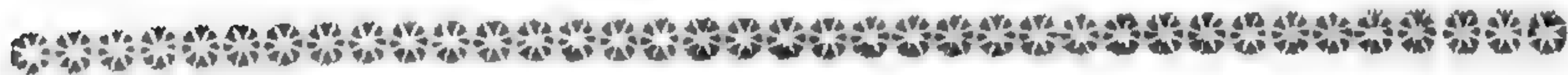

ΚΗΡΥΞ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ κατήγορος.

ΒΔΕΛ. Εἴ τις θύρασιν Ἡλιαστής, εἰσίτω·
Ὡς ἡνίκ᾽ ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
ΦΙΛ. Τίς ἆρ᾽ ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἁλώσεται.
ΘΕ. Ἀκούετ᾽ ἤδη τῆς γραφῆς. ἣν ἐγράψατο
Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ᾽ Αἰξωνέα·
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
Τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.
ΦΙΛ. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.
ΦΙΛ. Ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·
Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ᾽ οἴεται.
Ποῦ δ᾽ ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;
ΚΥΩΝ. Αὖ, αὖ. ΒΔΕΛ. Πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,
Ἀγαθός γ᾽ ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
ΚΗΡ. Σίγα, κάθιζε· σὺ δ᾽ ἀναβὰς κατηγόρει.
ΦΙΛ. Φέρε νῦν, ἅμα τήνδ᾽ ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
ΘΕ. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσατ᾽, ἣν ἐγραψάμην,
Ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
Ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
Ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατεσικέλιζε, κἀνέπλητ᾽ ἐν τῷ σκότῳ.
ΦΙΛ. Νὴ τὸν Δί᾽, ἀλλὰ δῆλός ἐστ᾽· ἐμοί γέ τοι
Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν

Ὁ

vs. 887. Εἰσφρήσομεν] Euripides in Troadibus vs. 646. *Εἴσω τε μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη οὐκ εἰσεφρούμην· Intraque atria splendida mulierum verba non admisi.* Vide supra ad vs. 125. Ceterum pro more in concionibus recepto denunciat haec apud Comicum Bdelycleo tanquam praeco.

vs. 888. Ὅσον ἁλώσεται.] Quasi dicat, ut cum Comico loquar ex Pluto vs. 480 *τί δῆτα αὐτῷ τίμημα ἐπιγράψεις τῇ δίκῃ ἐὰν γε ἁλῷ;* Hunc esse sensum, cum Philocleo ad servum dicit, *ὅσον ἁλώσεται;* apparet ex servi responsione vs. 892. *τίμημα κλῳὸς σύκινος.*

vs. 890. Λάβητ᾽] Vide ad vs. 832.

vs. 892. Τὸν Σικελικόν] Caseus e Sicilia erat in pretio; Antiphanes apud Athenaeum l. p. 27. *Τυρὸς Σικελός, μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλυες Βοιώτιαι· Caseus Siculus: Atticum unguentum: Boeoticae anguillae.* Sed non tantum propterea meminit Aristophanes *Siculi casei;* verum etiam quia Laches, qui hic sub Labetis canis nomine latet, in rebus a se circa Siciliam gestis fraude aliqua fuit usus, ut quosdam sentire ait Scholiastes.

vs. 895.

Senſimus te populum
Amare, ut nemo
Eorum, qui nunc ſunt te juniores.

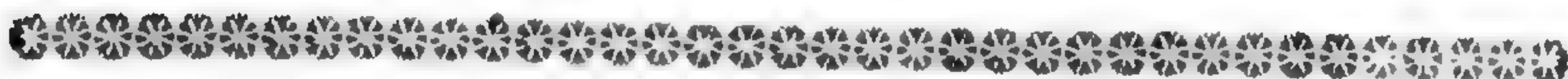

PRAECO, PHILOCLEON, THESMOTHETA, BDELYCLEON, CANIS CYDATHENAEEUS accuſator.

BDEL. Si quis judicum foris eſt, ingrediatur;
Nam oratoribus perorantibus non intromittemus.
PHIL. Quisnam eſt iſte reus? quanti aeſtimabitur lis? (*ut condemnabitur!*)
SER. Audite nunc dicam, quam ſcripſit
Canis Cydathenaeenſis Labeti Aexonenſi.
Quem injurium eſſe ait, quod ſolus comedit caſeum
Siculum. Poena eſto boja ficulnea.
PHIL. Imo mors canina, ſi ſemel convictus fuerit.
BDEL. Equidem Labes reus iſte adeſt.
PHIL. ô Impurus ille, quam furaciter etiam intuetur:
Ut dentes reſtringens ſe decepturum me arbitratur.
Ubi eſt accuſator Cydathenaeenſis ille canis?
CAN. Bau, bau. BDEL. Adeſt alter iſte Labes
Bonus latrare & lingere ollas.
PR. Sile, ſede: at tu aſcende & accuſa.
PHIL. Agedum ſimul & ego hancce infundam & ſorbebo.
SER. Audiſtis quam dicam ſcripſerim
Huic, ô judices: etenim indigniſſimum
Facinus admiſit & in me, & in claſſem.
Nam in angulum ſe proripiens plurimum caſeum
Siculum devoravit, & ſe implevit in tenebris.
PHIL. Profecto ſatis apparet; ſi quidem mihi
Caſei peſſimum odorem modo ructavit in faciem

Sce-

vſ. 895. Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει] Scholia: ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. Saepe ita loquuntur, quia ex vultu fere ingenium, mores, atque affectus hominum cognoſcuntur. Sic v. g. γλίσχρον βλέπειν. Euphron Comicus apud Athenaeum IX. p. 377. —— καὶ γὰρ αὐτὸς ἐντοσὶ προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει. *Etenim ipſe accedit ſenex. En quam miſere intuetur.*

vſ. 899. Διαλείχειν τὰς χύτρας] In Equitibus vſ. 1031. ἐκλείχων τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

vſ. 900. Σίγα κάθιζε] Ut in Acharn. vſ. 123. Ibid. vſ. 57. aliter: κάθησο σῖγα.

vſ. 901. Τήνδ'] Nempe τὴν φακῆν. ſupra, vſ. 817.

vſ. 904. Καὶ τὸ ῥυππαπαί] Scholia: τὸ ναυτικόν· *Nautas & Claſſiarios.* Eſt autem ῥυππαπαί celeusma nauticum. In Ranis vſ. 1105. ῥυππαπαί.

vſ. 905. Κατεσικέλιζε] Verbum ex occaſione natum, quia de caſeo Siculo loquitur.

vſ. 908. Ἐνήρευγεν] Infra, vſ. 1146. ὡς θερμὸν ὦ μιαρά τι μου κατήρευγεν.

Ὁ βδελυρὸς οὗτος, κοὐ μετέδωκ᾽ αἰτοῦντί μοι.
Καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
Ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΘΕ. Οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ᾽ ἐμοί.
ΦΙΛ. Θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
ΒΔΕΛ. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ᾽, ὦ πάτερ,
Πρὶν ἄν γ᾽ ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙΛ. Ἀλλ᾽, ὦ 'γαθέ,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΘΕ. Μή νυν ἀφῆτέ γ᾽ αὐτόν, ὡς ἔστ᾽ αὖ πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον·
Ὅς τις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίῤῥον ἐξεδήδοκεν.
ΦΙΛ. Ἐμοὶ δέ γ᾽ οὐκ ἔστ᾽ οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΚΥΩΝ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ᾽. οὐ γὰρ ἄν ποτε
Τρέφειν δύναιτ᾽ ἂν μία λόχμη κλέπτα δύω·
Ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγώ.
Ἐὰν δὲ μή, τολοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
ΦΙΛ. Ἰοὺ ἰού.
Ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
Ὦ 'λεκτρυόν; νὴ τὸν Δί᾽ ἐπιμύει γέ τοι.
Ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ᾽ οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
ΘΕ. Αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον,
Δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
Καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
Ἀλλ᾽ ἔτι σύ γ᾽ οὐρεῖς, κοὐ καθίζεις οὐδέπω.
Τοῦτον δέ γ᾽ οἶμ᾽ ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
ΒΔΕΛ. Οὐκ ἂν σὺ παύσαι χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ᾽ ὀδὰξ ἔχει;

ΦΙΛ.

vs. 912. Τῷ κοινῷ] Scholia: ἀντὶ τοῦ τῷ κοινωνῷ.
vs. 913. Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ] Oppianus Hi. 270.
vs. 915. Πρὶν ἄν γ᾽ ἀκούσῃς ἀμφοτέρων] Supra, vs. 733. *πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς οὐκ ἂν δικάσαις.* ubi vide Notam.
vs. 918. Μονοφαγίστατος] Amipsias Comicus apud Athenaeum I. p. 8. *ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.* *I in malam rem.*
vs. 919. Τὴν θυείαν] Ita παρ᾽ ὑπόνοιαν pro τὴν Σικελίαν, ut notat Scholiastes, quia, ut recte Florens, in Mortariis caseus terebatur cum herbis, ut vel moretum, vel aliud quod intritum fieret.
vs. 921. Ἐμοὶ δέ γ᾽ οὐκ ἔστ᾽] Cum alter de *σκίῤῥῳ*, *crusto caseorum* loqueretur; iste putat eum περὶ τῆς σκιῤῥάδος γῆς esse locutum. Scholiastes: *ὅτι λέγεται καὶ γῆ σκιῤῥάς, λευκή τις ὡς γύψος·* *Quoniam dicitur etiam σκιῤῥάς, terra quaedam alba, instar gypsi.* Mox Scholiastes illam σκιῤῥάδα vocet λευκόγην· & locum sic exponit: *Ἐμοὶ δέ γε οὐκ ἔστιν, οἷον οὐκέτι ἔχω οὐδὲ ἐπαλεῖψαι τὴν ὑδρίαν ἐκ τῆς λευκόγης· ἀλλὰ πᾶσα ἀνήλωται·* *Mihi sane non est, i. e. non habeo cretam ad oblinendam hydriam; sed omnis creta consumta est.*
vs. 922. Οὐ γὰρ] Scholia: *ἀντὶ τοῦ, ὡς οἶκος οὐ δύναται τρέφειν τοὺς δύο κύνας· εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν· Μία λόχμη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει·* *Ita dixit, pro: una domus non potest alere duos istos canes; alluditur autem ad proverbium:*

Sceleratus iste, nec me petentem fecit participem.
Quis autem vobis bene facere poterit,
Nisi quis & mihi cani aliquid projecerit.
SER. Nec me quamvis socium suum fecit participem.
PHIL. Fervidus enim vir est nec minus ac lens *ista*.
BDEL. Per deos obsecro, mi pater, ne condemnes
Priusquam ambos audiveris. PHIL. Sed, ô bone,
Res manifesta est; ipsa enim clamat.
SER. Ne ergo dimittite eum, utpote qui multo
Omnium canum libentissime solus vorat.
Qui circumnavigans mortarium,
Ex urbibus exedit τὸ σκίῤῥον. (*crustas caseorum*)
PHIL. Mihi sane nec (*σκιῤῥὰς*, *crèta*) est ad obturandas rimas urcei.
CAN. Quare istum castigate; nunquam enim
Poterit una domus duos fures alere;
Ne in vanum frustra latrem ego:
Sin minus, deinceps non latrabo.
PHIL. Iu! iu!
Quantas ejus commemoravit nequitias!
Furax omnino ille homo est; nonne & tibi videtur
Galle? ita profecto; si quidem annuit.
Heus tu Thesmotheta! ubi is est? matulam mihi det.
TH. Ipse deme: nam ego testes citabo.
Labeti testes adsunto: catinus,
Pistillum, radula, craticula, olla,
Et cetera adusta vasa.
Sed tu adhuc mejis, & nondum sedes;
Hunc autem arbitror cacaturum hodie.
BDEL. Annon desines saevus esse & difficilis,
Idque erga reos, verum mordicus inhaeres *iisdem*?

PHIL.

verbium: Unus dumus duo erithaces non alit.

vs. 924. Διακενῆς ἄλλως] Idem significant hae voces. Sic Plato Comicus apud Athenaeum X. p. 442. μάτην ἕξεσθ' ὑμεῖς διακενῆς κνησιᾶν· *Poteritis frustra in vanum libidine prurire.* Sic Euripides in Hecuba vs. 489. δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην· *Opinionem temere huncce habere frustra.*

vs. 925. Κεκλάγξομαι] De canibus usurpat hoc verbum & Aeschylus in Eumenidibus vs. 131. Ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ Κύων· *Per somnum persequeris feram, clangisque tanquam Canis.*

vs. 927. Κλέπτον] Supra vs. 895. ὡς δὲ καὶ κλέπτης βδέλυρος.. Et hic & ibi Scholia: ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν.

vs. 928. Ὦ 'λεκτρυών] Aderat autem Gallus. vide supra vs. 821.

vs. 929. Ἀμίδα δότω] Pamphilus Comicus apud Athenaeum I. p. 4. Ἀμίδα δότω τις, ἢ πλακοῦντά τις δότω· *Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det.* vide supra ad vs. 815.

vs. 931. Τρύβλιον] Testes vocat supellectilem culinariam; nam in culina crimen est admissum, supra vs. 843.

vs. 934. Ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς] In Thesmophoriaz. vs. 624. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.

vs. 935. Χεσεῖσθαι] Nempe prae timore, aut gravitate poenae quae eum manet; intulit autem hoc verbum ad οὐρεῖν.

ΦΙΛ. Ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ, τι λέγῃ.
ΦΙΛ. Οὔκ· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
ΒΔΕΛ. Πάρεχ' ἐκποδών· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μέν, ὦνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
Ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
ΦΙΛ. Κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
ΦΙΛ. Τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
ΒΔΕΛ. Ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν. εἰ δ' ὑφείλετο,
Σύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙΛ. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
ΘΕ. Ἄκουσον, ὦ δαιμόνι', ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα.
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἃ 'λαβες.
ΒΔΕΛ. Φησὶ κατακνῆσαι. ΦΙΛ. Νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔΕΛ. Ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
Οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει,
Καὶ τὰς ἀκάνθας· κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
Αὐτοῦ μένων γάρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
Τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
ΦΙΛ. Αἰβοῖ· τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι.
Κακόν τι περιβαίνει με, κἀναπείθομαι.
ΒΔΕΛ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ'· οἰκτείρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
Ἀναβαίνετ', ὦ πονηρά, καὶ κνυζούμενα,

Αἰ-

vs. 941. Θουκυδίδης ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο] Ex Scholiis: ὡς γὰρ κατηγορηθεὶς ἐν τῷ δικάζειν οὐκ ἐδύνατο ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ ἐγκατισχημένην ἔσχε τὴν γλῶτταν, καὶ οὕτω κατεδικάσθη· *Cum enim accusatus, in judicio non posset causam dicere pro se ipso, sed quasi impeditam haberet linguam; condemnatus est.* Etiam ex Acharnens. vs. 703. apparet hunc in judicio male stetisse. Non est autem Historicus ille celebris.

vs. 944. Διαβεβλημένου] Ita Ed. Brubachii, rectius quam caeterae, quae διαβεβλημένος.

vs. 947. Ξυνωμότης] Supra, vs. 485. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται.

vs. 953.

PHIL. Afcende, incipe caufae dictionem: quid taces? dic.
BDEL. Sed ifte nihil habere videtur quod dicat.
PHIL. Imo id ei puto accidiffe,
Quod olim accidit reo Thucydidi;
Attonitis buccis obmutuit fubito.
BDEL. Facefse hinc; ego enim caufam dicam.
Difficile quidem eft, ô viri, pro accufato
Cane refpondere: dicam tamen.
Bonus enim eft, & lupos fugat.
PHIL. Imo fur ifte quidem & conjuratus.
BDEL. Non profecto; fed optimus eft omnium canum, qui nunc funt,
Quique poffit praeeffe multis ovibus.
PHIL. Quid prodeft ergo, fi cafeum comedit?
BDEL. Nempe pro te pugnat, & cuftodit januam,
Ceteraque non malus eft: fi autem furripuit,
Ignofce; nam citharizare nefcit.
PHIL. Ego autem vellem, ut nec literas fciret,
Ut ne patrato fcelere orationem confcripfiffet.
SER. Audi, ô bone, meos teftes.
Afcende tu, radula, & dic alta voce.
Tu enim tunc quaefturam exercebas: refponde clare,
Ecquid comminuifti radendo militibus quae acceperas?
BDEL. Ait fe comminuiffe. PHIL. Sed profecto mentitur.
BDEL. ô bone, miferere afflictorum.
Ifte enim Labes & capita pifcium edit,
Et fpinas: nec unquam in eodem loco manet.
Alter vero ille tantum aptus eft ad domum cuftodiendam:
Et ibidem manens, quaecunque quis inferat,
Eorum petit partem; fi autem non (*des*) mordet.
PHIL. Au! quidnam eft mali quo mitefco?
Malum quoddam evenit mihi, & perfuadeor.
BDEL. Age, mi pater, obfecro miferefcite ejus,
Et nolite perdere: ubi funt liberi?
Afcendite, ô perditi, & gannitu vocis

Orate;

vf. 953. *Κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται*] Subaudi: *ἀλλὰ κλέπτειν*. Sic infra, vf. 983. *κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι·* ubi fubauditur: *ἀλλὰ καταδικάζειν*. Sic in Avibus vf. 1431. *τί γὰρ πάθω, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι·* ubi fubauditur: *ἀλλὰ συκοφαντεῖν*.

vf. 963. *Οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει*] In Avibus vf. 171: *ἀτέκμαρτος, οὐδὲν, οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων*.

vf. 970. *Ποῦ τὰ παιδία;*] Supra, vf. 565. *κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδία εὐθὺς ἀνέλκει· —— τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμα βληχᾶται*.

Αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.
ΦΙΛ. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. ΒΔΕΛ. Καταβήσομαι.
Καί τοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
Ἐξηπάτηκεν· ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
ΦΙΛ. Ἐς κόρακας· ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν.
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν
Οὐδέποτέ γε, ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.
ΒΔΕΛ. Οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα. ΦΙΛ. Χαλεπὸν εἰδέναι.
ΒΔΕΛ. Ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου·
Τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παρᾴξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
ΦΙΛ. Οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
ΦΙΛ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος. ΒΔΕΛ. Οὗτος. ΦΙΛ. Αὕτη 'νταυθενί.
ΒΔΕΛ. Ἐξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
ΦΙΛ. Φέρ' ἐξεράσω. πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα;
ΒΔΕΛ. Δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.
Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙΛ. Οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
ΒΔΕΛ. Ἔπαιρ', ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙΛ. Εἶπ' ἐκεῖνό μοι·
Ὄντως ἀπέφυγε; ΒΔΕΛ. Νὴ Δί'. ΦΙΛ. Οὐδέν εἰμ' ἄρα.
ΒΔΕΛ. Μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
ΦΙΛ. Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα. τί ποτε πείσομαι;
Ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
Ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα, κ' οὐ τοὐμοῦ τρόπου.
ΒΔΕΛ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'· ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ
Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν·
Ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
Ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙΛ. Ταῦτά νυν γ', εἴπερ δοκεῖ.

vs. 977. Ἀπεδάκρυσα] Lacrymas sibi ortas esse non ex misericordia dicit, sed ex sorbitione fervidae lentis.
vs. 981. Ἐπὶ τὸν ὕστερον] Subaudi κάδον, ut mox etiam in πρότερος. Prior cadus in judiciis erat condemnationis, posterior absolutionis.
vs. 983. Κιθαρίζειν] Vide supra vs. 983.
vs. 988. Φέρ' ἐξεράσω] Eandem rem aliis verbis Aeschylus in Eumenidibus vs. 745. ἐκβάλλετ' ἐκ τεύχεων ψήφους ταχέως· Quamprimum ejicite ex vasis sortes. Verbo ἐξεράσαι utitur Comicus in Acharnens. vs. 340. τοὺς ἐξεράσατε νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον.
vs. 988. Ἐκπέφευγας] Plenius Aeschylus in Eumenidibus vs. 755. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην· Hic vir absolutus est a crimine caedis.
vs. 988. Δείξειν ἔοικεν] Plena oratio: τὸ ἔργον αὐτὸ δείξειν ἔοικεν. ut in Lysistrata vs. 377. [illegible] Saepe omittitur vox ἔργον, saepe etiam αὐτό, saepe utraque vox; ut in Ranis vs. 1286. [illegible] dicunt & δηλώσει, & σημανεῖ.
vs. 989. Ποῦ 'σθ' ὕδωρ;] Animae deliquium patitur senex, quia praeter morem suum absolvit reum. Petit autem aquam, ut ille in Ranis vs. 479. Spongiam,

Orate, obsecrate, & lacrymate.
PHIL. Descende, descende, descende. BDEL. Descendam:
Et quamvis istud descende complures jam
Deceperit: tamen descendam.
PHIL. Pereat sorbitio; nam non bona res est.
Ego enim nunc sententiam meam lacrymans mutassem
Nunquam, nisi lente *fervida* impletus fuissem.
BDEL. Nimirum absolvetur. PHIL. Difficile scitu.
BDEL. Age, mi pater, ad meliora te converte:
Hoc sumto calculo ad posteriorem urnam
Connivens transili, & eum absolve, ô pater.
PHIL. Minime; nam citharizare nescio.
BDEL. Age nunc, hac te celeriter circumducam.
PHIL. Haec est prior urna. BDEL. Haec? PHIL. Iste calculus huc dimissus est.
BDEL. Deceptus est, & absolvit non sponte.
PHIL. Age effundam calculos humi; quomodo certavimus?
BDEL. Res ipsa videtur ostensura: absolutus es, ô Labes.
Pater, pater, quid tibi accidit? PHIL. Hei mihi! ubi est aqua?
BDEL. Erige, erige te ipsum. PHIL. Illud dic mihi:
Reverane absolutus est? BDEL. Profecto. PHIL. Nullus ergo sum.
BDEL. Ne sis sollicitus, ô bone, sed surge.
PHIL. Quomodo ergo id ego mihi conscire potero,
Ut reum absolverim? quid me nunc denique fiet?
Sed, ô dii sancti, ignoscite mihi;
Invitus enim hoc feci, & non est mei moris.
BDEL. Ne feras id aegre; ego enim te, ô pater,
Alam bene, ducens mecum ubique
Ad coenam, ad convivium, ad spectacula;
Ut reliquum vitae tempus degas jucunde:
Nec te Hyperbolus irridebit decipiens.
Sed ingrediamur. PHIL. Id nunc fiat, si videtur.

sine dubio aqua repletam: ἀλλ' ἐμπαιῶ· ἀλλ' εἶσι πρὸς τὴν καρδίαν μοι στραγγεῖν.

990. & seq. Ἔπαιρε σαυτόν. — οὐδέν εἰμ' ἄρα] Euripides in Andromacha vs. 1072. Ἆ, ἆ, τί δράσεις; ὦ γεραιὲ, μὴ πέσῃς. Ἔπαιρε σαυτόν. deinde ibi Senex: οὐδέν εἰμι· ἀπωλόμην. *Ah, ah! quid agis, o Senex, ne cadas: erige te. Nihil sum, perii.*

vs. 991. Οὐδέν εἰμ' ἄρα] Sophocles in Electra vs. 680. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι. *Perii misera, nulla sum amplius.* Idem in Philoctete vs. 965. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.

vs. 998. Θρέψω καλῶς] Idem iste Bdelycleon dicebat supra vs. 744. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα. & ipse Senex fatebatur superius, vs. 340. ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

vs. 1000. Ὡς ἡδέως διάγειν σε] In Pluto vs. 262. ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

vs. 1001. Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος] In Equitibus de eodem isto Hyperbolo vs. 1307. ὁ γὰρ ὑμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει. quem locum *Florens* indicavit in suis Notis.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ ζ'.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βούλεσθ'. ὑ-
μεῖς δέ γε ταχέως, ὦ μυρι-
άδες ἀναρίθμητοι, νῦν
Μὴ τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
Μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ', εὐλαβεῖσθε.
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Ἐστὶ πάσχειν, κ' οὐ πρὸς ὑμῶν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λϛ'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ θ'.

Νῦν αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
Ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
Τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,
Μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι.
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
Οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
Ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα·
Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
Κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
Ἵνα τὰς Μούσας, αἷσι χρῆται, μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.
Οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι·

Ἀλλ'

vs. 1003. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες] Sic in Acharn. vs. 1142. Chorus prosequitur exeuntes histriones: ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν. Sic in Nub. vs. 510. & alibi.

vs. 1013. Τὰ μὲν οὐ φανερῶς] Scholia: ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου καθῆκέ τινα τῶν δραμάτων. Quoniam per Philonidem & Callistratum edidit quaedam Fabulas.

vs. 1014. Τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν] Scholia: οὗτος ὁ ἐγγαστρίμυθος λέγεται Ἀθήνησι ταῦτα μαντευόμενος διὰ τοῦ ἐνόντος αὐτῷ δαίμονος. Ille Eurycles dicitur Athenis vera vaticinatus, per Daemonium, quod haberet in ventre, unde ἐγγαστρίμυθος vocabatur.

vs. 1018. Ἀρθεὶς δὲ μέγας] Demosthenes II. Olynth.

do

COMMATION VERSUUM VII.

CHOR. Sed ite laeti quo vultis: vos
Autem celeriter, ô
Innumerabiles populi, nunc
Quae recte dicentur,
Ne decidant humi in vanum, cavete.
Nam pravorum est spectatorum id
Committere, & non vestrum.

PARABASIS SIVE EXCURSIO COL. ET VERS. XLV.

Nunc vero advertite mentem, ô populi, si aliquid exquisitum amatis.
Nam incusare spectatores poëta nunc vult.
Ait enim se injuriam pati de vobis saepe bene meritum,
Partim non aperte, sed adiutantem alios poëtas occulte,
Et imitatum Euryclis divinationem & mentem,
In alienos ventres ingressum, comica *carmina* fudisse multa:
Partim etiam aperte posthaec, cum ipsemet ausus est experiri fortunam scenicam,
Non alienae sed propriae Musae ora moderans habenis.
Cum autem tantis honoribus tolleretur, quantis nemo inter vos,
Ait se nunquam nimis elato aut tumido animo fuisse,
Nec circum palaestras ire comissatum: nec, si quis amator
Ad ipsum properaret, indigne ferens perstringi amores suos,
Ulli unquam se morem gessisse ait, consilio usus honesto;
Ne videlicet Musas, quibus utitur, lenas redderet.
Et tunc, cum primum docere coepit, non homines aggressum se ait,
Sed

de Philippo: ὥσπερ ἂν διὰ τοῦτον ἔχειν μέγα.

vs. 1019. Φησιν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκώσας] Xenophon Apomn. I.

vs. 1020. Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν] Etiam in Pace vs. 761. in Parabasi ita de seipso loquitur Poëta: καὶ γὰρ πρότερον πράξας καλὰ τὸ οὐχὶ παλαίστρας περιιὼν παῖδας ἐπείρων. Dicit autem, se post Victorias non solere apud Palaestras apparere ostentationis gratia, quod Eupolidem factitasse, in quem haec tendunt, ut dicit Scholiastes, utpote παιδεραστήν.

vs. 1024. Οὐδ' — ἀνθρώπους φησὶν ἐπιθέσθαι] In Pace vs. 750. etiam in Parabasi: ἐς ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν.

Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
Περὶ τὴν κεφαλήν· Φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας·
Φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι·
Ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· Φησίν τε μετ' αὐτοῦ
Τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
Οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον·
Κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν,
Ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων·
Ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πολέμαρχον.
Τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
Πέρυσι καταπρούδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν διανοίαις,
Ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
Καί τοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν Διόνυσον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα·
Ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.
Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
Ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
Καινόν τι λέγειν, κἀξευρίσκειν,

Στέρ-

vs. 1025. Ἀλλ' Ἡρακλέους] Totus versus in Pace loco modo citato, qui conferri potest cum isto, à vs. 750. usque ad vs. 759.

vs. 1026. Ξυστὰς] Tanquam ad depugnandum cum eo conferens pedem. Aeschylus in Septemthebana vs. 673. τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι αὐτός· *His fretus vadam, & cum eo congrediar ipse.* ubi Scholia: συμπαραταξομαι.

Ibid. Καρχαρόδοντι] Cerberum ita vocat, & intelligit Cleonem; in Equitibus de eodem Cleone vs. 1013. ἀλλὰ κύνα καρχαρόδοντα. Ibid. vs. 1026. de eodem κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν. In Pace vs. 313. de eodem: εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον Κέρβερον καὶ κάτωθεν, μὴ παφλάζων —— ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται.

vs. 1027. Ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες] Meretrix fuit quaedam dicta Κύννα, ut notat Scholiastes; adducens Comici locum ex Equitibus vs. 761. μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβάκχαν. ubi vide Notam. Dixit autem Κύννης pro κυνὸς propter similitudinem vocum. Homerus Iliad. α. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο· *Vino gravate, canis oculos habens, cor autem cervi.*

vs. 1028. Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων] Non tantum Cerbero comparat Cleonem; sed & Hydrae: sic Julianus Epist. 23. οὔτε δ' ἀπέφυγον, οὔτε μὰ Δία τὴν πολυκέφαλον ὕδραν, ἢ τὸν ἀδελφόν μου Κωνστάντιον· ἐκεῖνος μὲν οἷος ἦν· ἀλλὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πάντη ἐποφθαλμιῶντα, ἃ ἐκεῖνον ἐποίει χαλεπώτερον. Potuit etiam Typhoni eum comparare: ut facit in Equitibus vs. 508.

Ibid. Οἰμωξομένων] Omnes quas vidi Edd. οἰμωζομένων· sine dubio male.

vs. 1029. Φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας] Eundem Cleonem Cyclobori torrentis vocem habere dicit in Equitibus vs. 136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγὼν, ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

vs. 1030. Φώκης ὀσμὴν] De foetore Phocarum citat Scholiastes Homerum in Odyss. Δ. 442. Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή· *Phocarum marinarum pessimus odor.* Item vs. 406. Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν· *Acrem spirantes ex profundo mari odorem.*

Ibid. Λαμίας] Lamia erat dea, cujus mentione pueros terrefaciebant; notus est Lucilii versus: *Terriculas Lamias, Fauni quas Pompiliique Instituere.* Alias Μορμὼ dicebatur, ut patet ex Scholiaste ad Equites vs. 693. ubi etiam de Cleone: Μορμὼ τοῦ θράσους. Scholion. Λαμίας, τὸ μορμολύκειον, ὃ λέγουσι Λαμίαν. Ceterum absurde

Sed Herculeo impetu maxima *monſtra* adortum,
Cum ſtatim ab initio audacter congreſſus eſt cum illo monſtro, quod ſerratos dentes habet,
Cujus ab oculis terribiles Cynnae radii micabant,
Centumque capita aſſentatorum perditiſſimorum circumlambebant
Ei caput: vocem autem habebat gurgitis perniciem enixi:
Odorem Phocae: coleos Lamiae illotos: culum cameli;
Hujusmodi monſtrum conſpicatus non timuit, nec muneribus id placavit:
Sed etiamnum pro vobis bellum id gerit: ait ſe etiam ſimul hunc, &
Incubos atque ſebres aggreſſum ſuperiore anno,
Quae patres ſtrangulabant noctu, & avos ſuffocabant:
Et in cubilibus incubantes illis, quicunque veſtrum lites odere,
Litium conteſtationes, & citationes, & teſtimonia conglutinabant:
Ita ut multi timentes proriperent ſe ad Polemarchum.
Talem malorum depulſorem & hujus regionis perpurgatorem cum inveneritis;
Tamen anno ſuperiore prodidiſtis, ferentem ſententias grata novitate commendabiles,
Quas quia non recte intellexeratis, creſcendi copiam non dediſtis;
Quamvis per Bacchum inter libamina ſaepe juret,
Nunquam meliora iſtis carmina Comica quemquam audiviſſe.
Vobis quidem turpe eſt, non ſtatim intellexiſſe illa;
Sed poëta nihilo deterior apud ſapientes habetur,
Si dum adverſarios pellit, ſpem fregit.
Sed in poſterum, poëtas,
ô Boni, illos qui ſtudent
Aliquid populare dicere, & invenire,

Magis

ſurde dicit hanc Lamiam habere teſticulos; ſed id facit, ut majus monſtrum videatur Cleo.

vſ. 1031. *Καταδωροδοκῆσαι*] Hoc loco *δωροδοκεῖν*, eſt *dona dare*; nam illud monſtrum, Cleo inquam, non offerebat dona, ſed potius quoſdam terrebat, ut ipſum donis placarent. Heſychius: *Δωροδοκεῖ, δίδωσι δῶρα*. In hac ſignificatione occurrit hic in Veſpis vſ. 682. *τούτους δὲ δωροδοκοῦσιν ἔχων, αἰεί.*

vſ. 1033 *Ἠπιάλοις*] *Incubi* reddo hic, ſecutus auctoritatem Didymi.

Ibid. *Πυρετοῖς*] Scholiaſtes dicit Comicum tunc dediſſe Fabulam Nubes, in qua traduxit Socratem & Philoſophos: quos vocat Febres, partim quia eſſent pallidi, ut febricitantes, partim quia nocerent Reip. prava doctrina.

vſ. 1034. *Οἳ τοὺς πατέρας ἦγχον*] Reſpicit ad *ἠπίαλος*: nam *incubus* videtur homines ſtrangulare. Simul ad Fabulam Nubes, in qua introducit diſcipulum Socratis, qui patrem ſuum verberat & praefocat, ut in illis etiam eſt, quas nunc habemus vſ. 1380. ubi Pater dicit de Filio: *κἄπειτ' ἔθλα με κἀπέτριβε, κἄπνιγεν.* ut Scholiaſtes monet.

vſ. 1036. *Ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας*] Sunt voces forenſes. Vult autem dicere illos orationes in uſum litigantium conſcripſiſſe & rhetoricam docuiſſe, ut etiam in Nubibus vſ. 98. *οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ, λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.*

Ibid. *Ξυνεκόλλων*] In Nubibus vſ. 445. *ψευδῶν συγκολλητής.*

vſ. 1037. *Ὡς τὸν Πολέμαρχον*] Eſt nomen magiſtratus Athenis: ad hunc autem dicit illos confugiſſe auxilii cauſa.

vſ. 1039. *Πέρυσι καταπροδόντες*] Scholia: *ὅτι πέρυσι διδάξας τὰς πρώτας Νεφέλας ἡττήθη.* *Nam ſuperiore anno cum docuiſſet Nubes Priores, victus fuit.*

vſ. 1041. *Ὀμνὺς τὸν Διόνυσον*] Comicus Poëta dicit ſe jurare per Bacchum, quia huic erant ſacri ludi Scenici. Sic in Nubibus vſ. 519. *Νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.* Ubi de eadem re, de qua hic, jurat.

vſ. 1042. *Μὴ πώποτ' ἀμείνω*] De eadem Comoedia in *Nubibus* Poſterioribus, quas habemus vſ. 522. *ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν.*

vſ. 1045. *Συνέτριψεν*] Metaphora ab illis, qui curribus certant, quibus quandoque currus franguntur.

vſ. 1047. *Τοὺς ζητοῦντας καινόν τι λέγειν*] In Avibus vſ. 466. *λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος.*

Στέργετε μᾶλλον, καὶ θεραπεύετε,
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτὺς
Μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆ-
θ', ὑμῖν δι' ἔτυς τῶν ἱματίων
Ὀζήσει δεξιότητος.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιαʹ.

ΧΟΡ. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν,
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι.
Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν
Δ' οἴχεται γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ
Αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες.
Ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ
Τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν,
Καὶ σχῆμα, κεὐρυπρωκτίαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κʹ.

ΧΟΡ. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον·
Ἥτις ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος·
Ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.

Ἐσμὲν

vs. 1055. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι] Alludit ad Proverbium, ut ait Scholiastes, quod occurrit in Pluto vs. 1003. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Apud Plutarchum Senum Chorus dicit: ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι· *Nos olim eramus fortes juvenes*; deinde ibi Juvenum Chorus: ἄμμες δέ γ' εἰμέν· αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο· *Nos autem sumus; quod si lubet intuere.* deinde Puerorum: ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες· *At nos erimus multo fortiores.* Ex Notis *Florentis.*

vs. 1058. Πρὶν ταῦτα] Scholiastes dicit esse parodiam ex Timocreonte Rhodio.

vs. 1063. Τοὐμὸν νομίζω γῆρας κρεῖττον] Antiphanes apud Stobaeum: γῆρας λεόντος κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν· *Senectus leonum potior est, quam hinnuli aetate vigentes.* Xenophon de Agesilao: πᾶς γὰρ τέτακτο ὁ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας;

vs. 1066. Εἴ τις] Rationem exponit, cur chorus in hac fabula speciem Vesparum ferat.

vs. 1067.

Magis amate & colite,
Atque eorum sententias servate,
Et imponite in arcas
Cum pomis: haec si faci-
etis toto anno vobis vestes
Redolebunt dexteritatem.

ODE ET STROPHE VERSUUM XI.

CHOR. ô Nos olim fortes in choris,
Fortes in praeliis,
Ob eamque rem solam pugnacissimi.
Olim haec erant, olim: nunc
Autem perierunt, & cygno jam candidiores
Hi capilli in nobis florent.
Sed ex istis etiam reliquiis
Oportet virtutem juvenilem concipere. Ego
Meam senectutem potiorem puto mul-
torum adolescentum cincinnis,
Et ornatu, & impudicitia.

EPIRRHEMA VERSUUM XX.

CHOR. Si quis vestrum, ô spectatores, novit meum ingenium,
Et tamen miratur, quod me videt in medio cinctum & gracilem instar vesparum:
Aut *miratur* quae mens hujus aculei nostri sit:
Hunc ego facile docebo, si vel indoctus fuerit prius.

Nos,

vs. 1067. Ἀπεσφηκωμένον] Sic homines macri dicuntur σφηκώδεις. In [illegible] vs. [illegible], ubi [illegible] dicit, *παρ' ἡμῖν δ' ἰσχνοί, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.*

vs. 1068. Τὶς ἡμῖν τρόπος] Sic [illegible] vs. 222. [illegible]

vs. 1069. Ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν] Scholiastes dicit esse ex Stheneboea Euripidis, sed non adducit illius verba. Adducam ut edita sunt in Fragmentis: —— *Μουσικὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν, Σκαιός τε [illegible], καὶ ῥᾴθυμος* [illegible] *Artem Musicam Cupido docet, etiamsi indoctus quis fuerit prius, Solertemque facit hominem, etiamsi minus ingeniosus fuerit ante.*

Ibid. Ἦν] Scholiastes legit ἦ, in prima persona, τὸ δὲ ἦ, [illegible] τοῦ ἦν, Ἀττικόν· ὡς τὸ ἦ [illegible] *Atticum est, ἦ pro ἦν ut in Pluto vs. 77.* [illegible]. Sed nolui eum sequi.

Ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες·
Ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
Ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος,
Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
Ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τὰ κηρία.
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,
Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
Ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν.
Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο·
Εἶτα δ' ἑσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
Οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
Μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

ΧΟΡ. Ἄρα δεινὸς ἦ ποθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·
Καὶ κατεστρεψάμην γε
Τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν, ὅπως
Ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν, τότ', οὐδὲ

Συκο-

vs. 1073. Ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος] Cum in Marathone contra Datidem Darii praefectum praeclare ab Atheniensibus est pugnatum: & postea praelio navali contra Xerxem.

vs. 1074. Τῷ καπνῷ τύφων] Chorus Vesparum loquitur quasi de Vespis & apibus, quae fumigantur. Supra, vs. 455. τύφε πολλῷ τῷ καπνῷ. Fuit autem combusta urbs sub adventum Xerxis.

Ibid. Πυρπολῶν] Herodotus in Urania: ἐνθεῦτεν ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἀγγέλλων ἧκεν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι.

vs. 1075. Πρὸς βίαν] Vide supra ad vs. 441.

vs. 1077. Θυμὸν ὀξίνην] *Iracundiam acidam*, id est, acrem, ut οἶνος ὀξίνης. Dicit autem θυμὸν ὀξίνην pro θυμὸν ὀξύν· *iram vehementem*. quod occurrit apud Sophoclem in Oedipo Col. vs. 1189. 1256. quod verbum saepe apud Comicum & alios. Audiendus hic Florens, qui putat Comicum respexisse ad gratum apibus pabulum; nempe θύμον. Virg.

Dumque thymo pascentur apes.

vs. 1078. Ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων] Scholia: ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χείλη· *Pro*, χείλη· *nam qui irascuntur mordent labra*. Ita Tyrtaeus in Carmine adhortatorio ad milites pugnaturos, apud Lycurgum Oratorem: Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών· *Solo firmans pedem, dentibus mordens labrum*. Euripides in Bacchis vs. 621. Χείλεσι διδοὺς ὀδόντας. Homerus Odyss. ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες. Id est: αὐτοδὰξ ὀργιζόμενος, ut Comicus loquitur in Lysistrata vs. 690.

vs. 1079. Ὑπὸ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν] Herodotus in Polymnia: ὅμως λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης· τὸν τόδε φασὶ εἰπεῖν ἔπος, πρὶν συμμίξαι σφέας τοῖσι Μήδοισι. πυθόμενον πρός τευ τῶν Τρηχινίων, ὡς ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀϊστῶν ἀποκρύπτουσι· τοσοῦτό τι πλῆθος αὐτῶν εἶναι· τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι εἰπεῖν, ἐν ἀλογίῃ ποιεύμενον τὸ Μήδων πλῆθος, ὡς πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλει, εἰ ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον, ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη, καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ· *Tamen dicitur fortissimus vir fuisse Spartiates* Die-

Nos, quibus aculeatus eſt podex, ſumus
Attici, ſoli merito nobiles, in eodem ſolo nati, quod incolimus:
Gens fortiſſima, quaeque huic reip. maximo
Emolumento fuit in praeliis, cum venit Barbarus,
Fumigans & igne vaſtans urbem,
Noſtroſque favos eximere cupiens.
Statim enim curſu citato exivimus cum haſta & clypeo,
Et pugnavimus contra ipſos, iram acerrimam concipientes,
Et vir juxta virum prae iracundia mordebat ſibi labra.
Tela volantia ex oculis coelumque diemque eripiebant.
Sed tamen abegimus eos circa veſperam, diis adjuvantibus:
Noctua enim ante conflictum transvolaverat exercitum.
Deinde ſequebamur, tanquam thynnos pungendo eos in braccas:
Illi autem fugiebant, genaeque & ſupercilia ipſis interea pungebantur.
Itaque apud barbaros ubique etiamnum
Nihil Attico crabrone perhibetur fortius.

ANTODE ET ANTISTROPHE VERSUUM XI.

Chor. Numquid acer eram tunc, ut qui nihil timuerim?
Et ſane ſubegi
Hoſtes, navigans illuc triremibus.
Non enim erat nobis, quo pacto
Scite & eleganter diceremus, tunc, nec

Ut

Dieneces; quem ajunt edidiſſe dictum memorabile, antequam Graeci cum Perſis apud Thermopylas confligerent: cum enim audiviſſet ex nonnemine Trachiniorum, Barbaros, cum jacula mittant, Solem prae multitudine Sagittarum abſcondere, tantam eorum eſſe multitudinem; ajunt eum hisce non exterritum, dixiſſe, contemtui habentem Perſarum multitudinem, Omnia bona ipſi Trachinium hoſpitem nunciare, ſi Perſis abſcondentibus ſolem, ſub umbra praelium erit, & non in Sole.

vſ. 1081. Γλαὺξ γάρ] Quaſi dicat: *Felicibus auſpiciis.* Eſt enim Noctua Minervae ſacra, Praeſidi Athenarum.

vſ. 1082. Θυννάζοντες] Recte unus ex Scholiaſtis: κεντοῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριόδουσι· μεταφορικῶς· *Pungentes, ut thynni ſolent tridentibus pungi & figi; eſt autem metaphora;* videtur enim mihi Comicus imitari Aeſchylum in *Perſis*, ubi narratur praelium navale Graecorum cum Perſis; nam ibi ſimilitudine a figendis thynnis utitur, vſ. 424. Τοὶ δ' ὥστε θύννους, ἤ τιν' ἰχθύων βόλον, Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον· *Illi autem (nempe Graeci) tanquam thynnos, aut bolum aliquem piſcium, Fragminibus remorum, fruſtiſque rüderum, feriebant, caedebant, (nos Perſas.)*

Ibid. Εἰς τὰς θυλάκας] Scholia: Θυλάκας φασὶν εἶναι τὰς περὶ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς Περσικάς. εἶδος βρακίων παρὰ Πέρσαις· *Dicunt thylacos eſſe Perſica tegumenta crurum & femorum. Braccarum quaedam genera.* Euripides in Cyclope vſ. 181. ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Ἐξεπτοήθη· *quae (Helena) cum braccas variegatas vidiſſet circa crura, & aureum torquem circa medium collum ferentem (Paridem); obſtupuit, & amore percita eſt.* unde apparet etiam Phrygas geſtaſſe thylacos. Locum hunc citavit Florens.

vſ. 1083. Τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς] Hic jam rurſus quaſi de Veſpis loquitur.

vſ. 1086. Ἦ] Scholiaſtes: τὸ δὲ ἦ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἦα, κατὰ κρᾶσιν, ἦ, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον ἐγώ· *Hic etiam, ἦ ab ἦα per craſin, pro ὑπῆρχον ἐγὼ, id eſt, eram ego.* Reſpicit autem ad vſ. 1063.

Συκοφαντήσειν τινὰ,
Φροντίς· ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
Ἔσοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
Μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι
Καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, ὃν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

ΧΟΡ. Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
Τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·
Εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
Συλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς, ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
Οἱ μὲν ἡμῶν, οὗπερ Ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ἕνδεκα,
Οἱ δ' ἐν Ὠδείῳ δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
Ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
Ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
Ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.
Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον.
Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
Τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον, ὑμῶν ἤν τις ἀστράτευτος ἂν
Ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
Μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών.
Ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ,
Ὅς τις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

vſ. 1100. Ὀξύθυμον] Supra vſ. 420. σφῆκες ὀξυθύμως.
vſ. 1103. Οὗπερ Ἄρχων· οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ἕνδεκα] Nomina magistratuum Atheniensium: de quibus Pollux Lib. VIII.
vſ. 1104. Ἐν Ὠδείῳ] Pollux VIII. Sect. 33. τὰς δὲ ἐπὶ τῷ σίτῳ δίκας ἐν Ὠδείῳ ἐδίκαζον· *Causas autem de re frumentaria in Odeo disceptabant*. ubi vide Notas Seoberi.
vſ. 1109. Κηφῆνες] Notus est Hesiodi locus: —— κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὀργὴν, Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ, ἔσθοντες· *Fucis aculeo carentibus similis ingenio, Qui apum laborem consumunt, otiosi comedentes*. Comicus autem per Fucos intelligit τοὺς ἀστρατεύτους, ut ipse mox dicit.
vſ. 1115. Ἔμβραχυ] Scholiastes: καθάπαξ, ὃ παντάπασι τὸ ἔμβραχυ. Ἀττικὸν σύνθημα, ὅταν πλεῖον δηλοῖ, ὃ τὸ

ΦΙΛΟ-

Ut calumniaremur aliquem,
Curae: sed quo pacto remex
Fieret optimus: itaque multis urbibus
Captis meritissimo fertur
Nobis huc tributum, quod
Depeculantur juniores.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XX.

CHOR. Si nos contemplemini diligentius, ad omnia invenietis
Nos consimiles crabonibus tum vivendi ratione tum etiam moribus.
Primo enim nullum animal, si irritetur, nobis
Est magis iracundum, neque truculentius.
Deinde & cetera omnia eadem cum crabronibus molimur.
Nam per examina colligentes quasi favos,
Partim apud Archontem, partim apud undecimviros,
Partim in Odeo jus dicimus: alii etiam juxta moenia
Stipati arcte, in terram capite demisso, vix
Moventes seipsos, tanquam vermes, in alveis.
Reliquae etiam vitae ratio ita comparata est, ut facile omnia inveniamus.
Nam quemlibet pungimus, & nobis paramus victum.
Sed enim fuci quidam inter nos sedent,
Non habentes aculeum: qui expectantes tributi nostri
Fructum comedunt, otiosi.
Hoc autem est molestissimum, si quis vestrum non militans
Aufert mercedem nostram, pro patria
Nec remum, nec hastam, nec pustulam habens.
Sed ego censeo omnino, ut deinceps civis ille,
Qui non habuerit aculeum, ne auferat tres obolos.

τὸ βραχύ· ὡς τὸ ἐμβραχύ, τὸ βραχύ· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ ἐνδυστυχῆσαι, ἀντὶ τοῦ δυστυχῆσαι· *Vox* ἔμβραχυ *significat semel aut omnino: estque Attica consuetudo, & nihilo plus significat, quam simplex* βραχύ· *ut* ἐμβραχύ *significat* βραχύ· *& apud Euripidem vox* ἐνδυστυχῆσαι *pro* δυστυχῆσαι. Locus quem intelligit est sine dubio in Phoenissis Tragici vs. 734. ἐνδυστυχῆσαι δοκεῖ τἀμὰ ... sed ibi ἐν minime abundat; nam sensus est: τὸ κράτος τῆς πατρίδος δοκεῖ ἐστιν εἰς τὸ ἐνδυστυχῆσαι αὐτῷ· Id est: ἡ πατρὶς αὐτὸ ἐστιν εἰς τὸ δυστυχῆσαι ἐν αὐτῇ· *Nox multum valet ad id ut quis in ea rem infeliciter gerat.* Tam non abundat hic ἐν, quam in ἐνδιατρίβειν, & ἐναποθανεῖν, & aliis sexcentis. Ἔμβραχυ autem occurrit etiam in Thesmophor. vs. 597.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛ. Οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
ΒΔΕΛ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων πεπλησμένος,
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
ΦΙΛ. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔΕΛ. Τὸν τρίβων' ἄφες·
Τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναλαβὲ τριβωνικῶς.
ΦΙΛ. Ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
Ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
ΒΔΕΛ. Ἔχ', ἀναλαβοῦ τηνδὶ λαβών, καὶ μὴ λάλει.
ΦΙΛ. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι, πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΔΕΛ. Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ σισύραν ᾤμην Θυμαιτίδα.
ΒΔΕΛ. Κοὐ θαῦμά γ'· εἰς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας·
Ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙΛ. Ἐγώ;
Μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν γ'· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
ΒΔΕΛ. Οὔκ· ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙΛ. Ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
ΒΔΕΛ. Πόθεν, ὦγαθ'· ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
Ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
ΦΙΛ. Οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν

Δι-

vs. 1117. Οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον] Sub τοῦτον intelligitur τρίβωνα· Nam Filius iam coepit patrem hortari, ut, mutata vivendi ratione, etiam habitum mutet. Jam dudum eo adducere voluerat senem, sed frustra; supra, vs. 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τρίβωνα, μηδ' ἐξιέναι θύραζ'. ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο. Ille enim aegre adducitur.

vs. 1119. Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο] Vult dicere: *Cum Boreas tam vehementer flaret.* Scholiastes putat eum forte respicere ad illum Boreae flatum, quo Persarum classis apud Artemisium misere afflicta est.

vs. 1122. Ἐπανθρακίδων] Vide ad Acharn. vs. 670. Dum pisciculos istos muriae intingeret & comederet, maculaverat sibi vestem, ut fulloni purgandam coactus fuerit eam dare: cui aliquandiu debuit mercedem, tandemque reddidit. Propterea non vult pretiosam vestem induere, ne & illam maculet. Male autem Edd. quas vidi, omnes ἐπ' ἀνθρακίδων.

vs. 1124. Πεπειράσθω] Impersonaliter.

vs. 1129. Ἀποπνῖξαι] Quia Patri vestem dat nimis calidam.

vs. 1135.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

PHIL. Quoad vixero nunquam hoc exuam *pallium*.
Quia hoc solum me tutatum est in acie,
Cum magnus ille Boreas cum exercitu ingrueret.
BDEL. Nihil boni, ut videtur, cupis evenire tibi.
PHIL. Non profecto; nam nequaquam mihi prodest pretiosam vestem gestare.
Etenim nuper cum, impletus pisciculis, me maculassem,
Debitum reddidi fulloni triobolum.
BDEL. Saltem periculum fiat, quandoquidem
Mihi teipsum dedidisti, ut tibi bene faciam.
PHIL. Quid ergo jubes me facere? PHIL. Pallium fac missum,
Et hanc laenam indue tanquam pallium.
PHIL. Ergone filios generare & educare oportet,
Cum iste me nunc suffocare vult?
BDEL. Cape, indue hanc, & ne loquere.
PHIL. Per Deos, obsecro, quid hoc mali est?
BDEL. Alii vocant Persida, alii gaunacam.
PHIL. At ego lodicem esse putabam Thymoetidem.
BDEL. Et sane mirum non est; nam Sardes nunquam venisti:
Nosses enim; nunc autem ignoras. PHIL. Egone?
Non profecto, inquam: sed mihi videtur tamen
Persimilis esse Morychi sago villoso.
BDEL. Imo Ecbatanis haec texuntur.
PHIL. An Ecbatanis fiunt tramae flocci?
BDEL. Nequaquam, ô bone; sed hoc à barbaris
Texitur magno sumtu; siquidem haec *laena*
Lanae talentum facile absorpsit.
PHIL. Nonne ergo laniperdam hanc oportebat appellare

Potius

vs. 1133. Θυμαιτίδα] A pago quodam Attico ita dictam, ut ait Scholiastes, qui putat, forte scribendum esse Θυμαιτίδα.

vs. 1134. Κ' ὁ θαῦμά γε] In Pluto vs. 99. καὶ θαῦμά γ' ἐστί.

vs. 1137. Μορύχῳ] Iste luxui & deliciis erat deditus; supra vs. 503. eadem de causa hunc notabat, cum Bdelycleo diceret, se velle Philocleonem ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος.

vs. 1140. Πόθεν;] Vide ad Ranas vs. 1503. Sic apud Euripidem in Alcestide vs. 94. in Andromacha vs. 83. in Electra vs. 657. & alibi. ubique obvia sunt exempla.

vs. 1142. Καταπέπωκε] Metaphora a piscibus; saepissime usurpatur hoc verbum de helluonibus.

„ vs. 1143. Ἐριώλην] Ludit in verbo. Ἐριώλη proprie est venti vehemens turbo: hoc detorquet ad vestem, ubi multum lanae consumitur, quasi ἐρίων ὄλεθρον. Nos vertimus *laniperdam*; non servata tamen vocis Graecae ambiguitate. Nam solis Graecis licet esse sic disertis. *Florens*." Vide in Equitibus vs. 508.

Δικαιότερόν γ', ἢ καυνάκην. ΒΔΕΛ. Ἔχ', ὦ 'γαθὲ,
Καὶ στῆθι γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙΛ. Οἴμοι δείλαιος·
Ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
ΒΔΕΛ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ὦ 'γαθὲ,
Εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΒΔΕΛ. Φέρε, ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
ΦΙΛ. Κατάθου γε μέν τοι καὶ κρεάγραν. ΒΔΕΛ. Τιὴ, τί δή;
ΦΙΛ. Ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διεῤῥυηκέναι.
ΒΔΕΛ. Ἄγε νυν, ἀπόδυε τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Ταςδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
ΦΙΛ. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
ΒΔΕΛ. Ἔνθες ποτ', ὦ τᾶν, κἀπίβαιν' ἐῤῥωμένως
Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙΛ. Ἀδικεῖς γέ με,
Ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
ΒΔΕΛ. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙΛ. Μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
Πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
ΒΔΕΛ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙΛ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
Ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
ΒΔΕΛ. Ἄνυσόν ποτ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
Ὡδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
ΦΙΛ. Ἰδοὺ· θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
Μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
ΒΔΕΛ. Ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
ΦΙΛ. Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
ΒΔΕΛ. Ἄγε νυν, ἐπιστήσῃ λόγους σεμνοὺς λέγειν,
Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
ΦΙΛ. Ἔγωγε. ΒΔΕΛ. Τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. ΦΙΛ. Πολλοὺς πάνυ.
Πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο·
Ἔπειτα δ', ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΔΕΛ.

vs. 1146. Θερμόν τι —— μου κατήρυγεν] Supra vs. 917. ἐμοί γέ τοι, —— κάκιστον [illegible] ἤρυγεν. Diodorus Comicus apud Athenaeum VI. p. 239. —— εἰς ἐνίου προσερύγῃ, ῥαφανίδα καὶ σαπρὸν σίλουρον καταφαγὼν, Ἴα καὶ ῥόδ' ἠριστηκέναι αὐτὸν φησιν. *Quibus in faciem si quis ructet, raphano aut siluro putri vorato; violas eum & rosas dicunt pransum esse.*

vs. 1148. Κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε] Antiphanes Comicus apud Athenaeum III. p. 112. Ὁρᾷς μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους Ἰπνὸν καταμπεχόντας.

vs. 1150. Κρεάγραν] Fuscinam, qua coqui eximunt carnes ex ollis, jubet apponi, ut similiter eximatur e veste, quasi coctus.

vs. 1152. Ἐμβάδας] Quia tales gestare soliti sunt judices.

vs. 1155. Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα] Euripides in Heraclidis vs. 1006. Ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα.

vs. 1156. Κἀπίβαιν'] Recepi lectionem Ed. Farrei. Caeterae, quas vidi, κατάβαιν' quod versus non admittit. Posset καὶ κατάβαιν' aut potius κἆτα βαῖν'.

vs. 1158. Ἐς τὴν πολεμίαν] Per Λακωνικὴν alter significare volebat τὴν ἐμβάδα· at iste intelligit τὴν χώραν.

vs. 1161. Οὐκ ἔστι] Iste versus est etiam in Nubibus vs. 698.

vs. 1164. Διασαλακώνισον] Unus ex Scholiastis exponit: ἁβρῶς καὶ μαλακῶς σεαυτὸν διακίνησον· ἀπό τινος Σαλάκωνος τρυφεροῦ. *Delicate & molliter te ipsum moveto. A Salacone quodam molli & luxurioso homine.* Simul autem videtur alludere ad vocem Λάκων· quia modo loquebatur de Laconicis crepidis.

vs. 1167.

Potius, quam gaunacam? Bdel. Mancas, ô bone,
Et consiste, dum indueris. Phil. Hei mihi misero.
Quantum calorem scelesta haec in me eructavit.
Bdel. Nonne amicieris? Phil. Non equidem profecto; sed ô bone,
Si necesse est, clibanum induite mihi.
Bdel. Age, ut ego saltem te amiciam: tu igitur perge.
Depone etiam *huc* harpagonem *aliquem*. Bdel. Quid ita?
Phil. Ut me eximas, priusquam *liquefiam & dissluam*;
Bdel. Age nunc, exue illas execrabiles soleas,
Et properans indue hasce Laconicas crepidas.
Phil. Egone ut sustineam induere unquam
Ab inimicis hostilia calceamenta?
Bdel. Tandem immitte pedem, ô bone, & ingredere fortiter
In Laconicam properans. Phil. Injuriam tu quidem mihi facis,
Qui in hostilem meum pedem descendere cogis.
Bdel. Cedo nunc & alterum *pedem*. Phil. Minime vero istum; nam
Unus digitorum ejus quam maxime odit Laconas.
Bdel. Aliter fieri nequit. Phil. Infelix ego,
Qui in senectute pernionem non habebo *ita vestitus*.
Bdel. Propera induere, deinde more divitum
Sic incede cum molli & delicato motu corporis.
Phil. En! specta jam habitum meum, & considera cui
Potissimum ex divitibus sim incessu similis.
Bdel. Cuinam? Furunculo, *inquam*, si sit amictus allio.
Phil. Equidem motitare podicem gestio.
Bdel. Agedum, sciesne sermones magnificos narrare,
Praesentibus viris doctis & elegantibus?
Phil. Equidem *scivero*. Bdel. Quemnam ergo narrares? Ph. Permultos.
Primum quidem, ut Lamia capta pepederit.
Deinde, ut Cardopion matrem *pulsaverit*.

Bdel.

vs. 1167. Δοθιῆνι σκόροδον ἠμπισχομένῳ] Scholia: ἀπροσδόκητος παίζει· *absurde jocatur*. Et sane absurde comparatur homo eleganter vestitus, pustulae, & quidem allio amictae. Facit autem id solens & de industria. Sic etiam in Ecclesiazusis vs. 126. mulieres, quae sibi barbas applicaverant, comparat cum sepiis tostis, si nempe sepiis illis barbae etiam applicentur: ὥσπερ εἴ τις σηπίαις πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις. Non minus absurde comparatur idem iste Philocleo facci recens ditatae, hic in Vespis vs. 1307. ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Hoc vere est λέγειν λόγους οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι, ut est apud ipsum Comicum infra, vs. 1311. & vs. 13 9.

1168. Σαυλοπρωκτιᾷν] Scholiastes: σαλεύειν τὸν πρωκτόν. σαῦλον δὲ τὸ κοῦφον. Homerus Hymno in Bacchum vs. 28. Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Hesychius: Σαυλά, κοῦφα, ἁπαλά, τρυφερά.

vs. 1172. Ἡ Λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο] Pherecrates fecit Lamiam Comoediam: inde haec petita sunt forte; ut conjicio ex Scholiaste ad Ecclesiaz. vs. 77. qui ad vocem Λαμίας, quae ibi extat, scribit: ἀρσενικῶς δὲ τὴν Λαμίαν· ὑπὲρ ἧς ὁ Φερεκράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο· *In masculino genere dixit Λαμίας pro Λαμίας· De qua Lamia Pherecrates dicit in cognomine dramate: σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο· Scytalam tenens pedebat.*

vs. 1173. Ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα] Scholia: λείπει, ἔτυψεν· *Deficit verbum* ἔτυψεν.

ΒΔΕΛ. Μή μοι γε μύθους· ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
Οἵους λέγομεν μάλιστα, τοὺς κατ' οἰκίαν.
ΦΙΛ. Ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
Ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ
ΒΔΕΛ. Ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
Τῷ κοπρολόγῳ. καὶ ταῦτα λοιδορούμενος·
Μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
ΦΙΛ. Ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔΕΛ. Μεγαλοπρεπεῖς·
Ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ,
Πλὴν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
Ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιός· ἔχων δέ τοι
Πλευρὰν βαθυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
Θώρακ' ἄριστον. ΦΙΛ. Παῦε, παῦ'· οὐδὲν λέγεις.
Πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;
ΒΔΕΛ. Οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι, παρ' ἀνδράσι ξένοις
Πίνων, σαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
Ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
ΦΙΛ. Ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
Ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
ΒΔΕΛ. Ἀπολεῖς με· ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
Ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
Ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον.
ΦΙΛ. Ἐγῷδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
Ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὢν βούπαις ἔτι

Εἷλον

vs. 1177 Ἦν μῦς καὶ γαλῆ] Principium anilis fabulae.

vs. 1178. & 1180. Ὦ σκαιὲ — μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι;] Similiter Euripides in Rheso, ubi increpat rusticum Hector, quia is videbatur loco non opportuno de suis rebus dicturus, vs. 265. Ἦ πόλλ' ἀγροίκοις σκαιὰ πρόσκειται φρεσί. Καὶ γάρ σὺ ποίμνας δεσπόταις παγχρυσόρους Ἥκεις ἀπαγγελῶν, ἵν' ὁ πρέπει· *Profecto multa ruditas inest rusticorum animo; etenim tu domini tui armentis, de grege nunciaturus videris venisse, ubi non decet.*

vs. 1178. Θεογένης] Hunc Theogenem perstringi a Comicis, ait Scholiastes, quod valde pederet. Hinc etiam ad κοπρολόγον fingitur locutus; quemadmodum contra ἀνὴρ κόπρος de crepitu ventris ad aliquem, in Vespis vs. 894. Alias Comicus Theagenem quendam, tanquam inanem jactatorem, qui nescio quas divitias jactaret, notat; ut in Avibus vs. 823. & 1127.

vs. 1182. Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει] Videtur quidem istorum hic honorificam mentionem facere; sed quia Spectatores optime sciebant, illos esse viles & despicabiles quosdam homines, facile intelligebant ironiam. Fuit autem Androcles servus, & mendicus, & crumenisector, & cinaedus: Clisthenes vero maxime famosus fuit cinaedus & saepe exagitatus a Comicis; & a nostro. Haec ex Scholiis fere.

vs. 1183. & seq. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ πλὴν ἐς Πάρον] Nudae veritati est addictus senex, & non vult sibi quicquam magnificum arrogare. Imitatus autem hunc locum videtur Lucianus in Timone, ubi Adulator aliquis se insinuare volens apud Timonem dicit: νενίκηκε δὲ πύξ, καὶ πάλην, καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἅρματι, καὶ συνωρίδι πωλικῇ.

Deinde

BDEL. Ne mihi fabulas; fed fermones de humanis rebus *narra*,
Quales maxime domi *folemus*.
PHIL. Ego novi ergo jam, quinam fint maxime domeftici:
Ille, ille, *inquam*, qui fic habet: olim mus erat & felis.
BDEL. O indocte & importune; inquit Theagenes,
Idque cum ftercorarium increparet;
De muribus & felibus vis narrare inter viros?
PHIL. Quosnam ergo narrare me oportet? PHIL. Magnificos.
Ut ludos fpectaveris una cum Androcle & Clifthene.
PHIL. At ego nullibi ludos fpectavi,
Nifi in Paro: idque quia mercedem ferebam duos obolos.
BDEL. Saltem dicere te oportet, ut ftatim certaverit
Ephudion pugilatu cum Afconda praeclare,
Jam fenex & canus; qui tamen haberet
Latus robuftum, & manus, & ilia, &
Loricam egregiam. PHIL. Define, define, nihil dicis;
Nam quomodo pugilatu decertaret loricatus?
BDEL. Sic narrare haec folent fapientes.
Sed dic mihi aliud, fi apud peregrinos viros
Potares, qualenam velles narrare tuum ipfius
Facinus fortiffimum in juventute patratum?
PHIL. Illud, illud, *inquam*, fortiffimum eft meorum *facinorum*,
Cum Ergafionis ridicas furabar.
BDEL. Quas tu, malum, ridicas *narras*? potius *dic*, ut aut aprum
Sectatus olim fueris, aut leporem: aut lampadem ferens
Cucurreris, facinore aliquo excogitato, quod quam maxime juvenilem audaciam fpirat. (rum facinorum.
PHIL. Ego novi ergo, quod maxime juvenilem audaciam fpiret meo-
Cum Phayllum curforem adhuc catulafter

In

Deinde Timon nihil tale in fe agnofcens dicit: ἀλλ' ἔδ' ἐθεώρουν ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν· *Vicit autem pugilatu, & lucta, & curfu, uno die in Olympia, & folemni quadriga, & biga. Atqui ego in Olympiam ad folemnitatem ludorum nec veni unquam.*

vf. 1184. Ἐς Πάρον] In Pace vf. 342. Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν.

Ibid. Καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων] Forte nec eo profectus fuiffet, nifi mercedem accepiffet. Ita enim accipio verbum φέρω. Sic in Acharnenf. vf. 66. Legati dicunt: ἐπέμψατ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.

vf. 1186. Ἐφούδιον — Ἀσκώνδᾳ] Forte Ironia eft, cum hos dicit pancratio inter fe decertaffe, qui eo nunquam adfpirarint; ut ex Scholiis apparet. Sic fupra de Androcle & Clifthene Ironice loquebatur vf. 1182. Ex iisdem tamen Scholiis apparet Ephudionem Maenalium memorari in Olympiadibus, five inter illos, qui in Olympiadibus vicerint. Vide infra, vf. 1373. & feqq.

vf. 1190. Θώρακ' ἔχων] Ex Scholiis: τὸν πολεμικὸν ἐνόησε χιτῶνα, τῦ Βδελυκλέωνος τὸ στῆθος εἰπόντος· — φησὶν δὲ, πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον καθωπλισμένος; ἐπειδὴ νόμος ἦν τὺς γυμνικὺς γυμνὺς εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέρχεσθαι· *Bellicam tunicam intellexit five loricam, cum tamen Bdelycleon de pectore loqueretur: utrumque autem fignificat vox* θώραξ· *Dicit itaque: quomodo poffet pancratio decertare armatus thorace? Quoniam moris erat nudos certare athletas.*

vf. 1196. Ἐργασίωνος] Ruftici cujusdam.

vf. 1203. Λαμπάδα ἔδραμες] In Ranis vf. 1113. λαμπάδ' ὀδεὶς οἷός τε φέρειν ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νῦν.

vf. 1201. Τὸν δρομέα Φάϋλλον] In Acharnenfibus vf. 213. ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων.

Εἷλον, διώκων λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.
ΒΔΕΛ. Παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
Συμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
ΦΙΛ. Πῶς οὖν κατακλινῶ, φράζ' ἀνύσας. ΒΔΕΛ. Εὐσχημόνως.
ΦΙΛ. Ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; ΒΔΕΛ. Μηδαμῶς.
ΦΙΛ. Πῶς δαί; ΒΔΕΛ. Τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν·
Ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·
Ὀροφὴν θέασαι· κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·
Ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
Δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ' ἤδη, σπένδομεν.
ΦΙΛ. Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα.
ΒΔΕΛ. Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
Εἰσὶν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
Ξεῖνός τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
ΦΙΛ. Ἄληθες, ὡς οὐδείς γε Διακρίων δεδέξεται.
ΒΔΕΛ. Ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων.
Ἄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος.
ΦΙΛ. Οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης.
ΒΔΕΛ. Τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος.
Φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,

Καὶ

„ vſ. 1202. Εἷλον διώκων] Semper ad ingenium redit „ ſenex, & lites intelligit, & διώκειν uſurpat contra „ reum φεύγοντα· non autem contra curſorem φεύγοντα. Ex notis *Florentis.*

vſ. 1203. Ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε] In Nubibus vſ. 694. ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ —— ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

vſ. 1205. Κατακλινῶ] Mallem κατακλινῶ in aor. 2. Conj. Paſſ.

vſ. 1206. Πῶς με κελεύεις κατακλιθῆναι;] Apud Euripidem etiam in Cyclope docet Silenus Cyclopem ſcite accumbere & potare, vſ. 560. Θὲς νῦν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾆτ' ἔκπιε Ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα· *Ponas igitur cubitum concinne, deinde bibe, ut me vides bibere.*

vſ. 1210. Ὀροφὴν θέασαι] Non ita Paraſitus apud Diphilum Comicum, qui non elegantiam & nitorem aedium obſervare ſolebat, ſed nidorem culinae ante omnia, cum dicit: Ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν, οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ', οὐδὲ τὰς στέγας· Οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους. Ἀτενὲς δὲ πρὸς τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν· *Cum me vocat dives aliquis convivator; non conſidero columnas, nec laquearia: neque exploro cados Corinthios; verum intentis oculis adſpicio coqui fumum.* Citat Athenaeus VI. p. 236.

Ibid. Θαύμασον] Ita Telemachus faciebat apud Homerum Odyſſ. cum veniſſet in Menelai regiam; dicit enim Poëta: αὐτοὶ δ' εἰσελθόντες θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος· *Aedes ingreſſi divinas ſpectabant admirabundi regis palatia, Jovis alumni.* quem locum adducit Athenaeus IV. p. 179. ubi etiam Ariſtophanis praeſentem locum citat, nempe verſum 1209. & 1210. item 1203. & 1204.

vſ. 1211. Ὕδωρ κατὰ χειρός] Docet eum etiam formulas in conviviis uſitatas; in Avibus vſ. 465. κατὰ χειρὸς φερέτω ταχύ τις· deinde alter: δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί; Vide Athenaeum X. p. 408. & XIV. p. 641. in quo poſteriore loco etiam praeſentem Ariſtophanis locum citat.

vſ. 1215. Θέωρος] Vide infra vſ. 1219.

Ibid. Αἰσχίνης] Eſt Aeſchines Selli filius; ut patet infra, vſ. 1235.

Ibid. Φανὸς] Memoratur Phanus aliquis, qui parce admodum coenaret, ſive quod pauper eſſet, ſive ex inſtituto quodam, ab Alexide Comico apud Athenaeum IV. p. 161. Καὶ Φυρόμαχος καὶ Φανός· οἳ δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν· *Et Phyromachus & Phanus; qui quinto die polentae cotylam unam coenant.* Etiam Noſter Phani mentionem facit in Equit. vſ. 125.

Ibid. Κλέων] Cum ſtatim dicat, ξένος τις ἕτερος, videtur Cleonem hic notare, tanquam peregrinum & non genuinum civem. Sane ſaepe eum Paphlagonem vocat, quod puto fieri non tantum reſpectu etymolo-

giae

In judicio vici duobus calculis ob maledicta accusatum.
BDEL. Desine; & huc potius accumbe, ut discas
Quomodo te in compotationibus & conversationibus gerere debeas.
PHIL. Quomodo ergo accumbam? dic propere. BDEL. Modeste.
PHIL. Siccine *me* jubes accumbere? BDEL. Nequaquam.
PHIL. Quomodo ergo? BDEL. Genua extende, & gymnastice
Unguento teipsum perfunde in stragulis:
Deinde lauda aeramentum aliquod:
Lacunar contemplare: atrii crepitacula mirare.
Afferatur aqua manibus lavandis: mensae ferantur intro:
Coenamus: jam loti sumus: libamus.
PHIL. Per Deos obsecro, nunc convivamur in somnis.
BDEL. Tibicina inflavit tibias. compotores autem
Sunt, Theorus, Aeschines, Phanus, Cleo,
Hospes alius quidam prope caput *bujus* Acesterus.
Si una sis cum istis, scolia vide ut recte excipias.
PHIL. Imo ut nullus Diacriorum.
BDEL. Ego sciam. Et ecce sum ego Cleo:
Cano autem prior de Harmodio; tu excipies.
Nullus unquam vir fuit Atheniensis.
PHIL. Non sane fur nequior.
BDEL. Hoccine tu *ibi* facies? peribis clamore obrutus;
Dicet enim se perditurum te, & interemturum,

Et

giae nominis παφλαγών, a παφλάζω *cum fremitu ebullio* significantis, vi cujus etymologiae ipse notatur tanquam turbulentus & clamosus orator; sed etiam quia revera esset ex Paphlagonia oriundus, aut alias peregrinus & barbarus natione. Unus ex Scholiastis ad Equites vs. 2. scribit: ὅτι ξένος ὢν ἐπολιτεύσατο. ἐνδείξει ἂν αὐτὸν ὡς ξένον καὶ βάρβαρον· *Cum esset peregrinus tamen Remp. administravit. Notat itaque eum tanquam peregrinum & barbarum.*

vs. 1216. Ἀκέστορος] Iste cognominabatur Σάκας, ut docet Scholiastes; quamvis ibi Ξένος legatur: de eodem isto in Avibus vs. 30. νόσον νοσοῦμεν ἐναντίαν Σάκα. ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται &c. ubi Scholia: οὗτός ἐστιν Ἀκέστωρ τραγῳδίας ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ Σάκας, διὰ τὸ ΞΕΝΟΣ εἶναι. Σάκας γὰρ οἱ Θρᾷκες εἰσί· *Iste est Acestor Tragicus Poeta. Vocabatur autem Sacas, quia esset peregrinus. Sacas enim sunt Thraces.* Apparet autem eundem & Acestorem & Acesterum dictum esse.

vs. 1217. Τὰ σκόλι'] Erant Carmina quaedam convivialia.

vs. 1218. Διακρίων] Quasi iste sit ex illa parte Atticae, quam habitabant Διάκριοι. Dicit autem Scholiastes tres fuisse partes olim factas, unam τῶν Παραλίων, alteram τῶν Πεδιέων, tertiam τῶν Διακρίων. Ab Herodoto in Clione οἱ Παράλιοι vocantur Πάραλοι· οἱ Πεδιεῖς autem, οἱ ἐκ τοῦ Πεδίου· οἱ Διάκριοι vero, Ὑπεράκριοι.

vs. 1220. Ἄιδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου] Subaudi μέλος, ut sit carmen de Harmodio: Comicus noster in Pelargis, apud Scholiastem ad vs. 1231. Ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην. Ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος· *Ille quidem canebat dictum Admeti; iste autem jubebat eum canere carmen Harmodii.* Idem in Lysistrata vs. 1242. εἰ μέν γε τις ᾄδοι Τελαμῶνος. Sic ᾄδειν Φρυνίχου supra, vs. 269. nam & ibi subauditur μέλος· tantum hoc interest, quod ibi significatur carmen auctoris Phrynichi, non de Phrynicho. Alias dicitur Ἁρμόδιον ᾄδειν, ut in Acharn. vs. 977. οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται. Erant autem usitata Scolia de Harmodio, Telamone, & Paeane; Antiphanes Comicus apud Athenaeum XI. p. 503. τὸν ᾠδὸν λάμβανε· ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων τούτων περαίνῃς, τὸν τε Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν Παιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον· *Odam accipe; verum nullam ex priscis illis cantionibus recitaveris, nec Telamonem, nec Paeana, nec Harmodium.* Erat autem ᾠδὸς, *odus*, ποτήριον τὸ ἐπὶ σκολιῷ διδόμενον· *poculum quod dabatur ad canendum Scolion,* ut ibidem docet Athenaeus ex Tryphone. Vide etiam ad Acharn. vs. 977.

vs. 1222. Οὐχ οὕτω γε πανοῦργος] Nempe: ὡς ἐστι Κλέων· *quam est Cleo.* Quia alter fingebat se Cleonem esse. In Equitibus vs. 248. de eodem: Χάρυβδιν ἁρπαγῆς καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον, πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ· καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. ΦΙΛ. Ἐγὼ δέ γε,
Ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἐπᾴσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

ΧΟΡ. Ὦ 'νθρωφ', οὗτος ὁ μαινόμενος, τὸ μέγα κράτος,
Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.
Τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
Ἄδει. Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Τούτῳ τί λέξεις σκολιόν; ΦΙΛ. Ἄδικος ἐγὼ,
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν·
Οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.
ΒΔΕΛ. Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
Ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾆτ' ᾄσεται,
Χρήματα καὶ βίαν
Κλειταγόρᾳ τε κἀ-
μοὶ μετὰ Θετταλῶν.
ΦΙΛ. Πολλὰ δὲ διεκόμισας σύ τε κἀγώ.
ΒΔΕΛ. Τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι.
ΦΙΛ. Ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
Παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαζε νῷν,
Ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. Μηδαμῶς.
Κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται,
Καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν·
Κᾆπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
ΒΔΕΛ. Οὐκ, ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
Ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα·
Ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,

Αἰσω-

vs. 1227. Ὦ 'νθρωφ' οὗτος] Hoc Scolion Alcaei esse docet Scholiastes.

Ibid. Ὁ μαινόμενος] Cleonem *Insanum* dicit. Thucydides IV. καὶ τοῦ Κλέωνος καίπερ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη· *Et Cleonis promissio quamvis insana, est perfecta.*

Ibid. Τὸ μέγα κράτος] Ut τὸ μέγα ὄφελος. Lucianus in Timone: Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τοῦ γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος.

vs. 1230. Ἄδει] Ita omnes quas vidi Edd. debebat ᾄδῃ propter antecedens ὅταν.

vs. 1231. Ἀδμήτου λόγον] Hoc etiam principium Scolii alicujus dicit esse Scholiastes, & addit sequentia: τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου γνούς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις· *Ab ignavis autem abstine, certo persuasus, ignavis parum inesse boni.* Extat & apud Athenaeum XV. p. 695.

vs. 1232. Ἄδικος] Ita Ed. nupera. Farrei ᾀδικῶς. Aldina, Juntina & Brub. ᾠδικῶς cum jota subscr. forte ᾠδικός.

vs. 1233. Ἀλωπεκίζειν] Scholia: πανουργεῖν, κολακεύειν. ut πιθηκίζειν infra vs. 1281. Hoc in Theorum canit,

qui

Et te ex hac regione expulsurum. Phil. At ego,
Si minabitur, aliam profecto canam.

STROPHE VERSUUM XIV.

Chor. Heus tu homo insane & praepotens:
Evertes adhuc urbem: at illa ruinam minatur.
Quid, si Theorus ad pedes tuos accumbens
Canat, Cleonem dextra tenens,
Admeti verbum, ô amice, disce & fortes ama,
Huic quodnam recitabis scolion? Phil. Injurius ego.
Non licet adulari:
Nec ambobus fieri amicum.
Bdel. Post hunc Aeschines Selli F. excipiet *scolion*,
Vir sapiens & Musicus: deinde cantabit,
Opes & vim
Clitagoraeque & mi-
hi cum Thessalis.
Phil. Multa autem extuleras tu atque etiam ego.
Bdel. Hoc tu quidem plane scis.
Phil. Sed eamus ad coenam in Philoctemonis domum.
Heus puer Chryse, coenam compone *in cistam* nobis;
Ut etiam inebriemur tandem. Nequaquam;
Noxium enim est potare; ex vino enim hoc oritur, *ut homines*
Effringant fores, & verberent, & jaculentur:
Et deinde pecuniam pendant post crapulam.
Bdel. Non, si apud viros honestos & bonos fueris.
Aut enim veniam petunt ab eo quem offenderis:
Aut ipse fabulam aliquam facetam narras,

Aeso-

qui erat adulator. vide supra, vs. 45.

vs. 1237. Χρήματα] Quia Aeschines iste semper jactabat magnas quasdam opes; quas tamen possidere non credebatur: hinc Comicus in Avibus vs 825. dicit opes illas esse in urbe, quae in aëre sit aedificata: ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία, ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα, τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα.

vs. 1238. Κλειταγόρα] In Lysistrata vs. 1242. ubi etiam de Scoliis: εἰ μέν γέ τις ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον, ἐπῃνέσαμεν ἄν. Fuit autem Poëtria, ut hic ad Vespas Scholiastes ait, Thessala; ut autem ad istum Lysistratae locum Scholia antiqua, a Cl. Kustero nuper edita, fuit Laconica.

vs. 1240. Πολλὰ] Scil. χρήματα. quasi dixisset, hoc quod jam recitabo, subjungam Scolion Aeschinis Scolio.

Ibid. Λακώμενας] Ita Ed. Nupera & Brubachii. Aldina, Junt. & Farrei δακνόμενας.

vs. 1244. Ἵνα μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου] Infra, vs. 1467. ὡς ἵνα διὰ πολλοῦ χρόνου.

Oooo 3

Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ Συβαριτικόν,
Ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κᾆτ' ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀπέρχεται.
ΦΙΛ. Μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
Εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἤν τι δρῶ κακόν.
Ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ θ'.

ΧΟΡ. Πολλάκις δὴ 'δοξα 'μαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
Καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε.
Ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν κρωβύλου,
Οὗτος, ὅντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
Πεινῇ γάρ, ἧπερ Ἀντιφῶν.
Ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'. εἶτ' ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς Θετταλῶν,
Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ θ'.

Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν!
Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
Τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο.
Τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον, ὡς σοφόν.
Εἶτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον·

Ὅν

vs. 1251. Αἰσωπικὸν γέλοιον] Supra, vs. 563. οἱ δὲ λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γελοῖον· οἱ δὲ σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.

vs. 1254. Ἐς γέλων τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας] Thucydides VI. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα.

vs. 1254. & seq. Μαθητέον] In Nubibus vs. 116. ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον, ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

vs. 1259. Ἀμυνίας ὁ Σέλλου] Amynias fuit Pronapi filius, non Selli; supra, vs. 74. Ἀμυνίας μέν, ὁ Προνάπου. Selli autem filius fuit Aeschines, supra, vs. 1235. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται. Dixit autem Amyniam Selli filium, significans similibus moribus praeditos esse.

vs. 1259. Οὐκ τῶν κρωβύλου] Ex Crobyli posteris, quasi de homine. Est autem κρωβύλος nodus comae: & Amynias comam diligentius curabat; hinc supra, vs. 464. fecit vocem Κομηταμυνίας.

vs. 1260. & seq. Ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς] Pauperem & frugalem victum per haec significat, ut recte Florens.

Vt. t

Aesopicam aliquam ridiculam, aut Sybariticam,
Ex illis, quas didiceras in convivio: deinde in risum
Rem deducis; atque ille abit te missum faciens.
Phil. Multae ergo discendae erunt fabulae,
Si non luenda poena est, cum aliquid mali patravero.
Age nunc eamus, nihil nos detineat.

PROSODE VERSUUM IX.

Chor. Saepe mihi visus sum catus & commodus;
Nunquam autem pravus:
Sed potius *pravus mihi visus* est Amynias Selli F. renodatus comam;
Iste, quem ego aliquando vidi pro pomo & malo punico
Coenare cum Leogora *viles cibos comedente.*
Esurit enim, sicut & Antipho.
Sed enim abiit Legatus in Pharsalum, deinde ibi
Solus cum solis Penestis Thessalorum servis una erat,
Ipse Penesta & servus nullo inferior.

STROPHE VERSUUM IX.

O Beate Automenes, quam te beatum praedicamus!
Quod filios genuisti solertissimos artifices.
Primum quidem omnibus gratum, virumque sapientissimum,
Illum inquam citharae peritissimum, quem Gratia comitabatur.
Alterum histrionem, immane quam sapientem:
Deinde Ariphradem multo ingeniosissimum.

Quem

Vult enim dicere, hunc olim laute victitasse, ut Leogoras solebat; nunc autem eum poma esitare.
vs. 1261. *Μετὰ Λεωγόρου*] In Nubibus vs. 109. *τοὺς Φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.* ubi vide notam.
vs. 1262. Ἧπερ] Ita omnes Edd. pristinae, recte, subaudito *μᾶλλον*. Nuper *ἤπερ*.
Ibid. Ἀντιφῶν] Andocydis F. pauper. *Scholia.*
vs. 1267. *Παῖδας ἐφύτευσας*] Supra, vs. 1136. *ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν;*
vs. 1269. *Κιθαραοιδότατον*] Eupolis apud Scholiastem: *ὦ κεφαλὴ κιθαρῳδότατε.*
vs. 1270. Ἀργαλέον ὡς σοφὸν] Scholia: *ἀντὶ τοῦ δυσχερὲς εἰπεῖν, ὅπως ἦν σοφός.* *Difficile dictu quam sapiens.* Hippocrates Epist. 12. *ἀργαλέον εἰπεῖν μηχανέων κακῶν.* *Difficile est enarrare, quanta mala machinentur.*
vs. 1271. Ἀρίφραδον] Vide in Equitibus vs. 1275.
Ibid. Θυμοσοφικώτατον] In Nubibus vs. 878. *θυμόσοφός ἐστι φύσει.*

Ὀπτιᾷ ποτ' ὤμοσι, μαθόντα παρὰ μηδενός,
Ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν
Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Εἰσί τινες, οἵ μ' ἔλεγον, ὡς καταδιηλλάγην,
Ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
Καί με κακίσταις ἔκνισε. κᾆθ', ὅτ' ἀπεδειρόμην,
Οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον· ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω.
Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα.
Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡ. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
Καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς·
Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν.
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
ΧΟΡ. Τί δ' ἐστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
ΘΕΡ. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,

Καὶ

vs. 1276. Ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν] In Acharn. vs. 576. etiam Poëta ex sua persona dicit: αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἃ 'παθον ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν. εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον διέβαλλε.

vs. 1277. Ἀπεδειρόμην] Ita omnes. Videtur esse debere ἀπεδαιρόμην.

vs. 1278. Οἱ 'κτός] Ita bene Editio Farrei, ut Florens notavit, pro οἱ ἐκτός. antea legebatur οἰκτός.

vs. 1279. Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον] Subauditur ἦν. Euripides in Iphig. Aul. vs. 1563. στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τοῦτ' ἦν μέλον· *Stans autem in medio Talthybius, cui id erat curae.*

vs. 1280. Ἐκβάλλω] Legendum ἐκβαλῶ in Futuro. metrum ita postulat, quod & Florens vidit, sed minus recte in aor. 2. Coniunctivi vult ἐκβάλω legere. Quod non potest fieri, propter connectionem εἰ. Etiam Scholiastes per futurum exponit: εἴ ποτε θλιβόμενος ὑπὸ Κλέωνος σκώψω αὐτόν· *An, dum premor a Cleone, dicteriis eum petiturus sim:* si esset ἐν ποτε, tunc recte se haberet ἐκβάλω.

vs. 1281. Ταῦτα κατιδὼν] Nempe cum viderem neminem curare, quod me Cleo vexet, sed eos id tantum curare & observare, an etiam tunc dicterium aliquod in eum jacturus sim.

Ibid. Ἐπιθήκισα] Πιθηκίζειν, ut ἀλωπεκίζειν supra vs. 1233. utrumque exponunt Scholia per κολακεύειν. In Equit. vs. 882. πιθηκισμοῖς. Vult autem dicere: non jeci tunc in eum dicteria, sed adulabar.

vs. 1282.

Quem aliquando jurabat *pater* nullo magiſtro uſum,
Sed ſuopte ingenio per ſe didiciſſe
Lingua uti ad res infandas, quotiescunque ingrederetur in lupanaria.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

Sunt, qui me dixerunt in gratiam rediiſſe
Cum Cleone, cum is me nonnihil perturbaſſet urgens,
Et me peſſimis convitiis proſcidiſſet. deinde cum vapularem,
Foris qui ſpectabant deridebant me valde vociferantem.
Nulla ergo cura mei illos tangebat, ſcire tantum curabant,
An dicterium quandoque aliquod emittam preſſus.
Haec cum ſcirem, ſubblandiri paullulum coepi.
Poſtea ridica deluſit vitem.

SERVUS, CHORUS.

SERV. O beatas vos teſtudines ob cutem *veſtram*,
Et ter beatas praeut ſunt mea latera:
Quam bene tectum eſt vobis & provide
Tergum teſta, quae latera veſtra tegit;
At ego perii baculo percuſſus.
CHOR. Quid eſt, ô puer? nam puerum quamvis ſenem
Vocare aequum eſt eum, qui plagas acceperit.
SERV. Annon ergo ille ſenex malum erat atrociſſimum,

Et

vſ. 1282. Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον] Scholia: *παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῇ· Proverbium, quando a conſervante res conſervanda deſeritur.* Quando id quo aliquid nitebatur deficit; ita Cleo in Ariſtophane quaſi nitebatur, & fiduciam habebat fore, ut nunquam amplius perſtringatur ab eo, poſtquam is ſemel ei ſubblandiri coepiſſet; ſed vehementer fallitur, nam Ariſtophanes redibit ad inſtitutum, & Cleoni minime parcet.

vſ. 1283. Τῶν χελωνῶν μακάριαι τοῦ δέρματος] Supra, vſ. 427. φέρ' ἐγὼ τὰς χελώνας μακαρίσω σε τοῦ δέρματος. Venit autem ſervus narraturus, qualem ſe in convivio geſſerit ſenex.

vſ. 1285. Νουβυστικῶς] Scholia: *συνετῶς, τοῦ πεπληρωμένως· παρὰ τὸ νοῦς καὶ τὸ βύειν, ὅ ἐστι πληρῶσαι. Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον· κεῖται καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· Sapienter, non ſine multa prudentia; a νοῦς mens, & βύειν implere; ut apud Homerum Odyſſ. Δ. 134. νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· Impletum filis elaboratis. Exſtat etiam in Eccleſiazuſis.* nempe vſ. 442. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν.

vſ. 1286. Τὰς πλευράς] Ita recte Edd. priſtinae. Nupera ταῖς πλευραῖς.

vſ. 1288. Τί δ' ἐστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ — καλεῖν δίκαιον] In Theſmophoriazuſis vſ. 591. τί δ' ἐστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν ἕως ἂν οὕτω τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

vſ. 1290. Οὐ γὰρ] In Acharn. vſ. 575. ὁ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι ἅπασαν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καί τοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
Ἐνήλλετ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον·
Κἄτυπτε δή με νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.
Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ᾔκασεν Λυσίστρατος·
Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ,
Κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι.
Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι,
Τὰ θρῖά γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι·
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός.
Ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· εἰπέ μοι,
Ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;
Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
Σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λέγων
Ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται,
Τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
Ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

vs. 1292. Ἀντιφῶν] Supra, vs. 1262.
Ibid. Λύκων] In Lysistr. vs. 270.
vs. 1293. Οἱ περὶ Φρύνιχον] Phrynichum Histrionem intelligi putat Symmachus apud Scholiastem.
vs. 1294. Ὑβριστότατος] Xenophon Exped. Cyri V. *τοὺς αὐτοὺς εὑρήσετε τότε κακίστους καὶ νῦν ὑβριστοτάτους· Eosdem invenietis tunc ignavissimos fuisse, & nunc esse insolentissimos.* Vide Notam sequentem.
vs. 1297. Ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον] Xenophon Exped. Cyri Lib. V. *εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι· οἷς φασιν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι· Si tali tempore insolenter aliquem tractavi, fateor etiam asinis me esse insolentiorem, quos ajunt prae insolentia lassitudine non capi.*

vs. 1298. Παῖ, παῖ, καλῶν] Antiphanes Comicus apud Athenaeum VI. p. 262. *τί γὰρ ἔχθιον ἢ, παῖ, παῖ, καλεῖσθαι παρὰ πότον· Quid enim molestius, quam si quis in compotationibus sic inclametur: Heus puer, puer?*
vs. 1299. Ἤκασεν Λυσίστρατος] Supra, vs. 793. *Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης.*
vs. 1300. Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ] Scholia: *Δίδυμός φησιν· ἀδιανόητα παίζει ἐνταῦθα· τὸ δὲ τρυγὶ, ὡς πρὸς γεγηρακότα λέγει· Didymus ait, obscure & rationi non convenienter eum ludere comparatione absurda. Illud tamen τρυγὶ tanquam ad vetulam:* sic in Pluto vs. 1087. in vetulam: *ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.* Vide supra ad vs. 1167.
Ibid. Νεοπλούτῳ] Solent enim recens ditati esse in-

Et multo petulantissimus convivarum?
Cum adesset Hippylus, Antiphon, Lycon,
Lysistratus, Theophrastus & Phrynichus,
Istorum omnium erat longe insolentissimus.
Nam simul ac se impleverat multis deliciis,
Saltabat, tripudiabat, pedebat, ridebat,
Ut asellus hordeo saturatus:
Et me verberabat probe; puer, puer, inquiens.
Deinde ipsum ut vidit Lysistratus, similitudinem in eum dixit:
Similis es, ô senex, facci recens ditatae,
Et viatori, qui aufugit in paleas.
At ille clamorem tollens ipsum contra similem esse dicebat locustae,
Quae floccos amisit pallii:
Et Sthenelo supellectile spoliato.
At illi plausum excitabant, excepto Theophrasto solo:
Iste autem labra distorquebat; tanquam minus ineptus scilicet.
Senex autem Theophrastum interrogabat: dic mihi,
Qua re superbis & modestiam prae te fers tu,
Qui scurra divitum adularis semper opulentis?
Hujuscemodi contumeliis unumquemque eorum insectabatur,
Cavillans rustice, & praeterea fabulas narrans
Ineptissime, nihil ad rem facientes.
Deinde postquam inebriatus est, domum venit
Verberans omnes, si quis ipsi occurrat.
Et eccum titubantem accedere.
Sed facessam hinc, priusquam plagas accipiam.

insolentes; Euripides in Supplicibus vs. 742. Λαβὼν πένης ὣς ἀρτίπλουτα χρήματα Ὕβριζε· *Sicut pauper adeptus recens partas opes, erat insolens.*

vs. 1301. Κλητῆρι] Pro ὄνῳ. Supra etiam vs. 189. ὁμοιότατος κλητῆρος πώλῳ. Vult autem dicere eum esse φρυάττειν· alludens simul ad Proverbium: ὄνος εἰς ἀχυρῶνας ἀπέδρα· *Asinus in horrea palearum se proripuit*, cujus meminit hic Scholiastes. Philemon apud Athenaeum II. p. 52. ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων· *Asinus vadis in paleas bellariorum.*

„ vs. 1302. Ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι] Non male senem „ decrepitum ejusmodi insecto comparat, quando & „ Tithonus in Cicadam versus fuisse perhibetur." Ex Notis Florentis.

vs. 1303. Τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος] Θρῖα sunt folia ficus & vitis, quae nihil ad pallium; sed metaphorice dicit ejus pallium defloccatum esse, tanquam arborem foliis spoliatam. Simul propter similem sonum conjunxit has voces.

vs. 1304. Σθενέλῳ] Iste fuit histrio Tragicus, & ad paupertatem redactus vendidit supellectilem suam Tragicam, ut docet Scholiastes.

vs. 1306. Διεμύλλαινε] Scholia: τὰ χείλη διέστρεφε· *Labra distorsit.*

vs. 1308. Ἐπὶ τῷ] Id est: ἐπὶ τίνι. Edd. omnes, quas vidi, ἐπί τῳ, id est, ἐπί τινι, male.

vs. 1310. Ἐν μέρει] Scholia: καθ' ἕκαστον· unumquemque. Demosthenes II. Olynth. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πάντας, καὶ καθ' ἕκαστον ἐν μέρει· *Et alios quidem servastis qua omnes qua singulos.*

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛ. Ἄνεχε, πάρεχε·
Κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
Ἐπακολουθούντων ἐμοί·
Οἷον, εἰ μὴ 'ρρήσεσθ', ὑμᾶς,
Ὦ πόνηροι, ταυτηὶ τῇ
Δᾳδὶ φρυκτοὺς σχάσω.
ΒΔΕΛ. Ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
Ἡμῖν ἅπασι, κἂν σφόδρ' εἶ νεανίας.
Ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
ΦΙΛ. Ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι.
Ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἆρα γ' ἴ-
σθ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
Δικῶν. ἰαιβοῖ, αἰβοῖ,
Τάδε μ' ἀρέσκει. βάλλε κημούς·
Οὐκ ἄπιτε; ποῦ 'στιν Ἡλιαστὴς ἐκποδών.
Ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
Τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου
Ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον.
Ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
Ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
Ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν·
Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδ' ἐφιαλεῖς οἶδ' ὅτι,
Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.
Πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' εἰργάσω.
Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
Ἐγώ σ', ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμενος, ἕξω παλλακήν, ὦ χοιρίον.

Νῦν

vſ. 1317. Ἄνεχε, πάρεχε] Ebrius & bacchans haec dicit ſenex. Euripides in Troadibus vſ. 308. ἄνεχε, πάρεχε· φῶς φέρω, σέβω, φλέγω, λαμπάσι τόδ' ἱερόν· Quem locum indicavit Scholiaſtes. Loquitur autem ibi Caſſandra furibunda & facem geſtans, ut apud Comicum Senex. Apud eundem Euripidem in Cyclope vſ. 202. cum Silenus dixiſſet: ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἡ ῥᾳθυμία; Cyclops dicit: τί βακχιάζετε; quid ſubaudiatur in his verbis incertum eſt. Vide Notam ad Aves vſ. 1717. ubi Chorus in nuptiis ſaltaturus dicit: ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε.

vſ. 1325. Ἥξομέν σε προσκαλούμενοι] Infra vſ. 1397. & 1403.

vſ. 1332. Χρυσομηλολόνθιον] Ita vocat meretricem blandus, quam ex convivio raptam ſecum adducebat; eſt autem inſecti genus, quo pueri ludunt: in Nubibus vocat μηλολόνθην vſ. 763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

vſ. 1333. Τοῦ σχοινίου] Scholia: ἴσως τοῦ αἰδοίου.

vſ. 1334.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

PHIL. Effer altius, affer.
Plorabit aliquis eorum, qui a tergo
Me sequuntur.
Vah! ut vos, nisi facessitis,
O improbi, hac
Face assatos reddam!
BDEL. Profecto tu dabis cras pro istis poenas
Nobis omnibus, etsi valde juveniliter audax es.
Nam conferti veniemus, & te in jus vocabimus.
PHIL. Io, Io, vos, qui me in jus vocatis.
Obsoleta haec vestra sunt: num etiam scitis, me nec audire patienter
Nomen litium? Io! Io!
Haec mihi placent. abjice camos judiciarios.
Nonne abibit? ubi judex Heliasticus? facessat.
Ascende huc aurea melolonthe,
Et fune hoc manu prehenso
Te sustenta. sed cave; nam putris est funis iste.
Attamen fricari gaudet.
Vides quam scite surripuerim te,
Cum ore morigeratura esses convivis.
Quare peni hanc gratiam redde.
Sed non reddes, nec opus aggrediere sat scio;
Verum decipies: & huic homini irridebis valde.
Nam & aliis multis idem factitasti.
Quod si non mala eris mulier,
Ego te, ubi filius meus mortuus fuerit,
Redemtam ex lupanari habebo pro pellice, ô cunne mi.

Nunc

vs. 1334. Σαπρὸν τὸ σχοινίον] Scholia: παλαιόν. γέρων γὰρ ἦν.

vs. 1335. Τριβομένη οὐκ ἄχθεται] Supra, vs. 747. πέρυσιν, ὅτις τὸ πέος τρίψει, καὶ τὴν ὀσφῦν.

vs. 1337. Λεσβιεῖν] In Ecclesiaz. vs. 913. δέδοικας τὸν ἀπ' Ἰωνίας τρόπον τάλαινα κνησιᾷς· δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.

vs. 1339. Φιαλεῖς] Scholia: τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς· operi te accommodabis? Volunt esse ab ἰάλλειν, quod est βάλλειν· unde comp. ἐπιάλλειν & ἐφιάλλειν, pro quo φιάλλειν· cujus Fut. φιαλῶ. In Pace vs. 431. ἔργῳ φιαλοῦμεν.

vs. 1340. Τούτῳ] Se ipsum dicit, ut apud Terentium:
Tibi sunt parata verba, huic homini verbera.

vs. 1342. Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή] Euripides in Hippolyto vs. 512. ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.

vs. 1343. Ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ] Ita loquitur Senex, ut solent filii de patribus severis & duris atque aridis. Quia ipse jam mores adsumsit juveniles, filium dicit esse senilibus moribus praeditum.

vs. 1344. Χοιρίον] Vide in Acharn. vs. 767. & seqq.

Νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων·
Νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
Κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
Ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
Πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἀμ' ἔοικε θεῖν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετὰς
Λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
Οἵας ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
ΒΔΕΛ. Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ,
Ποθεῖν ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.
Οὔτι καταπροίξει, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν.
ΦΙΛ. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
ΒΔΕΛ. Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙΛ. Ποίαν αὐλητρίδα;
Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', αὕτη πού 'στι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς καίεται.
ΒΔΕΛ. Δᾲς ἥδε; ΦΙΛ. Δᾲς δῆτ'· οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
ΒΔΕΛ. Τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ;
ΦΙΛ. Ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
ΒΔΕΛ. Ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
ΦΙΛ. Ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
ΒΔΕΛ. Τί λέγεις σύ, ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ΦΙΛ. Ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔΕΛ. Ἄγειν ταύτην λαβὼν
Ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν,
Κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙΛ. Ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,

Ἐφου-

vs. 1348. Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον] Alexis Comicus apud Athenaeum VIII. circa finem: κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι· *Iam dudum moribus & ingenio es cuminisector.* Hesychius: κυμινοπρίσται, οἱ φειδωλοί, ὅμοιοι καὶ καρδαμογλύφοι. Nempe parci & sordidi ita vocantur. Vide Paroemiographos.

vs. 1349. Διαφθαρῶ] Ita recte omnes Edd. pristinae; nuper διαφθερῶ active: male.

vs. 1350. Πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ] Ut filii solent dicere: υἱὸς γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.

vs. 1352. Δετάς] Scholia: τὰς λαμπάδας· ὡς ἀπὸ τοῦ δεῖν γὰρ τὸ δεσμεῖν, δετὴ ἱμαντικόν, ἡ συνδεδεμένη ἐκ παπύρων· *Lampades, vocat* δετάς; *nam a* δέω *ligo est verbale* δετή· *vinciebantur autem lampades papyro.* unde Antipater in Floril. Epigr.

Λαμπάδα κηροχίτωνα Κρέων τεύξας ἔθετο,
Σχοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

vs. 1354. Πρὸ τῶν μυστηρίων] Et hoc dicit quasi esset junior filio suo. Vult autem dicere: *cum per aetatem nondum essem initiatus: & nondum esset liberius vivendi potestas.*

vs. 1356. Ὡραίας σοροῦ] Pro ὡραίας κόρης· παρ' ὑπόνοιαν, ut inquit Scholiastes, id est, *formosam puellam.* Ludit simul in voce ὡραῖος, quae non tantum *formosum* significat, sed & *maturum*; Euripides in Phoenissis vs. 975. αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἕσταμεν βίου, θνήσκειν ἕτοιμος· *Ipse autem, sum enim in aetate matura, Paratus sum mori.* Itaque ὡραία σορὸς accipitur pro *morte non immatura*, quando jam alicui καιρός ἐστιν ἀποθνήσκειν· ut loquitur noster in Lysistrata, vs. 601. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις; χωρίον ἐστί, σορὸν ὠνήσει.

vs. 1356. Ποθεῖν] Ed. Farrei ποθεῖς, non male, si puncta distinguantur.

vs. 1358. Ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην] Jam mutatis mori-

Nunc autem non sum dominus meorum bonorum;
Sum enim juvenis, & valde custodior.
Nam filiolus me servat, & est morosus,
Ceteraque scrupulosus & sordidus cumini sector & nasturtii scalptor.
Quare mihi timet ne corrumpar;
Nam praeter me pater ei nullus est.
Hicce autem ipse in te videtur & me currere.
Sed quamprimum consiste, his tedis
Sumtis, ut eum juveniliter ludam,
Ut olim iste me, antequam initiarer.
BDEL. Heus tu, decrepite, & cunni pertrectator,
Desideras & videris amare formosam sandapilam.
Ita me Apollo amet, ut tu istud non impune feceris.
PHIL. Quam libenter comederes ex aceto litem.
BDEL. Annon acerbum est mihi illudere te, qui tibicinam
Convivis clam abduxisti? PHIL. Quam tibicinam?
Quid ita nugaris tanquam a tumulo delapsus?
BDEL. Ita profecto: haec nimirum est illa Dardanis.
PHIL. Non, verum in foro teda diis uritur.
BDEL. Haeccine teda? PHIL. Fax utique: nonne vides variegatam?
BDEL. Quid vero nigrum hocce est in medio ejus?
PHIL. Pix nimirum ex ipsa ardente egreditur.
BDEL. Sed iste nonne podex est a tergo?
PHIL. Imo taedae olentis ramus eminet.
BDEL. Quid ais tu? quis ramus? nonne huc ibis?
PHIL. Ah! ah! quid es facturus? BDEL. Hancce abducturus
Ademtam tibi, ut qui te putem rancidum *senem* esse,
Et nihil posse. PHIL. Ausculta nunc mihi.
Ludos Olympicos cum spectarem ego,

Ephu-

moribus senex filium illis delectari dicit, quibus ipse olim delectabatur, litibus scilicet, & quidem plus quam cibis delicatis; ita enim dicebat supra, vs. 507. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. Ceterum & alibi similiter locutus est Comicus: Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα; Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος, ἢ ξηροὺς ἅλας· *Et quodammodo vellem comedere Stheneli dicta, intingens ea in acetum aut aridum salem.* Quem locum citat Scholiastes hic Vespis ad vs. 1303. & Athenaeus IX. sub initium.

vs. 1359. & 1360. Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε — κλέψαντα;] In Ranis vs. 623. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ κλέπτοντα πρὸς τ' ἀλλότρια;

vs. 1361. Ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών] Scholia: καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα· ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ καταπεσών· *Et hoc tanquam ad senem.* ἀπὸ τύμβου *autem pro* ἀπὸ τοῦ. ad quod proverbiale dictum alludit etiam in Nubibus vs. 1277. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου πεσών.

vs. 1363. Δᾳς κάεται] Meretriculam esse ait Lampadem. Videntur autem ita eas quandoque vocasse; Lucretius: *At flagrans odiosa loquacula Lampadium fit.* ut notavit Florens.

vs. 1365. Τὸ δὲ τὸ μέλαν;] Scholia: περὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἱερεῖα πεποίηται.

vs. 1368. Ὄζος] Alludit ad verbum ὄζειν *olere*; propter tetrum odorem, quia illa pars *exhalat opaca Mephitim*, ut Ausonius inquit, eo detorquens verba Virgilii.

vs. 1371. Σαπρὸν] In Pace vs. 697. γέρων ὢν καὶ σαπρός.

vs. 1373. & seqq. Ὀλυμπίαζε γάρ ποτ' ἐθεώρουν ἐγὼ] Senex memorat illa, quae cum filius docebat supra vs. 1182. & vs. 1185. ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει. deinde: ἀλλ' ἂν λέγειν χρή σ', ὡς ἐμαχέσατό γ' αὐτίκα Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς, &c.

Ἐφυδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
Ἤδη γέρων ὢν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.

ΑΡΤ. Ἴθι, μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
Ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
Ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.
ΒΔΕΛ. Ὁρᾷς, ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ· δεῖ καὶ δίκας
Ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί.
Ὥστ' οἶδ' ὅτι ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
ΑΡΤ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας,
Τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατρὸς, καὶ Σωστράτης,
Οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙΛ. Ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
Λέξαι χαρίεντα. ΑΡΤ. Μὰ Δία, μή μοι γ', ὦ μέλε.
ΦΙΛ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων·
Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
Εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
Πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
ΑΡΤ. Καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
Πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
Κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
Ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
ΒΔΕΛ. Ἄληθες οὗτος; καὶ σὺ δή μοι Χαιρεφῶν

Γυ-

vs. 1377. Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ] Sophocles in Electra vs. 335. πρὸς ταῦτα φράζε, καὶ με μὴ πρὸς ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ. Quare vide, ne me postea male accepto accuses.

Ibid. Μὴ ὑπώπια λάβῃς] Diogenes Laërt. de Menedemo: ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὧδε μάχιμος ἦν, ὥσθ' ὑπώπια φέρων ἀπῄει. In disputationibus tam pugnax erat, ut saepe abiret sugillis acceptis.

vs. 1384. Διὰ τὸν σὸν οἶνον] In Equitibus vs. 97. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

vs. 1385.

Ephudion pugnabat egregie cum Aſconda,
Jam ſenex: deinde pugno feriens
Senior proſtravit juniorem.
Proinde cave, ne cum ſuffuſis cruore oculis ſugillatisque abeas.
Bdel. Sane didiciſti narrationem de Olympia.

Artopolis, Bdelycleon, Philocleon, Thesmotheta.

Art. Age, per deos obſecro, aſſiſte mihi;
Iſte enim homo eſt, qui me perdidit
Teda pulſatam, & excuſſit hinc
Panes decem obolorum, & *alios* quatuor *ſarcinae* impoſitos.
Bdel. Vides quid feceris denuo: etiam lites
Paratae ſunt nobis propter tuam temulentiam. Phil. Minime, nam
Fabulae facetae component haec.
Itaque ſcio me huic reconciliatum iri.
Art. Ita me divae ament, ut tu non impune illuſeris Myrtiae
Ancylionis filiae, & Soſtratae,
Qui ſic meas merces perditum iveris.
Phil. Auſculta mulier: fabulam tibi volo
Narrare lepidam. Art. Mihi profecto non, ô perdite.
Phil. Aeſopum a coena redeuntem veſperi
Audax & temulentus aliquis allatravit canis.
Deinde ille dixit: ô canis, canis!
Profecto ſi loco malae linguae (*pro mala lingua*) alicunde
Triticum emeres, ſapere mihi videreris.
Art. Etiam derides me? cito te, quisquis es,
Ad aediles ob illatum mercibus meis detrimentum,
Teſtem habens Chaerephontem iſtum.
Phil. Imo auſculta potius, ſi quid tibi dicere videbor.
Laſus olim & Simonides carmine certabant;
Deinde Laſus dicebat: nihil moror.
Bdel. Heus tu ſiccine vero? jamne tu etiam Chaerepho

Teſtis

vſ. 1385. [illegible]] Nempe Aeſopicae aut Sybariticae fabulae; ita enim docebat eum Filius ſupra, vſ. 1257. [illegible]

„ vſ. 1396. [illegible]] Melius erit legere [illegible], pro [illegible]. *Florens.*
„ vſ. 1402. [illegible]] Puto haec ſententia tam eſſe proverbialis, quam illa ex Herodoto decantata: [illegible]

Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς, Θαψίνῃ
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
ΘΕΣΜ. Ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
Καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΕΥΡ. Ὤμοι κακοδαίμων· προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
Ὕβρεως. ΒΔΕΛ. Ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς, πρὸς τῶν θεῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
Ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
ΦΙΛ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
Ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον. ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
Ὅ, τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
Εἶναι φίλον τὸ λοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις;
ΚΑΤ. Σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ', οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙΛ. Ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
Καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
Ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
Κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
Ἔρδοι τις, ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.
Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.
ΒΔΕΛ. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑΤ. Ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς, ἃ 'ν ἀπεκρίνατο.
ΦΙΛ. Ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
Κατέαξ' ἐχῖνον. ΚΑΤ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙΛ. Οὑχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
Εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, εἰ, ναὶ τὰν Κόραν,

Τὴν

vs. 1403. Κλητεύειν] Mallem κλητεύειν.
Ibid. Θαψίνῃ] Thapsus frutex est nomen ferens Insulae & fluvii, ubi ejus copia est. Scholia: ὠχρᾷ· τοιαύτη γὰρ ἡ Θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Θεόκριτος. Καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκις θάψῳ· id est, *Pallidae. talis enim thapsus frutex, alias χρυσόξυλον dictus* (nempe fulvo colore) *Theocritus: & mea cutis quidem saepe similis facta est thapso.* Alludit autem ad θάπτειν *sepelire*; quia Chaerephon propter pallorem & maciem videbatur semimortuus. In Nubibus vs. 504. cum Socrates dixisset ad quendam: οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν· ille dicit: οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
„ vs. 1405. Ἰνοῖ κρεμαμένῃ] Ino pendula de rupe, ut „ se praecipitet in mare, post interfectos filios Lear- „ chum & Melicertem, ab Euripide descripta fuit, „ non solum flebilis, sed (ut ait Virg. de Didone) „ pallida morte futura. *Haec ex Scholiis & Notis Flo-* „ *rentis.*
vs. 1411. Προσείσομαι] Lego προσθήσομαι. ut προστεθῆναι.
vs. 1418. Ἀνὴρ Συβαρίτης] Incipit narrare fabulas Sybariticas, ut rem in risum deducat, quemadmodum didicerat a filio supra, vs. 1251. ὁ λόγος ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖον

Testis ades, similis cum sis buxeae
Inoni pendenti ad pedes Euripidis.
SERV. Alius quidam iste, ut videtur, accedit
Citaturus te; viatorem utique habet.

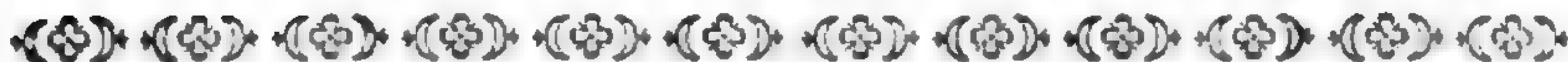

EURIPIDES, BDELYCLEON, PHILOCLEON, ACCUSATOR.

EUR. Hei mihi misero! postulo te senem
Injuriarum. BDEL. Injuriarum? ne cites eum, per Deos obsecro.
Ego enim pro ipso poenam tibi persolvam,
Quamcunque statueris: & gratiam habebo.
PHIL. Equidem cum ipso in gratiam redibo
Sponte mea: fateor enim me verberasse ipsum & lapidibus insectatum.
Sed accede huc prius: permittisne meo arbitrio,
Ut quantum ipse voluero, tantum tibi pecuniae pendam pro ista injuria,
Et amicus deinceps tuus sim; aut ipse indicabis, quantum tibi dari velis?
ACC. Tu dic, nam litibus carere malo.
PHIL. Sybarita quidam de curru lapsus fuerat,
Acciditque ut in capite ingentem rupturam acciperet,
Nam non erat peritus rei equestris.
Deinde accedens ad ipsum amicus quidam ejus dicebat:
Quam quisque noverit artem, illam exerceat.
Sic tu quoque curre ad Pittalum.
BDEL. Similia haec etiam sunt reliquis tuis moribus.
ACC. Saltem ipse memento, quid ille fuisset responsurus.
PHIL. Audi, ne fuge: in Sybari mulier olim
Fregerat echinum. ACC. Ob haec dicta testes advoco.
PHIL. Echinus itaque ille adducebat quendam testem:
Deinde Sybaritica mulier dicebat: ita me Proserpina amet, si

Testi-

ἐχῖνος ποτε, Λέοντινὸν χόλον ὁ Συβαριτικόν.

vs. 1419. Κατεάγη τῆς κεφαλῆς] Andocides de Mysteriis: τὴν κλεῖν συντριβῆναι, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγηναι· *Clavicula mihi comminuta est, & caput fractum.*

vs. 1420. Οὐ τρίβων] Scholia: οὐκ ἔμπειρος. καὶ ἐν Νεφέλαις· Καὶ τοῦ κρεμάσθαι ὁ τρίβων τῶν ἐνθάδε· id est, *non peritus. Et in Nubibus* vs. 870. καὶ τῶν &c. ubi vide Notam. Euripides in Medea vs. 686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε *Est enim vir sapiens & exercitatus in talibus.* Idem in Cyclope vs. 518. ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι· *Nam ego adsuetus sum huic Baccho, quem tibi dedi bibere*

vs. 1422 Ἔρδοι] Vide Erasmum in, *Quam quisque norit artem.*

vs. 1423. Εἰς τὰ Πιττάλου] Vide ad Acharn. vs. 1031.

vs. 1424. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις] In Ranis vs. 565. οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

„ vs. 1427. Κατεάξ' ἐχῖνον] Vas fuit in judiciis aeneum vel fictile hoc nomine, in quod litis instrumenta, & testimoniorum tabulas olim conjiciebant.
„ De hoc intelligit hic accusator Euripides; sed Sybaritica foemina ollam testaceam fregerat: nam echinum dictum etiam χύτραν τὴν μεγαλόστομον, *Ollam lati oris*, docet Erotianus. *Haec in Notis Florentis.*

Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει
Ἐπίδεσμον ἐπρίω, νῦν ἂν εἶχες πλείονα.
ΚΑΤ. Ὕβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ΒΔΕΛ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
Ἀλλ' ἀράμενος οἴσω σε. ΦΙΛ. Τί ποιεῖς; ΒΔΕΛ. Ὅ, τι ποιῶ;
Εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'. ΒΔΕΛ. Ὀλίγον μοι μέλει.
ΦΙΛ. Φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
Ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε.
ΒΔΕΛ. Οἴμ' ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

ΧΟΡ. Ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας
Τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.
Ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν,
Ἦ μεταπείσετ' ἐπὶ
Τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν·
Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
Φύσεος, ἣν ἔχει τις ἀεί.
Καί τοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
Ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων,
Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι

Tu-

vſ. 1431. Ἐπίδεσμον] Ad ligandam te ipſum.
vſ. 1433. Οὔτοι μὰ τὴν] In Nubibus vſ. 815. οὔτοι μὰ τὴν ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
vſ. 1437. Ὀλίγον μοι μέλει] Interpellat cum illo dicto, quod ipſe proferebat ſupra, vſ. 1402.
vſ. 1437. & 1438. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτε φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι] Scholia Latine converſa: Bdelycleo ſublimem intro auſert Philocleonem, qui, dum ita fertur, fabulam fingit, narratque de Aeſopo, qui, ut fertur, cum aliquando Delphos veniſſet, irriſit eos, quod non haberent agros, ex quorum cultura victum ſibi quaererent, ſed tantum ex ſacrificiis victitarent. Delphi autem id graviter ferentes, Phialam ſacram Aeſopi receptis ſuppoſuerunt. Poſtea Aeſopus omnium rerum igna-

Testimonio isto misso, celeriter
Fasciam emisses, saperes magis.
Acc. Illude, donec Archon litem hanc introduci jubeat.
Bdel. Ita me Ceres amet, ut tu non amplius hic manebis,
Sed te sublimem intro feram. Phil. Quid agis? Bdel. Quid agam?
Fero te hinc intro: sin minus, mox
Testes deficient illos *tam multos*, qui te in jus vocant.
Phil. Aesopum quondam cives Delphici. Bdel. Nihil moror.
Phil. Furatum esse phialam criminabantur Apollinis.
At ille narrabat illis, ut olim scarabaeus.
Bdel. Vah! enecas me cum tuis scarabaeis.

STROPHE VERSUUM XI.

Chor. Laudo fortunas tuas
ô Senex. *En* quo pervenit
Ex arida & aspera illa vivendi ratione,
Alia jam pro illis edoctus!
Utique persuaderi sibi patietur, ut inde ad
Delicias & mollitiem se convertat.
Sed forte nolet;
Nam recedere difficile est
Ab ingenio, quo quis semper fuerit praeditus.
Quamvis multis id acciderit;
Ut aliorum consilia secuti
Mutaverint mores.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

Multam laudem me judice,
Et prudentibus,

Re-

ignatus iter versus Phocidem ingressus fuerat; quem Delphi subsecuti, furto quasi deprehenso, sacrilegii reum fecerunt. Ille vero in Petra, non ita longe a templo distante, unde sacrilegi solebant praecipitari, narravit eis fabulam illam de Scarabaeo. Cujus Comicus meminit in Pace vs. 129. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.

vs. 1442. Οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων] In Pluto, vs. 367. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.

vs. 1451. Ξυνόντες γνώμαις] In Nubibus vs. 1407. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις.

Τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν,
Παῖς ὁ Φιλοκλέωνος. οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
Ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
Ἐπεμάνην, οὐδ᾽ ἐξεχύθην.
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
Οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
Τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
Κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

ΟΙΚΕΤΗΣ, εἶτα ΘΕΡΑΠΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΟΙΚ. Νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ᾽ ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
Ὁ γὰρ γέρων, ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου,
Ἤκουσέ τ᾽ αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι,
Ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
Τ᾽ ἀρχαῖ᾽ ἐκεῖν᾽, οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
Καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους
Τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.
ΦΙΛ. Τίς ἐπ᾽ αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΟΙΚ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙΛ. Κλῇθρα χαλάσθω τάδε. ΟΙΚ. Καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχή,
Μᾶλλον δέ γ᾽ ἴσως μανίας ἀρχή.
ΦΙΛ. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπαὶ ῥώμης,
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. ΟΙΚ. Πῖθ᾽ ἐλλέβορον.
ΦΙΛ. Πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

ΟΙΚ.

vs. 1464. Κατακοσμῆσαι πράγμασιν] In Nubibus vs. 515. νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται

vs. 1466. Εἰσκεκύκληκεν] Ita lego cum Scholiaste. Edd. εἰσεκύκλησεν.

„ vs. 1467. Ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου] Dixerat enim Phi- „ locleon prius cum ad convivium iret, vs. 1245. ἵνα „ καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. Videntur enim facilius ine- „ briari, qui contra morem suum & frugalis victus „ rationem invitant sese in coena plusculum; deinde „ tibiarum acroama, ut animum relicit, ita perturba- „ tiones capitis incalescentis mero juvat. *Florens.*

vs. 1469. Οὐδὲν παύεται] Scholia: ὅμοιον τῷ παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν· ἀντὶ τοῦ, ἐν οὐδενί· *Pro* οὐ παύεται· *ut apud Homerum Iliad.* α. Ὅτ᾽ ἄριστον &c.

vs. 1471. Κρόνους] In Nubibus vs. 926. οὐχὶ διδάξεις τουτονὶ Κρόνος ὤν.

vs. 1472. Διορχησόμενος] Subauditur αὐτούς. Infra vs. 1490. ἐμοὶ διορχησόμενος.

vs. 1473. Τίς ἐπ᾽ αὐλείοισι θάσσει] Scholia: ὀρχούμενος ὁ γέρων παρατραγῳδεῖται· *Senex tripudians paratragoedia-tur*: loquitur enim Tragicorum more. Ita autem lego non ἐπαυλείοισι, ut Edd.

vs. 1475. Κλῇθρα τάδε χαλάσθω] Euripides in Hip-polyto

Reportat, ob
Amorem ejus in patrem & ob sapientiam,
Filius Philocleonis: in nul-
lum enim tam probum
Incidi, nec ullius mores ita
Deamavi, nec unquam tam effuse laetatus sum.
Quid enim ille non dixit contra patrem,
In quo non vicerit, cupiens
Patres honestioribus
Ornare studiis.

SERVUS, sive FAMULUS PHILOCLEONIS, PHILOCLEON, BDELYCLEON.

SERV. Res turbidas & intricatas, ita me Bacchus amet,
In aedes nostras aliquis Deus invexit.
Nam senex ille, ut diu multumque potaverat,
Tibiamque audiverat, laetus ea re,
Saltare non desinet hac nocte
Vetusta illa, quae Thespis in certaminibus adhibebat,
Et ipsos tragoedos prae se Saturnos esse, & res obsoletas se ostensurum ait:
Paullo post & mentem saltando perditurus.
PHIL. Quis vestibuli sedet in foribus?
SERV. Hoc malum jam procedit.
PHIL. Claustra laxentur ista. SERV. En
Gestus principium,
Imo insaniae fortassis principium.
PHIL. Dum latus torqueo vi,
En qualiter naris mugit, &
Vertebra sonat. SERV. Bibe helleborum.
PHIL. Trepidat Phrynichus tanquam aliquis gallus.

SERV.

polyto vf. 803. Χαλᾶτε κλῇθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων. Idem in Iphigenia Taurica vf. 1304. & in Helena vf. 1196. Ὠὴ χαλᾶτε κλῇθρα· *Heus laxate claustra.*

vf. 1476. Σχήματος] Gestus saltantis. Ita in Pace vf. 323. 324. σχήματα, & σχηματίζειν.

vf. 1478. Πλευρὰν λυγίσαντος] Aristaenetus Epist. 1. ὡς ὑγρανθῆναι αὐτῆς λυγίζεσθαι τὰ ὀστᾶ τῷ περιπτυσσομένῳ δοκεῖν· *ut lenta & flexilia ejus ossa videantur pressius contrectanti.*

vf. 1481. Πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ] Scholia: Παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι παθόντων. Videtur de illis proprie dici, qui in certamine aliquo victi se submittunt trepidantes. Apud Plutarchum in *Alcibiade* extat Senarius Poetae alicujus veteris, quem usurpat de domito a Socratis disciplina ingenio Alcibiadis: Ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὣς κλίνας πτερόν· *Obnoxiam alam flexit ut gallus tremens*, quem locum adduxit *Florens.* Euripides utitur verbo πτήσσειν, cum clmentes comparat cum avibus, Cyclope vf. 406. Ἄλλοι δ᾽, ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον. αἷμα δ᾽ οὐκ ἐνῆν χροΐ· *Alii vero tanquam aves in recessibus petrae metu trepidabant, nec sanguis inerat corpori.* & in Hercule Furente vf. 974. Ἄλλος δὲ βωμὸν, ὄρνις ὣς, ἔπτηξ᾽ ὕπο· *Alius autem sub aram trepidans velut avis fugit.*

ΟΙΚ. Τάχα βαλλήσεις.
ΦΙΛ. Σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων
Πρωκτὸς χάσκει. ΟΙΚ. Κατὰ σαυτοῦ ὅρα.
ΦΙΛ. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
ΒΔΕΛ. Οὐκ εὖ, μὰ Δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
ΦΙΛ. Φέρε νῦν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ·
Εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
Φησίν τις; ἢ οὐδείς; ΒΔΕΛ. Εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
ΦΙΛ. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔΕΛ. Υἱὸς Καρκίνου,
Ὁ μέσατος. ΦΙΛ. Ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔΕΛ. Ἀλλ', ὦ 'ζυρὲ,
Ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙΛ. Νὴ Δί' ὀψώνηκ' ἄρα.
ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους.
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
ΦΙΛ. Τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον, ὀξὶς, ἢ φάλαγξ;
ΒΔΕΛ. Ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
Ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
ΦΙΛ. Ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπτησεν τῶν ὀρχίλων.
Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς, ὦ 'ζυρέ.
Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΧΟΡ. Φέρε νῦν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτούς.

ΣΤΡΟ-

vs. 1482. *Τάχα βαλλήσεις*] Scholia: ῥίψεις λίθους ἀπονενοημένος. Puto propterea id dicere servum, quia pro insano habet Philocleonem; itaque dicit fore, ut mox crescente insania, *homines lapidibus insectetur, ut soleat insani*. Aut forte & sequentia servus dicit sic: τάχα βαλλήσεις σκέλος, οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων. Ut infra, vs. 1520. ῥιπτεῖ σκέλος οὐράνιον. Sequor tamen Scholiastem.

vs. 1483. *Ἐκλακτίζων, πρωκτὸς χάσκει*] Videtur Senex de Phrynicho loqui. Si hoc est, τὸ ἐκλακτίζων est pro ἐκλακτίζοντος. Videtur inquam ita propter sequens *κατὰ σαυτοῦ ὅρα*.

vs. 1484. *Κατὰ σαυτοῦ ὅρα*] In Nubibus vs. 1267. & in Acharnensibus vs. 1017. κατὰ σαυτοῦ νῦν τρέπου.

vs. 1489. *Εἴ τις —— φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς —— ἐνθάδ' εἰσίτω*] Euphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p. 343. *Τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν; —— Ἴτω πρὸς ἡμᾶς· Quis autumat se bene comedere communia posse? veniat ad nos*

vs. 1492. *Υἱὸς Καρκίνου*] Filii Carcini Poëtae varie enumerantur a Scholiastis; ad Nubes vs. 1264. Xenocles, Demotimus, Xenotimus: ad Ranas vs 86. Xenocles, Xenoclitus, Xenotimus. ad Pacem vs. 782. Xenocles, Xenotimus, Xenarchus. Hic in Vespis ad praesentem locum quatuor dicuntur fuisse, quorum tres fuerint Choreutae, quartus Poëta, nempe Xenocles.

vs. 1495 *Οὐδέν ἐστ'*] In Ecclesiaz. vs. 144. *οὐ μὴν βάδιζε καὶ κάθιζε· οὐδὲν γάρ εἶ*. Euripides in Phoenissis vs. 601.

Serv. Forte *lapides* jacies.
Phil. Illo sublime jactante crus,
Podex hiat. Serv. Teipsum respice.
Phil. Nunc enim in nostris artubus
Vertitur laxum acetabulum.
Bdel. Nihil boni profecto, nihil sane: sed furor hic quidem est.
Phil. Age nunc edicam & provocem, qui mecum certent:
Si quis tragoedus autumat se scite saltare,
Huc accedat mecum decertaturus saltatione.
Ait quis: an nemo? Bdel. Unus ille solus.
Phil. Quis ille est infelix. Bdel. Filius Carcini.
Melianus. Phil. At iste absorbebitur.
Nam ipsum perdam inter tripudiandum impingens ei pugnum.
Nam imperitus prorsus est modorum. Bdel. Sed, ô miser,
Alius tragoedus Carcinites accedit,
Frater ejus. Phil. Obsônatus ergo sum profecto.
Bdel. Nihil profecto aliud quam carcinos; (*cancros.*)
Nam accedit alius etiam filiorum Carcini.
Phil. Quid hoc rei est quod adrepit? acetabulum, an aranea?
Bdel. Pinnoteres iste est in hac familia
Minimus *natu*, qui tragoediam facit.
Phil. ô Carcine, ô felix prole virûm!
Quanta multitudo orchilorum decidit!
Sed descendendum ad ipsos erit: ô perdite,
Muriam misce istis, si ego vicero.

Chorus, Semichorus.

Chor. Age nunc, nos illis paullum decedamus omnes,
Ut libere ante nos turbinis instar versent se ipsos.

STRO-

vs. 601. πάντα σὺν πολλοῖς ἦλθες, πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην; *Itane ergo cum magno exercitu venisti, ad eum qui nihil est in pugna?* in Cyclope vs. 662. ἀλλ' ἔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· *Sed nequaquam effugietis ex hac petra gaudentes, cum sitis nihil.* Idem in Iphigenia Taurica vs. 115. τοὺς πόνους γὰρ οἱ γενναῖοι τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ· *Labores enim viri fortes Tolerant: ignavi autem nihil sunt, ubicunque sint.* & alibi saepe. Vide ad Equites vs. 158.

vs. 1497. Ὠψώνηκ'] Quia eorum pater est cognominis cancro.

vs. 1499. Ἂν τοῦ] Ita recte Edd. pristinae; non αὐτοῦ, ut impressa

vs. 1500. Ὅδ' ὁ φάλαγξ;] Quia erat parvus, ut ait Scholiastes.

vs. 1501. Ὁ πιννοτήρης] Alias Pinnophylax.

vs. 1504. Ὀρχίλων] Pro ὀρχηστῶν propter similitudinem vocum: indicat eos parvae esse staturae. mox eos τριόρχας dicit.

vs. 1506. Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ] Scholia: ὡς καρκίνοις αὐτοῖς χρώμενός φησιν, ὅτι παρασκεύασον ἅλμην, ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς νικήσω, ὀπτήσω καὶ αὐτοὺς φάγω· *Quasi cancri essent, ita iis utitur cum dicit, para muriam, ut, si eos vicero, torream ipsos & comedam.*

Ibid. Ἢν] Ita recte Aldina, Juntina, & Brub. nec aliter Scholiastes, qui exponit per ἐάν. Farrei & Nuperta sic nullo sensu.

vs. 1508. Ἐμβαίνωσιν] Mox ἐμβάντες ἐγγενέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι΄.

ΗΜ. Ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
Τέκνα τοῦ θαλασσίου,
Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον,
Καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Καρίδων ἀδελφοί·
Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε,
Καὶ τὸ Φρυνίχειον
Ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
Ἰδόντες, ἄνω σκέλος,
Ὤζωσιν οἱ θεαταί.

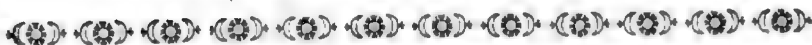

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ ι΄.

ΗΜ. Στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστρισον σεαυτόν,
Ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
Καὐτὸς γὰρ ὁ Ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
Ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.
Ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ. τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
Ὀρχούμενος ὅς τις ἀπήλλαξε χορὸν τρυγῳδῶν.

vs. 1510. Τοῦ θαλασσίου] De Carcino quasi de Neptuno Thalassio loquitur; ita dicitur Neptunus in Pluto vs. 396. Mox eundem Carcinum vocat Ποντομέδοντα vs. 1521.

vs. 1513. *Καρίδων ἀδελφοί*] Ophelion Comicus apud Athenaeum III. p. 106. *Ὠρχοῦντο δ' ὡς καρίδες αἰθρίαισιν ἐπὶ Πεδάσοις κυρταί· Saltabant autem ut squillae super pratis Gibbae saliunt.*

vs. 1515. Καὶ τὸ Φρυνίχειον] Aeschylus in Persis vs. 1059. *καὶ στέρν' ἄρασσε, κἀπιβόα τὸ Μύσιον· Et pectus tunde, & vocifera Mysorum more.* Ceterum in Phrynicho videtur aliquid notabile fuisse, ut Scholiastes ait, quod crus altius vibraret.

vs. 1518. Ὤζωσιν] Ab ὢ, quod est admirantis, ut ait Scholiastes: ut *οἰμώζειν*, quod ubique obvium, ab *οἴμοι*. Sic φεύζειν a φεῦ apud Aeschylum in Agamemnone vs. 1316. Φεῦ φεῦ. deinde alter: τί τοῦτ' ἔφευξας; *Heu, heu! Cur sic heu, clamas?* quem locum adduxit *Florens.* Sic *αἰάζειν*· Scholiastes Aeschyli ad Eumen. vs. 524. *ὡς παρὰ τὸ αἶ αἶ αἰάζειν, οὕτω παρὰ τὸ ὢ ὢ ὤζειν.*

vs. 1519. Στρόβει &c.] Cordacem saltant; hac enim respicit Scholiastes in Nubibus vs. 542. cum ait: *τὸν δὲ κόρδακα ἐν ταῖς Σφηξὶν (εἰσήγαγεν).*

vs. 1520. *Ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον*] Euripides in Troadibus.

STROPHE VERSUUM x.

SEM. Agite, ô celeberrimi
Filii patris marini,
Saltate juxta arenam
Et litus maris ſterilis,
Squillarum fratres.
Velocem pedem agitate in orbem:
Et Phrynichi more
Aliquis crus ſublime jactet, ut
Cantantes,
ô, Exclament ſpectatores.

STROPHE ALTERA VERSUUM x.

SEM. Verſa teipſum, duc gyros, ventrem tuum feri,
Jacta crus ſublime: turbines fiant.
Etenim ipſe quoque adſerpit pater iſtorum maris dominus,
Laetus filiis ſuis tribus ſaltatoribus buteonibus.
Sed exite ſaltantes foras, ſi amatis nos,
Cito: hoc enim antehac nemo fecit,
Nec ſaltantem dimiſit chorum quisquam comicorum.

bus vſ. 325. πάλλε πόδ' αἰθέριον· ἄναγε χορόν· *Vibra pedem in aethera: duc choream.* Idem in Electra vſ. 859. Θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος, ὡς νεβρὸς οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα· *Ingredere in choream, o amica, ut hinnulus aërio ſaltu te librans.* Vide ad Ranas vſ. 793. Eſt autem ὀ,ατιον pro εἰς ὠρατόν. ut hic in Veſpis vſ. 413. τὸ δ' ἐς ὠρατόν γε (κινηξόμεθα).
Ibid. Βιμβικας ἐγχορίσθαι] In Avibus vſ. 1461. κίμβικος ἰδεῖν διαφέρει οὐ. Hic paulo ante: ὅπως βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
vſ. 1521. Ὦ Ποντομέδων ἄναξ] Neptuni epitheton tribuit Carcino, ſive Cancro Poetae; quia Neptunus eſt Deus maris, ubi *cancri* ſunt, quibus iſte Cancer Poëta longe praeſtat. Neptuni Epitheton occurrit apud Aeſchylum in Septemthebana vſ. 134. σύ θ' ἵππιος Ποντομέδων ἄναξ —— Ποσειδῶν. Euripides in Hippolyto vſ. 744. ἵν' ὁ Ποντομέδων πορφυρέας λίμνας ναύταις οὐκ ἔτ' ὁδὸν νέμει.
vſ. 1522. Τριόρχαις] Scholia: ἔπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι· ἔστι δὲ ὁ τριόρχης ὄρνεον· *In eo ludit, quia tres (Orcheſtae, ſive Saltatores) ſunt: eſt autem triorches avis.* Vide in Avibus vſ. 1181. Sic paulo ante eosdem Orchilos vocabat vſ. 1506.
vſ. 1525. Ὀρχούμενον δέ τις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν] Editio Farrei aliter: Ὀρχούμενός τις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν. Unde ſic legerem: Ὀρχούμενον τίς ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν; interrogative.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ARISTOPHANIS AVES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΕΥΕΛΠΙΣ.	Euelpis.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.	Pisthetaerus.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ.	Trochilus, Servus Epopis.
ΕΠΟΨ.	Epops.
ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ.	Alia Avis.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.	Chorus Avium.
ΙΕΡΕΥΣ.	Sacerdos.
ΠΟΙΗΤΗΣ.	Poeta.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.	Fatidicus.
ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ.	Geometra.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.	Inspector.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.	Psephismatographus.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	Nuntius.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.	Alter Nuntius.
ΙΡΙΣ.	Iris.
ΚΗΡΥΞ.	Praeco.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.	Patricida.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ.	Cinesias Dithyrambicus.
ΠΕΝΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.	Pauper Sycophanta.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.	Prometheus.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.	Neptunus.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.	Triballus.
ΗΡΑΚΛΗΣ.	Hercules.
ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ.	Servus Pisthetaeri.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

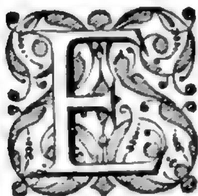

ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΥΕΛΠ. Ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;
ΠΕΙΣΘ. Διαῤῥαγείης· ἥδ᾽ αὖ κρώζει πάλιν.
ΕΥΕΛΠ. Τί, ὦ πόνηρ᾽, ἄνω κάτω πλανύττομεν;
Ἀπολύμεθ᾽ ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
ΠΕΙΣΘ. Τὸ δ᾽ ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
Ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ΕΥΕΛΠ. Τὸ δ᾽ ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὅποι γῆς ἐσμὲν οἶδ᾽ ἔγωγ᾽ ἔτι.
ΕΥΕΛΠ. Ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ᾽ ἂν ἐξεύροις σύ που;
ΠΕΙΣΘ. Οὐδ᾽ ἂν μὰ Δία γ᾽ ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι! ΠΕΙΣΘ. Σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ΕΥΕΛΠ. Ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ὃς τώδ᾽ ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
Τὸν Ἔποφ᾽, ὃς ὄρνις ἐγένετ᾽ ἐκ τῶν ὀρνέων·
Κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαῤῥελείδου τουτονὶ
Κολοιὸν, ὀβολοῦ· τηνδεδὶ τριωβόλου.

Τὼ

vs. 1. Ὀρθὴν κελεύεις] Graculum alloquitur; quem ferebat, sic ut alter cornicem; ut ambo ex istis avibus discerent, ubi sit Epops, ad quem quaerendum & consulendum iter ingressi fuerant: sed non bonis avibus; ut ipsi putant; nam frustra oberrantes diu eum quaesiverunt.

vs. 2. Πάλιν] In Lysistrata, vs. 734. ἐκ τί πάλιν; Euripides in Oreste vs. 125. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ᾽ ὁδοῦ· Quam primum memor esto reditus.

vs. 3. Ἄνω κάτω πλανύττομεν] Lucianus in Timone: ἄνω κάτω πλανώμενος περιῄειν· Sursum deorsum obambulans errare. Demosthenes II. Olynth. κατατέτριπται δὲ αὐτοῖς ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυπεῖται, καὶ συνεχῶς ταλαιπωρεῖ· Quod defatigentur expeditionibus istis sursum deorsum semper obeundis, aegre ferunt; semperque aerumnis perpetiuntur. Vide ad Nubes vs. 616. & ad Equites vs. 552.

vs. 4. Ἄλλως] Id est: μάτην. In Vespis vs. 85. ἄλλως φλυαρεῖτ᾽, οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. Vide ad eandem Fabulam vs. 924.

vs. 7. Τὸ δ᾽ ἐμέ] Scholiastes: λείπει ἔξωθεν τό, οὐ σχέτλιον; οὐ μωρίας πλέον; ἤ τι τοιοῦτο· Subauditur: Nonne stultum? nonne res est plena insaniae? aut simile quid: alteruque simile ex Nubibus vs. 267. τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον᾽ ἔχοντα; ubi vide Notam.

vs. 9. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽] Sed nec ubi terrarum simus, equidem amplius novi.

vs. 11. Ἐξηκεστίδης] Hunc tanquam servum & barbarum notat infra, vs. 765. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης. & vs. 1525. οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι, ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστ᾽ Ἐξηκεστίδης. Hic autem tanquam planum, & erronem, atque ἀλήτην, cuique omne solum patria sit, ubi bene est. Haec enim sententia, quamvis splendida, non potest probari, nisi in mundum introducatur Platonis

ARISTOPHANIS

AVES.

EUELPIS. PISTHETAERUS.

EUELP. Rectane jubes, qua arbor illa conspicitur?
PISTH. Disrumparis: haec enimvero retro [eundum esse] crocitat.
EUELP. Quid, miser, sursum deorsum oberramus?
Peribimus frustra viam euntes redeuntesque.
PISTH. Mene vero miserum cornici morigeratum
Iter decucurrisse stadiorum plus quam mille?
EUELP. Mene vero infelicem graculo obsequutum
Detrivisse ungues digitorum?
Atqui nec ubi terrarum simus amplius equidem novi.
EUELP. Hinccine tu patriam invenias alicubi?
PISTH. Nequaquam sane: ne Execestides quidem hinc (inveniat.)
EUELP. Vae mihi! PISTH. At tu, amice, istam viam ingreditor.
EUELP. Certe malo nos multavit ille ab aviario foro
Avium venditor Philocrates, atra bile percitus;
Qui has dixit nobis indices futuras esse Terei
Epopis, qui ales factus est ex avibus,
Venditque istum quidem Tharrelidae
Graculum obolo; hanc vero tribus.

Atenim

tonis politia, & omnia fiant communia.

vs. 12. Σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταυτηνὶ ἴθι] *Ipse ingreditor hanc viam, amice:* nempe illam, ubi οἴμοι clamandum est, ut tu modo clamabas. Scholia: εἰς τὴν οἴμοι ὁδὸν βάδιζε. licet autem Graecis ita loqui; similiter Eurip. τὴν πάλιν μάρψαντ' ὁδόν. Vide supra ad vs. 2.

vs. 13. Ὁ 'κ τῶν ὀρνέων] Ludit in vocibus Ὄρνεα, *Aves*: & Ὀρνεαὶ, quod est nomen oppidi in Peloponneso; eodem modo & infra, vs. 400. ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς (φέρομεν). Vult autem Philocratem traducere, quia alat, aut etiam vendat aves.

vs. 14. Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης] De isto infra vs. 1077. extat edictum Avium, quae jam in Remp. coaluerant: ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον, λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα· ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ.

vs. 16. Ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων] Scholia: παρ' ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. Id est: *praeter exspectationem, dicendum enim erat: Ex Hominibus.* Vide infra ad vs. 102. Cum autem praeterea Scholiastae hic multa dicant, nihil afferunt quod mihi placeat. Videtur autem voce ὄρνις metaphorice significare *homines superbos, aut leves, & inconstantes*; hoc sensu: ex homine superbo, aut levi & inconstante, factus est ales superbus, aut levis & inconstans. Ita vocem ἀνεπτερῶσθαι usurpavit in Nubibus vs. 798. νῦν δ' ἐκ γυναικὸς ἀνεπτέρωται· ubi Scholiastes inter alia haec: ἀντὶ τοῦ ἐξηρμένον ἢ κοῦφον, ὡς ὁ λεγόμενος ὄρνις· ἢ τὸν μετέωρον καὶ ὑπερήφανον· ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων· *Pro: ex volatilibus: aut levibus, quorum mens volitat: aut ex elatis atque superbis. Metaphora ab Avibus.*

vs. 17. Τὸν μὲν Θαρρελείδου] *Hunc Tharrelidae patre natum graculum.* Dicitur autem is Asopodorus fuisse in Scholiis.

Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν.
Καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
Ὁδός. ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
ΕΥΕΛΠ. Οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
ΠΕΙΣΘ. Οὐ ταυτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
ΕΥΕΛΠ. Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕΙΣΘ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους.
ΕΥΕΛΠ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
Ἐς κόρακας ἐλθεῖν, καὶ παρεσκευασμένους,
Ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
Ἡμεῖς γὰρ, ὦ 'νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.
Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται·
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
Ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει, κ' εὐδαίμονα,
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
Ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ'· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
Ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
Κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
Ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
Ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
Τὸν Ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
Εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ἢ 'πέπτατο.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 19. Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν] *At isti nihil aliud erant ergo quam morsus.* Dualis numeri est ἤστην· ut in Equitibus vs. 973. οὐ ἂν ἤστην ἐκείνω δύο χρησίμω. Dicitur autem οὐδὲν ἄλλο ἤστην πλὴν δάκνειν, ut illud in Ranis vs. 229. οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ. ubi vide Notam. Ceterum Scholiastes & ex eo Suidas annotant hic variantem lectionem, cum inquiunt: τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι ἴστην· ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν· *Quidam legunt ἴστην per jota, ut sit pro ᾔδεσαν, id est, sciebant.* Si ita legas, recte vertitur: *At isti nihil sciebant ergo quam mordere.*

vs. 21. Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις] *Nos adhuc duces? non enim est hic via.*

vs. 22. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ] *Nec hic sane usquam.*

vs. 30. Οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] Sic in Acharnens. vs. 512. φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.

vs. 31. Σάκᾳ] Ita vocabatur Acestor sive Acesterus Poëta Tragicus. Vide ad Vespas vs. 1216. Erat & nomen Servorum; Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 263. οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης, οὔτε Σάκης οὐδενὶ δοῦλος· *Non enim erat tunc nec Manes, nec Saces ulli servus.*

vs. 38. Ἐναποτῖσαι χρήματα] Ita dixit παρ' ὑπόνοιαν, ut ait Scholiastes, pro ἐμβιῶναι aut ἐνοικεῖν· *ad vivendum in ea, aut habitandum:* ut perstringat τὸ φιλόδικον Atheniensium, & quod multi propter Sycophantas bona sua perdant. Est autem praepositio ἐν in ἐναποτῖσαι non otiosa, ut nec in isto Euripidis loco in Hippolyto vs. 1095. ὦ πέδον Τροιζήνιον, ὡς ἐγγυμνάζεσθαι πόλλ' ἔχεις εὐδαι-

Atenim utraeque nihil norant aliud, quam morsicare.
Et quid tu nunc hiante ore prospectas? profecto per petras aliquo
Nos usque ducens (praecipitabis:) neque enim hic est ulla
Via. PISTH. Nec sane hic uspiam est semita.
EUELP. An neque cornix quicquam de via dicit?
PISTH. Non eadem sane nunc crocitat atque antea.
EUELP. Quid ergo de via dicit? PIST. Quid enim aliud,
Quam se rodendo abesuram dicit meos digitos.
EUELP. Nonne vero miserum est, nos, quos oportet
Ad corvos ire, & (ad id jam) paratos,
Non tamen invenire posse viam?
Nos etenim, o viri, qui spectatores adestis in fabula,
Morbo laboramus contrario Sacae.
Ille enim, cum civis non sit, vi sese intrudit;
Nos autem tribu & genere insignes,
Cives cum civibus, nemine pellente,
Evolavimus e patria utrisque pedibus,
Non ipsam quidem illam odio habentes urbem,
Quasi non magna sit vere, & fortunata,
Omnibusque communis ad opes in ea litibus perdendas.
Enimvero cicadae unum mensem, aut duos,
In arborum cantant ramis; at Athenienses semper
Judiciis affixi cantant omnem vitam.
Propterea hanc viam ingredimur,
Canistrumque tenentes, & ollam, myrrhinasque,
Erramus, locum investigantes negotii molestiaeque vacuum,
Ubi perpetuam sedem figamus.
Iter autem utrisque nobis est ad Tereum
Epopem, utpote a quo sciscitari nos oportet,
Sicubi talem noverit urbem iis in locis, ad quae pervolavit.

PISTH.

ὠδάμιον· *O Solum Troezenium, quam multa habet jucunda ad transigendam in se juventutem.*

vs. 39. Οἱ μὲν γὰρ τέττιγες] Hunc locum imitatus est Philemon, ut notat Scholiastes Comici: ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ· *Hirundo quidem, o mulier, Ipsa tantum vere garrit:* ubi sine dubio sequebatur; οἱ δὲ πάντα τὸν βίον, aut simile.

vs. 41. Ἐπὶ τῶν δικῶν] In Pace vs. 504. ad Athenienses: οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.

vs. 43. Κανοῦν ἔχοντε καὶ χύτραν] Scholia: τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι ἵνα οἰκίσαντες ἐν τῷ ἱδρύσει θύσωσι· *Res ad sacrificium necessarias ferunt, ut urbe condita sacrificare possint ad inaugurationem.* Vero etiam ferebant, ut apparet infra vs. 359. quae omnia coguntur in usum armorum convertere. Quod autem hic κανοῦν vocat, ibi vs. 361. & 388. τρύβλιον.

vs. 48. Ἢ πέπτατο] Ita omnes, quas vidi, pristinae. Nupera ᾗ πέπτατο.

Ibid. Ἢ 'πέπτατο] Pro ᾗ ἐπέπτατο· *Illic ubi ipse volavit.* Sive: *in illis locis in quae ipse pervenit volando.* Ita enim scribendum, non πέπτατο· ut sit ab ἐπιπέτομαι *advolo.* Sic infra vs. 279. πῶς οὖν κάμηλος Μῆδος ὢν εἰσέπτατο; *Quomodo cum sit Medus, sine camelo advolavit?* Sic ἀπέπτατο, infra vs. 89. εἰσέπτατο, vs. 1173. κατέπτατο, vs. 790. περιέπτατο, in Thesmophoriaz. vs. 1043.

ΠΕΙΣΘ. Οὗτος. ΕΥΕΛΠ. Τί ἐστι; ΠΕΙΣΘ. Ἡ κορώνη μοι πάλαι
Ἄνω τι φράζει. ΕΥΕΛΠ. Χ' ὠ κολοιὸς οὑτοσὶ
Ἄνω κέχηνεν ὥσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον.
Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
ΠΕΙΣΘ. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ψόφος.
ΕΥΕΛΠ. Σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. ΠΕΙΣΘ. Πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
ΕΥΕΛΠ. Παῖ, παῖ. ΠΕΙΣΘ. Τί λέγεις οὗτος; τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς;
Οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ΕΥΕΛΠ. Ἐποποῖ. ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΥΕΛΠ. Ἐποποῖ. ΘΕΡ. Τίνες οὗτοι; Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;
ΕΥΕΛΠ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
ΘΕΡ. Οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
ΕΥΕΛΠ. Οὕτω 'τι δεινόν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
ΘΕΡ. Ἀπολεῖσθον. ΕΥΕΛΠ. Ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΘΕΡ. Τί δαί;
ΕΥΕΛΠ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον.
ΘΕΡ. Οὐδὲν λέγεις. ΕΥΕΛΠ. Καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
ΘΕΡ. Ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕΙΣΘ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΥΕΛΠ. Ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;
ΘΕΡ. Ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥΕΛΠ. Ἡττήθης τινὸς
Ἀλεκτρυόνος; ΘΕΡ. Οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
Ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
Ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.

ΕΥΕΛΠ.

vs. 51. Ἄνω κέχηνε] *Sursum spectat ore hiante.* Usurpatur enim pro praesente: infra vs. 1670. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας τὴν αἰτίαν ἔχων. & vs. 265. καὶ τὸ κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

vs. 57. Παῖ παῖ] Aeschylus in Choëphoris vs. 651. Παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον. Τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις ἐν δόμοις; *Puer, puer, audi strepitum januae atrialis. Quis intus, heus puer, puer iterum iterumque, quis inquam domi est?*

vs. 57. Τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς] In Vespis vs. 1305. ὕβριζε δή με τωθάζων, παῖ παῖ καλῶν. ubi vide Notam.

vs. 61. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος] In Vespis vs. 161. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ μαντεύματος.

vs. 63. Οὕτω] Ita legit & Scholiastes, qui se torquet in expositione. Ego legebam: οὔτι Attice pro οὔ τι, *Nihil.* Potest & ἔτω.

vs. 65. Ὑποδεδιὼς] Finxit nomen Avis, ut ait Scholiastes, a δεδιέναι, *timere*; quasi dicas *Subtimidus, subtrepidus.* Addidit autem Λιβυκὸν ὄρνεον, ut videatur avis peregrina & vulgo ignota, faciliusque lateat mendacium.

vs. 66. Ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν] *Roga illa, quae vides in cruribus meis*; quae testabuntur me esse avem quandam: λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐγκεχοδώς, ut ait Scholiastes: id est, *dicit autem hoc, quasi prae timore cacaverit in braccas*; nempe ut merda per crura defluxerit; sic in Ranis vs. 476. Bacchus prae nimio terrore ἐγκέχοδεν. Simul autem eo respicit, quod qui aliam formam induunt, pedes tamen occultare vix possunt: quasi

PISTH. Heus tu. EUELP. Quid est? PISTH. Jamdudum mihi cornix
Sursum (ut tendamus) quiddam significat. EUELP. Hic itidem graculus
Sursum hians spectat, quasi aliquid mihi monstraret:
Neque omnino fieri potest, quin ibi sint aves.
Jam sciemus, ubi sonitum pultando fecerimus.
Scinne vero quid facias? crure tuo pulsa petram.
PISTH. At tu capite, sis, duplex ut existat sonus.
EUELP. Ergo itaque capto lapide pulta. PISTH. Utique, siquidem videtur.
EUELP. Puer, puer. PIST. Quid tu mihi? Epopem evocaturus, puer, dicis?
Nonne vice pueri decebat Epopoi inclamare?
EUELP. Epopoi: efficies, ut pultem denuo.

TROCHILUS, EPOPIS SERVUS. EUELPIS. PISTHETAERUS.

EUELP. Epopoi. SERV. Quinam hi? quis inclamat herum?
EUELP. Apollo Averrunce, qui rictus!
SERV. Vae mihi misero: aucupes isti sunt.
EUELP. Adeo terribile quid hoc est, & insandum dictu.
SERV. Male peribitis. EUELP. Atqui homines non sumus. SERV. Quid ergo?
EUELP. Hypodedios ego sum avis Libyca.
SERV. Nihil dicis. EUELP. Atenim sciscitare (& cognosce, qualis sim) ex pedibus.
SERV. Hicce vero quis est ales? quin dicis?
PISTH. Epicechodos equidem Phasianicus.
EUELP. At tu quid tandem animalis es, per Deos? (obsecro)
SERV. Ales equidem servus. EUELP. Num ab aliquo superatus es
Gallo? SERV. Minime: sed quando herus meus
In Epopem est mutatus, tunc fieri me quoque optavit
Alitem, ut a pedibus me haberet & ministrum.

EUELP.

quasi dicat: *Certe quod ad pedes attinet, avis videbor, quamvis humanam formam induerim.* Sic τὰ πρὸς ποδῶν sunt ipsi pedes, ut & Scholiastes sentit, qui exponit: πυθοῦ τῶν ποδῶν, *Interroga pedes nostros.* Sic de Cecrope in draconem desinente, & loco pedum serpentis volumina habente, in Vespis vs. 436. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη.

vs. 68. Ἐπικεχοδὼς φασιανικὸς] Scholia: καὶ τοῦτο ὡς ὀρνέου ἔπλασε, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ· *Et istud quasi avis alicujus nomen per jocum finxit, quia ejus merda appareat.* Est autem ἐπικεχοδὼς, *qui insuper etiam cacavit* prae timore, nempe ut prior ille. Vox autem φασιανικὸς hic triplici respectu dicitur; primo παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ, ut dicebat Scholiastes: deinde παρὰ τὸ φαίνειν, τὸ συκοφαντεῖν· nam Athenis, unde isti veniebant, plurimi sunt sycophantae: deinde & a *Phasi* fluvio; noti autem sunt *Phasiani* inter aves. Vide Athenaeum IX. p. 386. qui hunc locum citat, ut notavit Cl. Kusterus. Nempe φάσις & apparentiam significat, ut phases Lunae, & Sycophantiam, ut ait Hesychius, sive delationem, & Phasis est fluvius Colchidis. In his posterioribus significationibus ludit etiam in Acharnens. vs. 725. ἐνταῦθα μήτε συκοφάντας εἰσίτω, μήτ' ἄλλος ὅστις φασιανός ἐστ' ἀνήρ.

vs. 70. Ἡττηθεὶς τινὸς ἀλεκτρυόνος] Scholia: φυσικὸν τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νικήσασι· *Naturale hoc est in gallorum commissionibus & pugnis, ut victi sequantur eos qui vicerunt.*

ΕΥΕΛΠ. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
ΘΕΡ. Οὗτος γὰρ, ἅτ' οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος ποτ' ὤν·
Τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
Τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον.
Ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
Τρέχω 'πὶ τορύνην. ΕΥΕΛΠ. Τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ Τροχίλε; τὸν δεσπότην
Ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. Ἀλλ' ἀρτίως, νὴ τὸν Δία,
Εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
ΕΥΕΛΠ. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. Οἶδα μὲν σαφῶς,
Ὅτι ἀχθέσεται· σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
ΠΕΙΣΘ. Κακῶς σύ γ' ἀπόλοι'· ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται
Ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕΙΣΘ. Ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
Δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥΕΛΠ. Εἰπέ μοι,
Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥΕΛΠ. Ποῦ γάρ ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Ἀπέπτατο.
ΕΥΕΛΠ. Οὐκ ἆρ' ἀφῆκας, ὦ 'γαθ'; ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

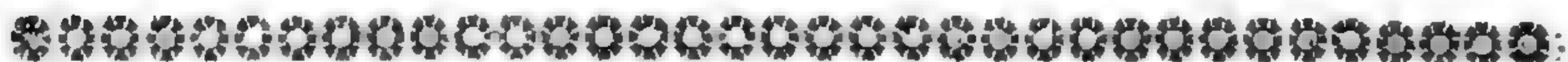

ΕΠΟΨ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΠ. Ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥΕΛΠ. Ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
Τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥΕΛΠ. Οἱ δώδεκα θεοὶ
Εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε. ΕΠ. Μῶν με σκώπτετον,
Ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ, ὦ ξένοι,
Ἄνθρωπος. ΕΥΕΛΠ. Οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. Ἀλλὰ τοῦ;
ΕΥΕΛΠ. Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
ΕΠ. Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥΕΛΠ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταῶς;

ΕΠ.

vs. 75. Οὗτος γὰρ ἅτ' οἶμαι] Editio Farrei: οὗτος γὰρ, οἶμαι· unde sic legerem: οὗτός γ', ἅτ' οἶμαι.

vs. 79. Τροχίλος] Quia dixerat τρέχω — τρέχω, conjicit eum esse trochilum, ex etymologia: nam a τρέχω est τρόχις, *cursor*; & ita apud Aeschylum vocatur Jovis nuncius & famulus Mercurius, in Prometheo vs. 940. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον· *Sed enim conspicio hunc Jovis cursorem, hunc novitii regis ministrum.* Noster etiam trochilus dicebat se esse διάκονον Epopis.

vs. 87. Ὦ δειλότατον σὺ θηρίον] In Pluto vs. 439. οὗτος τί δρᾷς, ὦ δειλότατον σὺ θηρίον; οὐ παραμενεῖς;

vs. 92. Τὴν ὕλην] Pro τὴν θύραν, tanquam avis.

vs. 94. Τῆς τριλοφίας] In Acharnens. vs. 964. κραδαίνων.

EUELP. An opus igitur etiam avis habet ministro aliquo?
SERV. Hic quidem, opinor, utpote qui antehac homo fuerit olim:
Nunc quidem delectatur apuis Phalericis;
Ego ad apuas curro, sumto cochleari:
Nunc autem pultem desiderat: tudicula opus est & olla;
Ad tudiculam (afferendam) curro. EUELP. Trochilus ales iste est.
Scinne vero quid facias, Trochile? herum
Nobis voca. TROCH. Atqui modo, per Jovem,
Obdormivit, consumtis myrti baccis, & quibusdam vermibus.
EUELP. Attamen illum excita. TROCH. Equidem liquide scio
Illum hoc aegre laturum: vestri tamen causa illum expergefaciam.
PISTH. Male pereas, ita me occidisti metu.
EUELP. O me infortunatum: etiam graculus mihi avolavit
Prae metu. PISTH. O tu timidissimum animal,
Territus dimisisti graculum? EUELP. Dic mihi, quaeso,
Nonne tu cornicem amisisti prolapsus?
PISTH. Non equidem ecastor. EUELP. Ubi igitur est? PISTH. Avolavit.
EUELP. Nonne ergo dimisisti, o bone? quam virili es animo.

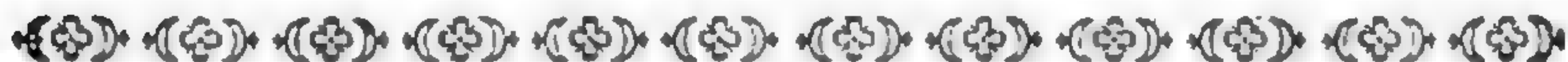

EPOPS, EUELPIS, PISTHETAERUS.

EPOPS. Aperi sylvam, ut exeam tandem.
EUELP. O Hercules! hoc quid tandem est animalis?
Quaenam haec est alarum, quae triplicis cristae ratio?
EP. Quinam illi sunt, qui me quaerunt? EUELP. Ipsi duodecim Dii
Videntur tibi irati. EP. Num mihi illuditis,
Formam videntes alarum? equidem eram, hospites,
Antehac homo. EUELP. Tibi non irridemus. EP. Cui ergo?
EUELP. Rostrum tuum nobis ridiculum videtur.
EP. Talibus Sophocles injuriis afficit
In Tragoediis me Tereum.
EUELP. Tune itaque Tereus es? utrum ales an pavo?

EP.

[illegible]

vf. 96. Εἴξατε] Infra vf. 383. [illegible]

vf. 100. Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλῆς] Scholia: ἐν γὰρ Τηρεῖ Σοφοκλῆς [illegible] *Nam Sophocles in Tereo dramate introduxit eum, ut in avem mutetur cum Procne, & multa in eum jocatus est.*

vf. 102. Πότερον ὄρνις] Scholia: [illegible] *Lusit; dicendum enim erat: utrum columba an avis.* Sic supra vf. 16. [illegible]

ΕΠ. Ὄρνις ἔγωγε. ΕΥΕΛΠ. Κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. Ἐξερρύηκε. ΕΥΕΛΠ. Πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
ΕΠ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνεα
Πτερορρυεῖ τε, κᾆθις ἕτερα φύομεν.
Ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥΕΛΠ. Νὼ βροτώ.
ΕΠ. Ποδαπὼ τὸ γένος; ΕΥΕΛΠ. Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
ΕΠ. Μῶν Ἡλιαστά; ΕΥΕΛΠ. Μή, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
Ἀπηλιαστά. ΕΠ. Σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
Τὸ σπέρμ'; ΕΥΕΛΠ. Ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. Πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;
ΕΥΕΛΠ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. Τίνος πέρι;
ΕΥΕΛΠ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε·
Κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νώ ποτε·
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νώ ποτε·
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
Καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς.
Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
Ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
ΕΠ. Ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΥΕΛΠ. Μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ΕΠ. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥΕΛΠ. Ἐγώ;
Ἥκιστα, καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
ΕΠ. Ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
ΕΥΕΛΠ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῷ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,
Λέγοι μοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
Ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
Λουσάμενα πρῷ· μέλλω γὰρ ἑστιᾷν γάμους·

Καὶ

vf. 105. Πάντα τὰ ὄρνεα] Mentitur, cum dicit omnibus avibus evenire, quod upupae, aut cuculo evenit; nempe non vult solus esse ridiculus: ut illa vulpes, quae, cum caudam in tendicula amisisset, ceteris vulpibus suadebat, ut sibi caudas amputarent.

vf. 106. Καὖθις ἕτερα φύομεν] Aeschylus apud Clem. Alex. Strom. Lib. 5. de eadem illa upupa: Νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς, Στικτὸν νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτερόν. *Vere autem quando florent segetes, variegata ipsum rursum vestit pluma.*

vf. 108. Ὅθεν τριήρεις αἱ καλαί] Hoc in laudem Athenarum.

vf. 109. Ἡλιαστά] Homines forenses Heliacae & foro & judiciis addicti, ut plerique Athenienses.

Ibid. Μὴ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου] Euripides in Medea vf. 807. Μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω, Μηδ' ἡσυχαίαν· ἀλλὰ θατέρου τρόπου, Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ· *Nemo me ignavam, & imbellem existimet, Neque tranquillam; sed alius ingenii, gravem inimicis, & benignam amicis.*

vf. 110. Ἀπηλιαστά] Π manet, ut in ἀπηλιώτης.

vf. 111. Τὸ σπέρμα] Euripides in Hecuba vf. 254. Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους Ζηλοῦτε τιμάς· *Ingrata est natio vestra, quicunque Rhetorum sectamini honores.*

vf. 112. Πράγους] Occurrit & in Lysistrata vf. 709.

vf. 117. Ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν] Julianus Epist. 18. οἱ δὲ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τηρέα ἐκεῖνον μελωδοῖς εὐχῇ τὴν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, εἶχον ἄντι πρὸς Ὄλυμπον, οὐδὲ ὑπὲρ μέμψεως ἐρωτικῆς, ἀλλ' εἰς αὐτὰς ἂν τὰς ὑμετέρας ὄρεις

τὰς

Ep. Ales equidem. Euelp. Atenim ubi tibi sunt alae?
Ep. Defluxerunt. Euelp. Anne morbo quodam?
Ep. Minime: sed hyeme cunctis alitibus
Alae defluunt, iterumque aliae enascuntur.
Sed vos, dicite mihi, quinam estis? Euelp. Nos sumus mortales.
Ep. Cujates gente? Euelp. Unde triremes illae pulchrae sunt.
Ep. Num Heliastae? Euelp. Minime; sed alterius generis,
Apeliastae. Ep. Seriturne ibi
Illud semen? Euelp. Pauxillum, etsi inquiras, ex agro accipies.
Ep. Cujus itaque rei indigentes huc venistis?
Euelp. Te convenire cupientes. Ep. Qua de re?
Euelp. Propterea quod primum extitisti homo, uti nos aliquando:
Argentumque item debuisti, uti nos olim;
Eoque non reddito gavisus es, sicuti nos aliquando:
Deinde iterum in avium commutatus naturam,
Et terram circumvolasti, & mare,
Et omnia, quaecumque homo, quaeque avis, pernosti.
Eo igitur supplices ad te huc venimus,
Si quam nobis urbem indicare habeas tenellam,
Tanquam lodicem ad incumbendum mollem.
Ep. Et tu majorem Athenis urbem quaeris?
Euelp. Non quidem majorem, sed nobis commodiorem.
Ep. Palam est aristocratiam te quaerere. Euelp. Egone?
Minime: nam (Aristocratem) Scelliae filium abominor.
Ep. Qualem ergo libentissime habitetis urbem?
Euelp. Ubi summa sint ejusmodi negotia;
Meas veniens ad fores mane aliquis amicorum
Haec mihi talia dicat: per Jovem Olympium, (rogo)
Ut una mecum sis & tu, tuique filioli,
Loti tempestive: epulas enim geniales celebraturus sum;

Neque

τὰς πτέρυγας ἐλθεῖν· *Si mihi fas esset, secundum Teium illum Poëtam Anacreontem, optare ut avium naturam pro mea sumam; non utique in Olympum, nec aliquo ob querelam amatoriam, sed ad ipsos montium vestrorum pedes volarem.*

vs. 121. Εὔερον] Scholiastes: οἷον, μαλακήν, ὥσπερ σισύραν εὔερον· *Quasi dicat: mollem, tanquam lodicem lanosam.* Affert deinde Cratini locum: γλώσσας εὔερον βοτῶν· *Linguam bonas lanas habentium pecudum:* sermo autem est de ovibus, ut dicit Scholiastes.

vs. 123. Κραναῶν] Scholia: τῶν Ἀθηνῶν· διὰ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεπτόγεων. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως· *Id est: Athenarum; quia solum ibi est asperum, quod Graecis κραναόν· aut a Cranao rege.* In Acharn. vs. 75. ὦ Κραναὰ πόλις. In Lysistr. vs. 481. τὴν Κραναὰν κατέλαβον.

vs. 126. Τὸν Σκελλίου] Demosthenes contra Theocrinem: Ἀριστοκράτης μὲν ὁ Σκελλίου &c. Ludit autem in ἀριστοκρατεῖσθαι & Ἀριστοκράτης & sensus est, ut Scholiastes interpretatur: μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην, ὅτι καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ *Odi Aristocratiam, quia cognominis est Aristocrati, quem odi.*

vs. 131. Ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία] Similiter apud Platonem in Hippia majore invitat Socratem in auditorium Hippias: ἀλλ' ὅπως παρέσῃ καὶ αὐτός, καὶ ἄλλους ἄξεις· *Sed (fac) ut & tu adsis, & alios adducas.* Ellipsis perfrequens in ὅπως.

vs. 132. Λουσάμενοι πρῴ] In Lysistrata vs. 1066. ἀλλ' ἴτ' εἰς ἐμοῦ τήμερον, πρῷ δὲ χρὴ τοῦτο δρᾶν λουσαμένους αὐτούς τε καὶ τὰ παιδία.

Neque aliter omnino feceris: sin minus,
Ne ad me tunc invisas, cum res fuerint adversae.
Ep. Ita me Jupiter amet, ut tu miserabilium cupiditate rerum duceris.
Quid vero tu? Pisth. Eadem & ipse ego amo. Ep. Quaenam?
Pisth. Ubi quis mihi obvius haec exprobret,
Tanquam injuria affectus, pueri pulchelli pater:
Egregie vero mihi filium, o Stilbonide,
Cum obviam haberes redeuntem a gymnasio lotum,
Non osculo tetigisti, non alloquutus es, non illexisti,
Neque testiculos attrectasti, cum mihi paternus sis amicus.
Ep. Miser, quanta expetis mala?
Sed interim est, qualem dicitis, beata civitas
Propter mare rubrum. Euelp. Hei mihi; nequaquam
Nobis ad mare (sitam urbem memores,) ubi apparebit
Calatorem vehens summo mane Salaminia (navis.)
Graecam vero urbem habenne nobis indicare.
Ep. Quidni ad Eleum Lepreum incolendum
Migratis? Euelp. Quoniam, ita me Dii ament, etsi non viderim,
Abominor tamen Lepreum Melanthii (leprosi) causa.
Ep. Atqui alii utique sunt, Locridis (scilicet) Opuntii,
Ubi commode potest habitari. Euelp. Equidem Opuntius
Fieri nollem pro talento auri.
Haec vero cum avibus qualis est vita?
Illud enim tu nosti accurate. Ep. Non injucunda degere;
Quippe ubi primum oportet vivere sine sacculo.
Euelp. Multam sane e vita abstulisti depravationem.
Ep. Depascimur autem in hortis alba sesama,
Myrtique baccas, & papaver, & sisymbria.
Euelp. Vos igitur vivitis vitam genialem.
Pisth. Heu, heu: profecto magnum video consilium in avium gente,
Et potentiam, quae existere possit, si mihi morem geratis.

Ep.

fuga arrepta in Peloponnesum trajecit. Historiae hujus meminit Aristophanes, nomen quidem reticens, sed rem ipsam indicans: [illegible] &c.

vs. 151. [illegible]] Fuit Poëta Tragicus & *lepram* habuit, ut Scholiastes ait ad hunc locum, & ad Pacem vs. 904.

vs. 153. [illegible]] Hoc jam est nomen proprium Viri, qui fuit unoculus; infra vs. 1294. [illegible] Perinde ergo est ac si dicat: *Nollem altero oculo carere pro talento auri.*

vs. 158. [illegible]] Proprie de nummis dicitur; infert autem hanc vocem, quia alter dicebat sine crumena, i. e. sine nummis, vivi apud aves.

vs. 161. [illegible]] Vitam sponsorum: quia sponsis talia dabantur; Scholiastes: [illegible] *Sisymbria, folia, quibus coronabantur sponsi:* & ad Pacem vs. 869 [illegible] *Placentam ex Sesamo dabant in nuptiis, propter foecunditatem.*

Tttt

Ep. Quid tibi obtemperemus? Pisth. Quid obtemperetis? primum quidem
Ne circumvoletis quoquoversus ore hiante,
Quoniam illud statim indecorum est.
Illic enim apud nos si quis de alitibus interroget,
Quaenam ista est avis? Teleas haec dicet:
Homo avis instabilis (sine consilio) volans,
Itineris incerta, nullum unquam momentum in eodem permanens.
Ep. Ita me Bacchus amet, recte ista carpis.
Quid igitur faciamus? Pisth. Condite unam urbem.
Ep. Qualem autem condamus aves urbem?
Pisth. Itane vero? o sinisterrimum proloquute verbum!
Despice deorsum. Ep. Enimvero despicio. Pisth. Adspice nunc sursum.
Ep. Adspicio. Pisth. Circumage collum. Ep. Profecto
Operae pretium fecero, si collum distorqueam.
Pisth. Vidistine quid? Ep. Nubes equidem & coelum.
Pisth. Nonne hic vero est avium polus?
Ep. Polus? quo pacto. Pisth. Ac si quis diceret, locus.
Quoniam autem illud circumrotatur, & transit
Per omnia, propterea vocatur nunc polus.
Illic autem si urbem condideritis, & septo semel circumdederitis,
Ex illo polo nominabitur πόλις (urbs:)
Quo pacto hominibus imperitabitis, uti locustis,
Ipsos autem Deos perimetis fame Melia.
Ep. Qui? Pisth. In medio nimirum (situs) aër terram hinc disterminat:
Deinde, sicuti nos, si ire velimus
Delphos, Boeotos transitum rogamus:
Similiter, quando sacrificabunt homines Diis,
Nisi vectigal vobis pendant Dii,
Per urbem alienam (vestrumque) chaos
Femorum (oblatorum) nidorem non transmittetis.
Ep. Iou, Iou. Terram obtestor, decipulas, nebulas, & retia,
Haud ego commentum elegantius audivi unquam:

Adeo

citur *ἀνεπτερωμένος*, *mutabilis*.

vs. 169. Ὄρνις] *Avis*, id est: tanquam avis.

Ibid. Ἀστάθμητος πετόμενος] Chion Epist. 7. *οὐδὲ τὸ ἀστάθμητον αὐτοῦ καὶ πετόμενον οὐδὲ ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν· Sed irregularitas ejus & volatilitas nec hujus prudentiae est capax.*

vs. 177. Ἀπολαύσομαί τι γ' εἰ διαστραφήσομαι] Ita legitur hic versus in editione Farrei; in aliis deest τι quod tamen metrum requirit. Similis locus in Equitibus vs. 175. *εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι. Ex Notis Kusteri.*

vs. 180. ΕΠ. Πόλος] Potius haec ita tribuenda personis: ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὥσπερ.

vs. 185. Λιμῷ Μηλίῳ] Melus insula fame expugnata est ab Atheniensibus.

vs. 189. Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα] Boeotii erant hostes Atheniensium.

vs. 194. Μὰ παγίδας] Scholia: *εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ*. Infra vs. 527.

Ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
Εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ΠΕΙΣΘ. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. Σύ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
Ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
ΠΕΙΣΘ. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. Ῥᾳδίως·
Δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
Καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
Ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ φίλτατ' ὀρνίθων, σὺ μή νυν ἕσταθι,
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ.

ΕΠ. Ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
Χέου δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
Οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
Ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν.
Γένυος ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ
Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ
Πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
Ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα, θεῶν ἵστησι χορούς·
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
Ξύμφωνος ὁμοῦ
Θεία μακάρων ὀλολυγή.

Αὐλεῖ

vs. 199. Βαρβάρους] Herodotus in Euterpe: ἕως δὲ ἐβαρβάριζε, ἐδόκεε σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι· Quamdiu barbare loquebatur, visa est illis avium modo loqui.

vs. [illegible]. Τὴν ἐμὴν ἀηδόνα] Terei conjux fuit Procne, in Lusciniam mutata. Vide infra, vs. 660. & 666.

vs. 205. Θεύσονται δρόμῳ] In Equitibus vs. 482. [illegible] γὰρ ὀξύ.

vs. 209. Ἄγε σύννομέ μοι] Scholia: ὦ μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς· τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων· Consors [illegible] vitae, & eorundem pascuorum; dicit autem hoc de ea, tanquam de ave. Potest etiam reddi: Age conjux mea: Aeschylus in Persis vs. 706. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι· Tori mei grandaeva consors, generosa mulier. Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 332. Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας θακοῦσιν ἱστουργοῦντες· αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί· Illi enim viri intra tecta sedent telam texentes; conjuges vero eorum foris procurant ea quae ad victum pertinent.

vs. 212. Ἴτυν] Aeschylus in Agamemnone vs. 1153. Ἴτυν Ἴτυν στένουσα. ubi vide Stanlejum, qui inter alia citat Sophoclem in Electra vs. 147. ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται ὄρνις ἀτυζομένα· Quae Ityn, semper Ityn deplorat

Adeo ut libenter tecum condere cuperem hanc urbem,
Si idem visum fuerit ceteris avibus.
Pisth. Quis igitur eam rem ipsis exponat? Ep. Tu.
Ego enim ipsas, cum barbarae essent antehac,
Edocui humanam vocem, cum longo tempore una fuissem.
Pisth. Quo pacto tandem ipsas convocaveris? Ep. Facile.
Huc enim ingressus e vestigio in fruticetum,
Et excitata deinde mea luscinia,
Advocabo eas: illi vero nostram vocem
Ubi exaudiverint, curriculo adcurrent.
Pisth. Alitum carissima, ne nunc consistas,
Sed obsecro te, age, quam citissime in fruticetum
Ingredere, & excita lusciniam.

Epops, Euelpis, Pisthetaerus, Alia Avis.

Ep. Age vitae mihi consors, desine somni,
Sacrorumque modos effunde hymnorum,
Quos divino ore flebiliter cantas,
Meumque tuumque lachrymabilem Ityn
Complorans liquidis carminibus.
Ex flavis genis pura procedit
Per comantes taxos Echo
Ad Jovis usque sedem; ubi aureo decorus crine
Phoebus tuum exaudiens melos, ad tuos elegos
Responsans pulsat eburneam
Citharam, deorumque ducit choros.
Tum vero ex immortalium ore exit
Concordans simul
Divinus beatorum ululatus.

Tibia

florat articula mussa. Ubi vide Camerarium.

vs. 213. & 214. [illegible] &c.] Operae pretium est conferre locum Euripidis, quem imitatus est Comicus, ex *Helena* vs. 11[illegible]3. & seqq. [illegible] ΞΟΥΘΑ'Ν ΓΕΝΥ'ΩΝ 'ΕΛΕΛΙΖΟΜΕΝΑ [illegible] *Te vidis sub frondentibus sedentem in musis & sedibus, vocos Te maxime canorum & musicam avem, lacrymis abundantem Lusciniam: Veni, per flavas genas plorans, lamentationibus meis adjutrix.*

Vs. 214. [illegible]] Infra, vs. 7[illegible]. [illegible]

Vs. 218. 'Αντιψάλλων] *Tuis elegis respondens percutit Citharam.* [illegible] in Iphigenia Taurica vs. 178. [illegible] *Cantilenas respondentes tibi, & hymnum Asiaticum, barbara voce, o domina, sonabo, Majam lugubrem.*

Αὐλεῖ τις.
ΕΥΕΛΠ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
ΠΕΙΣΘ. Οὗτος. ΕΥΕΛΠ. Τί ἐστι; ΠΕΙΣΘ. Οὐ σιωπήσεις;
ΕΥΕΛΠ. Τί δαί;
ΠΕΙΣΘ. Οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΕΠ. Ἐποποί. ποποί. ποποί. ποποί.
Ἰὼ ἰώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ.
Ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
Ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων,
Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
Ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
Λεπτὸν ἡδόμενα φωνᾷ.
Τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό.
Ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισ-
σοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει, τά τε κατ' ὄρεα,
Τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα·
Ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν.
Τριοτό. τριοτό. τριοτό. τοβρίξ.
Ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας
Τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας
Κάπτεθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους τε
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-
να τὸν ἐρόεντα Μαραθῶνος·
Ὄρνις τε πτεροποίκιλος
Ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.
Ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
Δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα.
Πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν

Οἰω-

vſ. 223. Αὐλεῖ τις] Hoc non ab Epope dicitur; ſed eo tantum adſcriptum eſt a Poëta, aut ab antiquis Grammaticis, ut ſciatur, aliquem interea, dum tacet Actor, tibia imitari cantum Luſciniae. Dicitur παρεπιγραφὴ a Grammaticis Graecis. Sic in Ranis vſ. 314. αὐλεῖ τις ἔνδον. & vſ. 1294. διαύλιον προσαυλεῖ. Et apud Euripidem in Cyclope vſ. 485. ᾄδει ἔνδοθεν. & apud Aeſchylum in Eumenid. vſ. 117. μυγμός. vſ. 123. ὠγμός. vſ. 129. μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.

vſ. 225. Κατεμελίτωσε] Infra, vſ. 909. μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν.

vſ. 227. Μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται] In Thesmoph. vſ. 104. οἶμαι μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

vſ. 231. Εὐσπόρους ἀγρῶν γύας] Euripides in Phoeniſſis vſ. 651. & 673. καλλιπόρους γύας. Contra, ἀνηρότους γύας apud Aeſchylum in Prometheo, vſ. 707.

vſ. 233. Σπερμολόγων] Epicharmus apud Athenaeum II. p. 65. ἐν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλαύχενες, τετράκες τε σπερ-

Tibia non nemo canit.
EUELP. Jupiter Rex, o delectabilem aviculae vocem!
Ut melle perfudit omne fruticetum.
PITSH. Heus tu. EUELP. Quid est? PISTH. Quin taces?
EUELP. Quid ita?
PISTH. Epops ad cantandum iterum se comparat.
EP. Epopoi, popoi, popoi, popoi.
Io, io, ito, ito, ito, ito:
Ito huc aliqua sociarum mihi volucrium,
Quotquot fertiles agrorum tractus
Depascimini, populi infiniti hordeivorarum,
Seminaque legentium gentes celeriter volantes,
Mollemque emittentes vocem;
Quaeque in sulcatis agris crebro glebam
Pipientes circumsalitis hoc pacto,
Gracili gaudentes voce.
Tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio.
Et quaecunque vestrum per hortos in hederae
Ramis vagamini, quaeque per montes,
Et quae sylvestrem depascimini olivam arbutumque;
Cito advolate ad meam vocem:
Trioto, trioto, trioto, tobrix.
Quaeque paludosis in vallibus
Acuto praeditos ore culices
Devoratis, & quae roscida
Terrae loca incolitis, pratumque
Amoenum Marathonis;
Atque avis pictis alis
Attagen, Attagen.
Quaeque super marinos ponti fluctus
(Aligerae) gentes cum Alcyonibus volatis:
Huc adeste accepturae res novas.
Omnem enim huc populum congregamus

Ali-

σπερμολόγοι· *Erant & [illegible] seminum collectores.* Noster Infra vf. 580 σπερ[illegible].

vf. 234. Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν] In Nubibus vf. 975. μαλακὴν φωνὴν [illegible] τὴν φωνὴν

vf. 237. Λεπτὸν] Refertur ad verbum.

vf. 241. [illegible]] Sophocles in Trachiniis vf. 101 [illegible] ubi Scholia. [illegible].

vf. 245. Ὀξυστόμους] Proprie: *Acuta habentes ora, sive aculeo proboscides.* Aeschylus in Prometheo vf. 802. Ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας Γρῦπας φύλαξαι· *Cave Gryphes acuta rostra habentes, Jovis canes mutos.*

vf. [illegible]. Πτεροποίκιλος ἀτταγᾶς] Infra vf. 762. Ἀτταγᾶς εἴ τίς ἐστιν ὑμῶν ποικίλος ἀλώσεται.

vf. 251. & 252. Ὧν τ᾽ ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης φῦλα] *Et vos, quorum gentes super &c.*

vf. [illegible]. Μετ᾽ ἀλκυόνεσσι] In Ranis vf. 1337. Ἀλκυόνες, αἳ παρ᾽ ἀενάοις θαλάσσης κύμασι στωμύλλετε.

Οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων.
Ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς,
Καινὸς γνώμην,
Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
Ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.
Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.
Τοροτοροτοροτοροτοροτίγξ.
Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ.
Τοροτοροτοροτορολιλιλίγξ.
ΠΕΙΣΘ. Ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΕΥΕΛΠ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
Καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
Ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχμην
Ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
ΕΠ. Τοροτίγξ, τοροτίγξ.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ 'γαθ', ἀλλ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΥΕΛΠ. Νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
ΠΕΙΣΘ. Οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει. τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
ΕΠ. Οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ', ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
Ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙΣΘ. Βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
ΕΠ. Εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
ΠΕΙΣΘ. Οὗτος, ὦ σέ τοι. ΕΠ. Τί βωστρεῖς; ΠΕΙΣΘ. Ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ΕΠ. Νὴ Δί', ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
ΠΕΙΣΘ. Τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης;
ΕΠ. Ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕΙΣΘ. Μῆδος, ὦναξ Ἡράκλεις.
Εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο;
ΕΥΕΛΠ. Ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί;
ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;
Ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος. ΕΠ. Οὑτοσὶ μέν ἐστι Φιλοκλέους
Ἐξ ἔποπος· ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις,
Ἱππόνικος Καλλίου, κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 265. Κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων] In Pace vs. 56. εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων ὡδὶ κεχηνώς.

vs. 267. Ἐπῶζε] Scholia: ἐπῶζειν ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα τρίζειν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκβοᾶν. Cum aves ovis incubantes clamant, hoc est ἐπῶζειν: hic sumitur pro [illegible]. Est etiam ab ὦ exclamandi, verbum ὤζειν. In Vespis vs. 1523 [illegible]. Aeschylus in Eumen. vs. 124 ὤζεις· ubi Scholia: [illegible].

vs. 274. Φοινικόπτερος] Ejus meminit egregio loco Heliodorus VI. p. 268.

vs. 276. Ἔξεδρον χώραν ἔχων] Scholia: ἐκ τῆς Σοφοκλέους [illegible] Ex Sophoclis altera Tyrone principium: τίς ὄρνις [illegible] ἔξεδρον χώραν ἔχων; In iisdem Scholiis haec Sophoclis verba habentur: οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' [illegible]. Non peregrinus, sed hujus loci homo.

vs. 277. Τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις] Allusum ad locum quendam Aeschyli ex Hedonis, ut docet Scholiastes.

Ibid. Ἄτοπος] Sophocles apud Scholiastem.

Ibid. Ὀρειβάτης] Sophocles in Philoctete vs. 952. [illegible] Non volucrem, nec feram monticolam.

vs. 278. Μῆδος] Scholiastes: ζητοῦσι οἱ διδάσκαλοι [illegible] τις ὄρνις Μῆδος· Quaeritur an vera aliqua avis vocetur

Alitum collis longarum.
Venit enim argutus quidam legatus,
Novi inventor consilii,
Novarumque rerum auctor.
Igitur ite ad conferendos sermones cunctae.
Huc, huc, huc, huc.
Torotorotorotorotorotinx.
Ciccabau, ciccabau.
Torotorotorotolililinx.
Pisth. Videnne aliquam avem? Euelp. Ita me juvet Apollo, nequaquam:
Et tamen inhians in coelum suspicio.
Frustra profecto Epops, uti videtur, in fruticetum
Ingressus, sese, tanquam si ovis incubet, abscondit, charadrium imitatus.
Ep. Torotinx, Torotinx.
Pisth. ô Bone, atque jam hic aliqua venit avis.
Euelp. Sanequam avis scilicet: quaenam est illa tandem? anne vero pavo?
Pisth. Hic ipse nobis indicabit: quaenam illa est avis?
Ep. Haec non est una illarum familiarium, quas vos videtis continuo,
Sed palustris. Pisth. Papae, pulchra sane & punicea.
Ep. Quidni? siquidem & nomen ipsi sit phoenicoptero.
Pisth. Heus tu! Ep. Quid clamitas? Pisth. Alia haec iterum avis.
Ep. Sanequam alia haec jam avis, forte alienam hic sedem habens.
Pisth. Quae est illa tandem poëtae instar, aut vatis, jactatrix avis, & inficeta monticola?
Ep. Nomen huic Medus est. Pisth. Medus? ô Rex Hercules!
Quo demum pacto sine camelo, Medus cum sit, advolavit?
Euelp. Haec autem alia avis cristam habens quae est?
Pisth. Quid tandem rei illud est portentum? non itaque tu solus fuisti Epops,
Sed & hic alter. Ep. Hic quidem Philoclis est filius
Ex Epope (prognati:) ego vero avus ipsi sum paternus: ac si dicas:
Hipponicus Calliae filius, & ex Hipponico (ortus) Callias.

Pisth.

cabat Medos. Idem postea vs. 485. ad haec verba, quae de Gallo sonant, ὥσπερ καθίεται Περσικός, scribit: μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν τὸν ἀλεκτρυόνα Μῆδον ἔφη καλεῖν, ὅτι καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγεν· *Forsitan etiam in antecedentibus Gallum vocat Medum, quoniam & Persas vocabant Medos.* & inferius ad haec verba vs. 834. ἔπειτ' ἀφ' ὑμῶν τοῦ Περσικοῦ γένους, scribit, μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει. Μῆδος γὰρ λέγεται.

vs. 281. Οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;] Hunc enim prius vidit cristatum, supra vs. 93. ubi ad eum dicit Euelpis: τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας; Itaque quasi crista in Epope sit proprium; putat nunc, cum & aliam videt cristatam avem, illam etiam esse Epopem.

vs. 282. Οὗτος ἐστι μὲν Φιλοκλέους ἐξ Ἔποπος] *Iste est ex Philoclis Epope prognatus.* Scripsit autem Philocles Tragicus Tereum, qui in Epopem est mutatus, ut docet Scholiastes. Sed tutius vertere: *Iste quidem est ex Philocle Epope natus, ego autem ejus sum avus.* Ita ut Philocli tribuatur & pater Epops, & filius. Ut huc inclinem, id facit, quia infra vs. 1295. Philoclem hunc dicit cognominatum fuisse Alaudam, quae avis quodammodo similis est Epopi, sive Upupae, nempe respectu capitis: utrique enim est fastigiatum. Vide ibi Notam.

vs. 283. Ἐγὼ δὲ τούτου πάππος] Subaudi τοῦ Ἔποπος. Quasi dicat: *Ego autem sum Sophoclis Epops, qui ante Philoclem scripsit Tereum.* Haec praeeuntibus Scholiis.

ΠΕΙΣΘ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ.
ΕΠ. Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
Αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖθις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
Τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος; ΕΠ. Οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
ΠΕΙΣΘ. Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
Πῶς ἂν Κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ΕΥΕΛΠ. Ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἔσθ' ἡ 'πὶ τῶν ὀρνέων;
Ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθεν; ΕΠ. Ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
Ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦ 'γάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
Ὀρνέων; ΕΥΕΛΠ. Ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ, ἰού.
Οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
ΠΕΙΣΘ. Οὑτοσὶ πέρδιξ· ἐκεινοσί γε νὴ Δί' ἀτταγᾶς.
ΕΥΕΛΠ. Οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ· ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
Τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς; ΠΕΙΣΘ. Ὅστις ἐστί; κηρύλος.
ΕΥΕΛΠ. Κηρύλος γὰρ ἐστὶν ὄρνις; ΠΕΙΣΘ. Οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
Χ' αὑτηΐ γε γλαῦξ. ΕΥΕΛΠ. Τί φής; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;
Κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ,
Νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
Πορφυρὶς, κερχνὴς, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
ΠΕΙΣΘ. Ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων.
Ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων.
Οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
Ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασί γέ τοι,
Καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. ΕΥΕΛΠ. Τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

vs. 287. *Αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά*] Nempe quia Callias Hipponici F. opes paternas impendit scortis, ut docet Scholiastes ad hunc locum, & ad Ranas vs. 432. item ad Ecclesiaz. vs. 805. propterea, inquam, Callias iste est ὄρνις, & πτερορρυεῖ. Similiter Anaxandrides Comicus apud Athenaeum IV. p. 166. *Ὄρνις κληθήσει. Β. Διὰ τί; πρὸς τῆς Ἑστίας; Πότερον κατεδηδοκὼς τὴν πατρῴαν οὐσίαν, Ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; Α. Οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι Ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης· A. Avis vocaberis, inquit. B. Quid ita, per Vestam obsecro? An quod paternas dilapidaveris opes, quemadmodum bellus ille Polyeuctus? A. Non Hercle, sed quod mas sis a foeminis concisus.*

vs. 290. *Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;*] Scholia: *ἴσως ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὸ τὸν Κλεώνυμον πολυφάγον· forte a καταφαγεῖν fecit hoc nomen, propter voracitatem Cleonymi.* Voracem fuisse Cleonymum patet etiam ex Equitibus vs. 1286. *καὶ [illegible] ἐπίθεν φείδωνος ἐσθίει Κλεώνυμος.* Huc pertinet illud Anaxandridae: *ὄρνις κληθήσει, διὰ τί; πότερον κατεδηδοκὼς τὴν πατρῴαν οὐσίαν;*

vs. 291. *Ἀπέβαλε τὸν λόφον*] Nempe Galeae cristam, quia tanquam *ῥίψασπις* notatur, ut inquit Scholiastes; Comicus in Nubibus vs. 352. *Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.*

vs. 294. *Ἐπὶ λόφων*] Non facile est imitari argutias tales in Latino sermone, quae in eo consistit, quod aliter atque aliter accipitur vox λόφος.

vs. 297. *Οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν*] In Vespis vs. 1085. *ὑπὸ τῶν τοξευμάτων, οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.*

Ibid. *Τὴν εἴσοδον*] Scholia: *εἴσοδος δὲ λέγεται, ᾗ ὁ χορὸς εἰσῄει ἐν τῇ σκηνῇ· Dicebatur autem εἴσοδος, qua Chorus ingrediebatur.* Ingreditur autem nunc Chorus sub forma avium; & constat ex illis avibus, quae proxime sequentibus octo versibus recensentur. Scholiastes ad Equites vs. 586. *οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, καὶ Τραγικοὶ χοροὺς ἵστασαν, οἱ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο, καὶ*

PISTH. Calliasne igitur est hic ales? ut ipsi plumae defluunt.
EP. Utpote qui, cum sit generosus, a sycophantis deplumatur;
Et femellae insuper evellunt ipsi pennas:
PISTH. ô Neptune! eccum alium denuo versicolorem illum alitem:
Quo vero nomine censetur iste? EP. Hic est Catophagas.
PISTH. Num vero Catophagas alius est atque Cleonymus?
Quî tamen Cleonymus cum sit, non abjecit cristam?
EUELP. Atenim quid sibi tandem vult erecta super avium capitibus crista?
An etiam ad stadium duplex venerunt? EP. Sane quidem veluti Cares
In collibus incolunt, ô bone, securitatis ergo.
PISTH. ô Neptune! nonne vides quantum sit congregatum malum
Avium? EUELP. Apollo Rex, quae nubes! iou, iou!
Nam neque amplius conspicari licet prae earum volantium (grege) introitum.
PISTH. Hic perdix est; iste vero, ita me Jupiter juvet, attagen.
EUELP. Hic autem Penelops, & iste Alcyon.
Et quis vero ille est pone Alcyonem? PISTH. Quis ille sit? Cerylus.
EUELP. Num cerylus igitur est ales? PISTH. An non & Sporgilus?
Atque haec ipsa est noctua. EUELP. Quid ais? quis noctuam Athenas apportavit?
Pica, turtur, alauda, eleas, hypothymis, columba,
Nertus, accipiter, palumbus, cuculus, erythropus, ceblepyris,
Porphyris, cerchneïs, urinatrix, ampelis, ossifraga, picus.
PISTH. Iou, iou, quantum avium!
Iou, iou, quantum merularum!
Ut pipiunt & cursitant perstrepentes.
Numquid nobis minitantur? vae mihi, utique ora pandunt,
Et in me respiciunt & te. EUELP. Id quidem & mihi videtur.

ᾄδει μέλη. συνεστήκει δὲ ὁ μὲν Κωμικὸς, ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ἔτι δὲ καὶ ἐκ παίδων κδ'. ὡς καὶ αὐτὸς ἀπηρίθμησεν ἐν Ὄρνισιν, ἄρρενας μὲν Ὄρνεις ιβ'· θηλείας δὲ τοσαύτας· ὁ δὲ Τραγικὸς ιε'. *Nam Poëtae Veteris Comoediae, & Tragici, Choros introducebant, qui Chorica carmina agebant, & canebant. Constabat autem Comicus quidem Chorus ex viris grandaevis, & foeminis, & pueris simul, XXIV. ut & Nestor connumeravit in Avibus, masculas aves XII. totidem foemellas; Tragicus autem constabat ex XV.*

vs. 301. ΕΥ. Κηρύλος γὰρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;] EUELP. *Estne vero Cerylus avis?* PISTH. *Annon vero Sporgilus avis est, quem constat esse Cerylum?* Nempe aliter atque aliter accipiuntur voces κηρύλος & ὄρνις. Vocem ὄρνις proprie accipit Euelpis; metaphorice Pisthetaerus. Vox autem κηρύλος versu antecedente pro ave accipiebatur, nempe pro mascula Alcyone; hic autem accipitur κηρύλος pro κειρύλος i. e. *tonsor*, a κείρω, propter similitudinem soni inter η & ει. Ita de hoc loco sentit Scholiastes ad Plutum vs. 389. ubi ad vocem λήρει ibi occurrentem ita scribit: [illegible] *Sunt qui alludere dicant Comicum, ad similitudinem soni, quae est in voce λῆρει per η scripta, & quae est in λείρει (per ει scripta). Similiter ludit in voce κηρύλος, in Avibus; ubi vox illa & per η intelligitur, tanquam de ave sit dicta; & per diphthongum (ει), tanquam a κείρω tondeo, propter tonsorem quendam.* Est autem ille tonsor Sporgilus.

vs. 302. Τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;] Haec dicit respectu spectatorum, qui erant Athenis; non respectu eorum, qui sunt in scena, quae erat procul ab Athenis. Notum autem est Proverbium.

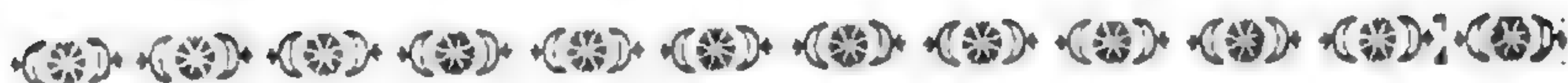

ΧΟΡΟΣ, ΕΠΟΨ.

ΧΟΡ. Ποποποποποποποποποί.
Πῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε;
Τίνα τόπον ἄρα νέμεται;
ΕΠ. Οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
ΧΟΡ. Τιτιτιτιμιπρεῦ.
Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
ΕΠ. Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
Ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.
ΧΟΡ. Πῦ, πᾶ; πῶς φῄς;
ΕΠ. Φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο,
Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
ΧΟΡ. Ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξότου 'τράφην ἐγώ·
Πῶς λέγεις; ΕΠ. Μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟΡ. Τί μ' εἰργάσω;
ΕΠ. Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς συνουσίας.
ΧΟΡ. Καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. Καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
ΧΟΡ. Κἀστὸν ἤδη πυ; ΕΠ. Παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.
ΧΟΡ. Ἔα, ἔα· προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
Ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
Ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
Παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
Γένος ἀνόσιον· ὅπερ, ἐξότ' ἐγένετό γ', ἐπ' ἐμοὶ
Πολέμιον γ' ἐτράφη.

Πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος.
Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην,
Διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
ΕΥΕΛΠ. Αἴτιος μὲν τοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.

Ἐπὶ

319. Ἄνδρε λογιστὰ] Ita Edd. pristinae; non λογιστικὼ, ut nupera, quod & metro nocet.

vs. 322. Πρέμνον] Metaphorice, pro magnitudine, ut Radix pro principio. *Veniunt habentes molem rei ingentis.* Vs. 339.

CHORUS, EPOPS.

CHOR. Popopopopopopopopoi.
Ubinam eſt, qui me vocavit?
Quo tandem in loco degit?
EP. Hic jamdudum adſum, neque amicos deſero.
CHOR. Titititimptrou.
Quam itaque tandem orationem
Amicam mecum (communicandam) habens?
EP. Popularem, tutam, juſtam, jucundam, utilem.
Duo enim viri ſubtilis ingenii huc advenerunt ad me.
CHOR. Ubi? quo? quid inquis?
EP. Ab hominibus ajo adveniſſe huc duos ſenes;
Secum autem habentes veniunt ſtipitem rei prodigialis.
CHOR. O tu, qui maximum commiſiſti peccatum, ex quo equidem natus ſum & eductus!
Quî dicis? EP. Ne meum adhuc pertimeſcas ſermonem. CH. Quid mihi feciſti?
EP. Viros admiſi amantes hujus conſortii.
CHOR. Tune illud feciſti facinus? EP. Eoque etiam facto gaudeo.
CHOR. Et jam nunc ubi ſunt? EP. Apud nos, ſiquidem apud vos ego ſim.
CHOR. Hei, hei, proditi ſumus & infanda perpeſſi!
Qui enim amicus erat, & in iiſdem pariter nobiſcum
Paſtum ibat campis apud nos,
Transgreſſus eſt inſtituta vetera,
Violavitque ſacramenta avium,
Inque dolum me devocavit, & inſidiis expoſuit
Generis impii, quod, ex quo fuit natum, ad gerendas mecum
Inimicitas increvit.

De hoc autem poſtmodum alite videbimus.
Hos vero ſenes aequum mihi videtur nunc dare poenas,
Et dilacerari a nobis. PISTH. Utique peribimus igitur.
EUELP. Cauſa tu quidem nobis es illorum malorum ſola:

Quam

vſ. 339. Νῦν] Una ſyllaba: mallem νὺν, minime νῦν.

Vvvv 3

Ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕΙΣΘ. Ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ΕΥΕΛΠ. Ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙΣΘ. Τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
Κάρτα. ΕΥΕΛΠ. Πῶς; ΠΕΙΣΘ. Κλαύσει γὰρ, ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ 'κκοπῇς.
ΧΟΡ. Ἰὼ, ἰώ. ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμιον
Ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ γε
Ἐπίβαλε, περί τε κύκλωσαι·
Ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω,
Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστιν, ὅ, τι δέξεται
Τώδ' ἀποφυγόντε με.
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
Ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ΕΥΕΛΠ. Τοῦτ' ἐκεῖνο. ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕΙΣΘ. Οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΕΥΕΛΠ. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙΣΘ. Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
Ἐκφυγεῖν; ΕΥΕΛΠ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἐγώ τοι σοι λέγω,
Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
ΕΥΕΛΠ. Τί δὲ χύτρα νὼ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙΣΘ. Γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα καταπήξον πρὸς αὐτόν. ΕΥΕΛΠ. Τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
ΠΕΙΣΘ. Ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον.
ΕΥΕΛΠ. Ὦ σοφώτατε, εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς·
Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

vs. 341. Τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων] In Ranis vs. 529. ληρεῖς ἔχων. Ibid. vs. 202. & 521. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων.

vs. 343. Ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ 'κκοπῇς] Infra vs. 1611. [illegible]

vs. 347. Δοῦναι ῥύγχει φορβάν] Infra, vs. 479. [illegible]

vs. 348. Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον, οὔτε πολιὸν πέλαγος] Ita solet dici de illis qui interitum effugere non possunt; hoc sibi voluerunt dona Scytharum ad Darium, apud Herodotum in Melpomene: miserant autem ei Avem, Murem, Ranam, & sagittas quasdam: horum donorum rationem alii aliter exponebant, Gobryas autem sic: ἢν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανὸν, ὦ Πέρσαι, ἢ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι· Nisi aves facti, o Persae, subvolaveritis in coelum; aut mures facti subieritis terram: aut ranae facti in Paludes insilieritis; non revertemini: ita his jaculis petemini. Euripides in Medea vs. [illegible]. δεῖ γάρ νιν ἢ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω, Ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος, Εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην· Oportet enim ipsam aut alicubi sub terra, Aut tollere volatile corpus in coeli profunditatem, Nisi regum domui det poenas. [illegible] Oreste vs. 1375. ποῖ φύγω, ξένοι, πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον; Quo fugiam, o hospites? in aetheremne candidum evolans, an in Pontum?

vs. 354. Τὸ δεξιὸν κέρας] Ut in praeliis; sic in Equit. vs. 243. [illegible] τὸ δεξιὸν κέρας;

vs. 353. Τοῦτ' ἐκεῖνο] In Acharn. vs. 41. οὐκ ἔλεγον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον. Ibid. 820. τοῦτ' ἐκεῖν' [illegible]. In Ranis vs. 1381. τοῦτ' ἐκεῖν'. [illegible]

Ibid. Οὗτος, οὐ μενεῖς;] In Equitibus vs. 240. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα;

vs. 356.

ΧΟΡ.

Quam enim ob rem me inde abduxisti? PISTH. Ut me sequereris.
EUELP. Ut equidem potius maximopere plorem. PISTH. Ea sane in re deliras
Valde. EUELP. Qui? PISTH. Plorabis scilicet, si semel oculi tibi fuerint excisi.
CHOR. Io, io, irrue, fac hostilem
Impetum & letalem, alasque simul
Ingere, & circumcinge:
Nam utrosque enim istos plorare oportet,
Rostroque praebere meo escam.
Nullus etenim mons umbrosus, neque nubes aetherea,
Neque canum est mare, quod accipiat (& tutetur)
Istos me effugientes.
Sed ne nunc moremur hosce vellicare & mordere.
Ubinam est ordinum ductor? inducat dextrum cornu.
EUELP. Hoc ipsum illud est: quo fugiam infelix? PISTH. At tu, non permanebis?
EUELP. Ut ab istis scilicet differar? PISTH. Atenim quomodo illos te cogitas
Effugere posse? EUELP. Nescio quo pacto. PISTH. Sed ego tibi quid dicam;
Nobis nimirum pugnandum esse manentibus, & has (armorum loco) capiendas esse ollas.
EUELP. Quid autem olla nobis proderit? PISTH. Tum quidem noctua nos non invadet.
De avibus autem istis, quae ungues habent aduncos, veruculum ocius arripe,
Atque ita defige adversum. EUELP. Oculis autem quidnam?
PISTH. Illis acetabulum inde sumtum adpone, aut catinum.
EUELP. ô Sapientissime, bene sane illud adinvenisti, & imperatorie:
Tu vero jam Niciam exsuperas machinationibus callidis.

vs. 356. Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι] *Nempe nobis manentibus pugnandum esse.*

Ibid. Λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν] Instrumenta, quibus in sacrificio usuri erant, pro armis ad defendendos se ipsos adhibent. Vide supra ad vs. 42. Videtur autem mihi respicere ad ludum illum, qui dicitur χυτρίνδα. Quia Chorus paulo ante dicebat, se velle illos duos τίλλειν *vellicare*. & mox vs. 364. dicit: ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε, πρώτην τὴν χύτραν. quod etiam in illo ludo fieri solebat. Julius Pollux IX. 113. ἡ δὲ χυτρίνδα· ὁ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται, καὶ καλεῖται χύτρα· οἱ δὲ τίλλουσιν, ἢ περικνίζουσιν, ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιθέοντες &c. mox: ἔσθ' ὅτε ὁ μὲν ἔχεται τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ περιθέων ἐν κύκλῳ &c. *In Chytrinda autem unus in medio sedet, & vocatur χύτρα, i. e. olla; ceteri autem vellicant, & undique fidicant eum, aut etiam verberant, circumcursantes* &c. *Aliquando ille tenet superiorem partem ollae, circa illam cursitans* &c.

vs. 357. Γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι] Scholia: οὐ διὰ τὴν χύτραν ὁ πρόσεισιν, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κατὰ πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί· *Non propter ollam non accedet, ut Euphronius sentit; hoc enim, nempe olla sic ostensa, terret omnes aves; sed quia noctua est Attica avis, ut & ipsi sunt.*

vs. 358. Τὸν ὀβελίσκον] Ut sit loco hastae: infra vs. 383.

vs. 362. Ὑπερακοντίζεις] In Pluto vs. 666. [illegible]

Ibid. Νικίαν μηχαναῖς] Nicias inter illustrissimos belli duces fuit. Hunc in machinis bellicis excelluisse apparet. Thucydides, qui eum magni facit, testatur eum in expeditione adversus Minoa insulam, duas quasdam turres ope machinarum cepisse. Lib III. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ Λέσβου ἅλωσιν, Ἀθηναῖοι, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ Μινῴαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων. deinde mox: ἑλὼν οὖν, ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε, μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης &c.

CHOR.

ΧΟΡ. Ἐλελελεῦ, χώρει· κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
Ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ΕΠ. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
Ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε, καὶ διασπάσαι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεῖ καὶ φυλέτα;
ΧΟΡ. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
Ἢ τίνας τισαίμεσθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
ΕΠ. Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι,
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν οἵγ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
Ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί·
Ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα· παρὰ μὲν οὖν φίλου
Οὐ μάθοις ἂν τοῦτ', ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν.
Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν, κοὐ φίλων,
Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
ΧΟΡ. Ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
ΠΕΙΣΘ. Οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
ΕΠ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστί· κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα.
ΠΕΙΣΘ. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν
Ἡμῖν· ὥστε τήν τε χύτραν
Τώ τε τρυβλίω καθίει,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον
Περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύ-
τραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας

Ἐγγύς;

vf. 365. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ'] In Vespis vf. 402. εἰπέ μοι, τί μέλλετ' ... ἐκείνου τὸν χόλον.
vf. 367. Καὶ φυλέτα] Scholia: ξυμπατριώτας· ἐπεὶ καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίονος θυγάτηρ· Communem cum eo patriam habentes. Quia & Procne Attica erat, Pandionis filia.
vf. 382. Τῆς ὀργῆς χαλᾶν] In Vespis vf. 733. τὴν ὀργὴν χαλάσαι. utrumque recte.
Ibid. Ἄναγ' ἐπὶ σκέλος] Hesychius: ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω· id est, retro. Euripides in Phoenissis vf. 1409. ὡς δ' ἄκρον ἔγχος ... ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ· Aliud cum esset redactus ut bella uti non posset, retro ibat cessim. Chion Epist. 3. ἀνάγετ' οὖν ἐπὶ πόδα, ἴθι, καὶ βουλεύεσθε· Recedite itaque nonnihil & consultate. Xenophon p. 279. lin. 40. Edit. Steph. ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα.
vf. 387. Τώ γε τρυβλίω] Scholia: ἔξωθεν τὸ σύν· Abunde assumitur praepositio σύν.
vf. 390. Τῶν ὅπλων ἐντός] Synesius Epist. 103. δρόμῳ πρὸς ἡμᾶς ἔθεον, ὡς μηδενὶ μετρίως δεῖν, ... ἐντὸς ὅπλων γενέσθαι· Currendo ad nos (armatos) properabant, ut quilibet fine vase posset togna-

CHOR. Eleleu, procede, demitte rostrum, morari non decet.
Trahe, velle, percute, excoria, primamque ollam confringe.
EP. Dicite mihi, quam tandem ob causam, omnium pessima animalium,
Perdetis, nullam passi injuriam, hos viros, & distrahetis?
Qui meae conjugis affines sunt & tribules.
CHOR. Quid enim his magis parcemus, quam lupis?
Aut quos alios puniemus, qui nobis adhuc inimiciores sint?
EP. Etsi inimici sint natura, animo certe amici:
Atque huc etiam veniunt, ut utile quid vos edoceant.
CHOR. Quo tandem hi modo utile quid nos edocere queant?
Aut ostendere, qui avis jam meis extiterint hostes?
EP. Sed ab inimicis sane multa discunt sapientes:
Cautio enim omnia conservat: ab amico autem
Illam non discas: at hostis (cautos nos esse) coëgit.
Primum enim civitates ab hominibus didicerunt hostibus, non amicis,
Exstruere alta moenia, & naves habere longas:
Illud autem repertum servat liberos, familiam, rem.
CHOR. Atqui, uti nobis videtur, primum sermones audire
Utile est: discat enim quis & ab inimicis sapiens quiddam.
PISTH. Hi vero iram remittere videntur: retro parumper cede.
EP. Illud vero justum est, mihique hanc vos gratiam facere decet.
CHOR. Et sane in nulla alia unquam tibi re contrarii fuimus.
PISTH. Magis pacem agunt
Nobiscum: quapropter ollam
Cum catino humi depone.
At hastam oportet, hoc scilicet veru,
Nos deambulare tenentes
Intra clypeos, ad ollam
Extremam, illam respicientes

E

cognoscere, coi hostem timere, & festinabant, ut intra arma essent. Thucydides Lib. I. καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ τῶν ὅπλων· οἱ γὰρ ἱππῆς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον· *Et territorium tenebant, caeterum, ut non longe ab armis progrederentur; nam Thessalorum Equites arcebant.* Idem initio Libri III. καὶ προσβολαί, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων, ὅπῃ παρείκοι· καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον, τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων, τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν· *Et excursiones, ut solebant, factae sunt Equitum Atheniensium, ubi esset opportunum: atque isti pleramque turbam velitum arcebant, ne progressi extra arma, loca propinqua urbis vastarent.* ubi Scholia vocem ὅπλων exponunt per ἐνόπλων· ut ἐντὸς τῶν ὅπλων etiam sit *intra armatos, intra castra.* Sic potest illa vox etiam apud Comicum accipi; loquitur enim quasi de castris. Versio tamen hujus loci ad mentem Scholiastae est composita.

Ibid. Παρὰ τὴν χύτραν ἄκραν] Etsi non praelientur, tamen ad ollam, quae pro clypeo est, limis respiciendum esse dicit; quia hostibus non est fidendum.

Ἐγγύς· ὡς ἐν Φυλλείου τᾶιν.
ΕΥΕΛΠ. Ἐπεόν; ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
Κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς;
ΠΕΙΣΘ. Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς,
Μαχομένω τοῖσι πολεμίοις
Ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
ΧΟΡ. Ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
Παρὰ τὴν ὀργὴν, ὥσπερ ὁπλίτης·
Κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,
Καὶ πόθεν ἔμολον,
Ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.
Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. Καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟΡ. Τίνες ποθ' οἵδε, καὶ πόθεν;
ΕΠ. Ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟΡ. Τύχη δὲ ποία κομίζει
Πότ' αὐτὼ πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν;
ΕΠ. Ἔρως βίου, διαίτης τε,
Καὶ σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. ΧΟΡ. Τί φής;
Λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. Ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟΡ. Ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
Ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
ΕΠ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν· ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
Τὸ τῇδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
Τὸ δεῦρο, προσβιβᾷ λέγων.
ΧΟΡ. Πότερα μαινόμενος;

ΕΠ.

vs. 393. Ἐπεόν;] Nunquam extra interrogationem est apud Comicum, & vix potest commodius verti quam hoc modo: *sed certe*, aut *dic verum*.

Ibid. Ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν, κατο ——] Euripides in Iphig. Taurica vs. 625. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ' ὅταν θάνω; *Quodnam vero sepulchrum accipiet me, si moriar?*

vs. 395. Ὁ Κεραμεικὸς] Quia ipsi ollis & catinis *fictilibus*, quae Graece κεράμια dicuntur, utebantur, loco clypeorum: dicere vult: si ista κεράμια ab hostibus fran-

gantur

E propinquo: nequaquam enim nobis fugiendum eſt.
Euelp. Vere? ſi tamen occubuerimus,
Ubi terrarum ſepeliemur?
Pisth. Ceramicus nos excipiet.
Ut enim publice condamur,
Imperatoribus dicemus,
Nos cum hoſtibus depugnantes
Cecidiſſe ad urbem Orneas.
Chor. Recipe te iterum in ordines, eodem (unde abieras,)
Animumque depone pronus
Juxta iram, tanquam gravis armaturae miles:
Eosque interrogemus, quinam ſint,
Et unde venerint,
Cujusque conſilii cauſa.
Io Epops, te voco.
Ep. Cujus autem rei audiendae cupidus me vocas?
Chor. Quinam hi ſunt, & unde?
Ep. Hoſpites e ſapiente Graecia.
Chor. Quaenam eos tandem fortuna induxit,
Ad aves uti venirent.
Ep. Cupido vitae veſtrae, atque conſuetudinis,
Tuique, tecumque habitandi,
Et usque una degendi. Chor. Quid ais?
Quidnam enimvero dicunt?
Ep. Incredibilia & hactenus inaudita.
Chor. Videtne aliquod operae pretium, ſi nobiſcum maneat,
Quo fretus una mecum
Aut hoſtem ſuperare poſſit,
Aut amicis prodeſſe?
Ep. Magnam aliquam narrat felicitatem,
Eamque inenarrabilem & incredibilem; haec
Omnia ſcilicet eſſe tua;
Quaeque hic atque illic ſunt,
Et ex adverſo, (veſtra etiam eſſe) adjungit.
Chor. Num mente captus?

Ep.

gantur & cumulentur, futurum ex illis Κεραμεικὸν, in quo ſepeliri poſſint, ut Athenis in Ceramico ſepeliuntur, & quidem publice, qui in bello ceciderunt.

vſ. 399. Ἐν Ὀρνεαῖς] Ludit hic etiam in vocibus ὄρνεα, aves, & Ὀρνεαί, quod eſt nomen proprium urbis in Peloponneſo

vſ. 406. Ἰὼ Ἔποψ, σέ τοι καλῶ] In Pluto vſ. 1102. σέ τοι, σέ τοι λέγω, Καρίων, ἀνάμεινον.

ΕΠ. Ἄφατον ὡς φρόνιμος.
ΧΟΡ. Ἔνι σοφόν τι φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρῖμμα, παιπάλημ' ὅλον.
ΧΟΡ. Λέγειν κέλευέ μοι, λέγειν·
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
Λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠ. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ
Εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου.
Σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
Φράσον, δίδαξον. ΠΕΙΣΘ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
Ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ,
Ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,
Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. ΧΟΡ. Οὔτι που
Τὸν, οὐδαμῶς. ΠΕΙΣΘ. Οὐκ, ἀλλὰ τὼ 'φθαλμὼ λέγω.
ΧΟΡ. Διατίθεμ' ἔγωγε. ΠΕΙΣΘ. Κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
ΧΟΡ. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙΣΘ. Ἔσται ταυταγί.
ΧΟΡ. Εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΚΗΡ. Ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυν μενὶ
Ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
Σκοπεῖν δ' ὅ, τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
ΧΟΡ. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
Πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
Τάχα γὰρ τύχοις ἂν
Χρηστὸν ἐξειπὼν, ὅ, τι μοι παρορᾷς, ἢ
Δύναμίν τινα μείζω
Παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
Ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.

Ὁ

vs. 427. Ἄφατον ὡς φρόνιμος] In Lysistrata vs. 1150. [illegible]

vs. 428. Ἔνι σοφόν τι φρενί,] Ita Edd. pristinae; nupera Ἔνι σοφόν τι καὶ φρενί;

vs. 429. Κίναδος] Vide ad Nubes vs. 447.

vs. 430. Τρῖμμα] In Nubibus vs. 259. λέγειν γενήσει [illegible]

Ibid. Παιπάλημα] Aeschrion apud Athenaeum VIII. p. 335. [illegible] Isocrates autem Atheniensis genere, nimium tritus in dicendo, mala lingua.

vs. 433. Ἀνεπτέρωμαι] Infra vs. 1438. πάντες τοῖς λόγοις [illegible]

vs. 435. Κρεμάσατον] In Acharnensibus vs. 278. ἡ δ' ἀσπὶς ἐν φεψάλῳ κρεμήσεται.

„ vs. 436. Πλησίον τοῦ 'πιστάτου] Variae hic sunt vocis ἐπιστάτης interpretationes; ut apud Scholiastem videre est. Mihi autem prae ceteris placet illorum opinio, qui censent per ἐπιστάτην hic intelligi simulacrum luteum Vulcani, qui prope focum collocari solebat; idque sic dictum fuisse, quod Vulcanus esset ἐπιστάτης, id est, Praeses & Inspector ignis, sive foci. Vide Suidam v. Ἐπιστάτης, ubi loci hujus meminit, & Illustrissimum Spanhemium ad Callimachum p. 172. *Kusterus.*"

vs. 440. & seq. Ὁ πίθηκος —— μαχαιροποιὸς] Ex Scho-

Ep. Difficile dictu, quam sit prudens.
Chor. An inest in ejus mente aliquid sapientiae?
Ep. Est callidissima vulpes,
Ipsa astutia, prompti consilii, subactus, versutus totus.
Chor. Dicere ipsum ad me jube, dicere:
Auditis enim, quos mihi narras,
Sermonibus, extollor.
Ep. Agite vero vos ambo omnem illam iterum armaturam
Receptam suspendite bonis avibus
In camino intus, prope epistatem.
Tu vero ad illos ea, quorum ego causa hos convocavi,
Edissere atque expone. Pisth. Nequaquam equidem, ita me juvet Apollo:
Nisi illae mecum tale paciscantur pactum,
Quale simius cum sua pepigit uxore,
Ensium ille faber; ut neque illae me commordeant,
Neque testiculis trahant, neque confodiant. Chor. Neutiquam istum tibi
(Culum:) non sane. Pisth. Minime hoc, sed oculos dico.
Ch. Promitto vero. Pisth. Jam nunc autem ea mihi jurejurando confirma.
Chor. Ita istis omnibus vincam judicibus,
Et his cunctis spectatoribus. Pisth. Illa vero eveniant.
Chor. Sin autem fefellero, ut uno tantum judice vincam.
Pr. Audite populi: Gravis armaturae nunc quidem milites
Sumtis secum armis revertantur iterum domum:
Nos autem consideremus, quae sint nobis praescribenda in tabulis militaribus.
Chor. Subdolum semper, & vafrum vero omnimodo
Natus est homo: at tu tamen eloquere.
Fors enim
Commodum aliquid in medium protuleris, quod mihi procurare possis, aut
Potestatem quandam majorem,
Quae praeterierit me
Imprudentem: tu autem illud perspicis. In commune, quaeso, consule.
Quod-

Scholiis: ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις. Καταδεῖται Παναίτιον πίθηκον. ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. Πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον· *Videtur Panaetium traducere, quem etiam in Insulis comoedia, cum ait: Relicto Panaetio Simio: ubi etiam coquo patre natum dicit. Simium autem eum dixit propter nequitiam.* In iisdem Scholiis est: Ὁ Παναίτιος μάγειρος καὶ μικρὸς ἦν· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδούλευε γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης, μικρὸς ὤν· *Panaetius coquus erat & parvae staturae. Notatur autem, quia uxorem suam in adulterio deprehenderit; tam enim esset parvus, erat sub imperio uxoris, quae erat magna.*

vs. 442. Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν] Ad postrema verba Scholia: μὴ ὀρύττειν, τὸν πρωκτὸν δηλονότι· *dum dicit, μὴ ὀρύττειν, ostendit culum.* Comicus in Nubibus vs. 712. καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι, καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι.

vs. 448. Ἀκούετε λεῴ· τὰς] In Pace vs. 550. ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι, τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρόν.

vs. 457. Λέγ' εἰς κοινόν] Euripides in Oreste vs. 776. ὅπερ εἰς κοινόν τι λέγειν χρή· *dignus sed in commune aliquid dicere oportet.*

Ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
Ἀγαθὸν ποιήσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
Ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ ἂν ἥκεις τὸ σὸν πράγματι γνώμην ἀναπείσας,
Λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραβῶμεν.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. Φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟΡ. Δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;
ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
Ὅ, τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
Οἳ πρὶν ὄντες πρότεροι βασιλῆς. ΧΟΡ. Ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕΙΣΘ. Ὑμεῖς
Πάντων ὁπόσ' ἐστίν· ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ
Ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
Καὶ γῆς. ΧΟΡ. Καὶ γῆς; ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟΡ. Τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕΙΣΘ. Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
Ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
Προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
Γῆν δ' οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
Ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
ΧΟΡ. Ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
ΕΠ. Οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία.
ΕΥΕΛΠ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τολοιπόν.
ΕΠ. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ;
ΠΕΙΣΘ. Ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τοπαλαιόν,
Ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.

Αὐ-

vs. 459. Ἀγαθὸν ποιήσας] In Pluto vs. 535. οὐ γὰρ ἂν πορίσαι τι δύναι' ἀγαθόν;

vs. 462. Προπεφύραται λόγος] Scholia: ἐντετριμμένος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων. *Paratus est; metaphora ab illis qui farinam subigunt, posteaque mazas faciunt.* In Thesmoph. vs. 81. ἔστ' κακὸν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

vs. 465. Μὰ Δί' ἀλλὰ] *Non certe coenaturi; sed dicere quaero* &c. μὰ semper est negantis apud Aristophanem & plerosque veterum.

Ibid. Λέγειν ζητῶν] In Vespis vs. 1025. τὰς ζητοῦντας καινόν τι λέγειν καζευρίσκειν [illegible].

Ibid. Λαρινὸν] Scholia: λιπαρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λέγονται γὰρ τινες λαρινοὶ βόες, οἱ λιπαροί· *Pingue, per metaphoram a bobus; dicuntur boves quidam larini, pingues nempe.* Comicus in Pace vs. 925. τί δαὶ δοκεῖ; βοΐδιῳ λαρινῷ βοΐ; ubi vide Notam.

vs. 466. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ] Videtur imitatus Eupolidem, quod libenter facit, cujus locus est apud Stobaeum XLI. καὶ μὴν πολλῶν παρόντων, οὐκ ἔχω τί λέξω· οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ὑμῖν· *Equidem cum multa se offerant, non habeo quid dicam; tam valde doleo, cum remp. video, qualis est apud vos est.* Et Noster ordiebatur orationem a καὶ μὴν· & utrique est sermo de corrupto Reip. statu.

vs. 471. Πεπάτηκας] Scholia: τὸ δὲ πατεῖν ἴσον ἐστὶ

τῷ

Quodcunque autem mihi
Bonum conciliaris, illud erit commune.
Sed itaque cujus rei causa huc venire animum induxisti,
Dic confidenter: neutiquam enim pacta ante (quam quid velis, acceptum fuerit) violaverimus.
Pisth. Et sane summopere prurio, praeparataque mihi est una oratio,
Quam porro subigere (& perficere) nihil vetat. Puer, affer corollas:
Ad manus aquam ocius quis ministret. Chor. Coenaturine sumus, aut quid?
Pisth. Haud sanequam: sed dicere quaero jampridem magnam aliquam rem, & pinguem,
Quae istorum emolliat mentes: haud levem sane vestri causa dolorem capio,
Qui, cum antea reges essetis. Chor. Nos reges fuimus? cujus? Pisth. Utique vos
Omnium, quaecunque sunt: me primum, & isto, ipsoque Jove
Veteriores; ante Saturnum & Titanas extitistis,
Atque Terram. Chor. Atque Terram? Pisth. Omnino vero. Chor. Illud profecto non sciveram.
Pisth. Indoctus nimirum natus es, atque indiligens, neque Aesopum trivisti,
Qui dicit alaudam omnium primam fuisse avem,
Ipsa Terra priorem; deinde morbo patrem ejus fuisse extinctum,
Cum Terra hactenus esset nulla; illum autem jacuisse insepultum ad quintum usque diem; hanc vero consilii expertem
Prae ineluctabili rei difficultate patrem suum in capite contumulasse.
Chor. Pater itaque alaudae nunc conditus est post mortem in Cephalis.
Ep. Nonne itaque, si Terra priores, prioresque Diis extiterint,
Ad eos utpote antiquissimos juste pertinebit regnum?
Euelp. Ita profecto: quapropter valde inposterum oportet te rostrum alere.
Ep. Nonne cito sceptrum Jupiter restituet Pico?
Pisth. De Diis sane, eos in homines non habuisse imperium antiquitus,
Neque regnasse, sed Aves, multa sunt indicio.

Ne

τῶ ἐνδιατρίψει.

vs. 472. Ὃς ἔφασκε κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι] Dum differit de Primatu avium apud Aves Hoiidas, fundamentum ponit Aesopicas fabulas, quibus nihil est incredibilius; dum autem de eadem re ad Homines verba facit infra in Parabasi, ex intimis Philosophiae penetralibus orditur: utrobique autem jocatur.

vs. 474. Γῆν δ' οὐκ εἶναι] Terram autem non fuisse, ubi scilicet sepeliri posset.

„ vs. 475. Τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι] „ Hinc avem hanc ἐπιτυμβίδιαν vocavit Theocritus I. vII. „ VII. vs. 23. ad quem locum vide Scholiasten. Küster. „

vs. 476. Κεφαλῆσι] Scholia: [illegible] Κεφαλῆς γὰρ, δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Alludit ad pagum. Cephalenses enim [illegible], [illegible] Acamantidis tribus.

vs. 479. [illegible] Supra vs. 348. [illegible]

vs. [illegible]. [illegible]] A δρῦς quercus, & κολάπτειν sculpere; quia picus rostro tundit & rimatur cortices quercuum, escam sibi quaerens. Cum autem quercus Jovi sacra sit, ut Virgilius ait, Sicubi magna Jovis antiquo robore quercus; Upops merito dubitat, an Jupiter sceptrum [illegible] sit Pico, qui solent Jovis arborem laedere, & inde cibum petere. Ex Scholiis.

Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει,
Ἦρχέ τε Περσῶν πρότερον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου·
Ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ΕΠ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχει καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.
ΠΕΙΣΘ. Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε, καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,
Ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,
Ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
Σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτασπιδολυροπηγοί·
Οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥΕΛΠ. Ἐμὲ τοῦτο γ' ἐρώτα.
Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν Ἄστει,
Κἄρτι 'καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσεν.
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἁλιμουντάδε, κἄρτι προκύπτω
Ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
Κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
ΠΕΙΣΘ. Ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευεν.
ΕΠ. Τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙΣΘ. Καὶ κατέδειξέ γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥΕΛΠ. Νὴ τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν
Ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
Ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
ΠΕΙΣΘ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
Χ' ὁπότ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
Τοὺς πυροὺς ἂν, καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

ΕΠ.

vs. 485. Περσικὸς ὄρνις] Infra vs. 708. ὁ δὲ γῦπ', ὁ δὲ Περσικὸς ὄρνις. Cratinus Comicus apud Athenaeum IX. p. 374. ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλιγόφωνος ἀλέκτωρ: *Sicut Persicus gallus alta voce cantans quolibet anni tempore.* Athenaeus XIV. p. 655. καὶ μήποτε πρῶτον ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰς ἔξω τόπους διεδόθησαν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ Περσίδι· *Et forsitan in Samo primum extiterunt & educati sunt (pavones,) atque in alia loca deportati, ut Galli in Persis.*

vs. 486. Διαβάσκει] In Thesmoph. vs. 793. βάσκετ', ἐπείγετε.

vs. 488. Καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς] Apud Herodotum in Polyhymnia ad Xerxem dicitur: ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι· *Quemadmodum magnus & potens factus es exiguo tempore, ita rursus cito eris humilis.* Vide ad Equites vs. 754.

vs. 489. & seq. Ἐὰν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ, ἀναπηδῶσιν] Tanquam de citharoedo, aut citharistria; ut Eccles. vs. 737. σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι, πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

vs. 494. Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου] Solebant tunc nomen imponere infantibus; infra vs. 923. ἐν ᾗ τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ, καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην. Solebant etiam pervigilare tunc, aut in feram noctem convivari. Eubulus Comicus apud Athenaeum XV. p. 668. ἄγε, γυναῖκες, ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε· *Age, mulieres, facite ut tota nocte, decima post infantem natum, saltetis.* Hinc Euelpidi illud infortunium noctu accidit.

vs. 495. Οὗτος ἄρ' ᾖσεν] In Vespis vs. 100. τὸν ἀ-

λεκτρυόνα

Ne longe abeam, primum vobis oſtendam gallum regno potitum eſſe;
Namque imperium tenuit Perſarum ante omnes, Darium quoque & Megabyzum;
Quamobrem nominatur etiam Perſicus ales, ex eo nempe imperio.
Ep. Eapropter videlicet nunc etiam uti magnus Perſarum rex graviter incedit
In capite criſtam gerens, tiarae inſtar, ſolus alitum, rectam.
Pisth. Tantum autem potuit, tantaque ejus tum fuit imperii magnitudo & dignitas, ut ad hoc usque tempus,
Propter poteſtatem, quam tunc olim obtinuit, quando ſolummodo diluculo cantaverit,
Exſiliant omnes ad opus, aerarii, figuli, coriarii,
Sutores, balnearii, farinae venditores, clypeorum lyrarumque confectores,
Et calceis indutis ad res ſuas nocte properent. Euelp. Illud quidem ex me quaere.
Laenam enim perdidi miſer e Phrygia moliique lana, iſtius opera.
Ad nominalia enim aliquando pueri celebranda vocatus perpotabam in Urbe,
Atque jam obdormiebam: priusquam vero ceteri coenarent, gallus iſte cecinit:
Ego autem diluculum eſſe ratus Alimuntem diſceſſi, & tantum quod proceſſeram
Extra murum: ibi graſſator percutit mihi clava dorſum;
Ex quo vulnere procido: dumque opem imploraturus eram, hic me veſte ſpoliavit.
Pisth. Milvus itidem Graecis tunc imperitavit, regnoque potitus eſt.
Ep. Graecis? Pisth. Hic utique primus, cum regnum obtineret, docuit
In genua procumbere milvis viſis. Euelp. Ita me Bacchus amet, ego quandoque
Provolvebar milvo conſpecto, & ſupinus cum jacerem hiante ore,
Obolum deglutivi, vacuumque aere ſacculum domum retuli.
Pisth. Aegypti quoque & totius Phoeniciae cuculus erat rex:
Et cum cuculus dixerit coccy, univerſi Phoenices
Frumenta & hordeum in arvis demetebant.

Ep.

καλινδούμενοι δ', ὡς ἔδ' ἐφ' ἑσπέραν.

vſ. 496. Ἐχώρουν Ἁλιμουντάδε] Ibam verſus Alimuntem. Scholia: δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς· *Pagus Leontidis tribus* eſt Ἁλιμοῦς. Eſt autem δε pro εἰς, ut infra vſ. 507. πεδίονδε.

„ Ibid. Κἄρτι] Sic reſcripſi auctoritate. MS. Vat. „ pro κάτω προκύπτω, ut priores Editt. habent. Sen- „ ſus autem eſt: *Et modo porta urbis egreſſus eram,* „ *cum* &c. vel: *Et eo ipſo tempore, quo porta urbis egre-* „ *dior* &c. Kuſterus." Editio Farrei: κἄτι.

vſ. 501. Προκαλινδεῖσθαι]. Ex Scholiis: ἔαρος ἀρχομένου ἰκτῖνος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα —— ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι καλινδοῦνται —— & mox: οἱ πένητες ὡς ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο, καὶ προσεκύνουν αὐτόν· *Vere incipiente milvius apparet in Graecia, quo re laeti procumbentes volutabant ſe ipſos humi. Pauperes ab hyeme jam liberi, volutabant ſe proſtrati, & adorabant eum.* Poſt hyemem ſtatim apparere milvium patet etiam ex Comico infra, vſ. 714. ubi de hyberno tempore locutus inquit: Ἰκτῖνος αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει. Adorare autem ſolebant etiam ciconias, qui primum illas conſpicabantur; Philoſtratus Epiſt. 44. τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτον θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι.

vſ. 503. Ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κενὸν οἴκαδε τὸν θύλακον] *Obolum, (quem in ore habebam) quo farinam eram empturus, deglutivi; atque ita domum retuli vacuum ſaccum farinarium.* De pecunia in ore, & de ſacco farinario in Ecclesiaz. vſ. 813. μεστὴν ἄρτι τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων· κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα· ἔπειτ' ἐπέχοντος ἀρτί μου τὸν θύλακον, ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκοῦν. Nempe & iſte cum vacuo abivit ſacco farinario. De pecunia in ore condenda vide in Veſpis vſ. 787.

ΕΠ. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.

ΠΕΙΣΘ. Ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
Ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλαος,
Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δωροδοκοίη.

ΕΥΕΛΠ. Τουτὶ τοίνυν γ' οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
Ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
Ὁ δ' ἀνεστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὅτι δωροδοκοίη.

ΠΕΙΣΘ. Ὁ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων. ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
Αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν·
Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων, ἱέρακα.

ΕΥΕΛΠ. Νὴ τὴν Δήμητρ', εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙΣΘ. Ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστὶ,
Τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
Ὤμνυέ τ' οὐδεὶς τότ' ἀνθρώπων θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους, ἁγίους τ' ἐνόμιζον·
Νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, μανᾶς.
Ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
Βάλλουσ' ὑμᾶς· κἀν τοῖς ἱεροῖς
Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
Ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·

Εἶτα

vs. 507. Ψωλοὶ] Erant enim circumcisi, ut constat ex Herodoto.

vs. 510. Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις] Scholia: ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐποιεῖν ὄρνιθας εἰς κόσμον· *Quoniam solent in sceptris, in summa parte, efformare Aves, ad ornatum.* Herodotus in Chione, de Adoniis: ἐν' ἑκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἐπεστι πεποιημένον, ἢ μῆλον, ἢ ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ ΑΙΕΤΟΣ, ἢ ἄλλο τι· *In quovis autem sceptro inest fabricatum, vel malum, vel rosa, vel lilium, vel AQUILA, aut aliud quid.* Etiam in Jovis sceptro *Aquila* sedebat, secundum Pindarum, cujus locum mox adducam ad vs. 515. Scholiastes ad Aves, infra vs. 1354. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνώτερον μὲν ΠΕΛΑΡΓΟΝ τιθέασι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ· *Quapropter in sceptris in superiore quidem parte efformant CICONIAM; in inferiore autem equum fluviatilem; significantes, violentiam subjici justitiae.*

vs. 511. Ἤδη 'γώ] Ita recte edidit Cl. Kusterus. Edd. pristinae ᾔδειν 'γώ.

vs. 513. Ἀνεστήκει] Mallem ἂν ἑστήκει vel ἂν εἱστήκει.

Ibid. Λυσικράτη τηρῶν, ὅτι δωροδοκοίη] *Lysicratem observat quibusnam muneribus corrumpatur.* Hic notatur tanquam munerum captator. In Ecclesiazusis vs. 629. tanquam deformis.

vs. 515. Αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Scholia: δέον εἰπεῖν, ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ· οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος· Εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός· ἢ, ἐπειδὴ εἰώθεσαν τὰ ἀφιερωμένα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἱδρύειν· *Ita dixit, cum dicendum fuisset, in sceptro; sic enim Pindarus: Dormit autem in sceptro Jovis aquila. Aut, quia solebant sacratas cuivis Deo aves, collocare in capite* statuarum, quae erant illorum deorum. Locum Pindari descripsi, ut habetur Pythiorum I. vs. 10. quia in Scholiis male editum erat: Εὕδει γ' ἀνασκήπτῳ Διὸς, pro Εὕδει γ' ἀνὰ σκάπτῳ Διός. Verbum autem ἕστηκε apud Comicum significat: *Erectus & dedicatus est*, & intelligitur de simulacro Jovis: ita occurrit apud Lucianum in Dialogo Jovis & Ganymedis.

vs. 516. Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ'] Minerva: de qua & in Equitibus vs. 1089. καί μοι 'δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι.

vs. 521. Λάμπων] Iste erat vates: mentio ejus & infra vs. 989.

Ibid.

Ep. Hoc nimirum illud eſt proverbio jactatum: Coccy, recutiti in agros (abeunt meſſis faciendae cauſa).
Pisth. Tantam autem obtinuerunt imperii poteſtatem, ut, ſi quis etiam regnaret
In Graecorum civitatibus Agamemnon aut Menelaus,
Supra ſceptra conſidebat avis, particeps eorum, quae acciperet dona.
Euelp. Id equidem ignoraveram; atque adeo admiratio me inceſſebat,
Si quando prodierat Priamus aliquis (in ſceptro ſummo) avim tenens in tragoediis,
Qui erectus Lyſicratem obſervabat, ut ne muneribus corrumperetur.
Pisth. Quod autem omnium maxime mirandum eſt; Jupiter ille, qui nunc regnat,
Aquilam avem gerit in capite, ut qui rex ſit;
Ejusque filia noctuam; Apollo vero, tanquam famulus, accipitrem.
Euelp. Cererem obteſtor, ut iſthaec belle dicis: quam enimvero ob cauſam iſta habent?
Pisth. Ut, cum quis ſacrificat, ipſisque in manus, ut ſacrorum eſt ritus,
Exta deponit, prius quam Jupiter, ipſae exta accipiant.
Nemo tunc hominum per Deum aliquem jurabat, ſed per aves univerſi:
Et hactenus etiam Lampon per anſerem jurat, cum decipit aliquem.
Tanto opere vos omnes antehac venerabiles & ſanctos habuerunt:
Nunc autem mancipia, ſimplices, & ſervuli viles (cenſemini:)
Jamque adeo tanquam inſanos
Sic vos feriunt: atque etiam in templis
Nemo non, ut vos capiat, auceps
Tendit laqueos, tendiculas, virgas, (viſco illitas)
Septa, nebulas, retia, pedicas.

Deinde

Ibid. Ὄμνυσι τὸν χῆνα] Scholia: ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ οὕτως ἐπετήδευσαν ὀμνύναι· *Socratici primi ſic voluerunt jurare.* Vide ad Veſpas vſ. 83.

vſ. 523. Μανᾶς] Μανῆς eſt nomen ſervile. Infra vſ. 1311. & 1329. & alibi. Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 263. ὁ γὰρ ἐν τότε ἦν Μάνης οὔτε Σῆκις οὐδενὶ δοῦλος. Vide ſupra ad vſ. 31.

vſ. 524. Μαινομένους] Propter praecedens Μανῆς hoc intulit.

vſ. 525. Κἀν τοῖς ἱεροῖς] Nam in templis tutae debebant eſſe aves, tanquam Diis ſupplices; nefas autem violare ſupplices Hinc cum Ariſtodicus Cumaeus in templo apud Branchidas nidos avium detraxiſſet, & pullos exemiſſet; ex adyto talis vox audita fertur; ἀνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾷς ποιεῖν; τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις; *Impiiſſime hominum, cur haec audes facere? meosne tu ſupplices e templo diripis?* ut eſt apud Herodotum in Clione. Apud Euripidem tamen Ion aedituus Apollinis Delphici pellit aves e templo, in cognomini dramate vſ. 106. πτηνῶν τ' ἀγέλας, αἳ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν· *Et greges avium, quae laedunt ſacra donaria, ſagittis meis fugabimus.* mox ibi avibus advolantibus minatur ſe eas jaculo petiturum, ubi inter alia vſ. 170. ἔα, ἔα, τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις; ψαλμοί σ' εἴρξουσι τόξων. οὐ πείσῃ; χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ παιδούργει, ἢ νάπος Ἴσθμιον· *Eja, eja, quaenam haec avis nova acceſſit? num ſub pinnis nido deſtinatas feſtucas poſitura ad pullos procreandos? arcebit te hinc arcus mei ſonitus. Nonne parebis? Abi & in verticibus Alphei pullos procrea, aut in nemus Iſthmium profecta.*

vſ. 527. & ſeq. Ἵστησι —— παγίδας —— πηκτάς] Athenaeus Lib. I. p. 25. οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὀρνέοις εἴων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ τὰς κίχλας καὶ πελειάδας ἱστάντες· *Nec aërem vero Heroës avibus reliquerunt liberum, qui laqueos & retia turdis & columbis tendebant.* Vide & ſupra vſ. 195

vſ. 528. Ἕρκη] Etiam retis ſpecies. Euripides in Bacchis vſ. 955. Καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὥς, λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν· *Atqui puto eas in ſylvis, velut aves, lectorum detineri gratiſſimis in ſepibus.*

Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
Κ' οὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
Ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
Ἀλλ' ἐπικνῶσι τυρὸν, ἔλαιον,
Σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες,
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
Κἄπειτα κατασκεδάσαι θερμὸν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν
Αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.
ΧΟΡ. Πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
Ἤνεγκας, ἄνθρωφ', ὡς
Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
Πατέρων κάκην, οἳ
Τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
Ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
Σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
Συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
Τὰ νεόττια, κἀμαυτὸν, οἰκήσω δή.
Ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
Εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕΙΣΘ. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι·
Κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα.
ΕΠ. Ὦ Κεβριόνα, καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
ΠΕΙΣΘ. Κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν.
Κἂν μὲν μὴ φῇ, μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον προαυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν

Διὰ

vf. 531. Ταῦτα δοκεῖ] Mallem ταῦτ' ἰδεῖν.

vf. 533. Ἀλλ' ἐπικνῶσι τυρὸν —— σίλφιον] Infra vf. 1581. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον. A κνῶσι τυρὸν venit τυρόκνηστις.

vf. 535. Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ] Infra vf. 1636. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

vf. 539. ΧΟ. πολὺ] In Edd. quas vidi, omiſſum ΧΟ. cum tamen perſpicuum ſit, haec Chorum dicere.

vf. 542. Κάκην] Euripides in Iphig. Taurica vf. 676. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι· *Etenim timiditatis & ignaviae probrum mihi conciliabo.* ubi vide Notam Barneſii.

vf. 545. Κατὰ δαίμονα] In Equitibus vf. 147. ἀλλ' ὅδε προσέρχεται κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. Hippocrates Epiſt. 18. κατὰ δαίμονα τῷ ὄντι ἐστεδόμενος.

vf. 553. Πλίνθοις ὀπταῖς] Herodotus in Clione, ubi deſcribit, quomodo Babylon fuerit aedificata: ἐπεὰν δὲ πλίνθους ἱκανὰς, ὤπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι· *Cumque lateres duxiſſent, quantum ſat erat, torruerunt eas in caminis.*

vf. 555.

Deinde vos captos vendunt universos;
Et emtores manibus imum vobis ventrem contrectant.
Neque tantum, quandoquidem haec talia facere videatur,
Vos assatos apponunt;
Sed rasum insuper adjiciunt caseum, oleum,
Silphium, acetum; istaque simul conterentes,
Jusculum aliud dulce & pingue (conficiunt,)
Illudque percoctum & calidum effundunt
In vos ipsos,
Tanquam si morticinae carnes essetis.
CHOR. Longe vero, longe acerbissimam rem
Apportasti, mi homo, ut
Deplorem meorum
Ignaviam patrum, qui
Hosce a majoribus traditos honores
Ad meam usque aetatem non propagarint, sed aboleri siverint:
Tu vero Deo mihi propitio, &
Peropportune advenisti mihi servator.
Tibi etenim commissis
Pullisque meis, & memet ipso, (secure) degam.
Sed quid facere expediat, tu nos nunc praesens edoce: nam vivere nos certe indignum est,
Nisi recuperaverimus omni pacto regnum nostrum.

PISTH. Et primum itaque moneo, una ut avium sit urbs;
Deinde ut omnis aër circum, atque universum hocce intervallum,
Communiatur magnis lateribus coctilibus, uti Babylon.
EP. O Cebrione & Porphyrion, quam horribilem urbem!
PISTH. Porro autem cum illa fuerit excitata, imperium ut a Jove repetatis:
Si quidem non dimiserit, & noluerit, neque statim agnita virium suarum imbecillitate consenserit,
Sacrum ipsi bellum indicatis, Deosque vetetis.

Per-

vs. 554. Ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων] Cebriones fuit unus ex Gigantibus; hic autem tanquam avem cum nominat, simul cum Porphyrione, qui etiam fuit Gigas; sed est etiam ejusdem nominis avis quaedam: infra vs. 1249. πέμψας δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν ὄρνις ἐπ' αὐτὸν —— πλεῖν ἑξακοσίους· —— καὶ δή ποτ' εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα. Facit autem istorum mentionem, quia & ipsi contra deos insurgunt, ut Gigantes.

vs. 556. Γνωσιμαχήσῃ] Euripides in Hercule Furente vs. 706. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὸν ἥσσονα, τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν. Scholiastes Comici ad praesentem locum: γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ, γνῶναι ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη, ἐνδῶσαι· ita & Hesychius; sed addit: ἢ μετανοῆσαι· ut hoc verbum non tantum significet: *Agnoscere se imparem esse ad certandum cum aliquo;* verum etiam *poenitentia duci, improbare priorem sententiam, & ei adversari.* Hinc Pollux VI. 115. coniungit: μεταμελῆσαι, μετανοῆσαι, γνωσιμαχῆσαι, μεταγνῶναι, & similia.

Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
Ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
Καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτι κείνας.
Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
Ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
Ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν.
Ἢν δ' Ἡρακλεῖ τις ὗν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·
Κἂν Διῒ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
Ὧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
ΕΥΕΛΠ. Ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
ΕΠ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιούς,
Οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕΙΣΘ. Ληρεῖς, καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
Πέτεται, θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
Αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν· καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε.
Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
ΕΠ. Ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
ΠΕΙΣΘ. Ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὴ ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
Τοὺς δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθέν,
Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
ΕΠ. Οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
ΠΕΙΣΘ. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσι,

Καὶ

vs. 558. Ἐστυκόσι] Omnes quas vidi Edd. ἑστυκόσι.

vs. 560. Ἐπιβάλλειν σφραγῖδα] In Thesmoph. vs. 421. ταῖς γυναικωνίτισι σφραγῖδας ἐπιβάλλουσι.

vs. 562. Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα] De his legatis ad Deos, & ad homines mittendis dicit quidem & infra vs. 843. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω· ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω. Sed illi ad Deos quidem non mittuntur, quod appareat; prius enim a Diis veniunt Legati Neptunus, Hercules, & Barbarus quidam deus, qui adveniunt vs. 1564. ad homines autem missus est legatus κατὰ τὸ σιωπώμενον, qui redit vs. 1271.

vs. 566. Ἀφροδίτῃ —— φαληρίδι] Venerem cum Phaleride jungit, alludens ad Phaletem, sive Phallum, qui est penis coriaceus.

vs. 567. Ποσειδῶνι —— νήττῃ] Neptunum deum marinum conjungit cum anate, ave aquatica. quae videtur a νέω, sive νήχεσθαι, natare, dici.

vs. 568. Ἡρακλεῖ —— λάρῳ] Deum voracem jungit avi voraci. De deo in Pace vs. 731. τὸν δ' Ἡρακλέα τὸν μάττοντα, καὶ τὸν πεινῶντα. de Ave, Matron in Parodia apud Athenaeum IV. p. 134. —— πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς· Esurienti laro avi similis

vs. 568. Μελιτοῦντας] Ellipsin hic esse Praepositionis καὶ dicit Scholiastes.

vs. 569. Κἂν Διῒ θύῃ βασιλεῖ —— βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος] Ex Scholiis: ἐπεὶ καταφερὴς ὁ Ζεύς, καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρέλαβε, διὰ τοὺς ὄρχεις· Quia Jupiter est intemperans circa res venereas, & magnus adulter, propterea Poëta sumsit & cum eo junxit orchilum, propter similitudinem vocum ὀρχίλος, & ὄρχεις· sunt autem ὄρχεις coleí, sive testes. Hoc aliud patet etiam cum dicit mactandum orchilo σέρφον ἐνόρχην, coleatum. Etiam in Vespis vs. 1511. fit mentio hujus aviculae & simul allusio, sed non tam ad ὄρχεις, quam ad ὀρχεῖσθαι.

vs. 570. Ὧ προτέρῳ δεῖ —— σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν] Similiter πρόβατον ἐνόρχην προθύειν dixit Plato Comicus apud Athenaeum X. p. 441. Πρῶτα μὲν ἡμῖν καὶ [illegible] προβάτοις [illegible] ἐνόρχης, ἀμνὸς ἐγκείμενος· Primum enim mihi juventutis [illegible] sacrificatur [illegible] [illegible],

ovj.ius

Per vestram regionem rigente vena transire,
Sicuti antea adulterium in Alcmenis commissuri descendebant,
Alopis, & Semelis: sin vero adeant, ut imprimatis
Signum eorum mentulae, ne amplius illas possint.
Ad homines autem alium alitem vos mittere legatum jubeo,
Ut avibus dehinc operentur, utpote regnum adeptis,
Et deinde demum Diis; adsignent autem decore
Diis alitibus, quod singulis conveniat:
Veneri si faciat, avi Phaleridi triticum offerat:
Si quis Neptuno suem sacrificet, triticum anati adoleat:
Herculi vero si bovem, gaveae placentas libet mellitas:
Si Jovi immolet Regi arietem, rex est orchilus avis,
Cui ante ipsum Jovem decet alatam formicam testibus praeditam mactare.
Eυεlp. Risi super immolato serpho: nunc intonet magnus ille Jupiter.
Ep. Etenim quo pacto nos homines existimabunt esse Deos, non vero graculos,
Quippe qui volemus, alasque habeamus. Pisth. Garris; nam & ipse utique Mercurius
Volat, etsi Deus sit, alasque gerit, aliique itidem Dii permulti:
Videnne vero Victoriam, ut volet aureis alis, ipsumque etiam Cupidinem.
Iridem quoque Homerus dixit adsimilem esse trepidae columbae.
Ep. Nonne Jupiter intonabit, vobisque aligerum immittet fulmen?
Pisth. Si vos tamen prae inscitia nihil esse duxerint,
Illos autem vere Deos, qui sunt in Olympo, tunc oportet passerum nubem subvolantem,
Seminilegularumque, ex agris semen eorum sublectum consumere:
Et tum ipsis Ceres esurientibus triticum distribuat.
Ep. Certe recusabit, ipsamque videbis causas praetexentem.
Pisth. Corvi itidem jumentorum, quibus terram perarant,

Ovium-

amulus panis praegnans.

vſ. 571. Ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ] Propterea jocosa res ei videtur *Serphus immolandus*; quia verbum σφαγιάζειν magnis victimis convenit, non autem bestiolae tam minutae.

vſ. 572. Κολοιοὺς] Synecdoche speciei pro genere.

vſ. 575. Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν] Ulpianus in Orat. Demosthenis contra Timocratem, ad haec verba, Νίκας ἀκρωτήρια, scribit: ἀκρωτήρια δὲ λέγει οἱονεὶ τὰ πτερά· οὕτω γὰρ γράφεται ἡ Νίκη. Τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται, Νίκης Ἀθηνᾶς εἶναι ἄγαλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει. ταύτης δὲ τὰς πτέρυγας, χρυσᾶς οὔσας, ἐπιχειρῆσαί τινας κακούργους ἀφελέσθαι· καὶ ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν οἱ κακοῦργοι. *Per ἀκρωτήρια intelligit orator alas; sic enim pingitur Victoria. Quidam exponunt Victoriae Minervae simulacrum esse in arce. Ejus alas, quae essent aureae, instituisse quosdam nebulones detrahere, & ipsos suis manibus periisse.* De alis Victoriae lepide jocatur Aristophon Comicus apud Athenaeum XIII. p. 563. Εἶτ' οὐ δικαίως ἐστ' ἀπεπτερωμένος Ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' ἐκεῖνος ἐμοί. Ἐτάραττε κἀκείνους γάρ, ἐμβάλλων στάσεις, Ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὡς δ' ἦσαν ἐν θεοῖς κακαὶ στάσεις, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά, Ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν, Δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω. Τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε, τῇ Νίκῃ φέρειν Ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Ibid. Καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε] Infra vſ. 697. Ἔρως ὁ ποθεινὸς στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν.

vſ. 576. Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος] Scholia: [illegible] παίζων· οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας· Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. [illegible] Ὁμήρου τοῦτο φέρεσθαι· εἰσὶ γὰρ καὶ Ὕμνοι. *Mentitur per jocum; non enim de Iride, sed de Minerva & Junone dixit Homerus: Αἱ δὲ &c. Quidam vero in aliis dicunt poëmatis Homeri istud extare; sunt enim & Hymni.* ubi pro Ὕμνοι scripsi Ὕμνοι. Vide infra vſ. 610.

vſ. 583. & seq. Οἱ δ' αὖ κόρακες —— τὼ ὀφθαλμὼ ἐκκοψάντων] Infra vſ. 1611. ὁ κόραξ [illegible] ἐκκοψάντων autem pro ἐκκοψάτωσαν Attice, ut saepe alias.

Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ.
Εἶθ' ὅγ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥΕΛΠ. Μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοϊδαρίω τὼ 'μὼ πρῶτ' ἀποδῶμαι.
ΠΕΙΣΘ. Ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΧΟΡ. Λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
ΠΕΙΣΘ. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
Ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς, καὶ κεγχρίδων, ἐπιτρίψει.
Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται·
Ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
ΕΠ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.
ΠΕΙΣΘ. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά.
Τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν.
Ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΧΟΡ. Πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
ΠΕΙΣΘ. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
ΕΥΕΛΠ. Γαῦλον κτῶμαι, καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
ΠΕΙΣΘ. Τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ', οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο,
Τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες,
Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
ΕΥΕΛΠ. Πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ΕΠ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
ΠΕΙΣΘ. Ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι.
Ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀπεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
ΧΟΡ. Πῶς δ' εἰς γῆρας πότ' ἀφίξονται; (καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ)
Ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

Ἔτη

vs. 584. Ἐπὶ πείρᾳ] Scholia: ἐπὶ βλάβῃ· ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν, εἰ θεοί ἐσμεν. Id est. *Malo ipsorum, ut id sentiant: aut: Ad experimentum capiendum, ut experiantur, an Dii simus*, & neglecti mala dare ipsis possimus.

vs. 585. Εἶθ' ὅγ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν] De eodem in Pluto vs. 11. ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφός.

Ibid. Μισθοφορεῖ δέ] Scholia: ὁ, δέ, ἀντὶ τοῦ γάρ. Τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ᾔτησε· *conjunctio* δὲ, *pro* γάρ. *Hoc autem dicit, quia Apollo mercedem poposcit a Laomedonte pro aedificatis muris Trojae.* Simul alludit ad μισθοφορίαν medicorum, qui Athenis publice conducebantur.

vs. 586. Μὴ πρίν γ' ἂν] Iste ostendit, nec se quidem Aves habere posse pro Diis, licet se Deos probaturae elidant oculos jumentis illorum hominum, qui negant earum Deitatem; si enim constituisset avibus divinum cultum præstare, non timeret bovibus suis, nec eas vendere cuperet. Sed forte timet ne innocens cum nocentibus plectatur, ut fit.

vs. 590. Εἷς] Omnes Edd. quas vidi εἷς. sed quid esset εἰς αὐτοὺς ἐπιτρίψει;

Ibid.

Oviumque oculos effodiant, ut nos experiantur esse Deos.
Ibi Apollo, utpote qui medicus sit, ipsis medeatur: operam enim mercede locat.
Euelp. Ut hoc ne fiat, antequam ego buculos meos binos primum vendiderim.
Pisth. Te vero si ducant esse Deum, te vitam, te terram, te Saturnum, teque Neptunum,
Omnibus illi rebus bonis affluent. Chor. Vel unum mihi istorum commodorum memora.
Pisth. Primum quidem florentes eorum uvas locustae non exedent;
Nam una noctuarum turma & cerchneidum eas perditum ibit.
Deinde neque culices semper & vermiculi ficus consument;
Sed enim eos omnes prorsum subleget unus turdorum grex.
Ep. Divitias autem unde comparabimus ipsis? illud etenim in primis amant.
Pisth. Metallifodinas illis consulentibus hae dabunt dites,
Et mercaturas lucrosas vati significabunt:
Ita ne naviculariorum quidem unus peribit. Chor. Qua ratione non peribit?
Pisth. Praedicet semper quaedam ex avibus homini auspicium capienti de navigatione:
Nunc ne naviges, hyemabit: nunc naviga, nam lucrifacies.
Euelp. Itaque jam gaulum mihi emo, & navigationi me addico, neque apud vos manere velim.
Pisth. Thesauros iis itidem argenti indicabunt, quos priores in terra deposuerunt:
Etenim aves hoc sciunt: proverbio quippe apud omnes fertur;
Nemo thesaurum meum vidit, nisi forte quaedam avis.
Euelp. Gaulum vendo, ligonem mihi comparo, hydriasque thesauros servantes effossum eo.
Ep. At quo pacto sanitatem ipsis praebebunt, quae quidem apud Deos est?
Pisth. Si in secundis vivant rebus, nonne illa est magna sanitas? omnino, puta.
Nam homo sane, qui adversa utitur fortuna, prorsus nemo sanus est.
Chor. At quomodo tandem ad senectam pervenient? etenim illa quoque est in Olympo:
An vero in puerilibus annis obire eos oportet? Pisth. Tantum profecto abest, ut trecentos ipsis In-

Ibid. Ἐκκοψάτω] Hinc Chorus Avium infra post vs. 1057. in Oda dicit deinceps homines Avibus vota facturos: ubi inter alia: [illegible]

vs. 590. Εἷς] Omnes Edd. quas vidi εἰς. Sed quid obest εἰς αὐτὰς ἐκτρίψει;

vs. 595. Τάς τ' ἐμπορίας] Infra vs. 718. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε, πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βίου κτῆσιν.

vs. 598. Νυνὶ μὴ πλεῖ] Mimesis.

vs. 599. Γαῦλον κτῶμαι] Si ex auguriis praedicere possit, quando non sit periculosum navigare, navem sibi paraturum se dicit

vs. 602. Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θ.] Scholia: Παροιμία ἐστίν. οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παραπτάμενος ὄρνις· *Proverbium est: nemo me videt, nisi forte avis aliqua praetervolans.*

vs. 606. Ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων οὐδεὶς ὑγιαίνει] Nemo penuria laborans est sanus. Sophocles apud Stobaeum: [illegible] *Sunt, qui beatum praedicent eum qui sine morbo sit; mihi vero nemo pauper videtur esse sine morbo; sed semper aegrotare.*

Ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΧΟΡ. Παρὰ τοῦ; ΠΕΙΣΘ. Παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.
Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώει λακέρυζα κορώνη;
ΕΥΕΛΠ. Αἰβοῖ· ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
ΠΕΙΣΘ. Οὐ γὰρ πολλῷ; πρῶτον μὲν οὐ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
Λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις, ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων
Δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται·
Κοὐδ' εἰς Δελφοὺς, οὐδ' εἰς Ἄμμω-
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
Ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις
Στάντες, ἔχοντες κριθὰς, πυροὺς,
Εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
Τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
Πυροὺς ὀλίγους προσβαλοῦσιν.
ΧΟΡ. Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων·
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
Ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
Ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
Ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
Ἀδόλους, ὁσίους,
Ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
Φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
Θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
Ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
Ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
ΕΠ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι

Ὥρα

vs. 610. Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς] Scholia: κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδου παίζει. Ἐννέα γάρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη· *Perperam hic etiam alludit ad illud Hesiodeum* Ἐννέα γὰρ &c. Nempe, ut supra vs. 576. cum diceret Homerum comparasse columbis Iridem.

vs. 611. Πολλῷ κρείττους] In Pluto vs. 1150. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βέλτιω πολύ.

vs. 617. Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται·] Videtur allusio esse ad voces quasdam similes; id quod adhuc facilius appareret, si ita scripsisset: ταῖς αὖ σεμναῖς ὄρνισιν &c. aut, quia sic gallinae intelliguntur, saltem: ταῖς σεμναῖς ὄρνισι &c. Quo autem alludit, videtur tale quid esse: ταῖς δ' αὖ σεμναῖς Ἐριννύσιν ἱερὸς ἐλέου βωμὸς ἔσται. Id est, *Eumenidibus vero sacra erit misericordiae ara.* Sophocles in Ajace vs. 844. σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας· *Graves Erynnyas, pedibus veloces:* praeterea notum est κατ' ἐξοχὴν illas deas vocari σεμνάς· ut autem hic voce ἐλαίας videtur alludere ad ἔλεον, sic infra voce ἐλάαν, vs. 1588. ἐλᾶαν ἐν ἐλέει ἐν τῷ ληκύθῳ. ubi Scholiastes: ἀντὶ τοῦ ἐν ἐλαίῳ, ἢ τῷ.

Insuper addituri sint Aves annos. CHOR. A quo? PISTH. A quo scilicet? a se ipsis:
An ignoras quinque hominum aetates vivere stridulam cornicem?
EUELP. Papae: quanto praestat hos nobis imperare, quam Jovem!
PISTH. Utique multo praestat: primum neutiquam
Fana nos iis aedificare oportebit
Lapidea, neque portas adstruere
Deauratis tabulis, verum sub fruticibus
Et ilicibus habitabunt.
Contra ea venerandis avibus
Arbor olivae templum erit,
Neque Delphos, nec ad Ammonem
Profecti, illic sacra faciemus; verum
Inter olivas & oleastros
Stantes, hordeaque tenentes manibus & triticum,
Precabimur ipsas extensis
Palmis, aliquam ut nobis bonorum partem largiantur:
Atque haec nobis confestim erunt
Pauxillum tritici porricientibus.
CHOR. ô Senex, qui mihi multo amicissimus ex inimicissimo es factus,
Nunquam erit, ut ego sponte mea a tua sententia discedam.
Namque tuis erectus verbis,
Comminatus sum & adjuravi,
Si tu mecum pactus
Concordibus verbis & justis,
Sine fraude, sancteque conceptis,
Iveris adversus Deos, mecum
Consentiens, fore, ut non longo tempore
Dii deinceps sceptra mea terant.
Quaecunque vero viribus efficienda erunt, ea nobis mandentur:
At quae consilio sunt administranda, illa tibi omnia concreduntur.
EP. Atqui, ita me Jupiter bene amet, haud dormitandi amplius
Tempus

οὐ πειθόμεσθα· *Non miseret nos, nec movemur.*

vs. 619. Κοὐκ εἰς Δελφούς, οὐδ' εἰς Ἄμμωνα] Infra vs. 717. ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.

vs. 624. Ἐν ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις] Supra vs. 241. τά, τε κοτινοτράγα τά, τε κομαροφάγα.

vs. 623. Ἐξάραντες αὐταῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρε] Euripides in Iphig. Taurica vs. 268. Σεβὼν δέ τις νιν Ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσηύξατ' εἰσιδών· *Quidam vero ex nobis religiose sustulit manus, & adoravit, ut eos vidit.*

vs. 628. Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν — ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἀφείμην] Euripides in Hecuba vs. 400. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι· *Hanc quidem volens filiam non dimittam.*

vs. 636. Σκῆπτρα τοὐμὰ τρίβειν] Scholia: χαριέντως εἶπε τρίβειν, καὶ ὡς ἐπὶ ἱματίου· *Facete dixit* τρίβειν, *terere, tanquam de veste.*

vs. 639. Οὐχὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν] In Lysistrata vs. 617. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν. In Thesmophoriazusis vs. 669. μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.

Ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δέ τι
Ἐσέλθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν,
Καὶ τὰ 'μὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλὰ ῥᾴδιον.
Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. Τῷ δὲ τί;
ΠΕΙΣΘ. Εὐελπίδης Θριᾶθεν. ΕΠ. Ἀλλὰ χαίρετον.
ΠΕΙΣΘ. Ἄμφω δεχόμεσθα. ΕΠ. Δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕΙΣΘ. Ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. Ἴθι.
ΠΕΙΣΘ. Ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ΕΠ. Φέρ' ἴδω.
ΠΕΙΣΘ. Φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τε, χ' οὑτοσὶ
Ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
ΕΠ. Καλῶς. ΠΕΙΣΘ. Ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
ΕΠ. Μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
Ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
ΠΕΙΣΘ. Οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία,
Καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
ΧΟΡ. Οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. ΕΠ. Τί καλεῖς; ΧΟΡ. Τούτους
 μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
Ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις,
Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ΠΕΙΣΘ. Ὢ τοῦτο μέν τοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον·
Ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
Καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
Ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον·
Ὡς δ' ἁπαλόν· ὡς δὲ λευκόν. ΕΥΕΛΠ. Ἆρα γ' οἶσθ', ὅτι
Ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

Ὅσον

vs. 640. Οὐδὲ μελλονικιᾶν] Non dubium est, quin ad vocem illius respexerit, qui Niciam in Concione increpavit, quod nimis cunctaretur suscipere praefecturam Classis in Siciliam mittendae, a qua expeditione cum Nicias deterrere Athenienses vellet, in primis magnitudinem sumtuum praetendebat, quos urbs esset factura, teste Thucydide Lib. VI. *καὶ τέλος παρελθών τις τῶν Ἀθηναίων, καὶ παρακαλέσας τὸν ΝΙΚΙΑΝ, οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ ΔΙΑΜΕΛΛΕΙΝ, ἀλλ' ἐναντίον ἁπάντων ἤδη λέγειν, ἥν τινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται· Ad extremum prodiit quidam Atheniensis, & vocato Nicia, non esse cunctandum, inquit, nec praetextus afferendos; sed opus esse ut in conspectu omnium jam dicat, quemnam apparatum ei debeant decernere Athenienses.*

vs. 641. Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾷν] In Ranis vs. 570. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾷν

vs. 644. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥᾴδιον· Ἐμοὶ ——] Ita recte Ed. Brubachii haec distribuit personis. In caeteris ante ἐμοὶ demum ΠΕΙ.

vs. 649. Ἐπανάκρουσαι] In Vespis vs. 393. ἐν ποῖς πρύμναν ἀνακρούεται.

vs. 652. Ἐν Αἰσώπου λόγοις ἐστὶν λεγόμενον δή τι] In Pace

Tempus nobis est, neque cessandi Niciae more;
Sed quam ocissime aliquid efficiendum est. Primo autem
Ingredimini in nidum meum,
Et ad festucas meas, ad praesentia sarmenta,
Nobisque nomen edite vestrum. PISTH. Atqui hoc facile est.
Mihi nomen est Pisthetaero. EP. Huic autem quodnam?
PISTH. Euelpides Thriensis. EP. Ita valeatis.
PISTH. Ambo accipimus omen. EP. Adeste igitur, ingredimini.
PISTH. Eamus: tu nos introduc. EP. Age.
PISTH. At, at, huc iterum regredere paululum. EP. Age videam.
PISTH. Dic nobis, quomodo ego & iste
Vobiscum erimus volantibus, cum volare nequeamus.
EP. Bene vero. PISTH. At tu etiam atque etiam considera: nam in Aesopi fabulis
Hoc scilicet traditum est, vulpem
Magno cum infortunio suo societatem aliquando cum aquila coiisse.
EP. Ideo ne te sollicites: est enim radix quaedam,
Qua comesa, eritis alati.
PISTH. Hac quidem conditione ingrediamur: agite jam Xanthia,
Et tu Manodore, accipite stragula.
CHOR. Heus tu, tibi dico. EP. Quid me vocas? CHOR. Hos quidem tecum duc,
Et prandio excipe: at dulce canentem, & voce Musis aequiparandam lusciniam
Relinque nobis, huc excitam, ut cum ea ludamus.
PISTH. O, per Jovem rogo, illud ipsis obsequere:
Excita aviculam illam e butomo:
Huc illam evoca, per Deos obtestamur, ut
Et nos quoque lusciniam contemplemur.
EP. Siquidem ita vobis videatur, sic faciendum est; Procne
Egredere, teque ipsam hospitibus ostende.
PISTH. ô Jupiter plurimum honorande, quam bella avicula,
Quam tenera, & quam candida. EUELP. Scinne vero,
Quam ipsi crura lubens divaricarem?

Quantum

ce vs. 119. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη μόνος πετεινῶν (κάνθαρος) εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. De Aesopo etiam in Vespis vs. 1392. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἑσπέρας, θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων· κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον &c. Ibid. vs. 1437. Αἴσωπον Δελφοί ποτ' φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ· ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε. Hic in Avibus vs. 472. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι &c.

vs. 657. Ἄγε δὴ Ξανθία, καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα] Hic primum apparet una cum istis venisse servos; sunt enim haec servilia nomina. Xanthias servus introducitur in Vespis & in Ranis, statim initio fabularum. In Ranis vs. 165. ad eum similiter atque hic dicitur: σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε. Qui autem hic Manodorus vocatur, videtur idem esse, qui Manes dicitur infra vs. 1329. & 1311. Vide supra ad vs. 524.

„ vs. 659. Σὺ λέγω] Sic rectius MS. Vat. quam prio-
„ res Edit. in quibus legitur οὐ λέγω· Kusterus. οὐ λέγω est etiam in Editione Farrei.

vs. 670. Διαμηρίζοιμι] Infra vs. 707. & 1254.

Ὅσον δ' ἔχει τὸ χρυσίον, ὥσπερ παρθένος.
ΠΕΙΣΘ. Ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.
ΕΥΕΛΠ. Ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν, νὴ Δί', ἀπολέψαντα χρὴ
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠ. Ἴωμεν. ΠΕΙΣΘ. Ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.
ΧΟΡ. Ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ
φιλτάτη ὀρνέων
Πάντων ξύννομε, τῶν ἐμῶν
Ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ·
Ἦλθες, ἦλθες, ἄφθης,
Ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρου-
σ'· ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκου-
σ' αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
Ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λη'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

ΧΟΡ. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι·
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
Ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέβους τε, Χάους τε,
Εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τολοιπόν.
Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
Γῆ

vs. 677. Ὦ ξουθή] Aeschylus in Agamemnone vs. 1151. οἷά τις ξουθὰ ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν Ἴτυν, Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν βίον· *Sicut luscinia quaedam insatiata, voce indefessa, moesta lugubris, misera, Ityn, Ityn lugens per pullulantem malis vitam.* Theocritus Epigramm. IV.

vs. 683. Καλλιβόαν αὐλόν] Sophocles in Trachiniis vs. 641. ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον Μούσας· *Mox vobis sonora tibia non injucundum sonitum edens redibit, sed divinae consonans Musae.* Sic ὀξυβόαν apud Aeschylum in Agamemnone vs. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν· *Ab avibus editum clarissimum luctum.*

Ibid. Κρέκουσα] Telestes apud Athenaeum XIV. p. 626. τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον Λύδιον ὕμνον· *Illi autem acuto pectidum sonitu canebant Lydium hymnum.* Vide ibid. p. 626. locum Diogenis Tragici, ubi κρεκούσας legendum.

vs. 686. Φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι] Alludit ad Homericum versum, quem Scholiastes citat. De quo versu Simonides apud Stobaeum: Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ. Οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν· *Unum illud optime dixit vir Chius: qualis foliorum est natura, talis & hominum.*

vs. 687.

Quantum autem habet auri, tanquam virgo.
PISTH. Equidem illam deosculari percuperem.
EUELP. Sed, miserrime, rostrum habet ex duobus verubus.
PISTH. Verum oportet profecto, tanquam ovum, decorticare
A capite corticem, & sic dein osculari.
EP. Eamus. PISTH. Duc jam nos bonis avibus.
CHOR. O amica, ô flava, ô
Dilectissima avium,
Omnium mearum consors rerum,
Hymnorumque socia Luscinia,
Venisti, venisti, apparuisti,
Suavem mihi sonum adferens.
At ô tu, dulce sonante quae modularis
Tibia, modis vernis
Incipe Anapaestos.

PARABASIS VERSUUM XXXVIII, ET COLORUM XIV.

CHOR. Agite vero homines ad vitae tenebras & inania nati, foliis adsimiles,
Imbelles, figmenta luti, umbratica gens & imbecillis,
Involucres, contractae vitae, aerumnosi mortales, viri somno pares,
Advertite mentem nobis immortalibus, sempiternis,
Aetheriis, senii expertibus, aeterna animo versantibus,
Ut, ubi omnia recte a nobis audiveritis, de coelestibus rebus;
Naturam avium, ortumque Deorum, fluviorum, Erebi atque Chao
Ubi bene cognoveritis, Prodicum meo nomine plorare jubeatis posthac.
Chaos erat & Nox, Erebusque niger in principio, & Tartarus amplus;
Terra

vs. 687. & seq. 'Ολιγοδρανέες — ἐφημέριοι ταλαοὶ — εἰκελόνειροι] Haec omnia ex Aeschyli Prometheo vs. 549. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν, ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; *Quid nam auxilium mortalium? nec adspexisti impotentiam imbellem, somnio parem, qua hominum improvidum genus est impeditum?*

vs. 687. Σκιοειδέα φῦλα] Euripides in Protesilao apud Stobaeum: ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον. Sophocles in Ajace vs. 126. 'Ορῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. *Video enim nos homines nihil aliud esse quam simulacra, aut inanem umbram.* ubi vide Notas Camerarii.

vs. 688. 'Εφημέριοι ταλαοὶ] Potest etiam legi ἐφημέριοι τ' ἀλαοί. estque ἀλαοί apud Aeschylum, unde haec esse sumta modo dixi. Scholiastes: Τινὲς δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ἵν' εἶναι ἀλαοί. *Quidam dividunt* ταλαοὶ, *ut sit* ἀλαοί.

Ibid. Εἰκελόνειροι] Aeschylus in Prometheo vs. 447. ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι· *Somniorum imaginibus similes.* Idem in Agamemnone vs. 1228. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι· *Somniorum simulacris pares.*

vs. 693. Προδίκῳ] Alias hunc videtur laudare, in Nub. vs. 360.

Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν·
Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
Ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα·
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
Καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος,
Πολλοῖς δῆλον. πετόμεσθά τε γὰρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
Πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας,
Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ,
Ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ·
Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν.
Εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
Ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
Ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν. εἶτα χελιδὼν,
Ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
Ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
Πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός·
Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε·
Ξύμβολον ὄρνιν· φωνὴν ὄρνιν· θεράποντ' ὄρνιν· ὄνον ὄρνιν.

Ἀρ'

vs. 696. Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον] Scholia: ὑπηνέμια καλοῦνται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως· *Ita vocantur edita sine coitu.* Lucianus de Sacrif. ἄνευ τοῦ πρὸς ἄνδρα ὁμιλῆσαι ὑπηνέμιον αὐτὸν παῖδα γεννῆσαι· *Absque consuetudine cum viro eam peperisse filium vento conceptum.* Oppianus Halieut. IV. vs. 23. 24.

vs. 698. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν] Breviter infra vs. 1736. Ἔρως χρυσόπτερος.

Ibid. Ἀνεμώκεσι] Euripides in Phoenissis vs. 165. ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι· *Velocis ad instar venti cursum nubis pedibus conficere possem.*

vs. 706. Πρὸς τέρμασιν ὥρας] Sic de fine totius vitae, Euripides in Alceste vs. 643. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου· *terminum vitae attingens.*

vs. 708. Περσικὸν ὄρνιν] Vide supra ad vs. 485.

vs. 711. Σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος] Scholia: παρὰ τὰ Ἡσιόδου· Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης, Ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην.

vs. 712. Καὶ πηδάλιον] Scholia: καὶ τοῦτο παρὰ τὰ Ἡσιόδου· Αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο. Καὶ, Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

vs. 713. Ὀρέστῃ] Ita dicebatur nocturnus quidam grassator. Vide ad Acharn. vs. 1166.

Ibid. Χλαῖναν ὑφαίνειν] In Lysistrata vs. 586. τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

Ibid. Ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ] Et in Passiva voce. In Ranis vs. 727. ἵνα μή ποτε κἀποδυθεὶς μάθῃς.

„ vs. 715. Ἡνίκα πεκτεῖν] Priores editiones habent,
„ ἡνίκα πέκειν, tetragamte metro. Syllaba enim secunda
„ in ἡνίκα brevis est. Quare non dubitavi ex Suida
„ reponere πεκτεῖν, quod idem significat ac πέκειν, &
„ metro

Terra vero non erat, neque aër, nec coelum: Erebi autem in infinito gremio
Omnium primum parit irritum furva Nox ovum;
Ex quo temporibus exactis propullulavit Amor desiderabilis;
Radians tergo aureis alis, celerrimae ventorum vertigini similis:
Ille vero alato mistus Chao & caliginoso, in Tartaro ingente,
Edidit nostrum genus, & primum eduxit in lucem.
Neque enim Deorum genus ante erat, quam omnia commiscuisset amor.
Omnibus autem inter se confusis, prodiit Coelum & Oceanus,
Atque Terra, Deorumque beatorum genus immortale. Sic itaque nos sumus
Multo antiquissimi omnium Deorum. Nos autem Amore esse prognatos
Non pauca sunt indicio: volamus enim, & adsumus amantibus.
Multos enimvero formosos pueros, qui consuetudinem virorum abjurarant, deflorescente prima aetate
Nostrae potestatis munere amatores paedicarunt, (sica ave.
Hic quidem coturnice dato, alter porphyrione, alius ansere, & item alius Per-
Omnia vero mortalibus contingunt a nobis alitibus maxima & luculenta.
Primum quidem anni tempora nos designamus, veris, hyemis, autumni;
Ut serant, quando grus clangens in Libyam migrat.
Tunc itidem nauclero significat, ut suspenso gubernaculo conquiescat & dormiat.
Praeterea Oresti ut laenam contexant, ne homines, cum alget, vestibus spoliet.
Milvus posthaec apparens aliud anni tempus designat,
Cum scilicet ovibus vernam tondere lanam tempestivum est: deinde hirundo,
Cum laena jam vendenda est, & aestivum aliquod comparandum amiculum.
Sumus autem vobis, Ammon, Delphi, Dodone, Phoebus Apollo;
Ab avibus enim primum auspicati ad omnia dehinc negotia vos confertis,
Ad mercaturam, ad victum quaerendum, & ad nuptias:
Avis item nomine censetis, quaecunque ad vaticinia & futura discernenda per-
Omen vobis avis est; sternutationemque vocatis avem; (tinent.
Signum, avem; bonum murmur, avem; famulum, avem; asinum, avem.
An

„ metro melius quadrat." *Kusterus.*

vs. 716. Λῃδάριον] Etiam λῄδιον dicitur, & varie scribitur: ληίδιον, λῄδιον, λῄδιον. Grammatici dicunt esse vestem tenuem & vilem. Clearchus apud Athenaeum VI. p. 256. τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῷ λωδίῳ συγκαλύπτοντας· *Adolescentuli pedes suis genibus impositos tenui panniculo contegens.*

vs. 717. Ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί] Supra vs. 618. οὐδ' εἰς Δελφούς, οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ θύσομεν.

vs. 721. Πταρμόν τ' ὄρνιν καλεῖτε] Sternutamentum οἰωνόν, avem, vocat Xenophon Lib. III. Exped. Cyri: τοῦτο λέγοντος αὐτοῦ, πτάρνυταί τις· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν· καὶ Ξενοφῶν εἶπε, δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ὅτι, περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων, οἰωνὸς τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν σωτήρια· *Istud dicente ipso sternutat aliquis; quod cum milites audirent, omnes uno animo adorabant deum: tum Xenophon dicebat: mihi, o Viri, placet, quoniam, nobis de salute loquentibus, omen Jovis Servatoris apparuit; vovere huic deo sacrificium pro salute.*

vs. 722. Ὄνον ὄρνιν] Hoc ex narratiuncula quadam tractum est; Scholiastes: λέγεται γάρ τι τοιοῦτον· ὡς συμβολικῶς [τις] ἐρωτώμενος περὶ ἀῤῥώστου, ἴδοι ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα· ἀκούσας δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος· βλέπε πῶς ὄνος ἀνέστη· ὁ δὲ εἶπεν, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται· *Narratur enim tale quid: ut quidam aliquando in occursu interrogatus de aegrotante, viderit asinum quendam, qui lapsus fuerat, resurgentem: & simul audiverit alterum dicentem: vide quomodo ille asinus surrexit! atque dixerit: Aegrotus surget ex morbo, & convalescet.*

Ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
Ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
Ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
Αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
Μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
Παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χ' ὁ Ζεύς·
Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισὶ, παίδων παισὶν,
Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χοροὺς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Μοῦσα λοχμαία,
Τιοτιοτιοτιοτίγξ,
Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
Νάπαισι, κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις,
Τιοτιοτιοτίγξ,
Δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων,
Ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
Τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ,
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω,
Σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ·
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων

Μελέων

vſ. 729. Ἄνω — παρὰ ταῖς νεφέλαις] Quaſi propter nubes non poſſint videre & audire, quid homines velint. Ita infra dicit homines ſub Nubibus ſecure pejerare, diis nihil animadvertentibus, vſ. 1607. νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί. Etiam in Pace vſ. 207. dicit de Diis: αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω, ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι, μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

vſ. 732. Πλουθυγίειαν] In Equitibus vſ. 1087.

vſ. 734. Γάλα τ' ὀρνίθων] Infra vſ. 1673. ὀρνίθων γάλα. Petronius: *Omnia domi naſcuntur: lana, citrea, piper; lac gallinaceum, ſi quaeſieris, invenies.*

vſ. 741. Κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις] In Nubibus vſ. 278. ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ δενδροκόμους.

vſ. 743.

An non itaque manifeste vobis sumus fatidicus Apollo?
Nos autem si pro Diis habueritis,
Uti poteritis pro vatibus Musis,
Auris, anni tempestatibus, hyeme, aestate,
Moderato aestu; neque aufugientes
Considebimus sursum superbi
In nubibus, quemadmodum Jupiter:
Sed praesentes largiemur vobismet
Ipsis, liberis, atque nepotibus
Opes cum sanitate conjunctas, felicitatem,
Vitam, pacem, juventam, risum,
Choreas, festa convivia, gallinarumque lac:
Adeo ut satietas vobis suboritura sit
Prae bonorum copia:
Ita in rebus jocundis agetis omnes & ditescetis.

ODE ET STROPHE COLORUM XVI.

Musa sylvestris,
Tiotiotiotiotinx,
Versicolor, quacum ego
In saltibus, montiumque verticibus,
Tiotiotiotiotinx,
Ex ore meo gilvo carminum,
In fraxino sedens foliis comante,
Tio, tio, tio, tio,
Pani modos sacros edo,
Venerandaeque matri Deûm & montanae (duco) choreas,
Totototototototototinx:
Unde velut apis
Phrynichus divinorum

Car-

vs. 743. Δι ἐμᾶς γένυος ξουθᾶς] Supra vs. 215. γένυος ξουθᾶς καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχώ. Euripides in Hercule Furente vs. 692. Κύκνος ὥς, γέρων ἀοιδὸς πολιᾶν ἐκ γενύων κελαδήσω· *Sicut cygnus, senex cantor e canis genis sonabo.*

vs. 747. Σεμνά τε μητρὶ] Infra vs. 875. μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Δέσποινα Κυβέλη.

vs. 750. Ὥσπερ ἡ μέλιττα] Lucretius:
Floriferis ut apes in saltibus omnia libant,
Omnia nos itidem depascimur aurea dicta.
Sic de Sophocle auctor vitae illius: μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἑκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ' ὃ καὶ μέλιτταν ἔλεγον· *Solus Sophocles ab omnibus florem ipsum decerpit; unde etiam apis dicebatur.*

Μελίων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
Τιοτιοτιοτίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ′.

ΧΟΡ. Εἴ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
Διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τολοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
Ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
Προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ·
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
Ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
Φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
Εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ′.

ΧΟΡ. Τοιάδε κύκνοι,
Τιοτιοτιοτιοτίγξ,
Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ.

Πτε-

vs. 755. Διαπλέκειν] Subaudiri potest: τὸν βίον. ut in isto Iambo: Ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε· *In illis, quae adsunt, vitam transige*; qui extat apud Athenaeum XI. p. 458. Etiam verbum simplex ita usurpatur; Euphron apud Stobaeum: ὦ Ζεῦ, τί πρὸς ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν, Πλέκειν ἄλυπον τοῦτον οὐκ ἐᾷς. *Curnam, o Jupiter, cum dederis nobis tempus vivendi breve, non finis illud nos absque moerore transigere?*

vs. 759. Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν] Infra vs. 1347. καλὸν νομίζεται τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

vs. 760. Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ] Scholia: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κέντρα γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται· *Metaphora a gallis: & illi enim habent calcaria, quibus pugnant.* Est autem Proverbium. Scholia infra ad vs. 1365. καὶ πλῆκτρον· αἶρε πλῆκτρον ἀμυντικόν.

vs. 761. Ἐστιγμένος] Alias, στιγματίας, ut in Lysistrata vs. 333.

vs. 762. Ἀτταγᾶς —— ποικίλος] Supra vs. 250. ὄρνις τε πτεροποίκιλος ἀτταγᾶς.

vs. 763. Σπινθάρου] Scholia: οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρὺξ, ὅτε δὲ καὶ ὁ Φιλήμων· *Iste notatur ut Barbarus & Phryx, sicut & Philemon.*

vs. 764. Φρυγίλος] Propter similitudinem cum voce Phryx, Phrygis. *Kusterus* ad hunc locum: Suidas, inqui,

Carminum depascebatur fructum, semper
Proferens suavem cantilenam.
Tiotiotiotinx.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Chor. Si quis vestrum, spectatores, cum nobis avibus velit
Degere, jocunde vitam deinceps ut agat, ad nos veniat.
Quaecumque enim illic sunt turpia legibusque obnoxia,
Illa apud nos aves omnia sunt honesta.
Illic enim si patrem pulsare lege sit indecorum,
Hoc ipsum apud nos pulchrum est, si quis ad patrem
Adcurrerit dixeritque percutiens; Tolle calcar, si pugnas.
Si quis vero vestrum fugitivus sit literatus,
Attagen iste apud nos versicolor habebitur.
At si quis forte est barbarus e Phrygia, aeque ac Spintharus,
Frigilla avis hic erit, e Philemonis genere:
Si vero servus a Caria, quemadmodum Execestides,
Avos sibi procreet apud nos, & invenientur ipsi gentiles.
Quod si Pisiae filius portas prodere infamibus
Voluerit, perdix fiat, genuinus parentis pullus,
Siquidem apud nos turpe non sit perdicum more aufugere.

ANTODE ET ANTISROPHE COLORUM XVI.

Chor. Taliter olores,
Tiotiotiotiotinx,
Commixtis modulantes vocibus, simul

quit, legit φρυγίλος ὄρνις h. v. & sic habet MS. Vat. V. Vide etiam infra vs. 874. Φρυγίλῳ Σαβαζίῳ.

vs. 765. Ἐξηκεστίδης] Infra vs. 1525. οἱ γάρ εἰσι βάρβαροι, ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;

vs. 766. Φυσάτω πάππους] Πάππος est avus, & avis quaedam. In hac ambiguitate ludit. Vult autem dicere: curet se libertbi inter pappos aves; & sic per fallaciam poterit ostendere se habere pappos avos, poteritque probare, se esse Civem Atticum. Ceterum ut hic φύσαι πάππους, ita φῦσαι φράτορας in Ranis vs. 421.

vs. 767. Εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας] Scholia: οἱ μὲν τὸν Πεισίαν ἕνα τῶν Ἑρμοκοπιδῶν εἶναι (λέγουσι)· οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηρεῖτο δὲ ἔτι, ὅπως ἂν δῶσι τῆς περικοπῆς τιμωρίαν· Quidam dicunt Pisiam unum ex illis fuisse, qui Hermas truncaverant; quidam vero illius filium. Custodiebantur autem isti, ut darent truncationis poenas.

vs. 768. Πέρδιξ γενέσθω] Ut astute elabi possit, more illius avis.

vs. 769. Ἐκπερδικίσαι.] Hesychius exponit: τὸ διαλαθεῖν, καὶ διαδρᾶναι· ἀπὸ τῶν περδίκων μεταφορικῶς· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκει τοὺς θηρῶντας· Elabi, effugere. Metaphora a perdicibus; est enim avis astuta, & effugit aucupes.

Πτεροῖσι κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
Τιοτιοτιοτίγξ,
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν·
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
Πτῆξε δὲ ποικίλα τε φῦλα θηρῶν,
Κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
Εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας.
Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες,
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν,
Τιοτιοτιοτίγξ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛʹ.

ΧΟΡ. Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.
Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
Ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε·
Κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
Εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κἀποπαρδὼν, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.
Εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν, ὅς τις τυγχάνει,
Κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
Οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο·
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθίζετο.
Ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
Ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
Μεγάλα πράττει· κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

ΣΤΙ-

vſ. 778. & 779. Πτῆξε —— φῦλα θηρῶν, κύματά τ' ἔσβεσε] Virgilius Eclog. IV. —— *quorum stupefactae carmine lynces, Et mutata suos requierunt flumina cursus.*

vſ. 791. Πατροκλείδης] Iste Χεζᾶς dicebatur a χέζειν, *cacare*, ut notat Scholiastes, & Pollux V. 91.

vſ. 792. Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον] Pro οὐκ ἂν ἐνέχεσεν εἰς θοἰμάτιον. In Eccleſiaz. vſ. 348. ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν. Proprie ἐξιδίειν eſt *exſudare*; quia vero ſudor in veſtes emanat, metaphorice poteſt uſurpari de eo, qui aliud quid in veſtem excernit.

vſ. 799. & 800. Ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων &c. μεγάλα πράττει] Similis locus, in Eccleſiaz. vſ. 102. Ἀγύρριος γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων λέληθε. καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή· νυνὶ δ' ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.

Alis concussis perstrepentes cecinerunt Apollinem,
Tiotiotiotiotinx,
In littore ad Hebrum fluvium.
Tio, tio, tio, tio.
Perque aetherea nubila transit clamor,
Omnisque ferarum populus stupefactus auscultavit,
Fluctusque composuit tranquilla serenitas.
Tototototototototototinx.
Totus autem adsonuit Olympus,
Regesque Deos cepit admiratio:
Olympiades vero melos Gratiae,
Musaeque laete recinuerunt.
Tiotiotiotinx.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

CH. Nihil est melius, neque jucundius quam alas producere, atque avem esse.
Nam, ne longe abeam, e vobis si quis spectatoribus esset alatus,
Atque esuriens tragoedorum choris indignaretur,
Is evolaret, & domum profectus pranderet,
Deinde saturatus ad nos iterum revolaret:
Et si quis e vobis forte Patroclidis instar cacaturiret,
Non ille pallium contaminarit, sed alio avolaverit,
Crepituque ventris edito, & spiritu recepto, iterum devolaret:
Tum si quis vestrum adulter est, quisquis is sit,
Videatque maritum mulieris in gradibus senatoriis,
Iste itidem hinc a vobis, motis alis, subvolaret,
Et postquam peregisset, illinc rursus huc se referret.
Nonne igitur alatum esse quantivis est pretii?
Etenim Diitrephes, vimineas qui tantum habet alas,
Creatus est tribus praefectus, & deinde Equitum magister; postea ex nullius momenti homine
Magnus evasit & fortunatus; & nunc flavus est & ingens gallus gallinaceus.

VER-

[illegible]. Vult autem Diitrephem notare tanquam [illegible], qui olim vimineis vasis texendis victum sibi quaeritavit; postea subito dives & potens evaserit.

vs. 800. Ἐξ οὐδενὸς] In Equitibus vs. 158. ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας. Ubi vide Notam, & ad Ecclesiaz. vs. 144.

vs. 801. Μεγάλα πράττει] Euripides in Iphigenia ad Aulidem vs. [illegible] [illegible] μεγάλα, τὰς τρόπους μεθίστασαι. Non quaerebat virum bonum, & magnus & fortunatus evasit, mutare ingenium.

Ibid. Ξουθὸς ἱππαλεκτρυών] In Ranis vs. 937. τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
ΕΥΕΛΠ. Ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕΙΣΘ. Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἶσθ᾽ ᾧ μάλιστ᾽ ἔοικας ἐπτερωμένος;
Ἐς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
ΕΥΕΛΠ. Σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
Τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ΕΠ. Ἄγε δή, τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙΣΘ. Πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν. εἶτα τοῖς θεοῖς
Θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΠ. Ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΠΕΙΣΘ. Φέρ᾽ ἴδω, τί δ᾽ ἡμῖν ὄνομ᾽ ἔσται τῇ πόλει;
Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΠ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ ᾽μῇ πόλει;
Οὐδ᾽ ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν ἔχων;
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτ᾽ ὄνομ᾽ αὐτῇ θησόμεσθ᾽; ΕΠ. Ἐντευθενὶ
Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.
ΠΕΙΣΘ. Χαῦνόν τι πάνυ βούλει Νεφελοκοκκυγίαν.
ΕΠ. Ἰοὺ, ἰού.
Καλόν γ᾽ ἀτεχνῶς καὶ μέγ᾽ εὗρες τοὔνομα·
Ἆρ᾽ ἐστὶν αὕτη γ᾽ ἡ Νεφελοκοκκυγία,
Ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα,
Τά τ᾽ Αἰσχίνου γ᾽ ἅπαντα; ΠΕΙΣΘ. Καὶ λῷστον μὲν οὖν
Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν᾽ οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
Ἀλαζονευόμενοι καθ᾽ ὑπερηκόντισαν.

ΕΠ.

vs. 802. *Ταυτὶ τοιαυτί*] Est exclamantis oratio elliptica; sic in Acharn. vs. 815. *ταυτὶ δή*. Egrediuntur autem nunc priores illi duo, alati; postquam nimirum gustarunt intus illam radicem, de qua supra vs. 655. ἔστι γάρ τι ῥίζιον, ὃ διατραγόντ᾽ ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

vs. 806. *Ἐς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ*] Contrarium εἰς κάλλος· Aeneas Sophista Epistola 25. μὴ ταὐτὸν πάθωμεν ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων, τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο· *Ne faciamus, tamquam si aliquis pictor Helenam eleganter pingens capitis oblivisceretur.*

vs. 807. *Σκάφιον ἀποτετιλμένῳ*] In Thesmophor. vs. 863. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην.*

vs. 809. *Τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ*] Haec sunt verba Aeschyli, cujus locum plenius adducit Scholiastes: *Ὧς δ᾽ ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, Πληγέντ᾽ ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν, Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· Τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα.* *Ut perhibent fabulae Libysticae, Sagitta perculsam aquilam Dixisse, conspicatam pennae artificium: Sic non ab alienis, sed a propriis alis Capimur:* nempe quia sagittae pennas habebant aquilarum. Observandum, fabulam Libysticam eum dixisse, quae est Aesopica; omnes enim fabulae dicuntur Aesopicae, quae illius fabulis sunt similes. Ceterum de hoc Proverbio, nam dictum illud in Proverbium abiit, videri potest Casaub. ad Athen.

VERSUS JAMBICI.

PISTH. Haeccine sunt ejusmodi! ita me Jupiter amet, haud ego rem Magis ridiculam vidi unquam.
EUELP. Quid rides? PISTH. Tuas pinnas:
Scinne cui alatus maxime sis adsimilis?
Rudibus lineis anseri depicto.
EUELP. Tu autem merulae caput in orbem deplumatae.
PISTH. Istis quidem assimulati sumus, secundum Aeschylum,
Idque non ab alienis, sed a nostris ipsorum alis.
EP. Age jam nunc, quid faciendum? PISTH. Primum nomen urbi
Imponendum est aliquod magnum atque illustre: deinde Diis
Sacra facienda. EP. Id mihi sic quoque videtur.
PISTH. Age videam, quid nobis nominis erit isti urbi?
Vultisne conspicuo illo & a Lacedaemone sumto
Spartae nomine vocemus ipsam? EP. Hercules!
Spartam nomen ut ego imponam urbi meae?
Ne grabato quidem sparteos funiculos, si alterius generis funes habeam.
PISTH. Quodnam igitur illi nomen imponemus? EP. Inde desumtum
Ex nubibus & coelestibus regionibus.
PISTH. Amplum aliquod scilicet (& valde sonorum) nomen expetis, Nubicuculiam.
EP. Io, io: pulchrum revera & magnificum invenisti nomen:
Numquid haec est illa Nubicuculia,
Ubi illae Theagenis multae sunt opes,
Et Aeschinis omnes? PISTH. Optimum quidem est, ut hanc eam esse dicas, aut
Campum Phlegraeum, ubi Dii terrigenas Gigantes
Jactabundi superarunt.

EP.

Athen. X. c. 12.

vs. 817. Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ] Omnino Χαμεύνῃ scribendam, cum Cl. Kustero, qui hanc genuinam lectionem solidis argumentis asseruit. Viderat hoc etiam Cl. Hemsterhusius, ut ex versione ejus apparet, quae optime exprimit verum sensum istorum verborum.

vs. 823. Ἵνα τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα] Quas Theagenes iactet opes, dicit esse in urbe, quae est in aëre aedificata, id est, nullibi eas esse. Infra vs. 1127. ubi de vastitate murorum hujus urbis; conjungit eum cum simili jactatore: ὥσθ' ὑπεναντίω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς, καὶ Θεογένης &c.

vs. 824. Αἰσχίνου] Iste etiam volebat dives videri, & semper in ore habebat opes, quas non habebat domi; in Vespis vs. 1235. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται, ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾆτ' ᾄσεται χρήματα.

vs. 824. & 825. Ἢ τὸ Φλέγρας πεδίον] *Aut campum Phlegraeum*, dicemus esse illum locum, ubi sunt istorum opes, aut urbem illam Aetheriam; quia haec non est: Phlegraeus autem campus & res quae ibi dicuntur contigisse, sunt inanes Poëtarum fabulae.

vs. 825. Τοὺς Γηγενεῖς] Vide ad Nubes vs. 851.

vs. 826. Καθ' ὑπερηκόντισαν] Sic omnes Edd. pristinae: nupera, καθυπερηκόντισαν. Scholia: ἀντὶ τοῦ, κατεπολέμησαν, φησὶ, τοῖς ἀλαζονεύμασιν ὑπερέβαλον αὐτούς. *Cum dicendum fuisset: Bello eos superarunt*, dicit: *jactantia eos superarunt.*

ΕΠ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
ΠΕΙΣΘ Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;
ΕΠ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
Ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
Ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
ΠΕΙΣΘ Τίς δ' ἂν καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
ΕΠ. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
Ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. ΠΕΙΣΘ. Ὦ νεοττὲ δέσποτα.
ΕΠ. Ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
ΠΕΙΣΘ. Ἄγε νυν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
Χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
Λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
Φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
Κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ,
Κήρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
Ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΠ. Σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
Οἴμωζε παρ' ἐμ'. ΠΕΙΣΘ. Ἴθ', ὦ 'γαθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.
Ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
Παῖ, παῖ· τὸ κανοῦν αἴρεσθε, καὶ τὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ.

ΧΟΡ. Ὁμορροθῶ, συνθέλω,
Συμπαραινέσας ἔχω,
Προσόδια μεγάλα

Σεμνὰ

vs. 828. Πολιοῦχος] In Equitibus vs. 577. ὦ πολιοῦχε Παλλάς.

Ibid. Τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον] Scholia: τῇ Ἀθηνᾷ Πολιάδι ἦν πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· *Minervae urbis Praesidi peplum fiebat variegatum, quod spectandum gestabatur in Pompa Panathenaeorum.* Pro Παναθηναίων in editionibus est Ἀθηναίων minus recte. De isto Peplo Euripides in Hecuba vs. 466. ἢ Παλλάδος ἐν πόλει τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ ζεύξομαι ἅρματι πώλους, ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις· *Aut Palladis in urbe pulchrum currum habentis Minervae, in croceo peplo pingendo jungam currui equos, artificiosis varigans croceo-flore-decoris tapetibus?*

vs. 832. Κλεισθένης] Iste in Thesmophoriaz. vs. 583. Introducitur haec dicens: φίλαι γυναῖκες ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου.

vs. 833.

Ep. Splendida prorſus eſt haec urbs: quis vero Deus
Cuſtos urbis erit? cuinam texemus peplum?
Pisth. Quidni Minervam ſinamus praeſidem eſſe urbis?
Ep. Atqui quomodo urbs eſſe poſſit bene morata,
Ubi Dea femina integram armaturam
Habet, Cliſthenes autem radium textorium?
Pisth. Quis vero murum urbis Pelargicum obtinebit?
Ep. Ales hinc ex nobis origine Perſica,
Qui ubique dicitur acerrimus eſſe
Martis pullus. Pisth. O pulle domine:
Ep. Quam vero idoneus erit ille Deus ad incolendas petras!
Pisth. Age jam, tu vade ad aërem,
Illisque, qui murum extruunt, miniſteria praeſtato:
Lapides apporta, lutumque nudus macera,
Patellam fer ſurſum, de ſcala decide,
Cuſtodes conſtitue, ignem abſconde ſemper,
Cum tintinnabulo circumcurſita, atque ibi dormi,
Praeconem mitte, alium ad Deos ſurſum,
Aliumque deſuper ad homines deorſum,
Indeque rurſus ad me. Ep. Tu vero hic remanens
Per me licet plora. Pisth. I; ô bone, eo, quo te mitto:
Nihil enim eorum, quae dixi, ſine te geretur.
Ego vero ut ſacra peragam novis Diis,
Sacerdotem, qui pompam ducat, vocabo.
Heus puer, puer: caniſtrum tollite, & gutturnium.

STROPHE COLORUM VII.

Chor. Sociam operam conjungo, conſentio,
Adhortor,
Supplicationes magnificae

Et

vſ. 833. *Τίς δ' ἂν καθέξει*] Lego αὖ pro ἄν.
Ibid. *Τὸ Πελαργικὸν*] Pro *Πελασγικὸν*, nam uſitatius ita dicitur: murus Athenis a Pelasgis caſtructus; alludit autem ad *πελαργὸς Ciconia*.
vſ. 834. *Τὰ Περσικὰ*] Nempe gallus, ſupra vſ. 708.
vſ. 835. *Ἄρεως νεοττὲ*] Nota eſt fabula de gallo ex Metamorphoſibus Ovidii.
vſ. 842. *Ἀποδὺς*] Ita recte omnes Edd. priſtinae quas vidi. Nupera *διαδύς*.
vſ. 843. *Κωδωνοφορῶν περίτρεχε*] Nempe ad exploraudos excubitores. Infra vſ. 1160. *ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι.*
vſ. 847. *Οἴμωζε παρ' ἐμέ.*] Quia alter dicebat: *κλαίειν αὖθις παρ' ἐμοί.*
vſ. 854. *Προθύσω*] In Nubibus vſ. 306. *καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται.* ubi vide Notam.

Σεμνὰ προσαύλη θεοῖσιν·
Ἅμα δὲ προσέτι χάριτος εἵνεκα
Προβάτιόν τι θύειν.
Ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ·
Συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΟΨ, ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΕΙΣΘ. Παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν
Τουτί; μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
ΕΠ. Ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
ΙΕΡ. Δράσω τάδ'· ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ,
Καὶ τῷ Ἰκτίνῳ τῷ Ἑστιούχῳ,
Καὶ Ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσιν,
Πᾶσι καὶ πάσῃσιν.
Ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ πελαργικέ.
Καὶ Κύκνῳ Πυθίῳ, καὶ Δηλίῳ,
Καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρα,
Καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκέτι Κολαινὶς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
ΙΕΡ. Καὶ Φρυγίλῳ Σαβαζίῳ,
Καὶ στρουθῷ, μεγάλῃ
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
Δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου,
Διδοῦσαι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν

Ὑγίειαν

vs. 858. Πυθιὰς βοὰ] Ex Scholiis: τὸ Πυθικὸν μέλος. τοῦτο δὲ ἔλεγον τὸν Παιᾶνα.

vs. 859. Χαῖρις] Scholia: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις· *Quasi ultro accedere sit solitus ad convivia.* Non enim apparere videtur accersitus, ut Sacerdos. Etiam in Pace vs. 951. ὡς ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ, πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλητος. Erat autem malus tibicen & citharoedus.

vs. 862. Κόρακ' ἐμπεφορβειωμένον] Scholia: ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει. ἔοικε δὲ ὁ αὐλητὴς διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φορβειὰ δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ· *Forte tanquam nigrum ridet eum. Videtur forma avis indutus tibicen.* φορβειὰ *autem est corium, quod applicatur ori tibicinis, ne ejus labia rumpantur.* Dicitur etiam φορβειά. In Vespis vs. 579. κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα, ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.

vs. 864. Ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;] In Pace vs. 950. ubi etiam sacrificium est: τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον, καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν.

vs. 865. Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ] Scholia: ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη· καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι ἐν ταῖς θυσίαις. ἔμιξε δὲ τὰ ἐπίθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις· *Imitatur ritus hominum; solebant enim primitias Vestae sive Lari immolare;* (Hinc proverbium ἀφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι· quod occurrit in Vespis vs. 842. ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά·) *miscet autem epitheta Deorum cum Avibus.*

vs. 867. & seqq. Εὔχεσθε Ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσιν] In invocandis Diis respectum habebant sexus, & locorum, ubi colebantur. In Thesmophor. vs. 336. εὔχεσθε τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις καὶ ταῖς Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις καὶ ταῖς Δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

vs. 869.

Et splendidae ut fiant Diis:
Praetereaque insuper ad persolvendas gratias
Ovis ut immoletur:
Eat, eat Pythii carminis clamor in honorem Dei,
Et concinat Chaeris cantilenam.

PISTHETAERUS, EPOPS, SACERDOS.

PISTH. Desine tu inflare tibiam: ô Hercules, quid illud erat
Rei? ita me Jupiter bene juvet, ego multa quum viderim & admiranda,
Nondum hactenus corvum vidi capistratum.
EP. Sacerdos, hoc age; operare Diis novis.
SAC. Faciam hercle; sed ubi ille, qui canistrum tenet?
Veneramini Vestam avicularem,
Milviumque Larem,
Et Alites Olympios atque Olympias
Cunctos & cunctas:
O Accipiter, tutela Sunii, salve Rex Pelargice:
Cycnumque Pythium & Delium,
Latonamque coturnicem ingentem,
Et Dianam Acalanthidem.
PISTH. Non amplius Colaenis dicatur, sed Acalanthis Diana.
SAC. Et frigillam Sabaziam
Struthumque, magnam
Matrem Deûm hominumque:
Cybebe domina, struthe, mater Cleocriti,
Da Nubicuculiae incolis

Sani-

vs. 869. Σουνιέρακε] Comp. ex Σούνιον, quod est promontorium Atticae, & ἱέραξ, *accipiter*. Alludit autem ad Σουνιάρατε· quod est epitheton Neptuni; in Equitibus vs. 556. *ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε*, quem locum citavit Scholiastes.

Ibid. Πελαργικέ] *Πελαργός, ciconia: Πέλαγος, mare:* ex his permutatis facit Avibus Neptunum deum maris.

vs. 870. Καὶ Κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ] Epitheta Apollinis tribuit Cygno, qui est Apollini sacer.

vs. 871. Καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ] Latona in Ortygia, quae *ἀπὸ τῶν ὀρτύγων, a coturnicibus*, dicta est, peperit Apollinem & Dianam.

vs. 874. *Φρυγίλῳ Σαβαζίῳ*] Quasi dicit: *Fringillae Barbarae*; alludit enim ad vocem Phryx, ut supra vs. 764. *εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρύξ, φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ᾽ ἔσται.* Sabazius autem Barbarorum Deus. Vide ad Vespas vs. 9.

vs. 875. Καὶ Στρουθῷ] Intelligit Struthiocamelum, quae est avis maxima: si de hac loquerentur, ad distinctionem *passeris*, qui etiam στρουθός, addebant *μεγάλη*, ut ex Scholiaste apparet; quod etiam est Epitheton Deûm Matris, Cybeles, sive Rheae.

vs. 877. Μῆτερ Κλεοκρίτου] Scholia: τὸ δὲ, Μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ᾽ ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι, μεγαλόπουν· *Praeter exspectationem subjunxit: μῆτερ Κλεοκρίτου· quia vult Cleocritum videre tanquam magnos pedes habentem.*

vs. 878. & 879. *Διδόναι ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν*] Haec fuit formula precum. Menander apud Athenaeum XIV. p. 659. in loco simili. *διδόναι σωτηρίαν, ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ᾽ εὔχομαι· Ut dent salutem, Sanitatem, bona multa, & eorum, quae nunc parta sunt, laetum ac commodum usum omnibus. Haec precamur.*

Ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ Χίοισι.
ΠΕΙΣΘ. Χίοισιν ἥδομαι πανταχοῦ προσκειμένοις.
ΙΕΡ. Καὶ ἥρωσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισὶν,
Καὶ πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶνι,
Καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
Καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
Καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
Καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
Καὶ καταῤῥάκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
Καὶ αἰγιθάλλῳ.
ΠΕΙΣΘ. Παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν, ἰοὺ, ἰού.
Ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
Ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ἴκτινος εἷς ἂν τοῦτο γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτοὶ θύσω μόνος.
ΙΕΡ. Εἶτ' αὖθις αὖ τ' ἄρα σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς,
Ὅσιον ἐπιβοᾷν, καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
Ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν τ' ἐστὶ, καὶ κέρατα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΠΕΙΣΘ. Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.
ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
Κλῆσον, ὦ Μοῦσα,

Τεαῖς

vſ. 880. Αὐτοῖσι καὶ Χίοισι] Theopompus Hiſtoricus apud Scholiaſtem: *τὰς εὐχὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν εὔχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τἀγαθὰ, καὶ σφίσιν αὐτοῖς· Vota Athenienſes tam pro illis* (nempe Chiis), *quam pro ſe ipſis concipiebant: & cum libarent in ſacrificiis publicis Deos precabantur, ut Chiis darent bona, & ipſis Athenienſibus.*

vſ. 885. Καὶ τέτρακι] Videri poteſt Athenaeus IX. p. 398. ubi hic locus citatur. Eſt autem τῶν σπερμολόγων tetrax; vide ſupra ad vſ. 233

vſ. 886. Καὶ ἐλεᾷ] Mallem Τελέᾳ· & ita Scholiaſtes, qui hunc locum citat ſupra ad vſ. 168. ἔστι Τελέας ὄρνεον· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὄρνεόν τι καταλέγει· Τελέᾳ, καὶ πορφυρίδι, καὶ ταῶνι, καὶ βασιλίσκῳ· *Quod Teleas ſit avis; quoniam & in ſequentibus tanquam avem aliquam com-*

Sanitatem & salutem,
Ipsis, sociisque Chiis.
PISTH. Chii sane me delectant ubique adjuncti.
SAC. Heroesque & aves, Heroumque natos,
Et Porphyrionem, & Pelicanum,
Et Pelecinum, Phlexidemque,
Tetracem, pavonem,
Eleam, Bascam,
Elasam, ardeam,
Falconem, ficedulam,
Et parum.
PISTH. Desine; in malam rem: desine clamare, iou, iou.
Ad qualem enim, miserrime, victimam vocas
Nisos & vultures? nonne vides
Milvium unum illud omne abripere posse?
Aufer te hinc tuasque infulas:
Ipse enim ego iis sacrificabo solus.
SAC. Ergo itaque rursus tibi
Me oportet alterum carmen,
Ad gutturnium, pium
Sanctumque accinere, & invocare
Deos, unum aliquem solummodo, si modo
Satis habebitis cibi.
Has enim, quae adsunt, victimas, nihil aliud esse dicas, quam
Barbam & cornua.

PISTHETAERUS. POETA.

PISTH. Sacra facientes veneremur volucres Deos.
POET. Nubicuculiam illam fortunatam
Celebra, Musa,

Tuis

commemorat: Τελέᾳ &c. quae ibi hodie minus recte leguntur. Nollem tamen pro ave accipere vocem Τελέᾳ. Fuit enim Helluo quidam Teleas, quem nunc inter aves numerat; quia crebro inter aves conspiceretur, nempe in foro, quoties iret opsonatum; hinc etiam in Pace vs. 1005. cum de Avibus & anguillis venum ferendis dixisset, subjungit: καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, καὶ ἄλλοις τένθαις πολλοῖς. Simili fere ratione Glaucetem istum, quem hic cum Telea conjungebat, vocat Cetum in Thesmoph. vs. 1062 κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.

vs. 893. Ταυτὰ γ'] Ita Edd. pristinae; cum γε.

vs. 905. ΠΟΙ.] Intervenit Poëta carmina quaedam istis oblaturus in laudem novae urbis, ut aliquid munusculi auferat. Est autem Dithyrambicus, & utitur Dorica dialecto.

Ταῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα; ποδαπός, εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟΙ. Ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
Μουσάων θεράπων
Ὀτρηρὸς, κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙΣΘ. Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;
ΠΟΙ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες
Ὀτρηροὶ, κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
Ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟΙ. Μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ, καὶ καλὰ,
Καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;
ΠΟΙ. Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
Καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ'.

ΠΟΙ. Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
Οἷά περ ἵππων ἀμαρυγά.
Σὺ δ', ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,

Ζαθέων

vs. 909. Μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν] Bacchylides apud Stobaeum: τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνα μεγάλα πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα· *Parit enim pax mortalibus magna: Divitias & suaviloquorum carminum flores.* Aeschylus in Prometheo vs. 172. καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν θέλξει· *Nec tamen me mellifluis Suadae incantationibus demulcebit.*

vs. 912. Ἔπειτα δῆτα] Euripides in Alceste vs. 813. τί φῄς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξένιζες; *Quid ais? & tamen me hospitio excepisti?* Idem in Hecuba vs. 623. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα; *& tamen tumescimus?*

vs. 914. Μουσάων θεράποντες ὀτρηροὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον] Scholia: ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ὑπονοοῦσι δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι, ἐν ᾧ κεῖται, Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος· *Propterea dicit* ὀτρηροί, *quia de servis usurpatur illa vox. Credebatur autem Homeri poëma esse Margites etiam, in quo dictum est:* Μουσάων &c. ad quem locum Comicus respexit.

vs. 916. Ληδάριον] Editio Farrei Ληδάριον. Vide supra vs. 717.

vs. 917. Κατὰ τί δεῦρ'] In Nubibus vs. 238. ἦλθες δὲ κατὰ τί;

Ibid. Ἀνεφθάρης] Ita recte Edd. pristinae; non ἀνεθάρρης.

Ibid. Ἀνεφθάρης] Sensum verbi hunc exprimit versio. Sic Demosthenes contra Midiam: ἀλλὰ δεινούς τινας

Tuis hymnorum cantibus.
PISTH. Quid hoc rei? cujus es & quis, dic mihi?
POET. Is ego sum, qui mellifluorum carminum fundo cantus,
Musarum famulus
Expeditus, secundum Homerum.
PISTH. Ergone servus cum sis comam alis?
POET. Non ita est; verum omnes sumus nos poëtae
Musarum ministri
Strenui, secundum Homerum.
PISTH. Haud inepte lacerum habes amiculum aestivum.
Sed, o Poëta, quae te res huc periturum adegit?
POET. Carmina confeci in Nubicuculiam
Vestram, & cyclica multa atque elegantia,
Et virginalia, nec non ejusmodi, qualia sunt Simonidae.

SYSTEMA VERSUUM IV.

PISTH. Ista quando tu pepigisti, & a quo tempore?
POET. Jamdudum equidem, jamdudum hanc urbem concelebro.
PISTH. Nonne ego tantum quod hujus urbis nominalia hostia sum auspicatus?
Nomenque tanquam puerulo nunc primum imposui.

ODE ET STROPHE COLORUM VII.

POET. Sed est celerrima Musarum fama,
Qualis equorum trepida velocitas.
Tu vero pater, Aetnae conditor,

Divi-

δίσιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθείρεσθαι πρὸς τὰς πλουσίας, καὶ τρέφειν· *Sed sunt ejusmodi, qui libentissime ad divites molo modo accedunt, illisque adsunt.* Sic [illegible] apud nostrum in Pace vs. 72. quae loca citavit Bisetus. Sic etiam [illegible] in Ecclesiaz. vs. 243.

vs. 921. Σὺ πότ'] Omnes quas vidi Edd. οὔ ποτ' male.

vs. 923. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;] *Nonne nunc primum decimo die hujus urbis sacrifico?* Quasi de infante nuper nato. Solebant enim decimo die a natali sacrificare; Euripides in Electra vs. 1124. Ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων. Τούτων ὕπερ μοι θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, Δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς, ὡς νομίζεται· *Audivisti, opinor, meum puerperium: propterea meo nomine tu sacrificato, ego enim nescio, quomodo eleme recepti sese habeant, decima Pueri Luna.* Vide Nostrum supra vs. 495. & Notam seq.

vs. 924. Καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην] Decima Luna sive decimo die aetatis nomen imponebatur infantibus: Demosthenes adversus Boeotum: ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ἐμοὶ ποιῶν τοὔνομα τοῦτ' ἔθετο· *Quin etiam, cum decimum aetatis meae diem celebraret, hoc mihi imposuit nomen.*

vs. 925. Ὠκεῖα Μουσάων φάτις] Sophocles in Aiace vs. 1000. ὀξεῖα γάρ σου βάξις, ὡς θεοῦ τινος, διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας· *Nam fama de te velox tanquam Dei alicujus vox, Pervasit Achivorum omnem exercitum.*

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
Δὸς ἐμὶν, ὅ, τι τὺ
Τεᾷ κεφαλᾷ θέλης
Πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεΐν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε΄.

ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ παρέξει τὰ κακὰ ἡμῖν πράγματα,
Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
Οὗτος, σὺ μὲν τὴν σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
Ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ δ΄.

ΠΟΙ. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται.
Τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.
ΠΕΙΣΘ. Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ε΄.

ΠΟΙ. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
Ἀλᾶται Στράτων,

Ὃς

vs. 927. Ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε] Ita compellat conditorem urbis huius aëriae, ut Pindarus Hieronem Syracusanum Aetnae urbis conditorem; verba Pindari citat Scholiastes: Ξύνες ὅ, τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας· *Percipe quid dicam* &c. Fuit autem illud principium totius carminis, ut testatur Scholiastes Pindari ad Pythiorum II. Ἰστέον ὅτι τὸν ἐπίνικον ἐπὶ μισθῷ συντάξας ὁ Πίνδαρος, ἐν τούτῳ συνέγραψεν αὐτῷ προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἀρχή. Ξύνες ὅ, τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε· *Sciendum, quod cum Epinicium pro mercede composuisset Pindarus, insuper conscripsit ei gratis Hyporchema, cujus principium* Ξύνες &c. Vide & Notam sequentem & in contextu vs. 945.

vs. 928. Ὁμώνυμε] In locis modo citatis legebatur ἐπώνυμε· sed apud Scholiastem Pindari ad Nemeorum VII. ubi etiam citatur hic locus Pindari, legitur eidem ὁμώνυμε. Sunt autem eaedem literae ἱερῶν & Ἱέρων.

vs. 931. Ἐμὶν τεΐν] Scholia: χλευάζει τοὺς διθυραμβοποιοὺς τὴν συνεχῆ τοῖς τοιούτοις ἀοριστίαν. καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τό, ἐμίν· *Ridet perpetuum Dithyrambicorum Dorismum in verbis* Ἐμὶν & τεΐν· *maxime Pindarum, qui in petitionibus semper dicit* ἐμίν.

vs. 933.

Divinorum sacrorum cognominis,
Largire mihi, quodcumque
Propitio capitis nutu velis
Libens mihi praebere.

SYSTEMA VERSUUM V.

PISTH. Illud nobis malum hominis facesset negotia,
Nisi quid illi dantes effugiamus.
Heus tu, qui sagum habes & tunicam,
Exue illud, & da poëtae sapienti.
En tibi sagum; prorsus enim mihi frigere videris.

ODE ET STROPHE ALIA COLORUM IV.

POET. Non invita quidem amica
Musa hocce donum accipit:
Tu vero animo tuo percipe
Pindari versus.
PISTH. Importunus ille a nobis non discedet.

ODE ET STROPHE ALIA COLORUM V.

POET. Nomades enim inter Scythas
Palatur Straton,

Qui

vs. 933. Εἰ μὴ — ἀποφευξόμεσθα] *Nisi nosmet liberaverimus ab isto*; ita infra vs. 955. πέφευγα ταυταγὶ τὰ κρυερά *liberatus sum ab istis tam frigidis.*

vs. 942. Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις] Scholiastes: καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ὑφαντοδόνητον οἶκον οὐ πέπαται· ἀκλεὴς δ' ἔβα. λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος, ὅτι αὐτὸν καὶ ἅρματα· *Haec etiam ex Pindaricis carminibus, quorum sensus: Nomadas enim inter Scythas palatur Straton, qui domum non possidet curru impositum, & ingloriius proficiscitur.* (Hactenus Pindarus) *Qui, cum mulos accepisset ab Hierone, petiit etiam currum.* Non descripsi haec omnia, ita ut hodie impressa leguntur; sed ut emendanda puto; leguntur autem ista sic: ἀκλεὴς ἔβα τῶν δὲ λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ὅτι αὐτὸν καὶ Ἁρμάδιον. Dicit autem Pindarus Stratonem quidem errare in Scythia; sed non habere currum, cui domus sit inaedificata, ut caeteri habent Scythae. Aeschylus in Prometheo vs. 708. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις· *Pervenies ad Scythas Nomadas, qui casas plexas incolunt sublimes in vehiculis rotas aptas habentibus.* Ubi videri potest Stanlej.

Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
Σύνες ὅ, τι λέγω.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

ΠΕΙΣΘ. Ξυνίημ', ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
Ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
Ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟΙ. Ἀπέρχομαι,
Καὶ τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ δ'.

Κλῇσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν
Τρομεράν, κρυεράν·
Νιφόβολα πεδία, πολύπορά
Τ' ἤλυθον ἀλαλάν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγα ταυταγὶ
Τὰ κρυερά, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
Τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
Αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

ΙΕΡΕΥΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΙΕΡ. Εὐφημία 'στω. ΧΡ. Μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
ΠΕΙΣΘ. Σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. Ὅς τις; χρησμολόγος. ΠΕΙΣΘ. Οἴμωζέ νυν.
ΧΡ.

vs. 946. Σύνες ὅ, τι λέγω] *Intellige quid dicam.* Principium carminis Pindarici in Hieronem. Vide supra ad vs. 927.

vs. 952. Κρυεράν] Subaudi πόλιν. dicit autem frigidam, quia in aere est aedificata, unde nives cadunt.
vs. 954. Ἀλαλάν.] Infra vs. 1761. ἀλαλαὶ παιών.

vs. 955.

Qui textam vestem non possidet?
Indecorum enim venit sagum sine tunica.
Intellige, quid dicam.

SYSTEMA VERSUUM IV.

PISTH. Intelligo, quid velis; tuniculam nimirum accipere:
Exue tu; hoc enim in poëtam beneficium est conferendum:
Ea itaque accepta abi. POET. Abeo,
Atque hinc digressus in urbem vestram haecce componam.

ODE ET STROPHE COLORUM IV.

Concelebra, ô Apollo, in aureo solio conspiciende,
Tremulam hanc & frigidam urbem.
In campos nive conspersos fertilesque
Veni: Alalan.

SYSTEMA VERSUUM V.

PISTH. Utique profecto effugi ista
Frigida carmina, accepta hac tunica.
Hocce sane malum equidem nunquam sperassem,
Ut ille tam cito quicquam inaudiret de urbe nostra.
Rursus tu circumi accepto gutturnio.

SACERDOS, VATES, PISTHETAERUS.

SAC. Favete linguis. VAT. Ab hirco immolando abstineas.
PISTH. Tu vero quis es? VAT. Quis sim? fatidicus. PISTH. Itaque nunc plora. VAT.

vs. 955. [illegible]] Supra vs. 933.
vs. 956. [illegible]] Poetae tunicam, quam, accepta meliore, hic reliquit.

vs. 960. XP.] Vates intervenit, ut particeps fiat epularum. Eadem de causa etiam in Pace vs. 1045. vates interpellat sacrificantes.

ΧΡ. Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
Ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
Εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙΣΘ. Κᾆπειτα πῶς
Ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τήνδ' οἰκίσαι. ΧΡ. Τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
Ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.
ΠΕΙΣΘ. Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡ. Ἠνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
Πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
Ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
Τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
ΠΕΙΣΘ. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ σπλάγχνα διδόναι 'νεστι; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ', ὡς ἐπιτέλλω,
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
Οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
Λυπῇ θύοντας, καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
Δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
ΧΡ. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙΣΘ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
Μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.
ΧΡ. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕΙΣΘ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡ. Οἴμοι δείλαιος.
ΠΕΙΣΘ. Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΓΕΩ-

vs. 962. Τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε] Euripides in Iphigenia ad Aulidem vs. 850. ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ, καὶ φαύλως φέρε· *Sed ne curet ista, ferasque leviter.*

vs. 969. Τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος] Duo sunt ad quae alludit: primo urbs Ὀρνεαὶ, quae jacet inter Corinthum & Sicyonem, teste Eustathio ad Iliadem p. 220. lin. 19. ubi de urbibus loquitur, quae vocentur Ὀρνεαί· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα, inquit, μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Sunt autem similes voces Ὄρνεα, *aves*, & Ὀρνεαὶ in qua similitudine ludebat supra vs. 400. Deinde etiam alludit ad Oraculum Aesopo datum; de quo Scholiastes: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου, ὁ θεὸς εἶπεν· εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα· *Aesopo Fabularum Scriptori oraculum consulenti de divitiis, Apollo dixit, ut in medio inter Corinthum & Sicyonem conderet urbem. Est enim illa regio fertilis.* Scio aliter legi alibi oraculum illud; vide saltem Erasmum in Proverb. *Utinam mihi contingant, quae inter Sicyonem & Corinthum.*

vs. 972. Πανδώρᾳ] Scholia: τῇ γῇ. ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος, καὶ ἀνησιδώρα.

vs. 975. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;] In Equitibus vs. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστι, ἕτερον ἔγχεον;

vs. 979. Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι] Oraculum de Atheniensibus editum ad hanc urbem refert. De isto oraculo in Equitibus vs. 1060. Populi Persona dicit: ἄγε νῦν ὅπως

αὐτὸς

VAT. O bone, res divinas ne contemtui habeas:
Namque Bacidis quoddam est vaticinium, quod manifesto respicit
Ad Nubicuculiam. PISTH. Quomodo ergo
Ista non praemonuisti, priusquam ego hanc urbem
Conderem? VAT. Divinum me impedivit numen.
PISTH. Sed nihil est quin ista carmina audiamus.
VAT. Quando incoluerint lupi canique cornices
Eodem in loco Corinthum inter & Sicyonem.
PISTH. Quid mihi vero cum Corinthiis est?
VAT. Obscure per illud Bacis indicavit aërem.
Primum Terrae faciendum est albi velleris ariete:
Quique meorum primum venerit carminum interpres,
Illi donanda vestis pura, & nova calceamenta.
PISTH. Num & ibi de calceamentis scriptum est? VAT. Accipe libellum.
Phialaque insuper est danda, & extis implenda manus.
PISTH. Ibine & exta oportere dari scriptum est? VAT. Accipe libellum.
Siquidem illa vero, divine juvenis, confeceris, uti praecipio,
Aquila in nubibus eris: ni vero dederis.
Neque turtur eris, neque aquila, nec picus.
PISTH. Haeccine itidem ibi insunt scripta? VAT. Accipe libellum.
PISTH. Neutiquam igitur simile est huic responsum,
Quod ego ex Apollinis oraculis descripsi.
Cum homo invocatus venerit, atque ineptus ostentator,
Et sacra facientibus incommodarit, extorumque fieri voluerit particeps,
Tunc vero verberibus ipsi latera contundere oportet.
VAT. Equidem te nugas dicere arbitror. PISTH. Accipe libellum.
Nec parce quicquam, neque aquilæ in nubibus,
Neque si vel Lampon fuerit, magnusve Diopithes.
VAT. Et illa inibi sunt scripta? PISTH. Accipe libellum.
Non foras abibis in malam rem? VAT. Vae mihi misero.
PISTH. Non tu hinc te alio proripies oracula enarràtum?

G E O-

αὐτὰς (τὰς χρησμοὺς) ἀναγνώσεσθέ μοι, καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνον, ὅτῳ ἥδομαι, ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι. Ubi vide Notam.

vs. 983. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην] Sophocles in Trachiniis vs. 1165. μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα, Ἃ, τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος, εἰσεγραψάμην πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός· *Oraculum novum veteri respondens, quod ego, cum in montanorum & humi cubantium Sellorum Lucum fuissem ingressus, inscripsi tabulae, Acceptum a Patri meo sacra & vocali quercu.* Loquitur autem Hercules.

vs. 987. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε] In Vespis vs. 75. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

Ibid. Λαβὲ τὸ βιβλίον] Ad vs. 975. & 977.

vs. 988. Αἰετοῦ 'ν νεφέλαισι] Id est: nec illi parce, qui oraculum illud de Aquila in Nubibus recitaverit; recitabat autem iste supra vs. 978.

vs. 989. Λάμπων] Iste etiam erat Fatidicus, & a Comicis notabatur tanquam Helluo, ut observat Athenaeus VIII. p. 344. Noster supra vs. 522. dicebat eum jurare per anserem.

Ibid. Διοπείθης] Hunc tanquam Furem notat in Equitibus vs. 1081. tanquam furentem in Vespis vs. 379.

vs. 992. Ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐξιών] In Acharnensibus vs. 828. Εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.

ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ, ἢ ΜΕΤΩΝ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΓΕΩΜ. Ἥκω παρ' ὑμᾶς. ΠΕΙΣΘ. Ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
Τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;
Τίς ἡ 'πίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
ΓΕΩΜ. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
Ὑμῖν, διελεῖν τε κατ' ἀγυιάς. ΠΕΙΣΘ. Πρὸς τῶν θεῶν,
Σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ΓΕΩΜ. Ὅς τις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,
Ὃν οἶδεν Ἑλλὰς, χὠ Κολωνός. ΠΕΙΣΘ. Εἰπέ μοι,
Ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΓΕΩΜ. Κανόνες ἀέρος.
Αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
Κατὰ πνιγέα μάλιστα· προσθεὶς οὖν ἐγὼ
Τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
Ἐνθεὶς διαβήτην· μανθάνεις; ΠΕΙΣΘ. Οὐ μανθάνω.
ΓΕΩΜ. Ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς, ἵνα
Ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος· κἀν μέσῳ
Ἀγορά· φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
Ὀρθαὶ, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον. ὥσπερ δ' ἀστέρες
Αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
Ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕΙΣΘ. Ἄνθρωπος Θαλῆς,
Μέτων. ΓΕΩΜ. Τί ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Οἶσθ' ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
Κἀμοί γε πειθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΓΕΩΜ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕΙΣΘ. Ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι,
Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες
Πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΓΕΩΜ. Μῶν στασιάζετε;
ΠΕΙΣΘ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΓΕΩΜ. Ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙΣΘ. Ὁμοθυμαδὸν
Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΓΕΩΜ. Ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε νὴ Δί'. ΠΕΙΣΘ. Ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
Φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταιί.
ΓΕΩΜ. Οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

vs. 996. Γεωμετρῆσαι] In Nubibus etiam vs. 202. Geometriarum [illegible] videt: τουτὶ δὲ τί; aliter: γεωμετρία. prior: τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
vs. 1002. Κατὰ πνιγέα] In Nubibus vs. 95. εἰ τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἐστι πνιγεὺς, κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος.
Ibid. Προσθεὶς] In Scholiis: τὰ δὲ ἑξῆς, φησὶν ὁ Σύμμαχος, ἀδιανόητα· sequentia sunt obscura, ut dicit Symmachus.
vs. 1008. Ἀστέρες] Ita Edd. Priores: non ἀστέρος.
vs. 1010. Ἄνθρωπος Θαλῆς] Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; Nub. vs. 180.

vs. 1012.

ΕΠΙ-

GEOMETRA, sive METON. PISTHETAERUS.

GEOM. Ad vos venio. PISTH. Ecce aliud iterum hocce malum:
Quam vero ob causam tu huc ades? quae consilii ratio?
Quod institutum? quid ad hoc iter te tam magnifice cothurnatus accinxisti?
GEOM. Dimetiri vobis aërem volo,
Et in compita dirimere. PISTH. Per Deos quaeso,
Quis tu homo es? GEOM. Quis ego sim? Meto,
Quem Graecia vidit atque mirata est, & Colonus. PISTH. Dic, quaeso,
Quid illud vero rei habes? GEOM. Regulas aëris:
Ut enim verbo dicam, totus aër forma
Furno maxime consimilis est: ego igitur apposita
Sursum hac ipsa curva regula,
Impositoque circino; intelligisne? PISTH. Non sane.
GEOM. Recta dimetiar regula, admoto circino, ut
Circulus existat tibi quadratus; inque medio
Forum; eo autem ducant undique viae
Rectae, ad ipsum illud medium; sicuti a sole,
Ipsum coelum cum rotundum sit, recti quaquavorsum
Radii refulgent. PISTH. Heus homo Thaletis instar sapiens
Meto. GEOM. Quid me vis? PISTH. Scinne, quam te amem?
Atque mihi si obsequeris, hinc ocyus te move.
GEOM. Quid enim est periculi? PISTH. Sicuti Lacedaemone,
Peregrini hinc quidem expelluntur, & aliqui jam sunt ejecti;
Plagaeque per urbem frequentes. GEOM. Num orta est inter vos seditio?
PISTH. Non sane. GEOM. Sed quî vero? PISTH. Communi consensu
Male multare omnes arrogantes visum est.
GEOM. Itaque me profecto hinc subducam. PISTH. Et vero haud scio, an
Celeri fuga verbera sis evitaturus; haec enim ecce e propinquo tibi impendent.
GEOM. Vae mihi misero. PISTH. Nonne jamdudum id tibi dicebam?
Non tuo te modulo metieris, atque alio recipies?

vs. 1012. Ὑπάγειν τὴν ὁδόν] In Ranis vs. 174. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τὴν ὁδόν. In Thesmophoriaz. vs. 931. [illegible].
vs. 1016. Ὁμοθυμαδόν] In Pace vs. 483. ὁμοθυμαδὸν [illegible].
vs. 1018. Ὡς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ φθαίης ἄν] *Nescio an citius abire possis*, quam plagas accipias.
vs. 1019. Ἐγγὺς αὗται] *Prope enim absunt istae.* Scholia: αἱ πληγαί. [illegible] Sic in Nubibus vs. 971. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς.
vs. 1021. Ἀναμετρήσεις] Alludit ad artem Geometrae.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΠ. Ποῦ πρόξενοι; ΠΕΙΣΘ. Τίς ὁ Σαρδανάπαλλος ούτοσί;
ΕΠ. Ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχὼν,
Ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙΣΘ. Ἐπίσκοπος;
Ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠ. Φαῦλον βιβλίον
Τελέου. ΠΕΙΣΘ. Τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν,
Μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠ. Νὴ τοὺς θεούς·
Ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
Ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
ΠΕΙΣΘ. Ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς ούτοσί.
ΕΠ. Τουτὶ τί ἦν; ΠΕΙΣΘ. Ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
ΕΠ. Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
Οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
Εἰς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ.
ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον;
ΨΗΦ. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
Ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙΣΘ. Τὸ τί;
ΨΗΦ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιέας τοῖσδε τοῖς
Μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
Καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
ΠΕΙΣΘ. Σὺ δέ γ' οἷσπερ Ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ΨΗΦ. Οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
Πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

ΕΠ.

vs. 1025. Φαῦλον βιβλίον Τελέου] Videtur libellum manibus tenere, in quo mandata superiorum erant descripta, quae Episcopus iste deberet exequi in civitate avium. Hunc libellum acceperat a Telea, tanquam supremo magistratu: quem Teleam ut hic Comicus facit curare res Avium, sic supra numerabat eum inter Deos volucres vs. 886. Dicit autem φαῦλον βιβλίον quasi iratus, quod cum mandatis aliorsum missus, nec domi licuerit ei manere, & res magis arduas expedire.

vs. 1029. Φαρνάκῃ] Arroganter dicit, sibi negotia intercedere cum Satrapa.

vs. 1033. Οὐκ ἀποσοβήσεις;] Neutraliter, sicut infra vs. 1425. ubi itidem, οὐκ ἀποσοβήσεις; Active autem in Equitibus vs. 60. ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.

vs. 1036. Ἐὰν δ' ὁ] Inter accedendum legit ex libro decretum aliquod. Fingit autem Comicus venditorem

EPISCOPUS, PISTHETAERUS.

Ep. Ubi sunt hospitum patroni? Pisth. Quis hic Sardanapalus est?
Ep. Inspector huc venio, fabae sorte electus,
Ad Nubicuculiam. Pisth. Inspector?
Quis autem te huc misit? Ep. Improbus libellus
Teleae. Pisth. Quid? vinne ergo accepta mercede
Carere molestia, atque abire. Ep. Utique vero:
Concioni enimvero oportebat me adsuisse domi manentem;
Sunt etenim nonnulla a me in rem Pharnacae confecta.
Pisth. Abi quum acceperis: merces autem est haecce.
Ep. Illud quid rei est? Pisth. Habita super Pharnace concio.
Ep. Antestor me verberatum, qui inspector sum.
Pisth. Non te proripies, non auferes utrasque judiciarias urnas?
An non haec sunt intolerabilia? & mittunt jam inspectores
In hanc urbem, antequam sacra Diis fuerint facta.

PSEPHISMATUM VENDITOR, PISTHETAERUS, EPISCOPUS, SACERDOS.

Pseph. Si vero Nubicuculius Atheniensem laeserit.
Pisth. Quid illud iterum est mali libelli?
Pseph. Psephismatum venditor sum; novasque leges
Ad vos huc venio venditurus. Pisth. Quid autem?
Pseph. Ut utantur Nubicuculienses hisce
Mensuris, ponderibus, & plebiscitis,
Sicuti Olophyxii.
Pisth. Tu vero jam mox illis, quibus Ototyxii (id est, qui vapulantes ejulant) legibus uteris.
Pseph. Heus, quid agis? Pisth. Nonne tu hinc leges auferes?
Acerbas ego tibi hodie leges ostendam.

Ep.

torem decretorum, sive Plebiscitorum; quia nimis multa solebant fieri Athenis.

vs. 1042. Ὀλοφύξιοι] Olophyxus est urbis nomen.

vs. 1043. Ὀτοτύξιοι] Finxit similem vocem ab ὀτοτύζειν, quod est *ejulare*, *lamentari*: quod est ab ὀτοτοῖ, quae est vox lamentantis; apud Aeschylum in Agamemnone vs. 1083. cum Cassandra exclamasset: ὀτοτοτοτοῖ! Chorus ad eam dicit: τί ταῦτ' ἀνωτότυξας; *cur sic clamas ototae?* Tale est φεύζειν a φεῦ. In eadem Tragoedia vs. 1316. cum Cassandra dixisset: φεῦ! φεῦ! Chorus dicit: τί τοῦτ' ἔφευξας; *Cur sic pheu, sive eheu, clamas?* Sic ab αἶ venit αἰάζειν· de quo vide supra ad vs. 267. & ab οἴμοι, οἰμώζειν. in Thesmoph. vs. 1112. 1113. οἴμωζε, ὀτότυζε.

vs. 1045. Πικρὰς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους] Infra vs. 1468. πικρὰν τάχ' ἕξει στροφοδινοπαταγίαν.

ΕΠ. Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως
Ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.
ΠΕΙΣΘ. Ἀληθές· οὗτος, ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς Ἄρχοντας,
Καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην.
ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠ. Ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕΙΣΘ. Ἐγὼ δέ σου γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
ΕΠ. Μέμνησ', ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;
ΠΕΙΣΘ. Αἰβοῖ, λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΙΕΡ. Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
Θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

ΧΟΡ. Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
Καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
Θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖσι.
Πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
Σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
Κτείνων παμφύλων γένναν
Θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
Ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,
Δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται·
Κτείνω δ', οἳ κήπους εὐώδεις
Φθείρουσι λύμαις ἐχθίσταις·
Ἑρπετά τε, καὶ δάκεθ', ὁπόσα περ ἂν.
Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Ἐν φοναῖς ὄλλυται.

vs. 1050. Κατὰ τὴν στήλην] Scholia: κατὰ τὴν ἐν μέσῳ [illegible], quia in columnis scribebant edicta, aut in [illegible] columnis applicabant.
vs. 1054. Τῆς στήλης κατετίλας] Hoc etiam notarium erat, ut κατατιλᾶν τῶν Ἑκαταίων, in Ranis vs. 364. Caeterum Ed. [illegible] hic κατίπλας. male.
vs. 1057. Θύσοντες εἴσω] Scholia: [illegible] [illegible] τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ [illegible] τὸ [illegible]. [illegible] in Pace vs. 1021. Trygaeus id [illegible] facetur: [illegible]
vs. 1058. Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ καὶ παντάρχᾳ] Epitheta Jovi convenientia sibi arrogat Chorus avium; sic autem de Jove Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 1080.

ὦ Ζεῦ

ΕΠΙΡ-

EP. Arcesso Pisthetaerum injuriae
In Munychionem mensem.
PISTH. Itane vero? etiamnum tu hic stabas?
PSEPH. Si vero quis expellat magistratus,
Neque recipiat secundum praescriptum edicti in columna.
PISTH. Vae mihi misero: tune etiam hic eras adhuc?
EP. Pessum te dabo, & dicam tibi decem millium drachmarum scribo.
PISTH. Ego vero tuas amphoras comminuam.
EP. Memento istius temporis, cum publicam columnam vespera concacabas.
PISTH. Heu! aliquis illum comprehendat. Heus tu; non manebis?
SAC. Hinc nos praepropere digrediamur,
Intus Diis oblaturi hircum.

ODE ET STROPHE COLORUM XIV.

CHOR. Jam nunc mihi omnia contemplanti
Cunctaque regenti mortales omnes
Sacra facient votivis precibus.
Universam enim terram inspicio,
Et conservo bene florentes fructus,
Interimens omnigenorum genera
Animalium, quae omnia in terra
Ex calyce progerminantia ore voraci,
Arboribusque insidentia fructus depascuntur;
Itidemque conficio, quae hortos odoratos
Corrumpunt pessimis modis;
Reptiliaque & noxia venenato morsu, quantum eorum
Est, vi alarum mearum
Internecione pereunt.

[illegible] Dicitur autem non tantum [illegible], sed etiam [illegible], ut in Ecclesiaz. vs. 80. de Argo, & apud Aeschylum in Eumenidibus vs. 1048. [illegible]

vs. 1062. [illegible] Supra, vs. 589. [illegible]

vs. 1065. [illegible] Ita omnes Edd. pristinae. Nupera [illegible]. Per [illegible] intelliguntur flores, fruges, grana, & alia humi nascentia; quae distinguuntur a *fructibus arborum*, quos infestailla laedunt arboribus insidentia.

vs. 1066. [illegible] Quasi praecessisset non [illegible], sed [illegible]. Vide ad Plutum vs. 537.

vs. 1067. [illegible] Ad [illegible].

vs. 1069. [illegible] Iterum quasi praecessisset [illegible].

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ΄.

ΧΟΡ. Τῇδε μέντοι θ' ἡμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται·
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον· ἤν τε τῶν τυράννων τις τινὰ
Τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
Βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε·
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα·
Ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ.
Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι, καὶ λυμαίνεται·
Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει,
Κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
Εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
Ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ.

ΧΟΡ. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
Οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
Χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνῖγος ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·

Ἀλλ'

vs. 1072. Ἐπαναγορεύεται] Sic recte MS. Vat. At priores Editt. male ἐπαναχορεύεται, per χ. ex Notis *Kusteri.* Itaque vertendum: *Hodie quam maxime edicta promulgantur.*

vs. 1073. Ἢν ἀποκτείνῃ τις Διαγόραν τὸν Μήλιον] Iste est Diagoras ille atheus dictus, qui etiam Atheniensium sacra profanavit, & derisui habuit; qui de eo emiserunt decretum, quod hic recitatur. Lysias contra Andocidem: τοσούτῳ δὲ οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὑτοῦ πόλει. & paulo post de edicto Atheniensium: ἐπικήρυττον τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀγαγόντι ἢ ἀποκτείναντι· *Tanto iste magis impius fuit, quam Diagoras Melius. Diagoras enim tantum dictis ostendit impietatem suam erga sacra & festa aliena; iste autem factis erga Patriae urbis sacra & festa. De Diagora edictum promulgarunt: daturos se talentum argenti illi, qui eum occiderit, aut Athenas adduxerit.*

vs. 1077. Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον] Ita vocat eum a στρουθὸς, *passer*, quasi a gente aut patria: sic supra, vs. 14.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

CHOR. Hac maxime die per praeconem promulgatur.
Si quis vestrum Diagoram interficiat Melium,
Accipiet talentum: si vero tyrannorum aliquem quis
Defunctorum occidat, talentum accipiet.
Nos igitur etiam ista nunc hic promulgare volumus:
Si quis vestrum Philocratem occiderit Struthium,
Talentum habebit praemio: sin vivum adduxerit, quatuor;
Quod fringillas colligans, septenos obolo vendat:
Turdos itidem inflans palam ostendit & indigne habet:
Merulis etiam in nares immittit pennas:
Similiterque captas columbas habet inclusas,
Aliasque cogit aves illicere, in reti deligatas.
Haec publicare volumus: & si quis vestrum aves alat
Conclusas in caveis, edicimus, ut dimittatis:
Quod si morem non gesseritis, vos ab avibus comprehensi
Viceversa apud nos vincti, illices eritis.

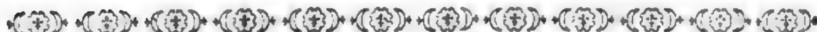

ANTODE ET ANTISTROPHE COLOR. XIV.

CHOR. O fortunatam volucrium gentem
Avium, quae hyeme
Laenis amictae non sunt,
Neque contra calore aestus nos
Radii late resplendentes urunt:

Sed

vs. 14. *Φιλοκράτης ἐξ 'Ορνέων*, sive *ὀρνέων*· quia Aves venderet.

„ vs. 1079. *Σπίνας*] Sic habet MS. Vat. At priores „ Editt. male *σπίννας* per duplex *ν*. Syllabam enim „ primam hujus vocis secundum metri legem hic opor- „ tet esse brevem. *Kusterus*." In Pace vs. 1150. per unum *ν* recte, quia nec ibi per metrum posset esse prima syllaba hujus vocis longa.

vs. 1081. 'Εγχεῖ] Scholia: *κινεῖ δὲ τὸ ἐγχεῖ*· *Verbum excitans hoc loco.*

vs. 1090. *Χλαίνας ἀμπίσχονται*] Est autem *χλαῖνα* hyberna vestis; supra vs. 713. *Ὥρας χλαῖναν ἐξαιτεῖν μὲν ῥιγῶν ἀποδύς*.

vs. 1091. *Οὐδ' αὖ θερμὴ πνῖγος ἡμᾶς ἀκτὶς θάλπει*] Eandem sententiam paulo aliter Sophocles in Trachiniis vs. 150. *καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ*· *Nec ipsam calor solis, nec imber, nec ventus ullus vexat.*

Ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
Ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
Ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
Λευκότροφα μύρτα, Χαρί-
των τε κηπεύματα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

ΧΟΡ. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
Οἷς ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
Ὥς τε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
Πρῶτα μὲν γὰρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικαί·
Ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις
Ἐννεοττεύσουσι, κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν.
Κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
Ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
Ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
Ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
Ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μηνίσκον ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλιστ' οὕτω δίκην
Δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

vſ. 1095. Ἠνίκ' ἂν ὁ —— ἀχέτας] In Pace 160. ἡνίκ' ἂν ἀχέτας ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον. Ita dicitur Cicada Dorice pro ἠχέτης. Hesiodus: ἠχέτα τέττιξ.

vſ. 1104. Τῶν Ἀλεξάνδρου] Apposite ad judices utitur hoc exemplo; nam & Alexander Priami F. sive Paris fuit aliquando judex, cum nimirum de forma certarent sub illo Venus & cum Pallade Juno: quarum quaelibet donis emere victoriam volebat.

vſ. 1106. Γλαῦκες] Scholia: Ἀντὶ τὰ νομίσματα· ἡ γὰρ γλαῦξ ἱερὸν ἐστὶ Ἀθηνᾶς, ὅπερ πάνυ τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασι· *Id est, Nummi; nam Minervae avis est Noctua; quam cum in honore magno haberent Athenienses, ipsius Deae causa, insculpserunt nummis tetradrachmis.*

Ibid. Λαυρειωτικαί] A Laurio monte, ubi erant metallifodinae Atheniensium; Thucyd. Lib. II. μέχρι Λαυρίου ὄρους, οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις. Herodotus in Polymnia: Ἀθηναίοισι γενομένων χρημάτων μεγάλων ἐν τῷ κοινῷ, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου· *Cum essent Atheniensibus opes multae in aerario, quae ipsis redibant ex metallis a Laureo.* Quae loca citavit etiam Casaubonus ad Strabonem Lib. VI.

Sed florida per prata
Foliorum in gremiis incolo,
Ubi divina argutaque voce sonans cicada
Ardoribus in meridianis sub sole furibunda clamat:
Hyemem vero transigo in cavis antris,
Colludens Nymphis monticolis;
Vernasque depascimur virgineas,
Et candidas myrti baccas, Gratiarumque hortulos.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

CHOR. Judicibus aliquid dicturi sumus de victoria,
Quibus bona, si nobis eam adjudicent, omnibus largiemur;
Ut dona accipiant multo majoris pretii, quam illa Paridis.
Primum itaque, cujus rei maxime omnis judex cupiditate tenetur,
Noctuae (nummi noctuis insignes) vos nunquam destinent Laurioticae,
Sed intus inhabitabunt, inque sacculis vestris
Nidificabunt, & excludent minutos nummulos.
Praeterea tanquam in templis habitabitis:
Domus enim vestras fastigiato tecto educemus.
Et, si forte adepti fueritis magistratum, & quid subripere volueritis,
Celerem vobis in manus accipitrem dabimus.
Si vero aliquo ad coenam eatis, gulas vobis mittemus.
Sin victoriam nobis abjudicetis, curate vobis lunulas fabricari,
Tanquam statuis: nam quicumque vestrum lunulam non habebit,
Quando candida laena eritis induti, tunc maxime poenas
Nobis dabitis, ut ab omnibus avibus percacemini.

vs. 1108. Ἐκλέψουσι μικρὰ κέρματα] Pro νεοττία, *pullos*, dixit κέρματα, *nummos*. Verbo ἐκλέπειν utitur & Cratinus apud Athenaeum IX. p. 373. ὥς σε ἐκλέψας καλὸν ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνιν· *Ut pulchram nobis & admirabilem quandam ex isto avem excludas.*

vs. 1110. Ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν] Ex Scholiis: τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς καλοῦσι· *templorum enim tecta vocant Graeci πτερὰ & ἀετούς.* Etiam πτερύγια vocabantur; ut apud Matthaeum Euangelistam cap. 4. vs. 5. ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· *ad pinnaculum templi.* Ludit autem Comicus in Homonymia vocis αἰετὸς, quae *aquilam & pinnaculum* significat.

vs. 1112. Ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας] Ut rapacitatem illius avis imitemini, & fiatis ὀξύχειρες· usurpatur enim ista vox de furtificis manibus; Lucianus Dial. Vul. & Apoll. ubi de Mercurio est sermo: ὅτως ὀξύχειρ ἐστί, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐμμελετήσας τὴν κλεπτικήν; *adeone aduncas habet manus, perinde ac si in utero esset meditatus furandi artem.*

vs. 1114. Μηνίσκους] Ita dicebantur orbes capitibus statuarum impositi, ne stercore avium inquinarentur: quales videmus pingi circa Apostolorum capita.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΕΙΣΘ. Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν, ὦ 'ρνιθες, καλά.
Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
Οὐδείς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
Ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.
ΑΓΓ. Ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ;
Ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙΣΘ. Οὑτοσί.
ΑΓΓ. Ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙΣΘ. Εὖ λέγεις.
ΑΓΓ. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
Ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς,
Καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε
Ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ δούρειος,
Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕΙΣΘ. Ἡράκλεις.
ΑΓΓ. Τὸ δὲ μῆκός ἐστι (καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγὼ)
Ἑκατοντόργυιον. ΠΕΙΣΘ. Ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
ΑΓΓ. Ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
Πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν·
Ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
Ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους·
Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μύριοι·
Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
Οἱ χαραδριοὶ, καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 1121. Ἀλφειὸν πνέων] *Alpheum spirans*; ita currit anhelus, quasi apud Alpheum cursu certaret. Ibi autem habebant celebria illa certamina. Virg. Georg. III, 180.
Aut Alphea rotis praelabi flumina Pisae.

vs. 1122. Ποῦ, ποῦ 'στι] Euripides in Phoenissis vs. 453. ποῦ, ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἰδεῖν πόσιν;

vs. 1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης] Scholia: [illegible] τὸ [illegible] τὸ τεῖχος· [illegible] καπνοὺς [illegible] καὶ [illegible], καὶ μόνον ὑπισχνοῖς· [illegible] δὲ καὶ ὁ τοῦ τείχους [illegible]. *Ex ipso argumentum capitur, murum illum non exstitisse; quoniam hi duo jactatores erant & fumi, & omnia illorum tantum promissa. Talis est & muri hujus aedificatio.* Dicuntur autem promissores inanes & jactatores καπνοὶ proverbialiter, Comicus in Vespis vs. 324. καί με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης, ὦ Προξενίδη, ὦ τὸν Σελλοῦ. Theagenem etiam καπνὸν dictum esse dicit Scholiastes supra ad vs. 823. [illegible] δὲ καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος, οὐδὲν ἐτέλει· *Vocabatur autem Fumus, quia multa promittens nihil praestabat.* Dicitur autem Proxenides κομπασεὺς quasi a Patria, a κόμπος, *jactantia.*

vs. 1127. & seqq. Ἐναντίω δύ' ἅρματε --- ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην] Thucydides Lib. I. καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον· *Et aedificarant Themistoclis consilio murum illum circa Pyraeeum in illam crassitudinem, quam adhuc videmus. Duo enim currus inter se obversi lapides advehebant.* Herodotus in Clione, de Babylonis muro: ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ τὰ ἔσχατα, οἰκήματα μουνόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα· τὸ δὲ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν· *Supra murum autem ad margines extruxerunt domos simplices inter se obversas: medium autem earum reliquerunt ad agitandas ibi quadrigas.* Dicebat autem Pisthetaerus, cum consilium suum proponeret

PISTHETAERUS, NUNCIUS.

PISTH. Sacra fecimus, ô aves, secunda & propitia.
Atqui nullus a moenibus adest nuncius,
Ex quo cognoscamus, quae ibi gerantur.
Eccum vero, adcurrit aliquis Alpheum spirans (graduque citato tanquam cursor Olympicus.)
NUNC. Ubi, ubi est, ubi, ubi, ubi est, ubi, ubi, ubi tandem est,
Ubi locorum est Pisthetaerus imperator? PISTH. Ecce me.
NUNC. Exaedificata tibi sunt moenia. PISTH. Bene dicis.
NUNC. Pulcherrimum opus & magnificentissimum,
Ut in summo muro Proxenidis Compasensis
Et Theagenis occurrentes inter sese duo currus,
Quibus equi sint juncti pari magnitudine atque Durius, (fidem!
Prae latitudine facile commeent & se praetereant. PISTH. Hercules, tuam
NUNC. Longitudo autem complectitur (ipse enim ego muros dimensus sum)
Centum orgyias. PISTH. Neptune, quantam longitudinem:
Qui vero illum exstruxerunt talem?
NUNC. Aves, nemoque praeter eas alius, non Aegyptius
Laterum bajulus, non lapicida, nec faber aderat,
Sed ipsae suis manibus: adeo ut in admirationem hoc me rapiat.
Ex Libya venerunt triginta millia
Gruum, qui lapides ad fundamenta deglutiverant,
Quos rostris quasi caelo creces aves poliebant.
Aliae autem lapides apportabant ciconiae decem mille:
Aquam vero ferebant e terra ad aërem
Charadrii, ceteraeque aves fluviatiles.

PISTH.

neret de aedificando isto muro vs. 552. *τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ* ΒΑΒΥΛΩ͂ΝΑ.

vs. 1131. Ἑκατοντορόγυιον] Non nimiam longitudinem commemorat. Sunt enim centum orgyiae tantum unum stadium, ut Herodotus docet in Euterpe: *αἱ δὲ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι εἰσὶ στάδιον ἑξάπλεθρον· Centum autem orgyiae commode sunt stadium sex plethrorum.* Sed hic etiam Nuncius vanitatem suam prodit, facitque ut minus minusque fidei mereatur.

vs. 1133. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος] Scholia: *οἱ Αἰγύπτιοι ἐπονοῦντο ἐν πλινθείᾳ· καὶ ἐν Βατράχοις· Οὐκ ἂν ἄραιντ' αὐτὸν οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι· Aegyptii traducebantur tanquam bajuli. Et in Ranis* vs. 1446. *οὐκ ἂν* &c. Notum autem est ex Herodoti Euterpe, ut plerique reges assidue coegerint eos caementa portare ad exstruendas praecipue Pyramides.

vs. 1136. Ἐκ μὲν Λιβύης — γέρανοι] Quia grues vere novo ex Libya redeunt, quo profectae fuerant extremo autumno: supra vs. 711. *σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ.* Vide ad vs. seq.

vs. 1137. Θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους] Quia grues lapillis se onerant, ne inter volandum transversae ferantur a vento. Infra vs. 1428. *μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας* ubi Scholia: *ἀντὶ τοῦ λίθου· ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τοῖς σώμασι φέρειν ἐν τῷ πέτεσθαι ἔχουσι. Ἄλλως· πολλάκις καὶ συρ... ἕρματος ἕνεκα, περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις· Id est: loco lapidis. Quoniam grues lapillos in ore tenent inter volandum. Saepe enim ad firmandum volatum lapides circumferunt grues, ne a ventis transversae ferantur.*

ΠΕΙΣΘ. Ἐπλινθοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓΓ. Ἐρῳδιοὶ
Λεκάναισι. ΠΕΙΣΘ. Τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓΓ. Τοῦτ', ὦ 'γαθ', ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις,
Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
ΑΓΓ. Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
Ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρ' ἴδω· τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
Ἀπειργάσαντ'. ΑΓΓ. Ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
Σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
Καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
Ἐν τοῖσι πύργοις. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
Ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟΡ. Οὗτος! τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
ΠΕΙΣΘ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
Ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
Ἀλλ' ὅδε φύλαξ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
Ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
ΑΓΓ. Ἰοὺ ἰού. ἰοὺ ἰού. ἰοὺ ἰού.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 1145. Ὑποτύπτοντες] Ordo est: ὑποτύπτοντες ταῖν ποδοῖν, ὥσπερ ταῖς ἄμαις, ἐνέβαλον αὐτοῖς (τοῖς ἐρῳδιοῖς) ἐς τὰς λεκάνας (τὸν πηλόν). Verbum ὑποτύπτειν hic aegre poterit verbo Latino reddi; similiter autem usurpatum videmus in Herodoto in Euterpe: κατὰ γὰρ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ, τι προσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, τοῦτο συλλέγοντες πλίνθους εἴρυσαν. De quo loco memini me monere Cl. Hemsterhusium.

vs. 1147. Τί δῆτα πόδες] Scholiastes monet alludi ad Proverbium: τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

vs. 1155. Πελεκᾶντες] Propter similitudinem vocis πέλεκυς securis. utuntur autem securibus fabri lignarii.

vs. 1157.

PISTH. Lutum vero quinam illis afferebant? NUNC. Fulicae
In pelvibus. PISTH. Quo demum pacto lutum in pelves injiciebant?
NUNC. Illud autem, ô bone, inventum est sapientissime.
Anseres eruentes, veluti palis,
Illud in pelves ipsis ingerebant, pedibus suis.
PISTH. Quid pedes igitur non conficiant?
NUNC. Atque aedepol anates etiam succinctae
Lateres apportabant: superius autem in capite caementum
Habentes volabant pone, tanquam pueruli,
Lutumque in ore hirundines.
PISTH. Quorsum igitur mercenarios quis amplius mercede conducat?
Age videam: quid enim? ligna, quae ad murum pertinebant, quinam
Elaborarunt? NUNC. Aves erant fabri lignarii,
Callentissimi pelecani, qui rostris
Dedolaverunt portas: erat autem sonitus
Eorum dolantium, qualis est in navium textrina.
Et omnia nunc ista portis sunt instructa,
Pessulis occlusa, & undiquaque custodiuntur,
Circumeuntur, tintinnabulo vigiliae explorantur, ubique
Excubiae sunt constitutae & nocturnae faces
In turribus. Sed ego me hinc digrediens
Abluam: tu autem ipse jam nunc cetera perfice.

CHORUS, PISTHETAERUS, ALTER NUNTIUS.

CHOR. Heus tu! quid agis? an miraris
Tanta celeritate murum esse communitum?
PISTH. Ita profecto: etenim res est admiratione digna.
Nam revera haec mihi falsis commentis similia videntur.
Sed quid hoc? eorum enim, qui ibi sunt in excubiis, aliquis nuncius
Huc ad nos adcurrit, bellicum intuens.
NUNC. Iou, iou, iou, iou, iou, iou.

PISTH.

vs. 1157. Αὐτῶν πελεκώντων] Pro πελεκώντων participio.
vs. 1158. Πεπύλωται πύλαις] Supra vs. 614. Θυρῶσαι χρυσαῖς θύραις.
vs. 1159. Βεβαλάνωται] In Ecclesiaz. vs. 362. νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν.
vs. 1160. Κωδωνοφορεῖται] Supra vs. 843. κωδωνοφορῶν περίτρεχε.
vs. 1169. Πυρρίχην βλέπων] Scholia: ἔνοπλόν τι καὶ πολεμικόν τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη. *Bellicum quiddam; quia pyrriche est armata saltatio.* In Pluto vs. 328. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη. In Acharn. vs. 565. βλέπων ἀστραπάς.

ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο; ΑΓΓ. Δεινότατα πεπόνθαμεν.
Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς,
Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
Λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
Τίς τῶν θεῶν; ΑΓΓ. Οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
Τοῦτ' ἴσμεν. ΧΟΡ. Οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
Πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς. ΑΓΓ. Ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας·
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνῄς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, αἰετός·
Ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
Αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
Κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
Ἤδη 'στιν. ΧΟΡ. Οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
Καὶ τόξα. ΑΓΓ. Χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
Τόξευε πᾶς τις· σφενδόνην τίς μοι δότω·

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

ΧΟΡ. Πόλεμος αἴρεται,
Πόλεμος οὐ φατὸς,
Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.
Ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
Ἀέρα περινέφελον,
Ὅν γ' Ἔρεβος ἐτέκετο·
Μή σε λάθῃ θεῶν
Τὶς ταύτῃ περῶν.
Ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

ΠΕΙ-

vs. 1174. Λαθὼν — ἡμεροσκόπους] Euripides in Helena vs. 1189. Καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ Εἰς γῆν ἀφῖχθαι, καὶ λεληθέναι σκοπὰς, Ἢ που κατόπτην, ἢ κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην· θανεῖται δ' ἤν γε συλληφθῇ μόνον· *Et nunc audivi Graecorum quendam palam in hanc terram venisse, & fefellisse Speculatores: aut exploratorem, aut furto abducere quaerentem Helenam; morietur autem, si modo fuerit comprehensus.*

vs. 1176. Οὐδ' εἶχε πτερὰ] Supra vs. 576. Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

vs. 1182. Ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασι] In Nubibus vs. 406. de vento: ἔξω φέρεται σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα, ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου, καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων. Sophocles in Antigona vs. 1010. Ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ, καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν· *Ignotam audio vocem avium; pessimo clangentes impetu & barbaro, lacerantesque se mutuo unguibus cognovi; nam strepitus alarum non erat obscurus.*

vs. 1182. & seq. Ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται] Euripides in Medea vs. 1181. ἅπασα δὲ στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν· *Tota Domus resonabat frequentibus cursitationibus.*

vs. 1183. Αἰθὴρ δονεῖται] Herodotus in Polymnia sub ini-

Pisth. Quid illud est negotii? Nunc. Indignissima perpessi sumus:
Horum enim aliquis, qui apud Jovem sunt, Deorum jam modo
Per portas involavit in aërem,
Clam graculis, qui excubias agunt diurnas.
Pisth. O quam facinus grave & infandum admisit!
Quis Deorum? Nunc. Ignoramus; quod autem alas haberet,
Illud vero scimus. Pisth. Nonne igitur circuitores decebat
Statim adversus eum mittere? Nunc. Atqui misimus
Triginta mille accipitres, sagittarios equites:
Jamque quilibet procedit unguibus amentatis,
Cerchnes, buteo, vultur, cymindis, aquila:
Celerrimo motu, alarumque stridoribus
Aether personat & conturbatur, dum Deus inquiritur.
Neque hinc procul abest, sed ibi, nisi fallor,
Jam est. Chor. Ergo fundas capere oportet,
Et arcus. Nunc. Huc accedat quicunque minister:
Nemo non sagittas mittat: fundam mihi aliquis praebeat.

STROPHE COLORUM XI.

Chor. Bellum oritur,
Bellum infandum,
Inter me & Deos:
At quilibet custodiat
Aërem nubibus obductum,
Quem Erebus genuit;
Ne quis tibi Deorum lateat,
Hac qui transit:
Quisque vero intentis oculis circumspectet;
Nam prope jam est Deus sublimis,
Agitatarumque alarum sonitus exauditur.

Pi-

initium: τοσαῦτα περιηγγέλλετο, ἡ Ἀσία ἐδονεῖτο πᾶσα ἐπὶ τρία ἔτη· *Cum ista (de bello instruendo) ubique nunciarentur, omnis Asia erat in motu.*

vs. 1184. Κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που] Sophocles in Philoctete vs. 40. οὗτος κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, κἄστ' οὐχ ἑκάς που· *Vir ille omnino haec loca incolit: & alicubi est non procul hinc.* Sub μακρὰν autem, ut alias saepe, subauditur ὁδὸν, ut in Ranis vs. 432. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς· quandoque χρόνον, aut simile.

vs. 1193. Ὃν γ' Ἔρεβος ἐτέκετο] Antequam aer esset, fuit Erebus, in cuius sinu Nox peperit ovum illud, unde Amor natus est, qui materiam ἐμοσγέτο congregavit. Supra vs. 693. Χάος ἦν καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς, Γῆ δ' οὐδ' Ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις —— τίκτει πρώτιστον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν· ἐξ οὗ —— ἔβλαστεν Ἔρως &c.

vs. 1197. Δαίμονος πεδαρσίου] Πεδάρσιος est a πεδαίρω, *e terra tollo*, quasi πέδοθεν αἴρω. Verbo πεδαίρω utitur Euripides de eadem ista dea loquens, in Hercule Furente vs. 872. Στεῖχ' ἐς Ὄλυμπον πεδαίρουσ', Ἶρι, γενναῖον πόδα· *Vade in Olympum, o Iris, tollens de terra generosos pedes.* ubi vide Notas Cl. Barnesii. Voce πεδάρσιος, *sublimis*, utitur & Aeschylus in Prometheo vs. 269. 709. & 915.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΙΡΙΣ.

ΠΕΙΣΘ. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
Ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
Τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.
ΙΡ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕΙΣΘ. Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
ΙΡ. Ἶρις ταχεῖα. ΠΕΙΣΘ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
ΙΡ. Τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙΣΘ. Ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται
Ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. Ἐμὲ ξυλλήψεται;
Τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕΙΣΘ. Οἰμώξει μακρά.
ΙΡ. Ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. ΠΕΙΣΘ. Κατὰ ποίας πύλας
Εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
ΙΡ. Οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
ΠΕΙΣΘ. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
Πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
Σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. Τί τὸ κακόν;
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. Ὑγιαίνεις μέν; ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲ σύμβολον
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
ΙΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
ΠΕΙΣΘ. Κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
ΙΡ. Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
Ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν· ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
Δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες.
ΙΡ. Ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,

Εἰ

vs. 1200. Ἔχ' ἀτρέμας] Vide ad Plutum vs. 127.

vs. 1203. Πλοῖον, ἢ κυνῆ] *Navis an galea?* Navem putat, aut quia vestis ejus est sinuosa, ut sunt vela navium: aut propter alas quas habebat; habent enim & naves quasi alas quasdam remos; Galeam autem putat esse omnino propter pennas & alas, quia Galeae plumas habent. *Ex Scholiis*; in quibus etiam κυνῆ pro petaso accipitur, qualem Mercurius deorum nuncius gestat.

vs. 1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;] Quia dixerat, Ἶρις ταχεῖα, id est, ut etymologiae, *Nuncia velox*; iste nugat eam esse unam ex duabus illis Navibus publicis, quarum altera Πάραλος, altera Σαλαμινία vocabatur: quibus utebantur Athenienses quoties aliquid celeriter erat per mare *nunciandum* aut expediendum; erant enim expeditissimae καὶ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι. Quod ad etymologiam vocis Ἶρις attinet; illa est ab εἴρω, τὸ μηνύω, *significare*, *indicare*, ut est apud Suidam, & λέγω, ut apud Hesychium, ubi male legitur: ἰρῶ, λέγω· καὶ Ἶρις δὲ ἀπὸ τούτου. legendum εἴρω. Hinc etiam *Irus* ille nomen accepit, cum prius aliter vocaretur; proci autem nomen illud ei dederunt, quia solebant illo *nuncio* uti; ut docet ipse Homerus Odyss. vs. 1206.

PISTHETAERUS, IRIS.

PISTH. Heus tu, quo, quo, quo volas; mane quieta,
Esto immota, hic consiste, sustine cursum.
Quae es, cujas? jam dicere oportebat, unde tandem venias.
IR. A Diis ego quidem Olympiis.
PISTH. Nomen autem quodnam tibi est? navis an petasus?
IR. Iris velox. PISTH. Paralus an Salaminia?
IR. Quid illud autem rei? PISTH. Hanc nonne aliquis comprehendet
Subvolans buteo bene peculiatus? IR. Mene comprehendet?
Quid id tandem est mali? PISTH. Multum plorabis.
IR. Absurda utique haec res est. PISTH. Per quas portas
Urbem ingressa es, scelestissima?
IR. Ita me Jupiter amet, equidem nescio per quasnam portas.
PISTH. Audinne eam, ut nobis illudat.
An ad graculorum praefectos adiisti? quid ais?
Sigillumne habes a ciconiis. IR. Quid hoc est mali?
PISTH. Non accepisti? IR. Satinne sanus es? PISTH. Neque signum
Ullus tibi avium impressit praefectus, qui tecum fuerit?
IR. Mihi certe nullus impressit, inepte.
PISTH. Itaque sic tacite transvolas
Per urbem alienam & aërem?
IR. Qua enim alia via Deos volare oportet?
PISTH. Illud equidem ignoro: hac quidem certe non.
Quin nunc etiam injuriam facis: id scinne vero, te
Unam omnium Iridum summo jure comprehensam
Fuisse morituram, siquidem ex merito plecereris.
IR. Atqui immortalis sum. PISTH. At sic tamen periisses:
Atroces enim injurias patiemur, ut mihi videtur,

Si

vs. 1206. Τριόρχος] Alitem bene coleatum jubet comprehendere Puellam, qui eam etiam possit comprimere.

Ibid. Συλλαβέσθαι] In loco Eur. ad vs. 1174. citato.

vs. 1211. Οἶον εἰρωνεύεται.] In Vespis vs. 174. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς, ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειεν.

vs. 1212. Πρὸς τοὺς κολοιάρχας] Supra vs. 1174. λαβὼν πελάργους φύλακας ἡμεροσκόπους.

vs. 1213. Σφραγῖδ' ἔχεις;] Ut illi qui per hostilem regionem iter faciunt, symbolum & salvum conductum petunt a Praefectis. Simul respicit ad superiora vs. 560. ἐν τῷ δ' ἐνίοις, βάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν· Sic autem valde ridiculum est quod quaerit; nam puella haec, ut etiam illa in Acharnensibus vs 785. κέρας οὐκ ἔχει, & totus ille sexus laborat isto defectu.

vs. 1217. Σιωπῇ] In Thesmoph. vs. 669. σιωπῇ. In Pace vs. 1054. ὅρα σὺ σιγῇ.

vs. 1222. Πασῶν Ἰρίδων] Scholia: ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας Ἴριδας ποιοῦντος· ἢ ἀντὶ τοῦ πασῶν θεαινῶν. Aut quia varias Irides efficit aër: aut, omnium Iridum pro omnium dearum, nempe per Synecdochen speciei pro genere.

Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν· ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
Ἀκολασανεῖτε. κοὐδέπω γνώσεσθ', ὅτι
Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
Φράσον δέ μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ΙΡ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς,
Φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
Κνισᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕΙΣΘ. Τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕΙΣΘ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. Τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
ΠΕΙΣΘ. Ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοὶ,
Οἷς θυτέον αὐτοῖς ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διΐ.
ΙΡ. Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
Δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη·
Λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
Καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
ΠΕΙΣΘ. Ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
Ἔχ' ἀτρέμας. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα,
Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν· καὶ δήποτε
Εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Σὺ.

vſ. 1228. Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν] Euripides in Hecuba vſ. 1130. δίχ' ὡς ἂν αὐτὰς σοῦ τε καὶ τοῦδε τ' ἐν μέρει κρίνω δίκας. Quandoque ἐν μέρει, *ſingulatim*, *ſeorſim*, ut in hoc Eurip. loco: & apud Noſtrum in Veſpis vſ. 1310. quandoque *viciſſim*, *per vicem*, & ita hic in Avib. in praeſenti loco, item in Ranis vſ. 32.

vſ. 1229. Τὼ πτέρυγε ποῖ σὺ ναυστολεῖς] Tanquam de Nave. Virg. de Mercurio: - *Volat ille per aëra magnum Remigio alarum*; Aeſchylus in Agamemnone vſ. 52. de Avibus: πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι· *Alarum remigio remigantes.*

„ vſ. 1232 Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις] Lo-
„ cum hunc citat Harpocratio v. Ἀγυιάς. ubi Vir Sum-
„ mus H. Valeſius obſervat Ariſtophanem alluſiſſe hic
„ ad locum illum Euripidis in *Phillene* citatum ab
„ Ammonio v. Βωμός. Μηλοσφαγεῖται δαιμόνων ἐπ' ἐσχά-
„ ραις. *Kuſterus.*

vſ. 1232. & ſeq. Βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις· κνισᾶν τ' ἀγυιάς] Euripides in Alceſtide vſ. 1156. βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς. *Araſque nidore impleant in ſupplicationibus, quibus boves mactabunt.* ubi obſervandum quosdam pro βωμούς legere ὁδούς.

vſ. 1233. Κνισᾶντ' ἀγυιάς] Eſt hoc ex Oraculis; Demoſthenes contra Midiam: ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἷς ἁπάσαις εὑρήσετε ἀνῃρημένον τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυιάς, καὶ στεφανηφορεῖν· —— *Non tantum ſecundum leges; verum etiam ſecundum oracula: in quibus omnibus noſtrae urbi divinitus eſſe promulgatum invenietis, non minus Delphis quam Dodonae, ut Choros inſtituant ritu patrio & vicos nidore impleant & coronas gerant.* In Oratione contra Macartatum affert exemplum oraculi Delphici, ubi haec phraſis occurrit dialecto Dorica: καὶ κατ' ἀγυιὰς κνισᾶν, καὶ κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορώς· *Et compita nidore inficere, & crateras ſtatuere, choroſque inſtituere.* In his & ſimilibus locis incertum eſt, an non pro ἀγυιάς ſcribendum ſit Ἀγυιᾶς ab Ἀγυιεύς, ut Intelli-

Si caeteris quidem imperitemus; vos autem Dii
Petulantes sitis, & non agnoscatis,
Nobis vicissim, utpote potioribus, auscultandum esse.
Eloquere vero mihi, quo te alarum remigio conferas?
IR. Egone? ad homines a patre devolo,
Indicatura, Diis Olympiis ut sacrificent,
Oves mactent in aris ad boves immolandos destinatis,
Et compita nidore repleant. PISTH. Quid inquis? quibus Diis?
IR. Quibus? nobis, in coelo qui sumus, Diis.
PISTH. Vos scilicet Dei estis? IR. Et quis vero alius est Deus?
PISTH. Aves hominibus nunc sunt Dii,
Quibus etiam ipsis operari decet, non autem, ita me Jupiter amet, Jovi.
IR. ô Stulte, stulte, ne commove Deorum iras
Graves, ut ne omne tuum genus ad internecionem
Ligo Jovis fulmineus funditus jure merito evertat;
Fuligo autem Licymnii fulminis tuum corpus, domorumque
Tabulata in cineres redigat.
PISTH. Audi me heus tu, desine inanium tumidorumque verborum;
Quiesce: age dic mihi, utrum Lydum aliquem, an Phrygem
His dictis perterrefacere te putas?
Scinne vero, si Jupiter mihi amplius fuerit molestus,
Me aedes ipsius, & domos Amphionis
Combusturum igniferis aquilis?
Mittamque porphyriones in coelum
Contra eum alites, pardi pelle amictos,
Numero plus quam sexcentos: & quidem olim
Unus Porphyrion Jovi negotium facessivit.

Tu

intelligantur Dii viarum urbanarum Praesides, aut eorum arae. Etiam veteres Grammatici in hac re incerti sunt.

vs. 1239. Ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη] Paratragoediatur, ut ei terrorem incutiat. Videntur autem haec Aeschyli Agamemnone esse, ubi vs. 544. καὶ πανώλεθρον αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον· *Et funditus perditam cum tota regione paternam demessuit domum.* Ibid. paulo ante vs. 534. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου Διὸς μακέλλῃ· *Illum, qui Trojam subruit Vindicis Jovis ligone.* Scholiastes adducit Sophocleus locum: Χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ· *Aureo ligone Jovis eversus fuerit.*

vs. 1242. Καταιθαλώσει] Euripides in Ione vs. 212. τί γάρ; κεραυνὸν ἀμφίπυρον, ὄβριμον ἐν Διὸς ἑκηβόλοισι χερσίν; deinde alter: ὁρῶ, τὸν δάιον Μίμαντα καταιθαλοῖ· *Quid? num etiam vides fulmen coruscum, & impetuosum in Jovis longe jaculantis manibus?* Alter: *Video, ferocem illum Mimantem (Gigantem quendam) igne fulmineo cremat.*

Ibid. Λικυμνίαις βολαῖς] Jaculationibus Licymniis. Quidam volunt, referente Scholiaste, Comicum respicere ad Euripidis *Licymnium*, in quo dramate aliqeis fulmine ictus nuncietur. Quidam volunt Proverbium esse.

vs. 1243. Παῦε τῶν παφλασμάτων] In Equitibus vs. 914. αἴρε παρφλάζει· παῦε, παῦ' ὑπερζέων.

vs. 1244. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα] Allusit Comicus ad locum illum Euripidis in Alceste vs. 675. Ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν; *Heus nate, quem autumas, num Lydum aut Phrygem aliquem emtitium, te malis exagitare?* quem locum citavit Cl. Kusterus.

vs. 1248. Καταιθαλώσω] Eurip. in Troadibus vs. 60. ὡς οἶκτον ἔλαβες πυρὶ κατῃθαλωμένης; *An te commiseratio cepit urbis igni consumtae?*

vs. 1252. Εἷς Πορφυρίων] Paulo ante avem intelligebat, nunc unum ex Gigantibus hoc nomine.

Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
Πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ
Τὴν Ἶριν αὐτὴν· ὥστε θαυμάζειν, ὅπως,
Οὕτω γέρων ὤν, σύομαι τριέμβολον.
ΙΡ. Διαῤῥαγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασι.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως εὐρὰξ, πατάξ;
ΙΡ. Ἢν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.
ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι τάλας! οὐκοῦν ἑτέρωσε πετομένη
Καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ.

ΧΟΡ. Ἀποκεκλήκαμεν
Διογενεῖς θεοὺς
Μηκέτι τὴν ἐμὴν
Διαπεράν πόλιν·
Μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἂν καπνόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΚΗΡΥΞ.

ΠΕΙΣΘ. Δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
ΚΗΡ. Ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
Ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
Ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙΣΘ. Τί σὺ λέγεις;
ΚΗΡ.

„ Vs. 1256. Σίομαι τριέμβολον] Suidas v. τριέμβολον, „ ubi hunc locum memorat, pro σίομαι rectius habet „ στύομαι. Kusterus." Quod autem hic τριέμβολον, id alibi Comicus noster voce simplici ἔμβολον videtur vocasse; locum citat Athenaeus Lib. I. p. 29. ex posterioris Thesmophoriazusis, quae perierunt: Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον, Οὐ Χῖον, οὐ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον, οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐντενεῖ τὸν ἔμβολον. *Vinum autem bibere non sinam Pramnium, Non Chium, non Thasium, non Peparethium, nec aliud quodcunque excitat mentulam.*

vs. 1261. Καταιθαλώσεις] Quia Iris dixerat καταιθαλώσει vs. 1242. Sensus autem est: Nonne talia mingeres minoribus? nam ego Senex novi, quanti aestimanda sint Jovis fulmina: οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα, καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου, dicit ille in Pluto vs. 124.

vs. 1262. Ἀποκεκλήκαμεν] Ita omnes, quas vidi Edd. & agnoscit Scholiastes; mallem tamen ἀποκεκλείκαμεν.

vs. 1263. Διογενεῖς θεοὺς] Aeschylus in Septem contra Thebas vs. 307. πρὸς ταῦτα, Διογενεῖς ὦ θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε. *O Dii ejusdem cum Jove origin's, urbem & exercitum Cadmigenum servate.* Idem in Supplicibus.

Tu vero si quid mihi incommodaris, tua ministrae
Primum sustollens crura, inibo
Ipsam Iridem; ut mireris, quomodo
Mihi tam seni nervus adeo rigeat.
IR. Dispereas, inepte, cum istis tuis dictis.
PISTH. Non tu hinc te proripies? nonne confestim eurax patax?
IR. Quod si hanc tuam insolentiam pater meus non compescuerit.
PISTH. Vae mihi misero! quin tu alio avolans
Fumo & suligine imple juniorum aliquem.

STROPHE COLORUM VII.

CHOR. Interdiximus, ne
Dii Jove nati
Amplius per meam
Transeant urbem,
Neve quisquam mortalis per imbutum
Victimis solum amplius
Hac ad Deos mittat fumum.

PISTHETAERUS, PRAECO.

PISTH. Durum sane praeconem, qui ad homines
Abiit, si numquam revertetur.
PR. ô Pisthetaere, ô beate, ô sapientissime,
ô Celeberrime, sapientissime, politissime,
ô Ter beate, ô silentium impera. PISTH. Quid tu dicis?

PR.

plicibus vs. 639. [illegible] *Nunc, si quando alias, audite &c.*

vs. 1269. [illegible]] Dicturus videbatur; [illegible] Sed aliter incepit, aliter finit orationem; quasi nempe incepisset: [illegible] De isto autem Praecone ad homines mittendo mandabat supra vs. 842. [illegible]

vs. 1273. [illegible]]. Ex Scholiis: [illegible] *Quoniam forte ei dictum est o, & tamen Pisthetaerus ipsum non inhibet; nunc ei dicit: Impera tamquam remigantibus, & jube ut, ea facere desinam.* Est autem [illegible] verbum nauticum in Ranis vs. 207. ubi Bacchus remum tenens & actutus ad Nautam: [illegible] Deinde sequitur celeusma: [illegible] Hic in Avibus vs. 1397. ad illum, qui adhuc de avibus cantabat, dicitur: [illegible] ubi vide Notam.

ΚΗΡ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
Στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
ΠΕΙΣΘ. Δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
ΚΗΡ. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρῃ,
Ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
Ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
Ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
Σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
Ὀρνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
Ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι.
Πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
Κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
Ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
Χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδὼν τοὔνομα·
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ἶβις Λυκούργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συρακοσίῳ δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ᾔκει ὄρτυγι
Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
Ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
Ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερά,
Ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν.

Τοιαῦτα

vs. 1278. Φέρῃ] Attice pro φέρει, a φέρομαι· fertur tibi, id est, *accipis*.

vs. 1281. Ἐλακωνομάνουν] Demosthenes contra Cononem: *οἳ μεθ' ἡμέραν ἐσκυθρωπάκασι, καὶ λακωνίζειν φασί, καὶ τρίβωνας ἔχουσι, καὶ ἁπλᾶς ὑποδέδενται· Qui interdiu tristi & severo sunt vultu, ajuntque se Laconum moribus vivere & palliastrum gerunt, & simplices crepidas subligant pedibus.*

vs. 1282. Ἐκόμων —— ἐρρύπων] Euripides Epistola III. *ἀνήει γὰρ γέρων οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων· Accedebat enim senex haud multis ante diebus hic sordidatus, & cum neglecta coma.* Ita haec leguntur in Editione Aldina.

Ibid. Ἐκόμων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν] In Nubibus vs. 834. de Philosophis, inter quos Socrates praecipuus erat: *ὧν ὑπὸ φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο, οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.*

vs. 1287. Νομόν] Νόμος, *Lex*; νομὸς, *pascuum*. Notat τὸ φιλόδικον Atheniensium; & quod multa plebiscita scriberentur.

vs. 1292. Πέρδιξ] Fuit hoc ei nomen proprium, a quo Proverbium ortum: Πέρδικος σκέλος, ut notat Scholiastes, quod dicitur in claudos.

vs. 1294. Ὀπουντίῳ] Supra vs. 153.

vs. 1295. Κορυδὸς Φιλοκλεῖ] Scholia: Μήποτε ἐξυρισμένος ἦν ἐν τοῖς ὠσί, καὶ ὀξυκέφαλος τὴν κεφαλήν. ὅτι δὲ καὶ αἰσχρὸς ἦν, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις δηλοῖ· *Forsitan in antecedentibus (vs. 282.) acutum caput habere significabatur, & avem* referre

Pr. Ista te aurea corona sapientiae ergo
Coronant & honorant omnes populi.
Pisth. Accipio: cur autem tanto opere me honorant populi?
Pr. ô Tu, qui celeberrimam condidisti aethercam urbem,
Nescis, quantum ab hominibus honorem adipiscaris,
Quantosque habeas hujus regionis amatores.
Etenim, antequam hanc condidisses urbem,
Lacones imitandi studio tunc omnes homines insaniebant,
Comas alebant, esuriebant, sordidati incedebant, Socratem aemulabantur,
Scipiones Laconicos gestabant: nunc vero vice versa
Avium amore insaniunt: omniaque prae voluptate
Faciunt, quae aves, easque imitantur.
Primum quidem omnes e vestigio e lecto simul
Provolabant mane sicuti nos ad pascua (sic illi ad leges:)
Deinde simul se conferebant ad libros;
Atque inde post depascebantur plebiscita.
Tam aperte vero avium insaniebant amore, ut etiam
Plerisque avium nomina essent indita:
Perdix etenim unus caupo vocabatur
Claudus: Menippo autem hirundo nomen erat;
Opuntio altero carens oculo corvus;
Alauda Philocli; vulpanser Theageni;
Ibis Lycurgo; Chaerephonti vespertilio;
Syracusio pica; Midias autem illic
Coturnix nominabatur: nam similis erat coturnici
A pugnace gallo caput icto.
Omnes autem prae avium amore carmina cantabant,
In quibus hirundinis mentio erat inserta,
Aut Penelopis, aut alicujus anseris, aut columbae,
Aut alarum; vel certe de alis pauxillum quiddam aderat.

Ita

referre capite. Deformem etiam fuisse eum in Thesmoph. (vs. 174.) indicat.

Ibid. Χελιδὼν] Alii etiam ita cognominati fuerunt; Vide Equites vs. 1066. propter vafritiem.

,, vs. 1296. Ἶβις Λυκοῦργος] Intelligit Lycurgum Ora- ,, torem, ut patet ex Plutarcho in Vita Lycurgi Rhe- ,, toris p. 843. ubi ex hoc ipso loco Comici nostri ,, ostendit, cognominatum eum fuisse Ibin. *Ex Notis Kusteri.* Scholiastes notat videri eum ita dictum quia esset Aegyptius natione, aut eorum moribus praeditus; est autem illa avis Aegyptiaca.

Ibid. Χαιρεφῶντι νυκτερίς] Infra vs. 1563.

vs. 1298. Ἦσαν] In Scholiis: ᾖσαν, ἐκαλοῦντο. Omnes priscae Edd. ἦσαν· male.

vs. 1299. Ὑπὸ στυμφοκόπου] Exponunt quidem aliqui de coturnice aut gallo, ut Hesychius etiam; sed mallem cum Cl. Kustero de homine, qui ferit caput coturnicis, quod fiebat in Lusus quodam genere. Est autem pro στυφοκόπος, interjecto μ.

vs. 1301. Ὅπου χελιδὼν] Scholia: *εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται. κυανῆ χελιδών· Respicit ad Simonidis carmina, in quibus alicubi est: κυανῆ χελιδών·* quod plenius adducit infra ad vs. 1410. *ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου κυανέα χελιδοῖ· Nuncia celeberrima veris bene olentis caerulea hirundo.*

vs. 1302. Πηνέλοψ] Anati similis, sed major. Schol.

Τοιαῦτα μὲν τὰ 'κεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
Ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι,
Πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι·
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀῤῥίχους,
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
ΧΟΡ. Ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
ΠΕΙΣΘ. Τύχη μόνον προσείη.
ΧΟΡ. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
ΠΕΙΣΘ. Θᾶττον φέρειν κελεύω.
ΧΟΡ. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, πόθος, ἀμβροσία, χάριτες,
Τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας
Εὐήμερον πρόσωπον.
ΠΕΙΣΘ. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς.
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
ΧΟΡ. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν.
Σὺ δ' αὖθις αὖ γ' ἐξόρμα,
Τύπτων γε τοῦτον ὡδί.
Πάνυ γὰρ βραδύς τις ἐστὶν, ὥσπερ ὄνος.
ΠΕΙΣΘ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
ΧΟΡ. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ·
Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ, καὶ
Τὰ θαλάσσι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ μὰ τὰς κεγχνῄδας ἔτι σου σχήσομαι,
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

vs. 1304. & seq. Ἓν δέ σοι λέγω, ἥξουσ'] Infra vs. 1350. ἓν δέ σοι λέγω σαφές.

vs. 1308. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἑστάναι] In Lysistrata vs. 427. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι

vs. 1328.

ΠΑΤΡΑ-

Ita res illic comparatae sunt. Unum autem hoc tibi dico;
Huc venient illinc plus quam sexcenti,
Qui alas sibi expetunt, moresque instar avium curvis unguibus rapaces:
Adeoque alae tibi pro advenis alicunde parandae sunt,
Pisth. Profecto nequaquam itaque nobis cessandum est:
Sed tu quam primum ito, & corbes
Atque cophinos omnes imple alis;
Manesque mihi huc foras alas efferat:
Ego autem, quotquot illorum accesserint, excipiam.
Chor. Brevi certe tempore populosam hancce urbem
Hominum aliquis vocaverit.
Pisth. Fortuna modo faveat.
Chor. Obtinet (homines) amor urbis meae.
Pisth. Citius afferre jubeo.
Chor. Quid enim huic non inest urbi,
Quod commodum non sit, hominemque invitet ad sedes huc transferendas?
Sapientia, desiderium, ambrosia, Gratiae,
Et amoenae tranquillitatis
Placida facies.
Pisth. Quam tarde ministras!
Nonne ocyus properabis?
Chor. Cito quis afferat calathum cum alis.
Tu vero hunc rursum excita,
Atque istum in modum verberato:
Nimis enim tardus est tanquam asinus.
Pisth. Manes etenim est ignavus.
Chor. Tu vero hasce primum alas
Ordine dispone,
Simul & musicas, & fatidicas,
Et marinas: deinde ut prudenter
Singulos considerans alis ornes.
Pisth. Non amplius, cerchneïdas obtestor, tibi parcam,
Cum te tam ignavum esse videam & tardum.

vs. 1323. [illegible]] Xenophon V. Anab. καὶ ἄλλον, *cum viderem sedentem & remissum, impuli.* [illegible] *& alium*

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΑΤΡ. Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
Ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
ΠΕΙΣΘ. Ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
Ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
ΠΑΤΡ. Αἰβοῖ·
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
Ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
ΠΕΙΣΘ. Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
ΠΑΤΡ. Πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
Ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
ΠΑΤΡ. Διὰ ταῦτα μέν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
ΠΑΤΡ. Ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν Δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
Εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐδέν γ'· ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
Εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
Ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ

Τὸν

vs. 1337. Γενοίμαν αἰετὸς] Ex Sophoclis Oenomao dicitur in Scholiis. Ridet autem dithyrambicos & Tragicos, qui saepe alas sibi optant, aut se in aves mutari: aut tales introducunt; Euripides in Hippolyto vs. 732. Ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλαισι θείη· ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα· *Excelsis sub scopulorum latebris utinam essem, ut me volucrem deus faciat in volatili grege, & tollar supra marinum fluctum.*

vs. 1339. Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας] Euripides in Helena vs. 407. ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλός· *Supra undas caerulei maris.* Noster supra vs. 251. ἅ τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. Sed in Pace vs. 140. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος, πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;

vs. 1340. Ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 461. οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε βουφορβὸς ἀνήρ· *Nec nuncios falsos nunciavit bubulcus.*

vs. 1346. Πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι] Alter intelligebat νόμους *leges*; ille νομοὺς *pascua*: quae varia sunt avibus, & recensentur supra vs. 230. usque 250.

vs. 1347.

PARRICIDA, PISTHETAERUS.

PARR. Utinam aquila fiam altivolans,
Ut volem fupra fterilis
Caeruleique undas maris.
PISTH. Apparet nuncium falfa non annunciaffe.
Nam hic aliquis accedit aquilas cantans.
PARR. Papae! nihil eft jucundius quam volare:
Capior ego avium legibus:
Nam fane earum amore infanio, & volito, & cupio
Habitare vobifcum, teneorque defiderio veftrarum legum.
PISTH. Quarum legum? multae enim avium funt leges.
PARR. Omnium: praecipue vero, quod pulchrum habetur apud aves
Patri collum obtorquere, cumque mordere.
PISTH. Et fane fortem illum omnino exiftimamus,
Qui pullus patrem pulfaverit.
PARR. Propterea equidem huc transmigravi,
Patremque fuffocare cupio, omniaque ejus bona habere.
PISTH. Sed lex eft nobis avibus
Vetufta, in Ciconiarum tabulis:
Poftquam pater Ciconia volatiles
Omnes fecerit pullos fuos atque enutriverit,
Pullos oportet patrem viciffim alere.
PARR. Operae profecto pretium fecero huc veniens,
Si pabulum etiam a me patri fit fuppeditandum.
PISTH. Nihil eft; quandoquidem enim venifti
Nobis benevolus, alas tibi tanquam avi orbae aptabo.
Tibi autem, juvenis, non male praecipiam,
Sed ipfe quae didici, cum effem puer: tu

Patrem

vf. 1347. Ὅτι καλὸν νομίζεται τοῖς ὄρνισιν &c.] Supra vf. 758. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ, τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν.

vf. 1352. Ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα] In Ecclefiaz. vf. 635. ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα ἄγχουσι.

vf. 1359. Εἴπερ γέ μου τὸν πατέρα βοσκητέον] Tanquam beftiam. In Vefpis vf. 311. τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες; ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;

vf. 1361. Ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν] Scholia: ὥσπερ μὴ ἔχοντα πατέρα. θάῤῥει δέ· ὁ γὰρ θρέψας τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ ὅτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος· *Tanquam avem patre carentem. Quafi itaque dicat: bono animo es; non enim ales patrem. Aut quia etiam eft avis ita dicta:* nempe ὀρφανός. Mallem ὄντως pro ὅτως.

vf. 1363. Ὅτι παῖς ὤν] Scholia: ἀντὶ τοῦ ὤν, Ἀττικῶς. In Pluto vf. 77. ἀκούετον, ἐμὲ λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦν παρεσκευασμένος. In Vefpis vf. 1018. ἆρα φύσει ἦν τοῦθ' ἅτε πάντα μὴ διδάσκεται· καὶ κατεσκεψάμην γε &c. Aefchylus in Agamemnone vf. 1646. ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής· *Et ego fufpectus hoftis antiquus fui.*

Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταύτην δέ γε λαβὼν
Τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
Φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε·
Τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.
ΠΑΤΡ. Νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
Καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙΣΘ. Νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΚΙΝ. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
Πτερύγεσσι κούφαις· πέτομαι δ' ὁδὸν
Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.
ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
ΚΙΝ. Ἀφόβῳ φρενὶ
Σώματι γενεὰν ἐφέπων.
ΠΕΙΣΘ. Ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙΝ. Ὄρνις γενέσθαι βούλομαι,
Λιγύμυθος ἀηδών.
ΠΕΙΣΘ. Παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ, τι λέγεις, εἰπέ μοι.
ΚΙΝ. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
Ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
Ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
ΠΕΙΣΘ. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙΝ. Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται
Ἀέρια καὶ σκοτεινά γε καὶ κυαναυγέα,

Καὶ

vs. 1365. & seq. Τὴν πτέρυγα —— τὸ πλῆκτρον —— ἀλεκτρυόνος λόφον] Propterea accesserat hospes, ut fieret gallus gallinaceus; qui contra patres solent insurgere; ut recte sentit in Scholiis Didymus: ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν στρατεύσων, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι· de qua re & Comicus in Nubibus vs. 1431. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα βοτὰ ταυτί, ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται. Cum itaque hoc animo accessisset, non transformatur quidem in Gallum; sed armis instruitur, quasi gallus: clypeo tanquam ala, gladio tanquam calcari, quod galli gestant, galea tanquam crista gallorum. *Ex Scholiis.*

vs. 1369. Εἰς τἀπὶ Θρᾴκης] Subintelligitur: χωρία. In Pace vs. 283. Ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία.

vs. 1372. Ἀναπέτομαι] Ex Anacreonte: ἀναπέτομαι πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις διὰ τὸν ἔρωτα· Scholiastes.

vs. 1377. Σώματι γενεὰν ἐφέπων] Scholia: τοῖς ὅπλοις ἐπίτασιν ἀδιακοπεύσας, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου ποιήματα· quidam legunt ὅπλων. *De industria loquitur obscure, quia vult carpere Cinesiae Poëmata.* In voce γενεὰν subintelligit Scholiastes ὀρνίθων.

„ vs. 1378. Φιλύρινον Κινησίαν] Loci hujus meminit
„ Athenaeus Lib. XII. p. 551. qui simul rationem red-
„ dit, quare Cinesias dicatur φιλύρινος· nimirum
„ ideo, quod tabellas tiliaceas pectori applicare sole-
ret,

Patrem ne verberato; sed hac manu sumta
Ala, istoque calcis aculeo altera,
Existimans te galli cristam gerere,
Custodem age, milita, stipendia merendo victum tibi para,
Patrem vivere sine: sed quoniam pugnax es,
In Thraciam avola, atque ibi pugna.
Parr. Recte, ita mihi Bacchus faveat, consulere mihi videris,
Tibique sane morem geram. Pisth. Certe itaque sapies.

Cinesias, Pisthetaerus.

Cin. Subvolo in coelum
Levibus alis; volatuque vias permeo,
Modo has, modo illas, carminum.
Pisth. Illud sanequam onere indiget alarum.
Cin. Intrepida mente,
Et corpore gentem consectans.
Pisth. Tileaceum Cinesiam salutamus:
Quid tu curvum introrsum pedem huc versas in gyrum?
Cin. Avis fieri volo
Arguta luscinia.
Pisth. Desine cantillare, quodque dicere habes, edissere.
Cin. Alis a te mihi aptatis volo in sublime
Subvolans ex nubibus nova accipere
Aëre concussa & consperfa nive exordia.
Pisth. An itaque ex nubibus aliquis exordia captet?
Cin. Equidem hinc pendet nostra ars.
Namque Dithyrambicorum praeclara illa carmina plerumque sunt
Aëria, tenebrosa, caeruleum splendentia,

Et

„ ret, ne corpus ejus ob proceritatem & gracilitatem „ flecteretur. Verba eius haec sunt: Ἄλλοι δὲ αὐτόν, „ ὡς καὶ Ἀριστοφάνης πολλάκις, εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, „ διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζών- „ νυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν „ ἰσχνότητα." Ex Notis *Kusteri*.

vs. 1379. Ἀνὰ κύκλον] In Ranis vs. 438. Χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον.

Ibid. Πόδα —— κυκλεῖς] Euripides in Oreste vs. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; *Quo circumfers gressum tuum meditabundus?* Sophocles in Ajace vs. 19. καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα· *Et nunc recte intellexisti, me ob hominem inimicum obambulare.* Hinc ἀνακυκλοῦσθαι apud Athenaeum I. p. 44. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προγάστωρ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται· *Quotidie coram nobis ventrosus in concionibus versatur.*

vs. 1385. Ἀεροδονήτους] Supra vs. 1183. αἰθὴρ δονεῖται.

Ibid. Ἀεροδονήτους ἀναβολάς] In Pace vs. 828. ad illum, qui in coelo fuerat: ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἈΕ'ΡΑ πλανώμενον πλὴν σαυτόν; respondetur: οὔκ, εἰ μή γέ που ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων. quaeri alter: τί δ' ἔδρων; respondetur, ξυνελέγοντ' ἈΝΑΒΟΛΆΣ ποτώμεναι.

vs. 1387. XI. Κρέμαται] Recte Edd. Brubachii & Nupera haec tribuunt Cinesiae.

Καὶ πτεροδίνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
ΠΕΙΣΘ. Οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙΝ. Νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα,
Εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.
ΠΕΙΣΘ. Ὠόπ. ΚΙΝ. Τὸν ἁλαδρόμον ἁλάμενος
Ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην.
ΠΕΙΣΘ. Νὴ Δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙΝ. Τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων,
Ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
Χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕΙΣΘ. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙΝ. Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
Ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;
ΠΕΙΣΘ. Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν; ΚΙΝ. Καταγελᾷς μου δῆλος εἶ.
Ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΣΥΚ. Ὄρνιθες τίνες οἵδε,
Οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι;
Τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;
ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
Ὃ δ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
ΣΥΚ. Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
ΠΕΙΣΘ. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ·

Δεῖσθαι

vs. 1390. Σὺ δὲ] Ita distinguenda haec videntur Personis, ut in versione factum.

vs. 1392. Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι] Proverbium de Dithyrambicis Poëtis affertur hic in Scholiis: *Καὶ διθυραμβοποιῶν νοῦν ἔχεις ἐλάττονα· Minus habes mentis, quam dithyramborum Poëta.*

vs. 1394. Οἰωνῶν ταναοδείρων.] Supra vs. 255. οἰωνῶν τανυδείρων.

vs. 1395. Ὠόπ] Scholia: Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τὸ ᾄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες· κέλευσμα γὰρ τῶν ἐρεσσόντων τὸ ὢπ, κατάπαυσον τὴν ἐρετικήν.

vs. 1395. Ἁλάμενος] Est aor. 1. med. ab ἅλλομαι, *Salio.* Ad hunc etiam versum Scholiastes dicit, his nullum inesse sensum, & esse composita ad ridendos dithyramborum Poetas.

vs. 1395. Τὸν ἁλαδρόμον —— βαίην] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 1138. *Λαμπροὺς ἱπποδρόμους βαίην, ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ· οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς λήξαιμι θοάζουσα· Utinam venirem in splendidum circum (aetheris) qua solis pulcher it ignis; Domesticos autem super thalamos alas in meis humeris desinerem agitare.* Idem in Ione vs. 796. *εἴθ' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα πόρσω γαίας Ἑλλανίας ἀστέρας ἑσπερίους· Vellem in humidum aerem volare ultra Graecam tellurem Stellas ad Hesperias.*

vs. 1398.

Et levia tanquam alis agitata: tu vero ubi audiveris, mox fcies,
Pisth. Haud ego quidem. Cin. Imo mehercule tu quidem.
Omnem namque percurram tibi aërem,
Simulachra volatilium, aetheremque permeantium
Avium collis extenfis.
Pisth. Oop! Cin. Utinam marino curfu vagabundus
Una cum ventorum flatibus incedam.
Pisth. Ego certe tuos flatus & fpiritus compefcam.
Cin. Nunc auftrali via incedens,
Nunc autem contra ad Boream appropinquans
Portu carentem aetheris fulcum fcindens,
Pisth. Lepide hoc, ô fenex, & fapienter excogitafti.
Nonne vero tu gaudes, dum pennis agitatus pulfaris?
Cin. Hoccine tu facis poëtae Dithyrambico,
Quem tribus certatim fibi femper omnes expetunt?
Pisth. Vinne ergo etiam apud nos remanens docere
Levem Leotrophidae inftar chorum volantium avium
Cecropiam tribum? Cin. Irrides mihi planiffime:
Sed id fcias velim, me non conquieturum,
Usque dum a te volucris factus aërem percurram.

Sycophanta, Pisthetaerus.

Syc. Quaenam hae funt aves,
Nihil habentes, verficolores,
Alas pandens ô picta hirundo?
Pisth. Malum hocce haud contemnendum furrexit,
Ecce alius iterum huc cantillans accedit.
Syc. ô, Quae alas explicas verficolor iterum iterumque hirundo,
Pisth. In veftem propriam hoc mihi fcolion cantare videtur;
Appa-

vf. 1397. **Καταπαύσω σου τὰς πνοάς**] Aliter ifte accipit vocem πνοάς· ferme ut in illo Euripidis in Phoenisfis vf. 457. σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμοῦ πνοάς· *Remitte torvum vultum, & animi flatus.*

vf. 1406. Λεωτροφίδῃ] Scholia: βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; & iterum: θέλεις ἂν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνίθων διδάσκειν· *Visne docere huic Leotrophidae Chorum in Cecropia tribu?* Facit autem hujus mentionem, quia & ifte, ut Cinefias, fuit macer & exili corpore; de quo Leotrophide Hermippus apud Scholiaftem: Λεωτροφίδῃ σοι θύουσιν ἄρα βοΐδια λεπτότερα καὶ Θουμαντίδου· *Macilias buculas tibi facrificant exiliores Leotrophide & Thumantide.*

vf. 1410. Ὄρνιθες] Ex Alcaeo, cujus locum adducit Scholiaftes: ὄρνιθες τίνες οἵδ᾽; ὠκεανῶ γᾶς ἀπὸ περάτων ἦλθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι, τανυσίπτεροι· *Quaenam iftas aves? num ab oceani extremis partibus venerunt penelopes collo picti, alas pandentes.* Loquitur autem Dorice: ὠκεανῶ pro ὠκεανοῦ· πανέλοπες pro πηνέλοπες, cujus avis mentio fit in hac fabula vf. 299. & 1302.

vf. 1412. Ποικίλα χελιδοῖ] Ex Simonide, cujus locum citat Scholiaftes: ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου, κυανέα χελιδοῖ· *Nuncia inclyta veris fuaveolentis, cyanea hirundo.*

Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
ΣΥΚ. Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕΙΣΘ. Ὅδε πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ, δεῖ λέγειν.
ΣΥΚ. Πτερῶν, πτερῶν δεῖ. μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
ΠΕΙΣΘ. Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΥΚ. Μὰ Δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς,
Καὶ συκοφάντης. ΠΕΙΣΘ. Ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΥΚ. Καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
ΠΕΙΣΘ. Ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖν σοφώτερον;
ΣΥΚ. Μὰ Δί' ἀλλ', ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
Ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον, εἰπέ μοι;
Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥΚ. Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ,
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
ΚΥΚ. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕΙΣΘ. Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. ΣΥΚ. Καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ἄνδρα πτερώσειας σύ; ΠΕΙΣΘ. Πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπτεροῦνται. ΣΥΚ. Πάντες; ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀκήκοας,
Ὅταν λέγωσι οἱ πατέρες ἑκάστοτε
Τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί;
Δεινῶς τί μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
Ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ΣΥΚ. Λόγοισι τ' ἄρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙΣΘ. Φήμ' ἐγώ.
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
Ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
Ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις,

Τρέψαι

vſ. 1417. Οὐκ ὀλίγων χελιδόνων] Quia alter malo de hirundine cantabat, & habebat veſtem laceram, iſte dicit eum multis hirundinibus indigere, ne frigeat; id eſt: oportere ut ver adultum ſit, cum omnes hirundines advenerunt, & non tantum una; nam *μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ ἔαρ, una hirundo non facit ver*: cujus Proverbii meminit hic Scholiaſtes.

vſ. 1420. Μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον] In Ranis vſ. 433. *μὴ δ' αὖθις ἐπαίρῃ με.*

vſ. 1421. Εὐθὺ Πελλήνης] Nempe, ad petendam laenam Pellenicam, *ψυχρᾶν εὐδίαν φαρμάκων*, ut de ea loquitur Pindarus. In Pellene autem laenae praemium athletis proponebantur in Ludis Junoni ſacris, aut, ut alii, Mercurio, ut Scholiaſtes ait. Ad hunc Comici locum reſpexit Euſtathius p. 22. lin. 2. in Iliadem Edit. Baſil. *ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελλήνη· ὅθεν αἱ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἆθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσι, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς δηλοῖ ἐν Ὄρνισι.*

vſ. 1426.

Apparetque cum non paucis hirundinibus egere.
SYC. Quis ille est, qui alis instruit huc advenientes?
PISTH. Ipse hic adest: sed qua re opus habeas, dicendum est.
SYC. Alis, alis opus est: ne iterum quaeras.
PISTH. Num recta Pellenem volare cogitas?
SYC. Nequaquam; sed citator sum insulanus,
Et Sycophanta. PISTH. ô Te artis felicem!
SYC. Et litium sectator: itaque volo acceptis alis
Circumvolare urbes, reosque citare.
PISTH. An cum alis majoris cujusdam est sapientiae reos citare?
SYC. Non quidem; sed ut ne latrones mihi negotium facessant,
Cum gruibus inde revertar retrorsum,
Saburrae loco multis deglutitis litibus.
PISTH. Enimvero dic mihi, illudne operis obis?
Juvenis cum sis, an peregrinos injuste reos agis?
SYC. Quid enim faciam? nam fodere nescio.
PISTH. Sed alia utique negotia sunt honesta,
Unde victum sibi parare hominem oporteret ea aetate:
Justo potius modo, quam litibus consuendis.
SYC. ô Bone, ne me praeceptis, sed alis instruas.
PISTH. Nunc cum haec dico alas addo tibi. SYC. Et quomodo tu verbis
Hominem alatum reddideris? PISTH. Omnes oratione
Tanquam alis quibusdam extolluntur. SYC. Omnesne? PISTH. Nonne audivisti,
Parentes quotidie dicere
Adolescentulis haecce in tonstrinis?
Mirifice filiolum meum Diitrephes
Verbis suis, quasi alis additis, impulit, ut equos agitaret:
Alius vero quispiam dicit filium suum ad scribendas tragoedias
Alas sumsisse, mentemque ejus circa illam rem volitare.
SYC. Ergone verbis etiam homines alati fiunt? PISTH. Fiunt, inquam:
Nam animus oratione sublimis erigitur,
Atque homo extollitur: ita te etiam ego
Erectum volo utili oratione

vs. 1426. Ὑπαὶ πτερύγων] In Acharnens. vs. 969. ἐσεῖμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

vs. 1429. Ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας] Supra vs. 1136. ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι γέρανοι, θεμελίους καταπεπτωκυῖαι λίθους. Ut autem hic καταπίνειν δίκας, ita φαγεῖν δίκην in Vespis vs. 1365.

vs. 1432. Σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] In Vespis vs. 991. ὁ δύνα κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

vs. 1434. Διαζῆν] In Pluto vs. 907. etiam ad Sycophantam: πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;

vs. 1435. Ἐκ τοῦ δικαίου] In Pluto vs. 755. ὡς ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι.

Ibid. Δικορραφεῖν] In Nubibus vs. 1486.

vs. 1438. Πάντες τοῖς λόγοις ἀναπτεροῦνται] Supra vs. 433. κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις λόγων, ἀνεπτέρωμαι.

vs. 1442. Διιτρέφης] Iste ex Paupere eo est evectus, ut fieret Magister Equitum; supra vs. 799. ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος;

Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥΚ. Ἀλλ' οὐ βούλομαι.
ΠΕΙΣΘ. Τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥΚ. Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
Παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ,
Κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω.
Ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος; ΣΥΚ. Πάνυ μανθάνεις.
ΠΕΙΣΘ. Κᾆπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτῃ,
Ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥΚ. Πάντ' ἔχεις·
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω
Βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
Κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας! μάστιγ' ἔχεις; ΠΕΙΣΘ. Πτερὰ μὲν οὖν,
Οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας. ΠΕΙΣΘ. Οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
Ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

ΧΟΡ. Πολλὰ δὴ, καὶ καινὰ, καὶ θαυ-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα,
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
Ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Ἔκτοπόν τι καρδίας
Ἀπωτέρω, Κλεώνυμος.
Χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-

λως:

vs. 1451. Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ] Euripides in Bacchis vs. 265. Εὔιος δ' ἂν τὰς καταισχύνεις γένος; *Cumque sis Echionis filius dedecoras genus?* Idem in Oreste vs. 1153. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ Ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατῄσχυνεν γένος. *Digna est quae odio habeatur omnibus mulieribus puella Tyndaris, quae dedecore affecit familiam suam & sexum.* Noster in Nubibus vs. 1224. Ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ.

vs. 1454. Ἱέρακος] Quia est avis rapax; ut & ipse rapere possit miserorum bona. Supra vs. 1111. κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶτ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι, ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

vs. 1463. Κερκυραῖα] Ostendit ei scuticam. Fuerunt publicae quaedam scuticae Corcyraeis, ad seditiosos & turbulentos, qui saepe exoriebantur, compescendos, magnitudine insigni; ut in Proverbium abierit Κερκυραία μάστιξ; ut docet Scholiastes.

vs. 1467. Ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος] Nom. pro Voc. Aeschy-

Convertere ad opera honesta. Syc. At ego nolo.
Pisth. Quid ergo facies? Syc. Familiae meae esse nolo dedecori.
Avitum mihi vitae genus est delatorem agere.
Sed tu me alis instrue velocibus & levibus
Accipitris, aut cerchneidis, ut postquam peregrinos
Citavero, & eorum deinde nomina hic apud magistratus detulero,
Postea rursum illuc volem. Pisth. Intelligo:
Sic dicis: ut nimirum condemnetur
Athenis, antequam advenerit, peregrinus. Syc. Omnino intelligis.
Pisth. Post ille quidem huc navigat; tu autem illuc revolas,
Rapturus ejus bona. Syc. Rem tenes:
A turbine me nihil differre oportet. Pisth. Intelligo
Turbinem: atque sunt mihi profecto
Pulcherrimae alae Corcyraeae hujusmodi.
Syc. Vae mihi misero! scuticam habes? Pisth. Alas equidem binas,
Quibus ego hodie te more turbinis faciam circumrotari.
Syc. Hei mihi misero! Pisth. Non tu novarum harum periculum facies alarum, atque hinc avolabis?
Non tu hinc ocyus in malam rem abibis, homo perditissime?
Acerbam jam nunc experieris perventendi juris malitiam.
Nos abeamus collectis alis.

STROPHE COLORUM XIII.

Chor. Multa sane, & nova, atque mirabilia volitando cognovimus,
Et miras res vidimus:
Succrevit enim arbor quaedam
Inusitata a corde
Longiuscule, Cleonymus dicta,
Nulli quidem rei utilis, at sic tamen

Timi-

Aeschylus in Septemthebana vs. 1415. ὦ κλεινὸς πόνος. Noster in Nubibus vs. 1171. ὦ φίλος, ὦ φίλος.

vs. 1468 Πτερῶν τάχ' ὄψει] In Thesmoph. vs. 877. πτεροῖς Ἑλένην ὄψει τάχα. Supra vs. 1045. [illegible] ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

vs. 1471. Ἐπεπτόμεσθα] Ita Ed. Nupera pro ἐκπτάμεσθα priorum. Posset etiam ἐπεπτάμεσθα.

vs. 1473. Ἔστι γὰρ δένδρον] Cum arbore comparat Cleonymum. Sic Homerus: Ἀλλ' ὥστε στήλην, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον· *Sed tanquam columna, & arbor excelsa:* quem locum adducit Scholiastes, & extat Iliados N. vs. 437.

vs. 1474. Καρδίας ἀπωτέρω] Quasi de urbe Cardia, quae est in Thracia, loquitur; sed significat Cleonymum esse excordem, sive non esse ἐγκάρδιον, *animosum*, sed timidum.

λας δὲ δειλὸν, καὶ μέγα.
Τοῦτο μὲν ἦρος αἰεὶ
Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ·
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
Τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
Τῷ σκότῳ πόῤῥω τις ἐν
Τῇ λύχναν ἐρημίᾳ·
Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι συναριστῶσι, καὶ
Ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
Ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
Γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα τὰ 'πιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΡ. Οἴμοι τάλας γ', ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
Ποῦ Πεισθέταιρός ἐστι; ΠΕΙΣΘ. Ἔα, τουτὶ τί ἦν;
Τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡ. Τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙΣΘ. Μὰ τὸν Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕΙΣΘ. Ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.

Ἀλλὰ

vs. 1477. Καὶ μέγα] Apparet magnae staturae fuisse hominem. In Acharnensibus vs. 88. avem ingentem descripturus dicit: ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου· quasi dicat, *magno majorem*.

vs. 1480. Τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ] Notatur tanquam ῥίψασπις in Nubibus vs. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.

vs. 1484. Λύχνων ἐρημίᾳ] Quasi Σκυθῶν ἐρημίᾳ per allusionem quandam: est autem Proverbium Σκυθῶν ἐρημία.

vs. 1490. Ἥρωι] Dissyllabum.

vs. 1490. & seq. Ἥρωι —— Ὀρέστῃ] Hunc Heroëm vocat, ut ait Scholiastes, quia est cognominis filio Agamemnonis; eandem ob causam eum dicit μαινόμενον in Acharn. vs. 1166. εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης μαινόμενος. Mentionem ejus facit etiam supra.

Timida, & magna.
Haec vere semper
Germinat & sycophantam agit;
At ei hyeme rursus
Clypei tamquam folia defluunt.

ANTISTROPHE COLORUM XII.

Est itidem locus aliquis apud ipsas
Tenebras hinc procul in
Luminis lucernarumque solitudine,
Ubi cum heroïbus homi-
nes una prandent, &
Sunt, praeterquam vespera.
Id enim temporis non amplius erat
Tutum obviam illis fieri:
Si quis enim mortalium occurrisset
Orestae heroi nocte,
Nudus erat vestibus, ab eoque percussus
Laesis omnibus dextris nobilioribusque corporis partibus.

PROMETHEUS, PISTHETAERUS.

PR. Vae mihi misero! Jupiter ne me conspiciat:
Ubi Pisthetaerus est? PISTH. Eja, quid hoc est?
Quaenam est ista operimenti ratio? PR. An Deorum etiam aliquem vides,
Qui hic alicubi post me sit? PISTH. Nequaquam sane:
Quis vero tu es? PR. Quodnam vero diei tempus est?
PISTH. Quodnam? aliquantulum post meridiem.

Sed

supra vs. 713. εἴ τῳ δ' Ὀρέστῃ χλανὶς ἐφαίνετο, μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
vs. 1492. Γυμνὸς ἦν] Alexis apud Athenaeum VI p. 227. τὸν πάλιν ὅστις τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ γυμνοὺς ἅπαντας· *Noctu obvios quosvis ille spoliat.*
vs. 1493. Πληγεὶς πάντα τὰ 'πιδέξια] Pro ἀπόπληκτος γενόμενος πάντα τὰ ἐπιδέξια· *i. e. Cum omnes dexterae partes corporis ei caperentur apoplexia.* Credebatur autem hoc malum immitti ab Heroibus. Eo alludit Comicus; quia Orestes erat cognominis Heroi; sed nihil aliud vult significare, quam homines ab eo verberatos & spoliatos esse.
vs. 1494. ΠΡ.] Prometheus tanquam proditor venit; itaque timet, ne quis Deorum ipsum videat; hinc opertus est.

Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. Βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;
ΠΕΙΣΘ. Οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕΙΣΘ. Οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. Οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. Παῦε, παῦε, μὴ βόα.
ΠΕΙΣΘ. Τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. Σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
Ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
Ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
ΠΕΙΣΘ. Ἰοὺ ἰού. Εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
Ὑπόδυθι ταχὺ δὴ, κᾆτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡ. Ἄκουε δὴ νῦν. ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἀκούοντος λέγε.
ΠΡ. Ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕΙΣΘ. Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
ΠΡ. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου·
Ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
Ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ Βάρβαροι θεοὶ
Πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διΐ,
Εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
Ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
ΠΕΙΣΘ. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι Βάρβαροι θεοί τινες
Ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. Οὐ γάρ εἰσι Βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;

ΠΕΙΣΘ.

vs. 1500. Βουλυτὸς] Tempus, quo boves jugo solvuntur. Lucianus Cataplo: σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτόν. Synesius Epist. 103. περὶ βουλυτὸν ἀποχωρῶμεν.

vs. 1505. Μὴ κάλει μου τοὔνομα] In Ranis vs. 298. ὦ μὴ καλεῖς με, ἄνθρωπ', ἱκετεύω, μηδὲ κατειπῇς τοὔνομα.

vs. 1506. Ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις] Perdes me, si, te nominante nomen meum, Jupiter, eo audito, ad sonum vocis oculum flectens me viderit. Ceterum ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις pro ἀπολέσεις γάρ, ut in Nubibus vs. 1443. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

Ibid. Ὀλέσεις] Ita recte Edd. pristinae; nupera ὀλεῖς.

vs. 1508. Σκιάδειον] In Equitibus vs. 1341. ἐξεπετάννυτο ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

vs. 1513. Πηνίκ' ἄττα] Hic ἄττα pro ποτέ. Occurrit etiam in alio loco Aristophanis, quem citat Harpocratio v. ἄττα. & Eustathius ad Iliad. α. p. 149. Edit. Rom. σίδη, χωσδὲν πηνίκ' ἄττα φαίνεται. *Ex Notis Kusteri.*

vs. 1515. Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι] In Pluto vs. 1173. θύει ἔτ' οὐδεὶς οὐδέν.

vs. 1516. Οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο ἀνῆλθεν] Supra vs. 187. & 193. τῶν δ' αὖ θεῶν ἀποκλείσετε λιμῷ Μηλίῳ. —— διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.

vs. 1518. Ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν] In Thesmophoriorum festo, quod durabat quinque dies, unus dies erat jejunii dies: in Thesmophoriaz. vs. 956. ἔτ' ἂν ἱερὰ σεμνὰ θεαῖν ἱεροῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει· & paulo post vs. 992. παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος, νηστεύομεν δὲ πάντως.

vs. 1520. Ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες] Scholia: τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· nempe isto verbo utitur, ut significet eos tanquam barbaros, vocem edere non intelligibilem. Hinc etiam infra vs. 1627. & 1677. Triballum deum barbare loquentem introducit.

Sed quis tu es? Pr. Num vespera est, an serius?
Pisth. Vae mihi, ut te abominor! Pr. Quae coeli facies est, aut quid facit Jupiter?
Coelo nubila detergit, an nubes obducit?
Pisth. Male pereas. Pr. Jam me detegam.
Pisth. Amice Prometheu. Pr. Desine, desine, ne clamites.
Pisth. Quid enim est? Pr. Sile, ne meum nuncupes nomen.
Quippe perdideris, si me Jupiter hic videat.
Sed ut tibi enarrem, ut supra in coelis omnia se habeant,
Hanc accipe umbellam, atque sustine
Supra me, ne me conspiciant Dii.
Pisth. Ha, ha; bene illud excogitasti & more tuo solerter:
Ocyus itaque succede, ac deinde audacter dic.
Pr. Itaque jam nunc ausculta. Pisth. Ita mecum loquere, ut qui attentas tibi aures praebeam.
Pr. Prorsus periit Jupiter. Pisth. Quando periit?
Pr. Ex quo vos in aërem habitatum migrastis:
Hominum enim nemo quicquam nunc sacrificat
Diis, neque nidor a victimarum femoribus
Ascendit ad nos ab eo usque tempore;
Sed sicuti in Thesmophoriis jejunium agimus,
Absque sacrificiis. Barbari vero Dii,
Esurientes tanquam Illyrii, dentibus prae fame strident,
Seque dicunt expeditionem esse desuper suscepturos adversus Jovem,
Ni emporia efficiat libera & aperta,
Ut importentur exta concisa.
Pisth. Suntne vero alii quidam barbari Dii
Supra vos? Pr. An barbari non sint,
Unde patrius originem ducit Execestides?

Pisth.

ducit. Hesychius κρίζειν exponit κεκραγέναι.

vs. 1521. Ἄνωθεν] *Ex Superioribus regionibus.* Scholiast: ἀνώτεροι δὲ εἰσιν αὐτῷ οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνώτερον οἰκοῦσι καὶ πορρώτεροι οἱ βάρβαροι· *Superius autem eos habitare dicit, ut a Graecis longius & superius habitant barbari:* nempe Thraces & Illyrii.

vs. 1522. Τὰ 'μπόρι' ἀνεῳγμένα] Quia belli tempore cessant commercia, & emporia clauduntur; Demosthenes Olynthiaca II. κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, διὰ τὸν πόλεμον· *Quoniam emporia in nostra regione sunt clausa propter bellum.* Oritur autem mox bellum Sacrum inter Aves & deos, nisi Dii voluerint Avibus imperium reddere; & jam Dii interclusi sunt, postquam muniverunt aërem aves.

vs. 1526. Ὅθεν ὁ πατρῷος ἐστὶν Ἐξηκεστίδης] Ironice tribuitur Execestidi, barbaro & non Attico homini Epitheton πατρῷος· quod Athenis cognomen Apollinis est; quia nimirum Ion, a quo Athenienses Iones olim dicebantur, Apollinis fuit filius. Erat autem apud Athenienses moris, ut qui liberos vellent haberi in numero civium, eos introducerent in templum Apollinis πατρῴου; & ad Phratoras, sive curiales. Demosthenes contra Eubulidem: παιδίον ὄντα με εὐθέως ἦγον εἰς τοὺς φράτερας, εἰς Ἀπόλλωνος Πατρῴου ἦγον, εἰς τἆλλα ἱερά· *Me puerum statim in Curiales introduxerunt, in Apollinis Patrii templum introduxerunt, & in reliqua:* qui autem eo esset introductus, illi dicebatur Apollo esse Πατρῷος. Et in examine magistratuum creandorum, quos omnino oportet cives genuinos esse, quaerebatur inter alia: εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτῷ Πατρῷος; de qua re vide Pollucem VIII. 85. & praecipue, quae ibi notavit Kuhnius. Est ergo, ut dixi, ironia, cum Execestidem vocat πατρῷον· cum tamen ei nec Apollo sit πατρῷος nec etiam sint φράτερες. De isto & supra vs. 766. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης, φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.

ΠΕΙΣΘ. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν; ΠΡ. Ὅ, τι ἐστί; Τριβαλλοί. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω.
Ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
ΠΡ. Μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
Ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
Τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
Καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
ΠΕΙΣΘ. Τίς ἐστιν ἡ Βασιλεία; ΠΡ. Καλλίστη κόρη,
Ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς,
Καὶ τἄλλα ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
Τὴν λοιδορίαν, τὸν Κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕΙΣΘ. Ἅπαντά γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; ΠΡ. Φήμ' ἐγώ·
Ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
Αἰεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
ΠΕΙΣΘ. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
ΠΡ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ Κανηφόρῳ.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

vs. 1529. Τοὐπιτριβείης] Propter similitudinem vocum Τριβαλλοὶ & ἐπιτριβείης.

vs. 1530. Ἓν δέ σοι λέγω σαφές· ἥξουσι] Supra etiam vs. 1304.

vs. 1537. Ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνόν] Videtur ludere in similitudine harum vocum, quasi κεραμεύει τὸν κέραμον dicat, ridens Jovis fulmen, tanquam nullius momenti. Accipitur autem κεραμεύειν pro *facere*, *efficere*, respectu sequentium vocum, nempe εὐβουλίαν, εὐνομίαν, per Synecdochen speciei pro genere.

vs. 1540. Κωλακρέτην] Scholia: τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων, *quaestorem*, *& dispensatorem publicae pecuniae*: qui etiam judicibus triobolum dabat. Admiscet autem haec ex Atheniensium Rep.

vs. 1541. Ταμιεύει] Quia alter dixerat τὸν Κωλακρέτην, & τὰ τριώβολα.

vs. 1544. Ἀνθρώποις γὰρ εὔνους] Aeschylus tribuit Prometheo φιλάνθρωπον τρόπον in cognomini dramate vs. 11. & 28.

vs. 1545. Διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν] *Per te s. tuo munere comedimus pisciculos super prunas tostos*: aut etiam, placentas tostas super prunas. Quia nimirum Prometheus, ut fertur, ignem hominibus dedit. Commemorat autem, ut in Comoedia, levius tantum aliquod ignis commodum;

ΣΤΡΟΦΗ

PISTH. Nomen vero barbaris istis Diis
Quodnam est. PR. Quodnam sit? Triballi. PISTH. Intelligo:
Inde nimirum illud ἐπιτριβείης (dispereas) est natum.
PR. Verissime: hoc autem unum tibi plane dico,
Legatos huc esse venturos, de pactis qui agant,
A Jove, illisque superioribus Triballis.
Vos vero ne pacta ineatis, ni reddiderit
Avibus iterum Jupiter sceptrum,
Et Regnum uxorem tibi matrimonio jungat.
PISTH. Quae est Regnum? PR. Formosissima virgo,
Quae fingit fulmen Jovis,
Ceteraque omnia, consilia recta,
Legum justitiam, castitatem, navalia,
Calumniam, Colacretem, tres obolos Judicum mercedem.
PISTH. An haec ipsi omnia tanquam in penu recondita servat? PR. Ita est:
Quam si tu a Jove acceperis, cuncta habes.
Ista ut tibi declararem, huc veni.
Nunquam enim non animi in homines propensi sum.
PISTH. Et tui vero solius inter Deos munere pisciculis ad ignem assatis vescimur.
PR. Cunctos equidem odio Deos habeo, ut tu nosti.
PISTH. Ita me Jupiter amet, semper Deorum extitisti osor.
PR. Timon purus putus: sed ut hinc discedam
Affer mihi umbraculum, ut si me Jupiter conspexerit
Ex coelis, sequi videar canistrigeram.
PISTH. Accipe ergo itidem hanc sellam, & tecum fer.

dem; at Aeschylus in Prometheo vs. 7. multo altius surgens παντέχνου, inquit, πυρὸς σέλας θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· Ignis omnium artificis jubar cum clepsisset, hominibus dedit.

vs. 1546. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς] Apud Aeschylum etiam dicit idem iste Prometheus in cognomini dramate vs. 974. ἁπλῷ γὰρ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς· Uno verbo, omnes odi Deos.

vs. 1548. Τίμων] Erat enim Timo non tantum hominum, sed & Deorum osor; Lucianus in cognomini Dialogo facit eum sic dicere: πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Apud Comicum in Lysistrata vs. 811. mulierum Chorus ex propria forte hypothesi, dicit Timonem tantum viros odio habuisse, cum mulieres amaret maxime.

vs. 1550. Ἀκολουθεῖν ὄπισθε κανηφόρου] Tanquam in pompa, & processione; ubi pone Canistriferam portabatur umbraculum, & sella: Scholia: ταῖς γὰρ Κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα.

vs. 1551. Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει] Vide notam antecedentem. Etiam in Ecclesiaz. vs. 730. post κανηφόρος collocatur ἡ διφροφόρος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

ΧΟΡ. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὗ
Ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.
Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθεν,
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

Σφάγι' ἔχων κάμηλον,
Ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν,
Ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, ἀπῆλθεν·
Κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν,
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,
Χαιρεφῶν ἡ Νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΟΣ. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
Ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
Οὗτος τί δρᾷς; ἐπαρίστερ' οὕτως ἀμπέχῃ;
Οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὡς 'πιδέξια;

Τί,

vſ. 1552. Πρὸς δὲ] Haec pendent ex ſuperioribus, ubi Chorus refert mirabilia, quae viderit, à vſ. 1470. usque 1493.

Ibid. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι] A σκιὰ, umbra, & ποῦς, pes. Scholiast. γένος δέ ἐστι τινῶν περὶ τὴν δυτικὴν οἰκοῦν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ· τούτους δὲ ἔχειν βήματα φασὶ τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναδύεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. &c. *Sunt autem Sciapodes, gens quaedam ad occidentalem oceanum ſub zona torrida: hos habere ajunt plantas pedum majores reliquo toto corpore: & quia domos non habeant, verum arbore foliis conſiciantur, ajunt eos quadrupedum more incedentes, erigere alterum pedem & obumbrare reliquum corpus.* Vult autem Chaerephontem videre tanquam macie confectum, & σκιώδη.

vſ. 1553. Ἄλουτος] Quia Socrates, & diſcipuli ejus non lavabant. De quibus in Nubibus vſ. 835. ὧν ὑπὸ φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο, οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

vſ. 1555. Πείσανδρος] Tanquam timidus notatur, ut docet Scholiastes.

„ vſ. 1560. Ὥσπερ Ὀδυσσεὺς] Reſpicit ad locum il-
„ lum Odyſſ. λ. ubi Ulyſſes animas defunctorum evo-
„ caturus pecudes ſuper foſſa jugulat. *Kuſterus.*"

vſ. 1562. Πρὸς τὸ λαῖμα] In unum confundit voces λαιμὸς ex vſ. 1559. & αἷμα· quaſi dicat, ad ſanguinem e gutture manantem.

vſ. 1563. Χαιρεφῶν] Hunc a mortuis dicit aſcendiſſe; quia erat pallidus & macer. In Nubibus vſ. 504. ſemi

mi

STROPHE COLORUM VI.

CHOR. Ad Sciapodas autem lacus
Quidam est illotus & impurus, ubi
Ab Orco animas evocat Socrates.
Eo & Pisander venit,
Obsecrans ut animam sibi videre liceret, quae
Illum etiamnum viventem deseruerat.

ANTISTROPHE COLORUM VI.

Victimamque secum habebat camelum,
Agnum aliquem, cujus praeciso gutture,
Sicuti Ulysses, discessit:
Deinde adscendit ipsi ab Inferis
Ad sanguinem cameli
Chaerephon Vespertilio.

NEPTUNUS, TRIBALLUS, HERCULES, PISTHETAERUS.

NEPT. Urbs Nubicuculiae,
Uti vides, haec est, ad quam legati mittimur.
Heus tu! quid agis? adeone sinistre vestem indutus es?
Nonne tu convertes pallium ad dextram?

Quid,

mimortuo similem eum dicit: & in Vespis vs. 1411. χλωρὰ Θαψίνη.

Ibid. Ἡ νυκτερίς] Supra vs. 1296. Χαιρεφῶντι νυκτερὶς (ὄνομα ἦν). Vocabatur autem ita, quia erat voce tenui, ἰσχνόφωνος, ut ait Scholiastes ad Nubes vs. 104.

vs. 1564. Τὸ μὲν] Veniunt jam legati, quos Prometheus dicebat venturos vs. 1531.

vs. 1566. Οὗτος τί δρᾷς] Increpat Triballum barbarum Deum, indecenter gerentem pallium; ne is dedecori sit collegis suis.

Ibid. Ἐπαρίστερ᾽ οὕτως ἀμπέχει] Artemidorus Lib. III. cap. 24. ἐπαρίστερα περιβάλλεσθαι, ἢ ὅλως περὶ γελοίως, καὶ μὴ κοσμίως, πᾶσι πονηρόν· *Sinistra amictum esse, aut aliter ridicule & indecenter, omnibus malum est.* (in somnium) quem locum citavit Casaubonus in Athenaeum ad locum Platonis, quem Nota seq. adducam.

vs. 1567. Ὡς ἐπιδέξια] Jul. Pollux II. 159. τὸ δὲ ἐπιδέξια δηλοῖ παρὰ μὲν Πλάτωνι, τὸ δεξιῶς· Ἀναβάλλεσθαι δὲ ὡς ἐπίσταμαι ἐπιδέξια· παρὰ δὲ Λυσίᾳ, τὸ ἐκ δεξιᾶς χειρός. Εἰσιόντων πρὸς τὸ Νεμεῖον ἕστηκεν ἐπὶ δεξιᾷ· παρὰ δὲ Εὐπόλιδι προπόσεως σχῆμα· Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια· *Vox autem ἐπιδέξια significat apud Platonem quidem δεξιῶς, dextre (in isto loco:) ἀναβάλλεσθαι &c. i. e. hominis, qui dextre vestem componere nescit: apud Lysiam autem, a dextra manu, in isto: εἰσιόντων &c. i. e. Ingredientibus versum Nemeam, consistit a dextra: apud Eupolidem autem est propinationis modus, in isto: ὅταν δὲ &c. i. e. Quando bibunt ἐπιδέξια.* Locum Platonis; qui hic facit, citat etiam Athenaeus I. p. 21. & Suidas in Ἀναβαλλέσθαι: ut aliis indicatum.

Τί, ὦ κακόδαιμον, Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
Ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
ΤΡ. Ἕξεις ἀτρέμας. ΠΟΣ. Οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
Ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις; ΗΡ. Ἀκήκοας
Ἐμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
Ὅς τίς ποτ' ἐσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
ΠΟΣ. Ἀλλ', ὦ 'γάθ', ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
Πρέσβεις. ΗΡ. Διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕΙΣΘ. Τὴν τυρόκνηστιν τις δότω· φέρε σίλφιον·
Τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
ΗΡ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ΗΡ. Τὰ κρέα δὲ τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕΙΣΘ. Ὄρνιθές τινες
Ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις,
Ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. Εἶτα δῆτα σίλφιον
Ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν ΠΕΙΣΘ. Ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις·
Τί ἐστι; ΗΡ. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
ΠΕΙΣΘ. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ΗΡ. Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.
ΠΟΣ. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν·
Ὑμεῖς τ' ἄν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
Ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
Τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
Πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
Ἐάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
Τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

Ἐπ'

vs. 1568. *Λαισποδίας εἶ*] Laespodias iste ad tegendum vitium crurum cogebatur indecenter se vestire, ut docet Scholiastes: qui cum *κακόκνημον* fuisse probat ex antiquis Comicis. Idem docet ex Thucydide fuisse Laespodiam hunc ducem bellicum. Admodum apposite autem Comicus Triballum dicit esse Laespodiam; partim propter amictum indecorum: partim propter etymologiam nominis *Λαισποδίας* quia in eo videtur latere vox *λαιὸς* i. e. *ἀριστερός*· dixerat autem ad eum: *ἵν' ἀρέσῃ ἅπας αὐτὸν*;

vs. 1569. *Ὦ δημοκρατία*] Ludit, quasi etiam apud Deos esset democratia, ut Athenis. Perstringit autem Populum Atheniensem, qui saepe Legatos nominet homines tam arduo muneri impares: qualem notat in Vespis vs. 1263. Amyniam, quem pro eo quod deberet ad Magistratum, aut ad Principem accedere, quo missus fuerat, dicit cum Servis conversatum esse.

vs. 1574. *Τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι*] Hic propterea tam

Quid, miserrime, varus es, uti Laespodias, natura?
O effraenis populi licentia! quo nos tandem producis,
Cum hunc delegerunt legatum Dii.
TR. Quin quiescis. NEPT. Male pereas: enimvero te
Vidi omnium multo barbarissimum Deorum.
Age vero, Hercules, quid faciemus? HERC. Audivisti
Ex me, illum hominem me velle strangulare,
Quicumque tandem sit, qui Deos ab hominibus muro separarit.
NEPT. Sed, ô bone, delecti sumus ad componenda dissidia
Legati. HERC. Tanto magis illum strangulare certum est.
PISTH. Radulam aliquis exhibeat: affer laserpitium:
Caseum quis apportet: suscita carbones.
HERC. Virum salvere jubemus nos Dii
Tres. PISTH. Sed laserpitium rado.
HERC. Cujus autem istae sunt carnes? PISTH. Quaedam aves
Per seditionem aggressae populares aves
Injusta perpetrasse visae sunt. HERC. Et tu laserpitium scilicet
Prius ipsis radis. PISTH. Salve Hercules.
Quid est? HERC. Legati huc missi venimus
A Diis de bello componendo.
PISTH. Oleum non inest in ampulla.
HERC. Atqui aviculas oportebat esse pingues.
NEPT. Nobis enim bellum gerere nihil lucri affert;
Vosque, si nobis Diis fueritis amici,
Pluviam aquam haberetis in paludibus vestris,
Et Halcyonia semper agitaretis.
De istis omnibus legati cum mandatis liberis venimus.
PISTH. Atqui neque unquam antea nos lacessivimus
Vos bello; & nunc etiam parati sumus vobiscum, si videtur,
Siquidem aliud etiam, quod justum sit, volueritis facere,
Pacta inire: conditiones autem hae sunt:
Sceptrum ut nobis avibus iterum
Jupiter restituat; atque ita conciliemur.

Hac

tam minacem & ferocem facit Herculem; ut is mox magis ridiculus videatur, cum propter coenulam sit παρακεκινηκώς.

vs. 1578. Τὴν τυρόκνηστίν τις δότω] Hic jam incipit salivam movere Herculi guloso, dum coenam instruit.

vs. 1579. Πυρπόλει τὰς ἄνθρακας] In Acharn. vs. 1012. ubi etiam coena apparatur: πῦρ ὑποκαιέτω· deinde alter ibi: ὄπτα τε ὡς μαγειρικῶς, κομψῶς τε, καὶ διακονικῶς αὐτῷ γε διακονεῖται;

vs. 1582. Δὶ τῖ] Ita recte Edd. pristinae; Nupera δή τι.

vs. 1583. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ] In Nubibus vs. 56. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ. Vide supra ad vs. 617.

vs. 1593. Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας] Proverbiale.

vs. 1594. Αὐτοκράτορες ἥκομεν] In Lysistrata vs. 1010. περὶ διαλλαγῶν αὐτοκράτορας πρέσβεις πέμπειν.

Ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ΠΟΣ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ;
Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ΠΕΙΣΘ. Ἄληθες· οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
Ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
Νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
Ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
Ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα, καὶ τὸν Δία,
Ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
Προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
ΠΟΣ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γε σὺ καλῶς λέγεις·
Κἀμοὶ δοκεῖ. ΠΕΙΣΘ. Τί δαὶ σὺ φῄς; ΤΡ. Ναβαισατρεῦ.
ΠΕΙΣΘ. Ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὗτος. ἕτερον νῦν ἔτι
Ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῷ
Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίᾳ
Ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. Φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ;
ΠΕΙΣΘ. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
Καταπτάμενος ἰκτῖνος ἁρπάσας λάθρα
Προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ΗΡ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
Τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. Τὸν Τριβαλλόν γε νῦν ἐροῦ.
ΗΡ. Ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡ. Σαυνάκα
Βακταρικροῦσα. ΗΡ. Φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
ΠΟΣ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΗΡ. Οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
Τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διΐ·
Τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
Ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. Οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς·

Ἀπίω-

vs. 1601. Ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ] Audin', Hercules? ad prandium vocaris? Quae nunc animo sententia surgit? Nunc animis opus, Alcida, nunc pectore firmo. Fac tibi succurrant paulo quae [illegible] vs. 1574.

vs. 1602. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι] Vincit amor patinae, coenaeque immensa cupido. Atqui vultus erat magna & praeclara minantis, supra vs. 1574. & 1627.

vs. 1612. Ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών] In Acharn. vs. 92. ἐκκόψειέ γε κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.

vs. 1614. Ναβαισατρεῦ] Barbare introducit loquentem ridiculi

Hac conditione legatos ad prandium voco.
HERC. Mihi quidem haec sufficiunt, & suffragor.
NEPT. Quid, ô miserrime, tam stultus es & ventri deditus?
An tyrannide patrem privabis?
PISTH. Siccine? non plus vos Dei
Poteritis, si rebus, quae infra in terra sunt, praesint aves?
Nunc quidem sub nubibus latentes,
Atque inclinantes sese pejerant vestrum numen mortales.
Aves autem si socios habueritis,
Quando quis corvum adjuraverit, & Jovem,
Corvus ad perjurum clanculum accedens
Advolabit, percussumque oculum ipsi excutiet.
NEPT. Ita me juvet Neptunus, ista perpulchre dicis:
Mihique etiam sic videtur. PISTH. Quid autem tu ais? TR. Nabaisatreu.
PISTH. Videnne, & hic ista comprobat: alterum nunc aliud etiam
Audite, quantum vobis commodi simus allaturi.
Si quis hominum victimam Deo
Voverit; deinde vos eludat ita inquiens;
Tardi ad iram & faciles sunt Dii; neque solvat; nos abunde
Et ista ab iis exigemus. NEPT. Dic quaeso quo pacto?
PISTH. Si forte dinumeraverit nummulos
Hic homo, aut lotus in balneo consideat,
Milvus devolabit, raptumque clam
Duarum ovium pretium referet Deo.
HERC. Ut sceptrum illis iterum reddatur, suffragio meo
Confirmo. NEPT. Interroga nunc Triballum.
HERC. Heus tu Triballe, an plorandum tibi videtur? TR. Saunaca
Bactaricrousa. HERC. Nos omnino recte loquutos esse dicit.
NEPT. Si cui vestrum utilia haec videantur, & mihi itidem videntur.
HERC. Heus tu; an illa de sceptro reddendo conficienda tibi videntur?
PISTH. Et profecto aliud etiam est, cujus mihi in mentem venit:
Junonem etenim relinquo Jovi;
Sed Regnum virgo uxor mihi
Danda est. NEPT. Conventiones non cupis:

Domum

ridiculi causa. Et infra vs. 1627. & vs. 1677. Et in Acharn. vs. 103.

vs. 1619. Μισαῖσαν] Vide ad Plutum vs. 990.

vs. 1622. Καθῆται λούμενος] Si sedeat & lavet in balneo; milvus rapiet ei vestem, qua non tantum una, sed duae oves poterunt emi.

vs. 1627. Σαυνάκα] Et hic barbare loquitur Triballus.

vs. 1629. Εἴ τινι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ] In Lysistrata vs. 167. εἰ σφῷν δοκεῖ, ταῦτα χ' ἁμῖν συνδοκεῖ

vs. 1630. Οὗτος] Ita omnes: mallem ὦτα.

Ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕΙΣΘ. Ὀλίγον μοι μέλει.
Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡ. Ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟΣ. Τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡ. Ὅ, τι; διαλλαττώμεθα.
ΠΟΣ. Τί ὦ 'ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν· ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσῃ σύ· σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται
Τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε περισοφίζεται.
Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.
Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
Κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ, κοὐ γνήσιος.
ΗΡ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙΣΘ. Σὺ μέν τοι, νὴ Δία,
Ὤν γε ξένης γυναικός· ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
Οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡ. Τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
Τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕΙΣΘ. Ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
Ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων. ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τοῦ γένους
Μετεῖναι τῶν χρημάτων.
ΗΡ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων

Μέ-

vs. 1635. Ὀλίγον μοι μέλει] In Vespis vs. 1409.

vs. 1636. Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ] Haec etiam dicuntur ad irridendam Herculis gulositatem; qui nunc secum sic [illegible], ut ille in Acharnensibus vs. 1043. qui cum [illegible] ejusmodi dictiones culinarias audiret, inquit: [illegible] Ceterum κατάχυσμα γλυκὺ est etiam supra vs. 535.

vs. 1637. Ἀνθρώπων Πόσειδον] Scholiastes: παίζει, δέον εἰπεῖν, θεῶν. *Joco ita dicit, cum esset dicendum* θεῶν. Sic in Ranis vs. 1513. ad Bacchum: τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων.

vs. 1643. Σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται] Tu, utpote filius Jovis, haeres eris omnium illius bonorum; si ergo hos fines ei regnum adimere, te ipsum defraudabis.

vs. 1647. Ὁ θεῖος] *Neptunus iste, patruus tuus:* Sunt enim fratres Jupiter & Neptunus, Saturno nati.

vs. 1649. Κατὰ τοὺς νόμους] Mox recitabit legem Solonis. Fingit autem Deos uti legibus Atheniensium

vs. 1651. Ὤν γε ξένης γυναικός] Ex Alcmena, quae non

Domum iterum abeamus. Pisth. Id mihi parum curae est.
Coque, jusculum oportet te dulce conficere.
Herc. ô Hominum divinissime Neptune, quo te fers?
An unam ob mulierem nos bellum geremus?
Nept. Quid itaque faciamus? Herc. Quid? conveniamus.
Nept. Quid, inepte, non animadvertis te jamdudum circumveniri?
Tibi utique ipsi detrimento es: si enim defunctus fuerit
Jupiter, tradito hisce avibus imperio,
Tu pauper eris: ad te enim omnia veniunt
Bona, quae Jupiter moriens reliquerit.
Pisth. Hei mihi misero, quam te callidis dictis decipit!
Huc ad me secede, ut tibi quid dicam:
Circumducit te tuus patruus, ô stulte:
Ex bonis enim paternis ne hilum quidem tibi obveniet
Secundum leges: nothus etenim es, non genuinus.
Herc. Egone nothus? quid ais? Pisth. Ita profecto,
Ut qui e peregrina muliere sis natus: aut quo pacto
Unicam esse haeredem Minervam putes,
Quae filia est, si fratres alii sint genuini?
Herc. Quid autem, si mihi notho pater reliquerit haereditatem
Moriens? Pisth. Lex illum sic facere non permittit.
Hic Neptunus primus, qui te nunc incitat,
Litem tibi de paterna haereditate movebit,
Se genuinum esse fratrem dictitans.
Quin etiam dicam tibi Solonis legem:
Nothus in adeunda haereditate careat propinqui-
tatis jure, liberi si sint
Genuini: sin vero liberi
Non sint genuini, ad
Proximos cognatione
Bonorum ut haereditas devolvatur.
Herc. Nullum itaque mihi in paterna bona

Fue-

non fuit civis Attica: nec Jovis legitima conjux, verum Amphitruonis. Jovem autem supponit esse Atheniensem.

vs. 1652. 'Επίκληρον εἶναι τὴν 'Αθηνᾶν] Quomodo enim, inquit, posset haberi Minerva ἐπίκληρος i. e. *omnium bonorum haeres*; si tu non esses nothus? Nothi enim excluduntur haereditate, si adsint ex legitimo toro filii aut filiae. Decipit autem Herculem, cum supponit Minervam esse ἐπίκληρον, quae non est; adsunt enim alii & aliae.

vs. 1655. Τὰ χρήματα] Certa pecuniae summa, quae nothis dabatur.

vs. 1658. 'Αδελφὸς] Jovis.

vs. 1660. Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι] Meminit hujus Legis Isaeus de Philoctemonis Haered. & Demosthenes contra Macartatum.

Ibid. 'Αγχιστείαν] Sophocles etiam ἀγχιστεῖα pluraliter in neutro genere dixit in Antigona vs. 180. ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων· *Ego imperium obtineo juxta propinquitatem generis eorum, qui perierunt.*

vs. 1663. Τοῖς ἐγγυτάτω] Ut Neptuno.

Fuerit jus? Pisth. Minime ſane: dic autem,
An curialium albo jam te pater curavit inſcribi?
Herc. Non certe me: jamque olim illud miratus ſum.
Pisth. Quid ſurſum hians ſpectas irato & verbera minante vultu?
A nobis autem ſi ſtes, ego te conſtituam
Regem, gallinarumque tibi lac praebebo.
Herc. Jamdudum ſane juſta mihi petere videris
De iſta virgine, illamque ego tibi concedo.
Pisth. Quid tu vero? Nept. Seorſim atque aliter ſentio.
Pisth. Omnis nunc res in Triballo poſita eſt: quid tu ais?
Tr. Pulchram virginem & magnam Baſileam
Avi concedo. Herc. Concedere te dicis?
Nept. Ita me Jupiter juvet, non hic ſe concedere dicit,
Sed potius incedere, ſicuti hirundines.
Pisth. Nonne igitur ut illa hirundinibus tradatur dicit?
Nept. Vos nunc litem componite & paciſcimini;
Ego, ſiquidem ita vobis videatur, ſilebo.
Herc. Omnia, quae tu ad nos dicis, concedere videtur.
Sed ipſe nobiſcum ito in coelum,
Ut Regnum, omniaque ibi accipias.
Pisth. Commodum igitur hae aves conciſae ſunt
Ad nuptias. Herc. Vultisne vero, ut ego interim
Aſſem carnes, atque hic maneam? vos autem ite.
Nept. Tune carnes aſſes? magnam enimvero voracitatem narras.
Non ibis nobiſcum? Herc. Pulchre ſane mecum ageretur.
Pisth. Nuptiale amiculum aliquis mihi huc afferat.

apud Athenaeum XIII. p. 562. Τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα, Ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον; Ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν· *Quis mortalium quaeſo primus pinxit, aut cera finxit Amorem alatum? Quam nihil ille niſi hirundines norat pingere!*

vſ. 1667. Ἐς καιρὸν ἄρα κατακόνησαν οὑτοσί] Etiam cum opportune aliquis advenit, dicunt ἐς καιρόν. Sophocles in Ajace vſ. 1190. Καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον Πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή· *Et quidem in ipſo tempore adſunt hujus viri filius & conjux.* Euripides in Hippolyto vſ. 899. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς ἐς καιρὸν πάρα· *Atqui ille ipſe filius tuus oportune adeſt.* Idem in Rheſo vſ. 52. ἐς καιρὸν ἥκεις· in Phoeniſſis: ἐς καιρὸν ἥκεις. In Hercule Furente vſ. 701. Ἐς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω περᾷ· *In tempore extra domum egreditur Amphitruo;* quam ſententiam Sophocles extulit per ἐς δέον in Antigona vſ. 392. Ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾷ· *Hic ex aedibus rediens oportune advenit.* De ἐς δέον vide ad Pacem vſ. 272.

vſ. 1689. Ὀπτῶ τὰ κρέα] Hercules helluo maximus perhibetur fuiſſe; & vulgo Comicis fabula erat factus, dabatque eis materiam captandi riſum. Noſter etiam Comicus eum ridiculum facit, hic praecipue, cum facit eum aſſidere foco, & torrere carnes, cum fungeretur ampliſſimo munere legationis. Sic alii Comici ſolebant eum introducere panes pinſentem; quos tamen etiam ridet noſter, vel quia illud inepte facerent, vel quia nimis ſaepe. Locus eſt in Pace vſ. 741. Τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους, τοὺς φεύγοντας, κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες Ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος.

STROPHE COLORUM X.

CHOR. Eſt in Phanis, apud
Clepſydram, verſutum hominum
Lingua delationibusque victum quaerentium genus,
Qui metunt, ferunt,
Vindemiant linguis,
Et ficus legunt. (Sycophantas agunt)
Barbari vero ſunt genere;
Gorgiae & Philippi:
Et ab iſtis hominibus Philippis
Eſt, ut ubique Atticae regionis lingua ſeorſim a ceteris extis ſecetur.

SYSTEMA PER PERICOPEN VERSUUM XIV.

NUNCIUS, CHORUS, SEMICHORUS.

NUNC. ô Vos, qui omnia bona perficitis, majoraque, quam verbis poſſit exponi!
ô Ter beatum volucrium avium genus!
Excipite Regem veſtrum fortunatis in aedibus:
Talis enim accedit, qualis neque illuſtris
Adſpectu ſtella fulſit in auro ſplendente domo;
Neque Solis clarum radiorum jubar
Tantum reſplenduit: qualem autem ſecum
Ducat formam, inenarrabile eſt,
Vibrans fulmen, alatum Jovis telum.
Incredibilis vero nidor in profundum coelum
Surgit; &, ſpectaculum egregium, ſuffituum

Aurae

vſ. 1700. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι] In Veſpis vſ. 419. [illegible] ubi Scholia: [illegible] *In judiciis perorare[illegible] cum judices. Gorgias autem ille traducitur a Comicis tanquam proditor, & barbarus.*

vſ. 1702. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται] Proprie in Sacrificiis id fieri ſolet; ut in Pace vſ. 1061. ubi ad Sacrificantes dicit fatidicus: ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Sed hoc loco nihil aliud ſignificatur hac phraſi, quam Philippum propter improbam linguam, qua multis nocuerat, gravem aliquam poenam ſuſtinuiſſe; quod patet ex illo loco, quem ad verſum antecedentem adduxi.

vſ. 1712. Ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου] Citat Suidas v. ὀσμή. [illegible] autem hic ſignificat altitudinem coeli; & βάθος dictum eſt pro ὕψος, ut apud Virgilium: *Coelumque profundum;* i. e. *altum.* „Totum autem hunc locum, utpote ſupra ſoccum „Comicum longe aſſurgentem, verbis Tragici alicujus contexuiſſe videtur Poëta noſter; quod & alibi „non raro facere ſolet, ut nimirum Tragicos parodiis hujusmodi & alluſionibus ridendos propinet." *Kuſterus*

Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
Ὁ δὲ καὶ πάνυ καλός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ.

ΗΜ. Ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε.
Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σὺν τύχᾳ.
Ὦ φεῦ, φεῦ, τῆς ὥρας,
Τοῦ κάλλους.
Ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
Τῇδε τῇ πόλει γήμας.
ΗΜ. Μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
Γένος ὀρνίθων
Διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα.
Ἀλλ' ὑμεναίοισι καὶ νυμφιδίοις
Δέχεσθ' ᾠδαῖς
Αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ε.

ΧΟΡ. Ἥρα ποτ' Ὀλυμπίᾳ
Τῶν ἠλιβάτων θρόνων
Ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
Ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

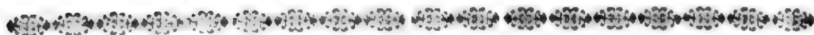

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ε.

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
Χρυσόπτερος ἡνίας

Εὔθυνε

vs. 1714. Πλεκτάνην] Scholia: τὴν ἕλικα. Homerus de eadem re: Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. *Nidor in coelum adscendit volvens se circa fumum.*
vs. 1717. Ἄναγε] Chorus saltaturus haec dicit; hoc verbo & Ithyphalli saltaturi utebantur; Athenaeus XIV. p. 622. ὅταν δὲ κατὰ μέσον τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοντες· Ἀνάγετε, εὐρυχωρίαν ποιεῖτε τῷ θεῷ. Occurrit hoc verbum etiam in saltatione usur-

Aurae leni motu attollunt volumina fumi.
Hic vero ipsius est: sed oportet divae
Musae sacrum aperire bonaque verba fundens os.

ODE ET STROPHE COLORUM XII.

SEM. Subduc, distine, perduc, adduc, praebe.
Circumvolate fortunatum illum
Bona cum alite:
Hem, hem, quanta venustas!
Quanta pulchritudo!
ô Qui felicissimum huic urbi
Matrimonium iniisti.
SEM. Magna evenerunt commoda
Generi avium
Operâ hujusce viri.
Sed hymenaeis & genialibus
Excipite carminibus
Ipsum sponsamque ejus Basileam.

STROPHE ALIA COLORUM V.

CHOR. Junoni olim Olympiae
Excelsi solii
Regem, magnum Diis Jovem,
Fata conjunxerunt
Tali hymenaeo.

ANTISTROPHE COLORUM V.

Floridus autem Amor
Aureis alis habenas

Re-

usurpatum, cum casu obliquo, In Troadibus vf. 326. ἄναγε χερόν. & ibid. vf. 332. Χέρων μᾶτερ, χόρευ'. ἄναγε πόδα σόν. Vide Notam ad Vespas vf. 1317. ubi etiam: ἄναγε, πάρεχε.

vf. 1737. Χρυσόπτερος] Supra vf. 697. Ἔρως ὁ ποθεινός, στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν.

Εὐδαίμονι παλιντόνως,
Ζηνὸς πάροχος γάμων,
Τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ϛʹ.

Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναι', ὦ Ὑμήν.
ΠΕΙΣΘ. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
Ἄγαμαι δὲ λόγων. Ἄγε νῦν αὐτοῦ
Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
Τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
Δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ιηʹ.

ΧΟΡ. Ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος·
Ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον·
Ὦ χθόνιαι, βαρυαχέες, ὀμβροφόροι θ' ἅμα
Βρονταὶ, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
Πάρεδρον Βασιλείαν ἔχων Διός.
ΗΜ. Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
Ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
Φῦλα πάντα συννόμων
Πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς,
Καὶ λέχος γαμήλιον.
Ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
Λαβοῦσα, συγχόρευσον·
Αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
Ἀλαλαὶ, ἰὴ Παιὼν,
Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

Vs. 1743. Τὰς χθονίας βροντὰς] Mox exponit, cur ita vocet: αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει. Sic Jovem tonantem χθόνιον vocat Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 1654. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος· Tonuit Jupiter Chthonius.

Vs. 1761. Ἀλαλαὶ] Editio Farrei ἀλλαλαί· in Lysistrata vs. 1293. ἀλαλαί, ἰὴ παιών, αἴρεσθ' ἄνω ὡς ἐπὶ νίκῃ.

Regebat reductas,
Jovis pronubus,
Beataeque Junonis.

EPODE COLORUM VI.

Hymen, ô Hymenaee, ô Hymen.
PISTH. Hymnis laetatus sum, carmina me delectarunt,
Laudo vestras faustas acclamationes. SEM. Age nunc illius
Et terrifica celebrate tonitrua,
Igneaque Jovis fulgura,
Horrendumque & coruscum fulmen.

STROPHE ALIA ET ODE COLORUM VIII.

CHOR. ô Aureum fulguris lumen,
ô Jovis immortale telum igniferum,
Horrenda, grave sonantia, & imbrifera simul
Tonitrua, quibus iste nunc terram concutit
Omnium per te potitus, &
Assidentem sibi Regnum habens Jovis.
SEM. Hymen, ô Hymenaee!
Sequimini nunc nuptias, ô
Omnes populi avium
Aligerarum ad aedes Jovis,
Et lectum genialem.
Porrige, ô beata, tuam
Manum, alisque meis
Prehensis, nobiscum salta;
Tollens autem ego allevabo te.
Allalae, ie Paean,
Tenella praeclare victor, ô
Deorum summe.

** Est autem vox faustae acclamationis in victoria. Hesychius: ἀλαλαγμὸς, ἐπινίκιος ὕμνος, ἢ εὔφημος βοή. Tale quid erat etiam τήνελλα: vide eundem in τήνελλα. & ad Acharn. vs. 1228.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.

ARISTOPHANIS
IRENE, VEL PAX.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΟΙΚΕΤΗΣ.	SERVUS.
ΕΤΕΡΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.	ALTER SERVUS.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.	TRYGAEUS.
ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ.	LIBERI TRYGAEI.
ΕΡΜΗΣ.	MERCURIUS.
ΠΟΛΕΜΟΣ.	BELLUM.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.	TUMULTUS.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ ΑΘΜΟΝΕΩΝ.	CHORUS AGRICOLARUM ATHMONENSIUM.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΤΡΥΓΑΙΟΥ.	FAMULUS TRYGAEI.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ.	HIEROCLES.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.	FALCARIUS.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.	CRISTARIUS.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.	LORICARIUS.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.	TUBIFEX.
ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.	GALEARUM PROPOLA.
ΔΟΡΥΞΟΟΣ.	HASTARIUS.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.	PUER LAMACHI.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.	PUER CLEONYMI,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.

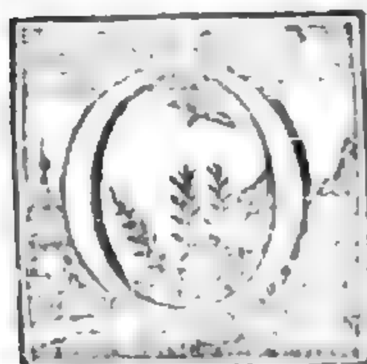

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΟΙΚ. Αἶρ᾽, αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
ΕΤ. Ἰδού. ΟΙΚ. Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ᾽ ἀπολουμένῳ.
ΕΤ. Καὶ μήποτ᾽ αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
ΟΙΚ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
ΕΤ. Ἰδοὺ μάλ᾽ αὖθις. ΟΙΚ. Ποῦ γὰρ, ἣν νῦν δ᾽ ἔφερες;
Οὐ κατέφαγεν; ΕΤ. Μὰ τὸν Δί᾽, ἀλλ᾽ ἐξαρπάσας
Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλήσας τοῖν ποδοῖν.
ΟΙΚ. Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
ΕΤ. Ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
Εἰ μή με βούλεσθ᾽ ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
ΟΙΚ. Ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
Τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΕΤ. Ἰδού.
Ἑνὸς μὲν, ὦ 'νδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ᾽ ἐσθίειν.
ΟΙΚ. Αἰβοῖ, φέρ᾽ ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
Καὶ τρῖβ᾽ ἑτέρας γε. ΕΤ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὔ.
Οὐ γὰρ ἔθ᾽ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Αὐτὴν ἄρ᾽ οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
ΟΙΚ. Νὴ τὸν Δί᾽ ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
ΕΤ. Ὑμῶν δέ γ᾽, εἴ τις οἶδε, μοι κατειπάτω,

Πόθεν

vs. 1. Αἶρ᾽] Duo servi occupati sunt in [illegible] Scarabæo, [illegible]
vs. 4. Μᾶζαν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην] Proprie μᾶζα est [illegible], ex farina & oleo, vel etiam lacte, & dicitur a μάσσω, unde etiam [illegible] μᾶζαι [illegible] in Equit. vs. 55. [illegible] vs. [illegible] [illegible] vs. 1165. [illegible] Hic autem improprie & ridicule [illegible] accipitur pro rotunda stercorea. Quemadmodum [illegible] verbum μάσσω improprie de pinsendo stercore usurpat in Pluto vs. 304. [illegible]
vs. 5. Νῦν δ᾽ ἔφερες] Ita omnes. debebat νῦν δὴ [illegible]
vs. 7. [illegible] In Vespis vs. [illegible] & [illegible] in [illegible] in Avibus vs. [illegible] [illegible] vs. 256. & in Ecclesiaz. vs. [illegible]

[illegible] Hinc [illegible], dein mox ad vs. [illegible]
vs. 10. Εἰ μή με βούλεσθ᾽ [illegible] In Ecclesiaz. vs. [illegible] Ibid. vs. 1045. [illegible] Vid. Ibid. vs. 1065. Idem simile [illegible] In [illegible] vs. [illegible] In futuro [illegible] in Acharn. vs. 55. [illegible] in Thesmoph. vs. 705. [illegible] in Nubibus vs. [illegible] & alibi.
vs. 11. Παιδὸς [illegible] V. G. Ganymedis; infra, vs. [illegible]
vs. 14. Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ᾽ ἐσθίειν] Solebant enim servi inter pinsendum vorare; [illegible] Hinc ita collare quodam

ARISTOPHANIS
IRENE, VEL PAX.

SERVUS, ALTER SERVUS.

SERV. Fer, fer turundam quam citiſſime ſcarabaeo.
ALT. Ecce. SERV. Da perditiſſimo illi.
ALT. Atque utinam nunquam turundam hac ſuaviorem comedat.
SERV. Da turundam aliam e ſtercore aſinino paratam.
ALT. Ecce autem rurſus. SERV. Ubi vero eſt, quam nunc ferebas?
Nonne devoravit eam? ALT. Imo profecto ereptam
Totam deglutivit rotundatam pedibus.
SERV. Sed quam primum tere multas & crebras.
ALT. Viri ſterquilinilegi, juvate, per Deos obſecro,
Niſi vultis committere ut ſtranguler.
SERV. Aliam, aliam da pueri cinaedi:
Tritam enim ſe ait cupere. ALT. Ecce.
Uno quidem *crimine*, ô viri, ſolutus mihi videor;
Nemo enim dixerit me inter pinſendum comedere.
SERV. Ah! fer aliam, & aliam, & aliam:
Et tere alias etiam. ALT. Non ego profecto.
Non enim amplius durare poſſum apud antliam.
Ipſam ergo ſumam & feram antliam.
SERV. Ita certe *fer eam* in malam rem, & te ipſum inſuper.
ALT. Veſtrum autem, ſi quis novit, dicat mihi,

Unde

dam ligneum latum circumponebatur collo, ne manus [illegible] quod dicebatur [illegible] a [illegible], *prohibere*, & [illegible], *terere*, dictum; de quo Jul. Pollux VII. 22. [illegible] *farinam devorent, circumponitur*, [illegible] *nominatur*, & *instrumentum erat in forma rotae, collo adaptatum, ne* [illegible]

vſ. 17. [illegible]] Antliam hanc vocat [illegible] illam, in qua pinſebat ſtercus, propter [illegible] odorem, per metaphoram ab antliis navium, quibus ſentina exhauritur, quarum odor eſt teterrimus; nam aqua diu conſiſtens in fundo navium peſſime olet; Scholiaſtes ad Equites vſ. 432. [illegible] unde antlias etiam [illegible], *graveolentes*, dicit [illegible] apud Scholiaſtem: [illegible]. Eſt autem proprie, [illegible], *Non poſſum ſuperare laborem in hauriendo ſentina*, [illegible] citans, dicit Scholiaſtes ad Equit. vſ. 432. Sed ſervus ille apud Ariſtophanem metaphorice loquitur, & vult dicere, ſe odorem maeſtrae ferre non poſſe; unde Scholiaſt. [illegible]. Scholiaſtes Euripidis in Hippolyto [illegible] fere Comici noſtri verbis utitur, cum inquit: [illegible]

Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην;
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
Ὗς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
Βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
Ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης.
Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
Ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους·
Καὶ ταυτὶ τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
Ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν·
Χ' ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή;
ΟΙΚ. Οὐκ οἶδ'· Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
Οὐ μὴν Χαρίτων γε. Τοῦ γάρ ἐστ'; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς Καταιβάτου.
ΕΤ. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος· τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
Ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.
Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚ.

vs. 25. Φαύλως ἐρείδει] Id est, φαύλως ἐσθίει, ut loquitur in Equitibus vs. 1286. infra vs. 31. ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων. φαύλως pro *facile* saepe occurrit apud Comicum. Ἐρείδειν autem est *magno nisu* aliquid facere, h. l. edere. Metaphora a remigantibus, ut dicit Scholiastes, qui *obnixi torquent spumas*, ut loquitur Virg.

vs. 26. Βρενθύεται] In Lysistrata vs. 889. δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται.

vs. 28. Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην] Apparet mulieres esitare solitas offas rotundas, ut etiam Scholiastes dicit.

vs. 30. Παροίξας τῆς θύρας] Modice aperire januam, ut sit semiaperta. Euripides aliter in Iphigenia ad Aulidem vs. 857. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; *Quis me vocans portas aperuit?*

vs. 31. & 32. Μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς] Phoenicides Comicus apud Athenaeum X. p. 415. — οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει μέχρις ἂν διδῷ τις, ἢ λάθῃ διαρραγείς· *Iste, ut nosti, comedit, quamdiu cibum dederit aliquis, aut quoad imprudens disrumpatur.* Ibid p. 416. Anaxilaus Comicus: Διαρραγήσεται ἕτερος δειπνῶν τις εὖ, μὴ Κτησίας μόνος· *Disrumpatur & alius aliquis bene coenando, non solus Ctesias.*

vs. 36. Ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία τὰ παχέα συμ —] Citat Scholiastes Euripidis ad Orestem vs. 322. Sunt autem illi σχοινοστρόφοι· *restiones.*

vs. 39. Χ' ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή] Duplex inest his sensus; Primo; Cujus Dei attributum est haec avis? Sive, cui Deorum est propria? quia et aliis Diis aliquae aves attribuuntur, ut Junoni Pavo, Minervae Noctua &c. Deinde, cujus *pestis & ira Deum?* ut lo-

quitur

Unde emam nasum non perforatum.
Nullum enim opus aerumnosius est,
Quam Scarabaeo pinsentem dare edere.
Nam sus aut canis ita ut cacaveris,
Facile & obnixe comedit: iste autem prae superbia
Fastidit, & comedere non dignatur,
Nisi toto die teram & apponam ei,
Tanquam mulieri turundam pistam. (subactam)
Sed an desierit edere videbo
Sic paullum aperiens januam, ne me videat.
Incumbe, ne desinas unquam edere
Tantisper dum imprudens disrumparis.
En, ut pronus vorat execrabilis ille,
Tanquam luctator maxillam movens.
Caput interea manusque quodammodo
Circumducens ita ut illi, qui rudentes
Illos crassos contorquent ad naves onerarias.
Res immunda, & foetida & vorax *est iste scarabaeus.*
Cujusnam deorum est hoc peculium?
SERV. Nescio; Veneris enim esse non videtur mihi,
Nec tamen Gratiarum: cujus ergo est? Necesse est
Ut hoc monstrum sit Jovis Elicii.
ALT. Jam igitur spectatorum aliquis forte dicat,
Juvenis, *inquam*, opinione sua sapiens: quid hoc rei est?
Scarabaeus quorsum *pertinet?* Deinde ipsi vir
Jonicus aliquis assidens dicat:
Ad Cleonem, puto, pertinet hoc;
Nam ille impudenter merdam comedit.
Sed ingressus scarabaeo dabo bibere.

SERV.

quitur Virgilius; vox enim προβολὴ etiam *poenam* significat? Scholiastes: προβολὴ, ἡ ζημία, ἢ τὸ δαιμόνιον ὀργή. Synesius Epistola 57. εἰ δαιμόνιοι εἰσὶ προβολαὶ τὰ γινόμενα δι' Ἀνδρονίκου. *Si illa, quae per Andronicum fiunt, effluxiones sunt a daemonibus proficiscentes.* Antipho Tetralogia II. Orat. 3.

vs. 40. Ἀφροδίτης μὲν οὔ μοι φαίνεται] Non videtur Veneris attributum esse, ὅτι αὐτὴ μὲν μύροις χαίρει, ὁ δὲ δυσώδης ἐστί, ut inquit Scholiastes. *Quoniam haec (nempe Venus) unguentis gaudet, iste autem, (Scarabaeus) male olet.*

vs. 41. Οὐ μὴν Χαρίτων γε] Quia non est animal χάριεν nec ἀστεῖον.

vs. 42. Διὸς Καταιβάτου] Quasi dicas: *Jovis, in fulmine [illegible] descendentis*; ut Virgil. de pluvia: *Jupiter & laeto descendit plurimus imbri.* Jul. Pollux IX. 41. καὶ καταιβάτου ἔλεγον (τὸ βωμὸν). καὶ τὸν Δία τὸν ἐπ' αὐτῷ Καταιβάτην· *Etiam* κατιβαίνειν, *id est, descendere, dicebant fulmen, & Jovem, quia in eo esset, Descensorem.* Latine dici posse videtur viris doctis *Jupiter Elicius.* Etiam ipsum fulmen ita dicitur apud Aeschylum in Prometheo vs. 359. Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος, Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα· *Sed in illum ivenit Jovis vigilans telum, Fulmen (inquam) caducum exspirans flammam.*

vs. 43. Εἴδω] Scribendum omnino [illegible], ut habet Editio Farrei.

vs. 47. Δοκέω] Hoc Ionicum est pro δοκῶ· fingit autem Ionicum hominem haec dicere, & est Mimesis.

Ibid. Ἐς Κλέωνα] Qui erat Coriarius, male autem olent coria non minus ac scarabaeus iste, aut ejus esca. Hinc ad Cleonem in Equitibus vs. 887. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;

ΟΙΚ. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
Καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσι φράσω,
Καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
Δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
Ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διῒ,
Καὶ φησὶν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
Κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.
Ἔα ἔα·
Σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΤΡ. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
ΟΙΚ. Τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ', οὑγὼ 'λεγον.
Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε.
Ἃ δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολὴ,
Πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
Πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν,
Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς, οὐκ οἶδ' ὅποι,
Εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον·
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε.
Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον,
Ὦ Πηγάσιόν μοι, φησὶ, γενναῖον πτερὸν,
Ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.

Ἀλλ',

vs. 56. Δι' ἡμέρας] Supra vs. 27. δι' ὅλης ἡμέρας. Vide ad Ranas vs. 261.
Ibid. Εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων ὡδὶ κεχηνὼς] In Avibus vs. 265. καὶ τοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
vs. 61. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;] Sophocles in Aiace vs. 586. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί; O Ajax Domine, quid agis, quid molitis? ubi Scholia: ἐπιθυμεῖς δρᾶσαι. vis facere. Sic: ἐργασείεις· quid facere paras? apud eundem in Philoctete vs. 1239. Sic πολεμησείειν, παραδωσείειν, ἀπαλλαξείειν omnia apud Thucydidem: & in Glossis, δειπνησείω, Coenaturio.
vs. 62. Ἐκκοκκίσας] Scholia: ἐκκενώσας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν, τῶν τὰς κόκκους καθαιρομένων· Id est, vastans, metaphora a malis Punicis, quae a granis purgantur. Occurrit & in Lysistrata vs. 364.
vs. 65. Ἡ χολὴ] Hinc χολᾶν insanire in Nubibus vs. 831.

vs. 73.

SERV. Ego autem hanc rem pueris
Et adolescentibus, & viris,
Et illis viris, qui hos aetate superant, narrabo,
Et omnino grandaevis etiam viris:
Herus meus insanit novum in modum,
Non quo vos, sed alio plane novo.
Nam interdiu in coelum suspiciens,
Sic ore hiante, increpat Jovem,
Aitque: ô Jupiter quid vis facere?
Depone scopas: ne verras Graeciam.
Eja, eja.
Silete; nam vocem audire mihi videor.

TRYGAEUS, SERVUS.

TR. ô Jupiter, quid facere vis nostro populo?
Evertes imprudens urbes tuas.
SERV. Hoc nimirum illud malum est ipsum, de quo ego dicebam;
Nam specimen insaniae ejus auditis.
Illa autem quae dixit, cum primum incepit bilis, (insania)
Audietis: dicebat enim ad se ipsum in hoc loco:
Quomodo possem ad Jovem pervenire?
Deinde tenues scalulas fabricans,
Ad has se sursum trahebat in coelum,
Donec confregit capitis partem delapsus.
Postea heri egressus, nescio quorsum,
Introduxit Aetnaeum maximum scarabaeum:
Et deinde me ejus equisonem esse coëgit.
Atque ipse demulcens eum, tanquam pullum equinum,
ô Pegasule, inquit, ales egregie,
Fac ut, me *in tergum tuum* suscepto, voles ad Jovem.

Sed

vs. 72. *Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον*] Praegrandem vult dicere; nam Αἰτναῖος per se magnum significat. Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 304. *γυναῖχ' ὁρῶ στείχουσαν ἆσσον ἡμῶν, Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν· Mulierem video ad nos accedentem, quae grandi vehatur equo.* ubi Scholia: *ἀντὶ τῆς μεγάλης.* A monte Aetna. Plautus Mil. Glor. Act. IV. Sc. II. vs. 73. *Aetna non aeque est alta.*

vs. 76. Ὅπως πετήσει μ' ὡς τὸν Δία λαβών] Ordo: ὅπως λαβὼν με πετήσει ὡς τὸν Δία. [illegible] *de*, aut [illegible] Nubibus vs. 1467. [illegible] *φέρτατε, τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη [illegible] μετ' ἐμοῦ*

Ibid. Εὐθὺ τοῦ Διός] Infra vs. 820. ὡς χαλεπὸν [illegible] ἰέναι εὐθὺ τῶν θεῶν. aliter eadem sententia infra vs. 161. ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς.

Mmmmm

Ἀλλ', ὅ, τι ποιεῖ, τηνδὶ διακύψας ὄψομαι.
Οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονες·
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
Ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ', ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

ΤΡ. Ἥσυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
Μή μοι σοβαρῶς χαῖρε λίαν,
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
Πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
Ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ
Σ'· εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
Αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.
ΟΙΚ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.
ΤΡ. Σίγα, σίγα.
ΟΙΚ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
ΤΡ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
ΟΙΚ. Τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
ΤΡ. Εὐφημεῖν χρή, καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
Τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
Καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

vs. 80. Ἱππηδὸν] Aeschylus in Supplicibus vs. 438. Vide ad vs. 101.

vs. 81. Κάνθων] Scholia: κυρίως ὁ ὄνος· νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς, ὁ κάνθαρος· *Proprie κάνθων est asinus; nunc autem in forma diminutiva κάνθων pro κάνθαρος.* Derivatur autem vox κάνθαρος a κάνθων *asinus*; quia Scarabaeus in fimo asinino generatur, eoque delectatur; hinc etiam supra vs. 4. ὀνίδας dabat comedendas Scarabaeo.

vs. 83. Ῥώμῃ πίσυνος] Thucydides II. τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι, ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται· *Viribus potius, quam consilio freti aggrediuntur.* Idem valet πεποιθότες. Noster in Pluto vs. 449. ποίοισιν ὅπλοις ἢ δυνάμει πεποιθότες;

vs. 84. Ἰδίῃς] In Ranis vs. 237. χ' ὁ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι.

vs. 89. Ὦ δέσποτ' ἄναξ] Deorum titulus videtur fuisse ἄναξ, sed quo servi etiam heros quandoque insignirent; Euripides in Hippolyto vs. 88. ἄναξ, θεοὺς γὰρ

ΣΥ-

Sed quid faciat volo videre sic transspiciens.
Hei mihi misero, adeste huc, adeste, ô vicini;
Herus enim meus sublimis tollitur
In aërem equitis ritu in scarabaeo.

SYSTEMA PER PERICOPEN PARTIUM DISSIMILIUM.

TR. Placidus, placidus, sensim, ô scarabaee,
Ne mihi ferociter nimis incede,
Statim a principio robore fretus,
Priusquam sudaveris, & solveris
Artuum nervos vehementi alarum motu.
Et ne spira mihi malum odorem, obsecro
Te: si autem feceris hoc, in aedibus
Isthic mane nostris.
SERV. ô Here mi domine, ut deliras.
TR. Sile, sile.
SERV. Quorsum ergo sic temere sublimis volitas?
TR. Pro tota Graecia volito,
Facinus audax & insolens molitus.
SERV. Quid volitas? quid frustra insanis?
TR. Ore favere decet, & nihil mali
Omnino mutire, sed bona verba dicere.
Hominibusque dic ut sileant,
Atque ut fimeta & cloacas
Novis lateribus instaurent,
Podicesque claudant.

γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών, *O Anax; oportet enim dominos vocare deos.* Forte ἄνακτα vocat eum, quia sublimis volat propior diis: ita putat Scholiastes.

vs. 89. Παράπαιες] In Pluto vs. 508. λαμῷν καὶ παραπαίειν.

„ vs. 96. Ὀλολύζειν] Est jubilare & cum acclamatione precari. Recte autem jungit cum εὐφημεῖν. hoc enim ipsum est; sic Aeschylus in Agamemnone „ vs. 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορθιάζειν· i. e. interprete Stanleio: " *Orationem bene auspicantem alacriter accinere.* Ibidem vs. 604 ὀλολυγμὸν ἄλλοθεν ἄλλος κατὰ πτόλιν ἔλασκον εὐφημοῦντες· *Clamorem festivum hinc inde per urbem fuderant benedicentes.* Haec tota ex Notis *Florentis.*

vs. 100. Καὶ τὰς πρωκτοὺς ἐπιπλάττειν] Infra vs. 150. μὴ βδεῖν, μηδὲ χέζειν ἡμερῶν τριῶν· ὡς εἰ &c.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

ΟΙΚ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς,
Ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν. ΟΙΚ. Τίνα νοῦν ἔχων;
ΤΡ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι
Ἁπαξαπάντων ὅ, τι ποιεῖν βουλεύεται.
ΟΙΚ. Ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ. ΤΡ. Γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
ΟΙΚ. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
ΤΡ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙΚ. Ἰοὺ. ἰού. ἰού.
Ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

ΠΑΙΔ. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμέ,
Ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
Ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, ὅτι φιλεῖς με.
ΤΡ. Δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
Ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
Ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΠΑΙΔ.

vſ. 101. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι] Ita & in Pluto vſ. 18. Euripides in Hippolyto vſ. 603. οὐκ ἔστ', ἀκούσας δείν', ὅπως σιγήσομαι· *Non poteſt fieri ut taceam, cum tam atrocia audierim.*

vſ. 105. Ὅ, τι ποιεῖν βουλεύεται] Supra vſ. 58. ὦ Ζεῦ, τί ποτε δρᾶσαι ποιεῖς.

vſ. 106. Ἐὰν δὲ μή σοι] Deeſt σοι in Edd. priſtinis. Illo verſus jacebat.

Ibid. Γράψομαι] Notantur Athenienſes ut φιλόδικοι. Si nec Jupiter eſt ſecurus.

vſ. 107. Μήδοισι προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα] Infra vſ. 405. dicit Solem & Lunam id facere: ὁ Σελήνη χ' ὁ πανοῦργος Ἥλιος ὑμῖν ἐπιβουλεύετε πολὺν ἤδη χρόνον· τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

vſ. 109. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα] In Nubibus vſ. 698. idem.

vſ. 113. Ἔτυμος —— φάτις] Euripides in Iphigenia Aulidis vſ. 795. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος· *Si modo vera eſt fama.*

ALIUD SYSTEMA.

SERV. Nulla ratione silebo, nisi mihi dixeris,
Quorsum volare cogites. TR. Quorsum, nisi
Ad Jovem in coelum. SERV. Qua mente?
TR. Interrogaturus ipsum de Graecis
Universis, quid facere illis constitutum habeat.
SERV. Si autem id tibi non dixerit? TR. Scribam ei dicam
Ut qui prodat Graeciam Persis.
SERV. Nunquam, ita me Bacchus amet, me vivo *facies hos.*
TR. Fieri aliter nequit. SERV. Iu! iu! iu!
ô Liberi, pater *vester* abit relinquens
Vos solos, in coelum clam.
Sed orate patrem, ô miseri.

LIBERI TRYGAEI, TRYGAEUS.

Systema aliud partium dissimilium.

PU. ô Pater, ô pater, ergone vera
Aedibus nostris fama venit,
Te, cum avibus, nobis relictis
Ad corvos iturum evanidum?
Est aliquid horum vere? dic, ô pater, ecquid amas me?
TR. Arbitrari licet, filiae; at illud vere dolet mihi,
Quando vos panem petitis, papam me vocitantes,
Domi autem ne gutta quidem argenti est omnino.
Si autem re bene gesta rediero, habebitis mature *semper*
Turundam magnam, & pro obsonio pugnum insuper.

PU.

fama. Idem in Electra vs. 818. [illegible] Θετταλῶν· *Ostendeque famam hanc esse veram de Thessalis vulgatam.* Virg. VI. Aen. vs. 450.

vs. 114. [illegible] —— [illegible]] Aeschylus in Agamemnone vs. 876. [illegible] *Quemadmodum domum afferebatur rumor.*

vs. 116. [illegible]] Atqui servus clamabat: [illegible]. Sed eodem res redit; qui enim in aëre volitat, ille jam in avium regione est. Per corvos enim hic Synecdochice intelliguntur quaevis genera avium; ut in Avibus vs. 26. ille qui ad Upupam & reliquas aves tendebat: [illegible] &c.

vs. 119. [illegible]] In Ecclesiaz. vs. 641. [illegible].

vs. 122. [illegible]] Plautus in Persa Act. I. Scen. 3. vs. 12.

ΠΑΙΔ. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
ΤΡ. Πτηνὸς πορεύσεται πῶλος· οὐ ναυστολήσομαι.
ΠΑΙΔ. Τίς δ᾽ ἡ 'πίνοιά σου 'στιν, ὥστε κάνθαρον
Ζεύξαντ᾽ ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παππία;
ΤΡ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
ΠΑΙΔ. Ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,
Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
ΤΡ. Ἦλθεν κατ᾽ ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
Ὤ᾽ ἐκκυλίνδων, κ᾽ ἀντιτιμωρούμενος.
ΠΑΙΔ. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
Ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
ΤΡ. Ἀλλ᾽, ὦ μέλε, μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
Νῦν δ᾽ ἅττ᾽ ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
ΠΑΙΔ. Τί δ᾽ ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
ΤΡ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
Τὸ πλοῖον δ᾽ ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
ΠΑΙΔ. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φερόμενον;
ΤΡ. Ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.
ΠΑΙΔ. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς
Ἐντεῦθεν· εἶτα χωλὸς ὢν, Εὐριπίδῃ
Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ᾽. ἀλλὰ χαίρετε.

Ὑμεῖς δέ γ᾽, ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζετ᾽ ἡμερῶν τριῶν·
Ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.

Ἀλλ᾽

vs. 127. Ὦ παππία] In Vespis vs. 128.

vs. 128. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου] In Vespis vs. 1437. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτε φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ· ὁ δ᾽ ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρος. ubi vide Notam.

vs. 130. Ἄπιστον εἶπας μῦθον] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 1293. eadem usdem literis Aeschylus in Supplicibus vs. 285. ἄπιστα μυθεῖσθ᾽, ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί, Ὅπως τόδ᾽ ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος. *Incredibilia narratis, o hospitae, loquimini, quomodo vestrum genus sit Argivum.*

vs. 132. Κατ᾽ ἔχθραν αἰετοῦ] De hoc Apologo satis multa Erasmus in, *Scarabaeus aquilam quaerit.*

vs. 135. Τραγικώτερος] Tragoediis enim materia fuit Pegasus, quo vecti sunt Perseus, de quo Euripides in Andromeda scripserat: & Bellerophontes, de quo in cognomini dramate, quo hic praecipue respicit.

vs. 138. Τούτοισι αὐτοῖς] Nam scarabaeus est σκατοφάγος.

vs. 140. Πῶς ἐξολισθεῖν] Quomodo enare poterit? Hoc inquit, quia magna pars avium, si in aquas ceciderint, nare nequeunt. Tangit autem, quae de Ica-

ri

Pυ. Quali autem itinere proficifceris?
Navis enim te non vehet viam hanc.
Tr. Volucris vehet me pullus; haud navigabo.
Pυ. Quae vero mens tua eft, qui Scarabaeo
Juncto veharis ad deos, ô pater?
Tr. In Aefopi fabulis invenitur,
Ut folus ifte omnium volucrium ad deos pervenerit.
Pυ. Incredibilem memoras fabulam, ô pater, pater,
Olentem beftiam ad deos veniffe.
Tr. Venit, inquam, olim propter inimicitias, quas cum aquila gerebat,
Ovaque ejus devolvit, ut ulcifceretur eam.
Pυ. Junctum ergo oportuit Pegafum alatum,
Ut diis videreris magis tragicus.
Tr. At, ô mifellae, duplici cibo mihi opus fuiffet:
Nunc autem quos ipfe comedero cibos,
Illis ipfis hunc fatiabo.
Pυ. Quid fi in humidam maris profunditatem ceciderit,
Quomodo emergere poterit, cum fit volucris?
Tr. Data opera habeo clavum, quo utar:
Navis autem mihi erit Cantharus Naxi fabricata.
Pυ. Quis autem portus te mari agitatum excipiet?
Tr. Nimirum in Piraeeo eft Canthari portus.
Pυ. Illud obferva, ne errore aliquo commiffo decidas
Ifthinc; deinde claudus Euripidi
Occafionem fermonis praebeas, & fabula tragica fias.
Tr. Mihi haec curae erunt: fed valete.

Vos autem, pro quibus iftos labores ego tolero,
Ne pedite, neu cacate triduo.
Nam fi olfecerit ifte fublimis,
Fallet praecipitemque me dabit.

Sed

ri fabula a Tragicis dici folent. Florens ex Scholiis.

vf. 142. Ναξιουργὴς κάνθαρος] Scholia: πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ· *Erant naves ita dictae in Naxo Infula fabricatae.*

vf. 144. Ἐν Πειραιεῖ] Scholia: ὁ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειστούς· εἷς μὲν ὁ Κανθάρου λιμὴν οὕτω καλούμενος ἀπό τινος Ἥρωος Κανθάρου· *Piraeeus habet tres portus, qui omnes claudi poffunt. Quorum unus eft Canthari portus, fic dictus a quodam Heroe Canthare.*

vf. 146. Χωλὸς ὤν, Εὐριπίδῃ λόγον] Saepe Comicus rідet Euripidem; quia claudos introduxerit multos; hinc etiam χωλοποιὸν eum vocat in Ranis vf. 864. Sed hic ad ejus Bellerophontem refpicit, qui de Pegafo cadens factus eft claudus. De illo & in Acharnenfibus vf. 425. ἀλλ' ἢ τὰ δυστηνοῦ Θίλης πεπλώματα, ὁ Βελλεροφόντης οὐχ ὁ χωλὸς οὗτος;

vf. 150. Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζετε] Supra vf. 100. καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπιβύσατε: dicit autem hoc, quia timet, ne Scarabaeus olfaciens fubito ad efcam fibi gratam deorfum feratur.

Ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
Τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
Τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
Ἵει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
Κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων,
Ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
Ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
Ἀπὸ θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων.
Ἄνθρωπε, τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
Ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
Ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις;
Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν;
Κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω;
Καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἤν τι πεσὼν
Ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
Οἴμ' ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
Ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
Ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν·
Κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
Ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ·
Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
Τίς ἐν Διὸς θύραισιν; Οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ,

vſ. 154. Χρυσοχάλινον] Mallem cum Florente χρυσοχάλινον.

vſ. 166. Κἀπιφορήσεις] Infra vſ. 225. ὅπως ἄνωθεν ἐπιφέρωσι τῶν λίθων.

Ibid. Τῆς γῆς πολλήν] Sic τῆς μαρίλης συχνήν in Acharnenſ. vſ. 349.

vſ. 167. Ἕρπυλλον] Ut ſtercoris odor opprimatur ab hujus herbae odore. Virgil.

Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes.

vſ. 168. & ſeq. Ἤν τι πεσὼν ἐνθένδε πάθω,] Per Euphemiſmum pro: *Si delapſus hinc, moriar.* Sic in iſto Alexidis apud Athenaeum VI. p. 244. ubi cum Paraſito ſuo quidam colloquitur: Στράτων, φιλεῖς δ' ἐμέ; alter: μᾶλλον τοῦ πατρός· Ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις. Prior: Εὔχῃ τ' ἀεί με ζῆν ἅπασι τοῖς θεοῖς; Alter: Ἂν γάρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; *Nempe amas me, Stratio? Magis quam patrem; ille enim non alit me, tu vero ſplendide alis. Precarisne etiam ſemper omnes deos ut vivam? Si enim humanitus tibi quid accidat, quomodo ego vivam?*

vſ. 170. Ἡ πόλις ἡ Χίων] Scholiaſtes dicit proverbium quoddam eſſe: Χῖος ἦν ὁ ἀποπατῶν· *Chius erat qui cacabat.* Vide Eraſmum. Ad hoc ergo proverbium alludit, & per χίοι ſignificantur οἱ χέζοντες, ad quam vocem ſimul videtur alludiſſe, ut etiam Florenti placet.

vſ. 173. Ὦ μηχανοποιέ] Nempe Scarabaeus ille, ſuper quo vehebatur, erat machina Scenica, cujus directorem nunc alloquitur

vſ. 174. Ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ ὀμφαλόν] Antiphanes apud Athenaeum III. p. 123. ἐὰν δ' ἄρα στρόφος με περὶ τὴν γαστέρα ἢ τὸν ὀμφαλόν· *Si vero tormina mihi fecerit circa ventrem & umbilicum.* Vult autem dicere Trygaeus, ſe ita timere ne cadat, ut, luctantibus in ventre

Sed age, Pegase, incede laetus,
Freno aurato strepitum
Excita micans auribus.
Quid agis, quid agis? quo inclinas
Nares ad cloacas?
Tolle te ipsum audacter a terra,
Et deinde pernices alas pandens
Recta incede ad Jovis aulam,
A merda nasum abstinens,
Et a quotidianis cibis omnibus.
Heus tu homo quid facis? tu, inquam, qui cacas
In Pyraeeo apud meretrices?
Perdes me, perdes: nonne defodies?
Et super ingeres quam plurimam terram?
Et plantabis serpyllum in summo?
Et unguentum infundes? nam si aliquid delapso
Hinc mihi humanitus acciderit, pro mea morte
Quinque talentis resp. Chiorum (cacantium)
Mulctabitur propter tuum podicem.
Hei mihi quam timeo, nec amplius joco haec dico.
ô Machinarie, adverte animum ad me;
Jam venti cujusdam vortex circa umbilicum oritur:
Et nisi attenderis, satiabo scarabaeum.
Sed prope a Diis esse me puto:
Atque jam video Jovis aedes.
Quis ad fores Jovis? nonne aperietis?

MER-

te flatibus pedere incipiat, ut illa in Pluto vs. 693. ὑπὸ τοῦ δέους ἔβδεσα· & mox sit cacaturus: solent enim, si venter turbetur, talia subsequi; hoc sibi volunt haec Demoxeni Comici verba: στρόφοι καὶ πνευμάτια γεννᾶται τὸν κεκλημένον Ἀρχημόνιν πειθεῖ· *Tormina subvenientia & flatus faciunt, ut conviva inhoneste se gerat:* & apud Nostrum in Thesmoph. vs. 491. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦ 'νερ, κ' ὀδύνη· ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι· Simul autem, quia de loco sublimi despicit, vertigine corripitur; quod etiam ex metu fieri solet, & ἰλιγγιᾶν dicitur Graecis; Noster in Acharn. vs. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ. ubi Scholia: ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον· *Quando circa cor tormina fiunt, tenebrae sequuntur, & hoc vocant* ἴλιγγον. Hinc etiam conjungit ἰλίγγους & στρόφους Diogenes Epist. 29. ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑφ' ἰλίγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι· *Nimio potu ebrii, vertigine & torminibus correpti.*

vs. 175. Χορτάσω τὸν κάνθαρον] Id est, *cacabo*, per metonymiam consequentis pro antecedente; Scarabaeus enim vescitur stercore; supra vs. 138. ὅτι' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία, τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω· Similiter ille, cui podex ardebat, in Thesmoph. vs. 243. οἴμοι τάλας! ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες, πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.

vs. 178. Τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;] Euripides in Phoenissis vs. 1074. Ὠή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ἀνοίγετε· *Heus! quis in portis aedium habet stationem? Aperite.* Idem in Bacchis vs. 170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων· *Quis in portis? Cadmum evoca ex aedibus.* Ita enim malo ibi scribere & distinguere.

Nnnnn

ΕΡΜΗΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΕΡΜ. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ', ὦ 'ναξ Ἡράκλεις;
Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡ. Ἱπποκάνθαρος.
ΕΡΜ. Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε·
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
Τί σοι ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. Μιαρώτατος.
ΕΡΜ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. Μιαρώτατος.
ΕΡΜ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. Ἐμοὶ μιαρώτατος.
ΕΡΜ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ,τι ποτ' ἐστί σοι.
ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ΕΡΜ. Ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
ΕΡΜ. Ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες; ὦ γλίσχρων. ΤΡ. Ὁρᾷς,
Ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
Ἴθι νῦν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. ΕΡΜ. Ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
Ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
Φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.
ΤΡ. Ποῖ γῆς; ΕΡΜ. Ἰδοὺ γῆς. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ; ΕΡΜ. Πόῤῥω πάνυ,
Ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ΕΡΜ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
Χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.
ΤΡ. Ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
ΕΡΜ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
Ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
Ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ,τι βούλοιτο·
Αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
Ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
Μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

ΤΡ.

vs. 179. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ';] Subauditur ὀσμὴ [illegible], aut ἔσμα, aut φωνή, ut ait Scholiastes.

vs. 180. Ἱπποκάνθαρος] Allulit ad Ἱπποκάνταυρος. Sic [illegible], de nave, Nicostratus Comicus apud Athenaeum XI. p. 474.

vs. 189. Ἀθμονεὺς] A pago Attico.

vs. 191. Ἥκεις δὲ κατὰ τί] In Nubibus vs. 238. Ἥκεις δὲ κατὰ τί; ubi vide Notam.

Ibid. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων] Infra vs. [illegible], ad eundem [illegible]: [illegible] ὦ [illegible] φέρων [illegible]. Nempe, quia sciat Mercurium esse gulosum, scit se placaturum ejus ferociam oblatione [illegible].

MERCURIUS, TRYGAEUS.

MERC. Unde hominis vox ad me accidit, ô Dive Hercules!
Quid hoc mali eſt? TR. Hippocantharus.
MERC. O impure tu, & audax, & impudens,
Et impure, & nimium impure, & impuriſſime:
Quomodo huc aſcendiſti, ô impurorum impuriſſime!
Quodnam nomen eſt tibi? nonne dices? TR. Impuriſſimus.
MERC. Cujas es, dic mihi. TR. Impuriſſimus.
MERC. Pater tibi quis eſt? TR. Mihi impuriſſimus.
MERC. Fieri non poterit quin moriaris, per Tellurem juro,
Niſi indicaveris mihi quodnam nomen ſit tibi.
TR. Trygaeus Athmonenſis, vinitor probus,
Non Sycophanta, nec litium amans.
MERC. Sed cur veniſti? TR. Ut carnes haſce tibi ferrem.
MERC. O timide, quomodo ſucceſſit iter, ô miſelle. TR. Vides,
Ut jam tibi non videor eſſe impuriſſimus.
Age nunc voca ſis mihi Jovem. MERC. Io! Io! Io.
Quod nec prope acceſſurus es ad deos.
Abſunt enim, ut qui heri emigrarint.
TR. Quo terrarum. MERC. Ecce vero terrarum *inquit!* TR. Quorſum ergo? MERC. Procul omnino,
In ipſa intima coeli plane.
TR. Quomodo ergo tu hic relictus es ſolus?
MERC. Reliqua cuſtodio vaſcula Deorum:
Ollulas, inquam, tabellas, & amphoras.
TR. Sed cur emigrarunt dii?
MERC. Quia Graecis iraſcebantur: itaque iſthic,
Ubi fuerant ipſi, Bello domicilium dederunt,
Eique permiſerunt, ut vos tractet plane arbitratu ſuo:
Ipſi autem *propterea* quam longiſſime migrarunt ſurſum
Ut ne videant vos amplius praeliantes,
Nec orantes omnino vos ſentiant.

TR.

carnium. Mercurius *in Pluto* tanquam guloſus introducitur, ubi is cibi cauſa coelum relinquit, & apud homines vult ſervire; circa finem Fabulae.

vſ. 197. [illegible]] Reprehendit eum quia dixerat [illegible], cum eſſet in coelo. Sic in Nubibus vſ. 873. cum unus dixiſſet [illegible] alter reprehendens eum, repetit eandem vocem: [illegible]

vſ. 198. [illegible]] [illegible] ab apibus, quae in alvearia [illegible] faveant.

vſ. 204. [illegible]] Tanquam daemonem aliquem introducit Bellum. In Acharnenſ. vſ. 976. [illegible] Bellum tanquam miles inſolens.

Nnnnn 2

ΤΡ. Τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν, εἰπέ μοι.
ΕΡΜ. Ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
Σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
Ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην.
Εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοὶ,
Κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
Ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· ἐξαπατώμεθα,
Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
Ἥξουσι χαὖθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
Ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων,
Ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' εἰρήνην ἔτι
Τολοιπὸν ὄψεσθ'. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡΜ. Ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡ. Εἰς ποῖον; ΕΡΜ. Εἰς τουτὶ τὸ κάτω· κᾆπειθ', ὁρᾷς,
Ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; ΤΡ. Εἰπέ μοι,
Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
Ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
ΤΡ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
ΕΡΜ. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
Ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
Μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. ΤΡ. Οἴμοι δείλαιος·
Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

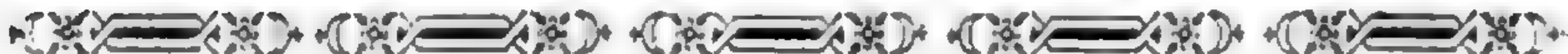

ΠΟΛΕΜΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ΠΟΛ. Ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες·
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. Ὦ 'ναξ Ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους·

Ὅσον

vs. 213. *Ναὶ τὼ σιώ*] Dorice pro *νὴ τὼ θεώ*· intelliguntur autem Castor & Pollux. Et ita jurant apud Lacedaemonios & viri & foeminae; exemplum Foeminae jurantis in Lysistr. vs. 81. & 90. Viri ibidem vs. 1110. apud Athenienses autem non nisi foeminae solent jurare *νὴ* aut *μὰ τὼ θεώ*. Vide ad Acharn. vs. 976.

vs. 214. *Εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν*] In Pluto vs. 341. *χρηστόν τι πράττων*.

Ibid. *Ἀττικωνικοὶ*] Scholia: *ὥσπερ ἔλεγεν ἐπιτωθάζοντες καὶ ἐκφαυλίζοντες τοὺς Ἀθηναίους· ἢ πρὸς τὸ Λακωνικοὶ ἔπαιξεν·* *Sic per contemtum vocabant Atticos. Aut alludit ad antecedens Λακωνικοί.* Recte autem & analogice dicitur *Λακωνικὸς*, utpote a *Λάκων*. hinc etiam occurrit in Eccles. 357. & in Lysistr. vs. 631. Sed *Ἀττικωνικὸς*, non item; nec enim est ὁ *Ἀττίκων*. Recte autem, dicitur *Ἀττικίων* forma scilicet diminutivi, ut *μαλακίων*, ut bene *Bisetus*.

vs. 218. *Ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον*] Post captam ab Atheniensibus Pylum, aliquoties Lacedaemonii ad Athenienses

TR. Sed cur nobiscum ita agi voluerunt, dic mihi?
MERC. Quoniam belligerare malebatis, illis saepe
Pacem facientibus: atque si quando Lacones
Essent superiores, ipsorum haec erant verba:
Nunc, per Deos geminos, Atticus dabit poenas.
Contra si Athenienses meliusculе rem gessissent,
Venirentque Lacones ad petendam pacem,
Vos statim dicebatis: Decipimur,
Per Minervam; per Jovem, non est credendum;
Venient denuo, etiamsi habeamus Pylum.
Haec nimirum propria nota est verborum vestrorum.
Quamobrem nescio an pacem unquam
Deinceps sitis visuri. TR. Quorsum ergo abiit?
MERC. Bellum eam injecit in antrum profundum.
TR. In quodnam? MERC. In istud infimum: deinde, vides,
Quam multos super ingesserit lapides?
Ut ne acciperetis eam unquam. TR. Dic mihi,
Quidnam ergo mali jam nobis parat?
MERC. Nescio, nisi unum hoc, eum vesperi mortarium
Ingentis magnitudinis intulisse.
TR. Quorsum ergo isto mortario utetur?
MERC. Contundere in eo urbes cogitat.
Sed ibo; etenim, ut ego puto, exiturus
Est: tumultuatur utique intus. TR. Hei mihi misero.
Age effugiam ipsum; namque sensi quasi
Mortarii bellici sonitum ipse etiam.

BELLUM, TRYGAEUS, TUMULTUS.

BELL. Io mortales, mortales mortales aerumnosi.
Quam mox maxillas dolebitis.
TR. O Dive Apollo, quanta vastitas mortarii,

Quan-

nienses miserunt Legatos de restituenda ipsis Pylo & de Pace incunda; sed nihil est effectum. Vide infra ad vs. 664. De Pylo videri possunt, quae dixi ad Equites initio Notarum.

vs. 219. Ἠμελλετε] Legendum potius ἐμέλλετε, ut habet editio Farrei Et ita volebat Florens etiam.

vs. 231. Γνώμην ἐμὴν] Ellipsis praepositionis κατὰ occurrit etiam in Ecclesiazusis vs. 349.

Ibid. & seq. Και γὰρ ἐξιόντα γνώμην ἐμὴν μέλλει· θόρυβον γὰρ ἔνδον] Aliis verbis eadem sententia apud Euripidem in Bacchis vs. 638. ὡς δὲ μοι δοκεῖ, (ψοφεῖ γὰρ ἀρβύλη δόμων ἔσω) ἐς προνώπια αὐτίκ' ἥξει· Ut autem mihi videtur (sonat enim crepida intra domum) in vestibulum mox veniet. In Ione vs. 515. ὡς ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος, τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν δούπον· Sed tanquam jam egrediatur, harum portarum audimus strepitum.

vs. 235. Θυῖας φθέγμα πολεμιστηρίας] In Acharn. vs. 571. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;

Ὅσον κακὸν καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος.
Ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃν καὶ φεύγομεν,
Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
ΠΟΛ. Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡ. Τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω.
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
ΠΟΛ. Ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα,
Ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
ΤΡ. Βαβαὶ, βαβαιάξ· ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟΛ. Ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
Οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ' Ἀττικόν.
ΤΡ. Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ.
Τετρώβολον τοῦτ' ἐστί· φείδου τ' Ἀττικοῦ.
ΠΟΛ. Παῖ, παῖ Κυδοιμέ. ΚΥΔ. Τί με καλεῖς; ΠΟΛ. Κλαύσει μακρά.
Ἕστηκας ἀργός; οὑτοσὶ γάρ κόνδυλος
Ὡς δριμύς. ΚΥΔ. Οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα·
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
ΠΟΛ. Οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΥΔ. Ἀλλ', ὦ μέλε,
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
ΠΟΛ. Οὔκουν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχύ;
ΚΥΔ. Ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
ΤΡ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;
Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.
Εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
Τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
Ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, καὶ μὴ ἔλθοι φέρων.
ΠΟΛ. Οὗτος. ΚΥΔ. Τί ἐστιν; ΠΟΛ. Οὐ φέρεις; ΚΥΔ. Τὸ δεῖνα γὰρ

Ἀπο-

vs. 238. Ὅσον κακὸν καὶ] Delendum illud καὶ, ut numeris suis constet Senarius; quamquam libentius legerem ὅσον κακὸν πολέμου τε καὶ &c. Florens.

vs. 240. Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος] Haec Epitheta tribuit etiam Poëta Lamacho in Acharn. vs. 963.

vs. 241. Ἰὼ Πρασιαὶ] Dicebat paulo ante Mercurius Bellum sive Martem velle contundere urbes in mortario. Ejus rei hunc iamiam fit; sed ridicule, nam materiam ad parandum moretum injicit in mortarium. Ejus materiae partes dicit esse urbes illas, propter aliquam relationem. Primo itaque porrum injicit, quod Graece πράσον dicitur; hoc πράσον ait esse urbem, Πρασιαὶ dictam, in Laconica, ut ipse indicat mox.

vs. 244. Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς] De urbe Prasiae Thucydides II. ἀφικοντο ἐς Πρασιὰς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον. Venerunt in Prasias Laconicae [illegible] maritimum.

vs. 245. Ἰὼ Μέγαρα] Nunc Allium injicit, cujus ferax est Megarica regio; Scholiastes: ἡ γὰρ Μεγαρικὴ σκοροδοφόρος. Ut etiam patet ex Acharn. vs. [illegible].

vs. 246. Καταμεμυττωτευμένα] In Vespis vs. 63. αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν. In Equitibus vs. 767. κατα-

Quantum & Belli & ipsius *adspectus* vultus malum!
An iste est ille quem fugimus,
Ille truculentus, ille durus cum divaricatis cruribus?
Bell. Io Prasiae ter miserae, & quinquies,
Et decies iterum iterumque, ut peribitis hodie!
Tr. Istud quidem, ô viri, nihil adhuc ad nos pertinet.
Malum enim hocce est Laconicae.
Bell. Io Megara, Megara, ut perderis mox,
Universa in moretum intrita.
Tr. Papae, Papae! quam magnos & acerbos
Megarensibus injecit fletus.
Bell. Io Sicilia, ut peris tu etiam!
Qualis civitas comminuetur misera.
Age infundam & mel hocce Atticum.
Tr. Heus tu, autor tibi sum, ut alio utaris melle:
Quatuor obolis hoc constat: parce Attico.
Bell. Puer, Puer Tumultus. Tum. Cur me vocas? Bell. Plorabis largiter:
Stas otiosus; hic vero pugnus
Quam est acerbus! Tum. Hei mihi misero! mi Here,
Num allia indidisti in pugnum?
Bell. Feresne pistillum currens? Tum. At, ô bone,
Non est nobis; heri huc demigravimus.
Bell. Nonne ergo ad Athenienses curres petitum?
Tum. Ita equidem profecto: sin minus, plorabo.
Tr. Agite nunc quid faciemus, ô miseri homunciones?
Videtis quam magnum sit periculum;
Si enim pistillum ferens venerit,
Sedebit, & isto contundet urbes.
Sed, ô Bacche, pereat, nec reversus ferat.
Bell. Heus tu. Tum. Quid est? Bell. Non fers? Tum. illud enim
Periit

[illegible] ἐν μορτῷ μετὰ [illegible].

vs. 242. Τὰ [illegible]] Scholia: [illegible] Pro [illegible] *propter acrimoniam.* Sic [illegible] odorem [illegible] esse aliquis dicit in Ranis vs. 661. [illegible] enim [illegible] garetur, [illegible]; respondet [illegible].

vs. 249. Ἰὼ Σικελία] Caseum [illegible] meminit Siciliae, quia Caseus Siculus est in [illegible]; Vide ad Vespas vs. 892.

vs. 250. Οἵα πόλις] Siciliam vocat πόλιν, cum sit insula multas habens πόλεις. Sic tamen & Euripides Euboeam insulam, in qua etiam plures sunt [illegible], vocat πόλιν, in Ione vs. 294. [illegible] *Euboea est civitas quaedam Athenis vicina Humidis, ut ajunt, limitibus terminata.*

vs. 253. Τετρώβολον] Scholia: [illegible] *[illegible]*

vs. 257. Μῶν τὰς σκορόδων] Quae sunt acria. Percussus hoc dicit.

Ἀπόλωλ' Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος, ὁρᾷς,
Ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
ΤΡ. Εὖ γ', ὦ δέσποινα πότνι' Ἀθηναία, ποιῶν
Ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει,
Ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
ΠΟΛ. Οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει,
Ἀνύσας τι. ΚΥΔ. Ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟΛ. Ἧκέ νυν ταχύ.
ΤΡ. Ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν,
Ἀποτραπέσθαι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.
ΚΥΔ. Οἴμοι τάλας, οἴμοιγε, κᾆτ' οἴμοι μάλα.
ΠΟΛ. Τί ἐστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΥΔ. Ἀπόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
ΠΟΛ. Πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΥΔ. Ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
ΤΡ. Εὖγ', εὖγε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαῤῥεῖτ', ὦ βροτοί.
ΠΟΛ. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.

ΤΡ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ὃ δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρίας·
Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι.
Νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καλὸν,
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
Πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα.
Ἀλλ', ὦ γεωργοὶ, κἄμποροι, καὶ τέκτονες,

Καὶ

vs. 268. & seq. Ἀλετρίβανος — ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα] Cleo intelligitur, ut Scholiastes indicat; saepe autem Comicus eum sic vocat, maxime in Equitibus. Hunc Cleonem hic allegorice dicit pistillum, quo urbes contunduntur. Similiter de eodem in Equitibus vs. 976. εἰ μὴ γένοιτ' ἄλλος ἐν τῇ πόλει μέγας, ἵν' ἂν ὕστερ' σκεύη δύο χρήσιμα δοίδυξ οὐδὲ τορύνη. Hic in Pace vs. 653. cum vocat κύκηθρον καὶ τάραξιν. Dum autem dicit periisse Atheniensibus pistillum illud & instrumentum belli, significat Cleonem jam mortuum fuisse, quod infra in loco jam adducto clarius dicitur. Perierunt autem eodem tempore Cleo dux Atheniensis & Brasidas dux Lacedaemonius.

vs. 270. & seq. Εὖ γε — ποιῶν ἀπόλωλεν] In Pluto vs. 864. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται. In Ecclesiaz. vs. 798. cum unus dixisset: ἐν διαρπαγῇ δὲ, τί; alter inquit: καλῶς ποιοῦντες.

vs. 271. Ἐν δέοντι] Euripides in Oreste vs. 212. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε· *Quam suave mihi advenisti opportuno tempore.* Sic εἰς δέον. Sophocles in Oedipo Tyr. 1415. ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων· *In tempore adest iste Creon.* Vide in Avibus ad vs. 1687.

vs. 274. Ἧκέ νυν ταχύ] In Lysistr. vs. 925. ἧκε νῦν ταχέως πάνυ.

vs. 276. Εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει μεμυημένος] Herodotus in Euterpe: ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρήϊκες ἐπιτελέουσι· *Qui vero Cabirorum orgiis*

Periit Athenienfibus piftillum, vides,
Coriarius, inquam, ille, qui turbabat Graeciam.
Tr. Bene fane, ô veneranda Domina Minerva, factum eo eft,
Cum periit ille, cumque oportuno Reip. tempore *periit*,
Priusquam nobis moretum infunderent.
Bell. Aliud igitur ex Lacedaemone accerfes
Properans. Tum. Haec, ô Here, *fient*. Bell. Redi nunc cito.
Tr. O viri quid nobis fiet? nunc periculum magnum *inftat*.
Sed fi quis veftrum in Samothracia eft
Initiatus, nunc precari decet,
Ut diftorqueantur pedes iftius, qui accerfit *piftillum*.
Tum. Hei mihi mifero, hei mihi iterum, iterumque hei mihi.
Bell. Quid eft? num non fers nunc etiam? Tum. Periit enim
Et Lacedaemoniis peffimum illud piftillum.
Bell. Quomodo fcelefte? Tum. In Thraciam
Utendum aliis cum dediffent illud, perdiderunt.
Tr. Bene, bene factum, ô Diofcuri.
Forte bene erit: habete bonum animum mortales.
Bell. Cape & ablue rurfus haec vafa.
Ego autem ingreffus piftillum faciam.

Tr. Hoc illud eft, quod nunc locum habet, Datidis carmen,
Quod ille cantabat aliquando mafturbans meridie:
Quam laetor, quam delector, quam gaudeor.
Nunc enim vos, ô Graeci, decet
Solutis litibus & praeliis
Extrahere pacem omnibus charam,
Antequam rurfus aliud quoddam piftillum impedimento fit.
Sed, ô agricolae, & mercatores, & fabri,

Et

giis eft initiatus, quae Samothraces peragunt.

vf. 278. Τὸ μετιέντο] Μετιέναι eft ire ad aliquid ferendum, accerfere. Sic μετελθεῖν apud Eurip. in Medea vf. 5. οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον· *Qui aureum Vellus allatum iverunt Peliae.* & μεταστείχειν. Idem in Hecuba vf. 509. ἥκω μεταστείχων σε· πέμπουσι δέ με δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι, καὶ λεὼς Ἀχαιϊκός· ubi altera perfona: οἴμοι τί λέξεις; ἆρ' σε θανουμένας μετῆλθε ἡμᾶς· *Venio accerfens te: mittunt autem me gemini Atridae & populus Achaicus.* Altera: *Hei mihi quid dicis? non ergo tanquam morituros accerfebas nos?*

vf. 282. Ἐς τἀπὶ Θρᾴκης] Ut apud Athenienfes Cleon, ita apud Lacedaemonios Brafidas bellum fovebat. De his Thucydides Lib. V. ὅπερ ἀμφοτέρωθεν ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν· ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων· *Qui utrinque adverfabantur Paci: Ille*, nempe Bratidas, *quia effet felix, & gloriam ex bello confequeretur; ifte autem* Cleo, *quia putabat pacis tempore magis patere fua fcelera, & calumnias minus fidei mereri.* Quem locum *Florens* etiam citavit.

vf. 283. Δᾶτις] Dux fuit Perfarum tempore Darii Hyftafpis; a quo Datismus dicitur in fermone pro barbarismi fpecie; quod locuturus aliquando dixiffet χαίρομαι pro χαίρω.

vf. 291. Νῦν ἐστι ἡμῖν καλὸν] Supra vf. 273.

Καὶ δημιουργοί, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
Καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῴ,
Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία.
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν Ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΧΟΡ. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας·
Ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν.
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
Πρὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, κἀρχιτεκτόνει.
Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
ΤΡ. Οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
Τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
ΤΡ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
ΧΟΡ. Οὔτι καὶ νῦν ἐστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
Ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοῦ, ἰοῦ.
ΤΡ. Ἐξολεῖτέ μ', ὦ 'νδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.
Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
ΧΟΡ. Ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω.

Οὐ

vſ. 301. Εἴπερ πώποτε] Euripides in Andromacha vſ. 553. ἀλλ' [illegible] *Sed* [illegible] *, ſi unquam alias.* D[illegible] autem: καὶ νῦν. Quod etiam exprimitur in Demosth. Olynth. I. [illegible] *Aſſimo opus eſſe ut velitis, & excitemini, belloque, ſi unquam, nunc etiam* [illegible].

vſ. 302. Φοινικικῶν] Mala belli, in quo multum ſanguinis funditur.

vſ. 303. Μισολάμαχος] Lamachum ſaepe notat tanquam belli cupidum: & infra vſ. 472. dicit eum obſtare quominus pax fiat: & inferius introducit ejus filium nonniſi praelia canentem in convivio, unde ipſe pater male audit vſ. 291. Maxime autem in Acharnenſibus perſtringitur.

vſ. 304. Εἴ τι χρὴ δρᾶν φράζε κἀρχιτεκτόνει] Metaphorice, ut infra vſ. 428. [illegible] Sic apud Euripidem in Cyclope vſ. 475. [illegible] *Tacete nunc, dolum enim ſcitis: &* [illegible] *architectis hujus doli parete.*

vſ. [illegible]. Ἀπειπεῖν] Animum deſpondere, victum diſſimulare: in Lyſiſtrata vſ. 781. [illegible] Euripides in Oreſte vſ. 91. [illegible] *Sic habet res, ut deſperaverim in malis.*

vſ. 309. Τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ'] *Ne quaſi ignem* [illegible] *Bellum.* Solon in Elegia apud Demosth. de Falſa Legatione: —— Πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει· *Belloque* [illegible] *excitat.*

vſ. 311. Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν] Belli i.

Et opifices, & advenae, & hospites,
Et insulani, huc adeste omnes populi,
Sumtis quam primum batillis & vectibus & restibus.
Nunc enim arripere licet Boni Genii poculum.

CHORUS, TRYGAEUS.

CH. Huc accedat quisque strenue ad salutem recta.
ô Graeci quotquot estis, succurramus, si unquam alias,
Soluti bellicis aciebus & malis cruentificis.
Dies enim illuxit haec inimica Lamacho.
Quare, si quid facto opus est, dic nobis & impera quasi architectus aliquis.
Non enim potest fieri ut defatigari hodie mihi videar,
Priusquam vectibus & machinis in lucem protraham
Illam Dearum omnium maximam & vitium amantissimam.
TR. Nonne tacebitis, ne nimis laetabundi hac re
Et vociferantes bellum suscitetis intus?
CH. At nos laetamur, cum audimus ejusmodi edictum;
Non enim idem erat, ac si ediceretur, ut adsimus instructi viatico trium dierum.
TR. Cavete & formidate Cerberum illum,
Ne incondito clamore vociferans, ut tunc quando hic erat *faciebat*,
Impedimento nobis sit, quo minus Deam extrahamus.
CH. Nemo est nunc etiam qui eam mihi eripiat,
Si semel in manus pervenerit meas: io! io!
TR. Perdetis me, ô viri, nisi a clamore remittetis.
Foras enim se proripiens omnia haec conturbabit pedibus.
CH. Misceat sane, & conculcet omnia, & turbet.

Non

Belli tempore, cum expeditio subitanea suscipitur, saepe edictiones publicantur, ut milites victum tot vel tot dierum, plerumque trium sibi praeparent. Vult itaque dicere: Istud Edictum, (quod incipit: *ὦ γεωργοὶ* vs. 294.) non ad Bellum spectabat, sed ad Pacem; propterea laetamur. Similiter in Acharn. vs. 196. ille, qui unguentum quoddam suave, quod ibi fingitur esse Pax, naribus admovet, dicit Pacem olere edicta de non asservando victu trium dierum: *αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.* Illuc alludit tantum, in Vespis vs. 242. *Χρῆν ἦν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ* ΗΚΕΙΝ ΈΧΟΝΤΑΣ ΗΜΕΡΩ͂Ν *ὀργὴν* ΤΡΙΩ͂Ν.

vs. 312. *Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον*] Belli Personam ita describit ut alias Cleonem: hunc enim Cerberum vocat in Equit. vs. 1026. *φράζευ Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν*

vs. 313. *Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγώς*] De eodem Cleone in Equit. vs. 136. *βυρσοπώλης παφλαγὼν ἅρπαξ κεκράκτης.*

vs. 318. *Οὔτε καὶ νῦν ἐστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται, ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς*] Euripides in Heraclidis vs. 976. *τοῦτον δ' ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς, Οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.* *Sed hunc, postquam in manus venit meas, Nemo est mortalium, qui mihi eripiet.* Idem in Alcestide vs. 846. *Κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας συθεὶς Μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλω χεροῖν ἐμαῖν, Οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται.* *Et, si observans illum ex insidiis Prehendero, & compressero manibus meis, Nullus est, qui mihi ipsum eripiat.*

Ooooo 2

Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
ΤΡ. Τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦ 'νδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν·
Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
Οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
ΤΡ. Μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'· ἀλλὰ παῦε, παῦ' ὀρχούμενος.
ΧΟΡ. Ἤν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡ. Φῂς γε, παύει δ' οὐδέπω.
ΧΟΡ. Ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
ΤΡ. Τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
ΧΟΡ. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
ΤΡ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. ΧΟΡ. Τουτοδί, νὴ τὸν Δία,
Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
ΤΡ. Ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ καὶ τ' ἀριστερόν τι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.
Ἥδομαι γάρ, καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
ΤΡ. Μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'· οὐ γάρ ἐστέ πω σαφῶς.
Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε·
Ἤδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
Ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
Συβαρίζειν,
Ἰοῦ, ἰοῦ, κεκραγέναι.
ΧΟΡ. Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ.
Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην
Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων,
Κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν, οὐδὲ δύσκολον,
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,

Ἀλλ'

vs. 322. *Διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα*] Chorus incepit tripudiare prae gaudio: sunt enim *σχήματα* motus & gestus saltantium. Euripides in Cyclope vs. 220. *Πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων·* *Saltantes me perderetis gesticulationibus vestris.* Herodotus in Eratone: *πρῶτα μὲν ἐπ' αὐτῆς ὠρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια, μετὰ δὲ ἄλλα Ἀττικά·* *Primum super ea (super mensa) saltavit gestibus Laconicis; postea aliis Atticis.*

vs. 327. *Ἑλκύσαι*] Sic *ἕλκειν κόρδακα* in Nubibus vs. 540. quem locum Florens indicavit.

vs. 331. *Τὸ σκέλος ῥίψαντες*] In Vespis vs. 1526. *ῥιπτεῖ σκέλος οὐράνιον·* etiam de saltantibus.

vs. 333. *Καὶ τ' ἀριστερόν τι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον*] Ordo & plena oratio est: *ἀναγκαίως ἔστιν ἔχον, μέλλον τι με καὶ τὸ ἀριστερὸν σκέλος.*

Ibid. *Ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον*] Aeschylus in Choëphoris vs. 237. *προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον·* *Alioqui enim necesse est.* Antiphanes apud Stobaeum Serm. 123. *ἣν [ὁδὸν] πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον·* *Quam viam omnibus ire necesse est.*

vs. 334. *Πέπορδα*] Scholia: *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων. Χαίροντες γὰρ πέρδονται·* *Metaphora ab asinis: hi enim laetabundi pedunt.* Comicus in Vespis vs. 1296. *ἐνήλλετ', ἀνεσκίρτα, ἐπέρδετο, κατεγέλα ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.*

vs. 335. *Τὸ γῆρας ἐκδὺς*] Scholia: *μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων·* Quia nimirum *Serpens novus exuit annos.* In Ranis vs. 343. *γόνυ πάλλεται γερόντων, ἀποσείονται δὲ λύπας, χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς.* ubi vide Notam.

Ibid. *Ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα*] Ludit in Homonymia vocis.

Non enim facile desinemus hodie gaudere.
TR. Quid hoc mali est? quid accidit vobis, ô viri? per deos obsecro, ne
Corrumpatis negotium praestantissimum saltatione vestra.
CH. At ego saltare nolo, verum prae voluptate,
Me non movente, ipsa crura saltant.
TR. Ne amplius etiam, sed desine, desine saltare.
CH. En jam desii. TR. Dicis quidem, sed nondum desinis.
CH. Unam hanc choream sine me ducere, & non amplius.
TR. Hanc unam ergo, & nullam ducetis amplius choream.
CH. Non saltaremus, si modo quid tibi prodessemus.
TR. Sed videte nondum desiistis. CH. Profecto, isto
Crure dextero jactato jam desinimus.
TR. Concedam hoc adhuc vobis, ne amplius mihi molesti sitis.
CH. Sed & sinistrum crus necesse est ut nonnihil jactem.
Gaudeo enim, & laetor, & pedo, & rideo,
Magis quam si senectutem exuissem, a clypeo & rebus bellicis liberatus.
TR. Ne gaudete adhuc; nondum enim certo *rem* scitis:
Sed cum acceperimus ipsam, tunc gaudete,
Et clamate, & ridete.
Tunc demum licebit vobis
Navigare, manere, subagitare, dormire,
Interesse ludis solemnibus,
Epulari, cottabo ludere,
Sybariticis deliciis frui,
Iu! iu! exclamare.
CH. Utinam mihi liceat videre hanc diem aliquando.
Multa enim toleravi
Mala, & stramenta, peculia Phormionis.
Nec amplius me invenies in judicando acerbum, & difficilem,
Nec morosum, ut antehac,

Sed

εἰς ἀσπὶς, quae & serpentem significat & Clypeum, ut recte observavit Florens.

vs. 340. Κοιτεῖν] Ut infra vs. 1138. τὴν Θρᾷτταν κυνεῖν. Conjungit κυνεῖν ἐγκαθεύδειν etiam infra vs. 867.

vs. 345. Εἰ γὰρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ] Εἰ cum accentu, ut habet Aldina, scripsi; est enim hic idem quod εἴθε, *utinam*. Ceterum similis locus est apud Euripidem in Cyclope vs. 436. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τὴν δ' ἴδοιμεν ἡμέραν Κύκλωπος ἐκπιδόντες ἀνόσιον κάρα· *O Charissime, utinam hanc videremus diem Cyclopis effugientes caput impium.* & apud eundem in Rheso vs. 464. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ ἐπίδοιμ', ἄναξ, ὅπως πολυφόνου χειρὸς ἀποινᾶς λόγχᾳ· *Utinam ego hanc diem videam, o domine, ut multorum caedibus imbutae Manus tuae fructum feras per hastam.* In quibus locis recte vertitur *utinam* in nova Tragici editione, sed etiam scribendum fuerat cum accentu: apud Aeschylum autem in Prometheo vs. 152. & sine accentu male scribitur, & per *quod si* male vertitur: ad illum locum Scholia εἰ γὰρ exponunt εἴθε.

vs. 347. Στιβάδας ἃς ἔλαχε Φορμίων] Phormio celebris dux. Dicit autem huic στιβάδας sortito obtigisse, quia cubili uteretur, quali solent milites, duro & vili. Forte etiam alludit ad nomen, dum Phormioni tribuit στιβάδα, quae ex eadem fiebat quandoque materia, ex qua & φορμός. In Pluto vs. 541. ἀντὶ δὲ κλίνης στιβάδα σχοίνων. Jul. Pollux X. 169. ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀμειψίας λέγει, Φορμῷ σχοινίνῳ. Huic Neptunum dicit esse φίλτατον in Equitibus vs. 558. Eundem in Lysistrata dicit esse *asperum* erga hostes vs. 805.

Ἀλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα, πλανώμενοι
Ἐς Λύκειον, κἀκ Λυκείου,
Σὺν δορί, σὺν ἀσπίδι τε.
Ἀλλ' ὅ, τι μάλιστα χαιρόμεθα ποιοῦντες, ἄγε
Φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.
ΤΡ. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
ΕΡ. Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
ΕΡ. Ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον. ΤΡ. Οὐκοῦν ἢν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ἂν κλήρῳ ποιήσαις οἶδ' ὅτι.
ΕΡ. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡ. Ἐς τίν' ἡμέραν;
ΕΡ. Ἐς αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. Ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
Οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
ΕΡ. Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. ΤΡ. Κᾆτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
ΕΡ. Ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖπ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
Ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; ΤΡ. Νῦν ἆρά με
Ἅπασ' ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. Εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΤΡ. Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
ΕΡ. Ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡ. Μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
Ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
ΕΡ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. ΤΡ. Ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
Ἃ 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ΕΡ. Ἀλλ', ὦ μέλε, ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥ-

vs. 355. Ἐς Λύκειον] Scholia: τὸ Λύκειον δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου εἰώθεσαν γυμνάζεσθαι· *Lyceum erat gymnasium Athenis ubi antequam irent in bellum exercebantur.*

vs. 357. Ἀλλ' ὅ, τι μάλιστα χαιρόμεθα ποιοῦντες ἄγε φράζε] Euripides in Hippolyto vs. 1261. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί; φρόντιζε· *Quid oportet miserè illi nos facere, ut gratificemur animo tuo. Cogita.*

vs. 362. Ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν] Pro: ἀλλὰ πάντα ἀγαθά. Ita enim dixerat Cillicon ille, cum proditionem Mileti parans, ab amicis interrogaretur, quid faceret. Scholia: τὴν νῆσον Μίλητον οὗτός φασι προδεδωκέναι τοῖς Πριηνεῦσι. Πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλοι ποιεῖν, ἔλεγε, Πάντα ἀγαθά.

vs. 364. Οὐκοῦν ἢν λάχω. Ἑρμῆς γὰρ ἂν κλήρῳ ποιήσειας] Scholia: ὅταν πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντας ἐφόνευον· ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθ' ἡμέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἦν. καθ' ἡμέραν δὲ εἷς μόνος ἐτελεύτα· ἦσαν δὲ οἱ μετανοοῦντες, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐσῶζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κλῆροι τοῦ Ἑρμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει· *Si quando plures Athenis essent condemnati ad mortem, non omnes uno die interficiebantur, sed sortitionem subibant singulis diebus; & quem sors tetigisset, mors sequebatur, itaque uno die unus moriebatur. Quandoque etiam poenitentia ducti, reliquos servabant. Cum autem Mercurio tribuantur sortes; joco ad eum hoc dicit.* Nempe Mercurium directorem sortis efficere posse, ut Trygaeum, tanquam condemnatum cum aliis pluribus,

primum

Sed lenem me videbis,
Et minime morosum senem, ubi so-
lutus fuero molestiis bellicis.
Etenim satis longo jam tempore per-
imus & occidimus, dum vagamur
In Lyceum & ex Lyceo,
Cum hasta & cum clypeo.
Sed quo facto tibi maxime gratificari possimus, age
Dic: te enim imperato-
rem legit nobis benigna quaedam fortuna.
TR. Age jam dispiciam quorsum istos lapides amovebimus.
MERC. ô Impure & audax, quid cogitas facere?
TR. Nihil mali, sed id quod Cillicon.
MERC. Periisti homo infelix. TR. Siquidem id sors jusserit.
Cum enim sis Mercurius, sorte dirigenda id efficies sat scio.
MERC. Periisti, interiisti. TR. In quem diem?
MERC. Jam statim. TR. Sed nihil emi adhuc *viatici*,
Nec farinam, nec caseum, tanquam periturus.
MERC. Utique actum de te est. TR. Quomodo ergo
Non sensi me tantum bonum accepisse?
MERC. Num scis Jovem praedixisse mortem illi, qui
Hanc effodiens deprehensus fuerit? TR. Nunc ergo me
Mori omnino necesse est? MERC. Scias hoc ita esse.
TR. Da igitur mutuas mihi tres drachmas in porcellum;
Oportet enim initiari me priusquam moriar.
MERC. ô Jupiter Fulminator. TR. Per Deos
Obsecro, domine, ne nos indices.
MERC. Nolim facere. TR. Imo, per carnes te rogo,
Quas ego tibi libenti animo adveniens tuli.
MERC. Ast, ô miselle, disperdet me Jupiter,
Nisi haec indicavero.

TRY-

primum aut inter primos tangat sors, secundum quam ei moriendum sit; & non relinquatur inter postremos, qui sperare possunt adhuc salutem.

vs. 366. & 367. Ἀλλ' οὐδὲν ἐπισιτισάμην — ὡς ἀπολούμενος] Quasi unus tantum modus sit pereundi, aut certissimus, in bellum ire; dicit se nec viaticum adhuc parasse ad proficiscendum eo, nedum ut ibi perierit.

vs. 369. Ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβών] Quasi optimum sit temporibus duris, qualia tunc erant, periisse; qui enim perit, liberatus est semel a malis. Sic in Acharnens. vs. 755. cum quidam dixisset: ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τᾷ πόλει, ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα. alter inquit: αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλαξεῖσθε πραγμάτων.

vs. 373. & 374. Ἐς χοιρίδιον, — δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνάναι] In Mysteriis, sive Sacris Initiorum Cereris, porcum mactabant initiandi; hinc in Acharnensibus vs. 747. Χοῖρε μυστικά· ubi vide Notam. Dicit autem ante mortem oportere se initiari, quia initiatorum melior est conditio post mortem: Chorus Mysticus in Ranis vs. 457. μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, ὅσοι μεμυήμεθ', εὐσεβῆ τε διήγομεν τρόπον περὶ τοὺς ξένους καὶ ἰδιώτας.

vs. 377. Πρὸς τῶν κρεῶν] Supra vs. 191. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρω.

vs. 379. Ὦ μέλε'] Ita Edd. Aldina, Juntina & Brub. cum apostropho.

vs. 380. Ἀμαλδυνεῖ — τετορήσω — λακήσομαι] Suat Αὐξεις Τρυγαίῳ, ut est in Scholiis.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΕΡΜΗΣ.

ΤΡ. Μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὦ 'ρμίδιον.
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ἄνδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι;
Ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.
ΧΟΡ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς,
Εἴ τι κεχαρισμένον
Χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς,
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
ΤΡ. Οὐκ ἀκούεις, οἷα θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;
ΧΟΡ. Μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
Ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
Ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλαν-
θρωπότατε, καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,
Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς·
Καί σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι, προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς, ὦ
Δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
ΤΡ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
Ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ΕΡΜ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρὸ τοῦ.
ΤΡ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
ΕΡΜ. Ἴθι δή, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
ΤΡ. Ἡ γὰρ σελήνη, χ' ὡ πανοῦργος ἥλιος,
Ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
ΕΡΜ. Ἵνα τί δὴ τοῦτο δρᾶτον; ΤΡ. Ὅτι, νὴ τὸν Δία,

Ἡμεῖς

vs. 382. Εἰπέ μοι τί πάσχετ'] In Avibus vs. 366. εἰπέ μοι τί μέλλετε;

vs. 383. Λακήσεται] Ita reponere non dubitavi. Omnes Edd. λακήσετε, male.

vs. 385. Εἴ τι κεχαρισμένον] Herodotus in Clione: ἐνταῦθα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν, Κροῖσον —— ἐπιβώσασθαι, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεσάμενον, εἴ τί οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστῆναι, καὶ ῥύσασθαί μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. A Lydis dicitur, Croesum tunc exclamasse & invocasse Apollinem; ut, si quod ei gratum donum ab ipso sit oblatum, adsit, ipsumque ex praesenti malo liberet. Scholiastes Comici hic meminit Homerici versiculi: εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα. qui extat Iliados α. vs. 39. ubi Chryses loquitur.

vs. 387. Ἐν τῷδε τῷ πράγματι] Scholia: ἐν τῷ λαβεῖν ἡμᾶς εἰρήνην· ut Pacem consequeremur.

vs. 394. Εἴ τι Πεισάνδρου] Per ironiam, ut putat Scholiastes, huius tanquam bellicosi meminit, quia tanquam timidus notetur a plerisque. Sane & a Nostro in Avibus vs. 1555. ἔνθα Πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε.

vs. 396. Προσόδοις τε μεγάλαις] In Avibus vs. 854. προσ-

TRYGAEUS, CHORUS, MERCURIUS.

TR. Ne indices, quaeso, Mercuriole.
Dicite vos mihi, quid accidit vobis? sic statis attoniti?
ô Perditi ne silete; aut si secus, indicabitur.
CH. Nequaquam, ô Domine Mercuri, nequaquam *hoc feceris*,
Si quem gratum & acceptum tibi
Porcellum a me oblatum meministi te comedere,
Quem non contemnebas in hoc negotio.
TR. Nonne audis, qualiter adulentur tibi, ô Rex Domine noster?
CH. Ne fias ita iratus ex propitio supplicibus nobis,
Ut istam accipere non possimus,
Sed gratificare nobis, ô hu-
manissime & mu-
nificentissime Deorum,
Si execraris Pisandri cristas & supercilia.
Tunc te victimis sa-
cris & supplicationibus magni-
ficis semper, ô
Domine, nos honorabimus.
TR. Age obsecro, miserare illorum verba precantia,
Quoniam etiam plus honorant te, quam antehac.
MERC. Furaciores enim nunc sunt, quam antehac.
TR. Indicabo etiam tibi rem atrocem & magni momenti,
Quae contra Deos omnes suscipitur.
MERC. Age dic nunc; forte enim permovebis me.
TR. Namque Luna, & nequam ille Sol
Vobis insidiantur a longo jam tempore.
Barbaris produnt Graeciam.
MERC. Cur hoc faciunt? TR. Quia profecto

Nos

προσόδια μεγάλα, αὐτὰ προσάγοντες θεοῖς.

„ vs. 398. Ἀγαλοῦμεν] Videtur Scholiastes legisse „ ἀγλαϊοῦμεν· Sed ἀγαλοῦμεν melius ab ἀγάλλω. est enim „ ornare & mactare laudibus. Haec ex Notis *Florentis*." Scholiastes Euripidis in Medeam, ad vs. 1027. citat hunc, ut videtur, Comici locum, verba ejus sunt: Φαιδρόν, ἀγῆλαι, ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. Διὰ παντὸς, ὦ δέσποτ', ἀγλαϊοῦμεν ἡμεῖς σ' ἀεί. Καὶ Ἕρμιππος Ἀρτοπώλισιν· Φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἵν' εἰσίω· *Phrynichus verbum ἀγῆλαι accipit pro εὔξασθαι precari. Et apud Aristophanem*: Διὰ παντὸς &c. *Et Hermippus in Pantopolis*: Φέρε νῦν &c. i. e. *Age, Deos nunc precabor ingressus.* Male autem in isto loco legitur ἀγλαϊοῦμεν pro ἀγαλοῦμεν. Qui error inde est ortus, quia & apud Euripidem est ἀγῆλαι, & in loco Hermippi ἀγήλω; nempe in Aoristo primo infinitivi & conjunctivi; putavit enim librarius similiter ἀγλαϊοῦμεν scribendum esse: male autem, quia verba in —αλλω tantum in aor. 1. Act. & Med. vocis mutant α in η. Male etiam ibi legitur, δέσποτα, ut quilibet videt; si iste est locus, quem citat.

vs. 401. Κλέπτας γὰρ εἶναι] Fures venerari Deum furum par est.

Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν· τούτοισι δὲ
Οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
ΕΡΜ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτον,
Καὶ τὸν κύκλον παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
ΤΡ. Ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
Ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον·
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι', Ἑρμῆ, Διπόλει', Ἀδώνια·
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ,
Χ' ἅτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ΕΡΜ. Οἴμ', ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ 'νδρες· ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
ΧΟΡ. Ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
Τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
ΤΡ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
ΕΡΜ. Σπονδή, σπονδή·
Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΤΡ. Σπένδοντες εὐχόμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·
Χ' ὅστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
Τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
ΧΟΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
Ἔχονθ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
ΤΡ. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,

Ἐκ

vs. 414. Τὸ ἁρματωλίας] In Scholiis: δέον εἰπεῖν ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἁρματωλίας. Nempe miscet voces ἅρμα & ἁμαρτωλία· ut significet vitiosam aurigationem. Sic in Avibus vs. 1562. voce λαιμὰ comprehendit αἷμα & λαιμὸς, ut significet sanguinem e gutture fluentem.

vs. 421. Ἀλεξικάκῳ] Alias Apollo & Hercules dicuntur ἀλεξίκακοι.

vs. 428. Ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς] Idem quod supra vs. 305. φράζε καθηγητικῶς. Scholia ad Equites vs. 647. κακῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους· ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας· ὡς ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς, ἀντὶ τοῦ τεχνικῶς. Vulgariter δημιουργοὶ vocabantur, qui publica munia obirent; aliquando etiam architecti; ut in Pace: δημιουργικῶς pro τεχνικῶς. Glossae δημιουργὸς, moderator.

vs. 430.

Nos vobis sacrificamus: istis autem
Barbari sacrificant: quare merito
Vellent vos omnes perire,
Ut sacra Deorum accipiant ipsi.
MERC. Propterea ergo dudum dies imminuerunt clam,
Et orbem arroserunt aurigatione vitiosa.
TR. Ita profecto est: quare, amice Mercuri, adjuva
Nos aequo animo; & hanc una nobiscum extrahe.
Tunc tibi magna illa Panathenaea celebrabimus,
Caeterasque omnes Deorum ferias,
Mysteria, inquam ô Mercuri, Diipolia, Adonia.
Tum ceterae urbes a malis liberatae
Averruncatori sacrificabunt Mercurio ubique:
Aliaque praeterea multa habebis bona. Primum autem tibi
Dono hancce do, ut ea libare possis.
MERC. Heu quam misericors semper sum propter phialas aureas.
Vestrum jam deinceps *omne* negotium est, ô viri: sed cum batillis
Ingressi ocyus lapides amovete.
CH. Hoc agemus. Tu vero nobis, ô Deorum sapientissime,
Esto praeses, & impera architectonice, quid facto opus sit.
Caeterum invenies nos ad ministrandum non ignavos.
TR. Agedum tu ocyus tene subtus phialam,
Ut opus aggrediamur deos precati.
MERC. Libatio fit, libatio.
Ore favete, ore favete.
TR. Inter libandum precamur, ut praesens dies
Initium fiat multorum bonorum Graecis omnibus,
Quique prompto animo funes nobiscum contigerit,
Ille vir ut nunquam sumat clypeum.
CH. Profecto *ne sumat:* sed in pace potius degam aetatem
Habens meretricem, & fodicans carbones.
TR. Quisquis autem bellum praeoptat,
Is nunquam cesset, ô dive Bacche,

Ex

vs. 430. [illegible]] In Acharn. vs. 1062. [illegible]

vs. 431. [illegible]] Pro [illegible] ab [illegible], quod est ex [illegible], & [illegible] & occurrit apud Homerum; [illegible] qui locus citatur a Scholiaste ad Vespas vs. 1339. Simul autem alludit ad [illegible], quam dono acceperat; quasi dicat: *ut phiala libamus*; [illegible], inquit Scholiastes ad Vespas l. c.

vs. 439. [illegible]] In Acharn. vs. 1015. [illegible]. Sed aliquid obscoeni videtur latere sub [illegible], ut Scholiastes putat: [illegible]. Sane & [illegible], quod ejusdem est cum [illegible] originis, obscoenum est in Ecclesiaz. vs. 611. quem locum citat Florens.

Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
ΧΟΡ. Κ' εἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνιά γ', ἐν ταῖς μάχαις
Πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷάπερ Κλεώνυμος.
ΤΡ. Κ' εἴ τις δορυξὸς, ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
Ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
ΧΟΡ. Κ' εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβῃ,
Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος·
Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ Παιὼν, ἰή.
ΤΡ. Ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
ΧΟΡ. Ἰὴ, ἰὴ τοίνυν γ', ἰὴ μόνον λέγω.
ΤΡ. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
ΧΟΡ. Ἄρει δέ. ΤΡ. Μὴ μή. ΧΟΡ. Μηδ' Ἐνυαλίῳ γε. ΤΡ. Μή.
ΧΟΡ. Ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλοις.

ΕΡΜ. Ὦ εἶα.
ΧΟΡ. Εἶα μάλα.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα.
ΧΟΡ. Εἶα ἔτι μάλα.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
Οὐχὶ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'; οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
ΕΡΜ. Εἶα νῦν.
ΤΡ. Εἶα, ὤ.

ΧΟΡ.

„ vs. 442. Ὀλεκράνων] Sic vocat flexuram brachii „ in acumen desinentem, quam *cubitum* vocamus, quia „ hac parte cubamus. Dicta sunt quasi τῶν ὠλενῶν κρα-„ νία (ut inquit Scholiastes) id est, *ulnarum capita*." Ex Notis Florentis.

vs. 445. Οἷάπερ Κλεώνυμος] Idest, fiat ῥίψασπις. In Nubibus vs. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν. Hic in Pace vs. 677. de illo: εἰ γάρ ποτε ἐξέλθοι στρατευσόμενος, εὐθὺς ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.

vs. 449. Κ' εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος] Haec in Alcibiadem tendere putat Scholiastes, qui Athenienses impulit ad expeditionem in Siciliam suscipiendam, citatque locum Thucydidis ex Lib. VI. apud quem Nicias haec in Alcibiadem dicit: εἴ τέ τις ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθεὶς, παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν, &c. *Tum si quis non invitus imperator factus, vobis auctor est ad expeditionem suscipiendam, suum ipsius commodum tantum spectans* &c. De talibus, qui gloriam sibi aut emolumentum quaerentes bella movent, Euripides in Supplicibus vs. 232. ὅστις τιμώμενος χαίρουσι, πολέμους τ' αὔξοντες ἄνευ δίκης, φθείροντες ἀστούς· ὁ μὲν ὅπως ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ, Ὁ δ' ὡς ὕβριζῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν, Ἄλλος δὲ κέρδους οὕνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν Τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε· *Qui honoribus gaudent, & augent bella sine jure perduntque cives; alius ut imperator fiat: alius ut contumelias exerceat nactus potentiam: alius vero quaestus gratia; non considerans an Populus aliquid detrimenti capiat, dum haec patitur.*

vs. 451. Ἐπὶ τροχοῦ] In Pluto, vs. 877. ἐπὶ τροχοῦ γὰρ δεῖ σε στρεβλωθέντα εἰπεῖν, ἃ πεπανούργηκας.

vs. 453.

Ex cubito *suo* cuspides telorum eximere.
Ch. Tum si quis cupiens ducere ordines, non aequo animo fert
Si in lucem prodeas, ô diva pax, in praelio
Ei eveniat quod Cleonymo.
Tr. Tum si quis hastarum faber aut institor clypeorum,
Ut merces suas melius vendat, bellum cupit,
Is a praedonibus captus nihil nisi hordeum comedat.
Ch. Tum si quis imperator esse volens non adjuverit,
Aut servus *aliquis* transfugere ad hostes parans;
In rota trahatur & flagris caedatur.
Nobis bona eveniant: io Paean, io.
Tr. Aufer verbum *malum ferire*, & dic tantum io!
Ch. Io, io igitur, io, tantum dico.
Tr. Mercurio, Gratiis, Horis, Veneri, Cupidini.
Ch. At Marti? Tr. Non non. Ch. Nec Enyalio? Tr. Non.
Ch. Quique nunc subtendat & deducat funibus.

Merc. ô eja.
Ch. Eja magis.
Merc. ô Eja.
Ch. Eja adhuc magis.
Merc. ô Eja, ô eja.
Tr. Sed non trahunt similiter.
Nonne adjuvabitis? quid superbe tergiversamini? Ejulabitis vos Boeotii.
Merc. Eja nunc.
Tr. Eja ô!

Ch.

vs. 453. Ἄφελε τὸ παίειν] Propter malum omen, nam in bello caedunt & feriunt, a quo isti abhorrent maxime.

vs. 455. Ἑρμῇ, Χάρισι] Conjunguntur etiam Thesmophoriazusis vs. 308. εὔχεσθε ταῖς Θεσμοφόροιν —— καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισιν. Subauditur autem hic in Pace εὔχεσθε, aut εὐχώμεθα.

Ibid. Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ] Etiam ista conjunguntur apud Athenaeum Lib. I. p. 36. Πανύασις δ' ὁ Ἐποποιός, τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὥραις, καὶ Διονύσῳ· τὴν δὲ δευτέραν, Ἀφροδίτῃ, καὶ πάλιν Διονύσῳ. Ὕβρεως δὲ καὶ Ἄτης τὴν τρίτην· *Panyasis Hexametrorum versuum scriptor, primam potionem tribuit Gratiis, Horis, & Baccho; secundam Veneri, & iterum Baccho; Injuriae vero & Atae.*

vs. 456. Ἐνυαλίῳ] Distinguere videtur Martem ab Enyalio etiam Sophocles in Ajace vs. 179. ἢ Χαλκοθώραξ, ἤ τιν' Ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων. Scholia ibi: διαστέλλει τὸν Ἄρη ἀπὸ τοῦ Ἐνυαλίου, ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ· καὶ δῆλον ἐκ τῶν συνδέσμων. δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τοῦ Χαλκοθώραξ· *Distinguit Martem ab Enyalio, tanquam alium Deum & ministrum majoris Dei: quod patet ex conjunctionibus. Per vocem* Χαλκοθώραξ *enim Mars intelligitur.* Apud Comici Scholiastem hic notatur, secundum quosdam Enyalium esse Saturni & Rheae sive Opis filium: secundum quosdam Martis & Enyûs; videri potest Hesychius in Ἐνυάλιος, & ibi Schrevelii nota.

vs. 464. Ὀγκύλλεσθε] Ab ὄγκος *tumor, superbia.*

ΧΟΡ. Ἄγετε, ξυνέλκετε καὶ σφώ.
ΤΡ. Οὔκουν ἕλκω, κἀξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω, καὶ σπουδάζω.
ΕΡΜ. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;
ΧΟΡ. Ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
Οὐδὲν δεόμεθ', ὦ 'νθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
ΕΡΜ. Οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι,
Ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
ΤΡ. Ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ 'γαθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
ΕΡΜ. Ἆρ' οἶσθ', ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
Μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
ΧΟΡ. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν, ἕλκουσιν δ' ὅμως
Γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια,
Ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες.
ΤΡ. Οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
ΕΡΜ. Ὢ εἶα.
ΤΡ. Εἶα μάλα.
ΕΡΜ. Ὢ εἶα.
ΤΡ. Εἶα νὴ Δία.
ΕΡΜ. Ὢ εἶα, ὢ εἶα.
ΧΟΡ. Μικρόν γε κινοῦμεν. ΤΡ. Οὐ δεινόν,
Τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
ΧΟΡ. Πληγὰς λήψεσθ', ὦ 'ργεῖοι.
ΕΡΜ. Εἶα νῦν.
ΤΡ. Εἶα, ὤ.
ΧΟΡ. Ὡς κακὸν, εἴ τινες εἰσὶν ἐν ἡμῖν.
Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες
Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρικῶς.
Ἀλλ' εἰσ', οἳ κωλύουσι.
ΤΡ. Ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Μισεῖ

vs. 472. Ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς] Supra vs. 304. [illegible]

vs. 473. Οὐδὲν δεόμεθα — τῆς σῆς μορμόνος] In Acharnens. vs. 582. ad eundem istum: ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μοι τὴν μορμόνα. Alludit autem ad Gorgonem signum in clypeo illius. In Acharnensibus vs. 1094. ad eundem: καὶ γὰρ οὐ μεγάλας ἐπιγράφεται Γοργόνας.

vs. 474. Οὐδ'] Ita recte Edd. Farrei & Grub. Aldina autem, & Juntina, & nupera Εὖ οἶδ'.

vs. 476. Διχόθεν μισθοφοροῦντες] Demosthenes contra Timocratem: ἐάν τις ἢ διχόθεν μισθοφορῇ, ἢ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ, ἢ δικάζῃ &c. *Si quis utrinque stipendia mereat, aut relatus inter aerarios, concioni & consessui judicum intersit.* Ceterum Argivi poterant & apud Lacedaemonios & apud Athenienses stipendia mereri; quia utrisque ex aequo fuerunt amici. Thucydides Lib. II. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι. Πελοποννήσιοι μὲν, οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων, καὶ Ἀχαιῶν· τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν. Et Lib. V. οἵ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυμπολεμήσαντες τὸν Ἀττικὸν πόλεμον, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες, ἘΚΚΑΡΠΩΣΑΜΕΝΟΙ.

vs. 478.

CH. Agite vos etiam una trahite.
TR. Nonne traho, & ex *fune* pendeo,
Et incumbo, & ferio rem gero.
MERC. Qui fit ergo ut non procedat opus?
CH. ô Lamache, injurius es cum sedes nobis impedimento.
Nihil opus est nobis, ô bone, tua Gorgone.
MERC. Dudum est cum nec isti Argivi quicquam traxerunt;
Nisi quod deriserunt nos afflictos,
Idque cum bifariam mererent cibos.
TR. Sed Lacones, ô bone, trahunt strenue.
MERC. Scinne vero, *ut trahant?* quotquot eorum nervo constricti sunt,
Illi soli enixe laborant; sed faber ferrarius non sinit.
CH. Nec Megarenses quicquam agunt, trahunt tamen
Misere carnes *ab ossibus* vellicantes, tanquam catuli,
Fame eos, ita me Jupiter amet, perdente.
TR. Nihil agimus ô viri, sed uno animo
Omnes nos anniti decet.
MERC. ô Eja.
TR. Eja magis.
MERC. ô Eja.
TR. Eja profecto.
MERC. ô Eja, ô eja.
CH. Parum sane promovemus. TR. Annon acerbum est
Alios tendere & trahere, alios retrahere?
CH. Plagas accipietis vos Argivi.
MERC. Eja nunc.
TR. Eja ô.
Ch. Dolendum est, quosdam hic adesse inter nos.
Vos quidem qui estis valde cupidi
Pacis, trahitis strenue;
Sed sunt, qui impediunt.
TR. Vos Megarenses nonne in malam rem ibitis?

Odit

vs. 478. Ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου] Si haec, ut vult Scholiastes, accipienda sunt de captivis Lacedaemoniis, scribendum est: ἔχονται τῷ ξύλῳ, aut ἔχοντ' ἐν τῷ ξύλῳ· i. e. ὅσοι δέδενται ἐν τῷ ξύλῳ· nam ἔχεσθαι τοῦ ξύλου est *tenere & prehendere lignum*, vel *adhaerere ligno*, ut recte vidit Palmerius.

vs. 482. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ] Causa famis, quia foro Attico carendum erat ipsis, durante bello: etiam antequam bellum inciperet, cum ex edicto Periclis arcerentur foro & portubus Atticis, statim penuria laborabant; hinc aliorum opem implorantes efficere volebant, ut illud edictum tolleretur; quae etiam praecipua causa belli fuit. In Acharnensibus vs. 534. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς ὅτε δὴ 'πείνων βάδην Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως μεταστραφείη. In eadem Fabula vs. 729. cum Megarensis longo post tempore Athenas ad mercatum venisset, dicit: Ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσι φίλα. Ἐπόθουν τυ, ναὶ τὸν Φίλιον, ἅπερ ματέρα. Paulo post vs. 751. cum ex eo quaereret Atticus: πῶς ἔχετε; ille respondet: διαπεινᾶμες ποττὸ πῦρ.

vs. 496. Οἱ κιττῶντες] Aristoteles Rhet.

Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε·
Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
Ἐντεῦθεν ἐχομένοις, ὅθεν νῦν ἕλκετε.
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
Ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
ΧΟΡ. Ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ΕΡΜ. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.
ΧΟΡ. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
ΤΡ. Νῦν οἱ γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
ΧΟΡ. Ἄγε νυν, ἄγε πᾶς·
Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν, ἤδ' ἐγγύς.
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπι-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
Ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς·
Ὦ εἶα, ὦ εἶα, εἶα, εἶα.
Ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.

ΤΡ. Ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
Ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία;
Οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;
ΕΡΜ. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

Τοῦ

vs. 501. Αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε] Scholia: ἀντὶ τοῦ, δριμύτατοι. ὅτι πολλὰ παρ' αὐτοῖς σκόροδα. αἰτίαν δὲ εἶχον ἀρχηγοὶ γενέσθαι τοῦ πολέμου, διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν πορνῶν Ἀσπασίας, καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν Περικλέους, καὶ τὸ ψήφισμα· *Quasi alliorum acrimonia unxistis Pacem, (id est, exacerbastis nos, ut Pax turbaretur). Sunt autem multa apud ipsos allia* (vid: supra ad vs. 246.) *Et videntur Megarenses inceptores belli fuisse, propter raptum meretricularum Aspasiae, & inde ortam iram Periclis, & ejus contra ipsos edictum.* Vide in Acharnens. vs. 525. Praeterea loquitur de Pace tanquam de Puella delicata, odorem allii aversante.

vs. 504. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε] In Avibus vs. 40. Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι.

vs. 506. Πρὸς τὴν θάλατταν] Hoc vult dicere, quod olim Themistocles semper suadebat, ἐπιλαβέσθαι τῆς θαλάττης.

vs. 510. Νῦν γεωργοὶ] Οἱ γεωργοὶ Edd. Aldina, Juntina & Farreii; nupera, Νῦν οἱ γεωργοί, addita νῦν, propter versum, ut puto, qui in Brubachiana sibi constat, ubi Οἱ μὲν γεωργοί.

vs. 519. Ὦ πότνια] Jam Pacem extraxerunt, & salutant. Citat autem hunc & sequentem versum Stobaeus Serm. 53.

vs. 520. Ῥῆμα μυριάμφορον] Verbum quo satis exprimam, quantus vini proventus tempore Pacis esse soleat;

Odit enim vos Dea, quia recordatur,
Ut eam primi unxiſtis alliis:
Vobis etiam Athenienſibus dico, ut deſinatis
Illic tenere *funem*, ubi nunc trahitis:
Non enim niſi judiciis exercendis occupati eſtis.
Sed ſi cupitis iſtam extrahere,
Ad mare nonnihil recedite.
CH. Agite, ô viri, capeſſamus jam opus nos ſoli agricolæ.
MERC. Procedit ſane negotium multo magis vobis, ô viri.
CH. Ait procedere negotium: ſed enitere quisquis ades.
TR. Nunc agricolae ſoli hanc rem extrahunt, & nemo alius.
CH. Agite nunc, agite omnes.
Atqui jam non longe eſt, prope eſt.
Ne jam remittamus, ſed in-
tendamus fortius.
Jam hic eſt, hoc illud eſt.
ô Eja nunc, ô eja omnes.
ô Eja, ô eja, eja, eja.
ô Eja, ô eja omnes.

TR. ô Diva uvarum datrix, qua te compellem oratione?
Unde accipiam verbum *magnum* decies mille amphorarum capax,
Quo te ſalutem? non enim habebam domi.
ô Salve Opora, & tu etiam, ô Theoria.
ô Qualis eſt vultus tibi, ô Theoria.
ô Quale & quam ſuave ſpiras intimo corde
Dulciſſimum, quaſi vacationem militiae & unguentum.
Num etiam tale olet, quale ſporta militaris?
MERC. Abominor inimici hominis infeſtiſſimum vas plexum;

Iſtud

leat; vocabat enim Pacem *Βοτρύδωρον*.
vſ. 522. Ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία] Scholia: ὡς καὶ ταύτας σὺν τῇ Εἰρήνῃ ἀνελθουσῶν. ὑποτίθεται δὲ αὐτὰς ὡς πόρνας· *Tanquam & iſtae cum Pace aſcenderint. Fingit autem eas eſſe meretrices.* Vide infra vſ. 850.
vſ. 525. Ἀστρατείας καὶ μύρου] Rem odoris expertem conjungit cum odorata, ut in Nubibus vſ. 1006. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης. & mox hic.
vſ. 527. Ἀπέπτυσ' — ἔχθιστου πλέκος] Sophocles in Antigona vſ. 664. Ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί· *Sed deſpuens velut inimicam ſive puellam hanc apud inferos nubere.* Aeſchylus in Prometheo vſ. 1068. κ' οὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον· *Nec datur vitium, quod magis quam hoc deſpuam.* Euripides in Iphigenia Aulidea vſ. 509. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων τρόπου· *Abominor talem cognationem acceptam mutuo.* Ibid. vſ. 874. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖς· *Quomodo? abominor, o ſenex, hunc tuum ſermonem; non enim es mentis compos.* Aliquando ſine caſu obliquo, ut in Hippolyto vſ. 614. ἀπέπτυσ'. οὐδεὶς ἄδικός ἐστί μοι φίλος· *Abominor: nullus ſceleratus eſt mibi amicus.* In Hecuba vſ. 1276. ἀπέπτυσ'. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν· *Abominor, tibi ipſi haec tribuo habenda.*

Τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας·
Ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
Ἐπυλλίων Εὐριπίδου. ΤΡ. Κλαῦσ' ἄρα σὺ
Ταύτης καταψευδόμενος. οὐ γὰρ ἥδεται
Αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
Κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν ἐς ἀγρὸν,
Δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοὸς,
Ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἄθρει,
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
Διαλλαγεῖσαι. καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἁπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
ΤΡ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
Τὰ πρόσωπ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΡΜ. Αἰβοῖ τάλας,
Ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
Πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.
ΤΡ. Ὁ δὲ δρεπανουργὸς, οὐχ ὁρᾷς, ὡς ἥδεται;
Καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;
ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
ΤΡ. Ἀκούετε λεῴ, τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, ἐς ἀγρὸν
Ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στι μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
ΧΟΡ. Ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
Τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον, ὢν νεώτερος,
Ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
ΤΡ. Νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,

Ἥπερ

vs. 529. Διονυσίων] Quia festo Dionysiorum imprimis jucunde vivitur. Sic ille in Acharnensibus vs. 194. cum olfecerat Pacem tricennalem, exclamat: „ ὦ Διονύσια· „ αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος." Vide Suidam.

vs. 533. Ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν] Ita vocat eum, quia in Fabulis Euripidis multum est litigii, criminumque objectorum & dilutorum, crebraeque in ducuntur reorum ἀντιδικίαι. Propterea forum amantibus utilem esse Euripidem merito existimavit Quintilianus. Haec ex Notis *Florentis*. Vide ad Ranas vs. 985.

vs. 534. Κιττοῦ] Repetendum ἀπὸ κοινοῦ verbum ὄζει ex vs. 523.

„ vs. 540. Ὑπωπιασμέναι] Contusae & detritae per „ diuturnum bellum. Sumta translatio a tumentibus, qui „ sub oculos contusi sunt, ὑπώπια vocant: dixerim *sub-* „ *cilia*: nam inde *sugillare* quasi *subcillare*, quod no- „ tat vox ipsa, quae dicta, teste Galeno, quasi ὑπο- „ βλέφαρα. Sunt autem *tumores lividi*, qui cotularum „ depressu detumescunt & extinguuntur." *Florent.* Vide Not. seq.

vs. 541. Κυάθοις προσκείμεναι] Cyathos calida impletos (cucurbitulae solent vocari) admovebant ejusmodi tumo-

ribus

Iſtud enim olet ructum acrem cepae:
Haec autem olet poma, multitudinem Dionyſiorum,
Tibiarum, Tragicorum poëtarum, Sophoclis carminum, turdorum,
Verſiculorum Euripidis. Tr. Plora itaque tu;
Quia de hac falſa praedicas; non enim delectatur
Iſthaec tali poëta, qui procudit verba foro apta.
Olet, inquam, hederam, & qualum, quo muſtum percolatur, & oves balantes,
Et ſinum mulierum ad furnos curſitantium,
Et ancillam temulentam, & inverſum congium,
Aliaque multa & bona. Merc. Age adſpice nunc,
Ut inter ſe confabulantur civitates
Reconciliatae, & rident lubenti animo,
Idque mirum in modum ſuggillatae
Omnes, & cyathis adhaerentes.
Tr. Et iſtorum etiam ſpectatorum adſpice
Vultus, ut cognoſcas artes *cujuslibet*. Merc. Ah miſer!
Illum criſtarum artificem nonne vides
Vellicantem ſe ipſum? ille autem, qui ligones factitat
Oppedebat jam illi enſium fabro.
Tr. At falcifex nonne vides ut gaudeat?
Et haſtarum fabrum ut digito infami notaverit?
Merc. Age nunc jube agricolas abire.
Tr. Audite populi, agricolae abeant,
Sumta ſupellectile agreſti, in agrum
Quam citiſſime, ſine haſta, & ſine gladio, & ſine jaculo.
Nam omnia jam plena hic ſunt pacis antiquae.
Sed unusquisque eat ad opus faciendum in agrum Paeane cantato.
Ch. ô Dies optata juſtis & agricolis,
Poſtquam te cupide & libenter adſpexi, ſalutare volo vites:
Ficus etiam, quas ego ſevi junior,
Salutare animus eſt nobis longo poſt tempore.
Tr. Nunc igitur, ô viri, adoremus primo deam,

Quae

ribus ut detumeſcerent. Eo reſpicit in Lyſiſtrata vſ. 445. ubi Lyſiſtrata plagas minatur cuidam & dicit; κλαύσει [illegible] τάχα. ubi Scholia a Kuſtero nuper edita: ἵνα τρυβλίοις ταῖς γνάθοις. [illegible] γὰρ κύλικα θερμά, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύονται· *Cyathum fervidum ut applicet maxillis. Incipiunt enim cyathum calido, & applicant tumoribus, & ſic tumores curantur.*

vſ. 545. Τίλλονθ' ἑαυτόν] Quia ars eius exoleſcit tempore pacis; infra vſ. 1213. dicit ad Trygaeum: ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον.

vſ. 546. Προσέπερδεν] In Pluto vſ. 618. τῆς [illegible] καταπαρδῶν. Soſipater Comicus apud Athenaeum IX. p. 378. —— τρεῖς ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδας, ἐγώ τε· τοὺς λοιποὺς δὲ προσπέρδω· *Nos tres adhuc ſuperſumus (docti) Boedion & Chariades, atque ego; ceteris oppedito.*

vſ. 547. Ὁ δὲ δρεπανουργός] Quia jam non *falces rigidum conflantur in enſem*; ſed contra: & quia jam pluris vendet falces, quam antehac; ὡς πρὸ τοῦ γ' οὐκ ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, inquit infra vſ. 1200.

vſ. 550. Ἀκούετε λεῴ, τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι] In Avibus vſ. 449. ἀκούετε λεῴ. τὰ ὅπλα τὰ νῦν ἀναλαβόντας θ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε.

Ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
Ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
ΕΡΜ. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
ΤΡ. Νὴ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
Αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον·
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ κ' αὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
Καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
Ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ 'νδρες,
Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
Ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
Τῶν τε παλλασίων ἐκείνων,
Τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
Τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
Τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
Τῷ φρέατι,
Τῶν τ' ἐλαῶν, ὧν ποθοῦμεν.
Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
Τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡ. Χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς
Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
Σοῦ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
Δαιμόνια βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
Ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος, ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν.

Μόνη:

vs. 560. Τὸς λόφες] Cristas in galeis, quarum usus in bello, ut & clypeorum γοργόνας.

„ vs. 567. Μετόρχιον] Est autem μετόρχιον spatium „ & intervallum, quod est inter vites ordinarias; „ quod vocatur a Columella *interordinium*: quo modo „ Vitruvius dixit *intercolumnium*. Neque solum de vi- „ tibus intelligitur, sed oleis etiam, aliisque arbori- „ bus, inter quas sementem faciebant." Ex Notis *Florentis*.

vs. 569. Διὰ χρόνου] In Pluto vs. 1051. ἥκεις διὰ χρόνου πρός με παίσας· ibid. vs. 1045. ἐσπασ' διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι.

vs. 576. Τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς τῷ φρέατι] Huc videtur pertinere illud Virgilii: —— *Irriguumque bibant violaria*

Quae nobis ademit cristas, & Gorgonas
Deinde *curandum* ut strenue abeamus domum ad villas,
Mercati nonnihil salsamenti melioris in agrum.
MERC. ô Neptune, quam pulchra videtur eorum caterva,
Et densa, & alacris, instar mazae & convivii collatitii.
TR. Ita profecto, malleus enim armatus res est pulchra,
Et ventilabra refulgent ad solem.
Belle profecto eos quis dividere posset in duos ordines arborum.
Itaque ego ipse jam cupio ire in agrum,
Et longo post tempore vertere ligone agellum.
Sed, ô viri, revocate in memoriam
Pristinam illam vivendi rationem,
Quam dabat ista olim vobis,
Et caricas constipatas,
Et ficus, & myrtos,
Mustumque illud dulce,
Pratumque violarum illud
Ad puteum,
Et olivas, quas desideramus:
Atque pro istis hanc nunc
Divam salutate.

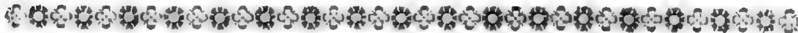

CH. Salve, salve, ô charissima,
Quam cupidis advenisti nobis tui.
Domiti enim & victi sumus tui desiderio,
Te Deam cupientes
Agrum invisere;
Eras enim maximum nobis
Emolumentum, ô expectata
Omnibus, quicumque rusticam vitam terebamus.

Sola

violaria fontem. Ut autem ἰωνιὰ *violarium*, sive *Pratum violis refertum*; ita ῥοδωνιὰ *rosarium* sive *rosetum*, & κρινωνιὰ *liliarium*. Nec forte multo plura inveniuntur ejusmodi nomina locorum, sive pratorum; certe Jul. Pollux ignota sibi alia fatetur, praeter ῥοδωνιὰ & ἰωνιὰ lib. I. 229. Viri Docti tamen ad illum locum afferunt κρινωνιὰ ex Hesychio & Suida.

☞ vs. 582 Ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες] Sophocles in Trachiniis vs. 18. Χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῳ δέ μοι ἐλθὼν ὁ κλεινὸς Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς. *Tandem longo post tempore quidem, sed exoptatus mihi venit inclytus Jovis & Alcmenae Filius.*

vs. 589. Βίον ἐτρίβομεν] In Pluto vs. 527. ἀδυνατώτερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφελεῖς.
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
Κἀδάπανα καὶ φίλα.
Τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦσθα
Χῖδρα, καὶ σωτηρία,
Ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια,
Καὶ τὰ νέα συκίδια,
Τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτὰ,
Προσγελάσεταί σε λαβόντ' ἄσμενα.
Ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
Ἥδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς·
Εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης,
Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
Ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
Πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ, τούς τ' ἐνθάδε.
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ·
Οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.
ΤΡ. Ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, 'γὼ πεπύσμην οὐδενὸς,
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόειν.
ΧΟΡ. Οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
Οὖσα

vs. 598. Ἀδάπανα] Horat. de Vita Rustica: *Dapes inemtas apparet.* Noster in Acharn. vs. 32. [illegible] ἀγρὸν, [illegible] στυγῶν μὲν τὸ ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω, οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα.

vs. 595. Χῖδρα] Edulium ex hordeo recenti. Pacem dicit rusticis fuisse Χῖδρα, quia tempore Pacis haberi possent recentes fruges ad paranda Χῖδρα. & quia valde delectabantur illo cibi genere; in Equitibus vs. 803. de rusticis: εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ διατρίψῃ, καὶ Χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, καὶ [illegible] εἰς λόγον ἔλθῃ.

vs. 601. Ἥδε] Ita recte Editio Aldina & Parrei: male nuper ᾗδε. In aliis etiam signum interrogationis perperam ponitur post χρόνον.

vs. 602. Τἀμὰ δὲ ξυνίετε ῥήματα] Scholiastes affert similia loca, unum Archilochi: [illegible] ——— ῥήματα. Alterum Cratini: ὦ [illegible], τἀμὰ δὲ ξυνίετε. Ego inveni & alium Eupolidis, quem libenter imitatur Comicus noster, apud Stobaeum Serm. IV. Ἀλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταὶ, τἀμὰ καὶ ξυνίετε Ῥήματ'. [illegible] *Sed audite Spectatores, & mea intelligite dicta; statim enim apud vos causam dicam.* Hic vulgo pro τἀμὰ legitur πολλά. pro ῥήματα, χρήματα. pro ὑμᾶς, ὑμεῖς· minus recte ut nunc apparet. Ceterum totus Aristophanis versus alter legitur apud Diodorum Siculum, ubi Historia de Pericle & Phidia extat, Lib XII. p. 97. ὦ [illegible] καὶ γεωργοὶ, [illegible] ξυνίετε·

Sola enim nos juvabas.
Multis enim fruebamur
Quondam, te vigente, rebus dulcibus,
Et inemtis, quaeque gratae acciderent.
Rusticis enim eras
Recens hordeum fresum, & salus.
Itaque tibi & vites,
Et tenerae ficus,
Ceteraeque omnes plantae
Ridebunt, te cupide recepta.
Sed ubinam a nobis absfuit multo isto tempore
Isthaec? haec nos edoce, ô deorum benevolentissime.

MERC. ô Sapientissimi agricolae, mea jam intelligite
Verba, si vultis audire quomodo haec perierit.
Prima quidem causa fuit Phidias adversa fortuna usus:
Deinde Pericles timens ne eandem experiretur fortunam,
Quia metuebat ingenium vestrum, & contumaces mores,
Priusquam aliquid mali pateretur, ipse inflammavit Rempublicam,
Injecta parva scintilla decreti Megarici;
Excitavit enim tantum bellum, ut prae fumo
Omnes Graeci lacrymarent, quique illic, quique hic sunt.
Ut autem primum semel audivit vitis, crepuit.
Et cadus percussus recalcitravit cadum:
Non amplius erat quisquam, qui haec sedaret: ipsa autem *Pax* disparebat.
TR. Haec sane, ita me Apollo amet, ex nemine cognoveram,
Nec quomodo cum ea conjunctus esset Phidias, audiveram.
CH. Nec ego, nisi nunc: propterea ergo formosa erat *Pax*,

Utpote

ξυνέτω· legendum autem ibi καὶ γεωργοί, τἀμά τις &c.

vs. 603. Φειδίας πράξας κακῶς] Fuit enim condemnatus ab Atheniensibus, & fugit in exilium; quia visus est furtum commisisse, cum faceret statuam Minervae ex auro & ebore.

vs. 605. Εἶτα Περικλέης] Iste fuerat curator illius operis & inspector: cumque timeret ne etiam exemplo Phidiae plecteretur, quia expensarum rationem reddere non posset: quietem publicam turbans, alio avertit mentes Atheniensium.

vs. 606. Τὴν αὐτοδὰξ τρόπον] *Contumaciam*, *Iracundiam*. Quia *irascentes* saepe mordent labra; & αὐτοδὰξ ἐγχορεῖς in Lysistrata vs. 690. ubi vide Notam.

vs. 608. Μεγαρικὸν ψήφισμα] Vide in Acharn. vs. 532.

vs. 609. Ἐξεφύσησεν τοσοῦτον] Ita Ed. Nupera. Caeterae quas vidi ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον.

vs. 611. Ἤκουσ' ἄμπελος] De vite loquitur, tanquam de animali, more Aesopico; ita & de doliis. Vult autem dicere, agros esse vastatos & vites excisas; κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα, inquit rusticus ille in Acharnens. vs. 511. dicens se propterea infensissimum esse Lacedaemoniis, qui saepe impressionibus factis in agrum Atticum omnia vastarunt. Vide mox vs. 627.

vs. 616. Ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν] De Pace loquitur tanquam de puella formosa; sic in Acharnens. vs. 987. de eadem: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή, ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.

Οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
ΕΡΜ. Κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
Κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
Οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
Τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.
ΧΟΡ. Ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου
Ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.
ΤΡ. Νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτά γ', ἐπεὶ κἀμοῦ, τὸν λίθον
Ἐμβαλόντες, ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
ΕΡΜ. Κᾆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
Ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
Ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ·
Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
Αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.
Εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε.
Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἀν φόβῳ καθημένη,
Ἅττ' ἂν διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,

Χρυσίῳ

vs. 617. Οὖσα συγγενὴς] Paulo ante dicebat, ἅπερ αὐτῷ προσήκει Φειδίας· ibi προσήκειν τινὶ simpliciter accipitur, pro *attinere ad aliquem*; (attinebat autem Phidias ad Pacem, quia occasione Statuae a Phidia factae Pax erat turbata) nunc autem ita loquitur, quasi ibi προσήκειν accepisset pro *attinere ad aliquem*, sive, *contingere aliquem cognatione*. Itaque Pacem *pulchram* esse dicit, quia Phidiae, qui *pulchras* statuas faciebat, sit cognata; Idem enim sunt συγγενεῖς & προσήκοντες γένει.

vs. 622. Αἰσχροκερδεῖς] Euripides in Andromacha vs. 445. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια, ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν. Ἑλικτὰ, κοὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φρονοῦντες· ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα. Τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστιν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; Οὐκ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΣ; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί· *O cunctis hominibus inimicissimi mortalium Spartae incolae, dolosa conciliabula, mendaciorum principes, fraudulenti sutores malorum, Tortuosa & nihil sani, sed omnia subdola cogitantes! Immerito floretis in Graecia; Quid (sceleris) non est inter vos? Nonne plurimae caedes? Nonne turpis lucri cupidi estis? Nonne aliud quidem loquentes lingua, aliud vero sentientes deprehendimini semper?*

Ibid. Διειρωνόξενοι] In Avibus vs. 1013. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται.

vs. 626. Κράδας] „Videtur ludere in Paronomasia κέρδη & κράδη." *Florens.*

vs. 627. Τὴν κορώνεων] Genus vitis: & ficus arboris est κορώνη· unde κορώνεως ἰσχάδες & κορώνεως σταφυλαί.

vs. 630. Κυψέλην] Inter alia significat & vas frumentarium.

vs. 631. Ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν] Nempe initio belli, cum omnes in urbem commigrarent. Vide ad Equites vs. 789.

vs. 632. Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν] In Acharnensibus vs. 373. κἄπειτα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι.

vs. 634. Ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας] Auscultabat oratoribus quid illi dicerent: cumque oratores isti libenter calumniarentur opulentos, ut nempe multarentur pecunia, aut etiam omnia illorum bona publicarentur plebi,

Utpote genere illi conjuncta: multa fane nobis latent.
MERC. Deinde poftquam cognoverunt civitates, quibus imperabatis, vos
Effe efferatos inter vos, dentesque reftringere *tanquam canes irritatos*,
Omnia in vos machinabantur tributorum metu,
Et corrumpebant divitiis maximos quosque viros ex Laconibus:
Ifti autem, utpote homines turpis lucri cupidi, exterosque decipere fueti,
Hac *Pace* abjecta turpiter bellum arripuerunt:
Deinde illorum lucra damno erant agricolis.
Nam triremes hinc *miffae* ad ulcifcendum
Immerentium hominum ficus comederunt.
CH. Imo merito, quoniam ficum meam
Exciderunt *Lacedaemonii*, quam ego feveram & curaveram.
TR. Ita me Jupiter amet, ô bone, merito fane, nam & meam, lapide
Injecto, cypfelam fex modiorum capacem perdiderunt.
MERC. Deinde, ut ex agris convenit in urbem colonus,
Eodem modo fe etiam vendi *& prodi*, *quo urbani*, facile animadvertit.
Sed cum effet fine uvis, & defideraret ficus,
Spectabat Oratores: qui cum fatis noffent
Pauperes infirmos effe, & laborare inopia victus,
Iftam divam clamoribus fuis quafi furcillis quibusdam abigebant,
Cum faepe videndam fe exhibuiffet, amore hujus regionis:
Ex fociis autem *noftris* illos quatiebant, qui effent pinguiores & opulentiores,
Affingentes hujuscemodi caufas: Brafidae favet.
Deinde vos iftum, *quem fic proditionis infimulaffent*, tanquam catuli lacerabatis.
Urbs enim pallida morbo, & in metu conftituta cum effet,
Quaecumque quis per calumnias parta ei objiceret illa libentiffime comedebat.
Cumque plagas viderent exteri, quas ifti infligebant,

Auro

plebi, inopia laboranti ea res placebat, quamvis reip. perniciofa.

vf. 636. *Δικροῖς ὤθουν — κεκράγμασι*] Suidas ad hunc locum: *ἀντὶ τοῦ ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι*· *Cum dicendum effet, lignis, dixit, clamoribus*· *Δίκρουν ξύλον* dixit Timocles Comicus apud Athenaeum VI. p. 243. Proprie *δίκρουν ξύλον* eft lignum *bifidum*, quale eft *furca*: & *furcae* dicuntur *δίκραι*; item *δίκρανα*. Hinc proverbium *δικράνοις ὠθεῖν* *furcillis ejicere*, five ut Horatius *expellere furca*. Lucianus in Timone: *καὶ μόνον οὐχὶ δικράνοις με ἐξεώθει τῆς οἰκίας*· *Et tantum non furcillis ex aedibus extrudebat.*

vf. 638. *Τῶν ξυμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους*] Talis ille eft, cui exitium minatur Judicum Chorus, in Vefpis vf. 287. *καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης, ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.* Maxime autem illos aggrediebantur Sycophantae, qui effent fimpliciores & fimul divites. Vide in Equitibus vf. 260. & 265. quae ibi ad Cleonem fpectant; nam is talia docte norat facere.

vf. 639. *Ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου*] *Quod cum Brafida fentiat, eique fit addictus.* Ille erat admodum prudens imperator: eoque efficiebat, maxime quo tempore in Thracia erat, ut multi ab Athenienfibus ad Lacedaemonios deficerent. Hinc Sycophantae Athenis, faepe arripiebant occafionem, ut etiam innocentes infimularent, quafi cum eo confpirarent. In Vefpis vf. 475. *ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστά, καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ.*

vf. 642. *Ἅττ' ἂν διαβάλοι τις αὐτῇ*] Ita dixit pro *παραβάλοι*, quod *objicere*, five, *projicere cibum* eft canibus aut aliis beftiis: & hoc verbum erat ponendum, quia fimilitudo eft a canibus, cum cibus eis projicitur; fed quafi errans utitur verbo *διαβάλλειν*, *calumniari*; quia Rhetores ifti Sycophantae per calumnias efficiunt, ut innocentibus bona fua extorqueantur.

vf. 643. *Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες*] In Equitibus vf. 67. de Cleone: *ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον; εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.*

Rrrrr

Χρυσίῳ τῷ ταῦτα πεινῶν ἐβύουν τὸ στόμα,
Ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
Ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθεν. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Ὁ βυρσοπώλης. ΤΡ. Παῦε. παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
Ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπέρ ἐστ', εἶναι κάτω.
Οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔτ' ἐστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

Ἀλλ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
Κ' εἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
Καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
Καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
Ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
Τοὺς σαυτοῦ λοιδορεῖς.
Ἀλλ' ὅ, τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
Ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.
ΤΡ. Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
ΕΡΜ. Εἴφ', ὅ, τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη.
Ἴθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
Εἶεν γ', ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
Ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
Ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ,
Σπονδὰς φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
Ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
ΤΡ. Ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜ.

vſ. 644. Χρυσίῳ τῷ ταῦτα πεινῶν ἐβύουν τὸ στόμα] In Pluto vſ. 379. τὸ στόμ' ἐμβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων. ubi vide Notam. Cratinus apud Scholiaſtem ad Equites vſ. 523. εἰ μὴ γάρ ἐμβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, Ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασι· *Niſi enim ei aliquis os obturaverit, omnia iſta inundabit poematis.*

vſ. 646. Ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν] Sophocles in Ajace vſ. 1289. οὐχ οὗτος ἦν ὁ δρῶν τάδε; Ibid. vſ. 1297. ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα.

vſ. 649. Ἀλλὰ σός.] Erat enim Mercurius etiam κερδῷος. Et Cleo jam erat mortuus.

vſ. 653. Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον] Supra de eodem vſ. 269. ἀπόλωλ' Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος, ὅσπερ, ὁ Βυρσοπώλης, ὃς ΈΚΥΚΑ τὴν Ἑλλάδα.

vſ. 656. Ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς] Ad Perſonam Pacis, quae muta introducitur.

vſ. 661. Μισοπορπακιστάτη] A πόρπαξ, quod eſt manubrium clypei, & pro clypeo ponitur; clypeus autem pro Bello.

vſ. 663. Ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει] Euripides in Alceſtide vſ. 1029. Φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν σιγῶντα· *Ad amicum loqui oportet libere, Admete, & querelas non in pectore*

Auro iſtis, qui haec faciebant, obturabant os;
Ita ut illos quidem facerent divites: Graecia autem
Deſolaretur vobis non animadvertentibus. Autor autem iſtorum erat
Coriarius ille. Tr. Deſine, deſine, Mercuri domine noſter, ne dic talia:
Sed ſine illum hominem eſſe apud inferos, ubi eſt.
Non enim noſter eſt ille vir amplius, ſed tuus.

Quaecumque igitur dixeris in illum,
Sive ut nequam fuerit, dum vixit,
Et loquax, & ſycophanta,
Utque miſcuerit omnia & turbaverit,
Haec, inquam, omnia nunc
In tuis exprobrabis.
Sed cur ſileas, ô diva, dic mihi.

Merc. Non facile loquetur ad ſpectatores:
Irata enim valde eſt ipſis ob ea, quae perpeſſa eſt.
Tr. Saltem tibi dicat paullum modo.
Merc. Dic mihi, ô chariſſima, quid ſentias de ipſis.
Age, ô mulierum inimiciſſima bello.
Eſto, audio: haec expoſtulas? intelligo.
Audite vos, quamobrem de vobis conqueratur.
Ait ſe ultro veniſſe, poſt res in Pylo geſtas,
Ciſtamque tuliſſe plenam foederibus,
Sed rejectam fuiſſe ter in concione.
Tr. Peccavimus in hac re, ſed ignoſce;
Mens enim noſtra tunc erat in coriis.

Merc.

Ore habere tacendo. Idem in Phoeniſſis vſ. 779. Ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν· *Ego enim artem divinandi vituperavi aliquando coram ipſo, ita ut mihi ſuccenſeat.*

vſ. 664. Ἐλθοῦσα, φησὶν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ] Poſtquam cepiſſent Athenienſes Sphacteriam, inſulam Pylo viciniam (Pylum autem antea occupaverant) & captivos ex ea duxiſſent trecentos Laconas, quorum plerique erant ex nobilioribus; Lacedaemonii aliquoties Legatos miſerunt Athenas de Pace, qui re infecta ſunt dimiſſi; Thucydides IV. c. 41. ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτούς, καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον, καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτώντων, αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα. Vide Notam ſequentem.

vſ. 668. Ἐν τοῖς σκύτεσι] Id eſt, Cleo *Coriarius* tunc gubernabat remp. cui oportebat advertere animum & auſcultare; is autem rejiciebat Pacem & Legatos pacem petentes abigebat; in Equitibus vſ. 795. ad Cleonem dicitur: Ἀρχεπτόλεμον δὲ φέροντα εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
Ὅτις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
Χ' ὅστις φίλος, κἀσπούδαζεν εἶναι μὴ μάχας.
ΤΡ. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
ΕΡΜ. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
Ὁ Κλεώνυμος; ΤΡ. Ψυχήν γ' ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός.
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
ΕΡΜ. Ἔτι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
Ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πνυκί.
ΤΡ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
Αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
ΕΡΜ. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεσθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν,
Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
ΕΡΜ. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
ΤΡ. Εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,
Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρότερον μὲν οὖν
Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
ΕΡΜ. Ὢ ὤ.
Οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. Τὰ τί;
ΕΡΜ. Πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ', ἃ κατέλιπε τότε.
Πρῶτον δ' ὅ, τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
ΤΡ. Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡΜ. Τὸ τί;
ΤΡ. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
ΕΡΜ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡ. Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
ΕΡΜ. Τί δαὶ Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; ΤΡ. Ἀπέθανεν,
Ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡΜ. Τί παθών; ΤΡ. Ὅ, τι;

Ὡρα-

vs. 674. Κλεώνυμος. — Ψυχὴν ἄριστος] Est Ironia; nam erat timidus, recteque δειλὸν eum dicit & καρδίας ἀπωτέρω in Avibus vs. 1475.

vs. 675. Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός] Videtur indicare velle eum esse degenerem filium; hinc etiam infra de eo dicitur vs. 1199. κατῄσχυνας γὰρ τοκῆας.

vs. 677. Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων] „Quemadmodum „dicitur ὑποβολιμαῖος supposititius, sic formavit ἀποβολιμαῖος „abjectitium; nam utrumque voluit: in Vespis de eo „dicit vs. 589. κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής. & in Avi„bus vs. 291. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε „τὸν λόφον; Haec fere ex Notis Florentis."

vs. 679. Τοῦ λίθου] In Equitibus vs. 950. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

vs. Ἐπεγράψατο] Hoc verbum proprie usurpatur de Inqui-

MERC. Audi sis nunc, quid me jam interrogaverit.
Quisnam malevolus ipsi maxime fuerit hic,
Et quis amicus, qui, praelia ne fierent, studuerit.
TR. Benevolentissimus quidem multo erat Cleonymus.
MERC. Qualis ergo videtur esse in re bellica
Cleonymus? TR. Animi fortissimi, nisi quod
Non videtur esse filius cujus ipse ait patris.
Nam, siquando exeat militatum, statim
Abjectitius fit, armis abjectis.
MERC. Adhuc amplius audi, quid me interrogaverit;
Quis nunc obtineat suggestum in Pnyce.
TR. Hyperbolus nunc habet illum locum.
Heus tu, quid facis? caputne tuum circumagis?
MERC. Aversatur populum, aegre ferens, quod
Malum praesidem sibi adsciverit.
TR. Sed non amplius utemur eo; nunc autem
Quia populus indigebat tutore, (*curatore*) nudusque erat,
Hunc virum interea sibi amixit.
MERC. Interrogat, quomodo haec conductura sint Reip.?
TR. Meliora consilia excogitabimus quodammodo;
Quia lucernarum artifex est: antehac quidem
Palpabamus res gerendas in tenebris;
At nunc de omnibus rebus ad lucernam consultabimus.
MERC. O! ô!
Qualia jussit me ex te sciscitari. TR. Quaenam?
MERC. Plurima, etiam vetusta illa, quae reliquerat tunc:
Primum autem quid Sophocles agat interrogabat.
TR. Beatus est: evenit autem ei mirabile quiddam. MERC. Quid?
TR. Ex Sophocle fit Simonides.
MERC. Simonides? quomodo? TR. Quoniam senex & sordidus,
Lucri causa vel in crate naviget.
MERC. Sed Cratinus ille sapiens quid agit? TR. Mortuus est,
Cum Lacones agros nostros infestarent. MERC. Quid ei accidit? TR. Quidnam?
Animi

Inquilinis, quos habere oportebat προστάτην.

vs. 688. Εὐκαιρότερα βουλευσόμεθα τρόπῳ τινί] Axionicus Comicus apud Athenaeum VI. p. 240. — ἔπειτα καὶ τρίτον τινὰ τὸ πρᾶγμά μοι δυνατὸν εἶναι νομίζω· *Praeterea eam rem quodammodo utilem mihi esse puto.*

vs. 689. Λυχνοποιός] In Nubibus vs. 1064. Ὑπέρβολος δ' οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ εἴληφε διὰ πονηρίαν.

vs. 690. Ἐψηλαφῶμεν ἐν τῷ σκότῳ] In Ecclesiaz. vs. 315. ζητῶν ἐν τῷ σκότῳ — ὅτε δ' ἤδη 'κεῖνος ψηλαφῶν ἐκ ἐνδρομίδα &c.

vs. 697. Σιμωνίδης] „ Illius avaritia satis nota est, „ vel ex arculis illius, de quibus Theocritus in *Gratiis*. ex Notis Florentis.

vs. 699. Κρατῖνος] Tanquam vinosus notatur; extat de eo Epigramma apud Athenaeum II. 39.

Ὡρακιάσας· ὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνε πλέων.
Χ' ἄτερα πόσ' ἄττ' οἷ' γεγένηθ' ἐν τῇ πόλει;
Ὥστ' ὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεσθά σε.
ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
ΤΡ. Ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ, καὶ δός μοι κύσαι.
Ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνε τί σοι δοκῶ,
Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
ΕΡΜ. Οὐκ, εἴγε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
Ἀπάγαγε τῇ Βυλῇ λαβὼν, ἧς περ ποτ' ἦν.
ΤΡ. Ὦ μακαρία σὺ Βυλὴ τῆς Θεωρίας,
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
Ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα;
Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. ΕΡΜ. Καὶ σύ γε,
Ὦ 'νθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μυ.
ΤΡ. Ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
ΕΡΜ. Οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἐστί. ΤΡ. Ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡΜ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
ΤΡ. Πόθεν ὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;
ΕΡΜ. Τὴν τῦ Γανυμήδυς ἀμβροσίαν σιτήσεται.
ΤΡ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡΜ. Θάρσει, καλῶς·
Τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. ΤΡ. Δεῦρ', ὦ κόραι,
Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ποθῦντες ὑμᾶς ἀναμένυσ' ἐστυκότες.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἴθι χαίρων. Ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
Τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπτειν κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.

Ἀλλὰ

vs. 701. Ὡρακιάσας] In Ranis vs. 478.

vs. 710. Τῆς Ὀπώρας κατελάσας] Aelianus Epist. 7. quae est Dercylli ad Oporam meretricem: τῆς Ὀπώρας ἂν κατελάσας τὸ αἰδοῖον; Uterque ludit in homonymia. Verbum κατελαύνειν de coitu in Ecclesiaz. vs. 1077. προτέρας κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

vs. 711. Εἴγε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν] Pulegium dicitur valere contra mala, quae ex nimio esu pomorum oriuntur. Forte & aliquid obsceni subest; nam βληχὼ etiam dicitur τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ut patet ex Lysistrata vs. 89. tale quid erit, quale in ῥοφήσεις ζωμὸν vs. 715. latere videtur.

vs. 713. Τῇ Βυλῇ] Quasi Senatus curet ea, quae ad spectacula, ludos, & sacrificia pertinent.

vs. 715. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν] Forte [illegible]: nam infra vs. 885. de eadem hac Theoria: τὸν ζωμὸν αὐτῆς ἐκλά[illegible].

Animi deliquium passus est; non enim poterat
Videre dolium vino plenum frangi.
Alia etiam quam multa censes in urbe esse facta?
Quare, ô domina, te nunquam dimittemus.
Merc. Abi itaque & accipe Oporam
Hancce tibi uxorem: deinde in agris
Cum hac habitans, procrea tibi uvas.
Tr. ô Carissima, huc ades, & da mihi copiam osculandi.
Num quid incommodi accepturus videor tibi, si longo post tempore
Oporam subegero, ô Mercuri domine noster?
Merc. Non, si misturam pulegii superimbiberis.
Sed quamprimum hancce Theoriam
Acceptam abduc ad Senatum, cujus quondam erat.
Tr. ô beate tu Senatus ob hanc Theoriam!
Quantum sorbebis jusculi per triduum.
Quam multa comedes viscera cocta & carnes.
Sed, ô amice Mercuri, vale multum. Merc. Tu quoque,
Mi homo, laetus abi, & memor esto mei.
Tr. ô Scarabaee, domum domum avolemus.
Merc. Non est hic, ô bone. Tr. Quorsum ergo abiit?
Merc. Currum Jovis subiit & fulmen gerit.
Tr. Unde ergo miser ille isthic habebit cibos?
Merc. Ganymedis ambrosiam comedet.
Tr. Quomodo igitur ego descendam? Merc. Bono animo es, recte.
Hac juxta ipsam deam. Tr. Adeste vos puellae;
Sequimini me ocyus, nam plurimi
Vos desiderantes exspectant arrecto pene.

Ch. Sed abi laetus. Nos autem interea hanc supellectilem tradamus,
Comitibus eamque servandam demus; nam solent praecipue
Circa scenas plurimi fures morari occulti, & mala patrare.

Sed

ἐκλάζεται.

vs. 721. Τὸ' ἅρματ'] Scholiastes dicit hunc versum esse ex Bellerophonte Euripidis. Aeschylus in Prometheo vs. 462. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους πώλους· *sub juga misi equos frena tolerantes.*

vs. 723. Τὴν Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται] Utpote παιδὸς γεγαμηκότος· τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν, ut dicit supra vs. 11. Notum autem est ad quos usus rapuerit Ganymedem Jupiter; certe non ut Pocillatorem tantum ageret: nam ad id munus sufficiebat Mercurius, aut si is esset nimis occupatus, Hebe.

vs. 730. Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται] Hinc etiam in Acharnensibus vs. 256. πρόβαινε· κἀν τῷ 'χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα, μήτις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
Ἣν ἔχομεν ὁδὸν λέγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
Αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅς τις ἄριστος
Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
Ἄξιος εἶναι φήσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν,
Εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας,
Τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
Τοὺς φεύγοντας, κἀξαπατῶντας, καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες
Ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
Οὓς ἐξῆγεν κλαίοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο.
Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,
Ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ,
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχνῶντο
Περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,

φώκης

vs. 731. Αὖ τοῖσι] Ita recte Edd. Pristinae; nupera αὐτοῖσι.

vs. 732. Νῦς αὐτὸς ἔχει] Ita Aldina, Juntina & nupera versu luxato, ut & Florens vidit, qui admisso Iambo λέγων transponit: νῦς ἔχει αὐτός. Sic autem habet Ed. Bodraei. Farrel vero νῦς αὐτὸς ἔχει.

vs. 739. Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας] Forte alias etiam ita tractavit, ut Euripidem in Acharnensibus vs. 414 & seqq.

vs. 740. Τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας] Atqui ipse etiam risum voluit captare, cum Herculem introduxit, non pinsentem quidem, sed quod perinde est, carnes torrentem, in Avibus vs. 1688.

vs. 741. Τοὺς τυπτομένους] Nempe ab Omphale: τυπτόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ut est apud Lucianum in Dial. Jov. Aesc. & Herculis.

vs. 743. Οὓς ἐξῆγεν κλαίοντας] Hos etiam initio Ranarum ridet: ubi tamen ipse etiam producit servum talem.

vs. 745. Μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι] In Ranis vs. 626. ὑστριχίδι μαστιγῶν.

vs. 748. Κἀπύργωσε] In Ranis vs. 1036. de Aeschylo: ἀλλ' ὦ πρῶτος Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. Euripides in Heraclidis vs. 292. στό-
σι

Sed tu custodi haec strenue. Nos autem spectatoribus
Dicamus quod dicere instituimus, & quid recta ratio ipsis suadeat.

PARABASIS, VEL EXCURSIO.

Equidem oportebat, ut Lictores verberarent illum Comicum Poëtam,
Qui se ipsum laudaret apud Spectatores in Digressione per Anapaestos.
Si autem *contra*, ô Jovis filia, aequum est illum honore afficere, qui praestantissimus
Poëta comicus, & celeberrimus omnium hominum fuit,
Tunc noster Poëta se magna laude dignum esse ait.
Primo enim solus *omnium* hominum effecit ut adversarii ejus desinerent
Pannos *mendicorum* irridere, & cum pediculis bellum gerere:
Deinde voraces illos Hercules, & famelicos,
Et fugitivos, & fraudulentos, & verberones, data opera
Infames fecit & expulit primus: servos etiam liberavit,
Quos semper producebant flentes, idque propterea
Ut conservus ridens alterius plagas, *quas acceperat*, sic interrogare posset:
O miser, quid accidit cuti tuae? nunc scutica setosa (*setacea*) invasit tibi
In latera cum magno exercitu; tergique arbusta vastavit?
Hujusmodi vitia, & ineptias, & nugas futiles detrahens,
Magnam fecit artem nobis, quam aedificavit & alte quasi turribus eduxit,
Verbis & sententiis suis magnificis, dicteriisque minime trivialibus,
Nec privatos homunciones perstringit, aut mulieres;
Sed Herculeo quodam impetu maxima *monstra* aggreditur,
Transcendens coriorum foetores tetros, & minas animi furentis.
Et primum quidem omnium oppugno ipsum illum *Canem*, cujus dentes serrati,
Et cujus ab oculis diri fulgebant radii caninae impudentiae indices.
Cui centum capita adulatorum perditissimorum circumcirca lambebant
Caput: qui vocem habebat torrentis magnam stragem edentis;

Odorem

πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος, δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων· *Omnibus enim praeconibus mos iste est, ut duplo magis exaggerent res quam gestae sunt.* Idem in Medea vs. 526. λίαν πυργοῖς χάριν· *valde exaggeras beneficium.* & in Oreste vs. 1568. ὃς πεπύργωσαι θράσει· *qui elatus es ferocia.*

Ibid. Οἰκοδομήσας] Pherecrates Comicus apud Scholiastem de Aeschylo: ὅστις αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας.

vs. 751. Ἀλλ' Ἡρακλέους] Extat hic versus etiam Vespis vs. 1033.

vs. 752. Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς] Respicit ad Cleonem, qui erat βυρσοδέψης· & illas βυρσῶν ὀσμὰς comparat cum Augiae fimeto, se autem cum Hercule.

vs. 753. Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι — αὐτῷ τῷ Καρχαρόδοντι] In Vespis vs. 1034. θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ Καρχαρόδοντι. Sequentes quatuor versus sunt & in Vespis, l. c.

vs. 755. Ἐλιχμῶντο] Mallem ἐλιχμῶντο, ut in Vespis vs. 1028. ubi eadem haec: exponitque Scholiastes ἔλειχον. qui tamen & ἐλιχμῶντο agnoscit, deducens id a λίχνος.

Φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,
Ἀντεῖχον ἀεί, καὶ τῶν ἄλλων νήσων· ὧν εἵνεκα νυνὶ
Ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι.
Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
Παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρει,
Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας,
Πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ,
Κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
Τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
Γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν,
Ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κϛ'.

ΧΟΡ. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
Ἀπωσαμένη, μετ' ἐμοῦ
Τοῦ φίλου χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
Ἀνδρῶν τε δαῖτας,
Καὶ θαλίας μακάρων.
Σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
Ἀντιβολεῖ μετὰ τῶν παί-
δων χορεῦσαι,
Μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,

Ἀλλὰ

vs. 761. Οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν] Etiam in Vespis vs. 1020. de se dicit Comicus: οὐ παλαίστρας [φησὶ] περικωμάζειν πειρῶν. Utrobique autem monet Scholiastes in Eupolidem haec dici.

vs. 767. Καὶ τοῖς φαλακροῖσι] „Quod Satyrici solent, „hoc facit Aristophanes (quid enim aliud sunt istae „fabulae quam Satyrae?) ut quo liberius alios Insectentur, sibi ipsis non parcant. Fuit enim revera „calvus

Odorem phocae: coleos Lamiae illotos: culumque Cameli.
Hujuscemodi viso monstro, non extimui; sed pro vobis pugnans
Et pro insulis, obstiti ei semper. Quare nunc
Aequum vos reddere gratiam mihi, & memores esse.
Etenim antehac etiam, cum rem ex sententia gessissem, non obambulabam palaestras,
Puerosque solicitabam, sed sublata supellectile statim abibam:
Raro molestus, plerumque jucundus & delectabilis
Omnia exhibui, quae decebat.
Quare decet mecum stare
Et viros & pueros:
Senes etiam admonemus,
Ut suo studio nos adjuvent in adipiscenda victoria.
Quilibet enim dicet, me victore,
Ad mensam & in conviviis:
Porrige calvo illi, da calvo illi
De bellariis *aliquid*, & ne detrahe quicquam
Praestantissimo poëtarum,
Viro qui frontem habet.

ODE ET STROPHE COLORUM XXII.

CH. Musa, tu bello
Repudiato, mecum
Cum amico *tuo* choreas exerce,
Celebrans deorum connubia,
Hominumque convivia,
Et beatorum epulas *Deorum.*
Tibi enim haec in primis curae sunt.
Si autem Carcinus venerit, & te
Oraverit, ut cum fi-
liis ejus choreas instituas,
Ne obedias nec e-
as adjutrix illis,

Sed

,, calvus Aristophanes. Plutarch. Sympos. Lib. II. cap. 1.
,, [illegible] Ex Notis *Florentis.*"
vs. 774. Ἀνδρὶ τὸ μέτωπον ἔχοντι] Calvis amplior est frons.

vs. 782. Καρκίνος — μετὰ τῶν παίδων] Carcino Poëtae fuerunt tres filii, quorum duo Saltatores, quos etiam ridet in Vespis: vide ibi ad vs. 1498.

Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαύχενας ὀρχηστάς,
Νανοφυεῖς, σφυράδων
Ἀποκνίσματα,
Μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ,
Ὃ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆ
Τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κϛ.

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων
Δαμώματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν
Ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
Φωνῇ χελιδὼν
Ἑζομένη κελαδῇ,
Χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος,
Μηδὲ Μελάνθιος· οὗ δὴ
Πικροτάτην ὄπα γηρύ-
σαντος ἤκου-
σ', ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
Τὸν χορὸν εἶχεν ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
Γοργόνες ὀψοφάγοι,
Βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
Γραοσόβαι, μιαροί,
Τραγομάσχαλοι,
Ἰχθυολῦμαι.

Ὢν

vs. 788. Ὄρτυγας] Quia [illegible], ut ait Scholiastes, [illegible]. Est enim avis illa pugnax.

vs. 789. Γυλιαύχενας] Quia colla eorum, quale est [illegible] militaris γυλιός dicti, id est, aut curta, aut praelonga. Variant enim Scholiastae.

vs. 792. Μηχανοδίφας] Xenocles Carcini F. [illegible] dicitur a [illegible] Comico apud Scholiastem.

vs. 795. Τὸ δρᾶμα γαλῆ ἀπάγξαι] In Scholiis: [illegible] διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι· *Fabulam facit Mures dictam. Propterea ait a fele strangulatam.* Vult autem dicere, victum esse Carcinum in commissione illius fabulae.

vs. 798. Δαμώματα] Dorice pro δημώματα· sunt enim τὰ δημοσίᾳ ᾀδόμενα· *Carmina, quae publice cantantur.*

Sed puta omnes *illos esse*
Coturnices domesticos,
Saltatores brevicervicos,
Nanorum statura praeditos, caprinorum stercorum
Ramenta,
Machinicrepas.
Etenim dixit pater *eorum*,
Illud, in quo ei quiddam praeter spem
Evenit drama, a fele
Vesperi strangulatum esse.

ANTODE ET ANTISTROPHE COL. XXII.

Tales decet Gratiarum
Pulchricomarum hymnos celebres
Sapientem Poëtam
Cantare, quando verna
Voce hirundo
Cantus edit sessitans,
Et chorum non habet Morsimus,
Neque Melanthius: cujus
Acerbissimam vocem gar-
rientis audi-
vi, cum tragicum
Chorum haberent fra-
ter *ejus*, & ipse ambo,
Gorgones gulosae,
Batidispices piscium & harpyae,
Qui vetulas subigunt, impuri,
Olentes hircum,
Piscium pernicies:

Quos

ter. Sunt autem haec Stesichori, cuius locum adducit Scholiastes: τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντα ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου.

vs. 800. Ὅταν ἦρι] Hoc etiam ex Stesichoro, qui ait: ὅταν ἦρος ὥρα κελαδῇ χελιδών.

vs. 803. Μόρσιμος] Malus poeta fuit. Vide ad Ranas vs. 152.

vs. 804. Μελάνθιος] Et hic Poëta fuit Tragicus. Inter *Helluones* eum numerat infra vs. 1010. In Avibus vs. 151. leprosum fuisse significat.

vs. 811. Βατιδοσκόποι] Piscis genus est βατίς.

vs. 812. Γραοσόβαι] Meretrices dicuntur γραΐδες, ut Scholiastes ait.

Ὦ καταχρεμψαμένη
Μέγα καὶ πλατύ,
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΤΡ. Ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν·
Ἔγωγέ τοι πέπονθα κομιδῇ τὰ σκέλη.
Μικροὶ δ' ὁρᾷν ἄνωθεν ἦτ' ἔμοιγέ τοι·
Ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
Ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
ΘΕΡ. Ὦ δέσποθ' ἥκεις; ΤΡ. Ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
ΘΕΡ. Τί δ' ἔπαθες. ΤΡ. Ἤλγουν τὰ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς. ΘΕΡ. Ἴθι νῦν κάτειπέ μοι. ΤΡ. Τὸ τί.
ΘΕΡ. Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
Πλανώμενον, πλὴν σαυτόν; ΤΡ. Οὐκ, εἰ μήγε που
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ΘΕΡ. Τί δ' ἔδρων; ΤΡ. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
Τὰς ἐνδιαεριαυρινηχέτους τινάς.
ΘΕΡ. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
Ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
ΤΡ. Μάλιστα. ΘΕΡ. Καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
ΤΡ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
Ἐνθάδε τὸν ἀοῖον ποθ'· ὡς τε γ' εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
ΘΕΡ. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
Οἱ καόμενοι θέουσι; ΤΡ. Ἀπὸ δείπνου τινὲς
Τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
Ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
Ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν,

Καὶ

vs. 819. Ὡς χαλεπὸν] Prodeunt de novo Personae, & Trygaeus descendit e coelo, & ad Penates suos redit, narrans quantum laboris hauserit in ascensu & descensu. *Florent.*

vs. 822. Ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ] De loco valde sublimi videntur quidem minores homines in imo, sed non nequiores: παρ' ὑπόνοιαν itaque dixit κακοήθεις πάνυ pro μικροὶ πάνυ.

vs. 824. Ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.] Id est: οὐ λέγεις.

vs. 830. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι τὰς ἐνδιαι——] In Avibus introducit Dithyramborum Poëtam Cinesiam alas petentem, ut sublime volans possit captare prooemia. vs. 1383. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. ad quem alter: κρέμαται μὲν ἂν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.

vs. 831. Τὰς ἐνδιαεριαυρινηχέτους] Id est, ἀερονηχεῖς nisi quod habetur ibi ἔνδιος, id est, serenus, lucidus, & αὔρα. Vox ἀερονηχεῖς occurrit in Nubibus vs. 336. ubi etiam ridet dithyrambos: ἀερίας διερὰς γαμψὰς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς. vs. 835.

Quos despue screatu
Magno & largo,
Diva Musa, & mecum
Laeta festivitatem celebra.

TRYGAEUS, FAMULUS.

TR. Erat ergo res perquam difficilis pervenire usque ad Deos:
Mihi sane fesso dolent oppido crura.
Eratis autem inspicienti desuper mihi parvi:
De coelo *intuenti* videbamini plane maligni,
Hinc autem multo maligniores.
SERV. Venisti ô here? TR. Ut ego audivi ex quodam.
SERV. Qualem expertus es fortunam. TR. Dolent mihi crura longum iter
Emenso. SERV. Age dic nunc mihi. TR. Quidnam?
SERV. Vidistine alium aliquem hominem in aëre
Vagantem, praeter teipsum? TR. Non, nisi forte
Duas aut tres dithyrambicorum poëtarum animas.
SERV. Quid faciebant? TR. Volitantes colligebant prooemia
Quaedam, quae nihil nisi res in aëre natantes creparent.
SERV. Nec illa ergo sunt in aëre, quae vulgo *homines* dicunt,
Cum ajunt nos stellas fieri, quando quis *nostrum* moritur?
TR. Maxime. SERV. Ecquaenam est illic nunc stella?
TR. Ion ille Chius, qui olim fecit
Hic Eoam *suam*, cum statim
Omnes eum Eoam stellam vocarent.
SERV. Quaenam ergo sunt stellae illae discurrentes,
Quae ardentes cursitant? TR. Sunt quaedam, quae a caena
Divitum stellarum redeunt istae,
Laternas habentes, & in laternis ignem.
Sed accipe ocyus istam & introduc eam,

Et

vs. 835. Ἴων ὁ Χῖος] Fuit Tragicus & Dithyrambicus Poeta.

vs. 836. Τὸν ἀοῖον] Carmen, cujus principium citat Scholiastes: Ἀοῖον ἀεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον· *Matutinam aerigradam stellam expectemus, quae Solem candidis alis praecurrit.* Vulgo minus recte μείνωμεν, quod recte se haberet, si absque diphthongo scriberetur μένομεν. Est autem ἀοῖος Dorice pro ἠῷος, pro quo dicitur ἑῷος. Euripides apud Scholiastem ad Equites vs. 783. Ἑῷος ἡνίκ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ· *Matutina quando equitans eluxit stella.*

vs. 839. Διατρέχουσιν] Alias διάττουσι, διαθέουσι.

vs. 840. Ἔν τε τοῖς ἰπνοῖσι] Glossae Ἰπνὸς Furnus, Laterna. Scholia ad Plutum vs. 816. ὁ δ' ἰπνὸς· τὸ μαγειρεῖον. ἢ ὁ λαμπτὴρ, ὃ ὁ φανὸς, ὡς τὸ, Ἔν τε &c. ad hunc in Pace locum Scholia: ὡς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας, ὃ φανὸν καλοῦμεν.

vs. 842. Ταυτηνί] Oporam. Vide supra vs. 522. Jubet autem hic, ut intus lavetur Opora.

Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
Στόρνυ τε μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος·
Καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
Ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βουλῇ τέως.
ΘΕΡ. Πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; ΤΡ. Πόθεν; ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
ΘΕΡ. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
Εἰ πορνοβοσκοῦσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
ΤΡ. Οὔκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
ΘΕΡ. Ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
Ταύτῃ τι; ΤΡ. Μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
Οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
ΘΕΡ. Λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κατὰ σκευαστέον.

ΧΟΡ. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
Τανῦν τάδε πράττει.
ΤΡ. Τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
ΧΟΡ. Ζηλωτὸς ἔσῃ, γέρον,
Αὖθις νέος ὢν πάλιν,
Μύρῳ κατάλειπτος.
ΤΡ. Οἶμαι· τί δῆτ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι,
Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν Καρκίνου στροβίλων.
Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
Ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας· ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
Ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΘΕΡ. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
Ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται·

Καί

vs. 844. Κουρίδιον λέχος] Supra vs. 706. dicit ad hunc Trygaeum Mercurius: ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λαμβάνων γυναῖκα σαυτῷ τήνδε.

vs. 846. Τήνδε τῇ Βουλῇ] Theoriam; supra vs. 714. τήνδε τὴν Θεωρίαν ἀπαγε τῇ Βουλῇ λαβὼν ἧσπερ ποτ' ἦν.

vs. 849. Εἰ πορνοβοσκοῦσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί] Nunc clarius indicat meretrices esse has duas. Euripides autem in hanc sententiam dixit, in Ione vs. 449 οὐκέτ' ἀνθρώπους κακοὺς λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε· Non amplius homines vituperare aequum, si deorum vitiis imitamur; sed deos, qui docent haec.

vs. 854. Ἄνω] In coelo, apud superos.

vs. 855. Καὶ κατὰ] Ita Editio Aldina habet, & ita videtur Scholiastes legisse; sed magis placet κάτωθε, quod est in Editionibus Farrei, & Brubachii: κατὰ autem sunt [illegible].

vs. 859. Τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε] In Acharnens. vs. 1010. τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας [illegible] ἴδητε; Antecedentibus ibi, antecedentibus hic, etiam [illegible].

vs. 861. Αὖθις νέος ὢν πάλιν] Euripides in Heraclidis vs. 796. [illegible] Juvenis [illegible]

Et alveum elue, & aquam calefac:
Et ſterne mihi atque huic genialem lectum.
His peractis, redi huc.
Ego autem hanc reddam ſenatui interea.
SERV. Unde accepiſti tu has? TR. Unde? *nempe* ex coelis.
SERV. Non terunci faciam ego deos jam,
Si lenocinium exercent, uti nos homines.
TR. Sane illic etiam quidam ab iſtis victitant.
SERV. Age nunc eamus. SERV. Dic mihi, quid dabo comedendum
Huic? TR. Nihil. nam nolet comedere,
Nec panem, nec mazam, ſolita ſemper
Apud ſuperos ambroſiam lingere.
SERV. Lingere, inquis? ergo ei hic etiam paranda erit.

CH. Sane feliciter ille ſe-
nex, quantum hic videre licet,
Nunc rem gerit.
TR. Quid ergo, cum ſponſum me videbitis nitidum.
CH. Admirandus eris, mi ſenex,
Rurſus juvenis factus,
Unguento delibutus:
TR. Arbitror: quid vero cum concumbens cum ea papillis adhaerebo?
CH. Beatior videberis quam Carcini ſtrobili.
TR. Merito ſane, qui ſcarabaeo invectus
Servavi Graecos: ut in agris
Omnes degentes tuto jam ſubagitent ſuas, & dormiant.

SERV. Puella lota eſt, etiam podex recte ſe habet.
Placenta cocta eſt, libum ſeſaminum paratur.

Cete-

ous eſt ex ſene verſus.

vſ. 864. Εὐδαιμονέστερος φανῇ] Lego potius φανῇ in futuro Attice. Nam haec videntur a Choro dici; ut in verſione feci.

Ibid. Τῶν Καρκίνου στροβίλων] Ita vocat Carcini filios, ludens in Homonymia vocis στρόβιλος, quae & *nucem pineam* ſignificat, & *ſaltationis* genus quoddam; quia erant ſaltatores: ſimili ratione eoſdem iſtos vocat ὀρχίλους in Veſpis vſ. 1511. ludens in vocibus ὀρχεῖσθαι *ſaltare*, & ὀρχίλος *orchilus*, *avicula quaedam*.

vſ. 867. Κινεῖ καὶ καθεύδει] Conjungit haec duo & ſupra vſ. 341.

vſ. 868 Καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά] Phrynichus apud Scholiaſtem ad Aves vſ. 989. Ἀλὸς χερσόν, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.

vſ. 869. Σησαμῆ] Tanquam ad ſponſum: dabatur enim ſponſis Seſamum: In Avibus vſ. 159. cum Chorus Avium dixiſſet: νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα, καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια· alter dicit: ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

Καὶ τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα. τοῦ πέους δὲ δεῖ.
ΤΡ. Ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν,
Ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ. ΘΕΡ. Τίς ἐσθ' αὕτη; τί φῄς;
ΤΡ. Αὕτη Θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες,
Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις ΘΕΡ. Ὦ δέσποτα,
Ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.

ΤΡ. Εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
Τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβών;
Οὗτος τί περιγράφεις; ΘΕΡ. Τὸ δεῖν' ἐς Ἴσθμια
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτὸς ἄγων.
ΘΕΡ. Ἐκεινοσὶ νεύει. ΤΡ. Τίς; ΘΕΡ. Ὅστις; Ἀριφράδης,
Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. Ἀλλ', ὦ μέλε,
Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλὴ, Πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν;
Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
Ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
Ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
Τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.

Διὰ

vs. 874. Βραυρῶνάδε] Scholia: Βραυρὼν, πόλις Ἀττικῆς ἐν ᾗ τὰ Διονύσια ἤγετο· καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον· *Brauron oppidum Atticae, in quo Dionysia siebant: & ebrii multa scorta rapiebant.*

Ibid. Ὑποπεπωκότες] Ita legendum pro ὑποπεπτωκότες. Scholiastes etiam innuit, ubi quasi exponitur μεθύοντες.

vs. 876. Πρωκτοπεντετηρίδα] Scholia. παρόσον διὰ πενταετηρίδος χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων· *Quatenus quinquennalia erant sacra illa Dionysiorum*, nempe in Braurone.

vs. 879. Οὗτος τί περιγράφεις;] Cum audiret servus, Trygaeum velle meretricem alicui servandam dare, statim cogitabat: o si mihi daretur! & oraturus erat; sed timebat repulsam; nec immerito: quis enim ovem lupo committat? itaque gestus edebat, quales solent meditabundi & solliciti. Scholiastes Eurip. ad Orestem vs. 631. ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΟΣ αὐτοῦ, καὶ διστακτικῶς ἔχοντος· καὶ ἀναλογιζομένου εἰ δεῖ ταῦτα ποιεῖν· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν τοῖς πράγμασι· *Quasi pede circumscribendo solum terrae & dubitet, atque secum reputet, an ista facienda sint. Id quod facere solent, qui in aliqua re dubii sunt & incerti.* Suavissime Aristaenetus Lib. I. Epist. 15. de puella aliquid magni petitura: ἀλλ' εἰς γῆν ὁρᾷ τὸ πρόσωπον, ὥσπερ τι συννοουμένη· [illegible] τὰς παρειὰς, καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰδοῦς ἀποκλίνασα, καὶ τῷ μὲν τῆς ἀμπεχόνης ἄκρῳ [illegible] τὸ πρόσωπον· τῷ δὲ [illegible] ἔστι δὲ ὅτε καὶ τοὔδαφος ΠΕΡΙΧΑΡΑΤΤΟΥΣΑ τῷ ποδί. ταῦτα δὲ τὰ τῶν αἰδουμένων ἐν δισταγμῷ σχήματα· [illegible] φωνῇ, [illegible] ὦ [illegible] &c. *Sed in terram spectabat vultus tuus, veluti cogitabundae; deinde inquiebas, rubore genas perfusa* [illegible], *vultum prae verecundia avertens, ac modo velis similitas*

Ceteraque omnia: *tantum* pene opus est.
TR. Age reddamus nunc Theoriam hancce
Senatui propere. SERV. Quaenam haec est *mulier*? quid ais?
TR. Haec Theoria est, quam nos aliquando
Subagitavimus in Braurone ebrii.
Vix potuit capi, hoc certo scias.
ô Quantam affert haec voluptatem quinto quoque anno!

TR. Eja, quis vestrum est justus? quisnam?
Quis hanc ad se receptam custodiet Senatui?
Heus tu, cur sic in gyrum pedem agis? SERV. Quiddam cogito: nimirum ad Isthmia
Tentorium occupo ad fovendum penem meum.

TR. Nondum dicitis vos, quis sit custoditurus: huc ades tu.
Deponam enim te in medium adductam.
SERV. Ille innuit. TR. Quis? SERV. Quis, *id rogas*? nempe Ariphrades,
Obsecrans ut ad ipsum adducatur. TR. Sed, ô bone,
Jus ejus lambendo hauriet irruens.
Agedum tu depone prius hanc supellectilem humi.
Senatus vosque Prytanes videtis Theoriam?
Spectate quanta bona vobis afferens tradam,
Ita ut statim possitis sustollentes crura
Hujus in sublime patrare sacra.
Hancce culinam videtis quam sit pulchra?

Propterea

fimbrias summis digitis apprehendens, modo extremam partem zonae circumversans, modo etiam terram circumacto pede signans, quales verecundantium & dubitantium sunt gestus; inquiebat itaque vix tandem, voce summissa: *annue, o Rex*, &c. In isto loco mutavi vulgatam scripturam, quae haec est: ἀλλ' εἰς γῆν [illegible] τὸ πρόσωπον [illegible].

vs. 879. Ἐς Ἴσθμια] Isthmiorum mentionem facit, quia de meretrice sermo est; erant autem plurimae meretrices Corinthi, quae in Isthmo est sita. Quid autem revera per Ἴσθμια hic, & σκηνὴν τῷ πέει intelligitur, facile cogitabit, qui consideraverit, quid sit Isthmus: *Aequora bina suis obtundunt fluctibus Isthmon*. Ovid. quo rupto Ionium Aegeo miscebitur.

vs. 885. Τὸν ζωμὸν αὐτῆς —— ἐκλάψεται] Quatenus Theoria est, festorum & sacrificiorum celebratio per ζωμὸν intelligitur, *jus culinarium*: sed quatenus meretrix, intelligitur ὁ [illegible], quam solebat Ariphrades ἐν ταῖς [illegible], ut de eo loquitur in Equitibus vs. 1282. Sequentia etiam, quae dicit de Theoria, duplicem habent sensum.

vs. 889. Ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη] „ Sic in Ecclesiaz. „ vs. 265. [illegible] τὰ σκέλη. Et Mar- „ tialis in hunc sensum dixit: *Tollunturque pedes*: ut & „ Nonius Atellanarum scriptor apud Nonium dixit: „ *Mammas teneas, pedes extollas*: quae obscoenitatis & „ nequitiae plena omnia. *Florens.*"

vs. 890. Ἀνάρρυσιν] Dies sacrificiorum ita dicitur.

vs. 891. Τὸν ἰπνὸν] Quatenus Theoria est [illegible] celebratio, ἰπνὸν est culina, ubi post sacrificium carnes coquuntur: quatenus meretrix, τὸ αἰδοῖον, quod monstrat.

Tttttt 2

Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπυκ' ἄρ'· ἐνταυθὶ γὰρ
Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.
Ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
Ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
Καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς,
Παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει.
Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε·
Ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
Ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
Περὶ ταῖσι καμπαῖσ' ἡνίοχοι πεπτωκότες.
Ἀλλ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
Ἴδ' ὡς προθύμως ὁ Πρύτανις παρεδέξατο.
Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
Ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
ΧΟΡ. Ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
ΤΡ. Ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
ΧΟΡ. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
ΤΡ. Φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.
ΧΟΡ. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
ΤΡ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος Ἀθμονεὺς ἐγώ,
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον,
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, Ὑπέρβολόν τε παύσας.

vs. 892. Κεκάπυκε] Scholiast. ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ διὰ τὰς τρίχας. Sic in Vespis vs. 1372. ubi simile spectaculum exhibetur; τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν ἐν μέσῳ; deinde alter: ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.

vs. 896. Παλαίειν] A ludis solemnibus ad ludos Venereos. Hinc Luciani Palaestra in Asino, quae ipsum docuit in lecto luctari.

Ibid. Τετραποδηδὸν ἑστάναι] Idem est quod in Lysistrata vs. 231. οὐ στήσομαι λέαινα.

vs. 900. Κέλης κέλητα παρακελητιεῖ] Horat. *Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.* In Vespis vs. 499. κἀμὲ γ' ἡ πόρνη — ὅτι κελητίσ' ἠξίουν, ὤργετο εἰ τὴν Ἱππίου τυραννίδα καθίσταμαι.

vs. 901. Ἅρματα] Pro σώματα, inquit Scholiastes.

Ibid. Ἀνατετραμμένα] In Ranis vs. 543. ἐν στρώμασι Μιλησίοις ἀνατετραμμένος κυνεῖν ὀρχηστρίδα.

vs. 902. Προσκινήσεται] „ Sic Lysistrata vs. 227. καινὰς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι. Id est, ut ait Martialis: *Nec motu dignabor opus* " Florens.

vs. 903. Ἀπεψωλημένοι] Glande veretri nudata.

vs. 907. Εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει] Prytanes introducebant eos, qui Senatum vellent convenire; sed id aegre faciebant gratis. Ex Scholiis.

vs. 908. Ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν] Ἐκεχειρία sunt *induciae*

ΧΟΡΟΣ,

Propterea etiam fuligine nigra eſt: iſthic enim,
Antequam bellum oriretur, Senatui ollae ſtabant olim.
Deinde ſtatim certamina licebit inſtituere
Pulcherrima, nobis hanc habentibus:
Humi luctari, quadrupedum ritu ſtare,
Unctisque juvenum more in pancratio,
Ferire, fodicare, ſimul pugnis & pene.
Poſt autem tertia die curſus equeſtres inſtituetis
Cum ſingulator ſingulatorem praevertet.
Currusque ſuper curribus everſi,
Flantes & ſpirantes motitabunt ſeſe;
Alii autem jacebunt recutiti
Aurigae lapſi circa flexus. (*circa metam, ubi flectendum erat.*)
Sed, ô Prytanes, accipite Theoriam.
Ecce quam libenter accepit *eam iſte* Prytanis.
At non faceres, ſi quid gratis introducendum *ad Senatum* fuiſſet tibi:
Sed vidiſſem te praetendentem vacationem. (*juſtitium.*)
CH. Certe bene meretur ci-
vis de omnibus ille, qui
Eſt talis, *qualis tu es.*
TR. Cum vindemiabitis, multo magis ſcietis qualis ſim.
CH. Nunc etiam id ſatis tu quidem oſtendis.
Servator enim omnibus ho-
minibus es factus.
TR. Tum demum id dices, cum ebibes vini novi poculum.
CH. Imo ſecundum Deos tibi ſemper primas deferemus.
TR. Sum enim ego Athmonenſis vir quantivis pretii,
Qui graviſſimis malis liberavi plebejam turbam,
Populumque agreſtem: quique Hyperbolum repreſſi.

ρίαν, & metaphorice feriae & vacationes quaevis; nunc alludit etiam ad *ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων*, ut dicit Scholiaſtes, id eſt, *habere aliquid (ſcil. munuſculi) in manibus, ab iis, qui* volunt introduci ad Senatum. Hinc etiam utitur verbo *ὑπέχειν* loco *προΐσχειν*, quaſi dicat: *ὑπέχοντα τὴν χεῖρα* ad accipiendum munus; ut ſupra vſ. 430. *ὕπεχε τὴν φιάλην*. ubi vide Notam. Prytanum *δωροδοκίαν* notat & in Thesmoph. vſ. 943. *πρὸς τὴν δεξιὰν, ἥν τις φυλὰξ κοίλην προτείνει, ἀγχίμων ἤν τις διδῷ. ἕτοιμον πρὸς τὸ λῆμμα*, ut loquitur Scholiaſtes, id eſt, *promte ſubjicientem manus ad accipiendum munus.*

vſ. 916. *φήσεις*] Mallem ita diſtinguere: *φήσεις. τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν*; hoc ſenſu: *Dices ſane*, ut ais te pro ſervatore me habiturum, cum erit vindemia; *quid vero tum dices, cum ebiberis vini calicem?* Alias, ſi illud *τί* pro indefinito accipiatur, erit *φήσεις τι δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν· Dices utique aliquid tale, cum* &c. Ceterum Athenaeus XI. p. 485. videtur ad hunc locum reſpexiſſe, cum inquit: *Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· τί δῆτα πυτίνης οἴνου κύλικα λεπαστήν*. ubi vitioſe *τί δῆτα πυτίνης*, pro *τί δῆτ' ἄν, εἰ πίνεις* &c. Infra vſ. 1351. *φήσεις γὰρ ὅταν ἐσθίῃς αὐτὸν τὸ πῖος πάλιν.*

vſ. 918. *Ἀθμονεὺς*] Supra vſ. 190. *Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς ἀμπελουργὸς δεξιός.*

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΧΟΡ. Ἄγε δὴ τί νῷν ἐνθένδε ποιητέον;
ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.
ΧΟΡ. Χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;
ΤΡ. Τί δαὶ δοκεῖ, βούλεσθε Λαρινῷ βοΐ;
ΧΟΡ. Βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
ΤΡ. Ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟΡ. Μὴ μή. ΤΡ. Τιή;
ΧΟΡ. Ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.
ΤΡ. Τὶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟΡ. Ὀΐ.
ΤΡ. Ὀΐ; ΧΟΡ. Ναὶ μὰ Δί'. ΤΡ. Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ'. ΧΟΡ. Ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς, οἴ.
ΤΡ. Εὖ τοι λέγεις. ΧΟΡ. Καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι·
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
ΤΡ. Ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
Ἐγὼ δὲ ποιήσω βωμὸν, ἐφ' ὅτου θύσομεν.
ΧΟΡ. Ὡς πάνθ', ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
ΤΡ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
ΧΟΡ. Ἐπείγετε νῦν, ἐν ὅσῳ
Σοβαρὰ θεόθεν
Κατέχει πολέμου
Μετάτροπος αὔρα.
Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
ΤΡ. Τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον, καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν,

Καὶ

vs. 928. Ταύτην χύτραις ἱδρυτέον] Subintellige ἀθάραν, aut φακῆν, aut ἐτνάριον, aut simile; solebant enim pultem coquere aut legumina, cum erigerent statuam aliquam aut aram, & id dicebatur ἱδρύειν χύτραις. Sic in Pluto vs. 1193. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν ἱδρυσόμεσθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε. ubi vide Notam.

vs. 924. Λαρινῷ βοΐ] „ Graecis λαρὸν & λαρινὸν dici„ tur τὸ ἡδὺ, quod placet ac gratum est: inde λαρι„ νὸν dictam: quod non simpliciter σιτίζεσθαι signi„ ficat, ut Athenaeus interpretatur; sed ἡδέως molliter „ & delicate. Epirotici boves Larini dicti, quos ad „ victimas impinguabant, ut docet Varro libro secun„ do de Re Rustica." Casaubonus ad Athenaeum IX. cap. IV. Graeci Grammatici a Larino quodam, aut a Larina, quae fuerit pagus aliquis Epiroticus, ita dictos boves istos putant.

vs. 925. Ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι] Ex vocabulo male ominatur, quia βοῒ & βοηθεῖν similia. Sic *Pernis pernicies veniet.* Plautus.

vs. 927. Θεαγένους ὑηνία] Iste videtur fuisse aliquis immun-

CHORUS, TRYGAEUS.

CH. Age quid jam deinceps nobis faciendum est?
TR. Quid aliud, nisi ut hanc dedicemus adhibitis ollis cum leguminibus.
CH. Ollisne, quasi Herma esset, qui *se vili sumtu dedicari* queritur?
TR. Quid ergo videtur? vultisne Larino bove?
CH. Bove inquis? nequaquam, ne necesse sit βοηθεῖν, succurrere.
TR. Num ergo porca pingui & magna? CH. Minime? TR. Cur?
CH. Ne fiat porcina Theagenis spurcitia.
TR. Quanam ergo ex ceteris *victimis* censes? CH. 'Οΐ· *ove.*
TR. *Itane oï, ove?* CH. Certe. TR. Sed est Ionica haec
Vox. CH. Oportune *sane*, ut, si in concione
Quis dixerit bellum esse gerendum, tum qui *illic* sedent,
Prae metu dicant Ionice οἶ! ô vae!
TR. Recte dicis. CH. Et sint cetera lenes;
Atque ita unus erga alterum erit animo agnino,
Erga socios autem multo mitiores *erimus.*
TR. Age adduc jam ovem:
Ego autem aram parabo, in qua sacrificabimus.
CH. *En* ut omnia, quae Deus vult, fortunaque secundat,
Procedunt ex sententia, aliaque aliis
Istorum oportuno tempore sese offerunt.
TR. Hoc utique satis apparet; nam ara, ecce, jam foris est.
CH. Festinate ergo, dum
Divino jussu vehemens
Cessat belli
Mutabilis aura.
Nunc enim deus palam
Res in melius refert.
TR. Canistrum adest, cum molis, ex corona, & cultro:

Ignis

immundus ut amica luto sus; hinc etiam in Vespis vs. 1178. dicit eum cum stercorario collocutum esse: ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος.

vs. 929. 'Ιωνικόν] Attici enim dicunt οἴν. Iones ὄϊν.

vs. 931. λέγει τις] Oratio haec parum sana: ἵνα λέγει τις. οἱ καθήμενοι λέγωσι. Si in antec. οἱ corripiendum est ant. ει. lego: 'Επειδάν γ'. οἱ ἐν τῇ 'κκλησίᾳ ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις (vel λέγοι τις) οἱ δέ. vel, si correptio fieri non potest, λέγοι, pro λέγει. ut sit λέγοι pro λέγοντος.

vs. 932. 'Οΐ] Hic jam est particula exclamantis & abhorrentis. Vult autem dicere: ut abhorreant a bello, nec assentiantur in concione bellum suadentibus.

vs. 945. μετάτροπος αὔρα] Euripides in Electra vs. 1147. 'Αμοιβαὶ κακῶν. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων· *Retributio fit malorum: mutatae spirant aurae domus.* Aeschylus in Persis vs. 947. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί· *Fortuna enim rursus mala in me conversa est.*

Καὶ πῦρ γε τουτί, κ' οὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
ΧΟΡ. Οὔκουν ἁμιλλήσεσθον;
Ὡς ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
Πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος· κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
Φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
Προσδώσετε δήπου.
ΤΡ. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα,
Περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπὶ δεξιά.
ΘΕΡ. Ἰδού, λέγοις ἂν ἄλλο, περιελήλυθα.
ΤΡ. Φέρε δή, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών·
Σεῖε σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
Καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν. ΘΕΡ. Ἰδού.
ΤΡ. Ἔδωκας ἤδη. ΘΕΡ. Νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
Τούτων, ὅσοι πάρεισι, τῶν θεωμένων
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
ΤΡ. Οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον. ΘΕΡ. Ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. ΤΡ. Ἀλλ' εὐχώμεθα.
Τίς τῇδε ποῦ ποτ' ἐστί; ΘΕΡ. Πολλοὶ κἀγαθοί.
Τοῖσι φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
ΤΡ. Τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; ΘΕΡ. Οὐ γάρ, οἵτινες
Ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί,
Ἐς ταυτὶ τοῦτ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.

ΤΡ. Ὦ σεμνοτάτη βασίλεια, θεὰ
Πότνι' Εἰρήνη,
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΘΕΡ.

vs. 449. Ποῖον τὸ πόλεμον] Quasi dicas: & ephippium & fraenum habeo; tantum equum non habeo, ἐν ἀνὴρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα. Neque hodie certe mactabitur illa ovis, etsi omnia ad facrificandum parata fint; ἀλλ' ἴσθι προσάγοις αὐτὸν προσήκοντα infra vs. 1020.

vs. 951. & seq. Χαῖρις —— ἄκλητος] Scholiastes ad Aves vs. 859. ubi etiam ad facrificium se parant, de isto Chaeride: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις· *Quasi ultro & invocatus accedat ad convivia.*

vs. 956. Τὸ κανοῦν λαβὼν καὶ τὴν χέρνιβα] In Avibus vs. 851. etiam in facrificio: παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

vs. 959. Δαλίον τόδ' ἐμβάψω] Suidas hic legit δαλόν. De eadem re loquitur Euripides in Hercule furente vs. 928. μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειε· *Cum autem torrem manu dextra sumturus esset, ut intingeret in aquam lustralem.* Locum citavit Kusterus ad Suidam. Idem autem Suidas monet scribi etiam δαλὸν in Comici loco.

vs. 962. Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν] Videtur facere

Ignis etiam *adeſt* iſte, nihilque niſi ovis nos remoratur.
CH. Itaque omni ſtudio feſtinandum vobis,
Nam ſi Chaeris vos viderit,
Accedet cantaturus tibiis invo-
catus; & certo ſcio vos ei
Flanti, ſeque ipſum fatiganti
Daturos aliquid.
TR. Agedum tu ſume caniſtrum & aquam luſtralem,
Atque circumi aram ocyus dextrorſum.
SERV. Ecce circumivi, aliud impera *jam.*
TR. Age torrem hunc *in aquam* immergam:
Tu concute ocyus: tu autem porrige molarum partem,
Ipſeque fac luſtreris, ubi hanc mihi tradideris:
Projice ſpectatoribus etiam κριθὰς (*bordea.*) FAM. En!
TR. Jamne dediſti? FAM. Ita, per Mercurium juro. jamque
Iſtorum, quotquot ſunt, ſpectatorum
Nemo eſt, quin habeat κριθὴν, (*mentulam.*)
TR. Mulieres non acceperunt. FAM. Sed ad veſperam
Dabunt eis viri. TR. Sed precemur.
Quis hic adeſt, ubinam eſt? FAM. Multi & boni.
Age demus illis; multi enim ſunt & boni.
TR. Iſtos putaſti bonos eſſe? FAM. Annon vero *boni?* qui
Cum tanta aqua a nobis perſuſi ſint,
In eundem iſtum veniunt & conſiſtunt locum.
Sed quam primum precemur, precemur jam.

TR. ô veneranda Regina, Dea
Honoranda Pax,
Domina chororum, domina nuptiarum,
Accipe ſacrificium noſtrum.

FAM.

facere Comicus, quod alias indecorum eſſe ait; nempe ſpartionibus riſum captare; nempe in Pluto vſ. 797. οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις προβαλόντ' ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν. Sed hoc loco admodum ſcite id facit, ludens in homonymia vocis κριθὴ, quae & hordei granum ſignificat, & membrum virile; nam lepidum eſt, cum dicit mulieres non accepiſſe κριθὴν, ſed fore, ut ſub veſperam eis dent viri.

vſ. 966. Ἀλλ' ἐς ἑσπέραν δώσουσι αὐταῖς] In Eccleſiaz. vſ. 1039. ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

vſ. 968. Τίς τῇδε] Scholia: σπένδοντες γὰρ ἔλεγον· τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστι; εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί· *In libamentis enim dicebant: quis hic? ſive quis adeſt? Deinde praeſentes reſpondebant per εὐφημίαν: Multi & boni*

vſ. 971. Ἡμῶν καταχεάντων ὕδωρ] Nempe ſaltatores ſive chorum perſudit aqua ridiculi cauſa; ut vult Scholiaſtes.

ΘΕΡ. Δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
Νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ', ἅπερ αἱ
Μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι,
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι·
Κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι.
Τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
ΤΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
Ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
Τρία καὶ δέκ' ἔτη.
Λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
Ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
θ' εἰς ἀλλήλους. μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.
Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
Σικύων πρώων, μήλων, ῥοιῶν,
Δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
Κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
Χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
Καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τένθαις πολλοῖς. κᾆτα Μελάνθιον
Ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν·

Τὰς

vs. 979. & seq. Μηδὲ ποίει γ' ἅπερ αἱ μοιχευόμεναι] In Ecclesiaz. vs. 1153. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν γε τρόπον προσεοικέναι.

vs. 982. usque 985. Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι &c.] Eadem fere sententia in Thesmophoriaz. vs. 804. ubi mulierum Chorus: κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖτε τὸ κακὸν θεᾶσθαι. κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ αὖθις παρακύψασαν ἰδεῖν.

vs. 992. Ἵνα σε Λυσιμάχην καλῶμεν] Nempe ut ex re nomen habeat. Sic in Lysistrata vs. 556. οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

vs. 1003. Κἀκ Βοιωτῶν] In Acharnensibus vs. 873. Boeotius homo interrogatus quid venum tulerit ad forum Atticum, dicit: ὅσ' ἐστιν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς· deinde varia recenset, quae inter magnus est avium numerus.

vs. 1007. Τυρβάζεσθαι Μορύχῳ] Cum dativo, ut ὠστίζεσθαι in Acharnensibus vs. 844. ubi etiam de turba in foro opsonantium: οὐδ' ὠστιεῖ Κλεώνυμος.

vs. 1008.

FAM. Accipe ô cariſſima,
Inquam, nec fac, quod
Adulterae faciunt.
Nam illae ſemiadapertis
Foribus proſpectant:
Et, ſi quis advertat ipſis animum,
Recedunt;
Deinde ſi abeat, proſpectant.
Iſtorum tu nihil fac in nos.
TR. Ne, inquam, *feceris*, ſed oſtende totam te ipſam,
Ut ingenuam decet, amatoribus
Nobis, qui tui *deſiderio* maceramur
Tertium decimum annum.
Diſſolve pugnas & tumultus,
Ut Lyſimacham te vocemus.
Compeſce ſuſpiciones noſtras,
Scitas, *inquam*, illas, quibus *adducti* nugas garri-
re *ſolemus* inter nos: & tempera nos
Graecos denuo
Amicitiae ſucco, & ignoſcendi voluntatem
Mitiorem admiſce mentibus noſtris.
Effice, ut forum noſtrum bonis *rebus*
Abundet, grandibus alliis,
Cucumeribus tempeſtivis, pomis, malis Punicis,
Laenis parvis in uſum ſervorum:
Et ex Boeotia ut videamus *multos*, qui ferant
Anſeres, anates, palumbes, trochilos:
Et Copaidum anguillarum ſportae ut veniant,
Utque circa has conferti nos
Opſonantes in turba luctemur
Cum Morycho, Telea, Glauceta, aliiſque
Helluonibus multis; deinde Melanthius ut
Veniat poſterior ad forum:

Illac

vſ. 1003. Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ] Morychi & Glaucetae helluonum ſimul meminit Plato Comicus apud Scholiaſtem noſtri Comici ad Nubes vſ. 109. ὦ θεῖε Μόρυχε, νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς, Καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας, Οἳ ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι· *O divine Moryche, in praeſenti enim es beatus: & Glaucetes illa pſetta, & Leogoras, qui vivitis jucunde nihil reputantes moleſtum.* In iſto loco male vulgo ſcribitur Μόρυχέ τε verſu primo; & ſecundo ἡ. Ceterum obſervandum, ut in eodem iſto loco Glaucetes vocatur *pſetta*, quod eſt piſcis genus; ita eundem vocari *cetum* a noſtro Comico in Theſmoph. vſ. 1062. Κάτω Γλαυκέτῃ βορὰ πρόκειμαι· quia eſt helluo piſcium. Morychi etiam tanquam helluonis piſcium noſter meminit Acharnenſibus vſ. 837. ubi anguillam dicit φίλην Μορύχῳ. De Telea vide in Avibus ad vſ. 169.

vſ. 1009. Μελάνθιον] Hunc ſupra vſ. 811. vocabat γοργόνα ὀψοφάγον, βατιδοσκόπον, ἰχθυολύμην.

Τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν·
Εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας·
Ὀλόμαν, ὀλόμαν ἀποχειρωθεὶς
Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
Ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', ἀχθομένοις ἡμῖν δίδου.

ΘΕΡ. Λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡ. Ἀλλ' οὐ θέμις. ΘΕΡ. Τιὴ τί δή;
ΤΡ. Οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
Οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε·
Χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
ΧΟΡ. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν
Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως,
Τά τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.
ΤΡ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
ΧΟΡ. Πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα
Ἐστὶ χρεὼν τόνγε σοφῇ δόκιμον
Φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ;
ΤΡ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει·
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
ΧΟΡ. Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
τις πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
Ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
Ζηλωτὸς ἅπασιν.

vs. 1011. Ὀτοτύζειν] Vide ad Aves vs. 1043.

vs. 1013. Ὀλόμαν ὀλόμαν] Haec ex Melanthii ipsius Medea, quam scripserit, esse oportet. Scholiastes affert locum ex Euripidis Medea: *ὦ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν.* Extat similior locus, Iphigenia Taurica vs. 153. *ὀλόμαν, ὀλόμαν· οὐκ εἴσ' οἶκοι πατρῷοι· οἴμοι φροῦδον γένος· Perii, perii! non est jam domus paterna: interiit genus.*

vs. 1014. Τὰς ἐν τευτλίοισι λοχευομένας] Sunt anguillae, quae betis involutae coqui solebant. In Acharnensibus vs. 894. de anguilla: *μηδὲ θανών ποτε σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.* ubi Scholiastes citat praesentem Comici locum.

vs. 1018. Οἶν] Ita omnes pristinae. Nupera τὸν ὗν male.

KO-

Illae autem venditae jam sint, & iste ejulet:
Deinde ex Medea sic lamentetur:
Perii, perii, postquam ex manibus elapsae mihi sunt *anguillae*
In betis delitescentes:
Et homines ut ejus malis gaudeant.
Haec, ô carissima, precantibus nobis da.

FAM. Cape cultrum: & scite, ut coquum decet, fac
Mactes ovem. TR. Sed fas non est. FAM. Cur?
TR. Nimirum Pax non gaudet caede,
Nec ara *ejus* cruentatur; sed intro aufer,
Macta, femoraque exemta huc effer:
Et sic ovis Praebitori servatur.
CH. Te jam oportet igitur foris manentem
Taleas huc reponere ocyus,
Et omnia, quae huc faciunt insuper.
TR. Nonne tibi vatum ritu videor cremium ponere?
CH. Quidni? quid enim te fugit, quod requiri possit
In sapiente viro? aut quid non pervides mente, quod
Pervidere oporteat illum, cujus probata est sapientia
Animi, & expromta audacia.
TR. Talea incensa Stilbidem urget:
Mensam etiam efferam, nec servo erit opus.
CH. Quis non lauda-
ret virum talem, qui
Multa perpessus, serva-
vit sacram urbem?
Quare nunquam non habebitur
Admirandus omnibus.

male. Nolebat enim Chorus, ut sus mactaretur supra vs. 927. sed ut ovis vs. 930.

vs. 1020. Ἀλλ' εἴσω φέρων θύσας &c.] Sic in Avibus vs. 1056. Sacerdos qui hircum mactaturus erat: ἀνύσαντ' ὑμεῖς ὡς τάχισθ' ἐντευθενὶ θύσατ' εἴσω τοῖς θεοῖς τὸν τράγον.

vs. 1026. Μαντικῶς] Scholia: οἱ γὰρ ἐκ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατὰ τὴν ἐπιστήμην τὴν ἑαυτῶν· *Nam ignispices, qui ex igne vaticinabantur, supponunt cremia, ad excitandam flammam, ex regulis artis suae.*

vs. 1031. Τὸν Στιλβίδην πιέζει] Stilbides fuit Hariolus celebris. Ludit autem in hujus nomine & verbo στίλβειν, *lucere:* apposite, quia ignis lucet, & ex igne vaticinabatur Stilbides.

ΚΟΡΩΝΙΣ ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ πζ'.

ΘΕΡ. Ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών·
Ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
ΘΕΡ. Ἰδοὺ πάρειμι· μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
ΤΡ. Ὄπτα καλῶς νυν ταῦτα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
Τίς ἆρα ποτ' ἐστίν; ΘΕΡ. Ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
Μάντις τίς ἐστι. ΤΡ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.
ΘΕΡ. Αὐτός γε πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὑξ Ὠρεοῦ·
Τί ποτ' ἆρα λέξει; ΤΡ. Δῆλός ἐσθ' οὗτός γ', ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΘΕΡ. Οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
ΤΡ. Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕΡ. Εὖ λέγεις.
ΙΕΡ. Τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηὶ, καὶ τῷ θεῶν;
ΤΡ. Ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ΙΕΡ. Ὅτῳ δὲ θύετ', οὐ φράσεθ'; ΤΡ. Ἡ κέρκος ποιεῖ
Καλῶς. ΘΕΡ. Καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
ΙΕΡ. Ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
ΤΡ. Ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. ΙΕΡ. Ἀλλὰ ταυταγὶ
Ἤδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡ. Πολλὰ πράττεις, ὅς τις εἶ.
Κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
ΙΕΡ. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. ΤΡ. Μεμνήμεθα.
ΙΕΡ. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον. ΘΕΡ. Ἢν φράσῃς. ΤΡ. Μὴ διαλέγου
Νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
ΙΕΡ. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. ΤΡ. Ἐς κεφαλὴν σοί.
ΙΕΡ. Οἵ τινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
Σπονδὰς πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
ΘΕΡ. Αἰβοῖ, αἰβοῖ. ΤΡ. Τί γελᾷς. ΘΕΡ. Ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡ.

vs. 1046. Οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης] Erat quidem Hierocles Hariolus, sed nullius pretii; propterea dicit eum tantum Hieroclem esse, quamvis gerat lauream Apollinarem, ut ceteri vates.

vs. 1047. Οὑξ Ὠρεοῦ] Urbs Euboeae.

vs. 1050. Κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν] Ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ, inquit Aiius apud Athenaeum III. p. 125. Non pigebit adscribere totum locum: [illegible] Ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ, [illegible]

vs. 1052. Καὶ τῷ] Ita recte Edd. pristinae, quod est καί τινι. Nuperae καὶ τῷ, id est, καί τινι. licet ut interrogatio.

vs. 1053. Ἀπὸ τῆς ὀσφύος] Versus ignem volve veru.

vs. 1058. Πολλὰ πράττεις] In Ranis vs. 228. ὦ πολλὰ πράττων.

vs. 1060. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται] Ad hunc morem facti

CORONIS VERSUUM LXXXVII.

FAM. Haec sunt peracta: cape femora haec & impone.
Ego vero ad exta & farra ferenda ibo.
TR. Mihi curae ista erunt; sed jam venisse te oportebat.
FAM. Ecce adsum: num cessasse tibi videor?
TR. Assato nunc ista probe. Etenim iste
Accedit lauro coronatus, nescio quis.
Quis ille tandem est? FAM. Quam arrogans videtur.
Vates aliquis est. TR. Non certe, sed Hierocles.
FAM. Ille ipse nimirum est ex Oreo sortilegus:
Quidnam dicet? TR. Satis apparet hunc
Adversaturum paci.
FAM. Minime, sed ad nidorem ingressus est.
TR. Adsimulemus quasi non videamus ipsum. FAM. Recte dicis.
HIER. Quodnam hoc sacrificium est, aut cui Deorum *institutitur?*
TR. Assato tu tacite, & *veru* a lumbo *tuo* remove.
HIER. Nonne dicetis, cuinam Deorum sacrificetis? TR. Cauda bene habet.
FAM. Bene sane, ô Diva Pax amica.
HIER. Age proseca nunc, & prosicias da.
TR. Praestat prius assare. HIER. Atqui haec
Jam sunt assata. TR. Nimis curiosus es, quisquis es.
Disseca. ubi mensa? libamentum cedo.
HIER. Lingua seorsim praeciditur. TR. Meminimus.
Sed scisne quid facias? HIER. Si dixeris. TR. Ne loquere
Nobiscum quicquam; Paci enim sacrificamus.
HIER. ô Miseri mortales & insipientes. TR. Id capiti tuo eveniat.
HIER. Qui prae stoliditate Deorum voluntatem non intelligentes
Foedera fecistis cum truculentis simiis.
FAM. Ha, ha, hae. TR. Quid rides. FAM. Faceti mihi videntur truculenti simii.

HIER.

sacrificiorum alludit in Avibus vs. 1701. κατὰ τῶν ἐγλωττογαστόρων κυνῶν —— ἡ γλῶττα χωρὶς χωρίς. Item in Pluto vs. 1111. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτου τέμνεται.

vs. 1061. 'Αλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον] Mutandae, ut in versione feci, personae.

vs. 1063. Ὦ μέλεοι] Ita incipit oraculum Atheniensibus datum, sub adventum Xerxis apud Herodotum Polymnia c. 140.

Ibid. Ἐς κεφαλήν σοι] „ Deprecatur in illius caput; „ & haec est apud Graecos deprecandi vulgaris forma. „ Alludit autem ad verba execrationis, quae habes „ apud Herodotum in *Euterpe*. Nam Aegyptii sacrifi- „ cantes, si quid vel sibi vel ipsi Aegypto mali pro- „ tendebatur, *vertatur*, aiebant; *in caput victimae*: Ἐς κεφα- „ λὴν ταύτην τραπέσθαι." *Florens.* Vide ad Plutum vs. 526. ubi ego etiam observavi ab isto ritu hanc formulam manasse.

vs. 1066. Ἠϊθέων χαροποῖσι πιθήκοις] Quia epitheton leonum imposuit simiis.

ΙΕΡ. Καὶ κέπφοι, τρήρωνες, ἀλωπεκίδεσσι πέποιθε,
Ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες. ΤΡ. Εἴθε σου εἶναι
Ὤφελεν, ὦ 'λαζὼν, οὑτοσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
ΙΕΡ. Εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Μηδὲ Βάκις θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτόν.
ΤΡ. Ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
ΙΕΡ. Οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
Ἀλλὰ τόδε πρῶτον. ΤΡ. Τοῖς ἁλσί γε πάττε ταυτί.
ΙΕΡ. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
Χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει·
Τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
ΤΡ. Ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
Ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζον;
Ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
ΙΕΡ. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
ΤΡ. Οὔποτε δειπνήσεις ἔτι λοιποῦ γ' ἐν Πρυτανείῳ,
Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
ΙΕΡ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ΤΡ. Ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
ΙΕΡ. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μηρία θεοῖσιν;
ΤΡ. Ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
Χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
ΙΕΡ. Οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
ΤΡ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,

Ὅς

vs. 1067. Ὦ κέπφοι] Proverbialiter de stolidis, quia talis est avis illa. Sic in Pluto vs. 913. ὦ κέπφε. Ab hac ave est etiam proverbium κέπφος ἁλίσκει, ut hic in Pace notat Scholiastes. Vide Erasmum.

Ibid. & seq. Ἀλωπεκίδεσσι πέποιθε, ὧν δόλιαι ψυχαὶ] Lacedaemonii intelliguntur, quorum pacem semper suspectam habebant Athenienses, supra vs. 216. κἂν ἔλθωσι οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι, ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθέως· Ἐξαπατώμεθα νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ ΠΕΙΣΤΕΟΝ. In Lysistrata vs. 631. καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἄνδρασι Λακωνικοῖς, οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι. De iisdem Euripides in Andromacha: Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια, quem locum citavi supra ad vs. 720.

vs. 1069. Οὑτοσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων] Nempe ut caro ista, quae assatur.

vs. 1070. Βάκιν] Bacidis oraculorum meminit in Equitibus vs. 123. & 998. item in Avibus vs. 963.

vs. 1072. Ἐξώλης ἀπόλοιο] Euripides in Medea vs. 277. πανώλης ὁ τάλαιν' ἀπόλλυμαι· *Prorsus perii misera.*

vs. 1076. Πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ] „ *Ante lupus tibi* „ *junget ovem.* De his inter quos insanabile dissidium. „ Consimili figura dixit Horatius: — *Sed prius Appu-* „ *lis jungentur capreae lupis.*" Erasmus.

vs. [illegible]. Ὡς ἡ σφονδύλη] Insectum esse foetidum apparet. φεύγουσα dicit, quia vult docere non esse festinandum. Ceterum observandum, quod dicit Scholiastes

HIER. Et gaveae, & columbae! num vulpibus creditis,
Quorum dolosa mens, dolosus animus? TR. Utinam fiat tuus
Pulmo tam calidus, ô jactator.
HIER. Nisi enim Nymphae Deae Bacin deceperunt,
Nec Bacis mortales, nec rursus Nymphae Bacin ipsum.
TR. Funditus pereas, nisi desinis Bacissare.
HIER. Non erat in fatis dissolvere vincula pacis.
Sed tunc primum. TR. Sale conspergenda haec sunt.
HIER. Nondum enim placet beatis diis,
Ut a bello desistamus, antequam lupus connubio sibi junxerit ovem:
Nam blatta fugiens pessime pedit:
Et latrator canis festinans caecos parit *catulos*.
Tamdiu non oportebat pacem factam.
TR. Quid ergo facere nos oportebat? num a bello non desistere?
Aut sortiri, utri ploraturi simus magis?
Cum liceat nobis pace facta Graeciae omni imperare.
HIER. Nunquam efficies, ut cancer incedat recte.
TR. Nunquam coenabis posthac in Prytaneo,
Neque postquam res peracta est, efficies deinceps quicquam.
HIER. Asperum erinaceum nunquam facies levem.
TR. Num imponere Atheniensibus aliquando desines?
HIER. Quo enim oraculo *adducti* sacrificastis Diis?
TR. *Illo* nimirum, quod optimum fecit Homerus, *cum inquit*:
Sic illi quidem inimica belli nube depulsa
Pacem acceperunt, & eam dedicarunt mactata victima.
Sed postquam femora combusta erant, visceribus pasti
Libabant poculis: ego autem dux viae eram.
Sortilego autem nemo dabat calicem fulgentem.
HIER. Haec non ad me pertinent; non enim hoc dixit Sibylla.
TR. At sapiens ille Homerus hoc profecto scite dixit:
Nec cognatos, nec legem, nec domum habet ille,

Qui

stes: ἄρχεται δὲ ἀσαφῶς λέγειν, τοὺς χρησμῳδοὺς μιμούμενος κατὰ τὸ τῶν χρησμῶν λοξόν. *Incipit autem obscure loqui, imitans sortilegos in obliquitate oraculorum.*

vs. 1078. Ἡ κώδων ἀκαλανθίς] Tintinnabulum vocat canem ob latratum. Nomen ἀκαλανθὶς ab αἰκάλλειν, *adulari*, derivat Scholiastes ad Aves vs. 873. ubi citat locum praesentem.

vs. 1081. Διακαυνιάσαι] A καῦνος, id est, κλῆρος, *sors*, ut inquit Scholiastes.

vs. 1083. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν] Alludit ad Fabulam Aesopicam. quo etiam Basilius in Epistola quadam: μήτε βιάζου τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν, ὥσπερ τις τὸν Αἰσώπου καρκίνον. *Neque calamum coge oblique incedere, ut cancrum Aesopicum.*

vs. 1084. Οὔποτε δειπνήσεις τὸ λοιπὸν γ' ἐν Πρυτανείῳ] Scholia: ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι μετεῖχον τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, δῆλον ἐκ τοῦ Λάμπωνος, ὃς τούτου ἠξίωτο. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἔσται πόλεμος· τούτου γὰρ μὴ ὄντος, οὐκ ἐκλήψεται ἐν τῷ δημοσίῳ οὗτος· ἐπὶ γὰρ πολέμου χρεία τῶν μάντεων. *Sortilegos victum habuisse publicum in Prytaneo, patet exemplo Lamponis, cui is honos habitus. Vult itaque Comicus dicere: non amplius erit bellum. Nam iste nihil accipiebat e publico, nisi belli tempore: tunc enim est usus aliquis vatum.* Vide etiam ad Nubes vs. 331.

vs. 1090. Ὡς οἱ μὲν] Versus Homerici.

vs. 1097. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος] Aristot. I. Polit.

Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ΙΕΡ. Φράζεο δή, μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Ἰκτῖνος μάρψῃ. ΤΡ. Τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου·
Ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
Ἔγχει δὴ σπονδήν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ΙΕΡ. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
ΤΡ. Σπονδή, σπονδή.
ΙΕΡ. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
ΤΡ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
ΙΕΡ. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡ. Σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
ΙΕΡ. Σπονδή. ΤΡ. Καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
ΙΕΡ. Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; ΤΡ. Οὐ γὰρ οἷόν τε
Ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
ΙΕΡ. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. Ἄλλως, ὦ τᾶν, ἱκετεύεις·
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Μετὰ νῷν. ΙΕΡ. Τί δ' ἔγωγε; ΤΡ. Τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
ΙΕΡ. Οὔτοι, μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
Ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
ΤΡ. Παῖε, παῖε τὸν Βάκιν. ΙΕΡ. Μαρτύρομαι.
ΤΡ. Κἀγώ γ' ὅτι πίθηξ εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
Παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
ΘΕΡ. Σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων,
Ἃ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι', ὦ θυηπόλε;
ΙΕΡ. Ἤκουσας, ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ;
ΘΕΡ. Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;

vſ. 1100. Ἰκτῖνος μάρψῃ] In Avibus vſ. 892. οὐχ ὁρᾶς ὅτι ἰκτῖνος εἰς ἂν τοῦτό γ' εἶχεν ἁρπάσας. ubi etiam de sacrificiis est sermo. Nempe aves rapaces insidiabantur altaribus subdialibus.

vſ. 1106. Ἀλλ' οὔπω] Verba Hieroclis supra vſ. 1075. in ipsum vertit.

vſ. 1109. Τὴν γλῶτταν] Linguam victimae.

vſ. 1112. Πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ] Sunt verba Hieroclis vſ. 1076.

vſ. 1114. Οὐ γὰρ ποιήσεις] Hoc etiam Hierocles supra vſ. 1083.

vſ. 1117. Τὴν Σίβυλλαν] Quia dixerat: οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

vſ. 1118. Ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ] Euphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p. 343. τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι; *Quis tam est solers, ut e medio rapiat ferventes cibos?*

vſ. 1119. Παῖε, παῖε τὸν Βάκιν] Ita vocat Hieroclem, quia Bacidis oracula jactabat assidue. Simile est illud: Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον· de quo Scholia ad Ranas vſ. 442. τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων Κορινθίων ἀπεστάλη πρέσβυς πολλάκις λέγων· ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὑμῶν ὁ Διὸς Κόρινθος· ἐπιμενεῖ τε ἐν αὐτῷ λέγων· οἱ δὲ Μεγαρεῖς —— εἰς ὀργὴν τραπέντες ἔλεγον, Παῖε παῖε, τὸν Διὸς Κόρινθον· καὶ παροιμία ἐπλήχθη ἐπὶ ταυτολεγόντων ἀεὶ, καὶ τὰ αὐτὰ πραττόντων· *Cum Megarenses defecissent a Corinthiis, missus est ab istis ad*

ΩΔΗ

Qui bellum amat horribile, publicam perniciem.
Hier. Vide, ne dolo aliquo mentem tuam decipiens te
Milvius prehendat. Tr. Istud tu *famule* cave;
Nam hoc metuendum extis est oraculum,
Infunde jam libamen, & de extis nonnihil trade.
Hier. Sed si haec vobis videntur facienda, & ego mihi ipsi ministrabo.
Tr. Libamen, libamen.
Hier. Infunde mihi etiam, & extorum partem porrige.
Tr. At nondum hoc placet beatis Diis:
Sed istud, ut nos prius libemus, tu autem abeas.
ô Diva Pax, permane nobiscum omni vitae tempore.
Hier. Affer *huc* mihi linguam. Tr. Tu vero tuam aufer.
Hier. Libamen. Tr. Haec etiam cum libamine accipe ocyus.
Hier. Nemone dabit mihi de extis aliquid? Tr. Non enim possumus
Nos prius dare, antequam lupus connubio sibi junxerit ovem.
Hier. Imo per genua te obsecro. Tr. Frustra, ô bone, supplicas.
Non enim efficies, ut levis fiat erinaceus asper.
Agite spectatores, adeste, comedite exta
Nobiscum. Hier. Ego autem quid? Tr. Sibyllam comede.
Hier. Per Tellurem juro, ut vos haec nunquam comedetis soli.
Sed rapiam vobis ea: in medio enim posita sunt.
Tr. Percute, percute Bacin. Hier. Testificor.
Tr. Et ego, te *nempe* esse helluonem & arrogantem hominem.
Percute ipsum baculo, & cohibe jactatorem illum.
Fam. Imo tu: ego autem ei pelles,
Quas per fallaciam accepit, adimam.
Nonne depones pelles, sacrificule?
Hier. Audivistine qui corvus venerit ex Oreo?
Fam. Nonne avolabis ocyus in Elymnium?

ad illos legatus, qui identidem dixit: non patietur istud fieri Corinthus Jovis Filius. Megarenses autem irati, dixerunt: Percute, percute Corinthum Jovis Filium. Et in proverbium abiit, de iis, qui eadem semper dicunt & faciunt.

vs. 1121. Ἐπίχει] In Ecclesiaz. vs. 318. ἐπεῖχε κρέας. In Lysistrata vs. 493. εἰ ἐπιχεῖτε ταῖς ἀρχαῖς.

vs. 1123. Ἐκβολβιῶ] „ Translatum a cepis & bulbis, „ qui ut legantur, effodiuntur. Dixit ergo ebulbitare „ pro effodere." Florens ex Scholiis.

vs. 1124. Οὐ καταθήσεις τὰ κῴδι', ὦ θυηπόλε] Videtur *sacerdos* aliquis adfuisse καλὰ τὰ κατάρχεσθαι, ut in Ranis vs. 297. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ'. nam ibi etiam nusquam alias apparet adfuisse sacerdotem: sic etiam in Avibus vs. 658. servos compellat, quos nemo antea putasset adfuisse. Iste itaque sacerdos pelles quasdam videtur habuisse, nempe quas ex sacrificiis alicubi acceperat; pelles enim victimarum sacerdotibus cedebant, vide ad Plutum vs. 1186. Has pelles jubet eum deponere. Florens putat Hieroclem vatem hic vocari θυηπόλον. cui nolo repugnare nimis.

vs. 1125. Ἐξ Ὠρεοῦ] Unde erat ipse Hierocles, vs. 1048.

vs. 1126. Οὐκ ἀποπτήσει] Quasi ipse sit corvus ille. Elymnium autem dicitur esse locus in Euboea, in qua etiam erat Oreum, unde Hierocles erat.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ.

ΧΟΡ. Ἥδομαι, ἥδομαι,
Κράνους ἀπηλλαγμένος,
Τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
Μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
Οὐχ ἑαῖς τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ᾖ
Δανότατα τοῦ θέρους
Ἐκπεπρισμένα·
Κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
Χ' ἅμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν,
Τῆς γυναικὸς λουμένης.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ γ'.

ΧΟΡ. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
Τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι, τί τηνικάδε δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη,
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
Ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
Τόν τε Μάνην ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου.
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ πάρδακον τὸ χωρίον·
Κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω.

Ἦν

vſ. 1129. *Τυροῦ τε καὶ κρομμύων*] Qui eſt cibus militum: intelligit autem per haec bellum.

vſ. 1131. *Διέλκων*] Ariſtophanes in Γεωργοῖς apud Stobaeum 53. *Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ ζεῦγος βοεικόν· εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο σκάψαντ' ἀποκλάσαι, καὶ λουσαμένῳ ΔΙΕΛΚΥΣΑΙ τῆς τρυγὸς* *O Pax opulenta, bovumque jugum, utinam mihi a bellis liberato liceat —— loto potare muſtum.* Sic & ſimplex verbum de *exhauriendis* poculis uſurpatur, in Equitibus vſ. 107. ἕλκ' ἕλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου. ubi vide Notam. Vide & ad Acharnenses.

vſ. 1133. *Οὐχ ἑαῖς*] Corruptum, ut & alii jam viderunt. Lego ἐκκέας· Heſychius: ἐκκέας, ἐκχέας. Ita autem ibi legendum; non ἐκκέας; ut ordo vocum indicat.

ODE ET STROPHE COLORUM XIII.

CH. Laetor, laetor
Quod carere licet casside,
Et caseo, & caepis.
Non enim delector praeliis:
Sed delector, si apud ignem perpotem
Cum charis sodalibus,
Comburens ligna, quae fuerint
Aridissima, aestivo tempore
Exsiccata:
Et in carbonibus torrens cicer,
Fagumque in ignem immittens,
Et simul Thrattam subagitans,
Dum conjux lavat.

EPIRRHEMA VERS. XVI. ET COLOR. III.

CH. Nihil enim jucundius est, quam si sementis jam facta sit,
Deusque mox eam irriget, atque aliquis vicinorum sic dicat:
Dic mihi, quid jam facimus, ô Comarchida?
Mihi quidem potare placet, dum Deus juvat *sata.*
Sed frige, conjux mea, tres choenices phaselorum,
Et nonnihil tritici admisce eis, atque aliquot ficus deprome.
Vocet Syra Manen ex agro.
Quandoquidem non licet pampinare hodie:
Neque repastinare, cum ager sit udus.
Et a me (*e domo mea*) ferat aliquis turdum illum & fringillas duas:
Erat

dicat. Aeschylus in Agamemnone vs. 858. Ἤτοι κάεντες, ἢ τεμόντες· *vel urentes, vel secantes.* Bisetus apud Nostrum legit Εὐ κίας. sed contra metrum, ut ex antistropha apparet. Poterat Εὖ κίας.

vs. 1142. Κωμαρχίδη] Unus ex Choro. Sic in Vespis vs. 233. aliquis ex Choro nominatur.

vs. 1143. Τὸ θεῖν δρᾶν τε καλῶς] Mox [illegible] κώμαρχος τῷ θεῷ [illegible].

vs. 1145. Τὸν Μανῆν] Manes servile nomen, ut & Syra.

vs. 1148. Τυντλάζειν] Scholia: [illegible] γὰρ ὁ πηλός· [illegible] *Lutum calcare: τύντλος enim lutum: nunc pro glebas frangere.*

Ibid. Παρ[illegible]] Scholia: [illegible] γὰρ Σιμωνίδης καὶ Ἀρχίλοχος.

Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα,
Εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
Ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα, κἀκυδοιδόπα.
Ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
Μυρρίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
Χ' ἅμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
Τοῦ θεοῦ τἀρώματα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
Ἄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη·
Τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύει·
Τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνον-
τ'· εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
Ἐσθίω, κἀπέχω,
Χ' ἅμα φήμ', ὧραι φίλαι, καὶ
Τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
Κᾆτα γίγνομαι παχὺς
Τηνικαῦτα τοῦ θέρους.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ'. ΚΑΙ ΚΩΛ. γ'.

Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
Τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,

Ἣν

Vs. 1155. Τῆς αὐτῆς ὁδοῦ] Nicostratus Comicus apud Athenaeum XIII. p. 587. ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀ[illegible] [illegible] αὐτὴν κέλευε. *Tum eadem via ad [illegible] profecta, stragula ipsam mittere jube.*
Ibid. Χαρινάδην] Hoc nomen proprium occurrit & in Vespis vs. [illegible]
Vs. 1159. Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας ᾄδῃ] In Avibus vs. 1095. ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑπ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ. Est autem ἀχέτας pro ἠχέτης. Hesiodus: ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδήν. *Quando scolymus floret, & sonora cicada in arbore sedens argutam fundit cantionem.*
Vs. 1164. φῖτυ] Aeschylus in Eumenidibus vs. 914.

Erat & colostrum domi, & quatuor frusta carnis leporinae:
Nisi aliquid ex iis felix extulit vesperi.
Sane strepitus erat intus, & nescio quis tumultus.
Ex illis *inquam quatuor frustis* fer nobis tria, puer, & unum da patri:
Myrtos fructiferas pete ab Aeschinada.
Simulque (eadem est via) Charinaden aliquis vocet,
Ut potet nobiscum;
Dum benefacit & incrementum dat
Deus frugibus.

ANTODE ET ANTISTROPHE COL. XIII.

Quando cicada
Cantat suavem suam cantilenam,
Laetor spectans
Lemnias vites,
An jam maturescant:
Nam fructum suum mature producunt.
Laetor etiam intuens grossum tumescentem: deinde cum est maturus,
Comedo, & ori ingero:
Simulque dico, ô grata tempora! &
Nonnihil thymi terens misturam bibo;
Deinde fio pinguis
Aestivo tempore.

ANTEPIRRHEMA VERS. XVI. ET COL. III.

Magis *laetor haec videns*, quam si intuear centurionem Diis inimicum,
Tres cristas habentem, & rubram galeam acutam admodum,
Quam

στέργω γὰρ ἀνδρὸς φίτυ ποιμένος δίκην· *Dilige enim viri germen pastoris instar.* Idem in Prometheo vs. 233. —— αἰστώσας γένος Τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον· *Deleto ipso genere universo, volebat aliud novum producere.* & alibi apud eundem. Ex Scholiis ad Sophoclem in Ajace vs. 1305. φιτύει τὸ σπείρει, φυτεύει· ὃ παρήχεται ἀπὸ τοῦ φίτυς ὁ πατήρ. docet etiam ibi jota esse locum.

vs. 1167. Κἀνίσχω] Pro καὶ ἐπίσχω, quod Scholiastes exponit: τὸ στόματι προσάγω, *ori admoveo.* citatque locum Homeri: Ὄψυ ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών. Sed vide supra vs. 1121

vs. 1172. Μᾶλλον] Ἀπὸ κοινοῦ, ἥδομαι ex vs. 1161.

vs. 1173. Τρεῖς λόφους ἔχοντα] In Acharnensibus vs. 964. πάλλων κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

Ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν.
Ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
Κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών,
Τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος·
Ἡνίκα δ' ἂν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
Τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
Ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς· αὔριον γ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος.
Τῷδε σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών.
Εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
Εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεῖ τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.
Ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι· τοὺς δ' ἐξ ἄστεος
Ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
Ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
Πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
Ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ, ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΡΥΞΟΟΣ, ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ, ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΤΡ. Ἰού, ἰού.
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
Ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
Καὶ τῶν λαγῴων πολλά, καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡ.

vſ. 1174. Βάμμα Σαρδιανικόν] Plato Comicus apud Athen. II. c. 9. Καὶ φοινικίσι Σαρδιανικαῖς κοσμησάμενοι κατακείνται. ubi vide Casaub. In Acharn. vſ. 112. ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

vſ. 1177. Ξουθὸς ἱππαλεκτρυών] In Ranis vſ. 957.

vſ. 1178. Τοὺς λόφους σείων] Aeſchylus in Septemthebana vſ. 390. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει κράνους χαίτωμα· *Tres ambroſas criſtas quatit, quae ſunt caſſidis capillitium.*

vſ. 1180. Τοὺς μὲν ἐγγράφοντες] Hanc rem tangit etiam In Equitibus vſ. 1366. ἔπειθ' ὁ πλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται, ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται.

Ibid. Ἄνω κάτω] *Suſque deque, temere.* In Equit. vſ. 862.

vſ. 1182. Τῷδε σιτί'] Viaticum.

Ibid. Ἤδειν] Scholia: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ᾔδει. ὡς τό, Ὁ δὲ θεὸς ὑμῶν ὁ πρότερον. *Attice pro* ᾔδει. *ut illud:* ὁ δὲ θεὸς ὑμῶν ὁ πρότερον. nempe in Pluto vſ. 696.

vſ. 1183. Πρὸς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Πανδίονος] Scholia: εἷς ἐστι τῶν δώδεκα ἀνδριάντων, ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι, καὶ τὰ κηρύγματα. Εἶδεν οὖν, φησί, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐγγεγραμμένον τῷ ἀνδριάντι τοῦ Πανδίονος· *Una eſt ex XII. columnis, in quibus militum nomina ſcribebantur, & edicta. Vidit igitur, inquit, ſuum ipſius nomen inſcriptum Columnae Pandionis.* Illae columnae dicebantur ἀνδριάντες τῶν ἐπωνύμων, & aliquando ſimpliciter οἱ ἐπώνυμοι. vſ. 1184.

Quam ipse tinctam esse ait colore Sardianico;
Si autem forte pugnandum ipsi sit habenti talem galeam,
Tunc ipse tingitur colore Cyzicenico;
Et fugit primus tanquam fulvus Equogallus,
Cristas concutiens: ego autem sto retia servans.
Quando autem domi sunt, intolerabilia faciunt;
Dum alios inscribunt in catalogum, alios temere
Delent, bis aut ter. Cras ad expeditionem proficiscemur;
Huic cibus non est emtus; non enim sciebat, *cum domo* egrederetur, *se profe-*
Deinde ante columnam Pandionis consistens *(cturum,*
Videt se ipsum *(nomen suum in catalogo)* & incertus, torveque tuens currit,
quantum potest.
Tales sunt in nos agricolas; in urbanos autem
Non item, illi Diis atque hominibus invisi armorum abjectores:
Pro quibus mihi poenas dabunt, si Deus volet.
Multis enim injuriis me jam affecerunt,
Qui domi quidem sunt leones,
In praelio autem vulpes.

TRYGAEUS, FALCARIUS, CRISTARIUS, LORICARIUS, TUBIFEX, HASTARIUS, GALEARUM VENDITOR, SERVUS LAMACHI, SERVUS CLEONYMI.

TR. Io! Io!
Quanta multitudo venit ad nuptialem coenam!
Cape *has cristas*, & iis mensas deterge.
Si quidem jam nullus usus earum est amplius.
Deinde infer placentas, & turdos,
Et plurimam leporinam, & panes.

FALC.

vs. 1184. Ἔθει τὸ κακόν] Vel nominativus est, hoc sensu: *currit perditus:* licet enim ita dicere per appositionem: κακὸς τὸ κακόν. ut in Lysistrata vs. 813. περιεσκολοπισμένος ἰδεῖν τὸ κακόν. Vel accusativus, constructus cum βλέπων· ut βλέπων τὸ κακὸν dicatur, quemadmodum βλέπων τὸ δεινὸν in Ranis vs. 594.
Ibid. Ὀρθὸν] Scholia: ὀρθὰ βλέποντα καὶ ταραττόμενον. Dicitur autem, ut βλέπων νάπυ in Vespis vs. 453.
vs. 1186. Ῥιψάσπιδες] Παρ' ὑπόνοιαν pro ῥίψοπλοι.
vs. 1187. Ὧν ἔτ' ἐμοὶ δώσουσι δίκην, ἢν θεὸς θέλῃ] Lesbonax Protreptico: ὑμεῖς, ἐὰν θεὸς θέλῃ, δίκην αὐτοὺς ἐκτίσετε· *Vos, si deus volet, poenam ipsis irrogabitis.* Euripides in Medea vs. 803. ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην· *Qui nobis deo volente poenas dabit.* Idem in Troadibus vs. 867. Κεῖνος μὲν ἂν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην· *Sed ille quidem, diis faventibus, jam mihi poenas dedit.*
vs. 1189. Οἴκοι μὲν λέοντες] Scholia: παροιμία, παρὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας. Οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες· *Proverbium, de illis Laconibus, qui in Asia rem infeliciter gesserant. Domi leones, in Epheso Lacones.* Alciphron Lib. II. Epist. 1. quae est Lamiae Meretricis ad Demetrium: καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες· *Maximeque invisi illi Lacones, ut videantur viri esse, qui fuerint in Epheso vulpes.* ubi videri possunt quae notavi.
vs. 1191. Ἰοὺ ἰοὺ ὅσον τὸ χρῆμα] In Nubibus vs. 1.
vs. 1193. Ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτί] Dat ei galeam. Infra vs. 1217. ἐν' ἀποκαθαίρω τὰς τραπέζας τουτοί.

ΔΡ. Ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. Ἀνθρακίζω κίχλας.
ΔΡ. Ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅς ἡμᾶς τὰ 'γαθὰ
Δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου·
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
Ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
Ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε,
Καὶ τοῦδ' ὅ, τι βούλει· προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου.
Ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεσθα κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
ΤΡ. Ἴθι νῦν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
Ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.
ΛΟΦ. Οἴμ', ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.
ΤΡ. Τί δ' ἐστιν, ὦ κακόδαιμον; οὔτι που λοφᾷς;
ΛΟΦ. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
Καὶ τουτουί, καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.
ΤΡ. Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
ΛΟΦ. Αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡ. Ὅ,τι δίδωμ' αἰσχύνομαι·
Ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
Δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
Ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
ΛΟΦ. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας.
Κρεῖττον γὰρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
ΤΡ. Ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω·
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
ΘΩΡ. Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
Ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;
ΤΡ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσῃ ζημίαν.
Ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
Ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ.
ΘΩΡ. Παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

ΤΡ.

vs. 1196. ΔΡ.] Venit δρεπανουργός. Falcium faber. Supra vs. 547. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς, ὡς ἥδεται.

vs. 1197. Ὃς ἡμᾶς τὰ 'γαθὰ] Malem, ὅσ' ἡμῖν pro ὅσα. ut sit: *Quanta bona in nos contulisti*

vs. 1199. Οὐδὲ κολλύβου] Scholia: εἶδος εὐτελοῦς νομίσματος, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀβολοῦ· *Collybus species est vilis numismatis. Sic autem dicit pro, nec obolo.*

vs. 1204. γ' ἄρ'] Ita Edd. Miror quod in omnibus, cum non nisi γὰρ requiratur.

Ibid. Ἀπεδόμεσθα] Omnes Edd. ἀπεδόμεθα, contra metrum.

vs. 1209. ΛΟ.] Λοφοποιός. Cristarum artifex. Supra vs. 543. ἑτεροι γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς τίλλοντ' ἑαυτόν.

Ibid. Προθέλυμνόν μ' ἀπώλεσας] In Equitibus vs. 524.

ἔρριψα

FALC. Ubi Trygaeus eſt, ubi? TR. Coquo turdos.
FALC. O cariſſime Trygaee, qui bene de nobis
Meruiſti, poſtquam pacem feciſti; nam antehac
Nemo emiſſet falcem vel collybo;
Nunc autem quinquaginta drachmis vendo:
Iſte autem ternis drachmis cados in agros.
Sed, ô Trygaee, & ex falcibus accipe,
Et ex iſtis quantum voles: gratis enim accipies ea,
Ex quibus venditis lucrum cepimus.
Dona haec tibi ferimus ad nuptias.
TR. Agite ergo, depoſitis iis apud me, ingredimini
Ad coenam ocyus; etenim iſte
Armorum inſtitor indignabundus accedit.
CR. Hei mihi, Trygaee, quam me funditus perdidiſti!
TR. Quid eſt, infortunate, num criſtas habes multas?
CR. Perdidiſti meam artem & victum,
Hujusque, & illius haſtarum fabri.
TR. Quid pretii deponam tibi pro iſtis duabus criſtis?
CR. Quid das ipſe? TR. Quid dem *id rogas?* pudet *dicere*;
Sed tamen quia nodus multo labore conſtat,
Darem pro iis tres choenices ficuum,
Ut iſto menſam detergam.
CR. Intra ergo, & fer ficus.
Satius enim eſt, ô bone, quam nihil accipere.
TR. Aufer, aufer eas hinc in malam rem.
Pili eis defluunt, nihili ſunt hae criſtae.
Nec una ficu eas emerim.
LOR. Hac autem lorica decem minis aeſtimata
Affabre facta, quid faciam miſer?
TR. Haec quidem nequaquam tibi damno erit.
Sed da eam mihi eodem pretio, quo tibi conſtitit.
Nam ad id apta eſt, ut quis in eam exoneret alvum.
LOR. Deſine contumelia afficere meas merces.

TR.

ἐκόπτε τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τὰς ἰχθῦς ἐτρεβλώματο. Idem eſt τρίβων. in Ranis vſ. 595. τρίβων —— κάκιστ' ἀπολοίμην.

vſ. 1210. Λοφᾷς] Finxit verbum ſimile illis, quae ſignificant ſpecies quasdam morborum, ut ὀδυνᾷ, σπληνιᾷ, λιθιᾷ, χαλαζᾷν. Quod poſterius occurrit etiam apud Comicum in Equitibus vſ. 380. Significat autem multitudinem criſtarum. Ex *Scholiis*.

vſ. 1217. Ἵν' ἀπομάξωμαι τὴν τράπεζαν] Supra vſ. 1192.

vſ. 1224. Ἐνημμένον] Ab ἐνάπτομαι, *induo*. Videtur autem loricae ſuperinductum, aut intus ſubductum fuiſſe corium.

vſ. 1225. Ποιεῖν ζημίαν] In Pluto vſ. 1125. ἐστιν αὐτοῖς ζημίαν.

ΤΡ. Ὧν παραθέντι τρεῖς λίθους ἐν δεξιοῖς.
ΘΩΡ. Ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ', ὦ μαθέστατε;
ΤΡ. Τῇδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
Καὶ τῇδ' ἅμ'. ΘΩΡ. Ἀμφοῖν δῆτ'. ΤΡ. Ἔγωγε, νὴ Δία,
Ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
ΘΩΡ. Ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
ΤΡ. Ἔγωγε, νὴ Δί', ὦ 'πίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
ΘΩΡ. Ἴθι δὴ 'ξένεγκε τ' ἀργύριον. ΤΡ. Ἀλλ', ὦ 'γαθὲ,
Θλίβει τὸν ὄρρον· ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
ΣΑΛΠ. Τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
Ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
ΤΡ. Μόλιβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
Ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
Γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
ΣΑΛΠ. Οἴμοι καταγελᾷς. ΤΡ. Ἀλλ' ἕτερον παραινέσω·
Τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον·
Ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
Πλάστιγγα πρόσθες, χαὐτό σοι γενήσεται
Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
ΚΡ. Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὅς μ' ἀπώλεσας,
Ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε.
Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
ΤΡ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.
Ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
ΔΟΡ. Οἴμοι, ὦ κρανοποιέ, ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
ΤΡ. Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. ΚΡ. Ἀλλὰ τί
Ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ, τι τις χρήσεται;
ΤΡ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
Ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
ΚΡ. Ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ. ΤΡ. Μηδαμῶς· ἐπεὶ
Τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
ΔΟΡ. Πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡ. Εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,

Λάβοιμ'

vſ. 1229. Παραθέντι τρεῖς λίθους] Ad tergendum podicem. Ex Scholiis: καὶ γὰρ παροιμία. Τρεῖς εἰσιν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι, Ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες. *Nam proverbium eſt: tres lapides ſufficiunt podici tergendo, ſi fuerint aſperi; ſi autem laeves, quatuor.* Lapidibus uti ſolitos ad eam rem patet etiam ex Pluto vſ. 817.

vſ. 1231. Θαλαμιὰς] Proprie navis foramen quoddam eſt.

vſ. 1233. Ἵνα μή γ' ἁλῶ] Curatores triremium cogebantur tot remiges conducere, quot eſſent navis foramina remis exerendis. Saepe autem, ut ſtipendia remigum lucri facerent, unum alterumve foramen obturabant & celabant. Hos tangit hic Comicus.

vſ. 1238. Θλίβει τὸν ὄρρον] Pro θλίβει τὸν ὦμον. Imitatur enim eos, qui, quaſi empturi, induunt loricas experiundi cauſa, an etiam quadrent: deinde ſi emere nolint, praetexunt cauſam: *quia humerum premat.* ex Scholiis.

vſ. 1239.

TR. Hoc modo appositis tribus lapidibus: annon commode?
LOR. Qua vero parte terges nates, homo ineptissime?
TR. Hac immissa manu per foramen, quo brachium exeritur,
Et simul hac etiam. LOR. Ergo ex utraque parte? TR. Ita inquam,
Ne celasse navis foramen deprehendar.
LOR. Ergone super vase decem minarum sedens cacabis?
TR. Ita inquam, ô perdite. putasne vero
Me venditurum podicem meum vel mille drachmis?
LOR. Agedum effer argentum. TR. Sed, ô bone,
Podicem premit: aufer, non emam.
TUB. Quid igitur hac tuba faciam,
Quam ego aliquando emi sexaginta drachmis?
TR. Plumbum si infundas in hanc cavitatem,
Deinde si superne virgam immittas oblongam,
Fiet tibi cottabus *ex ea* illius generis, qui huc illuc aguntur.
TU. Hei mihi, derides *me*. TR. Sed aliud consilium dabo:
Plumbum quidem, ut dixi, infunde,
Ex hac autem parte funiculis aptatam
Lancem adde, & plane tibi fiet illud, quo possis
Ficus in agro servis tuis appendere.
GAL. O implacate Daemon, qui me perdidisti,
Cum pro istis ego aliquando dedi minam.
Et quid jam faciam? Quis enim eas emet?
TR. Abi & vende eas Aegyptiis;
Sunt enim utiles ad metiendam syrmaeam.
HAST. Hei mihi, ô galearum faber, quam misera est nostra conditio!
„ TR. Huic quidem nihil evenit mali. GAL. Quid ergo est?
„ TR. Adhuc poterit quis uti galeis.
„ Si hujuscemodi ansas discat *hic* facere,
Multo pluris eas vendet quam nunc.
GAL. Abeamus, ô hastarum faber. TR. Nequaquam; quia
Ab hoc ego hastas istas emam.
HAST. Quantum ergo das? TR. Si secentur in duas partes;

Acci-

vs. 1239. ΣΑ.] In indice Personarum hujus fabulae est, Σαλπιγγοποιός. Sed videtur potius esse σαλπίγγων κάπηλος propter verbum ἐπρίάμην sequenti versu.

vs. 1247. Κἀντὸ σοι] Ita scribo. Ed. nupera κἀντῷ σοι contra metrum. Aldina κἀντὸς σοι, nec non Junrina & Bruhachii; Farrei vero αὐτός σοι.

vs. 1253. Συρμαίαν] Quia Aegyptii saepe Syrmaea utuntur ad purgationem alvi, ut testatur Herodotus in Euterpe. Hinc etiam Comicus in Thesmoph. vs. 864. vocat eos μελανοσυρμαῖον λεών.

vs. 1256. Ἔτ' ἐστι] Potest quidem & haec distinctio Personarum tolerari; sed tamen aliter distinxi in versione.

vs. 1257. Τοιαυτασί] Ita omnes Edd. pristinae; nupera τοιαυτασί. Ostendit ei, quales ansas debeat facere galeis, ut earum sit aliquis usus; nempe aurem ei praebendens, ut ex iis fiant cadi, quorum ansae dicuntur ὦτα. Scholia: ὦτα τοῖς κράνεσιν, ἵνα γίνονται κάδοι· καλοῦνται δὲ τὰ ὦτα αὐτῶν.

Λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
ΔΟΡ. Ὑβριζόμεσθα· χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδών.
ΤΡ. Νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
Ἅττ' ᾄσεται, προαναβάληται, μοὶ δοκεῖ.
Ἀλλ' ὅ, τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
Αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
Π. Λ. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. ΤΡ. Παῦσαι
Ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
Εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Π. Λ. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
ΤΡ. Ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;
Π. Λ. Ἔνθαδ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
ΤΡ. Ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει, νὴ τὸν Διόνυσον,
Οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Π. Λ. Ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷστισι χαίρεις.
ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
Ἄριστον προτίθεντο, καὶ ἅττ' ἥδιστα πάσασθαι.
Π. Λ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
Ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ΤΡ. Εἶεν, ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κᾆτ' ἤσθιον
Ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
Π. Λ. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. ΤΡ. Ἄσμενοι.
Π. Λ. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ΤΡ. Κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις·
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
Π. Λ. Ἐγώ; ΤΡ. Σὺ μέντοι νὴ Δί'. Π. Λ. Υἱὸς Λαμάχου.
ΤΡ. Αἰβοῖ·
Ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ ἦς
Ἀνδρὸς βουλεμάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
Ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών.
Ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;

Ἆσον

vs. 1269. Π. Λ.] Παῖς Λαμάχου. Filius Lamachi. Scholia latine conversa. Nihil elegantius hac inventione. Duos enim sistit pueros cantantes, ut occasionem habeat perstringendi horum patres: alterum tanquam bello nimis deditum; alterum tanquam timidum, quive clypeum abjecerit. Primo ita fecit cantantem Bello dediti filium. Et videsis quam congruas res illi tribuerit. Est autem istud ex Epigonis Antimachi, νῦν δ' αὖτ' &c.

vs. 1270. Ὁπλοτέρους] Scholia: παρὰ τὸ ὅπλον παίζει· Alludit ad vocem ὅπλον, arma.

vs. 1272. Οἱ δ' ὅτε δὴ] „Versus Homeri ex Iliados „ ζ. Bisetus."

vs. 1273. Σὺν ῥ' ἔβαλον] „Homerus Iliad. δ. Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν." Bisetus.

vs. 1278. Σὺ γὰρ εἰπέ μοι] In Nubibus vs. 737. τί φῄς; οὐ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.

vs. 1282. Ἐκόρεσθεν] Pro ἐκορέσθησαν. ἔκλυον autem pro ἔλυον.

vs. 1283.

Acciperem centum una drachma pro ridicis.
Hast. Contumelia haec est: discedamus hinc, ô bone.
Tr. Ita sane; nam pueruli jam exeunt
Huc invitatorum, micturi, ut
Aliquid exordiantur canere, ceu ego arbitror.
Sed, ô puerule! si quid cantare cogitas,
Hic propter me adsta, & prius incipe.
Pu. Nunc rursus ab armatis viris incipiamus. Tr. Desine
Armatos cantare, ô perditissime, praesertim
Pacis tempore: indoctus es & execrabilis.
Pu. Illi autem ut concurrerunt inter sese,
Scuta & clypeos conserebant umbonibus praeditos.
Tr. Clypeos? nonne desines clypeos memorare nobis?
Pu. Hic jam simul ejulatus virorum oriebantur & vota.
Tr. Virorum ejulatus, *inquis?* plorabis, ita me Bacchus amet,
Ejulatus canens, eosque umbonibus praeditos.
Pu. Quid ergo canam? tu dic mihi, quibus delecteris.
Tr. Sic illi quidem comedebant boum carnes, & alia hujusmodi.
Prandium apponebant, & quaecunque sunt esu suavissima.
Pu. Sic illi quidem comedebant boum carnes, & colla equorum
Solvebant jugo, postquam bello erant satiati.
Tr. Eja, satiati erant bello, deinde comedebant.
Haec cane, haec, ut comederint satiati.
Pu. Deinde postquam desiissent, potabant. Tr. Cupide & libenter.
Pu. E turribus autem effundebantur, & clamor ingens oriebatur.
Tr. Male pereas, puerule, una cum praeliis;
Nihil enim cantas nisi bella. cujusnam es filius?
Pu. Egone? Tr. Tu inquam. Pu. Filius Lamachi.
Tr. Au, au.
Sane ut audiebam, ego mirabar, ni tu esses
Filius alicujus Bulomachi (*amantis praelia*) & Clausimachi (*flentis post praelia.*)
Apage, i canta hastiferis.
Ubi mihi Cleonymi est filius?

Cane

vs. 1283. Κᾆτ' ἤσθιον] Ita emendo. Omnes, quas vidi, κατήσθιον.

vs. 1284. Ταῦτ' ᾆδε] Ita Editio Farrei. Caeterae antiquae ταυτάδε· quod nihil est. Nupera ταῦτα δὲ, quod huc nihil facit. Vulgo male: ταῦτα δέ. Ceterum Euripides idem dixit: τοιαῦτ' ἄειδε, καὶ δόξεις φρονεῖν· *talia canta & videberis sapere.* in Antiope apud Stobaeum.

vs. 1285. Ἀσμένως] Hoc propterea dicit, quia praecedens θωρήσσοντο pro *inebriari*, ut in Acharn. vs. 1133.

vs. 1291. Βουλομάχου] Ut etymologiae idem βουλόμαχος & λάμαχος. nam λῆς est βούλει, vis. Κλαυσίμαχον autem Lamachum vocat, quasi fleturum, quia jam belligerare non possit. ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος, inquit supra vs. 304.

vs. 1292. Ἰόν.] Ita Ed. Brubachii. Caeterae antiquae υἱόν male. Nupera ἰών, non male quidem, sed praestat ἰόν, nam & superius in neutro genere σύ.

Ἄσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι
Οὐ πράγματ' ᾄσεις· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
Π. Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
ΤΡ. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;
Π. Κ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. ΤΡ. Κατῄσχυνας τε τοκῆας.
Ἀλλ' εἰσίωμεν· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
Ὅτι ταῦθ', ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
Οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ' ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων,
Φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν,
Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
Ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
Καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲν γάρ, ὦ πόνηροι,
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.
ΧΟΡ. Ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
ΤΡ. Ἀλλ', ὦ πρὶν πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
Ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
Πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.
Εὐφημεῖν χρή, καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
Δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν, κἀπικελεύειν,
Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν,
Ὀρχησαμένους, καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας.
Κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖς
Διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησι,
Κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολύν,

Συχὰ

vs. 1295. Σώφρονος] Eadem ratione Cleonymum istum Paci dicit esse [illegible] supra vs. 672.

vs. 1296. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις] Distichon Archilochi, quod is in seipsum cecinit, cum in praelio quodam contra Saios, qui dicuntur esse Thracum gens, fugisset, relictis turpiter armis. Ex *Scholiis*. Ceterum imitatus in hac re Archilochum videtur Horatius, cum etiam de se ipso inquit: *Sensi relicta non bene parmula.* ut *Florens* observavit.

vs. 1298. Ὦ πόσθων] Non solum puerorum τὰ αἰδοῖα· sed & ipsi puerili sic vocantur. Ex Hesychio. Sic a σάθη, quod idem est quod πόσθη, dicitur σάθων. Antisthenes σάθωνα vocavit Platonem, ut refertur apud Athenaeum p. 507.

vs. 1299. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα] „Etiam Archilochi est „hemistichion, initiumque distichi alterius, quod in„tegrum reperitur apud Plutarchum ad hunc mo„dum: Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα φυγών, ἀλλ' ἀσπὶς ἐκείνη Ἐῤῥέ„τω, ἐξαῦθις κτήσομαι οὐ κακίω. Id est: *Servavi fugiens* „*animam, clypeumque valere jussi: haud pejorem nempe* „*parare licet.* Ex notis *Florentis*."

vs. 1302. Ὢν] Ita Ed. Nupera. Caeterae, quas vidi, ἂν habent

vs. 1304. Φλᾶν] De esu etiam in Pluto vs. 694. κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων. Alibi conjunxit φλᾶν & σποδεῖν, sed non de esu: nempe in Nubibus vs. 1380. κᾆτ' ἔφλα με κἀσπόδει.

vs. 1305. Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν] Subauditur γνάθους, aut σιαγόνας, ut sit sensus, qualis est in isto Alexidis loco apud Athenaeum XIV. p. 642. Ὁ πρῶτος εὑρὼν

τὸς

Cane aliquid, priusquam ingrediaris; nam ſat ſcio te
Non bella cantaturum: modeſto enim es patre natus.
Pu. Clypeo quidem *meo* Saïus aliquis ſuperbit, quem apud carecta
Conditum reliqui non ſponte mea, labe carentem.
Tr. Dic mihi, o Puſio, in patremne tuum haec canis?
Pu. Vitamque ſervavi. Tr. Et dedecori fuiſti parentibus.
Sed ingrediamur: nam ſat certo ſcio ego,
Fore ut horum, quae jam cecinisti de clypeo,
Nunquam obliviſcaris, illo patre natus.
Ceterum vobis hic manentibus id jam relinquitur negotii,
Ut haec ſtrenue comedatis & conſumatis,
Nec fruſtra maxillas moveatis.
Incumbite ergo gnaviter,
Et mandite utrisque maxillis.
Nullus enim, ô perditi,
Uſus eſt alborum dentium,
Si non aliquid mandunt.
Ch. Nobis haec erunt curae: bene tamen facis & tu, cum nos mones.
Tr. Sed, ô quì antehac eſuriebatis, ingerite leporinas.
Nam non quotidie
Licet incidere in placentas, quae ſolae vagantur.
Quamobrem vorate, aut mox vos poenitebit.
Ore favere decet, & Sponſam huc foras adducere,
Tedasque ferre, & gratulari omnem populum, ac fauſte acclamare:
Et omnem ſupellectilem rurſus nunc in agrum portare,
Poſtquam ſaltaverimus, & libaverimus, & Hyperbolum expulerimus.
Deosque precati fuerimus,
Ut dent Graecis divitias,
Et ut magnus hordei proventus nobis ſit
Omnibus pariter, vinique:

Utque

ῆς ἐν τραγήμασι. Τὸ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ τινα, Κἀργὰς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας· *Lepidus fuit, qui primus invenit bellaria; invenit enim exercitium quoddam convivale, & ut otioſas quis nunquam habeat maxillas.* Videtur autem proverbiale eſſe ἀργὰς σιαγόνας· quo alludere videtur Antiphanes apud Athenaeum X. p. 446. qui ex contrario dixit: πῖθί νυν, ὦ ἑταίρα, καὶ μὴ μεστὰς ἀεὶ ἕλκωμεν. ubi ſubauditur κύλικας· hoc ſenſu: *Bibe igitur, amica, & ne plenos ſemper calices trahamus.*

vſ. 1308. & ſeq. Οὐδὲ γὰρ —— λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν] Euſtathius ad Iliadem p. 346. lin. 47. οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον· *Nullus enim uſus alborum virorum.* Apud Comicum hic ἔργον accipitur, ut in Pluto vſ. 1155. οὐκ ἔργον ἐσ' οὐδὲν ςροφῶν. Ceterum recte hic Florens pro οὐδὲ γὰρ legit οὐδὲν γάρ.

vſ. 1315. Πρὸς ταῦτα βρύκετε] Euripides in Cyclope vſ. 355. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ, ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθράκων ἄπο χλιαρὰ βρύκειν· *Amplarum faucium, o Cyclops, aperi labra, nam parata tibi ſunt, elixa & aſſa & quae ex prunis detracta deglutias, Dentibus frendens mandas.* Eubulus Comicus apud Athenaeum XIII. p. 572. καὶ τῶν κρεῶν ἀνέβρυχον αἰσχρῶς· *Et carnem turpiter commorſam mandunt.*

vſ. 1318. Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν] Supra vſ. 550. ἀκούετε λεῴ, τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας ἐς ἀγρόν.

vſ. 1319. Ὑπέρβολον] De iſto ſupra vſ. 680.

vſ. 1321. Διδόναι πλοῦτον] Ad Plutum vſ. 134.

Σῦκά τε τρώγειν·
Τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν·
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ', ὅσα ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.
Δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
Χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ΧΟ. Ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ·
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τρυγήσομεν αὐτήν.
Τρυγήσομεν αὐτήν.
Ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν,
Οἱ προτεταγμένοι, οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες
Τὸν νυμφίον, ὦ 'νδρες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς,
Οὐ πράγματ' ἔχοντες,
Ἀλλὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
Τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον·
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς,
Οἶνόν τε πίνῃς πολύν.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.

Λείπει.

Πλακοῦντας ἐσθίετε.

vs. 1333 ΧΟ. Ὦ τρισμάκαρ] Praepositi Chori nomen, ut est in Editione Fartei.

vs. 1339. Τρυγήσομεν αὐτήν] Alludit ad nomen Trygaei & Opoiam.

vs. 1345.

Utque ficus comedamus:
Et uxores ut nobis pariant:
Bonaque omnia, quaecunque amisimus,
Collecta recuperemus denuo.
Et coruscantis ferri (*i. e. armorum*) usus ut cesset.
Veni, ô mulier, in agrum,
Ut mecum bella
Belle cubes.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.
CH. O ter beate, quam merito
Haec bona nunc habes!
Hymen, Hymenaee ô.
Hymen, Hymenaee ô.
Quid ei faciemus?
Quid ei faciemus?
Fruemur ea.
Fruemur ea.
Sed tollamus & feramus
Nos, quibus id mandatum est, choreutae receptum ad nos
Sponsum, ô viri.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.
Bene habitabitis,
Nec molestias sustinebitis,
Sed ficus colligetis.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.
Ille habet magnam & crassam,
Haec vero dulcem ficum.
Tum demum id dices cum comederis,
Vinumque multum biberis.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.

Desunt quaedam.

Placentas comedetis.

vs. 1349. Μέγα καὶ παχύ] Obscene.

vs. 1351. Θάσος] Supra vs. 917.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ARISTOPHANIS ECCLESIAZUSAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.	PRAXAGORA.
ΓΥΝΗ ΤΙΣ.	MULIER QUAEDAM.
ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ.	ALIA MULIER.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	ALIA MULIER.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	ALIA MULIER.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	ALIA MULIER.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ ΑΝΗΡ ΤΗΣ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ.	BLEPYRUS VIR PRAXAGORAE.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	CHORUS MULIERUM.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΝΗΡ.	ALIUS VIR.
ΧΡΕΜΗΣ.	CHREMES.
ΦΕΙΔΩΛΟΣ, Η, Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.	PHEIDOLUS, ſive vir, qui bona ſua non contulerat in medium.
ΑΝΗΡ Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.	VIR QUI CONTULERAT BONA SUA.
ΚΗΡΥΞ.	PRAECO.
ΓΡΑΥΣ.	ANUS.
ΕΤΕΡΑ ΓΡΑΥΣ.	ALIA ANUS.
ΝΕΑ.	JUVENCULA.
ΝΕΟΣ.	JUVENIS.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.	ALIA ANUS.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.	ALIA ANUS.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.	ALIA ANUS.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.	FAMULA.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.	DOMINUS.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

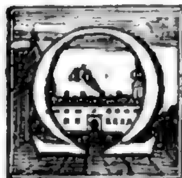

Λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου,
Κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον·
Γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν.
Τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.
Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Καὶ τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
Πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς·
Χεδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
Λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
Στοάς τε καρποῦ Βακχίου τε νάματος
Πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς,
Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
Ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
Ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.

Ἀλλ'

vs. 1. Ὦ λαμπρὸν ὄμμα] Orditur stylo tragico, quasi Soli aut Lunae nescio quid narraret. Ut v. g. Sophocles in Ajace vs. 860. ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Ἥλιε —— ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμάς. & Euripides initio Phoenissarum: ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν —— Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα. Saepe autem Comicus jocatur, Tragicorum cothurnos rebus vilibus & frivolis aptando. Quod & alios Comicos fecisse apparet; sic, cum in Medea Eurip. vs. 57. dicatur: ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας. i. e. *Ita ut mihi huc egressae venerit desiderium narrandi Coelo & Terrae calamitates Medeae*, Philemon inde fecit: ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι μολόντι τοὖψον ὡς ἐσκεύασα· *Nam cupido me invasit, ut Terrae & Coelo narrem, huc egressus, quomodo opsonium paraverim.*

Ibid. Τοῦ τροχηλάτου λύχνου] Sic *Patinam* vocat τροχήλατον Xenarchus Comicus apud Athenaeum II. p. 64. —— τὴν τροχηλάτου κόρης Πηλοῦ λοπάδος στρογγυλοσώματον κύτος· *Rotae —— agitatione —— factae Puellae Patinae implet capacem sinum.* ubi recte Casaubonus: τροχήλατος κόρη *dicitur Patina fictilis: allusione clara ad figulinam rotam.* Illa autem verba itidem tragicum quiddam spirant; ut recte idem Vir Magnus vidit, cum inquit: *Non dubito de industria Poëtam Tragica & ampullata loquendi genera usurpasse, ut suorum aequalium Tragicum aliquem aut dithyrambicum ineptum irrideret: quod videmus ab Aristophane & saepissime fieri, & semper urbanissime.*

vs. 2. Ἐξηρτημένον] Ita Ed. nupera, subscripto Jota priori α (quasi esset ab ἐξαρτάω) quod nulla vetus Ed. habet. Legendum autem puto ἐξηρτημένον. ut in Thesmoph. vs. 445. εὖ διεξηρτημένος. aliorum conjecturae sunt, ἐξηκασμένον & ἐξηρτυμένον. Antecedens autem εὐσκόποισιν nollem cum Fabro in σκοτεινοῖς mutare (ita enim vult, unde etiam vertit: *in locis tenebricosis:*) sed cum Scholiaste expono: τοῖς σοφοῖς τοῖς τῶν συντελουμένων. ut ἐν εὐσκόποισι sit: *inter sapientes, inter prudentes & circumspectos* (ut contra ἄσκοπος, est ἀνόητος, ἀπερίοπτος apud Hesychium) aut, *inter eos, qui a scopo non aberrant*, quod eodem redit. Ita Mercurius dicitur εὔσκοπος ab Homero.

vs. 3. Γονάς] „ Ridicule. De lucerna enim tanquam „ de Deo vel Heroë aliquo loquitur. De illorum enim

„ patria

ARISTOPHANIS
ECCLESIAZUSAE.

PRAXAGORA.

O Lucidum jubar (ô fulgens ocule) lychni rota figulina elaborati,
Tenebrosis in locis apprime expetitum! (expetite!)
Originem enim tuam fortunasque exponemus.
Nam primum omnium, ô lychne, rota ductus, figuli labore,
Unoquoque in naso splendidos Solis honores habes, (solem imitaris.)
Da motu tuo signa flammae, quae faventia sint.
Tibi quippe uni jure aperimus nostra consilia, quando
Et in cubiculis nostris, ubi varias rei Venereae schemas
Experimur, tu nobis ades,
Neque quisquam ex aedibus abigit
Oculum tuum implexorum corporum inspectorem.
Solus autem, ô lychne, in intimos usque femorum recessus
Luces, dum pullulantes eugii pilos deustulas:
Tum etiam nobis horrea tritico, Lyaeoque latice
Referta furtim referantibus ades. (enuntias tamen.
Ac in hisce omnibus facinoribus adjutor cum sis, nihil vicinis
Quamobrem conscius eris nostrorum consiliorum,
Quae Sciris mecum ceperunt mulieres amicae meae.

Sed,

„ partu & nativitate signate dici solebat γοναί. Hinc „ Polyzelus Comicus scripsisse legitur Διονύσου γονάς, „ Μουσῶν γονάς, Ἀφροδίτης γονάς teste Suida: Philiscus „ Διὸς γονάς, Πανὸς γονάς, Ἑρμοῦ γονάς, teste eodem: „ Araros filius Aristophanis, Πανὸς γονάς teste eodem „ Suida & Athenaeo, p. 175, *Kusterus*."

vs. 5. Μυξωτῆρες] Ita vocat canaliculos prominentes in lucerna in quibus cubant ellychnia. apposite admodum: nam Lc λύχνος δίμυξος, τρίμυξος· *duo aut tria habens ellychnia.* Hinc etiam προμύξαι λύχνον, *emungere lychnum.*

vs. 6. Ὅρμα] *Excita flammae signa constituta*, id est, ad quae mulieres constituerunt convenire.

vs. 8. Κἀν τοῖσι] Ita Edd. pristinae; non κἀν τοῖσιν, ut nuper.

Ibid. Ἀφροδίτης τρόπων] Ritus modosque Veneris vel *Figuras*, ut est in Priapeis, *tot figuras, quot Philaenis invenit.* vel etiam aliter Graece μηχανάς. unde τὸ Κυρήνης δωδεκαμήχανον. Vide in Ranis vs. 1362.

vs. 10. Χαλκεύμενον] Cum Cl. Kustero & Bisseto legendum censeo Ἀφεδρευμένων. Vide Suidam in Ἀφεδ.

vs. 13. Ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα] De eadem re Chorus mulierum in Lysistrata vs. 827. ἀλλ' ὅμως ἐκ ἐν ἰδοις καὶ πάνυ γραῦς, ἐστ' αὐτὸν κομῶντα, ἀλλ' ἀπεφελωμένον τῷ ΛΥΧΝΩι. In Thesmophoriazusis vs. 242. podicis etiam pilos ustulat Euripides Mnesilocho: ἀλλ' ἐγείρω σε, κεχηνότα ἔχε — ἐγκεκαυμένος τὴν ἱεροσφαγίαν ὁ ΛΥΧΝΟΝ.

Ibid. Τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα] In Nubibus vs. 974. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.

vs. 14. Στοὰς τε καρποῦ, Βακχίου τε νάματος πλήρεις ὑποιγνύσαισι] De furtis mulierum in Thesmophoriaz. vs. 426. Chorus mulierum: ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρότερον αὐταῖς ταμιεύσασθαι προαιρούσαις λαβεῖν ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον. mox: πρότερον μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν &c.

vs. 17. Συνοῖσθα] Edd. omnes quas vidi συνοίσεις, quod huc non quadrat. συνοίσει scribendum esse Bisetus & alii viderunt etiam. Ceterum idem dicit quod Sophocles in Electra vs 30. τοὐμὸν τὸ μὲν δέξασθαι διακοῦσαι.

vs. 18. Σκίροις] Scira est Festum Athenis quoddam. In Thesmoph. vs. 841. Στηνίοισι καὶ Σκίροις ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.

Ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν, ἃς ἥκειν ἐχρῆν·
Καί τοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἤδ' ἐκκλησία.
Αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας,
Ἅς Σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
Δεῖ τὰς ἑταίρας καγκαθιζομένας λαθεῖν.
Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
Ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν·
Ἢ θοιμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
Ἦν χαλεπὸν αὐταῖς. ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΓΥΝ. Ὥρα βαδίζειν· ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως,
Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.
ΠΡ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρω
Τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
Τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρυγονῶσα τὴν θύραν.
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΕΤ. ΓΥΝ. Ἤκουσά τοι
Ὑποδουμένη τὸ κνῖσμα σου τῶν δακτύλων,
Ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνήρ, ὦ φιλτάτη,
(Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ)
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν·
Ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.
Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην, καὶ Σωστράτην
Προσιοῦσαν ἤδη τήνδε, καὶ Φιλαινέτην.

ΠΡ.

vf. 19. Ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν] In Lyfiftrata vf. 4. νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή.

vf. 20. Πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἤδ' ἐκκλησία· —— ἔσται καταλαβεῖν ἕδρας] Infra vf. 84. ἡ 'κκλησία —— ἐξ ἕω γενήσεται· —— ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας.

vf. 23. Καγκαθιζομένας λαθεῖν] „Scribendum ἐγκαθιζομένας, ut recte conjecit magnus Scaliger. Sic infra „vf. 98. ἐν δ' ἐγκαθιζόμεσθα πρότεραι, λήσομεν." ex Notis *Kufteri*. Vertendum itaque: *Oportet meretrices, etiam cum in medio fedent, latere*. Nempe ut meretrices inter matronas fedentes faepe fallunt, & pro matronis etiam habentur; ita nos etiam oportet clam inter viros federe ornatas habitu virili. Alludere autem videtur ad dictum aliquod Sphyromachi illius: aut potius Decretum quoddam ejus aliorfum torquet; ut infra vf. 1085. Canoni Pfephisma. Scholiaftes monet legi etiam Κλεόμαχος. atque Cleomachum fuiffe Hiftrionem Tragicum, & irrifum effe, quia in dramate aliquo inepte quiddam & κακεμφάτως pronunciaverit; forte eo refpexerit Comicus. Ut in Ranis vf. 303. ubi de Euripidis Hiftrione: ἔξεστι δ', ὥσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν, ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ. quamvis autem Edd. & Scholia confentiant in Σφυρόμαχος, tamen mallem Φυρόμαχος.

vf. 24. Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ] Euripides in Rhefo vf. 577. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ τις; Ceterum ut hic mulier in concionem itura, ceteras praeftolatur, & de caufis difputat fecum, quae eas domi detineant; ita in Vefpis vf. 273. viri eodem ituri, quendam expectantes dicunt: τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμβάδας; ἢ προσέκοψε τὸν δάκτυλόν που;

vf. 25. Τοὺς πώγωνας] Et infra vf. 68.

vf. 31.

Sed, hem, earum nulla, quas venisse oportuit, etiamnum adest,
Et tamen ad diluculum praestituta erat concio:
Statimque sedes capiendae erunt nobis,
Quas olim Sphyromachus dixit, si satis meministis,
Oportere cum meretricibus promiscue sedere.
Quidnam autem sit? quid iis evenerit? an non assutas
Ori barbas habent, quas ut haberent decretum fuerat?
An vero vestes virorum subducere
Iis difficile fuerit? atat advenientem lucernam
Prospicio. Age, mihi retro huc concedendum est,
Ne forte, qui horsum venit, vir aliquis siet.

MULIER QUAEDAM, PRAXAGORA, ALIA MULIER, ALIA MULIER.

MUL. Nunc eundi tempus est; praeco enim (Gallus) modo
Nobis domo prodeuntibus altera vice cantavit.
PR. At ego, dum vos opperior, noctem totam
Pervigilo. Verum age, hanc vicinam e proximo
Necesse est evocem leniter concrepans digitis:
Ei enim clam viro exeundum est. AL. MUL. Audivi modo
Pulsatiunculam digitorum tuorum, dum mihi induco calceos;
Quippe quae non dormiebam; siquidem vir, ô mea tu,
(Salaminius autem est quicum nupta sum ego)
Tota me nocte usque & usque agitavit in stragulis;
Itaque adeo illius vestem nunc demum capere potui.
Atat video prodeuntem Clinaretam & Sostratam,
Et una cum iis vicinam hanc Philaenetam.

PR.

vs. 31. Κεκόκκυκεν] Nempe, ut & Faber autumat, Praeco ille est gallus gallinaceus: qui etiam dicitur κικκάζων, ut docet Pollux Lib. V. 89.

vs. 34. Θρυγονῶσα] Ita Edd. pristinae, in Scholiis etiam. Nupera Θριγκανῶσα.

vs. 36. Τὸ κνῦμα] Quasi tantum scalpserit fores, ut levis sonus ederetur; qua in re utitur verbo κνύειν, quae est ejusdem originis, in Thesmoph. vs. 488. ἀνεστάθω μ' ἄκνιον ἰδὼν τὴν θύραν. quem locum citavit Cl Kusterus, qui pro κνῦμα legere mavult κρῦμα.

vs. 38. Σαλαμίνιος] Hoc praemittit, quia verbum ἐλαύνειν inferet, quod de *agitatione navium* usurpatur. Erant autem Salaminii insulani, ac proinde saepe navigabant. Nisi potius vult dicere remigem navis Salaminiae; quos inprimis oportebat strenue remos ducere: nam navis illa, ut & socia eius Paralos, erant μάλιστα ταχυναυτοῦσαι. Scholia. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς τεθεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος.

vs. 39. Ἤλαυνέ με] Tanquam de nave, sed simul aliud significatur. Ut in oraculo de Adonide, quod Plato Comicus eius Patri redditum dixit, in dramate cognomini, referente Athenaeo X p. 456. Ὦ Κινύρα βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων, Παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε Πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ἔχετον· Ἡ μὲν ἐλαυνομένη λάθρῃ ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων. *O Cinyra Rex Cypriorum hirsutorum, Filius tibi natus est admirandae formae, pulcherrimusque Omnium hominum: hunc Deus & dea ceperunt: ista agitatur occultis remis, ille agitat.* Intelligitur autem Bacchus & Venus, qui ambo Adonidem amarunt.

ΠΡ. Οὐκοῦν ἐπείξεσθ', ὡς Γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
Ἡμῖν ἀποτίσειν, κἀρεβίνθων χοίνικα.
Τὴν Σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
Κατὰ σχολὴν παρὰ τ' ἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
ΓΥΝ. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
Ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;
Καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
ΠΡ. Ὁρῶ προσιούσας χ' ἀτέρας πολλὰς πάνυ
Γυναῖκας, ὅτι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ φιλτάτη,
Ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.
ΠΡ. Κάθησθε τοίνυν, ὡς ἀνείρωμαι τάδε.
Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
Ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
ΓΥΝ. Ἔγωγε· πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
Λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
Ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
ΕΤ. ΓΥΝ. Κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
Ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη,
Καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
ΠΡ. Ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
Πάσαισιν ὑμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί.
ΕΤ. ΓΥΝ. Κἀγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ΠΡ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥΝ. Φασί, κατανεύουσι γοῦν.
ΠΡ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα·

Λακω-

„vs. 44. Οἴνου] Facete admodum. Hinc intelligi vult Comicus merobibas & multibibas esse mulieres: sed cum ἐρεβίνθων addit, salaces esse innuit. ἐρέβινθος enim, cicer, vox est flagitiosa; αἰδοῖον scilicet: cujus significationis apud hunc nostrum plura sunt vestigia. Ait enim in Βατράχοις vs. 546. ἐγὼ δὲ πάλι τούτου βλέπων τοῦ ᾽ρεβίνθου ᾽δραττόμην. ad quem locum τὸ ἐρέβινθον, inquit interpres, τὸ αἰδοῖον. In Acharnensibus autem, cum puellulam, quam pro porcula vendebat, alloquitur, eam his verbis interrogat: Δ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κ. κοΐ, κοΐ. Scholia: ἔπαιξε πρὸς τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνδρὸς ἐπεὶ καὶ ἐρέβινθον αὐτὸ καλοῦσι. Hujus autem significationis ratio ex eo petenda videtur, quod ἐρέβινθος sit ἐπεγερτικὸς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Deinde in ἐρεβίνθῳ est aliquid ad ἔρως & κινεῖν, quod etsi novum assero, placebit tamen; & Comici genii est." *Faber.*

vs. 46. Τὴν Σμικυθίωνος] Scholia: *Λείπει, γυναῖκα.*

vs. 53. Ὅτι περ ἐστ' ὄφελος] Bene reddidit Faber; potest etiam: *Quae sunt alicujus momenti.* Lucianus in *Herodoto* sub finem: αὐτοί τε ἐν δέοντι συνειλέχθατε, ὅ, τι περ ὄφελος ἐξ ἑκάστης πόλεως. ubi interpres non male: *Vos itaque convenistis ex singulis civitatibus praestantissimi quique.* Quem locum citavit Cl. Kusterus, & alia plura.

Idem

Pr. Ecquid festinabitis vos? Sancte enim dejeravit Glyce,
Quae omnium postrema venerit, eam tribus vini
Congiis multatum iri, necnon cicerum semodio.
Euge, an non Melistichen vides illam Smicythionis conjugem,
In virilibus soleis festinantem? ea quidem una
Mihi videtur a viro exisse otiose.
Mul. Quid autem, nonne & Capeli (al. cauponis) uxorem Geusistratam
Vides dextra manu lampada tenentem,
Praetereaque Philodoriti & Charetadae sponsam?
Pr. Plane video horsum tendentes: sed & cum iis longe plures,
Quantumcumque scilicet mulierum in hac urbe est, quae alicui rei sunt.
Al. Mul. Ego tandem non sine labore, ô dilectae,
Domo me proripiens huc me ad vos penetravi. Vir enim meus
Totam noctem misere tussiit, trichiis heri in coena offertus.
Pr. Sedete igitur, ut vos, quando huc omnes convenisse
Video, de iis interrogem, quae in Sciris decreta sunt,
Quo sciam ea feceritis nec ne.
Mul. Ego sane: nam primum omnium, alas habeo & pilos
Hirsutiores & densiores fruticeto, itidem ut convenerat.
Tum vero, quandoque vir ad forum sese conferret,
Totum corpus perungens,
Stans ad solem calefiebam, donec oleum cutis combiberet.
Al. Mul. Ego autem novaculam domo ejeci
Statim a proxima concione, tota ut pilosa fierem,
Neque quidquam mihi cum muliere simile esset.
Pr. Habetis vero barbas, quas habendas esse
Cum conveniremus decretum fuerat?
Mul. Per Hecaten, hanc ego pulcram nacta sum.
Al. Mul. Ego itidem unam, sed pulcriorem multo quam Epicratis barba est.
Pr. Vos autem quid aitis? Mul. Habere se ajunt, aut saltem annuunt.
Pr. Et quidem cetera a vobis, ut video, factitata sunt;

Laco-

Idem Lucianus in Timone: Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ἔρνος τοῦ γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος· *Salve Timo, praecipuum tui generis praesidium, fulcimentum Atheniensium, propugnaculum Graeciae*

vs. 71. Ἐπικράτους] Scholia: οὗτος εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται· ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. οὗτος μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκλήθη Σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ Κωμικός φησιν· Ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες Σακεσφόρε· *Ipse a Comicis ridetur tanquam hirsutus. Erat autem Rhetor & Demagogus*, sive *tribunus. Hic quia magnam habebat barbam cognominabatur*, σακεσφόρος· & *Plato Comicus dixit*: Ἄναξ &c. *O Rex barbae Epicrates scutiger.* Ita vocatur etiam ab Aristippo in Epistola, quae est inter Socraticas 13. cum inquit: καὶ τὸν τὰ κοινὰ πράσσοντα Ἐπικράτην τὸν Σακεσφόρον· *Et ex iis, qui remp. administrant, Epicratem illum Sacesphorum.* Alias σακεσφόρος cognominatur Ajax a Sophocle in cognomini dramate vs. 19. quia prae ceteris Heroibus magnitudine insignem gerebat clypeum. Scite autem transfertur; nam cum σάκος, σάκος, sit *clypeus*, σάκκος, σάκκου, i. e. *saccus*, accipitur quandoque pro *barba*; ut apud Nostrum infra vs. 501. σάκον πρὸς τῶν γνάθων, unde σακεσφόρος dicitur pro σακοφόρος· quod idem est ac σακογενειοτρόφος, de quo vs. 501.

Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε, καὶ βακτηρίας,
Καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.
ΓΥΝ. Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
Τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
ΠΡ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.
Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν,
Τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.
ΓΥΝ. Λέγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
Ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
Ἡ 'κκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
ΠΡ. Νὴ τὸν Δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν Πρυτάνεων κατ' ἀντικρύ.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
Πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
ΠΡ. Πληρουμένης τάλαινα; ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν
Ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἄρα
Ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
ΠΡ. Ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
Οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
Ὁ δῆμος ὤν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
Ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
Ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
Ξυστειλάμεναι θαἰμάτια, τὸν πώγωνά τε
Ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ·
Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
Ἀγύῤῥιος γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
Λέληθε· καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.

Νυνὶ

vs. 77. Τὸ τοῦ Λαμίου] Lamia fuit foemina, & Lamias Vir, carceris custos: ut ait Scholiastes. In masculino genere dicit Lamiam, & alludit ad locum Pherecratis, qui de Lamia foemina: ὅτε σκύταλον ἔχουσα ἐπέρδετο. ut est apud Scholiastem, cujus verba adduxi in Vespis vs. 1177. ad haec verba ὁ Λαμί' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο.

vs. 80. Τὴν πανόπτου] Aeschylus in Supplicibus vs. 310. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις; respondetur: Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν. *Quemnam bubulcum omnia —— cernentem dicis? Argum, quem Mercurius terrae Filium interfecit.*

vs. 81. Βουκολεῖν] *Custodire.* Quia Argus custos pecoris, Lamias custos carceris, ut Scholiastes hic etiam dicit, ut vs. 77.

Ibid. Τὸν δήμιον] Videtur omnino nomen proprium esse debere hominis alicujus in carcerem conjecti, aut potius digni, qui eo conjiciatur, ad quem custodiendum aptus sit Lamias cum suo scipione. Sed quia tam mali ominis nomina non sunt usitata; quis enim filio suo imponeret nomen Δήμιος. quod *carnificem* significat? putarem pro δήμιον scribendum esse Δημέαν. Hanc conjecturam non possum aliunde confirmare, nisi quod videatur ad hujus Demeae opificium respexisse, cum Lamiae, quem custodiendo Demeae aptum dicit, tribuit διφθέραν· nam Demeam Collytensem, victum sibi quaesivisse ἀπὸ χλαμυδουργίας dicit Xenophon II. Apomn.

vs. 85. Ἐξ ἕω] Supra vs. 20. πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκκλησία. In Acharn. vs. 19. οὔσης κυρίας ἐκκλησίας ἑωθινῆς.

vs. 87.

Laconicos enim calceos habetis, & scipiones,
Vestesque viriles, prout a nobis praeceptum fuerat.
Mul. Ego quidem clam hunc Lamii dormientis
Baculum domo mecum attuli.
Pr. Hic sane ex iis baculis est, quibus ferendis peditur.
Per Jovem Servatorem aptus esset, si quis alius,
Panoptae (Argi) renone excultus
Carnificem miris modis decipere.
Mul. Dicite quaeso quî tandem ea, quae post haec agenda sunt, faciemus,
Dum adhuc astra in coelo apparent?
Conventus enim, ad quem nos accinximus,
Statim ab aurora inchoabitur.
Pr. Sane per Jovem. Itaque capere te sedem oportet
Ex adverso tribunalis, in quo Prytanus sedent.
Al. Mul. Haec quidem ego mecum attuli, ut
Interea dum conveniet concilium, possim carminare.
Pr. Possis carminare, misera? Mul. Ita sane per Dianam.
Quo enim pejor mea fama feretur,
Si carminem? nudi autem mihi sunt pueri domi.
Pr. Ecce autem carminantem; quam quidem nullum corporis membrum
Oportebat ostendere spectatoribus.
Res vero bella & nimis jocosa nobis accideret,
Si frequens populus foret, tum vero ascendens nostrum quaepiam
Rejecta veste eugium ostenderet.
Sin priores sederimus, ignorabimur (latebimus)
Collectis vestibus, promissaque barba,
Quam illic ori nostro circumligabimus:
Quis, amabo, nos vidéns, non reputaverit viros?
Nam & Agyrrius Pronomi barbam habens
Latuit (nec cognitus est;) atqui prius mulier erat.

Nunc

vs. 87. Λίθω] In Pace vs. 679. ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί

vs. 95. Πλήρης ὁ δῆμος] Euripides in Andromacha vs. 1097. Ἀρχαί τ' ἐπληροῦντο, *Magistratusque congregabantur.* Idem in Iphigenia Taurica vs. 306. Πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ· *Plures convenimus exiguo tempore.*

vs. 97. Φορμίσιον] Quia Phormisius erat hirsutus & pilosus, ut Scholiastes hic dicit, & ad Ranas vs. 996. Ideo ejus iconismo usus est Poëta, ut & eugium significaret. Eugium autem ea pars, qua mulieres maxime sunt mulieres. Ex Notis Fabri.

vs. 102. Ἀγύρριος] Hunc Scholiastes dicit effoeminatum & mollem fuisse. Mentio ejus in Pluto vs. 176. Pronomum autem dicit bene barbatum fuisse.

vs. 103. Πρότερον δ' ἦν οὗτος γυνή] Eadem ratione Vir vocatur foemina apud Aeschinem contra Timarchum: ἐκκλησίας οὔσης, εἶπεν, ὡς ἔοικεν, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμᾶς κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. Θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνή, καὶ τίς ὁ λόγος οὗτος, μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὃ λέγω; ὁ μὲν ἀνήρ ἐστιν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνί, ἔφη. ΠΡΟΤΕΡΟΝ δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος ΓΥΝΗ. ὁ δὲ γυνὴ Τίμαρχος. *In concione surrexit ac dixit: Athenienses, vobis communiter depeculantur mille drachmas vir & foemina. Mirantibus autem vobis, quomodo Vir & Foemina? & quid ea sibi vellet oratio; dicebat, cum paulum cessasset: ignoratis quid dicam? Vir ille est Hegesander iste nunc; prius autem & ipse foemina fuit Laodamantis; foemina autem ille est Timarchus iste.*

Νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
Τούτου γέ τοι, νὴ τὴν 'πιοῦσαν ἡμέραν,
Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτόν γ' οὕνεκα,
Ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
Δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν.
Νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.
ΓΥΝ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξουσία
Δημηγορήσει; ΠΡ. Πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
Πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν.
Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
ΓΥΝ. Οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.
ΠΡ. Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
Ὅπως προμελετήσωμεν, ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν.
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
Ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
ΓΥΝ. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;
ΠΡ. Ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.
Ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι,
Κ' αὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.
ΓΥΝ. Δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν,
Ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
ΠΡ. Πῶς καταγέλαστον; ΓΥΝ. Ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
Πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
ΠΡ. Ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν·
Κάθιζε παριών. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥΝ. Ἐγώ. ΠΡ. Περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχῃ 'γαθῇ.

ΓΥΝ.

vs. 104. *Πράττει τὰ μέγιστα*] In Avibus vs. 800. ὥστ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει. qui locus, si & antecedentia spectes, similis est huic.

vs. 105. Τούτου γέ τοι] Scholia recte: ὑπερβατόν. καὶ τὸ ἑξῆς· τούτου γέ τοι ἕνεκα τοσοῦτον τόλμημα τολμῶμεν ἐν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἤν πως παραλαβεῖν. Nempe hyperbaton est, & ille ordo constructionis. Itaque vertendum: *Propterea tantum facinus &c.*

vs. 106. Τοσούτου] Legendum omnino τοσοῦτον, ut in Scholiis.

vs. 109. Οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν] Alludit ad Proverbium: ἂν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται· *Si pecunia adsit, omnia ventis remisque feruntur.* Meminit Zenobius, & Suidas in Θεῖ. Occurrit apud Aristaenetum Epist. 14. Lib. I. -- ubi meretrix avara adolescenti: ἀλλ' ἐὰν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται. ubi vide Mercerum.

vs. 112. Λέγουσι γάρ] Huc pertinet illud in Equitibus vs. 874. [illegible] (τοὺς κυσμίους) [illegible], ἵνα μὴ ῥήτορες γίνοιντο.

vs. 115. Ἡ 'μὴ 'μπειρία] Pro ἡ ἐμὴ ἐμπειρία· *mea experientia.*

vs. 120. Οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;] „Apud Plautum: *Nam „multum loquaces merito omnes habemur. Nec mutam „profecto repertam ullam esse hodie dicunt mulierem.* Item: „*Longiloquae extemplo sumus, plus loquimur quam sat „est.*" Ex Notis Fabri.

vs. 126. Σηπίαις] Scholia: σηπία, εἶδος ἰχθύος. [illegible] *Sepia est genus piscis. Est autem haec assimilatio absurda* [illegible]. Talis est & illa in Vespis vs. 1507. [illegible] Nempe talibus etiam risus captatur.

Ibid. & seq. Σηπίαις -- ἐσταθευμέναις] In Acharnensibus vs. 1040. τὰς σηπίας στάθευε.

vs. 128. Ὁ περιστίαρχος] Nom. pro vocativo.

Ibid. Περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν] Alias ad illustrationem comitii

Nunc autem, ut vides, maxima quaeque in civitate gerit.
Hujus igitur facinus, per diem crastinum obsecro,
Faciamus, ob hoc tantum,
Si qua scilicet ratione urbis administrationem capere
Possimus, quo boni quidpiam in eam conferamus.
Nunc enim neque pedibus, neque navibus currimus.
Mul. At quaeso tandem, quo fiet modo ut feminarum facultas
Concionari possit? Pr. Sane vero nil facilius.
Quippe vulgo dictitant, eos ex adolescentibus, qui
Plurimum subiguntur, dicendi peritissimos esse.
Id autem nobis per fortem fortunam non deest.
Mul. Nescio ego. Gravis autem res est inexperientia.
Pr. Inde est quod huc consulto convenimus,
Ut ante meditemur quae nobis illic, (in concione) dicenda erunt.
Age autem, nonne statim barbam tibi circumligabis,
Tuque & ceterae omnes, quae dicere meditatae sunt?
Mul. Quaenam autem, ô misera, nostrum omnium loqui nescit?
Pr. Abi igitur, barbam tibi praeliga, citoque vir fias.
Ego autem ipsa coronas ponens coronabor
Vobiscum, si forte quid dicere mihi videbitur necesse.
Mul. Age, ô dulcissima Praxagora, aspice, sodes,
Quam ridicula res videatur?
Pr. Quî autem ridicula? Mul. Veluti si sepiis
Assatis barbam quis circumligaret.
Pr. Heus lustrator, mustelam circumfer:
Prodi in medium. Ariphrades sile:
Sedem cape, huc veniens. Quaenam concionari vult?
Mul. Ego. Pr. Impone igitur capiti coronam, quod faustum & felix sit.
Mul.

comitii adhibebatur *χοιρίδιον*, *porcellus*, & dicebatur *καθάρσιον*. de quo Pollux VIII. 104. unde *χοιρίδιον περιφέρειν* idem est quod *καθάρσιον περιφέρειν*· Aeschines in Timarchum, cujus locum plenius describam propter illa, quae mox apud Comicum sequuntur: *ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται· προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κήρυξι, καὶ πρεσβείαις, καὶ ὁσίων. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κῆρυξ.* ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ *τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων*· *Ubi lustralia circumgestata fuerint, & Praeco patrias preces peregerit: in primis decernere jubet (Lex) Praesides de Patriis Sacris, de Praeconibus, de Legatis &c. Deinde rogat Praeco: quis eorum, qui annum aetatis quinquagesimum excesserint, verba facere velit.* Illud *καθάρσιον* a Comico nostro alibi dicitur *κάθαρμα*· locum adducam Nota seq.

Vs. 129. *Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν*] In Acharnensibus vs. 43. ubi etiam idea concionis exhibetur, dicit Praeco: *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.*

Ibid. *Ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν*] Quasi mulieribus sit immistus, garriatque plus quam illae, quae tamen valde sunt loquaces. Solebat autem iste *ἐς τὰ γυναικεῖα ἀκάθαρτα λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον*, ut Comicus de eo loquitur partim Vespis vs. 1281. partim in Equitibus vs. 1280. Ceterum *παῦσαι λαλῶν, κάθιζε.* ut alias in Concione: *σίγα, κάθιζε.* in Acharn vs. 123.

vs. 130 & 131. *Τίς ἀγορεύειν βούλεται; ἐγώ. περίθου*] In Thesmophoriazusis etiam Praeco solenni formula; vs. 386. *τίς ἀγορεύειν βούλεται;* deinde altera *ἐγώ.* Praeco: *περίθου νῦν τόνδε πρὶν λέγειν.* utrobique Coronam jubetur sumere illa, quae est verba factura. de Formula illa praeconum vide paulo ante ad vs. 123.

ΓΥΝ. Ἰδού. ΠΡ. Λέγοις ἄν. ΓΥΝ. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
ΠΡ. Ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥΝ. Τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
ΠΡ. Ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
Ἐκεῖ. ΓΥΝ. Τί δ'; οὐ πίνουσι καὶ τῇ 'κκλησίᾳ;
ΠΡ. Ἰδού γε σοι πίνουσι. ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν·
Καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
Καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'. ἢ τίνος χάριν
Τοσαῦτά γ' ηὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
Καὶ λοιδοροῦνταί γ', ὥσπερ ἐμπεπωκότες·
Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
ΠΡ. Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κάθιζ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥΝ. Νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾷν κρεῖττον ἦν·
Δίψῃ γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι.
ΠΡ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΕΤ. Ἐγώ.
ΠΡ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ, καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
ΓΥΝ. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
Λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος.
Νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν,
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
Ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, μὰ τὼ θεώ.
ΠΡ. Μὰ τὼ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥΝ. Τί δ' ἐστίν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.
ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
Καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
ΓΥΝ. Ὢ νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. Παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα

Τὸν

vs. 132. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω] Ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται, κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν. inquit in Thesmoph. vs. 745.

vs. 133. Τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην] Veteres coronati potabant, ut satis notum.

vs. 139. Μεθυόντων] Ita Juntina. Caeterae μεθυόντ'.

vs. 142. Ἐμπεπωκότες] Ita Editio Farrei. quaedam Edit. male ἐκπεπωκότες.

vs. 143. Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται] Nempe ut in conviviis; Aristophontis Comici parasitus apud Athenaeum p. 238. dicit: Ἂν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος· ὥστ' ἤδη Ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' αἴρεσθαι ΜΕΣΟΝ τῶν ΠΑΡΟΙΝΟΥΝΤΩΝ; παλαιστὴν νόμισον αὐτάγχυτον μ' ὁρᾶν· *Convivium si quis exhibet, adsum primus; itaque jamdudum vocor jusculum. Oportet medium tollere aliquem temulentum, & foras efferre? Putato te luctatorem videre purum putum Argivum.* Ita etiam in Concionibus; infra vs. 258. ἂν σε τοξόται ἕλκωσιν, ὅ, τι δράσεις ποτέ; respondetur: ἐξαγκωνιῶ ὡδί· ΜΕΣΗ γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

vs. 144. Οὐδὲν γὰρ εἶ] Euripides in Hercule Furente vs. 634. Φιλοῦσι παῖδας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν, Οἵ τ' οὐδὲν ὄντες· *Amant liberos, & praestantissimi mortalium, & illi qui nihil sunt.* in Iphigenia Taurica vs. 115. — τοὺς πόνους γὰρ οἱ 'γαθοὶ Τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ· *Laborem enim viri fortes tolerant, ignavi autem sunt nihili, & in nullo numero.* Illud οὐδαμοῦ ita usurpavit etiam in Herc. F. vs. 840. ὁ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ, τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα

MUL. Maxime. PR. Verba facito. MUL. Quid autem? ficcine ut dicam, priusquam bibam?
PR. Ecce autem, bibam. MUL. Quid igitur opus fuerat coronam sumere?
PR. Apage te a me. Talia fortasse nobis fecisses
Illic (in concione.) MUL. Sed enim, nonne & viri in concilio bibunt?
PR. En iterum, bibunt. MUL. Sane per Dianam;
Et quidem meracius. Unde & decreta
Quaecumque faciunt, inspicientibus & attente considerantibus,
Insana videntur & dementia, velut ebriorum hominum cogitationes.
Quin etiam, per Jovem, libant: sin minus, cujus rei gratia
Ita diis supplicarent, vinum nisi adesset?
Praeterea convitiantur inter sese, quasi bene appoti,
Et eorum aliquem vino expositum efferunt e concilio lictores.
PR. Abi abisis, & sede; mulier enim nihili es.
MUL. Sane per Jovem mihi satius erat barbam non sumere:
Siti enim, opinor, nunc miserae mihi dissilient viscera.
PR. An est vestrum quae velit dicere? MUL. Ego.
PR. Abi igitur & coronam cape; res quippe urget.
Age nunc viriliter & probe dicas,
Corporis habitum scipione innixum habens.
AL. MUL. Optassem sane quempiam eorum, qui dicendo assueti sunt,
Ea dicere quae optima sint, ut sederem quietus & otiosus:
At nunc non sinam, ut e mea sententia
In caupona lacus aquae faciant.
Mihi, inquam, non placet per Pollucem & Castorem.
PR. Per Pollucem & Castorem? ô misera, ubi tibi mens est?
MUL. Quid vero est? nam haud petii bibere.
PR. Non per Jovem; sed cum vir sis, per Pollucem & Castorem jurasti;
Quanquam cetera ingeniosissime locuta es.
MUL. ô per Apollinem. PR. Cessa quaeso, nam
Concionans non promovebo pedem

Alterum,

μεγάλα μὴ δόντες δίκην· *Certe dii nunquam aut nihil essent, mortales autem extollerentur, si ipse non daret poenas.* Vide ad Aves vs. 800.

vs. 146. Ἀφαυανθήσομαι] Scholia: ξηρανθήσομαι, id est, *exarescam.* ὡς καὶ ἀλλαχοῦ· τοῖς ἀλλοτρίοις ὑμῶν στάχυς τουτους ἐν τῷ ξύλῳ δήσας αὐανῶ. Iste locus est in Equitibus vs. 393. Nempe ab αὐαίνω est ἀφαυαίνω.

vs. 148. Τὸ χρῆμ' ἐργάζεται] Scholia: ἀνύεται· *Res nunc agitur.* Infra vs. 1156. ὥσπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν.

vs. 151. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν εἰθάδων] Ut Oratores solent. Demosthenes Philippica I. initio: εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχὼν ἂν ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν ΕΙΩΘΟΤΩΝ γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων ΗΣΥΧΙΑΝ ἂν ἦγον. εἰ δὲ μὴ, τότ' ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γινώσκω, λέγειν. Isocrates initio Archidami.

vs. 155. Μὰ τὼ θεώ] Per Cererem & Proserpinam jurat Foemina Attica. Vide ad Acharn. vs. 905.

vs. 157. Οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε] Supra vs. 132.

vs. 161. Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν] Ita omnes quas vidi. Cl. Kusterus propter versum legi jubet Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν. vel Ἐκκλησιάζων οὐ sine ἄν.

Ibid. Οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα] Nota istud verbum transitive positum, ut apud Euripidem in Electra vs. 94. καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα· *Et intra quidem muros non infero pedem.* ubi vide Notam Cl. *Barnesii.*

Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβωθήσεται.
ΓΥΝ. Φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
Ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι.
ΠΡ. Γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥΝ. Μὰ Δί', Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα γὰρ
Ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾤμην λέγειν.
ΠΡ. Ἄπερρε καὶ σὺ, καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
Αὐτὴ γὰρ ὑμῖν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
Τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
Ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίνεται.
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλείον' ἔτι δράσει κακά.
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
Οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε·
Τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
Οὐδὲν τοπαράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
Πονηρὸν ἡγούμεθα. νῦν δὲ χρωμένων,
Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν·
Ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
Τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡ. Τάλαιν' Ἀφροδίτην ὠνόμασας· χαρίεντά γ' ἂν
Ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡ. Μηδ' ἔθιζε νῦν λέγειν.
Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
Εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
Ὅτε δὴ γ' ἐγένετ' ἤχθοντο. τῶν δὲ ῥητόρων

Ὁ

vſ. 165. Αἱ καθήμεναι] Sedebant enim in Concione: Demoſthenes Philipp. II. ubi de Oratoribus & Auditoribus: πρῶτον μὲν ὑμεῖς οἱ παριόντες· mox deinde ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι.

vſ. 167. Ἐπίγονον] Hunc tanquam mollem & effoeminatum atque comtulum inſtar mulieris, ridet. Similiter Agathonem in Thesmoph. vſ. 102. cum enim is prodiret, diceretque quidam illum eſſe Agathonem, alter inquit: ἀλλ' ὁ τυφλὸς μὲν εἰμί, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ. erat autem Cyrene meretrix. Sic & Cliſthenem ibid. vſ. 580. nam illo accedente, Chorus mulierum dicit: γυνή τις ἡμᾶς προσέρχεται.

vſ. 184. Ἀγύρριον] Supra vſ. 102. Forte alludit ad ἀγείρειν.

vſ. 195.

Alterum, nisi isthuc ante diligenter pensitatum & meditatum fuerit.
Mul. Cedo coronam; nam rursus dicam.
Quippe videor mihi satis apte quippiam meditata.
Mihi enim, ô mulieres, quae hic sedetis.
Pr. Tun' mulieres vocas, ô misella tu, (has quae) viros (assimulant?)
Mul. Non per Jovem; sed Epigonum illum. Quippe eo respiciens,
Coram mulieribus dicere me putabam.
Pr. Male pereas: sede hinc (abiens.)
Ego enim ipsa, ut videor, vestrum omnium causa concionari cogar;
Capiens hanc coronam diis supplico,
Ut possim consilia nostra feliciter dirigere.
Aeque ad me attinet hujus regionis ratio,
Atque ad vos. Doleo autem & fero
Iniquo animo omnia urbis nostrae incommoda:
Video quippe illam praefectis utentem
Perpetuo malis; sique eorum quispiam vel diem unum
Bonus sit, totos decem dies malus est.
Alteri fortasse commiseris rempublicam? plura etiam mala faciet.
Difficile autem viros morosos monere;
Vos, inquam, ô cives, qui reformidatis eos, qui vos amare volunt;
Iis autem, qui amare nolunt, supplicatis perpetuo.
Fuit tempus cum conciliis nullo modo
Uteremur, sed Agyrrium
Pravum hominem judicabamus; nunc autem cum iis utamur,
Alius quidem accipiens pecuniam, id mirum in modum laudat;
At qui non accipit, eos morte dignos deputat,
Qui in conciliis mercedem ferunt.
Mul. Per Venerem haec belle dicis.
Pr. Misera, Venerem nominasti! lepida vero & jocosa
Nobis fecisses, in concione si id dixisses.
Mul. At non dicam. Pr. Ne igitur nunc assuesce dicere.
Praeterea confoederationem hanc cum considerabamus, deque ea deliberabamus,
Vulgo dictabant perituram civitatem, si minus illa fieret:
Postquam inita est, indigne ferre coeperunt. Rhetorum autem ille,
Qui

vs. 193. Τὸ συμμαχικὸν] „ Intelligendum de celebri „ illa Societate, quae inter Athenienses, Boeotos, „ Argivos & Corinthios facta est contra Lacedaemo„niorum nimiam potentiam: unde ortum est Bel„lum, quod dictum est συμμαχικὸν & Corinthiacum; „ de qua Societate Xenophon, sed sine anni annota„tione, Lib. IV. Diodorus vero Lib. XIV. ad Olymp. „ 96. annum 2. Archonte Diophanto eam distincte po„nit: ταύτην δὲ τὴν ἀρχὴν παρειληφότων, Βοιωτοὶ, καὶ Ἀ„θηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμαχίαν „ πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο." Haec, & alia plura *Palmerius* ad hunc locum.

Ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
Ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ·
Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἤχθεσθε· κἀκεῖνοί γέ σοι
Νῦν εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφὸς,
Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀργίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
ΓΥΝ. Ὡς ξυνετὸς ἀνήρ! ΠΡ. Νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἐστ', ὦ δῆμε, τούτων αἴτιοι.
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
Ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ, τι τις κερδανεῖ,
Τὸ δὲ κοινὸν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλίνδεται.
Ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
Ὑμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις,
Ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
ΓΥΝ. Εὖγ', εὖγε, νὴ Δί', εὖγε· λέγε λέγ', ὦ 'γαθέ.
ΠΡ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
Ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
Βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
Ἁπαξάπασαι· κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.
Καθήμεναι φρύγουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Αὑταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ πρὸ τοῦ.
Βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ταύταισιν οὖν, ὦνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν,

Μὴ

vs. 196. Ὁ τοῦτ' ἀναπείσας] Cononem intelligi ait Scholiastes, & probat Palmerius.

vs. 199. Σοί] Scholia: τὸ δὲ, σοὶ, ὡς πρὸς τὸν δῆμον.

vs. 201. Ἱερώνυμος σοφός] „ Illo tempore fuit Hierony-„ mus, vir clarus, & quem Conon, dum ad convenien-„ dum Regem Artaxerxem pergebat, ducem classis regiae „ & Atheniensis cum Nicophemo reliquit. *Palmerius.*"

vs. 202. Παρέκυψεν] Vix apparuit, emicuit.

vs. 208. Αἴσιμος] Scholia: χωλὸς, ἄτιμος, καὶ ἀμαθής. Talis fuit iste Aesimus.

vs. 211. Κἀν ταῖς οἰκίαις] In Lysistrata etiam utitur hoc argumento, vs. 498. ἢ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν.

vs. 220. Εἰ μή τι καινὸν] Notat Athenienses tanquam nova-

Qui eam suaserat, statim fugiens abiit.
Naves in mare deduci, satis placet inopi,
Divitibus autem & agricolis non placet.
Corinthiis succensetis; illi autem tibi,
ô Popelle, boni & commodi sunt; iis itidem commodus esto.
Argeus ineruditus est, Hieronymus autem sapiens.
Salus quidem detortis oblique oculis nos aspexit, sed eam excludit
Thrasybulus ipse, ei rei non advocatus.
MUL. Eugepae, quam prudens vir! PR. Nunc ut decet laudasti.
Vos enim, ô popelle, horum omnium causa estis,
Qui pecuniam publicam in mercedem vestram fertis:
Privatim singuli spectatis quod quisque lucrabitur;
Commune autem, quemadmodum Aesimus ille claudus, volvitur.
Si igitur mihi parueritis, adhuc servabimini;
Dico enim oportere vos urbem nostram
Mulieribus tradere. Nam in aedibus nostris
Illis procuratricibus & dispensatricibus utimur.
MUL. Bene, bene, per Jovem, bene. Perge, ô bone.
PR. Eas autem nobis meliores esse moribus,
Ego docebo. Primum enim lanas
Lavant omnes aqua calida, pro more veteri.
Neque temere novi quid tentantes
Ipsas videas. Atheniensium vero civitas,
Si hoc bene teneret, nonne servaretur,
Nisi quid aliud novi curiose frustraque actitaret?
Sedentes illae frigunt obsonia, sicut & prius,
Capite ferunt, sicut & prius,
Thesmophoria agunt, sicut & prius,
Viros suos male habent, sicut & prius,
Moechos domi habent, sicut & prius,
Et in obsonando fallunt, sicut & prius,
Vinum merum amant, sicut & prius,
Subagitatae gaudent, sicut & prius.
His igitur, ô viri, urbem tradentes,

Non

novatores. Infra etiam vs. 585. καὶ μὴν τὸ μὲν καινοτομεῖν μὴ δείσητε· τοῦτο γὰρ ὑμῖν δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

vs. 222. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσι] Propria mulieribus ferendorum onerum ratio: unde quasi rem novam & a more aliarum gentium alienam annotavit Herodotus, Aegyptios onera capitibus accipere, in Clione: τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Et Nymphodorus Historicus apud Scholiastem Sophoclis ad Oedipum Coloneum vs. 339. καὶ τὰς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τοὺς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασε. Loquitur autem de Sesostri rege Aegyptiorum, qui viros coëgerit more mulierum vivere.

vs. 226. Αὑταῖς παροψωνοῦσι] Sibi ipsis opsonant.

Μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα,
Τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
Ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
Ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
Σώζειν ἐπιθυμοῦσιν· εἶτα σιτία
Τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή·
Ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·
Αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω. ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι,
Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.
ΓΥΝ. Εὖγ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
Πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
ΠΡ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν Πυκνί·
Ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
ΓΥΝ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή,
Καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
Αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ', ἃ 'πινοεῖς, κατεργάσῃ.
Ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ;
ΠΡ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥΝ. Ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
ΓΥΝ. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
Κακῶς κεραμεύειν· τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
ΓΥΝ. Τί δ' ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
ΠΡ. Τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
ΓΥΝ. Τί δ' ἢν ὑποκρούσωσί σε; ΠΡ. Προσκινήσομαι,
Ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
ΓΥΝ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἢν σε τοξόται
Ἕλκωσιν, ὅ, τι δράσεις ποτέ; ΠΡ. Ἐξαγκωνιῶ
Ὡδί· μέσον γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝ.

vs. 234. Ἐπιθυμοῦσι] „Legendum erat ἐπιθυμήσουσι." *Faber.*

vs. 239. Ταῦτα κἂν] Ita omnes. Sed potius ταῦτά γ' ἄν.

vs. 243. Ἐν ταῖς φυγαῖς] Potius cum Palmerio vertendum videtur: *in tempore fugarum.* Faber autem secutus est Scholiastem. Intelligit autem *fugas*, ut ait Palmerius, quae factae sunt ab agris & pagis in urbem initio belli Peloponnesiaci: quo tempore ob multitudinem migrantium, omnia loca publica, tum sacra tum profana, occupata sunt, ut *Palmerius* ex Thucydide ostendit. Tangit eam rem & in Equitibus Comicus vs. 788. οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πιθάκναισι, καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον. ubi vide Notam.

vs. 244. Ἀκούουσ'] Ita Edd. Brubachi & Nupera. Juntina ἀκούσ' vitiose, aliae ἀκοῦσ', male, & contra metrum.

vs. 246. Αὐτόθεν] Scholia: ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου.

vs. 248. Κέφαλος] Demagogus aliquis fuit: ut ait Scholiastes.

Ibid. Σοὶ λοιδορῆται] Nunc cum dativo; at mox in activa voce cum accusativo vs. 254.

Ibid. Προσφθαρείς] Ita in Avibus vs. 917. ἀπεφθάρης. ubi vide Notam.

vs. 253. Τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς] Scholia: ἀπὸ κοινοῦ, τὸ κεραμεύειν· ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμεὺς πατρὸς Κέφαλος. Id est, *ex superioribus repetendum κεραμεύειν, quod hic accipitur pro κατεργάζεσθαι perdere. Erat*

autem

Non est quod frustra argutemur, neque cogitemus
Quid illae acturae sint; sed omni modo
Sinamus illas imperare, hoc unum considerantes,
Quod videlicet, matres cum sint, milites
Servare cupiunt. Dein cibaria
Quisnam melius submittat, quam quae peperit?
Divitias invenire mulier facile potest.
Sique mulier imperitet, haud unquam decipiatur:
Quippe illae decipere assuetae sunt.
Cetera nunc omittam. In his si mihi fidem habueritis,
Felices vitam omnem degetis.
Mul. Bene, ô jucundissima Praxagora, & ingeniose!
Unde quaeso haec, ô misella, didicisti tam bene?
Pr. Habitavi ego cum viro in curia Pnyce, in ea parte cui Phygae nomen est:
Dein saepius ibi audiens e rhetoribus didici.
Mul. Non temere igitur, ô misera, dicendi perita es & sapiens,
Et te ducem mulieres abhinc
Eligimus, si haec, quae cogitas, facies.
Verum, si Cephalus demagogus irruens convitietur
Tibi, quomodo ei in concione contradices?
Pr. Dicam desipere ipsum. Mul. At hoc
Norunt omnes. Pr. Sed & furiosum esse dicam.
Mul. Hoc itidem sciunt omnes. Pr. Praeterea & lances
Male fingere, rempublicam autem bene & pulchre.
Mul. Quid si Neoclides Lippus convitia dixerit?
Pr. Huic ego dicam ut in canis culum inspiciat.
Mul. Quid si te pulsent? Pr. Ego contra movebor,
Ut pote non imperita existens plurimarum pulsationum.
Mul. Hoc unum a nobis provisum non est; Si te satellites
Trahant, quid tandem facies? Pr. Cubito opposito reluctabor
Sic. Neque enim media prehendar.

Mul.

autem figulo patre natus Cephalus. Posset utcunque iste jocus, qui consistit in ambiguitate verbi *κεραμεύειν*, exprimi etiam in Latino sermone, & locus ita verti: *Sed etiam patinas cum dicerem male conficere, rempublicam autem probe.*

vs. 254. Νεοκλείδης ὁ γλάμων] Ὃς ἐστι μὲν τυφλός, κλέπτει δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, ut de eo dicit in Pluto vs. 666. vide hic in Eccl. vs. 401.

vs. 255. Ἐς κυνὸς πυγὴν] Est Proverbium de coecutientibus, ut notat Scholiastes hic, & in Acharn. vs. 863. ad haec verba: φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

vs. 256. Ὑποκρούσωσι] „ Venustas & lepos servari „ non possunt. Nam ὑποκρούειν *pulsare* significat; sed & „ ὑποκρούειν verbum rei Venereae est; *subagitare, succutere.* Κροῦμα quoque fidium pulsatio est: at hic alluditur ad κροῦμα ἀποδιδόναι. *Faber.* Sic infra ludit „ in verbo κρούειν vs. 985. etiam προσκινήσομαι de motu „ Venereo in Lys. 227.

vs. 258. Ἢν οἱ τοξόται ἕλκωσιν] In Equitibus vs. 661. „ κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.

vs. 259. Ἐξαγκωνιῶ] „ Cum addit ὡδί, gestum de- „ signat, qui talis erat, ut mulier subnixis alis ince- „ deret; ita enim Latini dicebant. Plautus in Persa; „ *nunc ego huic graphice facetus fiam: subnixis alis me* „ *inferam, atque amicibor gloriose.* Comice autem ad- „ dit mox infra: *Sed quis hic ansatus ambulat?* Faber.

ΓΥΝ. Ἡμεῖς δέ γ' ἢν αἴρωσ', ἐὰν κελεύσομεν.
ΠΡ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.
ΓΥΝ. Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
Τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
Εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ', ὅμως δὲ χειροτονητέον
Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
Ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,
Ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν, ἢ θύραζ' ἑκάστοτε.
Ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
Περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
Τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι,
Καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, τἄπερ ἐκλέψατε,
Ἐπαναβάλλεσθε· κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
Ἐπερειδόμεναι βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος
Πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
Τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥΝ. Εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
Προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
Ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν Πνύχ' ἥξειν ἄντικρυς
Γυναῖκας. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα,
Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΟΡ. Ὥρα προβαίνειν, ὦ 'νδρες, ἡμῖν ἐστι. τοῦτο γὰρ χρὴ
Μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ
Ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἢν ἁλῶμεν
Ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ 'νδρες· ἠπείλησε γὰρ

'Ο

vs. 264. Τὰς χεῖρας αἴρειν] Χειροτονεῖν.
vs. 265. Αἴρειν τὰ σκέλη] Sensu obscoeno.
vs. 277. Ἄδουσαι μέλος πρεσβυτικόν τι] Apparet, quandoque cantantes ire solitos in concionem. In Vespis vs. 219.
vs. 281. Πνύχ'] Ita Juntina, Farrel, & Brub. Aldina autem & Nupera Πνύκ'.
vs. 283. Πνύκα] Hic etiam Editiones illae ita variant & conveniunt.
vs. 284. Ὑπαποτρέχειν] Scholia: ὀπίσω τρέχειν. *Reverti, redire.*
Ibid. Πάτταλον] Scholia: τὸ τυχόν. εἰ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες, οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν· *Quidquam* (ut sit: *Neque quidquam*, id est, *nihil.*) *Qui enim serius veniebant, non acci-*

MUL. Nos autem, si te sublimem rapiant, dimittere jubebimus.
PR. Haec a nobis pulchre cogitata sunt.
MUL. Illud autem non praevidimus, quonam modo
Manus tollere tunc meminerimus;
Quippe non manus, sed pedes tollere assuetae sumus.
PR. Res illa difficilis est: tamen extendendae manus
Ab humero nudantibus alterum brachium.
Nunc autem agite, vestes succingite,
Induamini citissime Laconicos calceos,
Quemadmodum virum videtis, cum in concionem,
Aut foras singulis diebus iturus est.
Tum vero, cum ea se bene habuerint,
Barbas vobis alligate. Cum vero bene compositae
Illas diligenter aptaveritis vobis,
Tunc etiam vestes viriles, quas subduxistis,
Ceteris superimponite; & baculis
Innixae, incedite canticum aliquod
Senile canentes, more rusticorum
Incitatae. MUL. Bene dicis. Nos autem
Praeeamus illis: nam & alias puto
Ex agris in Curiam venturas exadvorsum
Mulieres. Verum festinate. Quippe mos est, ut qui
Usque a mane in Curia non adfuerunt,
Abeant, ne minimum quidem lucri referentes.

CHORUS MULIERUM.

CH. Progrediendi tempus est, ô viri (id enim nos memores dicere
Perpetuo oportet, ne forte nobis excidat;
Neque enim mediocre periculum nobis adsit, si deprehendamur
Aggressae tale facinus in tenebris.)
Eamus in concionem, ô viri; nam interminatus est

Thesmo-

accipiebant mercedem comitialem; nempe triobolum: Infra vs. 380. ad redeuntem ex concione: τριώβολον ἔχει βαδίζει; deinde ille: εἰ γὰρ ὤφελον, ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον. Vide & mox vs. 292. Quod autem ad οὐδὲ πάτταλον attinet, videtur id proverbiale esse, aut allusio ad Proverbium: παττάλου γυμνότερος, quod occurrit apud Aristaenetum Epist. 18. Lib. II. ὡς δὲ λοιπὸν τὸν ἄθλιον ἐξέδυσαν ὅλων χρημάτων, καὶ κατέστησαν παττάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πάσῃ δεινῇ πενίᾳ. *Cum autem jam miserum illum amatorem spoliassent bonis suis, & nudiorem reddidissent paxillo, reliquerunt eum scilicet in summa inopia.* Dicitur autem οὐδὲ πάτταλον, ut οὐδὲ γρῦ, & similia, quae congessi ad Plutum vs. 17. ubi etiam πασσάλου, quod forte erit, qui in isto etiam loco reponere velit.

Ὁ Θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους
Ἥκῃ κεκονισμένος, βλέπων ὑπότριμμα,
Στέργων σκοροδάλμη, μὴ δώσειν τριώβολον.
Ἀλλ' ὦ Χάρι τιμία, ἢ καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκη,
Ἕπου κατεπείγων σαυτόν, προσέχων, ὅπως
Μηδὲν παραχορδιεῖς, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονῶμεν
Ἅπανθ', ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας.
Καί τοι τί λέγω; φίλους γὰρ χρῆν ὀνομάζειν.
Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
Ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ μέν, ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, ἐκάθηντο λαλοῦντες·
Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχὶ Μυρωνίδης
Ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
Τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων·
Ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
Πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον αὖ, καὶ δύο κρομμύω,
Καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας. νυνὶ δὲ τριώβολον
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινόν, ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ ΑΝΗΡ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΑΝΗΡ.

ΒΛ. Τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
Ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστίν· ἡ δ' οὐ φαίνεται.
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ,
Καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δ' ἤδ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
Οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν

Ἐπεῖχε

vf. 290. Ὡς] Legendum omnino ὃς cum *Fabro*.

vf. 291. Ἥκῃ κεκονισμένος] „ Lucianus in Timone: „ Συνθέουσι κεκονιμένοι καὶ πνευστιῶντες· *Concurrunt festinando & anhelantes*. Ex notis *Kusteri*.

Ibid. Βλέπων ὑπότριμμα] Scholia: δριμύ, nempe ut βλέπειν νᾶπυ in Equitibus vf. 627. & similia. ὑπότριμμα autem est in re culinaria, *intritum*; quod forte quandoque ex amaris & acribus fuit compositum. Hoc loco poterit ita etiam accipi ut περίτριμμα, in Nubibus vf. 446

vf. 292. Μὴ δώσειν τριώβολον] Nisi quis mature venerit, ei se non daturum mercedem, juravit Thesmotheta. In Vespis vf. 696. ὅτις ἂν ὑμῶν ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.

vf. 293. Ὦ Χαρι τιμία] Potius Χαριτιμίδη, ut Bisetus. Hunc versum Faber ita legit: Ἀλλ' ὦ Χαρίδημε, καὶ Σμίκυθε, καὶ σὺ Δράκη. Hoc magis placet. Compellat autem foeminas nominibus virorum. Smicythus & Draces occurrit alibi etiam apud Comicum.

vf. 295. Μηδὲν παραχορδιεῖς] Scholia: παρὰ ῥυθμὸν ποιῇς, μηδὲν παραφθέγξῃ· *Inconcinne facias aut dicas. Aberres chorda*. Metaphora a Musicis. Mallem autem παραχορδιεῖς

Thesmotheta ei, qui non primo mane, offusis etiamnum tenebris super terram,
Venerit pulvere consperfus prae festinatione, acerba tuens,
Alliata muria contentus, ei, inquam, non daturum se tres obolos.
Sed ô Charitimia, tuque Smicythe & Drace,
Sequere festinabunde operam dans,
Ut nil aberres ab iis, quae te illic probare necesse est.
Ceterum symbolo accepto prope
Invicem sedeamus, ut ea decernamus
Omnia, quae nostras amicas decernere par esset.
Atqui, quid ego dico? amicos enim, non amicas, dicere oportuerat.
Vide autem, ut propellamus hos qui ex Astu
Veniunt; qui quidem hactenus, cum unicum obolum
Accipere oporteret eum, qui ad concilium ventitaret, sedebant confabulantes:
Nunc autem nobis prae turba molesti sunt. At enim cum Myronides
Erat Archon urbis nostrae, nullus ausus fuisset
Res urbanas administrare stipendium ferens.
Sed quisque veniebat in sacculo habens
Potum simul, panemque & duas cepas,
Tresque olivas circiter: nunc autem triobolum
Accipere postulant, cum aliquid publicae rei faciunt,
Quasi viles operarii qui lutum ferunt.

BLEPYRUS VIR PRAXAGORAE. ALIUS VIR.

BL. Quid hoc rei est? quonam mihi uxor evanuit?
Nam circa auroram dies est; illa autem non apparet.
At ego jaceo jamdiu cacaturiens,
Soleas quaeritans in tenebris,
Et pallium: postquam jam illud manibus studiose tentando
Non potui invenire; jam autem januam

Aderat

δεῖ aut παραχορδιεῖ, a παραχορδίζω. Fut. Att. παραχορδιοῦμαι 2. Perf. παραχορδιεῖ.

vs. 302. Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον] Merces comitialis & judicialis aliquando fuit unus obolus; in Nubibus vs. 861. ὃν πρῶτον ἔλαβον ὀβολὸν Ἡλιαστικόν· ubi Scholia: οὐχ ἑστὼς δὲ τῶν δικαστῶν ὁ μισθός· *Non eadem semper fuit merces judicum*: ad duos obolos judiciales alludit in Ranis vs. 140. δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. ubi Scholia: ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. trioboli saepius meminit.

vs. 303. Μυρωνίδης] Occurrit & in Lysistrata vs. 804. Vide Thucydidem Lib. I.

vs. 312. Ἡ δ' οὐ φαίνεται] In Rheso Eurip. vs. 855. Χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὢν οὐ φαίνεται. *Diu enim jam abest & nusquam apparet.*

vs. 315. Ὅτε δ' ἤδ' ἐκεῖνο] Observa elisionem vocalis longae ante brevem; ἤδ' enim pro ἤδη est. Nec audiendum puto Fabrum, qui legit: — ὅτε δ' ἤδη 'κεῖνο — peccat enim contra legem metri.

Ibid. Ψηλαφῶν] In Pace vs. 690. ἐψηλαφῶμεν ἐν τῷ σκότῳ.

Ἐπεῖχε κρούων ὁ Κοπρεαῖος, λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
Ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ·
Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
Γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
Οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε
Δράσουσ'· ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.
ΑΝ. Τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
ΒΛ. Νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. ΑΝ. Εἰπέ μοι,
Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που
Κινησίας σου καταπεπίληκε; ΒΛ. Πόθεν;
Οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
Τὸ κροκώτιον ἀμπισχόμενος, ὃ 'νδύεται.
ΑΝ. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν. ΒΛ. Οὐκ ἔχω φράσαι.
Ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. Εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
ΒΛ. Μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
Ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
Ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
Ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ,
Φρούδη 'στ' ἔχουσα θοἰμάτιον, ὃ 'γὼ 'φόρουν·
Κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ'· ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
Οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΛ. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς· ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
Ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,
Ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν. Φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ

Κέ-

vs. 317. Ἐπεῖχε κρούων] *Instabat pulsando.* In Pace vs. 1122. παῖ' αὐτόν, ἐπίεχε, τῷ ξύλῳ.

Ibid. Ὁ Κοπρεαῖος] „Nomen a Poëta fictum, quasi „Stercoreum dicas, vel Merdaceum: debet autem „non intelligi intestinum rectum, quod quidam putant; sed onus procidendis stercoris, & podicem „opprimentis exitu jam maturo." *Faber.* Sic ἀνὴρ κόπρειος in Equitibus vs. 898. & hic in Ecclesiaz. vs. 362. per ἄνθρωπον Ἀχραδούσιον intelligit τὸν ἀπὸ ἀχράδος κόπρον.

vs. 318. Ἡμιδιπλοΐδιον] vs. 332. κροκώτιον id vocat & χιτώνιον vs. 375.

vs. 319. Περσικὰς ὑφέλκομαι] vs. 346. de eodem calceamento: ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθείς.

vs. 320. Ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν] In Thesmoph. vs. 299. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ;

vs. 323. Ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην γυναῖκα] In Thesmoph. vs. 420. Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή ex Euripide.

vs. 329. Τοῦτό σοι] Ita Edd. pristinae. Nupera τοι pro σοι.

Ibid. Τὸ πυρρὸν] Est quidem vestis color, sed iste putat aliud esse; nempe ut infra vs. 1056. αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα ὑπὸ τοῦ δέους. *Videbis me cacare*, inquit.

vs. 330.

Aderat pulsans Copreaeus; hanc ego
Uxoris meae vestem capio,
Ejusque Persicas (*calceorum genus*) induo.
Sed ubi quis in libero & aperto loco cacaverit?
At sane noctu ubique cacare vacat;
Neque enim me quisquam cacantem viderit.
Hei misero mihi, quod senex cum essem, duxerim
Uxorem! Quot ego accipere verbera dignus sum!
Neque enim unquam sani bonive quidpiam
Actura exiit. Verum ut haec sunt, interim cacandum est tamen.
Vir. Quis illic est? Nonne Blepyrus vicinus?
Bl. Per Jovem ille ipse est. Vir. Dic mihi;
Quid sibi vult quod tibi rubrum est? an
Te Cinesias concacavit? Bl. Unde autem?
Minime: sed cum uxoris meae crocotula,
Quam illa induere solet, domo exii.
Vir. Pallium vero tuum ubi est? Bl. Non equidem possum dicere.
Quippe multum quaeritans in stragulis vestibus non reperi.
Vir. Quid postea? tu non uxori imperasti ut diceret?
Bl. Non per Jovem: quippe intus non est,
Sed clam me domo abiit.
Quamobrem metuo ne quid novi designet.
Vir. Sane per Neptunum non abs re times; eadem prorsus
Mecum pateris. Ea quippe, qua cum ego sum,
Disparuit, pallium habens, quod ego ferebam.
Neque hoc me modo angit; sed & calceos ipsos
Nullibi potui reperire.
Bl. Per Bacchum nec ego meas Laconicas;
Sed sicut eram cacaturiens,
Pedibus in cothurnos immissis huc festinavi,
Ut ne cacarem in veste stragula; quippe quae candida & nitida est.
Vir. Quid quaeso illud sit? Utrum ad prandium eam

Ami-

vs. 330. Κινησίας σε κατατετίληκεν] Alludit ad πυρρίχην Κινησίου, de qua in Ranis vs. 153. & quia idem iste κατατετίληκε τῶν Ἑκαταίων. Vide ad Ranas vs. 369.

Ibid. Πόθεν;] Ut infra vs. 391.

vs. 337. Ἐκτετρύπηκεν] „ Faber vocem hanc recte exposuit. Contrarium huic est εἰστρυπᾶν, quod Suidas „ exponit παρεισέρχεσθαι." *Kusterus.*

vs. 338. Ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον] Euripides in Medea, vs. 37. *δέδοικα δ᾽ αὐτὴν μή τι βουλεύσῃ νέον. Metuo vero ipsam ne quid novi moliatur.*

vs. 339. & 340. Ταὐτὰ — ἐμοὶ πέπονθας] Euripides in Bacchis vs. 189. *ταὐτά μοι πάσχεις ἄρα.* & in Cyclope vs. 634. *ταὐτὸν πεπόνθατ᾽ ἆρ᾽ ἐμοί. Idem igitur accidit vobis quod & mihi.*

vs. 340. Ἡ ξύνειμ᾽ ἐγώ] Ita & mulier de viro supra vs. 38. ᾧ ξύνειμ᾽ ἐγώ.

vs. 345. Λακωνικάς] Atqui supra vs. 315. dicebat τὰς ἐμβάδας ζητῶν. Distinguuntur autem haec duo clare in Vespis vs. 1152. *ἄγε νυν, ἀπόλυε τὰς καταράτους ἐμβάδας, ταχὺ δ᾽ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.*

vs. 347. Χεζητιῶν. φασὶ γάρ] Sic χεζητιᾶν φασὶν in Acharn. vs. 845.

Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. Γνώμην γ' ἐμήν.
ΑΝ. Οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν, ὅτι κἀμ' εἰδέναι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιὰν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ
Δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
Ἤνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΒΛ. Κἀγὼ γ' ἐπειδὰν ἀποπατήσω. νυνὶ δέ μου
Ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.
ΑΝ. Μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛ. Νὴ τὸν Διόνυσον ἔχεται γοῦν μοι σφόδρα.
Ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
Μόνον τὸ λυπεῖν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
Ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
Ὅς τις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος.
Τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα;
Τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
Ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
Διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον,
Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ, ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΧΡ. Οὗτος τί ποιεῖς; οὔ τί που χέζεις; ΒΛ. Ἐγώ;
Οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
ΧΡ. Τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.
ΒΛ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.

Ἀτὰρ

vſ. 349. Γνώμην γ' ἐμήν] Scholia: κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ εἰκασίαν. In Pace vſ. 232. ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν μέλλει.
vſ. 351. Ἱμονιὰν] Quia *longum*.
vſ. 354. Νυνὶ δέ μου] Metri gratia lege: νῦν δέ μου. *Kusterus.*
vſ. 355. Ἀχράς] Ex Scholiis: ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα ὁ ἀχράς· *alvum ſtringit.*
Ibid. Ἐγκλείσασ' ἔχει] In Avibus vſ. 1082. τοὺς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἶρξας ἔχει. In iſtis locis poteſt quidem per *continere* exponi verbum ἔχειν, ſed quandoque non poteſt, ut v. g. in iſto Sophoclis in Electra vſ. 592. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
vſ. 356. Θρασύβουλος] Scholia: οὗτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας πεπωκέναι [illegible], καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν· *Iſte diſputaturus contra Lacedaemoniorum de Pace legatos muneribus corruptus eſt, deinde finxit ſe pira ſylveſtria comediſſe, & loqui non poſſe.*
vſ. 361. Βεβαλάνωκε] In Scholiis: βάλανος τὸ εἰς τὸν μοχλὸν

Amicarum quaepiam vocavit? Bl. Mea quidem sententia.
Vir. Non igitur mala est, quod sciam.
Sed tu funem cacas; mihi autem
Tempus est abeundi in concionem,
Si quidem cepero pallium, quod mihi unicum est.
Bl. Ego pariter ibo, ubi cacavero; nunc autem quoddam
Pirum silvestre occludens mihi podicem retinet cibos.
Vir. Utrum ejusmodi pirum quale Laconicis dixit Thrasybulus?
Bl. Per Bacchum mihi tenaciter adhaerescit.
At enim quid agam? nec enim hoc me
Tantum angit; sed quando edero,
Quonam mihi abibit dehinc stercus?
Nunc enim hic, quicumque tandem ille sit
Achradusius (Pirinus) vir, portam obseravit.
Quis nunc medicum mihi accersat, & quem?
Quisnam peritus est artis draucorum?
Sane novit Amynon, at fortasse negabit.
Antisthenem quispiam huc evocet omni modo.
Hic vir quippe suspirationum causa
Novit quid sibi velit culus cacaturiens.
ô veneranda Lucina, ne me quaeso neglexeris
Disruptum, podicemque obseratum habentem,
Ut ne lasanum comicum fiam.

CHREMES. BLEPYRUS.

Chr. Heus tu, non cacas? Bl. Ego?
Non equidem amplius per Jovem; sed resurgo.
Chr. Uxoris autem tuae vestem indutus es?
Bl. Quippe illam per tenebras intus cepi.

At

μοχλὸν σιδήρεον. Comicus in Vespis vs. 200. καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν.

vs. 362. Ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος] Idem valet nunc, quod supra vs. 317. ἀνὴρ κοπρεαῖος. Finxit autem a praecedenti ἀχράς, quasi a Pago aliquo Attico.

vs. 363. Τίς ἂν οὖν] Ita Editiones pristinae Ald. & Farrei: atque sic si scribas, constabit metrum. In Nupera itidemque Basil. & Genev. omissum οὖν.

Ibid. Μετάδαν] Vide ad Pacem vs. 278.

vs. 365. Ἀμύνων] Scholia: ῥήτωρ ἑταιρηκώς, ὡς ἐκτρὶς Ἀμύνων. *Amynon iste fuit muliebris patientiae scortum & Rhetor; non autem Medicus.*

vs. 366. Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ] In Thesmophoriaz. vs. 70. Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

vs. 367. Ἐπεί γε στεναγμάτων] Quia nimirum inter cacandum difficulter egerat.

vs. 369. Μή με περιίδῃς διαρραγέντα] *Ne feceris ut diruptus sim. Ne permiseris: haec adjiciens, ne patiaris,* ut &c. Vide ad Pacem vs. 10.

Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐπιών; ΧΡ. Ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΛ. Ἤδη λέλυται γάρ; ΧΡ. Νὴ τὸν Δί', ὄρθριον μὲν οὖν.
Καὶ δῆτα πλεῖν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
Γέλων παρέσχεν, ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ.
ΒΛ. Τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. Εἰ γὰρ ὤφελον·
Ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον· ὥστ' αἰσχύνομαι
Μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν θύλακον.
ΒΛ. Τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. Πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
Ὅσος οὐδέποτ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς τὴν Πνύκα·
Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
Ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία.
Ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς, οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛ. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡ. Πόθεν;
Οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
Ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. ΒΛ. Οἴμοι δείλαιος,
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
Τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
Οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ἔδοξε τοῖς Πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως· κᾆτ' εὐθέως
Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
Κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ, πόσον δοκεῖς,
Οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου;
Ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,

Τί

vs. 378. Ἡ μίλτος] In Acharnens. vs. 22. σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον. ubi vide Notam.

vs. 380. Εἰ γὰρ] Ita recte Aldina; aliae οὐ γάρ.

vs. 381. Ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον] Supra ad vs. 292.

vs. 382. Οὐδέν' ἄλλον ἢ] Faber vertit quasi esset: οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ. Alias vertendum: *Nemo est coram quo magis erubescam, quam coram sacco farinario.* Nempe quia vacuus jam erit, postquam non accepi mercedem comitialem, unde farinam eram empturus. ἀπὸ γὰρ τοῦ μισθαρίου τοῦ ἄλφιτα ἔχειν δεῖ, ut ait judicum Chorus in Concionem iturus, in Vespis vs. 299. ad quem cum ibi puerorum grex dixisset: *Quid si non exerceatur hodie judicium?* Tunc ille ad saccum farinarium sermonem convertens, dicit: ποῖαν σὲ ἄρα σ', ὦ θυλάκιον, γ' ἔχω ἄγχομαι.

vs. 384. Πνύκα] „ Ita nunc omnes quas vidi; nulla „ Πνύκα.

vs. 385. Πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν] Sic locum hunc emendavimus, non solum auctoritate Suidae v. σκυτοτόμος, sed quia etiam sensus lectionem hanc postulat. Priores autem Editt. habent, πάντες σκυτοτόμοι εἰκάζομεν· quod Faber recte etiam corruptum esse vidit, & locum hunc ita, ut dixi, esse corrigendum monuit. *Kusterus.* Vertendum itaque ad verbum: *Et sane cunctos sutoribus assimilabamus, cum eos videremus.* Dicit autem hoc, quia sutores albi essent; utpote qui sole non infuscantur; sed *totos dies domi sedent*, & sub umbra opus facerent: ἅτε ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζοντες, inquit Scholiastes. Mulieres etiam plerumque candidiores esse viris, in iis locis, ubi non sunt omnes nigri, docent oculi.

vs. 387. Λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία.] Cur λευκοπληθὴς

At unde venis, quaeso? (vere) Chr. E concione.
Bl. Jamne dimissa est? Chr. Per Jovem, & quidem diluculo.
Et certe plurimum risum praebuit rubrica,
Quam undique sparserant.
Bl. Triobolum vero accepisti? Chr. Utinam vero!
Verum tardior veni; unde erubesco
Per Jovem, nil aliud quam panarium (ferens, idque inane)
Bl. Quae causa vero? Chr. Plurima hominum turba,
Quanta nunquam venit simul in Pnycem (curiam:)
Et sane sutores coriarii (erant) omnes, (ita illos) assimilabamus,
Videntes ipsos. Quippe mirum in modum
Plena hominibus albis concio erat, ut videre fuit.
Itaque non accepi triobolum, neque plurimi alii.
Bl. An ego quoque iens non accipiam? Chr. Unde?
Non pol, etiamsi eo profectus esses, cum secunda vice
Cecinit gallus. Bl. Miserum me!
Antiloche, me viventem lugeas
Magis quam triobolum; mea enim pereunt.
Verum quae res fuit, cur tanta turba
Mature adeo convenerit? Chr. Quid aliud, quam
Quod visum est consiliariis de salute
Reipublicae calculos in urnam mittere? Tum statim
Primus Neoclides Lippus proreptavit;
Dein populus exclamat (quantum putas!)
Nonne molestum & grave est audere hunc concionari,
Cum praesertim de salute reipublicae agatur,
Qui sibi pilos palpebrarum non potuerit salvare?
Ille autem reclamans, & circumspectans ait:

Quid

dae videbatur Concio? Nempe quia erat γυναικοπληθής. ut loquitur Aeschylus in Persis vs. 122. γυναικοπληθὴς ὅμιλος· *plena mulierum caterva.* & Eurip. in Alcestide vs. 951. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς *coetus, frequentes mulierum.* Illi vero putabant illud examen mulierum esse ἀρσενοπληθῆ ἑσμόν, ut loquitur Aeschylus in Supplicibus vs. 30.

vs. 392 Ἀντίλοχ'] Ex Aeschyli Myrmidonibus, inquit Scholiastes: Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον —. *Antiloche luge me viventem potius, quam eum, qui est mortuus.*

vs. 393. Τἀμὰ γὰρ διοίχεται] Recte Scholiastes: ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα. *Perii.* Ut in τὰ ἐμὰ pro ἐγώ. Euripides in Andromacha vs. 234. σὺ δ' ἂν σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα· *quasi tu quidem sis casta, ego vero non sim casta.*

vs. 394 Χαῖρ' ἔχων] In Nubibus vs. 2

vs. 395. Ἐν ὥρᾳ] In Vespis vs. 242. Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ἥκειν.

vs. 398. Νεοκλείδης ὁ γλάμων] Supra vs. 254.

vs. 399. Πόσον δοκεῖς] Vide ad Nubes vs. 879.

vs. 402. Ὡς οὐδὲ αὑτῷ] Legendum ὃς, ut recte monet Faber. Ceterum in hanc sententiam Aeschines contra Timarchum: τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν, καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρόν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν, οὐδ' ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον ἢ τοῦ βίου: *Nam qui suam familiam male administraret, eadem modo remp. etiam curaturum censuit: neque fieri posse existimavit Legislator, ut idem homo et privatim esset improbus et publice bonus: nec oportere putavit oratorem conscendere suggestum, qui potius linguam excoluisset quam vitam.*

Τί δαί με χρῆν δρᾶν; ΒΛ. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ,
Τιθυμάλλου ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
Σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
Ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
Παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
Αὐτός γε μέντοι 'φασκεν ἱμάτιον ἔχειν·
Κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατῆρος καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
Ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
Πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. ἢν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
ΒΛ. Νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
Προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά,
Ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
Λευκός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος Νικίᾳ,
Δημηγορήσων, κἀπεχείρησε λέγειν,
Ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
Εἶτ' ἐθορύβησαν, κἀνέκραγον, ὡς εὖ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος. οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
Ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. Νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ΧΡ. Ἀλλ' ἦσαν ἥττους. ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,

Τὰς

vs. 404. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ &c.] Similiter Eubulus Comicus apud Athenaeum II. p. 66. Κόκκον λαβὼν ἐκ Κνίδου, ἢ τοῦ πεπέρεως, Τρίψας ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὸν ἰδεῖν· *Sume granum Cnidium, aut aliquantum piperis, atque ubi haec cum myrrha simul triveris, consperge etiam.* Ceterum Neoclidis oculos non mitioribus medicamentis curasse fingitur Aesculapius in Pluto vs. 718.

vs. 405. Τιθυμάλλου τοῦ Λακωνικοῦ] „ Satis bene & lepide Scholia contra Pharmacopolas nostros: εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ ἐκ πατρίδος ἐπ' ἀλαζονείας τὰς βοτάνας ὀνομάζειν, quo loco ἀλαζονεία *impostura* verti debet." *Bentl.*

vs. 412. Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας] Euripides in Heraclidis vs. 11. σώζω τάδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.

vs. 413. Τετραστατῆρος] Per salutem, quae tanta pecunia constet, sine dubio vestes bonas intelligit.

vs. 416. Ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ] Intelligendum de solstitio autumnali. Male autem omnes Edd. quas vidi, habent τράπῃ pro τραπῇ.

vs. 420. Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν] „ Subintellige οἶκον. Sic „ in Nubibus vs. 961. ἐς κιθαριστοῦ. vs. 969. ἐν παιδοτρίβου „ vs. 992. εἰς ὀρχηστρίδος. In Thesmoph. vs. 802. καταδαρθάνομεν ἐν ἀλλοτρίων." Ex Notis *Kusteri*.

Ibid. Σκυλοδεψῶν] Ita Ed. nupera. Aldina vero & Jun-

Quid enim me facere oportuit? Bl. *Allia simul terentem cum silphio,*
Miscentemque tithymallum Laconicae speciei,
Tibi inungere vespere supercilia,
Ei dixissem ego, si adfuissem.
Chr. Post hunc Euaeon, ille ingeniosissimus,
Accessit nudus, ut quidem plerisque videbatur:
Ipse enim negabat se pallium habere.
Deinde orationem habuit maxime popularem:
Videtis enim me ipsi quoque, inquit, salutis egentem
Quatuor staterum: nihilominus dicam,
Quomodo rempublicam & cives servetis.
Si enim indigentibus vestem praebeant fullones,
Statim atque sol conversus fuerit, (tropicum Capricorni attigerit)
Laterum dolor neminem nostrum capiat unquam.
Quibuscumque autem lectus non est, nec vestes stragulae,
Dico ego ire debere eos apprime lotos
Dormitum apud vestium interpolatores. Si vero iis claudatur janua
Hiemis tempore, tribus stragulis vestibus multetur (qui id fecerit.)
Bl. Per Bacchum satis commoda; si & haec
Adjecisset, nemo, opinor, contra decrevisset:
Ut pollinctores, scilicet, indigentibus tres choenices
In coenam omnibus praeberent: sin minus, plurimum plorarent,
Ut id fructus & commodi a Nausicyde ferant.
Chr. Posthaec decorus & elegans juvenis (Praxagora)
Quidam facie alba, prosiluit Niciae similis,
Ut concionem haberet; dicereque coepit,
Oportere rempublicam mulieribus mandari.
Tum tumultuari coepit sutoria multitudo, & clamare,
Bene ipsum & apte dicere: at ii, qui ex agris venerant,
Reclamarunt. Bl. Mentem enim habebant per Jovem.
Chr. Verum inferiores erant numero. Ille autem voce invalescebat (eo
magis vociferabatur.)

De

Juntina πολοδοξῶν vitiose. Farrei & Brub. παντοδοξῶν.

vs. 425. Ἢ κλάειν μακρά] Editio Farrei: ἢ κλάειν μακράν. utrumque usitatum.

vs. 426. Ναυσικύδης] Scholiastes ait hunc fuisse ἀλφιταμοιβὸν ex quorundam sententia; quod verum puto. Nam idem patet ex Xenophonte Apomn. II. p. 440. ubi eum ex ἀλφιτοποιΐας divitem esse factum scribit: εἶτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τούτων ἀλφιτοποιΐας Ναυσικύδης οὐ μόνον ἑαυτόν τε καὶ τοὺς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ ὗς πολλὰς καὶ βοῦς, καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥς καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν· *An nescis ab uno illorum, quae dixi, nempe ab arte farinaria, non solum seipsum & servos alere, sed insuper etiam sues multas & boves, & tantum ei superesse, ut saepe etiam sumtus eroget in munia publica.*

vs. 427. Εὐπρεπὴς] Γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν, ut in Thesmoph. vs. 198. loquitur. Erat autem Praxagora, uxor istius Blepyri.

vs. 428. Ὅμοιος Νικίᾳ] Non est ille Nicias, de quo in Equitibus, quique in Sicilia periit, sed alius junior.

vs. 429. Κατεχείρησε λέγειν ὡς χρὴ] Xenophon V. Exp. Cyri: ὁ δὲ Σιλανὸς ἐβόα, καὶ ἐπεχείρει λέγειν ὡς δίκαιον εἴη ἀπιέναι τὸν βουλόμενον.

vs. 431. Εἶτ' ἐθορύβησαν, —— ὡς εὖ λέγοι] Xenoph. V. Exp. Cyri: ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι.

Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ κακά. ΒΛ. Καὶ τί εἶπε; ΧΡ. Πρῶτον μέν σ' ἔφη
Εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. Καὶ σέ; ΧΡ. Μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
Κἄπειτα κλέπτην. ΒΛ. Ἐμὲ μόνον; ΧΡ. Καὶ νὴ Δία,
Καὶ συκοφάντην. ΒΛ. Ἐμὲ μόνον; ΧΡ. Καὶ νὴ Δία
Τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛ. Τίς δὲ τοῦτ' ἄλλος λέγει;
ΧΡ. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν,
Καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τ' ἀπόρρητ' ἔφη
Ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν·
Σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
ΒΛ. Καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
ΧΡ. Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
Ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
Μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κοὐκ ἀποστερεῖν.
Ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
ΒΛ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων τ' ἐναντίον.
ΧΡ. Οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
Δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθά.
Ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ηὐλόγει.
ΒΛ. Τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡ. Ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
Ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὔπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. Καὶ δέδοκται; ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.
ΒΛ. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα,
Ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡ. Οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ΒΛ. Οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
ΧΡ. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις, οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
ΒΛ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρα μοι;
ΧΡ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
Σὺ δ' ἀστενακτεὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
ΒΛ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
Μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
Ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. ΧΡ. Τί δρᾶν;
ΒΛ. Βινεῖν ἑαυτάς. ΧΡ. Ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα,
[Ἄριστον οὐ δώσουσι. ΒΛ. Σὺ δέ γε νὴ Δία
Δρᾶ ταῦτ', ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ βινῇς ἅμα.]
ΧΡ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Ἀλλ' εἰ τῇ πόλει

Τοῦτο

vs. 441. Νουβυστικόν] Id est, νῷ βεβυσμένον, *sapientia refertum*. Vide ad Vespas vs. 1283.

vs. 442. Κοὔτ' ἀπόρρητ'] Legendum κοὔτε τ' ἀπόρρητ', etiam propter versum, ut & Faber vidit.

vs. 444. βουλεύοντε] Ita Ed. nupera. Caeterae βουλεύοντι.

vs. 467. Πρὸς βίαν] Vide ad Ranas vs. 1029.

vs. 468. Βινεῖν] Editio Farrel κινεῖν, quod in eadem significatione saepe usurpatur. Ceterum post hunc versum duos versus inserimus, qui habentur in Editione

De mulieribus quidem bona plurima dicens, de te autem
Mala plurima. Bl. Quid vero dixit? Chr. Primum quidem dixit,
Te versipellem & fraudulentum. Bl. Et te? Chr. Ne adhuc me istud roges.
Dein furem. Bl. Mene solum? Chr. Sane per Jovem.
Praeterea sycophantam. Bl. Me solum? Chr. Et tecum per Jovem
Horuncce omnem multitudinem. Bl. Quis alter hoc itidem dicit?
Chr. Feminam vero dicebat rem esse sapientia plenam,
Et pecuniis conficiendis & congerendis aptam; negavitque ipsas arcana
Ex mysteriis Cereris & Proserpinae efferre,
Quod teque meque factitare dicebat, cum aliquid consultatum est.
Bl. Et sane per Mercurium id mentitus non est.
Chr. Deinde mutuas inter se dare
Vestes, aurum, argentum, pocula,
Solas, idque solis, non coram testibus,
Et ea omnia reddere, neque vicinas fraudare;
Quod nostrum plurimos facere praedicabat.
Bl. Sane per Neptunum, & quidem coram testibus.
Chr. Dicebat praeterea mulieres neminem criminari, aut in jus vocare,
Neque populum affligere & pessundare, sed multa & bona
Aliaque quam plurima de mulieribus bene dicebat.
Bl. Denique quid decretum est? Chr. Mandare te rempublicam
Illis. Id enim unum videri ex iis, quae nondum in urbe nostra
Hactenus facta sint. Bl. Ac decretum est? Chr. Ita dico.
Bl. Eaque omnia illis mandata erunt,
Quae viris ante hac curae erant? Chr. Ita se haec habent.
Bl. Neque ego amplius in curiam ibo, sed uxor?
Chr. Neque tu, quos habes liberos, ales in posterum, sed uxor.
Bl. Neque suspirare diluculo amplius opus mihi erit?
Chr. Non per Jovem, sed mulieribus ea curae sunt:
Tu autem securus sine gemitu pedens domi manebis.
Bl. Hoc unum molestum est aequalibus nostris,
Ne scilicet illae, ubi reipublicae habenas susceperint,
Tum nos vi cogant. Chr. Nam quam rem?
Bl. Subagitare ipsas. Chr. Quid si non potuerimus,
[Prandium non dabunt. Bl. Tu vero per Jovem
Illhuc age, ut prandeas & futuas simul.]
Chr. Aliquid per vim agere molesta res est. Verum si reipublicae

Con-

ne Veneta Farrel, & in Juntina, & Brubach. Parisi atque aliis quibusdam, in Editione autem, quae nostram proxime [illegible], quia in Editione Aldina & Florentina non reperiuntur. Distinxi autem personas secundum versionem Fabri; qui etiam hos versus agnovit & vertit. Alter versus ita legendus: [illegible], ut vult Faber. In Editione Farrel hic etiam pro [illegible] est [illegible].

Τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
Λόγος τί τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων,
Ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
Ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
Καὶ ξυμφέροι γ', ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
Ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. Καὶ σύ γ', ὦ Χρέμης.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΧΟΡ. Ἔμβα, χώρει.
Ἆρ' ἐστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅς τις ἐπακολουθεῖ;
Στρέφου, σκόπει,
Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, (πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι)
Μήπου τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε·
Ὑμῖν δ' αἰσχύνην φέροι
Πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτὴν,
Καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε, καὶ τὰ γ' ἐκ δεξιᾶς,
Μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
Ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ', ἡνίκ' ᾖμεν.
Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν, ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς
Ἔσθ', ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ', ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
Ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,
Πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
Χ' ἡμῶν ἴσως κατείπῃ· ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς,
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον, παραβλέπουσα θατέρῳ,
Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, ἥπερ ἦσθα,
Καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
Ἅπασα, καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα·

vs. 471. & 472. Λόγος τί τοι τίς ἐστι —— ὅσ' ἂν ἀνόητα &c.] Pia haec sententia, de stultis Atheniensium consiliis, ope Deorum bene cadentibus, extat in Nubibus etiam vs. 588. Φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς, ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. In hanc sententiam & Eupolis apud Athenaeum X. p. 425. —— ὦ πόλις, πόλις, ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς· *Heu civitas, civitas, ut fortunata magis es quam prudens!*

vs. 472. Καὶ μῶρα ἃν ——] „ Lege ob versus rationem: ὅσ' ἂν ἀνόητα μῶρά τε βουλευσώμεθα *Faber*.

vs. 473. Ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν] In Nubibus vs. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

vs. 476. Ἔμβα] Redeunt mulieres ex Concione.

vs. 481. Τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε] Infra vs. 544. μεμνημένη σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν.

Conducibile istud erit, id viros omnes facere oportet.
Nam & quoddam seniorum dictum circumfertur,
Videlicet, quaecumque stulta & fatua decreverimus,
Ea omnia nobis in melius converti.
Atque utinam ita contingat, & convertantur quidem, ô veneranda Pallas & Dii ceteri.
Verum abeo. Tu autem vale. Bl. Et tu, ô Chreme.

CHORUS, PRAXAGORA.

CH. Incede, progredere:
An est quispiam virorum qui nos sequatur?
Converte te & aspice;
Custodi te caute, (multi enim sunt hic fraudulenti & versipelles)
Ne quis a tergo habitum nostrum observet.
Sed pedibus quam pote plurimum sonans incede.
Vobis autem dedecus afferat
Omnibus ea res, si ad viros vestros relata sit, (deprensa, probata, viris vestris cognita.)
Quamobrem succinge te,
Circumspice movens te & illuc, & ad dexteram,
Ne haec res infortunio nobis sit.
Sed festinemus; nam jam prope locum illum sumus,
Unde in concionem perreximus, cum eo ivimus.
Quin & videre est illam domum, ex qua est illa
Dux egregium facinus commenta, quod civibus decretum est.
Quamobrem non est ut amplius cunctemur,
Ne quis forte nos videat barbis aptas, (barbas mento aptatas habentes)
Et in nos forte involet: sed age huc in umbra
Veniens ad parvum hunc parietem, altero oculo respiciens (limis respiciens)
Iterum habitum muta, & compone te ad eum modum, quo ante culta eras;
Et ne cuncteris, quippe jam ducem nostrum omnium
E concione venientem videmus. Sed festina
Omnis, (festinate omnes) & oderis barbam ad maxillas habere (taedeat te barbam amplius habere)

Si-

vs. 485. Καὶ περισκοπουμένη] Faber vertit quasi esset: περισκοποῦσα κινουμένη. ut ipse indicat.
vs. 489. Ἡ στρατηγὸς] Praxagora. Supra vs. 246.
vs. 493. Κατίδῃ] Edd. omnes, quas vidi, κατίδῃς, quod nihil est. Cl. Kusteri conjectura est κατίδοι, in optativo. Sed ut minus recedatur, praestat in conjunctivo.

vs. 498. γένυν] Scholia: τὸν πώγωνα λέγει. *Barbam dicit.* Hinc Philosophi ob magnas barbas dicuntur σακκογενειότροφοι in Epigrammate apud Athenaeum IV. p. 162. Ὀφρυανασπασίδαι, ῥινοκατασπαξογένειοι, σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι. *Supercilia attollentes: nasum in barba defixum habentes: instar sacci barbam alentes, & patinarum raptores.* Vide supra ad vs. 71.

Χ' αὗται γὰρ ἥκουσι πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
ΠΡ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτυχῶς
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ 'βουλεύσαμεν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
Ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
Χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς·
Βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
Ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
Εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
Ὅθεν παρέλαβον, τἄλλα θ', ἃ 'ξηνεγκάμην.
ΧΟΡ. Κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
Ὅ, τι σοι δρᾶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δοξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου συμμίξασ' οἶδα γυναικί.
ΠΡ. Περιμείνατε νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
Συμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
Ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΑΛΛΟΣ ΑΝΗΡ.

ΒΛ. Αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα. ΠΡ. Τί δ', ὦ μέλε,
Σοὶ τοῦτ'; ΒΛ. Ὅ, τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ΠΡ. Ὡς εὐηθικῶς.
Οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις; ΒΛ. Οὐκ ἴσως
Ἑνός γε. ΠΡ. Καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
Ἔξεστι. ΒΛ. Πῶς; ΠΡ. Εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.
ΒΛ. Τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
ΠΡ. Οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. ΒΛ. Πῶς οὖν ὄρθριος
Ὤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
ΠΡ. Γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛ. Κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
Φράσασαν ἰέναι; ΠΡ. Τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
Οὕτως ἐχούσης, ὦ 'νερ; ΒΛ. Εἰποῦσάν γέ μοι.
Ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡ. Μὰ τὼ θεώ·
Ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
Ἥπερ μετῆλθέ μ', ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛ.

vs. 511. Ὑπακούειν] Ita recte Juntina. caeterae, quas vidi, ὑπακούει.
vs. 512. Συμμίξασ' οἶδα] Ita Edd. pristinae, & ita volebat Faber. Nupera ξυμμίξας οἶδα in masc.

vs. 524. & 525. Γυνή μέ τις — μετεπέμψατ' ὠδίνουσα] Alciphron Epist. 28. Lib. I. ὠδίνουσά με ἀρτίως ἧκεν ὡς ἑαυτὴν ἡ τοῦ γείτονος μετεπέμψατο γυνή.
vs. 530. μετῆλθε] accersiit, sive accersitum venit, a μετέρχω.

Siquidem illae adveniunt vestem solitam jampridem indutae.
Pr. Hae nobis res, ô mulieres, prospere
Cesserunt, de quibus deliberavimus.
Sed quam citissime, antequam quispiam vir vos videat,
Projicite laenas, (penulas;) calceus virilis procul hinc eat:
Laxate colligata lora Laconica (calceos Laconicos,)
Baculos dimittite. Ac tu quidem has (mulieres)
Compone, exorna. Ego autem volo
Intro subrepens, priusquam vir me
Videat, pallium ejus reponere illic,
Unde sumpsi, ut & alia quae domo extulimus.
Ch. Omnia quae dixisti composita sunt: tuum autem est deinceps docere,
Quidnam agentes conducibile tibi videbimur recte auscultare.
Nunquam enim cum ulla muliere, quae te peritior acriorque esset, scio me congressam fuisse.
Pr. Expectate nunc, ut ejus imperii, quod mihi modo mandatum est,
Vobis consiliariis utar; si quidem illic,
In medio tumultu & rebus asperis, vos in me fortes & strenuae fuistis.

Blepyrus, Praxagora, Alius Vir.

Bl. Heus tu, unde venis, Praxagora? Pr. Quid tua, ô miser,
Interest? Bl. Quid mea interest? Pr. Quam fatue?
Non tu de moecho quidpiam mihi narrabis? Bl. Non de uno aliquo
Fortasse. Pr. Atqui tibi explorare
Licet. Bl. Quomodo? Pr. Si capite unguentum redoleo.
Bl. Quid vero? non subigitur etiam mulier absque unguento?
Pr. Non quidem ego. Bl. Cur igitur primo mane
Cum silentio existi subducto mihi pallio?
Pr. Mulier quaedam socia & amica nocte
Me accersiit parturiens. Bl. Quid autem, non oportuit
Te, postquam mihi dixisses, eo ire? Pr. Parturientem
Autem sic negligere, mi vir? Bl. Postquam dixisses, inquam, ire oportuit.
Sed hic monstri aliquid latet. Pr. Non per Geminos (Castorem & Pollucem)
Sed sicut tunc eram, abii; rogabat autem ea, quae me
Accersiit, ut, quam citissime possem, ad sese irem.

Bl.

θεῖον· quod occurrit in Equitibus vs. 933. ubi vide Notam. Est etiam μεθῆκε a μεθίημι, ut apud Synesium Epist. 4. μεθῆκεν ἐκ τοῖν χεροῖν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδάλιον· Clavum ex manibus dimisit gubernator. Sed istud est in tempore perfecto, alterum autem in imperfecto. Nempe μεθῆκεν, accersebam: μεθῆκα, dimisi.

ΒΛ. Εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν;
Ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
Ὤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
Μόνον οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
ΠΡ. Ψῦχος γὰρ ἦν· ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
Ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην·
Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
Κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛ. Αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
Ὤχοντο μετὰ σοῦ, κἄσιχ' ἡ βακτηρία;
ΠΡ. Ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
Μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
Καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛ. Οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
Ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
ΠΡ. Μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
ΒΛ. Ἡ 'κκλησία; ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐγωγ' ᾠχόμην.
Ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛ. Ναὶ μὰ Δί' οὐκ ᾔδεισθά με
Φράσαντά σοι χθές; ΠΡ. Ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
ΒΛ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛ. Κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
Ὑμῖν δὲ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
ΠΡ. Τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛ. Οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. Τίνος;
ΒΛ. Ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
ΠΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία γὰρ ἡ πόλις
Ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛ. Κατὰ τί; ΠΡ. Πολλῶν οὕνεκα.
Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
Ἔσται τὸ λοιπόν· οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
Οὐ συκοφαντεῖν. ΒΛ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Τουτὶ ποιήσῃς, μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
ΑΛΛ. ΑΝ. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
ΠΡ. Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,

Μὴ

vs. 533. Προκείμενον] Scholia: νεκρόν. Persius Satyra III. — *tandemque beatulus alto Compositus lecto, crassisque lutatus amomis In portam rigidos calces extendit.* ex Notis *Fabri*. Verbum προτίθεσθαι de mortuo occurrit etiam in Avibus vs. 474. τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον. Res ipsa dicebatur πρόθεσις· latine *collocatio*.

vs. 534. Μόνον οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον] Haec etiam ad mortuos pertinent. Corona & ampulla cum unguentis. Infra vs. 1024. ad vetulam sepulchro maturam: καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους.

Ibid. Μόνον στεφανώσασα] Mortui coronabantur. Euripides in Phoenissis vs. 1626. Ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων ἁλῷ, Ἢ γῇ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται· *Quicunque deprehensus fuerit mortuum istum aut coronans, aut terra tegens & sepeliens, morte poenas luet.*

vs. 536. Ἵν' ἀλεαίνοιμι] Ita Cl. Kusterus restituit ex Suida cum antea legeretur: ἵνα λεαίνοιμι.

vs. 539. Κἄσιχ' ἡ] Ita Juntina, Farrei, & Brub. potestque excusari, ut sit pro καὶ ἔστιχε ἡ — a στίχω, *incedo, eo.* simul alludendo ad praeteritum perf. verbi σείω, quia τῇ βακτηρίᾳ σείεσθαι dicitur. Aldina καὶ κασίχ' ἡ, quod sensui & metro repugnat. Ed. Nup. καὶ

κατὰ

Bl. Quid autem? non oportuit veſtem tuam ſumere?
Sed poſtquam me exueras, & veſtem inſuper tuam ſumpſeras,
Abiiſti, relinquens me ut mortuum,
Niſi quod non coronaſti me, neque lecythum appoſuiſti.
Pr. Quippe frigus erat; ego autem gracilis & paulo infirmior,
Ideoque ut calefierem induta ſum:
Te autem in calore jacentem & ſtragulis veſtibus
Reliqui, mi vir. Bl. Laconicae autem meae (calcei genus)
Tecum quoque abierunt? quamobrem autem & baculus meus ſimul?
Pr. Ut pallium tuerer, eas mihi alligavi (in pedes indui)
Te imitans, & pedibus ſonans,
Et lapides feriens baculo.
Bl. Scis igitur amiſiſſe te tritici ſextarium,
Quem ego e concilio capturus eram?
Pr. Ne ſollicitus ſis: nam puerum maſculum genuit.
Bl. Concilium genuit? Pr. Non per Jovem. At ego illuc ivi.
Verum factumne eſt? Bl. Neſciebas tu me tibi heri
Dixiſſe? Pr. At enim nunc reminiſcor.
Bl. Non igitur, quae illic decreta ſunt, noſti? Pr. Non per Jovem.
Bl. Sede igitur ſepias eſitans.
Vobis autem rempublicam mandatam eſſe dicunt.
Pr. Quid ut faciamus? texamus? Bl. Non per Jovem, ſed ut potiamini
Rerum omnium, quae ad civitatem attinent.
Pr. Per Venerem beata erit civitas
In poſterum. Bl. Quamobrem? Pr. Multis de cauſis.
Non enim audacibus viris licebit turpia in eam & indigna patrare
Deinceps, neque ullo modo teſtimonium falſum dicere,
Neque criminari. Bl. Ne quaeſo, per deos,
Iſtud feceris, neque mihi victum meum mihi auferas.
Vir. ô Mi homo, ſinito uxorem dicere.
Pr. Non deſpoliatorem eſſe, non invidere vicinis,
Neminem nudum, neminem pauperem eſſe,

Non

κατά τι χ' ὁ, quod metro repugnat & coactum eſt. Cl. Kuſteri conjectura, κάτω χ' ὁ, tolerabilis.

vſ. 546. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔγωγ' ᾠχόμην] Nec metrum nec ſenſus conſtat. Editio Farrei: μὰ Δί' ἀλλ' ἐκεῖσ' ἔγωγ' ᾠχόμην. quae lectio viam videtur ſternere ad emendationem: ſi enim ſcribas leviſſima mutatione, μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ὃ ἂν ἔγωγ' ᾠχόμην, ſenſus ſit planus; non minus tamen laborante adhuc metro; de quo ſanando cogitandum: ſenſus autem eſt talis. Cum Vir interrogaſſet: num concio peperiſſet maſculum infantem? uxor ejus dicit: *non certe, ſed illa mulier, ad quam abieram.*

vſ. 547. Ἀτὰρ γεγένηται;] Nempe ut perierit ſextarius tritici.

vſ. 550. Σηπίας μασωμένη] Quaſi ſepiae in deliciis fuerint. Suidas enim hunc locum exponit per τρυφῶν, ut notavit Biſetus.

vſ. 551. Ὑμῖν δέ] *Vobis enim.*

vſ. 558. & 559. Μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν ταυτὶ ποιήσῃς, μηδ' ἀφέλῃς με τὸν βίον] Sophocles in Philoctete vſ 930. πρὸς θεῶν πατρῴων τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς.

Μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
ΑΛΛ. ΑΝ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
ΠΡ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν,
Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΧΟΡ. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα, καὶ
Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ἐπισταμένην
Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
Ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην
Δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου
Δηλοῦν, ὅ, τι περ δύναται καιρός.
Δεῖται γάρ τοι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
Ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μήτ'
εἰρημένα πω πρότερον.
Μισοῦσι γὰρ, ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.
Ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις·
Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
ΠΡ. Καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω· τοὺς δὲ θεατὰς,
Εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν, καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν,
Τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν· τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
ΒΛ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
ΠΡ. Μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ, μηδ' ὑποκρούσῃ,
Πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας,
Κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι·
Μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
Μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκολούθῳ·
Ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

ΒΛ.

vs. 563. Μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν] Mallem ἐνεχυρασόμενον. Sensus autem est: *Nec quemquam portare res suas tanquam eas oppigneraturum.* In Nubibus vs. 240. τὰ χρήματ' ἐνεχυράζεται. Hic in Eccles. vs. 753. ὁ φέρων ἐνέχυρα θήσων (αὐτά);

vs. 565. Ὥστ' ἔμοιγε] Ita recte Edd. pristinae; non ὥστε μοί γε.

vs. 574. Πέραινε] Aeschylus in Persis vs. 701. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα· *Dic & percurre omnia.* Euripides in Ione vs. 1348. λέγε, πέραινε τὸν λόγον· *Dic, perfice tuam orationem.* & apud Comicum aliquoties.

vs. 577. Ταῖς διανοίαις] Faber malebat τῆς διανοίας. recte: sive τῶν διανοιῶν.

vs. 578. Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον] Contra Euripides in Phoenissis vs. 455. Ἐπίσχες. οὔ τοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει. Βραδεῖς δὲ μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσι σοφοί· *Expecta. Celeritas non agit juste; tarda autem oratione multa peraguntur sapienter.*

vs. 579.

Non convitiari, non ferre & raptare hominem, a quo pignora capiuntur.
Vir. Per Neptunum, magna pollicetur, nisi mentiatur.
Pr. At id ego re ipsa verum probabo, ita ut vera esse mihi tute sis testis,
Et hic ipse nil contra dicere possit.

Chorus, Praxagora, Blepyrus.

Ch. Nunc demum illud est, cum te prudentem animum &
Philosophicam cogitationem excitare oportet; scientem
Mulieribus amicis succurrere. Quippe communiter in rebus ex voto fluentibus,
Linguae solertia adest, civilem populum
Illustratura, infinitis prosperitatibus vitae
Demonstrando, quid occasio possit.
Indiget quippe sapienti aliquo commento respublica nostra:
At perfice modo res, quae neque factae unquam,
Neque commemoratae fuerint antea.
Oderunt quippe nostri homines, si vetera saepius spectent.
Sed non cunctandum; at potius commentationes ejus rei aggrediendae sunt:
Nam quidpiam cito agere valde gratiosum est apud spectatores.
Pr. At primum me bona & commoda suasuram esse confido: verum male
Metuo spectatores, ne nolint quidpiam novi sequi, sed potius
Assuetis & antiquis adhaerere; hoc, inquam, est, quod misere formido.
Bl. De innovatione quidem ne metuas; nam id facere (nova sequi)
Nobis pro alio quovis imperio est, ut & veterum rituum negligentes esse.
Pr. Ne igitur quispiam vestrum mihi contradicat, neque me prius interpellet,
Quam commentationem meam noverit, & me audierit loquentem.
Quippe dicam omnes omnium rerum participes communicare debere,
Et ex iisdem bonis vivere, non autem hunc divitem, illum autem miserum esse;
Neque quemdam plura jugera habere, alteri autem nec satis terrae sepeliendo cadaveri esse;
Neque mancipiis hunc pluribus uti, illum autem uno pedissequo:
Sed unum omnibus communem victum faciam, & quidem similem.

Bl.

vs. 579. Τὸ δὲ] Ita Edd. pristinae; nupera τάδε, quod disperdit sensum.

vs. 590. Τοῖς ἠθάσι] Nunc de *rebus* usitatis, & passive, ut τὰ εἰωθότα in Ranis vs. 1. Alias plerumque de *personis* ambo ista, & active.

vs. 582. Πῶς μὲν] Supra etiam vs. 220. tangit libidinem novandi in Atheniensibus: ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις — οὐκ ἂν ἐσώζετο, εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.

vs. 585. Τοῦ φράζοντος] Hoc dicit tanquam sententiam generalem, Oratori esse auscultandum; itaque in masculino genere loquitur, licet ipsa sit foemina.

vs. 588. Τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι] In Pluto vs. 556. οὐ φειδόμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

vs. 589. Χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκολούθῳ] Propter sensum & metrum scribi debet, ut censet Cl. Kusterus, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ· id est, *illum autem ne uno quidem pedissequo.*

ΒΛ. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασι; ΠΡ. Κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.
ΒΛ. Καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας·
Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν. τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
Κοινὴν πάντων, καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
Εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ταμιευόμεναι, καὶ φειδόμεναι, καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
ΒΛ. Πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ,
Καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. Τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. ΒΛ. Κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐδὲν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛ. Κατὰ δὴ τί;
ΠΡ. Οὐδεὶς οὐδ' ἐν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
Ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
Ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
ΒΛ. Οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα πάρεστι;
ΠΡ. Πρότερόν γ', ὦ 'ταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν.
Νῦν δ' (ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ) τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;
ΒΛ. Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται τοῦτον σκαλαθῦραι,
Ἕξει ταύτην ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Ξυγκαταδαρθών. ΠΡ. Ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι,
Καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. Πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασιν
Ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;
ΠΡ. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
Κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.
ΒΛ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν,
Οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ', οἷ φής, ἀφικέσθαι;
ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. Περὶ τοῦ; ΠΡ. Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει.
ΒΛ. Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
Μη-

vs. 591. Σπέλεθον] Scholia: κόπρον. καὶ ἀλλαχοῦ. ἐν σκότῳ λάθε τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως ἀπηγμένον. Extat autem iste locus in Acharnensibus vs. 469. sed ibi legitur πέλεθον.

vs. 592. Καὶ τῶν] Ita Ed. Juntina. Caeterae non habent καὶ versu laborante; cui ut succurreretur, nuper editum τῶν δέ.

Ibid. Τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν;] Facete; quia Praxagora dixerat: omnia fore communia, tantum merdam prius comesurum Blepyrum; ille, quasi non recte audivisset, dicit: anne merda nobis erit communis? id est, anne tu una mecum comedes?

vs. 598. Καὶ Δαρεικούς] Sunt aurei nummi a Dario rege Persarum dicti. Subauditur enim χρυσοῦς sub Δαρεικούς. Vide Pollucem.

vs. 607. Τοῦτον] Omnino delendum, ut Viri docti censent.

vs. 608. Ταύτην] Ita audacter reposui, pro τοῦτον, invitis omnibus Edd. quas vidi, & insuper Scholiaste. Quem equidem mirari satis non possum, cur dicat, μείρακα videri Aristophanem dixisse in masc. genere, cum tamen mox sequatur καὶ ταύτας γὰρ κοινάς. vs. 612.

Bl. Quomodo igitur omnibus communis erit? Pr. Comedes ſtercus prior me.
Bl. Stercorum participes erimus? Pr. Non per Jovem, (id nolebam dicere) ſed me prior interpellaſti:
Hocce enim dictura eram; nempe, Terram primo faciam
Omnibus communem, & argentum, & alia quae uniuscujusque ſunt:
Dein ex illis omnibus, quae videlicet communia erunt, vos omnes alemus
Diſpenſantes, & parcentes, & animum attendentes.
Bl. At quomodo, qui terram non poſſidet, argentum autem,
Et Daricos multos, opes ſcilicet occultas? Pr. Hoc in medium deponet,
Et qui non depoſuerit, pejerabit. Bl. Quippe & ea arte quaeſivit.
Pr. Sed ei omnino non proderit. Bl. Quamobrem?
Pr. Nullus enim quidquam paupertatis cauſa faciet: quippe omnes omnia habebunt,
Panes, piſcium fruſta, (ſeu tomos) placentas, laenas, vinum, corollas, cicera.
Quamobrem, quid lucri eſſet non deponere omnia in commune?
Bl. Nonne & nunc ii plurimum ſurantur, quibus haec omnia adſunt?
Pr. Antea quidem, ô amice, cum prioribus legibus utebamur:
Nunc autem (quippe ex communi victus omnibus erit) quidnam emolumenti erit non deponere?
Bl. Si quis puellam ſibi optet & velit cum ea coïre,
Habebit quod det ex his bonis ſumens? communium autem participabit
Cum ea dormiens? Pr. At enim licebit gratis una dormire.
Quippe faciam, ut illae communes tecum cubent,
Et cuilibet volenti liberos creent. Bl. Quomodo autem ſi omnes iverint
Ad formoſiſſimam illarum, & poſtulabunt eam ſubagitare?
Pr. Viliores foedioresque, & quae ſimae erunt, juxta ſpecioſiores ſedebunt.
Tum ſi quis aliquam illarum cupiet, deformem prius inibit.
Bl. At quomodo nos ſeniculos, ſi cum turpioribus ſimus,
Non ante nos deficiet penis, priusquam eo perveniatur, quo nobis eundum dicis?
Pr. Non pugnabunt. Bl. Qua de re? Pr. Qua de re? ne vobiſcum non congrediantur.
Et tibi idem continget. & tibi pro puellis captandis & ſubigendis pugnandum erit.
Bl. Quod fecimus, ratione nititur non aſpernanda. Quippe ita cautum & conſultum eſt,
Ne

vſ. 612. Ἐρίδιον] Ariſtophanes apud Athenaeum II. p. 48. ὅστις ἐν εὐδαίμοσι στρώμασι πασπαλίζων τὴν δέσποιναν ἐρείδεις· *Qui in bene olentibus ſtragulis per noctem dominam ſubigis.*

vſ. 617. Οὐχὶ μαχοῦνται] Hunc verſum ita legit Faber: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; τὸ μὴ σοι ξυγκαταδαρθεῖν. Vulgò interrogationis nota ponitur poſt μαχοῦνται. ſed eam recte Faber delet: & non eſt in Editione Farrei.

Ibid. Περὶ τοῦ;] Ita recte Ed. Farrei; in caeteris antiquis aliter atque aliter erratum. nupera περί τε;

vſ. 618. Καί σοι ταυτὸν ὑπάρξει.] Ita Aldina, Farrei, & Brub. & Juntina etiam, niſi quod haec ὑπάρχει. Nupera, neſcio unde, καί σοι τὸ περὶ τούτων δεῖ μάχεσθαι, quorum nullus ſenſus. Omnibus autem perperam his praemittitur ΒΛ cum tamen manifeſtum ſit Praxagoram haec etiam dicere. Senſus perſpicuus.

vſ. 619. ΒΑ. τὸ μὲν ὑμέτερον] Sola Juntina hic recte ὑμέτερον, caeterae, quas vidi, ἡμέτερον. In quibus haec perperam tribuuntur Praxagorae. Itaque praemiſi ΒΛ. ſequente autem verſu ante τὸ δὲ id delevi, recte enim jam haec omnia tribuuntur Blepyro in Juntina.

Μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
Φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ δὲ τοὺς καλοὺς βαδιοῦνται.
ΠΡ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
Ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι· κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
Ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
ΒΛ. Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
ΠΡ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δημοτικὴ ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη
Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή, καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
Ὅταν ἐμβάδι γ' εἴπῃ, πρότερος παραχώρει· κᾆτ' ἐπιτήρει,
Ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
ΒΛ. Πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
Ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
Τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
ΒΛ. Οὔκουν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
Διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
Ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;
ΠΡ. Ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει. τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
Τῶν ἀλλοτρίων, ὅς τις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
Μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
ΒΛ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,
Ἢ Λευκολόφας πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
ΠΡ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι ΒΛ. Τὸ ποῖον;
ΠΡ. Εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.
ΒΛ. Οἰμώζοι γ' ἄν, καὶ κωκύοι. ΠΡ. Σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.
Ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονε, πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι·
Ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. ΒΛ. Δεινὸν μέντ' ἂν ἐπεπόνθειν.
Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. Οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
Ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
ΒΛ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
ΠΡ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛ.

vſ. 620. Τρύπημα] Quid ſit, facile apparet. Notum eſt dictum Sotadis de Ptolemaeo Philadelpho Rege Aegypti: εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.

vſ. 626. Λυσικράτους] Deformem fuiſſe ſatis apparet: fit & infra ejus mentio vſ. 734.

vſ. 627. Καταχήνη τῶν σεμνοτέρων] In Veſpis vſ. 572. ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

vſ. 628. Τῶν σφραγῖδας ἐχόντων] In Nubibus vſ. 331.

vſ. 629. Ἐμβάδι] Faber vult ἐμβὰς δὴ, & accipit de illis, qui embade utuntur, ut ſenes.

vſ. 636. Ἄγχουσι] In Avibus vſ. 1352. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα.

vſ. 641. Πάππαν με καλεῖ] In Pace vſ. 119. ὅταν ὦ πατερίζουσ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσι.

vſ. 643.

Ne cujus feminae foramen vacuum sit. Bl. Viri autem quid facient?
Nam fugient eos, qui vultu inhonesti erunt, & ad formosos se conferent.
Pr. At deformis observabit formosiores, cum abibunt
A coena; iidem deformiores observabunt in foro & aliis locis
Publicis, neque licebit feminis apud formosos
Dormire, priusquam deformibus & pumilis gratificatae fuerint.
Bl. Lysicratis igitur nasus aeque ac formosi juvenes superbiet?
Pr. Sane per Apollinem; hoc quidem decretum populare admodum est, &
Mera irrisio formosiorum, & eorum, qui annulos gerunt, (divitum)
Cum embas eis dicet: Heus tu seniori cede, ac observa,
Cum jam, ubi rem Veneream peregero, tibi secundas partes exigendas dabo.
Bl. Quomodo igitur, nobis sic viventibus, unusquisque liberos suos
Dignoscere potis erit? Pr. Quid opus est? quippe liberi
Suos patres existimabunt eos omnes esse, qui aetate seniores erunt.
Bl. Nonne igitur bene & naviter in posterum senem omnem praefocabunt
Prae ignorantia, quandoquidem & nunc temporis patrem cognoscentes
Strangulant tamen? quid cum ignotus erit parens, quomodo non tunc eum male concacabunt?
Pr. Sed qui forte illic aderit non permittet. Olim quidem non erat eis cura
Patrum alienorum, quicumque illos verberaret. At nunc si quis seniorem percussum audierit,
Timens ne is parentem suum pulset, adversus eos, qui talia faciunt, stabit.
Bl. Haec quidem omnia non insulse dicis; verum si Epicurus accedens,
Aut Leucolophus patrem me vocitet, id mihi grave sit audire.
Pr. At aliud longe est isto gravius. Bl. Quidnam?
Pr. Si te Aristyllus osculetur, te suum patrem esse dictitans.
Bl. Fleret sane & ejularet: (male ipsum acciperem.) Pr. At tu oleres calamintham.
Verum ille natus est antequam decretum hoc fieret;
Quamobrem cave metuas, ne te osculetur. Bl. Id sane graviter ferrem.
Terram autem quis colet? Pr. Servi. Tibi autem curae erit,
Cum jam decempedalis erit umbra solarii, uncte & laute ire ad coenam.
Bl. De vestibus autem, quae ratio earum parandarum erit? id enim ex te sciscitari libet.
Pr. Quas quidem habebitis, vestrae erunt; reliquas autem texemus.

Bl.

vs. 643. Ἀρίστυλλος] Scholiastes in Pluto vs. 314. ad Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων scribit: καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται αὐτοῦ ὡς αἰσχροποιοῦ.

vs. 644. Ὄζοις ἂν καλαμίνθης] In Pluto loco citato: μινθώσομεν θ' ὥσπερ τράγου τὰς ῥῖνας, σὺ δ' Ἀρίστυλλος &c.

vs. 648. Ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον] Ad locum hunc videtur respexisse Pollux VI. 44. τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν καὶ στοιχεῖον ἐκάλουν· καὶ ἰδεῖ σπεύδειν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη· *Tempus eundi ad coenam conjiciebant ex umbra, quam vocabant στοιχεῖον — & festinandum erat si decempedalis esset umbra.* Vide ibi Kuhnium. Haec ex Notis *Kusteri*.

ΒΛ. Ἓν ἔτι ζητῶ, πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
Πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. Τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;
ΠΡ. Κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕνεκ' ἔσονται;
ΒΛ. Πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου,
Ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡ. Πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,
Ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
ΒΛ. Νὴ τὴν Δήμητρ', εὖ γε διδάσκεις. Τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι·
Τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
Εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
ΠΡ. Ἀπὸ τῆς μάζης, ἧς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
Οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς.
ΒΛ. Οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. ΠΡ. Πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ;
ΒΛ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν. ΠΡ. Οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς·
Οὐδ' ἤν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον· βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
Ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
Ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.
ΒΛ. Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι. ΠΡ. Περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;
ΒΛ. Τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. Κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
Μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
Ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. ΒΛ. Τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
ΠΡ. Τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς στοιὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
ΒΛ. Τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. Τοὺς κρατῆρας καταθήσω,
Καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,

Ἵνα

vs. 651. *Δίκην τῳ*] Omnes quas vidi *δίκην τῷ* male: debet enim esse pro *τινί*.

vs. 653. *Τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;*] Omnes certe Sycophantas, quorum Athenis erat uberrimus proventus, qui ex ea re victum sibi quaerebant: ut ille qui in Pluto introducitur vs. 851.

vs. 656. *Πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,*] *Unde acceptam foenori dedit pecuniam ille, qui dedit?* Nimirum ex publico furatus est; nam privatim nemo quicquam possidet: atque sic non poterit in jus vocare debitorem. Hoc autem dicit, non fore deinceps foeneratores, ac proinde nec lites de foenore.

vs. 657. *Κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδ.*] Recte in antiquis Edd. haec tribuuntur adhuc Praxagorae.

vs. 658. *ΠΡ. Νὴ τὴν*] Ita recte Ed. Farrei & Brub. praemisere ΒΛ. non recte nupera ΠΡ. quae ante *τουτὶ* demum id habet.

Ibid. *Φρασάτω μοι*] „Personae mutatio. Secunda uti „debuerat, *φράσον μοι*. *Faber*. Subauditur autem *τις* sub *φρασάτω*· ut *τουτὶ φρασάτω μοι* sit, *Hoc aliquis mihi dicat*.

vs. 660. *Οἶμαί σ' ἀπορήσειν*] *Puto haerebis, nec extricare poteris*.

vs. 661. *Ἀπὸ τῆς μάζης*] In Lacedaemone, ubi communiter vescebantur cives, quem morem Praxagora Athenis etiam vult introducere, mos fuit ita mulctare. Nicocles apud Athenaeum III. p. 141. *δικάσας δὲ πάντων ὁ Ἔφορος ἤτοι ἀπέλυσεν, ἢ κατεδίκασεν· ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν ἀκαρπῶς ἤτοι κρέασιν ἢ καρπατίοις*· *Ubi Ephorus audivit omnes litigantes, tunc aut absolvit aut condemnat:*

Bl. Unum adhuc a te quaesitum volo. Si quis multam alicui debeat a magistratibus damnatus,
Quomodo, & unde hanc solvet? neque enim fas est id publica pecunia fieri.
Pr. Sed enim lites & multae non erunt. Bl. Hoc quam multos homines male perdet!
Pr. Ego tamen hoc quoque decretum feci; nam cujus rei gratia, miser, lites essent?
Bl. Plurimarum sane, per Apollinem: primum enim hujusce;
Si quis quid alicui debens neget. Pr. Unde enim, qui pecuniam mutuo dedit vel fœneravit,
Rebus omnibus in commune depositis? manifestarius fur esset scilicet.
Bl. Per Cererem bene doces. Hoc igitur dicito mihi;
Qui alios verberabunt, unde injurias persolvent,
Cum bene appoti eos pulsarint? de hoc enim ambigere te arbitror.
Pr. Solvet ab ea maza, quam edit ipse. Hanc enim cum quis ei abstulerit,
Non facile deinceps injuriam faciet sic ventre multatus.
Bl. Nullus igitur fur erit? Pr. Quî enim quae mea sunt furari queam?
Bl. Neque obvios nocte spoliabunt? Pr. Non sane si domi dormias,
Non autem foris, sicut antea: victus enim omnibus suppetet.
Quod si quis alius spoliet, is qui spoliabitur libenter dabit: nam quid lucri esset repugnare?
Quippe vestem illa priore meliorem ex communibus bonis accipiet.
Bl. Neque etiam alea ludent homines? Pr. Quam ob rem quis luderet?
Bl. Vitae vero rationem quam institues? Pr. Communem omnibus. Urbem enim
Me facturam dico instar unius habitationis, omnia in unum committendo,
Ita ut alter in alterius aedes facile ingrediatur. Bl. Coenam autem ubi apponi curabis?
Pr. Fora judicialia, & porticus, andronas faciam.
Bl. Tribunal autem ad quid utile erit? Pr. Illi superimponam crateras,
Et aquales, & pueri cantabunt
Eos, qui in bello fortes fuerint: at si qui timidi fuerint,

Ut

damnat: qui autem causam vicerit, is solet levem multam exigere, aut cammata, aut cammatidas. Sunt autem ista liba quaedam, aut placentae.

vs. 662. Οὐχ' ὑβριοῦσι] Versus est mutilus, ut recte observarunt Viri Docti.

vs. 663. Πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ;] „Sensus est: *Cur enim furetur aliquis, cum quilibet omnium rerum & bonorum, utpote cunctis civibus communium, etiam absque furto particeps esse possit?* Sic nimirum habet Suidas v. Μετὸν, unde locum hunc emendavimus. In prioribus enim Edit. sic legitur: πῶς γὰρ κλέψαι μοι τὸ 'μαυτοῦ; quae verba licet prima specie bonam valetudinem mentiantur, latens tamen in iis mendum deprehendet, qui rem attentius consideraverit. Nam Attici non solent vocalem ε post articulum τὸ elidere, sed potius per crasin duas syllabas in unam contrahere, dicentes τοὐμαυτοῦ. ut τοὐμὸν pro τὸ ἐμόν. τοὖργον pro τὸ ἔργον, & sexcenta alia. Quare dubitandum non est, quin vera manus Aristophanis sit ea, quam Suidas dicto loco nobis conservavit. Est autem μετὸν participium neutrum, (a verbo μετεῖναι) quod absolute ponitur pro μετόντος. ut ἐξὸν, δέον & similia. *Kusterus.*

vs. 670. Συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα] „Terent. Adelph. *Atque hanc in horto maceriem jube dirui. Quantum potest; hac transfer, unam fac domum.* Et infra: *Fratri aedes fient perviae.* Faber."

vs. 672. Ἀνδρῶνας] „Vocem Graecam in versione retinui, ut Vitruvius & alii. Intellige loca satis ampla, numerosis virorum conviviis apta. Faber."

Ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, χαρίεν γε.
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. Εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω,
Κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
Τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην.
Τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' εἰς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν,
Ἵνα κάπτωσιν. ΒΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν· ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
Μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
Ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
Πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών.
Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
Τάδε λέξουσιν· Δεῦρο παρ' ἡμᾶς,
Ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα, φήσει τις ἄνω-
θ' ἐξ ὑπερῴου, καὶ καλλίστη,
Καὶ λευκοτάτη· πρότερον μέντοι
Δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
Τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι,
Τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών.
Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
Ἐψήφισται προτέροις βινεῖν·
Ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας διφόρου συκῆς,
Ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι.
Φέρε νῦν φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛ. Πάνυ.
ΠΡ. Βαδιστέον ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,

Ἵν'

vs. 677. Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις] *Urnas vero sortium quo conferes?* in quas sortes conjiciuntur, in sortitione judicum.
vs. 678. Κᾆτα στήσασα] *Deinde ubi eas collocavero juxta* &c.
vs. 679. Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ] Scholia: ὅπου αὐτὸν δεῖ δειπνεῖν. Sic in Pluto vs. 973. ἀλλ' ὁ λαχὼν ἔστιν ἐν τῷ γράμματι; ubi vide Notam.
vs. 680. Ἐκ τοῦ βῆτα] Literis distinguebantur loca, ubi jus dicebatur. Vide ad locum modo citatum.
vs. 681. Τὴν Βασίλειον] Quia incipit a βῆτα.
Ibid. Τὸ δὲ θῆτ' εἰς τὴν παρὰ ταύτην] Nempe εἰς τὸ Θησεῖον· ἐπεὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θῆτα ἄρχεται. Ex Scholiis.
vs. 683. Ἵνα κάπτωσι] Hoc jam, non quasi τὸ illa ἀλφιτόπωλις incipiat ab eadem litera, sed quia verbum κάπτειν est vorare.
vs. 684. Τὸ γράμμα] Nunc sors est, signum habens literam aliquam, qua unum ex dicasteriis erat insignitum

Ut non coenent pudore suffusi (probris & dedecore affecti.) Bl. Per Apollinem, rem festivam narras.
Locum ducendis sortibus quem assignabis? Pr. In foro ponam,
Tum stans juxta statuam Harmodii sorte omnes eligam; donec
Qui sortitus fuerit gaudens abeat, sciens in qua litera coenaturus sit:
Et praeco eos nominabit qui ex litera B. erunt, ut in porticum Basilicam
Sequantur illic coenaturi: Literam autem Theta (eos qui ex litera ϑ erunt) vocabit in porticum, quae ab ea litera denominatur:
Eos vero, qui ex Cappa erunt, mittet in eam porticum, in qua frumenti distributio fit,
Ut avide obstrudant. Bl. Non per Jovem, sed ut ibi coenent: cui autem
Litera educta non fuerit, secundum quam coenet, eos omnes expellant.
Pr. At id apud nos non erit;
Quippe omnia omnibus copiosa praebebimus:
Ita ut unusquisque cum corolla
Facem sumens e convivio abeat ebrius.
Mulieres autem in biviis
Procidentes iis, qui a coena redibunt,
Haec dicent: Huc ad nos deflecte,
Hic apud nos formosa puella est:
Apud me quoque, alia inquiet desuper
Ex coenaculo, & quidem speciosissima,
Et candidissima. Prius tamen
Oportet te mecum quam cum ea dormire.
Formosos autem & adolescentulos
Secuti deformiores,
Talia dicent: Heus tu, quo curris?
Omnino nihil ages, licet illuc veneris.
Nam simos & deformes
Priores coire decretum est;
Vosque interim folia biferae fici capientes
In vestibulis masturbari.
Age nunc, dicito mihi, haec vobis placent? Bl. Admodum.
Pr. Nunc mihi in forum eundum est,

Ut

tum; ad quae dicasteria alluditur.

vs. 687. & 683. Αὐτῷ στεφάνῳ πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών] Coronas gestabant & facem, cum irent comissatum. In Pluto vs. 1042. ἐπεὶ δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν φαίνεται, inquit alter, στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται. ubi vide Notam.

vs. 699. Ποῖ θεῖς] Ita Aldina, Farrei, & Brub. Nupera θεῖς.

vs. 703. Διφόρου συκῆς] Palmerius dicit intelligi τὸ αἰδοῖον propter geminos testiculos ab radicibus ejus pendentes, & alludi ad ficus, quae dicantur διφόροι, quia combinatos fructus ferant. Quae expositio, etsi non nimis apta videatur, tamen potest utcunque confirmari ex isto Comici in Pace vs. 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον. nam ibi intelliguntur partes genitales.

Ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
Λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἠρημένην
Ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
Ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.
ΒΛ. Ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.
Ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
Ἁπαξαπάσας. ΒΛ. Ἵνα τί; ΠΡ. Δῆλον τοῦτο τί.
Ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς;
Καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
Τὴν τῶν ἐλευθέραν ὑφαρπάζειν Κύπριν,
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
Κατωνάκῃ τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
ΒΛ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
Ἵν' ἀποβλέπωμαι, καὶ λέγωσί μοι ταδί·
Τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

ΑΝΗΡ Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ, ΦΕΙΔΩΛΟΣ, Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΠΡ. Ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειριοῦμαι, κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. Χώρει σὺ δεῦρο, Κιναχύρα, καλὴ καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
Πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
Ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
Νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἕψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
Ἵστω παρ' αὐτήν· δεῦρ' ἴθι κομμώτρια·
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν ὑδριαφόρε

Εἰ-

vs. 717. Ὑφαρπάζειν Κύπριν] „Ita in Thesmophoriazusis vs. 211. δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν." Ex Notis Fabri.

vs. 719. Κατωνάκῃ] Placet Cl. Kusteri expositio, qui κατωνάκῃ in dativo accipit; ut dicat Comicus, meretrices servis, sive in servorum gratiam, qui catonacas (vestes ita dictas) gestabant, debere vulsum habere τὸν χοῖρον. De qua re in Lysistrata vs. 89. κομψότατα τὰν βλαχώ γε παρατετιλμένα.

vs. 723. ΠΡ. Ἐγὼ] Ita hos duos versus Praxagorae tribuunt antiquae Edd. Nupera Viro, qui inferius.

vs. 725. ΑΝ. Χώρει] Ita Edd. pristinae.

Ibid. Χώρει σὺ δεῦρο, Κιναχύρα] Supellectilem suam foras effert quidam, eamque ordine disponit ante aedes. Alloquitur autem singula vasa, ut in Comoedia, tanquam essent homines: assignatque singulis locum & officia, qualia in Pompis & sacrificiis esse solebant quarumdam personarum. Nam istud omnino tenendum, haec ad imitationem Pompae fieri. Hinc infra vs. 751. quidam ista videns dicit: τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως (ταῦτα); οὔτι μὴ Ἱέρωνι τῷ κήρυκι ΠΟΜΠΗΝ πέμπετε; Quodnam autem sit vas illud, quod primum effert, &

κατα-

Ut accipiam pecuniam obvenientem,
Capta praeconissa aliqua maxime vocali;
Quippe necesse mihi est haec facere, cum electa sim,
Quae imperem: opus praeterea est, ut convivales coetus constituam,
Ut celebretis primum hodie convivium.
Bl. Jam enim convivabimur? Pr. Ita dico.
Praeterea ego faciam, ut cessent meretrices
Omnes omnino. Bl. Quamobrem? Pr. Hoc manifestum est.
Illaene florem juvenum decerpant?
Praeterea servas ornatas non oportet
Matronarum Venerem (voluptatem) intercipere.
Sed cum servulis tantum dormire,
Servilem cunnum vulsum habentes.
Bl. Age, nunc tecum ibo comes juxta latus,
Ut aspiciar, & mihi haec obvii dicant:
Nonne suspicitis hunc praefectae nostrae maritum?

Vir Quidam, qui bona in medium deposuit, Phidolus, seu Triparcus, qui non deposuit.

Vir. Ego autem ut in forum supellectilia feram,
Parabo, & substantiam omnem recensebo.
Heus tu, ô Cinachyra, bella belle venias,
Rerum mearum prima,
Ut bene trita canephoros sis,
Tu quae multos meos jam saccos evertisti.
Ubinam est diphrophorus? olla huc exi,
Per Jovem nigra quidem; neque sic tamen apta fuisses
Ad coquendum pharmacum, quo Lysicrates canos tingit.
Sta juxta ipsam: huc ades, ô ornatrix:
Huc hydriam feras, hydriaphore.

Tu

κιναχύραν vocat, incertum est; Faber admodum verosimiliter putat esse *cribri genus*, adductus, credo, etymologia vocis, παρὰ τὸ κινεῖν ἄχυρα.

vs. 727. Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς] Huc spectat locus Hermippi Comici apud Scholiastem ad Aves vs. 1550. ὥσπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμέναι. ἐγὼ δ' ἵνα σκιάδειον τὸν διφροφόρον. Qui locus non est integer. Videtur autem ibi pro ἐντετριμμέναις legendum ἐντετριμμέναι, ut ad κανηφόροι referatur.

vs. 729. Ἡ διφροφόρος] Scholia ad Aves, vs. 1550. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα· *Post canistriferam subit mulier umbraculum & sellam ferens.*

vs. 730. Νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον] Recte hunc locum intellexit Cl. Kusterus. Verti debet ita: *Profecto nigra es: nec posses nigrior esse, etiamsi pigmentum coxisses, quo Lysicrates denigrat comam.*

vs. 731. Ὧ Λυσικράτης μελαίνεται] Scholia: ὡς τῷ Λυσικράτους φαρμάκῳ μελαίνοντος ἑαυτοῦ τὰς πολιάς· *Quasi Lysicrates pigmento denigraverit canos suos.* Lysicratis mentio supra vs. 639.

Ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
Ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω τὰ κηρία·
Κόμιζε τοὺς θαλλοὺς καὶ καθίστη πλησίον,
Καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε, καὶ τὴν λήκυθον·
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
ΦΕΙΔ. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
Ἔσομαι, καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
Αὔτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ. Οὐδαμῶς.
ΦΕΙΔ. Τί δῆτ' ἐπὶ στίχου 'στὶν οὕτως; οὔτι μὴν
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
ΑΝ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
Εἰς τὴν ἀγορὰν, κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
ΦΕΙΔ. Μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. Πάνυ γε. ΦΕΙΔ. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ
Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα. ΑΝ. Πῶς; ΦΕΙΔ. Πῶς; ῥᾳδίως.
ΑΝ. Τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
ΦΕΙΔ. Ποίοισιν, ὦ δύστηνε; ΑΝ. Τοῖς δεδογμένοις.
ΦΕΙΔ. Δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
ΑΝ. Ἀνόητος; ΦΕΙΔ. Οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
Ἁπαξαπάντων. ΑΝ. Ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
Τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα
Μάλιστα πάντων. ΦΕΙΔ. Τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

ΑΝ.

vs. 734. Κιθαρῳδὸς] Scholia: ὁ ἀλεκτρύων. Nempe gallinam dicit esse citharistriam, risus causa: sed potius gallus esse videtur.

vs. 735. Ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀωρὶ νυκτῶν] Quia summo mane ibant in concionem. Hinc illa hyperbole in Vespis vs. 100. τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ἦδ' ἀφ' ἑσπέρας, ἔφη, ὡς ὀψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα. Etiam ista concio, a qua nomen habet haec Comoedia, fuit πρὸς ὄρθρον, ut loquitur supra vs. 20.

vs. 736. Διὰ τὸν ὄρθριον νόμον] Pro ὄρθιον νόμον, quia tanquam de Citharoedo loquitur, & tamen intelligit matutinum galli cantum. In Avibus vs. 490. Gallum dicit ὄρθριον ᾄδειν.

vs. 737. Ὁ τὴν] „ Versum hunc & sequentem, tum „ sensus, tum etiam metri gratia, sic legendos & distin- „ guendos censeo, Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κηρία „ Κόμιζε, καὶ θαλλοὺς καθίστη πλησίον. Kusterus.

vs. 741. ΦΕΙ.] Prodit homo tenax & parcus, qui non vult obtemperare edicto Praxagorae de afferendis in commune possessionibus.

vs. 742. Ἔσομαι] „ Versus hic uno pede brevior est, „ quem Scaliger recte, ut puto, sic supplet: Νὴ Δί' „ ἔσομαι, καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος· Idem.

vs. 746. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔτυχεν, εἰκῇ μάτην· Temere, nullius rei causa. Sic in ὁμοίῳ λογ

Tu autem huc prodi, ô citharistria,
Quae me saepius excitasti ut in forum irem
Nocte intempesta, idque per nomum orthrium.
Aliquis alveolum capiens prodeat, & favos efferat.
Affer ramos oleaginos, & prope eos statue.
Affer itidem duos tripodes, & lecython;
Ollulas & reliquam supellectilium copiam omittite.
PHID. Egone mea ut deponam; miser
Per Jovem essem, & exigua mente praeditus.
Id per Neptunum nunquam a me fiet; sed ejusmodi decreta
Primum examinabo saepius, & attente considerabo.
Neque enim meum sudorem & parsimoniam (quod aegre comparsi miser)
Nullius emolumenti causa sic imprudenter amittam,
Priusquam didicerim, quî se res omnis habeat.
Heus tu, quid haec sibi supellectilia volunt?
An ut domum immutes, haec omnia extulisti,
Aut pignori oppositurus fers? VIR. Minime.
PHID. Cur igitur ordine omnia illa sic stant? an
Praeconi Hieroni pompa instituitur?
VIR. Non per Jovem; sed ea reipublicae delaturus sum
In forum, secundum sancitas leges.
PHID. Delaturus es? VIR. Sane quidem. PHID. Infelix igitur es
Per Jovem Servatorem. VIR. Quomodo? PHID. Quomodo? facile dictu est.
VIR. Quid, nonne legibus parere oportet?
PHID. Quibus, ô miser? VIR. Iis, quae sancitae sunt.
PHID. Quae sancitae sunt? ô quam insanus es!
VIR. Insanus? PHID. Non enim insanis? stultissimus quidem
Omnino omnium es. VIR. Quia facio quod decretum est?
Atqui virum probum decretis parere oportet
Omnium maxime. PHID. Virum stolidum scilicet.

VIR.

[illegible], *ob levem caussam*, apud Sophoclem in Oedipo Coloneo vs. 618. Idem in Ajace vs. 477. [illegible] *Pro nihilo enim hominem illum puto, qui inani spe concepta incalescit.*

vs. 750. [illegible]] In Pluto vs. 431. [illegible]

vs. 751. [illegible]] Ita Juntina & Farrei & Brub. Aldina autem & Nupera [illegible]

vs. 752. [illegible]] Scholia, [illegible] *Iste erat Praeco in auctionibus. Dicit autem* [illegible], *quia res illas in pompa educit.* In isto loco [illegible] scripsi pro [illegible]. & post [illegible] addidi [illegible]. Vult autem dicere: *Numquid auctionem facere vis bonorum tuorum per Hieronem praeconem?*

vs. 762. [illegible]] Hic versus & antecedentes quinque conferri possunt cum hoc Euripidis loco in Phoenissis vs. 1640. ubi Creon & Antigona colloquuntur: KP. [illegible] AN. [illegible] KP. [illegible] AN. [illegible] *Cr. Eteoclis sententia haec est, non mea. An. Stulta sane, & tu stultus qui obtemperes istis. Cr. Quomodo? mandata perficere annon justum est? An. Non, si mala sint, & malis verbis concepta.*

ΑΝ. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; ΦΕΙΔ. Φυλάξομαι,
Πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ, τι βουλεύεται.
ΑΝ. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τὰ χρήματ' εἰσίν; ΦΕΙΔ. Ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
ΑΝ. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΦΕΙΔ. Λέξουσι γάρ.
ΑΝ. Καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι. ΦΕΙΔ. Φήσουσι γάρ.
ΑΝ. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΦΕΙΔ. Ἀπιστήσουσι γάρ.
ΑΝ. Ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. ΦΕΙΔ. Ἐπιτρίψειε γάρ.
Οἴσειν δοκεῖς τιν', ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν
Ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ [ἀγαλμάτων.]
Ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθὰ,
Ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
Οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
Ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς;
ΦΕΙΔ. Ὄντως γὰρ οἴσεις; ΑΝ. Ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
Ταδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. ΦΕΙΔ. Τῆς μωρίας!
Τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ, τι
Δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. ΑΝ. Τί δρᾶν;
ΦΕΙΔ. Ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ΑΝ. Ἵνα δὴ τί; ΦΕΙΔ. Σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
Ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
Παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦ 'μβρόντητε σύ.
ΑΝ. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
Ταῦτα καταθείμην. ΦΕΙΔ. Μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι;
Θάῤῥει, καταθήσεις κἂν ἕνης ἔλθῃς. ΑΝ. Τίη;
ΦΕΙΔ. Ἐγῷδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ,
Ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
ΑΝ. Οἴσουσιν, ὦ τᾶν. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Ἀμέλει κομιοῦσι. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ΑΝ.

vs. 771. Ἐπιτρίψει γάρ] Editio Farrei: ἐπιτρίψειε γάρ.

vs. 772. & seqq.] In Editione Farrei haec ita distinguuntur Personis: —— ΑΝ. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει. ΦΕΙ. Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν. ΑΝ. ἀλλὰ λαμβάνειν Ἡμᾶς μόνον δεῖ; ΦΕΙ. νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί. Nempe cum Tenax dixisset: putasne quenquam allaturum bona sua? respondet *VIR alter: quicunque eorum mentem habet* feret scilicet: *TEN. Enimvero id non est vernaculum. VIR alter: sed acciperent nos tantum decet? TEN. Ita profecto; nam & Dii* accipiunt scilicet.

vs. 775. Γνώσει] Faber hunc versum sic legit: Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν ἱερῶν τε τῶν τ' ἀγαλμάτων. In Aldina deest ἀγαλμάτων. Farrei καὶ τἀγαλμάτων. Juntina & Brub. καὶ τἀγάλματα.

vs. 779. Ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν] In Pluto vs. 623. μὰ —— διακονεῖν τι τῶν προὔργου ποιῶν.

vs. 786. Σεισμός] „Locum hunc supparem apud Te-„ ren-

VIR. Tu vero deponere bona in commune non paras? PHID. Id ego cavebo,
Priusquam viderim quid consilii capiat populus.
VIR. Quid enim aliud quam parati omnes sunt ferre
Bona sua? PHID. At id videns crederem.
VIR. Enimvero id per vias dicunt. PHID. Dicent scilicet.
VIR. Et ea onerantes se delaturos dicunt. PHID. Dicent scilicet.
VIR. Tu me perditum is, omnibus his fidem nullam habens. PHID. Illi quoque nullam habebunt scilicet.
VIR. Jupiter te perdat. PHID. Perdat scilicet.
Putas civem aliquem sua delaturum, qui saltem vel pauxillum mentis habeat?
Neque enim moris nostri isthuc est; sed nos capere
Tantum oportet per Jovem: quippe ita & Dii faciunt.
Id autem ex sacris & imaginibus illorum nosces.
Nam cum precamur, ut nobis bona elargiantur,
Stant illæ manum supinam porrigentes,
Non quasi quidquam daturae, sed ut accipiant.
VIR. ô Mi homo, sinito me illud quod operae pretium est facere?
Haec enim supellectilia colliganda mihi sunt. Ubinam mihi lorum reperiam?
PHID. Quid enim? revera haec feres? VIR. Sane quidem, per Jovem, adeoque
Duos hos tripodas una simul colligabo. PHID. ô Quae dementia!
Non expectare te, quid alii facturi sint;
Ac tum demum. VIR. Quid tum demum facere?
PHID. Expectare, post illa vero cunctari etiamnum.
VIR. Quamobrem? PHID. Si terrae motus creber fiat,
Aut ignis aliquis mali ominis emicet, aut mustela transiliat,
Desinant profecto omnes bona sua in forum ferre, ô attonite (stupide!)
VIR. Lepide sane mecum ageretur, si, dum expectarem, interim non haberem
Ubi haec deponerem. PHID. Cave metuas, fieri non potest quin habeas ubi
Possis deponere, etiamsi ad ultimum mensis diem veneris. VIR. Quare?
PHID. Ego nostros homines novi, qui in decernendo praepropero sunt,
Ac rursum negant facturos se, quae decreta fuerint.
VIR. Bona sua sane comportabunt, ô amice. PHID. Si non ferant, quid tum?
VIR. Securus esto, ferent. PHID. Si non ferant, quid tum?

VIR.

„ rentium habes in Phormione, ubi etiam de disturbando aliquo negotio —— *A. quamobrem? aut quid dicet?* „ *G. Rogas? Quot res! post illa monstra evenerunt mihi: introiit in aedes ater alienus canis: Anguis per impluvium decidit de tegulis: Gallina cecinit. Interdixit hariolus: Haruspex vetuit ante brumam aliquid Negoti incipere; quae causa est justissima.* Horatius aliquid simile: *Rumpat & serpens iter institutum &c.* Ex Notis Fabri.

vs. 787. Διάξειε γαλῆ] „ Nimirum γαλῆς transcursus „ per viam, aut occursus, mali ominis loco habebatur, ut patet ex Theophr. Charact. Cap. *περὶ δεισιδαιμονίας.*" Ex Notis *Kusteri.*

vs. 791. Ἕνης] Genitivus casus. Vide in Nubibus vs. 1182.

vs. 794. Οἴσουσιν] Hic interrumpitur oratio de inconstantia decretorum populi Atheniensis usque ad vs. 807.

ΑΝ. Μαχούμεθ' αὐτοῖς. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. Ἄπειμ' ἐάσας. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
ΑΝ. Διαρραγείης. ΦΕΙΔ. Ἢν διαρραγῶ δέ, τί;
ΑΝ. Καλῶς ποιήσεις. ΦΕΙΔ. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. Ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
Ὁρῶ φέροντας. ΦΕΙΔ. Πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
Αὔτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
ΑΝ. Οἴμωζε. ΦΕΙΔ. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
Αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί πλεῖον Καλλίου;
Ὦ 'νθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. Δεινά γε λέγεις. ΦΕΙΔ. Τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Αἰεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα·
Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν', οὔδοξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
ΑΝ. Ἔγωγε. ΦΕΙΔ. Τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; ΑΝ. Καὶ κακόν γέ μοι
Τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο· πωλῶν γὰρ βότρυς,
Μεστὴν ἀπῇρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων.
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα·
Ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
ΦΕΙΔ. Τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν,
Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
Τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης·
Κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
Ὅτε δ' ἤδ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
Ὁ Διὸς Κόρινθος, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,

Πάλιν

vſ. 801. usque ad vſ. 805. Πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης Αὔτ' εἰσεν —] Haec ita debent verti: *Omnino Antisthenes Ea* (nempe bona ſua) *in commune conferet, ſcilicet; imo vero multo commodius Prius cacaverit, plusquam triginta dies.* VIR *dep. Ejula, (male tibi ſit).* *Fem. Callimachus vero Chororum magiſter ecquid amplius ad illos conferet, quam Callias?*

vſ. 801. Πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης] Ironice. Vult autem dicere: Hunc Antiſthenem, quamvis alias aegre poſſit cacare, tamen libentius vel triginta dies cacaturum, quam bona ſua in commune allaturum. De Antiſthene tanquam difficulter & cum gemitu egerente excrementa vſ. 366. ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ ἱκανός γε συναγμάτων, οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χέζητιῶν. Ita enim illum locum recte accepit Palmerius.

vſ. 803. Πρότερον χέσαι] 3 perſ. Aor. I. Opt. Act. Alias in media etiam voce, ſed rarius; ut in iſto ſimili in Equit. vſ. 1054. loco: ἀλλ' ἔτι ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτό γε πρὶν μαχέσασθαι. Eſt autem hyperbole, χέζειν πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας. Sicut ille mentitur in Acharnenſibus vſ. 82. qui dicit: ἔχεζεν ὀκτὼ μῆνας.

Ibid. Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας] In Acharn. vſ. 857. ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

vſ. 804. Οἴμωζε] Ut in Avibus vſ. 1571. & alibi.

Ibid. Καλλίμαχος] Pauperem fuiſſe apparet, & ita dicit Scholiaſtes.

vſ. 805. Καλλίου] Scholia: Καλλίας τις ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς πόρνας ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηνάλωσε, καὶ λοιπὸν πένης ἐγένετο. *Callias fuit dives, qui meretricibus impendit bona ſua, ac proinde eſt factus pauper.* Vide in Avibus vſ. 287.

vſ. 806. Ὦ 'νθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν] Ita Editio Farrei. Vulgo minus recte ὦ 'νθρωπος οὗτος, ἀποβαλεῖ, &c. Dicit autem hoc ſecum.

vſ. 807. Δεινά γε λέγεις] Nunc redit ad illum ſermonem de inconſtantia decretorum populi Athenienſis, inceptum ſupra vſ. 792.

vſ. 809. Τὸ περὶ τῶν ἁλῶν] Scholia: ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτὰς

VIR. Cum ipsis pugnabimus. PHID. Si vero superiores erunt, quid tum?
VIR. Abibo supellectilibus relictis. PHID. Si vero ea divendant, quid tum?
VIR. Disrumparis. PHID. Si vero disruptus fuero, quid tum?
VIR. Bene facies. PHID. Tu vero ferre etiamnum cupies?
VIR. Ego sane; quippe & vicinos meos
Video sua comportantes. PHID. At enim Antisthenes
In concione proponat, multo rectius esse
Plusquam triginta dies prius cacare.
VIR. Plora. (abi in malam rem) PHID. Callimachus chororum magister
Illis proponet. VIR. Quid? PHID. Plura quam Callias.
Sane hic homo rem suam perdet: (*haec apud sese dicit.*)
VIR. Molesta loqueris. PHID. Quid! molesta? quasi non videam
Quotidie ejusmodi decreta fieri:
Non nosti illud quod de sale factum est?
VIR. Novi ego. PHID. Aereos illos nummos quando
Confirmavimus, non nosti? VIR. Imo, damno mihi fuit
Recens illa cusa moneta. Nam vendens uvas
Abivi plenam habens aereis nummis maxillam.
Dein in forum ad emendam farinam profectus sum:
Tum vero sacculum supponente me, ut eam acciperem,
Praedicavit praeco neminem admittere debere
Aereos nummos in posterum: argento enim utimur, inquiebat.
PHID. Quid, nonne nuper omnes dejerabamus
Quingenta mox reipublicae talenta fore
Ex tributo quadragesimae, quam excogitarat Euripides?
Ibique continuo nullus non Euripidem illum deaurabat (laudibus evehebat.)
At postquam attentius considerantibus, res ipsa visa est, quod dici solet,
Διὸς Κόρινθος, neque ad necessaria sufficeit;

Denuo

τὰς ὠνητοτέρας ὤνας, καὶ τὸ ψήφισμα ἄκυρον γέγονε. *Decretum enim fecerant, ut sal viliori pretio venderetur, & illud decretum mox abrogatum est.*

vs. 810. Τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους] Intelligit aereos illos nummos, qui sub Archonte Callia cusi fuerunt. Schol. ad Ranas vs. 737. ἐπὶ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη. *Kusterus.*

vs. 813. & seqq. Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων] Nempe ille, ut ipse dicit, buccam chalcis repletam habens, (nam erat tunc moris pecuniam in ore gestare,) ivit cum sacco ad emendam farinam; sed abrogatis interea chalcis, vacuum retulit saccum. Sicut ille in Avibus vs. 504. qui etiam ad emendam farinam iverat cum pecunia in ore, quam deglutiverat imprudens, cum ad conspectum milvii, pro more, supinus humi jaceret: ἐν τοῖς Ὄρνισιν ἔχει· ὃς ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν, κᾆτ' ὕπτιος ὢν, ἀναχάσκων, ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀπῆλθον. De pecunia in ore condenda videatur locus, ad quem ibi lectorem remitto. Pollux etiam IX. 63. citat Comici nostri fragmentum de ea re, ut observavit Cl. Kusterus, illud: Διώβολον, ὅπερ λαβὼν μόνος ἦν ἐν τῇ γνάθῳ. ubi vide Jungermannum.

vs. 813. Τί δ' ἔναγχος] Scaliger versum hunc sic supplet & emendat: τί δ'; ἃ ἔναγχος τοῦθ' ἅπαντες ὤμνυμεν. *Kusterus.*

vs. 820. Ἦν ὑπόρισ' Εὐρ —] Ita omnes, quas vidi. Lego ἣν ἐπόρισ' Εὐρ --

vs. 821. Κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην] Diphilus apud Athenaeum X. p. 422. Εὖγ', ὦ κατάχρυσος ὢν πόλλ' Εὐριπίδης. *Bene sane aureus ille Euripides multa dixit.* Sed hi duo Comici non de eodem Euripide videntur loqui: nam iste, cujus Aristophanes meminit, videtur remp. attigisse, ut etiam decreta scripserit. Scholiastes: οὗτος ἔγραψε τεσσαρακοστὴν εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῆς οὐσίας εἰς τὸ κοινόν.

vs. 823. Ὁ Διὸς Κόρινθος] Proverbium de illis, qui eadem saepe inculcant. Vide ad Ranas vs. 437. Nam & illud decretum in ore erat omni populo.

Ibid. Ἤρεσεν] Scaliger legit, ἤρεσεν, *placuit.* Kusterus.

Πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
ΑΝ. Οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν·
Νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΦΕΙΔ. Ἅς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
Νὴ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατουρήσωσί μου.
ΑΝ. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι ληρεῖς. Φέρε σοι τἀνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΞ, ΦΕΙΔΩΛΟΣ, ἢ ὁ μὴ καταθεὶς, Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡ. Ὦ πάντες ἀστοὶ, (νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει)
Χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
Ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
Φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ', ὅποι δειπνήσετε.
Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
Ἀγαθῶν ἁπάντων, καὶ παρεσκευασμέναι·
Κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
Ἑστῶσ' ἐφεξῆς. τὰ τεμάχη ῥιπίζεται·
Λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
Στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα·
Χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται·
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια·
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
Ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
Ἐμβὰς δὲ κεῖται, καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
Ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
Ὁ Μ. Κ. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
Ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΚΗΡ. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;

Ο. Μ.

vs. 824. Κατεπίττου] Ut antea laudibus eum quasi auro ornabant, ita postea maledictis quasi pice nigra deformabant.

vs. 828. Τἀνάφορον] In Ranis vs. 8.

vs. 830. Εὐθὺ τῆς στρατηγίδος] In Pace vs. 301. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.

vs. 831. Κληρουμένοις] Ita enim supra vs. 681. Κληρώσω πάντας, ἕως ἂν εἰδῇ ὁ λαχὼν ἀπιὼν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ.

vs. 833. & seq.] Τράπεζαι — ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν ἁπάντων] Athenaeus p. 12. τράπεζαι — κατανεύειν πάντων ἀγαθῶν κατὰ Ἀνακρέοντα. De νενασμένος in Nubibus vs. 1205.

vs. 838. Πόπανα πέττεται] Athenaeus p. 110. λάγανα in isto loco legit; huc enim videtur respicere, cum scribit: μνημονεύει δὲ τῶν μὲν λαγάνων Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, φάσκων, λάγανα πέττεται.

vs. 840. Χύτρας ἔτνους ἕψουσι] In Ranis vs. 508. ἄρτους ὤπτα, ἧψε κατερικτῶν χύτρας ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον, πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους· ἀλλ' εἴσιθι.

vs. 839.

Denuo nullus non Euripidem pice oblinebat.
VIR. Non idem nunc erit: nam tunc nos viri rempublicam administrabamus;
At nunc mulieres. PHID. Quae ne me commejant,
Per Neptunum, cavebo sedulo.
VIR. Nescio quid nugeris. Cape tibi anaphorum, puer.

PRAECONISSA, PHIDOLUS, VIR, qui deposuit bona in commune.

PR. ô Cives omnes, adeste, nunc enim ita res est,
Venite, festinate recta ad praefectam nostram,
Ut vobis sortientibus Fortuna dicat
Sigillatim, ubinam coenaturi sitis,
Quia mensae oneratae & refertae sunt
Bonis omnibus, & paratae sunt,
Lectulique stragulis pellitis & tapetibus aggesti sunt:
Poculum temperant unguentariae mulieres
Ordine stantes; piscium tomi assantur,
Leporinae carnes verubus figuntur, placentae pinsuntur,
Corollae plectuntur, bellaria friguntur,
Juvenculae ollas fresae fabae coquunt;
Smoeus autem inter illas vestem equestrem habens
Mulierum patinas purgat;
Senex vero venit vestem tenuem & calceum delicatum
Habens, cum aliquo adolescentulo cachinnans;
Embas autem (calceus senilis) & pallium ibi projectum sic temere jacet.
Ad haec (has delicias) venite; quandoquidem is qui mazam fert,
Jam stat expectans. Sed maxillas diducite.
PHID. Sane igitur ibo: quid enim hîc sto?
Quando ita reipublicae visum est.
PR. Et quo ibis tu, qui bona non deposuisti?

PHID.

vs. 839. Φρύγεται] Metri causa scribendum esse φώγεται recte monuit Scaliger in Excerptis. *Kusterus.*

vs. 842. Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία] Smoeus iste erat αἰσχροποιὸς εἰς τὰς γυναῖκας, ut ait Scholiastes; qualis & Ariphrades, de quo similiter in Pace vs. 886. τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται

vs. 843. Κονίποδα] Scholia: εἶδος σανδαλίου.

vs. 844. Καγχάζων] Placet Cl. Kusteri emendatio: qui κιχλίζων hic rescribendum censet propter metrum: dicitur enim illa vox, ut recte observat, de lascivo risu amantium.

vs. 847. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε] Euripides in Cyclope vs. 213. ubi Cyclops: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον; cui alter: Πάρεστιν· ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον. *Prandium estne bene apparatum? Adest; guttur modo sit paratum.* & ibid. vs. 355 εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ, ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτά. *Amplarum faucium, ô Cyclops, aperi labra, nam parata tibi sunt elixa & assa.*

vs. 848. O. M.] Id est, ὁ μὴ καταθείς, *qui non deposuit* in commune bona sua.

Ibid. Τί γὰρ ἕωσ' ἔχων] Vide ad Nubes vs. 131.

Ο. Μ. Ἐπὶ δεῖπνον. ΚΗΡ. Οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
Πρίν γ' ἀπενέγκῃς. Ο. Μ. Ἀλλ' ἀποίσω. ΚΗΡ. Ὁπηνίκα;
Ο. Μ. Οὐ τοὐμόν, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἔσται. ΚΗΡ. Τί δή;
Ο. Μ. Ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ΚΗΡ. Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; Ο. Μ. Τί γὰρ πάθω;
Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
Τοὺς εὖ φρονοῦντας. ΚΗΡ. Ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
Ο. Μ. Ὁμόσ' εἶμι κύψας. ΚΗΡ. Ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
Ο. Μ. Καλούμεθ' αὐτάς. ΚΗΡ. Ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
Ο. Μ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς. ΚΗΡ. Τί δράσεις εἰπέ μοι;
Ο. Μ. Τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
Ο. Κ. Βάδιζε τοίνυν ὕστερος. σὺ δ', ὦ Σίκων
Καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
Ο. Μ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω. Ο. Κ. Μή, μηδαμῶς.
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
Ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
Ο. Μ. Νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
Ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω· τοῖσδέ γε
Τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
Ὀρθῶς ἐμοί γε φαίνεται, βαδιστέον
Ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, κοὐ μελλητέον.

ΓΡΑΥΣ, ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ, ΝΕΑ.

ΓΡ. Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
Ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
Ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
Παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
Παριόντα. Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
Μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
ΑΛΛ. ΓΡ. Νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.

Ὦ, οὐ

vs. 852. Ὀπηνίκα] Legendum [illegible]. *Faber.*

vs. 863. Παμπησίαν] Scholia: τὴν πᾶσαν κτῆσιν. Descendit a πάω, *acquiro*, *possideo*.

vs. 872 ΓΡ.] Id est, γραῦς, *vetula*. Haec vult allicere sibi adolescentulum aliquem. Gerimus autem nunc illa, quae praedixit Praxagora superius, cum ajebat se mulieres facturam communes vs. 613. καὶ ταύτας κοινὰς ποιῶ. Et quia omnes erant properaturi ad puellas & formosas, ita rem se ordinaturam dicit vs. 616. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται· κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν προύσθ' ὑπακρούσει & vs. 692. αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους προσιοῦσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς, ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία. παρ' ἐμοὶ δὲ ἑτέρα, φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου, καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη

PHID. Ad coenam. PR. Non sane, si mulieribus illis cor inest,
Priusquam bona inferas. PHID. At enim efferam. PR. Quando?
PHID. Res meae, ô amice, morae non erunt. PR. Quamobrem vero?
PHID. Quippe dico alios etiam me posteriores allaturos.
PR. Ibis interim tu coenaturus tamen? PHID. Quid enim faciam?
Quippe decet sapientes reipublicae
Pro virili opitulari. PR. Si autem te impediant, quid?
PHID. Contra ibo demisso capite. PR. Si te verberent, quid?
PHID. In jus vocabo. PR. Si vero te irrideant, quid?
PHID. Ad fores stans. PR. Quid facies, cedo?
PHID. Cibos rapiam eorum, qui illos convivio inferent.
VIR. Abi igitur illuc posterior me. At tu, ô Sicon,
Tuque, ô Parmeno, tollite omnem meam substantiam.
PHID. Age, ego tecum tua feram. VIR. Haudquaquam, nullo modo:
Vereor quippe, ne, apud praefectam nostram
Postquam deposuero supellectilia, ea tibi vendices.
PHID. Sane quidem per Jovem. Opus igitur est aliqua techna,
Ut quae mea sunt, mihi habeam; eorum autem,
Quae in commune pinsuntur, particeps quoquo modo fiam.
Recte mihi videtur; eundum est
Strenue ut coenem, neque cunctandum videtur.

ANUS, ALIA ANUS, PUELLA.

AN. Quid? nonne viri aliquando venient? & tamen jampridem tempus est venisse eos.
Ego autem cerussae fuco oblita
Sto & crocotam induta,
Otiosa, cantillans apud me canticum,
Ludibunda, ut quemdam illorum accedentem
Amplectar. ô Musae in os meum descendite,
Molliculam cantiunculam ex Ionicis illis excogitantes.
AL. AN. Nunc quidem me praevenisti respiciens, ô putrida: (ante me e fenestra prospexisti) Puta-

κατάση· πότερον μέν τοι δεῖ σε καθίζειν αὐτὰς παρ' ἐμοί.

vs. 873. Καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ] „Sic in elegantissimo Epigrammate Lucilli Anthol. L.II. c. 9. Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμυθίῳ κατάπλαττε, Ὡς προσωπεῖον, οὐ πρόσωπον ἔχειν" Kusterus.

vs. 875. Μινυρομένη —— μέλος] In Vespis vs. 219. μινυρίζοντες μέλη.

vs. 878. Μαλθακόν τι —— τῶν Ἰωνικῶν] Carmen molle, amatorium, qualia erant Anacreontis. Erant autem Iones molles & luxuriosi.

vs. 879 ΑΛΛ. ΓΡ.] I. e. ἄλλη γραῦς. Sed haec potius a puella dicuntur, ut deinceps patebit.

Ibid. Ὦ σαπρά] Saepe hoc epitheton tribuitur vetulis.

Putabas autem, me non praesente, vineas
Relictas vindemiaturam, & allecturam quempiam
Cantando? Ego vero, si id facies, contra canam.
Etsi enim id spectatoribus tritum nimis & fastidiosum quandoque est,
Tamen jucundi aliquid habet, & comici.
An. Hunc (seniculum) alloquere, & cum eo recede hinc: tu vero,
Amicellule tibicen, tibias sumens
Dignum te ac me canticum accine.
Al. An. Si quis vult aliquod bonum
Pati, ei apud me dormiendum est.
Neque enim apud adolescentulas solertiam reperias aut sapientiam,
Sed in iis, quae paulo maturiores sunt;
Neque ulla magis quam ego
Amare velit amicum, quocum
Rem habuero; sed ad alium aliquem statim avolet.
Puell. Ne invideas puellis:
Quippe voluptas inest
Delicatis earum cruribus,
Et efflorescit in illarum papillis. Tu vero, ô Anus,
Decumbis & uncta es,
Ut Acheruntis cura *sis*.
An. Excidat tibi foramen,
Et epiclintrum amittas,
Cum voles subagitari;
Et in lecto serpentem reperias,
Et intra eugium attrahas, volens osculari (Veneri operam dare.)
Puell. Eheu, eheu; quid patiar (faciam?) non venit mihi urina.
Sola autem hic relinquor: nam
Mater mea alio abiit:
Nec alioqui haec mihi dicenda sunt.
Sed, ô nutrix, precor,
Accerse huc Orthagoram, (ita tua aetate
Fruaris,) quaeso.

An.

vs. 891. Ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις] Metaphora a fructibus. Xenarchus Comicus apud Athenaeum p. 569. B. Νὴ, παλαιᾷ, μεσοκόρῳ, πρεσβυτίδι. loquitur autem de Meretricibus.

vs. 903. Θανάτου μέλημα] „Eleganter sic dicitur vetula, & jam decrepita mulier: quasi dicas *cura & „delicium mortis*. Nam puellae dici solent μελήματα, „amatorum: quo lepide allusit Comicus." *Kusterus*. Sic infra vs. 965. Adolescens ad Puellam: ὦ Χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα.

vs. 906. Τυφῶ] Mallem τυφῶ. ut οὐχ ὅτι με τυφῶ idem sit quod, εἴθε ἀπαμύναντα διάγοι τὸν βίον. ut loquitur in Lysistr. vs. 218.

vs. 911. Ὀρθαγόραν] Quasi dicat: κάλει τινά, ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα· *Voca aliquem, qui arrigit*. Hoc videtur voluisse Scholiastes, cum scribit: Ὀρθαγόραν δὲ, τὸ αἰδοῖον. qui forte scripserat: ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα. aut simili modo.

ΓΡ. Ἤδη τὸ ἀπ' Ἰωνίας
Τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·
Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
Ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψῃ.
ΝΕΑ. Ἆιδ' ὁπόσα βούλει, καὶ παράκυπτ' ὥσπερ γαλῆ.
Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσειμ' ἀντ' ἐμοῦ.
ΓΡ. Οὐκοῦν ἐπ' ἐκφοράν γε; ΝΕΑ. Καινόν γ', ὦ σαπρά.
ΓΡ. Οὐ δῆτα. ΝΕΑ. Τί γὰρ ἂν γραῦς παλαιά τις λέγοι;
ΓΡ. Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. ΝΕΑ. Ἀλλὰ τί;
ΓΡ. Ἡ 'γχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.
ΝΕΑ. Τί μοι διαλέγει; ΓΡ. Σὺ δὲ τί διακύπτεις; ΝΕΑ. Ἐγώ;
ΓΡ. Ἄιδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τῷ 'μῷ φίλῳ.
ΝΕΑ. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος, ἢ Γέρης;
ΓΡ. Δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
Ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν, οὐ σοῦ γ', ὦ 'λεθρε,
Δεόμενος οὐδέν. ΝΕΑ. Νὴ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ,
Δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
ΓΡ. Κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΟΣ, ΓΡΑΥΣ, ΑΝΗΡ, ΝΕΑ.

ΝΕΟΣ. Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
Καὶ μὴ δεῖν πρότερον διασποδῆσαι
Ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν· οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
ΓΡ. Οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
Ἐστὶ δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
Ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσεις ποτέ.

ΑΝ.

vs. 915. *Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους*] Pro λειχάζειν κατὰ τοὺς Λεσβίους i. e. Λεσβιάζειν. propter primam literam λ.

vs. 918. *Ἆιδ' ὁπόσα*] Hunc versum & seq. vetulae potius tribuerim.

vs. 919. *Παράκυπτ' ὥσπερ*] Mallem cum Fabro παράκυψ' ὥσπερ, quod est pro παράκυπτε ὥσπερ.

vs. 920. *Οὐκοῦν*] Hunc versum Adolescentulae potius tribuerim.

vs. 921. *Οὐκοῦν ἐπ' ἐκφοράν*] *Imo ad auferendum aliquid veniet.* Scholia: ὅτι τῶν γραϊδίων ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι· *Quia vetularum bona efferunt, qui ab ipsis amantur.* Sicut in Pluto vs. 1008. ubi cum vetula dixisset de Adolescente, qui ipsam lucri causa amare se simu-

AN. Jam, ô misella, more
Ionico pruris.
Videris autem & Labda secundum Lesbios:
Sed nunquam mihi praeripies
Hos meos amores (delicias:) meam autem
Horam (tempus) non perdes, aut adeo auferes.
PUELL. Canta quantum vis, & prospice e fenestra velut felis.
Nemo enim ad te prius ingredietur quam ad me.
AN. Anne ut efferaris? PUELL. Mirum quod fiet, ô marcida.
AN. Minime vero. PUELL. Quid enim dicat misella anicula?
AN. Non tibi mea senectus molesta erit. PUELL. Quid igitur?
Anchusa magis (purpurissum) & tua cerussa.
AN. Quid mecum loqueris? PUELL. Quid vero oblique per fenestram prospicis? AN. Ego?
Canto apud me Epigeni meo amico.
PUELL. Tibi enim aliquis amicus sit praeter Gerem?
AN. Ostendet tibi Epigenes; cito enim ad me veniet:
Hic enim ipse est, te quidem, ô pernicies,
Nullo modo egens. PUELL. Per Jovem, ô putrida, ô pestifera,
Statim id ostendet; nam ego hinc abeo.
AN. Et ego pariter, ut noris me multo magis sapere.

JUVENIS, ANUS, VIR, PUELLA.

JUV. Utinam liceret (possem) apud puellam dormire,
Et nil ante subagitare
Deforme (resimum) & anile! neque enim isthuc tolerabile
Est viro libero.
AN. Ejulans (invitus) tamen per Jovem futues:
Neque enim haec sub Charixena sunt:
Aequum est haec secundum
Legem fieri, si quidem populari imperio gubernamur.
Sed abeo observatura, quid tandem facturus sis.

VIR.

mulabat, ἐπὶ τὴν θύραν ἐκάθιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν, alter ἐπ' ἐκφορὰν inquit. Faber de elatione mortuorum accepit ἐκφορὰν hic in Ecclesiaz. nec male adeo.

vs. 926 Ἄδω πρὸς ἐμαυτὸν] In Ranis vs. 53 ἀναγινώσκοντί μοι πρὸς ἐμαυτὸν

vs. 927. Γέρης] Scholia: φαλακρὸς οὗτος καὶ πένης. *Iste fuit calvus & pauper.*

vs. 938. Τὰ ἐπὶ Χαριξένης] Proverbium est. Hesychius: Ἐπὶ Χαριξένης. ἐπὶ μωρίᾳ ἡ Χαριξένη [illegible]. ἦν δὲ καὶ ποιήτρια αὐλητρὶς ἐρωτικῶν λέγεται. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. Οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Quem locum observavit Cl. Kusterus, uti & alium Etymologi.

ΑΝ. Εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
Ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
ΝΕΟΣ. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·
Φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μένειν.
ΓΡ. Ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς, οὗ μεμνήμεθα.
Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
Πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι
Τὴν εὐφροσύνην ὅπως ἔσει· πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
Τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων·
Ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
Ὅς με διακναίσας ἔχει.
Μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως, καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. ΝΕΟΣ. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, καὶ σύ μοι
Καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
Τήνδ'· εἰ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι.
Φίλον, ἀλλ' ἐν σῷ βούλομαι κόλπῳ
Πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
Μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστί. σὺ δέ μοι,
Φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,
Ἄνοιξον, ἀσπάζου με· διά τοι σε πόνους ἔχω.
Ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, τρυφῆς πρόσωπον,
Ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διά τοι σε πόνους ἔχω.
ΓΡ. Οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΟΣ. Πόθεν;
ΓΡ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. ΝΕΟΣ. Ἀποθάνοιμ' ἄρα.
ΓΡ. Τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
ΝΕΟΣ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. ΓΡ. Τίνα;
ΝΕΟΣ. Αὐτόν σε βινῆθ', ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.

ΓΡ.

vs. 949. Τὴν εὐφροσύνην] Ita omnes quas vidi: legendum censeo τὴν εὐφρόνην, id est, noctem.

vs. 954. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ] „Est carmen παρακλαυσίθυρον, „ut Graeci vocant: sive carmen, quod amantes pro „foribus amicarum canere solebant, intromitti ab il- „lis cupientes. Tale carmen etiam legitur apud Theo- „critum Idyll. III. Plautum Curcul. A. I. Sc. II. vs. 60. „seqq. Propert. Lib. I. Eleg. XVI. vs. 17. seqq. Tibul- „lum Lib. I. Eleg. II. vs. 9. Ovid. I. Am. Elegia VI. „& alios. *Kusterus.*

vs. 956. Καταπεσὼν κείσομαι] „Sic apud Theocr. I- „dyll. III. vs. 53. caprarius ad antrum Amaryllidis post „carmen παρακλαυσίθυρον inquit, κεισεῦμαι δὲ πεσών, id „est, *jacebo humi stratus.* Huc spectat illud Horatii Lib. III. „Od. X. — *Me tamen asperas Porrectum ante fores ob-* „*jicere Incolis Plorares Aquilonibus.* Ovid. III. Artis Am. „vs. 581. *Ante fores jaceat* &c. Ex Notis *Kusteri.*

vs. 965. Χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα] „Apud Suidam V. „Δαίδαλον, ubi locus hic citatur, legitur χρυσοδαίδαλτον, „a χρυσὸς & δαιδάλλω, qua voce usus est etiam Eu-
„ripides

VIR. Utinam, ô dii, formosam aliquam solam habeam,
Ad quam appotus venio, jampridem desiderans.
JUV. Decepi scelestam illam aniculam;
Quippe abiit, putans videlicet me intus esse.
AN. Verum enim vero hic ipse est, cujus modo meminimus.
Huc quidem veni, huc ades, quod mihi amicum est; huc ad me
Accede, & mecum concumbens
Delectationem noscas & experiaris. Quippe me mirum in modum amor tuorum
Capillorum quatit: (agitat:)
Ingens autem desiderium in me irruit,
Quod me lacerat. (vellicat.)
Sine quaeso, Amor, & facito, ut hicce in lectum
Meum veniat. JUV. Huc, ô huc, ad me
Descendens januam hanc aperi;
Sin minus, fusus hic jacebo mortuus.
ô Amicula, in tuo sinu volo
Lascivire cum tuis natibus.
Venus, quid me amore erga hanc incendis?
Sine quaeso, ô Amor, & facito ut haec in lectum
Meum veniat. Et haec quidem pro mea necessitate
Satis dicta sunt. Tu vero mihi,
ô Mea voluptas, oro te,
Aperi fores & da amplexum: tui gratia labores perpetior.
ô Ludicrum meum aureolum, mea cura,
Veneris planta, Musae apicula, Gratiarum alumna, facies deliciarum,
Aperi, amplectere me: propter te labores patior.
AN. Heus tu, quid fores pulsas? an me quaeritas? JUV. Unde autem?
AN. Januam tamen pulsabas. JUV. Emoriar igitur, si id fecerim.
AN. Quid volens huc venisti facem manu tenens?
JUV. Anaphlystium quendam hominem quaerens. AN. Quemnam?
JUV. Eum qui te subagitabit, quem fortasse expectas.

AN.

„ripides *Iphig. in Aulid.* vs. 219. Kusterus."

Ibid. Ἐμὸν μέλημα] Julianus Epist. 17. Ἴτω σὺ τὸ μέλημα τἀμόν, ὥς φησιν ἡ Σαπφώ, περιπτύξομαι.

vs. 966. Κύπριδος ἔρνος —— Χαρίτων θρέμμα] Videtur imitatus Ibycum, cujus Fragmentum extat apud Athenaeum p. 564. Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλος καλλικόμων, Ὡρᾶν μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι ΘΡΕΨΑΝ. Quod Ibycus θάλος, id noster ἔρνος dixit.

vs. 968. Πόθεν;] ut supra vs. 330. Et in Vespis vs. 1147. & alibi saepe apud Nostrum. Euripides in Alcestide vs. 95. In Andromacha vs. 84. In Electra vs. 657.

vs. 970. δᾷδ' ἔχων] Ut qui comissatum eunt. Supra vs. 687. μεθυσθεὶς αὐτῷ στέφανον πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών. ubi vide Notam.

vs. 971. Ἀναφλύστιον] A pago Attico. Sed alludit ad ἀναφλᾶν. Sicut etiam in Ranis vs. 425. Σεβῖνον, ὃς ἐστιν Ἀναφλύστιος. ubi etiam ad verbum ἀναφλᾶν alluditur. Vide ibi Notam.

ΓΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
Εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
ΓΡ. Ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ Γλύκων.
Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
ΝΕΟΣ. Τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν Πεττοῖς νόμον.
ΓΡ. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν Πεττοῖς νόμον.
ΝΕΟΣ. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι λέγεις. τήνδε δή μοι κρουστέον.
ΓΡ. Ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
ΓΡ. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
Θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ', ὦ μέλε, ὀῤῥωδῶ τὸν ἐραστήν σου. ΓΡ. Τίνα;
ΝΕΟΣ. Τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. ΓΡ. Οὗτος δ' ἐστὶ τίς;
ΝΕΟΣ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
Ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
ΓΡ. Οἶδ' ὅ, τι βούλει. ΝΕΟΣ. Καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
ΓΡ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
Μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. ΝΕΟΣ. Παραφρονεῖς, ὦ γραΐδιον.
ΓΡ. Ληρεῖς, ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
ΝΕΟΣ. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
Ἐξὸν καθέντα γραΐδιον τοιουτονί,
Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.
ΓΡ. Μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστὶν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι γ'· ὡς ἐγὼ
Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
ΝΕΟΣ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
Κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ. Ἀλλὰ νὴ Δία
Ἀναγκάσει τουτί σε. ΝΕΟΣ. Τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
ΓΡ. Ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Λέγ' αὐτὸ, τί ποτε κἄστι. ΓΡ. Καὶ δή σοι λέγω.

Ἔδοξε

vſ. 976. *Τὰς ἐντὸς εἴκοσι γὰρ ἐκδικάζομεν*] Allegorice. Loquitur enim quaſi de litibus forenſibus, & intelligit aetates mulierum. Hoc Scholiaſtes breviter: *ἀντὶ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ ἀεὶ, τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν· A litibus translatio. Dicebant enim ſemper in foro: nunc dijudicamus lites a tot vel tot annis dilatas.* Nempe, cum Athenis non tantum lites domeſticae ſive ipſorum Athenienſium dijudicarentur, verum etiam exterorum, quicunque Athenienſium imperio erant ſubjecti; ita obruebantur multitudine negotiorum, ut uno tempore non poſſent omnes lites cognoſcere, ſed multas differrent in aliud tempus, deinde in aliud.

vſ. 977. *Ὦ γλύκων*] Ὑποκοριστικόν. ut infra vſ. 1050. *ὦ μαλάκιον.*

vſ. 979.

AN. Per Venerem, velis nolis.
JUV. At nunc ſupra ſexagenarias non
Inducimus, ſed retro rejecimus;
Quippe eas, quae intra viginti annos ſunt, judicamus.
AN. Haec olim ſub ſuperiori dominatione erant, ô Glycon.
Nunc autem decretum & certum eſt nos primum inducere.
JUV. Apud eos qui volent, ſecundum legem, quae apud Paetos eſt.
AN. At enim non coenabis, ſecundum legem, quae apud Paetos eſt.
JUV. Neſcio quid dicas; haec prius mihi pulſanda eſt.
AN. Quum videlicet prius meam pulſaveris januam.
JUV. Sed nunc pollinarium non petimus.
AN. Scio ego me a te amari; ſed nunc ſubito attonitus haeres,
Quod me ad fores reperiſti; verum admoveas os, ut oſculer.
JUV. At enim, ô miſera, amatorem tuum formido. AN. Quem?
JUV. Optimum illum ſcilicet pictorum. AN. Hic autem quis eſt?
JUV. Qui mortuis lecythos pingit;
Quamobrem abi intro, ne te pro foribus videat.
AN. Novi quid velis. JUV. Ego te per Jovem (hic relinquam.)
AN. Ego per Venerem, quae me ſorte elegit,
Te haud dimittam. JUV. Deliras, ô anicula.
AN. Nugaris tu; ego enim te ad lectum meum ducam.
JUV. Quid quaeſo opus ſit uncos extrahendis cadis emere,
Cum liceat vetulam hanc demittendo
E puteis cados reprehendere?
AN. Noli jocari, miſer; ſed huc domum ſequere.
JUV. At enim mihi neceſſe non eſt, niſi bonorum meorum
Quingenteſimam depoſuiſti, ut ſit communis reipublicae.
AN. Per Venerem, nihilominus tibi faciendum eſt; nam
Mirifice gaudeo, ubi cum iis, qui tua aetate ſunt, dormio.
JUV. Ego vero mirum in modum aegre fero, ſi dormiendum cum mulieribus, quae tua aetate ſint,
Neque ad id faciendum unquam adduci potero. AN. Sed, per Jovem,
Hoc te coget. JUV. Quid hoc eſt?
AN. Decretum, juxta quod tibi ad me veniendum eſt.
JUV. Recita ipſum, quodnam tandem eſt? AN. En tibi recito.

Cen-

vſ. 979. 'Εν Παιτοῖς] Scholia: [illegible] Ceus vel Thraciae. Sed alludit ad παῖσιν.

vſ. 983. Κρουσίμαν] Alludit ad antecedens κρίειν, ut & Biſeto videtur. Forte κρουσίμαν vocat vetulam eadem ratione, qua Hyperboli matrem cum πύελα dicitur comparaſſe Eupolis apud Scholiaſtem ad Plutum vſ. 1033. quandoque autem iſtae duae voces idem ſignificant.

vſ. 988. Τὰς ληκύθους] Ampullae mortuis apponebantur: ſupra vſ. 537. Forte picturis quibusdam ornabantur iſtae ampullae. Aut etiam in monumentis pingebantur; ut Scholiaſtes: ταῦτα γὰρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἐγράφοντο. Jocatur autem in vetulam, quae mortu vicina amori det operam.

Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἢν ἀνὴρ νέος
Νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν
Τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
Πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
Ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.
ΝΕΟΣ. Οἴμοι Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
ΝΕΟΣ. Τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν,
Ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις; ΓΡ. Ἀλλ' οὐ κύριος
Ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
ΝΕΟΣ. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Κλάε σύ.
ΝΕΟΣ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὔστι. ΓΡ. Διομήδειά γε.
ΝΕΟΣ. Ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
Καὶ κλήματ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
Καὶ ταινίασαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
Ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
ΓΡ. Ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσῃ σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
ΝΕΟΣ. Νὴ τὸν Δί', ἤνπερ γέ που ᾖ τῶν κηρίων.
Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.

vs. 1012. Ἀνατί] Euripides in Medea vs. 1357. ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός· *Impune me ejicere ex hac regione.* ubi Scholiast. ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης. γράφεται δὲ καὶ, ἀνατί. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀντιγόνῃ· *Sine damno, sine noxa. Scribitur etiam* ἀνατί, *apud Sophoclem in Antigona.* Illud tamen Scholion non invenio in prima Editione Scholiorum in Euripidem. Locus autem ille Sophoclis videtur iste esse in Antigona vs. 491. quamvis ἀνατεὶ ibi etiam hodie legatur: ἦ νῦν γ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ, εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη· *Certe nunc ego non sum vir, sed illa, si haec impune illi manebunt incepta.* Occurrit & ἄνατος apud eundem in Oedipo Coloneo vs. 780. κακὸν ἄνατον. ubi Scholia: ἀντὶ τοῦ ἀβλαβὲς, ὃ ἀνάτιον. Et apud Aeschylum in Supplicibus vs. 361. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτο· *Sit res haec absque damno.* & mox ibid. ἄνατοι στυγαί, *f. quam sine noxa.* Ut inferius vs. 415. ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει, Αὐτοῖσι δ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς· *Ut sine damno haec, primum quidem urbi, Nobisque ipsis eveniant fauste.* Occurrit & adverbium ἀνατεὶ apud eundem in Eumenidibus vs. 59. οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος Τρέφουσ' ἀνατεὶ, μὴ μεταστένειν πόνους· *Nec terra ulla gloriatur hoc genus, Se nutrire sine damno, ut non ingemiscat aerumnis.* & ibid. vs. 75. ἐλῶσι γάρ σε — ἀνατεί· *Exagitabunt enim te sine taedio.*

vs. 1013. Προκρούστης] Quia bis dixerat προκρούειν· fuit autem Procrustes latro aliquis.

vs. 1017. Ὑπὲρ μέδιμνον] Quod alias mulieribus & pueris erat interdictum ultra medimnum hordei non inire contractum: id jam, inverso reip. statu & mulieribus dominantibus, est interdictum viris. Isaeus de Haer. Arist. ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικὶ, πέρα μεδίμνου κριθῶν.

vs. 1018. Ἐξωμοσία] Verbum forense. Est autem excusatio, cur quis se non possit aut non debeat sistere judicio, & fiebat interposito juramento. Ex Scholiis.

Ibid. Οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς] In Pluto vs. 1155. ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν. Saepe autem in excusationibus ejusmodi utebantur fallaciis.

vs. 1019. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι] „ Gemellus „ huic est locus ille in Pluto vs. 905. Δι. ἀλλ' ἔμπορος; „ Συκ. ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω. Vide ibi Scho„lia vetera, quae loco huic lucem afferunt." *Kusterus.* Vide quae ibi notavi. Ceterum hic versus non est integer; esset autem, si pro κλάε σὺ scriberetur κλάων σύ γε.

vs. 1021.

ΕΤΕΡΑ

Censuerunt mulieres, si vir juvenis
Puellam habere cupiat, eam non ante subagitare, quam
Aniculam ante praeagitet; si vero nolit
Prius praeagitare, at expetat juvenculam,
Liceat senioribus feminis juvenem illum
Trahere impune, mentulâ ipsum prehendendo.
Juv. Hei mihi, *Praeagitator* (*Procrustes*) hodie fiam.
An. Nostris scilicet legibus parendum est.
Juv. Quid si me liberet, (eripiat,) ex popularibus
Aut ex amicis veniens quispiam? An. Sed dominus
Supra medimnum nullus nunc vir est.
Juv. Abjuratio vero nulla est? An. Haud opus versutia (tergiversatione.)
Juv. At enim mercatorem esse me causabor. An. At enim plora tu (abi in malam rem.)
Juv. Quid igitur oportet facere? An. Huc ad me sequi.
Juv. Et haec mihi faciendi necessitas est? An. Et Diomedea quidem.
Juv. Substerne nunc primum origanum,
Et quatuor palmites frangens eos suppone,
Et coronam sume, & appone lecythos,
Et aquae purae urnulam pro foribus.
An. Sane quidem tu cribrum mihi emes.
Juv. Ita per Jovem: praeterea etiam si quid opus cereis, (emam:)
Quippe te mox intus perituram arbitror.

vſ. 1021. Διομήδεια] Scholia: ὅτι Διομήδης ὁ Θρᾷξ, πόρνας ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζετο αὐταῖς συνεῖναι, ἕως ἂν κόρον σχῶσι καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες· ὅς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνδροφόνους εἶναι· *Diomedes Thrax, cum filias haberet meretrices, cogebat hospites cum iis coire, usque ad satietatem & virorum perniciem. Hoc fabulae perhibent equas virorum interfectrices.*

vſ. 1022. 'Υποστόρεσαι] Quia vetula dixerat necesse esse, ut cum ipsa concumbat adolescens; ille jubet eam cubile parare, sed non geniale profecto; verum ubi vetula sola cubet Θανάτῳ [illegible], ut loquitur supra vſ. 900. Nam haec omnia, quae jubet vetulam facere, spectant ad apparatum funeris.

vſ. 1024. Ταινίωσαι] Scholia: στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί. Nempe mortui coronabantur, ut dictum supra vſ. 534. [illegible] στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον. ubi itidem *ampullae* apponi solitae mentio est, ut hic.

vſ. 1025. Ὕδατ@ τε κατάθου τὤστρακον] „Faber legerat „καθαρῦ. Ceterum hoc etiam ex ritu funebri est, ponebatur enim vas fictile ante fores funestarum aedium, „cum aqua lustrali, unde exeuntes se conspergebant. „Pollux VIII. 65. οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ τεθνεῶτος ἀφικόμενοι ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιῤῥαινόμενοι, τὸ δὲ ὕδωρ „ἔκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ ἐξ ἄλλης οἰκίας κομισθέντι· τὸ „δὲ ΟΣΤΡΑΚΟΝ ἐκαλεῖτο, καὶ ἀρδάνιον· *Qui domum „funestam intrabant, exeuntes lustrabantur aspersione a„quae, quae proposita erat in vase fictili, & ex domo a„liena allata. Vas autem illud appellabatur* ὄστρακον & „ἀρδάνιον. De hoc more Eurip. in Alcest. vſ. 98. Πυ„λῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ πηγαῖον, ὡς νομίζεταί γε, χέρνιβ' „ἐπὶ φθιτῶν πύλαις· *Ante fores non video lustricum, ut „moris est, aquam ad fores defunctorum.* ex Notis Ku„steri."

vſ. 1026. Στεφάνην] Malim vertere: *Coronam.* Quia adolescens dixerat ταινίωσαι, quod est a ταινία, *fascia capitis*, haec dicit: *imo etiam coronam adhuc emes mihi.* Faber autem secutus est Scholiastem, qui στεφάνην esse dicit εἶδ@ κοσκίνου. Sed male ibi cum Cl. Kustero legere εἶδ@ [illegible]. Hesychius στεφάνην exponit inter alia; κόσμ@ γυναικεῖ@.

vſ. 1027. Τῶν κηρίων] Editio Farrei & Brubachii τῶν κηρῶν

vſ. 1028. Διαπεσεῖσθαι] Scholia: τεθνήξεσθαι.

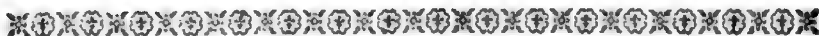

ΕΤΕΡΑ ΝΕΑ, ΓΡΑΥΣ, ΝΕΟΣ.

ΝΕΑ. Ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ; ΓΡ. Τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
ΝΕΑ. Οὐ σωφρονοῦσά γ'· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
Παρά σοι καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν· ἐπεὶ
Μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
Ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
Τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
Ὦ παμβδελύρα, φθονοῦσα τόνδε τὸν νόμον
Ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
ΝΕΟΣ. Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι;
Ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου.
Ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν
Μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ, ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ, ΝΕΟΣ.

ΑΛ. ΓΡ. Αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
Ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
Πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΟΣ. Οἴμοι δείλαιος,
Πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη.
Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡ. Βάδιζε δεῦρο. ΝΕΟΣ. Μηδαμῶς με περιίδης
Ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
Ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει. ΝΕΟΣ. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' Ἔμπουσά τις,
Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
ΓΡ. Ἕπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
ΝΕΟΣ. Ἴθι νῦν ἔασον ἐς ἄφοδον πρώτιστά με
Ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν. εἰ δὲ μή,
Αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα.

Ὑπὸ

vs. 1034. Οἰδιπόδων] Quia Oedipus matrem duxit uxorem, ut notum ex Tragoedis.
vs. 1035. Ὦ παμβδελύρα] Ed. Nupera hic praemisit ΓΡ. quod recte abest in Aldina, Farrei, & Juntina.
vs. 1039. Ἐς ἑσπέραν] In Pace vs. 967. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν δώσουσι αὐταῖς ἄνδρες.
vs. 1040. Μεγάλην —— καὶ παχεῖαν] Idem intelligitur, quod in Acharnensibus vs. 787. Χοῖρον μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν ἀποφανεῖ. De eadem re etiam in Pace vs. 1349. τὸ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
vs. 1041. Τῶν γραμμάτων] Lex illa habetur supra vs. 1007. & sequ.
vs. 1047. & 1048. Ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει] Ita solent, qui legem praetendunt. Lysias Eratosth.

Alia Puella, Anus, Juvenis.

Puell. Quo hunc trahis, tu? An. Eum, qui meus eſt, domum induco.
Puell. Idque non ſapienter ſane faciens; neque enim aetatem habet
Ut apud te dormiat, cum tantillus ſit; quandoquidem
Mater ei potius, quam uxor eſſes.
Quamobrem, ſi eſt, ut legem hanc plane conſtituatis,
Totum orbem Oedipodibus implebitis.
An. ô Deteſtanda, prae invidia hanc legem
Commentata venis: at ego te male accipiam.
Juv. Per Jovem Servatorem, gratum mihi feciſti,
ô Mel meum, hanc anum a me amovens;
Quare pro his beneficiis ad veſperam
Magnam tibi & craſſam gratiam referam.

Anus, Alia Anus, Juvenis.

Al. An. Heus, heus tu; quonam ipſum trahis, contra legem
Scilicet, qua cautum eſt, ut is juxta me
Prius dormiat? Juv. Me miſerum!
Unde, ô perdita, huc deflexiſti?
Nam hoc quidem malum illo altero malo (anu) etiam deterius eſt.
An. Huc ades. Juv. Ne me quaeſo negligas
Tractum ab hac. An. Non ego te quidem ipſa (traho,)
Sed lex trahit. Juv. Non me tu quidem (mulier) trahis, ſed
Empuſa, (ſpectrum, terriculamentum) quae tota ſanguineo colore tincta eſt.
An. Heus age, ô mollicelle, ſequere huc propere, & omitte longos logos.
Juv. Sinito ſaltem ire me cacatum,
Ut animum interea recipiam; ſin minus,
Hic tu me ſtatim rubrum aliquid facientem

Prae

σε ἀποκλινῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος.

vſ. 1043. Ἔμπουσα] Terribile quoddam erat Daemonium ſive ſpectrum. Et deſcribitur in Ranis vſ. 288. usque 295.

vſ. 1049. Φλυκταίναν] Scholia: ὡς ἐχούσης τῆς γραὸς φλυκταίνας, ἢ ὡς ἕλκος ἐχούσης· Quaſi habeat vetula crustulam, aut quaſi ulcus habeat.

vſ. 1050. Μελίττιον] Deminutivum blandientis ut ſupra vſ. 977. ὦ χρυσίον.

vſ. 1053. Αὐτοῦ τι δρῶντα πυῤῥὸν ὄψει] Supra vſ. 330. τί πυῤῥὸν σου τὸ ἔσω; ὅτι με Κινησίας σε καταττιλᾷ;

Ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Θάρρει, βάδιζ᾽, ἔνδον χεσεῖ.
ΝΕΟΣ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλεῖον γ᾽ ἢ βούλομαι·
Ἀλλ᾽ ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
Ἀξιόχρεως. ΓΡ. Μή μοι καθίστη. ΑΛΛ. ΓΡ. Ποῖ σύ; ποῖ.
Χωρεῖς μετ᾽ αὐτῆς; ΝΕΟΣ. Οὐκ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ἕλκομαι.
Ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, πόλλ᾽ ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
Ὅτι μ᾽ οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ᾽. ὦ Ἡράκλεις,
Ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω·
Τοῦτ᾽ αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ᾽ ἔστ᾽, ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου;
Ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
ΓΡ. Μὴ σκῶπτέ μ᾽, ἀλλὰ δεῦρ᾽ ἕπου. ΑΛΛ. ΓΡ. Δευρὶ μὲν οὖν.
ΓΡ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ᾽ οὐδέποτ᾽. ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΟΣ. Διασπάσεσθέ μ᾽, ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
ΓΡ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ᾽ ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
ΑΛΛ. ΓΡ. Οὔκ, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ᾽ αἰσχίων φανῇ.
ΝΕΟΣ. Ἢν οὖν ὑφ᾽ ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
Φέρε πῶς ἐπ᾽ ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
ΓΡ. Αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕΟΣ. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
ΓΡ. Οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ᾽. ΝΕΟΣ. Ἀφέτω νύν μ᾽ αὑτηΐ.
ΑΛΛ. ΓΡ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ᾽ ὡς ἐμέ. ΝΕΟΣ. Ἢν νὴ Δία γ᾽ ἀφῇ.
ΓΡ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἀφήσω νὴ Δία σ᾽. ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΟΣ. Χαλεπαί γ᾽ ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ. Τιή;
ΝΕΟΣ. Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
ΓΡ. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΑΛΛ. ΓΡ. Μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
Ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
ΓΡ. Καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

ΝΕΟΣ.

vs. 1054. Βάδιζ᾽, ἔνδον χεσεῖ] *Ambula, intus cacabis.*

vs. 1055. Μὴ πλεῖον] Χεσῶμαι.

vs. 1057. Ἀξιόρχεως] Ed. Nupera ἀξιόχρεως. Sed omnes Edd. pristinae habent prius etiam ρ. recte, ut puto: quia alluditur ad ὄρχεις.

vs. 1060. Ὦ] Panas invocat, quia salaces sunt vetulae istae, Corybantes, quia furentibus similes, Dioscuros, ut ipsi opem ferant.

vs. 1062. Τοῦτ᾽ αὖ] Ita scribo, quamvis Edd. habeant τοῦτ᾽ ἄν.

vs. 1064. Ἀνάπλεως ψιμυθίου] Eubulus Comicus apud Athenaeum p. 557. & 558. Ἐπὶ τοῦ μετώπου δ᾽ αἱ τρίχες φερόμεναι ἔξαστι πολιαί, ἀνάπλεῳ ψιμυθίῳ· *Super faciem autem crines agitatae videntur canae, quia plenae sunt cerussa.* Nempe quia facies adeo cerussata est, crines eo pertingentes albore inficiuntur. Ne quis inde colligat mulieres tunc dealbare solitas capillos.

vs. 1065. Παρὰ τῶν πλειόνων] „Sic recte habet Suidas „v. πλειόνων. unde locum hunc emendavimus. Prio„res enim Editt. male habent παρὰ τῶν νεκρῶν, vel „metro lectionem hanc falsi convincente. νεκρῶν au„tem est glossema & interpretatio τοῦ πλειόνων, quae „vel temeritate vel negligentia librariorum, locum „authenticae vocis in textu occupavit. De quo er„rato

Prae metu videbis. AN. Bonum animum habeto, veni intro, est ubi cacare
Possis. JUV. Sed ego metuo male, ne plus etiam . . . . quam volo.
Itaque duos tibi fidejussores dare paratus sum, & quidem locupletes.
AN. Noli dare. AL. AN. Heus, heus, quo tu cum illa?
JUV. Non eo, sed trahor.
Verum, quaecumque sis, tibi Dii bona multa dederint,
Quae me male habitum haud deseras. Sed, ô Hercules,
ô Panes, ô Corybantes, ô Castores,
Quanto hoc malum illo altero malo etiam pejus est!
At quid hoc tandem negotii est?
An hoc ego simiolam cerussatam esse dicam?
Vel aniculae spectrum, quae ab Orco ad nos redierit?
AN. Mitte me ridere: sequere huc. AL. AN. Huc quidem ad me.
AN. Frustra; neque enim illum unquam dimittam. AL. AN. Neque ipsa quoque.
JUV. ô Pestes! ô scelera! me miserum deartuabitis.
AN. Certe enim ex lege oportuit te una mecum esse.
AL. AN. Minime, si quae alia deformior anus prodierit.
JUV. Si igitur a vobis, ô vetulae, prius perditus fuero,
Quî tandem ad formosulam illam puellam adire potero?
AN. Ipse quidem dispice; interim hoc tibi faciendum est, quod volo.
JUV. Utram vestrûm priorem hinc abigam, ea ut me liberem?
AN. Haud scio; sed veni huc ad me. JUV. Haec igitur me dimittat.
AL. AN. Huc potius ad me venito. JUV. Sane quidem, si me illa altera dimittat.
AN. At ego te per Jovem haud dimisero. AL. AN. Nec ego quoque.
JUV. Molesti vero portitores essetis. AN. Quid ita?
JUV. Quia vectores vestros huc illuc trahentes laceraretis.
AN. Huc tacitus veni. AL. AN. Non per Jovem, sed ad me potius.
JUV. Plane res est secundum Cannoni decretum;
Videlicet hinc illinc prehensum futuere oportet.
Sed quî tandem fieri poterit, ut ambas quasi remos duos agitare possim?
AN. Facile istuc, si ollam bulborum devoraveris.

JUV.

„ rato monuit Canterus Nov. Lect. Lib. IV. c. 18. Quod „ autem ad vocem πλείονες i. e. *Plures* attinet, ea signi„ficari quandoque mortuos constat, ut v. g. in ora„culo quod redditum est Aesymno Megarensi, apud „ Pausaniam Lib. I. c. 43. Μεγαρέας εὖ πρήξειν, ἢν μετὰ „ τῶν πλειόνων βουλεύσωνται· *Megarenses fortunatos fore,* „ *si mortuos in consilium adhibuissent.* Eam enim Oraculi „ mentem fuisse Pausanias docet. Ex Notis *Kusteri.* Faber ad hunc locum: „ versus corruptus; itaque vel „ sicute Scholiasta facile fuit emendare παρὰ τῶν πλειό„νων. Nam PLURES sunt mortui. Hesychius, Plautus, „ Pausanias p. 41: Sed horum piget.

vs. 1074. Ποτέραν κατελάσας ἀπαλλαγῶ] *Utrâ subegita ta hinc me dissolvam?* Ut in Pace vs. 710. τὴν Ὀπώραν κατελάσας, de meretrice.

vs. 1081. & 1082. Κατὰ τὸ Καννώνου — ψήφισμα βινεῖν — διαλελημμένον] Aliorsum detorquet verba Decreti a Cannono scripti.

vs. 1083. Δικωπεῖν] Metaphorice: ut ὁ μὲν ἐλαστρεῖν λαθρίως ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων. Quem locum citavi supra ad vs. 39.

vs. 1084. „ Βολβῶν] Sunt enim irritamenta Veneris. „ Athenaeus, Scholiastes, alii. *Faber.*" Nempe Athenaeus p. 63.

ΝΕΟΣ. Οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
Ἑλκόμενός εἰμι. ΑΛΛ. ΓΡ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον·
Ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΟΣ. Μὴ πρὸς θεῶν·
Ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
ΓΡ. Νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.
ΝΕΟΣ. Ὦ τρισκακοδαίμων· εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
Βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν·
Κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
Ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
Ὅς τις τοιούτοις θηλείοις ξυνήξομαι.
Ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
Ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' εἰσπλέων,
Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς·
Καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σώματος
Ζῶσαν καταπιττώσαντας· εἶτα τὼ πόδε
Μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ
Ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡ. Ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
Αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
Ὑμεῖς δ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖς θύραις,
Οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,
Ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
Ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.

'Εν

vs. 1087. Ξυνεισπεσοῦμαι] *Una tecum irrumpam in aedes.*

vs. 1093. Φρύνη] Vetula quaedam. Per λήκυθον autem sive *ampullam* intelligit *tumorem* faciei, ut vult Scholiastes.

vs. 1097. Ἐάν τι πολλάκις πάθω] Vox πολλάκις corrupta est, aut deest aliquod participium. Est autem totus iste locus usque ad vs. 1103. fere corruptus: hinc etiam versionem non addidit hic totam Faber, sed eam in Notas reiecit. Ego etiam pro meo captu interpretabor, id praemonens, domum, in quam trahebatur adolescens, comparari cum lacu aut palude. Dicit ergo, ut a praecedentibus ordiar: *Sum quidem homo infelix, qui cum ejusmodi belluis (marinis) natabo; tamen si quid humanitus mihi acciderit, dum tendtas ab hisce impuratis meretricibus intro navigo, sepelire me (mementote) in ipso ostio aditus: atque hanc (vetulam) in summo tumulo, postquam eam vivam fervida pice oblevertitis, pedesque ejus plumbo infuso circa plantas munivertitis, superimponere loco lecythi.* Illud ἐάν τι πάθω ita accipio ut in Vespis vs. 384. qui locus fere similis huic est; nam & ibi aliquis suprema dat mandata de sepulturae loco, si forte moriatur: καὶ μελλόντων ὑμεῖς, ἤν τι πάθω 'γώ, ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

vs. 1099. Θάψαι μ' ἐν] Scribo Θάψαι μ' ἐν. Infinitivus pro imperativo, aut ellipsis verbi alicujus: ut saepe

Juv. Vae misero mihi, jam prope ostium sum,
Dum trahor. Al. An. Sed nihil lucrabere:
Una enim tecum cadam. Juv. Ne faxis per Deos:
Uno enim malo premi melius est quam duobus.
An. Per Hecaten, id tibi faciendum, velis nolis.
Juv. ô Me ter miserum, siquidem & diem integrum
Et noctem integram vetus & putrida anus subigenda est;
Tum postquam hac liberatus fuero, denuo
Phryne alia anus repetenda erit, quae lecythum ad maxillas habet.
Annon igitur ego infelix sum? certe invitis diis natus,
Per Jovem Servatorem, & infortunatus,
Qui cum hujusmodi belluis natabo
Invitus; tamen si quid passus fuero saepius
Ab his meretricibus impuratis, huc navigans (me immergens)
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *

ANCILLA, HERUS, CHORUS.

An. Felicem vero Atticum populum, me quoque non minus
Felicem, heram vero meam longe omnium felicissimam:
Vos quoque felices estis, quae juxta fores nostras
Habitatis, vicinique omnes ex popularibus nostris;
Ego quoque ultra illos omnes, quamvis ancilla sim,
Quae unguentis, ô Jupiter, bonisque & fragrantibus
Delibuta sum! sed illa etiam longe longeque superant
Amphorulae vino Thasio plenae.

Nam

saepe alias.

vs. 1100. Καὶ τῶν ἄνωθεν] Videtur legendum καὶ τὴν δ' ἄνωθεν. Ceterum vult vetulam hanc statui in tumulo tanquam στήλην, *columnam*: aut potius, quia ipse est ἔγκαυμα adolescens, κόρην λαμπαδηφόρον. de qua re Pollux VIII. 66.

vs. 1102. Μολυβδοχοήσαντα] Ut gravitas plumbi basin firmet, ne a vento prosternatur.

vs. 1104. ΘΕ.] Idest, Θεράπαινα. Venit autem ancilla ex convivio.

vs. 1105. Αὐτή τέ μοι] Lego potius αὐτή τ' ἐμή.

vs. 1106. Ὑμεῖς] Ad Chorum, qui nunc primum videtur apparere.

vs. 1109. Μεμύρισμαι] „Apud Athenaeum p. 691. ubi „hic locus citatur, est μεμύρισμαι. Ex Notis *Kusteri.*

vs. 1111. Θασίου ἀμφορείδια] „Respexit ad hunc locum „Pollux lib. X. Sect. 72. Sed ubi pro *Ecclesiazusis* male „laudatur fabula Acharnensium." *Idem.* Ceterum de vino Thasio, cujus fragrantiam hic majorem dicit quam odor sit unguentorum, etiam in Pluto vs. 1022. ubi, cum vetula dixisset: ὄζειν τε τῆς χροιᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου, alter inquit: εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία. Et in Lysistrata vs. 196. Θάσιον οἶνον σταμνίον· ubi mox: καὶ μὴν ποτόδιον γ' ἡδὺ καὶ τὸν Κάστορα.

Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο.
Ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
Κέρασον ἄκρατον· εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐκλεγομένας ὅ, τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
Τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στὶ, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
ΧΟΡ. Αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕΡ. Μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
Ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
ΔΕΣΠ. Ἐγώ; ΘΕΡ. Σὺ μέντοι νὴ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
Ὅς τις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
Ὄντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος.
ΧΟΡ. Εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
ΘΕΡ. Ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕΣΠ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
Ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
Ἄγειν σε, καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας·
Οἶνος δὲ Χῖος ἐστὶ περιλελειμμένος,
Καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
Καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
Ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
Οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς,
Καὶ μὴ παραλείψῃς μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
Καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον· ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
Ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι,
Ἔχουσά τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων; ἀλλ' οὐκ ἄγεις
Τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
Ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.

vs. 1113. Ἀπανθήσαντα] *deflorescentia.*
vs. 1116. Ἐκλεγομένας] Leg. ἐκλεγόμενος. Faber.
vs. 1118. Τῆς ἐμῆς κεκτημένης] Ita κεκτημένος, *herus*, in Pluto vs. 4.
vs. 1124. Πλεῖον ἢ τρισμυρίων] Nempe una cum inquilinis. Athenaeus p. 272. Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν, τῇ δευτέρᾳ πρὸς ταῖς ἑκατόν, φησὶν, Ὀλυμπιάδι Ἀθήνῃσιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικήν· καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους. *Ctesicles Lib. III. Chronicorum scribit, Olympiade 110. Demetrium Phalereum incolas Atticae recensuisse, & inventa fuisse* 21000. *Atheniensium, inquilinorum*

ΠΑΡΑ-

Nam illarum odor in capite diutius manet;
Cetera autem efflorescentia avolant.
Itaque magno intervallo, & maximo quidem, illa exsuperant amphorulae.
Infunde ergo merum (totam noctem me laetiorem reddet)
Vinum illud eligens, quod maxime odoratum sit.
Sed, ô mulieres, dicite, amabo,
Ubi tandem sit herae meae maritus.
CH. Isthic manens, illum, ut remur quidem, reperies.
AN. Sane vero, nam eccum ad coenam venit.
ô Here felix, & ter felix.
HER. Ego felix, ais? AN. Sane tu quidem, si quisquam alius:
Te enim quis alius existat magis beatior,
Qui, cum plures triginta millibus civium in urbe sint,
Solus tamen ex illis impransus es?
CH. Plane felicem hominem narras.
AN. Quo tandem, quo abis? HER. Ad coenam.
AN. Sane per Venerem longe omnium postremus.
Tamen jussit me hera, ut te assumerem,
Et una tecum has puellas ducerem.
Vinum autem Chium copiose relictum est,
Et multae aliae bonae res. Itaque ne cessetis:
Tum si quis spectatorum nobis favet,
Et judicum si quis non aliud, *quam jus*, respicit,
Veniat nobiscum; nam iis omnia praebebimus.
Itaque quod dico liberaliter dices omnibus,
Et cave quemquam omiseris, sed passim
Voca senes, puellas, puellos: nam ipsis
Coena parata est omnino omnibus,
Si nempe quisque domum suam abierit.
Ipsa autem jam ad coenam festinabo,
Hanc facem pulcre & decore manu gestans.
At tu quid ita cunctaris, neque tecum ducis
Has (chori) puellas? Dum autem ipse descendas,
Ego melos coenatorium accinam.

verum autem 10000.
vs. 1125. Οὐ *δεδειπνηκώς*] Praeter expectationem; tunc enim beatus esset, si coenasset.
vs. 1130. *Ταςδί*] Scholia: *τὰς τοῦ χοροῦ*. *Ex quibus constabat Chorus.*
vs. 1140. *Ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε*] Praeter expectationem hoc etiam. Omnes enim jam putabant se foris coenaturos. Vide in Lysistr. vs. 1073.
vs. 1143. *Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων;*] Supra vs. 851. *ἀλλ' ἐν βαδίζειν ὥρα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων;*
vs. 1145. *Μελλοδειπνικόν*] Quod coenaturis accinitur, a *μέλλω*, ut *μελλονικιᾶν* in Avibus vs. 640.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
Τοῖς σοφοῖσι, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν ἐμέ·
Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ.
Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμὲ,
Μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
Ὅτι προεῖληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί·
Μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
Αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
Ὦ ὦ, ὥρα δὴ, φίλαι
Γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. ΗΜ. Τοῦτο δρῶ.
ΧΟΡ. Καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
Τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν· τάχα γὰρ ἔπεισι
Λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
Κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-
Σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
Κιγκλεπικοσσυφοπεριστερα-
Λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
Λειολαγῳοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
Λαβὲ τρύβλιον· εἶτα λαβὼν κόνισαι
Λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.
ΗΜ. Ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
ΧΟΡ. Αἴρεσθ' ἄνω. ἰαὶ εὐαί.
Δειπνήσομεν εὐοῖ, εὐαί.
Εὐαίως 'πινίκῳ· εὐαῖ. εὐαῖ. εὐαῖ. εὐαῖ. εὐαῖ.

vs. 1150. Μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον] Vulgo comma est post γενέσθαι, quod Faber est secutus in versione; sed non debet esse, ut non est in Editione Farrei. Vertendum itaque: *Nec sortem esse causam nobis cujusquam mali, quod nempe ante caeteros sorte ductus in scenam prodii.* Alias locum recte exponit Faber his verbis: „Cum ita forte evenisset, ut Aristo„phanis Chorus primus juberetur prodire, erat cur „timeret Poeta; ne videlicet, qui posterius venirent, „(nam plures Poetae simul certabant, ut ex didasca„liis Comicorum Tragicorumque constat, nec non ex „scriptore anonymo Olympiadum) ne illi, inquam, „sibi palmam praeriperent, vel eo ipso tantum, quod „recens illorum memoria & voluptas in spectatorum „ani-

PARABASIS.

CHORUS, SEMICHORUS.

CH. Nunc judices aliquid monere volo:
Primo ut, qui inter illos sapientes sunt, de me judicent, eorum memores quae in hac fabula recte & sapienter dicta a me fuere.
Secundo, ut qui libenter rident, ii de me judicent, memores quam festive & ridicule multa protulerim.
Itaque, ni fallor, fere omnes de me ferre sententiam jubeo,
Neque sortitionem fieri; cur enim mihi obsit, quod hic chorus ante ceteros evocatus est?
Quare haec omnia meminisse decet,
Neque fidem jurisjurandi violare, sed de choris ex merito judicare;
Neque eosdem mores colere, quos colunt diobolares meretriculae,
Quae semper postrema meminerunt, priorum oblitae, si quid eis bene feceris.
Nunc nunc, ô amicae mulieres,
Tempus est, si hinc exire volumus,
Saltitando ad coenam ire. Cretico igitur rhythmo
Te move itidem uti facio. SEM. Hoc quoque facio.
CH. Et has quoque leves
Agili crure ad rhythmum moveri: nam mox apponetur
Coena copiosissima, ollae, salsamenta, cartilaginosi pisces, mustelli,
Reliquiae calvariarum cum acri intrito,
Laserpitium cum melle intersuso,
Turdi, merulae, columbae,
Gallinarum tosta capitula, cincli,
Liviae, leporinae carnes cum intinctu defruti, cum alis.
Tu itaque his auditis mihi celeriter & celeriter
Scutellam cape, dein festina capere fertum
Ex ovi luteo cum intritis herbis, ut habeas, quod post coenam edas.
Bene mones. Aliae enim jam omnia vorant.
In altum tollimini crure agili, *ἰαὶ εὖ αἶ*,
Epinicia *εὖ αἶ*, *εὖ αἶ*,
Coenabimus *εὖ αἶ*, *εὖ αἶ*, *εὖ αἶ*, *εὖ αἶ*.

" animis esset. Lepide itaque addit: *Μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις* &c. *Neque meretrices malas imitentur, quibus hic mos est, ut postrema meminerint, priorum immemores.*"

vs. 1152. *Μὴ 'πιορκεῖν*] " Jurati enim judices sententiam ferebant. *Faber.*"

vs. 1156. *Εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν*] *Sic hoc astutae fumus?* supra vs. 148. *καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.*

vs. 1159. *Λαγαράς*] Vacuas, quia nondum comederant. *Bisetus.*

vs. 1164. *Κιγκλ* ——] Faber legit *ἀγκλ* —— nempe a *αἰγλα*· quia *αἴγιθαλος avis* vs. seq. habetur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Ο ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΗΔΕΣΤΗΣ.	MNESILOCHUS SOCER EURIPIDIS.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.	EURIPIDES.
ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΘΕΡΑΠΩΝ.	AGATHONIS FAMULUS.
ΑΓΑΘΩΝ.	AGATHON.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΚΗΡΥΞ.	PRAECO.
ΓΥΝΗ ΤΙΣ,	MULIER QUAEDAM.
ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ.	ALIA MULIER.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	ALIA MULIER.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.	CLISTHENES.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	SEMICHORUS MULIERUM.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΩΣ ΕΛΕΝΗ.	MNESILOCHUS UT HELENA.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	EURIPIDES UT MENELAUS.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.	PRYTANIS.
ΤΟΞΟΤΗΣ, Ο ΚΑΙ ΣΚΥΘΗΣ.	LICTOR, vel SCYTHA.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΠΕΡΣΕΥΣ.	EURIPIDES UT PERSEUS.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΩΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.	MNESILOCHUS UT ANDROMEDA.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΗΧΩ.	EURIPIDES UT ECHO.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΓΡΑΥΣ.	EURIPIDES UT ANUS.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Προλογίζει Μνησίλοχος, κηδεστὴς Εὐριπίδου.

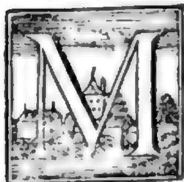

MN. Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;
Ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
Οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
Παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
ΕΥΡ. Ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅς αὐτίκα
Ὄψει παρεστώς. ΜΝ. Πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥΡ. Οὐχ, ἅγ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
ΜΝ. Οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΥΡ. Οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
ΜΝ. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
Οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὁρᾶν;
Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στιν ἡ φύσις,
Τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾶν; ΕΥΡ. Εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝ. Πῶς χωρίς; ΕΥΡ. Οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
Αἰθὴρ γάρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
Καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετίκτε κινούμενα·
Ὧ μὲν βλέπειν χρή, πρῶτ' ἐμηχανήσατο
Ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ·
Ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
ΜΝ. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ.
Νὴ τὸν Δί', ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
Οἷόν τί που 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
ΕΥΡ. Πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝ. Πῶς ἂν οὖν;
ΕΥΡ.

vs. 1. Χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;] Similem huic locum, ut notavit Cl. Kusterus, citat Harpocratio v. ὥρα. & Eustathius ad Iliad. A. p. 148. Edit. Rom. etiam ex Aristophane: πόθι χελιδὼν ὥρα φαίνεται.

vs. 2. Ἀλοῶν] Legendum potius ἀλῶν, ut & aliis placet: i. e. oberrare faciens: vagari me secum cogens.

vs. 3. Τὸν σπλῆνα] Qui citato gradu eunt, lienis dolorem sentiunt, & anhelant.

vs. 7. Οὐχ, ἅγ' ἂν ἀκούειν δέῃ] Euripides in Oreste vs. 21. τί σοι λέγοιμ' ἄν, ἅγε πάρεσθ' ὁρᾷς.

vs. 9. Πῶς μοι παραινεῖς;] Ita pro παραινεῖς Editio Farrei, Brubachii, ut & Bisetus volebat: vertendum: *quomodo mones? Equidem sapienter dicis.* Nempe sapienter cum putat loqui, licet non intelligat. In Ranis vs. 1484. ad eundem Euripidem: πῶς; ὦ μακάριε, ἀμαθέστερος πως εἶναι, καὶ σκαιότερος. Saepe autem δεξιὸς est *doctus, eruditus, sapiens*: ut in Nubibus vs. 812. de Philosophis: ἄνδρας δεξιοὺς καὶ νοῦν ἔχοντας. & alibi.

vs. 11. Χωρὶς] Haec Euripidi potius tribuenda sine interrogatione, cujus nota in Ed. Farrei non est.

vs. 14. & 15. Αἰθὴρ γὰρ ὅτε — διεχωρίζετο, καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυντίκτεν] Ridet Euripidem tanquam Philosophum, dum

ARISTOPHANIS
THESMOPHORIAZUSAE.

MNESILOCHUS, EURIPIDES.

Prologum agit Mnesilochus, affinis Euripidis.

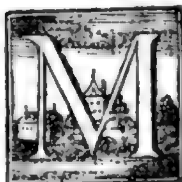

MN. O Jupiter! Hirundo quando tandem apparebit?
Perdet me homo, oberrans (*per urbem*) inde a tempore matutino.
Licetne vero, priusquam lienem penitus (*ex visceribus*) ejiciam,
Ex te audire, quo me ducas, ô Euripides?
EUR. Sed non audire te oportet omnia, qui statim
Videbis praesens. MN. Quid ais? Iterum dic.
Non oportet me audire? EUR. Non ea, quae quidem visurus es.
MN. Neque videre me oportet? EUR. Non ea, quae audienda sunt.
MN. Quî me doceas recte, haec dicens?
Annon dicis, me oportere neque audire, neque videre?
Ergo absque utroque horum (*salva*) est natura,
Absque audiendo scilicet, & videndo. EUR. Scias licet.
MN. Quomodo absque (*bis*)? EUR. Ita haec secreta fuerunt tunc.
Aether enim, cum primum separari coepit,
Et animalia in se generavit moventia; (*motu praedita:*)
Quo quidem cernere oportet, primum fabricavit
Oculum, aemulum Solaris rotae;
Auditus vero infundibula aures perforavit.
MN. Propter infundibulum ergo neque audio, neque video.
Per Jovem, gaudeo me haec addidicisse.
Quantum est, cum Sapientibus conversari.
EUR. Multa talia discere possis a me. MN. Quaenam quaeso?

dum eum haec facit loqui: erat enim revera φιλόσοφος ὢν σοφός· quod cum aliunde apparet, tum ex loco huic Comici loco simili, in *Menalippe sapiente* inter Fragmenta: Ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία. Ἐπεὶ δ' ἘΧΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ἀλλήλων δίχα, ΤΙΚΤΟΥΣΙ πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος Τὰ δένδρα, πετεινά, θῆρας· -- *Ut coelum & terra una forma fuerit. Postquam autem separata fuerunt seorsim, Pepererunt omnia, & ediderunt in lucem, Arbores, volucres, feras.* Illud μορφὴ μία videtur expressisse Ovidius: *Unus* erat toto naturae *vultus* in orbe, Aetherem autem dicit genuisse animalia, quia Euripides tanquam Socraticus Philosophus Aetherem pro summo deo habebat. Hinc etiam in Ranis vs. 919. facit eum precari: Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα. ubi vide Notam & porro locum, quo lector remittitur.

vs. 18. Ἀκοῆς χοάνην] Crederem cum Biseto hypallagen esse, pro χοάνην ἀκοῆς. Est autem χοάνη *forma fusoria*, in qua metalla funduntur: aurem ita vocavit per metaphoram propter cavitatem, & quia in eam sonus infunditur. Sectatur autem obscuritatem imitatione Philosophorum.

ΕΥΡ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ', ὅπως
Ἔτι προσμάθοις, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη.
Βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ. Ἰδού.
ΕΥΡ. Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο. ΜΝ. Νὴ τὸν Ἡρακλέα,
Οἶμαί γε. ΕΥΡ. Σίγα νῦν. ΜΝ. Σιωπῶ τὸ θύριον.
ΕΥΡ. Ἄκου'. ΜΝ. Ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
ΕΥΡ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει,
Ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝ. Ποῖος οὗτος Ἀγάθων;
Ἔστιν τις Ἀγάθων; μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
ΕΥΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
ΜΝ. Μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΥΡ. Οὐχ ἑώρακας πώποτε;
ΜΝ. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥΡ. Καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ'· ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
Θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας·
Προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡ. Εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς
Στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
Θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
Τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ·
Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
Γλαυκόν.
ΜΝ. Βομβάξ.
ΕΥΡ. Σίγα, τί λέγεις;
ΘΕΡ. Πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
Μὴ λυέσθων.
ΜΝ. Βομβαλοβομβάξ.
ΘΕΡ. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,

Πρόμος·

vf. 24. Προσμάθοις] Ita Editio Farrei; vulgo male προσμαθοῖς, quod & Kusterus vidit.

Ibid. Μὴ χωλὸς εἶναι] Quasi etiam rectos possit facere, quia claudos libenter facit in suis Tragoediis Euripides, unde etiam χωλοποιὸν eum vocat in Ranis vf. 870.

vf. 30. Ἀγάθων] „ Metri gratia scribendum est ὁ Ἀγάθων. Kusterus."

vf. 33. Ἑώρακας πώποτε] Scribe & hic versus gratia ἑόρακας πώπο. Idem.

vf. 38. Προθυσόμενος τῆς ποιήσεως] „ Similis locus occurrit

Eur. Praeter bona haec, excogitare insuper queam, qua ratione
Adhuc addiscas, non esse claudum cruribus.
Vade huc, & adhibe mentem. Mn. Ecce me.
Eur. Viden' ostiolum hoc? Mn. Sic, per Herculem,
Puto. Eur. Tace nunc. Mn. Taceo ostiolum.
Eur. Audi. Mn. Audiam & tacebo ostiolum.
Eur. Hic Agatho inclytus ille habitat,
Poëta Tragicus. Mn. Quis hic Agatho?
Estne quis Agatho? Num niger ille, & fortis?
Eur. Non, sed alius quis. Nunquamne vidisti?
Mn. An barbatus ille? Eur. Nunquamne vidisti?
Mn. Haud sane per Jovem, quod quidem sciam.
Eur. Utique subegisti tu (*eum aliquando:*) sed non nosti forsan.
At continuo hinc abeuntes nos occultemus: nam egreditur
Servus quidam ejus, ignem habens & ramos myrteos.
Sacrificaturus videtur pro (*felici*) carminum elaboratione.

Servus Agathonis, Mnesilochus, Euripides.

Serv. Faveat omnis populus
Ore clauso. (*linguis silentibus.*) Adest enim
Coetus sacer Musarum intra aedes
Heriles, cantica modulans.
Compescat autem ventos tranquillus aether:
Fluctusque maris non resonet
Coeruleus.
Mn. Bombax.
Eur. Tace: quid ais?
Serv. Volucrum genus omne somno quiescat,
Ferarumque agrestium pedes, (&) per sylvas vagantium,
Ne solvantur (*discurrant.*)
Mn. Bombalobombax.
Serv. Nam constituit suaviloquus Agatho,

Antistes

„ currit in Ranis vs. 896. ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σο-
„ φισμάτων. Idem."

vs. 39. & 40. Εὔφημος πᾶς ἔστω λαὸς στόμα συγκλείσας] In Equitibus vs. 1310. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν.

vs. 43. Νήνεμος αἰθήρ] In Avibus vs. 779. νήνεμος αἴθρα.

vs. 50. Λυέσθων] Pro λυέσθωσαν, ut χρήσθων in Nubibus vs. 438.

Πρόμος ἡμέτερος,
(ΜΝ. Μῶν βινεῖσθαι;
ΘΕΡ. Τίς ὁ φωνήσας.
ΜΝ. Νήνεμος αἰθήρ.)
Δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
Κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν·
Τὰ δὲ τορνεύει· τὰ δὲ κολλομελεῖ,
Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
Καὶ χοανεύει.
ΜΝ. Καὶ λαικάζει.
ΘΕΡ. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ΜΝ. Ὃς ἑτοίμως σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ
Τοῦ καλλιεποῦς τοῦ θριγκοῦ,
Γογγυλίσας, καὶ συστρέψας
Τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
ΘΕΡ. Ἦπου νέος ἄγαν ἦσθ' ὑβριστής, ὦ γέρον.
ΕΥΡ. Ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν· σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕΡ. Μηδὲν ἱκέτευ', αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα·
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται. χειμῶνος οὖν
Ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
Ἢν μὴ προΐῃ θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΜΝ. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΕΥΡ. Περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
Ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,

Τί

vs. 60. Κἀντονομάζει] „Potest locus hic intelligi de antithetis, quibus Agathon frequenter usus fuit, ut testatur Aelianus V. H. Lib XIV. cap. XIII. Patet id etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis hodie adhuc extantibus; ut eo, quod legitur apud Athenaeum Lib. V. c. I. *Τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα, Τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.* Item eodem Lib. c. XIII. p. 211. *Εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ. Εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.* Praeterea Aristot. Lib V. Eudemiorum Cap. V. hanc Agathonis sententiam allegat: Τέχνη τύχην ἔστερξε, *καὶ τύχη τὴν τέχνην.* Vides in omnibus his locis (quorum duo posteriora attulit etiam doctiss. Kuhnius ad Aelianum dicto libro & capite) manifesta *Antitheta*: ob quorum usum nimis crebrum cum ab aliis olim risus fuit Agatho, tum etiam a Platone, ut testis est Athenaeus Lib. V. cap. 2. *Kusterus.*”

vs. 64. Τίς —— πελάθει θριγκοῖς;] Euripides in Ione vs. 156. *οὐδὲ μὴ χρίμπτου θριγκοῖς· Edico ne appropinquetis septis.*

vs. 65. Σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ] Non apparet unde pendeant isti genitivi; neque enim ad πέος referre licet: nam de suo loquitur. Forte ἕνεκα subintelligitur.

vs. 66. seqq. Τοῦ καλλιεποῦς.] Repetit voces quasdam

ex

Antistes noster,
(Mn. An subigi?
Serv. Quis vocem misit?
Mn. Tranquillus aether.)
Trabalia ponere fabulae principia. (*fundamenta.*)
Curvat vero novos arcus carminum:
Et alia quidem tornat; alia conglutinat membratim,
Sententiisque insignit, & antonomasiis ornat,
Ceraeque in modum liquat, & rotundat,
Et in forma fundit.
Mn. Et impudice se gerit.
Serv. Quis rusticus appropinquat ad septa? (*domus?*)
Mn. Qui paratus est tuum, & poëtae illius
Elegantis (*per*) septum,
Rotundans & contorquens, (*rotundatum & contortum*)
Hunc penem infundibuli instar inserere.
Serv. Utique juvenis cum esses, valde fuisti petulans (*& protervus*), ô senex.
Eur. ô bone, hunc quidem jube valere: tu vero
Agathonem mihi huc evoca omni studio.
Serv. Non est, quod me roges: nam ipse egreditur statim;
Quippe qui carmina modulari incipit. Hyeme enim
Flectere strophas (*& modos carminum*) non est facile,
Nisi (*quis*) progrediatur foras ad solem.

MNESILOCHUS, EURIPIDES.

Mn. Quid igitur faciam? Eur. Mane: nam egreditur.
ô Jupiter, quo (*malo*) afficere me cogitas hodie?
Mn. Per Jovem, percontabor hominem,

Quid

ex antecedentibus; istud καλλιεπῶ ex vs. 52. θιγγάνω autem ex vs. 64. γογγυλίζει ex vs. 61. χοανεύει ex vs. 62. ex his temere coacervatis oratio emergit obscura. Tamen apparet ad quid paratum se dicat Mnesilochus; est autem id, quod eum Euripides dicebat antehac etiam commisisse in Agathonem supra vs. 35. καὶ μὴν βεβίνηκας. σύ γ᾽.

vs. 67 Γογγύλλων καὶ συστρέφων] In Lysistrata vs. 976. ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας.

vs. 70. Τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν] *Jube valere*, *Fac eum missum.* In Pluto vs. 1188. Χαίρειν ἐάσας τὸν Δία.

vs. 71. Ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ] In Ecclesiaz. vs. 367. Ἀττενθέ τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.

vs. 74. Κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον] Quasi scilicet materia stropharum sit congelata. Strophae & antistrophae sunt carmina, quae chorus cantat, modo huc, modo illuc se convertens, unde etiam nomen habent: παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Iste autem loquitur tanquam de virgis, quae contorquentur in modum funis; quod commode fit, si virides adhuc calefiant in furno: at iste strophas in sole vult facere.

vs. 75. Θύραζε] Ita Ed. Farrel. Brub. autem & Nupera θύρασι non recte. Ceterum ut hic θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον, ita in Nub. vs. 632. θύραζε πρὸς τὸ φῶς.

Τί τὸ πρᾶγμα τουτί; τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
Οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
ΕΥΡ. Ἔστι κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
ΜΝ. Ποῖόν τι; ΕΥΡ. Τῇδε θ' ἡμέρᾳ κριθήσεται,
Εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
Μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
Ἐπεὶ τρίτη 'στι Θεσμοφορίων ἡ μέση.
ΕΥΡ. Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
Κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περὶ μοῦ τήμερον
Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝ. Τιὴ τί δή;
ΕΥΡ. Ὅτι τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΜΝ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.
Ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;
ΕΥΡ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
Ἐς Θεσμοφόρει' ἐλθεῖν. ΜΝ. Τί δράσοντ', εἰπέ μοι;
ΕΥΡ. Ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ,
Λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. Πότερα φανερὸν, ἢ λάθρᾳ;
ΕΥΡ. Λάθρᾳ, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
ΜΝ. Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΕΥΡ. Σίγα. ΜΝ. Τί δ' ἔστιν; ΕΥΡ. Ἀγάθων ἐξέρχεται.
ΜΝ. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥΡ. Οὑκκυκλούμενος.
ΜΝ. Ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
Ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα· Κυρήνην δ' ὁρῶ.
ΕΥΡ. Σίγα, μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΜΝ. Μύρμηκος ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινυρίζεται;

vſ. 81. Προπεφυραμένον] In Avibus vſ. 463.

vſ. 86. Τρίτη 'στι Θεσμοφορίων ἡ μέση] Nempe quinque dies durabat Athenis feſtum Thesmophoriorum. Athenaeus p. 307. ἄνδρες φίλοι μὴ καὶ ἡμεῖς νεστεῖαν ἄγομεν Θεσμοφορίων τὴν μέσην· *O amici an & nos Neſteam medium Thesmophoriorum diem celebramus, qui inſtar mugilum ſic jejunemus?* Eſt autem Νηστεία dies *jejunii*. Vide infra vſ. 958.

vſ. 91. Καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω] Erat certe Euripides oſor mulierum maximus, quod ubique ſatis oſtendit in fabulis ſuis. Unum adducam ex Hippolyto vſ. 664. Ὄλοισθε· μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι Γυναῖκας, οὐδ' εἰ φησί τίς μ' ἀεὶ λέγειν. Ἀεὶ γάρ οὖν πως εἰσὶ κἀκεῖναι κακαί. *Pereatis. Nunquam enim ſatiabor odio mulierum, neque ſi quis dicat me hoc ſemper dicere. Nam & illae ſemper ſunt malae.*

vſ. 92. Δίκαιά γ' ἂν πάθοις] *Merito id tibi eveniret.*

vſ. 93. Ἐκ ταύτης] Mallem ἐκ τούτων, i. e. *Poſtquam haec ita ſunt comparata.*

vſ. 100. Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Hoc dicit Mneſilochus, non quaſi & ipſe ſit tam vafer, ut in ea re palmam ferat; ſed quia Euripidi favet, & ab ejus partibus ſtat. Sic in Equitibus vſ. 277. cum Chorus fave-

Quid hoc rei sit? Quid gemis? Quid te male habet?
Non oportebat te celare (*hoc me*,) qui es affinis meus.
Eur. Est malum mihi magnum praeparatum.
Mn. Quodnam? Eur. Hodie judicabitur,
Sitne victurus adhuc, an perierit Euripides.
Mn. Et quomodo? siquidem nunc neque judices
Jus dicturi sunt; neque Senatus erit consessus:
Quia tertius est Thesmophoriorum dies, (*qui scilicet*) medius.
Eur. Hoc ipsum nimirum perditurum me esse timeo:
Mulieres enim mihi insidiantur,
Et in (*aede Dearum*) Thesmophorarum (i. e. *Cereris & Proserpinae*) constituerunt de me hodie
Concilium habere, in perniciem (*meam*.) Mn. Quam ob causam?
Eur. Quia Tragoediis eas insector, maleque de illis loquor.
Mn. Per Neptunum, merito hoc tibi accidisse putem.
Sed quam contra hoc machinam adhibebis?
Eur. Agathoni persuadere (*conabor*,) poëtae Tragico,
Ut Thesmophoria adeat. Mn. Quid facturus, quaeso?
Eur. Ut intersit concilio mulierum, &, si opus fuerit,
Causam meam defendat. Mn. Utrum palam, an clam?
Eur. Clam, stola muliebri indutus.
Mn. Res est lepida, & digna moribus tuis.
Technarum nimirum (*& fallaciarum*) nobis debetur placenta, (i. e. *palma*.)
Eur. Tace. Mn. Quid rei est? Eur. Agatho egreditur.
Mn. Et quisnam est iste (*Agatho*?) Eur. Ille qui cum insolito apparatu prodit.
Mn. Sed an coecus sum? Non enim video
Virum ullum hic praesentem: at Cyrenen video.
Eur. Tace. Carmina enim modulari statim incipiet.
Mn. Formicarum semitas, an aliud quid gracili & exili voce cantillabit?

ret Fartori dicit: *Si adversarium tuum superaveris impudentia, nostrum est brabeum:* [illegible] ubi vide Notam.

Vs. 102. [illegible]] [illegible] proprie est in machina Theatrali ostendi, deinde absolute *apparere, prodire*. Vide ad Acharn. vs. 407. Etiam sine isto respectu [illegible] dictione usurpatur, ut [illegible], [illegible]. Vide in Avibus ad vs. 1379.

Vs. 103. Κυρήνην δ' ὁρῶ] Haec erat meretrix, cujus mentio in Ranis vs. 1362. Quia autem Agathon effoeminatus erat & comtulus, hunc videns putat eum esse mulierem, uti in Ecclesiaz. vs. 167. cum quaedam reprehendens alteram, quod viros appellaret mulieres, dixisset: [illegible]; illa inquit: [illegible]

Vs. 105. [illegible]] In Avibus vs. 226. [illegible]. Ita etiam hic lego. Edd. [illegible]

Vs. 106. Μύρμηκος ἀτραπούς] Videtur proverbii speciem habere de rebus *minutis & exilibus*. Simile est [illegible] in Nubibus vs. 832.

AGA-

ΑΓΑΘΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΓ. Ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
Λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
Πατρίδι χορεύσασθε βοάν.
ΧΟΡ. Τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νῦν.
Εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
Δαίμονας ἔχεις σεβίσαι.
ΑΓ. Ἄγε νῦν ὅπλιζε, Μοῦσα,
Χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
Γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.
ΧΟΡ. Χαῖρε, καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓ. Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι-
σι κόραν ἀείσατ' Ἄρ-
τεμιν Ἀγροτέραν.
ΧΟΡ. Ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὰν
Γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
Ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
Διανεύματα Χαρίτων.
ΧΟΡ. Σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν,
Κιθάριν τε ματέρ' ὕμνων,
Ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
Τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
Ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·
Ὧν χάριν ἄνακτ' ἀλλὰ Φοῖβον τιμᾷ.
Χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
Ὀλολύζεις γέραν.

MNH-

vs. 108. Λαμπάδα] Quia Ceres facibus incensis quaesivit Proserpinam. Ex Notis Biseti.

vs. 109. Βοάν] Forte βοᾷ, ut infra vs. 131. ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ. Potest tamen ferri etiam βοάν· ut sit ellipsis praep. κατά, sed tunc est sensus: *cum libera patria tripudiate ad clamorem.* Et ita accipit Bisetus.

vs. 115. Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο] Apollo enim Trojae moenia condidit, una cum Neptuno.

vs. 118. Ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς γέρας ἱερόν] In versione alia lectio est expressa, nempe: ἐν εὐμούσοις, τιμαῖς γέρας ἱερὸν προφέρων. Ita enim haec vult distingui & emendari Kusterus.

vs. 122. Ἄρτεμιν Ἀγροτέραν] In Lysistrata vs. 1267.

vs. 126. Ἀσιάδος κρούματα] „ Ex versione cognoscitur subaudiri hic vocem κιθάρας. Etymologus & Suidas de hoc ipso ut videtur loco: Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ita enim dicebatur cithara, quia in Asia esset inventa. Hesychius: Ἀσιὰς ἡ κιθάρα, διὰ τὸ ἐν Ἀσίᾳ εὑρῆσθαι. Schol. Apollon. Rhodii Lib. II. vs. 779. καὶ ἡ κιθάρα Ἀσιὰς λέγεται,

„ ἐπεὶ

AGATHO, CHORUS.

AG. Sacram Infernis (*Deabus*) accipientes
Facem, puellae, cum libero
(*Et*) patrio choros agitate clamore.
CH. Cuinam Deorum comus hic (*cantus lascivus cum tripudio*), dic age, (in-
Fideliter autem, meo exemplo, [stituitur?
Deos nosti colere.
AG. Age nunc, instrue Musa
Aureorum praesidem arcuum
Phoebum, qui condidit regionis, (*urbis Trojae*)
Moenia (*in*) terra Simoëntide. (*Phrygia*, vel *Trojana.*)
CH. Salve, ob pulcherrimas cantilenas,
Phoebe, inter artis Musicae peritos, honoribus
Praemii sacri (*praemiorum sacrorum*) excellens.
AG. Et (*degentem*) in montibus nemoro-
sis virginem laudate Di-
anam sylvestrem.
CH. Sequor celebrans venerandam
Prolem, beatam quam praedico, Latonae,
Dianam, lecti conjugalis expertem.
AG. Latonamque; & pulsus (*sonos*) Asiaticae (*citharae*),
A pede (*nunc*) discrepantes, (*nunc*) ei respondentes rythmo, Phrygiis
Annuentibus Gratiis.
CH. Coloque Latonam reginam,
Citharamque matrem hymnorum,
Masculo clamore (*& Musicis*) probato:
Per quem lux emicat divinis (*ex*) oculis,
Et per nostram subitam vocem.
Quorum gratia Regem (*quilibet*) Phoebum honorat.
Salve, beate fili Latonae.
Clamorem tollit senex.

MNE-

„ ἱστὰ ἐν Λυδίᾳ κρέκειν ᾠδὰν. Eurip. in Cyclope vs. 442. „ —— Ἀσιάδος ὡς ἂν ἥδιον ἤχον κιθάρας κλύοιμεν· *Asia-* „ *ticae non libentius strepitum audiremus citharae.*" Haec ex Notis Kusteri. Apparet autem ex ipso contextu nihil aliud subintelligi debere; cum enim Agatho jussisset Chorum celebrare Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος, Chorus statim ei morem gerens dicit, σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν, ΚΙΘΑΡΙΝ ΤΕ. Nam sic & in antecedentibus, quae Agatho jubebat, ea Chorus dicebat se facturum.

vs. 134. Ἀλλά] Ita Ed. Farrei. Brubachii autem & Nupera ἀλλ᾽. mox τιμᾷ sine jota eadem: unde puto τίμα in imperativo.
vs. 136. Ὀλολύζεις γέρον] „ Haec non pertinent ad „ seriem fabulae, sed est παρεγχείρησις, qua significatur „ Mnesilochum, audito cantico Agathonis, prae volupta„ te & laetitia clamorem edidisse. Quare scribendum „ erit ὀλολύζω γέρον. Sic infra vs. 283. ὀλολύζετε γυ„ ναῖκες. *Kusterus.*" Est autem ὀλολυγὴ plerumque clamor faustus. Vide ad Equites vs. 613.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΓΑΘΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΜΝ. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον,
Καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
Ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
Καί σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον,
Ἐκ τῆς Λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι·
Ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα, τίς ἡ στολή;
Τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
Λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
Τί λήκυθος καὶ στρόφιον, ὡς οὐ ξύμφορον;
Τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
Τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
Καὶ ποῦ πέος, ποῦ χλαῖνα, ποῦ Λακωνικαί;
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
Τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
ΑΓ. Ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
Ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
Χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
Ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
Αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
Μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
ΜΝ. Οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
ΑΓ. Ἀνδρεῖα δ' ἂν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
Ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,

ΜΝ.

vs. 137. Γενετυλλίδες] Deae quaedam affines Veneri.
vs. 138. Κατεγλωττισμένον] Unde κατεγλωττισμένα, osculis lascivioribus & delicata: in Nubibus vs. 51. κατεγλωττισμένον —— Γενετυλλίδος.
vs. 139. Μανδαλωτόν] In Acharnensibus vs. 1199. φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, τὸ περιπετασὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἄν
vs. 141. Ὅστις] Ita Ed. Farrei. Brubachii ὅ τι. nupera ὅτι.
vs. 142. Ἐκ τῆς Λυκουργίας] Aeschylus scripsit Lycurgum Fabulam. Ad cujus verba in sequentibus sine dubio alludit, ubi Agathonem alloquitur Semivirum.
vs. 147. Τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;] Hic jam alludit ad illud Epicharmi apud Stobaeum Serm. 89. τίς γὰρ κατόπτρου καὶ τυφλοῦ κοινωνία; Quaenam speculo & caeco intercedit communio?
vs. 151. Ἐκ τοῦ μέλους ζητῶ σε] Quia nimirum ejus carmen est θηλυδριῶδες, ut paulo ante dicebat; hinc & ipsum talem esse vult conjicere: & quia ipse talis est, ejus carmina etiam sunt talia; ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει, ut ipse infra dicit.
vs. 154. Τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην] Potest etiam verti: Dolorem nullum ostendi & prae me tuli; nempe quem perceperim ex tua oratione. Et ita exponit Suidas, nempe per οὐκ ἠλγήθην, Dolore affectus non sum, in Ἄλγησις.

vs. 155.

MNESILOCHUS, AGATHO, EURIPIDES.

MN. Quam dulce melos, ô venerandae Genetyllides,
Et effoeminatum, & delicatum,
Et ofculi inftar molle: adeo ut, dum (*ipfum cantantem*) audiebam,
Podicem ipfum fubierit titillatio.
Et te, adolefcens, quinam fis, fecundum Aefchylum,
Ex Lycurgia interrogare volo:
Cujas eft effoeminatus ifte? quae patria? quae ftola?
Quae confufio vitae? quid barbito
Rei eft cum crocota? quid lyrae cum redimiculo?
Quid ampulla, & ftrophium, quam non conveniunt?
Quaenam eft fpeculi & enfis focietas?
Quisnam vero ipfe es, adolefcens? Num ut vir aleris? (*Num vir es?*)
At ubi penis? ubi laena? ubi Laconicae? (*calcei viriles.*)
An vero ut foemina? Ubi igitur mammae?
Quid ais? quid taces? fed utique ex cantu
Te conabor deprehendere; fiquidem ipfe non vis dicere.
AG. ô Senex, fenex! malignum tuum opprobrium
Audivi; quamvis nullum dolorem (*nullam injuriam unquam tibi*) praebuerim.
Ego autem veftem hanc fimul cum mente gero.
Oportet enim poëtam fabulis,
Quas facere decet, mores convenientes habere.
Illico (*enim*) muliebres quando quis facit fabulas,
Particeps oportet effe morum illorum corpus.
MN. Igitur equum fingularem agitas, cum Phaedram (*fabulam*) facis?
AG. Viriles vero cum quis facit (*fabulas,*) corpori
Ineft hoc ipfum: quae vero non habemus,

Imi-

vf. 155. Ἅμα γνώμῃ] *Confulto.* Aliquando omittitur ἅμα. Ut apud Xenophontem de Athen. Polit. circa finem: εἰ δὲ τοῦτο γνώμῃ ποιεῖ· ubi praecefferat: [illegible]. Idem autem eft ἅμα γνώμῃ, quod ξὺν νῷ, quod eft in Nubibus vf. 580. & ἅμα ante γνώμῃ ponitur pro σὺν, ne fiat confufio cum συγγνώμῃ.

vf. 158. Αὐτίκα] Poteft quandoque, ut hic, Latine verti: *Principio.*

vf. 160. Φαίδραν] Propudiofae libidinis mulier, quae appetivit concubitum privigni: de qua & Euripides fecit Tragoedias. Apud Noftrum in Ranis vf. 1069. Aefchylus interrogatus ab Euripide, quales ipfe fecerit Fabulas, dicit: μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας. *Profecto non Phaedras faciebam meretrices, ficut tu.* Dicit itaque Mnefilochus ad Agathonem: *Cum ergo Phaedram facis, more meretricis equum agitas?* fenfu obfceno; ut in Vefpis vf. 497. [illegible] — [illegible] — [illegible]. Res flagitiofa, quae reticenda, inquit Gloffator Petronii.

vf. 162. & 163. Ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα μίμησις — συνθηρεύεται] Euripides in Aeolo in [illegible] ἃ δ' [illegible]. *Quae vero divites non habemus, Pur[illegible] acquirimus.* Quo in loco [illegible] fcripfi pro vulgato [illegible], quia illud aptius.

Μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
ΜΝ. Ὅτ' ἂν Σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμὲ,
Ἵνα συμποιῶ σ' ὄπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
ΑΓ. Ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος, κ' Ἀνακρέων ὁ Τήϊος,
Κ' Ἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
Ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν Ἰωνικῶς.
Καὶ Φρύνιχος (τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας)
Αὐτός τε καλὸς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπίσχετο.
Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ΜΝ. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ·
Ὁ δ' αὖ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ·
Ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
ΑΓ. Ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. ΜΝ. Πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ΑΓ. Παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
Ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.
ΜΝ. Μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.
ΕΥΡ. Ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓ. Λέγε.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. Τοῦ χρείαν ἔχων;
ΕΥΡ. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον,
Τοῖς Θεσμοφορείοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
ΕΥΡ. Ἡ πᾶσ'. ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ

Ἐν

vs. 164. Σατύρους] Faciunt enim Tragici Poëtae, qualis erat Agathon, Satyrica dramata, quorum unicum tantum hodie extat exemplum, nempe Euripidis Cyclops. Dicit autem hoc, quia Satyri sunt *κατωφερεῖς*.

vs. 165. Ἐστυκὼς] A *στύομαι*. *Ut te a tergo adjuvem arrigens.* Nempe vult Satyrum agere; ad quam rem se *ἕτοιμον* dicebat & supra vs. 64.

vs. 169. Ἐχύμισαν] Metaphora a coquis, qui temperant sapores ciborum. *τοὺς χυμούς*.

vs. 170. *Ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν Ἰωνικῶς*] „Particula *τε* in hoc versu redundat. Pro *διεκίνουν* autem „Valesius ad Harpocrationem v. *Ἰωνικῶς* (ubi hic lo„cus citatur) legit *διεκινεῖτ'* (i. e. *διεκινεῖτο*) quod „non displicet. *Ex Notis Kusteri.*" Merito autem placet Viro Doctissimo illud *διεκινεῖτο*· nam & alibi Comicus in passiva voce extulit hoc verbum de re, ut videtur, eadem: In Vespis vs. 685. *οἴσθ' ... μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς, ὧδε διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθείς.* Ἰωνικῶς autem est *molliter & lascive*; propter mollitiem Ionum, quae notior est, quam ut explicari debeat; de qua etiam in Ecclesiaz.

vs. 174. Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει] Per *φύσιν* hic forma potius intelligitur. In eadem re Pindarus voce *μορφὰ* usus est, Nemeorum III. *ἐν καλῷ ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ.* In isto autem, etiam simili loco, *ingenium* intelligitur voce *φύσις*, qui est ex Alcmaeone Euripidis: *Ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, Ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, Κακῶν δ',* ὍΜΟΙΑ ΤΗ͂Σ ΦΥΣΕΩΣ *τῆς τοῦ πατρός.* *Fili Creontis, o quam verum erat ergo Fortes creari fortibus, ignavis autem similes*

ingenio

Imitatio tunc illa ſtudet aſſequi.
Mn. Cum igitur Satyros facis, voca me,
Ut opera mea te adjuvem a tergo ſtans arrecto veretro.
Ag. Praeterea illepidum eſt poëtam videre,
Agreſtis qui ſit & hirſutus. Conſidera porro,
Ibycum illum, & Anacreontem Teïum,
Et Alcaeum, qui harmoniam rite temperarunt,
Mitras muliebres geſtaſſe, & ſe moviſſe (*ſaltaſſe*) Ionice.
Phrynichus quoque (de hoc enim certe audiviſti)
Et ipſe formoſus erat, & eleganter veſtitus incedebat.
Ob eam cauſam utique & pulchra erant ejus dramata.
Non poſſumus enim non ſimilia facere naturae, (*ingenio.*)
Mn. Ob hanc igitur cauſam Philocles, qui turpis eſt, turpia (*dramata*) facit:
Et viciſſim Xenocles, qui malus eſt, mala facit:
Itemque Theognis, qui frigidus eſt, frigida facit.
Ag. Fieri utique aliter non poteſt. Quare cum illud (*probe*) noſſem,
Curavi (*diligenter*) corpus meum. Mn. Quomodo, obſecro?
Eur. Deſine latrare. Nam & ego talis eram,
Cum ejus eſſem aetatis, & inciperem (*fabulas*) facere.
Mn. Non, per Jovem, invideo tibi educationem tuam.
Eur. Sed cujus gratia veni, ſine me dicere. Mn. Dic.
Eur. Agatho, ſapientis eſt viri, qui paucis
Longae bene poteſt ſummam comprehendere orationis: (*qui paucis verbis multa complecti poteſt.*)
Ego enim nova calamitate percuſſus (*affectus*)
Supplex venio ad te. Ag. Qua re indigens?
Eur. Conſtituerunt mulieres me perdere hodie,
In feſto Thesmophoriorum, quod ipſis maledicam.
Ag. Quodnam igitur a nobis poteſt eſſe auxilium tibi?
Eur. Maximum. Si enim fallens ſedeas

Inter

ingenio patris.

vſ. 175. Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὤν] Forte in eo conſiſtebat deformitas ejus, quia erat ἐξώφθαλμος, unde vulgo κεφαλὸς dicebatur, ut ait Comicus in Avibus vſ. 1295. ubi vide Notam.

vſ. 176. Ξενοκλῆς] Infra vſ. 447.

vſ. 177. Θέογνις ψυχρὸς ὤν] Hujus ψυχρότητα facete tangit in Acharn. vſ. 138. κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ἐπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ὅτ' ἐνθάδε Θέογνις ἠγωνίζετο. Tam frigidae fuerunt ejus Tragoediae, ut nivis illius, & glaciei videantur fuiſſe cauſa.

vſ. 180. Παῖσαι] In Verſione iſta commodius perſonis diſtribuuntur; ut ſenſus loci manifeſto oſtendit.

Ibid. Παῦσαι βαΰζων] Infra vſ. 921. βαΰζε, τὴν ἐμὴν γυναῖκα βάλλουσα ψόγῳ. Eſt autem proprie *canum*, unde ab Heſychio exponitur, ὑλακτεῖν. Simile eſt latinum *Baubare*, quod de Canibus Lucretius uſurpavit: *aut cum deſerti baubantur in aedibus* ——

vſ. 183. ΑΓ.] Ita Ed. Farrei & Brub. Nupera vero ΜΝ.

vſ. 184. & 185. Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς &c.] Euripidem facit loqui illis verbis, quae is ſcripſerat in Aeolo: Παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ Πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς. Extant apud Stobaeum Serm. 35. περὶ βραχυλογίας.

vſ. 186. Καινῷ] Edd. Farrei & Brubachii κοινῷ

Ibid. Ξυμφορᾷ πεπληγμένος] Euripides in Alceſtide vſ. 856. Καὶ περ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος.

vſ. 189. Ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω] Supra vſ. 90.

Ἐν ταῖς γυναιξὶν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνὴ,
Ὑπεραποκρίνῃ μου σαφῶς, σώσεις ἐμέ.
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω σοι· πρῶτα μὲν γινώσκομαι.
Ἔπειτα πολιὸς εἰμὶ, καὶ πώγων' ἔχω.
Σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
Γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη. ΕΥΡ. Τί ἐστιν; ΑΓ. Ἐποίησάς ποτε;
Χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ΕΥΡ. Ἔγωγε. ΑΓ. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν·
Ἀλλ' αὐτὸς, ὅγε σόν ἐστιν, οἰκείως φέρε.
Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στενάγμασι
Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΜΝ. Καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταπύγων, εὐρύπρωκτος εἶ,
Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΕΥΡ. Τί δ' ἐστὶν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν, ἢ σύ. ΕΥΡ. Πῶς; ΑΓ. Ὅπως;
Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
Κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
ΜΝ. Ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ΑΓ. Ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
ΕΥΡ. Τί οὖν ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. Μὴ δόκει γε σύ.
ΕΥΡ. Ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. Ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδῷς.
ΕΥΡ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; ΜΝ. Τοῦτον μὲν μακρὰ
Κλάειν κέλευ'· ἐμοὶ δ' ὅ, τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥΡ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
Ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. ΜΝ. Καὶ δὴ χαμαί.
Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΥΡ. Ἀποξυρεῖν ταδί.

Τὰ

vs. 198. seq. Λευκὸς —— εὐπρεπὴς] In Ecclesiaz. vs. 428. *εὐπρεπὴς νεανίας λευκός τις.*

vs. 201. Χαίρεις ὁρῶν φῶς] In Alcestide fecit hunc versum Euripides vs. 691. Indicavit autem Kusterus. Loquitur ibi Pheres, qui noluerat pro filio suo mori. Illud Agathon in Euripidem retorquet, qui vult ut alius ipsius causa periculum subeat. Sic fuisset verbis captus Euripides in [illegible] Comici vs. 1519. ubi vide Notam.

vs. 205. Στενάγμασι] Ita Edd. Farrel & Brub. [illegible] *συνάσμασι* male. Vertendum: *Calamitates non sunt ferendae ingemiscendo, sed patiendo.* Nihilum ut in Oedipo Coloneo Sophoclis Oedipus dicit vs. 1265. Οὐ κλαυτὰ δ' ἐστιν, [illegible] —— *Non deplorandae autem haec sunt.* [illegible] ΣΤΟΝΑΧΑΙΣ, [illegible] *Non per gemitus,* [illegible] quod cum [illegible] in antecedentibus, dicebat ad eum vs. 78 τί ΣΤΕΝΕΙΣ, τί δεσπότα; Cf. tamen Kusterus edidit τεχνάσμασι ex Suida: quod etiam

Inter mulieres, ita ut mulier esse videaris,
Causamque meam defendas, certo me servabis.
Solus enim dicere queas digne pro me.
AG. Quidni vero ipse causam tuam dicis praesens?
EUR. Ego dicam tibi. Primum quidem, noscor:
Deinde canus sum, & barbam habeo:
Tu vero formosa es facie, candidus, rasus,
Muliebri voce, mollis, specie decora.
AG. Euripides. EUR. Quid est? AG. Fecistine aliquando hunc versum?
Jucundum tibi est lucem intueri, (*vivere*:) patri vero id non jucundum putas?
EUR. Ego utique. AG. Ne igitur speres, tuum malum
Nos laturos esse: nam insaniremus utique:
Sed ipse, quod tuum est, eo, quo par est, modo feras.
Calamitates enim non technis (*& dolis*)
Ferre nos aequum est, sed patiendo.
MN. Et tu, ô impudice, latum habes culum, (*cinaedus es*,)
Non verbis, sed (*muliebria*) patiendo.
EUR. Quid vero causae est, cur timeas ire illuc?
AG. Pejus periturus essem, quam tu. EUR. Quî sic? AG. Quî?
Si viderer mulierum opera nocturna
Furtim observare, & surripere muliebrem Venerem, (*clam foeminas permolere.*)
EUR. Quasi vero furtim observare: imo, per Jovem, subigi.
Sed praetextus, per Jovem, speciosus est.
AG. Quid igitur facies hac in re? EUR. Quid tibi videtur?
AG. ô Te infelicissimum! quam periit Euripides?
MN. ô Amicissime, ô affinis, ne te ipsum prodas. (*ne tibi desis.*)
EUR. Quid igitur faciam? MN. Hunc quidem longum
Flere jube: me vero, ad quodcunque vis, utere, (*meam operam ad omnia tibi paratam esse scias.*)
EUR. Age igitur, quoniam te ipsum tradis mihi,
Exue hanc vestem. MN. Ecce, humi (*posui.*)
Sed quid me facere constituisti? EUR. Radere has partes:

In-

etiam adstrui potest; intelligerentur enim per τεχνάσματα doli & technae Euripidis, quibus ille periculum sibi a mulieribus imminens amoliri vult, dum Agathoni persuadere conatur, ut muliebri veste indutus, ipsum in concilio mulierum defendat. Addo etiam, hanc vocem apte de Euripide dici, ad quem in antecedentibus vs. 178. Mnesilochus, cui suum consilium tunc aperuerat, dicit: τὸ πρᾶγμα κομψόν, καὶ τρόπῳ ἐν τῷ σῷ τρόπῳ· τὸ γὰρ ΤΕΧΝΑΖΕΙΝ, ἀμέτοχος ὁ πυραμοῦς.

vs. 208. Τοῖς παθήμασι] Hic jam alia παθήματα intelliguntur; nempe, unde Pathici dicuntur.

vs. 213. MN.] Ita Edd. Farrei & Brub. aliae ET.

Ibid. Βινεῖσθαι] Edd. Farrei & Brub. κινεῖσθαι. quod eandem admittit significationem.

vs. 214. AΓ. Ἀτὰρ] Ita Ed. Farrei & Brub. Aliae ista etiam Euripidi tribuunt.

vs. 215. ET. Τί οὖν] Ita Ed. Farrei. Brub. autem MN. Nupera vero AΓ. quod fieri nulla ratione potest.

Ibid. AΓ. Μὴ δῆτα] Ita Edd. Farrei & Brub. Nupera ET. male.

vs. 216. ET. Ὦ] Ita Farr. & Brub. Nupera AΓ. male.

vs. 222. Ταδί] Nempe barbam.

Τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝ. Ἀλλὰ πράττ', εἴ σοι δοκεῖ·
Ἢ μὴ διδόναι γ' αὐτὸν ὤφελόν ποτε.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε·
Χρῆσόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. Αὐτὸς λάμβανε
Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΥΡ. Γενναῖος εἶ.
Κάθιζε, φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
ΜΝ. Ὤμοι. ΕΥΡ. Τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
Ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝ. Ἀτταταῖ, ἀτταταῖ.
ΕΥΡ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝ. Εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρα γ' ἐνταυθοῖ μενῶ
Τεμνόμενος. ΕΥΡ. Οὐκ οὖν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει,
Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων.
ΜΝ. Ὀλίγον μέλει μοι. ΕΥΡ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Προδῷς με. χώρει δεῦρο. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΥΡ. Ἔχ' ἀτρέμα σαυτόν, κἀνάκυπτε· ποῖ στρέφει;
ΜΝ. Μῦ μῦ. ΕΥΡ. Τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
ΕΥΡ. Μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
Βούλει θεάσασθαι σαυτόν; ΜΝ. Εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥΡ. Ὁρᾷς σεαυτόν; ΜΝ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην.
ΕΥΡ. Ἀνίστασ' ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
ΕΥΡ. Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
Ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία· πλήν γ' ὅτι κάομαι.
Οἴμοι τάλας· ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες,
Πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός.
ΕΥΡ. Θάρρει. ΜΝ. Τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;
ΕΥΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
Ἀποπεπόνηκας. ΜΝ. Φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.

Αἰθὸς

vſ. 223. Τὰ κάτω δ' ἀφεύειν] In Eccleſiaz. vſ. 13. ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.

vſ. 224. Διδόναι αὐτὸν] „ Verſus ſupplendi gratia ſcribendum eſt διδόναι γ' ἐμαυτόν. *Kuſterus.* Ed. Farrei non habet αὐτόν."

vſ. 226. Χρῆσόν γε.] Edd. Farrei & Brub. Χρῆσόν τε non male.

vſ. 228. Κάθιζε] Ad Mneſilochum, ut eum tondeat.

vſ. 229. Ἐμβαλῶ σοι πάτταλον] In os, inquam, ut coqui ſolent porcis. In Equitibus vſ. 374. ἐμβαλόντες ξύλον εἰς τὸ στόμα, τὴν γλῶτταν ἐξελοῦντες αὐτοῦ. Ne quis hic aliquid obſcoeni cogitet.

vſ. 230 Ἀτταταῖ] Ut in Equitibus vſ. 1.

vſ. 231. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;] Ut in Veſpis vſ. 860.

Ibid. Εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν] Illuc confugiebant in maximis malis ſupplices. In Equitibus vſ. 1309. καθῆσθαί μοι δοκῶ εἰς τὸ Θησεῖον πλεύσασαν, ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.

vſ. 233. Τεμνόμενος] Apparet malum fuiſſe tonſorem Euripidem.

vſ. 234. Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν] Eſt quidem dimidia capitis pars, ſed hoc loco, quia barbam ei radit, intelligenda eſt, ut & Kuſterus monet, *maxilla altera*: & poteſt, nam Heſychius vocem ἡμίκραιρα, quae idem ſignificat, quod ἡμικρανία, exponit: ἡμικεφάλαιον, σιαγόνος τὸ ἥμισυ. Ceterum, *Si*, ut Horatius dicit, *curtatus inaequali tonſore capillos Occurro*, *rides*; quanto magis ridebis, ſi tibi occurrat aliquis ἡμίξυρος *ſemitonſus*, ut iſte; & Diogenes apud Laërtium.

vſ. 238. Μῦ μῦ τί μύζεις;] Μῦ eſt plorantis, ut in Equit. vſ. 10. a quo μύζειν, ut ait Suidas hunc locum citans, id eſt, μῦ dicere: ut a φεῦ φεύζειν apud Aeſchylum in Agamemnone vſ. 1316. φεῦ φεῦ, *heu*, *heu*! deinde alter: τί τοῦτ' ἔφευξας;

Cur

Inferiora autem (*partium inferiorum pilos*) adurere. Mn. Igitur fac, si tibi videtur:
Vel tradere me ipsum (*tibi*) non debebam unquam.
Eur. Agatho, tu quidem novaculam geris tecum semper:
Commoda igitur nobis novaculam. Ag. Ipse accipe
Ex hac theca. Eur. Egregius (*vir*) es.
Sede: infla buccam dextram.
Mn. Heu mihi! Eur. Quid clamas? Injiciam (*intrudam*) tibi paxillum,
Nisi taceas. Mn. Attatae, attatae!
Eur. Heus tu, quo curris? Mn. Ad (*templum*) venerandarum Dearum,
Non enim, per Cererem, hic manebo, (*Eumenidum.*)
(*Quippe*) qui secor. Eur. Atqui ridiculus eris, (*risum movebis aliis,*)
Dimidiam tantum capitis partem rasam habens.
Mn. Parum id curo. Eur. Neutiquam, per Deos,
Prodideris me: vade huc. Mn. ô Me infelicem!
Eur. Immotus sede, & suspice. Quo te vertis?
Mn. My, my. Eur. Quid mussitas? Omnia facta sunt bene.
Mn. ô Me infelicem! Ergo rasus (vel, *leviter armatus*) militabo.
Eur. Ne sis sollicitus: nam elegans apparebis omnino.
Visne spectare ipse te? Mn. Si tibi videtur, age.
Eur. Viden' te ipsum. Mn. Non per Jovem, sed Clisthenem.
Eur. Surge, ut pilos tibi aduram, & inclina te.
Mn. Heu me infelicem! porcellus fiam, (i. e. *depilabor totus.*)
Eur. Afferat aliquis ex aedibus facem, vel lucernam.
Inclina te. Caudae cave nunc extremae.
Mn. Mihi id curae erit. At vero uror.
Heu me miserum! Aquam, aquam, vicini!
Priusquam corripiat podicem flamma.
Eur. Bono animo esto. Mn. Quî bono sim animo, igne ambustus?
Eur. Sed non amplius ulla molestia tibi restat: plurimus enim
Labor tibi exantlatus est. Mn. Heu, heu, fuliginem!

Ambusta

Cur sic boas, clamas. Ita enim ibi vertendum. Istud μύζειν occurrit & in Aeschyli Eumenidibus vs. 189. μύζουσιν οἰκτρῶς· *lamentantur miserabile.* Hinc etiam μυχθίζειν, apud eundem in Prometheo vs. 742. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· *At tu rursus vociferaris & lamentaris.* Ubi Scholia ad κἀναμυχθίζῃ, στενὰς φωνὰς, καὶ στεναγμοῦ εἶδος. Aliud etiam est μύζειν, quod significat *sugere:* aliud etiam μυχθίζειν, τὸ μυκτηρίζειν, χλευάζειν.

Ibid. Πάντα] Ed. Nupera hoc hemistichium tribuit MN. non recte. Farrei autem & Brub. ET.

vs. 239. MN. Οἴμοι] Ita Farr. & Brub.

Ibid. Ψιλὸς ἄρα στρατεύσομαι] „ Jocus latet in ambiguitate vocis ψιλὸς, quae tam *rasum*, quam leviter armatum apud Graecos significat." *Kusterus.*

vs. 241. Βλέπε] Dat ei speculum.

vs. 242. Κλεισθένην] Quia erat tonsus Mnesilochus, dicit se in speculo non se ipsum videre, sed Clisthenem, qui habebat ψιλὰς τὰς γνάθους, ut de eo loquitur infra vs 592.

vs. 246. Τὸν κέρκον] *Caudamque salacem* Horat.

vs. 249. Πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόνδε πρωκτὸν τῆς φλογός] Vertendum: *Antequam podex opem ferat ad flammam extinguendam.* Dicere vult: *Antequam pedendo flammam extinguam;* ut ille in Ranis vs. 1123. ὑποπερδόμενος φυσῶν τὴν λαμπάδα. Aut etiam: *Antequam cacem prae dolore,* atque sic flamma extinguatur. Est autem Metonymia consequentis pro antecedente. Sic in Pace vs. 176. cum Trygaeus vellet dicere: *Prae timore cacabo;* dicit, Χορτάσω τὸν κάνθαρον, *Satiabo scarabaeum,* qui est σκατοφάγος.

Αἰδοῖος γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
ΕΥΡ. Μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σποδιεῖ.
ΜΝ. Οἰμώξετ' ἄρ', εἰ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
Ἀλλ' ἱμάτιόν γ' οὖν χρῆσον ἡμῖν τουτῳῒ,
Καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
ΑΓ. Λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ', οὐ φθονῶ. ΕΥΡ. Τί οὖν λάβω;
ΑΓ. Ὅ, τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
ΕΥΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
ΑΓ. Σύζωσον ἀνύσας. αἶρε νῦν στρόφιον. ΕΥΡ. Ἰδού.
ΜΝ. Ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
ΕΥΡ. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓ. Ἡδὶ μὲν οὖν
Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΥΡ. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
ΜΝ. Ἆρ' ἁρμόσει μοι; ΑΓ. Νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
ΕΥΡ. Φέρ' ἔγκυκλον. ΑΓ. Τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τοῦ κλινιδίου.
ΕΥΡ. Ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. Τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝ. Ἆρ' ἁρμόσει μοι; ΑΓ. Χαλαρά γ' οὐ χαίρεις φορᾶν;
Σὺ τοῦτο γίνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
ΜΝ. Εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
ΕΥΡ. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ, καὶ δὴ γυνὴ
Τό γ' εἶδος· ἣν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
Γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. Πειράσομαι.
ΕΥΡ. Βάδιζε τοίνυν. ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἤν γε μὴ
Ὀμόσῃς ἐμοί. ΕΥΡ. Τί χρῆμα; ΜΝ. Συσσώσειν ἐμὲ
Πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
ΕΥΡ. Ὄμνυμι τοίνυν Αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
ΜΝ. Τί μᾶλλον, ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν.
ΕΥΡ. Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
ΜΝ. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
Ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.

Ὀλο-

vs. 255. Εἰ τὸν ἐμὸν] Obscoenum est quod intelligitur.
vs. 257. Τουτῳΐ] Ita Edd. Farrel & Brub. Nupera τουτῳ. quasi ad vellum digitum intenderet: quod non placet.
vs. 259 Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ', οὐ φθονῶ] Euripides in Hercule Furente vs. 333. Κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες. οὐ φθονῶ πέπλων· Ornemini, intro ingressi, non invideo vobis vestes.
vs. 265. Κεφαλὴ περίθετος] „ Loci hujus meminit „ Pollux Lib. II. Sect. 35. Eustath. ad Hom. p. 1280. „ Ed. Rom. & Suid. v. περίθετος Kusterus. Ceterum in Edit Farrel est κεφαλὴ περίθετος. Sed κεφαλὴ rectum est, ut patet ex auctoribus citatis.
vs. 268. Ἔγκυκλον] Vestimenti muliebris genus.
vs. 270. Χαλαρά γ' οὐ χαίρεις φορῶν] Lucianus.

vs. 272. ΜΝ. Εἴσω] Illud Agathoni potius tribuendum, nam in machina intro aufertur, sicut exibat ἐκκυκλούμενος vs. 102. Mnesilochus autem adhuc manet.
Ibid. Εἰσκυκλησάτω] Supra vs. 102. ἐκκυκλούμενος, ubi vide Notam
vs. 279. Ὄμνυμι τοίνυν Αἰθέρ' οἴκησιν Διός] Hunc versum Scholiastes ad Ranas vs. 102. ad haec verba Comici: Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, dicit esse in Μελανίππῃ Σοφοκλέους, & sic exhibet: Ὄμνυμι δ' ἱερὸν Αἰθέρ' οἴκησιν Διός. Ubi ego Scholia corrigenda esse puto sic: ἐν Μελανίππῃ σοφῇ. Constat enim Euripidem scripsisse Tragoediam hoc nomine, non Sophoclem: praeterea ibi non Sophoclem perstringit Comicus, sed Euripidem.
vs. 280. Τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν] Vertendum hic potius

Ambusta mihi omnia sunt circa podicem.
Eur. Ne sollicitus sis; alius enim ea spongia absterget.
Mn. Flebit nimirum, si quis podicem meum abluerit.
Eur. Agatho: quandoquidem te ipsum (*mihi*) tradere maligne recusas:
At saltem pallium commoda nobis hoc,
Et strophium, (*teres cingulum.*) Non enim dices, haec te non habere.
Ag. Accipite, & utimini: non negabo (*ea vobis.*) Eur. Quid ergo accipiam?
Ag. Quid? Crocotam primum sume, & indue.
Eur. Per Venerem, suavem spirat odorem mentulae.
Ag. Quin succingere te properas. Age, tolle strophium, (*teretem zonam.*)
Mn. Age nunc, indue ornamenta cruribus meis. [Eur. Ecce,
Eur. Reticulo (*nobis*) opus est, & mitra. Ag. En galericulum,
Quod ego noctu gesto.
Eur. Per Jovem, quin & aptum est valde.
Mn. Num aptum est mihi? Ag. Per Jovem: Imo optime habet.
Eur. Cedo encyclum. Ag. Hoc sume e lectulo.
Eur. Calceis opus est. Ag. Meos hos accipe.
Mn. An apti mihi erunt? Ag. Laxos gestare non amas?
Sed tu hoc vide. Atqui habes nunc, quibus tibi opus est.
Mn. Intro aliquis quam citissime me ducat.
Eur. Vir hic nobis (*est,*) & simul foemina,
Quod speciem adtinet. Cum vero loqueris, (*vide*) ut vocis sono
Mulierem imiteris bene & verisimiliter. Mn. Conabor.
Eur. Vade igitur. Mn. Non per Jovem, nisi
Juraveris mihi. Eur. Quam rem? Mn. Te servaturum esse me
Omnibus modis, si quod malum mihi accidat.
Eur. Juro igitur per aetherem, domicilium Jovis.
Mn. Quid potius (*per Jovis domicilium juras,*) quam per insulam urbanam Hippocratis?
Eur. Juro igitur per omnes funditus Deos.
Mn. Memento igitur horum; mentem jurasse,
Linguam vero non jurasse; neque me jurejurando te obstrinxisse.

Cla-

tius puto: *Hippocratis contubernium:* ut apud Aeschylum in Eumenidibus vs. 920. *Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν* *Accipiam Palladis contubernium.* In contubernio autem Hippocratis sunt ejus filii, *διαβαλλόμενοι εἰς ὑωδίαν*, ut de iis loquitur Scholiastes ad Nubes vs. 997. ad haec Comici verba: *τοὺς Ἱπποκράτους υἱεῖς εἴξεις, καί σε καλοῦσι ἐκτετράμμαι.* Est autem *ὑωδία* porcina quaedam immunditia. Eosdem Hippocratis filios tanquam stolidos notavit Eupolis: vide ad illum in Nub. locum notata.

vs. 277. *Τί χρῆμα*] Vide locum ex Eurip. adductum ad vs. 281.

vs. 281. *Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς*] Euripides in Medea vs. 746. *Ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς τοὐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.* ubi alter, *τί χρῆμα δράσειν;* *Jura solum terrae & solem patrem patris mei, & totum simul genus Deorum:* alter: *quam rem facturum?* Vide Nostrum supra vs. 277.

vs. 282. & 283. *Ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν Ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμωμοκυῖα*] Hoc propterea dicit, ne postea forte Euripides, jurejurando neglecto, dicat, quemadmodum apud ipsum Hippolytus dicit in cognomini dramate vs. 612. *Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος· Lingua juravit, mens vero manet injurata.* quo allusit Comicus etiam Ranis vs. 1512. & alibi. Et Lucianus perquam facete in Vitarum Auctione de simulata ἀπαθείᾳ Stoica: *Ἡ φρήν σοι ἀλγεῖ, ἡ δὲ γλῶττα ἐστὶν ἀνάλγητος· Animus tibi dolebit, lingua autem nullum dolorem fatebitur.*

* Ὀλολύζουσι γυναῖκες. Ἱερὸν ὠθεῖται.

ΕΥΡ. Ἐκσπεῦδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
Ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. Δεῦρο νῦν, ὦ Θρᾶττ', ἕπου.
Ὦ Θρᾶττα θέασαι· καομένων τῶν λαμπάδων
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
Ἀλλ' ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε.
Ὦ Θρᾶττα τὴν κίστην κάθελε· κᾆτ' ἔξελε
Τὸ πόπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
Καὶ Περσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
Θύειν ἔχουσαν· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
Καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
Πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου,
Καὶ ποσθάληκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
Ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
Ἵν' ἐξακούω. σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾶττ', ἐκποδών.
Δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΚΗΡ. Εὐφημί' ἔστω·
Εὐφημί' ἔστω·
Εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν,
Τῇ Δήμητρι, καὶ τῇ Κόρῃ,
Καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ,
Καὶ τῇ κουροτρόφῳ τῇ Γῇ,

Καὶ

* Ὀλολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται] In Versione non exprimitur illud ἱερὸν ὠθεῖται· Id autem est: *Victima propellitur.* Quae cum videatur esse parepigraphe, ut vocant, qua monetur lector, quid agatur in Scena; non satis intelligibilis est hoc loco; itaque videndum, an forte aliter scriptum fuerit. Editio Farrel hic habet: ὀλολύζουσί γε ἱερὸν ὠθεῖται· quod etiam est vitiosum, sed parva mutatione meliorem exhibet sensum: ὀλολύζουσι. γέρων ὠθεῖται· *Ovantes clamant. Senex truditur.* Cum quo apte convenit, quod Euripides dicit: ἐκσπεῦδε ταχέως, *propera ocyus exire.*

vs. 285. Σημεῖον] De signo, ad quod conveniebat, in Vespis vs. 697

vs. 286. Ὦ Θρᾶττ' ἕπου] Thratta nomen ancillae a gente. In Acharn. vs. 272. in Vespis vs. 834. In Pace vs. 1139.

vs. 294. & 295. Πολλὰ πολλάκις μέ σοι θύειν] In Precibus utuntur infinitivo, ut in Electra Euripidis vs. 805. Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν, καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν, πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς· *O Nymphae Saxicolae, (date) ut ego saepe boves vobis mactem, & uxor mea Tyndari F. quae domi est, in eo, quo nunc sumus rerum statu; inimicis autem rerum status infaustus.* Et apud Comicum in Ranis vs. 907. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

vs. 296.

Clamorem inter sacra tollunt mulieres.

Eur. Festina cito: nam concionis
Signum in Thesmophorio (*templo Cereris & Proserpinae*) apparet.
Ego vero abibo. Mn. Huc age, Thratta (*ancilla,*) sequere.
ô Thratta, vide, ardentibus facibus
Quanta ascendat fuligo.
Sed ô, perpulchrae Thesmophorae (*Deae, Ceres & Proserpina,*) recipite me
Bonis avibus, & huc rursus domum (*salvum dimittite.*)
ô Thratta, cistam de capite depone, & deinde exime
Placentam, ut eam sumtam libem Deabus.
Domina valde honorata Ceres chara,
Et Proserpina, (*precor*) ut multa saepe tibi
Libare queam: sin minus, at nunc saltem ut lateam,
Et filia mea nubilis virum nanciscatur
Divitem, (*quamvis*) alioqui stolidum & insipientem:
Et ad saccum (*crumenam*) mentem animumque attentum habeat.
Ubi, ubi sedere potero loco commodo, oratores
Ut audiam. Tu vero abi, ô Thratta, hinc a me.
Servis enim non licet audire (*nostros*) sermones.

Praeco, Chorus, Mulier Quaedam, Alia Mulier.

Pr. Favete linguis,
Favete linguis:
Vota facite Thesmophoris (*Deabus,*)
Cereri, & Proserpinae,
Et Pluto, & Calligeniae,
Et juvenum altrici Terrae,

Et

vs. 296. Καὶ τὴν θυγατέρα] Potius καὶ τὴν θυγατρὸς cum Scaligero & Kustero.

Ibid. Καὶ τὴν θυγατέρα] „ Nullus hic est sensus. Χοῖρος enim de partibus genitalibus foeminarum, non virorum dicitur. Quare cum Scaligero in Excerptis scribendum potius videtur: καὶ τὴν θυγατρὸς χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν." *Kusterus.*

vs. 297. Πλουτοῦντος, ἄλλως ἠλιθίου] Eubulus Comicus apud Athenaeum p. 236. ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρ' ἠλίθιον, πλουτοῦντα δὲ, εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι· *Si locupletem ac stolidum quendam conspiciam, statim circa illum sum.*

vs. 298. Θύλακον] Lego φάλητα, quo manuducit Editio Farrei, quae habet φαλλικόν quod in isto loco versus stare non potest. Haec emendatio venerat in mentem Viris Doctis, licet non vidissent Editionem Farrei. Vertendum itaque: *Et ut ad penem mentem animumque intentum habeat.* φαλῆς & φαλλὸς est proprie penis artificialis, qui in sacris Bacchi gestabatur ostentationis gratia; ut videmus in Acharn. vs. 259. & 261. deinde accipitur ut paulo ante interpretabamur, quod patet ex Lysistrata vs. 774. ubi: ἀνέσχοντες δὲ φαλῆτας.

vs. 306. Καὶ τῷ Πλούτῳ] In Pluto vs. 133. εὔχονται πλουτεῖν. ubi vide Notam.

vs. 307. Κουροτρόφῳ] Vide Ezech. Spanhem. ad Callimachum p. 301. *Kusterus.*

Καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν·
Ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ σύνοδον τὴν νῦν,
Κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι·
Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς·
Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν.
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων,
Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Ταύτην νικᾶν.
Ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά.
Ἰὴ παιών. ἰὴ παιών. ἰὴ παιών. χαίρωμεν.
ΧΟΡ. Εὐχόμεσθα, καὶ θεῶν γένος
Λιπόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
Φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν·
Καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
Γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
Πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
Καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος·
Σύ τε Πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
Ἁλιμέδον, προλιπὼν
Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδίνητον
Νηρέος· εἰνάλιαί τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
Χρυσέα τε φόρμιγξ ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
Ἡμετέραις· τελέως
Δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
Εὐγενεῖς γυναῖκες.
ΚΗΡ. Εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
Καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
Καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
Καὶ ταῖσι Δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς·
Εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακόν,

Τῷ

vs. 308. Καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισι] In Pace vs. 455. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

vs. 319. Εὐχόμεσθα] Ita Ed. Farrei. Brubachii & Nupera δεχόμεσθα· non placet, illud respondet ad εὔχεσθε.

vs. 322. Μεγαλώνυμε] In Nubibus vs. 569. καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ' Αἰθέρα.

Ibid. Χρυσολύρα] Sic εὐλύρας dicitur Apollo infra vs. 998. τὸν εὐλύραν μέλπουσα καὶ τὰν τοξοφόρον Ἄρτεμιν.

vs. 323. Δῆλον ὃς ἔχεις] In Nubibus vs. 595. ἀμφί μοι αὖτε

Et Mercurio, & Gratiis:
Ut concio haec, & concilium praesens
Pulcherrime & optime habeatur;
Multumque prosit urbi Atheniensium,
Et feliciter nobis ipsis (*vertat:*)
Et ut ea, quae (*praeclaris*) factis & orationibus meretur
Quam optime de populo Atheniensium,
Et mulierum,
Vincat, (*ejus sententia vincat.*)
Haec precamini; & vobis ipsis bona.
Io Paean, Io Paean, Io Paean: gaudeamus.
Ch. Accipimus, (*probamus, quae a te dicta sunt: &*) Deorum genus
Precamur, ut ad has preces
Appareant (*nobis*) laeti.
Jupiter magni nominis; & aurea lyra decore (*Apollo,*)
Delum qui tenes sacram:
Et tu omnium victrix virgo, (*Minerva,*)
Caesia oculos, aurea utens hasta,
Urbem habitans florentissimam; veni huc:
Et tu multa habens cognomina, ferarum interfectrix puella,
Latonae aureos oculos habentis germen, (*soboles, Diana:*)
Tuque, marine venerande Neptune,
Maris domine, relicto
Profundo piscoso, (&) turbinibus agitato,
Nerei: Marinaeque puellae,
Et Nymphae montivagae.
Aurea quoque lyra accinat precibus
Nostris. Ex voto
Concionem habeamus, Atheniensium
Nobiles mulieres.
Pr. Preces adhibete Diis Olympiis,
Et Deabus Olympiis, & Pythiis (*Diis,*)
Et Pythiis (*Deabus,*) & Deliis (*Diis;*)
Et Deliis (*Deabus,*) & reliquis Diis:
Si quis machinatur populo malum aliquod,

Populo

ὦναξ [illegible] ἄναξ Δᾶλε, ὃς Κυνθίαν ἔχεις ὑψιλόφον πέτραν. vs. 327. Θηροφόνη] In Lysistrata vs. 1267. Dorice: ἀγροτέρ' Ἄρτεμι σκυλοκτόνε, μόλε δεῦρο, παρθένε σιά. vs. 329. Ποντίας] In Ranis vs. 1379. Ἰὼ πόντια Δαῖμον.

vs. 330. Ἀλιμέδων] Sic Πετραῖον Ποσειδῶν. Vide ad Vespas vs. 1520.
vs. 338. Θεοῖς τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι] Vide in Avibus vs. 867.

Τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ', ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
Τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
Ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
Ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς
Προαγωγὸς οὖσ' ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
Ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
Ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
Καὶ μὴ δίδωσιν ἃ ἂν ὑπόσχηταί ποτε,
Ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνὴ,
Ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον·
Κ' εἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς, τοῦ χοὸς
Ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται·
Κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν, κ' οἰκίαν,
Ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
Εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι τἀγαθά.
ΧΟΡ. Ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
Πόλει, τέλεα τε δήμῳ
Τάδ' εὔγματα γενέσθαι·
Τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
Νικᾶν λεγούσαις. ὁπόσαι
Δ' ἐξαπατῶσι, παραβαίνου-
σί τε τοὺς ὅρκους
Τοὺς νενομισμένους,
Κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
Ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
Ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
Τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
Ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
Χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ·
Ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
Πόλιν. Ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας, ὡς
Θ' ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
Καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗΡ.

vs. 344. Μήδοις] Admiscet illa, quorum mentionem in festis precibus facere solebant. Isocrates in Panegyrico.
vs. 346. & 347. Παιδίον ὑποβαλλομένης] Infra vs. 414. γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται ἀπορέουσα παίδων.
vs. 352. Γραῦς] Ut illa in Pluto vs. 976. & seqq.
vs. 354. & seq. Καπηλὶς] In Pluto vs. 435. ἀφ' ἑστιῶ καπηλὶς

Populo scilicet mulierum: vel pacem offert
Euripidi, Medisve, unde detrimentum capiant
Mulieres: vel tyrannidem affectat:
Vel tyrannum cum aliis reducere cogitat: vel (*foeminae*) ejus, quae infantem
Supposuit, nomen detulit: vel ancilla alicujus
Lenocinium faciens, id in aures domini insusurrat:
Vel missa (*aliquo*,) falsos nuntios affert:
Vel si quis moechus decipit (*mulieres*) falsa dicens, (*mendaciis*,)
Et non dat, quae promisit ante:
Vel si quae dona dat moecho anus mulier;
Vel etiam accipit (*dona*) prodens meretrix amicum:
Et si quis caupo, vel cauponis uxor, congii,
Vel cotylarum usu receptam mensuram adulterat:
Ut male pereat & ipse, & domus (*ejus*,)
Deos rogate: aliis vero vobis omnibus ut Dii
Dent multa bona, precibus (*ab iis*) exposcite.
CHOR. Junctis precamur precibus, ut rata
Urbi, rataque populo
Haec vota fiant;
Illarum autem, quae optima suadent,
Sententiam vincere decet: at quae
Decipiunt, violant-
que jurisjurandi formulas,
Moribus receptas,
Lucri (*proprii*) gratia, (*&*) in detrimentum (*aliorum:*)
Vel plebiscita & legem
Quaerunt mutare aliis substitutis;
Arcanaque hosti-
bus nostris dicunt, (*produnt;*)
Vel Medos inducunt (*evocant*,)
In regionem (*nostram*,) ad eam perdendam:
Impie agunt, injuriaque afficiunt
Civitatem. Sed tu omnium Imperator
Jupiter, haec rata facias, ut
Nobis Dii adsint, (*praesto sint*,)
Quamvis mulieres simus.

PR.

κατοπὶς ἢ 'κ τῶν γειτόνων, ἃ ταῖς κοτύλαις αἰὲ μὲ διαλυμαίνεται;

vs. 364. Παραβαίνουσι τὸ τῶν ὅρκων] In Avibus vs. 332. Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους, παρέβη δ' ὅρκους.

ΚΗΡ. Ἄκουε πᾶς. Ἔδοξε τῇ Βουλῇ τάδε
Τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει·
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωστράτη·
Ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
Τῶν Θεσμοφορίων, ἣν ἄλις ἐσθ' ἡμῖν σχολή·
Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
Ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
Ἡμῖν ἁπάσαις. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥΝ. Ἐγώ. ΚΗΡ. Περίθου νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
Ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες· μακρὰν ἔοικε λέξειν.
ΓΥΝ. Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ θεώ,
Λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
Βαρέως φέρω τάλαινα, πολὺν ἤδη χρόνον
Προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητείας,
Καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
Τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
Εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροὶ,
Τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστείας καλῶν,
Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
Τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν·
Ὡς εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως
Μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
Δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
Τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
Γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ. κἂν ἐκβάλῃ
Σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,

Ἀνὴρ

vs. 380. *Τιμόκλει' ἐπεστάτει*] „ Nota formulam ordinariam, quae plebiscitis & decretis publicis apud „ Athenienses praemitti solebat. Sic Lucianus in *Deorum Concilio* p. 715. Ed. Amstel. ubi Deorum decretum recitatur: ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος, „ καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπε. Imitatur nimirum formulam apud Athenienses in Decretis faciendis receptam. Apud Thucydidem Lib. IV. cap. 118. ubi Formula Foederis inter Athenienses & Lacedaemonios initi exhibetur: Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, „ Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε. Plura exempla apud „ eundem Thucyd. & Demosthenem & alios occurrunt. „ *Kusterus.*

vs. 382. *Τῇ μέσῃ*] „ Vide supra ad vs. 86.

vs. 383. *Σχολή*] „ Antea male σχολῇ. Ceterum ἔστι σχολὴ hic dictum est pro ἄγει σχολήν, cujus constructionis exempla aliquot adere [illegible]. Spanhemius „ ad Callim. p. 37. *Idem.*" Etiam in Editione Farrei σχολὴ legitur.

vs. 387. *Τόνδε*] „ Subintellige στέφανον, ut recte Bisetus. Qui enim verba pro concione facturi erant, „ coronam capiti imponere solebant: ut clare patet „ ex isto loco Comici nostri in Eccles. vs. 130, 131. „ τίς ἀγορεύειν βούλεται; Γυ. ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχῃ.

PR. Audiat quilibet: Placuerunt haec Senatui
Mulierum: Timoclea praeses erat:
Lysilla scribae munere fungebatur: dixit Sostrata:
Concilium habeatur mane, medio die
Thesmophoriorum, si nobis satis erit otii;
Et consultetur primum de Euripide,
Quid oporteat pati illum. Videtur enim injuriam facere
Nobis omnibus. Quis concionari vult?
MUL. Ego. PR. Circumda igitur hanc (*coronam capiti*,) priusquam verba facias.
Tace, sile, attento esto animo. Exscreat enim jam,
Quod faciunt oratores. Longam orationem habitura videtur.
MUL. Ambitione nulla (*inducta*,) per Deas,
Verba factura surrexi, mulieres: sed
Graviter fero misera, quod a longo jam tempore
Contumelia affici videam vos ab
Euripide, filio olerum venditricis,
Multa & varia audientes opprobria.
Quid enim ille vobis non ingerit convitiorum?
Aut ubi non calumniatur vos; ubi quidem vel pauci
Sunt spectatores, & tragoedi, & chori?
Adulteras nimirum, & virorum amori deditas vocans,
Vinolentas, proditrices, loquaces,
Sani nihil, magnum viris malum.
Quare simul ac ingressi sunt (*domum*,) e theatro (*revertentes*,)
Torve nos aspiciunt, dispiciuntque protinus,
An forte adulter aliquis intus sit occultatus.
Facere autem nobis nihil amplius eorum, quae ante,
Licet. Talia enim (*homo*) hic docuit mala
Viros nostros, ut, si quae nectat
Mulier coronam, amare videatur: &, si cui excidat
Vas aliquod, per domum erranti,

Vir

„ τοῦτο γ' αὖ *Idem*."

vs. 389. Μακρὰν ἔοικε λέξειν] Possumus subintelligere ῥῆσιν — In Acharn. vs. 415. *δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.*

vs. 397. Ἐμβραχὺ] Editio Farrei ἐν βραχεῖ, quod melius est quam ἐν βραχὺ, in quibusd. Edit. Illud autem ἐμβραχὺ occurrit & in Vespis vs. 1115. ubi vide Notam.

vs. 399. Τὰς μοιχοτρόπους] *Clandestinis moribus praeditas, subdolas, fallaces.* ut exponit in Notis Kusterus. Editio Farrei μοιχοτρόπας: uti & Suidam habere notavit Kusterus, quod magis placet.

vs. 400. Τὰς οἰνοπότιδας] Suidas legit οἰνοπότας, in hac voce, ut notavit Kusterus.

vs. 401. Τὰς οὐδὲν ὑγιὲς] in Pluto vs. 37. οὐδὲν πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν. Ubi vide Notam.

vs. 402. Ἰκρίων] Libanius in Argumento Olynth. I. Demosth. οὐκ εἶχον τὸ παλαιὸν θέατρον λίθινον παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμπηγνυμένων ἰκρίων· *Cum olim non saxeum esset apud eos theatrum, sed ex ligneis tabulis confictis.* Vide & Suidam in Ἴκρια, quem Kusterus citavit.

vs. 407. Ἐάν τις] „ Deest huic versui syllaba: quare supplendi metri causa scribi potest: ἐὰν γάρ τις γυ-„ νή. *Kusterus*."

Oo oo oo 2

Ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
Κάμνει κόρη τις; εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
Εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
Ἀπορούσα παίδων. οὐδὲ τοῦτ' ἔστι λαθεῖν.
Ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
Πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
Ἤγοντο, διαβέβληκεν· ὥστ' οὐδεὶς γέρων
Γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί·
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
Εἶτα διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν
Σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς,
Τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
Τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
Καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
Αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν,
Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
Ἔξεστιν· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
Ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὡ 'κότριψ Εὐριπίδης
Ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια

Ἐξα-

vſ. 411. Τῷ Κορινθίῳ ξένῳ] Id eſt, illi, quem amat ipſa, ut Sthenoboea Bellerophontem Corinthium amavit. Locum hunc egregie illuſtrat Athenaeus p. 427. ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενοβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι· Πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός. Ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ ΤΩ͂ι ΚΟΡΙΝΘΙ'Ωι ΞΕ'ΝΩι. *Amicis defunctis tribuebant cibos e menſa forte decidentes; quapropter & Euripides dicit de Sthenoboea, cum illa putaſſet Bellerophontem eſſe mortuum:* Πεσὸν δέ νιν &c. *i. e. Nihil latuit eam manibus excidens, quin ſtatim diceret: Corinthio hoſpiti.* Ad hunc Euripidis locum alludit Comicus, ut monet etiam Barneſius V. Cl. ad Fragmenta Euripidis.

vſ. 412. Ἀδελφός] „Metri gratia legendum eſt, ὡ 'δελ-„φός i. e. ὁ ἀδελφὸς per craſin Atticam." *Idem.*

vſ. 414. Ὑποβαλέσθαι] Supra, vſ. 346. παιδίον ὑποβαλλομένη. De ea re eſt narratiuncula infra, vſ. 509. ſeqq.

vſ. 418. Οὐδεὶς γέρων γαμεῖν θέλει γυναῖκα] In Ecclesiaz. vſ. 324. ὦ τρισκακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην γυναῖκα.

vſ. 420. Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή] Hoc ipſum in Phoenice dixit Euripides, & extat apud Stobaeum Serm. 69. Locus incipit: Πικρὸν γὰρ νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ. *Res enim ingrata eſt vir ſenex juvenculae.* In hanc ſententiam & in Danaë dixit Euripides vſ. 99. Καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις, Μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοὺς γάμους ποιουμένους Σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή· Γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ. *Nunc etiam auctor ſum omnibus junioribus, Ut ne ad ſenectutem dilatis nuptiis Sero liberis dent operam; non eſt enim jucundum. Et eſt mulieri res inimica ſenex maritus.* Non omnes autem puellae averſantur nuptias ſenum, maxime ſi ſint pecunioſi; tales autem puellae plerumque ſunt μοιχότροποι, quales iſtae apud Comicum.

vſ. 422. Σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν] Quemadmodum Acriſius Danaën filiam incluſit, ut ait Euripides in Danaë vſ. 53. πατὴρ δέ μιν εἵργνυσ' ἐν παρθενῶσι ΣΦΡΑΓΙ'ΣΙ, δέμας φυλάσσων. *Pater vero, poſtquam eam ſigillis (i. e. clauſtris obſignatis) incluſit in conclavibus virginalibus, ejus corpus cuſtodit.*

Ibid. Καὶ μοχλούς] Euripides de aſſervandis diligenter mulieribus, in Andromache vſ. 950. —— πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε Κλῄθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας. *Quamobrem bene munite Clauſtris & vectibus aedium portas.* Quem locum prae oculis videtur habuiſſe Comicus:

nam

Vir interrogat, cui fracta est olla?
Non alii procul dubio, quam Corinthio hospiti.
Morbo laborat puella aliqua? Statim frater dicit:
Color hic mihi non placet puellae.
Porro, (*si*) mulier quaedam sibi subjicere velit subdititios,
Carens liberis; neque hoc clam facere licet.
Viri enim jam assident proxime.
Et apud senes, qui ante puellas
Ducebant, (*nos*) calumniatus est. Nullus enim senex
Ducere vult uxorem, propter versum hunc:
Domina enim seni sponso (*marito*) est uxor.
Deinde ob hanc causam gynaeconitides
Obsignant jam, & vectibus (*pessulis*) occludunt,
Custodientes nos; & praeterea Molossos
Alunt, terriculamenta moechis, canes.
Et haec quidem ignosci possunt. Quae vero licebat nobis ante
Ipsis ex cella penuaria depromere,
Farinam, oleum, vinum; neque haec amplius
Licet. Viri enim jam parvas claves
Ipsi ferunt, occultas, & maxime malignas,
Laconicas scilicet, tres habentes dentes.
Nihilominus ante licebat clam aperire januam,
Cum fecissemus digitulum triobolarem.
Nunc autem perditissimus ille Euripides
Docuit (*viros*) a tineis erosa signacula

(*Januis*)

nam & ibi mox sequitur vs 955. *συγγνωστὰ μὲν οὖν ταῦτα·* ut hic apud Comicum vs. 425. *καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνωστά.*

vs. 426. *Αὐταῖς ταμιευούσαις*] Puto commatis notam huc ponendam esse, ut ut *ἀσύνδετον* deficiente *καὶ·* hinc antecedentia & sequentia cum his, verti possunt: *Quae autem licebat antehac nobis ipsis dispensare in cella penuaria, & depromentibus inde sumere, ut farinam, oleum, vinum, neque haec amplius licet.* Kusterus autem vertit, quasi scriptum esset, *ταμιεῖου·* Mallet enim, ut ipse dicit, *ut sensus rectius procedat*, versum hunc ita scribi: *Αὐταῖσι ταμιείου προαιρούσαις.* Ceterum mulieres erant dispensatrices rei familiaris; in Ecclesiaz. vs. 211. *καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτρόποις, καὶ ταμίαισι χρώμεθα.*

Ibid. *Προαιρούσαις*] „ *Προαιρεῖν*, pro *e penu aliquid pro-* „ *mere*, apud elegantiores scriptores occurrit: Theo- „ phrastus in *Charact.* cap. *περὶ ὀψιμαθίας.* *Προαιρεῖ δέ* „ *τι ἐκ τοῦ ταμιείου·* vide ibi magnum Casaubonum." *Kusterus.*

vs. 430. *Λακωνικά*] „ Vide Suid. v. *Λακωνικαὶ κλεῖδες* „ & v. [illegible] itemque Salmas. ad Solin. p. 651. „ & 652. Edit. Ultraj. qui satis fuse de hoc loco Co- „ mici & clavibus Laconicis agit." *Idem.*

vs. 432. *Ποιησαμέναις δακτύλιον*] *Si faciendum curassemus nobis annulum:* id est, *Clavem annulatam.*

vs. 433. *Ὠλεσίοικος*] Pro ὁ οἰκότριψ. Hoc loco active: *Pernicies domuum*, ὁ ἐπιτρίβων τὰς οἴκους. Sic *οἰκοτριβὴς δαπάνη*, *sumtus rem domesticam proterens sive perdens*, in Carmine Critiae apud Athenaeum p. 432. Alias, ut notum, *οἰκότριψ* est *Vernula*, *famulus*, qui quasi *teritur* in opere domestico faciendo, ut aliquod instrumentum.

vs. 434. *Θριπήδεστ' —— σφραγίδια*] Lycophron vs. 508. *Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτον ἄψαυστον δόμων Στέγης φυλάξει —— Reliquas porro aedes vermiculatum & intactum Servabit sigillum:* ad quem locum Joh. Tzetzes notat, veteres adhibuisse ligna vermibus corrosa pro sigillis; quod testatur etiam Pausanias apud Eustathium p. 1363. Edit. Rom. Haec ex notis Kusteri ad Suidam. Est autem *Θριπήδεστος* a *θρὶψ*, *teredo*, & *ἔδω*, *edo*, unde *θριπόβρωτος.* Sic *τόξα θριπήδεστα*, *arcus a vermibus corrosos* dixit Synesius Epist. 104. Sed ibi legitur *θριπόδεστα*, quod & ipsum tamen non immutatum videtur ex Luciano in Lexiphane.

Ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τουτό γε δοκεῖ
Ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
Ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
Ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.
ΧΟΡ. Οὐπώποτε ταύτης
Ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
Γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
Πάντα γὰρ λέγει δίκαια· πάσας δ' ἰδέας
Ἐξήτασεν· πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ,
Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
Ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους.
Ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου,
Δοκεῖν ἂν αὐτὸν,
Ὡς ἐγ' ᾤμαι, πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.
ΕΤΕΡ. ΓΥΝ. Ὀλίγων ἕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
Ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
Ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
Παιδάρια πέντε καταλιπών· ἃ 'γὼ μόλις
Στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
Τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.
Νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσι τραγῳδίαις ποιῶν
Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
Ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.
Νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω,
Τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα.
Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ,

Ἅτ'

vs. 436. Κυρκανᾶν] Ita Ed. Farrel, & Suidas. Idem autem est κυρκανᾶν, quod κυκᾶν· vide ad vs. 859. Sed hic latius sumitur pro *struere*, *moliri*. usus autem est illo verbo, quia erat illaturus, φαρμάκοις· nam pharmaca sive venena *misceri* dicuntur τὸ κυκᾶσθαι. ut v. g. in Pluto vs. 301. Verbo κυρκανᾶν de miscendo potu usus est Epinicus Comicus apud Athenaeum p. 432. Jocatur autem phrasibus insolentibus utens: *Γέροντα Θάσιον, τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος Ἑσμὸν μελίσσης τῆς ἀκρόχολου γλυκύν Συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῷ λίθῳ· Senem Thasium* [*vinum vetus Thasium*] *& ex Attica terra examen dulce apis iracundae* [*mel Atticum*,] *Commiscens in scypho lapidis fusilis* [*in vitro*]. ubi ἀκροχόλου scripsi pro vulgato ἀκροχόρου, quod versus respuit.

vs. 437. Μιᾷ γέ τῳ] Ita emendo pro μιᾷ γε τῇ. ut τῳ sit Attice pro τινι. ut apud Sophoclem in Philoctete vs. 784. aut vs. 769. ἑκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῳ τέχνῃ Κείνοις μεθεῖναι ταῦτα· *Ut nec sponte nec invitus, nec aliqua ulla ratione illis haec concedas.* Sic ὑπὸ μιᾶς γέ τῳ συμφορᾶς apud Synesium Epist. 152. ἢ πάντας ὑπὸ μιᾶς γέ τῳ συμφορᾶς διαπτοηθέντας ἐν μεσημβρίᾳ βίου φιλοσοφεῖν· *Aut ab una aliqua utique calamitate impulsos ad philosophandum in meridie vitae suae.* in Ed. Farrel apud Nostrum μιᾷ γέ τῳ. non autem id usitatum.

vs. 439. Μετὰ τῆς γραμματέως] Alias in εὺς desinentia masculina sunt, sed hic jocatur; Pollux de hoc loco IV. 19. Ἀριστοφάνης δὲ παίζων ἐν Θεσμοφοριαζούσαις λέγει ἡ γραμματεύς· quem locum citavit Kusterus. & Eustath. p. 1484. Edit. Rom.

vs. 440. Οὐπώποτε ταύτης ἤκουσα &c.] In Vespis vs. 628. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐδὲ ξυνετῶς λέγοντος. Vid. ib. vs. 632.

vs. 444. Ἐβάστασεν φρενί] Aeschylus in Prometheo vs. 886. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν, ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν· *Profecto sapiens, profecto sapiens erat, qui primus in animo illud ponderavit, & lingua*

(*Januis*) appendere. Nunc igitur mihi hoc videtur,
Perniciem aliquam nos moliri (*debere*) quoquo modo,
Vel venenis, vel una quadam arte,
Ut pereat. Haec ego palam dico:
Reliqua vero cum scriba in syngrapham conferam.
CHOR. Nunquam hac
Audivi versutiorem
Foeminam, neque majore facundia pollentem.
Omnia enim dicit recte, omnesque species (*rerum muliebrium*)
Examinavit, & omnia ponderavit mente,.
Prudenterque & callide argumenta
Invenit bene excogitata:
Adeo ut, si diceret juxta illam, (*cum illa compositus*) Xenocles, filius Carcini,
Videretur ipse,
Ut quidem puto, omnibus vobis plane nihil dicere.
AL. MUL. Pauca dicendi gratia in medium ipsa processi.
Nam caetera quidem (*crimina*) haec objecit recte (*Euripidi.*)
Quae vero ipsa passa sum, ea dicere volo.
Mihi enim vir mortuus est in Cypro,
Liberis quinque relictis; quos ego difficulter
Corollis nectendis alebam in myrtis. (*in foro, ubi myrti vendebantur.*)
Igitur ante, quamvis vix ac ne vix quidem, vitam meam sustentabam.
Nunc vero hic (*Euripides*) in Tragoediis, quas facit,
Viris persuasit, non esse Deos:
Unde fit, ut ne dimidiam quidem (*corollarum*) partem amplius vendamus.
Quare nunc omnibus suadeo & dico,
Ut hunc puniatis virum multis de causis.
Agrestia enim nobis, mulieres, facit mala,

Utpote

lingua edisseruit. Est autem metaphora ab illis, qui sublatum pondus explorant. Proprie occurrit in Eurip. Cyclope, vs. 378. *κουφίζοντας χερῶν· pondus eorum explorans manibus:* quem locum citavit Kusterus, qui videri etiam jubet Suidam in *βαστάζειν*, & *ἐβάσταζε*.

vs. 437. Παρ' *αὐτήν*] Ita scripsi, secutus editionem Farrei, pro *παρ' αὐτῆς*. Kusterus ad hunc locum: Lego *παρ' αὐτήν* & sic verti.

Ibid. Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου] Supra vs. 175. ὁ δ' αὖ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ. Scholiastes ad Ranas vs. 86. υἱὸς Καρκίνου Ξενοκλῆς παρῳδοῦντος ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει. *Notatur a Comicis tanquam insulsus Poeta*

vs. 449. Μηδὲν λέγειν] *Nugari.* Comicus quidam apud Athenaeum p. 405. Ἀρχέστρατος γέγραφεν τε καὶ δοξάζεται Παρά τισιν ὥσπερ ὡς λέγων τι χρήσιμον· Τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε, κοὐδὲν λέγει· *Archestratus scripsit aliquid, & ita aestimatur apud quosdam, quasi aliquid utile dicat: sed pleraque ignoravit, & nihil dicit.*

vs. 450. Ὀλίγων ἕνεκ' αὐτή] „Metrum claudicat: cui „consuletur, si scribas: ὀλίγων ἕνεκεν γ' αὐτὴ &c. *Ku-„sterus.*" Mallem autem ὀλίγων ἕνεκα γ' αὐτή.

vs. 455. Στεφανηπλοκοῦσα] Vide Casaubonum ad Strab. p. 394. Edit. Amstel. *Kusterus.*

vs. 453. Οὐκ εἶναι θεούς] In Fragmento ex Bellerophonte Euripidis: Φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς; Οὐκ εἰσίν, οὐκ εἰσί. Maxime autem in *Sisypho* videtur hoc egisse. Excusat autem Cl. Barnesius in Fragmentis Euripidem, quasi is non ita senserit, sed decorum in Personis, quas introducit, observaverit.

vs. 463. Νῦν οὖν ἁπ.] „Loci hujus meminit Gellius „Lib. XV. cap. 20. ubi ait: *Ejus* (Euripidis) *odii in* „*mulieres Aristophanes quoque meminit*, ἐν ταῖς προτέ-„ραις Θεσμοφοριαζούσαις, in his versibus." Ex Notis *Kusteri.*

Ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.
ΧΟΡ Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
Κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
Οἷα κατεστωμύλατο
Οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
Καὶ πολύπλοκον νόημα, οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
Πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

ΜΝ. Τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουσάσας κακὰ,
Οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
Καὶ τὴν γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον.
Αὐταὶ γὰρ ἐσμὲν, κοὐδεμί' ἐκφορὸς λόγου.
Τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
Κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δράσας μυρία.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
Ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλ'· ἐκεῖνο δ' οὖν
Δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
Ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ 'κάθευδεν, ἦν δέ μοι φίλος,
Ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν.
Οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
Κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.

Ὁ

vſ. 463. Ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις] In Pluto vſ. 298. λαχανὰ τ' ἄγρια [illegible].

vſ. 465. Στεφάνους συνθηματιαίους] „ Id eſt, Coronas lo-„ caticias, ſive quas alter faciendas locaverat certa „ mercede promiſſa. Sic exponunt veteres Literato-„ res; Athenaeus Dipnoſ. Lib. XV. cap. VII. συνθημα-„ τιαίους [illegible] ἐκδόσιμοι. [illegible] ἐν „ Θεσμοφοριαζούσαις. [illegible] στεφάνους συνθηματιαίους [illegible]. „ Sic Pollux Lib. VII. Sect. 200 συνθηματιαίους δὲ στεφά-„ νους εἴρηκεν Ἀριστοφάνης, ὡς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λέγουσι. Vide „ etiam Suidam v. συνθηματιαίους. Kuſterus."

vſ. 473. ΜΝ.] Mneſilochus mulierem habitu ſimulans incipit defenſionem Euripidis.

vſ. 475. Ἐπιζεῖν χολήν] Aeſchylus in Prometheo vſ. 370. [illegible] ἐξαναζέσει χόλον. Talem Typhon ebulliet indignationem. Hic active ſumitur verbum ζεῖν, neutraliter apud Comicum.

vſ. 479. Αὐταὶ γάρ ἐσμεν] Sic in Acharn. v. 503. αὐτοὶ γάρ ἐσμεν. Quem locum citavit Kuſterus.

vſ. 480. Τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα] Hic ἔχουσαι [illegible]

Utpote agrestibus oleribus ipse innutritus.
Sed in forum abibo: oportet enim viris
Nectere coronas locatitias viginti.
Chor. Alia haec libertas dicendi
Lepidior adhuc quam prior apparuit.
Talia dixit adversus (*Euripidem*)
Non intempestive, prudentia praedita,
Et versuto ingenio: neque (*dicta ejus*) sano sensu carent, sed
Speciosa omnia. Oportet autem hujus
Injuriae nobis virum illum manifesto dare poenas.

Mnesilochus, Chorus, Mulier Quaedam.

Mn. Vos quidem, mulieres, acriter irasci & vehementer
Euripidi, talia audientes opprobria,
Non mirum est; neque effervescere (*vobis*) bilem.
Nam & ego ipsa, ita salvi sint mihi liberi,
Odi virum illum, nisi insanio.
Verumtamen oportet nos alteram alteri reddere rationes:
Solae enim sumus, nec ulla est, quae foras eliminet dicta.
Quid horum gratia illum accusamus,
Graviterque ferimus, si duo nobis vel tria
Mala, de quibus forte rescivit, exprobravit, cum faciamus innumera.
Ego enim ipsa primum (ne de alia dicam)
Conscia mihi sum multorum. Illud vero omnium
Gravissimum, quod, cum sponsa essem trium dierum,
Et maritus mecum dormiret, haberem amicum,
Qui me vitiavit, cum septem annorum essem.
Hic (*enim*) amore mei captus venit, & januam unguibus leniter scalpsit.
Ego id protinus animadverti: deinde descendo clam.

Vir

abundat Attice, ut patet ex isto simili loco in Acharn. vs. 513. τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα; Vide in Nubibus ad vs. 131.

vs. 482. ὀρνῶσι] Ita scripsi, secutus editionem Farrei, pro ὀρῶσι. Ita & Kusterus vult in suis Notis, & hanc lectionem secutus est in Versione.

vs. 486. Παρ' ἐμοὶ 'καθεύδεν] Hic etiam secutus sum editionem Farrei: in aliis Editt. καθεύδων· male. Quod & Kusterus vidit.

vs. 487. Οὗτος ἔκνυεν] „ In prioribus Editt. male „ legitur transpositis vocibus ἔκνυεν ἐλθών. quod etiam „ ante animadvertit Bisetus. Ceterum Pollux Lib. III. „ Sect. 42. ubi locum hunc citat, pro διακόρευσε legit „ διακόρευσε, a διακορεύω. *Kusterus*."

vs. 488. Μὲ 'κνων] Edit. Farrei: μ' ἔκνων. quod magis placet; με enim non habet accentum. Si scribatur πόθῳ 'μοῦ 'κνων, pro πόθῳ ἐμοῦ 'κνων i. e. ἔκνων, tunc in legem accentualem non peccatur. Ceterum ab isto κνύειν τὴν θύραν est κνῦμα τῆς θύρας in Eccles. vs. 36. ut quidem Kusterus emendat; nam alias legitur ibi κνίσμα.

Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
Στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦ 'νερ, κὠδύνη·
Ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. βάδιζέ νυν.
Κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν, κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον·
Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
Ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
Παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
Ταῦτ' οὐδεπώποτ' ἐφορᾷτ' Εὐριπίδης·
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
Σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει.
Οὐδ' ὡς, ὅτ' ἂν μάλισθ' ὑπό του βινώμεθα,
Τὴν νύχθ' ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
Ἵν' ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν
Μηδὲν κακὸν δρᾷν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
Οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
Ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
Ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
Ὑπ' αὐγὰς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
Τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
Ἑτέραν δ' ἐγ' οἶδ', ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
Δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
Ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
Ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον.
Εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
Ἄπελθ', ἄπελθ', ἤδη γὰρ, ὦ 'νερ, μοι δοκῶ
Τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
Χ' ὁ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν· ἡ δ' ἐξέσπασεν
Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν.
Εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ 'φερε τὸ παιδίον,

Θεῖ

vs. 495. Ἠρειδόμην] Ita in Ecclesiaz. vs. 615. πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασιν ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητῶσιν ἐρείδειν;

vs. 496. Παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ] Vide ad Vespas vs. 870. notata.

Ibid. Κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης] Hic ego κύβδ' ἐχομένη lego i. e. κύβδα ἐχομένη. & tunc vertendum: *incurvato corpore tenens laurum*, sive *adhaerens lauro*; est enim a κύπτειν, *incurvum esse*, & occurrit in Equitibus vs. 364. Sic a κρύπτω est κρύβδα apud Hesychium: & a φεύγω, pro quo utitur φύζω, φύζδα apud Aeschylum in Eumen. vs. 257. μὴ λάθῃ φύζδα βάς· *Ne clam per fugam abeat.*

vs. 497. Ταῦτ' οὐδεπώποτ' ἐφορᾷτ' Εὐρ —] Metrum claudicat, quod in integrum restituetur, si admisso in quarta sede spondeo, scribatur ταῦτ' οὐδεπώποτε φωρᾷ' Εὐριπίδης· *Haec nunquam deprehendit Euripides*, a φωρᾷν. Kusterus volebat, ἐσορᾷτο, ab ἐσορᾷν *inspicere*, *videre*: quo pacto etiam ibi fit spondeus.

vs. 502. Ἵν' ὀσφραινόμενος] Quaedam redundant in metro: quare Kusterus emendat, ὀσφρόμενος, ut sit proceleusmaticus in secunda sede pro anapaesto. Ceterum hoc commentum mulierum, de esu allii, ne maritus suspicetur ipso absente adfuisse adulterum, satis absurdum est; quis enim perpeti posset osculum alliatum? aut quae mulier est tam imprudens, ut allia comedat, si amatorem sciat venturum? Sed hoc viri etiam factitare possunt, si sint foris, ubi eis bene sit, & domi habeant uxorem suspicacem. Sic in Symposio Xenophontis, cum Niceratus cepas vellet comedere,

Vir autem rogat, quo descendis? quo? (*respondi:*)
Tormina me cruciant ventris, marite, & dolor:
Quare ad latrinam eo. Vade igitur, (*dixit.*)
Deinde ille quidem terere coepit cedrides, (*fructus cedri,*) anethum, salviam,
Ego vero cum perfudissem cardinem aqua,
Egressa sum ad moechum: deinde subagitata fui,
Juxta (*Apollinem*) Agyieum, (i. e. *columnam Apollinis, in viis erectam*) firmiter retinens laurum.
Haec nunquam vidit Euripides,
Neque, quomodo a servis & mulionibus
Permolamur, si alios non habeamus, dicit.
Neque quod, cum maxime ab aliquo subagitatae fuerimus,
Nocte usque ad mane allia mandimus;
Ut olfaciens vir, a muro (*ab excubiis*) domum ingressus,
Nihil mali facere nos suspicetur. Haec, (*ut*) vides,
Nunquam dixit. Si autem Phaedram probris maledictisque vexat,
Quid hoc ad nos? Neque hoc dixit unquam,
Quod foemina aliqua, ostendens viro encyclum
Ad lucem, quale esset, obtectum
Moechum emiserit; non, inquam, hoc dixit.
Aliam vero ego novi, quae dicebat se parturire foemina
Per decem dies, donec emisset infantem:
Et vir (*interea*) obibat urbem, medicamenta accelerando partui emens.
Intro tulit autem anus in olla infantem,
Ne clamaret, ore favis obturato.
Deinde ut innuit capite anus ferens (*infantem,*) illico clamat (*uxor,*)
Abi, abi: jam enim, vir, mihi videor
Paritura: jam ventrem inferiorem ollae (*infans*) calcibus percussit.
Et hic quidem laetus propere abiit: illa autem extraxit
Ex ore infantis (*favos;*) qui illico clamare coepit.
Deinde scelesta anus, quae attulerat infantem,

Ac-

dere, unus ex convivis inquit: ὦ ἄνδρες, ὁ Νικήρατος κρομμύων ὄζων ἐπιθυμεῖ οἴκαδε ἐλθεῖν, ἵνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστεύῃ, μὴ διανοηθῆναι μηδένα ἂν φιλῆσαι αὐτόν· *O Amici, Niceratus cepas olens cupit domum ire, ut uxor ejus credat neminem induxisse animum ad osculandum ipsum.* Oportet enim & viros cautiores esse, ne puellas enecent osculis olidis. Quare Horatius merito hujuscemodi mala imprecetur Mecoenati, si is velit *allium* comedere: *At si quid unquam tale concupiveris, Jocose Mecoenas, precor, Manum puella Suavio opponat tuo, extrema & in sponda cubet.*

vs. 504. Φαίδραν] Vide in Ranis vs. 1069.

vs. 507. Πρὸς αὐγάς] „ Id est. *Ad Solem*, vel *ad Lu-* „ *cem.* Phrasis est optimis Scriptoribus usitata. Eurip. „ Hecuba vs. 1154. — ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέ- „ πλους· *Ad lucem hos peplos spectantes.* Jamblichus Pro- „ trept. c. VIII. εἰ διαβλέψειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπινον βίον· „ *Si vitam humanam ad lucem (i. e. penitius) introspexe-* „ *rit.* Quae enim soli ostenduntur, clarius & melius „ visu discerni possunt. Longinus C. III. 4. πρὸς αὐγὰς „ ἀνακυπτεῖ. *Kusterus.*"

vs. 509. Ἔτικτεν] Haec alienum infantem sibi subdidit. De qua re & supra vs. 414. Ut Polybi uxor apud Euripidem in Phoenissis vs. 30.

vs. 513. Κηρίῳ βεβυσμένον] Callimachus Hymno I. vs. 49.

vs. 516. Τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας] „ Praeter expectatio- „ nem χύτρας pro μήτρας. Ex Not. Kust.

Θοῦ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει·
Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὔτ' ἔκμαγμα σόν·
Τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στριβλὸν, ὥσπερ κύτταρον.
Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν
Ἡμεῖς γε. κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
Οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.
ΧΟΡ. Τουτὶ μέν τι θαυμαστὸν,
Ὁπόθεν ηὑρέθη τὸ χρῆμα,
Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα
Τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
Κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
Οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ,
Τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
Παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
Ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
Οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.
ΓΥΝ. Οὔτοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
Ταύτην ἐᾶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
Ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς
Αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι,
Ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
Γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
ΜΝ. Μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης
Παρρησίας, κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν αὐταί,
Εἶτ' εἶπον ἃ 'γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
Διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
ΓΥΝ. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας

Ὑπὲρ

vs. 521. Αὔτ' ἔκμαγμα σόν] Priores Edit. ἔκμαγμα, male propter versum; ἔκμαγμα nititur auctoritate Grammaticorum veterum, qui hunc locum citant. Vide Suidam v. Λέων & πόσθιον. Pollucem Lib. IX. Sect. 131. Eustath. ad Odyss. Τ. p. 1857. Edit. Rom. Ex Notis Kusteri.

vs. 534. Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη] Proverbiale est, & eveniunt inexpectata. Ovidius: *Omnia jam fient, fieri quae posse negabam.* Machon in Jambis apud Athenaeum p. 246. Νῦν πάντα, φησί, γίνετ'. ἡ μὲν οὐ κύει, Ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν· *Nunc omnia, inquit, fiunt; illa enim non concipit: hic vero in alvo quotidie concipit.* Dixit autem hoc Machon in Vetulam & Parasitum, cum daret illa huic cibos, & hic cum ea concumberet. Xenophon Exped. Cyri Lib. VII. ἀλλὰ πάντα μὲν, ὡς ἔοικεν, ἄνθρωπον ὄντα, προσδοκᾶν δεῖ, ὁπότε καὶ ἐγὼ νῦν ὑφ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω, ἐν ᾧ πλείστην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος. *Verum, omnia hominem exspectare oportet, quando & ego nunc a vobis in accusor, in quo mihi ipsi videor esse conscius, me maximam curam*

Accurrit ore ridenti ad virum, dicens,
Leo, leo tibi natus est, expressa tui imago;
Et cum caetera omnia, tum etiam mentula
Tuae similis, tortuosa instar nucamenti pinei.
Annon haec facimus mala, per Dianam,
Nos? & tamen Euripidi irascimur,
A quo non passae sumus plus, (*a quo non plura nobis exprobrata fuerunt mala,*) quam fecimus.
Chor. Hoc utique mirum,
Unde inventa sit res ista, (*unde prodierit mulier ista,*)
Et quaenam educaverit regio
Hanc audacem (*confidentem*) adeo.
Haec enim dicere improbam
Aperte adeo & imprudenter
Non existimabam inter nos ne ausuram quidem fuisse unquam.
Sed omnia nunc evenire queant:
Et proverbium laudo
Vetus illud: Sub lapide enim
Omni ne (*latens forte*) mordeat orator, cavere oportet.
Enimvero impudentibus natura mulieribus
Nihil pejus est ad omnia, praeter mulieres.
Mul. Haud sane, per Agraulam, (*Dianam Agrestem,*) mulieres, sapitis.
Sed vel fascinatae estis, vel malum aliquod magnum passae estis aliud,
Si hanc sinitis pestem talibus injuriis afficere
Nos omnes. Quare si quae est (*vestrum, quae hanc ulcisci velit; bene est:*) sin secus, [nos
Ipsae, & pedissequae, cinere alicunde sumpto,
Hujus depilabimus vulvam, ut discat,
Mulier cum sit, mulieres non vituperare in posterum.
Mn. Ne, quaeso, vulvam, ô mulieres. Si enim, cum esset
Libertas dicendi, & liceret verba facere omnibus nobis, quae adsumus,
Tunc dixi, quae noveram ad Euripidem excusandum facere merito;
Propterea vulsione pilorum me oportet poenam dare vobis?
Mul. Annon vero te poenas date oporteat? quae sola ausa es

Viri

curam vobis impendisse.

vs. 536. Ὑπὸ λίθῳ γὰρ παντὶ &c.] Hoc proverbium recensetur ab Athenaeo inter Scolia, quae erant carmina in conviviis cantari solita, p. 695. — plenius hoc modo: ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται. φράζευ μή σε βάλῃ, τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Sub quovis lapide scorpius, o amice, occultatur. Cave, ne te feriat: occulta enim dolus comitatur.*

vs. 537. μὴ δάκῃ ῥήτωρ] Praeter expectationem pro σκορπίος dixit ῥήτωρ. Sic etiam συκοφάντου δῆγμα dixit in Pluto vs. 836.

vs. 543. Εἰ μὲν οὖν τις ἐστιν] Ellipsis quam recte supplet *Kusterus*. Vide ad Plutum vs. 463.

vs. 544. Τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι] Ad vulsuram utuntur cinere, ut pili firmius prehendi possint; in Nubibus vs. 1082. ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ.

vs. 545. Ταύτης ἀποτιλοῦμεν τὸν χοῖρον] In Ecclesiaz. vs. 722. τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

Ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντιποιεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν,
Ἐξεπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
Ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
Οὐπώποτ' ἐποίησεν, ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
ΜΝ. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν αἰτίαν. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
Τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.
ΓΥΝ. Ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
Ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. ΜΝ. Καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
Εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ', ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον' εἴπω.
ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝ. Μὰ Δία οὐδὲ τὴν μυριοστὴν μοῖραν, ὧν ποιοῦμεν.
Ἐπεὶ τάδ' οὐχ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
Ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. ΓΥΝ. Ἐπιτριβείης.
ΜΝ. Ὥς τ' αὖ τὰ κρέα 'ξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
Ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν. ΓΥΝ. Τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς.
ΜΝ. Οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεπέδησεν,
Οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν·
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ'. ΓΥΝ. Ἐξόλοιο.
ΜΝ. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥΝ. Ταυτὶ δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν;
ΜΝ. Οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν, εἶτα σαυτῇ
Τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ΓΥΝ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
Ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. Οὐδὲ μὰ Δία σύγ' ἅψει.
ΓΥΝ. Καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ Καὶ μὴν ἰδού. ΓΥΝ. Λαβὲ θοιμάτιον, Φιλίστη.
ΜΝ. Πρόσθες μόνον, κἀγώ σε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν. ΓΥΝ. Τί δράσεις;
ΜΝ. Τὸν σησαμοῦνθ', ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.
ΧΟΡ. Παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
Ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
Σιγᾶθ' ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ', ἅττα λέξει.

vs. 553. Ἐξεπίτηδες] Scribe ἐπίτηδες, ne syllaba in versu redundet. *Kusterus.*

vs. 554. Μελανίππας Φαίδρας τε] In Ranis vs. 1069. ubi Aeschylus dicit ad Euripidem, se non tales fecisse Fabulas, quales Euripides: ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενοβοίας.

vs. 557. Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας] Id est, πόρνας. Vide Not. praec.

vs. 564. Τὸν σῖτον] Forte legendum οἶνον, ut vult *Kusterus.*

vs. 565. Αὖ τὰ] Ita Editio Farrei & Brub. & ita volebat Kusterus: vulgo male αὐτά.

Ibid. Τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων] In Acharn. 146. ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.

vs. 566. Ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν] Subauditur ἐξηνεγκεῖν aut κλέψαι. In Pace vs. 1152. εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτὰν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας. In Vespis vs. 362. γαλῆν κρέα κλέψασαν.

Viri caufam defendere, qui nos multis malis affecit,
Dum de induftria excogitat argumenta (*fabularum,*) ficubi foemina mala
Exftitit; Melanippas faciens, & Phaedras: de Penelope vero
Nunquam fecit drama, quod foemina cafta effe videretur.
MN. Atqui novi caufam (*hujus rei.*) Ne unam enim quidem dixeris
Hujus aetatis mulierum Penelopen; Phaedras vero omnes omnino.
MUL. Audite, mulieres, quid dixerit improba
De nobis omnibus rurfus. MN. Atqui, per Jovem, nondum
Dixi omnia, quorum fum confcia. Quare, fi vultis, plura dicam.
MUL. Sed non poffis plura (*dicere.*) Quaecunque enim noveras, effudifti omnia.
MN. Per Jovem, ne decies millefimam quidem partem eorum, quae facimus.
Nam hoc non dixi, ut vides, quod ftrigilibus fumptis,
Poftea per fiphonem attrahimus cibum. MUL. Male pereas.
MN. Et quod carnes ex Apaturiis lenis dantes,
Deinde felem dicimus (*eas abftuliffe.*) MUL. Miferam me, nugaris.
MN. Neque ut virum fecuri foemina percufferit,
Dixi: neque, ut philtris alia virum ad infaniam adegerit:
Neque ut fub folio balneatorio defoderit aliquando. MUL. Intereas.
MN. Acharnica patrem. MUL. Haeccine ferant aures noftrae?
MN. Neque ut tu, cum ancilla peperiffet mafculum, poftea tibi ipfi,
Eum fuppofuifti; tuam vero filiolam tradidifti illi.
MUL. Haud fane, per Deas, tu impune haec dixeris:
Sed evellam tibi pilos. MN. At, per Jovem, tu ne attinges quidem me.
MUL. At ecce! MN. Ecce contra. MUL. Accipe pallium Philifta.
MN. Perge modo: & ego te per Dianam. MUL. Quid facies?
MN. Sefaminam placentam, quam devorafti, hanc faciam, ut caces.
CHOR. Finem facite maledicendi: nam mulier quaedam
Feftinans ad nos accurrit. Quare, antequam ad nos accedat,
Tacete, ut fedate audiamus, quae dictura eft.

vf. 571. & 572. Τὸν δοῦλον τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ τοῦθ' ὑπεβάλου] Euripides in Alcestide vf. 638. Οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη Μήτηρ μ' ἔτικτε. δουλίου δ' ἀφ' αἵματος Μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα· *Neque illa, quae dicitur me peperiffe & vocatur mater, me peperit: fed a fervili fanguine fuppofitus fum clanculum uberibus tuae conjugis.*
vf. 574. Ἐκτίλω] Suidas in v. τὰς τρίχας ἐκτίλω. In Lyfistrata utitur in eadem re pro ἐκτίλλειν, verbo ἐκκοκκίζειν. vf. 449. ἐκκοκκιῶ σου τὰς τρίχας.

vf. 577. Τὴν σησαμῆν, ἣν κατέφαγες, ταύτην χεσεῖν ποιήσω] Eupolis in Κόλαξιν, i. e. in *Adulatoribus*, apud Athenaeum p. 646. ὃς Χάριτας μὲν ὀμιχεῖ, κοχλιοβολεῖ δὲ ..., ΣΗΣΑΜΙΔΑΣ δὲ ΧΕΖΕΙ, μῆλα δὲ χρέμπτεται· *Qui Gratias mejit, cujus inceffus placet ut collabides placentas, qui Sefaminas turundas cacat, qui mala excreat.* Sed hic de ineptis affentationibus fermo eft; Nofter autem nihil aliud vult dicere quam Ἐπιχεσεῖ πατούμενος, ut eft in Lyfiftr. vf. 441.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΚΛ. Φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου·
Ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.
Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
Ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
Ἥκω φράσων τοῦτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
Σκοπῆτε, καὶ τηρῆτε, καὶ μὴ προσπέσῃ
Ἡμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ΧΟΡ. Τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
Ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
ΚΛ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
Αὑτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
ΧΟΡ. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΚΛ. Ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
Ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
ΧΟΡ. Καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
ΚΛ. Ἀφεῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλλ' Εὐριπίδης,
Καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
ΜΝ. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
Ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
Οὐκ οἴομ' ἔγωγ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.
ΚΛ. Ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
Εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων.
ΧΟΡ. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
Ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν ὅπου
Λέληθεν ὑμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
Καὶ σὺ συνεξεύρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
Ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
ΚΛ. Φέρ' ἴδω, τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝ. Ποῖ τις τρέψεται;

ΚΛ.

vs. 581. ΚΛ.] Clisthenem hunc accedentem videns Chorus dicebat vs. 578. mulierem venire; nempe notat eum tanquam delicatulum & comtum & barbam radere solitum. Sic in *Nubibus*, ubi dicitur nubes [illegible] formam quam viderint, vs. 354. καὶ νῦν γοῦν Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες. Venit autem iste tanquam proditor Mnesilochi.

vs. 582. Ταῖς γνάθοις] Mox ad eum: τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

vs. 589. Τί δ' ἐστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν] [illegible] vs. 1295. τί δ' ἐστι, ὦ παῖ. παῖδα γὰρ, [illegible] καλεῖν δίκαιος, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ· sed ibi παῖς est servus. vs. 590.

CLISTHENES, CHORUS, MULIER, MNESILOCHUS, ALIA MULIER.

CL. Charae mulieres, cognatae moribus meis:
Me quidem amicum esse vobis, satis ostendunt malae hae (*rasae*)
Insano enim mulierum amore teneor, vobisque patrocinor semper:
Et nunc cum audierim de vobis rem magni momenti,
De qua paulo ante in foro sermo erat,
Venio dicturus hoc, nuntiaturusque vobis, ut
Videatis, & caveatis, ne accidat
Nobis incautis malum grave & magnum.
CHOR. Quid est, ô puer! puerum enim te convenit vocare,
Quoad malas adeo laeves habes.
CL. Euripidem ajunt affinem quendam
Suum, senem, huc misisse hodie.
CHOR. Ad quid faciendum, aut cujus consilii causa?
CL. Ut, quid consilii caperetis, & facturae essetis,
Ille esset sermonum (*vestrorum*) explorator.
CHOR. At quomodo fefellit (*nos*) mulieribus immixtus vir?
CL. Pilos ipsi adussit & evulsit Euripides,
Et quod ad reliqua omnia adtinet, ut mulierem adornavit.
MN. Creditisne isti haec? Quis enim vir adeo
Stultus sit, ut pilos sibi evelli patiatur?
Haud equidem crediderim, ô venerandae Deae.
CL. Nugaris; non enim venissem nuntiaturus,
Nisi audivissem haec ex illis, qui rem certo sciunt.
CHOR. Rei sane indignae nuntius ad nos affertur.
Quare, mulieres, non cunctari oportet,
Sed circumspicere virum, & quaerere, ubi
Clam ingressus inter nos delitescat.
Et tu nobiscum eum deprehendere stude, ut gratiam
Hanc & illam a nobis ineas, ô amice.
CL. Age videam, quaenam es prima tu? MN. Quo me vertam?

CL.

vs. 590. Τὰς γνάθους λείας ἔχεις] In Equitibus vs. 1367. οὐδ' ἀγένειος γ' ἀγοράσει οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. ubi alter: ποῖ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει, καὶ Στράτων;

vs. 603. Εἰ μὴ πεπυσμένος] Scribendum εἰ μὴ 'πεπύσμην.

vs. 605. [illegible]] Occurrit apud Aeschylum in Prometheo 53 & 528. & apud Herodotum in Clione, ubi de Orestis sepulcro.

vs. 609. Προξενεῖ] Quia ipse dicebat προξενῶ ὑμῶν vs. 583.

vs. 610. Ποῖ τις τρέψεται;] Hoc apud se dicit.

ΚΛ. Ζητητέα γάρ ἐστί. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ!
ΓΥΝ. Ἔμ', ἥτις, ἤρου; Κλεωνύμη γυνή.
ΚΛ. Γιγνώσκεθ' ὑμεῖς, ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή.
ΧΟΡ. Γιγνώσκομεν δῆτ'· ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
ΚΛ. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
Ἔχουσα; ΓΥΝ. Τίτθη νὴ Δί' ἐμή. ΜΝ. Διοίχομαι.
ΚΛ. Αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
ΜΝ. Ἔασον οὐρῆσαί μ'. ΚΛ. Ἀναίσχυντός εἶ.
Σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
ΧΟΡ. Ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.
Μόνην γὰρ αὐτήν, ὦ 'νερ, οὐ γιγνώσκομεν.
ΚΛ. Πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. Νὴ Δί', ὦ μέλε·
Στραγγουριῶ γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
ΚΛ. Τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
ΜΝ. Τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛ. Εἰπέ μοι,
Τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; ΜΝ. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
Τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
ΚΛ. Τὸν δεῖνα ποῖον; ἔσθ' ὁ δεῖν' ὃς καί ποτε;
ΜΝ. Τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα. ΚΛ. Ληρεῖν μοι δοκεῖς.
Ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝ. Νὴ Δία.
ΚΛ. Ὅσ' ἔτη γε; καὶ τίς σοὔστι συσκηνήτρια;
ΜΝ. Ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. ΚΛ. Οἴμοι τάλας, οὐδὲν λέγεις.
ΓΥΝ. Ἄπελθ'· ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
Ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι. σὺ δ' ἀπόστηθί μοι
Ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι,
Ὅ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο;
Φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν; ΜΝ. Ἐπίνομεν.
ΓΥΝ. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝ. Προὐπίνομεν.
ΓΥΝ. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δὲ τρίτον;
ΜΝ. Σκάφιον ξένη μ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
ΓΥΝ. Οὐδὲν λέγεις· δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες,
Ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ, ὃν λέγεις. ΚΛ. Τί οὖν ποιῶ;

ΓΥΝ.

vs. 612. Ἔμ' ἥτις] „Sic recte Edit. Parif. At quaedam Editt. male, ἐμ' εἴτις. Ceterum ad versum supplendum inserenda est particula γε post ἔμ'. Kusterus." Etiam Edit. Farrei habet ἐμ' ἥτις.

vs. 616. Διοίχομαι] Haec dicit avertens se ab actoribus ceteris.

vs. 618. Ἀναίσχυντος εἶ] Ed. Brubachii ἀναίσχυντος μὲν εἶ & sic versus ubi constat.

Ibid. Ἀναίσχυντος εἶ] „Scribe versus supplendi gratia ἀναίσχυντός τις εἶ. Sic enim Attici loqui solent, & eleganter apud eos particula τὶς interdum redundat. Sic infra in hac ipsa fabula vs. 759. φιλότεκνός τις εἶ φύσει. Kusterus."

vs. 624. Τί καρδαμίζεις] Finxit hoc verbum a proximo κάρδαμα. Sic in Vespis vs. 649. cum alter dixisset: ὦ πάτερ, alter inquit: παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.

vs. 627. Ἐκ Κοθωκιδῶν] A pago sive Populo Attico. Aeschines Orator etiam erat Κοθωκίδης.

vs. 634. Σὺ δὲ] Ad Clisthenem.

vs. 635. Ἵνα, μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ] Infra vs. 1161. ἄνδρας

Cl. Excutiendae enim estis. Mn. Me miserum!
Mul. Mene, quae sim, rogasti? Cleonymi uxor.
Cl. Scitisne vos, quaenam sit haec foemina?
Chor. Novimus omnino: sed alias explora.
Cl. Haec vero quaenam est, quae infantem
Habet? Mul. Nutrix, per Jovem, mea. Mn. Pereo.
Cl. Heus tu, quo abis? Mane hic. Quid isthuc mali.
Mn. Sine mingere me. Cl. Impudens utique es.
Tu igitur fac hoc: expectabo enim hic.
Chor. Expecta quaeso, & observa eam diligenter:
Solam enim illam, ô vir, non novimus.
Cl. Diu sane mingis. Mn. Nimirum, ô miselle,
Stranguria laboro. Heri enim edi nasturtium.
Cl. Quid de nasturtio garris? quin vade huc ad me.
Mn. Quid quaeso me trahis aegrotantem? Cl. Dic mihi,
Quisnam est maritus tibi? Mn. De marito meo percontaris?
Nostine aliquem Cothocidensem?
Cl. Quis est ille aliquis? estne ille aliquis, qui & aliquando?
Mn. Aliquis, filius alicujus. Cl. Nugari mihi videris.
Venistine huc (*ad hoc concilium*) jam ante quoque? Mn. Sic sane.
Cl. Quot sunt anni? & quaenam est tua contubernalis?
Mn. Illa nescio quae, mihi (*est contubernalis.*) Cl. Heu me miserum, nihil dicis.
Mul. Abi nunc: ego enim examinabo hanc probe
Ex sacris superioris anni. Tu vero hinc abscede,
Ne audias, qui vir es. At tu, dic mihi,
Quid primum a nobis sacrorum peractum fuit?
Agedum, quid primum erat? Mn. Bibebamus.
Mul. Quid vero post hoc secundum? Mn. Propinabamus.
Mul. Haec quidem audivisti ex aliquo. Quid vero tertium?
Scaphium peregrina mulier a me petiit: non enim aderat matula.
Mul. Nugaris. Huc veni, huc, Clisthenes:
Hic enim est vir iste, quem dicis. Cl. Quid igitur faciam?

Mul.

[illegible]

vs. 636. Ὅ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο] In Vespis vs. 837. ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατιφαίνετο.

vs. 637. Φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν] Ita solent qui in memoriam sibi aliquid revocare volunt. Sic in Nubibus vs. 787. qui sic interrogabatur: τί δαί γε πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε, dicit: φέρ' ἴδω, τί μέν τοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

Ibid. Ἐπίνομεν] In bibacitatem mulierum. Facit hunc divinare, quodnam fuerit primum illud mysterium, nec deinde negant mulieres.

vs. 640. Σκάφιον ξένη] „Pollux Lib. X. cap. IX. similem, vel potius eundem versum ex Aristophanis Polyido adducit: Σκάφιον Ξενύλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς. „Unde Bisetus suspicatur ex Polluce forte in hoc loco pro ξένη μ' scribendum esse Ξένυλλα, ut Xenylla „sit nomen proprium foeminae cujusdam: quod non „displicet. *Kusterus.*

vs. 641. Οὐδὲν λέγεις] Ita & in Nubibus vs 782. & alibi.

ΓΥΝ. Ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
ΜΝ. Κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
ΓΥΝ. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦ 'ναίσχυντε σύ.
Ὡς καὶ σθεναρά τις φαίνεται, καὶ καρτερά.
Καὶ νὴ Δία τιτθούς γ', ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει.
ΜΝ. Στεῖφρη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
ΓΥΝ. Νῦν· τότε δὴ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
Ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
ΜΝ. Τοδὶ δή. ΓΥΝ. Ἔκυψε καὶ μάλ' εὔχρων, ὦ τάλαν.
ΚΛ. Καὶ ποῦ 'στι; ΓΥΝ. Αὖθις εἰς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
ΚΛ. Οὐκ ἔγε ταυθί; ΓΥΝ. Ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.
ΚΛ. (Ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ', ἄνω τε, καὶ κάτω)
Τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥΝ. Ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ,
Εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
ΓΥΝ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν; τουτονὶ φυλάττετε
Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμᾶς τοίνυν ἐπὶ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρή,
Ξυζωσαμένας τ' εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας,
Ζητεῖν εἴπου κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
Τὴν Πύκνα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνάς, καὶ τὰς διόδους ἀθρῆσαι.

vf. 645. Στρόφιον] „ Id est, fascia qua mulieres papillas vincire solent. Catullus in Epithal. Thetid. vf. 65. — Strophio luctantes vincta papillas." Ex Notis Kusteri. Ceterum in hoc Catulli loco scribendum puto *lactantes*. Aristaenetus Epist. 1. ὡς καλαμοῦντι [illegible] *Quanto lactamine strophium impellant fervientes papillae.*

vf. 654. Ἰσθμόν τιν' ἔχεις ἄνθρωπ'] „ Versum hunc Comico nostro ex Suida v. Ἰσθμός restituendum esse „ primus vidit & monuit Butetus. Priores enim Edit. „ eum non agnoscunt: unde uncis eum inclusimus." Ex Notis Kusteri.

vf. 655. Τῶν Κορινθίων] Subauditur τὰς ναῦς, ut ex Suida apparet. Quia nimirum Corinthii navigia saepe

per

HMI.

Mul. Exue illum: nihil enim ſani dicit.
Mn. Itane exuetis me, novem liberorum matrem?
Mul. Solve cito ſtrophium, (*cingulum*,) impudentiſſima.
Quam firmis & validis membris praedita apparet, & robuſta?
Nec, per Jovem, mammas, uti nos, habet.
Mn. Sterilis nimirum ſum, nec unquam gravida fui.
Mul. Nunc (*hoc dicis:*) paulo ante vero mater eras liberorum novem.
Sta erectus. Quo veretrum trudis deorſum?
Mn. Ecce hoc. Mul. Prominuit paululum, (*Glandem paululum retectam vidi*,) & coloris eſt admodum ſani.
Cl. At ubi eſt? Mul. Rurſus in anteriorem partem abit.
Cl. Eſtne hic? Mul. (*Non:*) ſed huc rediit.
Cl. (Iſthmum quendam habes, homo; ſurſumque & deorſum)
Penem trahis retrahisque, frequentius quam Corinthii.
Mul. Nimirum ſceleſtus ille propter hanc cauſam pro Euripide; (*Euripidis defendendi gratia*)
Nobis maledixit. Mn. Me miſerum!
In quas memet conjeci moleſtias.
Mul. Age vero, quid faciemus? Hunc cuſtodite
Bene, ne fuga hinc elabatur:
Ego vero iſta Prytanibus nuntiabo.

Chorus.

Nos igitur deinceps lampades jam accendere oportet,
Succinctasque bene & viriliter, veſtiumque exutas,
Quaerere, an forte & alius vir (*clam*) ingreſſus ſit; & obire
Pnycem totam, tentoriaque & vias perluſtrare.

per Iſthmum traherent & retraherent ex uno mari in alterum; ex Ionio in [illegible], & ex Aegeo in Ionium; ne cogerentur Peloponnesum circumnavigare.
vſ. 658. [illegible] [illegible] Kuſterus. Infra vſ. 774. καί μ' [illegible] ἐς τοιαῦτ πράγματα. ubi vide Notam.
vſ. 663. Εὖ καὶ [illegible]] In Veſpis vſ. 438. εὖ καὶ [illegible]
vſ. 665. Πνύκα] In Edd. Farrel, & Boubachii. Nuper [illegible] de quo vide ibi Notas. Nos perpetuum [illegible] Editionum in antecedentibus eti in animadversa [illegible].
[illegible]] Metri ſupplendi gratia ſcribo, [illegible].

ΗΜΙΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
Μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
Ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
Εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάν-
τ', εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
Πανταχῇ διάρριψον ὄμμα,
Καὶ τὰ τῇδε, καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
Ἢν γὰρ μὴ λάθῃ, δράσας ἀνόσια,
Δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
Παράδειγμ' ὕβρεως, ἀδίκων τ' ἔργων,
Ἀθέων τε τρόπων·
Φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
Δείξει τ' ἤδη
Πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας,
Δικαίως τ' ἐφέποντας
Ὅσια, καὶ νόμιμα μηδομένους
Ποιεῖν ὅτι καλῶς ἔχει.
Κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
Αὐτῶν ὅτ' ἂν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
Μανίαις φλέγων,
Λύσσῃ παράκοπος,
Εἴ τι δρῴη, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
Ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
Ὅτι τὰ παράνομα, τά τ' ἀνόσια θεὸς
Ἀποτίνεται,
Παραχρῆμά τε γίνεται.

ΧΟΡ.

vs. 667. Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ] Versum hunc numeris suis restitui, qui in plerisque Editt. turbatus sic legitur. Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ. *Kusterus.*

vs. 668. Ὡς ὁ καιρὸς] Ita editio Farrei cum Attic. ὁ. aliae Editt. male omittunt; & addendum vidit Kusterus, propter metrum. Sic in Pluto vs. 255.

vs. 672. Πανταχῇ διάρριψον ὄμμα] Euripides in Iph. Taurica vs. 68. ὁρῶ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων· *Video, speculorque, convertens oculos in omnes partes.* Vid. Not. seq.

Ibid. & 673. Πανταχῇ διάρ. ὄμμα καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο — ἀνασκόπει] Euripides in Phoenissis vs. 272. Ὡς οὖν' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον, Κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ· *Quapropter circumferendi sunt undique oculi, Huc & illuc, nequis sit dolus.*

vs. 673. Καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο] In Avibus vs. 425. καὶ τὸ τῇδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ τὸ δεῦρο.

vs. 688. Παράκοπος] Eurip. in Bacchis vs. 32. τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὤιστρησ' ἐγὼ μανίαις, ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν· *Quamobrem eas ex aedibus oestro percitas*

SEMICHORUS MULIERUM.

Eia, primum quidem oportet levem efferre pedem,
Et circumſpicere quaquaverſum ſilentio: minime vero oportet
Morari: nam tempus non eſt cunctandi amplius;
Sed primo quoque tempore oportet curſu quam citiſſime obire (*omnia.*)
Eia igitur, inveſtiga, & ſcrutare celeriter cuncta,
An quis in locis (*noſtris*) inſidiator alius forte deliteſcat.
Quaquaverſum circumfer oculos,
Et tam ab illa, quam ab hac parte omnia diſpice accurate.
Si enim non latuerint facinora ejus impia,
Non ſolum dabit poenas, ſed praeterea etiam
Aliis omnibus erit
Exemplum (*vindicatae*) injuriae, injuſtorumque facinorum,
Et impiorum morum:
Dicetque eſſe Deos manifeſto;
Documentoque erit in poſterum
Omnibus hominibus, colere Deos,
Qui juſte (*omnia*) gubernant,
Piaque & juſta ſi animum inducamus
Facere, id bonum eſſe.
Et niſi faciant haec, talia (*illis,*) erunt; (*talis ipſis poena parata eſt;*)
Illorum ſi quis deprehenſus fuerit in nefario facinore,
Furore ardens,
Rabieque agitatus;
Si (*inquam*) quid fecerit, omnibus manifeſto apparebit
Foeminis & mortalibus,
Injuſta & impia facinora Deum
Ulciſci;
Idque confeſtim fieri.

CHOR.

ac furore fugere coegi, mentem autem nunc habitant delirae mentibus. Aeſchylus in Agamemnone vſ. 487. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος; *Quis ita eſt ſtolidus vel mente laeſus?* Apud eundem in Eumen. vſ. 330 per Synonymiam: παράκοπα, παραφορὰ, φρενοδαλής· *Delirium, inſania, amentia.* Et παρακόπτοντες *inſanientes* ut in Hippocr. Epiſt. 12. initio: ὁ παρακεκομμένος Δημόκριτος. Sic παρακόπτειν apud Noſtrum in Pluto vſ. 500. & in Pace vſ. 8[illegible]

vſ. 691. & 692. Παράνομα, τά τ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνεται, παραχρῆμά τε] In hanc ſententiam Euripides in Bacchis, qui quod non dicit cito, ſed tarde puniri impios: ὁρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως πιστόν τι τὸ θεῖον σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν τούς τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας, σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ· *Venit lente, ſed tamen certum divinum robur (ac potens vindicta) Punitque homines impietatem colentes, & non Deos honore afficientes, inſana correptos opinione.*

vſ. 693. Τίνεται] Editio Farrei τίνεται. quod magis placet.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
Οὐχ ὁρῶμεν γ' οὖν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΓΥΝ. Α Α, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος οὐ μενεῖς;
Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
Ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
ΜΝ. Κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
Ἢν μή μ' ἀφεῖτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
Πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
Καθαιματώσει βωμόν. ΓΥΝ. Ὦ τάλαιν' ἐγώ.
Γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
Στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἀλλὰ τοῦ μόνου
Τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
ΧΟΡ. Ἔα. ἔα.
Ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί δὲ δέρκομαι
Νεοχμὸν αὖ τέρας.
Ὡς ἅπαντ' ἐπὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
Οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ φίλαι τόδε.
ΜΝ Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
ΧΟΡ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
ΓΥΝ. Δεινὰ δῆτ', ὅτι γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
ΧΟΡ. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτι
Τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;
ΜΝ. Κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
ΓΥΝ. Ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' ὅθεν ἥκεις,
Φαύλως τ' ἀποδρὰς, οὐ λέξεις
Οἷον δράσας διέδυς ἔργον·

Λήψει

vs. 696. Ἆ ἆ] Editio Farrei Ἔα. Idque extra versum, nec in eadem linea. Ceterum si pro ἆ ἆ, ποῖ &c. legas ἆ, ποῖ, metrum recte se habebit. Aut si ἆ ἆ extra versum legas, & gemines ποῖ ποῖ, ut Scaliger volebat.

vs. 697. Καὶ τὸ παιδίον ἐξαρπάσας] Mnesilochus cum videret se in magno periculo esse, rapit a muliere quadam infantem (infantem enim esse putabat) & cum eo ad aram confugit; ut quasi obsidem habeat, atque, si mulieres ipsum velint occidere, eas ab incepto deterreat, tanquam prius infantem occisurus. Imitatur autem Comicus Euripidem in Andromacha; sed oeconomiam invertit; nam ibi Andromacha, quam Hermione & Menelaus volebant occidere, ad aram confugit, ut ibi facta tectaque esset: Menelaus autem, ut eam cogat inde discedere, absconditum alicubi filiolum ejus comprehendit, & occisurum minatur, ni mater aram deserat. Simile quid est in Oedipo Coloneo Sophoclis, ubi, cum Creon vellet Oedipum cogere, ut rediret Thebas, comprehendit illius filias. vide ibi vs. 812. aut 852. Haec apud Tragicos seria sunt, Comicus autem in iis jocatur; ut etiam facit in *Acharnensibus*, ubi cum Carbonariorum Grex vellet occidere Dicaeopolin; iste arripit corbem carbonarium, & cum

CHOR. Sed videntur a nobis omnia perſpecta eſſe recte:
Neque enim videmus ullum alium (*virum*) inter nos latitantem.

MULIER, MNESILOCHUS, CHORUS, ALIA MULIER.

MUL. Ah, ah! quo fugis? Heus, heus tu, non manebis?
Miſeram me, miſeram! & infante
Rapto ab uberibus meis, ex conſpectu aufugit.
MN. Clama nunc: hunc enim nunquam praemanſis nutries buccellis,
Niſi me dimittatis; ſed hic ſuper femora
Percuſſus gladio hoc cruentas venas,
Sanguine imbuet aram. MUL. ô Miſeram me!
Mulieres, annon opem feretis, & multo clamore ſublato,
Statuetis (*de hoc*) tropaeum? ſed unico
Infante me ſinetis impune privarier?
CHOR. Sine, ſine.
ô Venerandae Parcae! quodnam video
Novum rurſus prodigium?
Quam omnia ſunt (*plena*) audaciae facinora hujus & impudentiae!
Quale rurſus fecit facinus! quale, inquam, amicae, hoc!
MN. Qualibus verbis veſtram incipiam (*accuſare*) nimiam inſolentiam!
CHOR. Haeccine ſunt indigna, ut nihil ſupra?
MUL. Indignum utique, quod meum mihi eripuit infantem.
CHOR. Quid ergo dicendum eſt ad haec? cum
Talia faciens frontem adeo perfricet.
MN. Needum ſane deſii.
MUL. Sed non redibis (*ſalvus*) eo, unde veniſti;
Nec facile fuga hinc elapſus, dices,
Quantum auſus facinus (*e manibus noſtris*) evaſeris:

Patie-

eum contra prius occidere vult: & ſic Grex miſeratione corbis motus, parcit Dicaeopolidi. Vide ibi ad vſ. 331.

vſ. 700. Ἢν μὴ μ' ἀφῆτε] „ Redundat in hoc verſu ſyllaba; quae tolletur, ſi ſcribas, ἢν μὴ μ' ἀφῆτ' in Modo conjunctivo, ut loquuntur. *Kuſterus*."

vſ. 704. Στήσεσθε καὶ τροπαῖον] Ita Editio Farrei. In aliis Edit. deeſt particula καί, quam proinde recte Kuſterus in ſua Editione reſtituit ex Corintho de *Dial. Att.* & Scholiaſta ad Plutum vſ. 453. ubi locus hic citatur. Ceterum idem exempla affert phraſeos ἱστάναι ſive ἵστασθαι βρέτας, ex Eurip. in Iphig. Taur. vſ. 1307. ἵστησι βρέτας. & ex eodem in Heraclidis vſ. 656. τί γὰρ βρέτας ἵστασαι; & vſ. 129. ἵστησ' ἱερά. Plura videri jubet apud Paulum Leopard. Emendat. Lib. VII. cap. 22.

vſ. 709. Ὡς ἄπαντ' ἐστί] „ Eſt verſus Trochaicus, ſed cui deeſt ſyllaba. Quare metri gratia ſcribendum erit: ὡς ἄπαντα γ' ἐστί τόλμης &c." *Kuſterus*. Sed puto ἄπαντ' ἄρ' ἐστί ſcripſiſſe Comicum; nam in Editione Farrei eſt ὡς ἄπαν γὰρ ἐστί. Parum autem intereſt.

vſ. 717. Ἀλλ' οὐ χαίρων] „ Vetuſt, ac ſi legeretur ἀλλ' οὐ χαίρων." *Kuſterus*."

Λήψει δὲ κακόν.
ΜΝ. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
ΧΟΡ. Τίς οὖν σοι, τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
Ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
ΜΝ. Μάτην λαλεῖτε· τήνδ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
ΧΟΡ. Ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
Χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
Λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα-
Μειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε.
Τάχα δέ σε μεταβαλοῦ-
σ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
Ἐπέχει τις τύχη.
Ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
Καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
Κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
ΜΝ. Ὕφαπτε, καὶ κάταιθε· σὺ τόδε τὸ Κρητικὸν
Ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
Μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
Τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
Οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
Ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
Κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν.
Ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν·
Κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.
ΓΥΝ. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
ΜΝ. Παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
Τουτὶ τεκεῖν φῄς; ΓΥΝ. Καὶ δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
Ἤνεγκον. ΜΝ. Ἤνεγκας σύ; ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝ. Τρικότυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥΝ. Τί μ' εἰργάσω;
Ἀπέδυσας, ὦ 'ναίσχυντε, μου τὸ παιδίον
Τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. Τυννοῦτο; ΓΥΝ. Μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝ. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς Χοᾶς ἢ τέτταρας;

ΓΥΝ.

vs. 728. Ἀθέοις] Impium & nefarium est violare eum, qui ad aram confugerit; hunc autem mulieres volunt comburere. Confugisse autem eum ad aram patet ex vs. 702.

vs. 733. Χρῆν σ'] Editio Farrei χρὴ σ'.

vs. 737. Σὺ τόδε τὸ Κρητικὸν] „Versus gratia scribendum est, σὺ δὲ τὸ Κρητικόν. Syllaba enim redundat. Ceterum de Veste Cretica vide quae collegit diligentissimus Meursius in Creta Cap. XII. Kusterus."

vs. 740. Ἀσκὸς] Nempe utrem vini ornatum habitu infan-

Patieris enim poenam.
Mn. Hoc quidem nunquam fiat: abominor (*enim.*)
Chor. Quis igitur te adjutum Deorum
Immortalium veniat, cum tam injusta edas facinora?
Mn. Nugamini: nam hanc ego (*puellam*) nunquam dimittam.
Ch. Sed, per Deas, (*Cererem & Proserpinam,*) haud fortasse
Laetus (*nobis*) insultabis,
Verbaque dices impia.
Nefariis enim factis vicissim
Ulciscemur, ut par est, haec (*tua facinora.*)
Fortasse autem te, conversa
Ad malum diversi generis,
Inhibebit fortuna quaedam.
Sed haec quidem accipere oportet te, & efferre ligna,
Et comburere improbum, igneque ustulare quam citissime.
Eamus ad sarmenta vitium, Mania (*ancilla:*)
Nam ego te reddam titionem hodie.
Mn. Succende, & combure. Tu vero Creticum amiculum
Exue cito, & mortis tuae, infans,
In solam ex mulieribus causam confer matrem tuam.
Quid hoc rei est? In utrem mutata est puella
Vino plenum, idque Persicas habentem.
ô Callidissimae mulieres, ô bibacissimae,
Et ex quacunque re (*quocunque vase*) excogitantes rationem bibendi.
ô Magnum cauponibus bonum, nobis autem contra malum:
Malum vero etiam vasculis & subtemini.
Mul. Admove multa sarmenta, Mania.
Mn. Admoveas licet. Tu vero responde mihi hoc:
Hunc infantem peperisse te dicis? Mul. Imo decem menses illum ego
In utero gestavi. Mn. Gestastine tu? Mul. Sic, per Dianam.
Mn. Tres cotylas capientem, vel quomodo? dic mihi. Mul. Quid mihi fecisti?
Exuisti, impudens, meum infantem vestibus,
Qui tantillus est. Mn. Tantillus? Mul. Exiguus profecto.
Mn. Quot annos vero natus est? tres congios, an quatuor?

Mul.

infantis gestaverat mulier, cujus infantem se rapuisse putabat Mnesilochus. Notatur autem lepide vinositas mulierum, ut alias saepe.

vs. 741. Περσικαί] Calceamenti muliebris genus. In Ecclesiaz. vs. 318. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.

vs. 742. Ποτίσταται] A πότης, ποτίστατος, ut a κλέπτης, κλεπτίστατος in Pluto vs. 27.

vs. 745. Καὶ τῇ κρόκῃ] „ Sensus est, ebriosas mu-„ lieres & vasa dedisse potum & male texere: ut „ monuit etiam Palmerius." *Kusterus.*

ΓΥΝ. Σχεδὸν τοσοῦτον, χ' ἔτος ἐκ τῶν Διονυσίων.
Ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥΝ. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. ΜΝ. Πάνυ γ' ἐμπίπρατε·
Αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
ΓΥΝ. Μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅτι χρῄζεις ποίει,
Ὑπέρ γε τούτου. ΜΝ. Φιλότεκνός τις εἶ φύσει;
Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥΝ. Οἴμοι τέκνον· δός μοι τὸ σφαγεῖον, Μανία,
Ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
ΜΝ. Ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
ΓΥΝ. Κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ, καὶ δυσμενής.
ΜΝ. Τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΓΥΝ. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝ. Τουτὶ λαβέ.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξηνήσατο;
ΓΥΝ. Ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
Φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη,
Τοῖσιν Πρυτάνεσιν, ἃ πεποίηχ' οὗτος, φράσω.
ΜΝ. Ἄγε δή, τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
Τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοια; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος,
Κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
Οὐ φαίνετ' οὔπω. Φέρε δή, τίν' οὖν ἄγγελον
Πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν;
Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
Γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ·

Ξύλον

vs. 754. Ἐκ τῶν Διονυσίων] Quia Bacchus, sive Liber Pater vini est.
vs. 755. Μὰ ὁ τὸν] Delendum ὁ, quod Editio Farrei non habet: & absque illo constat versus: praeterea Graeci non dicunt, μὰ ὁ τὸν Ἀπόλλω: sed aut, ἀμὰ τὸν Ἀπόλλω, aut, μὰ τὸν Ἀπόλλω ὁ.
vs. 756. Ἐμπίπρατε] Editio Farrei ἐμπιπρᾶτε. Scribe ἐμπίπρατε a πίπρημι.
vs. 759. Ὑπέρ γε τούτου] Potius vult amittere vitam quam vinum.
Ibid. Φιλότεκνος] Pro φίλοινος.
vs. 760. Ἥδ' ἀποσφαγήσεται] Euripides in Andromacha vs. 315. ὁ δ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται· *Iste autem interficietur pro tuo corpore*, id est, *pro te*. Agitur autem ibi res similis, & dixi de illo loco ad vs. 697.
vs. 762. Τό γ' αἷμα] Ita vocat vinum, quia quasi de victima sermo est. Sic in *Lysistrata*, ubi mulieres conjurantes calicem viri loco hostiae immolant, infuso vino, una dicit vs. [illegible] [illegible]
vs. 765. Τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας] More namque veteri pellis & pedes victimae sacerdotibus cedebant, ut testatur Scholiastes ad Vespas vs. 693. & ad Plutum vs. 1186. Ex Notis Kusteri.
vs. 767. Ἐξεκόρησε] A κόρη *puella*. alias ἐκκορεῖν est *verrere*, *scopis purgare*.
vs. 774. Ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα] Sic supra vs. 658. εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα; quem locum citavit & Kusterus. Pherecrates apud Stobaeum Serm. 115. [illegible] *Frustra me, qui sum hac aetate, excitasti, ut multis me negotiis involverem.* Pro ἐκκυλίειν utitur verbo [illegible] in Nubibus vs. 1458. [illegible] Contrarium τὸ ἐκκυλίσθαι apud

Ἀριστ-

MUL. Fere tot annos, & quantum temporis a Liberalibus (*proximis effluxit.*)
Sed redde eum. MN. Non, per Apollinem, hunc (*reddam.*)
MUL. Cremabimus igitur te. MN. Cremetis licet:
Haec vero jugulabitur illico.
MUL. Ne facias, obsecro te: sed me, quocunque vis, affice malo,
Pro hac (*filiola.*) MN. Amans liberorum videris esse natura.
Sed nihilominus haec jugulabitur.
MUL. Periisti, filia. Da mihi alveum, Mania,
Ut saltem sanguinem filiae meae excipiam.
MN. Suppone eum: gratificabor enim hoc unum tibi.
MUL. Male pereas: quam invidus es & malevolus!
MN. Pellis haec sacerdoti cedet.
MUL. Quid cedet sacerdoti? MN. En, accipe.
AL. MUL. Miserrima Mica, quis puella te privavit?
Quis dilectam & unicam filiolam tibi eripuit?
MUL. Improbus hic. Sed quoniam ades,
Custodi ipsum, ut assumpto comite Clisthene,
Prytanibus, quae fecit (*scelestus*) ille, indicem.
MN. Age vero, quae erit ratio expediendae salutis?
Quis conatus, quod consilium? Auctor enim (*hujus mali*,)
Et qui me conjecit in tantas molestias,
Nondum usquam apparet. Age igitur, quem nuntium
Mittam ad eum? At novi viam (*mittendi*,)
Ex (*fabula*) Palamede. Ut ille (*enim*,) palmulis remorum
(*In mare*) projectis scribam. Sed non sunt in promptu palmulae.
Unde igitur accipiam palmulas? unde?
Quid vero, si has statuas, pro palmulis,
Literis inscriptas disjecero? Melius multo (*id fuerit.*)

Lignum

Aeschylum in Prometheo vs. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τύχης· *Quo pacto evolveris ex hoc statu.*

vs. 775. Οὐ φαίνετ' ἔτι] Promiserat autem Euripides, se velle Mnesilocho opem ferre vs. 276.

vs. 777. Ἐκ τοῦ Παλαμήδους] „Locum hunc citat & „explicat Suidas v. Παλαμήδης. Tangit autem Aristo„phanes Tragoediam Euripidis, *Palamedes* inscriptam, „in qua Tragicus ille Palamedem fecerat palmulas „remorum, quibus casus suos inscripserat, in mare „projicientem, ut si forte tempestate & fluctibus ad „Patrem Nauplium deferrentur, ipsi essent Epistolae „loco. Hanc inventionem Aristophanes hic ridet." *Kusterus.*

vs. 779. Πόθεν ἂν γένοιντ' ἄν μοι πλάται] „Versui huic „integer pes deest; quem proinde Bisetus sic sup„plet: Πόθεν ἂν γένοιντ' ἄν μοι πλάται, πόθεν πλάται; vel „quod magis placet: Πόθεν ἂν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; „πόθεν ξύλα. Posset & pluribus aliis suppleri modis, „si quis conjecturis indulgere vellet." *Kusterus.*

vs. 780. Εἰ ταδὶ τ' ἀγάλματα] Ita recte Kusterus rescripsit ex Suida pro εἰ τὰ δ' αὐτὰ τ' ἀγάλματα. Editio Farrei habet εἰ τάδε τ' ἀγάλματα· bene: nisi quod τάδε esse debebat propter metrum. Ceterum impietatem hominis notat Comicus, dum eum facit statuis Deorum abuti. Sic Diagoras Melius, qui Atheus dicebatur, cum non invenisset ligna, quibus lenticulam coqueret, statuam Herculis imposuit foco; Scholiastes ad Nubes vs. 828. Διαγόρας γυμνὸν τὸν Ἡρακλέα ... εἰς τὸ ξύλον. Μέλλων ... ἐν πανδοκείῳ ..., καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, εἶπεν· ἌΓΑΛΜΑ Ἡρακλέους. Ἄγε, φησί, τρισκαίδεκατον ἆθλον ἐπιτελέσεις, καὶ ἥψησεν τὴν φακῆν· ubi illud ... non nimis placet.

Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
Ὦ χεῖρες ἐμαί,
Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.
Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
Δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς,
Κήρυκας ἐμῶν μόχθων. οἴμοι,
Τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν.
Χώρει, χώρει ὅποι αὔλακα·
Βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς
Κείνᾳ ταύτᾳ ταχέως χρή.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι·
Καί τοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
Ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
Ἔριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. Φέρε δὴ νῦν
Εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν·
Κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι·
Ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν.
Κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕροιτ' αὐτὸ θύρασιν,
Μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
Ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν, καὶ μὴ καταλαμβάνετ' ἔνδον.
Κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
Πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν·
Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
Κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
Αὖθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
Ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
Βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμὲν ὑμᾶς·
Ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ, κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον
Παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μὲν ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.

Καὶ

vs. 780. Ὀπῖαν] Editio Farrei ποίαν.

vs. 796. Εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς;] Quia toties vox κακὸν repetitur, puto alludi ad Euripidem in *Hippolyto*, ubi Hippolytus acerbe invehitur in sexum muliebrem, easque non semel κακὸν vocat: ut vs. 616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις ΚΑΚΟΝ Γυναῖκας, εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας. & vs. 624. νῦν δ' ἐς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι ΚΑΚΟΝ μέλλοντες, ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν. Τούτῳ δὲ δῆλον, ὡς γυνὴ ΚΑΚΟΝ μέγα. Προσθεὶς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ Φερνὰς, ἀπῴκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ

Lignum enim & hae ſunt; & illae erant lignum.
ô Manus meae,
Aggredi oportet rem, quae viam nobis ad ſalutem aperit.
Agite igitur, tabellarum politarum paginae,
Recipite ſtili ſulcos,
Nuntios meorum malorum. Hei mihi,
Haec litera rho mala eſt, (i. e. *male ſcripta:*)
Vade, vade, per quemcunque ſulcum;
Ite, feſtinate per omnes vias
Illuc: haec (*enim fieri*) cito oportet.

PARABASIS CHORI.

CHOR. Nos igitur nos ipſas laudemus converſae ad ſpectatores;
Quamvis nemo non muliebri generi multa mala exprobret,
Quaſi merum ſimus malum hominibus, & a nobis oriantur omnia,
Lites, rixae, ſeditio, moleſtus dolor, bellum. Sed quaeſo vos;
Si malum ſumus, quid ducitis nos uxores, ſi vere malum ſumus?
Et vetatis nos exire, (*jubetisque cavere,*) ne quae noſtrûm ex feneſtra proſpiciens deprehendatur;
Et tanto labore malum ſtudetis cuſtodire.
Quod ſi egreſſa fuerit mulier aliquo, neque inveneritis eam domi,
Inſanum in modum inſanitis, quos oportebat Diis libare, & laetari, ſi revera
Ex aedibus evaſerit vobis malum, nec illud reperiatis domi.
Et, ſi dormiamus in alienis aedibus, luſu defatigatae,
Unusquisque malum hoc quaerit, lectos circumiens:
Et, ſi ex feneſtra forte proſpexerimus, cupit (*quilibet*) malum illud ſpectare:
Et, ſi quae pudore ſuffuſa receſſerit, multo magis quisque cupit
Rurſus caput exſerens videre malum. Adeo nos manifeſto
Vobis ſumus multo meliores: idque ex examine (*experimento*) apparere poteſt.
Examen (*igitur*) inſtituimus, utri deteriores ſint: nos enim dicimus vos;
Vos vero nos. Conſideremus vero, & opponamus ſingulos ſingulis,
Comparantes faeminae & viri nomina ſingula inter ſe.
Nauſimachae ſcilicet cedit Charminus: manifeſta enim ſunt facta:

Et

ἀρχὴ ΚΑΚΟΥ. Ὁ δ' αὖ [illegible] ΚΑΚΟΝ. [illegible]

vſ. 804. & 805. Κἂν ἐκ [illegible] &c.] In Pace vſ. 980. [illegible] ΠΑΡΑΚΥΠΤΟΥΣΙ· [illegible] ἈΝΑΧΩΡΟΥΣΙ, [illegible]

vſ. 811. Ναυσιμάχῃ] „ In his verſ., & his, quae „ ſequuntur, [illegible] ſpecies, quae per „ hominum nomina res ſignificat & negotia [illegible] per „ [illegible]

Καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
Πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνῳ πολλοῦ πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
Καὶ Στρατονίκην ἡμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,
Παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν. οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
Ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγιστ' ἀφέληται,
Φορμὸν πυρῶν τ' ἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερὸν αὔτ' ἀπέδωκεν.
Ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
Ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας,
Καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
Ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
Καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς.
Καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
Χείρους ἡμῶν εἰσὶν σῴζειν.
Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
Τἀντίον, ὁ κανών, οἱ καλαθίσκοι,
Τὸ σκιάδειον·
Τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις,
Ἀπόλωλε μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
Ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ·
Πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
Ἐν ταῖς στρατιαῖς
Ἔρριπται τὸ σκιάδειον.

„ transacta; de quo ludi genere Athenaeus Lib. III. „ cap. 20. & Lib. X. cap. 22. Sub specie igitur ludentis in his vocibus tangit res civitatis: & hoc quidem loco innuit, Charminum victum fuisse naumachia ab Astyocho Lacone ad Symam [illegible] triremibus amissis, anno vicesimo belli Peloponnesiaci, hyeme. Vide Thucydidem Lib. VIII. *Ex Palmerio* "

vs. 812. *Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς*] Sic & Cleo postponitur huic Salabaccae (utrumque enim dicitur & Salabaccho & Salabaccha) in Equitibus vs. 761. ubi ipse Cleo dicit: *οἱ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀ[illegible]* [illegible] *μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν.* Hoc autem fit, non quia praeclara quaedam foemina fuerit haec Salabaccha (erat enim meretrix); sed ut opprobrium magis exaggeretur: si enim deteriores sint vili scorto, sane deterrimi sunt. Cleophontis autem mentio fit in Ranis vs. 684.

vs. 813. *Ἀριστομάχη*] Haec jam non est foemina, sed ponitur pro *ἀρίστη μάχη*, quasi nomen proprium foeminae. Intelligitur autem clarissima illa pugna Marathonia, qua Athenienses numerosissimum exercitum Persarum a Dario missum profligarunt.

vs. 814.

Ε Π Ι Ρ-

Et Cleophon deterior omnino est Salabaccha:
Cum Aristomache vero a longo jam tempore, cum illa inquam Marathonia,
Et Stratonice vestrum nemo audet pugnare.
Sed Eubulae aliquis ex superioris anni Senatoribus praestat,
Qui scilicet alteri munus Senatorium cessit. At ne ipse quidem hoc dixerit.
Sic itaque nos multo meliores viris gloriamur esse.
Neque foemina, quae ex publico aerario non minus quam quinquaginta talenta furata sit,
Bigis urbem invehitur: sed cum plurimum surripit,
Sportam tritici viro suffurata, eodem die illam reddit.
Sed nos multos horum
Ostendemus ista facientes:
Et ad haec ventri, quam nos,
Deditos magis, & grassatores,
Et scurras, & plagiarios.
Quid, quod bona paterna certe
Multo minus quam nos conservare sciunt.
Nobis enim salvum adhuc etiam nunc
Liciatorium, scapus textorius, calathisci,
Umbella.
Viris autem nostris his
Periit quidem multis scapus
Ex aedibus, cum ipsa lancea:
Multi autem alii ab humeris
In expeditionibus bellicis
Abjecerunt clypeum.

vs. 814. Στρατονίκην] Hic etiam alluditur ad etymologiam vocis, quae est a στρατὸς *exercitus*, & νίκη *victoria*: ut sub nomine proprio foeminae intelligatur *victoria*, ab *exercitu* hostili reportata, sive *victoria*, quam *exercitus* Atheniensium obtinuit.

vs. 815. Ἀλλ' Εὐβούλης] „ Εὐβούλη tanquam nomen foe„minae ponitur pro εὐβουλία, qua voce significantur „ *sana consilia.*

vs. 816. Παρέδωκ' ἑτέρῳ τὴν βουλείαν] „ Exagitat τοὺς „ βουλευτάς, Senatores anterioris anni, qui ignave sibi „ passi sunt eripi dignitatem a quadringentis Viris, & „ ob *consilii* & vigoris inopiam magistratu cesserunt, „ παραδόντας ἑτέροις τὴν βουλείαν· (nam βουλεία est ἡ „ τοῦ βουλεύειν ἀρχή. Quod factum est anno belli Pelo„ ponnesiaci vicesimo." *Ex Palmerio.*

Ibid. Οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσει] Kusterus vertit quasi esset φήσει, ut vult emendari.

vs. 818. Φεύγει] Ita Ed. Farrei. Aliae ζεύγει.

Ibid. Κατὰ πεντήκοντα] In Vespis vs. 667. καὶ ὅτου μὲν δωροδοκοῦσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα.

vs. 836. Ἔῤῥιψαν τὸ σκιάδειον] Intellige τὴν ἀσπίδα, ut dicat multos esse ῥιψάσπιδας.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ

ἐκ στίχων τροχαϊκῶν ιϛ΄.

Πολλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
Χρῆν γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
Ταξίαρχον, ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα·
Προεδρείαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,
Ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
Ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,
Ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
Ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
Τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
Τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
Λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
Καὶ δανείζειν χρήμαθ'· ᾗ χρῆν, κ' ἢν δανείσειέν τινι,
Καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
Ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
Ἀξία γοῦν εἶ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ.

ΜΝ. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
Τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; Οὐκ ἔσθ' ὅπως
Οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
Τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;

Ἐγὼ-

vs. 841. Στηνίοισι] „ Vetustiores Edit. habent Τηνίοισι· quod cum corruptum viderent Genevenses, in „ eius locum Θεσμίοισι ex emendatione Bitteti nimis audacter in textu Lectionis suae reposuerunt. Nam „ Στηνίοισι hic olim scriptum fuit; quam vocem nunc „ primum Comico nostro restituimus, freti auctoritate veterum Grammaticorum, qui loci hujus meminerunt, vel saltem eo respexerunt. Suidas: Στήνια καὶ Σκίρα, ἑορταὶ γυναικῶν. Quis dubitet quin hunc locum Aristophanis ob oculos habuerit? Nam Στήνια & Σκίρα conjungit, uti & Comicus noster. Hesychius: Στήνια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι. Photius in Lexico MS. Στήνια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ νύκτωρ αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. Locus est egregius, qui unice explicat, quale fuerit Festum *Steniorum*, de quo nec Meursius in *Graecia Fer.* nec alius quisquam recentiorum, quod sciam, ullam mentionem fecit. Ex Notis *Kusteri*."

vs. 845. Καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην] Mnasalces in Epi-

E P I R R H E M A

Versuum trochaïcorum sedecim.

De multis mulieres nos jure expostulare possemus
Cum viris; de uno vero praecipue, quod est omnium longe maximum.
Oportebat enim, nostrûm si quae peperisset virum bonum civitati,
Ordinum ductorem, vel Imperatorem, affici honore aliquo,
Primamque sedem illi tribui in festo Steniorum, & Scirorum,
Et aliis festis, quae nos celebrare solemus.
Sin autem timidum & malum virum quaedam peperisset foemina,
Vel Trierarchum malum, vel gubernatorem ignavum;
Posteriorem istam sedere, capite detonso,
Illâ, quae fortem virum peperisset. Qua enim ratione par est, cives,
Hyperboli sedere matrem indutam
Albis vestibus, & comis promissis, prope matrem Lamachi,
Et foenori dare pecuniam; cui oportebat (etiamsi foenori alicui dedisset,
Et foenus exigeret) dare neminem usuram,
Sed auferre vi pecuniam, dicentes haec:
Digna scilicet es foenore, quae talem peperisti foetum.

MNESILOCHUS. MULIER.

MN. Taedio pene enectus sum, expectans (*Euripidem.*) Ille autem nondum (*apparet.*)
Quid, miror, impedimento esse possit? Fieri sane non potest,
Quin Palamedem frigidum erubescat.
Qua igitur illum adducere queam fabula?

Ego

Epigrammate apud Athenaeum p. 163. Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῇδε ΚΑΘΗΜΑΙ Ἡδονῇ, αἴσχιστα ΚΕΙΡΑΜΕΝΗ πλοκάμους· *Ecce ego misera Virtus juxta hanc sedeo voluptatem, turpissime tonsis crinibus.*

vs. 846. Τῷ γὰρ εἰκὸς] Ut in Acharn. vs. 703.

vs. 847. Τὴν Ὑπερβόλου —— μητέρ'] Hanc saepe traductam esse a Comicis, noster Comicus testatur in Nubibus vs. 551. οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος, τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ, καὶ τὴν μητέρα.

vs. 850. Καὶ τόκον πράττοιτο] Homerus Batrachom. vs. 184. Καὶ πράσσει με τόκον.

vs. 853. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν] Kusterus vult αὖος legere pro ἰλλός· quia vox αὖος a Graecis usurpetur de iis, qui diu aliquem expectant; teste Scholiaste Comici ad Ranas vs. 196. ubi ait: εἰ πολὺν χρόνον περιμένοντές τινας, εἰώθασι λέγειν, ΑΥΟΣ ΓΕΓΟΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩΝ. Multis autem exemplis confirmat hanc emendationem.

vs. 855. Τὸν Παλαμήδην] Respicit ad πόημα ἐκ τοῦ Παλαμήδους supra vs. 776.

Ἐνταῦθα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
ΓΥΝ. Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
Πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
Ἕξεις, ἕως ἂν τῶν Πρυτάνεών τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς ΕΛΕΝΗ.

ΜΝ. Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
Ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
ΓΥΝ. Πανοῦργος εἶ, νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥΝ. Σοί γ', ὦ 'λεθρε,
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
ΜΝ. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΥΝ. Αὖθις αὖ γίγνῃ γυνή,
Πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.
ΜΝ. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρείαις
Ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥΝ. Ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
ΜΝ. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
Οὑμὸς Μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται.
Τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ;
Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.
Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

vs. 857. Τὴν καινὴν Ἑλένην] Dicit se imitaturum Helenam, de qua nuper Euripides scripserat Tragoediam; in qua Menelaus Helenam ex Aegypto repetit. (nam ibi eam fuisse detentam ait Euripides, in illa Fabula, ut & Herodotus) Itaque Mnesilochus utitur etiam verbis Euripideis; si forte Euripides tanquam Menelaus veniat & abducat Helenam: ut in sequentibus ostenditur.

vs. 859. Κυρκανᾷς] „ Metri gratia scribendum est κυκανᾷς. Utrumque autem dicitur, & κυκανᾷν & κυρκανᾷν. Etymologus: κυκανᾷ (leg. κυκανᾷ) ἀπὸ τοῦ κυκῶ, „ τὸ ταράσσω. ἐὰν δὲ κυρκανᾷ (leg. κυρκανᾷ) πλεονασμῷ „ τοῦ ρ. Ex Notis *Kusteri*.

Ibid. Κοικύλλεις] Suidas: κοικύλλεις· περιβλέπεις ἢ κατατεχνᾷς. deinde citat hunc locum. Mallem tamen scriptum esse ποικίλλεις. Sophocles in Trachiniis. vs. 1119. aut 1137. Οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι. ubi Scholia: στρέφῃ καὶ καλλωπίζεις τῷ λόγῳ.

vs. 860. Πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχα] In Avibus vs. 1468. πικρὰν τάχ' ὄψει [illegible].

vs. 862. Νείλου μὲν αἵδε] „ Est initium Helenae Euripidis. ut Kusterus notavit.

vs. 864. Λευκῆς νοτίζει] „ Versus hic apud Euripidem „ in dicta fabula sic continuatur: Λευκῆς τακείσης χιό„ νος ὑγραίνει γύας. *Idem*.

Ibid. Μελανοσυρμαῖον] „ Comice composita vox. Ita „ vocat Aegyptios, quia saepe *Syrmaea* utebantur. ut te„ statur

ΕΥΡΙ-

Ego novi. Novam Helenam imitabor.
Omnino enim mihi eſt muliebris veſtitus.
Mul. Quid rurſus machinaris? aut quid circumſpectas?
Acerbam Helenam videbis mox, niſi modeſte
Te geras, donec Prytanum aliquis venerit.

Mnesilochus, ut Helena.

Mn. Nili haec ſunt pulchris Nymphis decora fluenta,
Qui pro coeleſti pluvia Aegypti ſolum
Candidae irrigat, (*ejusque*) nigra ſyrmaea utentem populum.
Mul. Omnium machinarum peritus es, per Hecaten Luciferam.
Mn. Mihi vero terra patria eſt haud ſane ignobilis,
Sparta: pater autem Tyndareus. Mul. Tibine, pernicies,
Iſte eſt pater? Imo vero Phrynondas.
Mn. Helena autem vocor. Mul. An rurſus ſis foemina, (*foeminam ſimulas,*)
Antequam prioris fraudis, qua foeminam mentitus es, dederis poenas?
Mn. Viri autem multi propter me ad Scamandria
Fluenta occubuerunt. Mul. Utinam tu quoque.
Mn. Et ego quidem hic ſum: at miſer maritus
Meus Menelaus nondum advenit.
Quid igitur adhuc vivo corvorum ignaviâ?
Sed aliquid blanditur quaſi cordi meo.
Ne fruſtreris, ô Jupiter, appropinquantem ſpem meam.

„ ſtatur Herodotus in Euterpe." locum indicavit Kuſterus. Eo reſpicit etiam in Pace vſ. 1253. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις· ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

vſ. 865. Νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον] Hecatem φωσφόρον vocat & Euripides in Helena vſ. 575. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ· *O Hecate lucifera, ſpectra nobis affer laeta.* Vide ad Lyſiſtratam vſ. 444.

vſ. 866. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρίς] In Helena Eur. vſ. 16. Ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

vſ. 869. Ἑλένη δ' ἐκλήθην] Hel. Eur. vſ. 22.

vſ. 871. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ] „ Eſt verſus 52. Eur. *Helen.* Huius ſimilis eſt locus ejusdem Fabulae vſ. 615. „ & 616. Πάντας τ' Ἀχαιοὺς δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις Ἀκταῖσιν, Ἥρας μηχαναῖς ἐθνῄσκετε. *Kuſterus.*

vſ. 873. Κἀγὼ μὲν] Eur. Hel. vſ. 49. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'. ὁ δ' ἄθλιος πόσις Στράτευμ' ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Θηρᾷ.

vſ. 875. Τί δῆτ' ἔτι ζῶ;] Eur. Hel. vſ. 56. & vſ. 300. τί δῆτ' ἔτι ζῶ;

vſ. 876. Αἰκάλλει] Comicus in Equit. vſ. 211. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με.

vſ. 877. Μὴ φθονήσῃς] Verſus huius meminit Scholiaſtes Euripidis ad Hecubam vſ. 225. ſed ibi pro ἐλπίδος legitur ἡμέρας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ΕΛΕΝΗ, ΓΥΝΗ.

ΕΥΡ. Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
Ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
Κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις.
ΜΝ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥΡ. Ποίου Πρωτέως;
ΓΥΝ. Ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ·
Ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
ΕΥΡ. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
ΜΝ. Αἴγυπτον. ΕΥΡ. Ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.
ΓΥΝ. Πείθει τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
Ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόρειον τουτοΐ.
ΕΥΡ. Αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος;
ΓΥΝ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
Ὅστις ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
Ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος.
ΕΥΡ. Αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
ΜΝ. Τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥΝ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἀξολεῖ γέ τοι,
Ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ΕΥΡ. Τί δὲ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας,
Φάρει καλυπτός, ὦ ξένη; ΜΝ. Βιάζομαι
Γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.
ΓΥΝ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
Οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
Ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
ΜΝ. Βαῦζε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
ΕΥΡ. Ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

ΜΝ.

vs. 878. *Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν*] „ Eurip. Helen. vs. 68. „ *Kusterus.*"

vs. 881. *Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα*] Apud Eurip. in Helena vs. 466 cum Menelaus quaesiverit: *τίς δ' ὅδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;* respondetur: *Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματ', Αἴγυπτος δὲ γῆ.*

vs. 883. *Πρωτέας*] Mutat nomen Protei Aegypti in Proteam Athenientem, qui fuit dux bellicus: mentio ejus apud Thucydidem Lib. I. & II. Erat autem & Proteus Aegyptius mortuus. Eurip. Hel. vs. 61.

vs. 885. *Αἴγυπτον. Εὐρ. ὦ* ——] „ Eur. Helen. vs. 468. „ *Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα. Kusterus.*

vs. 886. *Πείθει τι τῷ*] „ Versus hic uno pede brevior „ est, quem Scaliger in Excerptis recte, ut puto, sic „ supplet: *Πείθει τι τῷ κακῷ κακῶς ἀπολουμένῳ. Idem.*"

vs. 891. *Ἔνδον ἐστ', ἢ 'ξώπιος;*] Eu[ripides] in Supplicibus vs. 1038. *Ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος βέβηκε* —— *Et quaerens meam filiam, quae extra domum egressa est.* In Medea vs. 624. *Χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος, cunctans extra domum:* ubi videri possunt Scholia, uti & Kusterus indicavit. & alibi apud Eur. occurrit vox *ἐξώπιος*, uti & *πρωπάπιος*, & *πρωπαπία*. In Helena autem

EURIPIDES ut MENELAUS. MNESILOCHUS ut HELENA. MULIER.

EUR. Quis harum munitarum aedium est dominus?
Qui hospites excipiat in mari fluctibus agitato
Passos tempestatem & naufragium.
MN. Protei haec est domus. EUR. Cujus Protei?
MUL. O infelicissime, mentitur, per Deas: (*Cererem & Proserpinam.*)
Nam mortuus est Proteas annis abhinc decem.
EUR. Ad quam vero terram appulsa est navis nostra?
MN. Aegyptum. EUR. O me miserum, quo tempestate delati sumus!
MUL. Credis ne huic male perituro, (*scelestissimo,*)
Nuganti nugas? Thesmophorium hoc est.
EUR. Ipse vero Proteus, estne domi, an foris?
MUL. Certe nausea laboras adhuc, hospes,
Qui, cum audiveris mortuum esse Proteam,
Tamen rogas sit ne domi, an foris?
EUR. Heu, heu, mortuus est. Ubi vero conditus est sepulcro?
MN. Hoc est ipsius sepulcrum, in quo sedemus.
MUL. Male pereas, & peribis utique,
Qui audes sepulcrum vocare aram.
EUR. Quid vero sedes in hac sepulcrali sede,
Pallio tecta, hospes? MN. Cogor invita
Nuptiis cum Protei filio inire lecti societatem.
MUL. Quid, infelix, decipis peregrinum hunc?
Hic fraudum artifex huc adscendit, hospes,
Ad mulieres, furandi auri gratia.
MN. Latra, corpus meum incessens maledictis.
EUR. Heus, peregrina! quaenam est haec anus, maledicens tibi?

MN.

tem, ubi Menelaus de Proteo quaerit, aliter Euripides vs. 472. τίς δ' ἂν ἐν οἴκοις, ἐστιν ὃν ὀνομάζεις, ἄναξ; ubi respondetur, οὐκ ἔνδον.

vs. 893. Τόδ' ἐστιν αὐτοῦ σῆμα, ἐφ' ᾧ καθήμεθα] Eur. Hel. vs. 473. τόδ' ἐστιν αὐτοῦ μνῆμα. & vs. 64. Πρωτέως μνῆμα προσπίτνω τόδ' ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη.

vs. 895. Ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν] Euripides in Iphigenia Aulidis vs. 1445. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα, τῆς Διὸς κόρης. Est autem idem μνῆμα & σῆμα, ut patet vel & Nota antec. & textu.

vs. 898. Γῆμαι με Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος] In Helena Eur. vs. 62. Helena dicit: παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος θηρᾷ γαμεῖν με. Erat autem Filius ille Protei Theoclymenus, ut ex illa constat, vs. 9.

vs. 902. Τοὐμὸν σῶμα] Id est, *Me.* Euripides in Alcestide vs. 636. οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθὸς τοῦδε σώματος πατήρ. Loquitur ibi Admetus de se ipso ad Patrem. Vide ibi Notam Barnesii.

Ibid. Βάλλουσα ψόγῳ] Sic βάλλειν κακοῖς. In Ajace Sophoclis vs. 1253. aut 1264. Ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που, Ἢ δόλῳ κεντήσετε· *Sed semper in nos vel jaculabimini convitia, vel insidiose nos pungetis.*

ΜΝ. Αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥΝ. Μὰ τὼ θεώ,
Εἰμὶ Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν.
Σὺ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. Ὁπόσα τοι βούλει, λέγε·
Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ,
Προδοῦσα Μενέλαον τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥΡ. Γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
ΜΝ. Αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥΡ. Τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
Ὦ θεοὶ, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;
ΜΝ. Σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.
ΕΥΡ. Ἑλληνὶς εἶ τις, ἢ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥΡ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΜΝ. Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ.
ΕΥΡ. Ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝ. Ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος εἰς χέρας,
Λάβε με, λάβε με·
Περίβαλλε δὲ χέρας.
Φέρε σε κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγέ με,
Λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥΝ. Κλαύσετ' ἄρα, νὴ τὼ θεὼ,
Ὅς τις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
ΕΥΡ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ
Τὴν Τυνδάρειον παῖδ' ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥΝ. Οἴμ', ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
Καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. Οὐκ ἐτὸς πάλαι
Ἠγυπτιάζετ'· ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
Προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις, χ' ὡ τοξότης.
ΕΥΡ. Τουτὶ πονηρὸν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
ΜΝ. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥΡ. Μέν' ἥσυχος.

Οὐ

vs. 904. Αὕτη Θεονόη Πρωτέως] Protei Filiam Theonoën memorat & Eurip. Hel. vs. 13.

vs. 905. Ἀντιθέου] [illegible] non nimis inepte; respectu vocis Θεονόη· quae est a Θεὸς, ut dicat: non feminea, nec a Θεὸς est mihi nomen. Sic in Acharn. vs. 46. cum Amphitheus dixisset se esse Ἀμφίθεος· alter inquit: [illegible]; sed magis placet Ἀντιθέου. Γαργηττόθεν autem a Pago Attico, unde & Epicurus Gargettius.

vs. 907. Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασ.] Euripides in Phoenissis vs. 1667. Ἡ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτε; An vita [illegible] nubam filio tuo?

vs. 908. Helena] Eur. Hel. vs. 54. καὶ δεινὰ πράξας [illegible]

Ibid. [illegible] „ Et Atticismo & metro magis conveniens est [illegible] [illegible]."

vs. 911. Ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει] Apud Euripidem, ubi Megara praeter spem videt maritum Herculem, inquit ad Amphitryonem in Hercule Furente vs. 515. [illegible]; ubi alter: [illegible] Eja, Senex, videone mea charissima? aut quid dicam? alter: Nescio Filia; stupor enim me quoque tenet. In Helena etiam vs. 556. ubi Menelaus ex inopinato videt & agnoscit conjugem, utitur voce ἀφασία, cum inquit: [illegible] Nam certe ostendens tuum, admirationem nobis & stuporem affers.

vs. 913. Σὺ δ' εἶ τίς;] Eurip. Helen. vs. 563. & seqq.
„ Kusterus.

vs. 915. & seq. Ἑλληνὶς, ἀλλὰ] „ Eur. Hel. vs. 568,
„ ubi & quatuor sequentes versus extant integri. Ex
„ Notis Kusteri.

vs. 916. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν] Ridicule senem veste muliebri

Mn. Haec eſt Theonoë, Protei filia. Mul. Non, per Deas:
Sum (*enim*) Critylla, Antithei filia, domo Gargettia.
Tu vero es verſutus & improbus. Mn. Quaecunque vis, dic.
Nunquam enim nubam fratri tuo,
Deſerens Menelaum meum ad Trojam maritum.
Eur. Mulier, quid dixiſti? Verte (*huc*) adverſam aciem oculorum tuorum.
Mn. Erubeſco te (*intueri*,) ob malas (*genas*) turpiter raſas.
Eur. Hoc quid eſt? Stupor vocem mihi intercludit.
O Dii, quam faciem video? quaenam es mulier?
Mn. At tu quis es? Eadem enim te & me (*admirationis*) tenet ratio.
Eur. Es ne Graeca, an vero indigena mulier?
Mn. Graeca: ſed & tuum cupio diſcere (*genus*.)
Eur. Helenae te ſimilem maxime video, mulier.
Mn. Ego vero te Menelao: nec ſcio, quid dicam.
Eur. Recte nimirum agnoſcis virum miſerrimum.
Mn. O ſero tandem veniens tuae conjugis in manus, (*amplexus*:)
Accipe me, accipe me, marite:
Circumda (*collo meo*) brachia:
Fac te oſculer: abduc me, abduc me,
Et accipe me quam citiſſime. Mul. Plorabit utique, per Deas,
Quicunque te abduxerit, percuſſus hac face.
Eur. Tu uxorem meam prohibebis me,
Tyndarei filiam, Spartam abducere?
Mul. Hei mihi, quam verſutus & tu mihi eſſe videris,
Et hujus particeps conſiliorum. Haud temere dudum
De Aegypto neſcio quid muginatae eſtis. Sed hic quidem dabit poenas.
Accedit enim Prytanis, & Sagittarius, (i. e. *miniſter publicus*, vel *lictor*.)
Eur. Hoc eſt valde incommodum: quare clam diſcedendum eſt.
Mn. Ego autem infelix quid facturus ſum? Eur. Mane quietus.

Non

ſiebri indutum, ſimilem putat Foeminae omnium formoſiſſimae.

vſ. 917. Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ] „ Sic verſum hunc ex Euripide emendavi, qui in prioribus Edit. peſſime ſic „ legitur: Ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον γ' ἐκ τῶν ἀκέων. Extat autem apud Eurip. Helen. vſ. 570. *Kuſterus*." Ceterum ad illud ἀκέων, quod in aliis eſt Edit. annotavit Bourdinus vocem ἰσχίων· forte quia ita legendum putaret. Quod ſi ergo verſus ille ita ſcriberetur: Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ὀφρύων, ſenſus eſt non ineptus talis: *Ego vero te Menelao* (ſimilem video) *quantum ex ſuperciliis tuis conjicio*: ſive, *quod ad ſupercilia attinet*. Non autem ſemper retinet Comicus omnia Euripidis verba.

vſ. 919. Ὦ χρόνιος ἐλθὼν] Extat integer in Helena Eur. ut dixi. In Electra autem ejusdem vſ. 1156. πόσιν χρόνιον ἱκόμενον εἰς οἴκους. In Phoeniſſis vſ. 369. πολυδάκρυος δ' ἀφικόμην χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα.

Ibid. Ἐς χέρας] Ita Editio Farrei, ut etiam eſt in Euripide; at aliae Editt. ut Kuſterus monet, ἐς χέρας, male. Ceterum ἐς χεῖρας ἐλθεῖν hoc ſenſu Comicus dixit etiam Pace vſ. 317. ἐν ἄναξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ubi vide Notam.

vſ. 929. Ἠγυπτιάζετε] „ Αἰγυπτιάζειν hic eſt vox an„ ceps. Tam enim ſignificare poteſt, *de Aegypto quae„ dam garrire, vel loqui*; quam *Aegyptiorum verſutiam „ & fraudulentos mores imitari*. Eo enim nomine gens „ illa olim male audiebat. Unde Proverbium. Δεινοὶ „ πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι· *Kuſterus*." Vide ad Nubes vſ. 1128.

vſ. 931. Τοξοτηςπρύτανιν] In Avibus vſ. 1012. ὅπως ἐπὶ νεῶ τῆς ὁδοῦ.

Οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἦνπερ ἐμπνέω,
Ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
ΓΥΝ. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

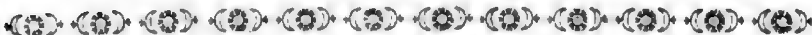

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΠΡ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγεν ἡμῖν Κλεισθένης.
Οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,
Ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
Στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
Ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
Παῖ', ἢν προσίῃ τις. ΓΥΝ. Νὴ Δί', ὡς νῦν δή γ' ἀνὴρ
Ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιοῤῥάφος.
ΜΝ. Ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς (ἥνπερ φιλεῖς
Κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ)
Χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.
ΠΡ. Τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με
Κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
Ἵνα μὴ κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
Γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
ΠΡ. Ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
Ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
ΜΝ. Ἰατταταιάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἴργασαι·
Κοὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε
Ταῖς γυναιξίν,
Ὅταν Ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ

Παύ-

vs. 934. Ἢν μὴ προλείπωσ'] „Cum Scaligero rescribo „προλίπωσ' metri gratia. Nam syllaba prima in μυρίαι „longa est: quam oporteret esse brevem, si Aristophanes scripsisset προλείπωσι. *Kusterus.*"
vs. 935. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν] Proverbium ad quod alludit in Vespis vs. 175. ubi vide Notam.
vs. 941. & seq. Νὴ Δί' ὡς νῦν &c.] *Ita profecto;* (custodi eum) *nam modo quidem velorum sutor eum mihi pene eripuerat.* Nempe Euripides, qui se dicebat navi advectum supra vs. 904. & 898. Propterea etiam dicit

Non enim te prodam unquam, quoad vixero;
Nisi destituant innumerae me machinae, (*fraudes.*)
Mul. Hic quidem funiculus nihil attraxit.

Prytanis, Mnesilochus.

Pr. Hiccine est improbus ille, quem dixit nobis Clisthenes?
Heus tu, quid te occultas? Alliga illum, postquam introduxisti,
Lictor, tabulae: & deinde hic
Locatum custodi, & accedere neminem
Sine ad eum: sed flagellum tenens
Feri, si accesserit aliquis. Mul. Per Jovem, modo vir
Quam pene hunc mihi eripuit, sutor ille fraudum.
Mn. O Prytani, per dextram (*rogo te,*) quam soles
Cavam porrigere, argentum si quis dederit;
Gratificare mihi exiguum quid, quamvis morituro.
Pr. Quid vis tibi gratificer? Mn. Vestibus nudatum me
Jube ut tabulae alliget lictor;
Ne crocotis & mitris (*indutus*) senex vir
Risum praebeam corvis, dum eos pasco.
Pr. Atqui habentem haec, (*hisce indutum*) visum est senatui te ligari,
Ut iis, qui adsunt, manifestae fiant fraudes tuae.
Mn. Jappapaiax! ô crocota, quid fecisti?
Non est mihi amplius spes ulla salutis.

Chorus.

Ch. Agite nunc, tripudiemus, sicut mos hîc est
Mulieribus.
Quando Orgia veneranda Dearum festis temporibus celebramus, quae &

Pau-

cit eum *ἱστίον* per contemtum; quasi ipse sibi fecerit vela, unde navigaverit: alluditur autem ad vocem *μηχανοῤῥάφου* quia per fraudem volebat abducere.
vs. 942. Ὀλίγον] Mallem ὀλίγω. Vide ad Vespas vs. 825.

vs. 948. Ἵνα μὴ κροκωτοῖς] Kusterus vertit quasi esset ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς. & ita legit.
vs. 954. Παίσωμεν] Ita recte Editio Farrei & Bisetus: & ita etiam emendavit Kusterus, cum in aliis, Editt. quas ipse vidit, legeretur *πίσωμεν*.

Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
Πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρᾶν
Ἐς τὰς ὥρας ξυνευχόμενος
Τοιαῦτα μέλλειν θάμ' ἑαυτῷ.
Ὅρμα, χώρει
Κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,
Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας
Ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν·
Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
Κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
Ἅμα δὲ καὶ
Γένος Ὀλυμπίων θεῶν
Μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
Εἰ δέ τις
Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
Ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας,
Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
Ἀλλὰ χρὴ,
Ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν,
Πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.
Πρόβαινε ποσὶν, τὸν Εὐλύραν
Μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνήν.
Χαῖρ', ὦ Ἑκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν τε τὴν Τελείαν
Μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκὸς,
Ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
Παίζει τε, καὶ κλῇδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
Καὶ Πᾶνα, καὶ Νύμφας φίλας,
Ἐπιγελάσαι προθύμως
Ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χορείαις.
Ἔξαιρε δὴ προθύμως
Διπλῆν χερεῖν χορείαν.

Παί-

vs. 958. Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει] Non ex religione quadam jejunio celebrat Thesmophoria; sed quia non habet, quod comedat. Vide ad Plutum vs. 602. Mulieres autem vi religionis jejunabant. Vide infra vs. 993. & supra ad vs. 86. Similiter in Avibus vs. 1518. de Diis fame laborantibus: ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν ἄνευ θυηλῶν.

vs. 961. Μέλλειν] Editio Farrei μέλλει· quam lectionem expressit Kusterus in versione, ut ipse monet.

vs. 978. Εὐλύραν] „ Euripides in Alcestide vs. 571: „ εὔλυρας Ἀπόλλων. Supra vero in hac Fabula vs. 322. „ χρυσολύρας dicitur Apollo. *Ex Notis Kuster.*" Sed [illegible]

Pauſon jejunio colit,
Saepe cum illis Deos precibus rogans,
Ut poſt feſtum praeſens, ſecuturis etiam temporibus feſtis
Talia curae ſint frequenter ſibi.
Incipe tripudiare, incede
Leviter pedibus, move te in orbem,
Manui conjunge manum, ſecundum rythmum choreae
Incedat quaelibet: ingredere velocibus pedibus.
Circumſpicere quoque, omnem in partem
Circumferendo oculos, oportet choreae orbem.
Simul &
Genus coeleſtium Deorum
Cane, & celebra voce quaelibet, choreas cum omni laetitia agitantes.
Si quis vero
Sperat maledicturam
In templo me, quae ſum foemina, viris,
Non recte ſentit.
Sed oportet,
Velut rem rurſus novam,
Primum orbicularis choreae concinnum conſtituere greſſum.
Procede pedibus, pulchra lyra utentem (*Apollinem*)
Canens, & arcigeram
Dianam, reginam caſtam.
Salve, ô longe jaculans (*Apoll.*,) praebeque (*nobis*) victoriam.
Junonemque nuptiarum Praeſidem
Carmine celebremus, ut par eſt;
Quae omnibus choris ludentibus
Intereſt, & claves nuptiarum ſervat.
Mercuriumque Paſtoralem precor,
Et Pana, & Nymphas dilectas,
Ut arrideant (*nobis*) benigne,
Noſtris gaudentes choreis.
Extolle promte
Diplam, gratiam choreae.

Pul-

κεται Μῦσαι in Ranis vſ. 229. ab αὐλητῆς.
vſ. 982. Ἥραν τε τὴν Τελείαν] Julius Pollux Lib. III. Sect. 38. Ἥρα Τελεία, ἡ Ζυγία. ubi vide Commentatores
vſ. 986. Ἑρμῆν τε Νόμιον] Homerus Hymno in Merc.
vſ. 987. Καὶ Πᾶνα] Pan etiam Νόμιος, utpote Mercurii Filius, Homerus Hymno XVIII.
vſ. 989. Χαρίεντα] Editio Farrei Χαρίεντας· atque ita legunt Biſetus & Kuſterus.
vſ. 991. Διπλῆν χάριν χορείας] Ita ſcripſi ex Editione Farrei. Erit autem ἐξαίρειν χορείαν, idem quod ἀνάγειν χορόν. In Troadibus Eurip. vſ. 326. Bourdinus legebat

Tt t t t 3 ἀνάγειν

Παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷ-
άπερ νόμος· νηστεύομεν δὲ πάντως.
Ἀλλ' εἶ', ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ,
Τόρευε πᾶσαν ᾠδήν,
Ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
Σὺ, κισσοφόρε Βάκχειε δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
Σὲ φιλοχόροισι μέλψω
Εὔιε, ὦ Διόνυσε,
Βρόμιε, καὶ Σεμέλας παῖ,
Χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα, Νυμφᾶν
Ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
Εὔιον, εὔιον, εὐοῖ ἀναχορεύων.
Ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
Κιθαιρώνιος ἠχὼ,
Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
Πετρώδεις βρέμονται·
Κύκλῳ δὲ περὶ σε κισσὸς
Εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΤΟΞ. Ἐνταῦθα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ΜΝ. Ὦ Τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. Μή μ' ἱκετεύση σύ.
ΜΝ. Χάλασον τὸν ἧλον. ΤΟΞ. Ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
ΤΟΞ. Ἔτι μᾶλλον βούλεσι. ΜΝ. Ἀτταταῖ, ἀτταταῖ
Κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟΞ. Σίγα κακοδαίμων γέρον·
Πέρ' ἐγὼ ξενίγκι φορμὸς ἵνα πυλάξη σοι.
ΜΝ. Ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
Ἔα, θεοὶ, Ζεῦ Σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι

Ση-

ὀρθαῖν χεροῖν· sed istud insolens mihi videtur, pro ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. In Editione Kusteri, & credo in aliis etiam legitur: ὀρθαῖν χαῖρειν χεροῖν. quod cum corruptum videret Bisetus, non inepte emendabat: ἐν τοῖν χεροῖν χεροῖν. Sed quia haec tantum conjectura est, nolui eam praeferre lectioni expressae, satis tolerabili.

vs. 1010. Ἐνταῦθα νῦν] Haec dicit Lictor, qui est *Scytha* natione, postquam Mnesilochum cruci affixit. Ut ille apud Aeschylum in Prometheo vs. 82. qui Prometheum *Scythico* Caucaso affixerat, ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε.

Ibid. Οἰμῶξι] Editio Farrei οἰμῶξει. Quod melius est quidem, quia non dicimus οἰμώζομαι, in tempore praesenti, ut οἰμώξομαι in Fut. 1. medio; sed quia ille

Pulsemus (*terram pedibus*,) ô mulieres,
Sicut mos est: jejunemusque omnino.
Sed eia (*chore*,) in aliam partem rursus te circumage, moto in numerum pede:
Clara voce modulare totam cantilenam:
Dux vero noster sis hîc ipse
Tu, hederifer Bacche domine: ego enim te cantilenis Bacchicis,
Quae choris gaudent, celebrabo.
Euion, ô Bacche,
Bromie, & Semeles fili,
Choris qui delectaris in montibus, Nympharum
Amabiles inter hymnos,
Euion, Euion, Euoe, cum cantu & choreis iterans.
Circum vero te resonat
Citharonia echo,
Densisque frondibus opaci montes, & umbrosi, sylvaeque
Saxosae reboant:
Circumque te hedera
Pulchris foliis praedita capreolo floret.

❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁

LICTOR, (barbare loquens.) MNESILOCHUS.

LICT. Hic nunc plorabis sub dio.
MN. O lictor, obsecro te. LICT. Ne me roges.
MN. Laxa clavum. LICT. Egone hoc faciam?
MN. Hei me miserum, magis (*eum*) infiges?
LICT. Adhuc magis volo. MN. Attatae, attatae!
Male pereas. LICT. Tace, infelix senex.
Nunc afferam stoream, ut custodiam te.
MN. Haec sunt bona illa, quorum auctor mihi est Euripides.
Eia, Dii, & Jupiter Servator, est (*adhuc*) spes (*salutis.*)
Vir (*Euripides*) non videtur me proditurus; sed mihi

Signum

iste Scytha, ridiculi causa, barbarizans introducitur, non debemus haec examinare ad artis regulas.

vs. 1010. Πρὸς τὴν αἰτρίαν] Pro πρὸς τὴν αἰθρίαν. ut in Pluto vs. 1130. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν· Nempe solet Scytha mutare asperatas literas in tenues, ut dixi.

vs. 1012. Ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ] *Atqui ego id facio.* pro δρῶ *facio.* Ceterum Scytha contrarium ejus quod Mnesilochus dicebat, intellexit.

vs. 1014. Βαβαῖ] Editio Farrei βαβαί.

vs. 1016. Πορ' ἐγώ] Barbare, pro: φέρ' ἐγὼ ἐξενέγκω φορμὸν ἵνα φυλάξω σε· *Age efferam stoream ut custodiam te* in ea cubans. Solet autem aspiratas consonantes mutare in tenues; ut infra etiam patebit.

Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμών,
Ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
Τὰ δέσμ' ὑπάρχει· δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι
Ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.

ΕΥΡ. Φίλαι παρθένοι, φίλαι,
Πῶς ἂν ἀπέλθοιμι, καὶ
Τὸν Σκύθην λάβοιμι.
Κλύοις, ὦ
Προσᾴδουσα τὰς ἐν ἄντροις,
Κατάνευσον, ἔασον ὡς
Τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
ΜΝ. Ἄνοικτος, ὅς μ' ἔδησε τὸν
Πολυπονώτατον βροτῶν·
Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως.
Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
Πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν,
Ἄφιλον ἐκρέμασε κόρακι
Δεῖπνον. ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν,
Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
Ψῆφον κημὸν ἕστηκ' ἔχου-
σ', ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη,
Κήτει Βορᾷ τῷ γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
Γαμηλίῳ μὲν οὐ ξυν
Παιᾶνι, δεσμίῳ δὲ,
Γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
Μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
(Ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας)

Ἀπὸ

vs. 1020. Περσεὺς ἐκδραμών] Quia parum processit dolus ille Euripidis, quo se Menelaum fingens eripere ex mulierum manibus conabatur Mnesilochum tanquam Helenam; nunc tanquam Perseus, si forte Mnesilochum possit liberare patibulo affixum, ut Perseus Andromedam scopulo alligatam. Scripserat autem de Andromeda etiam, ut de Helena, Tragoediam Euripides. Sed prius tanquam Echo apparebit.

vs. 1022. Τὰ δέσμ' ὑπάρχει] „Syllaba versui deest: „cujus metrum fulcietur, si scripseris — δῆλον οὖν „ἐστιν γ' ὅτι. Kusterus."

vs. 1023. Παρέπτατο] Nam & Perseus volabat equo alato invectus Pegaso.

vs. 1024. ΕΥ.] In Editione Farrei est. Εὐ. ὡς Ἠχώ. Quod

Signum occulte dedit Perſeus emicans,
Oportere me fieri Andromedam. Omnino enim mihi
Vincula ſunt, (*vinctus ſum, ut Andromeda.*) Manifeſtum eſt igitur,
Eum venturum, ut me ſervet: alioqui enim non praetervolaſſet.

EURIPIDES, ut PERSEUS. MNESILOCHUS, ut ANDROMEDA.

EUR. Charae virgines, charae,
Quomodo (*hinc*) abire queam, &
Scytham comprehendere?
Audias, ô
Quae aſpicis eas, quae ſunt in antris:
Annue, ſine ad
Uxorem me accedere.
MN. Durus & inhumanus, qui me vinculis conſtrinxit
Miſerrimum mortalium.
Aegre vero anum licet effugerim
Putidam, perii tamen.
Hic enim Scytha cuſtos
Jamdudum (*mihi*) adſtat, & exitio deſtinatum,
Amicisque deſtitutum (*me*) ſuſpendit corvis
Coenam, (*pabulum.*) Viden'? non inter choros,
Neque aequales puellas,
Calculorum fiſcellam ſto habens,
Sed arctis vinculis implicata, (*conſtricta,*)
Ceto praeda marino expoſita ſum,
Non nuptiali cum
Paeane, ſed tali, qui vinctis conveniat,
Lugete me, mulieres: nam
Indignis affecta ſum malis, infelix,
O miſera ego, miſera,

A

Quod convenit cum vſ. 1069. ubi ſe fatetur eſſe Echonem.
vſ. 1042. Κάτω ἔρος] Euripides in Andromeda, citante Scholiaſte ad Aves vſ. 347. ἐκθεῖναι κάτω φορβάν.
Ibid. Γλαυκέτῃ] Per appoſitionem Glaucetem vocat cetum, quia inſtar ceti voret piſces; erat enim helluo piſcium, de quo vide ad Pacem vſ. 1008. ubi citavi locum Platonis Comici, in quo idem iſte Glaucetes vocatur *Pſetta*, quod eſt piſcis genus. Haec quamvis Kuſterus non ignoraret, ut patet ex Notis ejus, nam utrumque hunc locum laudavit; tamen noluit vertere *Ceto Glaucetae*; ſed *Ceto marino*, quia ſaepe a Poëtis *mare* dicitur γλαυκόν. ut v. g. apud Noſtrum in Ranis vſ. 672. γλαυκᾶς μέδεις ἁλὸς ἐν βένθεσι. & in Avibus vſ. 1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἂν
Ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
Πολυδάκρυτον ἀίδα γόον φλέγουσαν,
Αἶ αἶ αἶ αἶ!
Ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
Ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν·
Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
Ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
Ἰώ μοι μοίρας ἄπεγχθε δαίμων.
Ὦ κατάρατος ἐγώ. τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
Πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
Εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
Τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
Ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
Λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνιαν αἰόλαν
Νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΗΧΩ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
Ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ΜΝ. Σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;
ΗΧ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
Ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
Ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποιεῖν,
Κλάειν ἐλεινῶς. ΜΝ. Σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.
ΗΧ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἄρχου λόγων.
ΜΝ. Ὦ νὺξ ἱερὰ,
Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύου-

σ'

vs. 1048. Ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἂν ἄνομα π.] "Locus hic est obscurus, & procul dubio corruptus; quem tamen absque ope meliorum codicum aegre quis emendaverit. *Kusterus.*"

vs. 1058. Ἀμέγαρτον] Euripides in Hecuba, vs. 193. ἀμέγαρτα κακῶν.

vs. 1059. Εἴθε με] *Utinam me.* Optat mortem, quia non amplius jucundum ipsi sit vivere. Kusterus vertit quasi esset εἴθε μοι; & ita vult emendare.

vs. 1068. Ἐπικοκκάστρια] Editio Farrei ἐπικοκκύστρια, & ita Eustathius ad Odyss. ξ. p. 1761. 26. Ed Rom. atque etiam Suidas v. Ἠχώ, quae loca Kusterus indicavit; Bisetus autem ἐπικοκκάστρια legit, quem Kusterus est secutus.

vs. 1075.

A cognatis: attamen inter
Injustas calamitates virum precor,
Lacrymosum Plutonis gemitum fugiens,
Heu, heu, heu, heu!
Qui me rasit primum,
Qui crocotâ me induit,
Et postea ad hoc dimisit
Templum, ubi mulieres (*concilium habent.*)
O fati mei inexorabilis daemon!
O me execrabilem! quis meam non intuebitur
Calamitatem ingentem ob malorum praesentiam?
Utinam mihi ignifera aetheris stella (*fulmen*)
Barbarum perdat.
Non enim immortalem flammam (*lucem solis*) intueri
Est mihi jucundum: nam suspensus sum,
Guttur angentes dolores sustinens, (&) obscurum
Ad mortuos iter (*ingrediens.*)

EURIPIDES ut ECHO. MNESILOCHUS ut ANDROMEDA. SCYTHA, sive LICTOR.

EUR. Salve, chara filia: patrem autem Cepheum,
Qui te exposuit, perdant Dii.
MN. Tu vero quaenam es, quae meam miserata es calamitatem?
ECH. Echo, verba recinens (*reddens*) sono garrulo;
Quae superiore anno in hoc eodem loco
Euripidi & ipsa adjutrix fui.
Sed, ô filia, te quidem id facere oportet,
Lamentari (*nimirum*) miserabiliter. MN. Te vero lamentis respondere mihi.
ECH. Mihi curae erit hoc. Sed initium fac dicendi.
MN. O nox sacra,
Quam longum spatium cursu emetiris,
Per stelligerum dorsum bigis invecta

Ac-

vs. 1075. Ὡς μακρὸν] „ Citat Suidas v. Ἵππευμα. „ Sunt autem haec ipsissima Euripidis verba, ut ex „ Scholiaste Theocriti ad Idyll. II. patet, ubi hunc „ ipsum locum Euripidi tribuit. Ait enim: ὅτι δὲ ἐπὶ „ ἅρματος ὀχεῖται ἡ Νὺξ, Εὐριπίδης. Ὦ Νὺξ ἱερὰ, ὡς „ μακρὸν ἵππευμα διώκεις, ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσα. Eun„ dem locum Euripidis expressit Ennius apud Varro„ nem Lib. IV. de *Ling Lat.* ubi Andromeda Nocti „ dicit: *quae cava coeli signitenentibus Conficis bigis.* Sic „ enim locum emendavit divinus Scaliger, in Notis „ ad Varronem: quem nec locus hic Aristophanis fu„ gerat. *Kusterus*"

σ' αἰθέρος ἱερᾶς,
Τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου. ΗΧ. Δι' Ὀλύμπου.
ΜΝ. Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
Μέρος ἐξέλαχον; ΗΧ. Μέρος ἐξέλαχον.
ΜΝ. Θανάτου τλήμων. ΗΧ. Θανάτου τλήμων.
ΜΝ. Ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦς, στωμυλλομένη.
ΗΧ. Στωμυλλομένη.
ΜΝ. Νὴ Δί', ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
Λίαν. ΗΧ. Λίαν.
ΜΝ. Ὦ 'γάθ', ἔασόν με μονῳδῆσαι,
Καὶ χαριεῖ μοι.
Παῦσαι. ΗΧ. Παῦσαι.
ΜΝ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ΗΧ. Βάλλ' ἐς κόρακας.
ΜΝ. Τί τὸ κακόν; ΗΧ. Τί τὸ κακόν;
ΜΝ. Ληρεῖς. ΗΧ. Ληρεῖς.
ΜΝ. Οἴμωζε. ΗΧ. Οἴμωζε.
ΜΝ. Ὀτότυζε. ΗΧ. Ὀτότυζε.
ΣΚ. Οὗτος τί λαλεῖς; ΗΧ. Οὗτος τί λαλεῖς;
ΣΚ. Πρυτάνεις καλέσω. ΗΧ. Πρυτάνεις καλέσω.
ΣΚ. Σὶ κακόν. ΗΧ. Σὶ κακόν.
ΣΚ. Πωπιτοπαινή. ΗΧ. Πωπιτοπαινή.
ΣΚ. Σὶ λαλεῖς. ΗΧ. Σὶ λαλεῖς.
ΣΚ. Κλαύσαιμι. ΗΧ. Κλαύσαιμι.
ΣΚ. Κακχάσκιμοι. ΗΧ. Κακχάσκιμοι.
ΜΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
ΗΧ. Πλησίον αὕτη.
ΣΚ. Ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά;
Καὶ δὴ φεύγει.
Ποῖ ποῖ φεύγεις; οὐκ αἰρήσεις;
Ἔτι γὰρ γρύζεις; ΗΧ. Ἔτι γὰρ γρύζεις;
ΣΚ. Λαβὲ τῇ μιαρᾷ. ΗΧ. Λαβὲ τῇ μιαρᾷ.
ΣΚ. Λαλοκαικαταρατογυναικο.

vs. 1052. & 1083. Στωμυλλομένη] Legendum aut στωμυλλομένη, aut, ut [illegible] habet [illegible], [illegible].
vs. 1096. Σὶ κακόν] Pro τί corrupte, ut Barbatus.
vs. 1097. Πωπιτοπαινή] Pro [illegible].
vs. 1099. Κλαύσαιμι] Pro κλαύσω, sive communiter κλαύση.

Aetheris ſacri,
Et maxime venerabilis Olympi. Ech. Olympi.
Mn. Cur, quaeſo, ego Andromeda prae omnibus aliis malorum
Portionem ſortita ſum? Ech. Portionem ſortita ſum.
Mn. Mortis miſera. Ech. Mortis miſera.
Mn. Perdes (*enecabis*) me, anus, garriendo.
Ech. Garriendo.
Mn. Per Jovem, moleſta huc intraſti
Valde. Ech. Valde.
Mn. ô Bone, ſine me ſolum canere leſſum:
Et gratificaberis mihi:
Deſine. Ech. Deſine.
Mn. Abi ad corvos. Ech. Abi ad corvos.
Mn. Quid hoc mali? Ech Quid hoc mali?
Mn. Nugaris. Ech. Nugaris.
Mn. Plorare te jubeo. Ech. Plorare te jubeo.
Mn. Ejula. Ech. Ejula.
Sc. Heus tu, quid garris? Ech. Heus tu, quid garris?
Sc. Prytanes vocabo. Ech. Prytanes vocabo.
Sc. Quid hoc mali? Ech. Quid hoc mali?
Sc. Quaenam haec eſt vox? Ech. Quaenam haec eſt vox?
Sc. Quid loqueris? Ech. Quid loqueris?
Sc. Plorabis. Ech. Plorabis.
Sc. Rides me? Ech. Rides me?
Mn. Non, per Jovem, ſed mulier proxima haec.
Ech. Proxima haec.
Sc. Ubi eſt ſceleſta?
Ecce, fugit.
Quo, quo fugis? nonne capies?
Adhuc vero muſſitas? Ech. Adhuc vero muſſitas?
Sc. Prehende ſceleſtam. Ech. Prehende ſceleſtam.
Sc. Loquacem & deteſtabilem mulierem.

vſ. 1100. Κακχάσκιμμι] Pro καγχάζεις.
vſ. 1107. Λαβὲ τῃ μιαρῷ] Pro τὴν μιαράν.
vſ. 1108. Λαλοκακαταρατογύναικα] Pro λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
Ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
Τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
Κάρα κομίζων. ΣΚ. Τί λέγι τῆ Γοργόνος πέρι;
Τὸ γραμματίο σὺ τῆ κεφαλῆ τῆ Γοργόνος.
ΕΥΡ. Ἔγωγε φημί. ΣΚ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγω.
ΕΥΡ. Ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, καὶ παρθένον
Θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
ΜΝ. Ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·
Λῦσόν με δεσμῶν. ΣΚ. Οὐκὶ μὴ λαλῆς σύ.
Κατάρατο τολμᾷς; ἀποθανουμένη λαλᾷς.
ΕΥΡ. Ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
ΣΚ. Οὐ παρθέν' ἐστιν, ἀλλὰ ἁμαρτωλὴ γέρων
Καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΥΡ. Ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
Αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΣΚ. Σκέψαι τὸ σκῦτο· μή τι μικρὸν φαίνεται;
ΕΥΡ. Φέρε, δεῦρο, δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
Φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
Ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ κἀυτὸν τῆς κόρης
Ταύτης ἔρως εἴληφεν. ΣΚ. Οὐ ζηλῶ τί σε.
Ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον
Οὐκ ἐφθόνησας αὐτὸ πυγίζειν ἄγων.
ΕΥΡ. Τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
Πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΣΚ.

vs. 1111. Τέμνων κέλευθον] „ Sic Euripides in Phoenissis vs. 1. de Sole: τέμνων ἰδόν. Et in Epigrammate apud Athenaeum p. 61. itidem de Sole: ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος ἅλιε τέμνων. Latini etiam secare viam dicunt: unde apud Lucretium Lib. V. via secta. Kusterus.

Ibid. „ Πόδα τίθημι] Euripides in Rheso vs. 571. ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα· In tenebris ambulans. Idem in Helena vs. 1544. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα, molliter incedens. Sic τιθέναι ἴχνος. Eurip. in Oreste vs. 140. λευκὸν ἴχνος ἀρβύλης τίθετε· Suspenso gradu incedite. & in Electra, vs. [illegible] ... ἴχνος· Pone in choro, o amica, vestigium, id est, salta. Ex Notis Kusteri."

vs. 1112. & 1113. Τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων] Apollonius Lib. III. de Perseo: Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων· Gorgonis recens amputatum caput Regi ferens: quem locum citavit Bisetus.

vs. 1113. Τί λέγι τῆ] Editio Farrei λέγε, ut mox iterum: τῆ autem pro τῆς.

vs. 1114. Τὸ γραμματίο] Pro τὸν γραμματέα σὺ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος κομίζεις, ut aliquem scribam publicum perstringat. Ita Bisetus. Est autem difficile intelligere Scythae verba pro ... [illegible].

vs. 1115. Γοργό τοι κἀγὼ λέγω] Editio Farrei λέγε, ut paulo ante, barbaro convenienter. Γοργό τοι autem pro Γοργόνα τοι.

vs. 1117. Ναῦν ὅπως ὡρμισμένην] Euripides in Hercule Furente vs. 1094. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος· Vinculis

EURIPIDES ut PERSEUS. MNESILOCHUS ut ANDROMEDA. SCYTHA.

EUR. ô Dii, in quam terram barbaram delati sumus
Celeri talari? per medium enim aetherem
Secans viam, pede volo alato
Perseus, ad Argos dirigens cursum, & Gorgonis
Caput ferens. Sc. Quid ais de Gorgone?
An scribae caput, Gorgonis (*inquam*) illius?
EUR. Sic ajo. Sc. Gorgonem & ego dico.
EUR. Papae! quod littus hîc video, & virginem
Deabus similem, tanquam navem in portum appulsam?
MN. O hospes, miserere mei miserrimae:
Solve me vinculis. Sc. Ne loquaris tu:
Scelesta, audesne? Moritura loqueris.
EUR. O virgo, misereor tui, (*sic*) te suspensam videns.
Sc. Non est virgo, sed scelestus senex,
Et impostor, & improbus. EUR. Nugaris, Scytha.
Haec enim est Andromeda, filia Cephei.
Sc. Specta veretrum hoc, num parvum appareat.
EUR. Cedo huc, huc mihi manum, ut attingam puellam.
Age Scytha! hominibus enim morbi
Omnibus sunt: at me puellae hujus
Amor cepit. Sc. Non invideo tibi:
Quare si podicem huc conversum
Non aegre fers, ipsum subagitare licet.
EUR. Quid vero non finis me solvere eam, Scytha,
Et ruere in concubitum amplexusque uxoris meae?

Sc.

culis adductus tanquam navis in portu. Attius apud Ciceronem II. Tusc. de Prometheo Vincto: — *adsistite religatum asperis Vinclisque saxis: navem ut horrisono freto Noctem paventes timidi, adnectunt navitae.*

vs. 1119. Οὐκ μὴ λαλῇς σὺ] Barbare pro οὐχὶ μὴ λαλήσεις σύ.

vs. 1120. Κατάρατε τολμᾷς; ἀποθανούμενε λαλεῖς.] Pro: ὦ κατάρατε, τολμᾷς ἀποθανουμένη λαλεῖν; *Scelesta, audesne loqui moritura?* In Libro Farrei non est interrogationis nota post τολμᾷς. Dixit autem ἀποτανουμένη, ut alias Scytha hic solet aspiratas mutare in tenues, ut dixi.

vs. 1122. Οὐ παρθέν᾽ ἐστὶ &c.] Pro: οὐ παρθένος ἐστὶν ἀλλ᾽ ἁμαρτωλὸς γέρων, καὶ κλέπτης, καὶ πανοῦργος.

vs. 1125. Σκέψαι τὸ κύστο μῶτι μικκὸ φαίνεται] Pro σκέψαι τὸ σκύτος μή τι μικρὸν φαίνεται. Recte autem Biseus σκῦτος exponit de *pene coriaceo* in Comoediis usitato; quem Comicus in Nubibus vs. 539. sic describit: σκύτινον τι ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, ubi vide Notam. Nam & hunc Mnesilochum talem habuisse apparet, supra vs. 652. & 245. Μικκὸν autem pro μικρὸν, ut dixi cum Biseto, nisi forte μικκὸν legendum, quod pro μικρὸν occurrit in Acharn. vs. 909. & est Boeoticae dialecti. Sed Scytha in ceteris non loquitur Boeotice.

vs. 1130. & 1131. Ἀτὰρ εἰ τὸ] Pro ἀτὰρ εἰ τὸν πρωκτὸν δεῦρο περιεστραμμένον ἐπιθύμεις, αὐτὸν περᾶξαι ἔχειν. aut ἐκ ἐπιθυμεῖς σ᾽ αὐτὸ, pro οὐκ ἐφθόνησά σοι, αὐτὸ &c. Sic subaudiendum δίκας.

ΣΚ. Εἰ σπίδρ' ἐπιτυμεῖς τῆ γεροντοπύγισο
Τῆ σανιδοτρήσας ἐξοπισθοτράκλισον.
ΕΥΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ λῦσαι δέμαι. ΣΚ. Μαστιγῶ σ' ἄρα.
ΕΥΡ. Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΣΚ. Τὸ κεπαλῆς ἄρα
Τὸ ξιπιμάχαιρον ἀποκεκόψι τουτοί.
ΜΝ. Αἶ αἶ τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
Ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις.
Σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ,
Μάτην ἀναλίσκοις ἄν· ἀλλ' ἄλλην τινὰ
Τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΣΚ. Μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ἐπιτηκίζ' μοι.
ΜΝ. Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
ΣΚ. Ἔτι γοῦν σὺ τὴν μάστιγα ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
Δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
Χορὸν, παρθένον,
Ἄζυγα κούρην,
Ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
Καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
Κληδοῦχός τε καλεῖται.
Φάνηθ', ὦ τυράννους
Στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
Δῆμός τοι σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
Εἰρήνην φιλέορτον.
Ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι,
Πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
Οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ

Θε-

vs. 1134. Εἰ σπίδρα &c.] Pro εἰ [illegible] [illegible], τὴν [illegible] [illegible].
vs. 1136. Δεμαι] „ Metri gratia scribendum est [illegible], ut recte monuit Bisetus. *Kusterus.*"
vs. 1137. Τὸ κεπαλῆς] Pro: τὴν κεφαλὴν ἄρα ἡ [illegible] [illegible] αὐτοῦ.
vs. 1140. Ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο] „ Metrum claudicat, „ cui consulitur, si scribas: ἀλλ' οὐκ ἂν [illegible] &c. „ *Kusterus.*"

vs. 1141. Σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ] Extat in Medea Euripidis vs. 298. Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ, [illegible], κοὐ σοφὸς [illegible].
Ibid. [illegible] σοφὰ] Sophocles apud Athenaeum p. 433. [illegible] γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ [illegible] *Quicquid sapienter excogitatum offeras stulto, nihilo plus eum delectabis, nisi des, quod libet.*
vs. 1143. Μηχανὴν προσοιστέον] In Nubibus vs. 479. [illegible] — μηχανὰς — πρὸς τὸ καινὰς προσφέρειν.

vs. 1144.

Sc. Quod si valde cupis senem subagitare,
Tabulâ perforatâ, à tergo culum divide.
Eur. Imo, solvam corpus. Sc. Flagello igitur te caedam.
Eur. Atqui faciam hoc. Sc. Caput igitur tuum
Ensis abscindet hic.
Mn. Heu, heu, quid faciam? ad quas me convertam verborum machinas?
Sed eas non accipiet barbarum ingenium.
Rudes enim & inficetos qui novis aggreditur callidisque commentis,
Frustra (*laborem*) insumit: sed alia quaedam
Huic conveniens machina est admovenda.
Sc. Improba vulpes, ut conatur decipere me.
Mn. Memento, Perseu, te deserturum me esse miseram.
Sc. Adhuc nimirum flagello caedi velle videris.

CHORUS.

Palladem, gaudentem choris, mihi
Huc vocare mos est in
Chorum, virginem,
Conjugii expertem puellam:
Quae urbem nostram tenet,
Eique imperat manifesto sola,
Clavigeraque (*tutelaris*) vocatur.
Appare, ô tyrannis
Inimica, ut par est:
Populus te vocat mulie-
rum. Habens autem, venias ad me,
Pacem amicam festis.
Venite laetae, propitiae,
Venerandae lucum in vestrum:
Ubi viris non

Fas

vs. 1144. Ἐκπεπαίζεις μου] Forte ἐμπτύσῃ μοι. Pro ἐνθέμαζέ μοι, a πιθάκνζειν. In Equit. vs. 1281. ὑπό τι μαχρὸν ἐπιθέμασα.

vs. 1151. Ἡ πόλιν ἡμετέραν ἔχει] Unde πολιοῦχος. In Equitibus vs. 578. ὦ πολιοῦχε Παλλάς.

vs. 1153. Κληδοῦχος] Sic apud Taurofcythas Diana est κληδοῦχος. Eurip. in Iphigenia Taurica vs. 132. quem locum indicavit Kusterus.

vs. 1154. & 1155. Ὦ τυράννους στυγοῦσα] At tunc Athenienses non putabant Minervam esse inimicam Tyrannis, cum Pisistratus, semel a tyrannide dejectus, subornaret mulierem quandam Phyam nomine, quae ipsum tanquam Minerva scilicet, restitueret in pristinum locum; quae fallacia, licet inepta videatur, tamen tunc apud credulos nimis Athenienses Pisistrato bene successit. Vide Herodotum in Clione.

Θεμιτὸν εἰσορᾶν
Ὄργια σεμνὰ θεαῖν·
Ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν.
Μόλετον, ἔλθετον, αἰτύμεθ', ὦ
Θεσμοφόρω πολὺ πότνια.
Εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
Ἤλθετον, νῦν ἀφίκε-
σθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

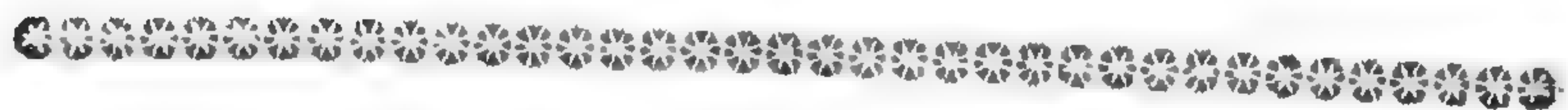

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΥΡ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
Σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα.
Ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμᾶ
Κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
ΧΟΡ. Χρεία δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
ΕΥΡ. Ὅδ' ἐστὶν, οὑν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
Ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε
Κακῶς ἀκούσαιτ'· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
Ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
Ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
ΧΟΡ. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
Τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΓΡΑΥΣ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Ἐμὸν ἔργον ἐστὶν, καὶ σοὶ, ὦ 'λάφιον, ἅ σοι
Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
Πρῶτον μὲν οὖν δίελθε, κἀνακόλπασον.

Σὺ

vs. 1168 & 1169. Εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' — ἤλθετον νῦν ἀφίκεσθον.] Pro γὰρ editio Farrei hic habet καὶ, quod magis placet; solet enim in hac formula occurrere καὶ. Sophocles in Oedipo Tyranno vs. 172. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι, εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορνυμένας &c. Hippocrates Epist. 11 νῦν εἰ καί ποτε ἄλλοτε ξυναγωνιζόμεθα. Sic εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ut in Nubibus vs. 355. καὶ νῦν εἴπερ τισὶ κἄλλῳ — ῥῆξατε κἀμοὶ φωνήν. Thucyd. Lib. I. in priore Orat. ap. Laced. καὶ ἅμα εἴπερ τινὶ καὶ ἄλλοι νομίζομεν ἄξιοι εἶναι.

vs. 1171. ΕΥ] Postquam Euripides non potuit liberare Mnesilochum per dolos, nunc venit ad concilium mulierum, Pacem eis offerens, si Mnesilochum dimittant. Euripides autem antea, quasi bellum gereret cum sexu

Fas est intueri
Orgia veneranda Dearum:
Ubi facibus (*inter faces*) ostenditis
Immortalem faciem.
Venite, accedite, precamur, ô
Thesmophorae admodum venerandae.
Si enim unquam ante exauditis precibus (*nostris*)
Venistis; nunc venite,
Oramus, huc ad nos.

EURIPIDES. CHORUS.

EUR. Mulieres, si vultis in posterum
Pacem facere mecum, id nunc licet.
Ea nimirum conditione, ut audiatis nullum à me unquam
Opprobrium posthac, hanc vobis pacem offero.
CHO. Qua inductus causa hanc post caetera (*nobis*) proponis rem?
EUR. Hic, in tabula (*vinctus*), est affinis meus.
Si igitur recepero eum, nullum unquam
Maledictum a me audietis: sin autem mihi non obtemperaveritis,
De iis, quae nunc domi occulte machinamini, apud viros
Ex militia reversos vos criminabor.
CHO. Nos quod adtinet, scias te nobis rem persuasisse:
At barbaro huic eandem ipse persuadeto.

EURIPIDES ut ANUS. SCYTHA.

EUR. Mei officii est, & tui, ô Elaphium, quae tibi
In via dixi, ea ut facere meminerimus.
Primum igitur transi, & subduc vestis sinum:

Tu

sexu muliebri, ita eum assidue insectabatur in Tragoediis.
vs. 1172. & 1173. Σπονδὰς ποιήσασθαι - ἐφ' ᾧτε] Thucydides Lib. I. σπονδὰς ποιησάμενοι, ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται· *Pacti ut captivos reciperent.* Plura inveniri possunt.
vs. 1183. Ὦ 'Λάφιον] Pro ὦ 'Ελάφιον. Est autem haec Elaphium meretricula & Saltatrix, quam adduxit secum Euripides ad decipiendum Scytham, ut ex ejus custodia abducere possit Mnesilochum. Introducitur autem hic Euripides tanquam vetula & lena, ut in sequentibus patet.
vs. 1185. Ἀνακόλπασον] „ Sic habent omnes, quas „ vidi, Edit. at Bisetus mavult ἀνακόλπωσον· quod pro- „ bo. *Kusterus.*" Ceterum Euripides vult incendere libidinem Scythae propter illa, quae eventura mox sunt.

Σὺ δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.
ΣΚ. Τί τὸ βέμβο τοῦτο; κωμό τις ἀνεγείρει μοι.
ΕΥΡ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾷν, ὦ τοξότα.
Ὀρχησομένη γὰρ ἔρχετ' ὡς ἄνδρας τινάς.
ΣΚ. Ὀρχῆσι, καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
Ὡς ἐλαφρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.
ΕΥΡ. Φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδὶ,
Καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Σκύθου
Τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΣΚ. Ναίχι ναὶ,
Κάθησο, κάθησο, ναίχι, ναὶ θυγάτριον.
Οἴμ' ὡς στερεὰ τὰ τιτθί' ὥσπερ γογγύλη.
ΓΡ. Αὔλει σὺ θᾶττον. ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
ΣΚ. Καλόγε τὸ πυγή. ΓΡ. Κλαυσεῖ γ', ἂν μὴ 'νδοι μένῃς.
Ἀνακέκυφε καὶ προσκέκυφε ἀπεψωλημένος.
ΣΚ. Εἶεν καλὸ τὸ σχῆμα περὶ τὸ πόσθιον.
ΓΡ. Καλῶς ἔχει· λαβὲ θοἰμάτιον, ὥρα 'στὶ νῷν
Ἤδη βαδίζειν. ΣΚ. Τί; οὐχὶ φιλῆσι πρῶτά με,
ΓΡ. Πάνυγε φίλησον αὐτόν. ΣΚ. Παπαπαπαῖ,
Ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
Τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΓΡ. Χαῖρε τοξότα.
Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΣΚ. Ναὶ γραΐδιον,
Ἐμοὶ χάρισαι σὺ τοῦτο. ΓΡ. Δώσεις οὖν δραχμήν;
ΣΚ. Ναὶ ναίχι δῶ σοι. ΓΡ. Τἀργύριον τοίνυν φέρε.
ΣΚ. Ἀλλ' οὐκ ἔχ' οὐδέν· ἀλλὰ τὸ συβήνην λαβέ.
ΓΡ. Ἔπειτα κομίζεις αὐτήν; ΣΚ. Ἀκολούθει τέκνον.
Σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γεροντογράδιο.
Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ΓΡ. Ἀρταμουξία.
ΣΚ. Μεμνῆσι τοὔνομα τοὔνομ' Ἀρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΕΥΡ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε παιδάριον τουτὶ λαβών·

Ἐγὼ

vs. 1186. Περσικόν] Subauditur ἆσμα aut ὄρχημα. Suidas in Τερηδὼν, ubi locum hunc citat. Περσικὸν ὄρχημα est apud Pollucem IV. 100. quae loca Bisetus notavit.
vs. 1187. Τί τὸ βέμβο &c.] Pro τίς ὁ βέμβος; κῶμόν τίς ἀνεγείρει μοι. Per bombum autem intelligit sonum tibiae: unde βομβαύλιος in Acharn. vs. 866. κῶμος autem est Comessatio.
vs. 1190. Ὀρχῆσι &c.] Pro ὀρχησάσθω καὶ μελετησάτω· οὐδὲν κωλύσω ἐγώ.

vs. 1191. Ὡς ἐλαφρὸς &c.] Pro ὡς ἐλαφρὰ, ὥσπερ ψύλλα κατὰ τὸ κώδιον.
vs. 1194. Ναίχι ναὶ] Pro ναίχι ναί. Occurrit autem ναίχι apud Sophoclem in Oedipo Tyranno vs. 693. aut 702. & apud Callimachum Epigr. 30. & apud Platonem.
vs. 1195. Κάτησο &c.] Pro κάθησο, κάθησο ναίχι καὶ θυγάτριον.
vs. 1196. Οἴμ' ὡς τερηνὰ] Edit. Farrei, τερηνά. Exponit autem Bisetus; οἴμοι ὡς στερεὸν τὸ τιτθίον. Sed forte

Tu vero, Teredon, inflatis tibiis cane Persicam (*cantilenam.*)
Sc. Quid bombus hic sibi vult? Comum quis excitat mihi?
Eur. Puella praelusura est, lictor:
Saltatura enim venit ad viros quosdam.
Sc. Saltet & praeludat; non prohibebo ego.
Quam agilis & levis est, ut pulex in vellere.
Eur. Age, vestem subduc, filia, hanc,
Sedensque in genibus Scythae,
Pedes protende, ut solvam tibi calceos. Sc. Recte, recte.
Sede, sede, nae, nae, filiola.
Hei mihi, quam rotundae sunt mammae, instar rapae.
Eur. Tibia cane ocyus. An adhuc times Scytham?
Sc. Pulchrae sunt nates. Eur. Plorabis, (*dolebis*,) nisi intus manseris.
Nunc ab hac, nunc ab illa parte prospicit, nudata glande.
Sc. Eia, pulchra est species (*corporis*) circa nates.
Eur. Recte se res habet. Accipe vestem: tempus enim nobis est
Jam eundi. Sc. Quid? annon osculaberis primum me?
Eur. Omnino osculare ipsum. Sc. Papae. papae!
Quam dulce est os, instar mellis Attici.
Quare non concumbit mecum? Eur. Vale, lictor:
Non enim hoc fieri fas est. Sc. Nae, anicula,
Mihi gratificare hoc. Eur. Dabisne igitur drachmam?
Sc. Nae, nae, dabo tibi. Eur. Pecuniam igitur affer.
Sc. Sed nihil habeo. Accipe igitur pharetram.
Eur. Deinde igitur feres ipsis. Sc. Sequere, filia.
Tu vero custodi senem hunc, eandemque anum.
Nomen vero tibi quodnam est? Eur. Artemisia.
Sc. Memento igitur nominis Artomuxia.

EURIPIDES. MNESILOCHUS.

Eur. Mercuri, fraudum patrone, haec quidem adhuc recte facis.
Tu igitur hinc te proripe cursu, puella hac sumpta:

forte τιμπὰ pro πυγίζω dixit Barbarus; ita suadet vox γογγύλα, id est, *tumida*, *rotunda*, & *rapa*.
vs. 1198. Καλό γε τό] Pro καλά γε ὁ.
vs. 1200. Καλὰ γε τὸ σαῖμα] Pro καλόν γε τὸ σχῆμα. Editio Farrei: καλὰ γε.
vs. 1202. Οὐκὶ φιλεῖσου] Pro οὐχὶ φιλήσεις; *nonne osculabitur?* aut οὐχὶ φιλήσεις; *nonne osculaberis?*
vs. 1204. Ὡς γλυκερὸ &c.] Pro ὡς γλυκερὰ ἡ γλῶττα, ὥσπερ Ἀττικὸν μέλι.
vs. 1208. Ναὶ ναίκι δῶ σοι] Pro ναὶ ναιχὶ δώσω σοι.
vs. 1209. Ἀλλ' ἐκ ἐχ' ἀπο &c.] Pro ἀλλ' οὐκ ἔχω ἀργύριον. ἀλλὰ ταί. Editio Farrei pro ἀρο habet ἰδυ
vs. 1210. Αὐτοι] Ita Edit. Farrei: alias legitur αὐτοῖς.
Ibid. Ἀκολῦθι] Pro ἀκολούθει.
vs. 1211. Σὺ δὲ τῦτο &c.] Pro σὺ δὲ τοῦτον τήρει τὸν γέροντα, γραίδιον: *Tu vero, anicula, custodi senem hunc.*
vs. 1213. Μιμνῆσι] Pro μιμνήσκομαι, *memor ero*, *observabo*.
vs. 1214. Ἑρμᾶ δόλιε] In Pluto vs. 1158. ubi vide Notam.

Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε· σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
Ὅτ' ἂν λυθῇς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς
Ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΥΡ. Λέλυσο· σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
Ἥκοντα καταλαβεῖν. ΜΝ. Ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΣΚΥΘΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΚ. Ὦ γράδι', ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριον,
Κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γράδιο;
Οἴμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευθενί.
Ὦ γράδι', ὦ γρᾶο· οὐκ ἐπαινῶ γράδιο
Ἀρταμουξία.
Διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς. ἀπότρεχ' ὡς τάχιστα σύ.
Ὀρθῶς δὲ συβήνη 'στι· καταβηνῆσι γάρ.
Οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τὸ γράδιο
Ἀρταμουξία;
ΧΟΡ. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ 'φερε τὰς πηκτίδας;
ΣΚ. Ναὶ ναίχι. εἶδες αὐτό; ΧΟΡ. Ταύτῃ γ' οἴχεται,
Αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.
ΣΚ. Κροκωτ' ἔχοντο τὴ γέροντο; ΧΟΡ. Φήμ' ἐγώ.
Ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
ΣΚ. Ὦ μιαρὸ γραῦ· πότερα τρέξι τὴν ὁδὸν
Ἀρταμουξία.
ΧΟΡ. Ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
Τηδὶ διώξεις; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
ΣΚ. Κακόδαιμον ἄλλα τρέξι Ἀρταμουξία.
ΧΟΡ. Τρέχε νῦν ἐπὶ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.
Ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν· ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
Οἴκαδ' ἑκάστῃ.
Τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
Τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

vs. 1217. Τενεῖς] Hoc sensu occurrit verbum istud apud Euripidem in Supplicibus vs. 720. οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας· *Illi autem cursu contendebant ad portas.* Ex Notis Kusteri.

vs. 1220. Λέλυσο] *Sis solutus.*

vs. 1222. Ὦ γράδι' ὡς &c.] Pro ὦ γραΐδιον ὡς χαρίεν σου τὸ θυγάτριον.

vs. 1223. Κοὐ δύσκολ' &c. ἀλλὰ &c.] Pro καὶ οὐ δύσκολον ἀλλὰ πρᾷον. ποῦ τὸ γραΐδιον;

vs. 1224. Οἴμ' ὡς ἀπόλωλον &c.] Pro οἴμοι ὡς ἀπόλωλα. ποῦ ὁ γέρων;

vs. 1225. Ὦ γράδι', ὦ γρᾶο] Pro ὦ γραΐδιον, ὦ γραῦ.

vs. 1227. Διέβαλλε] Citat Suidas v. διέβαλεν, ubi exponit ἐξηπάτησε, recte. Ex Notis *Kusteri.* Ceterum in hoc versu pro ὁ Ed. Farrei ὦ, Suid. ὁ, ut esse debebat, si non barbare loqueretur. ἀπότρεχ' autem pro ἀπότρεχε.

vs. 1228.

Ego vero ſolvam hunc. Tu autem vide, ut ſtrenue,
Cum ſolutus fueris, & celerrime fugias, contendasque
Ad uxorem & liberos domum.
Mn. Mihi hoc curae erit, ſi ſemel ſolutus fuero.
Eur. Solutus es. Quod igitur nunc te facere convenit, fuge, priusquam lictor
Veniens te aſſequatur. Mn. Hoc ago.

S c y t h a. C h o r u s.

Sc. ô Anicula, quam venuſta tibi eſt filiola,
Nec difficilis, ſed mitis, (*tractabilis.*) Ubinam eſt anus?
Hei mihi, perii! Quo ſenex hinc (*abiit?*)
O anicula, ô anus! non laudo aniculam
Artamuxiam.
Decepit me anus. Curre hinc quam celerrime.
Sed ſalva eſt pharetra.
Hei mihi, quod faciam? ubi anus
Artamuxia?
Cho. An percontaris de anu, quae attulit pectidas, (*inſtrumenta muſica?*)
Sc. Sic, ſic: vidiſtin' eam? Cho. Hac abiit,
Et ipſa, & ſenex quidam eam ſequebatur.
Sc. Crocotamne habebat ſenex? Cho. Ajo.
Adhuc (*eos*) aſſequi poſſis, ſi inſequaris hâc.
Sc. O ſceleſta anus! an hâc aufugit
Artamuxia?
Cho. Rectâ inſequere. Quo curris? An non retro
Hac inſequeris? Retrorſum curris.
Sc. Infelix ego! aliâ aufugit Artamuxia.
Cho. Abi ad corvos plenis velis.
Sed luſum eſt ſatis nobis: quare tempus eſt eundi
Domum unamquamque.
Theſmophorae autem (*Deae, Ceres & Proſerpina*) nobis bonam
Pro his gratiam rependant.

vſ. 1228. Ὀρτῶς δὲ σύζεν 'στι. κατεζινῶτε γάρ] Pro ὀρθῶς δὲ τὸ ζῆν ἐστι. κατεῖνοσα γάρ.
vſ. 1229. Τί δρᾶσις; ποῖ τὸ γρᾴδιον;] Pro τί δράσω; ποῖ τὸ γρᾴδιον, id eſt, γραΐδιον.
vſ. 1232. Ναὶ ναίκ, εἶδες αὐτό;] Pro ναὶ ναιχί. εἶδες αὐτήν;
vſ. 1234. Κροκῶτ' ἔχοντο τῷ γέροντο] Pro κροκωτὸν εἶχεν ὁ γέρων;
vſ. 1236. Ὦ μιαρὸ &c.] Pro ὦ μιαρὰ γραῦ, πότερα θρέξει (ἰῃά, aut τρέχει) τήνδε τὴν ὁδόν;
vſ. 1240. Ἀλλα τρέξι] Pro ἄλλῃ θρέξει.
vſ. 1242. Τρέχε] „ Verſus hic uno pede brevior eſt, „ quem ſupplere poteris addita voce ταχέως poſt κό„ρακας, vel alia, quae ſimilem habet ſenſum. *Kuſte„rus.*"
vſ. 1243. Πέπαισται] Kuſterus legit πέπαισθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ARISTOPHANIS LYSISTRATA.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.	Lysistrata.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.	Calonice.
ΜΥΡΡΙΝΗ.	Myrrhina.
ΛΑΜΠΙΤΩ.	Lampito.
ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.	Chorus Senum.
ΔΡΑΚΗΣ.	Draces.
ΣΤΥΜΜΟΔΩΡΟΣ.	Stymmodorus.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	Chorus Mulierum.
ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.	Stratyllis.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.	Probulus.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.	Nuntius Senum.
ΥΠΗΡΕΤΗΣ.	Minister.
ΑΛΛΗ ΤΙΣ ΓΥΝΗ.	Alia quaedam Mulier.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.	Cinesias.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ.	Atheniensis.
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.	Caduceator Lacedaemoniorum.
ΘΕΡΑΠΩΝ.	Servus.
ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.	Chorus Lacedaemoniorum.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

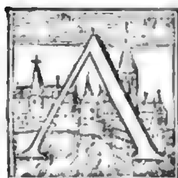

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΛΥΣ. Ἀλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
Ἢ 'ς Πανὸς, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 's Γενετυλλίδος,
Οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
Νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
Πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
Χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. Καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
Τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον·
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
Καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
Ὁτὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
Εἶναι πανοῦργοι. ΚΑ. Καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
ΛΥΣ. Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε,
Βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
Εὕδουσι, κοὐχ ἥκουσιν. ΚΑΛ. Ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
Ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
Ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν·

Ἡ

Lysistrata foemina Attica, ex re nomen habens, a λύειν & στρατὸς, a dissolvendis exercitibus, & dirimendis bellis; haec cum superaret ceteras mulieres prudentia, concilium illis indixerat, quo ostenderet quomodo mulieres possint cogere viros, ut a bello desistant & pacem amplectantur. Haec in loco constituto prima adest: & queritur, quia mulieres tarde conveniant ad res serias; sicubi autem lasciviae & libidini earum sit locus, statim convolent confertim.

NOTAE AD LYSISTRATAM.

vs. 1. Εἰς Βακχεῖον] Ad Bacchi sacra celebranda. Habebatur autem Bacchus Deus καταφερὴς & libidinosus; unde facete apud Comicum in Ranis vs. 746. dicitur, eum nihil aliud scire, nisi πίνειν καὶ βινεῖν. Hoc inde est, quia a vino homines proclives sunt ad libidinem. Hinc etiam Euripides de Laio, proli procreandae operam daturo, dicit in Phoenissis vs. 21. Ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, ἔς τε Βακχεῖον πεσὼν, Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα· *Ille vero cum se dedisset voluptati, & Bacchi sacris se immisisset, Seminavit nobis filium.*

vs. 2.

ARISTOPHANIS LYSISTRATA.

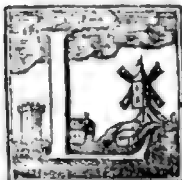

LYSISTRATA, CALONICA.

LYS. At si quis in aedem Bacchi vocasset eas,
Aut Panos, aut Coliadis, aut Genetyllidis,
Nec transire liceret prae multitudine tympanorum;
Nunc autem nulla adest hic mulier:
Verum tamen haec vicina mea egreditur.
Salve Calonica. CAL. Et tu, ô Lysistrata.
Quid conturbata es? ne sis tristis, charissima;
Non enim decet te in arcum curvare supercilia.
LYS. Sed ô Calonica, ardet mihi cor,
Et me valde piget sexus nostri,
Quoniam viri existimant nos
Esse nequam. CAL. Quippe tales profecto sumus.
LYS. Cumque dictum sit ipsis, ut hic adsint
Deliberaturae non levi de re,
Dormiunt, nec veniunt. CAL. Sed ô charissima,
Venient: difficile est mulieribus exire.
Nam alia circa virum occupata moratur;

Alia

vs. 2. Ἢ 'ς Πανός] Pan etiam est libidinosus, ut & Satyri similes dii omnes. De Pane vide infra ad vs. 910.

Ibid. Ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδος] In Nubibus vs. 52. cum describit muliercularn lascivam, dicit eam ὄζειν Κωλιάδος, Γενετυλλίδος. Dicitur autem Κωλιὰς Venus a loco Atticae, ubi ei templum, ut ajunt Grammatici Graeci. Γενετυλλὶς autem, vel *Venus* est ipsa, ut vult Scholiastes ad Nubes l. c. Γενετυλλὶς, ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος Ἀφροδίτη· vel *Dea Veneri* affinis, ut Scholiastes ad hunc in Lysistrata locum: καὶ ἡ Γενετυλλὶς δὲ γενετειρα θεὸς περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὀνομασμένη.

vs. 3. Οὐδ' ἂν διελθεῖν] Florens verterat: *nec colloqui*, nempe prae strepitu tympanorum. Sed διελθεῖν hoc sensu potius *percurrere aliquid sermone & enarrare* significat, nec solet sic absolute poni.

vs. 4. Οὐδεμία πάρεστιν] In Ecclesiaz. vs. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν, ἃς ἥκειν ἐχρῆν.

vs. 7. Μὴ σκυθρώπαζε] Aelianus Epist. 15. Λῦσον δὲ καὶ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸ σκυθρωπὸν τοῦτο καὶ σύννουν χάλασον εὐθυμίᾳ· *Solve supercilium, & laxa tristem hanc atque nubilam vultus severitatem hilaritate.*

vs. 8. Οὐ γὰρ πρέπει] Alciphron Epist. 34. Lib. I. οὐ πρέπει σκυθρωποὺς εἶναι τοιούτους ὀφθαλμούς· *Non decet tristes esse tales oculos.*

Ibid. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς] Idem est, quod σκυθρωπάζειν· & alluditur ad vocem Σκύθαι, quia Scythae sunt τοξόται. Nonnulli autem homines cum tristantur, aut severitatem quandam prae se ferunt, supercilia alte adducunt, in formam arcus aut cochleae. Quemadmodum Platonis vultum descripsit Amphis Comicus: — ὦ Πλάτων, Ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον, Ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς· *O Plato, quam nihil scis nisi tetrico vultu esse tantum, instar cochleae severiter tollens supercilia.* Locus extat apud Laërt. in Platone, & Suidam. Quidam vero homines tunc deprimunt supercilia: unde σκυθρωπάζειν de illis etiam dicitur, ut patet ex illo loco, quem citavi ad Plutum vs. 756. utrisque autem frons corrugatur, quamvis alio modo.

vs. 13. Εἰρημένον] „ Suidas v. Εἰρημένον, & Corinthus „ *de Dial. Att.* εἰρημένον hic positum aiunt pro εἰρημένου. „ *Ex Not. Kusteri.* Scholiastes etiam h. l. εἰρημένον, ἀντὶ τοῦ εἰρημένου. Ἀττικῶς.

vs. 17. Ἐκύπταζεν] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ἐγρηγόρει· κυπτάζειν ἐστὶ τὸ περί τι κύπτειν καὶ διατρίβειν &c. Hic ἐγρηγόρει scriptum pro ἐγρηγόρει. Sic περὶ τὰς σκάφας κυπτάζειν in Pace vs. 730. & κυπτάζειν περὶ τὴν θύραν in Nubibus vs. 975.

Ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν· ἡ δὲ παιδίον
Κατέκλινεν· ἡ δ' ἔλουσεν· ἡ δ' ἐψώμισεν.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
Αὐταῖς. ΚΑΛ. Τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
Ἐφ' ὅ, τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
Τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΛΥΣ. Μέγα. ΚΑΛ. Μῶν καὶ παχύ;
ΛΥΣ. Καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑΛ. Κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
ΛΥΣ. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
Πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
ΚΑΛ. Ἦπου τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
ΛΥΣ. Οὕτω γε λεπτόν, ὥστ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
ΚΑΛ. Ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ οἴχεται.
ΛΥΣ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
Ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ Πελοποννησίους.
ΚΑΛ. Βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι, νὴ Δία.
ΛΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
ΚΑΛ. Μὴ δῆτα πάντας· ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
ΛΥΣ. Περὶ τῆς Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
Τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
Ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
Αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν, αἵ τε Πελοποννησίων,
Ἡμεῖς τε κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
ΚΑΛ. Τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
Ἢ λαμπρόν; αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
Κροκωτοφοροῦσαι, καὶ κεκαλλωπισμέναι,
Καὶ κιμβερίκ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας,
Χ' ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
ΛΥΣ. Ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ', ἃ σώσειν προσδοκῶ,
Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες.
ΚΑΛ. Τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΛΥΣ. Ὥστε τῶν νῦν μηδένα

Ἀν-

vs. 23. Μῶν καὶ παχύ;] Putat alteram locutam περὶ τοῦ πέους, cum diceret μέγα. Scholia: ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον. In Pace vs. 1329. τὸ μὲν μέγα καὶ παχύ.

vs. 24. Κᾆτα πῶς] Mirum videtur ei, si illud, quod ipsa intelligebat, est magnum & crassum, mulieres non accurrere.

vs. 25. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος] Scholia: ἀντὶ τοῦ, εἰ τοιοῦτον τρόπον ἦν τὸ πρᾶγμα μέγα καὶ παχύ, καθ' ὃν σὺ νοεῖς.

Ibid. Ταχὺ γὰρ ἂν] Nimirum fugiunt, videntque magnum Mutonem quoque mentulam libenter: ut est in Priapeis.

vs. 27. Ἐρριπτασμένον] Jactatum, versatum, tractatum.

vs. 31. Ἐπ' ὀλίγου γὰρ οἴχεται] Mallem ἐπ' ὀλίγου γ' ἂν ᾤχετο, aut potius ἐπ' ὀλίγῳ, ut ἐπὶ eam vim habeat, quam in ἐφ' ᾧ sive ἐφ' ᾧ τε. alias & ἐπ' ὀλίγου recte dicitur. οἴχεται autem scripsi pro ᾤχετο, quod in aliis est Edit. & est corruptum.

vs. 36. Ἄφελε τὰς ἐγχέλεις] Nam ex Boeotia afferebantur Athenas anguillae praestantes. In Pace vs. 1004.

vs. 37. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] Ominabor. Apud Aeschy-

lum

Alia servum excitat; alia puerum
In lecto collocat, alia lavat, alia cibat.
Lys. Sed erant alia magis necessaria curanda
Ipsis. Cal. Quid autem est, mea Lysistrata,
Quod nos mulieres convocas?
Quaenam illa res est, aut quanta? Lys. Magna. Cal. Num etiam crassa?
Lys. Et crassa certe. Cal. Qui sit ergo ut non veniamus?
Lys. Nihil tale est; cito enim convenissemus:
Sed est quiddam a me quaesitum,
Multisque vigiliis inventum.
Cal. Forsan subtile est illud inventum.
Lys. Adeo subtile, ut universae Graeciae
Salus sita sit in mulieribus.
Cal. In mulieribus *inquis?* parum ergo abest quin nulla sit.
Lys. Verum est reip. salutem esse in nobis sitam,
Sin minus, nec Peloponnesios amplius jam fore.
Cal. Optimum quidem foret profecto si nulli sint.
Lys. Boeotiosque omnes perituros.
Cal. Non omnes, quaeso; sed excipe anguillas.
Lys. De Atheniensibus autem ominabor
Nihil tale: sed suspicari tibi licet, *quid eis sit eventurum.*
Si autem convenerint hic mulieres
Ex Boeotia simul & Peloponneso,
Nosque *Atticae*, communiter servabimus Graeciam.
Cal. Sed quid possent mulieres prudenter agere,
Et praeclare? cum sedeamus fuco nitentes;
Et crocota gestantes, exornatae & comtae:
Aut *quid possint efficere tunicae* Cimbericae erectae, & peribarides crepidae, calceique pretiosi,
Et anchusa, & pellucidae tunicae?
Lys. Imo haec ipsa sunt, a quibus salutem spero,
Crocotae *inquam* & unguenta & crepidae illae.
Cal. Quomodo vero? Lys. Ita ut illorum, qui nunc vivunt,

Vi-

tum in Prometheo vs. 927. cum Prometheus dixisset, magnum quoddam malum imminere, Chorus eum reprehendens dicit: Σὺ δὴ ἃ χρήζεις, ταῦτ' [illegible] Διός; *Tuna ergo, quae cupis, illa Jovi ominaris?* ubi Scholia: τῇ γλώττῃ [illegible], ΕΠΟΙΩΝΙΖΕι κατὰ τοῦ Διός, ἃ [illegible] αὐτῷ. Apud eundem Aeschylum in [illegible] vs. 1015 [illegible] ubi Stanlejus citat Hesychium: [illegible], ΕΠΟΙΩΝΙΖΟΥ [illegible]. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Videtur autem in Hesychio legendum [illegible] in Imperat.

vs. 41. [illegible]] Editio Farrei [illegible]. Et ita legi apud Clementem Alex. Paedag. Lib. II. p. 201. ubi locus hic citatur, monuit Kusterus: sed alterum etiam stare potest.

vs. 45. [illegible]] Vetd, quasi esset [illegible], ut scribendum puto.

vs. 46. Χ' ἥγχουσα] Pro καὶ ἡ ἄγχουσα. Est autem anchusa genus herbae, qua mulieres faciem pingunt.

vs. 47. [illegible]] Contrarium in Thesmoph. vs. 86. [illegible]

Ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
ΚΑΛ. Κροκωτὸν ἄρα, νὴ τὼ θεὼ, 'γὼ βάψομαι.
ΛΥΣ. Μὴ δ' ἀσπίδα λαβεῖν. ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
ΛΥΣ. Μὴ δὲ ξιφίδιον. ΚΑΛ. Κτήσομαι περιβαρίδας.
ΛΥΣ. Ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
ΚΑΛ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
ΛΥΣ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψει γε σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
Ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
Ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
Οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. Ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.
ΛΥΣ. Οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
Πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
Γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΑΛ. Ἡ γ' οὖν Θεαγένους
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τἀκάτιον ἤρετο.
Ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες,
Αἱδ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού.
Πόθεν εἰσίν; ΛΥΣ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑΛ. Νὴ τὸν Δία·
Ὁ γ' οὖν Ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΛΑΜΠΙΤΩ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
Τί φῂς; τί σιγᾷς; ΛΥΣ. Οὐκ ἐπαινῶ, Μυῤῥίνη,
Ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
ΜΥΡΡ. Μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
Ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖσι παρούσαισιν λέγε.
ΛΥΣ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα

Τὰς

vs. 50. Αἴρεσθαι δόρυ] Euripides in Heraclidis vs. 314. Καὶ μήποτ' εἰς γῆν [illegible] αἴρεσθαι δόρυ.
vs. 58. Τῶν Παράλων] Vide ad Vespas vs. 1213.
vs. 60. Ἐπὶ κελήτων] Est genus navigii κέλης, & equus singularis, unde κελητίζειν, equum agitare, quod in obscoenis etiam est: & latet hic obscoenitas illa, ut recte vidit Scholiastes. Vide ad Vespas vs. 500.
vs. 64. Τἀκάτιον ἤρετο] Bisetus legerat [illegible], quod commode supplet versum; in quo alias una syllaba deest. Ut autem vs. 60. vox κέλης erat ambigua, ita & hic ἀκάτιον, quae & lembum significat, & poculi genus quoddam. Itaque cum dicit [illegible] sive [illegible], loquitur tanquam de poculo; ut Antiphanes Comicus apud Athenaeum p. [illegible] [illegible] ἈΚΑΤΟΝ ἮΡΕ τις· [illegible] Jovis Servatoris acatum sustulit. Nihil autem impedit, quod apud nostrum est [illegible], hic autem [illegible] [illegible] & [illegible] in eadem significatione. Epicrates Comicus in Fragmento Athenaei, quod insertum est Lib. XI. Animadvers. Casauboni: Κατάβαλλε τ' ἈΚΑΤΙΑ, [illegible] ΑἼΡΟΥ τὰ μείζω· Depone acatia, calices tolle majores. De isto autem poculo Athenaeus ibi dicit: ἄκατος, [illegible] Acatus poculum [illegible] navi. Lepide itaque Comicus noster, cum de acatio navigio tantum loqui videretur, intelligit simul acatum poculum; nempe ut notet bibacitatem mulierum, quod saepe facit, &

Virorum contra alium hastam nemo tollat.
CAL. Crocotam ergo, ita me Divae ament, mihi tingam.
LYS. Nec clypeum sumat. CAL. Cimbericum induam.
LYS. Nec gladium. CAL. Comparabo mihi tales calceos.
LYS. Annon ergo adesse mulieres oportebat?
CAL. Imo profecto advolantes venisse *oportuit* dudum.
LYS. Sed proh dolor! videbis eas nimis Atticas esse,
Dum omnia faciunt justo tardius.
At nec ex maritimis ulla mulier adest:
Nec ex Salamine. CAL. Sed has scio
In celocibus trajecisse matutinas.
LYS. Nec *illae*, quas sperabam & arbitrabar ego
Primas hic fore Acharnensium inquam
Uxores, veniunt. CAL. Quin Theagenis uxor
Tanquam horsum tendens cymbam educebat.
Sed ecce accedunt quaedam:
Item aliae etiam. io! io!
Unde sunt? LYS. Ex Anagyro. CAL. Ita profecto.
Ergo Anagyrus mihi videtur commotus.

MYRRINA, LYSISTRATA, LAMPITO, CALONICA.

MYRR. Num tardius advenimus, ô Lysistrata?
Quid ais? cur taces? LYS. Non laudo *te*, Myrrhina,
Quae modo veneris in re tanta.
MYRR. Vix enim inveni cingulum in tenebris.
Sed si plane necesse est, fare praesentibus nobis.
LYS. Imo potius exspectemus propter aliquas causas

Dum

& in hac ipsa Comoedia. Sic, ni fallor, non absurde locum hunc explicasse videri possim; sed cave statuas aliquid parte altera inaudita. Kusterus ad hunc locum. „Et sensus & metri gratia, inquit, scribendum est, „ τινάτυσι (i. e. τὸ Ἑκάτειον) ut vel patet ex Suida v. „ Ἑκάτειον, qui ad hunc locum Comici respiciens ait: „ Θεαγένης Ἑκάτειον. ὃ ἐκπλέοντα πανταχοῦ ἀπιών. Theagenes nimirum ut superstitiosus a Comico hic notatur, „ quod identidem Hecates simulacrum soleret consulere, „ quoties exiret.” Sic ille. Necesse autem est, hac stante emendatione, legi non ἤρετο ab αἰρέομαι, sed ἤρετο, ab ἔρομαι. & praeterea non τινάτυσι, sed Θεάτειον, aut Θεάτειον. Licet itaque satis multa hoc pacto mutentur, tamen adhuc amplecterer hanc emendationem, propter auctoritatem Suidae; nisi absurdum videretur, Theagenem tanta fuisse stoliditate, ut, tanquam oraculum, statuam interrogaret, quoties exiret, quae responsa dare non poterat: nec prophetas habebat, ut oraculum Apollinis & alia. Non debent autem & Suidae verba tanquam oracula accipi, quem constat non pauca absurda habere.

vs. 63. Ὁ γ' ἐν Ἀναγύρῳ.] Anagyrus est Pagus Atticus & herba quaedam foetida. unde Proverbium: κινεῖν Ἀνάγυρον. de quo vide Erasmum.

Τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων
Γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥΡΡ. Πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
Ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.
ΛΥΣ. Ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε Λαμπιτοῖ·
Οἷον τὸ κάλλος, ὦ γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται·
Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
Κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜΠ. Μάλα γὰρ οἴω, ναὶ τὼ σιώ,
Γυμνάδδομαί γε, καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
ΛΥΣ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
ΛΑΜΠ. Ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
ΛΥΣ. Ἡδὶ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡ 'τέρα;
ΛΑΜΠ. Πρέσβειρά τοι, ναὶ τὼ σιώ, Βοιωτία,
Ἵκει ποθ' ὑμέ. ΛΥΣ. Νὴ Δί', ὦ Βοιωτία,
Καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΛΑΜΠ. Καὶ νὴ Δία
Κομψότατα τὰν βληχώ γε παρατετιλμένη.
ΛΥΣ. Τίς δ' ἡ 'τέρα παῖς. ΛΑΜΠ. Χαΐα μὲν, ναὶ τὼ σιώ,
Κορινθία δ' αὖ. ΛΥΣ. Χαΐα, νὴ τὸν Δία,
Δήλη 'στιν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.
ΛΑΜΠ. Τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
Τὸν τᾶν γυναικᾶν; ΛΥΣ. Ἅδ' ἐγώ. ΛΑΜΠ. Μυσίδδετω,
Ὅ, τι λῇς, ποθ' ὑμέ. ΛΥΣ. Νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι.
ΜΥΡΡ. Λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ, τι τοῦτ' ἐστί σοι.
ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν δὲ λέγειν, ὑμᾶς τοδὶ
Ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥΡΡ. Ὅ, τι βούλει γε σύ.
ΛΥΣ. Τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
Ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; ΜΥΡΡ. Εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι
Πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
ΛΥΣ. Ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,

Ἀπ-

vs. 81. Ναὶ τὼ σιώ] Pro νὴ τὼ θεώ. Loquitur autem Lampito Dorice & in sequentibus. Ceterum cum Lacones & Lacaenae jurant ναὶ τὼ σιώ, intelligunt Castor & Pollux. Vide ad Acharnentes vs. [illegible].

vs. 82. Γυμνάδδομαι &c.] Pro γυμνάζομαί γε, καὶ πρὸς πυγὴν ἅλλομαι. Exercebantur autem in palaestris puellae Laconicae, non minus atque adolescentes: Pueriliaeque quidam, cui nomen credit[illegible] esse [illegible]: *ἀγωγεῖα Λακεδαιμονίοις ταῖς κόραις ΓΥΜΝΑΖΕΣΘΑΙ ἀχιτώνας καὶ [illegible], καὶ γυμνὰς [illegible]. Ἴσως δ' αἰσχρόν* [illegible] *Principis, apud Lacedaemonios pulchrum est puellas exerceri sine tunica, & sine veste prodire*; [illegible] Loquitur autem Dorice. Ovid. Ep. [illegible] Paridis ad Helenam: *More tuae gentis nitida dum nuda palaestra Ludis, & es nudis foemina mixta viris.* Quae loca citavit Barnesius ad Andromacham Euripidis vs. 595.

Ibid. Ποτὶ πυγὰν] Intelligendus est hic locus de Saltatione Laconica, βίβασις dicta, de qua Pollux Lib. IV. Sect. 102. καὶ βίβασις δέ τι ἦν εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως, [illegible] ΚΟΡΑΙΣ [illegible] ΑΛΛΕΣΘΑΙ [illegible] ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΠΥΓΑΣ. *Erat & Bibasis species quaedam saltationis Laconicae, cujus etiam erant proposita praemia, neque solum pueris, sed & virginibus. Oportebat autem ita subsultare, ut natis pedibus contingerentur.* Locum indicavit Kusterus.

vs. 84. Ἆπερ] Scribendum ἆπερ, aut ἆπερ, aut ἆπερ pro ὥσπερ i. e. ὥσπερ. Suidas hunc locum citans legit ὥσπερ in communi dialecto, sed potius ita scribendum, ut exhi. Vide ad Acharn. vs. [illegible].

Ibid. Ὑποψαλάσσετε] Pro ὑποψηλαφᾶτε.

vs. 86. Πρέσβειρα] In Acharn. vs. [illegible]. Boeotius Dorice loquens etiam utitur hac voce. De ναὶ τὼ σιώ, paulo ante.

vs. 87.

Dum Boeotorum & Peloponnesiorum
Uxores veniant. MYRR. Multo tu rectius dicis.
Et ecce haec Lampito accedit.
LYS. ô Charissima Lacaena, salve, ô Lampito,
Quam formosa videris, ô dulcissima!
Qui color, quae habitudo corporis tui.
Vel taurum strangulare posses. LAMP. Arbitror sane, nam pol
Exerceo corpus, & subsultans pede podicem ferio.
LYS. Quam bellas habes papillas!
LAMP. Tanquam hostiam pertrectatis me.
LYS. Haec autem adolescentula altera cujas est?
LAMP. Primaria pol foemina Boeotia
Venit ad nos. LYS. Profecto Boeotia est,
Pulchrumque utique habens campum. LAMP. Et certe
Pulcherrime pulegium ei vulsellis purgatum est.
LYS. Quae vero est illa altera puella? LAMP. Bona quidem, ita me gemini Dii ament,
Sed Corinthia. LYS. Bonam profecto
Apparet esse hinc ex istis indiciis.
LAMP. Quis jam congregavit hunc exercitum
Mulierum? LYS. Ipsa ego. LAMP. Dic nobis,
Quid nos velis. LYS. Ita sane, charissima.
MYRR. Dic, inquam, quodnam sit serium illud negotium.
LYS. Jam dicam. sed priusquam dicam, vos hoc
Interrogabo; pauxillum quiddam. MYRR. Quicquid voles.
LYS. Patres non desideratis liberorum *vestrorum*
Absentes in militia? MYRR. Sat enim scio
Unicuique nostrarum peregre abesse virum.
LYS. Meus quidem vir jam quinque menses infelix

Abest

vs. 87. Ἵκει ποθ' ὑμί] Pro ἥκει, sive ἵκεται, aut ἀφίκεται πρὸς ὑμᾶς.

vs. 88. Τὸ πεδίον] Scholia: λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπεδιὰς εἶναι. Sed intelligit *hortum* muliebrem, τὸ αἰδοῖον, ut recte vidit Florens.

vs. 89. Τὰν βλαχώ] Hic etiam τὸ αἰδοῖον, ut & Scholiastes. Est autem alias βλαχὼ pulegium, cujus ferax Boeotia. Hinc & in Acharn. Boeotius pulegium venale fert Athenas vs. 861. 869.

Ibid. Παρατετιλμένη] Solebant id facere. Infra vs. 151. γυμναὶ, δέλτα παρατετιλμέναι· & in Ranis vs. 513 ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.

vs. 90. Χαία] „ Hic τὸ χαῖον generosum, nobile, & „ bonum valet; ut & usurpat Theocritus Idyll. 8. *Flo„rent.*" Scholia, χαία μὲν, ἀγαθὴ μέν. Eustathius citat Aeschylum in Supplicibus, ubi vs. 865. βαθυχαῖος, ad quam vocem Scholia: ὁ μεγάλως εὐγενής. Χαοὶ γὰρ οἱ εὐγενεῖς. Comicus hic in Lysistr. vs. 1162. ἀνὰ γυναῖκ' ὄνπερ χαϊωτέραν.

vs. 91. Κορινθία δ' αὖ] Quasi dicat, *Est quidem bella, sed non casta*: quia Corinthi meretrices plurimae.

vs. 93. Συναλιαξε] Dorice pro συνηλίαξε, ut patet ex voce Ἡλιαία, *Comitium*: unde & alibi apud Comicum ἡλιάζεσθαι.

vs. 94. Μυσίδδετω] Editio Farrei melius μυσίδδέ τω, quod est pro μύθιζέ τω i.e. λέγε τινί. *dic alicui.* Aut potius τω est alia enclitica particula in Dialecto Laconica, respondens particulae τοι, ut μυσίδδε τω sit pro μύθιζε τοι i.e. λέγε τοίνυν. *Dic igitur.* Nisi forte omnino τοι legendum pro τω.

vs. 95. Ὅτι δὴ 'στὶ τοῦθ' ἁμί] Pro ὅτι scribendum ὅ, τι. Ἁμὶ autem significat ἡμῖν, ut in Acharn. vs. 772. τοῦθ' vero est ambiguum: aut enim pro ποτὲ, ut sit ὅ, τι δῆτα ποτε ἁμί· *quidnam tandem nos velis*: aut pro πρὸς, ut sit, μύθιζε τοίνυν πρὸς ἡμᾶς.

Zzzzzz

Ἄπεστι ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
ΜΥΡΡ. Ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑΜΠ. Ὁ δ' ἐμός γα καὶ ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκα,
Πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΛΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προύδοσαν Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον,
Ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
Ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
Μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥΡΡ. Νὴ τὼ θεώ.
Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
Τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
ΚΑΛ. Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἥμισυ.
ΛΑΜΠ. Ἐγὼ δὲ καίκα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
Ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἄν. οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
Ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εἴ περ μέλλομεν
Ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
Ἀφεκτέ' ἐστιν. ΚΑΛ. Τοῦ; Φράσον. ΛΥΣ. Ποιήσετ' οὖν;
ΚΑΛ. Ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
ΛΥΣ. Ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστι τοῦ πέους.
Τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε
Αὗται; τί μοι μυᾶτε, κ' ἀνανεύετε;
Τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
Ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ', ἢ τί μέλλετε;
ΜΥΡΡ. Οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΚΑΛ. Μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΛΥΣ. Ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
Ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θ' ἥμισυ.
ΚΑΛ. Ἄλλ' ἄλλ' ὅ, τι βούλει· κἄν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς

Ἐθέλω

vs. 103. Εὐκράτην] Hic dux aliquis fuit Atheniensis. Et notatur tanquam muneribus corrumpi solitus, & proditor, & peregrinus. Scholia. In Equitibus etiam vs. 254. est ejus mentio Eucratis.

vs. 105. Ὁ δ' ἐμός γα &c.] Pro ὁ δ' ἐμός γε κἂν ἐκ τῆς ταγῆς ἔλθῃ ποτε.

Ibid. Ἐκ τᾶς ταγᾶς] Scholia: ἐκ τῆς τάξεως. Forte etiam ἐκ τῆς παρατάξεως, ἀπὸ τῆς στρατιᾶς. Apud Aeschylum significat *ducatum* in Agamemnone vs. 113. σύμφρονα ταγάν, *concordem ducatum*. Loquitur autem de Agamemnone & Menelao *Ducibus* Graecorum ad Troiam. Hinc ταγός, dux, imperator: in Equitibus vs. 159. ubi vide notam.

vs. 106. Περπακισάμενος] Ex Scholiis: ἀντὶ τοῦ κρατήσας τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ κρατῆσαι ἄπεισιν· *Sumto clypeo, simul ac tenerit, abit.* Est autem a πόρπαξ, quod manubrium clypei significat, ut in Equit. vs. 844. & per synecdochen accipitur pro ipso clypeo, ibid. vs. 1366. & in Pace vs. 661.

Ibid. Φροῦδος ἀμπτάμενος] Euripides in Andromacha vs. 1219. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα· *Avolantia omnia, evanida.* Est autem pro ἀναπτάμενος. ἔβα autem pro ἔβη.

vs. 109. Ὄλισβον] Cratinus: Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται· *Libidinosae mulieres veretro coriaceo utentur.* Apud Suidam & Hesychium in Μισητή. Notat autem

Abest in Thracia observans Eucratem.
MYRR. Et meus quidem totos sex menses in Pylo.
LAMP. Meus autem siquando ab exercitu redeat,
Mox aptato clypeo subvolans abit.
LYS. Sed nec moechi relicta est scintilla.
Ex quo enim nos prodiderunt Milesii,
Ne olisbum quidem vidi octo digitorum,
Qui nobis esset coriaceum auxilium.
Velletisne ergo, si quam machinam ego invenero,
Mecum delere bellum? MYRR. Per Deas juro
Me velle, si me oporteat vel encyclum
Istud deponere pignori, ut hoc ipso die potem.
CAL. Ego vero mihi videor vel rhombi instar
Me ipsam dissectura, & dimidium mei datura.
LAMP. Ego vero vel ad Taygetum
Ascenderem, si ibi pacem sim visura.
LYS. Dicam ergo, non enim oportet hanc rem celari.
Nobis enim, ô mulieres, si volumus
Cogere viros ad colendam pacem,
Abstinendum est. CAL. A quibus rebus? dic. LYS. Facietisne ergo?
CAL. Faciemus, etsi nos mori oporteat.
LYS. Abstinendum igitur nobis est a pene.
Quid mihi aversamini? quorsum itis?
Vos inquam cur labra distorquetis, & renuitis?
Cur color mutatur vester? cur lacryma fluit?
Facietisne, an non facietis, aut quid cunctamini?
MYRR. Non fecerim istud, sed bellum serpat.
CAL. Nec ego profecto: sed bellum serpat.
LYS. Hoccine dicis tu, rhombe? atqui modo
Ajebas te vel dimidium tui abscissuram.
CAL. Sed aliud, quicquid voles, si vel per ignem

In-

tem Scholiastes Comici nostri ad Milesias mulieres respici tanquam olisbo utentes.

vs. 110. Σκυτίνη ἐπικουρία] Scholia: Παρὰ τὴν παροιμίαν, Συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. σκύτινα γὰρ τὰ ὄλισβα. [illegible] οἶδα, εἰς ὃ χρῶνται αἱ χῆραι γυναῖκες. *Alludit ad Proverbium* συκίνη ἐπικουρία, id est, *ficulneum auxilium, quod de infirmis dicitur. Mutavit autem* συκίνην in σκυτίνην, *id est, coriaceum; quia coriacei sunt olisbi. Sunt autem veretra coriacea, quibus utuntur viduae mulieres.* Sed apud Hesychium & σκυτίνη ἐπικουρία proverbium est. Vide Erasm. in Prov. *Coriaceum auxilium.*

vs. 113. Τέγκυκλον] Pro τὸ ἔγκυκλον, quod est vestimentum muliebre.

vs. 115. Ὥσπερ ὁ] Legendum omnino ὡσπερεί, ut est in Editione Farrei; & apud Suidam v. Ψῆττα, quem locum Kusterus indicavit, qui etiam ita legendum censet, uti & Florens.

vs. 117. & seq. Ἐγὼ δὲ καίκα &c.] Pro ἐγὼ δὲ καὶ κα (i. e. καὶ ἂν, unde κἂν) πρὸς τὸ Ταΰγετον [illegible].

vs. 118. Ὅπα] Legendum ὅπα, ut est in Editione Farrei, sive ὅπη, quod communi dial. ὅπη.

vs. 129. Ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω] In Equitibus vs. 659, οὐ δεόμεθα σπονδῶν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.

Ἐθέλω βαδίζειν, τοῦτο μᾶλλον τοῦ πυρός.
Οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.
ΛΥΣ. Τί δὲ σύ; ΛΑΜΠ. Κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
ΛΥΣ. Ὦ πᾶν καταπῦγον θ' ἡμέτερον ἅπαν γένος·
Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
Οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
Ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα (σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ
Μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἂν ἀνασωσαίμεθ' ἔτι)
Ξυμψήφισαί μοι. ΛΑΜΠ. Χαλεπὰ μὲν, ναὶ τὼ σιὼ,
Γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας·
Ὅμως γέ μ' ἂν δεῖ· τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
ΛΥΣ. Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
ΚΑΛ. Εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
(Ὃ μὴ γένοιτο) μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
Γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥΣ. Πολύ γε, νὴ τὼ θεώ.
Εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
Κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
Γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
Στύοιντ' ἂν ἄνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
Ἡμεῖς δὲ μὴ προσιοίμεθ', ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
Σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως εὖ οἶδ' ὅτι.
ΛΑΜΠ. Ὅγ' ὦν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
Γυμνᾶς παρενιδὼν ἐξέβαλ' οἴω το ξίφος.
ΚΑΛ. Τί δ' ἢν ἀφιῶσιν ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
ΛΥΣ. Τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
ΚΑΛ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
Ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
Ἕλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. Ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

ΚΑΛ.

vs. 139. *Ποσειδῶν καὶ σκάφη*] Scholia: εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὼ ταῦτα συντείνει, ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφην· *Haec in Sophoclis Tyronem tendunt, quae filios recens natos exposuerat in scapha.* In isto loco scripsi ἐκθεῖσαν pro ἐκθεῖσα· mallem praeterea σκάφῃ. Sunt autem filii Tyronis sive Tyrûs Neleus & Pelias, quos susceperat ex coitu Neptuni. Hinc Suidas in οὐδέν locum ita exponit: οὐδέν ἐσμεν εἰ μὴ συνουσιάζειν, καὶ τίκτειν· *Nihil enim sumus, nisi tantum ad coëundum & pariendum aptae.* Sed haec Suidae verba vix possunt commode exprimi Latinis. Quare Kusterus in sua Edit. Suidae scribit malle se ἴσμεν legere, id est, *scimus*. Sed forte non est necesse, nam & Comicus ita loquitur in Avibus vs. 19. τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. Ceterum recte sensit Scholiastes ad Tragoediam hic respici; praecedit enim ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.

vs. 142. Χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιώ] Pro χαλεπὸν μὲν νὴ τὼ θεώ.

vs. 143. Ὑπνῶν &c.] Pro ὑπνοῦν ἄνευ ψωλῆς μόνας. Ceterum in hanc sententiam Aeschylus in Agamemn. vs. 870. Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα Ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν· *Primum quidem uxorem absque viro Sedere domi desertam, immane malum.*

vs. 144. Ὅμως γέ μ' ἂν δεῖ] Legendum ὅμως γε μὰν δεῖ, ut Florens & Kusterus recte viderunt. Est autem μὰν pro μὴν, Dorice.

Ibid. Τᾶς γὰρ εἰράνας] Leg. τᾶς pro τῆς γὰρ εἰρήνης. & subaudiendum ἕνεκα & ἀπὸ κοινοῦ, δεῖ. Ut sit: τῆς γὰρ εἰρήνης ἕνεκα μάλα αὖ δεῖ ξυμψηφίσασθαί σοι· *Pacis enim causa omnino oportet me tibi assentiri.* Aut subaudiendum ἐρῶ, vel simile; ut sit: τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ ἐρῶ· *Pacem enim valde desidero.*

vs. 150. Ἀμοργίνοις] Vel a materia, vel a colore, vel a loco. Vide Lexicographos Graecos.

vs. 151.

Incedendum ſit, malo, quam illud, quod de pene dicebas;
Nam nulla ratione fieri hoc poteſt, ô chariſſima Lyſiſtrata.
Lys. Tu vero quid? Lamp. Et ego volo per ignem.
Lys. ô Nos libidinoſas omnes!
Non fruſtra fiunt de nobis tragoediae:
Nihil enim ſumus niſi Neptunus & ſcapha.
Sed ô chariſſima Lacaena, (tu enim ſi fueris
Sola mecum, res haec ſalva erit noſtrâ operâ)
Aſſentire mihi. Lamp. Difficile quidem profecto
Eſt, foeminas dormire ſolas ſine mentula.
Tamen ſi neceſſe eſt; pacis cauſa utique *velim*.
Lys. ô Chariſſima, & ſola iſtarum foemina.
Cal. Si autem quam maxime abſtineamus a quo tu dicis,
(Quod abſit) magisne propterea
Fiet pax? Lys. Multo *magis*, ita me ament Divae;
Si enim ſederimus domi fucatae,
Et in amorginis ſubuculis
Nudae incederemus genitalibus depilatis & vulſis,
Arrigerent viri, & coire cuperent;
Nos autem ſi non accederemus, verum abſtineremus,
Sat ſcio mox pacem eos facturos.
Lamp. Sane Menelaus Helenae mammas aliquando
Nudae conſpicatus, *propterea*, ut puto, abjiciebat gladium.
Cal. Quid ſi, ô miſella, viri nos reliquerint?
Lys. Tunc ſecundum illud Pherecratis oportet canem excoriare excoriatum.
Cal. Nugae ſunt ſimulacra iſta:
Si vero prehenſas in cubiculum vi
Traxerint nos? Lys. Tu tene januam. *adhaere januae foribus.*

Cal.

vſ. 151. Παρατετιλμέναι] Supra vſ. 89. De iſto autem *delta* Scholiaſtes: τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον· τοιοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα.

vſ. 152. Πλεκτὸν] Editio Farrei σπεκλὸν, ut in Pluto vſ. 1083. ubi ἀναπεπλεκμένα.

vſ. 155. & 156. Ὁ γ' ὦν &c.] Pro ὅγ' ἂν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα [aut πα] γυμνᾶς. ὦν autem pro οὖν, & παρίδων. Papillas autem vocat μᾶλα, ut in Acharnenſibus vſ. 1198. τιτθίοις. Quod ad Hiſtoriam attinet, vide Not. ſeq.

Ibid. Ἐξέβαλ' —— τὸ ξίφος] Scholiaſtes in Veſpas vſ. 712. ad τὸ ξίφος ἂν ὥσπερ κατέχειν ſcribit: ὥσπερ ὁ Μενέλαος. τοῦτο γὰρ φασιν ἐμβλέψαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος. ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ. *Ut Menelaus. Hunc enim ajunt, cum irruiſſet in Helenam* (*tanquam occiſurus*), *abjeciſſe gladium. Hiſtoria extat apud Ibycum & Euripidem.* Hic in Lyſiſtrata Scholiaſtes citat etiam locum Euripidis, qui habetur in Andromacha vſ. 629. ubi Peleus Menelaum objurgans dicit: Οὐκ ἔκτεινας γυναῖκα χειρίαν λαβών, Ἀλλ' ὡς ἘΣΕΙ͂ΔΕΣ ΜΑΣΤΟ͂Ν, ἘΚΒΑΛΩ͂Ν ΞΙ͂ΦΟΣ Φίλημ' ἐδέξω —— *Non occidiſti uxorem, cum eam in poteſtatem tuam accepiſſes, ſed ut vidiſti papillam, abjecto gladio oſculum accepiſti.* Locum hunc & Florens citavit

vſ. 158. Τὸ τῶ Φερεκράτευς] Scholia: Ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες τότε πάλιν ἔξεστιν ὀλίσβοις χρήσασθαι, καὶ ἀποδέρειν τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη. Φερεκράτης δὲ ἐν δράματι εἶπε τοῦτο· ὅθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλα πασχόντων ἐφ' οἷς πεπόνθασι· *Si nos negligant viri, tunc rurſus licebit coriaceis penibus uti, & macerare macerata coria. Id quod Pherecrates in fabula dixit. Unde uſurpatur iſtud Proverbium de illis, qui ad ea, quae paſſi ſunt, alia patiuntur.* Vide Eraſmi Adagia. Ceterum in his Scholiis ἄλλα ſcripſi pro vulgato ἄλλως.

ΚΑΛ. Ἐὰν δὲ τύπτωσι; ΛΥΣ. Παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
Οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
Κ' ἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
Ἀπερέουσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
Ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
ΚΑΛ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
ΛΑΜΠ. Καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἅμες πείσομες
Πάντας δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.
Τὸν τῶν Ἀσαναίων γαμὰν ῥυγχάχετον
Πᾶ κά τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
ΛΥΣ. Ἡμεῖς ἀμέλει σοὶ τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
ΛΑΜΠ. Οὐχ ἇς σπουδᾶς γ' ἔχωντι ταὶ τριήρεις,
Καὶ τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ πὰρ τᾷ σιῷ.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον.
Καταληψόμεθα γὰρ τὴν Ἀκρόπολιν τήμερον.
Ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
Θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν Ἀκρόπολιν.
ΛΑΜΠ. Πάντα κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις καλῶς.
ΛΥΣ. Τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀῤῥήκτως ἔχῃ;
ΛΑΜΠ. Πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιώμεθα.
ΛΥΣ. Καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
Θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
Καί μοι δότω τὰ τόμια τις. ΚΑΛ. Λυσιστράτη,
Τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. Ὅντινα;
Εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φασὶν Αἰσχύλος ποτὲ,

Μηλο-

vs. 167. Εἴ τοι δοκεῖ σφῷν &c.] In Avibus vs. 1629. εἰ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ. Quem locum citavit & Bisetus.

vs. 168. Καὶ τὼς μὲν &c.] Pro καὶ τοὺς μὲν ἡμῶν ἄνδρας ἡμεῖς πείσομεν.

vs. 169. Πάντας] Editio Farrei πάντα per α longum pro πάντᾳ i. e. πάντη, ut & Florens legerat, ut patet ex ejus versione, ubi reddit per *ubique*, ut & ego verti. Occurrit & infra vs. 182.

vs. 170. Τὸν τῶν Ἀσαναίων γαμὰν] Pro τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὰν.

Ibid. Ῥυγχάχετον] Scribitur diversimode haec vox; Edit. Farrei ῥυάχετον, ut etiam Hesychius; at Suidas ῥυχάχετον. Scholiastes autem ad praesentem locum notat variantem lectionem ῥυγχάχετον, & exponit, ut Suid. per θόρυβον & συρφετόν. Itaque ὁ Ἀσαναίων ῥυάχετος est ὁ Ἀθηναίων συρφετός. Sic autem vocat plebem Athieniensem in Vespis vs. 664.

vs. 171. Πλαδδιῆν] Editio Farrei πλαδδιῆν. Sed legendum omnino videtur πλαδδιῆν, ut est apud Suidam in Ῥυχάχετον, quem locum indicavit Kusterus. Florens etiam videtur ita legendum esse. Exponunt autem per παραφρονεῖν Scholiastes & Suidas. Occurrit & infra vs. 991. πᾶ vero pro πῇ i. e. πῶς.

vs. 173. Οὐχ ἇς σπουδᾶς] Ita legerat Scholiastes h. l. Editio Farrei, οὐχ ὡς σπουδὰς, unde bona, ni fallor, lectio concinnatur: οὐχ ὡς σπουδᾶς. exponit autem Scholiastes σπουδᾶς ἀντὶ τοῦ σπουδῆς. Itaque οὐχ ὡς σπουδᾶς ἔχωντι ταὶ τριήρεις erit: οὐχ ὡς σπουδῆς [τι] ἔχουσι αἱ τριήρεις: *Non, ut studii & accelerationis [quicquam] habeant triremes*. Quod si σπουδὰς legatur in accusativo, magis perspicua est oratio, & tunc non est τι subaudiendum. In aliis Edit. est οὐχ ὡς σπουδὰς. Ceterum quod hic Lampito vult fieri, nempe, ut mulieres impediant ne viri classem instruere possint; id infra vs. 425. factum queritur Probulus: ὅτι γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος ἐκπορίσας ὅπως κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλῃσμαι τῶν πυλῶν.

vs. 174. Καὶ τἀργύριον τὤβυσσον] Pro καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον. Similiter autem apud Aeschylum in Septem-

CAL. Si vero verberent? LYS. Aegre oportet copiam facere;
Non enim inest his rebus voluptas, si per vim fiant.
Et praeterea dolorem simulare oportet: & sine dubio mox
Defatigabuntur; nunquam enim voluptatem capiet
Vir, nisi mulieri id conducat.
CAL. Si vobis hoc videtur, nobis itidem videtur.
LAMP. Et nos quidem nostris viris persuadebimus,
Ut ubique sine dolo malo pacem colant.
Atheniensium vero colluviem
Quomodo quis adducere possit, ne rursus fraude utatur.
LYS. Ne sis sollicita; nos, quod in nobis erit, nostratibus persuadebimus.
LAMP. Non *hoc persuadendum est*, ut triremes instruantur:
Et argentum illud plurimum sit apud Deam.
LYS. Sed & hoc etiam bene curatum est;
Occupabimus enim arcem hodie;
Nam senioribus hoc est mandatum negotium,
Ut, dum nos haec constituimus,
Sub specie sacrificandi occupent arcem.
LAMP. Omnino bene habebit res; etenim sic dicis bene.
LYS. Cur ergo non haec quamprimum, ô Lampito,
Jurejurando confirmamus, ut irrupta sint?
LAMP. Ostende modo juramentum, ut juremus.
LYS. Recte dicis. ubi est Scythaena? quo spectas?
Pone ante *nos* clypeum supinum,
Et mihi det hostias aliquis. CAL. Lysistrata,
Quo jurejurando nos adstringes? LYS. Quonam *inquis?*
In clypeum, sicut in Aeschylo ajunt *aliquos* fecisse olim,

Macta-

temthebana vs. 957. πλοῦτος ἄβυσσος, *divitiae immensae.* ubi Scholia utraque: πολύ. Est autem metaphora a locis profundis. Proprie usurpavit Eurip. in Phoenissis vs. 1599. Ταρτάρου γὰρ ὤφελ' ἐλθεῖν Κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα· *Nam debuisset Tartari in profundissimos hiatus pervenisse Cithaeron.* i. e. utinam eo descendisset. Scholia ibi: τὰ ἄβυσσα, τὰ βαθύτατα.

Ibid. Ἡ παρὰ τᾷ σιῷ] Pro ᾖ παρὰ τῇ θεῷ. repetendum autem ἀπὸ κοινοῦ, ὡς ut sit, καὶ ὡς τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον ᾖ παρὰ τῇ θεῷ. ut maneat intactum illud immensum argentum in arce Minervae, nec ad usus bellicos adhibeatur. Erat autem gazophylacium in ὀπισθοδόμῳ templi Minervae; Comicus in Pluto vs. 1194 ἱδρυσόμεσθα —— τὸν Πλοῦτον ὅπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ. Kusterus hic lectorem remittit ad Meurs. *in Cecrope* p. 26.

vs. 178. Συντιθώμεσθα] Editio Farrei συντιζώμεθα, quod per metaphoram a sutoribus sumtam dicitur.

vs. 179. Θύειν δοκοῦσαις] Ita Editio Farrei, &, ut Kusterus ait MS. Vat. nec non MS. Vossii. aliae Edit. δοκοῦσαι, perperam; pendet enim a ταῖς πρεσβυτάταις. Occupabant autem arcem propterea mulieres, ut aerarium custodirent, ne viri bellum instruant depromta inde pecunia. Vide infra vs. 492.

vs. 180. Πάντα κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε ——] Pro πάντα ἂν ἔχοι, καὶ τῇδε γάρ. Lego enim cum Bisseto non τᾶδε sed τᾷδε sive τῇδε. alias metrum non constat.

vs. 1[illegible]. Ἀρρήκτως] Lege ἀρρήκτως, ut & alii viderunt.

vs. 183. Παράγυμνε μάν] Pro παραγύμνου μήν. Hoc autem erit pro καὶ μὴν παράδειξον.

vs. 185. Ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα] Thucydides Lib. VII. non longe a fine: καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ εἶχον, ἅπαν κατέθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας· *Et argentum omne, quod habebant, deposuerunt, injicientes id in scuta supina.*

vs. 188. Εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φασ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ] Scholia: [illegible] ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος. *Ex Septem contra Thebas Aeschyli:* ἄνδρες γὰρ &c. i. e. *Nam septem bellatores duces taurum mactantes super clypeum nigro (ferro) revinctum.* Sic apud Xenophontem p. 164. Illud autem

Μηλοσφαγοῦσαι. ΚΑΛ. Μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
Εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
ΛΥΣ. Τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; ΚΑΛ. Εἰ λευκόν ποθεν
Ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐκτεμοίμεθα.
ΛΥΣ. Ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑΛ. Ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
Ἡμεῖς; ΛΥΣ. Ἐγώ σοι, νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
Μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
Ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
ΛΑΜΠ. Φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον· ἄφατον ὡς ἐπαινέω.
Φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
ΛΥΣ. Ὦ φίλταται γυναῖκες, κεραμεὼν ὅσος·
Ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
Καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
Δέσποινα Πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία,
Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
ΚΑΛ. Εὔχρων γε θ' αἷμα, κἀποπυτίζει καλῶς.
ΛΑΜΠ. Καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ, ναὶ τὸν Κάστορα.
ΛΥΣ. Ἐᾶτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
ΚΑΛ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
ΛΥΣ. Λάζοισθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.
Λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
Ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταῦτα, κἀμπεδώσετε.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς, οὐδ' ἀνήρ.
ΚΑΛ. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς, οὐδ' ἀνήρ.
ΛΥΣ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.

ΚΑΛ.

tem ἐν Αἰσχύλῳ est metonymia, ut in Nubibus 1375. ἢ Εὐριπίδου. Kusterus edidit φησὶν Ἀισχύλος.

vs. 191. & 192. Λευκὸν — ἵππον] Scholia: Πρὸς τὸ αἰδοῖον παίζει. λευκὸν μὲν, ὅτι φάλης τὸ αἰδοῖον λέγεται. [illegible] δὲ τὸ λευκὸν. ἵππον δὲ, ἐπεὶ καὶ κέλης λέγεται &c. *Alludit ad veretrum, dicitque primo album, quia veretrum dicitur φάλης, & φάλιον significat album: deinde Equum dicit, quia equus κέλης est*, nempe solitarius. Haec acute Scholiastes & non inepte, si quis cogitet, quomodo soleat Comicus in verbis ludere. Sed praeterea sciendum, vocem κέλης & κελητίζειν esse in obscoenis etiam, & eo alludi. Vide in Vespis vs. 493.

vs. 192. Τόμιον] Τόμια dicuntur prosecta victimae, ad quae jurabant. Demosthenes in Aristocr. [illegible] [illegible] τεχνῶντα τιν' ὅρκον ταῦτα παύσει, ἀλλ' ἐν ἄλλοις ὅμνυσιν ὑπὲρ [illegible] ἄλλα, στὰς ἐπὶ τῶν ΤΟΜΙΩΝ ΚΑΠΡΟΥ, καὶ κριοῦ, καὶ ταύρου, καὶ τούτων ἐσφαγμένων ὑφ' ὧν δεῖ. καὶ ἐν οἷς ἡμέραις προσήκει· *Deinde illud faciet non juramento vulgari, sed quod nemo jurat super nulla re alia, stans ad prosecta apri, vel arietis, vel tauri, qui erant mactati a quibus oportet, & in diebus, in quibus conveniat.*

Ibid. Ἐκτεμοίμεθα] De *castratione*, praeter expectationem, pro τεμοίμεθα. Dicitur autem τέμνειν τόμια apud Aeschinem de Falsa legatione.

vs. 195. Μέλαιναν] Alludit ad μελάνδετον σάκος in Aeschyli loco supra adducto vs. 188.

Ibid. Ὑπτίαν] Quia dixerat ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα supra vs. 185.

vs. 197. Μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ] Norat mulieres tanquam merobibas. Praeter expectationem autem hoc, pro [illegible] [illegible].

vs. 198. Φεῦ δᾶ] Euripides in Phoenissis vs. 1304. φεῦ δᾶ, φεῦ δᾶ. ubi Scholiastes dicit secundum quosdam has duas syllabas esse unam vocem, secundum quosdam abundare δᾶ. alios autem φεῦ δᾶ accipere pro φεῦ δή, alios pro φεῦ γᾶ, mutato γ in δ, ut in Δημήτηρ, & aliis quibusdam. Apud Aeschylum in Prometheo vs. 570 legitur ὦ δᾶ, ubi Scholia: τὸ δὲ ὦ δᾶ, ἀντὶ τοῦ, ὦ γῆ. Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν φασι, καὶ τὴν γέφυραν, δέφυραν. *Illud ὦ δᾶ est pro ὦ γᾶ l. e. o terra, Dorice; nam Dores pro γῆν sive γᾶν dicunt δᾶν, & pro γέφυραν dicunt δέφυραν.* Loquitur autem apud Comicum

Dorica

Mactata ove *jurabitis*. CAL. Quaeso, mea Lysistrata, ne
Juraveris in clypeum quicquam super pace.
LYS. Quodnam erit ergo jusjurandum? CAL. Si album alicunde
Equum sumamus & exsecemus pro victima.
LYS. Quorsum album equum? CAL. Quomodo ergo jurabimus
Nos? LYS. Ego tibi profecto, si vis, dicam.
Collocabimus nigrum calicem grandem supinum,
Thasium vini urceum,
Deinde jurabimus, aquam nos non infusuras in calicem.
LAMP. Vah! incredibile dictu est, ut hoc juramentum probem.
Ferat aliquis calicem e domo & urceum.
ô Charissimae mulieres, quanta testaceorum copia.
Hunc sane calicem si quis sumat, statim hilaris erit.
Depone hunc *calicem* & prehende aprum.
ô Suada domina, & amicitiae phiala,
Propitia mulieribus accipe has victimas.
CAL. Sanguis boni coloris optime profluit.
LAMP. Quin etiam, ita me Castor amet, suave olet.
LYS. Sinite primam me, ô mulieres, jurare.
CAL. Non, ita me Venus amet, nisi sortita fueris.
LYS. Prehendite omnes calicem, ô Lampito.
Dicatque pro vobis una, quaecumque ego dixero.
Vos vero in eadem jurabitis postea, & haec rata habebitis.
Nec adulter, nec vir ullus est.
CAL. Nec adulter, nec vir ullus est.
LYS. Qui ad me accedet rigente nervo. Dic.

CAL.

Dorica foemina Lampito, ut recte habet Editio Farrei, &, notante Kustero MSS. Vat. ac Voss. In quibusd. autem Editt. Persona Calonicae est praefixa.

Ibid. Ἐπαινῶ] Pro ἐπαινῶ.

vs. 200. Ὦ φίλταται γυναῖκες, κεραμεῶν ὅσος] Et sensus & metrum melius constabit, si legas: ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ κεράμου ὅσος. Dicit autem hoc, quia poculum est magnum, &, ut ait Scholiastes, ὡς μεγάλης οὔσης τῆς κύλικος παίζει. Editio Farrei non κεραμεῶν habet i. e. *figulorum*; sed κεραμεοῦν nempe a κεραμοῦς i. e. *testaceum*, *fictile*. Quod si scribatur κεραμεοῦν ἐστι, sensus est idem, qui in κεράμου ὅσος· quod ita dicitur, ut τῆς γῆς πολλὰ in Pace vs. 167. Est autem κέραμος substantivum, & de omni siglino opere dicitur.

vs. 202. Πρόλαβέ μοι τὸν κάπρον] *Urceum* illum nunc vocat *aprum*, quum supra vs. 194. dicebat se velle *mactare ut pecudem* ridiculi causa, ut in Comoedia; mox etiam *vinum* vocat sanguinem, & vs. 238. de exhauriendo poculo dicit καθαγίσω. Tangebant autem victimam, cum jurarent; unde ἅψασθαι τῶν σφαγίων apud Antiphontem de caede Herodis. Comicus infra vs. 209. Λαζύσθω τις κύλικος. Et erat victima illa *Aper*, aut aries, aut taurus. Vide supra ad vs. 192. Ceterum aliud consignificatur hic voce κάπρον, nempe τὸ αἰδοῖον, ut inquit Scholiastes, quod alias χοῖρος dicitur. Est autem proclivis Comicus noster ad allusiones obscoenas.

vs. 205. Κάταπυτίζει] Scholiastes exponit ἀναρρεῖ. Editio Farrei habet κάταπιττίζει. quod videtur posse deduci a πίσσα i. e. πίσσα, *pix*; ut sit sensus: *Postquam revelavimus seriam pice illitam, belle defluit inde vinum*. Est & verbum πυτίζειν. Alexis apud Athenaeum p. 124. καὶ τὸν αἰεὶ ὄξιν οἶνον ἐκπυτίζομεν· *Vinum acescens pitissamus*. Sed hoc nihil huc facit.

vs. 206. Καὶ μὴν &c.] Pro καὶ μὴν προσόζει γ' ἡδὺ νὴ τὸν Κάστορα. Sic ille in Cyclope Euripidis vs. 153. cum vinum laudaretur, dicit: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει· *Papae, quam bonum odorem habet!*

ΚΑΛ. Ὅς τις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαῖ,
Ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΥΣ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
ΚΑΛ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
ΛΥΣ. Κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.
ΚΑΛ. Κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.
ΛΥΣ. Ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
ΚΑΛ. Ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
ΛΥΣ. Κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
ΚΑΛ. Κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
ΛΥΣ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
ΚΑΛ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
ΛΥΣ. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΚΑΛ. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΛΥΣ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ΚΑΛ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ΛΥΣ. Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΚΑΛ. Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
ΚΑΛ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
ΛΥΣ. Εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
ΚΑΛ. Εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
Συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥΡΡ. Νὴ Δία.
ΛΥΣ. Φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑΛ. Τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
Ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
ΛΑΜΠ. Τίς ἡ 'λολυγά; ΛΥΣ. Τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον.
Αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν Ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
Ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει·
Ταδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
Ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
Συνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.

ΚΑΛ.

vs. 217. Ἀταυρώτη] Aeschylus in Agamemnone vs. 252. ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος· *Casta autem viri expers.* Ubi Scholia: ἄζευκτος, παρθένος. Comici Scholiastes & Suidas ad praesentem locum: ἁγνή, καὶ ἄμικτος. ταῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον λέγουσι. Vide Pollucem Lib. II. Sect. 173.
vs. 221. Ἐπιτυφῇ] Scholia: ἐκκαυθῇ ἐπ' ἐμοί.
vs. 227. Κοὐχὶ προσκινήσομαι] De eadem re obscoena Martialis: *Nec motu dignatur opus.* Quem locum citavit Florens. Vide in Pace vs. 903.
vs. 229. Ἀνατενῶ τὰ Περσικὰ] Intelligit pedes cum Persicis calceis. *Tollentesque pedes*, inquit Martialis de ea re, & apud Nostrum mulier dicit in Ecclesiaz. vs. 265. ὑπτιασμέναι γὰρ ἴσμεν αἴρειν τὰ σκέλη. Et in Avibus vs. 1254. Vir ad Puellam: τὼ σκέλει διαμηριῶ· ἀνατείνασα τὼ σκέλη.
vs. 231. Οὐ στήσομαι λέαιναν] Synecdoche speciei est, pro οὐ στήσομαι σχηματισθεῖσα, qua phrasi Comicus de eadem re utitur in Pace vs. 897. est figura quaedam coitus. Dicit autem λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος, quia manubria machaerarum, quarum usus in culina ad comminuendum caseum, ornabantur sculptura leaenae, ut est apud Suidam & Scholiastem. Sensus itaque est: *Non imitabor statum & figuram ejusmodi leaenae.* Ceterum fuerunt

CAL. Qui ad me accedet rigente nervo. Papae!
Labant genua mea, ô Lyſiſtrata.
LYS. Domi caſta degam aetatem.
CAL. Domi caſta degam aetatem.
LYS. Crocotam geſtans & comta.
CAL. Crocotam geſtans & comta.
LYS. Ut meus vir quam maxime incendatur.
CAL. Ut meus vir quam maxime incendatur.
LYS. Nec unquam ſponte viro meo morem geram.
CAL. Nec unquam ſponte viro meo morem geram.
LYS. Si vero me invitam vi cogat.
CAL. Si vero me invitam vi cogat.
LYS. Maligne ei copiam faciam, & motus non addam.
CAL. Maligne ei copiam faciam, & motus non addam.
LYS. Non tollam calceos usque ad lacunar.
CAL. Non tollam calceos usque ad lacunar.
LYS. Non ſtabo tanquam leaena in gladio *efficta.*
CAL. Non ſtabo tanquam leaena in gladio *efficta.*
LYS. Haec ſi rata habeam, liceat mihi hinc bibere.
CAL. Haec ſi rata habeam, liceat mihi hinc bibere.
LYS. Si vero ea negligam, aquâ impleatur calix.
CAL. Si vero ea negligam, aquâ impleatur calix.
Jurejurando firmate haec vos etiam omnes. MYRR. Per Jovem juramus.
LYS. Age, ego ſacrificabo hunc *calicem.* CAL. Tantum partem, ô chariſſima,
Ut ſtatim ab initio amicae internos ſimus.
LAMP. Quis ille clamor. LYS. Haec illa ſunt; nonne ego dicebam?
Nam mulieres arcem Deae
Jam occuparunt, ſed, ô Lampeto,
Tu quidem abi, & res veſtras dirige;
Has autem relinque nobis hic obſides.
Nos vero cum caeteris, quae ſunt in urbe (*in arce*), mulieribus
Una obdamus peſſulum oſtio ingreſſae.

CAL.

runt etiam meretrices Leaenae duae diverſa aetate. Vide Athenaeum p. 577. & 596.

vſ. 233. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα] Euripides in Iphigenia Taurica vſ. 750. τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν· *Id enim jusjurandum, quod juravi, ratum habebimus.* Ibid. vſ. 758. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον· *Ut non amplius hoc juramentum ſit ratum.*

vſ. 238. Καθαγιῶ] Scholia: καύσω, καθιερώσω· *cremabo, ſacrificabo.* adhuc metaphora, ut ſupra vſ. 202. ubi vide Notam.

vſ. 240. Ταῦτ' ἐκεῖν', οὐκ ἐγὼ 'λεγον;] Praeſtitit haec fore ſupra vſ. 179. Sic in Acharn. vſ. 41. οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' ἐγὼ 'λεγον. Scribendum autem hic in Lyſiſtr. metri cauſa: ταῦτ' ἐκεῖν', ὃ 'γὼ 'λεγον. aut τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον.

vſ. 243. Τὰ καθ' ὑμᾶς τίθει] Euripid. in Iphig. Taurica vſ. 1003. σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ, νόστου τύχοις· *Tu autem re tua bene conſtituta redibis domum.* Id. in Herc. Furente vſ. 605. πρὶν τἄδ' εὖ θέσθαι· *prius hoc bene confeceris.* Id. in Electra, vſ. 648. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς· *Atqui fortuna illa quidem recte faciet*

ΚΑΛ. Οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσουσιν οἱ
Τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΛΥΣ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Οὐ γὰρ τοσαύτας οὐδ' ἀπειλὰς, οὐδὲ πῦρ
Ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
Ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
ΚΑΛ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
Ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

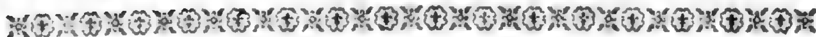

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΔΡΑΚΗΣ, ΣΤΥΜΜΟΔΩΡΟΣ.

ΧΟΡ. Χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
Κορμοῦ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλαίας.
ΔΡ. Ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν
Τῷ μακρῷ βίῳ. φεῦ.
Ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ
Στυμμόδωρ', ἀκοῦσαι,
Γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
Κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
Κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
Κατά τ' Ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν·
Μοχλοῖσι δὲ, καὶ κλείθροισι,
Τὰ προπύλαια πακτοῦν;
ΣΤ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
Ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς· πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ', ἐμοῦ

Ζῶν-

vs. 254. Χώρει Δράκης] Draces unus est ex Choro in Ecclesiaz. vs. 293. ubi iisdem Chorus procedit: vocativus a Δράκης est Δράκη.

Ibid. Βάδην] Sopater Comicus apud Athenaeum p. 373. πόνε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν, καὶ πότε βάδην· Quando (patinas) crebrius oportet afferre, quando pedetentim.

vs. 255. Κορμοῦ — ἐλαίας] Eurip. in Hercule Furente vs. 241. 242. δρυὸς κορμούς. Apparebit autem vs. 269. locum Euripidis ante oculos habuisse Comicum.

vs. 256. & 257. Ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ] Senum Chorus apud Aeschylum in Persis vs. 262. seqq. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον· Profecto longaeva haec visa est vita (nobis) senibus ad audiendum inopinatam hanc cladem. Archilochus apud Stob. Serm 109

vs. 258. Ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισε] Aeschylus in Supplicibus p. 334. ἐπεὶ τίς ἤλπισε τήνδ' ἀέλπτον φυγήν; Nam quis expectasset insperatam hanc fugam? Euripides in Helena vs. 662. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς ἐμοῖς στέρνοις· Quis hominum haec unquam sperasset? Praeter opinionem habeo te ad pectus

vs. 259. Ὦ Στυμμόδωρε] Etiam unus ex Choro, ut Draces,

Cal. Nonne putas contra nos suppetias venturos
Mox viros? Lys. Parvi eos facio.
Non enim tantas minas, nec tantum ignem
Ferent advenientes, ut portas aperire possint
Istas, nisi illa, qua diximus, conditione.
Cal. Nunquam certe ita me Venus amet; frustra enim
Nos mulieres vocaremur invictae & scelestae.

CHORUS VIRORUM SENUM.

Draces, Stymmodorus.

Ch. Perge Draces, praei pedetentim, etsi dolet tibi humerus,
Ferenti tantum onus trunci viridis olivae.
Dr. Profecto multa praeter spem eveniunt in
Hominum aetate. vah!
Quis enim unquam sperasset, ô
Stymmodore, se auditurum,
Ut mulieres, quas pavimus
Domi, malum manifestum,
Obtinerent sacrum simulacrum,
Et occuparent arcem meam,
Pessulisque & claustris
Vestibulum occluderent?
St. Sed quam citissime properemus ad arcem ire, ô Philurge,
Ut circumponentes hos caudices ipsis,
Quotquot hoc facinus instituerunt & aggressae sunt,
Pyra una aggesta, incendamus nostris manibus
Omnes, uno animo: inprimis autem Lyconis *uxorem*.
Non enim, ita mihi Ceres propitia sit, quoad ego

Vixe-

Draces paulo ante. In Vespis vs. 233. itidem ut hic, in senum Choro: ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ. Sine ρ & simplici μ etiam in Acharn. vs. 272.

vs. 262. Κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν] Tmesis pro κατέχειν. ut in Acharnensibus vs. 294. κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις. & alibi saepe.

Ibid. Ἄγιον — βρέτας] Minervae; τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, inquit Scholiastes.

vs. 266. Ὦ Φιλοῦργε] Scholia: Ὄνομα· ἐὰν δὲ ὀξυτόνως, ἐπίθετον· *Nomen (proprium); si autem scribatur cum accentu in ultima φιλουργός, adjectivum.*

vs. 267. Ἐν κύκλῳ] Eurip. πέριξ· vide Not. seq.

vs. 269. Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν] Euripides in Hercule Furente vs. 243. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφιβλῆ ξύλα, ἐμπίμπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα· *Circum aram cumulantes utrinque constructa ligna, incendite & cremate corpora ipsorum.*

vs. 270. Ὑπὸ μιᾶς ψήφου] Scholia: ὑπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως.

Ibid. Τὴν Λύκωνος] Subaudi γυναῖκα, ut monet Scholiastes; qui citat locum Eupolidis de ea: ἄσωτος ἐπὶ τὴν Λύκωνος. εὐπλέκει πᾶς ἀνήρ· *Quisque conflictabat ut ad Lyconis uxorem.*

Aa aaaaa 3

Ζῶντος ἐγχανεῖται·
Ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος,
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος. ἀλ-
λ' ὅμως Λακωνικὸν πνέων
Ὤχετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί,
Σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
Πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
Ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.
Οὕτω δ' ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
Ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
Τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ, θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
Ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
Μὴ νῦν ἔτ' ἐν Τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη.
Ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
Λοιπόν ἐστι χωρίον,
Τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω.
Χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
Τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
Ὡς ἐμοῦγε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον.
Ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
Καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
Μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ.
Φῦ, φῦ. Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
Ὡς δεινός, ὦναξ Ἡράκλεις,
Προσπεσών μ' ἐκ τῆς χύτρας,
Ὥσπερ κύων λυττῶσα, τὠφθαλμὼ δάκνει.
Κἄστιν Λήμνιον τὸ πῦρ
Τοῦτο πάσῃ μηχανῇ·
Οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
Σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,

Καὶ

vſ. 273. & 274. Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε] Iſte fuit Rex Lacedaemoniorum, & cum Iſagora Athenienſi, Senatus auctoritatem Athenis abrogare cupiente, ac tyrannidem affectante, arcem occupavit; ſed mox ab Athenienſibus eſt obſeſſus. Herodotus in Terpſichore: ἀντιστάσης δὲ τῆς Βουλῆς, καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, ὅ, τε Κλεομένης, καὶ ὁ Ἰσαγόρης, καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ, καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρονήσαντες, ἐπολιόρκεον αὐτοὺς ἡμέρας δύο· τῇ δὲ τρίτῃ [illegible]. Quem locum citavit & Biſetus. Solet autem Comicus Choro ſenum tribuere, etiam quae anteceſſerunt aetatem hominum tunc viventium.

vſ. 275. Ἀψάλακτος] Intactus: a ψαλάσσειν· unde ſupra vſ 84. [illegible].

vſ. 279. Πινῶν] MS. Voſſianum [illegible].

vſ. 282. Ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων] Recte Scholiaſtes obſervat, ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγεν· nam ἀσπίδες hic ſunt ordines militum. Sic apud Thucydidem Lib. VII. τὸν πεζὸν στρατὸν παρατεταγμένον, ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· Pedeſtrem exercitum diſpoſitum, non in paucos ordines. Et apud Xenophontem p. 277.

Ibid Καθεύδων] Praeter expectationem, pro φρουρῶν, aut ſimili.

vſ. 283.

Vixero, me irridebunt.
Nam nec Cleomenes, qui *arcem* il-
lam prius tenuerat,
Abivit sine malo suo, at-
tamen Laconicum quiddam spirans
Abibat, armis mihi traditis,
Exiguum plane habens pallium,
Squalidus, sordidatus, hirsutus,
Inde a sex annis illotus.
Sic oppugnavi ego virum illum tamen,
Per sedecim ordines disposito exercitu dormiens ad portas.
Harum vero, quae Euripidi & Diis omnibus invisae sunt,
Ego non reprimam praesens audaciam tantam?
Ne ergo amplius in Tetrapoli meum sit tropaeum.
Sed enim hoc mihi viae
Spatium reliquum est,
Ad arcem, hoc acclive *inquam*, quo propero.
Et *videndum*, ut quocunque modo trahendo superemus
Illud sine jumento.
Nam mihi quidem ligna humerum presserunt.
Sed tamen ire oportet,
Et ignem flare,
Ne mihi extinguatur imprudenti tandem.
Fu, fu. Io! io! fumus.
Quam acerbus, ô Dive Hercules!
Adoriens me ex olla,
Uti rabiosus canis, mordet *mihi* oculos.
Et est Lemnius ignis
Iste omnino.
Nunquam enim sic mordicus prehendisset glamas meas.
Procede ocyus versus arcem

Et

vs. 283. Τὰς Εὐριπίδῃ] Euripides *μισογύνης*, de qua re in Thesmophoriazusis praecipue Comicus.

vs. 285. Ἐν Τετραπόλει τροπαῖον] Scholia: τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Περσῶν· ὁ γὰρ Μαραθὼν τῆς Τετραπόλεως μέρος, τὰ δὲ λοιπά, Οἰνόη, Προβάλινθος, Τρικόρυθος· *Intelligit tropaeum in Marathone contra Persas. Marathon enim est pars Tetrapolis: reliquae autem sunt, Oenoe, Probalinthus, Tricorinthus.* pro Τρικόρυθος sive Τρικόρινθος, utrumque enim dicitur.

vs. 288. Τὸ σιμὸν] Τὸ πρόσαντες, ut ait Scholiastes, i. e. *acclive*. Citat etiam locum Aristophanis ex Comoedia quadam deperdita, quem & Suidas: τοῦ προσβαίνοντος τὸ σιμὸν αἰεί.

vs. 291. Ἐξιπώκατον] Suidas & Scholiastes: θλίβουσιν ἢ ἔθλιψαν.

vs. 299. Λήμνιον τὸ πῦρ] Tria sunt, ad quae respicit. Primo, ad fornaces *Ignis* & officinam Vulcani in Lemno; unde & Sophocli nominatur *Ignis Lemnius* in Philoctete vs. 797. al. 814. τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον· *Lemnio isto igne, quem invoco, incende*: deinde ad Proverbium Λήμνιον κακόν, de quo videri potest Stanleius ad Aeschyli Choëphoras vs. 631. tertio alludit ad vocem λήμη, ut patet, cum dicit: οὐ γάρ ποτ' οὐδ' ἔδαξ' ὧδε τὰς λήμας ἐμοῦ.

Καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
Εἴποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν.
Φῦ, φῦ. Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
Τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
Οὔκουν ἂν εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεθα πρῶτον αὐτοῦ,
Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
Ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν.
Κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
Ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
Θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. Φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
Τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
Τὴν λαμπάδα θ' ἡμμένην ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις.
Δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θεῖσα τρόπαιον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ὥσπερ πυρὸς καομένου σπευστέον ἐστὶ θᾶττον·
Λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν, καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες.
ΗΜ. Πέτου, πέτου, Νικοδίκη,
Πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
τε, καὶ Κριτύλλαν περιφυσήτω,
Ὑπό τε νόμων ἀργαλέων,
Ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ΗΜ. Ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
Νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
Μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
Καὶ πατάγου χυτρείου,
Δουλῇσιν ὠστιζομένη,

Ma-

vf. 306. Θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ] „ Sic verfum hunc fup„ plevimus ex MS. *Vat.* (in quo levi mendo θεὸν le„ gitur pro θεῶν) & *Voff.* In prioribus enim Edit. „ vox θεῶν defiderarur, fine qua nec fenfus nec me„ trum falva effe poffunt. *Kufterus.*" In Editione Farrei etiam deeft θεῶν· fed ibi pro ἕκατι legitur ἔτι adhuc, fenfu bono.

vf. 307. Οὔκουν ἂν εἰ τὼ μὲν ξύλω] Ita fcripfit Kufterus auctoritate, ut ait, MSS. *Vat. P.* & *Voff.* cum alias hic verfus ita legeretur, ut idem ait: οὔκουν ἂν ἐν τῷ μὲν ξύλῳ θώμεσθα πρῶτον αὐτοῦ. In Editione Veneta Farrei fic legitur: οὐκ ἂν ἂν ἐν τῷ μὲν ξύλῳ θώμεσθα πρῶτον αὐτοῦ.

vf. 308 Ἐγκαθέντες] Ita Edit. quas vidi. Kufterus autem in fua Editione ἐγκαταθέντες, quia ita invenerat in MSS.

vf. 309.

Et fer opem Divae.
Si unquam ei magis quam nunc *fuccurrimus*, ô Laches, jam fuccurramus.
Fi, fi. Io! io! fume.
Iste quidem ignis vigilat Deorum favore & vivit.
Quid si ligna ista hic deponamus primum,
Vite atque lampade in ollam immissa
Et incensa, mox in januam irruamus arietum instar?
Et, nisi vocantibus arcis claustra laxaverint mulieres,
Incendere oportet fores & fumo premere;
Deponamus jam onus. vah! fume! papae!
Quis eorum, qui in Samo exercitum duxerunt, attinget lignum?
Ista quidem non amplius dorsum mihi premunt.
Tuum est jam, ô olla, carbonem excitare.
Fac lampadem incensam mihi des.
Diva Victoria ades, ut mulierum, quae in arce sunt,
Praesentem istam audaciam reprimamus & tropaeum erigamus.

CHORUS MULIERUM, SEMICHORUS MULIERUM.

CH. MUL. Tanquam igne jam ardente festinandum est ocyus;
Flammam videor mihi cernere & fumum, ô mulieres.
SEM. Vola, vola, Nicodica,
Priusquam incendatur Calyca,
Et Critylla flatu undique oppressae
A legibus durissimis,
Et perditis senibus.
SEM. At hoc timeo: num tardiore gradu fuccurro?
Nam nunc demum, cum implevissem urnam sub auroram *mane*,
Aegre a fonte, propter turbam & tumultum,
Et strepitum ollarum
Inter famulas pulsata (*trusa*, *agitata*)

Et

vs. 309. Κυνδῖν] Sic κυνδεῖ in Nubib. vs. 491. ubi vide Notam.

vs. 311. Καπνῷ πιέζειν] Sic Editio Farrel, & teste Kustero MSS. alias vitiose καπνίζειν.

vs. 315. Σὸν δ᾽ ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα] In Nubibus vs. 1497. σὸν ἔργον, ὦ δᾲς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.

vs. 316. Τὴν λαμπάδα ἡμμένην ὅπως —— ἐμοὶ προσοίσεις] In Nubibus vs. 1493. ἐμοὶ δὲ δᾷδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμμένην.

vs. 318. Τὸ νῦν παρεστὸς θράσος] Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 1024. aut 1084. τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν.

vs. 323. Κρίτυλλαν] Etiam in Thesmoph. vs. 924. est mulier hujus nominis.

vs. 327. Τέμαν] Sic Editio Veneta Farrel, & MSS. Vat. ac Voss. teste Kustero; in quibusd. Editt. male σίνιαν.

vs. 329. Πατάγῳ χυτρείων] Vide Suidam, qui hunc locum explicat v. πατάγῳ.

Μαστιγίαις θ', ἁρπαλέως
Ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
Δημότισιν καομέναις
Φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
Ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
Ἄνδρας ἔρρειν στελέχη
Φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
Ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
Ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
Ἃς, ὦ θεὰ, μήποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
Ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας.
Ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα,
Πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας·
Καί σε καλῶ σύμμαχον, ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκείνας
Ὑποπιμπρῆσιν ἀνὴρ,
Φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΣΤΡ. Ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦ 'νδρες πονωπόνηροι.
Οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τουτὶ τί τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει.
Ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
Καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
Οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν,
Ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς

Ἐκο-

vs. 332. Ἀραμένη] In activa significatione, ut exponit Scholiastes: ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν· *Cum sustulissem hydriam.*

vs. 340. Ἀνθρακεύειν] Editio Farrei ἀνθρακοῦν. Quod verbum quidem non est bonum; sed tamen rejici non debet; nam data opera fictum videtur confusione vocum ἄνθραξ & [illegible]. Vide ad Nubes vs. 97.

vs. 344. Ὦ χρυσολόφα] Vocativus similis Nominativo; sic Γοργολόφα, de eadem Pallade in Equitibus vs. 1178.

vs. 352.

Et inter verberones, raptim
Sublata *urna*, meis
Popularibus ardentibus
Aquam ferens fuccurro.
Audivi enim capulares fenes
Iviffe, ftipites
Ferentes, tanquam balneum calefacturi effent,
Trium circiter talentorum pondere, in arcem,
Atrociffimis verbis minaciter dicentes,
Urendas effe fceleratas mulieres;
Quas, ô Diva, ne videam ego incenfas unquam;
Sed ut *potius* a bello & furore liberent
Graeciam & cives *noftros*.
Qua caufa etiam, ô *Diva* galeata
Urbis Praefes, tuas fedes occuparunt:
Teque voco adjutricem, ô
Tritogenia, fi quis illas
Vir incenderit,
Ut feras nobifcum aquam.

STRATYLLIS, CHORUS SENUM VIRORUM, CHORUS MULIERUM.

STR. Omitte, oh! quid hoc eft? viri improbiffimi.
Nunquam enim probi aut pii hoc feciffent viri.
CH. VIR. Hanc rem inexpectatam cernimus nobis evenire:
Mulierum examen foribus fuccurrit.
CH. MUL. Quid? timetis nos? nunquid multae videmur effe?
Atqui partem noftrûm decem-millefimam nondum videtis.
CH. VIR. ô Phaedria, hasne garrire tam multa finemus,
Nonne oportebat aliquem *noftrûm* has verberando baculum *fuum* frangere?
CH. MUL. Deponamus jam urnas nos etiam humi, ut
Ne *urna* mihi impedimento fit, fi quis manum mihi admoverit.
CH. VIR. Profecto fiquis jam maxillas iftarum bis aut ter

Tutu-

vf. 352. Τὸ πρᾶγμα —— ἀπροσδόκητον ἐμοὶ] Eurip. in Medea vf. 225. Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε· *Mihi haec res praeter fpem contingens.* Ceterum verfus hic Comici ante claudicabat, quem ex MSS. *Vat.* & *Voffii* addita voce ἰδεῖν fupplevit Kufterus.

vf. 358. Χ' ἡμεῖς χαμᾶζ'] Et huic verfui (qui in prioribus Edit. mancus eft) ex MSS. opem tulit Kufterus, inferta voce χαμᾶζε.

Ἔκοψεν, ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχε.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· καὶ στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
Κοὐ μήποτ' ἄλλη σοῦ κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας σου.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἅψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τ' ἄντερ' ἐξαμήσω.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής.
Οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίππη.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τί δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί δὲ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων, ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐκ οἶδας εἰ τῇδ', ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σαπρά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάζεις.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Σὸν ἔργον, ὦ 'χελῷε.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οἴμοι τάλας.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Μῶν θερμὸν ἦν;
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄρδω σ', ὅπως ἀναβλαστάνῃς.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σεαυτόν;

ΠΡΟ-

vs. 361. Ὥσπερ Βουπάλου] Nomen hominis est Bupalus, quem Hipponax perstrinxit Carmine, in quo ei verbera minatus est Poeta; eo respicit Comicus. Breviter Scholiastes totum locum exponit: εἴ τις ἥπτετο αὐτῆς, καθάπερ Ἱππῶναξ τὸν Βούπαλον. *Si quis verbera eis minatus fuisset, ut Hipponax Bupalo.*

vs. 363. Μήποτ' ἄλλη] Nunquam alias canis poterit tibi prehendere ore testiculos; nam ego, ut canis, tibi [illegible] eos evellam.

vs. 364. Ἐκκοκκιῶ] Vide in Pace vs. 63.

vs. 366. Τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις] Sic auctoritate MS. Vossiani rescripsimus. Priores enim Edit. minus recte habent: τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς δακτύλοις. *Kusterus.* Editio tamen Parrei τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς δακτύλοις. Quae lectio tolerari potest.

vs. 367. Τ' ἄντερ' ἐξαμήσω] Euripides in Cyclope vs. 235. Τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ· *Dicebant se viscera tua vi demessuros.*

vs. 368. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου] Propterea sapientissimum dicit Euripidem, quia is est osor mulierum maximus. Cujus rei documenta plurima extant in ejus Tragoediis. Scholiastes hic unum versum adducit, credo [illegible], ex Medea vs. 409. [illegible]: —— πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν Γυναῖκες εἰς μὲν ἐσθλ' ἀμηχανώταται, Κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται. *Praeterea, sumus [illegible] mulieres ad bona quidem ineptissimae, Malorum vero omnium artifices peritissimae.*

vs. 369. Θρέμμ' ἀναιδές] Haec verba forte ex Euripide sunt; ego ea etiam in Sophoclis Electra vs. 624. aut 625. observavi, ubi ad ipsam Electram dicitur: ὦ θρέμμ' ἀναιδές.

vs. 370. Θοὔδατος] Ita Kusterus ex MSS. propter metrum; alias ὕδατος legitur, quod hic stare non potest.

Tutudisset, tanquam Bupali *maxillas*, vocem non haberent.
Ch. Mul. Atqui, en, tundat aliquis: ego *hic* adstans praebebo *os*,
Et *saxo*, ut nunquam alius canis testes tuos prehendat.
Ch. Vir. Nisi taces, verberibus perdam senectutem tuam.
Ch. Mul. Accede modo, & tange Stratyllida *uno* digito.
Ch. Vir. Quid si *eam* contundam pugnis, quid mihi facies mali?
Ch. Mul. Mordicus tibi pulmones & intestina extraham.
Ch. Vir. Non est Euripide Poëta sapientior;
Nullum enim animal aeque impudens est, atque mulieres.
Ch. Mul. Tollamus nos urnam cum aqua, ô Rhodippa.
Ch. Vir. Cur tu, ô Diis invisa, huc venisti aquam ferens?
Ch. Mul. Tu vero cur ignem, senex capularis, tanquam te ipsum combusturus?
Ch. Vir. Ego, ut una aggesta pyra, incendam tuas amicas.
Ch. Mul. Ego vero, ut tuam pyram istâ extinguam *aqua*.
Ch. Vir. Meum tu ignem extinguas? Ch. Mul. Res ipsa mox indicabit.
Ch. Vir. Nescis, an ista lampade mox te ustulem.
Ch. Mul. Si sordes habes, balneum ego praebebo.
Ch. Vir. Mihi tu balneum, obsoleta? Ch. Mul. Et quidem nuptiale.
Ch. Vir. Audistine ejus audaciam? Ch. Mul. Libera enim sum.
Ch. Vir. Reprimam ego tibi hunc clamorem. Ch. Mul. Sed non amplius judicium in Heliaca exercebis.
Ch. Vir. Incende comas ejus. Ch. Mul. Tuum est jam, ô Acheloe, *rigare*.
Ch. Vir. Hei mihi misero.
Ch. Mul. Num calida erat?
Ch. Vir. Quid calida? nonne desines? quid facis?
Ch. Mul. Irrigo te, ut regermines.
Ch. Vir. Sed aridus jam sum & tremulus.
Ch. Mul. Itaque cum ignem habeas, te ipsum tepefacies.

Pro-

test, si prima syllaba in ὕδωρ semper est brevis, ut quidem apud Comicum observavi. Inveniunt tamen etiam productam, ut in *Batrachomyomachia*; Ὕδατι πιγ[illegible]. Si ergo & longa haberi potest illa syllaba, lectio vulgata bene habet.

vs. 372. Ὦ τύμβε] Τύμβοι vocantur senes, quia morti sunt vicini & sepulturae. Euripides in Medea vs. 1209. τὸν γέροντα τύμβον. Ubi Scholiast: τὸν πλησίον θανάτου ὄντα. Τύμβος δὲ καλεῖ τὸν γέροντα, παρόσον πλησίον ἐστὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου. Vide ibi Notam Barnesii.

vs. 373. Νεκρὰν πυρὰν] Supra vs. 270. [illegible]

vs. 378. [illegible]] Euripides in Andromacha vs. 254. [illegible]. In Oreste vs. 1129. [illegible]. Ita enim [illegible] scriptum cum circumflexo [illegible], etiam in Aldina Editione.

vs. 376. [illegible]] Eadem sententia aliter [illegible] vs. 1219. [illegible]; & in Vespis vs. 1323. [illegible]. De verbo αὔω, *ustulare*, citat Scholiastes hic in Lysistr. locum ex Acharn. vs. 1039. [illegible]. ubi vide Notam. Aeschylus vocem [illegible] de eo, qui ardore solis torretur, usurpavit, in Prom. vinc. vs. 22. [illegible]. *Tostus [illegible] colore [illegible] florem.*

vs. 381. [illegible]] Haec dicens perfundit aqua senes. Ponitur enim Achelous fluvius pro aqua Synecdochice, ut apud Euripidem in Bacchis vs. 625. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐνέπων· *Famulis aquam ferre imperans.* & vetus Tragicus apud Athenaeum p. 467. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς; *Num multa aqua erat immixta vino?*

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΠΡ. Ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ,
Χὠ τυμπανισμὸς, χ' οἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
Ὅ, τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
Οὗ 'γὼ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
Πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
Αἰ αἰ Ἄδωνιν φησίν· ὁ δὲ Δημόστρατος
Ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων.
Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
Κόπτεσθ' Ἄδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
Ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς, καὶ μιαρὸς Χολοζύγης·
Τοιαῦτ' ὑπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ᾄσματα.
ΑΓΓ. Τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν,
Αἱ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
Ἔλουσαν ἡμᾶς· ὥστε θοἰματίδια
Σείειν πάρεστιν, ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
ΠΡ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν Ἁλυκὸν, δίκαιά γε.
Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
Ταῖσι γυναιξὶ, καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
Οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
Ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον, ὃν ἐσκεύασας,
Ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας,
Ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.

Ἐμοὶ

vſ. 389. Σαβάζιοι] Scholiastes: οἱ ὀργιασμοὶ τοῦ Σαβαζίου· *Orgia Sabazii.* Eſt autem *Sabazius*, ut porro Scholiaſtes docet, idem qui *Bacchus*, a σαβάζειν dictus Barbaris, quod Graece eſt εὐάζειν *Evohe*, ut folent in Bacchi ſacris. Vide ad Veſpas vſ. 9.

vſ. 392. Ὁ μὴ ὥρασι] Puto reſpici ad illam formulam, qua exitium alicui imprecaturi dicebant: μὴ ὥρασιν ἵκοιτο. De qua Caſaubonus *Animadv.* ad Ath. Lib. II. cap 14. Poſſet autem ſic ſuppleri oratio, ὁ μὴ ὥρασιν ἱκέσθαι ἄξιος ὤν, aut ἄξιος ὤν, aut ſimili modo. Dicebant etiam ὥρας ἱκέσθαι in accuſativo, quod occurrit infra vſ. 1038. qui locus non latet Virum Summum. Ceterum Biſetus & Florens μὴ ὥρασιν referunt ad πλεῖν, ut ſit, μὴ ὥρασι πλεῖν· *Haud tempori navigare.* Sed ſic tranſpoſitionem feciſſet Comicus vix tolerabilem.

vſ. 396. Ὑποπεπωκυῖ'] Recte emendarunt Viri docti, cum antea legeretur ἐπιπεπωκυῖα.

vſ. 397. Κόπτεσθαι] Notum in hac ſignificatione verbum, etiam in Sacris literis. Euripides in Troadibus vſ. 623. ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν· *Velavi peplis, & inſuper planxi cadaver.*

Ibid. Ἐβιάζετο] Cogebatur omni vi intendere vocem in concione, cum vix poſſet exaudiri propter ſtrepitum mulierum, quem in tectis excitabant. Haec ex Scholiis quamvis corruptis.

vſ. 398. Χολοζύγης] Ita vocat eum διὰ τὸ μελαγχολᾶν, ut Scholiaſtes, cum alias Βουζύγης diceretur. Forte etiam fuit Χολαργεὺς τὸν δῆμον, ut Lyſiſtratus in Acharn. vſ. 855. niſi forte & hic pro Δημόστρατος legendum Λυσίστρατος. Sane Scholiaſtes non videtur legiſſe Δημόστρατος, apud quem legitur Φιλόστρατος· corrupte, vel metro id arguente.

vſ. 400. Τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο] In Nubibus vſ. 154. τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους φρόντισμα.

vſ. 402.

PROBULUS, NUNTIUS SENUM.

PR. Emicuit igitur mulierum luxuria,
Et tympanorum pulsatio, & frequentes Bacchationes,
Et illa in tectis Adonidis deploratio,
Quam ego, cum essem in concione, audiebam.
Nam Demostratus quidem, ille indignus luce, dicebat
Navigandum esse in Siciliam; uxor autem ejus tripudians
Hei hei Adoni inquit: porro Demostratus
Dicebat milites gravis armaturae esse conscribendos è Zacynto;
Mulier autem ejus in tecto ebria
Adonin esse plangendum ait; at ille vehementer laborabat,
Ille, inquam, Diis invisus, & impurus Cholozyges *Demostratus.*
Tales earum sunt impudicae cantilenae.
NUNT. Quid si audias harum insolentiam?
Quae tum aliis contumeliis nos affecerunt, tum etiam ex urnis
Lavarunt nos: ut vestes
Quatiendae *nobis* sint, quasi imminxissemus.
PR. Merito sane, ita me Neptunus amet marinus;
Cum enim nos adjutores simus nequitiae
Mulierum, easque luxuriam doceamus,
Hujuscemodi nascuntur ab ipsis consilia.
Qui talia dicimus in officinis opificum:
ô Aurifex, monili, quod fabricaveras,
Dum uxor mea vesperi saltat,
Veruculus (glans) excidit ex foramine:

Mihi

vf. 402. *Θαἰμάτια*] Editio Farrei *θ' ἱμάτια.* & ita quidem oportebat in Plurali numero, sive *θαἰμάτια·* occurrit tamen in Pl. etiam *θοἰμάτια*, ut in Vespis vf. 407.

vf. 404. *Τὸν Ἁλυκόν*] Sic recte rescripsit Kusterus fide MSS. pro *ἅλυκον*, quod quaedam Edit. habent. Editio Farrei tantum alio spiritu *ἀλυκόν*. Est autem *Ἁλυκὸς Ποσειδῶν, ὁ Θαλάσσιος*. Vide ad Nubes vf. 83.

vf. 408. *Ἐκ τῶν δημιουργῶν*] Verti, quasi esset, *ἐν τῶν δημιουργῶν*, ut quidem Kusterus in MSS. invenit. Subauditur autem *ἐργαστηρίοις* sive *οἴκοις*, ut in Ecclesiaz. vf. 420. *ἐς τῶν σκυτοδεψῶν*. Retinui tamen *ἐκ*, quod in ceteris est Edit. praeter Kusterianam; quia etiam stare potest: aut enim dicitur pro *τοῖς* sive *τισὶν ἐκ τῶν δημιουργῶν·* aut potius *λέγομεν ἐκ τῶν δημιουργῶν*, dicitur, ut in Equitibus vf. 462. *σὺ δ' οὐκ ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;*

vf. 409. *Τὸν ὅρμον, ὃν ἐσκεύασας*] Pro *τοῦ ὅρμου, ὃ ἐσκεύασας*, Attice, ut ait Scholiastes. Ceterum pro *ἐσκεύασας* lege *ἐπεσκεύασας*, metri causa, ut in MS. Vossiano invenit Kusterus.

vf. 411. *Ἡ βάλανος*] Est ambiguum, nam accipitur etiam pro obscoena corporis parte. Sic ludit in ambiguitate vocis hujus Machon apud Athenaeum p. 577. ubi dicit Demetrium Regem Lamiae meretrici omnis generis unguenta dedisse olfacienda; cumque omnia fastidisset Lamia, cum manu sibi fricuisse veretri glandem, eamque sic Lamiae naribus admovisse, dicentem: *Ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἐστι, Λάμια, βασιλικῆς· Hoc unguentum est ex glande regis.* Est enim & *μύρον βαλάνινον*, quae fit ex myrobalano.

Ibid. *Τρήματος*] In Ecclesiaz. vf. 623. *ὅπως ἂν μὴ ... τὸ τρῆμα ...*

Ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
Σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθὼν, ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
Ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
Νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
Ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοῦ ποδὸς
Τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγὸν,
Ἅθ' ἁπαλὸν ὄν. τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.
Τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
Ὅτε γ' ὢν ἐγὼ Πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
Κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι ταῖς πύλαις.
Ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. Φέρε τοὺς μοχλοὺς,
Ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
Τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
Οὐδὲν ποιῶν, ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
Οὐχ' ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
Ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
Συνεκμοχλεύσω. ΛΥΣ. Μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη· τί δεῖ μοχλῶν;
Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

ΠΡ. Ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ. ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
Ξυλλάμβαν' αὐτὴν, κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
ΛΥΣ. Εἴ τἄρα, νὴ τὴν Ἄρτεμιν, τὴν χεῖρά μοι
Ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν, κλαύσεται.
ΠΡ. Ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην,
Καὶ σὺ μετὰ τούτου, κἀνύσαντε δήσετον;
ΣΤΡ. Εἴ τἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον

Τὴν

vs. 413. Πάσῃ τέχνῃ] Scholia: παντὶ τρόπῳ. Saepe occurrit.
vs. 414. Ἐνάρμοσον] Ita Suidas. Alias legitur ἐνάρμοσαι, & τὸ ἅρμοσον.
vs. 417. Τοῦ ποδὸς] Ita in MSS. invenit Kusterus; aliae Edit. τὼ πόδε, minus recte.

vs. 422. seq. Ἐκπορίσας ὅπως κωπῆς ἔσονται] Nempe classis & triremes erant instruendae ad bellum de pecunia illa publica, quae erat in Arce; sed a mulieribus provisum est, ne id fieri possit: nam arcem occuparunt. Vide mox vs. 499. Ceterum κωπῆς Attice pro κωπεῖς.

vs. 424.

Mihi quidem navigandum est in Salaminem;
Tu autem, si vacat, quovis pacto circa vesperam
Veni, & ei veruculum inseras.
Porro alius quispiam haec ad sutorem dicit,
Juvenem quidem, sed qui penem habet non puerilem:
ô Sutor, uxoris meae pedis
Digitulum premit corrigia,
Utpote tenellum; hanc itaque tu, meridie
Veniens laxiorem redde.
Talia ex istis evenire solent.
Cum ego, qui Provisor sum, & curavi ut
Remiges non desint, nunc ubi argento opus est,
Portis exclusus sum a mulieribus.
Sed nihil opus est ut *sic* stemus: cedo vectes,
Ut illarum contumeliam reprimam.
Quid ore hiante spectas, perdite? tu etiam quo respicis,
Qui nihil facis, sed tantum cauponam spectas?
Nonne supponetis vectes portis,
Isthinc *eas* revelletis, hinc ego
Etiam simul vellam. Lys. Ne revellite.
Ultro enim exeo: quid vectibus est opus?
Non enim tam vectibus opus est, quam sana mente.

PROBULUS, LYSISTRATA, STRATYLLIS.

Pr. Siccine vero impurissima? ubi est sagittarius?
Comprehende istam, & manus ei post tergum liga.
Lys. Per Dianam juro, manum mihi
Summam admoverit, quamvis publicus sit minister, flebit.
Pr. Heus tu timesne? nonne corripies mediam,
Tuque cum isto una, & properatis ligare?
Str. Per Pandroson juro, si huic tantum

Manum

vs. 424. 'Αποκέκλῃσμαι τῶν πυλῶν] Timocles Comicus apud Athenaeum p. 567. τὰς θύρας ἀποκεκλεισμένη.
vs. 425. 'Αλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι] In Avibus vs. 1308. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.
vs. 427. Ποῖ κέχηνας] Metri gratia scribendum est, τί κέχηνας; ut recte habent MSS. *Vat.* & *Voss.* Kusterus.

vs. 429. Μοχλούς] Eurip. in Iphig. Taurica vs. 99. Ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς; *An aerea claustra solventes vectibus?* Hinc μοχλεύειν. Eurip. in Herc. Furente vs. 999 σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα· *Fodit, vectibus movet fores.* Et in Medea vs. 1317. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; *Quid hasce moves & vectibus aperis fores?*

Τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ΠΡ. Ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
Ταύτην προτέραν ξυνδήσατ', ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
ΛΥΣ. Εἴ τ' ἆρα, νὴ τὴν Φωσφόρον, τὴν χεῖρ' ἄκραν
Ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
ΠΡ. Τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
Παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
ΣΤΡ. Εἴ τ' ἆρα, νὴ τὴν Ταυροπόλον, ταύτῃ πρόσει,
Ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ΠΡ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
Ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα
Ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
Ξυνταξάμενοι. ΛΥΣ. Νὴ τὼ θεώ, γνώσεσθ' ἄρα,
Ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέσσαρες λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
ΠΡ. Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
ΛΥΣ. Ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες·
Ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
Οὐκ ἕλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
Οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
Παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ΠΡ. Οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ΛΥΣ. Ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
Ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
Χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
Πολλήν, ἐάν γε πλησίον κάπηλος ᾖ.

ΧΟΡ.

vs. 440. Νὴ τὴν Πάνδροσον] Scholia: Θυγατέρα Κέκροπος Πάνδροσον, καὶ Ἀγλαυρίδα. ἐν τῇ Πανδρόσῳ δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Πανδρόσος καλεῖται.

vs. 441. Ἐπιχεσεῖ πατούμενος] „Hoc loquendi genere usus est in alia fabula Aristophanes: πατούμενος ὑπὸ τοῦ γέροντος ἐναπέλαυσεν χέζομαι. *Florens.*" Locus est in Equit. vs. 70.

vs. 444. Νὴ τὴν Φωσφόρον] Scholia: τὴν Ἄρτεμιν ὅτι ἐκάλουν, ἤτοι δᾳδοῦχος ἢ αὐτὴ ἡ Ἑκάτη. Dianam Φωσφόρον θεὰν vocat Eurip. in Iphig. Taur. vs. 21. Hecatem φωσφόρον vocat etiam Thesmoph. vs. 865. ὦ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον. Ubi vide Notam.

vs. 445. Κύαθον αἰτήσεις τάχα] Metonymia consequentis pro Antec. Suidas ad hunc locum: κύαθον αἰτήσεις τάχα· ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις· ὥστε ὑπωπιασθῆς καὶ πελιδνωθῇς ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύουσι· *Cyathum petes statim: ut maxillis eum admoveas, tot vibices & plagas a nobis accipies. Implent enim cyathum calida aqua & applicant tumoribus, atque sic medicinam faciunt.* In hoc loco Suidae scripti ὑπωπιασθῇς pro vulgata ὑπωπιασθῆς. De hac medela tuberum Comicus in Pace vs. 541. ὑπωπιασμένας ἁπάσας καὶ κυάθους προσκειμένας. Haec loca nec alios latuerunt. Ceterum infra vs. 473. similis est metonymia, & idem sensus: κυλλοδαὶς ἀνάγκη.

vs. 447. Παύσω τιν' ὑμῶν] Ita posuit vocem τὶς & in Nubibus vs. 1494. ἀλλ' ἐγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην ἐμοὶ ποιήσω.

vs. 448. Νὴ τὴν Ταυροπόλον] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 1457. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ Τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν· *Dianam mortales deinceps celebrabunt Tauropolam Deam.* Locum citavit Bisetus.

vs. 449. Ἐκκοκκιῶ σου τὰς —— τρίχας] In eadem re utitur verbo ἐκποκίζειν in Thesmoph. vs. 574. ἐκποκιῶ σου τὰς πεκάδας. Verbum ἐκκοκκίζειν occurrit supra vs. 364. ubi vid. Not.

vs. 452. Ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς] Particula ὁμόσε de concursu hostili solet usurpari. Thucydides Lib. II. in

Orat.

Manum injicies, mox cacabis calcatus.
Pr. Ecce vero, cacabis, inquit? ubi est alius sagittarius?
Hanc primam constringe, quia etiam loqui audet.
Lys. Per Luciferam Dianam juro, si manum summam
Huic admoveris, cyathum mox petes.
Pr. Quid hoc est? ubi sagittarius? hanc tene.
Efficiam ego, ut desinatis huc exire.
Str. Per Tauricam Dianam juro, si ad hanc accesseris,
Evellam tibi capillos, ob quos ingemisces & lamentaberis.
Pr. Heu me miserum, sagittarii me reliquerunt.
Sed mulieribus cedere nunquam decet
Nos: propius accedamus ad eas, ô Scythae,
Acie instructa. Lys. Experiemini ergo, ita me duae illae Divae ament,
Et apud nos esse quatuor cohortes
Pugnacium mulierum intus armis instructarum.
Pr. Retorquete manus earum, vos Scythae.
Lys. ô Auxiliares copiae mulierum, procurrite foras,
ô Quae semina, ova, & olera venditis!
ô Quae allia & panem venditis, quaeque cauponariam exercetis!
Nonne trahetis, nonne ferietis, nonne opem feretis?
Nonne conviciabimini, nonne impudentes eritis?
Desinite, recedite, spolia ne detrahite.
Pr. Hei mihi, male successit res meis sagittariis.
Lys. Sed quid nam arbitrabaris? utrum contra servas quasdam
Ire te putasti? aut mulieribus non existimas
Bilem inesse? Pr. Imo ita me Apollo amet perquam
Multam, si prope sit caupo.

Ch.

Orat. Pericl. altera: *ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι*: *Ire hostibus obviam debemus, non solum confidentes, verum etiam eos despicientes.*

vs. 454. Καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέτταρες λόχοι] Non placet, quod Grammatici Graeci aliique hos secuti putant haec dici respectu Laconicarum cohortium. Potius putem Comicum more suo ludere in voce, quia λοχεῖαι etiam mulieres dicuntur; nempe cum sunt puerperae.

vs. 460. Οὐκ ἐξέλξετ', οὐ] Kusterus in Editione sua οὐχ ἕλξετ', οὐ — ex MS. Voss. ut ipse ait. Bono quidem sensu, sed tamen debebat pristinam lectionem retinuisse potius, licet vitiosam & metrum corrumpentem. Nam potuit forte Comicus scripsisse ἐξέλθετ', i. e. *Egredimini.* In Editione certe Farrei est οὐκ ἐξέλθετ', οὐ — quod si ergo particula negativa priore loco deleatur, & metro & sensui non minus consultum est. Nam Florens non est audiendus, qui οὐκ ἐξέλθετ' esse scribendum putat, pro οὐκ ἐξέλθετε. Quis enim diceret interrogans, *Nonne exite?*

vs. 462. Παύσασθε] Hoc ad mulieres, quae viros terga dantes persequebantur.

vs. 466. Μὰ τὸν Ἀπόλλω] Hic etiam retinui pristinam lectionem: Kusterus in sua Edit. νὴ τὸν Ἀπόλλω, ut habere dicit MS. Vat. P. quia μὰ sit negativa particula, quae hic locum habere non potest. Verum quidem est negativam esse illam particulam plerumque, & apud Comicum vix ullibi aliter occurrere, nisi forte hic; invenitur tamen & affirmative, ut apud Aristaenetum Epist. X. Lib. I. Μὰ τὴν Ἄρτεμιν Ἀκοντίῳ γαμοῦμαι. apud Alciphronem Lib. II. Epist. 4. Μὰ τὰς Καλλιγενείας [illegible], ὦ Μένανδρε, [illegible] γαμοῦμαι. Ubi vide Notas meas.

vs. 467. Ἐάν γε πλησίον καπηλεῖον ᾖ] Tunc multum bilis inesse dicit mulieribus si prope sit caupo, apud quem divertentes potent, & ebriae rixentur. In Thesmoph. vs. 747. dicit mulieres esse μέγα κακόν [illegible],

ΧΟΡ. Ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, Πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
Τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
Οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
Ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις; καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
Τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη·
Ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
Λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος·
Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα
Τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις;
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδ'. ἀλλὰ βασανιστέον
Τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
Ὅ, τι βουλόμεναί ποτε τὴν Κραναὰν
Κατέλαβον, ἐφ' ὅ, τι τε
Μεγαλόπετρον ἄβατον
Ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμενος;
Ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ προσφέρε πάντας ἐλέγχους·
Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθέντας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΠΡ. Καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
Ὅ, τι βουλόμεναι τὴν Ἀκρόπολιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε μοχλοῖς;
ΛΥΣ. Ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχωμεν, καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
ΠΡ. Διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥΣ. Καὶ τἄλλα τε πάντ' ἐκυκήθη.
Ἵνα

vs. 468. Ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη] Sophocles in Aiace vs. 1292. aut 1281. ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη· *O qui multa dixisti & inutilia verba.* Ibid. vs. 1072. aut 1060. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; *Cur tanta verba consumpsisti?* Euripides in Medea vs. 325. λόγους ἀναλοῖς. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ· *Verba consumis; non enim persuaseris unquam.*

Ibid. Πρόβουλε τῆσδε γῆς] Aeschylus in Septemthebana vs. 1014. δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως· *Populi consiliariis hujus Cadmeae urbis.* eosdem ibi mox προστάτας Καδμείων vocat, vs. 1034.

vs. 472. Οὐ χρὴ προσφέρειν] Supra vs. 438.

vs. 473. Κυλοιδιᾶν ἀνάγκη] Id est, ὑπώπια ἔχειν, φέρειν. Per metonymiam consequentis pro antec. intelliguntur verbera.

vs. 478. Τοῖς δὲ τοῖσι κνωδάλοις] Idem est quod pau-
lo

Ch. ô Provisor hujus regionis, qui multa jam verba impendisti,
Cur cum hisce bestiis congrederis ad colloquendum?
Nescis quali balneo istae nos laverint modo
Indutos vestibus? idque sine cinere & lixivio.
Ch. Mul. Sed, ô bone, non oportet vicinis temere admovere
Manum; si autem hoc feceris, tumentes oculos habere necesse est.
Nam ego volo modeste tanquam virgo sedere,
Nullique molesta hic, nec festucam loco movere;
Dum ne quis me premat & irritet tanquam crabrones.

COMMATION CHORI.

Ch. Vir. ô Jupiter, quid faciemus
Istis bestiis?
Haec enim sunt intolerabilia; sed examinanda
Haec res tibi est mecum,
Quid volentes Cranaam urbem
Occupaverint, curque
Petricosam inaccessam
Arcem, sacrum templum?
Sed interroga, & ne crede, & adhibe omnia argumenta;
Nam turpe est inexploratam nos sinere ejusmodi rem, missam eam facientes.

Probulus, Lysistrata, Alia Mulier.

Pr. Equidem hoc primum cupio ex ipsis quaerere:
Quid volentes arcem nostram vectibus occlusistis?
Lys. Ut argentum salvum praestemus, & ut bellum ne geratis propter id.
Pr. Propter argentum ergo bellum gerimus? Lys. Quin cetera omnia propter id turbata sunt.
Nam

ro ante τοῖσδε τοῖς [illegible]. Aeschylus Eumenid. vs. 648. ubi ad Furias dicit Apollo: ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν· *O abominanda animalia; Deorum odia.* Vide ad Vespas vs. 4.

vs. 481. Τὴν Κρανάαν.] Ita vocat nunc Arcem Athenarum. In Acharn. vs. 75. de ipsa civitate: ὦ Κραναὰ πόλις. ubi vide Notam.

vs. 486. Ἀκωδώνιστον] Κωδωνίζειν proprie est explorare tinnitu aut sonitu monetam aut vasa. Vide in Ranis vs. 729. Deinde absolute experiri. Dicunt etiam Grammatici metaphoram esse ab explorandis vigiliis per κωδωνοφορεῖν· quidam etiam a probandis equis, an strepitum tollerre possint.

vs. 489. [illegible]] „ MS. *Vat. P.* [illegible]· Ide„ que rectius propter sequens πολεμοῦντα, *Kusterus.*" Editio etiam Farrei habet [illegible].

Ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν, χ' οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
Ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἵνεκα δρώντων,
Ὅ, τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
ΠΡ. Ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥΣ. Τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
ΠΡ. Ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΛΥΣ. Τί δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
Οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
ΠΡ. Ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥΣ. Πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡ. Πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
ΛΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. Πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
ΛΥΣ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. Ὑμεῖς; ΛΥΣ. Ἡμεῖς μέντοι. ΠΡ. Σχέτλιόν γε.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἀποδειλία ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. Νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
ΛΥΣ. Σωστέον, ὦ τᾶν. ΠΡ. Κεἰ μὴ δέομαι. ΛΥΣ. Τοῦδ' εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΠΡ. Ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
ΛΥΣ. Ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. Λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. ΛΥΣ. Ἀκροῶ δή,
Καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. Ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
Ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΛΥΣ. Κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡ. Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κράξαις· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥΣ. Ταῦτα ποιήσω.
Ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα,
Ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ' ἂν ποιεῖτε.
Οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς· κᾆτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
Ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι,
Ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
Εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν, ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
Ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ', ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ.
Οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
ΠΡ. Κἂν ᾤμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥΣ. Τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
Ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·

Εἶτ'

vs. 491. Ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν] De isto Comicus Noster in *Babyloniis*, apud Scholiastem ad Aves vs. 1555. *οἱ δῶρ' αἰτοῦντες, ἀρχὴν πολέμου ποιήσαιντ' ἂν μετὰ Πεισάνδρου·* *Qui munera captant, causam belli suggererent cum Pisandro.* In isto loco *πορίσαιντ'* in singulari numero male erat scriptum.

vs. 492. Κορκορυγὴν] In Pace vs. 991. *λῦσον δὲ τὰς μάχας καὶ κορκορυγάς.*

Ibid. Οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἵνεκα δρώντων] In Acharn. vs. 185. *οἱ δ' οὖν βοώντων.* Ubi vide Notam.

vs. 496. Οὐ καὶ τἄνδον] In Ecclesiaz. vs. 210. Idem argumentum: *ταῖς γὰρ γυναιξί φημι χρῆναι τὴν πόλιν ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.*

vs. 503. Ἀκροῶ] Est imperativus. Pherecrates apud Athenaeum p. 122. *ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ· Verum, si videtur tibi, adverte mentem & ausculta.*

vs. 506. Ὦ γραῦ σαυτῇ κράξαις] Ita Editio Farrei, & teste Kustero MS. *Vat. P.* nec non Suidas v. *κρώζειν.* In quibusd. Editt. male, *ὦ γραῦ αὐτῇ κρώξεις.* Est autem metaphora ab avibus infaustis. Idem fere dicit Virgilius: —— *Capiti cane talia demens Dardanio,* quem locum adduxit Florens.

vs. 508. Ἅττ' ἂν ποιεῖτε] „ Versus gratia lege *ἅττ'* „ *ἐποιεῖτε. Kusterus.*" Sed & alias vitiosum est *ἅττ' ἂν ποιεῖτε·*

Nam ut Pisander haberet, quod depeculetur, & ii qui magistratum gerunt,
Semper aliquas turbas concitabant: faciant igitur illi ea causa
Quicquid volent; nam argentum istud non amplius deproment.
Pr. Quid facies ergo? Lys. Rogas? nos id asservabimus.
Pr. Vosne asservabitis argentum? Lys. Quid putas inesse periculi?
Nonne domi etiam nos utique asservamus & dispensamus opes?
Pr. Sed non eadem res est? Lys. Quomodo non eadem? Pr. Hinc bellum gerendum est.
Lys. At nihil opus est belligerare. Pr. Quonam ergo alio modo servabimur?
Lys. Nos servabimus vos. Pr. Vosne? Lys. Nos vero. Pr. Grave quidem hoc esset.
Lys. Attamen haec conditio accipienda est. Pr. Iniquum est ita me Ceres amet.
Lys. Habenda salus est, ô bone. Pr Etsi non opus mihi sit ea. Lys. Eam ob rem multo magis.
Pr. Sed vobis unde in mentem venit, ut bellum & pacem curaretis?
Lys. Nos indicabimus. Pr. Dic cito, ne plores. Lys. Ausculta jam,
Et conator manus cohibere. Pr. Sed non possum; difficile enim *est mihi*
Prae iracundia eas continere. Lys. Ergo multo magis plorabis.
Pr. Illud quidem, ô vetula, tuo capiti crocitaveris. tu vero mihi dic *illa*. Lys. Hoc agam.
Nos superiore quidem bello & tempore tulimus patienter
Vos viros, quicquid ageretis, modestiâ nostrâ;
Non enim sinebatis nos mutire: postea non placebatis nobis,
Et sentiebamus satis quid ageretis, domique saepe
Audivimus, vos magnis de rebus mala consilia cepisse:
Deinde interno dolore aegrae, interrogabamus vos ridendo:
Quid constitutum est scribere in columna de pace
A vobis hodie in concione? tum vir, quid hoc ad te, inquit:
Nonne tacebis? & ego tacebam. Al. Mul. Sed ego nunquam tacuissem.
Pr. Plorasses, si non tacuisses. Lys. Ego vero domi tacebam.
Aliud audiveramus consilium vestrum deterius:

Deinde

παύετε· non enim dicunt ita Graeci; sed vel ἀλλ' ἐπαύετε, vel ἄττα παύετε (quod etiam hic posset ingredi metrum) vel ἀλλ' οὐ παύετε· vel ἀλλ' ἂν παύετε.

vs. 509. Οὐκ ἠρέσκετέ γ' ὑμᾶς] In Ranis vs. 103. τί δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;

vs. 512. Γελάσασαι] Ficto risu.

vs. 513. Περὶ σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ] Formulae foederum in columnis describebantur. In Acharn. vs. 727. τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην.

vs. 514. Ἦ 'γὼ ἂν σιγᾷ] Ita Editio Farrei: in aliis deest ἂν non sine detrimento metri. Illud autem δέ & occurrit in Vespis vs. 501. ταχὺ γὰρ καθίζοις σ' ὀργίζων, ἢ δ' ἐθέλων. ubi vide Notam.

vs. 515. Οὐ σιγήσει;] Sic apud Sophoclem in Aiace vs. 292. refert mulier quid ipse vir dixerit importunius locutae: Ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα, Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει· *Ille vero ad me pauca quidem, sed sermone omnium trita dicebat: Mulier, silentium decus affert mulieribus.*

vs. 516. Κἂν ᾤμωζες] Sequor hic Editionem Kusteri, qui ex auctoritate MSS. recte distinxit Personas, & addidit particulam ἐγὼ, sine qua versus non est integer. Tantum ᾤμωζες retinui ex aliis Edit. pro ᾤμωξας, quod & ipsum tamen rectum est.

Εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν, πῶς ταῦτ', ὦ 'νερ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
Ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, κεἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
Ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
ΠΡ. Ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥΣ. Πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
Εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
Ὅτε δ' ἤδ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἕτερός τις·
Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
Ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
Ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι,
Κἀντισιωπᾶν, ὥσπερ χ' ἡμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
ΠΡ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥΣ. Σιώπα;
Σίγ', ὦ κατάρατε. ΠΡ. Σιωπῶ 'γώ; ΛΥΣ. Καὶ ταυτὰ καλύμματα φέρε
Περὶ τὴν κεφαλήν. ΠΡ. Μὴ νῦν ζῴην. ΛΥΣ. Ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
Παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν,
Ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
Κᾆτα σιώπα·
Καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον·
Κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος
Κυάμους τρώγων·
Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Αἴρεσθ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
Ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι ξυλλαβώμεθα.
Ἐγὼ γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη·
Οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός·
Ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
Μετὰ τῶνδ', ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς

Ἔνι

vs. 520. Ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν] Horat. *O multa fleturum caput.* Ex Notis Biseti. ὀτοτύζειν autem est ab ὀτοτοῖ, quæ est interjectio dolentis, ut οἰμώζειν ab οἴμοι, & saepe occurrit apud Comicum.

Ibid. Πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει] Scholia: παρὰ τὸ Ὁμηρικόν. Il. Z. 492.

vs. 523. Ὅτε δ' ἤδ' ὑμῶν] Legendum ὅτε δὴ δ' ὑμῶν, ut est in Editione Farrel. quod & Florens vidit. Est autem δὴ δ' pro δῆτα. Posset quidem ἤδ' etiam legi, pro ἤδη· eliditur enim quandoque longa etiam vocalis, sed non placet bis poni hic eandem particulam.

vs. 527. Ἀντακροᾶσθαι] „Sic recte MSS. *Vat. P. & Voss.* Nam priores Edit. habent ἂν ἀκροᾶσθαι claudi-„cante metro. *Kusterus.*" Dicitur autem ἀντακροᾶσθαι & versu seq. ἀντισιωπᾶν, quia antehac mulieres auscultarunt viris & tacuerunt; nunc itaque contra viri taceant & auscultent mulieribus.

vs. 530. Καὶ ταυτὰ τὰ καλύμματα] Jubet viros assumere

Deinde quaerebamus: mi vir, qui fit, ut haec tam ſtulte agatis?
At ille me intuens ſtatim dicebat: niſi ſubtemen nerem,
Capiti meo male fore? bellum autem, *inquit*, viris curae erit.
Pr. Recte quidem ille profecto dixit. Lys. Quo pacto recte, ô perdite,
Si nobis nec admonere vos licuit mala cogitantes?
Sed cum per vias palam a vobis audiremus jam *haec:*
Non eſt profecto in tota regione quiſquam vir alius *praeter nos:*
Poſt haec ſtatim Graeciam ſervare communiter viſum eſt
Mulieribus congregatis: cur enim fuiſſet *diutius* expectandum?
Si igitur nobis meliora ſuadentibus viciſſim volueritis auſcultare,
Et viciſſim tacere, ut nos tunc, facile vos corrigemus & reſtituemus.
Pr. Vosne ut nos corrigatis? ſane acerbum dictu & intolerabile. Lys. Tace,
Sile, ſcelerate. Pr. Egone ut taceam? Lys. Et iſta cape pro integumentis
Circa caput. Pr. Emori cupio. Lys. Sed ſi hoc impedimento eſt tibi,
A me hoc integumentum accipe,
Et circumpone capiti tuo;
Deinde tace:
Hunc etiam ſume calathum,
Et ſuccinctus lanam carpe
Fabas eſitans:
Bellum autem mulieribus erit curae.

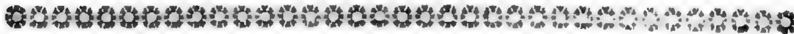

Chorus Mulierum.

Recedite, ô mulieres, ab urnis, ut
In partem & nos juvemus amicas.
Ego enim nunquam defatigabor ſaltando,
Nec laſſitudo moleſta capiet genua mea:
Voloque adire omne *periculum*
Cum iſtis, virtutis cauſa, quibus

Ineſt

mere ornatum muliebrem, & mulierum opera facere.

vſ. 536. & 537. *Ξαίνειν* —— *κυάμους τρώγων*] Infinitivus pro Imperativo, ut ſaepe alias. Videtur autem alludere: *Τὸν σικυὸν τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαῖναν ὕφαινε*· *Cucumere veſcens, mulier, laenam texito.*

vſ. 537. *Κυάμους τρώγων*] Scholia: *δικάζων*. Sic in Equit. vſ. 41. Populus Athenienſis dicitur *κυαμοτρώξ*. Quia plerique plebeji ex forenſibus negotiis alebantur mercedem accipientes judicialem & comitialem, *τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ δικαστικὸν μισθόν*. Intelliguntur autem per *Fabas* haec negotia, quia in ſuffragiis ferendis adhibebant *fabas*.

vſ. 538. *Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει*] Ad illud vſ. 520. *πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει*

vſ. 539. *Αἴρεσθ'* —— *ἀπὸ τῶν*] Scholia: *ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῶν καλπίδων.*

vſ. 540. *Ἐν τῷ μέρει* —— *ξυλλάζωμαι*] Euripides in Oreſte vſ. 452. *Ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει*· *Sed capeſſe & labores in partem.*

Ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
Ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
Σοφὸν, ἔνι φιλόπολις
Ἀρετὴ φρόνιμος.
Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
Χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος Ἔρως, χ' ἡ Κυπρογενὴς Ἀφροδίτη
Ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
Κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
Οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.
ΠΡ. Τί ποιησάσας; ΛΥΣ. Ἢν παύσωμεν πρῶτον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
Ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
Νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
Περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες.
ΠΡ. Νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥΣ. Καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
Ὅτ' ἂν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις, κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
Ἐς τὴν χαλκῆν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός.
Ἕτερος δὲ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπέτεις κατέπινεν.
ΠΡ. Πῶς οὖν ὑμεῖς δύνασθε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
Ἐν ταῖς χώραις, καὶ διαλῦσαι; ΛΥΣ. Φαύλως πάνυ. ΠΡ. Πῶς; ἀπόδειξον.
ΛΥΣ. Ὥσπερ κλωστῆρ' ὅτ' ἂν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
Ἐπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις, τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε·
Οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
Διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε.
ΠΡ. Ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
Παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΛΥΣ. Κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,

Ἐκ

vs. 549. *Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων* &c.] Legendum potius *ἀνδρειοτάτη*, ut est apud Athenaeum p. 90. & apud Suidam v. *τήθη*, qui locum hunc citant: aut cum Kustero *ἀνδρειοτάτων*. Est autem homonymia in his vocibus: nam *τήθη* est nutrix, & *τήθεα* sunt *ostrea* quaedam; itaque hac voce ambigua, vult subindicare asperitatem quandam & duritiem animi, in mulieribus. Porro *μητρίδιον* est *mater* in forma deminutivi, & dicuntur etiam *μητρίδιαι ἀκαλῆφαι*, urticae, cum in iis generantur grana feminum: quo tempore maxime *urunt*; itaque hic etiam intelligitur asperitas quaedam & mordacitas. In Vespis vs. 888. dixit *ὀργὴν ἀκαλήφην* pro asperitate & vehementia iracundiae. Est autem & *ἀκαλήφη* ambiguum, nam & marina est, ut sunt *τήθεα*, & terrestris.

vs. 550. *Χωρεῖτ' ὀργῇ*] Tanquam milites ad conflictum. Thucydides Lib. V. c. 70. *καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν. Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ΟΡΓΗ ΧΩΡΟΥΝΤΕΣ· Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως* &c. Postea congressus acierum fiebat; *Argivi sociique citato gradu plenique irarum ferebantur: Lacedaemonii vero sedate.* Ubi Scholia: *ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες· ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὀργῇ.*

Ibid. *Νῦν οὔρια θεῖτε*] Contrarium in Ecclesiaz. vs. 109. *νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτε ἐλαύνομεν.*

vs. 553. *Τέτανον*] Hanc vocem de tentigine nervi usurpavit & infra vs. 848. *οἴμοι ὁ σπασμός μ' ἔχει χ' ὁ τετανός.*

Ibid. *Ῥοπαλισμοὺς*] Scholia: *ὅταν γὰρ τι τὸ αἰδοῖον ὡς ῥόπαλον γίνεται.*

vs. 554. *Λυσιμάχας* — *καλεῖσθαι*] Id est, *Pugnarum dirimitrices.* Sic in Pace vs. 993. ad Pacem dicunt: *λῦσον*

δὲ

Ineſt ingenium, ineſt gratia,
Ineſt audacia, ineſt &
Sapientia, ineſt addicta reip.
Virtus cum prudentia conjuncta.
Sed ô nutricum & urticarum gravidarum fortiſſima
Ite animo ardenti, & ne miteſcite; nam adhuc ſecundo vento curritis.
Lys. Sed ſi Cupido ille dulcis & Cypria Venus
Amorem vobis in ſinum & in femora inſpiraverit; (penes,
Deinde vero ſi viris tentiginem ſuavem ingeneraverit,ut quaſi baculos erigant
Spero fore aliquando ut Lyſimachae à Graecis vocemur.
Pr. Ob quod facinus? Lys. Si effecerimus, ut deſinant cum armis
In foro verſari, & inſanire, ita me Paphia Venus amet;
Nunc enim & apud ollas & pariter apud olera
Obambulant per forum cum armis, quaſi Corybantes.
Pr. Ita ſane; nam decet fortes. Lys. Equidem res eſt ridicula,
Si quis clypeum cum Gorgonis facie tenens, emat ſaperdas.
Al. Mul. Quin & ego vidi Phylarchum hominem comatum, equo inſidentem
In aereum pileum injicere ovum à vetula *emptum.*
Alius autem peltam quatiens & jaculum, uti Tereus,
Terrefaciebat caricarum venditricem, & ficus maturas deglutiebat.
Pr. Quomodo igitur poteſtis tantas res turbatas ſedare
Et diſſolvere in regionibus? Lys. Perfacile. Pr. Quomodo? oſtende.
Lys. Sicuti fila cum nobis ſunt turbata, ſic prehendimus,
Et ſubducimus fuſis, hac & illac;
Ita & bellum iſtud diſſolvemus, ſi quis ſinat,
Diducentes id per legationes hac & illac.
Pr. Ex lana ergo & filis & fuſis res periculoſas,
ô Fatuae, vos putatis ſedaturas? Lys. Imo ſi vobis aliquid ineſſet ſanae
mentis,

Ex

διὰ τὰς μάχας καὶ κορυφοριγὰς ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶσιν.

vſ. 556. Νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην] Hic erat praefixum ΠΡ. quaſi Probulus haec diceret, ſed delevi ſecutus Edit. Farrei, ubi non eſt. Ceterum de Paphia Venere Horat. *O Venus regina Cnidi Paphique.*

vſ. 557. Ἐν ταῖς χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις] Scholia: ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίοις καὶ λαχανοπωλίοις. Sic in Veſpis vſ. 785. ἐν τοῖς ἰχθύσι.

vſ. 558. Ὥσπερ Κορύβαντες] His etiam nomen eſt a galeis, quibus ornati. *κόρυς, galea.*

vſ. 560. Ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα] Γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον in Acharn. vſ. 1124.

vſ. 561. Φύλαρχον ἐφ' ἵππου] „ Sic legunt MSS. *Vat. & Voſſ.* „ itemque Suidas v. Φύλαρχος. At Priores Edit. ἴδον ἐφ' „ ἵππου, laborante metro, *Kuſterus.*" Editio Farrei non ἐφ' ἵππου ſed ἐφ' ἵππῳ: eadem tamen male ἴδον. Apud Scholiaſtem ad Plutum vſ. 427. ubi hic verſus cum ſequente citatur, eſt εἶδον ἐφ' ἵππῳ.

vſ. 563. Θρᾷξ πέλτην σείων] Thracum ſunt geſtamina peltae; unde Θρῄκιον πέλτην dixit Euripides in Erechtheo. Vide Fragm. Pro σείων autem πάλλειν dixit de pelta Idem in Bacchis vſ. 782. Πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι· *Et quotquot vibrant peltas.*

Ibid. Ὥσπερ ὁ Τηρεύς] Quia Tereus Thrax erat; cujus alias nota eſt ἀπορνίθωσις, uti & Filii ejus & conjugis.

vſ 564. Ἐδεδίσκετο] Verbum *δειδίσκομαι*, derivatur a *δίδια, timeo.*

vſ. 567. Κλωστήρ] Scholia: τὸ τὰ νήματα κλωστήρ.

vſ. 568. Ἐπενεγκοῦσαι] Editio Farrei ἐπενηνοχυῖαι.

Ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
ΠΡ. Πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΛΥΣ. Πρῶτα μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ
Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινῆς
Ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι·
Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
Εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
Καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους, κεἴ τις ξένος, ἢ φίλος ὑμῖν,
Κεἴ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι.
Καὶ νὴ Δία τάς τε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
Διαγινώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται,
Χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας,
Δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν· κἄπειτα ποιῆσαι
Τολύπην μεγάλην· κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
ΠΡ. Οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
Αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. ΛΥΣ. Καὶ μήν, ὦ παγκατάρατε,
Πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι,
Κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. ΠΡ. Σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
ΛΥΣ. Εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι, καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατείας· καθ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε.
Περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
ΠΡ. Οὔκουν γ' ἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥΣ. Μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
Ὁ μὲν γὰρ ἥκων, κἂν ᾖ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν.
Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός· κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
Οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην· ὀττευομένη δὲ κάθηται.
ΠΡ. Ἀλλ' ὅς τις ἔτι στῦσαι δυνατός.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
Χωρίον ἐστί· σορὸν ὠνήσει·

Me-

vs. 575. Οἰσπώτην] Proprie est stercus ovillum ab οἶς, οἰός.

Ibid. Ἐπικλινῆς] Id est, αἰσχρῶς. In Equitibus vs. 364. ἐξελῶ σε θύραζε κύβδα. est autem κύβδα adverbium a κύπτω.

vs. 576. Ἀπολέξαι] Ita ex Auctoritate *MSS. Vat. & Voss.* edidit Kusterus; alias legitur ἀπολέσαι *perdere*: sed hoc metri ratio non admittit. Et alioquin ἀπολέξαι aptius est; seliguntur enim in lanificio tribuli, pecudibus saepe adhaerescentes.

vs. 577. Τοὺς πιλοῦντας] „ Hanc lectionem exhibent MSS. „ *Vat. & Voss.* Itemque Suidas V. Συνισταμένους, ubi lo- „ cum hunc ex vetere Scholiaste explicat. At in prio- „ ribus Editt. legitur τοὺς ξαίνοντας, quod est alterius „ vocis interpretamentum. *Kusterus.*"

vs. 578. Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς] Supra vs. 492. οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες.

vs. 586. Τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι] Ὑφῆναι est aor. 1. act. infin. ab ὑφαίνω. In Avibus vs. 713. εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν. Ceterum prosopopoeia est & allegoria, cum dicit Populo texendam esse laenam; intelliguntur autem commoda eventura, si resp. bene ordinetur.

vs. 587. Ῥαβδίζειν] Repetit hoc verbum ex antecedentibus vs. 576. ubi Lysistrata dicebat: ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηρούς. quasi dicat οὐ δεινὸν ταύτας λέγειν περὶ τοῦ ῥαβδίζειν; Potest etiam ῥαβδίζειν pro *recitare* accipi, & *garrire*, per metaphoram a *Rhapsodis*, qui etiam ῥαβδῳδοὶ sunt dicti; quia ῥάβδους, *virgas*, manu tenentes recitabant Carmina Homeri: quia vero illi rhapsodi plerunque erant nugaces, ῥαψῳδία sumitur pro φλυαρία, quae vox significat futilem garrulitatem.

Ibid. Τολυπεύειν] Hoc etiam ex verbis Lysistratae, quia

Ex nostro lanificio *sumto exemplo* remp. administraretis.
Pr. Quidnam? fac videam. Lys. Primo quidem oportebat vos, tanquam lanam in balneo
Eluentes sordes, ex urbe incurvatos
Homines nequam ejicere, & tribulos seligere.
Et istos, qui inter se cohaerent & sese premunt, affectantes
Magistratum, distrahere, eorumque capita depilare;
Deinde omnes carminare in calathum communem benevolentiam,
Immiscendo & advenas, &, si quis hospes aut amicus sit vobis;
Et, si quis debeat aerario, hos quoque immiscendo.
Quin etiam civitates, quaecunque ex hac terra in colonias profectae sunt,
Scire nos oportebat, veluti tracta quaedam nobis jacere,
Seorsim quamque: deinde ab istis omnibus sumere oportebat *tractum*,
Hucque adducere, & *omnia* in unum congregare: deinde facere
Glomerem magnum: & ex isto texere populo laenam.
Pr. Nonne acerbum est istas haec jactare & glomerare,
Ad quas plane non pertinet bellum? Lys. Atqui, ô sceleratissime,
Plusquam duplum id ferimus. primum quidem cum parimus
Filios, & emittimus armatos. Pr. Tace, noli meminisse malorum.
Lys. Deinde cum oportuit nos delectari & aetate uti,
Solae cubamus ob militiam. & nostra quidem mittite.
Discrucior autem de virginibus, quae in thalamis consenescunt.
Pr. Viri ergo non senescunt? Lys. Non certe simile est quod dicis.
Nam vir rediens *è militia*, etsi canus sit, cito puellam ducit virginem;
Mulieris autem brevis est oportunitas: & nisi hanc apprehendat,
Nemo vult eam ducere; sedet autem omnia captans.
Pr. Sed ille *tantum senex* ducit uxorem *juvenculam*, qui potest arrigere.
Al. Mul. Tu ergo cur non moreris?
Tempus est: sandapilam emes.

Pla-

quia illa modo dicebat *πολέμου τολύπην μεγάλην*. Habet autem & verbum *τολυπεύειν* hic duplicem sensum; primo *λέγειν περὶ τολύπης*· deinde *ἐργάζεσθαι*, *ἐπιτελεῖν* ut Hesychius exponit, i. e. *Facere*, *perficere*. Euripides in Rheso vs. 744. *τοῖς Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας*· *Cum paraverit luctum Thracibus.*

vs. 592. Κἀθ' ὑμέτερον μὲν ἐστι] Pro *κᾆτα ὑμέτερον*· hoc autem pro *καὶ εἶτα ὑμέτερον*. Sed illa scriptura vitiosa est; legendum enim *καὶ θ' ὑμέτερον*, id est, *καὶ τὸ ὑμέτερον*. Similiter autem occurrit istud *ὑμέτερον* in Ecclesiazusis vs. 619. *τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει.*

vs. 595. Ὁ μὲν γὰρ ἥκων] Legendum metri causa ὁ μὲν ἥκων γὰρ, ut recte monet Florens.

vs. 597. Ὀττευομένη] Attice pro *ὀσσευομένη* ab *ὄσσα*, quod Hesychius exponit *κληδὼν καὶ φήμη*, id est, *Omen*, *rumor*, *& fama*. Puellae autem nupturientes ad haec maxime attendunt; cupiunt enim scire, quando tandem sit venturus aliquis procus, & quis ille sit futurus.

vs. 599. Σὺ δὲ δὴ &c.] *Tu vero Senex, qui non es surrecturus, cur non moreris?* Quasi nullus sit usus virorum, qui non arrigunt.

Ibid. Τί μαθὼν] Hoc Atticum est, & idem fere significat quod *τί παθών*. Aelianus Epist. 14. *τί γὰρ καὶ μαθὼν εἴμι ἄνθρωπος*· *Cur enim vel homo sum?* Eupolis apud Stobaeum Serm. IV. *Τί μαθόντες τοὺς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς;* *Cur peregrinos poëtas dicitis sapientes?* Vide ad Plutum vs. 909.

vs. 600. Χωρίον] Editio Farrei *κηρίον*, quod magis placet: *χωρίον* autem potest esse *locus sepulturae*.

Ibid. Σορὸν ὠνήσει] In Acharn. vs. 691. Senum Chorus dicit: *ὃ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι*, *τοῦτ' ἐάλων ἀπέρχομαι*. Illud autem *ὠνήσει* est Attice pro *ὠνήσῃ*.

Dd dd ddd 3

Μελιτῦται ἐγὼ ϰ̀ δὴ μάξω·
Λαβὲ ταυτί, ϰ̀ στεφάνωσαι,
Καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ·
Καὶ τυτονὶ λαβὲ τ̃ στέφανον.
Τῦ δεῖ; τί ποθεῖς;
Χώρει εἰς τὴν ναῦν·
Ὁ Χάρων σε καλεῖ.
Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
ΠΡ. Εἶτ' ὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
Νὴ τ̃ Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβύλοις ἄντικρυς
Ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
ΛΥΣ. Μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτ' ὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
Ἀλλ' ἐς τρίτην γ' ὖν ἡμέραν πρῲ πάνυ
Ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσκευασμένα.

✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅς τις ἔστ' ἐλεύθερος·
Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνθρωποι τυτῳὶ τῷ πράγματι.
Ἤδη γδ ὄζειν ταδὶ πλειόνων ϰ̀ μειζόνων
Πραγμάτων μοι δοκεῖ·
Καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τ̃ Ἱππίου τυραννίδος·
Καὶ πάνυ δέδοικα, μὴ
Τῶν Λακώνων τινὲς
Δεῦρο συνεληλυθότες
Ἄνδρες ἐς Κλεισθένους,

Τὰς

vs. 601. Μελιτῦται] Hanc Virgilius vocat *Offam melle soporatam.* Et dabatur mortuis, ut Cerberus ea placaretur.

vs. 602. Στεφάνωσαι] Mortui coronabantur, ut qui vitae certamen vicissent, *ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοι*, ut loquitur Scholiastes. nam ut Euripides dicit in Supplicibus vs. 550. *πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος· Lucta est nostra vita.* Ceterum in Ecclesiazusis vs. 1027. adolescens, qui Vetulam cavillatur, tanquam morti maturam, dicit ad eam *ταινίωσαι* pro *στεφάνωσαι*. Vide ibi Notam.

vs. 603. Καὶ ταυτασὶ] Scholia: *τὰς ταινίας, ὡς τοῖς νεκροῖς ἐπέμπον οἱ φίλοι.*

vs. 605. Τῦ δεῖ;] Attice, pro τίνος δεῖ. In Editione Farrei pro δεῖ est δεῖν ex communi dialecto. Vult autem dicere omnia parata jam esse ad mortem seni.

vs. 606. & 607. Χώρει εἰς τὴν ναῦν· ὁ Χάρων σε καλεῖ] Apud Euripidem in Alceſtide vs. 254. Alceſtis moriens dicit: *Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλεις; ἐπείγου· σὺ κατείργεις, τάδ' ἕτοιμα· Charon me jam vocat. Quid*, inquit, *cunctaris? Feſtina, tu remoraris; haec parata sunt.* Apud Sophoclem in Oedipo Tyranno vs. 1624. aut 1659. ad Oedipum, cui vitae terminus inſtabat, vox dei alicujus: *ὦ οὗτος, οὗτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν χωρεῖν; πάλαι δὲ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται· Heus heus Oedipe, quid cessamus ire? jam dudum mora est in te.*

vs. 608. Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι] In Acharn. vs. 1087. *δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.*

vs. 611. Ὡς ἔχω] Scholia: *βεβρεγμένος· madefactus.* Nam supra vs. 383. & 387. viros aqua perfundebant. Forte etiam coronam mortuorum intelligit, quam seni imponebat paulo ante mulier.

vs. 612. Ὅτ' ὐχὶ προὐθέμεσθα] Postquam nempe te lavimus & mortuum. Euripides in Phoenissis vs. 1329. —— *ὅπως λέοι, περιστελεῖ τ' ὐκ ἔτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν. Τὸν γὰρ θανόντα χρὴ τὸν ὐ τεθνηκότα Τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν· Ut lavet & componat filium meum, non amplius existentem. Oportet enim eum, qui non est mortuus, mortuis hono-*

Placentam mellitam ecce pinsam
Cape haec & corona te ipsum,
Et istas *vittas* accipe à me:
Cape & hanc coronam.
Quid deest tibi? quid desideras?
Vade in navem:
Charon te vocat.
Tu in mora es, quo minus in altum provehatur.
Pr. Nonne acerbum est haec me pati?
Sed plane certum est ad Probulos *ceteros*
Ire cum isto ornatu & meipsum iis ostendere.
Lys. Num expostulas quod te non collocavimus *tanquam mortuum*
Sed in diem tertium summo mane
Redibunt tibi à nobis tridualia parata.

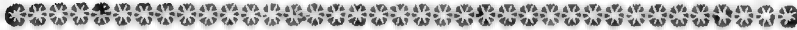

CHORUS SENUM.

Non jam opus est, ut dormiat quicunque est liber;
Sed accingamus nosmet ad hoc negotium.
Jam enim haec res plura & majora olere
Facinora mihi videtur:
Et praecipue odoror Hippiae tyrannidem:
Metuoque valde, ne
Lacones aliqui
Huc convenerint
Viri in Clisthenis domum,

Et

honores, donde, pie colere deum subterraneum. De ista προθέσει sive *collocatione* Mortuorum Persius Sat. III. — *tandemque beatulus alto Compositus lecto, crassisque lutatus amomis, In portam rigidos calces extendit.* —

vs. 614. Τὰ τρίτ'] Sunt *inferiae tertio* a sepultura die inferri solitae, uti ἔνατα quae *Nono* inferebantur die.

vs. 615. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν] Supra vs. 425. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. In Avibus vs. 639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα 'στὶν ἡμῖν.

vs. 616. Ἐπαποδυώμεθα] *Exuamur ad hanc rem.* Id est, *Praeparemus nos huic rei.* Metaphora a Luctatoribus, qui nudi certabant. Lucianus: ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοσοφία. *Accinxit se ad Philosophiam.* Aelianus V. H. Lib. XII. c. 1. πρὸς τὴν πόσιν ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀπεδύοντο. *Ad potandum se accingentes, tanquam contra antagonistam.*

vs. 619 Τῆς Ἱππίου τυραννίδος] Quasi tyrannidem affectent; quam obtinuit Athenis Hippias Pisistrati Filius. Sed cur Hippiae meminit praecipue & non alius alicujus tyranni? Scholiastes dicit: εἰκότως τοῦ Ἱππίου μόνου ἐμνημόνευσε, πρεσβύτατος γὰρ ἦν οὗτος τῶν ἄλλων. *Merito Hippiae mentionem fecit, nam hic erat natu maximus inter ceteros*, Pisistrati filios nempe; de iis enim loquitur Scholiastes. Propter *aetatem* inquit. Quasi vero Pisistratus, qui inchoavit tyrannidem, non fuerit senior filio suo? Non haec est ergo causa. Alludit enim Comicus ad ἵππον, qui κέλης dicitur, unde κελητίζειν obscoeno sensu; In Vespis vs. 497. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, ὅτι ΚΕΛΗΤΙ'ΣΑΙ 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι, ἤρετ' εἰ τὴν ἹΠΠΙ'ΟΥ καθίσταμαι ΤΥΡΑΝΝΙ'ΔΑ; ubi vide Notam. Eodem sensu hic in Lysistr. vs. 673. dicit: Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή.

vs. 623. Ἐς Κλεισθένους] Meminit hujus, quia erat γυναικώδης ut dicit Scholiastes. Vide in Ecclesiaz. vs. 580. & seqq.

Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσι δόλῳ
Καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν,
Τόν τε μισθὸν, ὅθεν ἔζων ἐγώ.
Δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
Καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι Λακωνικοῖς,
Οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
Ἀλλὰ ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
Ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι.
Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ,
Ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
Ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸς γάρ μοι γίνεται,
Τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Ἀλλὰ θώμεθ', ὦ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
Ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀστοὶ, λόγων κατάρχομεν
Τῇ πόλει χρησίμων
Εἰκότως· ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
Ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσα
Εὐθὺς ἠῤῥηφόρουν.
Εἶτ' ἀλετρὶς ἦ· δεκέτης
Οὖσα τ' ἀρχηγέτις
Κατέχυσα κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις·

Κα-

vs. 625. Τὰ χρήμαθ'] Scholia: τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

vs. 630. Οἷσι πιστὸν οὐδὲν] De Lacedaemoniorum perfidia in Acharn. vs. 307. οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει.

Ibid. Λύκῳ κεχηνότι] Proverbium est λύκος χανών, de quo Erasmus in *Lupus hiat*.

vs. 632. Ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσι] Euripides in Hecuba vs. 258. ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις χρόνου ποτέ· *Sed nunquam imperabis tu mihi cum commodo aliquo tuo.*

vs. 633. Καὶ φορήσω τὸ ξίφος] Scolion hoc erat in conviviis cantari solitum, & recitatur ab Athenaeo p. 695. ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων, ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην. αἰεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν· *In myrti ramo gladium gestabo, ut Harmodius & Aristogiton, cum Minervae in sacrificiis Hipparchum Tyrannum occiderunt. Semper illorum gloria erit in terris.* Hic tota illa historia recte & breviter continetur. Ceterum aliquid obscoeni intelligitur apud Comicum, ut recte vidit Florens; μύρτος enim dicitur etiam pudendum muliebre, ut infra vs. 1005.

vs. 634. Ἀριστογείτονι] Columnam ejus intelligit.

vs. 635. Αὐτὸς] Mallem αὐτό.

vs. 637. Οὐ γὰρ — ἡ τεκοῦσα γνώσεται] Forte quia non habent jam matrem tanquam valde senes.

vs. 638. Ἀλλὰ] Chorus vetularum commemorat commoditates, quas in juventute sua habuerit in Rep. Atheniensi, ex legibus & institutis civitatis.

vs. 643. Ἠῤῥηφόρουν] Editio Farrei ἠῤῥηφόρουν recte. Est autem vel ab ἀῤῥητοφορεῖν, pro ἄῤῥητα φέρειν, *mysteria gestare*: vel ab ἐῤῥηφορεῖν, pro ἐρσηφορεῖν, quia, ut dicit Scholiastes ex libro Historico, τῇ Ἕρσῃ πομπεύουσι τῇ Κέκροπος θυγατρί. id est, *Ersae, Cecropis filiae, pompas ducunt.* Prior opinio magis placet Scholiastae. Gestabant autem

Et has diis invisas mulieres dolo incitent,
Ut occupent opes nostras,
Et mercedem, unde ego victitabam.
Indigna enim res est ab istis admoneri cives,
Easque, cum sint mulieres, loqui de aereo clypeo,
Et nobiscum agere ut pacem faciamus cum Laconibus,
Quibus non plus inest fidei, quam hianti lupo.
Sed viri haec texuerunt ad tyrannidem occupandam.
Sed mihi nunquam dominabuntur, quia cavebo,
Et gestabo gladium deinceps in myrti ramo,
Et in foro stabo armatus prope Aristogitonem,
Hec modo autem stabo juxta ipsum; ipse enim mihi autor est,
Ut hujus diis invisae vetulae percutiam maxillam.
CH. MUL. Non enim nos domum ingressos mater noscet.

PARABASIS.

Sed, ô charissimae vetulae, primum haec humi deponamus.
Nos enim, ô cives, orationem exordimur
Civitati utilem,
Merito; nam *haec* in deliciis splendide educavit me.
Septem annos nata
Statim arcana gestabam:
Deinde molitrix eram: decennis-
que cum essem, Divae
Crocotam habens, eram ursa in Brauroniis:

Cani-

tem arcana illa sacra puellae cistis.

vs. 644. Εἶτ' ἀλετρὶς ἦ.] Distinguo ut in Versione videre est. De his molitricibus Scholiastes: [illegible] *Sunt enim quaedam nobiliores molitrices Deae Virgines; quae molunt ad paranda liba in sacrificiis: & est hoc munus honorificum. Sunt autem & sacrae quaedam molae.* Illud autem ἦ est pro ἦν & ἦμην, *eram*; ut in Pluto vs. 77. ubi vide Notam. De [illegible] vide Notam sequentem.

vs. 645. Ἀρχηγέτι] Scribendum est Ἀρχηγέτι, ut sit dativus contractus: vel scribendum citra contractionem Ἀρχηγέτιδι in Dativo accepit Scholiastes, apud quem legitur ἀρχηγέτι, τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι, id est, *Dianae Dominae.* Ordo autem horum verborum est: [illegible] Ἀρχηγέτιδι ἐν Βραυρωνίοις, [illegible]. Nempe Virgines decimo aetatis initiabantur Dianae, unde id [illegible] dicebatur. Vide Notam seq.

vs. 646. Ἄρκτος ἦ] Virgines, cum initiarentur Dianae, oportebat crocotulam gestantes inter sacrificandum repere instar *ursae*; unde etiam ἀρκτεύεσθαι illae tunc dicebantur. Originem illius ritus exponunt Grammatici Graeci. Cum olim Athenis fuisset occisa ursa mansueta, Dianae sacra, quod irritata laesisset quandam virginem; pestilentia mox invasit regionem. Ad placandam itaque Dianam introduxerunt illum ritum. Quidam vero dicunt, illa, quae circa Iphigeniam in Aulide contigisse feruntur, ut notum ex Euripide, in *Braurone*, loco quodam Atticae, facta esse, sed paullo aliter. Cum enim ibi Agamemnon esset immolaturus Dianae filiam suam Iphigeniam, hanc divina virtute ex caede ereptam esse, & loco ejus ad mactandum subjectam *ursam*; non cervum. Itaque [illegible] [ἀρκτεύσις?] illa Virginum Atticarum in memoriam hujus rei fuerit instituta.

Ee eeee

Κᾀκανηφόρουν ποτ' οὖσα
Παῖς καλὴ, ἔχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν.
Ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
Ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω.
Τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν· ἐπεὶ
Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν,
Εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς·
Ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
Ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
Τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
Πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ
Τὸ χρῆμα μᾶλλον.
Ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
Ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς· ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
Ἀλλ' ἄγετε Λυκόποδες,
Οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον
Ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι·
Νῦν δεῖ
Νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν,
Κἀναπτερῶσαι
Πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα-
σθαι τὸ γῆρας τόδε.
Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας·

Ἀλλὰ

vs. 647. Κᾀκανηφόρουν] Hoc etiam virginum erat. Vide infra vs. 1196.

vs. 648. Ἰσχάδων ὁρμαθόν] Sic ἰσχάδων ὁρμαθός in Pluto vs. 765.

vs. 649. ΠΡ.] In Editione Farrei recte deest hic Probuli Persona: & vs. seq. ΧΟ. ΓΥ. nam omnia haec a Choro Mulierum dicuntur.

vs. 650. Εἰ δὲ — τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι] In Acharn. vs. 496. μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι, εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω περὶ τῆς πόλεως.

vs. 652. Τοὐράνου] Pro τοῦ ἐράνου. Est autem ἔρανος, *collecta*, *symbola*, *contributio*, *munus*.

vs. 654. Τὸν ἔρανον] Illud tributum est, quod ordinante Aristide contulerunt, cum Persae invasissent Graeciam: τὰ Μηδικὰ enim sunt τὰ Περσικὰ apud bonos Scriptores.

vs. 655. Εἶτα] Hanc particulam Scholiastes hic dicit, περιττεύειν, *abundare*.

vs. 657. Ἆρα γρυκτόν] Scholia: ἆρα γρύξαι ἰσχύετε, ἢ παρρησίαν ἄγετε;

vs. 658. Ἀψήκτῳ] Id est, σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ. Ex Scholiis.

Ibid. Πατάξω] Ita Editio Farrei, & teste Kustero MSS. nec non Suidas. Aliae Editt. κατάξω. quod & ipsum non est alienum.

vs. 659. ΧΟ. ΓΕ.] In Edit. Farrei praefigitur ΠΡ. id est, Πρόβουλος. Etiam bene. In aliis autem Editt. ΧΟ. ΓΥ. i. e. Χορὸς γυναικῶν male. Kusterus ex MSS. praefixit ΧΟ. ΓΕ. i. e. Χορὸς γερόντων, non male.

vs. 662. Ἐνόρχης] Quia cum mulieribus eis negotium est; oportet autem *rem agi magnis testibus*, ut est in Priapeis.

vs. 663. Ἀλλὰ] In Editione Farrei hic praefigitur ΧΟ. ΓΕ. etiam bene, quia secundum antecedentia Probulus dixerat.

vs. 664. Ἐντεθριῶσθαι] Scholia: ἐντετυλίχθαι, ἐσκεπάσθαι· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν λεγομένων θρίων, ἃ ἐν σύκου φύλλοις εἱλεῖται.

Caniſtra etiam geſtavi olim, cum eſſem
Puella pulchra, habens caricarum globum.
Nunquid ergo debeo civitati ſuadere utilia?
Licet autem mulier nata ſim, abſit invidia,
Si meliora afferam quam ſunt praeſentia;
Nam ſymbolae particeps ego etiam ſum; nam viros in commune affero:
Vos autem, miſeri ſenes, non eſtis participes; nam
Symbolam avorum, quae dicitur, collatam ex Medorum ſpoliis,
Cum conſumſeritis, non affertis pro iis tributa;
Sed adhaec *mala* etiam periculum eſt ne a vobis perdamur.
Num ergo mutire licet vobis? Si autem moleſtus mihi eris,
Crudo iſto cothurno buccam tibi percutiam.
CH. SEN. Annon haec contumelia eſt
Magna? quin & incrementum captura videtur mihi
Haec res magis.
Sed obviam ire oportet huic malo, quicumque coleatus eſt vir.
Sed exomidem exuamus; nam vir debet
Olere ſtatim virum: nec decet veſtibus involutum eſſe.
Sed agite ſatellites,
Quicunque ad Lipſydrium
Profecti ſumus, cum adhuc eſſemus:
Nunc oportet,
Nunc aſſumere rurſus juveniles annos,
Et extollere
Totum corpus, & decute-
re ſenectutem hancce.
Si enim quis noſtrum hiſce vel exiguam anſam dederit,
Nihil remittent iſtae ab aſſiduo labore;

Verum

[illegible]. i. e. *Involutum, indutum eſſe. Tranſlatum eſt autem a* *obtro ita dicto* eduli, *quod involvitur ficulnis foliis*, etiam [illegible] dictis. Hic [illegible] ſcripſi pro [illegible]. Uſurpavit autem illud verbum de *amictu* Comicus in Acharn. vſ. 383. de cibo, quamvis non de thrio ibid. vſ. 1095.

vſ. 665. [illegible]] Nunc intelliguntur Alcmaeonidae qui Hippiam tyrannum oppugnarunt, communito Lipſydrio, loco Atticae. *Haec ex Scholiis.* Compellat autem Senum grex ſeſe hoc nomine, quaſi & ipſi tunc fuerint inter Alcmaeonidas, (ſolet enim Comicus choro ſenum tribuere, quae longe anteceſſerunt aetatem illorum hominum) ut aemulentur ſcilicet Alcmaeonidarum virtutem oppugnanda tyrannide Hippiae; quia nunc etiam mulieres affectent ejuſmodi tyrannidem: ſupra enim vſ. 631. dicebat: [illegible]. Alias Lycopodes dicuntur etiam tyrannorum ſatellites. Eſt autem origo nominis a *pellibus lupinis*, quibus tuebantur *pedes*.

vſ. 666. [illegible]] De iſto Lipſydrio & de Alcmaeonidis cantabant Scolion in conviviis; quod vide apud Athenaeum p. 694.

vſ. 667. [illegible]] Vide ad Acharn. vſ. 697. ubi etiam ſenum Chorus dicit [illegible].

vſ. 670. [illegible]] Hanc metaphoram explicat ipſe Comicus in Avibus vſ. 1437. & ſeqq.

vſ. 671. & 672. [illegible]] In Ranis vſ. 343. [illegible]. In Pace vſ. 336. [illegible]

vſ. 673. [illegible]] In Equitibus vſ. 842. [illegible].

vſ. 674. [illegible]] Scribendum potius [illegible], quod eſt a [illegible], ut ait Scholiaſtes. Aliud eſt [illegible], unde [illegible], & gen. [illegible] quod nec verſus hoc loco poteſt tolerare.

Ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκταινοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
Ναυμαχεῖν, καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπερ Ἀρτεμισία·
Ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράψαι τοὺς ἱππέας.
Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή,
Κοὐκ ἀναπολεῖσθαι τρέχοντος. τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
Ἃς Μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵπποις μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.
Ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Εἰ νὴ τὼ θεὼ με ζωπυρήσεις,
Λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή, καὶ
Ποιήσω τήμερον
Τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
Ἀλλὰ χ' ἡμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα,
Ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
Νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα
Μήποτε φάγῃ σκόροδα,
Μηδὲ κυάμους μέλανας.
Ὡς, εἰ
Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
(Ὑπερχολῶ γὰρ)
Αἰετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτώ,
Ἥτε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
Ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
Ὥστε κἀχθὲς τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγώ,
Τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,

Παῖδα

vs. 676. Ὥσπερ Ἀρτεμισία] Haec etiam fuit in magna illa classe Xerxis contra Graecos: & ejus virtutem admiratus est Xerxes. Vide Herodotum.

vs. 677. Διαγράψαι] Ita Editio Farrel & aliae; in Kusteri Editione διαγράψω, quod Vir Cl. in MSS se invenisse dicit. Sed malui retinere alteram lectionem; nam & Scholiastes in futuro indicativi legerat, qui exponit περιγράψω tollam, & οὐδαμῶς ἡγήσομαι αὐτοὺς νικηθέντας γὰρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν· nihili eos factam. Vincentur enim a mulieribus. Est autem metaphora, ut idem Scholiastes dicit, a litigantibus; nam διαγράφειν δίκην est annihilare dicam alicui scriptam. In Nubibus vs. 775. πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

vs. 678. Ἱππικώτατον] Latet in his verbis sensus obscoenus, ut & Kusterus vidit. Vide supra ad vs. 21.

vs. 679. Καὶ ἀναπολεῖσθαι] Editio Farrel καὶ ἀναπολεῖται. Melius quidem, quia non in Infinitivo, sed verbum ἀναπολεῖν, quod est revolvere, repetere, hic locum non habet. Ego vero quasi legeretur καὶ οὐκ ἀπολισθάνει

vs. 680. Ἃς Μίκων] Scholiastes dicit hunc in Porticu, quae Ποικίλη dicebatur, depinxisse pugnam Amazonum. Bisetus etiam annotat mentionem fieri hujus Miconis & pugnae Amazonum cum Atheniensibus, ab eo pictae, apud Pausaniam in Atticis.

vs. 681. Ἐς τετρημένον ξύλον] Hoc lignei vinculi genus dicitur πεντεσύριγγον ξύλον in Equitibus vs. 1045. Sed hic simul intelligitur obscoene τὸ τρῆμα τῆς γυναικός, de quo in Ecclesiaz. vs. 623

vs. 682. Τουτονὶ τὸν αὐχένα] Collum etiam imponebatur in lignum illud perforatum. Anacreon apud Athenaeum p. 534. πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς (aut potius θεὶς vel δεθεὶς) αὐχένα· Qui saepe in ligno posuit collum. Sive, Cujus collum saepe in ligno fuit constrictum. Sed hic etiam obscoenitas la-

tet.

Verum & naves fabricabunt, & adhuc conabuntur
Navalibus praeliis decertare, & contra nos navigare ut Artemifia.
Si autem ad equitandum fe converterint, delebo ex catalogo equites noftros;
Nam ad equitandum & invehendum curru aptiffima res eft mulier,
Nec peribit currente *equo;* fpecta fis Amazones,
Quas Micon pinxit in equis pugnantes cum viris.
Sed iftarum oportet omnium in lignum perforatum
Indere hoc collum.
CH. MUL. Ita me Divae ament, fi me incenderis,
Solvam ego jam meam iram, &
Efficiam hodie,
Ut inclames populares tuos vellicatus.
Sed & nos, ô mulieres, ocyus exuamur,
Ut oleamus foeminas pertinaciter iratas.
Nunc ad me veniat aliquis, ut
Ne amplius comedat allia,
Neque fabas nigras.
Nam fi
Vel maledictis tantum me inceffes,
(Sum enim valde irata)
Aquilae parienti fcara-
baeus tibi ero obftetrix.
AL. MUL. Nihili te faciam, fi mihi vivat Lampito,
Et Thebana amica Ifmenia, nobili genere nata.
Nulla enim facultas erit tibi, nec fi feptem decreta facias:
Qui odio es, ô perdite, omnibus, & vicinis.
Itaque & heri Hecatae feftum ludicrum inftituens
Pueris meis amicam accerfivi ex vicinia

Puellam

tet, quod fatis oftenditur voce *τουτί.*

vf. 684. Τε] Scholia: τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν.

vf. 686. Πεκόμενος] Scholia: τιλλόμενος, ξαινόμενος.

vf. 687. Χ' ἡμᾶς — ἐκδυώμεθα] Quia virorum Grex dixerat: ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα — τουτῳὶ τῷ πράγματι vf. 61.

vf. 688. Αὐτοδὰξ ὠργισμένων] Irati fe ipfos mordent: in Vefpis vf. 783. [illegible]. Ibid. vf. 1078. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελώνην ἐσθίων. ubi vide Notam. Vide etiam ad Nubes vf. 1372.

vf. 690. Μήποτε φάγῃ σκόροδα] Scholia: [illegible] σκόροδα· *Ne annum pofteriorem attingat: jocatur autem* Comicus *dum viliores* anni fructus nominat. Aut, *Ne belligeret; nam qui in bellum eunt, allium ferunt fecum.* Verba Graeca in Scholiis trajecta, & leviter corrupta videntur.

vf. 691. Μηδὲ κυάμους] Scholia: ἵνα μὴ δικάζῃ. *Ne judicia exerceat.* Quia fuffragia fabis ferebantur. Unde Populus Athenienfis dicitur κυαμοτρὼξ in Equitibus vf. 41.

vf. 695. & 696. Αἰετὸν τίκτοντα &c.] Haec allegoria eft, cujus fenfus: *Ego eruam tibi tefticulos.* Id propriis verbis dicit fupra vf. 365. [illegible]. Ratio allegoriae haec eft: *Quemadmodum Scarabaeus Aefopicus Aquilae, in Jovis gremio parientis ova ejecit; ita & ego eruam tua ova, id eft, tuos tefticulos.* Fabulae Aefopicae & Comicus breviter meminit in Pace vf. 129. & feqq. [illegible]

vf. 697. Λαμπιτώ] Illa eft, quae fupra vf. 78.

vf. 698. Ἡ τε Θηβαία] Boeotia illa Foemina eft, quae fupra vf. 86.

vf. 701. [illegible]] Scholia: [illegible]

Eeeeeee 2

Παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
Οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους λαβών ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

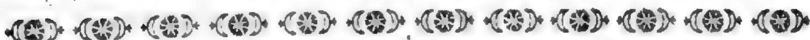

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ, ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
ΛΥΣ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
Ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί φῄς; τί φῄς;
ΓΥΝ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
ΛΥΣ. Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Μή νύν με κρύψῃς, ὅ, τι πεπόνθαμεν κακόν.
ΛΥΣ. Βινητιῶμεν, ἡ βραχιστον τοῦ λόγου.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἰὼ Ζεῦ.
ΛΥΣ. Τί Ζῆν' ἀϋτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀπείργειν οὐκέτι
Οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
Τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
Κατέλαβον, ἣ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον.
Τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην·
Τὴν δ' αὐτομολοῦσαν· τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
Ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
Εἰς Ὀρσιλόχου χθές, τῶν τριχῶν κατέσπασα.
Πάσας τε προφάσεις, ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,
Ἕλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
Αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥΝ. Οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

Οἴκοι

vf. 703. Κἀγαπητήν] Editio Farrei & aliae καμπτήν. Quae vox viris doctis non immerito suspecta est. Forte καμπτὴν dicit anguillam a κάμπτεσθαι, quia curvatur, & est flexilis. Ab eodem verbo similis vox est καμπύλως, quod est adverbium.

vf. 705. Τούτων] Hanc vocem addidit Kusterus ex MSS. [illegible] Est autem necessaria ad complementum versus.

vf. 707. Ἄνασσα πράγους] Alloquitur Lysistratam ex arce venientem cum tristi vultu. Causa autem tristitiae est incontinentia & libido mulierum, quae in arce non possunt coerceri, ne ad viros elabantur.

vf. 714. Αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ] Aeschylus in Prometheo v. 197. Ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε, Ἄλγος δὲ σιγᾶν· *Tristia quidem mihi haec sunt dictu; sed etiam triste*

est

Puellam bonam & amabilem, anguillam, *inquam*, ex Boeotia;
Illi autem negarunt se missuros propter tua decreta.
Nec unquam desinetis decreta facere, priusquam
Vos crure prehenso aliquis auferat vobisque cervicem frangat.

CHORUS MULIERUM, LYSISTRATA, MULIER, ALIA MULIER, ALIQUIS SENUM, CHORUS VIRORUM.

CH. MUL. Dux facinoris hujus & consilii,
Cur mihi tristis exivisti e domo?
LYS. Malarum foeminarum facta, & muliebris mens
Faciunt ut animum despondeam, & ut susque deque ambulem.
CH. MUL. Quid ais? quid ais?
LYS. Vera, vera.
CH. MUL. Quid mali est? dic nobis, quae amicae tuae sumus.
LYS. Sed turpe est dicere, & difficile reticere.
CH. MUL. Ne me celes, quid nobis evenerit mali.
LYS. Prurimus libidine, ut brevissime dicam.
CH. MUL. Io Jupiter!
LYS. Quid Jovem inclamas? haec sane ita habent.
Equidem eas abstinere non amplius
Possum a viris; aufugiunt enim.
Primam quidem parantem (*pertundentem*) foramen
Deprehendi, ubi Panos est sacellum:
Aliam vero e trochlea sese devolventem:
Aliam vero transfugium parantem: aliam vero quandam
Jam volare cogitantem deorsum
In *aedes* Orsilochi, heri crinibus prehensam retraxi.
Omnesque praetextus domum abeundi
Protrahunt: jam quaedam earum venit.
Heus tu, quorsum curris? MUL. Domum ire volo;

Domi

est tacere.
vs. 716. Βινητιῶμεν] Occurrit apud Athenaeum in Jambis Machonis p. 583. C. apud eundem p. 9. ex Menandro, ὑποβινητιῶντα κρέματα. Apud eundem Plato Comicus: Ἐξέστι ἐμοὶ διὰ ... βινητιᾷν. Nam βινητιᾷν ibi legendum esse, ex metro patet, pro κινητιᾷν, quod idem significat.

vs. 721. Διαλέγουσαν] Xenophon in Apomn. IV. p. 472.
vs. 722. Ἡ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον] Euripides in Jone vs. 938. ἵνα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας· *Ubi Panos est sacellum & arae in propinquo.*
vs. 726. Ἐς Ὀρσιλόχου] Scholiastes dicit hunc notari tanquam lenonem, & adulterum, & effoeminatum.

Οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια,
Ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΥΣ. Ποίων σέων;
Οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥΝ. Ἀλλ' ἥξω ταχέως, νὴ τὼ θεώ,
Ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
ΛΥΣ. Μὴ διαπετάννυε, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.
ΓΥΝ. Ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρια; ΛΥΣ. Ἢν τοῦτο δέῃ.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, τῆς ἀμόργιδος,
Ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. ΛΥΣ. Αὕτη 'τέρα
Ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
Χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥΝ. Ἀλλά, νὴ τὴν Φωσφόρον,
Ἐγὼ δ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
ΛΥΣ. Μὴ μὴ 'ποδείρῃς· ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σύ,
Ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
ΛΥΣ. Τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥΝ. Αὐτίκα μάλα τέξομαι.
ΛΥΣ. Ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' χθές. ΓΥΝ. Ἀλλὰ τήμερον.
Ἀλλ' οἴκαδ' ἐμ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,
Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥΣ. Τίνα λόγον λέγεις;
Τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥΝ. Ἄρρεν παιδίον.
ΛΥΣ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλὰ χαλκίον
Ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
Ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν,
Κυεῖν ἔφασκες; ΓΥΝ. Καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
ΛΥΣ. Τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥΝ. Ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
Ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' εἰς τὴν κυνῆν
Ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
ΛΥΣ. Τί λέγεις; προφασίζῃ· περιφανῆ τὰ πράγματα.
Οὔτ' ἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
Ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι

Ταῖς

vs. 730. Μιλήσια] Milesia vellera erant in precio.

vs. 731. Ὑπὸ τῶν σέων] „ A recto σὴς unde Acc. pl. „ σέας occurrit apud Lucian. ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον. Vide „ Etymologum v. σής. & Thomam Magistrum v. σής." *Ex Notis Kusteri.*

vs. 733. Ἐπὶ τῆς κλίνης] Hinc mens mulierculae cognoscitur, eam propter alia domum properare.

vs. 735. ΓΥ.] In hoc versu recte disposuit Personas Kusterus ex auctoritate MSS. In aliis totum hunc versum Lysistrata dicit.

vs. 736. Τῆς ἀμοργίδος] Vide supra ad vs. 150.

vs. 739. Νὴ τὴν Φωσφόρον] Supra vs. 444.

vs. 740. Ἀποδείρασα] Subindicat rem obscoenam. Supra etiam vs. 158. κύνα δέρειν δεδαρμένην.

vs. 741. Τοῦτο] Ita MSS. teste Kustero; in aliis Edit. praeter Kusterianam τοῦτ'· quod tamen aptius cum verbo ἄρξῃ construitur quam τοῦτο.

vs. 744. Εἰς ὅσιον] Scholia: ἀντὶ τοῦ εἰς βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν, ἀλλ' ὅσιον εἰς τοκετόν, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. παρῴκηται δὲ ἡ θεός· *Pro, in profanum & non sacrum locum, ubi fas est parere.* Dicit autem hoc, *quia erant in arce* Minervae sacra; *est autem Dea illa virgo.* Sed in nullo templo fas erat pare-

Domi enim mihi eſt lana Mileſia,
Quae a tineis ſecatur. Lys. Quibus tineis?
Nonne ibis retro? Mul. Sed veniam cito, per Divas juro,
Dummodo in lecto eas extendero.
Lys. Ne extende, neque abeas usquam.
Mul. Sed an lanam perire ſinam? Lys. Ita, ſi neceſſe eſt id fieri.
Al. Mul. Me miſeram, me miſeram, ob amorgidem,
Quam reliqui domi non decorticatam. Lys. En alia
Ad amorgin non decorticatam quae egreditur.
Redi huc. Mul. At, per Luciferam juro,
Me ſtatim inde huc abituram, ubi eam decorticavero.
Lys. Noli decorticare; nam ſi tu hoc inceperis,
Alia mulier idem facere volet.
Al. Mul. ô Diva Lucina retine partum,
Donec in locum profanum ego ivero.
Lys. Quid nugaris ita? Mul. Jam jam pariam.
Lys. Atqui non eras tu heri praegnans. Mul. Verum hodie.
Sed domum me ad obſtetricem, ô Lyſiſtrata,
Dimitte quam primum. Lys. Quid dicis?
Quid habes hic duri? Mul. Maſculum infantem.
Lys. Non tu profecto, ſed ahenum
Habere quoddam videris cavum: ego *mox* ſciam.
ô Ridenda, cum haberes ſacram galeam
Gravidam eſſe te dicebas? Mul. Et profecto ſum gravida.
Lys. Cur ergo hanc habebas? Mul. Ut, ſi me occupet
Partus adhuc in arce, pariam in galeam
Iſtam ingreſſa, uti columbae.
Lys. Quid dicis? praetextus quaeris, clara res eſt:
Nec luſtricum galeae diem hic expectabis?
Al. Mul. At ego nec dormire poſſum in arce,
Ex quo ſerpentem illum aedituum vidi.
Al. Mul. Ego vero miſera pereo, noctuis

Aſſidue

patere; hinc Euripides reprehenditur in Ranis vſ. 1106. quod in Tragoediis ſuis feciſſet *τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς*.

vſ. 752. Ἱερὰν κυνῆν] Sacra erat illa galea, quia ex Minervae templo.

vſ. 753. Κυεῖν] Alludit ad κυνῆν. Habebat autem veſtem fartam galea, ut gravida videretur. Scholia ad vſ. 744. [illegible]

vſ. 758 Ἀμφιδρόμια] Dies eſt, ut plerique veterum ajunt, a nato infante quintus, in quo geſtantes puerum curſitabant circa lares, unde etiam nomen accepit: illo die etiam obſtetrices purgabantur, & dona ferebantur. Quidam ajunt decimum eſſe, quo nomen imponebatur infanti, ut Scholiaſtes ad hunc locum. Vide Lexicographos Graecos.

Ibid. Κυνῆς] Scholia: *δέον παιδίου, εἶπε κυνῆς*: *Cum dicendum fuiſſet infantis, dixit Galeae*

vſ. 760. Τὸν ὄφιν — τὸν οἰκουρόν] Herodotus in Urania: *λέγουσι οἱ Ἀθηναῖοι ὄφιν μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν τῷ ἱρῷ*. *Dicunt Athenienſes ſerpentem magnum cuſtodem arcis habitare in templo* Minervae.

vſ. 761. Τῶν γλαυκῶν] Plurimae Athenis Noctuae: unde Proverbium γλαῦκ' Ἀθήναζε. Hinc etiam Minervae Tutelari ſacra eſt avis.

Ffffff

Ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.
ΛΥΣ. Ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
Ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
Ποθεῖν ἐκείνους γ'; ἀργαλέας τ' εὖ οἶδ' ὅτι
Ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ 'γαθαί,
Καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον·
Ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
Μὴ στασιάσωμεν. ἔστι δ' ὁ χρησμὸς ὑτοσί.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγει. ΛΥΣ. Σιγᾶτε δή.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
Τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
Παῦλα κακῶν ἔσται· τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς.
ΛΥΣ. Ἢν δὲ διαστῶσι, κἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
Ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
Ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
Ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
Ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡ. ΑΝ. Μῦθον βούλομαι λέξαι
Τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκου-
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν
Οὕτως.
Ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
Φεύγων γάμον,
Ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·

Κᾆτ'

vs. 762. Κακκαβιζουσῶν] Proprie perdicum vox est; sed aliis etiam avibus tribuitur.

vs. 765. Ἄγουσι νύκτας] Sophocles in Electra, vs. 268. Ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν; *Qualeis igitur dies agere me putas?*

vs. 771. Ἀλλ' ὁπότ' ἂν] Videtur prae oculis habuisse oraculum, quod extat apud Herodotum in Eratone: Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρσενα νικήσασα Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται· *Ast ubi foemina marem victum Expulerit, & gloriam apud Argivos reportaverit.*

Ibid. Πτήξωσι] Hoc verbum proprie de avibus usurpatur. Euripides in Hercule vs. 974. Ἄλλος δὲ βωμόν, ὄρνις ὥς, ἔπτηξ' ὑπό· *Alius sub aram sicut avis trepide fugit.*

vs. 772. Φαλήτων] Dicitur φαλῆς & φαλλός. Vide in Achar-

Assidue cantantibus, insomniâ.
Lys. ô Stultae, mittite ista prodigia.
Fortassis viros desideratis; nos vero nonne putas
Illis desiderio esse? sat scio molestas
Transigunt noctes. Sed, ô bonae, sustinete fortiter,
Et durate paululum adhuc.
Nam oraculum est quod dicit, nos superiores futuras, si
Non seditionem inter nos fecerimus: est autem oraculum tale.
Al. Mul. Dic nobis quid dicat. Lys. Tacete jam:
Sed, quando hirundines trepidae in unum locum convenerint,
Atque epopas fugient, abstinebuntque a mentulis;
Tunc finis malorum erit: & summa faciet ima
Jupiter altifremens. Ch. Mul. Supra jacebimus nos.
Lys. Si autem dissidium fecerint, & avolaverint alis
E sacro templo hirundines; non videbitur
Avis ulla esse lascivior.
Ch. Mul. Perspicuum certe est oraculum, ô coelites!
Ne jam despondeamus animum lassitudine;
Sed ingrediamur: etenim turpe erit,
ô Charissimae, si oraculum neglexerimus.

STROPHE.

Ch. Vir. Fabulam volo narrare
Quandam vobis, quam olim audivi ipse puer;
Sic autem habet:
Erat adolescens quidam Melanion, qui
Fugiens nuptias,
Abiit in deserta, & in
Montibus habitabat:

Deinde

charnens. vs. 259. & 262. Sed in Acharn. de artificiali sermo est, hic autem de naturali.

vs. 773. Ὑψιβρεμέτης Ζεὺς] Alias idem quod ἄνω κάτω ποιήσει τὰ πράγματα. de qua Phrasi ad Equites vs. 862.

vs. 775. Διαστῶσι] „ Sic recte legit non solum MS. Voss. „ sed etiam vetus Scholiastes. Nam ἐν δ' ἀποστῶσι, quod „ priores Editt. habent, in metrum manifesto peccat." Kusterus.

vs. 777. Καταπυγωνέστερον] Supra vs. 137. de muliebri sexu: Ὦ πᾶν καταπῦγον θ' ἡμέτερον ἅπαν γένος.

vs. 786. Μελανίων] Editio Farrei Μιλανίων. Fortassis autem, inquit Florens, ille est Milanion, de quo Propertius dixit: *Parthenii errabat in antris: Ibat & hirsutas saepe videre feras.*

Κἆτ' ἐλαγοθήρει,
Πλεξάμενος ἄρκυς,
Καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
Κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὕτω
Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Κεῖνος· ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
Τοῦ Μελανίωνος, οἱ σώφρονες.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Βούλομαί σε, γραῦ, κύσαι.
ΓΥΝ. Κρόμμυον γὰρ οὐκ ἔδει.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι.
ΓΥΝ. Τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
Τραχὺς ἐντεῦθεν, μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
Ὣς δὲ καὶ Φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Κἀγὼ βούλομαι
Μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
Τῷ Μελανίωνι.
Τίμων τις
Ἦν ἀίδρυτος ἀβάτοισιν ἐν-
σκώλοι-
σι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,
Ἐριννύων ἀπορρώξ.
Οὗτος οὖν ὁ Τίμων

Ὤιχεθ'

vs. 797. Τοῦ Μελανίωνος,] Comma hic feci. Sensus enim & ordo est: ἡμεῖς τε οἱ σώφρονες βδελυττόμεθα τὰς γυναῖκας οὐδὲν ἧττον τοῦ Μελανίωνος. Nempe illud οὐδὲν ἧττον refertur ad βδελυττόμεθα, sive ἐβδελύχθημεν, quod ἀπὸ κοινοῦ sumitur ex vs. 795. non autem ad σώφρονες· ne quis hic putet cum Erasmo proverbii alicujus mentionem fieri, nempe hujus: σωφρονέστερος Μελανίωνος.

vs. 799. Κρόμμυον γὰρ οὐκ ἔδει] Scholia: κλαύσῃ γὰρ καὶ χωρὶς κρομμύων· *Flebis enim sine cepis etiam.* Nempe quia cepae odor lacrymas ciet; in Ranis vs. 661. quidam interrogatus cur lacrymaret, dicit: κρομμύων ὀσφραίνομαι. Quod si verbum ἔδομαι, exponas, non per *edam* in Futuro, ut plerunque solet; sed per *edo*, ut Florens fecit, qui ἔδει exposuit *edis*, tunc alia expositio posset afferri. Οὐκ ἔδει γὰρ κρόμμυον, *non edis enim cepam*, id est, *Non olet tibi graviter os tuum.* Itaque osculeris me licet. Nam esus cepae ingratum facit osculum. Vide ad Thesmoph. vs. 501. Quod si Scholiastae expositio admittatur, & ἔδει obtineat futuri significationem, ut plerunque solet; tunc legendum in contextu, κρόμμυόν γ' ἄρ' οὐκ ἔδει, id est, *cepam itaque non edes.* Atque hac ratione valet altera etiam expositio Scholiastae, quae haec est: ἢ κατὰ τὸ ὑπερβατὸν ἄνω, Ἵνα μήποτε φάγῃς σκόροδα μηδὲ κυάμους μέλανας, id est, *Vel eodem sensu haec dicit, quo supra* vs. 690. ἵνα μήποτε &c. Vide ibi Notam. Hac ratione sensus loci est: *Nunquam attinges annum posterum;* nam occidam te, si me osculaberis.

vs. 802.

Deinde lepores venabatur,
Texens retia:
Canem etiam unum habebat:
Nec amplius redibat domum propter odium.
Adeo
Mulieres abominatus eſt
Ille: nosque non minus
Quam Melanion, qui ſumus modeſti.
Volo te oſculari, vetula.
CH. MUL. Non ergo cepam comedes.
CH. VIR. Et ſublato crure te calcibus ferire.
CH. MUL. Sylvam multam geris.
CH. VIR. Nam & Myronides erat
Hiſpidus illa parte, nigroque po-
dice, timendus omnibus hoſtibus,
Sic etiam Phormion.

ANTISTROPHE.

CH. MUL. Et ego volo
Fabulam quandam vobis narrare contra
Melanionem.
Timon quidam
Erat implacabilis inacceſſis
Spinis
Circumſeptus faciem.
Furiarum propago.
Iſte igitur Timo

Fugit

vſ. 802. Μυρωνίδης] Scholia: *δύο Μυρωνίδαι ἦσαν, ὡς ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις δεδήλωται. ἐνθάδε τοίνυν μέμνηται τοῦ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντος. Duo fuerunt Myronidae, ut in Ecclesiaz. vſ. 303. oſtenſum.* (nihil tale hodie ibi extat in Scholiis) *Hoc loco meminit illius qui in Oenophytis vicit.* Nempe Boeotos vicit iſte Myronides. Thucydides Lib. I. *Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρᾳ καὶ ἑξηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτοὺς Μυρωνίδου στρατηγοῦντος, καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύτοις τοὺς Βοιωτοὺς νικήσαντες* &c.

vſ. 803. Μελάμπυγος] Qui tales eſſent, eos putabant *Fortes*; ut contra, qui eſſent λευκόπυγοι, eos molles & effoeminatos. Vide Heſychium & Suidam.

vſ. 805. Φορμίων] Dux celebris, cujus mentio in Equitibus vſ. 558.

vſ. 809. Τίμων] Iſte *μισάνθρωπος* ſatis notus eſt, aut eſſe debet, ex Luciani egregio Libello, cui titulus Timo.

vſ. 810. Ἀΐδρυτος] Harpocration exponit ἀνίλαστος, *qui non poteſt reddi propitius.* Proprie ἀΐδρυτος eſt, *cui non erigitur ſtatua, qui non dedicatur.* hoc enim ſignificat verbum ἱδρύεσθαι. Per conſequens autem ἀΐδρυτος, *malum* ſignificat; nam ἵδρυσις competit Diis & quidem bonis.

vſ. 810. & 811. Βάτοισιν] „ Lego ἐν σκώλοις. Eſt au-
„ tem σκῶλος Spinae genus; unde in Apologo aſinus dicit
„ ad lupum: *Ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεπηγεν ὄ-*
„ *νυχι. Extrahe mihi ſpinam, quae mihi male infixa eſt ungu-*
„ *lae. Florent.*"

Ὤχεθ' ὑπὸ μίσους
Πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
Οὕτω
Κεῖνος ὑμῶν ἀντιμισεῖ
Τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί·
Ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
Τὴν γνάθον βούλει θένω;
ΧΟΡ. ΑΝ. Μηδαμῶς· ἔδεισά γε.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει.
ΧΟΡ. ΑΝ. Τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
Καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΥΣ. Ἰοὺ ἰού, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
Ταχέως. ΓΥΝ. Τί δ' ἐστίν, εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
ΛΥΣ. Ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
Τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
Μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
ΓΥΝ. Ποῦ δ' ἐστὶν ὅστις ἐστί; ΛΥΣ. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
Ὢ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτά τις, χἄστις ποτέ.
Ὁρᾶτε, γινώσκει τις ὑμῶν; ΜΥΡΡ. Νὴ Δία
Ἔγωγε· κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ΛΥΣ. Σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
Κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν, καὶ μὴ φιλεῖν,
Καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ΜΥΡΡ. Ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥΣ. Καὶ μὴν ἐγὼ
Συνηπεροπεύσω παραμένουσ' ἐνθαδί,
Καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗ-

vs. 828. Τῷ λύχνῳ] In Ecclesiaz. vs. 12. mulier *lychnum* [illegible] *δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς λάμπεις* [illegible].
vs. 832. Ἀφροδίτης ὀργίοις] Infra vs. 898. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱερ' ἀόργιαστα.

vs. 835. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης] Subintellige *ἱερόν*. Est autem Chloe Cereris cognomen, a virescentibus segetibus. Vide Athenaeum p. 618. Sic ferme *Flava Ceres* apud Virgilium.
vs. 838. Κινησίας] Cinesiae dithyramborum Poetae aliquoties meminit Comicus. Sed hic videtur tantum propterea

Fugit propter odium
Execratus viros malos.
Sic
Ille contra oderat
Malos viros semper;
Mulierum autem erat amantissimus.
Visne ut buccam tibi percutiam?
CH. VIR. Haudquaquam timeo.
CH. MUL. Sed crure feriam.
CH. VIR. Cunnum ostendes.
CH. MUL. Sed tamen non videbis,
Quamvis vetula sim, e-
um crinitum, verum degla-
bratum lucernae flammula.

LYSISTRATA, MULIER QUAEDAM, ALIA MULIER, MYRRINA.

LYS. Io! io! mulieres, venite huc ad me
Celeriter. MUL. Quid est? dic mihi, quis iste est clamor?
LYS. Virum video accedere furibundum,
Veneris percitum sacris.
AL. MUL. ô Diva Cypri & Cytherorum & Paphi
Regina, perge recta via quam instituisti.
MUL. Ubi est, quisquis est? LYS. Apud Cereris.
Est profecto aliquis; quisnam est?
Videtis? novitne aliqua vestrarum? MYRR. Certe
Novi ego: & est meus vir Cinesias.
LYS. Tuum munus erit torrere & versare istum,
Et decipere, & amare, & non amare,
Et omnia praebere praeter illa, quorum conscius est calix.
MYRR. Quiesce, faciam ista ego. LYS. Quin & ego
Hic manens simul tecum decipiam,
Et uram istum. sed abite.

CINE-

praeterea introducere Κινησίαν, quia hoc nomen derivatur a κινεῖν, quod pro βινεῖν saepe accipitur. Tales allusiones ad etymologiam sunt frequentes apud Comicum. Vide & infra ad vs. 850. & seq.

vs. 841. Πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ] Supra vs. 209. & seqq. apud Calicem iurant mulieres se non velle viris facere copiam sui corporis.

vs. 843. Συνηπεροπεύσω] Respicit ad ἠπεροπεύειν vs. 839. nam eadem aut cognata est horum verborum significatio. Vide supra vs. 378.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ, Ο ΠΑΙΣ.

ΚΙΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει,
Χὠ τέτανος, ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
ΛΥΣ. Τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; ΚΙΝ. Ἐγώ.
ΛΥΣ. Ἀνήρ; ΚΙΝ. Ἀνὴρ δῆτ'. ΛΥΣ. Οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
ΚΙΝ. Σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'; ΛΥΣ. Ἡμεροσκόπος.
ΚΙΝ. Πρὸς τῶν θεῶν νῦν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
ΛΥΣ. Ἰδοὺ, καλέσω 'γὼ τὴν Μυρρίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙΝ. Ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
ΛΥΣ. Ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
Τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, οὐδ' ἀνώνυμον.
Ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα·
Κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ
Τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙΝ. Ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
ΛΥΣ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
Λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ,
Ὅτι λῆρός ἐστι τἆλλα πρὸς Κινησίαν.
ΚΙΝ. Ἴθι νῦν κάλεσον αὐτήν. ΛΥΣ. Τί οὖν; δώσεις τί μοι;
ΚΙΝ. Ἔγωγε νὴ τὸν Δί', ἢν βούλῃ γε σύ.
Ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
ΛΥΣ. Φέρε νῦν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙΝ. Ταχύ νυν πάνυ·
Ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
Ἐξ οὗπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών· ἔρημα δὲ
Εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· τοῖς δὲ σιτίοις
Χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων. ἔστυκα γάρ.
ΜΥΡΡ. Φιλῶ, φιλῶ 'γὼ τοῦτον, ἀλλ' οὐ βούλεται
Ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι, σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
ΚΙΝ. Ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;

Κατα-

vs. 845. Ὁ σπασμός] De convulsione hac, qua penis afficitur, infra etiam vs. 1094. ὅπως πρὸς ἴσθι σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει. Mox vs. 968. tales convulsiones vocat ἀποσπασμούς.

vs. 846. Χὠ τέτανος] In eadem significatione supra vs. 355. καθ' [ἡ Ἀφροδίτη] ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.

Ibid. Ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον] Plautus in Cistellaria Act. II. Sc. I. vs. 4. *Jactor, crucior, agitor, stimulor*, VERSOR IN AMORIS ROTA *miser*. Quod ad verba Graeca attinet, similiter in Pluto vs. 876. ἐπὶ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν, ἃ πεπανούργηκας. ubi vide Notam.

vs. 849. Ἡμεροσκόπος] In Avibus vs. 1174. λαβὼν κελευε, φύλακας ἡμεροσκόπους.

vs. 850. Μυρρίνην] In hoc etiam nomine alludit ad Etymologiam, ut paulo ante vs. 838. ut sub nomine proprio res ipsa significetur: derivatur autem Μυρρίνη a μύρτον, quod pudendum muliebre significat quandoque; ut infra vs. 1005.

CINESIAS, LYSISTRATA, MYRRINA, PUELLUS.

CIN. Hei mihi misero, quanta me tenet convulsio,
Et tentigo, non secus ac si in rota torquear.
LYS. Quis iste qui stat cis custodes? CIN. Ego.
LYS. Vir? CIN. Vir utique. LYS. Nonne ergo abibis hinc?
CIN. Tu autem quaenam es, quae me ejicis? LYS. Diurna speculatrix.
CIN. Per Deos ergo obsecro evoca mihi Myrrhinam.
LYS. Ecce vero, egone ut Myrrhinam tibi vocem? quis tu es?
CIN. Vir illius Paeonides Cinesias.
LYS. ô Salve charissime: non enim obscurum nomen
Tuum apud nos est, nec ignobile;
Semper enim uxori tuae in ore es:
Atque si ovum aut pomum accipiat, Cinesias
Hoc habeat, inquit. CIN. Dii vostram fidem.
LYS. Ita est, per Venerem juro. Tum si de viris incidat
Sermo aliquis, statim dicere solet tua uxor,
Cetera omnia nugas esse prae Cinesia.
CIN. Agedum voca ipsam. LYS. Quid? dabisne aliquid mihi?
CIN. Equidem profecto *dabo*, si tu vis.
Habeo autem istud; quod itaque habeo, do tibi.
LYS. Descendam igitur, & vocabo eam tibi. CIN. Quam citissime ergo:
Nam plane ingrata mihi vita est,
Ex quo illa exivit ex aedibus:
Atque intrare taedet: desolata
Videntur mihi omnia: cibi etiam
Nihil me juvant cum comedo; nam nervus mihi riget.
MYRR. Amo ego istum, amo, inquam, sed non vult
A me amari; proinde ne me ad hunc vocaveris.
CIN. ô Dulcissima Myrrhina, cur isthaec agis?

Descen-

vs. 1005. ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν ἐῶντι.

vs. 851 Τὴν Μυῤῥίνην] „ Ne quid in versu redundet, de-„ lendus est articulus τήν. *Kusterus.*

vs. 852. Παιονίδης Κινησίας] Habent haec quidem formam nominum propriorum hominis: & nunc introducitur persona sub his nominibus; sed vi vocis res consignificatur. Παιονίδης enim est a παίω, quod de re Venerea usurpatur; ut in Pace vs. 874. Vocem Κινησίας etiam ejusdem esse significationis dixi paulo ante ad vs. 838.

vs. 858. & seq. Κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ λόγος τις] Antidotus apud Athenaeum p. 240. περὶ τοῦ παρεστῶτος εἴ τις ἐμπέσοι λόγος.

vs. 860. Λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς] Isocrates p. 106. 40.

vs. 865. Οὐδεμίαν ἔχω γὰρ τῷ βίῳ χάριν] Lysias contra Andocidem: καί τοι τίς χάρις τῷ βίῳ κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύεσθαι δὲ μηδέποτε; *Quae gratia debetur vitae, si mala patiamur saepe, & respiremus nunquam?*

Κατάβηθι δεῦρο. ΜΥΡΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
ΚΙΝ. Ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;
ΜΥΡΡ. Οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
ΚΙΝ. Ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
ΜΥΡΡ. Ἄπειμι. ΚΙΝ. Μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γ' οὖν παιδίῳ
Ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ΠΑΙΣ. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
ΚΙΝ. Αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον,
Ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
ΜΥΡΡ. Ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
Ἐστιν. ΚΙΝ. Κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
ΜΥΡΡ. Οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. ΚΙΝ. Τί γὰρ πάθω;
Ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
Πολλῷ γεγενῆσθαι, κἀγανώτερον βλέπειν·
Χ' ἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
Ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ', ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
ΜΥΡΡ. Ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
Φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
ΛΥΣ. Τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς, χ' ἁτέραις
Πείθει γυναιξὶν, κἀμ' ἔτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς;
ΚΙΝ. Αὕτη με λυπεῖ. ΜΥΡΡ. Μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
ΚΙΝ. Τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
Χεῖρον διατιθεῖς. ΜΥΡΡ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
ΚΙΝ. Ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
Ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; ΜΥΡΡ. Ἔμοιγε νὴ Δία.
ΚΙΝ. Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱερ' ἀνοργίαστά σοι
Χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν· οὐ βαδιεῖ πάλιν;
ΜΥΡΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
Καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. ΚΙΝ. Τοιγὰρ ἂν δοκῇ,
Κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε. ΜΥΡΡ. Νῦν δ' ἀπομώμοκα.
ΚΙΝ. Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
ΜΥΡΡ. Οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
ΚΙΝ. Φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μυρρίνιον;
ΜΥΡΡ. Ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
ΚΙΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.

Ἰδοὺ

vs. 876. Ἐπιτετριμμένος] Infra vs. 1095. & alibi saepe.

vs. 884. Οἷον τὸ τεκεῖν] Euripides in Iphigenia Aulidis vs. 917. δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα· *Parere multum valet, & affert magnum amorem* erga prolem.

vs. 887. Βρενθύεται] In Pace vs. 25. *ὑπὸ φρονήματος βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ.*

vs. 889. Τεκνίδιον κακοῦ πατρός] „ Alludit ad versum Ae„ schyli ex *Prometheo soluto*, puto. Cum enim Prome„ theus liberatorem suum Herculem cum arcu & sagittis „ auxi-

Descende huc. Myrr. Non ego certe.
Cin. Me vocante non descendes, Myrrhina?
Myrr. Nam evocas nihil indigens opera mea.
Cin. Egone nihil indigens? imo perditus.
Myrr. Abito. Cin. Noli quaeso; sed saltem puerulo
Ausculta: heus tu, nonne vocas matrem?
Puell. Mater, mater, mater.
Cin. Heus tu, quid accidit tibi? nonne te miseret pueruli,
Qui illotus est, & mamma caret sextum jam diem.
Myrr. Me utique miseret; sed negligens ei pater
Est. Cin. Descende, insana, ad puerulum.
Myrr. Hem quale est matrem esse! descendendum. Cin. Quidnam me fiet?
Mihi enim haec junior videtur
Facta esse multo, & amabilius intueri:
Et quod se difficilem praebet, meque fastidit,
Illud ipsum nimirum est, quod me enecat desiderio.
Myrr. ô Dulcissime filiole mali patris,
Sine deosculer te, dulcissime matri tuae.
Cin. Cur, ô improba, haec incipis, aliisque
Pares mulieribus, & me anxium facis?
Haec me contristat. Myrr. Ne admove mihi manum.
Cin. Domi autem tua & mea bona
Perditum is. Myrr. Parvi pendo illa.
Cin. An parvi pendis, quod tramam differunt
Gallinae? Myrr. Ita inquam.
Cin. Veneris orgia non celebrasti
Tanto tempore: nonne redibis?
Myrr. Non ego certe, nisi pacem faciatis inter vos,
Et desinatis belligerare: quare si hoc videbitur *vobis*,
Et ego illuc ad te ibo; nunc autem jurata sum.
Cin. Saltem decumbe mecum a tanto tempore.
Myrr. Non sane; etsi non possim dicere, te a me non amari.
Cin. Amas? cur ergo non decumbis, ô Myrrhina?
Myrr. ô Ridende, num praesente puerulo?
Cin. Non certe; sed tu, Manes, fer eum domum.

Ecce

" ancillaturum sibi vidisset, dixit: ἐχθοῦ πατρός μοι τοῦτο
" φίλτατον τέκνον· *Haec chara proles patris invisissimi.* Plu-
" tarchus Vitam Pompeji ab hoc Aeschuleo versu ordiri
" voluit." *Florens.*
vs. 898. Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστα] Supra vs. 832. τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις ἱερωμένος.
vs. 903. Διάγγελ[illegible]] In Pluto vs. 1056. [illegible] πρός με παίδας;
vs. 907. Μανῆ] Manes servi nomen saepe occurrens apud Comicum.

Ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών.
Σὺ δ' οὐ κατακλινῇ; ΜΥΡΡ. Ποῦ γὰρ ἄν τις καί, τάλαν,
Δράσειε τοῦτ'; ΚΙΝ. Ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
ΜΥΡΡ. Καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν;
ΚΙΝ. Κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
ΜΥΡΡ. Ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;
ΚΙΝ. Εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
ΜΥΡΡ. Φέρε νῦν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. ΚΙΝ. Μηδαμῶς.
Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. ΜΥΡΡ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω, μή σ' ἐγώ,
Καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.
ΚΙΝ. Ἡ δὴ γυνὴ φιλεῖ με (δήλη 'στὶν) καλῶς.
ΜΥΡΡ. Ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ 'κδύομαι,
Καίτοι τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
ΚΙΝ. Ποία ψίαθος; μή μοιγε. ΜΥΡΡ. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙΝ. Δός μοι νῦν κύσαι.
ΜΥΡΡ. Ἰδού. ΚΙΝ. Παπαιάξ. Ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.
ΜΥΡΡ. Ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
Καίτοι τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
ΚΙΝ. Ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. ΜΥΡΡ. Νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
ΚΙΝ. Ἄλλη τοι τὸ πέος τόδ', Ἡρακλῆς ξενίζεται.
Ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ΜΥΡΡ. Ἤδη πάντ' ἔχω.
ΚΙΝ. Ἅπαντα δῆτα· δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον.
ΜΥΡΡ. Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησο νῦν,
Μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ΚΙΝ. Νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥΡΡ. Σισύραν οὐκ ἔχεις.
ΚΙΝ. Μὰ Δί' οὐ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
ΜΥΡΡ. Ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
ΚΙΝ. Ἅνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
ΜΥΡΡ. Ἔπαιρε σαυτόν. ΚΙΝ. Ἀλλ' ἐπῆρται τουτό γε.
ΜΥΡΡ. Βούλει μυρίσω σε; ΚΙΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.

ΜΥΡΡ.

vs. 910. Ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς,] Scholia: ἐπεὶ ἐρωτικὸς ὁ Πάν. πλησίον δὲ τοῦ Πανίου ἡ Κλεψύδρα ἡ κρήνη. Propterea dicit hunc locum esse opportunum ad concubitum, *Quia Pan est Venereus. Prope Paneum autem, id est, Panos Sacellum, Clepsydra erat fons.* Ceterum ut hic τὸ τοῦ Πανὸς, ita paulo ante vs. 837. τὸ τῆς Χλόης. Subaudi ἱερόν. Sic Terent. *Ad Dianae.*

vs. 916. Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν] Nicaenetus apud Athenaeum p. 673. ἀρκεῖ μοι κοίτη ... ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνη· *Mihi satis est lectulus sub latera humi stratus.*

vs. 917. Καίπερ τοιοῦτον ὄντα] Sophocles in Aiace vs. 1347. aut 1359. Ἀλλ' αὐτὸν ἥμας ἐστ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ Οὐκ ἄν γ' ἀτιμάσαιμ' ἄν· *Sed ipsum, quamvis talis erga me fuerit, Nolim tamen probro afficere.*

vs. 922. Ἐπὶ τόνου γε] „ Vox τόνος, Auctore Suida „ etiam significat τοῦ κραββάτου τὰ σχοινία. Sed lege hic „ cum Veneta Editione, ἐπ' ἐντόνου. Haec *Florens.*" Editio illa, quam dicit habere ἐπ' ἐντόνου, est, ut puto, Farrei; nam & haec ita habet, & est Veneta etiam. Placet autem illud ἐπ' ἐντόνου· quamvis Scholiastes aliter legerit, non tamen ἐπὶ τόνου, sed ἐντόνου· qui hic esse Ellipsin praepositionis ἐπὶ statuit: λείπει γὰρ ἡ ἐπὶ, inquit, & vocem exponit: δηλοῖ δὲ ἐπὶ δέρματος· καὶ Ὅμηρος. Ἐντόνου [illegible].

vs. 923. Ἧκέ νυν ταχέως πάνυ] In Pace vs. 275. ἧκε νῦν ταχύ.

vs. 927. Ἡρακλῆς ξενίζεται] Proverbium est, ut Scholiastes dicit, & Suidas, de iis, qui diu morantur. Hercules erat vorax; hinc diu morari videbantur, qui eū coe-

Ecce puerulus jam est amotus hinc.
Tu tamen non decumbis. MYRR. Sed ubi, ô perdite, aliquis
Facere istud potest? CIN. Ubi Panos *facellum*, ibi commodum *erit*.
MYRR. Sed quomodo potero casta in arcem ascendere?
CIN. Optime, si nimirum te lavas e Clepsydra.
MYRR. Ergone, ô perdite, jurata pejerabo?
CIN. In me convertatur *hoc omen*, ne sis sollicita de jurejurando.
MYRR. Agedum feram lectulum nobis. CIN. Nequaquam,
Sufficit nobis humi *cubare*. MYRR. Ita me Apollo juvet, ut ego te,
Quamvis talem hominem, non reclinaverim humi.
CIN. Uxor amat me valde, satis apparet.
MYRR. En! decumbe properans, & ego exuo vestes:
Sed illud erat efferendum, teges inquam.
CIN. Qualis teges? haud mihi quidem. MYRR. Ita mihi Diana propitia sit.
Turpe enim est super ligamine *spondae cubare*. CIN. Sine deosculer te.
MYRR. En. CIN. Papae! redi nunc ocyus.
MYRR. En teges: decumbe: jam exuo vestes.
Sed illud non habes, cervical inquam.
CIN. At nihil opus est mihi. MYRR. Sed certe mihi *opus est*.
CIN. Nunquid iste penis uti Hercules convivio (*hospitio*) excipitur?
Surge, subsulta. MYRR. Jam omnia habeo.
CIN. Omnia sane; adesdum, ô aurea.
MYRR. Jam strophium resolvo: memento jam,
Ne me decipias, de pace ineunda.
CIN. Peream ergo profecto. MYRR. Lodicem non habes.
CIN. Non certe, nec opus est; sed futuere volo.
MYRR. Quiesce, facies istud; cito enim veniam.
CIN. Perdet me haec mulier suis stragulis.
MYRR. Erige te ipsum. CIN. At iste *penis* jam erectus est.
MYRR. Visne ut te inungam? CIN. Ne hoc Apollo sirit.

MYRR.

coenaturo non statim afferrent dapes. Apud Euripidem in Alcestide Hercules hospitio Admeti excipitur, ubi servus, qui ei ministraverat, dicit vs. 747 Πολλοὺς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς, Ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους, Οἷς δεῖπνα προὔθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένον Κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην· deinde post duos versus: – – οὔτε τἀκκείμενα ἐδέξατο Τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέρομεν, ὤτρυνε φέρειν· *Multos quidem jam, & ex variis locis Hospites venisse memini in Admeti aedes, quibus cibos apposui; sed nondum isto hospite Deteriorem in hanc domum recepi.* mox pergit: *non accepit modeste praesentia xenia, cognita calamitate domus; sed siquid non afferremus, jubebat ferre.* Forte etiam data opera quandoque morabantur, ut magis irritarent Herculem: & forte nonnulli aliquando spem ei fecerunt coenae, deinde tamen [illegible] defraudarunt; unde risus materia Comicis fuit Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, ut est in *Vespis* vs. 60. Sic & iste Cinesias, qui valde expectat & sperat concubitum, deluditur.

vs. 928. Ἀτίταλλε] Penem alloquitur.

vs. 929. [illegible], ὦ χρυσίον] Sic ille in Acharn. vs. 1201. appellat meretriculas: φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω.

vs. 935. Ἄνθρωπος] Nunc in Foeminino genere, ut apud Alciphronem Epist. 19. Lib. I. ἐγὼ γὰρ [illegible] τὴν ἄνθρωπον· plura videri possunt in Notis meis ad illum Auctorem.

ΜΥΡΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.
ΚΙΝ. Εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.
ΜΥΡΡ. Πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα, κἀλείφου λαβών.
ΚΙΝ. Οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
Εἰ μὴ διατριπτικόν τι, κοὐκ ὄζον γάμων.
ΜΥΡΡ. Τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
ΚΙΝ. Ἀγαθόν. ἔα αὔτ', ὦ δαιμονία. ΜΥΡΡ. Ληρεῖς ἔχων.
ΚΙΝ. Κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἑψήσας μύρον.
ΜΥΡΡ. Λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. ΚΙΝ. Ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
Ἀλλ', ὦ 'ζυρά, κατάκεισο, καὶ μή μοι φέρε
Μηδέν. ΜΥΡΡ Ποιήσω ταῦτα, νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Ὑπολύομαί γ' οὖν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. ΚΙΝ. Βουλεύσομαι.
Ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή·
Τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται.
Οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
Τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
Πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;
Ποῦ κυναλώπηξ;
Μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
Τείρῃ ψυχὴν ἐξαπατηθείς.
Κἄγωγ' οἰκτείρω σ'. αἲ αἶ.
Ποῖος γὰρ ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίσχοι;
Ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις;
Ποία δ' ὀσφύς; ποῖος δ' ἂν ὄρρος
Κατατεινόμενος,
Καὶ μὴ κινῶν τοὺς ὄρθρους;

ΚΙΝ.

vſ. 943. Τὸ Ῥόδιον —— μύρον] Apparet Rhodium unguentum vilius fuiſſe aliis unguentis. Vide Euſtathium in Odyſſ. p. 82. lin. 25. Edit. Baſ. ubi loci hujus eſt mentio.

vſ. 944. Ληρεῖς ἔχων] In Ranis vſ. 202. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων.

vſ. 946. Ἀλλ' ἕτερον ἔχω] Scholia: τὸ αἰδοῖον.

vſ. 951. Ἀπολώλεκεν] Deſerunt eum mulier atque abiit.

vſ. 952. Κἀποδείρασα] Scholia: εἰς τὸ αἰσχρόν Obſceno ſenſu. Porte, ut ſupra vſ. 168. κύνα δέρειν δεδαρμένην.

vſ. 956. Ποῦ κυναλώπηξ;] Scholia: ὁ Φιλόστρατος καὶ ἀλλαχοῦ. Φιλόστρατος ὁ κυναλώπηξ. Locus ille, quem Scholiaſtes hic citat, eſt in Equitibus vſ. 1066. ubi vide Notam. Apparet autem hunc & χηναλώπεκα dictum fuiſſe & κυναλώπεκα. Sic Socrates jurabat modo μὰ τὸν κύνα, modo τὸν χῆνα.

vſ. 957. Μίσθωσόν μοι τίτθην] Philoſtratus notatur tan-

Myrr. Per Venerem juro, velis nolis, *me id facturam.*
Cin. Utinam, ô ſupreme, Jupiter effundatur unguentum!
Myrr. Porrige manum, ſume hoc & inungere.
Cin. Iſtud ſane unguentum minime eſt ſuave;
Non niſi tempus eo teritur, nec olet concubitum.
Myrr. Me miſeram, Rhodium unguentum extuli.
Cin. Bonum eſt: ſine, ô fatua. Myrr. Nugaris.
Cin. Peſſimis modis pereat, qui primus coxit unguentum.
Myrr. Cape hoc alabaſtrum. Cin. Sed aliud habeo.
At tu, ô perdita, decumbe, & ne fer mihi
Quicquam. Myrr. Iſtud agam, ita me Diana amet.
Calceos igitur exuo: ſed, ô chariſſime, vide
Ut decernas aliquid de pace facienda. Cin. Conſtituam.
Perdidit me & interemit mulier:
Tum aliis rebus, tum quod me excoriatum relinquens abiit.
Hei mihi quid faciam? quem futuam,
Poſtquam ſpe excidi potiundae pulcherrimae?
Quomodo hanc educabo?
Ubi chenalopex?
Conduc mihi cunnum mercede.

Chorus Senum, Cinesias.

Ch. Sen. In maximis malis, ô infelix,
Et animi angore cruciaris, deceptus.
Et me tui miſeret. Heu! heu!
Quinam renes poſſint durare?
Quis animus, qui teſtes?
Quis lumbus? quis penis
Intentus,
Nec mane permolens *aliquam?*

Cin.

tanquam leno, teſte Scholiaſte.

vſ. 958. Ἐν δεινοῖσι] Chorus commiſerationem ſuam oſtendit erga Cineſiam. Facete autem imitatur Choros Tragicorum, qui idem faciunt erga eos, quos vident maximis malis implicitos. Malum, quo Cineſias tenetur, nihil aliud eſt niſi tentigo penis.

vſ. 962. Ποία ψυχή] Alludit ad locum quendam ex Andromeda Euripidis, teſte Scholiaſte. Ceterum hic ſubauditur ἡ. ut ſit ἡ ποία ψυχή.

vſ. 963. Ὄρρος] Eſt pars quaedam circa genitalia virorum inter medios teſticulos, alias ταῦρος dicta, teſte Scholiaſte ad Ranas vſ. 224. ab iſta voce ταῦρος eſt ἀταύρωτος, *virgo intacta*: item mulier a concubitu abſtinens, ut ſupra vſ. 217.

vſ. 965. Τὰς ὄρθρας] Scholia: ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὄρθροις. Deerit itaque praepoſitio aliqua, ut μετά, aut πρός. Arrigunt autem plerumque mane; infra vſ. 1091. ἆρα πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΚΙΝ. Ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίη-
σ' ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
ΚΙΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ποία γλυκερά; μιαρά, μιαρά
Δῆτ', ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ·
Εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
Μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
Ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας
Οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης·
Ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν·
Κᾆτ' ἐξαίφνης
Περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ΚΗΡ. Πᾷ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωχία,
Ἤτοι Πρυτάνιες; λῶ τι μυθίξαι νέον.
ΠΡ. Σὺ δ' εἶ τίς; πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσαλος;
ΚΗΡ. Κῆρυξ ἐγών, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιώ,
Ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
ΠΡ. Κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
ΚΗΡ. Οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώγα. ΠΡ. Ποῖ μεταστρέφει;
Τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
Ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗΡ. Παλαιός γα, ναὶ τὸν Κάστορα,
Ἄνθρωπος. ΠΡ. Ἀλλ' ἔστυκας, ὦ μιαρώτατε.
ΚΗΡ. Οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώγα. μὴ δ' αὖ πλαδδίη.
ΠΡ. Τί δ' ἐστί σοι τοδί; ΚΗΡ. Σκυτάλα Λακωνικά.

ΠΡ.

vs. 979. Πᾷ τᾶν &c.] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ποῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐστιν ἡ γερουσία· τουτέστιν ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ σύνοδος; Venit autem Praeco Spartanus pacis ineundae causa, quia nec Spartani amplius possunt durare sine complexu mulierum; quae jurarunt se viros non admissuras, nisi pace prius facta. Iste Praeco Dorice hic, & in seqq loquitur. Habet autem arrectum penem, ut Athenienses inde cognoscant miserabilem statum virorum in Lacedaemone. Penis ille erat tantum artificialis, grandior, ut spectatoribus magis esset conspicuus, & coriaceus: dicebaturque φαλής. Omnes autem viri in hac Comoedia deinceps introducuntur cum ejusmodi phalête. Huc faciunt quae Scholiastes de Comico nostro dicit ad Nubes vs. 542. τὰς μὲν γὰρ φάλητας εἰσήγαγεν ἐν τῇ Λυσιστράτῃ. Vide hic in Lysistr. ad vs. 993. & 1075.

vs. 980. Ἢ τοι πρυτάνιες] Editio Farrei πρυτανιες. quod & Doricum est, ut debet, & ad metrum hic necessarium. Pro ἤτοι autem lego ἢ τοὶ etiam Dorice. Communi autem dialecto totus versus potest reddi: ἢ οἱ πρυτάνεις· θέλω τι μυθίσαι (sive usitatius μυθήσασθαι) νέον. Sumitur autem ἀπὸ κοινοῦ, ut Scholiastes monet, τὸ ἐστιν. ut sit, ἢ ποῦ εἰσιν οἱ πρυτάνεις.

vs. 981. Ἢ Κονίσαλος] Scholia: Δαίμων Πριαπώδης ὁ Κονίσαλος· ἐκ τοῦ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἐπὶ κόνεως μίσγεσθαι· *Conisalus Deus est instar Priapi. Dictus a κόνις i. e. pulvis, quia non dubitat in pulvere coire.* Plures hujus farinae Dii una cum illo Conisalo recensentur in Fragment. Platonis Comici apud

CIN. ô Dirae convulsiones! ô Jupiter!
CH. SEN. Ita de te merita
Est execrabilis & scelesta illa.
CIN. Imo profecto chara & dulcissima.
CH. SEN. Quid dulcissima? scelerata, scelerata
Utique, ô Jupiter!
Utinam ipsam velut acervos frugum
Magno venti turbine
Contortam & rotatam
Auferas, deinde dimittas;
Illa autem rursus feratur in terram:
Deinde repente
In mentulam incidat & infigatur.

CADUCEATOR LACEDAEMONIORUM, PROBULUS, ATHENIENSIS.

CAD. Ubi Athenarum est senatus,
Aut *ubi sunt* magistratus? volo aliquid novi dicere.
PR. Tu vero quis es? utrum homo, aut Priapus.
CAD. Caduceator equidem, ô adolescens, testor Deos geminos,
Veni Spartâ, pacis conciliandae gratia.
PR. Ergone advenisti hastam sub axilla tenens?
CAD. Non ego certe. PR. Quo te avertis?
Quidve praetendis sagum? an dolent tibi inguina
De via fesso? CAD. Mecastor, stultus est hic
Homo. PR. Ergone arrigis, impurissime?
CAD. Non ego certe: absit.
PR. Sed hoc quid est? CAD. Scytala Laconica.

PR.

apud Athenaeum p. 441.

vs. 982. Ὦ κυρσάνιε] Id est: ὦ νεανία, ὦ ἔφηβε, aut etiam ὦ ὑποπεφυκώς. Ita Schol. & Suidas. Vide infra vs. 1250. Ναὶ τὼ σιὼ autem est pro νὴ τὼ θεώ. ut supra vs. 81. & alibi.

vs. 987. Παλαιός γα] Ita MS. *Voss.* teste Kustero. Ita & Scholiastes ad hunc locum. Est autem παλαιὸς pro ἀλαιὸς per pleonasmum literae π. ut idem Scholiastes vult. ἀλαιὸς autem Dorice pro ἠλεός, id est, *Stultus*. γα autem pro γε. In aliis Edit. praeter Kusterianam est πάλαι ἔφα· unde itidem bona lectio potest concinnari; dummodo ita scribatur, παλαιός γα dialecto Laconica pro παλαιός γε. mutatur enim in hac dialecto σ in ρ. Significat autem παλαιὸρ etiam *Stultum*, uti & vox Synonyma ἀρχαῖος quandoque. Hesychius: παλαιὸς, μωρός. ubi παλαιὸς legendum, ut censet Kusterus in Notis ad hunc Aristophanis locum.

vs. 989. Οὐ τὸν Δία] Pro οὐ μὰ τὸν Δία, Scholia. Vel tantum pro μὰ τὸν Δία. Occurrit autem apud Sophoclem in Electra vs. 1351. aut 1236. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν, τόδε μὲν οὔποτ' ἀξιώσω τρέσαι. Et in Oedipo Tyranno vs. 668. aut 674. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἥλιον.

Ibid. Μαδ' αὖ παλαιός] Vide supra ad vs. 171.

vs. 990. Σκυτάλα Λακωνικά] Notum quid hoc sit alias. Hic autem alluditur ad σκύτινον αἰδοῖον, quod describit Comicus in Nubibus vs. 538. ubi negat illam Comoediam habere tale quid: οὐδ' ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχύ. dicitur autem alias φαλῆς, ut dixi paulo ante ad vs. 979.

ΠΡ. Εἶτ' ἄρ γε χ' αὕτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
Ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε.
Τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰ 'ν Λακεδαίμονι;
ΚΗΡ. Ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
Ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
ΠΡ. Ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
Ἀπὸ Πανός; ΚΗΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἄρξε μὲν οἰῶ Λαμπιτώ·
Ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ τὰν Σπάρταν ἅμα
Γυναῖκες, ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος,
Ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
ΠΡ. Πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗΡ. Μογιόμες· ἂν γὰρ τὰν πόλιν
Ἅπερ λυχνοφορίοντες ἀποκεκύφαμες.
Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σιγεῖν
Ἐῶντι, πρίν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
Σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
ΑΘ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
Αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
Ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
Πρέσβεις ἑλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
ΚΗΡ. Ποτάομαι· κράτιστα γὰρ πάντα λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ταῦτα μέντοι ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς, εἰπέ μοι;
Ἐξόν, ὦ πόνηρε σύ, βεβαίαν νῦν μ' ἔχειν φίλην.

ΧΟΡ.

vs. 994. Ὀρσά] Pro ὀρθή. Schol. Vult autem dicere omnes viros *arrigere*. πᾶα autem pro πᾶσα. & τοὶ pro οἱ.
vs. 995. Ἐστύκαντι] Pro ἐστύκασι.
Ibid. Πελλάνας] Pro Πελλήνης. Dicit autem Scholiastes meretricem fuisse hujus nominis. Alias est Urbis nomen etiam.
vs. 996. Ἀπὸ τοῦ δέ] Pro ἀπὸ τίνος. Schol. Quaedam Editt. male ἀπό του δέ, non enim est indefinitum, sed interrogativum.
vs. 997. Ἀπὸ Πανός;] Scholia: κατ' ἐρώτησιν *per interrogationem*. Est autem Pan libidinosus & ἐρωτικός. Vide ad vs. 912.
vs. 999. Ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος] Scholia: ἀφέσεως, βαλβίδος, ἀπὸ μιᾶς ὁρμητηρίας. Vide ad Acharn. vs. 482. alias & ὕσπληγξ dicitur.
vs. 1000. Ἀπήλαον] Pro ἀπήλασαν.
Ibid. Ὑσσάκων] Scholia: τῶν γυναικείων μορίων, *a partibus illis, quibus mulieres maxime sunt mulieres.*
vs. 1001. Μογιόμες· ἂν γὰρ τάν] Pro μογοῦμεν· ἀνὰ τήν. De ἂν Scholia: τὸ πάλιν ἀνά.
vs. 1002. Ἅπερ] Editio Farrei αἶπερ; eadem tamen supra vs. 84. ubi haec particula Dorica occurrit, ἅπερ. Scribitur autem haec Dorica part. diversimode in Edit. Far. & aliis: nam aliquoties occurrit: αἶπερ, αἶπερ, ἅπερ, ἅπερ,

PR. Si modo haec est Scytala Laconica.
Sed dic verum mihi, utpote qui sciam, quid hoc sit,
Quomodo sese res vestrae habent Lacedaemone?
CAD. Erecta est universa Lacedaemon, & socii
Omnes arrigunt; Pellena opus est.
PR. A quo istud malum vobis illatum est?
Num a Pane? CAD. Non; sed principium, puto, est Lampito.
Deinde ceterae simul per Spartam
Mulieres uno impetu quasi laxatis carceribus
Abegerunt viros a cunnis.
PR. Quomodo ergo habetis? CAD. Male: nam per urbem
Incurvi ambulamus quasi lucernas gestaremus.
Nam mulieres nec attingere cunnum nos
Sinunt, priusquam omnes uno ordine
Pacem faciamus cum Graecia.
ATH. In hanc rem undique conjurarunt
Mulieres: nunc demum intelligo;
Sed quamprimum dic, ut de pace
Legatos plena potestate instructos huc mittant;
Ego autem Senatui dicam, ut alios hinc
Lectos mittant Legatos, ostendens hunc penem.
CAL. Volabo; nam optime dicis omnino.

CHORUS VIRORUM, CHORUS MULIERUM.

CH. VIR. Nulla est bestia muliere immitior,
Nec ignis, nec ulla pardalis tam impudens.
CH. MUL. Haecne ita esse intelligis, & tamen bellum geris, dic mihi?
Cum tibi, ô improbe, liceat me habere amicam certam.

CH.

ἄνηρ, ἄνηρ, ἄνηρ. Rectius autem per circumflexum, quia est pro ἄνης, i. e. ἄνεις, ut ἄνης h. l. exponit Scholiastes.

Ibid. Λυχνοφορέοντες ἀποκεκύφαμες] Pro λυχνοφοροῦντες ἀποκεκύφαμεν. Solent autem illi, qui lychnos gerunt in vento, se incurvare, ne extinguantur. Sic & isti incurvi incedunt, ne, nervo ipsis rigente & prominente derideantur, a quibus videntur. Haec praeeunte Scholiaste & Suida.

vs. 1003. Οὐδὲ τῶ μύρτω] Pro οὐδὲ τοῦ μύρτου, i. e. τοῦ γυναικείου μορίου, ut exponit Scholiastes.

Ibid. Σιγῆν] Pro θιγεῖν, ut exponit Scholiastes. Scripsi autem σιγῆν, ut est in his Scholiis; & in MS. Voss. teste Kustero.

vs. 1004. Ἑῶντι] Pro ἐῶσι.

Ibid. Ἐξ ἑνὸς λόγω] Pro ἐξ ἑνὸς λόγου, ut est in Pluto vs. 760.

vs. 1005. Ποττὰν] Pro πρὸς τάν, τὰν pro τήν.

vs. 1009. Αὐτοκράτορας πρέσβεις] In Avibus vs. 1549. etiam Legati dicuntur αὐτοκράτορες.

vs. 1012. Ποτάομαι] Pro πετάομαι. Comm. πέτομαι, pro quo & πετάομαι.

Ibid. Πάντα] Pro πάντη, sive πάντῃ. Nam accusativus πάντα hic in metro stare non potest.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ἐᾶν βούλη σύ. νυνὶ δ' οὔ σε περιόψομαι
Γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ, ὡς σὺ καταγέλαστος εἶ.
Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
Ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
Κἂν μή με λυπῇς, ἐγὼ σοῦ γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
Τοὐπὶ τῷ 'φθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἔνι.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον ὁ δακτύλιος οὑτοσί.
Ἐκσκάλευσον αὐτό· κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
Ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καί τοι δύσκολος γ' ἔφυς ἀνήρ.
Ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
Οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει·
Ὥστ' ἐπειδὴ 'ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ· καί τοι γε πάνυ πονηρὸς εἶ·
Καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Μὴ φιλήσῃς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.
ΧΟΓ. ΑΝΔΡ. Ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει·
Κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον·
Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων.
Ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, τὸ λοιπὸν οὐκέτι
Οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδέν, οὐδ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι·
Ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὦ 'ν-
δρες, φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέν·
Ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
Πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν,
Καὶ δρᾶν. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
Καὶ τὰ παρακείμενα.
Ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
Πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
Εἴ τις ἀργυρίδιον

Δεῖται

vs. 1022. Ἀπέδυν] Exuerant Viri vestem; supra vs. 665. dicit Chorus: ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθα.

vs. 1024. Τὸ θηρίον] Culex est, ut in seqq. patet.

vs. 1026. Ὁ δακτύλιος] Est quidem δακτύλιος annulus; sed hic alludit tantum ad verbum δάκνων· quia culex δάκνει τὸν ὀφθαλμόν, ut ipse statim post dicit. Talia multa sunt apud Comicum nostrum. Scholiastes non placet, qui dicit: δίδωσιν αὐτῷ δακτύλιον ἵνα ἐξελκύσῃ τὴν ἐμπίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

vs. 1030. Μέγα —— χρῆμα —— τῆς ἐμπίδος] Herodotus in Clione: ὦ βασιλεῦ, ὑὸς χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ· O rex, apparuit in nostra regione aper ingenti magni-

CH. VIR. Equidem mulieres odisse non desinam.
CH. MUL. Sed ut lubet, fac; nunc autem non patiar te
Nudum sic esse; video enim quam sis ridiculus:
Verum accedam & tibi hanc exomidem induam.
CH. VIR. Istud profecto non perperam facitis, *fateor;*
Verum prae iracundia illam etiam exuebam tunc.
CH. MUL. Primo quidem vir videris: deinde non es ridiculus,
Et nisi mihi molestus esses, ego tibi hanc bestiolam,
Quae supra oculum tuum nunc inest, exemissem arreptam.
CH. VIR. Hoc nimirum erat, quod me cruciabat, ista, inquam, mordax bestia:
Erue id, & deinde ubi detraxeris, ostende mihi;
Nam oculum mihi profecto dudum mordet.
CH. MUL. Sed faciam id; etsi homo sis morosus.
ô Jupiter! ingens utique adspectu culex inest tibi.
Nonne vides? annon iste culex est Tricorysius?
CH. VIR. Beasti me profecto, nam dudum fodiebat me, quasi puteum faceret.
Itaque postquam exemtus est, fluit mihi lacryma largiter.
CH. MUL. Sed detergam ego te, etsi valde sis malus:
Et osculabor. CH. VIR. Ne osculeris. CH. MUL. Velis, nolis, tamen.
CH. VIR. Male sit vobis, ut estis ingenio ad blandiendum composito.
Et est illud verbum vere, & non perperam dictum:
Neque cum perniciosissimis, neque sine perniciosissimis.
Sed nunc spondeo tibi, ut deinceps
Nec faciam vobis, nec patiar a vobis quicquam mali.
Sed jam coetu facto incipiamus una canticum.
CH. MUL. Non paramus quenquam civium,
O viri, oratione laedere,
Sed contra potius,
Omnia bona & dicere
Et facere; sat multa enim sunt mala,
Et haec praesentia.
Sed enunciet
Vir omnis & foemina:
Si quis argentum

Vult

magnitudine.

vs. 1031. Τρικορυσία] Pagus Atticae Tricorythus sive Tricorynthus, ubi apparet magnos fuisse culices.

vs. 1036. Μὴ ἄρας ἱκοισθε] Vide supra ad vs. 395.

vs. 1037. Κἄσ' ἐκεῖνο τοὔπος] Scholia: ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγουσι· Κακὰς γυναῖκας, ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται, Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. In his Scholiis addidi οἰκεῖν, ut est apud Stobaeum Serm. 67. Sunt autem versus Susarionis, ut margo ibi indicat: alias pro οἰκεῖν legitur εὑρεῖν, ut apud Suidam in ἔτι νῦν. Ubi vide Notam Kusteri. Ceterum in hanc sententiam de mulieribus Hesiodus: [illegible] quod etiam citat Scholiastes.

Δεῖται λαβεῖν, μνᾶς, ἢ δύ', ἢ
Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσω 'στὶν,
Κἄχομεν βαλάντια.
Κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
Ὅς τις ἂν δανείσηται,
Παρ' ἡμῶν ἂν νυνὶ λάβῃ,
Μηκέτ' ἀποδιδῷ.
Ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους,
Ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς·
Κἄστιν ἔτνος τι, καὶ
Δελφάκιον ἦν τί μοι,
Καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε τὰ κρέα
Ἔξεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
Ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
Τήμερον· πρωῒ δὲ χρὴ
Τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
Αὐτούς τε, καὶ τὰ παιδί'· εἶ-
τα ἔσω βαδίζειν·
Μηδ' ἐρέσθαι μηδ' ἕνα,
Ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
Ὥσπερ οἴκαδ' εἰς
Ἑαυτῶν γεννικῶς.
Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

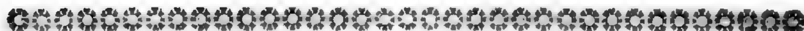

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΛΑΚΩΝΕΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
Χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
Ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε·
Εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν, πῶς ἔχοντες ἥκετε;
ΛΑΚ. Τί δεῖ ποθ' ὔμμε πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;

Ὁρῆν

vs. 1058. Καρυστίους] Scholia: Κάρυστος πόλις Εὐβοίας. διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Καρύστιοι· *Carystus urbs Euboeae. Notantur autem Carystii tanquam moechi.* Hinc mulieres vellent eos convivio excipere, utpote μοιχίστερους, ut loquitur in Thesmoph. vs. 399.

vs. 1064. Ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ] Sic infra vs. 1215. ἴτω εἰς ἐμοῦ. Vide in Nubibus ad vs. 992.

vs. 1066. Λελουμένους] Sic in Avibus vs. 131. ubi similis invitationis formula: ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία λουσάμενα πρῴ. μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους· καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς.

vs. 1073. Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται] Praeter expectationem; jam enim omnes putabant, se laute coenaturos: sed ecce janua erit clausa. Sic inferius cum omnes Lysistrata ad se vocasset, ut auferrent quaecunque vellent; ad extremum dicit: ὄψεται δ' οὐδὲν ἔνδον, εἰ μή τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει. & iterum paulo post: πρὸς μέν γε τὴν θύραν προσηγόρευε μὴ βαδίζειν τὴν ἐμήν, ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. Vid. in Eccl. vs. 1141.

vs. 1074.

Vult accipere egens, minas, inquam, duas, aut
Tres; plurimum est intus,
Nosque habemus crumenas.
Et, si aliquando pax appareat,
Qui nunc foenore accipiet,
Si a nobis sumet,
Is nunquam reddet.
Convivio autem excepturae sumus hospites quosdam Carystios,
Viros bonos & probos:
Et est *nobis* nonnihil pultis, &
Porcellus erat mihi,
Quem mactavi, & sic carnes
Habebitis teneras & bonas.
Venite ergo in *domum* meam
Hodie: tempestive autem oportet
Hoc facere lotos,
Vos ipsos & liberos vestros: de-
inde intro ire,
Nec quemquam interrogare;
Sed recta ingredi
Tanquam in domos
Vestras strenue.
Fortassis autem janua erit clausa.

CHORUS SENUM, LACONES, ATHENIENSES, LYSISTRATA.

CH. SEN. Sed e Sparta isti legati, trahentes barbas,
Adveniunt, quasi paxillum circa femora habentes, quo porci alligantur.
Primum quidem, ô Lacones, salvete:
Deinde dicite nobis, quo in statu huc veneritis?
LAC. Cur vobis rem multis verbis narremus?

Cer-

vs. 1074. Ἕλκοντες ὑπήνας] At Apollonii Tyanei tempore non habebant ὑπήνας Lacedaemonii; nam scribit in Epistola 71. quae est ad Ephoros & Lacedaemonios: ἄνδρας ὑμᾶν ἐθεασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας.

vs. 1075. Ὥσπερ χοιροκομεῖον] Scholia: λέγει πάτταλον, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους τρέφουσι. ἐπεὶ ἐν ἐντεταμένοι ἦσαν, εἴκασεν αὐτοὺς παττάλοις. *Paxillum dicit, cui porcos alligant & saginant. Quia vero pene arrecto veniebant, similitudinem cepit a paxillis.* Sed cur talium paxillorum praecipue meminit hic, quibus χοῖροι, *porci*, alligantur? Nimirum quia χοῖρος etiam appellatur pudendum muliebre: vide in Acharn. vs. 773. Et virile membrum vocatur quandoque πάτταλος, ut in Ecclesiaz. vs. 1012. Recte hoc & Bisetus vidit.

vs. 1078. Τί δεῖ τρὶς ὔμμε πολλὰ μυσίδδην] Pro τί δεῖ πρὸς ὑμᾶς πολλὰ μυθίζειν, pro quo usitatius μυθεῖσθαι. Subaudiendum autem χρὴ sive δεῖ, nisi forte pro δὲ scribendum δεῖ, aut δὲ pro δεῖ ponitur.

Ὀρθοὶ γὰρ ἔξεσθ', ὡς ἔχοντες ἥκομες.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Βαβαί! νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
Δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
ΛΑΚ. Ἄφατα. τί κἂν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
Παντᾷ τις ἐλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας,
Ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας, ἀπὸ τῶν γαστέρων
Θαἰμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
Ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
ΑΘ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
Ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοιί.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Χ' αὕτη ξυνᾴδει, χἀτέρα ταύτῃ νόσῳ.
Ἤπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ΑΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα·
Ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως
Τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
ΑΘ. Νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. Ναὶ τὼ σιὼ
Παντᾷ γε· φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.
ΑΘ. Ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες, αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
ΛΑΚ. Ὦ Πολυχαρείδα, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμες,
Αἴκ' εἶδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεπασμένας.
ΑΘ. Ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὔθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν·
Ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑΚ. Περὶ διαλλαγᾶν
Πρέσβεις. ΑΘ. Καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τουτογί.
Τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
Ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη.
ΛΑΚ. Ναὶ τὼ σιὼ, κἂν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.

ΧΟΡ.

vf. 1079. Ὀρθοὶ &c.] Pro ὀρθοὶ γὰρ ἔξεσθε ὡς ἔχοντες ἥκομεν.

vf. 1080. Νενεύρωται] Scholia: τὴν ἔντασιν τοῦ αἰδοίου λέγει. νεῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον· *Tentiginem penis dicit, qui alias* [illegible], & Latine *nervus*. Horat. *Cujus ab indomito constantior inguine nervus, Quam nova collibus arbor inhaeret.*

vf. 1082. Ὅπα] Pro ὅπη.

Ibid. Σέλει] Ita MS. Vat. recte pro θέλει, & in vf. seq. ἐλσὼν secundum dial. Lacon. pro ἐλθών.

vf. 1083. Παντᾷ] Edit. Farrei πάντα· quod est pro πάντη, ut supra vf. 1012.

Ibid. Ἐλσὼν] Ita MS. Vat. & Scholiastes, qui exponit: ἀντὶ τοῦ ἐλθών.

Ibid. Ἁμὶν] Edit. Farrei ἁμὶν, ut versus flagitat; est autem pro ἡμῖν.

Ibid. Εἰράναν σέτω] Pro εἰρήνην θέτω.

vf. 1091. Σπασμὸς] Ut supra vf. 847.

vf. 1094. Κλεισθένη βινήσομεν] Quia iste erat effoeminatus, mollis & delicatulus; ut persaepe notatur a Comico.

vf. 1096. Τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται] Mutilationem Hermarum sive Statuarum Mercurii, quae nota est vel ex Cornelio Nepote in Alcibiade, contigisse quatuor annis ante tempus hujus Comoediae dicit Scholiastes. Sciendum autem est Mercurium effingi solitum cum magno & arrecto pene; Scholiastes hic in Lysistrata ad vf. 1081. ὁ Ἑρμῆς Πριαπώδης ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ [illegible] μεγάλως· *Mercurius Priapeum habet penem, & valde arrectum.* Notum autem est Priapo luculentam fuisse mentulam. Herodotus in *Euterpe* de Statuis Mercurii: τοῦ δὲ Ἑρμέω τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῦντες, [illegible]

Αἰγυπ-

Cernere licet, quo in statu venerimus.
CH. SEN. Papae! hoc malum instar nervi intensum est
Vehementissime, & videtur periculosius incensum.
LAC. Dici non potest: quid verbis opus est? sed ut voluerit
Quisque veniat, & quovis pacto nobis pacem faciat.
CH. SEN. Sed video & istos indigenas,
Tanquam luctatores, a ventre
Rejicere vestes: atque videtur
Hoc morbi genus Athleticum esse.
ATH. Quis indicet nobis ubi sit Lysistrata?
Nam viri hujuscemodi (*tales*) nos ipsi adsumus.
CH. SEN. Et iste illi, & alter isti morbo similis est.
Numquid mane tentigo vos occupat?
ATH. Imo perimus dum hoc experimur.
Quare nisi quis pacem inter nos ocyus conciliet,
Necesse est ut Clisthenem futuamus.
CH. SEN. Si sapitis, vestes accipietis, ut
Nequis eorum, qui Hermas truncarunt, vos videat.
ATH. Bene, ita me Jupiter amet, dicis. LAC. Ita me gemini Dii.
Age omnino injiciamus vestimentum.
ATH. Salvete, ô Lacones, turpia patimur.
LAC. ô Polycharida, male utique nobis fuisset,
Si vidissent viri illi (Hermocopidae) nos apertos.
ATH. Agite, Lacones, omnia singulatim vobis dicenda sunt.
Quare huc advenistis? LAC. De pace
Legati. ATH. Recte dicitis, & nos ob eam rem.
Cur ergo non vocamus Lysistratam,
Quae sola nos conciliare poterit.
LAC. Ita profecto, &, si vultis, Lysistratum.

CH.

Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἁπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες· Quod vero Mercurii Statuas ita faciunt, ut arrectos habeant penes, id non ab Aegyptiis (ut alia pleraque ad religionem spectantia) didicerunt; verum a Pelasgis primi omnium Graecorum Athenienses id acceptum didicerunt. Dicit ergo apud Comicum hic Chorus Spartanis magnas mentulas habentibus, ut sibi caveant ab illis, qui Mercurialibus statuis omnes partes eminentes detruncaverant, ne forte & ipsis mentulae detruncentur; quia nempe haberi possint pro Mercurii statuis; ac proinde verendum esse, ne idem etiam patiantur.

vs. 1097. Ναὶ τὼ σιώ] Pro νὴ τὼ θεώ. Vide supra ad vs. 81.

vs. 1098. Παντᾷ] Editio Farrei πάντα, quod est pro πάντη. Vide supra vs. 1083.

Ibid. Τὸ ἔσθος] Ad tegenda verenda; ne mutilatores Hermarum ea videant & amputent.

vs. 1100. Ὦ Πολυχαρίδα] Infra etiam vs. 1247. Non respondent autem Lacones salutationi Atheniensium; sed verbis Chori, qui jubebat eos cavere, ne cum nudis veretris videantur a mutilatoribus Hermarum.

vs. 1101. Αἴκ' ἴδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεπταρμένως] Pro εἰ καὶ ἴδον (i. e. εἰ ἴδον ἄν) ἡμᾶς ἄνδρες ἀναπεπταρμένους. Potest autem ἀναπεπταρμένως etiam adverbialiter hic accipi. Ceterum Editio Farrei hic habet ἀναπεφλασμένως, quasi ab ἀναφλᾶν· quod Scholiastes ad Ranas vs. 430. exponit, μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. potest autem hoc etiam hic stare.

vs. 1107. Ναὶ τὼ &c.] Pro νὴ τὼ θεὼ καὶ δίκαιον.

Ibid. Τὸν Λυσίστρατον] Non tam ad personam respicit, quam ad significationem vocis. Cupiunt enim habere, qui contentiones inter Graecos & bella dissolvat. Idem animadvertendum de nomine Lysistratae. Vide initium Notarum in hanc Comoediam.

Iiii iii i

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
Αὐτὴ γὰρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
Χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
Δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον·
Ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων, τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι,
Συνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
ΛΥΣ. Ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
Τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
ΧΟΡ. Πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς,
Καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ, μηδ' αὐθαδικῇ,
Μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων·
Ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ·
Ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
Ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
Οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ΛΥΣ. Ἄνδρες Λάκωνες· στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
Ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι· νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
Αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
Τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
Πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς περιῤῥαίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπιᾶσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ (πόσους
Εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;)
Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
Εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
ΑΘ. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.

ΛΥΣ.

vſ. 1115. Ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους] Sane id ſe facturos comminabantur Athenienſes paulo ante vſ. 1093. ſi diutius carendum eſſet mulieribus: εἰ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ, ἐκ τοῦ ἔστιν οὐ Κλεισθένη βινήσομεν. Notum autem eſt πειρᾷν & πειρᾶσθαι verbum eſſe Venereum.

vſ. 1116. Ἡ διαλλαγή] Per Proſopopœiam introducit Diallagen i. e. *Pacem*. Sic in Acharn. vſ. 986. & ſeqq. quandam alloquitur τὴν διαλλαγὴν tanquam puellam formoſam, & amabilem. Et in Equitibus vſ. 1383. τὰς σπονδὰς, qua voce etiam pax ſignificatur: δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαί.

vſ. 1117. ΧΟ.] Hoc deeſt in Editione Farrei, & continuatur oratio a Lyſiſtrata, quod in Verſione obſervavi. Alloquitur autem τὴν Διαλλαγήν.

vſ. 1131. & 1132. Οἱ μιᾶς τε χέρνιβος βωμοὺς περιῤῥαίνοντες] Heſychius in δάλιον ſcribit: ἐν ταῖς ἱερουργίαις λαβόντες τὸν δαλὸν ἐμβάπτουσιν εἰς τὴν χέρνιβα καὶ περιῤῥαίνουσι τὸν βωμόν· *In ſacrificiis ſolent torrem intingere in aquam luſtralem & conſpergere aram.* In hoc Heſychii loco alias ἐμβάλλουσι ſcribitur, ego autem ἐμβάπτουσι hic nunc ſcripſi, qui aptius

Ch. Mul. Sed nihil opus eſt, ut videtur, eam vos vocare;
Ipſa enim re auditâ egreditur.
Salve mulier omnium fortiſſima: nunc te decet eſſe
Solertem, probam, aſtutam, ſuperbam, gravem, ſagacem.
Nam primarii Graeciae viri, capti deſiderio tui,
Tibi permiſerunt & commendarunt communi conſenſu querelas ſuas.
Lys. Sed facilis res, ſi quis eos offendat
Subantes, & a mutuo inter ſe concubitu abſtinentes.
Sed mox ſciam: ubi eſt Pax?
Adduc primum Lacones prehenſos
Manu, ſed non dura, nec contumaci,
Neque, ut viri noſtri faciebant, imperite;
Sed ut mulieres decet, familiariter omnino.
Si tibi manum non dederit, mentula prehenſum duc.
Age tu etiam Athenienſes duc iſtos
Qua concedent parte prehenſos.
Lys. Vos, Lacones, ſtate huc prope me;
Vos autem iſthinc; & audite orationem meam:
Ego mulier quidem ſum; mens tamen ineſt mihi;
Nec aegrotat ratio mea:
Tum patris, & ſeniorum praecepta
Multa poſtquam audivi, erudita ſum non male.
Volo autem vos objurgare, quandoquidem vos teneo
Hic unâ, idque merito; qui, licet eadem aqua luſtrali
Aras adſpergatis, tanquam cognati,
Olympiae, Pylis, Pythone (quot
Alia loca dicere poſſem, ſi velim eſſe longior?)
Cum non deeſſent Barbari hoſtes, tamen exercitu *immiſſo*,
Graecos & eorum urbes perditis.
Una quidem oratio hactenus mihi finitur.
Ath. At ego pereo, veretri glande nudata.

Lys.

aptius videbatur. Utitur hoc verbo in eadem re Comicus in Pace vſ. 939. ubi etiam vide Notam. Locum Heſychii indicaverat Kuſterus.

vſ. 1133. Πυθοῖ] Proprie ſubauditur βωμοῖς, & intelliguntur arae, apud quas in aliis etiam civitatibus communiter ſacrificant.

vſ. 1137. Δεῦρ᾽ ἀεὶ] Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 599. Καὶ δεῦρό γ᾽ αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι· *Adhuc quidem de fortuna mea non conqueror:* ubi Scholiaſtes δεῦρό γ᾽ αἰεὶ exponit ἕως δεῦρο, id eſt, *usque adhuc, hactenus:* additque: τὸ αἰεί, ἐπὶ τοῦ ἕως, ταύτῃ Ἀττικοὶ κεχρῆσθαι, id eſt, *particulam* αἰεὶ *pro* ἕως *ponunt Attici ſaepe.* ubi Stanlejus citat Heſych. in αἰεί. Euripides in Phoeniſſis vſ. 1215. δεῦρ᾽ ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς· *Adhuc enim es fortunata.* ubi Scholia: δεῦρ᾽ ἀεί, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν, ἕως τούτου. quem locum indicavit Kuſterus, aliumque etiam ex Euripidis Medea vſ. 670. citavit. Idem Euripides in Ione vſ. 56. καταζῇ δεῦρ᾽ ἀεὶ σεμνὸν βίον· *Vixit usque adhuc honeſtam vitam.* Idem in Helena vſ. 767. τὰ μὲν δὴ δεῦρ᾽ ἀεὶ καλῶς ἔχει· *Res autem huc usque quidem recte ſe habent.*

ΛΥΣ. Εἶτ', ὦ Λάκωνες, (πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι)
Οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδης ποτὲ
Ὁ Λάκων, Ἀθηναίων ἱκέτης καθίζετο
Ἐπὶ τοῖς βωμοῖσιν ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
Στρατιὰν προσαιτῶν. ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
Ὑμῖν ἐπέκειτο, χ' ὠ θεὸς σείων ἅμα.
Ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων, ὅλην ἔσωσεν τὴν Λακεδαίμονα.
Ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο,
Δῃοῦτε χώραν, ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε.
ΑΘ. Ἀδικοῦσιν οὗτοι, νὴ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΑΚ. Ἀδικοῦμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος ὡς καλός.
ΛΥΣ. Ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἴει;
Οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
Κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
Πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
Πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
Ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
Κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπέσχον πάλιν.
ΛΑΚ. Οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
ΑΘ. Ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
ΛΥΣ. Τί δῆθ', ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν,
Μάχεσθε, κ' οὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
Τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοὐμποδών;
ΛΑΚ. Ἀμές γε λῶμες, αἴ τις ἀμὶν τὤγκυκλον
Λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. ΛΥΣ. Ποῖον, ὦ τᾶν; ΛΑΚ. Τὰν Πύλον.

Ὥσπερ

vs. 1140. Περικλείδης] „ Hujus loci meminit Plutar-
„ chus in Cimonis vita, ubi & historiam ipsam refert
„ hoc modo: *πέμπουσι δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδαν εἰς
„ Ἀθήνας δεόμενοι βοηθεῖν, ὅν φησι κωμῳδῶν Ἀριστοφάνης κα-
„ θεζόμενον ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, ὠχρὸν ἐν φοινικίδι στρατιὰν αἰτεῖν.
„ Mittunt igitur Lacedaemonii Periclidem Athenas,
„ de quo per ludibrium dixit Aristophanes, cum sedentem ad
„ aras, pallidum in purpurea veste exercitum mendicasse."*
ex Notis Biseti.

vs. 1143. Ἡ Μεσσήνη] Id est, ipsi Messenii. Sunt autem Hilotes, qui rebellarunt contra Lacedaemonios, & in Ithomen se receperant; ubi eos diu frustra oppugnarunt Lacedaemonii cum sociis. Vide Thucydidem Lib. I. & Plutarchum in Cimone.

vs. 1144. Χ' ὠ θεὸς σείων ἅμα] Eodem tempore ingenti terrae motu Sparta est concussa; cujus aliquoties meminit Thucydides. Intelligitur autem per θεὸν Neptunus, quem causam putabant terrae motuum; in Acharn. vs. 509. *καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρῳ θεὸς σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.*

vs. 1146. Κίμων] Thucydides Lib. I. *Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμῃ ἐμηκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους· οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρατηγοῦντος πλήθει οὐκ ὀλίγῳ· Lacedaemonii autem, cum diu duraret ipsis bellum contra illos, qui erant in Ithome; cum alios adsciverunt socios, tum Athenienses. Isti autem venerunt Cimone duce, cum non parva manu.* Ceterum ut hic Lysistrata in memoriam revocat Lacedaemoniis hoc Atheniensium beneficium; ita apud Thucydidem Lib. III. Plataeenses, qui eodem illo tempore opem tulerant Lacedaemoniis, illius beneficii memores eos esse jubent: *καὶ ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ, ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν, τῶν ἐς Ἰθώμην Εἱλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν, ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν· Vobis etiam, o Lacedaemonii, seorsim (communia pericula subivimus) Et quidem.*

Lys. Deinde vos Lacones, nam ad vos me convertam,
Nonne scitis, venisse huc Periclidem aliquando
Laconem, & supplicem Atheniensibus occupasse
Aras, pallidum, purpura indutum,
Cum copias auxiliares peteret? nam Messena tunc
Vobis gravis erat, & ipse Neptunus, terrae motu excitato.
Tunc igitur, profectus cum quater simul millibus armatis
Cimon, servavit totam Lacedaemonem.
Haec beneficia cum acceperitis ab Atheniensibus,
Tamen vastatis eorum terram, bene de vobis meritam.
Ath. Isti profecto sunt injurii, ô Lysistrata.
Lac. Sumus injurii: sed vix dici potest quam sit pulcher culus *ejus.*
Lys. Putasne vero me vos Athenienses absoluturam culpa?
Nonne meministi illius temporis, cum Lacones e contrario vos etiam *ser-*
Indutos catonacis: cum venirent armati, *varent.*)
Multosque occiderent Thessalos,
Multos item amicos & socios Hippiae,
Soli auxilium vobis ferentes illo die,
Cum etiam libertatem vobis restituerent, & pro catonaca
Populum vestrum pallio amicirent denuo?
Lac. Nondum vidi mulierem meliorem.
Ath. At ego cunnum nunquam pulchriorem.
Lys. Cur ergo, cum tam multa & praeclara merita vestra extent,
Pugnatis, & non desistitis a malitia?
Cur pacem non facitis? age quid impedit?
Lac. Nos quidem volumus, si quis nobis encyclum
Illud reddere velit? Lys. Quodnam, ô bone? Lac. Pylum inquam.

dem cum maximus terror circumstaret Spartam: cum post terrae motum Ililotes a vobis defectione facta in Ithomen se recepissent, tertiam civium partem auxilio misimus. Quorum omnium vos oblivisci non est aequum.

vs. 1150. Ἀδικῦμες] Pro ἀδικοῦμεν. Cetera dicit tanquam pacis cupidus, ut libere uti possit Venere; nam mulieres copiam sui nolebant facere viris, nisi pace prius facta.

vs. 1153. Κατωνάκας] Vestis erat servilis & minus decora, cui in inferiore parte assuta erat pellis. Athenienses sub Pisistratidis tales vestes gestare coacti sunt; ne facile in publicum prodirent in tam turpi habitu: & contra tyrannos conspirarent. Vide Hesychium & Suidam. Apud Athenaeum p. 271. *Servi* commemorantur κατωνακοφόροι.

vs. 1154. Θετταλῶν] Thessalos in societatem adsciverant Pisistratidae. Herodotus in Terpsichore: οἱ δὲ Πεισιστρατίδαι προπυνθανόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ Θεσσαλίης ἐπικουρίαν. ἐπεποίητο γάρ σφι συμμαχίη πρὸς αὐτούς. Θεσσαλοὶ δέ σφι δεομένοισι ἀπέπεμψαν κοινῇ γνώμῃ χρεώμενοι χιλίην τε ἵππον, καὶ τὸν βασιλέα τὸν σφέτερον Κινέην. *Pisistratidae cum audivissent haec* (nempe Lacedaemonios auxilium mittere iis, qui oppugnabant Pisistratidas) *accersebant* ipsi etiam *ex Thessalia auxilium; facta enim erat cum ipsis societas. Thessali autem petentibus ipsis miserant, communi consensu, mille equites, & regem suum Cineam.* Miserunt autem tunc Lacedaemonii contra Pisistratidas, primo quidem Anchemolum cum navibus, qui victus est & periit: deinde Cleomenem Regem suum, qui Pisistratidas excedere ex arce & Athenis coegit; ut ibidem tradit Herodotus.

vs. 1159. Χλαινίσαν] Supra vs. 90. χαῖρε μὲν καὶ τὺ σιώ.

vs. 1164. Ἄμες γα &c.] Pro ἡμεῖς γε ἐθέλομεν, εἴ τις ἡμῖν τοῦτο ἐγκύκλον. Est autem encyclus proprie vestimenti muliebris genus; hic autem metaphorice ita vocat castellum Pylon.

vs. 1165. Αἰ τοῦτ' ἀπεδῶμες] Pro ἐθέλοιτε ἀποδοῦναι.

Ὥσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
ΑΘ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
ΛΥΣ. Ἄφετ', ὦ γάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. Κᾆτα τίνα κινήσομεν;
ΛΥΣ. Ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
ΑΘ. Τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν, τουτονὶ
Πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
Κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
ΛΑΚ. Οὐ τὼ σιώ, οὐχὶ πάντα γε, ὦ λυσσάνιε.
ΛΥΣ. Ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ΑΘ. Ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
ΛΑΚ. Ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα πρῶ ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥΣ. Ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε, καὶ
Τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΑΘ. Ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμες.
Οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι ναί,
Βινεῖν ἅπασιν; ΛΑΚ. Τοῖσι γοῦν, ναὶ τὼ σιώ,
Ἀμοῖσι. ΑΘ. Καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
ΛΥΣ. Καλῶς λέγετε· νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
Ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
Ξενίσωμεν, ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
Ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε·
Κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
Ἄπεισ' ἕκαστος. ΑΘ. Ἀλλ' ἴωμεν, ὡς τάχος.
ΛΑΚ. Ἄγ' ὅπα τὺ λῇς. ΑΘ. Νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
ΛΥΣ. Στρωμάτων δὲ ποικίλων, καὶ χλανιδίων, καὶ ξυστίδων,
Καὶ χρυσίων, ὅσ' ἐστὶν ἐμοί,
Οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
Πᾶσι παρέχειν φέρειν τοῖς
Παισίν, ὁπότ' ἂν τε θυγάτηρ
Τινὶ κανηφορῇ
Πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
Λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
Χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,

Καὶ

vs. 1166. Ὥσπερ] Mallem ἅσπερ, id est, ἅστις cujus. nam pro particula ὥσπερ, cum Dorice scribit, ponit ἅπερ.
Ibid. Βλιμάττομες] Pro βλιμάττομεν.
vs. 1173. Λυσσάνιε] Suidas: μανιώδης, ut sit a λύσσα, rabies.
vs. 1175. Γεωργεῖν γυμνὸς] Virg. Nudus ara, sere nudus.

vs. 1176. Κοπραγωγῆν γα] Pro κοπραγωγεῖν γε. Alias vitiose scribitur γὰ ut vel ex metro apparet. πρῶ autem sive potius πρῴ est pro πρωΐ. Vidit haec & Bisetus.
vs. 1180. Ἐστύκαμες] Editio Farrei ἐστύκαμεν quod hic rectius; loquitur enim Atheniensis.
vs. 1183. Ἀμοῖσι] Pro ἡμετέροις.
vs. 1189. Ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος] Euripides in Medea vs. 105.

Cujus dudum indigemus & cupidi ſumus.
Ath. Illud quidem nunquam eveniet vobis, per Neptunum juro.
Lys. Concedite illis, ô boni. Ath. Poſtea quem movebimus?
Lys. Alium petite locum pro iſto.
Ath. Illud igitur date nobis, hunc inquam
Echinuntem primo, & Melienſem
Sinum pone adjacentem, & illa Megarica Crura.
Lac. Nulla ratione, ô inſane, per Geminos divos juro.
Lys. Sinite; ne contende ſuper Cruribus *illis*.
Ath. Jam exuta veſte nudus arare volo.
Lac. At pol ego ſtercus convehere *volo* utique mature.
Lys. Ubi pax inter vos fuerit facta, iſtud facietis.
Sed ſi facienda vobis haec videntur, deliberate, atque
Ite & haec cum ſociis communicate.
Ath. Cum quibus quaeſo ſociis? arrigimus;
Annon eadem videbuntur & ſociis noſtris,
Omnibus *nempe* futuendum eſſe. Lac. Pol, *iſtud* quidem
Meis *videbitur*. Ath. Imo & Caryſtiis.
Lys. Recte dicitis: nunc facite ut caſtos praeſtetis vosmet,
Ut nos mulieres in arce vobis
Hoſpitale epulum praebeamus, de illis quae in ciſtis habemus.
Jusjurandum & fidem illic invicem date:
Deinde uxore ſua accepta veſtrum
Unusquisque abibit. Ath. Sed eamus quam citiſſime.
Lac. Duc quo tu vis. Ath. Ita profecto, & quidem quam celerrime.
Lys. Stragulas verſicolores, & laenas, & rallas,
Et aurea vaſa, quicquid eſt mihi,
Sine invidia volo
Omnibus praebere, ut ferant ſuis
Liberis, cum filia
Alicujus caniſtrum in ſacris geſtat.
Omnibus vobis edico
Ut accipiatis de meis
Opibus e domo *mea*:

Et

vſ. 105. ἴτε νῦν, χωρεῖτ' ὡς τάχιστα εἴσω· *Ite jam, procedite quam celerrime intro.* Alias ὡς τάχιστα, ut mox apud Com. & ἐσον τάχος, quod occurrit & apud noſtrum in Thesm. vſ. 734. Eurip. in Andromacha vſ. 1066. οὐχ ὅσον τάχος χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν; *Nonne quam celerrime ibit aliquis ad Pythicam aram?* & ὅσον τάχιστα. Eurip. in Rheso vſ. 672. ἀλλ' ὅσον τάχιστ' ἐχρῆν φεύγειν· *ſed quam celerrime oportet fugere.* Quandoque omittitur ὡς vel ὅσον· in eodem Rheso vſ. 986 χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχος ὁπλίζει· *Ite & ſocios armari quam celerrime curate.* Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 179. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος Χωρεῖτε· — *Extra, jubeo, has domos ſtatim ite* occurrit & alibi apud eundem.

vſ. 1196. Κανηφορῇ] Supra vſ. 647.

Καὶ μηδὲν οὕτως
Εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
Χ' ἅτ' ἔνδον ᾖ φορεῖν.
Ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ μή τις
Ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
Εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἐστι, βόσκει δ' οἰκέτας,
Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
Ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
Πυρίδια λεπτὰ μὲν,
Ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
Ἰδεῖν μάλα νεανίας.
Ὅς τις οὖν βούλεται
Τῶν πενήτων, ἴτω
Εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων, καὶ κωρύκους· ὡς
Λήψεται πυρούς. ὁ Μανῆς δ' αὐτοῖς ὁ 'μὸς ἐμβαλεῖ.
Πρός γε μέντοι τὴν θύραν
Προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,
Ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ, ΛΑΚΩΝ.

ΘΕΡ. Ἄνοιγε τὴν θύραν. οὐ παραχωρεῖν θέλεις;
Ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
Ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
Οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Ὑμῖν χαρίζεσθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
ΧΟΡ. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
ΘΕΡ. Οὐκ ἄπιτε; κωκύσετε τὰς τρίχας μακρά.
Οὐκ ἄπιθ'; ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
Καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι.
ΑΘ. Οὕτω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.
Ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
Ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

ΧΟΡ.

vſ. 1201. Τὰς ῥύπους] Sic habent Editt. Pariſ. & Genev. teste Kustero, & ita legerat Pollux, qui Lib. X. Sect. 59. hunc locum citat, laudatus eidem Kustero. At Editio Veneta Farrei τύπους, id eſt, *ſigna*, quod etiam uſurpatur in hac re. Eurip. Hippolyto vſ. 862. τύπους σφενδόνης χρυσηλάτου. Julianus Epiſt. 8. ὀλίγῳ σφραγῖδι μεγάλῳ χρησάμενος τύπῳ ἀπεμαξάμην. Scholiaſtes ad Veſpas vſ. 583. τῷ κογχυλίῳ τῷ ἐπικειμένῳ ταῖς σφραγῖσι τὸ μὴ ἀφανίζεσθαι τὸν τύπον αὐτῆς.

vſ. 1218. Ἄνοιγε] Hæc aliquis dicit ad ſervum Janitorem ingredi cupiens ad convivium: cum quo plures etiam adſunt.

vſ. 1219.

Et nihil tam
Bene obsignatum sit, quin ceram sigillarem revellatis,
Et quae intus condita sunt auferatis.
Sed qui omnia circumspexerit, nihil videbit, nisi quis
Vestrum acutius cernit, quam ego.
Si vero alicui cibus non est, & vernas tamen pascit,
Parvamque sobolem & numerosam,
Licet a me accipere
Fruges tenues:
At panis a choenice
Aspectu valde magnus est.
Quisquis vult
Pauperum, eat
In meam domum, saccos habens & peras; nam
Accipiet fruges: Manes autem servus meus eis indet.
Verum tamen, ad januam
Meam nequis accedat, praedico,
Sed caveat canem.

FAMULUS, CHORUS, ATHENIENSIS, LACO.

FAM. Aperi januam: nonne vis loco cedere?
Vos quid sedetis? num vultis ut ego lampade hac
Vos comburam? dura est haec provincia.
AL. Non faciam: sed si omnino id faciendum est,
Ut vobis gratificemur, durabimus.
CH. Et nos tecum una durabimus.
FAM. Nonne abitis? male erit vestris capillis & flebitis largiter.
Non abitis? ut Lacones ex aedibus
Quiete abeant a convivio saturi.
ATH. Nunquam tale convivium vidi ego,
Et faceti utique erant Lacones;
Nos autem in vino convivae sapientissimi.

CH.

vs. 1219. Ὑμεῖς τί κάθησθε] Servus, qui est Janitor, quosdam vocat, ut sibi sint adjutores in abigendis iis, qui intrare volunt.

vs. 1221. Οὐκ ἂν ποιήσαιμι] Haec illi dicunt, quos Janitor vocabat.

vs. 1227. Οὕτω] Atheniensis e convivio egrediens narrat, quales se ibi gesserint Lacedaemonii, & Athenienses.

vs. 1228 Χαρίεντες] Alexis apud Athenaeum p. 235. θαυμαστὸς χαρίεις τ' εἰμι, καὶ ποιῶ πολὺν γέλωτα, καὶ τὸν ἑστιῶντ' ἐπαινῶ· *Tum festivus sum, & plurimum excito risum, & laudo convivatorem.*

ΧΟΡ. Ὀρθῶς γ', ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
Ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
Μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν.
Νῦν μὲν γὰρ ὅτ' ἂν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
Νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ, τι ταράξομεν·
Ὥσθ' ὅ, τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν·
Ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν·
Ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
Νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὥστ' εἰ μέν γε τις
Ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
Ἐπῃνέσαμεν ἄν, καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
Ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
Ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ', ὦ μαστιγίαι;
ΘΕΡ. Νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
ΛΑΚ. Ὦ Πολυχαρείδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
Ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε, κἀείσω καλὸν
Ἐς τὼς Ἀσαναίως τε καὶ ἡμᾶς ἅμα.
ΑΘ. Λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν·
Ὡς ἥδομαί γ' ὁρῶν ὑμᾶς ὀρχουμένους.
ΛΑΚ. Ὅρμαον
Τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμοσύνα,
Τὰν τεὰν Μῶαν, ἅτις
Οἶδεν ἁμὲ, τώς τ' Ἀσαναίως·
Ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
Πρέκροον θείκελοι
Ποττὰ κᾶλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων·
Ἁμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
Ἆγεν, αἴπερ τὼς κάπρως

Θα-

vſ. 1232. Μεθύοντες] Quaſi conſilia ebriorum ſint meliora, ut Perſae putabant. Vide ad Equites vſ. 88. In Eccleſiazuſis tamen vſ. 139. conſilia ebriorum dicit eſſe παραπεπληγμένα.

vſ. 1239. Ἄδοι Τελαμῶνος] Intelligit Scolion, carmen conviviale de Ajace Telamonis F. cujus initium refert Scholiaſtes: extat autem apud Athenaeum p. 695. inter plura Scolia: Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σ' ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα· *Fili Telamonis bellicoſe, dicunt te ad Trojam fortiſſimum veniſſe Danaorum & Achillem.*

Ibid. Κλειταγόρας ᾄδειν δέον.] Clitagora fuit Poëtria; vide ad Veſpas vſ. 1238. Apparet autem pro Scoliis cantari ſolita in conviviis ejus Carmina: quorum materiam, veroſimile eſt, non fuiſſe de bello & viris bellicoſis.

vſ. 1240. Ἐπῃνέσαμεν ἄν] *Laudabamus*, inquit, *etſi quis abſurda caneret in noſtro convivio; tam pacifici eramus.* Eſt autem abſurdum in convivio, quod propter pacem modo initum erat inſtitutum, cantare carmina de bello, aut bellicoſis viris; quale eſt illud de *Telamonis* filio: & non potius carmen aliquod Clitagorae foeminae a bello abhorrentis. Unde in Pace vſ. 1270. cum puer inſtante jam convivio caneret de armatis juvenibus, alter eum objurgans dicit: παῦσαι ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον, εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

vſ. 1241. Ἀλλ' οὑτοιὶ] Hunc verſum & ſequentes duos *Servus*, ὁ Θεράπων, pronunciat in Editione Farrei. Recte quidem, quod ad priores duos attinet; loquitur enim ille Servus Janitor de iis, qui ingredi ad convivium volebant. Vide ſupra ad vſ. 1218. Sed tertium verſum illi debent pronunciare, qui ingredi volebant.

vſ. 1243. Νὴ Δία] Haec, ut dixi, ab iis debent pronunciari, qui intrare volebant & quos abegerat; dicunt enim, poſtquam vident convivas egredi, finito convivio, ſe jam nolle ingredi.

vſ. 1246. Ἐς τὼς Ἀσαναίως] Pro ἐς τοὺς Ἀθηναίους.

vſ. 1249.

Ch. Recte *dicis*, quia sobrii insanimus:
Quod si Athenienses me audient,
Ebrii semper obibimus legationes ubique;
Nunc enim si quando in Lacedaemonem venimus
Sobrii, statim circumspicimus ecquid turbare possimus;
Itaque quid dicant non audimus:
Quae vero non dicunt, haec suspicamur perperam;
Et nunciamus non eadem de iisdem rebus.
At nunc omnia placuerunt; atque siquis
Cantaret Telamonis, cum cantare debuisset carmen Clitagorae,
Tamen laudabamus & insuper pejerabamus.
Fam. Sed isti rursus huc veniunt
In eundem locum: nonne facessitis verberones?
Al. Ita profecto; *abibimus:* nam jam foras exeunt.
Lac. ô Polycharida, cape tibias,
Ut ego tripudiem & canam scite
In Athenienses & nos simul.
Ath. Cape quaeso tibias per Deos obsecro;
Nam delector cum vos video saltantes.
Lac. Excita *& mitte*
Ad hos adolescentes, ô Mnemosyna,
Tuam Musam, quae
Novit nos & Athenienses.
Nam isti quidem apud Artemisium
Grassabantur. diis similes,
Ad virtutem, & Medos vincebant.
Nos autem Leonidas
Ducebat, tanquam apros

Exa-

vs. 1249. Ὅρμαον] Pro ὅρμασον· & hoc pro ὅρμησον. Canit autem Dorice.

vs. 1250. Τὼς κυρσανίως] Pro τοὺς κυρσανίους· id est, ἐφήβους. Sed Scholiastes hic legerat τῷ κυρσανίῳ. qui totum locum sic exponit: ὅρμησον, ὦ Μνημοσύνη, τῷ ἐφήβῳ τὴν σὴν Μοῦσαν. ut per ephebum sive juvenem illum intelligatur Polycharidas tibicen. Alius tamen Scholiastes, ut videtur, legerat, ut est editum; dicit enim: λείπει δὲ ἡ εἰς, πρόθεσις· εἰς τοὺς κυρσανίους, id est: *Deficit autem praepositio* εἰς, *ut sit* εἰς τοὺς &c. de voce autem κυρσανίως Scholia: κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς νεωτέρους ἀνθρώπους παρ' αὐτοῖς. Vide supra vs. 982.

Ibid. Ὦ Μναμοσύνα] Ita MS. Vat. teste Kustero: alias ὦ Μναμόνα.

vs. 1251. Τὰν τεὰν Μῶαν] Pro τὴν τεὴν (i. e. τὴν σὴν) Μοῦσαν, ἥ τις.

vs. 1252. Ἀμὲ τώς τ' Ἀσαναίως] Pro ἡμᾶς τούς τ' Ἀθηναίους.

vs. 1253. Ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ] Pro ὅτε οἱ μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ

vs. 1254. Πρώκροον] Forte pro προέκρουον· ut & Bisetus putat. Forte προσκρούοντες ut προσκάπτεσθαι. Σιείκελοι autem pro Θεοείκελοι.

vs. 1255. Ποτὰ] Pro πρὸς τά. Τὼς Μήδως autem pro τοὺς Μήδους.

vs. 1256. Ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας] Pro ἡμᾶς δ' αὖ Λεωνίδας. Ceterum Leonidas, rex Lacedaemoniorum, sub adventum Xerxis occupaverat angustias Thermopylarum, ut aditu Graeciae prohiberet Persas. Vide Herodotum in Polymnia.

vs. 1257. Ἆγεν] Forte ἄγεν pro ἦγεν, pro quo usitatum ἤγαγεν.

Ibid. Αἶπερ] Editio Farrei αἴπερ· eadem tamen supra vs. 1002. ubi haec particula Dorica occurrit, habet αἴπερ, uti & infra vs. 1314. Vide ibi Notam. τὼς κάπρως autem pro τοὺς κάπρους.

Θαγόντας οἰῶ τὼς ὀδόντας· πολὺς
Δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσδ',
Πολὺς δ' ἅμα
Καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο.
Ἦν γὰρ τἄνδρες οὐκ ἐλάσσως
Τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
Ἀγροτέρ' Ἄρτεμι, σηροκτόνε,
Μόλε δεῦρο, παρσένε σιὰ,
Ποττὰς σπονδὰς, ὡς
Συνέχῃς πολὺν ἀμὲ χρόνον·
Νῦν δ' αὖ
Φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη
Ταῖσιν συνθήκαις·
Καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
Παυσαίμεθ'. ὦ
Δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
Κυναγὲ παρσένε.
ΛΥΣ. Ἄγε νυν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
Ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τάς δέ τε
Ὑμεῖς. ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
Στήτω παρ' ἄνδρα· κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Ὀρχησάμενοι θεοῖσιν, εὐλαβώμεθα
Τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.
Πρόσαγε χορόν· ἔπαγε Χάριτας·
Ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
Ἐπὶ δὲ Δίδυμον ἄγε χορὸν ἰήιον
Εὔφρον'· ἐπὶ δὲ Νύσιον,
Ὃς μετὰ Μαινάσι βάκχιος ὄμμασι
Δαίεται·
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον,
Ἐπί τε πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν.

Εἶτα

vs. 1258. Θαγόντας, οἰῶ, τὼς ὀδόντας] Θαγόντας aor. 2. a θήγω. potest etiam legi θάγοντας in praesenti, pro θήγοντας. Ceterum Comicus videtur imitatus locum Euripidis in Phoenissis vs. 1390. Κάπρω δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ξυνῆψαν, ἀφρῷ δὲ διαβρέχει γενειάδας· *Sicut apri acuentes saevam os (i. e. dentes) commiserunt pugnam, spuma madent barbae.* Huc pertinet illud in Ranis vs. 823. θήγοντος ὀδόντα ἀντιτέχνου. Virgilius III. Georg. — dentesque Sabellicus exacuit sus. οἰῶ autem est φησὶ sed hoc loco abundat, ut aliquoties in antecedentibus.

vs. 1259. Ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς] Vide locum modo ex Euripide adductum. Pro γένυας autem Editio Farrei γένας.

Ibid. Ἤνσδε] Pro ἤνθει, ab ἀνθέω.

vs. 1262. Ἦν] „ Pro ἦσαν. Sic apud Sophoclem in „ Trachiniis vs. 527. aut (2). ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες. „ ubi Scholiast. ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Ex Notis Kusteri.

Ibid. Ἦν γὰρ τ' ἄνδρες οὐκ ἐλάσσως] Pro ἦσαν γὰρ θ' οἱ ἄνδρες οὐκ ἐλάσσους.

vs. 1263. Τᾶς ψάμμας τοὶ] Pro τῆς ψάμμου (sive τῆς ψάμμου) οἱ ——

vs. 1264. Ἀγροτέρ' Ἄρτεμι] In Thesmoph. vs. 120. Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

Ibid. Ἄρτεμι σηροκτόνε] Pro θηροκτόνε. Euripides in Iphigenia Aulidea vs. 1570. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμι παῖ Διός.

vs. 1265.

Exacuentes dentem: plurima
Autem circa ora ſpuma effloreſcebat:
Plurimaque ſimul
Per crura ſpuma fluebat.
Erant enim viri non pauciores
Quam arena, ipſi Perſae.
Sylvarum potens Diana, venatrix,
Huc ades, virgo Diva,
Ad foedus noſtrum, ut
Concordiam noſtram diu tuearis:
Utque jam deinceps
Amicitia ſit facilis,
Inito foedere:
Et aſtutiam vulpinam
Miſſam faciamus: ô
Huc ades, ô
Venatrix virgo.
Lys. Agite nunc, rebus bene geſtis ceteris,
Abducite iſtas, ô Lacones: has autem
Nos *abducemus*: vir apud foeminam, & foemina
Stet apud virum: & deinde ob felicem rerum ſucceſſum
Choreis in Deorum honorem peractis, caveamus
Deinceps rurſus peccare.
Adduc chorum: adduc etiam Gratias:
Praeterea Dianam invoca:
Invoca etiam Geminum (Dianae) Chori ducem Paeanem
Benignum: invoca Nyſeum,
Cui cum Maenadibus oculi
Sunt ardentes, (*flagrantes*)
Jovemque igni coruſcum:
Invoca & Conjugem ejus beatam divam:

Et

vſ. 1265. Πάρσινε σιὰ] Pro παρθένε θεά.
vſ. 1266. Ποτὶ τὰς] Pro πρὸς τάς.
vſ. 1267. Ἁμὲ] Pro ἡμᾶς.
vſ. 1269. Αἰὲς] Pro αἰεὶ i. e. ἀεί.
vſ. 1271. Τᾶν αἱμυλᾶν] Pro τῶν αἱμυλῶν· ab αἱμύλη, ſive τῶν αἱμύλων ab αἱμύλος.
vſ. 1278. Ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς ὀρχησαμένους] Euripides in Alceſtide vſ. 1155. Χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖσι συμφοραῖσιν ἱστάναι· *Choreas ob felicem rerum eventum inſtituere.*
vſ. 1283. Διδυμαῖον ἄγε χορὸν] Scribendum ἀγέχορον, ſi per Διδυμαῖον intelligitur Apollo; qui ita dici poteſt, vel quia uno partu eſt editus cum Diana, ut recte Biſetus: vel quia in Didymis, loco quodam Mileti, eſt Oraculum Apollinis, unde etiam Διδυμαῖος dicitur; Scholia: ἀπὸ Διδύμων τῆς Μιλήτου τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται. Poteſt autem & ἄγε χορὸν ſcribi, & ſic verti: *Adduc & geminum chorum.* Scholia: ὅτι δύο εἰσὶ χοροί, ὁ τῶν Λακώνων, καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων. *Aut* (Διδυμαῖον dicit Comicus) *quia duo ſunt Chori, alter Laconum, alter Athenienſium.* Sed prior expoſitio magis placet.
Ibid. Ἰήϊον] Eſt Epitheton Apollinis; in Veſpis vſ. 870. Ἰήϊε Παιάν. Ceterum Editio Farrei pro ἰήϊον habet εὐμενῆ quod non placet.
vſ. 1284. Νύσιον] Bacchi Epitheton a loco.

Εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
Χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
Ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων.
Αἴρεσθ' ἄνω ἰαὶ,
Ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαί.
Εὐοῖ, εὐοῖ. εὐαὶ, εὐαί.
Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
Ἐπὶ νέα νέαν.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

Ταΰγετον αὖτ' ἐρατὸν ἐκλιποῖσα Μῶα,
Μόλε Λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν
Κλέωα τὸν Ἀμύκλαις Ἀπόλλω σιὸν,
Καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ' ἀγασὼς,
Τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
Εἶα μάλα ἔμβη, εἶα,
Ὦ εἶα κοῦφα πάλλων.
Ὦ Σπάρταν ὑμνίωμες,
Τᾶ σιῶν χοροὶ μέλοντι,
Καὶ ποδῶν κτύπος·
Αἵ τε πῶλοι ταὶ κόραι
Πὰρ τὸν Εὐρώταν
Ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
Ἀγκονίωσαι
Ταὶ δὲ κόμαι σείοντ' αἶπερ Βακχᾶν
Θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.

Ἀγῆ

vs. 1291. Ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος] In Avibus vs. 1321. τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας.

vs. 1293. Ἀλαλαὶ ἰὴ Παιήων] Ita & in Avibus vs. 1761.

vs. 1298. Ἐπὶ νία] Verti quasi esset ἐπὶ νίῃ. Scholiastes tamen ἐπὶ νία in accusativo pl. neutrius generis videtur legisse, qui exponit: ἐπὶ καινὰ πράγματα νίαν μοῦσαν, id est, *Ad res novas novam musam*; sed hoc non satis placet.

vs. 1299. Ἐρατὸν ἐκλιποῖσα Μῶα] Pro ἐρατεινὸν ἐκλιποῦσα Μοῦσα. Vox ἐρατὸς & apud alios occurrit.

vs. 1300. Πρεπτὸν] Formatum a πρέπω· ἁμὶν autem pro ἡμῖν.

vs. 1301. Κλέωα] Pro κλείουσα, a κλέος. σιὸν autem pro θεόν.

vs. 1302. Χαλκίοικον] Ita dicta fuit Minerva apud Spartanos, vel quod aereum ei esset ibi templum, vel quod a Chal-

Et deinde ceteros Deos, quibus
Testibus utemur non obliviosis
Circa dulcem pacem,
Quam fecit diva Cypris.
Alalae Io Paean,
Tollite vos sublimes; Io!
Tanquam victoria potiti, Io!
Euoe, Euoe. Euae, Euae.
Lacon tu jam profer cantilenam
Novam post novam.

Chorus Laconum.

Taygetum dilectum relinquens Musa
Veni Lacaena, venerandum nobis
Celebrans illum in Amyclis Apollinem Divum:
Et Chalcioecam Minervam:
Tyndaridasque fortes,
Qui propter Eurotam ludunt.
Eja perge magis eja,
ô Eja, leviter (*molliter*) saltans.
ô! Spartam celebremus,
Cui Deorum chori curae sunt,
Et pedum strepitus:
Tanquam pulli equini puellae
Propter Eurotam
Subsultant crebro, pedibus
Arenam spargentes;
Comae autem earum quassantur quasi Baccharum *comae*,
Thyrsos ferentium & ludentium.

Praeit

a Chalcidensibus conditum. Vide Suidam in Χαλκίοικος. Ἀσάναν autem pro Ἀθάναν.

vs. 1303. Τινδαρίδας τἀγασώς] Pro Τυνδαρίδας τε ἀγαθούς. Sunt autem Castor & Pollux.

vs 1304. Ψιάδδοντι] Pro ψιάζουσι, a ψιά, quod est χαρά, teste Suida. ψιάσθαι etiam est *ludere*.

vs. 1308. Τᾷ σιῶν χορῷ μέλοντι] Pro τῇ (quod pro ᾗ) θεῶν χοροὶ μέλουσι.

vs 1311. Πάρ] Pro παρά.

vs. 1312. Ἀμπάλλοντι] Pro ἀναπάλλουσι. Vide ad Ranas vs. 1400.

vs. 1313. Ἀγκονίωαι] Id est, ἐγκονοῦσαι.

vs. 1314. Αἶπερ] Pro ἅπερ. Vide vs. 1257. Βακχᾶν pro Βακχῶν.

vs 1315. Θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν] Pro θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν, ut ipse ait Scholiastes.

Ἁγῆται δ' ἁ Λήδας παῖς
Ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
Ἀλλά γε κόμαν
Παραμπυκίδδετε·
Χειρὶ ποδοῖν τε πάδδη, πάδδη,
Αἴ τις ἔλαφος·
Κρότον δ' ἅμα ποίη
Χορωφελέταν·
Καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν,
Χαλκίοικον ὕμνη,
Τὰν παμμάχον.

vf. 1316. Ἀγῆται] Pro ἡγεῖται. Editio Farrei hic habet ἀγῆται. quod magis est Doricum, ut patet ex Ἀγησίλαος.

Ibid. Ἁ Λήδας παῖς) Helena est. Sed mallem ἁ Λατοῦς παῖς, *Latonae filia*, ut intelligatur Diana.

vf. 1319. Παραμπυκίδδετε] Pro παραμπυκίζετε, ab ἄμπυξ.

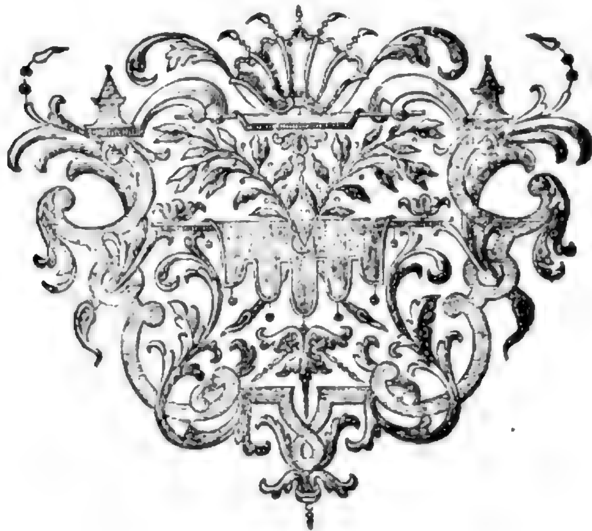

Praeit autem Ledae filia
Casta dux chori pulchra.
Sed comas redimiculis
Innectite.
Manu pedibusque lude, lude,
Ut aliqua cerva:
Plausum simul fac
Choro utilem:
Et Deam ipsam fortissimam
Chalcioecam celebra,
Bellatricem.

[illegible] redimiculum.
vs. 1320. [illegible]] Ita MS. Vat. teste Kustero. Vide vs. 1315. alias [illegible].
vs. 1321. [illegible]] Pro [illegible], id est, [illegible].

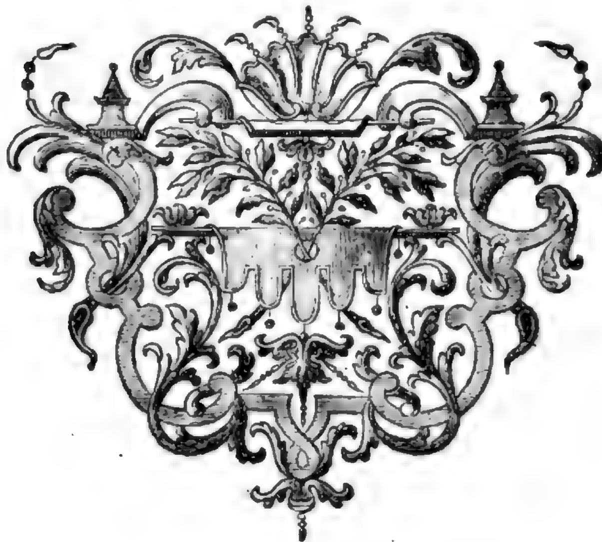

C. A. DUKERI
NOTAE
IN
ARISTOPHANIS
PLUTUM, NUBES, RANAS, ET EQUITES.

C. A. DUKERI
NOTAE
IN
ARISTOPHANIS
PLUTUM, NUBES, RANAS, ET EQUITES.

NOTAE IN PLUTUM.

vs. 17. Ἀποκρινομένου] Puto haec referenda ad τυφλῷ, quod est in vs. 13. neque enim video, cur hoc ductus orationis non patiatur; maxime cum e seqq. pateat, Plutum non respondere voluisse. utique durius videtur genitivum absolutum statuere, quod placet Girardo.

vs. 21. Στέφανον ἔχοντά με] Huc respicit, opinor, Schol. Sophoclis ad Oedip. Tyr. vs. 82. ubi Creonem coronatum lauro ab oraculo Apollinis redire ait Poëta: οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰσίῳ παραγινόμενοι ἐκ Δελφῶν ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν, ὡς καὶ Ἀριστοφ. ἐν Πλούτῳ φησί.

vs. 30. Ἱερόσυλοι ῥήτορες] Distinctionem interponendam videtur censere Brodaeus 1. Misc. 7. obscure enim loquitur, ut non satis constet, quae sit ejus sententia. de pravitate rhetorum autem idem ibid. & Thom. Mag. in ῥήτωρ. ubi & hunc locum laudat.

vs. 38. Ὡς τὸν βίον τοῦτ' αὐτὸ κ. τ. λ.] Heins. in notis ad Scholiastas Hesiodi p. 94. putat, Aristophanem versibus praecedentibus respexisse ad ea, quae scribit Hesiodus ἔργ. vs. 68.

vs. 39. Ἔλακεν] Schol. Προσδιατρίβων Εὐριπίδῃ. Is Orest. vs. 162. de Apolline dicit ἄδικος ἄδικα ἔλακεν. ubi notat Scholiastes, esse verbum tragicum, quo & Aristophanes usus sit. Nempe Euripides & forte alii Tragici (nam Eustath. τραγικοὶ, dicit) λακεῖν, ἁπλῶς dixerunt pro φωνεῖν ἢ λαλεῖν, cum tamen ea vox id non proprie significet, sed omnem sonitum rei inanimatae notet. Unde & Aristophanes, cum ἔλακε de responso Phoebi dicit, eos ridere existimatur. v. Eustath. in Il. N. p. 950. 11. Add. Schol. Euripid. l. l. est autem ἔλακε, vel a ληκέω, vel a λακέω. apud Hesych. est λακεῖν, λακῆσαι, λακοῦσι, λάκε, λακεῖν. De sertis autem, quibus coronabatur & tripus Apollinis & Pythia v. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apollin. vs. 1. & in Delum vs. 88. p. 388.

vs. 46. Ὦ σκαιότατε] *Stolidissime*. vid. Eustath. ad Od. Γ. p. 1468. 62.

vs. 63. Τὸν ὄρνιν] Schol. ἀπὸ μεταφορᾶς. Eustath. in Il. 24. p. 1336. 44. πᾶν σύμβολον μέλλοντος ὄρνις ἐκαλεῖτο, ἀπὸ μέρους. idque convenientius videtur, quam ἀπὸ μεταφορᾶς, quod habet Schol Add. de hac significatione vocis Th. Mag. & Suid. ὄρνις. e quo corrigendus videtur Schol. quod enim apud hunc est ἐκφοβητικὸν, ibi legitur ἀφεκτικὸν, id est, *quod ab incepto aliquem deterret.* Quae sequuntur ὄρνις, ἐπιφώνησις, κλαγμὸς, ita intelligenda videntur, ut dicat ὄρνιν dici etiam ἐπιφώνησιν & κλαγμὸν. nam apud Suidam est, ὄρνις. ἐπιφώνησις. κλαγμός. quae Interpr. non vertit.

vs. 69. Ἀναβάς] Notat Suid. hoc fere dici de inanimatis, sed Aristoph. etiam dixisse de animatis. Eustath. autem in Il. 22. p. 1260. 49. Atticos ἀναθεῖναι dicere pro ἐπιθεῖναι, laudato hoc loco.

vs. 111. Οἰμώξει μακρά.] In aliis edd. οἰμώξεις, quod rectius videtur. nam ut sit futur. medium, cujus secundam personam Attici per ει efferunt, non videtur convenire huic verbo.

vs. 159. Μοχθηρίαν] Suidas, μοχθηρία, ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία, ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης· Ὀνόματι &c. Kuster. notat Suidam male interpretari hanc vocem: non enim hic significare ava-

ritiam, vel *pecuniae cupiditatem*, sed potius *turpitudinem*, seu *obscoenam libidinem*: idque ex ipso Comico patere dicit. Mihi consideranti seriem eorum, quae Poëta dicit, secus videtur. nam cum dixisset, omnes omnia facere pecuniae gratia, Carion se vel exigui argenti causa servum esse subjicit: quem excipiens Chremylus ait, meretrices Corinthias dici pauperes amatores ne audire quidem, divitibus mox copiam sui facere. Tum Carion, immo & pueri hoc, inquit, faciunt, nec amatorum sed pecuniae gratia; quod cum de meritoriis, non de his, qui frugi essent, verum esse respondisset Chremylus; eos enim vel equum, vel canes venaticos, non argentum petere; reponit ei Carion, hoc ideo ab iis fieri, quod eos pudeat argentum petere, sed tamen alias res petendo, eos nomine earum rerum velare τὴν μοχθηρίαν. ex his satis apparet, non tam accipiendam hanc vocem de libidine, quam de avaritia & pecuniae cupiditate. hoc enim ait comicus, cupidi sane sunt pecuniae & amant suos amatores τἀργυρίου χάριν, ut vs. 154. sed avaritiam suam ita tegi putant & latere, si non pecuniam, sed aliam quampiam rem petant, perinde atque eam sine avaritiae nota honestius & petere & accipere possint, quam pecuniam. itaque nihil est causae, cur Suidas hanc vocem male interpretatus dici debeat. Si quid ab eo erratum est, id forte in eo est, quod mutatione casus nominum sententiam Scholiastae pervertisse, vel certe non satis perspexisse videri potest. nam cum Schol. ita notet, μοχθηρίαν, τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν. ἢ τὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου, non subaudiendum est, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου, sed τὴν μοχθηρίαν, id est, *improbitatem petitionis*, vel *improbam petitionem*. Suidas cum μοχθηρία nominativo casu ponit, & subjicit ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου, non videtur attendisse, deesse apud Schol. vocem μοχθηρία. Itaque quod Schol. dicit per μοχθηρίαν hic posse intelligi τὴν μοχθηρίαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου, Suidas dicit μοχθηρίαν posse esse non τὴν μοχθηρίαν τῆς αἰτήσεως, sed αἴτησιν. H. Steph. in Lex. μοχθηρίαν h. l. censet debere verti, *improbam cupiditatem*.

vs. 160. Σοφίσματα] Schol. σοφίσματα τὰ διὰ λόγων μαθήματα. Sed videtur potius intelligere imposturas, dolos, de quibus mox, nempe τὸ λωποδυτεῖν, τοιχωρυχεῖν. opponit τέχνας σοφίσμασι.

vs. 173. Τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ] Vid. Harpocrat. & Suidam, qui & in ξενικὸς quaedam habet ex Schol.

vs. 174. Κλαύσεται] Graev. ad Hesiod. Ἔργ. vs. 184. vertit, *plorare solet*. vid. ibi plura exempla. de Pamphilo autem aliter sentit Palmer. sed Scholiastae sententiam firmat Suidas.

vs. 175. Βελονοπώλης] Hoc vertunt omnes tanquam nomen proprium viri: sed puto notissimum quendam fuisse acuum venditorem, qui hac sola designatione, etiam non dicto nomine, ab omnibus esset cognitus. est enim revera nomen commune. vid. Thom. Mag. in βελόνη. Polluc. l. 7. n. 197. Suidas: Βελονοπώλης, πωλέων τὰς βελόνας &c.

vs. 176. Ἀγύρριος] Sic & Suidas hunc vocat in πέρδεσθαι. Sed in lit. A Ἀγύρριον, ubi & alios memorat, quibus Ἀγύρριος nomen fuit, unde Portus non sine causa suspicatur hic quoque legendum Ἀγύρριος, quod mihi quoque metri causa magis placet, & Valesio ad Harpocrationem v. Ἀγύρριος visum animadverto ob eandem causam. Non sunt autem, opinor, cum eo, de quo h. l. Aristoph. confundendi alii eodem nomine, quos memorant Harpocration loco dicto & v. Θεωρικά, & Suidas: quanquam Ulpianus ad Demosthenem Ἀγύρριον illum demagogum, de quo Harpocration loco dicto, Demosthenes & alii, cum velit esse, quem hic ridet Poëta. quod si ita esset, videtur etiam Scholiastes id notaturus fuisse. Ἀγύρριον ducem quemdam Atheniensium fuisse e Xenoph. notat Palmerius.

Ibid. Πέρδεται] Portus ad Suidam v. Ἀγύρριος, hoc ita accipit, quod homo ille pecuniae comparandae causa publice impudenter pedere solitus fuisset, quod contra mentem Aristoph. videtur esse: is enim docere vult, Agyrrhium, quod dives esset, adeo mollem atque impudentem fuisse, ut sine ulla verecundia aliorum hominum etiam in publico crepitus ventris emitteret, ut Schol.

vs. 177. Φιλέψιος] Suidas scribit, notari eum ab antiquae comoediae Poëtis, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῆς δημηγορίας μύθους λέγειν, & ab iisdem perstringi εἰς πτωχείαν, quae non conveniunt cum iis, quae notat Schol. Kuster. putat Suidam ea descripsisse ex alio veteri Schol. de Etymologia nominis hujus vid. Eustath. ad Od. P. p. 1831. 4. qui scribit ἑψιάζω esse, λόγῳ παίζειν, ἑψιᾶται, γελᾷ, παίζει, διαλέγεται &c.

vs. 178. Ἡ ξυμμαχία] Palmer. hoc accipit de Chabria, qui sine jussu populi praemiorum magnitudine inductus Nectanebum R. Aegypti adjutum profectus, regnum ei constituerit, ut C. Nepos in Chabria cap. 2. Diodorus cum Regem, qui a Chabria adjutus est, Tacho vocat, Nectanebi patrem, a quo Nectanebus deinde defecerit; sed de re ipsa non satis convenit inter auctores. vid. not. ad Nep. Quidquid autem sit, apparet ex ratione temporis, Aristophanem de hac profectione Chabriae in Aegyptum loqui non posse, cum constet Plutum actam A. 4. Olymp. 97. Archonte Antipatro, ut Schol. ad vs. 173. & Auctor Argumenti, monuerunt: bellum autem illud Tachus R. Aegyptiorum contra Persas, in quo is Agesilaum copiis terrestribus, Chabriam classi praefecit, inciderit in A. 3. Olymp. 104. Artaxerxis Mnemonis ultimum. adeoque totis 28. annis

annis post hanc fabulam actam. vid. Diodor. Sic. l. 15. p. 506. Idem eod. libro p. 471. Acorin R. Aegyptiorum narrat, bellum adversus Artaxerxem parantem, Chabriam arcessivisse, qui copiis ipsius praeesset. sed hoc quoque post hanc fabulam actam incidit: refertur enim a Diodoro ad annum Artaxerxis Mnemonis 28. 4. Olymp. 100. adeoque duodecimo anno post Plutum actam. Scholiastes nulla habita ratione temporis omnia miscet. Amasis enim, cum quo societatem habuisse Athenienses refert, vixit tempore Cyri, & inter initia Cambysis mortuus est. ejus filius fuit Psammenitus, qui ab Cambyse captus & postea interfectus est, quem Scholiast. Psammitichum videtur appellare: nisi quod de Psammiticho ait, in alium quendam Aegypti Regem, qui tempore Artaxerxis Mnemonis vixit, id intelligendum est: nam quae de eo Diodorus narrat lib. 14. p. 415. ad annum 1. Olymp. 95. non abhorrent ab ingenio ejus, quem hic describit Schol. quanquam de ejus cum Atheniensibus societate nihil me apud Diodor. legisse sciam.

vs. 196. Ἀνύσῃ] *Si ea lucratus fuerit.* ita enim saepe hoc verbum accipitur. v. Heins. ad Theocr. c. 23. ad Id. 18. 17. & Casaub. c. 7. ad Id. 5. 144.

vs. 197. Ἤ φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον] Versus manifesto repugnat legi carminis: habet enim septem pedes. forte, ἤ φησ' οὐ βιωτὸν, ut εἶναι fuerit ad marginem scriptum a quopiam, qui voluerit notari, id desiderari. Posset etiam sic constitui, ἢ οὐ βιωτὸν εἶναι αὐτῷ τὸν βίον.

vs. 204. Τιχωρύχος τις δύναιτ'. οὐδεὶς γάρ ποτε] Videtur leg. δύναιτ': ne quarto loco sit spondaeus.

vs. 244. Θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου] Vid. Suid. ἀκαρής. Poll. l. 2. c. 3. n. 33. apud Suidam minus recte vertitur, *ejectus sum*, pro *ejici soleo.* ita enim utuntur Graeci aoristis: vid. Graev. ad Hesiod. ἔργ. vs. 183. sic paulo ante οἴδεν κατώρυξέ με. *solet defodere.*

vs. 265. Ἔχων ἀφῖκ'] Abundat ἔχων, ut παίζεις ἔχων apud Lucian. Interpres hoc ita accepit, ἀφῖκ' ἄγων ἔχων πρεσβ. *venit adducens senem*, id est, *secum habens*, quod melius est, quam ut pleonasmus statuatur. si pro ἔχων esset ἄγων, pleniora omnia forent. ut vs. 284.

vs. 268. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; φράσον μοι] Versus manifeste vitiosus: deest enim unus pes. sed interponendum πάλιν inter φῄς & φράσον, e Suida in v. σορός.

vs. 279. Κύβαλος] Explicat hanc vocem Bochart. Geogr. Sacr. part. 2. lib. 1. c. 18. de significatione ejus vid. Suid. Hesych. Harpocrat.

vs. 325. Ὅτι μ' ἀσθμαίνοντες ἥκετε, κἀ συντεταγμένως, κοὐ κατεβλακευμένως] Schol. κατασκευασμένως, μετὰ τάξεως, &c. Bentl. ad Callim. fragm. 233. Scholiasten ait falsam lectionem agnovisse pro vera, συντεταγμένως pro συντεταμένως, ne versus legi metri repugnet. sensit, opinor, de quarta sede, in qua est dactylus, si συντεταγμένως retineatur. hanc emendationem dissimulato Bentleji nomine suam fecit Kusterus ad Suidam v. συντεταγμένως. Assentiendum videtur Bentlejo: neque enim de armatura ulla verbum facit aut sentit Poëta, sed de celeri & non gravato adventu. Hesych. συντεταμένως, συγκεκομμένως, συντόμως ἐρχόμενοι. Pollux l. 3. c. 24. n. 120. quo loco agit περὶ φιλοπόνου, καὶ ἀοκνοῦ, ad priorem significatum refert inter alia, σύντονος, συντεταμένος, ἐντεῖναι, συντεῖναι, ἐπιτεταμένως, ἐντεταμένως, ἐντόνως; & inter contraria βλάξ, βλακικός, βλακεία, βλακεύειν, βλακωδῶς, ut h. l. Arist. τῷ συντεταμένως opponit τὸ κατεβλακευμένως. Idem Pollux l. 1. c. 10. n. 155. inter promta ad bellum recenset συντεταγμένος, συντεταγμένως. sed ea videntur ab hoc loco aliena esse.

vs. 329. Τριώβολον μὲν ἕνεκα] Suidas v. ἀτίας eodem modo haec refert. in τριώβολον autem pro οὕνεκα, ἕνεκα, & pro κελεσσίω, ἐκκλησίᾳ, parum recte, opinor. apud eundem etiam pro ἀτίας, leg. videtur ἀστὰ, quod etiam Bisetus notat, & Meurs. Glossar. v. ἀστάριος.

vs. 331. Παρείην] *Sinerem, concederem.* est Aor. 2. opt. verbi παρίημι. non bene autem videntur convenire numero ὠστιζόμεσθα & παρείην; quanquam ita hoc defendi potest, quod chorus recte & singulari numero tanquam de se uno, & plurali, ut de multis, loqui possit. Si tamen παρεῖμεν quis legere mallet, quod frequens est pro παρείημεν, nihil esset difficultatis.

vs. 356. Εἰ τι κεκλοφὼς ἢ Δία &c.] Εἰ saepe notat ὅτι & ὅτε, sed hoc non solet ita poni in principio orationis, sed praecedente aliquo verbo, vel parte sententiae. forte pro εἴ τι leg. est ἔτι, ut referatur ad seqq. ἔτι ἀργύριον, ἢ χρυσίον, quod autem Interpres vertit, *si tu furatus es*, id intelligi non potest.

vs. 462. Τί δ' ἂν γ' ὑμᾶς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; X. ὅ, τι] Claudicat aperte versus. videtur leg. γε ὑμεῖς, vel τὸ ὑμεῖς. nam prima in ὑμεῖς longa est, vid. supra vs. 419. Homer. Il. 1. 18. 260. Il. 2. 74.

vs. 482. Τὸ γὰρ αὐτὸ γ', ἂν ἐνίκηθε, καὶ σφῷν δεῖ παθεῖν] Schol. legit αὐτὸ ἴσον ἄν. quod non improbandum videtur. vel γ' ἴσον, quod in aliis esse notavit Scal.

vs. 499. Οὕτως ἔχω. ἐγὼ σοι τοῦτο μαρτυς· μηδὲν ταύτης γ' ἀπορεῖτε] Ita est interpungendum. non constat autem versus. nam ante τοῦτο duo absolvi debent pedes ex lege hujus carminis. forte ἰδοὺ (quod in aliis esse notat Girardus) ἂν ἐγὼ τούτῳ vel ὅτις. ἐγώ σοι τοῦτο. prius magis mihi probatur: nam repetitio τοῦ ἄν, non incongruens est, etsi parum refert, utrum praeferas.

vs. 502. Πολλοὶ ὄντες πονηροὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ συλλεξάμενοι] Sermo magis respicit sententiam

quam

quam verba: neque enim αὐτὰ habet, quo referatur: sed infertur, quia praecessit πλουτεῖν, quod idem est ac si dixisset χρήματα συλλέγειν.

vs. 505. Ὁδὸν εἶναί φημ', ἣν παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ Πλοῦτος, Ὁδόν, ἥν τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' ἂν μείζω πορίσειεν.] Haec satis sunt intricata & obscura. Scholiastae quoque confuse multa garriunt. Ordo hic est, ὁδὸν φημὶ εἶναι ἐλθ, ἣν παύσει ταῦτα, ἢν βλέψῃ ὁ πλοῦτος, ἥντινά τις ἰὼν κ. τ. λ. quem etiam unus e Scholiastis attigit. *Dico unam esse viam, qua haec in melius reducantur, qua finis huic rei fiat, si Plutus visum receperit, vel si Pluto visus reddatur: quam viam si quis ingressus fuerit &c.* Interpres secutus unum e Schol. verba ἥν τιν' ἰὼν refert ad Plutum, *quam viam si ille eat.* in quo errasse mihi videtur. ait enim Chremylus unam esse viam, id est, rationem finem faciendi his rebus, si Plutus visum recipiat. Jam vero Plutus ipse eam rationem inire non volebat, nec poterat, sed senes qui cum Penia ea de re litigant. In ἰὼν autem subaudiendum τις docent etiam Scholia meliora. Scholiastes autem ille, qui ait κακόμετρον hunc versum esse, videtur ex eorum numero esse, quos perstringit Schol. alius in fine notae.

vs. 518. Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Π. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας] Leg. μοχθήσουσι.

vs. 529. Στακτοῖς] Schol. τοῖς ὑγροῖς καὶ χριστίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Suid. τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις. Hoc satis commodum habet sensum. non dubitem tamen praeferre lectionem Schol. nam & inter ξηρὰ sunt δόκιμα. eod. versu μύροισιν legendum est e Suida, metri causa.

vs. 530. Οὐδ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.] Schol. Βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φορῦσιν οἱ νυμφίοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον, οἶμαι, τῆς βαφῆς. Suid. v. βαπτὰς habet τῆς φθορᾶς, pro βαφῆς. Kuster. ad Suidam scribit rectius legi apud Scholiasten Comici, eumque se in versione sequi. vertit autem, *ut tincturae essent indicium.* Ego autem in his verbis nullam plane invenio commodam sententiam: *sponsi gestabant versicolores vestes, ut tincturae essent indicium.* Nec plus sani sensus videtur in illo Suidae φθορᾶς. Suspicabar sententiam esse Schol. ideo versicoloribus vestibus uti sponsos, ut indicaretur duorum conjunctio, & quasi commistio, quemadmodum in versicoloribus vestibus plures junguntur & miscentur colores: sed hoc difficile est affirmare. Ad defendendam autem lectionem Suidae videtur dici posse, φθορὰν ibi esse sponsi & sponsae conjunctionem, seu μίξιν, quemadmodum permistiones colorum a pictoribus φθοραὶ vocantur. Verum dum nihil melius succurrit, malim e corrupto Suidae φθορᾶς, apud utrumque legere χαρᾶς, *gaudii*: nam ποικίλας ἐσθῆτας gaudii fuisse signum, apparet ex eo, quod etiam viri iis utebantur ἐν ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι. vid. Salmas. ad Vopisci Aurelian. c. 46. p. 560. Ferrar. de R. V. l. 3. c. 22. Ceterum βαπτὰ ἱμάτια sunt ποικίλα, *vestes versicolores*, a βάπτειν, quod saepe idem est, quod ποικίλλειν. vid. Salmas. ad Vopisci Carin. c. 20. p. 852. Vopisci Aurelian. c. 46. p. 560. Trebell. Poll. xxx. Tyr. c. 30. p. 328. ubi & h. l. laudat. Versicolores autem vestes cum non liceret Athenis gestare, nisi meretricibus, tamen ἐν ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι etiam viris concessas fuisse, patet ex iis, quae leguntur apud eundem ad Aurelian. p. 560.

vs. 536. Κολοσυρτὸν] Interpr. *voces gemebundas.* Sane κολοσυρτὸς strepitum notat, ut apparet e Schol. Suida, Hesychio. sed non video quomodo is possit tribui pustulis. malo κολοσυρτὸν referre ad omnia praecedentia, & exponere *turbam, multitudinem*, ex Hesychio, qui inter alias ejus significationes habet ὄχλος, συρφετός.

vs. 544. Μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης, φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων.] Versus aperte vitiosus. nam duae priores in μαλάχη, utique breves sunt. Hesiod. οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. forte leg. est φυλλεῖ' ἰσχνῶν, cujus emendationis fundus est ipse Comicus Acharn. vs. 468. ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός: tum quae ibi notata sunt a Scholiaste: etsi enim is laudans hunc locum φυλλ' legit, tamen satis aperte demonstrat hoc loco ita legendum esse, ut illic. add. Thes. Steph.

vs. 545. Ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου κεφαλὴν] Apud Poll. l. 10. c. 11. n. 48. θράνου legitur, non θράνους. & recte. est enim θρᾶνος mascul. ut apparet e Polluce οἱ θρᾶνοι, & e Schol. Comici ad Nubes, ubi θράνους dicit. novissimus Editor Pollucis bene censet emendandum e Polluce Aristophanis locum, sed hoc jam ante eum observaverat H. Steph. Thes. & in L. Constantini ita quoque hic locus laudatur. apud Suidam tamen vitiose, ut hic, θράνους.

vs. 541. Σὺ μὲν οὖν τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχῶν δ' οὐχ ὑπεκρούσω] Leg. τὸν τῶν πτωχῶν, metri causa, ut H. Steph. & L. Const. laudant. Kuster. ad Suidam v. ὑπεκρούσω corrigit τὸν δὲ τῶν. prius praefero. Ceterum Pollux l. 9. c. 8. n. 139. videtur legisse ὑπεκρούσω. ait enim apud Aristoph. Pluto τὸ ὑποκρούσασθαι sumi ἐπὶ τοῦ ὑπελθεῖν. vulgatam retinendam puto.

vs. 559. Καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν, παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες.] Versus tribus vitiis laborat. Primum, quod sede quinta est jambus παρ' αὐ-. deinde, quod abundat altera particularum μὲν & γὰρ. postremo quod ποδαγρῶντες metrum respuit. forte παρὰ αὐτῷ γὰρ ποδαγρῶντες. sane ποδαγρῶντες lectum in quibusdam testatur Scholiastes. Steph. in Thes. v. ποδαγράω, notat ποδαγρῶντες invito metri egi, & μὲν omittit. existimat forte παρ' pro dua

duci ob liquidam. Porro ex hoc loco Aristophanis videtur refelli posse Thom. Mag. qui negat ἰδίκν dici περὶ ἀσθμάτων.

vs. 621. Ἐγκατακλινοῦντ'] Hoc intelligendum videtur de senibus, qui se eum ad Aesculapii deducturos ibique collocaturos dicunt. ut v. 411. κατακλινοῦν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ. est autem dualis futur. particip. Scal. notat, in aliis esse ἐγκατακλινοῦντες.

vs. 627. Θησεῖοις.] De tempore instituti ostracismi, de quo Schol. vid. quae disputat Scalig. ad Euseb. n. 789. Maussac. ad Harpocr. v. ἵππαρχος. & ad ejus notas Vales. Periz. ad Aelian. 13. V. H. 24.

vs. 660. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ.] Schol. ita ordinat, repetendo καθωσιώθη: ἐπεὶ δὲ βωμῷ καθωσιώθη τὰ πόπανα, καὶ τὰ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογί, ὁ πέλανος λέγω. ut πέλανος sit interpretamentum τῶν προθυμάτων. nam πόπανα in parte quadam arae posita, (quod etiam videtur indicare v. 678. seq.) προθύματα autem, quae πέλανος illi dicuntur, igne adoleri solita scribit. itaque ex illius sententia πόπανα inter προθύματα non erant. De popanis &c. vid. Suid. πόπανον, προθύματα. add. Periz. ad Aelian. 11. V. H. 5. Etymologiam vocis πόπανον adfert Eustath. in Iliad. Δ. p. 437. quo loco etiam nostrum laudat.

vs. 725. Ἵν' ὑπομνύμενος παύσω σε τῶν ἐκκλησιῶν.] Et locus difficilis est, & Schol. aliique, qui de discrimine verborum ὑπωμοσία, ὑπωμοσία &c. scripserunt, ipsi etiam inter se dissentiunt. Schol. ὑπομνύμενος exponit ἐκκαλούμενος. hoc quid sit non adsequor. videtur de vocatione in jus intelligere, ut apparet ex illis, ἐκκαλοῦνται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις. at ita intermedia illa: ὑπωμοσία δέ ἐστιν, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ βουλόμενος ἀντειπεῖν ψηφίσματι εἰσφερομένῳ, non suo loco posita fuerint, & ἐκκαλούμενος cum his, quae post ea, quae posui, subjiciuntur, nempe ἐκκαλοῦνται δὲ cet. conjungenda. Jam quod hic ὑπωμοσίαν vocat Schol. Pollux ὑπωμοσίαν dicit, l. 8. c. 6. n. 44. παρανόμων δὲ (δίκη ἐστὶν) εἴ τις ψήφισμα γράφοι, ἢ νόμον παράνομον. ὑπομοσάμενος γάρ τις τὸ γραφὲν, ἡ ἡ κατηγορία ὑπωμοσία ἐκαλεῖτο, διήλεγχεν, ὅτι ἐστὶ παράνομον, ἢ ἄδικον, ἢ ἀσύμφορον. & rursus ibid. n. 56. ὑπωμοσία δέ ἐστιν, ὅταν τὶς ἢ ψήφισμα, ἢ νόμον γράψαντα γράψηται, ὡς ἀνεπιτήδειον. τοῦτο γὰρ ὑπομόσασθαι λέγουσι, καὶ οὐκ ἦν μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν τὸ γραφὲν, πρὶν κριθῆναι, κύριον. aliter Harpocration. ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίας ἢ νόσου, ἤτοι τῶν (Gronov. e MS. χρωμένας ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἤτοι τῶν) παραπλησίων, μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο, καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι. adfert deinde testimonium Demosthenis in Olympiodor. cum quo consentit Ulpian. in Midian. p. 341. add. locum Demosthenis adv. Olympiodor. apud Jungerman. ad Polluc. l. 8. c. 6. n. 56. Pollucis autem sententiam firmat locus Xenophontis 1. Hellen. p. 452. ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην, κατὰ τὸ Καννώνου ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, δίχα ἕκαστον. ἡ δὲ τῆς βουλῆς ἦν, μιᾷ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν. τούτων δὲ διαχειροτονουμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου. ὑπομοσαμένου δὲ Μενεκλέους, καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, ἔκριναν τὴν τῆς βουλῆς. Leunclav. interposito jurejurando petente dilationem Menecle. at non tam dilationem petebat Menecles, quam παράνομον, ἄδικον, ἢ ἀσύμφορον istud ψήφισμα esse dicebat. attamen etiam Bud. ita interpretatur Comm. L. Gr. p. 42. Sed Vales. ad Harpocrat. ὑπωμοσία, ita ut Pollux. Sententia porro Comici non minus mihi obscura est. Schol. exponit varie τὸ ὑπομνύμενος, κακουργοῦντα, ἐφεδρεύοντα καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τοῦ κερδαίνειν. Constantinus scribit, nonnullos accipere pro ἐπιορκοῦντα, idque Budaeo non displicuisse, ut sit ὑπομνύμενος ἐπὶ κακῷ, *conjurantem*. ipse exponit, *ut te a concione arceam, jurejurando interposito te excusantem & causam adferentem, cur vadari nequeas, & vadimonium obire.* τῶν ἐκκλησιῶν Schol. accipit pro ταῖς ἐκκλησίαις. unde videtur id conjunxisse cum ὑπομνύμενον, ὑπομνύμενον ταῖς ἐκκλησίαις. qua ratione ὑπομνύμενος participium videtur positum pro infinitivo, nota constructione verbi παύω. Sed nulla ejus rei causa apparet, cum poëta, si ita voluisset, multo apertius potuisset ponere ταῖς ἐκκλησίαις. quidquid sit, sententia esse videtur: *cum nequam sis & sycophanta, sedebis oculos cataplasmate oblitus, ne in concionibus rempublicam fraudibus ac perjuriis turbes.* Ceterum Girardus legit ὑπομνύμενον. quod maxime placet, hac sententia, *ut te jurejurando contendentem decreta*, vel ψηφίσματα, *iniqua, vel Reip. inutilia esse, & ita saepe rempublicam perturbantem ac laedentem, cum sycophanta sis, arceam a concione, efficiamque ut in eam venire non possis, dum hic* καταπεπλασμένος *sedebis.* & ita accipiendum docent etiam seqq. ὡς φιλόπολίς τις ὢν ὁ δαίμων.

vs. 727. Τῷ Πλούτωνι.] Scal. quidam Πλούτῳ. Schol. τὸν Πλοῦτον οὕτω λέγουσι, καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῷ Πλούτωνι τὸν ᾅδην νομίζουσι. haec corrupta videntur. nam quid hoc est, Plutum dicunt etiam Plutonem, & non sine ratione Ἅδην, vel Orcum, & Plutum eundem esse putant. leg. τῷ Πλούτωνι τῷ ᾅδῃ. id est, Plutum eundem esse, qui Pluto, id est, ᾅδης, sive Orcus. vel τῷ καὶ ᾅδῃ. nam Pluto etiam ᾅδης dicitur. Suidas Πλούτων, ᾅδης. Hesych. Πλουτεύς, ᾅδης.

vs. 744. Ἐγρηγόρεσαν] Non video, cur ita praeter rationem hujusmodi verborum legi debeat. forte ἐγρηγόρησαν ἕως, qui anapaestus est.

vs. 772. Κλεινὸν πέδον.] Steph. v. Ἀθῆναι, κλεινὸν πόλιν, id est, *arcem*. ait enim Athenienses arcem suam, ἀκρόπολιν, κυρίῳ ὀνόματι vocare πόλιν, id quod probat auctoritate hujus loci Aristopha-

 nei

nel. assentior Berkelio, praeferendam esse Stephani lectionem vulgatae.

vs. 800. Εὖ πάνυ λέγεις· ὡς δὲ Ξένιος ἥκεις] Claudicat metrum. forte εὖ γε πάνυ. vel simile quiddam. pro ὡς δὲ, malim ὡς γε, nam id etiam ita frequenter accipitur. ὡς δὲ non memini me ea significatione legere.

vs. 816. Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.] Jungerm. ad Polluc. l. 10. c. 34. n. 156. ἰπνὸς. Bentl. ad Callim. fragm. 233. ἴπνος. utrumque denotat μαγειρεῖον. Bentleji sententiam probat Kuster. ad Suid. v. ἰπνὸς. rejicit postremus editor Pollucis: ait enim ἰπνὸς, *furnus*, convenientius esse rei ipsi, & quod in Aristophanis Pluto, e quo laudat Pollux ἰπνὸς, ea vox nunc non legatur, non debere quemquam morari; quod forte in Pluto primo esse potuerit. tamen non satis intelligo, quid sit *furnus*, vel *caminus eburneus*, aut quomodo iis rebus ebur conveniat, id enim ad loca, in quibus est ignis aut fumus, admoveri nulla ratio est. *lucerna* tamen, seu *laterna*, *eburnea* posset intelligi.

vs. 829. Μεγάλων γάρ μοι 'τιν ἀγαθῶν αἴτιος.] Μοι potest jungi cum ἀγαθῶν, ut sit ἀγαθῶν μοι. sed malim ex perpetuo usu hujus phraseos legere μοι.

vs. 840. Αὐχμὸς γὰρ ἐν τῇ σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.] Siccitas, squalor suppellectilis me perdidit. arefactus & exhaustus amisi vasa, id est, opes. ad paupertatem redactus sum. metaphora a segete. nam siccitate grana, quae sunt in aristis, extenuantur & aduruntur. vid. Schol. Suid. Hesych. αὐχμὸς etiam exponitur ἔνδεια.

vs. 990. Μισητίας.] Suid. μισητίας, & Eustath. in Od. Κ. p. 1650. Atque ita etiam apud Pollucem l. 6. c. 42. n. 189. in MSS. ut notant Interpretes. Eustath. contra quam Schol. & Suid. a μισεῖν esse tradit, in quo forte fallitur. Apud Suidam in μισητία, se restituisse τὸν δ' ἁπλῶς μισητίαν, pro τῶν ἁπλῶν, ex Photii Lexico inedito notat Kust. sed hoc potuerat fieri ex Hesychio, apud quem eadem leguntur. Hesychii locus in μισητή, corrigi debebat e Suida, qui e Cratino laudat, μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοις χρήσονται. quod fugit Palmer. In notis Hesychii pro παχεῖα, leg. παχεῖα, e Suida & Eustathio p. 1651. quod autem in Suida pro τὸ ἐκ συνουσίας ἐπίφορον, Kuster. videtur velle legendum συνεπίφορον e Schol. Aristoph. rationem non video; cum utraque vox idem notet ea significatione. & si hoc admittas, infinita essent loca in Suida corrigenda.

vs. 1021. Ὄζειν τε τῆς χροιᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου.] Const. Lex. in ὄζω, *suavem esse odorem corporis mei ajebat.* ita etiam Girard. qui genitivum χροιᾶς poni ait pro accusativo. & sic quoque videtur usus poëta Acharn. v. 852. Ἀρτέμων ὄζων κακὸν τῆς μασχάλης, *redolens hircum*, in quo videtur esse ellipsis τοῦ ἐκ, sc. ἐκ τῆς μασχάλης. itaque videtur haec oratio ita integre accipienda, ἔφασκε με ἡδὺ ὄζειν ἐκ τῆς χροιᾶς μου, ad verbum, *emittere me suavem odorem e corpore.* at idem Constant. in χροιά ita vertit, *dicebat meae cutis, seu corporis, suavitatem fragrare*, quae interpretatio ordinem hunc facit, ἔφασκε τὸ ἡδὺ τῆς χροιᾶς μου ὄζειν. prius magis placet. neque enim in talibus adjectivo, quod adjungitur verbo ὄζω, solet addi articulus. ita enim recte dicas, τοῦτο ὄζει κακὸν, δεινὸν, ἡδύ, non item τὸ δεινὸν, τὸ κακὸν, τὸ ἡδὺ τοῦτο ὄζει. χροιά autem pro *corpore*, cum proprie sit *color*, accipitur. cogitabam etiam, an pro μου leg. esset μοι, sed potest μου jungi cum χροιᾶς, & subaudiri μοι. Suidas in ὄζω, hoc ita exponit, ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. itaque & ἀπὸ subaudiri potest.

vs. 1026. Ὦ φίλ' ἀνήρ.] Hunc locum forte ante oculos habuit Suidas, cum v. ἀνὴρ e Pluto poëtae laudat, φίλτατ' ἀνήρ, subjicitque vocem ἀνὴρ non reperiri in vocativo casu pro marito uxoris. neque enim est alius in hac fabula locus, cui accommodari nota illa possit.

vs. 1030. Τὸν σύπαθον] Forte σὺ παθόνθ' divisis vocibus. συπάθω nusquam reperitur. & ita Lex. Const. v. ἀντιδωποιέω, & Steph. ead. voce, quamquam accentus ibi male scriptus est in σύ.

vs. 1038. Τελία.] Prae omnibus expositionibus, quas habet Schol. ea maxime mihi placet, quae exponit κοσκίνου κύκλον, quomodo & Suid. κοσκίνου περιφέρειαν. item, quae τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα, ὅ ἐστι περιφερής. quemadmodum Schol. Vesp. v. 143. nam id sane ratio dictat, requiri hic aliquid, quod similem habeat formam anulo: nam cum dicat anus, se posse trahi per anulum, necesse est, ut id quod reponit senex, figuram quoque habeat rotundam anuli instar, qui in circulo cribri & operculo fumarii est, non in aliis, quae iidem memorant. apud Suidam quaedam etiam aliter leguntur, quam in Schol. sed non magni momenti.

vs. 1047. Πόσου χρόνου;] *Quanto tempore?* hoc suspectum est. nam πόσος de qualitate dicitur, non de quantitate. forte πόσου.

vs. 1067. Γέρων ἀνὴρ ὤν.] Simile est illud apud Sueton. in Claudium. cap. 15. καὶ σὺ γέρων εἶ καὶ μωρός.

vs. 1068. & seq. Πρὸς μὲν οὖν ὄψεις σε, κατὰ τῆς τιτθίων Ἐφάπλωταί σε,] Prior versus claudicat. videtur superfluus articulus τῆς.

vs. 1086. Συνεκποτέα.] Atticismus, pro συνεκποτέον. de quo vid. Eustath. ad Homer. Il. Α. p. 59. συνεκποτέον, quod Scal. ait esse in Vet. versui non convenit. & praeter Eustath. συνεκποτέ' ἐστὶ laudat Suid. in ἐπειδὴ & συνεκποτέ' ἐστί.

vs. 1129. Οἴμοι δὲ κωλῆς.] Hunc versum e Pluto δευτέρῳ laudat Athen. 9. 2. v. Casaub. ib. & 3. 27. idem Casaub. ad 9. 2. reprehendit eos, qui

qui οἴμοι putant hic laetitiae signum esse.

vs. 1133. Ἴσον ἴσῳ.] Ita accentus notati leguntur etiam apud Eustath. Il. Z. p. 640. 56. Od. Γ. p. 1470. 64. Od. I. p. 1624. 54. Od. Ξ. p. 1770. 10, 11. & apud Suid. in κύλιξ, & οἴμοι. quibus locis, ut & v. κεκραμένη, legitur pars notae Schol. Est autem κύλιξ ἴσον ἴσῳ κεκραμένη, cum aequae miscentur vini & aquae partes: quam mixturam meraciorem esse scribit Schol. solebant enim plerumque plus infundere aquae quam vini. vid. Athen. l. 10. p. 426. Eustath. ad Od. I. p. 1624. & ex his Spanh. ad Callimach. Hymn. in Pallad. v. 46. Scalig. ad Manil. p. 231. memoriae, opinor, vitio ita laudat, οἴμοι κύλικος ἴσης ἴσῳ κεκραμένης.

vs. 1134. Ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.] Interpr. *hinc nunquam mediteris fugam.* videtur ex ratione L. Gr. vertendum esse, *protinus, omnino hinc aufugies.* sic supra vs. 485. οὐκ ἂν φθάνοιτε τοῦτο πράττοντε. *omnino hoc faciendum est vobis. causam dicere non potestis, quin debeatis facere.* & v. 875. σὺ μὲν ὡς ἄγορα' ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις. *omnino tibi eundum est.* v. Gronov. ad Lucian. diss. cum Hesiod. p. 490. est autem verosimile, quod monet Bisetus, crepitum a Carione mitti, & dici Mercurio, ut eum simul ebibat, ταύτην τὴν πορδὴν ἐπιπιὼν τῇ κύλικι.

vs. 1147. Ἐς τὸ Φυλὴν κατέλθοις.] Respicit res Thrasybuli, qui occupata Phyle initium fecit recuperandae libertatis a Lacedaemoniis & 30. tyrannis oppressae. hoc incidit in annum 1. Olymp. 94. anno autem sequente Thrasybulus cum suis fuit restitutus in urbem, & ἀμνηστία sancita. Miratur igitur Schol. quomodo haec possint legi in hac fabula, quae quinque annis ante Thrasybuli reditum acta sit. Fuit scilicet in ea opinione, hanc esse Plutum priorem, sed male, quod non solum ex hoc loco patet, sed etiam ex Athenaeo l. 9. c. 2. ubi laudans versum Ὄιμοι δείπνου, qui est 1129. hujus fabulae, ait e Pluto posteriore eum esse. potest tamen hinc colligi tempus, quo acta est Plutus prior, quinto scilicet ante reditum Thrasybuli anno, quod tempus incidit in 1. Olymp. 93. post quam 20. annis, 4. Olymp. 97. posterior acta est, ut Schol. supra, ni fallor, monuit. Verba, quae e Philochoro adfert Schol. perturbata sunt. sententia utcumque restitui poterit, si trajectis vocibus legas: πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχεται μετὰ Θρασυβούλου ἐν Πειραιεῖ γνωμένῳ ὁ Κριτίας, καὶ τελευτᾷ. De Φυλῇ porro vid. quae habent Suid. in ea voce & φύλαρχος, Harpocrat. Φυλή, ibique Interpr. fallitur Stephanus in Φυλὴ hunc versum laudans ex Equitibus, ut jam notarunt Interpr.

vs. 1167. & seq. Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες, θαμὰ σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.] Schol. ita exponit, *non frustra est, quod judices student habere plura nomina, ut si uno δικαστηρίῳ exciderint, possint sortiri & jus dicere in alio.* hoc non satis adsequor. judices legebantur decem, e singulis tribubus singuli: deinde decem prima elementa inscribebantur tabellis, & in urnam conjiciebantur. qui primum elementum eduxerat, primus jus dicebat, & ita deinceps. vid. Schol. ad v. 973. hic quid plura nomina prodesse possint, non video. Sed cum multa essent δικαστήρια, videntur sortiti primum, qui judices essent, deinde quo ordine singuli jus dicerent. Jam si quis sortitus exciderat uno δικαστηρίῳ, videtur sub alio nomine deinde sortiri potuisse, ut in alio δικαστηρίῳ judex esse posset. Suid. in ἐπώνυμος quaedam e Schol. laudat. de variis autem cognominibus Deorum, & quod ea quasi praecipua quaedam eorum praerogativa fuerit, unde intelligeretur, eos plurimis locis coli, variamque esse eorum potestatem, vid. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 70. & in Dian. v. 7.

vs. 1171. Ἴν' οὖθις Ἀγαιικὰς εἶναί μοι δοκῇς.] Schmid. ad Matth. 4. 11. legit Ἀγαιοὺς, quia, ut ait, repugnat quantitas secundae in Ἀγαιικαῖς. Et tamen Menander corripit in Ἀγαιικῶς apud Athen. l. 4. p. 172. vid. fragm. Clerici p. 43. ubi is, contra quam apud Athenaeum est, omisit γάρ.

NOTAE IN NUBES.

vs. 5. Οἰκέται.] Int. *servuli.* immo omnes domestici. v. Schol. Suid. Thom. Mag. ῥέγκω, non ῥέγχω, dicendum notat etiam Thomas, quod & Kust. probat ad Suidam v. οἰκέται. etsi in MSS. ῥέγχουσιν legi testatur. Locus Suidae in ῥέγχουσι, non satis planus videtur. ῥέγχουσι, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες, οἱ δὲ μὴ φροντίζοντες, κοιμῶνται. opponere videtur τοὺς ῥέγχοντας τοῖς μὴ φροντίζουσι, ac si hi diversi essent, quod ineptum est; sunt enim iidem; nam quod stertunt, ex eo fit, quod curarum expertes sunt. puto delendum δὲ. *hoc faciunt, qui altius somno sopiti sunt, qui curarum expertes dormiunt*, vel καὶ οἱ μὴ, vel οἱ καὶ μὴ.

vs. 17. Ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.] Heins. ad Hesiod. ἔργ. fin. notarum reprehendit Schol. qui parum rectam rationem reddiderit, cur Strepsiades, cum in fine mensis penderentur usurae, non dixerit τριακάδα, sed εἰκάδας. ipse causam dicit, quod εἰκάδες plures sint: nam aliam rationem in ejus verbis non invenio. atqui idem Schol. tradit. ait ideo dici εἰκάδας, quia post vicesimam mensis jam propinquat tricesima, qua solvendum erat foenus. εἰκάδας autem dici plurali numero, eo quod vox illa non sit intelligenda solum de vicesimo die, sed etiam sequentibus. quid his melius Heinsius adferat, ego quidem non intelligo. quod autem Aldobrandinus ad Laërt. 1. 58. vita Solonis, Aristophanem forte εἰκάδας dixisse putat, quod olim ante Solonem menses absolvebantur 20. diebus, mihi parum probatur. ita enim εἰκάδα dicendum fuisset, & mutata ratione mensium, nil erat, cur ad antiqua illa tempora respiceret Comicus.

vs. 21. Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω.] Laudat h. l. Th. Mag. docetque φέρε, ἄγε cet. jungi & imperativis & subjunctivis. Suid. ὀφείλω, χρεωστῶ. Πρὸς δοτικήν. Ἀριστοφ. νεφ. Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω. Haec mutila & corrupta videntur. puto ita supplenda, πρὸς δοτικὴν, (sc. συντάσσεται) Ἀριστ. νεφ. Φέρ', ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ. Nam cum dativo jungi dicat, ea pars carminis, qua id docetur, omittenda non erat.

vs. 24. Εἶθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.] Int. *utinam prius esset a me exsculptus huic oculus.* At non hoc sonant illa verba, verum, *utinam mihi prius exsculptus esset oculus*, quemadmodum recte vertit Constant. in Lex. nam passivum in eo verbo significationem activi ex usu linguae Graecae habere non potest. hoc autem repugnat sententiae. neque enim ratio est, cur Strepsiades sibi excuti oculum velit, sed hoc optat, ut excussus fuisset equo oculus, quod si factum fuisset, filius ejus emturus illum non erat. alludit autem eo verbo ad κοππατίαν, ut Schol. Mihi videtur leg. ἐξεκόπη, sc. ὁ ἵππος τὸν ὀφθαλμὸν, πρὶν πριᾶσθ'. Suidas. ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν, ἐπηρώθη. Plutarch. Publicola de Horatio, ἐκκοπεὶς ὄμματος θάτερον. Lucian. Jov. Trag. p. 137. τὸν φωνὴν ἐξεκέκοπτο ὑπὸ τῆς βοῆς. Schol. & Th. Mag. vulgatam agnoscunt. Sed ille tamen satis ostendit ad equum referri; Thomas in principio articuli ubi h. l. laudat, ἐξεκόπη τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγων καὶ ἀπεκόπην, κάλλιον ἢ ἀφῃρέθη. e quibus verbis apparet, etiam in his poëtae, quae laudat, legendum ἐξεκόπη, & ἀπεκόπη, ut conveniant inter se personae.

vs. 32. Ἐξαλίσας] Ad h. l. Aristophanis videtur etiam respexisse Hesych. in ἀλινδήθρα. adde Salmas. ad Solin. p. 336. b. c.

vs. 41. Φεῦ. Εἴθ' ὤφελ. κ. τ. λ.] Versus non constat, habet enim secundo loco Amphimacrum. apud Harpocr. ἐπιτρίψειεν, & Th. Mag. εἴθ' ὤφελεν, non legitur φεῦ, qua ratione consulitur versui, sed φεῦ agnoscit Schol. itaque potius ὄφελ' legendum. Dicunt enim sine discrimine ὤφελον, ὄφελον & seqq. nisi tamen in dimetiendo φεῦ per Synizesin perit, ut Ran. v. 141. φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. Kust. ad Suid. v. ὀβολὸς ejiciendum censet τὸ φεῦ, quia Syllaba una abundat versus. sed cum & Suid. & ibi, & in φεῦ, & Etymolog. in ὀβολὸς hanc particulam retineant, non ausim eam delere, sed Synizezim potius putem, ut in illo Hom. Ε. Il. v. 349. ἢ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις. ubi v. Eustath. p. 554. qua ratione & alio loco in Il. I. ἢ οὐ contrahuntur, de quo idem p. 772. 42. add. eund. in I. Il. pag. 11. & 12. & Hephaest. Enchir. de metris p. 8. ubi & versus Homeri laudatus & alius, βωκόλ' ἐπεὶ οὔτι κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας. Sed & hujus ipsius particulae φεῦ Synizesis apud Euripidem est frequentissima, Hec. v. 55. φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων, & aliis locis. Nec opus erat in Suida v. φεῦ, & Etymol. Magn. eam particulam poni in fine versus, & a sequente ὡς inchoare alium, quod videtur ab iis factum, qui poëtam cum ad manum non haberent, putarunt ibi metrum vitiosum esse, si eodem versu poneretur.

vs. 45. Στεμφύλοις.] Atticos de oleo dicere

tra-

tradunt Thom. Mag. & Phrynich. p. 76. ubi v. Nunnes.

vs. 52. Κωλιάδ☉.] vid. Suid. h. v. add. etiam Steph. de Urb. ibique Holsten. rursum Suid. Κωλίς. ἐπιθαλασσία (melius ἐπιθαλάσσι☉) ἄκρα τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ τοῦ κώλου ὀνομασμένη; vitiosa esse puto. neque enim a quoquam κωλιὰς dici, sed κωλιάδα, eamque vocem, ut & κῶλον, per ω scribi invenio. Hesychius ibi etiam Cereris templum, multas columnas habens, esse tradit.

Ibid. Γενετυλλίδ☉.] Pausan. Attic. c. 1. ἀπέχει δὲ (τοῦ Φαλήρου) σταδίους εἴκοσιν ἄκρα Κωλιάς. Κωλιάδ☉ δέ ἐστιν ἐνταῦθα Ἀφροδίτης ἄγαλμα, καὶ Γενετυλλίδες ὀνομαζόμεναι θεαί. v. Suidam, & Hesychium. Lucianus Pseudolog. pag. 438. εἰπέ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδ☉, καὶ Κυβήβης. notat Graev. in MS. esse Γενετυλλίδων. sed tamen h. l. in singulari quoque legi. Et ita etiam apud Suidam legitur, & apud Hesychium; etsi apud hunc corrupte Γενετυλλίς. Interpr. & *Venerem & genium suum.* forte rectius *Genetyllidem.*

vs. 70. Ξυστίδ' ἔχων.] Quod Schol. ait, ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι μέχρι νῦν πομπεύοντες, Casaub. ad Theophr. Charact. p. 331. refert ad transvectionem equitum Athenis, de quibus Schol. alibi, ἐν πορφυροῖς καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον. Sane Suidas & Harpocrat. v. ξυστὶς, dicunt ἱππικὸν esse ἔνδυμα τὴν ξυστίδα: ita enim Harpocrat. Suidas ξυστίδα, ut Schol. Sed tamen non credo de transvectione equitum hic sentire Schol. neque enim ἡνίοχοι sunt *equites*, sed, *qui currus agunt*, quod forte accipiendum de his, qui victores ludorum sacrorum in patriam reversi per Urbem ἐπόμπευον. Sane priorem notam de his accipiendam, apparet ex verbis οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταί. nam εἰσελαύνειν de his proprie dicitur, qui victores eorum ludorum in patriam revertebantur, sive athletae, sive ἡνίοχοι, id est, qui quadrigis vel bigis vicerant. Interpr. Suidae verba illa, ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι πομπεύοντες, *quod aurigae gestant in pompa Circensi.* nec multum refragor, si quis ita intelligat: nam Schol. Theocr. in Id. II. 74. ξυστὶς (ita enim ibi legitur) ποδήρης χιτὼν λεπτὸς, ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται. Sed priorem notam plane accipiendam puto de victoribus certaminum, cum praesertim Megaclem, cujus in hoc versu fit mentio, ter vicisse Olympia ad v. 74. prodat Schol. ξυστίδ☉ porro variis hominibus erat usus. v. Ruben. de Re Vest. p. 119.

vs. 72. Διφθέραν.] Vid. Casaubon. ad Theophr. Character. p. 147. Victor. ad Varron. de R. R. pag. 58. Suidas. διφθέρα, ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων, quod e Scholiaste sumtum videtur.

vs. 74. Ἱππερον.] Vid. Suid. Hesych. ἵππερον, ἱππικὸς ἔρωτα. pro κατέχει, leg. κατέχειν, ut stet versus.

vs. 103. Ἀνυποδήτους] Hoc Philosophorum erat, praesertim, qui austeriorem quamdam ἄσκησιν profitebantur. vid. Salmas. ad Tertull. Pall. p. 417. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Cerer. vs. 125. meminit etiam Brod. 5. Misc. 18.

vs. 109. Φασιανοὺς] Quod ad significationem vocis φασιανοὶ attinet, puto recte sentire Athenaeum, l. 9. c. 9. cum de avibus, non equis, accipiendum ait. Ineptum enim videtur, si suadenti vel roganti, ut ab aliquo studio desistas, respondeas, te id non facturum, etsi tibi dentur multa egregia ad id studium pertinentia, ut si hortanti, ut libros negligas, dicas te non facturum, etsi praestantissimos tibi libros dederit. Schol. ait, si equi intelligantur, convenire id studio & instituto adolescentis. sed non tam stolidum inducit eum poëta, ut ita inepte responderet. Thom. Mag. de equis accipit.

vs. 113. Τὸν κρείττονα καὶ τὸν ἥττονα.] Hoc quid sit explicat optime Gell. 5. 3. de Protagora. *Pecuniam ingentem cum a discipulis acciperet annuam, pollicebatur se id docere, quanam verborum industria causa infirmior fieret fortior, quam rem Graece ita dicebat, τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν*; add. Laërt. in Socr. 20. Aelian. 2. V. H. 13.

vs. 130. Σκινδαλμοὺς] Metrum videtur poscere, ut legatur σκινδαλάμους, quemadmodum apud Suidam legitur, item apud Schol. Luciani ad Dissert. cum Hesiod. p. 488. ubi h. l. laudat. & apud Lucian. l. d. Hesych. σκινδάλαμ☉, σκόλοψ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ σχ. σχινδάλαμ☉ (leg. σχινδάλαμ☉) ἄλλοι σκινδαλμός. errat Soping. qui putat leg. σκύδαλ☉. apud Suid. ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. † Σκινδάλαμοι. puto haec conjunctim legenda, ut apud Schol. Interpr. vertit *curiosa circa res leves diligentia.* non video, quomodo ἐπεξεργασία hoc notare possit. est enim figura rhetorum, quam *consummationem*, *expolitionem*, *cumulum quendam ex abundanti* dicere possis: videtur esse sententia Schol. & Suidae, poëtam uti voce σκινδαλμοὶ, tanquam explanatione quadam & expositione verborum λόγων ἀκριβῶν, quae vocem σκινδαλμοὶ praecedunt. apud Schol. Lucian. l. d. legitur ἡ ἐπεξεργασία, pro ἡ, ut videtur.

vs. 136. Ἀπεμεριμνημένως.] Steph. Sched. 5. c. 27. vocem a poëta fictam esse ait, ut alluderet ad vocem μεριμνοφροντισταί, itidem a se fictam: exponi autem debere, non ut Schol. ἀμαθῶς, sed ἀνοήτως, ἀτεχνώτως. Th. Mag. p. 25. ἀτεχνῶς.

vs. 144. Χαιρεφῶντα] De oraculo Chaerephonti dato vide etiam Laërt. 2. 37. ubi ἁπάντων pro δὲ πάντων, ut & ap. Justin. Mart. cujus locum ibi laudat Menagius. Schol. Lucian. Hermotim. p. 515. ἀνδρῶν πάντων Σωκράτης σοφώτερ☉, meminit iterum Lucian. Rhetor. praecept. p. 316. Saltat. p. 795. Amorib.

p. 908.

p. 908. ubi etiam ἀπάντων.

vs. 178. Διαβέτην.] Suidas fere eadem, quae Schol. solebant autem Geometrae in abaco pulvere consperso lineas describere. vid. Brod. 1. Miscell. 1. Salmas. ad Tertull. Pall. p. 469.

vs. 186. Τῆς Λακωνικῆς.] Hoc possessivum est, ut Steph. Λακεδαίμων, nec video qua ratione Lacedaemonii Λακωνικοὶ dici possint. forte, τῆς Λακωνικῆς, *quam tenebant Lacedaemonii, quae eorum terrae annumerabatur*. Sed Suidas in ἐοίκασι vulgatum servat.

vs. 203. Κληρουχικήν.] De κληρουχίαις vide quae habent Harpocr. & Suid. Locus Demosthenis laudatus apud Suidam, & expositio σώματα, quam adfert Kusterus, est Valesii ad Harpocr. quid sit γῆ τελοῦσα apud Schol. non scio. quod κληρουχικὴ γεωργία exponit, est etiam apud. Suid. & Hesych. hic κληρουχικὴ γῆ est heredium rusticum. vid. Spanhem. ad Callim. H. in Delum. v. 281. & ad Julian. p. 187.

vs. 235. Τί φῄς.] Haec non pertinent ad hunc versum: ne is abundet integro pede.

vs. 247. Νόμισμα.] Hoc loco esse νόμιμον ἔθος, existimat Leopard. 17. Emend. 15. sed haec sunt obscura. Suid. in v. 246. agnoscit ὁμῆ in voce ea, sed ὁμῇ Atticum est. vid. Schol. ad Plut. v. 40.

vs. 259. Κρόταλον.] Schol. κυρίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος κ. τ. λ. Intelligit opinor, *calamum fissum* ad fistulam faciendam. Theocrit. 8. Id. 23. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ τῆνον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεὶς διέτμαξεν. v. Heins. c. 15. Lect. Theocr. Verba Schol. leguntur itidem apud Suidam v. κρόταλον. Παιπάλημα, idem exponit τραχὺς, δυσκατάληπτος, *acer, invictus dicendo*. Hunc autem versum laudat Eustath. p. 786. 2. eund. & seq. p. 1381. 48. seqq.

vs. 266. Πνίξομαι κ. τ. λ.] Apud Suid. hac voce non recte in hoc versu legitur καταβραχῶ. notat Thom. Mag. veteres simplex βρέχω de pluvia non dixisse, sed in compositis a perfecto passivo, & omnibus temporibus inde formatis, etiam de pluvia dici. Salmas. ad Pall. Tertull. p. 400. laudans h. l. observat, Cynicos semper duplicatum gestasse pallium, ceteros per pluviam ejus arcendae causa.

vs. 286. Μαρμαρύσσειν ἐν αὐγαῖς.] Laudat Suid. in μαρμαρύσσειν, sed omisso τῷ ἐν. Interpretes non notarunt. Exponit autem λάμπειν, & addit, μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν. Similiter usus est τῷ ἐν Plut. v. 765. ἀναδῆσαι βούλομαι σ' ἐν ἀρμαθῷ ἰσχάδων ὁρμαθῷ.

vs. 305. Ὑψιφορῆς.] Leg. ὑψιφορῆς. quemadmodum apud Homer. pluribus locis: vel potius ὑψερεφῆς, ab ἐρέφω, tego, quod & magis videtur probare Eustathius, qui scripturae prioris per nusquam meminit.

vs. 370. Αἰθρίας.] Scilicet κενῆς, quod interponit Suidas in ἀποδημοῦν, locum e memoria laudans, ut videtur. sic Plut. v. 1130. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

vs. 381. Ἀτὰρ οὐδὲν.] Secundus pes videtur esse Iambus, qui in hunc versum non ingreditur. forte οὐδὲν πω. *nihil dum*.

vs. 420. Θυμβροπτιδίανε.] Suid. λάχανα μόνα τρωγούσης εὐτελῶς. vide Salmas. ad Solin. p. 907. b. c. Eustath. in Od. P. 1828. 12. Θυμβρεπιδίπνος ὁ εὐτελῶς διαιτῶν, ὡς θύμβροις ἀρκεῖσθαι. Θρυμίμος, ὁ τρύων, ἤτοι κακοπαθῶν περὶ τὸν βίον.

vs. 484. Ἐς μέν γ' ὀφείλεται μοι μνήμων πάνυ.] Deest syllaba. forte ὀφείλεταί τι μοι.

vs. 534. Νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην.] Haec mihi non satis liquent. Schol. expositio obscura est. Puto hanc esse sententiam. *Nunc igitur, quemadmodum Electra agnovit fratrem e capillo, sic haec comoedia prodit, visura, an inveniat spectatores, qui sint quasi fratres priorum*, id est, *ita peritos, aequos, ut olim Daetalenses: cognoscet enim eosdem esse, si viderit atque intellexerit, eodem modo se probari laudarique ab illis, quae laus σύμβολον erit, unde cognoscat, hos spectatores esse fratres priorum*, id est, *aeque peritos, justos, quemadmodum capillus σύμβολον erat Electrae Orestis fratris*.

vs. 547. Σοφίζομαι, οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας.] Accusativi illi possunt commode pendere a praecedenti ἐσφέρω. tamen magis placet tolli distinctionem post σοφίζομαι. σοφίζεσθαί τι est *acute, sapienter dicere, facere, cogitare*.

575. Προσέχετε.] Non dubito, quin legendum sit πρόσχετε. Nam tribrachys in hoc genere carminis septima sede locum habere non potest. Schol. ad v. 563. e Pherecrate, Ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν. Idem peccatum Equit. v. 501.

vs. 584. Ἐξίλιτε.] Quarta sede est Pyrrichius, qui locum in hoc carmine non habet. leg. cum Schol. ἐξείλιτε. nam Iambum quartus locus peculiari ratione recipit, ut Schol. ad v. 518. & sunt aliquot exempla in illa παράβασει.

vs. 592. Φιμώσατε τοῦτο.] Suid. in ἱμπτεδῶσαι h. l. laudat, qui, ut notat Kusterus, nihil facit ad eam vocem. videntur apud Suidam quaedam excidisse, vel incuria librariorum non suo loco posita. nam φιμῶσαι pertinebat ad vocem ἐμπεδῶσαι, *ligare, compeditus vincire*.

vs. 600. Λυδῶν κόραι.] Ephesus olim Lydiae erat, ut notat Schol. ita Herodotus l. 1. & ex eo Stephanus v. Ἔφεσος. vid. Rutgers. 2. Var. Lect. 1.

vs. 603. Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων πέτραν.] Parnassi alterum jugum Apollini & Musis, alterum Baccho sacrum erat. vid. Barnes. ad Euripidem, Bacch. v. 307. 408. 559. Ion. v. 552. Herc. Fur. v. 790. pro σελαγεῖ autem forte legendum σελαγεῖς. nam cum prio-

priora sint posita in vocativo, hic nominativus pro vocativo Attice ponitur, quae constructio magis requirit σελήνης.

vs. 614. Πρίω.] Acharnensium proprium esse pro πρίασο, scribit Schol. Acharn. v. 35.

vs. 616. Κυδοιδοπᾶν.] Etiam apud Suidam est haec vox, qui suam notam e Schol. transcripsit. sed quod habet Schol. γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου, (vocem hanc posse deduci vel a κυδᾶν, atque ita videri leg. κυδοιδοπᾶν, vel a κυδοιμὸς, unde fiat κυδοιδοπᾶν) hoc apud Suidam legitur τινὲς δ' ἐξ ἑκατέρου τὸ ταράττειν. quod quid sit, ego non intelligo. Interpres etiam dissimulavit, nec in versione expressit. Sed & versio hujus versus mihi non satis probatur: nam ita vertit: *nihil recte facere dicit cet.* at haec non est sententia poëtae, qui finem praecedentis versus jungit cum principio hujus, κοὐκ ἄγειν (ὑμᾶς) τὰς ἡμέρας οὐδὲν ὀρθῶς, id est, *non recte servare menses lunae*, ut Schol. ut suo die sacris ac festis deos colatis scilicet. Apud Suid. autem forte ita leg. τινὲς ἐξ ἑκατέρου (sc. τοῦ στοιχείου) τὸ ταράττειν. *sunt qui dicant hoc verbum utraque litera (vel utracumque litera) scribas, notare* ταράττειν. De perturbatione anni apud Athenienses habet quaedam Scalig. de Em. Tempor. l. 2. p. 72. & 82. ubi & h. l. laudat.

vs. 624. Ἱερομνημονεῖν.] Maximam partem hujus notae transscripsit Suidas in suum lexicon v. πυλαγόραι, quod non notavit Kusterus. est autem in Suida aliquid scriptum, quod plane falsum est. κατὰ πόλιν δ' ἔπεμπον Ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας καὶ συνεδριάσοντας. Int. *Athenienses ex singulis urbibus quosdam eo mittebant.* hoc dico falsum esse. non enim Athenienses id faciebant, sed Graeci omnes, vel potius singulae urbes, quae participes erant consilii illius. v. Harpocrat. in ἱερομνήμονες & πυλαγόραι, Etymol. M. in πυλαγόραι, & ipse Suid. v. ἱερομνήμονες. itaque non dubium est, quin vox Ἀθηναῖοι, sive ea a Suida ipso sit profecta, sive ab imperito quodam intrusa, delenda sit.

vs. 655. Ἀχραῖος.] Suidas v. ἀγρεῖος, laudat ἀγρεῖος, quod non displicet Interpreti.

vs. 717. Φροῦδα δ' ἡ ψυχή, φροῦδα δ' ἐμβάς.] Metrum turbatum est. nam est simile praecedentibus a vers. καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι. itaque videntur ejiciendae hae duae voces post principium φρούδα, δ' ἡ, ut totus versus ita legatur, φρούδα ψυχή, φρούδα δ' ἐμβάς.

vs. 761. Μηλολόνθην.] Laudant hunc versum Pollux l. 9. c. 7. n. 124. Suid. hac v. uterque genus ludicri exponit. μηλολάνθην etiam ap. Poll. legitur, quod non probat Schol. v. Interpr. Poll.

vs. 774. Ὅπως ἀποστρέψαις.] Hunc & seq. versum non intelligo. obscurum enim est & quid sit ἀντιδικεῖν, & μὴ παρόντων μαρτύρων. sed & ὀφλεῖν simpliciter positum pro *damnari*, nusquam alibi inveni; verum semper cum adjuncto δίκην, vel alio. unde fere suspicabar, haec conjungenda δίκην μέλλων ὀφλήσειν. Suid. ὀφλήσειν, καταδικασθῆναι.

vs. 777. Εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης.] Interpr. *si instante adhuc actione una cet.* putabam conjungenda πρόσθεν πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθαι δίκην, quia Lexica e Xenophonte laudant, πρόσθεν πρὶν ἄν, *priusquam.* sed Constant in μία, & πρόσθεν, conjungit πρόσθεν ἔτι μιᾶς, sc. ἡμέρας. ἐνεστῶσα, vel ἐνεστῶσα δίκη est *lis contestata, constituta.* vid. Bud. Comm. L. Gr. p. 106. ita sententia erit, *si pridie, quam contestata, constituta fuerit lis, pridie, quam judicium constituatur.*

vs. 831. Ὥστ' ἀνδράσι πείθειν χαλῶσιν.] Leg. ἀνδράσιν, χολᾶν, ἐπὶ μανίας accipi, notat Th. Mag. h. v. & Schol. supr. ad Plut. v. 12. quod autem πείθειν accipitur pro πείθεσθαι, nescio quomodo explicari possit. apud Suid. in χολᾶν est πείθη. forte leg. est πείθει, ex perpetua fere consuetudine Aristophanis, qui secundas illas personas in ει format, non η, quod Schol. ad Plut. v. 40. Attice fieri docet.

vs. 852. Ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε.] Vox ὅτι distinguenda est, ὅ, τι.

vs. 860. Ἐξέτρι.] Pro ἐξέτριψ, Attice. Suid. h. v. e quo etiam apparet leg. πιθόμενος. nam πειθόμενος, quod nunc legitur, respuit metrum.

vs. 861. Ὀβολὸν Ἡλιαστικόν.] Schol. Ἡλιαστικόν, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν. hoc non possum probare. erat enim aliud ἡλιαία, aliud ἐκκλησία, aliud βουλή, ut Hesych. v. ἡλιαία. puto leg. δικαστικόν. ἡλιασταί, id est, judices, qui in ἡλιαίᾳ judicabant, mercedem judicii accipiebant triobolum, ut Suid. ἡλιαστής. nec repugnat, quod Comicus ait, ὀβολόν, non τριώβολον. neque enim ea merces fixa & semper eadem erat, ut docet Schol. in verbis, quae sequuntur. οὐχ' ἑστὼς δὲ ἦν ὁ δικαστικὸς ὁ μισθός. & Hesych. δικαστικόν. Ἀριστοφάνης ἐν ὥραις, τριώβολον φασὶν εἶναι, οὐ μέντοι ἑστώς, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο. rationem nominis ἡλιαία eandem, quam hic, pluribus locis, iisdemque verbis, tradit Schol. quae annotavit ad Suid. v. ἡλιαστὴς &c. Kusterus: hunc tamen praetermisit.

vs. 873. Κλῆσιν.] Etiam Suid. v. ἀνακαλουμένων, exponit μαρτυρίαν, & vertit Int. *testium advocationem.* mihi placet versio Frischlini, *adversarium citare.* Harpocrat. κλῆσις, ἡ πρόσκλησις, τουτέστι παραγγέλλειν εἰς κρίσιν. add. eund. v. πρόσκλησις.

vs. 907. Ῥόδα μ' εἴρηκας.] Proverbium est ad eos, qui dicunt, quae grata sunt. v. Suid. ῥόδον. Vernilitatem hanc improborum, qui quasi conviciis gaudere videntur, expressit etiam Plautus Pseudolo, & alibi. v. Lips. Epist. Quaest. 3. 17. ubi etiam h. l. laudat.

vf. 935. Κρίνας φοιτᾷ.] In notulis fcribitur e Scalig. errorem vetuftum effe, & leg. φοιτᾶ. exiftimaffe videtur, eam vocem pertinere ad chorum, ut is dicat, fe cognita caufa iturum. Sed nihil obftat, quo minus referatur ad adolefcentem, de quo erudiendo illi contendebant, ut is dicatur debere eligere, caufa cognita, utri fe in difciplinam velit tradere.

vf. 960. Παιδὸς γρύξαντος ἀκοῦσαι.] Int. *puero aufcultare loquenti.* nefcio quam bene. hoc dicit Comicus, *nemo audiebat vocem pueri bifcentis*, in via nempe adeo modefte incedebant pueri, ut nullus eorum clamor nec ftrepitus audiretur. videtur autem obfervandus ufus vocis ἀκοῦ hac fignificatione.

vf. 983. Ἐντετυλίχθαι.] De duplicatione pallii, quam philofophi, praecipue Cynici fub id tempus induxerant, accipit Salmaf. ad Tertull. Pall. p. 399.

vf. 985. Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων.] Hoc difficile eft. Schol. ait notandam effe Syntaxin, quod cum plurale antecefferit, fequatur fingulare. adde, quod pluralem accufativum fequatur nominativus fingularis; praecefferat enim αὐτοὺς: ita, ὅταν δέῃ ὀρχεῖσθ' αὐτοὺς προέχων. itaque anomalia non folum eft in numero, fed etiam in cafu. Bifetus exiftimat leg. προέχειν, ut fuppleatur ὁρῶ, vel ut pendeat a διδάσκεις, quod praeceffit tertio ab hoc verfu. poffet etiam videri προέχων corruptum ex προὔχουσ', *praetendunt*, *obtendunt*. τὴν κωλῆν Schol. ad verf. praeced. & Bifet. accipiunt *pudenda*, Lex. Conft. hac v. & προέχω, *pedem*. & fic quoque Schol. ad h. v. ait enim ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν. in notulis Scal. fcribitur in Vet. effe προέχει τ'. hoc quidem conjecturam de προὔχουσ' confirmat. fed quid faciemus τῷ ἀμελῆ? fcriptum eft ibid. ut & ap. Schol. in aliis effe ἀμελεῖ τῆς Τριτογενοῦς. equidem five ἀμέλει, five ἀμελῆ, legas, locus obfcuritate non caret. nam quam fignificationem poffit habere τὸ ἀμέλει exputare non poffum. ἀμελῆ autem ne quidem apud ullum lexicographorum reperio. poffet forte non abfurde dici, leg. effe ἀμελεῖ' per Apoftrophum, ut fit dativus ab ἀμέλεια, nam poëtae etiam feq. confonante apoftrophum admittunt. vid. in Porti Lex. Dorico v. ἄν. qua ratione bene conftabit fententia. προὔχουσι τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς ἀμελείᾳ Τριτογενείας. fed apud Ariftophanem nondum hoc inveni, & eft alioquin fatis durum. itaque forte verius eft, retinendum προέχων, quod Schol. agnofcit, & pro ἀμελῆ legendum ἀμελῶν. προέχων τὴν ἀσπίδα ἀμελῶν. pro προέχοντες ἀμελοῦντι. Sane etiam Steph. & Conftantinus videntur ita legiffe, qui in ἀμελέω (ex Ariftophanis Nubib. H. Steph. nam Conft. hoc non addit) laudant, dici etiam eam vocem cum participio, ut ἀμελῶ προέχων. In quo etfi falli eos puto, quod ἀμελῶ junxerunt cum προέχων', quod cum Τριτογενείας jungendum ipfa fententia oftendit, tamen apparet, quomodo h. l. legendum exiftimaverint.

vf. 1064. Ὑβριστὴς] Quam fententiam hic habeat, non fatis adfequor. forte dicitur ita qui in Venerem pronus ac promtus eft, quemadmodum interdum ea vox de eo, qui vitium offert foeminis, fumitur. & ita accipiendam videntur fuadere feqq. nec diffentit Heinf. Introd. in Hefiod. c. 6. ait enim ὑβριστὴν h. l. dici maritum, qui faepius una nocte flagitat ab uxore τὴν χάριν· ὑβρίζειν porro ἀσέλγαινειν, & ὕβριν, ἀκολασίαν effe, auctoritatibus docet. In v. feq. pro στρώμασι legendum eft στρώμασιν.

vf. 1072. Τί, κατελήφθης.] Non ftat verfus. nam fextus pes Jambus eft. forte τί; κἆτ' ἐλήφθης *quid? deinde deprehenfus es*.

vf. 1079. Ἢν ῥαφανιδωθῇ.] De hoc fupplicio v. Suid. v. ῥάφανος, (qui Schol. verba refert; fed pro ἀπέτεινον habet ἐνέτεινον. rectius.) Scip. Gentil. ad Apul. Apolog. p. 739. Lucian. de Morte Peregr. p. 566. ibique Interpr. & Kufterus ad Suidam. Faber monet ad Lucian. l. d. corruptum effe locum, eo quod fyllaba abundet. hoc vitium ille tollit, pro πυθόμενος legens πυγῇσι. Sed non valde placet: nimis enim recedit a πυθόμενος. Kufterus ad Suidam l. d. non monet corruptum effe, fed omittit γε, quod magis probo. quod autem ibid. in loco Lucian. μοιχεύων ἁλοὺς, vertit, *convictus adulterii*, cur faciat, caufam non video. nam *convictus* ambiguum eft, & fignificat etiam fententiam judicis, quam hic non interveniffe apparet. *deprehenfus*, quod interpres Luciani habet, fatis rectum eft. & fic Ariftoph. paulo antea, & alii; etfi faepe ea vox convictum damnatumque in judicio notat. Conftant. v. τίλλω, omittit γε.

vf. 1106. Στομώσεις.] Suid. v. στομάσεις legit στομώσεις, non στομάσεις. fed vulgatum idem retinet in οἷα. ἐπὶ μὲν θάτερα οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν &c. qua ratione cohaereat oratio non affequor. videtur autem effe elliptica, quae ita fuppleri queat, ἐπὶ μὲν θάτερα στόμωσον τὴν γνάθον οἷαν δικιδίοις, id eft, ab altera parte, feu alteram buccam acue ad liticulas: cumque rurfum inferendum effet ἐπὶ θάτερα δὲ, pro eo dixit, τὴν ἑτέραν δ' αὐτοῦ γνάθον. add. Schol. οἷαν Suid. eodem modo exponit, quo Schol. δικαστικὴν καὶ ἐμπειρον λέγειν δίκας.

vf. 1146. Ἐπιθαυμάζειν.] apud Suid. h. v. pro χρὴ τὸ legitur δεῖ τὸ. fed Euftath. in Il. M. p. 912. 67. χρὴ agnofcit. Suidas exponit δῶρον τιμῆς. Euftath. l. d. ait μισθὸν omnem vilem & illiberalem habitum a prifcis: & hinc Athenienfes θαυμάζειν dixiffe pro μισθὸν διδόναι. fed pro ἐπι-

ἐπιθαυμάζειν apud eum est ἀπιθαυμάζειν, de quo vid. Kust. ad Suidam.

vs. 1153. Ἰαίρομαι.] Laudat etiam Suidas h. v. sed non recte legitur apud eum βοάσομαι pro βοάσομαι. nam Dorica dialecto haec dici tradit Schol. Interpretes non notant.

vs. 1162. Λυσανίας.] Vid. Hesych. & Suid. h. v. qui hinc supplendus est. nam cum dixisset, ἀπὸ μελετησόμεναι ἡ λέξις, subjicit, Σοφοκλῆς. Ζεὺς τόσον ἄγοι τὸν Νικομάχου, cet. sic enim apud eum legitur, non ut apud Schol. Ζεὺς ἀστῶν ἄγοιτο Νικομάχου. Non potest autem apparere e verbis Suidae, quid locus ille Sophoclis ad vocem Λυσανίας facit, quod ostendit Schol. docens fictionem illam nominis pertinere ad irridendum Sophoclem, qui sic composuerit finxeritque nomina Νικομάχου & Λυσανίου. Ceterum Suidae lectio melior videtur.

vs. 1198. Πῶς ὁ δέχονται.] Athen. lib. 4. c. 21. haec laudat e Nubibus prioribus. προτένθης autem ait Graecis eum fuisse, quem Romani *praegustatorem* dicunt. Interpres Athenaei locum illum non recte vertit. vid. Casaub.

vs. 1220. Ἕλκω σε κλητεύσοντα.] Int. *Nunc te traho, ut in jus debitorem mihi voces.* κλητεύειν est interdum *in jus vocare adhibitis testibus*, ut Suidas. Sed hoc loco eam significationem non habet. est enim κλητεύσοντα, μαρτυρήσοντα, ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον: *adduco te, ut testis mihi sis, eum a me in jus vocatum.* vid. Suid. h. v. Hesych. κλητεύει, κλητεύων. Harpocr. & ibi Vales. Etym. M. κλητεύσεις, τὸ μαρτυρήσεις. In Etymol. κλητῆρες, ἄνδρες ἦσαν, δι' ὧν τὰς δίκας προσεκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι. leg. εἰς τὰς δίκας. ut apud Harpocrationem, unde is locus descriptus est, & Suidam, qui itidem sua ex Harpocr. hausit. Apud Harpocr. autem est διαδικαζόμενοι, quod apud Etymologum & Suidam δικαζόμενοι. Ceterum Interpres Harpocrat. non recte eum locum vertit: κλητῆρες, *seu apparitores, sunt per quos in jus vocantur, quibus dica scripta erat.* Interpr. Suidae: κλητῆρες. *sic appellantur illi, qui reos citant.* non multo melius. Verte: κλητῆρες *vocantur, quibus praesentibus, vel testibus, rei, vel debitores, in jus vocantur.*

vs. 1240. Ἐξ χοὸς χωρήσεται.] Schol. ad Acharn. vs. 960. χοᾶς: quod & hoc loco Schol. videtur agnoscere. Nam quod ait χοὸς cum gravi in ultima esse a χοῦ, χοός, non puto hac voce significari μέτρον, sed inferias mortuorum. Est autem χοᾶς contractio Attica pro χοέας, vel χόας, e χοέας. vid. Thom. Mag. in V. ἐγχέω. Etiam Kusterus hoc & aliis locis apud Aristoph. χοᾶς scribi debere pro χοὸς ad Suidam notat h. v. Thom. Mag. χοῦς, εἶδος μέτρου, ἐπὶ ὑγροῦ Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφ. ἐν Πλούτῳ, ἐξ χοᾶς χωρήσεται. χοῦς δὲ ἁπλῶς Ἕλληνες. Vel errasse Grammaticum puto, vel locum corruptum esse, & pro χοῦν scribendum χοῦς, & mox χοᾶς. Ἐν Πλούτῳ quod ait, manifeste est vitiosum.

vs. 1374. Οὐ σιδερόν γ' ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκινεῖ.] Si versus recte se habet, corruit sententia Barnesii, qui in vita Euripidis n. 7. ait, semper secundam syllabam in hac voce esse longam: nam hic quarta sede est anapaestus. sed opinor potius, ejiciendam esse praepositionem ἐξ, quam contra aliorum auctoritatem syllabam longam hic corripiendam. sic mox producit vs. 1380.

vs. 1394. Πηδᾷ.] Suid. h. v. exponit ὑπερηφανεῖ. non accommodate ad sententiam hujus loci. Biset. recte, ἐκπηδῶσι προσδοκῶν, & R. Constantinus *trepidare.* Nam de animo exspectatione & sollicitudine suspenso, quin sit intelligendum, non dubium est. timentium καρδίαν ὀρχεῖσθαι, dixit Anaxandrides, χορεύει Sophocles, apud Athen. lib. 15. c. 11. vid. ibi Casaub.

vs. 1399. Σὸν ἔργον ὦ καινῶν.] Hic deficit integer pes. difficile est divinare, quid desit. interim non incommode videtur posse expleri λόγων. Σὸν ἔργον ὦ καινῶν λόγων cet.

vs. 1414. Τύπτειν τ'; ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν.] Mendosus est versus. nam sede quarta spondeus est, atque insuper syllaba deficit. Potest varie corrigi, vel ἐπειδήπερ ἐστὶ τοῦτο εὐνοεῖν, vel ἐπειδὴ τοῦτο γ' ἐστιν εὐνοεῖν.

vs. 1420. Εἰκὸς δὴ μάλιστα τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους τι κλάειν] Abundat syllaba. τοὺς ante νέους est ejiciendum.

vs. 1425. Ἧττον τί δῆτ' ἔξεστ' ἐμοὶ, καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.] Ait Schol. omnes interpretes valde aestuare in exponenda voce ἧττον. ipse putat, jungendam cum ἐπειδὴ, vel cum λέγων, ut dicat, eum fecisse hanc legem, etsi minus valentem in dicendo, quam ipse, qui τὸν κρείττω, καὶ τὸν ἥττω λόγον habeat, & δίκαια καὶ ἄδικα obtineat. Hoc mihi aeque videtur frigidum, atque id, quod ille frigidum censet, τὸ ἧττον conjungere cum τί δῆτα. quam tamen veram puto esse sententiam. Ordo autem est, τί δῆτα ἐμοὶ ἧττον ἔξεστι καὶ θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν: *cur ego minus possim* (sic enim malim, quam, *cur minus liceat mihi.*) *novam suadere legem*, cet.

vs. 1438. Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.] Frischl. *tum neque a me flebitur: tu vero morieris ore bianti.* prius non recte vertit: posterius obscure. Tanaq. Faber ad Lucian. Peregr. p. 568. recte: *frustra ego tum flevero; tu enim me illuso morieris.* quanquam posterius malim ita: *tu vero, ore bianti me deridens, morieris.* nam ridentes os solent diducere, ita ut etiam dentes ac rictus appareant. Sententia haec est. Senex ait, mihi jus est te verberare filium meum; tibi rursum tuum, si quando tibi natus fuerit. Respondet adolescens: at si mihi nunquam natus

Nn nn nn n fue-

fuerit filius, frustra ergo flevero, qui tot a te plagas acceperim, nec rursus vel tibi, vel filio, quem non habebo, imponere possim. tu autem ridens me morieris, quod impune me toties verberaveris, quodque ego plagas rursus infligere filio meo non possim. Interpres etiam Luciani l. d. eam vocem male vertit, quem recte reprehendit Faber. Suidas, ἐγχανὼν, καταγελάσας, laudans hunc locum: ubi Kusterus ita vertit, ut supra scripsi.

NOTAE IN RANAS.

vs. 78. Οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον Ἄνευ Σοφοκλέους, ὅ, τι ποιεῖ, κωδωνίσω.] Sensum hunc esse puto, ut Bacchus dicat, se non posse educere Sophoclem ab inferis, priusquam seorsim seductum interroget sine Sophocle Iophonta atque ab eo exquirat, cujusmodi sint ea dramata, quae faciat vel scribat; utrum ipsius sint Iophontis, an Sophoclis, quod vulgo ferebatur. (ποιεῖν enim est *facere*, *scribere fabulas*, ut saepe alibi.) nam si Iophon dicat, suas esse fabulas illas, atque a se scribi, deliberare poterat Bacchus de adducendo ab inferis Sophocle, ut praestantiore Iophonte ipso; sin fateretur patris esse, nihil erat, cur Sophoclem adduceret, cujus dramata filius adhuc ederet mortuo patre. Petitus ad LL. Attic. p. 70. corrigit ἄνευ νοῦ, Σοφοκλέους ὅ, τι ποιεῖ, hac sententia, prius Iophon mihi solus est conveniendus, & explorandum, quid annuat: neque enim Sophocles ipse sine filii auctoritate, qui in eo tanquam desipiente, ejusque bonis, potestatem habebat, poterat polliceri quidquam. Σοφοκλέους ὅ, τι ποιεῖ, ait, videri prima fronte idem esse, ac quid de Sophocle faceret, sed tamen alludi iis verbis ad id, quod Iophonti objiciebatur, nempe eum paterna dramata pro suis edere; adeoque ea ita esse accipienda, quid faciat eorum, quae sunt Sophoclis. Haec mihi non probantur: expositio enim violenta est, & veritati rei repugnat. Sophocles enim etsi a filio παρανοίας accusatus fuerit, tamen a judicibus absolutus fuit, & filius ipsius reprehensus, ut paulo ante narrat Schol. & Auctor vitae Sophoclis. Adde, quod τὸ Σοφοκλέους ὅ, τι ποιεῖ vix Graece videtur dici, pro, *quid de Sophocle faceret*, vel *statueret*: erat enim dicendum, τὸν Σοφοκλέα.

vs. 91. Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.] Eustath. in Il. p. 1226. 15. laudans hunc locum, ait, ex his, quae augendi vim habent, alia esse communia, alia joci & elegantiae causa a poëtis adhibita, ut cum poëta h. l. dicit cet. & Alexis, alium κρείττονα esse altero ἡμέρας δρόμῳ, quae a locis contra naturam translata sunt. add. Casaub. ad Athen. p. 63. & 800. Etiam Suidas descripsit hunc locum in πλεῖν. sed corrupte. vid. Kust.

vs. 93. Χελιδόνων μουσεῖα.] Vid. Suid. Eustath ad Od. Φ. p. 1914. 36. λαλαγοῦσα ἀπαλλὶς (ἡ χελιδὼν) κατὰ τὸν μῦθον ὡς οὐκ ὤφελεν. διὸ καὶ ὁ κωμικὸς, ὡς ἐκεῖνος ψέγει, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζοντας, χελιδόνων μουσεῖα καλεῖ, ὃ ἴσον ὑπερβαρβάρους χελιδόνων ᾠδὰς cet. Locus, qui apud Suid. sequitur, Οὗ περὶ χείλεσι βρέμεται Θρηκία χελιδών, est ex hac ipsa fabula vs. 691. sed prave a Suida transscriptus est: ita enim scriptum est, ἐφ' ᾗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδών. non notavit Kusterus.

vs. 94. Ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ, Ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.] Χορὸν διδόναι dicebantur choragi poëtae, cum ejus opera utebantur in choro instruendo, & fabula docenda; λαμβάνειν poëtae, qui eas partes suscipiebant. Jam vero mali poëtae non facile suorum dramatum emtores inveniebant, cum choragi, paullo gloriae cupidiores, nullis sumtibus parcerent, ut possent quam optimi poëtae fabulam producere. hoc est, quod hic dicit Aristophanes; malos tragicos incredibili gaudio efferri, si semel operam suam ad scenam locaverint, & fiat illis potestas unam aliquam tragoediam producendi in theatrum. Itaque recte Schol. hic exponit φροῦδα, ἀφανῆ ὑπὸ τῆς χαρᾶς: quasi dicas, prae gaudio eos nescire ubi sint, evanescere. At χορὸν λαμβάνειν quid esset, non intellexit, cum exponit, si semel spectatores habuerint applaudentes dramatibus eorum. Ita fere hunc locum explicat Casaub. in Athen. l. 14. c. 9. p. 907. Et sane χορὸν λαμβάνειν esse, quod vult Casaub. patet etiam ex iis, quae congessit Steph. in Thes. v. χορὸς, & Suid. v. χορὸν δίδωμι. sed tamen sententia obscura est: nam quid est χορὸν προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ. Λαμβάνειν χορὸν est accipere potestatem docendae fabulae; προσουρεῖν autem de vento secundo dicitur, qui prosequitur a tergo euntes. Itaque χορὸς προσουρήσας τῇ τραγῳδίᾳ, est potestas docendi dramatis, quae quasi ventus secundus adspirat ipsorum tragoediae, & quasi navim ad locum optatum, sic eam in theatrum appellit. sed hoc quid sit, non satis perspicio. In poëta malim incisum locare post ἅπαξ, quam post λάβῃ. est enim sententia, *si semel*

semel tantum potestas ipsis exhibendae fabulae concedatur. θᾶττον est, *ocius*, *quam celerrime*, ut saepe alibi.

vs. 96. Γόνιμον δὲ ποιητήν.] *Naticum* Rutgers. qui hunc versum & tres sequentes vertit jambis, 4. Var. Lect. 9. & Juven. Sat. 7. imitatum docet.

vs. 121. Μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου, Κρεμάσαντι σαυτόν.] Constant. Lex. & Steph. Thes. in voc. κρεμάω, ita haec jungunt. κρεμάσαντι σαυτὸν ἀπὸ κάλω. *si suspenderis te ex fune.* puto incisum majus, vel quod dicitur semicolon, ponendum post θρανίου, & praecedentia separanda a κρεμάσαντι σαυτόν: tum quia non recte quis dicitur κρεμᾶν σαυτὸν ἀπὸ θρανίου, tum, quia Suidas variis locis, in πνιγηρά, in θράνιον, & κάλως, solum illa memorat, quae dixi separanda, id est, sine κρεμάσαντι σαυτόν. ut & Poll. lib. 10. cap. 11. n. 48. p. 1202. Sensus erit: *prima est a laqueo & scabello*, vel, *primam ostendit laqueus & scabellum, si suspenderis te ipse.* Apud Suid. autem in θράνιον, videtur rectius scribi θράνους καὶ θράνια, τεκτονικά τινα ὄργανα, pro eo, quod habet Schol. θράνους καὶ θρανίτια τινα. certe θρανίτια saltem mendosum est, pro θρανίδια. deinde recte apud Suid. θράνος pro θρόνος ut Schol. perperam. Apud Scholiastem autem melius scribitur ἀπολακτίζοντες αὐτά, quam λακτίζοντες, quod Suidae est. Ceterum Pollux lib. 10. cap. 11. n. 48. θρανίον hoc loco accipit pro paxillo, cui annectitur restis, ἐπὶ κατίαλω; de quo vide ibi Commentat. θρανίον autem apud Suidam scribendum esse, non θράνιον recte censet Jungerm. & ita quoque apud eundem est scribendum in πνιγηρά. Schol. recte θρανίον.

vs. 193. Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.] Suid. κρέας. οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀττικοί: & subjicit hunc locum. Schol. κρεῶν exponit per σωμάτων, vel τοῦ ἰδίου σώματος. Sententia poëtae est haec, opinor, se non recipere servum, nisi qui ad Arginusas depugnarit pugnam illam pro corpore, id est, vita ac salute. Valde exagitat Scholiastae expositionem Gatak. de stylo Nov. Instrum. cap. 10. aitque, ineptissime eum exponere περὶ κρεῶν, περὶ σωμάτων, quasi Charon tricorpores quosdam Gorgones, vel saltem bicorpores servos cogitasset: sed haec vox non est captanda: neque enim si dixit Scholiastes, servus non pugnavit τὴν περὶ σωμάτων, existimavit, servum plura corpora habuisse, sed ἁπλῶς dixit, quemadmodum poëta, qui hoc forte non de solo illo servo intelligebat, sed in universum Charonem facere dicit, se nullos recipere servos, nisi qui ad Arginusas pro vita depugnassent: vel, si omnino de illo solo sentit, non minus commode potuit dicere de uno κρέα in plurativo numero, quam lepus unus dicitur currere τὸν περὶ τῶν κρεῶν. Deinde Schol. non ob aliam rationem κρεῶν videtur exposuisse numero plurium, quam quia eodem usus erat Aristoph. nam ipse mox exponit περὶ τοῦ ἰδίου σώματος, quibus verbis quid intelligat inferius quoque satis declarat, cum ait, Athenienses ἐν ἀπορίᾳ γενομένους ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσθαι. Argutatur valde Gatakerus in hac Scholiastae sententia refellenda, quam si simpliciter accipias, nihil habet absurdi. pone, κρέα non significare corpus, quid tum? ideo non potest dici aliquis pugnare περὶ τοῦ σώματος, vel, quod idem est, περὶ τῆς ψυχῆς. quo utroque etiam Schol. utitur? aut, cum quis dicitur pugnasse περὶ τῶν κρεῶν, an non idem etiam recte poterit dici pugnasse περὶ τοῦ σώματος? quid est ergo, cum in noto proverbio lepus dicitur currere τὸν περὶ κρεῶν, aut cur hoc ad verbum exponemus, *pro carnibus* (metuens scilicet, ne in pulpamentum incidant) magis quam *pro corpore, ac vita*, quae sententia in iis verbis inest? Et disertte Proverbiorum Auctores & Suidas tradunt, id proverbium dici de iis, qui κινδυνεύουσι περὶ τῆς ψυχῆς, καὶ διὰ τοῦτο καρτερῶς ἀγωνίζονται: ad quod proverbium respexisse Poëtam ego cum Erasmo & Schotto ad Zenob. 4. 85. opinor. Conjectura Gatakeri explicantis, haec dici κατ' ἀπροσδόκητον, ut, cum quis putaret poëtam dicturum νεναυμάχηκε περὶ τῆς ψυχῆς, vel πατρίδος, is praeter opinionem dixerit, τὴν περὶ τῶν κρεῶν, respiciens indolem servorum, quibus cibus & carnes ipsa vita est, satis est ingeniosa: sed mihi non videtur causa, cur recedamus ab interpretatione Scholiastae, in qua ego nihil magnopere quod me offendat invenio. Potest autem ita etiam exponi sententia, ut dicat Charon, se non recepturum servum, nisi interfuerit illi praelio, quod pugnatum est ad Arginusas, non a solo servo, sed ab Atheniensibus, aliisque omnibus, qui in eorum classe erant, περὶ κρεῶν, i. e. *de vita ac salute*, cum jam attriti aliquot adversis praeliis ante fuisset, atque ita revera περὶ κρεῶν pugnarent, quod indicat quoque articulus τὴν, quam expositionem etiam in fine notae tangit Schol. Ceterum Palmerius etiam ad hunc locum reprehendit Schol. aitque, cur potius in ea pugna ad Arginusas de propriis corporibus periclitati fuerint pugnantes, quam in aliis, se non videre: nam in omni naumachia periculum maximum de proprio corpore & vita pugnantibus imminere, cet. Ego puto hoc a Schol. ideo dici, quia existimat servos, qui patriam vel pecunias non haberent, non pro his, sed tantum pro propria vita, eaque quam solam habebant, & amittere poterant, pugnasse: quae quidem expositio nonnihil coactior est, & melius fuisset simpliciter exponi περὶ τῶν σωμάτων, siquidem non de uno servo, quem secum habebat Bacchus, intelligit, vel περὶ τοῦ σώματος ἢ ψυχῆς. Conjectura autem Palmerii de Creonte monte, qui in insula Lesbo memoratur, ad quem putat

forte hanc pugnam esse commissam, & a poëta respici, mihi videtur audacissima, & contra legem metri est, quod etiam ipse fatetur. Quidquid est, verba poëtae ita simpliciter exponi possunt, ut dicat Charon, se non recepturum servum, si non interfuisset celebri illi praelio ad Arginusas, quae pugnata est ab Atheniensibus περὶ κρεῶν. Schol. idem videtur sentire. Si voculam unam aut alteram interponit minus propriam, ea non captanda est, sed benigne explicanda potius, quam argutationibus indulgendum, & conjecturis, quae saepe inanes sunt.

vs. 199. Εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπευδέτω.] Interpres: *Si quis praeterea velit adnavigare.* Potest hoc exponi ἐλλειπτικῶς, εἴ τις ἐπιπλεῖ τοῖς ἐπέκεινα. Sed mihi videtur verosimile, scribendum εἴ τις ἔτι πλεῖ. *Si quis insuper vult trajicere:* ut referat morem nautarum, qui soluturi solent inclamare his, qui adstant, vel quos venientes vident, si quis forte eorum una conscendere velit: nam & alia in hac scena tribuuntur Charoni ex more nautarum. vid. Schol. ad vs. 188. 191.

vs. 218. Ἐν Λίμναισιν.] De hoc loco vid. etiam Stephan. & ibi Comment. Harpocrat. v. ἐν Λίμναις. Hesych. v. Λιμναγενὲς, qui Lenaea ibi acta tradit. Gronovius ad Harpocrat. acerrime invehitur in Blancardum, quod apud Harpocrat. ediderit ἐν Λίμναις Διονύσιον, cum Maussacus recte emendasset editionem Aldinam, quae itidem Διονύσιον praefert: non scio, quam recte. Secutus ille videtur cum Aldum, tum Suidam v. ἐν Λίμναις, qui itidem Διονύσιον, non Διόνυσον habet: & ibi etiam Kusterus i.d de templo Bacchi exponit. Idem Gronovius notat in MS. Harpocrat. Florent. esse Διόνυσος, idque probat. Sed mihi non improbandum videtur Διόνυσον, accusandi casu: nam credibile est, Harpocrationem respexisse ad h. l. Aristophanis, ut saepe Lexicographi illi, qui verba quaedam ex antiquis auctoribus excerpta praeponunt expositionibus suis, non mutatis casibus, nec tamen id verbum, unde illi casus pendent, addunt.

vs. 219. Ὁ κραιπαλόκωμος.] Schol. ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος. item Suidas: quos sequitur Coelius Rhodigin. l. 7. c. 5. Ego magis probo sententiam H. Stephani, &, qui hunc exscripsit R. Constantini, atque etiam Biseti, esse adjectivum, & jungendum cum ὄχλος; turba, quae ebria & gravata vino comessatur & bacchatur. aliter si accipias, pendebit sensus, nec erit, quo vox κραιπαλόκωμος referatur. Apud Suid. etiam scriptum est κραιπαλαίκωμος; ubi de variatione scripturae nihil monent.

vs. 235. Ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον ἔνυδρον ἐν Λίμναις τρέφω.] Per δόνακα ὑπολύριον intelligit, quod in cithara μαγάδιον dicitur, quodque chordis subjicitur, quo eae vehantur. hoc olim e calamo fiebat, deinde e ligno, vel cornu. Hesych. Δόνακα, ὑπολύριον. πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. sic quoque Pollux l. 4. c. 9. n. 62. nisi quod pro κέρατος legit κεράτων, non recte, ut docet Scalig. ad Manil. p. 421. ed. Raphel. nam κέρατα plur. num. in cithara dicuntur πήχεις, manubria in summo: eaque emendatio Scaligeri legi debebat ad Pollucem, ubi hoc praeterierunt. κέρατος habet etiam Eustath. in Il. Σ. p. 1165. 26. Αἴλιος δὲ Διονύσιος φησὶν ὡς δόναξ καὶ τὸ λύριον, ἱστορεῖ. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀντὶ τοῦ κέρατος ὑπετίθετο κάλαμος: & subjicit deinde locum hunc Aristophanis. Ex his verbis Eustathii, putat Scaliger l. d. ὑπολύριον vel μαγάδιον etiam dictum λύριον; sed cum errare putat Salmas. ad Solin. p. 502. b. d. & apud Eustath. legendum, Αἰλ. δ. Δ. φ. ὡς δόναξ ὑπολύριον, cet. quorum ea erit sententia, *Aelius Dionysius, cum dixisset, calamum esse* ὑπολύριον, *vel vocari* ὑπολύριον, *subjicit, quia olim* cet. Etiam locum Hesychii v. κάλαμος emendat ibid. Salmasius. Etymol. M. corruptum in δόναξ, emendant Scaliger l. d. & Jungerm. ad Poll. l. d. δόνακες, κάλαμοι αὐλητικοί, ἢ αὐλοί. πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθουν καλάμους. pro θύραις legunt λύραις, in quo erravit ibi Sylburg. pro ἐτίθουν, ὑπετίθουν. Lexica laudant δόναξ ὑπολύριος, dubito an perperam. neque enim invenio hac terminatione, magisque puto ὑπολύριον neutro genere substantive dici, ut μαγάδιον; quemadmodum etiam Salmasius accepisse videtur, cum in Eustathio emendat δόναξ, ὑπολύριον; idque etiam ex hoc loco videtur patere: neque enim recte vel concinne duo adjectiva jungantur uni substantivo, δόναξ ὑπολύριος, ἔνυδρος. est autem ellipsis τοῦ ὄντα, ἕνεκα δόνακος, ὃν ὄντα ὑπολύριον, vel εἰς ὑπολύριον, ἔνυδρον τρέφω. Sententiam versus, quem e Sophocle paulo ante protulit Scholiastes, exponit Scaliger. eod. loco.

vs. 255. Δυνάτερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων, εἰ διαῤῥαγήσομαι.] Distinctio tollenda est post ἐλαύνων, & collocanda post ἔγωγε, ut haec conjungantur εἰ ἐλαύνων διαῤῥαγήσομαι. participium pro gerundio, *remigando.* & ita fere verbum διαῤῥήγνυμαι solet jungi participiis.

vs. 305. Ὥσπερ Ἡγέλοχος.] Schol. τραγῳδίας ὑποκριτής, ὃς καὶ ἐν τῷ Εὐριπίδου προςάντος αὐτῷ τοῦ ποιήματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ, Ἐκ κυμάτων cet. αἰφνιδίως ἐφθέγξατο συναλεῖψαι τὴν συναλοιφήν. Suid. v. Ἡγέλοχος, eadem verba refert, nisi quod habet ἐν τῷ Ὀρέστῃ τοῦ Εὐριπίδου, & post relatum versum subjicit, γαλῆν γὰρ τὸ λέξις αἰφνιδίως cet. Kusterus in notis scribit, locum corruptum esse & mutilum, ideoque se in eo vertendo sensum potius, quam verba spectasse. Vertit hoc modo: *Hic Hegelochus & in Euripidis Oreste eodem versu usus est. Propter elisam autem ultimam vocalem in*

voce γαλῆν; *visus est dixisse*, γαλῆν ὁρῶ, *id est, felem video: quam ob caussam Comicorum salibus adspersus est.* Suum sensum expressit, non Suidae, nec Scholiastae. Quae sit horum verborum sententia, docet Schol. Euripidis Orest. vs. 279. ubi hoc legitur his verbis; κεκωμῴδηται ὁ στίχος διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν. ὁ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν, τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαλήνα. Πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέσκωψαν τῶν κωμικῶν. *Derisus fuit hic versus propter Hegelochum histrionem: nam cum deficiente spiritu non potuisset dividere Synaloephen* (hoc quid sit, exponet Voss. de Art. Gramm. l. 1. p. 154.) *visus est auditoribus dixisse* γαλῆν *animal, id est, felem, non* γαλήνα, *id est, tranquillitatem.* Quod Schol. Euripidis dicit, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, id Schol. Aristophanis & Suidae est, προεκόντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος, id est, *impedito, prohibito commeare spiritu*: quemadmodum hac significatione apud Aristotelem dici προστεῖναι τὸ πνεῦμα notant Lexica. Itaque haec erit sententia verborum Scholiastae: quem (ferunt) in Euripidis Oreste agendo, impedito, commeare prohibito, vel deficiente ipsum spiritu in hoc versu, ἐκ κυμάτων, cet. repente visum contrahere synaloepham, ἀφυλῶς ὀφθῆναι συναλεῖψαι τὴν συναλοιφὴν, vel ut Euripidis Schol. ὁ φθάσαι διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, non potuisse dividere synaloepham, id est, ut Voss. l. d. videtur sentire, cum ultimam literam vocis γαλῆν' debuisset conjungere voci sequenti & pronunciare γαλή-ν' ὁρῶ, conjunxisse γαλῆν' atque ita dedisse causam risus spectatoribus. sane in verbis Scholiastae quaedam corrupta esse, manifesto apparet ex ἀνακόλουθον illo ὡς — ὀφθῆναι, pro quo mihi videtur legendum ὃν, ut subaudiatur λέγουσι, vel φασὶ, quemadmodum etiam apud Schol. Euripidis. Nec satis placet vox ὀφθῆναι: neque enim id tam visum, quam auditum fuit ab auditoribus. Apud Suidam autem melius puto legi ἐν τῷ Ὀρέστῃ τοῦ Εὐριπίδου, quam apud Schol. ἐν τῷ Εὐριπίδῃ.

vs. 358. Καθαρμῶν.] Sic etiam scribitur apud Gellium in praefat. & Suid. in v. Ἐξίστασθαι. Apud Plutarch. libello, utrum Athenienses bellicis an sapientiae studiis majorem gloriam sint consecuti Tom. II. p. 348. D. καθαρμοῖς. Et sane non video caussam, cum sequentia omnia ponantur in Indicativo, cur hic solum optativus locum habere debeat: quamquam ibi etiam vitiose quaedam leguntur.

vs. 366. Εἰκοστολόγος.] Schol. τὰ εἰκοστὰ ἐν κρίσεσι συνάγων. quod Constantinus in Lex. vertit: *vigesimam partem punctorum in judicio referens.* Neutrum intelligo. Pollux l. 6. c. 31. n. 128. recenset inter ὀνείδη ἐπονείδιστα, haud secus atque hic poëta. Apparet autem ex eodem l. 9. c. 5. n. 29. ita vocatos fuisse publicanorum quoddam genus, qui vicesimam quamdam colligerent.

vs. 369. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων.] Qui sint κύκλιοι χοροὶ, vid. apud Schol. ad Nubes vs. 311. & 332. & Spanhem. ad Callim. Hymn. in Dian. vs. 267. Quod autem hic cyclicos choros memorat poëta, id etiam convenit Cinesiae, qui κυκλιοδιδάσκαλος dicitur Avib. vs. 1403. ab Aristophane; & κυκλίων χορῶν διδάσκαλος a Schol. ad Nub. vs. 332. Quomodo autem κυκλίων χορῶν διδάσκαλος dicatur κυκλίοις χοροῖς ὑπᾴδειν, non satis assequor: nisi putemus, ipsos illos poëtas ᾄσματα sua cecinisse, & ad eorum cantus chorum cyclicum varios motus flexusque edidisse: unde etiam forte Nub. vs. 332. poëta ᾀσματοκάμπτας κυκλίων χορῶν vocat. Sane Lucian. de Saltat. p. 798. ὑπᾴδειν dicit eum, qui histrioni saltanti accinebat. Hoc si verum est, κυκλιοδιδάσκαλος est non solum, qui modum & rationem chori cyclici edocet, ut Spanh. l. d. censet, sed etiam, qui choro accinit.

vs. 381. Τὴν Σώτειραν.] Minervam intelligi opinor. Hesych. Σώτειρα, ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, & apparet ex epigrammate apud Suidam h. v. itaque forte apud Schol. legendum est, ἔτι γὰρ Ἀθηνᾶ σώτειρα λεγομένη. nam ad Cererem hoc non pertinere docet vs. 385.

vs. 426. Ἐν ταῖς ταφαῖσι τρωκτὸν γέγον.] Schol. Theocr. ad Idyll. 5. vs. 43. hunc locum non recte exponit: quo nomine eum reprehendit Heins. Lect. Theocr. c. 9.

vs. 432. Τουτονὶ τὸν Ἱπποβίνου.] Versus mendosus est, nam ι paragogicum cum longum sit, facit in prima sede amphimacrum, qui versum jambicum non ingreditur. sunt autem omnes hi versus trimetri ἐφθημιμερεῖς, ut notat Schol. ad principium hujus στροφῆς vs. 419. puto legendum τοῦτον. Apud Suidam in ἱππόπορνος solum legitur τὸν Ἱπποβίνου; nec monent Editores, aliter apud Poëtam legi.

vs. 443. Ἱερὸν ἀνὰ κύκλον.] Hoc pertinet ad choros cyclicos saltantium in sacris. vid. Spanh. ad Callim. Hymn. in Dian. vs. 267.

vs. 457. Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστι.] Schol. ad vs. 443. notat, in aliis esse ἱερόν.

vs. 485. Σπογγιάν.] Laudat Suidas, addens esse ex Ranis h. v. locum non notant Editores. Spongiis autem, certa quadam ratione coactis, usos fuisse antiquos loco καρδιοφύλακος, notat ex hoc loco Lindebrog. ad Terent. Eun. act. 4. sc. 7.

vs. 511. Κάλλιστ', ἐπαινῶ.] Hoc dici ab iis, qui quid oblatum recusant, ut apud Latinos *recte, benigne*, docet Casaub. ad Theocr. c. 16. & Diog. Laërt. lib. 2. n. 76. Ceterum hic versus vitio syllabae superfluae laborat, κάλλιστ' ἐπαινῶ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγώ. neque enim tres illae

illae syllabae consistere in quinta sede possunt. Si in voce apocopen passa locus esset apostropho, quod non scio, posset legi Ἀπολ', alioqui extrudenda erit altera particularum negantium.

vs. 515. Ἀπολεῖ σ' ἔχων.] Haec non Dionysio, sed ancillae tribuunt aliae edd. rectius opinor: recusabat enim Xanthias. Scholiastes a sententia aberrat, cum ait, haec esse verba Bacchi Xanthiam retinentis, & non permittentis intrare cum ancilla. etenim Xanthias jam recusaverat intrare. vid. not. Scalig.

vs. 539. Καὶ πολλὰ περιπεπλευκότος.] Suid. v. Ταῦτα, ἀντὶ τοῦ, εἰς πάντα τετριμμένου, in omnibus exercitati, versati. Ab eadem re Ulyssem laudat Homerus princip. Odysseae, ubi Eust. πολύτροπον παραφράζει, ὡς ἐφ' ἃ ἐς ἔργα οἷα γεγυμνασμένον εἶναι, respiciens, opinor, ad verba Comici vs. 542.

vs. 562. Ἀνημιωβολιαῖα.] Schol. ἀνημιωβολιαῖα ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβολοῦ ἦν ἄξιον ἡμιωβολιαῖα. Suidas h. v. ἕκαστος ὀβολοῦ ἄξιον, ἤτοι ἡμιωβολίου: quod praefero. nam ἡμιωβολιαῖον per se est, quod valet dimidio obolo, neque debet dici ἄξιον ἡμιωβολιαῖα, sed ἡμιωβολιαῖον simpliciter, vel ἄξιον ἡμιωβολίου, ut Suidas. Sequentia autem Scholiastae verba Salmas. in notis Jungerm. ad Polluc. l. 9. c. 6. n. 64. ita emendat, ut pro ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολιαίου πολέμου, legat ἐπὶ τοῦ ἡμιωβολίου; pro Θεοιχθρία, quod tamen etiam Suidas habet, Θεοιχθρία, (sic etiam Aristoph. alibi, at Lucian. Lexiph. Θεοιχθρία.) pro ἀνημιωβόλιον, ἀνὰ ἡμιωβόλιον: Poëtam enim licentia comica ex ἀνὰ & ἡμιωβόλιον, (id est, fere, circiter, dimidius obolus) composuisse ἀνημιωβολιαῖος. In MSS. autem apud Pollucem in ipsis Poëtae verbis legitur ἀν' ἡμιωβολιαῖα, quod praeferret Jungermannus, nisi obstaret auctoritas Scholiastae. Si legas ἀν' ἡμιωβολιαῖα, pro ἀνὰ, esset, quarum singulae valent dimidio obolo, idque conveniret expositioni Schol. ἀντὶ τοῦ ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβολοῦ ἄξιον: eam enim vim habet praepositio ἀνὰ. Sed relinquenda est ob auctoritatem Schol. & Suidae vulgata. Salmasii autem conjectura videtur vera, pro ἀνημιωβόλιον in Schol. legentis ἀνὰ ἡμιωβόλιον: nec tamen necesse est ibi ἀνὰ verti circiter, fere: sed recte vertas singulae, ut modo dictum, quod conveniet cum expositione Scholiastae. Quod autem Lexica laudant ἀνημιωβόλιον, pro dimidio obolo, ex hoc loco hauserunt: quod facere non debuerant. Ceterum nota Salmasii etiam pertinet ad locum Suidae, qui sua hausit e Scholiaste.

vs. 575. Τὰς ψιάθους.] Notat Schol. in Callistrato scriptum esse τοὺς ψιάθους, idque ibi notari tanquam animadversione dignum, quod Poëta eam vocem masculino genere usurpaverit. Etiam Suidas v. ψίαθοι tradit, Aristophanem hanc vocem dixisse genere masculino, cum sit foeminini. Respexit procul dubio ad hunc locum Poëtae, etsi interpretes de eo nihil notent. Callistratum autem inter antiquos Scholiastas fuisse, e multis locis horum Commentariorum constat.

vs. 577. Τὸν προστάτην Κλέωνα.] Interpres: Urbis praesidem. Ita forte verti potest, quod moderabatur pleraque pro suo arbitrio. Sed proprie προστάται Athenis erant patroni τῶν μετοίκων, vid. Suid. & Harpocrat. Aelian. 12. V. H. 43. turbulentos quosdam demagogos & oratores, cujusmodi & Cleon erat, vocat προστάτας τοῦ δήμου: quae significatio hic quoque locum habere potest. Cleonem autem jam tum obiisse, notat Schol. cum scena sit apud inferos, quod ad tempus, quo acta est haec fabula pertinet, ut &, quod mox de Hyperbolo dicit.

vs. 578. Σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάν περ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον.] Non video, cur retracto accentu debeat dici ἔμοιγ', pro ἐμοίγ'. deinde, nec hoc intelligo, ad quem ἡ πανδοκεύτρια dicat σὺ δὲ, cum una tantum sit ancilla Πλαθάνη, cum qua loquitur: nisi putemus aliam etiam intelligi, tanquam mutam personam, quam alloquatur, quod mihi non verosimile videtur. forte pro σὺ δ' ἔμοιγ', legendum est, σὺν δ' ἔτι γ', atque una, atque insuper una: nam σὺν, sine casu positum, hoc notat.

vs. 632. Ὑστριχίδι μαστιγῶν.] Hesych. ὑστριχίς, μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν. etiam Polluci l. 2. c. 3. n. 24. ὑστριχὶς dicitur, & l. 3. c. 8. n. 79. αἱ μάστιγες, ὑστριχίδες. & inter σκεύη ὑστριχὶς recensetur ab eodem l. 10. c. 40. n. 168. Suid. ὑστριχίς, ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. Idem tamen ὕστριξ, ὁ ἀκανθόχοιρος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ, laudans h. l. Aristophanis. Etym. M. ὕστριξ, ὕστριχος, ἡ ἐκ τῶν τριχῶν τῶν ὑῶν μάστιξ. ut adeo videatur & ὕστριξ & ὑστριχὶς dici pro flagello; quod etiam Constantinus docet auctoritate Suidae. Sed cum nullum vel ab Etymologo, vel a Suida, exemplum adferatur, atque Suidas insuper τῷ ὕστριξ subjiciat ex h. l. ὑστριχίδι μαστιγῶν, ego adhuc ἐπέχω, an pro flagello ὕστριξ dicatur nominandi casu.

vs. 725. Κιμωλίας γῆς.] Vid. Bochart. Chanaan. l. 1. c. 14. p. 454. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 530.

vs. 731. Ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθούς, εἰς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.] Comparatio est inter cives καλοὺς κἀγαθοὺς, & τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. Quae debebat referri ad τὸ καινὸν χρυσίον non apparet. cives enim boni ac probi conferuntur cum veteribus nummis, non cum recentibus. Ut omnia congruant, & plena sit oppositio, puto legendum, τοὺς καλούς τε κοὐ καλούς. Mihi videtur civitas eandem sequi rationem in civibus bonis ac malis, quam sequitur in nummis veteribus & recens cusis aureis.

vs. 737. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις.] Hemst. ad Poll. l. 9. c. 6. n. 92. putat ex h. l. patere, χαλκία pecu-

peculiariter dicta nummos aureos, quibus plurimum aeris erat admixtum. Sane, quae hic χαλκία, paulo ante dixerat κακὸν χρυσίον. Jungerm. ib. n. 91. putat Pollucem, qui ibi h. l. laudat, dixisse χαλκίον singulari numero dici, ut ἀργύριον: apud Aristophanem tamen & Eubulum dici etiam χαλκία.

vs. 743. Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν.] Hac forma loquendi Graeci saepe notant homines improbos. De probis e contrario ὁ κακὸς ἐσθ' ἐκ κακῶν, vid. Theocrit. Id. 25. vs. 38.

vs. 757. Μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ.] Casaub. in Athen. l. 6. c. 15. p. 447. *Ultima meta τῆς μυήσεως erat fieri epoptam & ephorum: quare ἐποπτεύειν proverbii instar de fruitione summi boni dicitur. Aristoph. Ran. cet.* Quae de tempore, quod inter μύησιν & ἐποπτείαν intererat, ibidem disputat Casaubonus, refelluntur a Salmas. ad Hist. Aug. T. 1. p. 119. seqq. Adde Petit. ad LL. Attic. p. 30.

vs. 836. Σμιλευμάτιά τ' ἔργων.] Salmas. ad Solin. p. 735. b. c. *Aeschylum in componendis tragoediis majestatem & pondus verborum sententiarumque consectatum esse potius, quam elegantiam & nitorem, veteres critici observant. Contra ea Euripidi vitio datum est nimis accuratum & ornatum dicendi genus, & nimius nitor in tragico argumento. Aristoph. in Ranis de Euripide σκινδαλμῶν παραξόνια, σμιλευμάτιά τ' ἔργων vocat, quibus in comparationem opponit Aeschyli ἱπποβάμονα ῥήματα cet. Schol. σμιλευμάτια interpretatur γλυφεύματα, quod ad calamos scriptorios scalpello temperatos referendum est. κάλαμοι γλυφόμενοι Crinageras in Epigramm.* Idem Salmasius paulo ante σμίλην inter instrumenta librarii referri notat, id est, scalpellum. Unde in veteri Epigrammate, σμίλα δονακογλυφὸς. Pollux l. 7. c. 21. n. 83. ait σμιλεύματα h. l. dici a σμίλη coriariorum, ut sint *resicula, resegmina.* sed possunt in universum dici, ut videtur, σμιλεύματα, omnia quae resecantur τῇ σμίλῃ, etiam ea, quae praeciduntur in temperandis calamis. Suidas h. v. laudat hunc locum, & describit Scholium. Interpres ibi vertit, *& quisquiliae facinorum viri vim illatam fortiter propulsantis.* Quod est apud Schol. ἐφθέρματα, idem Interpres vertit, Metaphorice, *quaevis quisquiliae.* Vox mihi suspecta est, neque enim alibi vocem ἐφθέρματα hac significatione inveni. Tan. Faber ad Anacreont. Od. 22. putat legendum ἢ ξέσματα.

vs. 852. Κατελεπτολογήσει πλευμόνων πολὺν πόνον.] Id est, *subtiliter examinabit verba turgida & sesquipedalia;* quae paulo ante dixit ἱπποβάμονα ῥήματα, γομφοπαγῆ, *orationem ampullatam & dithyrambicam, quae pronunciari sine pulmonis vexatione & anhelitu non possit.* Casaub. ad Pers. Sat. 1. vs. 14. p. 56. *Grande aliquid, quod pulmo animae praelargus anhelet.*

vs. 1011. Νῦν χρὴ Ἀθηναίων.] Suid. v. αἶνε κάθου. & v. μικροπρεπείας, laudat haec fere omnia, sed non satis accurate. Quod autem Schol. habet ad vs. 1014. μικροπρεπείας δείγματα, apud eum posteriore loco legitur μικροπρεπείας ῥήματα. Describit autem poëta mores Atheniensium, quos mire fuisse sollicitos, ne quid servorum sibi fraude periret, & in rebus minutis & parvi pretii attentos fuisse, etiam ex h. l. notat Casaub. ad Theophr. Char. p. 232. Μικροπρεπείας accipi a Scholiaste & Suida ἀντὶ μικρολογίας, notat ibid.

vs. 1022. Καὶ Μελιτίδας κάθηλο.] Suid. v. ἀθελτοφόρατος, βατάλαν, & μεμμακκυθος legit Μελιτίδας κάθηλο. Kusterus ibi notat hanc lectionem meliorem esse ea, quae est in Editionibus Aristophanis, & copulam καὶ delendam. ratio est, quia secunda in Μελιτίδας longa est: id enim apparere ex hoc versu comici Ran. 1337. Σκελῶν Μελιτεῦ καὶ Καρικῶν αὐλημάτων: nam & ibi itidem delendum esse τὸ καὶ ob legem metri & sensum, atque auctoritatem Suidae v. Μελιτος. Haec mihi non probanda videntur. Cur enim lex metri in hoc versu jubet tolli τὸ καὶ? quia, inquit Kusterus, secunda in Μελίτου longa est. At quomodo hoc probat? quia Suidas in Μελιτος, καὶ omisit: inde scilicet apparet, id debere deesse, & eam syllabam longam esse. At quis nobis affirmabit potius apud Aristophanem τὸ καὶ delendum esse, quam apud Suidam excidisse? cum praesertim etiam ibi vitiose σκολιὰ Μελίτου legatur pro σκολιῶν. Puto falsum esse, quod Kusterus, & Bentlejus, cujus auctoritatem se in eo sequi fatetur ad v. ἀθελτοφόρατος, volunt, mediam in Μέλιτος, & antepenultimam in Μελιτίδας longam esse: nam 1. repugnat origo harum vocum, quae ἀπὸ τοῦ μέλι ducitur, auctore Eustathio in Od. N. p. 1735. 51. & Schol. h. l. μέλι autem utramque brevem habere certum est. 2. aliae cognatae voces, quarum duae priores syllabae eaedem sunt, eas utrasque breves habent. Μελίτη, Nereis, Hesiod. Θεογ. vs. 246. Homer. Il. Σ. vs. 42. Virg. 5. Aen. 825. Μελίτη, δῆμος Atticus, Aristoph. Ran. vs. 504. Μελίτη insula, unde catuli Μελιταῖοι, apud Holsten. ad Steph. in epigr. inedito. Quod autem apud Suidam omnibus locis legitur κάθηται, non improbandum videtur, nam cur in imperfecto dicatur κάθηντο, *sedebant*, nulla ratio est.

vs. 1041. Νυθρεύεις.] Itaque non recte Thomas Magister rejicit νυθρεία. Illustrat h. l. Victor. 34. Var. lect. 1. ubi de fructu, qui e poëtis legendis capitur.

vs. 1051. Καὶ σύ τι δὴ δράσας, αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας.] Bentlejus in Ep. Millium, Malalae subjecta, p. 21. e MS. Oxon. καὶ σύ τι δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας. quod probat etiam ob eam caussam, quod in anapaestico post quartum pedem non debet relinqui syllaba, quae faciat caesuram.

vs. 1064.

vs. 1064. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε.] Suid. v. Ὀρφεὺς, scribit etiam ferri librum illius Τελετὰς, sed ab aliis Onomacrito tribui. Interpres ibi *initia* vertit. Kusterus laudans hunc locum Comici, *ritus sacrorum*. Sane τελεταὶ utrumque notat. Hesych. τελεταὶ, θυσίαι, ἱερεαὶ, μυστήρια. Serv. in vi. Aen. 645. *Orpheus primus Orgia instituit.* Orgia autem generali appellatione dicuntur omnium sacrorum cerimoniae.

vs. 1088. Ἣν ἂν σὺ λέγῃς Λυκαβηττὸς.] Suid. v. Λυκαβηττὸς, laudat h. l. sed corrupte, emendatus a Kustero in notis. Est autem mons Atticae, ut idem docet, & Plinius H. N. l. 4. c. 7. Ait autem Suid. Λυκαβηττὸς & Παρνασῶν μεγέθη dici ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχούντων. Παρνασῶν μεγέθη dicit, quod ejus montis altitudo celebratur ab antiquis. v. Bochart. Geogr. p. 469.

vs. 1124. Ὑπολυπόμενος.] Id est, *postremus*. v. Kuhn. ad Poll. l. 6. c. 8. n. 44. Pro βραδὺς autem in versu praeced. si legeretur βραχὺς, hoc utique praeferrem: nam hominibus brevibus & pinguibus utique molestior est cursus; sed & breves magis solent incurvo capite & cervice incedere, praesertim si pingues. adde, quod non necesse erat, bis idem dicere. nam ex eo, quod ὑπολειπόμενον dicit, satis intelligitur, eumdem βραδὺν fuisse.

vs. 1131. Μέγα τὸ πρᾶγμα.] Schol. ait, στροφὴν & ἀντιστροφὴν singulas esse 10. versuum, ἐπιμεμιγμένων τριβράχεσι: & quidem 1. 4. 6. & 10. esse trochaicos tetrametros catalecticos: reliquos trochaicos dimetros acatalecticos; nisi quod septimus versus στροφῆς sit anapaesticus πενθημιμερής, octavus autem dimeter brachycatalecticus. Septimus vero est: Ὦ, τί ποτ' ἂν ἔχοιτον ἐργάζων: qui mihi videtur ἑφθημιμερής, atque insuper prima sede tribrachyn habet, quod apud Aristoph. in anapaesticis observare non memini. Octavus: Λέγετον | ἔπιτον, | ἀναδέρετον: in quo rursus duo tribrachys. Quae autem porro Schol. dicit de numero versuum, 1. 4. 6. 10. ea tantum ἀντιστροφῇ conveniunt. nam in στροφῇ sunt trochaici tetrametri, immisso pede tribrachy, 1. 2. 3. 5. & 9. Sed mihi incidit suspicio ex eo, quod Schol. στροφῆς & ἀντιστροφῆς versus pares facit, secundum versum στροφῆς dividendum esse in duos trochaicos dimetros, eo quod alioquin in ea non 10. sed tantum 9. sunt versus, & quod secundus in fine abundat syllaba una: Χαλεπὸν | οὖν ἔργον διαιρεῖν, | ὅταν ὁ | μὲν τείνῃ βιαίως: quem si dividas, duo erunt trochaici dimetri: Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν Ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως. quo pacto omnia constabunt.

vs. 1155. Ὀρεστείας.] Ex Eustath. ad Il. K. principio videtur legendum esse Ὀρεστείας. Idque probat Stanlej. ad Aeschyl. in notis ad Catalog. p. 709. Bentlejo etiam in Ep. ad Millium p. 19. Ὀρέστεια dicitur.

vs. 1340. Ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις αὕτη κροτοῦσα.] De musica, quae fiebat complosis testis, vel conchis, v. Casaub. ad Athen. l. 5. c. 4. & ad Sueton. Neron. c. 20. Scaliger. ad Copam Virgil. p. 255.

vs. 1400. Τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε.] Interpres, *membra*. immo *retia*, ut recte Bisetus, probante Jungerm. ad Polluc. l. 5. c. 4. n. 27.

vs. 1406. Διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας.] Hujus loci explicatio est apud Spanhem. ad Callim. Hymn. in Dian. vs. 11. ubi & nummum profert, in quo est Diana, utraque manu facem tenens.

vs. 1431. Κόκκυ. μαθοῦσι.] Ita videtur distinguendum. Etymol. & ex eo Suidas, ut emendant Edit. κόκκυ, οἱ Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Hesych. τὸ ἐλάχιστον. Eustath. in Od. Δ. p. 1479. 43. ait, apud Comicum esse adverbium. respexit forte ad hunc locum. Mihi videtur esse vox ficta h. l. nam cum paulo ante dixisset, καὶ μὴ μαθοῦσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω, pro λέξω, vel βοήσω, voce ea, ut videtur, ridiculi gratia, usus; nunc ob eandem caussam inclamat κόκκυ.

vs. 1472. Ποθεῖ μὲν] Suidas v. σιγᾷ refert versum Ionis, quem Aristophanes hic imitatur, & adducit Scholiastes. Σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται γε μήν. Deinde in σίφνιοι. ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. ποθεῖ μὲν. cet. quae ad locum illum non pertinent, ac forte male divulsa sunt ab iis, quae refert idem in σιγᾷ. Kust. ad Suidam v. σιγᾷ ait versum illum esse Euripidis, teste Schol. Aristophanis h. l. in quo notanda est ejus incuria. nam Schol. ait esse ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Portus in σίφνιοι hoc vertit, *ex Ionis opere de praesidiis*. male. Φρουροὶ nomen est dramatis, quod Ion scripserat. meminit ejus Athen. l. 4. c. 25. & Hesych. in Νιφόεσσα Ἑλένη. vid. Casaub. ad Athen. p. 318. Ceterum pro βούλεται δ' ἔχειν, quod est apud Suidam, Scholiastes habet: βούλεταί γε μήν.

NOTAE

NOTAE IN EQUITES.

vſ. 9. Οὐλύμπου.] Suidas in Ξυναυλίαν, & Euſtath. in Il. Τ. p. 1175. 64. Ὀλύμπου. Notat Kuſterus, Οὐλύμπου eſſe Ionicum, atque ideo ſe malle legere κλαύσαιμεν ἂν Ὀλύμπου. non improbabiliter, ſi non produci poſſet prima in Ὀλύμπου ob ſequentem liquidam. itaque malim Ὀλύμπου cum Suida & Euſtathio. De συναυλία habet quaedam Athen. 14. 2. ubi vide Caſaub. & Spanh. ad Callim. p. 471. Olympi autem etiam meminit e Comico Euſtath. in Il. Α. p. 27. f. & Pollux l. 4. c. 10. n. 78. Vocis vero νόμος varios uſus adfert Schottus ad Procli Chreſtom. p. 36. pro hymnis deorum quod accipi notat Scholiaſtes, pluribus exponit Spanhem. in Callim. Hymn. in Del. vſ. 304.

vſ. 42. Δῆμος Πυκνίτης.] Populus Pnycites, id eſt, Athenienſis, qui convenit in Pnycem judiciorum & ſuffragiorum de Magiſtratibus eligendis gratia. Quia tamen hic poëta non apertis verbis, ſed per aenigmata populum deſignat, forte convenientius fuerit, δῆμος Πυκνίτης. Meurſ. de Popul. Athen. T. 4. Theſ. Ant. Graec. v. πνὺξ, legit, Δῆμος, Πυκνίτης: *Demus, Pycnites:* diviſim; ut Δῆμος ibi dicatur pro nomine proprio, quod non abſurdum eſt. Nec facile quidquam in lectione mutaverim; cum etiam apud Dionem Chryſoſt. loco a Kuſtero laudato p. 362. legatur δῆμος, nec non apud Suidam. Tangit autem h. l. etiam Stephanus in Πνὺξ, & Valeſ. ad Harpocr. pag. 64. Confirmat ſententiam Meurſii Pollux, qui lib. 8. n. 133. ἀφ' ἧς (Πυκνὸς) τὸν τοῦ δήμου θόρυβον πυκνίτην φασὶν οἱ κωμικοί. Nam ſi θόρυβος populi dicitur πυκνίτης, utique non ipſe populus. itaque ex ipſius ſententia videtur πυκνίτης hic eſſe θορυβώδης. Kuhnius non recte ibi putat, apud Comicum legendum πυκνίτης.

vſ. 50. Ὦ Δῆμε.] Hic quoque ſcribendum videtur Δῆμε, & vertendum *Deme*, ſi Meurſium ſequimur. v. ad vſ. 42. & ſic quoque h. l. Caſaub.

vſ. 61. Σιβυλλιᾷ.] Brod. 1. Miſcell. 35. ſcribit, errare eos, qui exponunt *vaticinari* ac *divinare:* cum ſit *more ſenum delirare.* Suidas h. v. Scholiaſten deſcripſit, & praeterea quaedam addit.

vſ. 67. Ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν.] De hujus loci ſententia diſputat Hartungus Theſ. Grut. Tom. 2. p. 684. puto eſſe fictum nomen ſervi.

vſ. 103. Ἐπίπαστα λείξας.] Laudant Suidas h. v. Etym. M. h. v. Pollux lib. 10. n. 96. & 6. n. 61. Euſtath. in Il. p. 1095. 20. Steph. de Urb. v. δῆμος. Apud Pollucem autem lib. 10. & Etym. M. legitur λείχων. Sed Scholiaſtes infra ad vſ. 1086. docet, hic lectum fuiſſe λείξας, ibi λείχων. vid. tamen notam Jungerm. ad Polluc. l. 6. n. 61. Kuhnius ad Poll. lib. 1. n. 26. hoc recenſet inter Pollucis ἁμαρτήματα μνημονικά: & tamen etiam apud Etymologum ita legi e Lexico Rhetorico ad Poll. lib. 6. n. 61. notat Salmaſius; ut, ſi id erratum eſt, non ſolius Pollucis ſit.

vſ. 152. Κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν.] Ἐλεὸν & ἐλεὸς dicunt Graeci. Harpocration & Euſtath. h. l. laudant, ut notat Kuſterus. Adde eundem Euſtath. in Od. Ξ. p. 1766. 42. Apud Harpocr. autem in ἐλεοκόπων locus eſt difficilis. μέμνηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεὸν, ὅπερ ἐστὶν ἔξωθεν ξύλινον, γεγένηται τοὔνομα. Quid enim ibi eſt ἔξωθεν ξύλινον, *foris lignea?* an ergo intus ferrea, & obducta tantum ligno? hoc quidem inane eſt. ſed difficultatem hanc diſſimulant omnes Harpocrationis & Suidae ac Pollucis Interpretes, quibus locis de ἐλεὸς agunt. Suidas, qui eum articulum deſcripſit ex Harpocratione, vocem ἔξωθεν omittit, quod & ipſum non monuerunt Editores: nec tamen veriſimile eſt, eam temere in Harpocrationem irrepſiſſe. Non habeo, quod dicam. Videtur tamen pro ἔξωθεν legi poſſe πλεκτὸν. Etym. M. v. ἐλεὸν: ἐξ ἐλαίας ῥάβδων ὥσπερ πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. Heſychius v. ἐλεοῖσι. ταῖς ἐκ λύγων πεπλεγμένοις. Cogitabam etiam pro voce corrupta forte legendum ἐπίξηρον, errore forte orto e compendiis ſcripturae: ſed hoc nimis longe a ductu literarum recedit.

vſ. 165. Καὶ τὴν Πύκνα.] Hanc lectionem probant Harpocration, Suidas, qui etiam notam Schol. deſcripſit, in πνὺξ, Etymol. M. & alii. Et ipſe Ariſtophanes aliquoties ita loquitur, cujus loca congeſſit Kuſterus ad Theſmophoriaz. vſ. 665. & ad Suid. l. d. & in πύκνα, ubi notat apud Harpocrat. repugnante ſerie literarum legi πυκνὶ pro πυκνί. Ea obſervatio vera eſt: ſed ante ipſum jam legebatur apud Rutgerſ. 5. Var. Lect. 1. & Valeſ. ad Harpocr. p. 64. Ed. Blancardi. Porro apud Suidam in Πύκνα, turpiſſimum errorem reliquit Kuſterus, qui cum notet eum articulum ex Harpocratione, non emendet vitioſum illud Κλείδημος, pro Κλείδημος, ut in Harpocratione legitur, & in Suida reponendum oſtenderat Rutgerſius l. d.

vſ. 196. Καὶ σαφῶς ἠνιγμένος.] Non caret ratione conjectura Caſauboni σοφῶς. Nam ſi eſt ἠνιγμένος, utique non eſt σαφῶς: & repugnat vulgata lectio expoſitioni Scholiaſtae.

 vſ. 219.

vs. 219. Ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν, ἃ δεῖ.] Manifeste vitiosus versus: nam secunda in πολιτεία longa est. Puto legi posse deletis articulis: ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ. Kusterus: ἔχεις τὰ πάντα e MS. Mihi articulus eo loco melius abesse videtur.

vs. 255. Φράτορες τριωβόλου.] De triobolo, quae merces erat judicum apud Athenienses, multis agit Petit. ad LL. Att. p. 325. ubi & hunc locum laudat. Adde Poll. l. 8. n. 20. atque ibi Jungerm. & Salmas. de Modo Usur. p. 25. qui disputat, diurnam hanc mercedem fuisse judicum, ita ut integro anno acciperent 180. drachmas ex publico. de triobolo judiciali etiam Meurs. Areop. pag. 2123. & seqq. Tom. 5. Ant. Graec. ubi itidem de Ἡλιαίᾳ.

vs. 262. Διαβαλών.] Conjeceram διαλαβὼν ex Hesychio, qui διαλαβεῖν, ait, παλαιστρικόν τι. Deinde vidi Casaubonum, etsi ita legendum esse non dicit, tamen indicare, se in eadem sententia fuisse. Et ita quoque puto scribendum apud Schol. παλαιστρικὰ γάρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαλαβὼν, καὶ τὸ ἀγκυρίσας. *complecti* dicit Corn. Nep. in Epamin. c. 2. In Fabri Agonist. & Mercuriale nihil de hoc reperio.

Ibid. Ἀγκυρίσας.] Scaligeri ad Euseb. num. 2208. expositionem vide hic apud Kusterum, qui recte sentit, nec probari eam facile, quod nullis aliis argumentis nititur, nec rejici posse. Salmasius ad Lamprid. Commod. p. 521. Scaligeri expositionem rejicit, aitque, ἀγκυρίζειν esse pedibus pedes subvincire & supplantare. sed nec ipse quidquam adfert, unde hanc significationem hujus vocabuli ostendat: quod forte facturus fuerat in libro de schematis & tropis palaestrae, quem ibi promittit. De emendatione Casauboni judicium Kusteri probo; in primis cum etiam Pollux lib. 3. num. 155. ἀγκυρίζειν inter παλαιστρικὰ recenseat.

vs. 287. Καταχεσκράξομαί σου κράζων.] Priscianus lib. 18. p. 1187. habet σε, aitque, Graecos huic verbo, & καταβοάω sine discrimine genitivum & dativum adjungere. Mihi hic magis placet σε, vel metri gratia, ne loco impari spondeus sit.

vs. 313. Θυννοσκοπῶν.] Scholiasten iisdem plane verbis exscripsit Suidas in v. Θυννοσκόπος & Θυννοσκοπῶν. Porro de captura thynnorum vid. quae notant Casaub. ad Strab. lib. 5. p. 223. & Brod. 6. Miscellan. 8.

vs. 316. Ὅστις ὑποτεμνόμενος ἐπώλεις.] Conjeceram ὑποτεμνῶν, ut conveniret cum ἐπώλεις: nam alioquin ὑποτεμνόμενος πωλεῖς potius dicendum fuerat: cum vidi ita legi apud Suidam in μοχθηρία, ubi describitur Scholiastes. hoc tamen Kusterus neque hic, neque ad Suidam, notare voluit.

vs. 320. Πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρεχέειν.] Superest hic syllaba. Kusterus putat delendum τοῖς. non intercedo. Sed non minus recte scribi potest δημόταις, quo facto nihil abundabit. Nam Kusterum, cum edat δημόταις, aliquid superesse in hoc versu scribere, valde miror.

vs. 321. Ἐνεῖν ἐν ταῖς ἐμβάσιν.] Kusterus locum Ovidii & Sidonii profert, ut ostendat, etiam Latinos dicere, *pedem natare* in calceis nimis laxis. Debet illa Casaubono ad Theophrasti Charact. cap. 5. p. 138. ubi inter rusticitatis signa habetur gestare calceos pede majores. Casaubonus ibi & hunc locum Poëtae citat; aitque, ex eo patere, valde irrisos fuisse, qui calceos gestarent majores pede. Habet etiam quaedam huc pertinentia Salmas. ad Tertullian. de Pall. pag. 199.

vs. 348. Ὕδωρ τε πίνων.] Spanhem. ad Callim. Hymn. in Pall. p. 582. scribit, Aristophanem ὕδωρ πίνων notare, ut miserorum ac egenorum: nam Scholiastem hoc exponere πτωχοί, ταλαιπωρῶν. Non percepit mentem Poëtae; qui hoc vult, inexercitatos Oratores, cum δικάζειν iis agendum est, eo quod imperiti sunt dicendi, multis laboribus ac vigiliis orationem vix ac difficulter componere, ac studiorum caussa, vino abstinentes, aquam bibere. Ita recte Casaubonus. Itaque quod ait Schol. ταλαιπωρῶν, non est, tanquam pauper, aut miser; sed ταλαιπωρῶν περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου; & ut Schol. ipse exponit, μετὰ πολλοῦ καμάτου συντάσσων τὴν δίκην.

vs. 384. Καὶ τὸ πρᾶγμ' | οὐκ ἦν | φλαῦρον οὐδ'.] Deest syllaba: non enim sunt tres cretici, quos esse ait Scholiastes. Forte οὐκ ἂν ἦν.

vs. 391. Τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.] Suidas, ἀλλότριον ἀμῶν θέρος, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. potest videri huc respexisse. Sed Interpretes ibi nihil notant: cum in ἀμώμενοι locum designent. De hoc proverbio vide, praeter Erasmum, Nansium ad Nonni Euang. Joh. cap. 4. vs. 186. & Spanhem. ad Callim. Hymn. in Cerer. vs. 138.

vs. 395. Μακκοᾷ.] Suid. h. v. ἀνοηταίνει, ἀσυνετεῖ. εἴρηκε δὲ, ὅτι ἡ Μακκὼ ἠλιθία ἦν. Hinc corrigendus Scholiastes, qui pro ἀσυνετεῖ habet ἐν εἴδει ἐστί. ubi Kusterus edidit: ἐν εἴδει ἐστί: sine ratione. In primis autem notandum apud Suidam illud εἴρηκε δὲ, quod manifestum praebet argumentum, exscripta ab eo esse Scholia, non Scholiasten sua ab eo descripsisse: nam quod hic ait, εἴρηκε δὲ, pertinet ad vs. 62.

vs. 396. Ὡς δὲ πρὸς | τὴν ἀναιδείαν.] Schol. ad vs. 381. rationem horum metrorum exponens, ait, primum & secundum esse trochaica dimetra acatalecta, & illud in quarta sede jambum habere, hoc in tertia: nec tamen constat metrum illius versus, quem hic adscripsi; nam prima sede creticus est. Suidas in παντοκνότος legit ὁ δὲ πρὸς τὴν &c. qua ratione anapaestus erit in prima sede, quod admitti potest.

vs. 399. Εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον.] Suspectum mihi erat illud ἐν, & conjeceram ἐκ, inductus verbis Scholiastae: γενοίμην ἐν, φησί,

φασιν, εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον. nam ἐν Κρατίνου, est, εἰς τὴν Κρατίνου οἰκίαν. Sed praeferenda est lectio MS. apud Kust. ἄν, γενοίμην ἄν, usitata ratione loquendi apud Graecos, qui optativo hanc particulam addere solent.

vs. 405. Πυῤῥοπίπην.] Schol. legit παιδοπίπην. Eustath. in Il. H. p. 679. 39. πυῤῥοπίπην. cam vocem, & sententiam, quae in his versibus esse possit, satis aperte exponit Casaubonus Mihi tamen suspectum est hoc τ' Ἰουλίου: quod vertunt, *Julii filium*: nam hoc nomen aetate Aristophanis in Graecia notum fuisse, nusquam legi. Forte hic latet aliquid de patria Simonidis, qui Ἰουλιήτης fuit, e Julide Cei: quem πυῤῥοπίπην ob avaritiam vocare potuit, cujus nomine male audiebat. nam & πυῤῥοπίπας *avarum* notare potest, si sequimur Casaubonum. Posset igitur legi τὸν Ἰουλιήτην τ' ᾄδειν οἴομαι, cum dactylo in tertia sede: nam prima in οἴομαι corripi potest, ut in ποιῶ. Ita sensus esset: si hoc accideret, ut Cleon periret, & ipse canerem hoc Simonidis; πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς: & ipse, si viveret, non modo hoc, sed hymnos ac paeana prae nimio gaudio caneret. Sed haec conjectura est non valde firma. Interim τ' Ἰουλίου mihi non satisfacit. Apud Suidam est πυῤῥοπίπας h. v.

vs. 446. Τῶν δορυφόρων τ' Βυρσίνης τ' Ἱππίου.] Fateor, me non intelligere, quid sit, quod hic scribit Casaubonus, objici Cleoni, quod stirpe Pisistrati natus sit, & δορυφόρος hic non videri dici satellites; sed eos, quibus satellites praesto sunt. Nec magis adsequor, quae scribit Meursius Pisistr. cap. 17. Cleonem hic appellari Hippiam, quia & ipse instar Hippiae tyrannidem in Republica usurpaverat, & ob eandem caussam uxorem ejus Myrrhinen dici, quae Hippiae uxor fuerat. Mihi plane aperta videtur esse sententia Comici: nam cum Cleon objiceret Allantopolae, cum esse ἐκ τ' ἀλιτηρίων, qui supplices violaverant, hic eadem impudentia ei reponit, ipsum esse ortum e satellitibus tyrannorum, id est, ut Schol. explicat, τ' ἐπιβουλευσάντων τῇ πόλει, καὶ τοῖς τυράννοις συναραμένων: qua significatione δορυφόρος accipitur, ut apud Ciceronem saepissime *satelles*. Eorum autem, quae illi dicunt, nihil puto Comicum in animo habuisse. Porro ante ea verba Scholiastae, quae laudavi, videtur aliquid deesse; nam sententia certe imperfecta est. ea ita suppleri potest: διαβάλλοντος τοῦ Κλέωνος αὐτὸν ὡς τ' ἀλιτηρίων γεγονότα, τ' Ἀλλαντοπώλης ἀντιδιαβάλλει τ' Κλέωνα ὡς ἐκ τ' ἐπιβουλευσάντων. cet.

vs. 455. Γενναιότατον κρέας.] Eustath. ad Il. E. p. 545. fin. scribit γενναῖον κρέας apud Comicum esse ἁδρὸν κόμμα, *amplum frustum*. & in Od. A. p. 1426. 56. τὸ γενναῖον διὰ πάχος. Scholiastes exponit etiam, ἰσχυρὰ κρέα, ἃ οὐ κατεργάζεται πῦρ, *quae non facile coquuntur ignibus*. Casaubono ad Athen. lib. 2. c. 23. magis probatur expositio Eustathii. Add. eund. ad l. 7. c. 14. p. 530.

vs. 501. Ἡμεῖς δ' ἐμοὶ προσέχετε τ' νοῦν.] Non stat versus. lego πρόσχετε. Pherecrates apud Schol. ad Nub. vs. 563. ἄνδρες πρόσχετε τ' νοῦν. Similiter peccatum est Nub. vs. 575. v. ibi notata.

vs. 517. Τοῦτο γὰρ εἰδὼς ἃ 'πάθεν Μάγνης.] Bentlejus epist. ad Mill. p. 32. laudat ταῦτα, quod rectum puto: utconveniat cum sequente ἃ.

vs. 520. Λυδίζων.] Sic in Hesychio, Photio, & Suida ex hoc loco legendum, recte censet Bentlejus in epist. ad Mill. p. 32. qui, quod apud Suidam λυδίζων sine interpretatione legitur, huc referendum non absurde putat: quod potuerat ibi notare Kusterus, cum praesertim ead. pag. apud Suid. v. Λυδοί, loci hujus Bentleji mentionem faciat. Apparet autem hinc, non recte fecisse Kusterum, quod multis locis apud Suidam voces, quae sine expositione legebantur, ejecerit, nec dixerit, qua auctoritate id sibi faciendum putaverit. Idem autem recte apud Suidam in Λυδοί, pro ἀπεκαδέδηται restituit ἀπεκαλύφθηται, ex Hesychio, Photio, & MS.

vs. 529. Ἐκπεσόντων τ' ἠλέκτρων.] Kusterus recte monet, ex adjectivo addito patere, nominativum esse ἤλεκτρος, vel, si sit ἠλέκτρα, legendum esse ἠλεκτρῶν. Priorem sententiam sequitur Schol. ut idem monet, dicens αἱ ἤλεκτροι, τ' ἠλέκτρων. Suidas terminationem in α videtur praetulisse: scribit enim: ἤλεκτρα. εἰδός τι ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενον ἐλεφάντινα, ὅπερ ἐκάλει ἠλέκτρας; quod Schol. ὅπερ ἐκάλει ἤλεκτρα. Et tamen mox idem Suidas eod. loc. & in ὀφθαλμισμένους, ἀνθρακι καὶ ἠλέκτροις. De re autem ipsa non dubito, quin recte sentiat Casaubonus; ornamenta fuisse lectorum ex electro, tanquam bullas quasdam, quae insererentur ligno. Hoc confirmat Eustath. ad Od. Δ. p. 1483. 24. ubi cum exposuisset ἤλεκτρον esse μῖγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, item succinum, quod lacryma Heliadum dicitur, e quo capula gladiorum fiant, paleas attrahentia, & quo verisimile sit, exornatam fuisse Menelai domum, de qua ibi Poëta agit; mox subjicit: καὶ ἤλεκτρα δὲ τὰ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ἐν κλίναις ποικιλλόμενα, ἐκ τοῦ ἠλέκτρου φασὶ λέγεσθαι, ὃ καὶ θηλυκῶς προάγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, ἐκπεσόντων τ' ἠλέκτρων, ὧν ἡ ἐκθέσις, αἱ ἤλεκτροι, κατὰ τὰς τοῦ κωμικοῦ χελωνίδας. οἱ φασι, καὶ ὅτι αἱ ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον κατωφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις. Est etiam in Etymol. M. ἠλέκτραι, πόδες κλινῶν cet. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τ' σφιγγῶν ὁμοιώματα, ἢ τ' ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλόμενα. quae iisdem verbis descripsit Varinus. Sylburgius ad Etym. referens verba Suidae, ait, ex ejus descriptione ἠλέκτρας videri esse electrina emblemata, quibus ceu oculis & gemmis lectorum pedes exornabantur: quemadmodum & Mercurii Sphingisve simulacra in iisdem pedibus effingi solita; quod de Mercurii

simulacris est in Etymol. v. Ἑρμῆς. Ceterum observandum est, quod Suidas post ἐπιθαλάμια addit ἠλεκτρα, quae vox in Schol. non compareret, ut etiam Kusterus notavit, & si, quod docti putant, hic electrum, quae metalli species est, designatur, praeter rem & absurde ab eo adjecta est. Sane videntur quidem primitus ornamenta ea ἠλέκτραι, vel ἠλεκτρα vocata, quod ex electro, vel si mavis, succino fierent: sed forte procedente tempore omnia ex alia materia facta, eo nomine appellata fuerunt: nam generaliter dicunt Eustath. & Etymol. τὰ ποικιλώματα; ita ut ea vox apud Suidam retineri possit. Quod autem Kusterus ad Suid. putat apud eum legendum τὰ τῆς κλίνης ὑποθαλάμια, non necesse est: nam in universum τὰ ποικίλματα ita dicuntur, quae recte ἐπιθάλαμια dicuntur. Sed ipse ab ea sententia discessisse videtur: cum ad Aristoph. nihil mutet in Scholiis.

vs. 531. Δίψη δ' ἀπωλόλως.] Suspicor potius δίψει legendum esse, ut in proverbio, ubi & Schol. & Suidas & Diogenianus 4, 26. & Vatic. Append. 1. 59. δίψει habent: tametsi scio, non minus Graece dici δίψη.

vs. 567. Ὁ θυμὸς εἶδος ἦν ἀμνίας.] Hujusmodi acumina e nominibus propriis antiqui multis locis usurparunt. v. Casaub. ad Athen. lib. 3. c. 20. his defendi potest Menagius adversus Bailletum, ejusmodi allusiones frigidas vocantem, & ab antiquis rejectas esse: de quo Menag. Tom. I. Antibaill. cap. 48. Suidas Schol. verb. descripsit in ἀμνίας.

vs. 577. Μὴ φλοιεῖν ἐμῶ.] Sic etiam Suid. in κομᾷ. At ego puto hoc non convenire rationi linguae Graecae, quae hic vel subjunctivum, vel infinitivum exigit. itaque magis probo, quod habet Schol. ad Nub. vs. 14. μὴ φλοιεῖν. ibid. vs. 120. φλοιεῖτε longe vitiosius.

vs. 603. Ἀντὶ πόας Μηδικῆς.] Kust. πόας e MS. ποίας scribendum docet Etymol. M. h. v. & alibi. Μηδίκη quoque scribendum tradit Eustath. ad Od. Ω. p. 1967. 27. ad differentiam nominis gentilis Μηδικὴ: item Cyrillus. sed vulgata scriptura retineri potest; quod poëta ei addit substantivum. Hesych. Μηδικὴ, πόα ἡ τρίφυλλος. Soping. corrigit Μηδικὴ. Nihil necesse est, mutanda tantum distinctio, & scribendum: μηδικὴ πόα, ἡ τρίφυλλος. Sic Strabo l. 11. p. 525. Μηδικὴ βοτάνη. & Steph. in Μηδία. De Medica porro vid. Victor. ad Varr. p. 131. ubi etiam h. l. laudat.

vs. 605. Ὡς ἰδὼν Θέωρος αὐτὸν χαρέειν Κλεώνην.] Φλάειν variis modis usurpatur a Graecis. sed nullum genus loquendi apud eos invenio, quod huic simile sit: Θεωρὸς ἰδὼν αὐτὸν χαρέειν. Puto veram esse lectionem, quam adfert Casaub. ὡς τ' ἴδε. quod Schol. exponit ἔγραψε. de Theoro nihil praeterea compertum habeo. Suid. in Θέωρος describit Scholiasten. Poëta Nub. vs. 399. Theorum perstringit, ut perjurum.

vs. 632. Βερέσχεθοί τε, καὶ κόβαλοι, καὶ μόθωνες.] Apertum est vitium in metrum. nam & media in κόβαλοι longa est, ut ostendit Kusterus ad Suidam in σκίταλοι, & ad Aristoph. h. l. & nec in quinta sede trochaeus, nec in sexta spondeus esse potest. Varie tentant hunc locum. Et Biseti quidem conjectura absurda est: Βερέσχεθοί τε, καὶ μόθωνες, καὶ κόβαλοι: quoniam quintus pes -νες καὶ κο- hic locum habere non potest: & quia, quod ad Suid. notat Kusterus, media in κόβαλοι longa est. Tan. Fab. Epist. lib. 2. ep. 66. reprehendens negligentiam Biseti, quod non viderit syllabam abundare in sua emendatione, Μόθωνες ἠδ' κόβαλοι καὶ βερέσχεθοι. Sed non cogitabat Censor ille, secundae in κόβαλοι mensuram repugnare huic lectioni. Casaubon. ad h. l. καὶ μόθωνες, versus gratia; cui obstat eadem ratio: ne dicam, nusquam alibi hoc nomen aliter scriptum reperiri, quam cum o in prima, & ω in secunda. Kusterus ad Suid. in σκίταλοι, & ad Aristoph. h. l. καὶ μόθων: hac ratione, quod Scholiastes videatur legisse Μόθων. Sane quidem Schol. in singulari, μόθων, ὁ φορτικός: sed ex illo non colligi potest, cum in poëta ita legisse. nam mille locis cum apud Comicum est singularis, in expositione ponit pluralem, & contra. atque etiam si ea ratio valeret, dicendum foret, in Aristophane, pro κόβαλοι, legendum κόβαλος: nam & hoc in expositione laudat Schol. pro κόβαλοι. Sed nec rationem video, cur a plurali, qui in omnibus servatus est, transeundum sit ad singularem. Existimo, sine ope meliorum Codicum, hunc locum sanari non posse.

vs. 657. Ἀγροτέρα.] Rationem hujus appellationis exponit Meursius Athen. Attic. 2. 5. e Pausania: ubi vide plura de hoc voto Callimachi. Ἀγροτέραν Dianam etiam Eustathius e comoedia memorat in Od. P. p. 1821. 22. sine dubio ad h. l. respiciens. Item ad Od. Γ. p. 1454. 27. ubi, dissidens ab aliorum narratione, scribit, Athenienses, τῇ Ἀγροτέρᾳ ante praelium χιλίας χιμαίρας vovisse. Sed & aliter atque aliter plerique narrant. v. Meurs. cujus diligentiam hic locus effugit: nec non locus Aeliani 2. V. H. 25. hic notatus a Kustero, qui 300. capellas quotannis ei immolari scribit, quas 500. vocat Xenophon lib. 3. Ἀναβάσεως.

vs. 711. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σαυτοῦ πεποίηκας.] Quasi *plane tuum esse, tibi deditum, addictum*. οἰκείως ἔχειν πρός σε, ut ait Scholiastes. Terent. Adelph. 5. 6. 10. *plebem facio meam*. Corn. Nep. in Cimon. c. 2. *populum urbanum tenuit in sua potestate*.

vs. 717. Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.] Schol. πλατὺν καὶ πένητα. Casaub. *laetum & tristem*. nam laetitia diffundit, tristitia contrahit; vel,

vel, *liberalem & restrictum.* Mihi videtur manere in eadem sententia ac metaphora, quae est in superioribus, atque hoc dicere; se posse efficere, ut populus contentus sit multis vel paucis. nam dictum fuerat de alimentis. Atque ita locum habere potest expositio Scholiastae: qui enim divites sunt, liberalius sibi indulgent, & quasi latiorem habent ventrem; qui pauperes, parce vivunt, & quasi ventrem comprimunt. Cum ergo allantopola objiceret ei, maligne ipsum pascere populum, instar nutricum, quae cum infantibus cibum praemandant, exiguam iis partem in os indunt, atque ipsae multo plurimam devorant: respondet Cleon; se posse efficere, ut populus etiam paucis contentus sit; & si quam largitionem ipsi praebeat, laeto animo accipere, si quid recidat, ne hoc quidem aegre ferre, & etiam exiguis alimentis contentum esse.

vs. 723. Ἔξελθ' ἔξ', ὦ δημίδιον φίλτατον.] Claudicat versus. Kusterus γε immittit ante φίλτατον. Videndum an legendum sit, ut Schol. laudat, δῆτα ὦ. nam nec hiatum aliis locis refugit Aristophanes; & dactylus locis paribus esse potest.

vs. 736. Λυχνοπώλαισι.] Confert cum hoc loco Comici alium Catulli, in quo puer, abhorrens ab honesto & probo amatore, dederat se improbo, Victorius Var. Lect. 22. 11.

vs. 762. Καὶ Κύνας, καὶ Σαλαβάκχας,] Varie scribuntur haec nomina. Schol. hic Κύννα & Σαλαβάκχα. Apud Comicum Vesp. vs. 1027. Κύνα. Schol. ibi Κύννα & Σαλαβάκχα. Rursum Comic. Pac. vs. 754. Κύννα. ubi Schol. ex hoc loco Equitum scribendum laudat Κύνναι, καὶ Σαλαμβάκχω: ibidemque scribit Κύννα & Σαλαβάκχω, & mox Κύννα. Suidas, Κύννα καὶ Σαλαβάκχω. Et ita quoque Hesychius, quae forte vera scriptura est. nam Σαλαμβάκχω, quod habet Scholiastes, versum ingredi non potest. Videntur autem esse ficta nomina. Et Σαλαβάκχω quidem potest esse a σάλος, *agitatio*, quod meretricum est in re turpi: vel potuit etiam Aristophanes hoc nomen fingens alludere ad nomen Veneris, quam Σαλαμβὼ dictam tradunt Hesych. & Etymol. M. eo quod semper circumferatur, & perpetuo jactetur, ac vagetur lugens Adonim; a σάλος scilicet: de quo vid. Salmas. ad Lamprid. Heliog. p. 807. Ceterum Κύνναι hoc loco etiam Kusterus edidit.

vs. 792. Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος.] Recte reprehendit Scholiastem Palmerius, quod hoc exponat de induciis annuis factis anno octavo ad finem vergente, vel principio noni hujus belli: nam his induciis Cleonem restitisse, non memorat Thucydides, & videtur etiam haec fabula acta ante id tempus. Sentit autem Poëta de legatione, quam, post Sphacteriam ab Atheniensibus captam, & abductos inde Lacedaemonios, Athenas missam tradit Thucyd. l. 4. c. 15. seqq. tum enim obstitit Cleon, ne pax fieret, ut idem auctor est ibid. c. 21. atque ita recte Palmerius. Quod autem idem putat, ex hoc loco patere principem legationis illius, quae post Sphacteriam captam Athenas missa est, fuisse Archeptolemum, cujus nomen praeterierit Thucydides, mihi nulla ratione niti videtur. Cur enim Thucydides, qui eodem libro c. 119. accurate nomina omnia legatorum recenset, Archeptolemum omiserit? Neque tamen intelligo, cur Aristophanes Archeptolemi hic meminerit, cumque pacem Atheniensibus obtulisse (ita enim accipiunt hic φέρειν τὴν εἰρήνην) dicat. Opinor autem, Archeptolemum fuisse Atheniensem pacis cupidum, quem Schol. ad vs. 327. scribit a Poëta designari verbis ὁ ἐξ Ἱπποδάμου, & bene de Republica meritum fuisse dicit. Videndum quoque, an Ἀρχεπτολέμου φέροντος possit exponi pro εἰσφέροντος, εἰσηγουμένου; quae dicuntur de iis, qui legis vel decreti cujusdam auctores sunt. Quod si hoc non potest, conjicere licet, Archeptolemum forte missum fuisse ab Atheniensibus ad Peloponnesios, & ab his conditiones pacis Athenas retulisse.

vs. 793. Ῥαθαπυγίζων.] Notat Kusterus, Suidam legere ῥαθαπυγίζων, atque ita etiam videri legisse Scholiastem. Verum est: nam formant a ῥόθος & πυγὴ, *cum impetu, sono, nates ferio.* Idem ad Suid. notat in Aristoph. minus recte legi ῥαθαπυγίζων. Hoc praeceps est affirmare. Itaque videtur etiam ab ea sententia recessisse, vel saltem dubitasse, cum edebat Aristophanem. Sane ῥαθαπυγίζειν legitur apud Polluc. lib. 9. num. 126. Eustath. in Il. Λ. p. 861. 16. & Od. P. p. 1818. 57. qui & utroque loco hoc e Comico laudat: item apud Hesych. in h. v. Nec Jungerm. & Kuhn. ad Pollucem: nec Meurs. de Ludis Graec. h. v. T. 7. Antiq. Graec. receptam scripturam hujus vocis mutandam existimaverunt. Apertior quidem est in scriptura Suidae ratio etymologica, quam in ῥαθαπυγίζω: nec tamen ob id sequitur, scripturam, auctoritate tot testium subnixam, esse immutandam.

vs. 811. Εὗρεν ἐπιχειλῆ.] Hanc vocem exponunt Interpretes Poll. lib. 2. num. 89. ubi Seberus, reddit: *urbem magna ex parte vacuam.* Kuhnius: *non satis plenam.* v. & Heins. ad Hesiod. p. 59. ubi recte ex Hesychio laudat ἐπιχειλὲς, τὸ ἐπίπεδον: pro quo editur ἐπιχειλές. Schol. ἐπιχειλὲς τὸ μέτρον λέγεται, τὸ καὶ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ἀπομεμαγμένον. καὶ non habent Varinus & Suidas; & rectius etiam abest. Pro τὸ ἀπομεμαγμένον, lego ἀπομεμαστόμενον, id est, *abstersum, abrasum.* hoc enim est ἀπομάσσειν μέτρον; & ἀπόμαγμα, vel ἀπομάκτρον, *radius, quo abstergentur mensurae.* vid. Casaub. ad Theophr. Charact. p. 253. & Heins. ad Theocr. c. 21. Varinus vitiosam scripturam Scholiastae sequitur. Suidas habet ἀλλ' ἀπολειπόμενον. In versu autem ipso, ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ὑμῶν, legendum est, ἐποίησεν, metri gratia: atque ita in Suida v. ἐπι-

ἐκιχυλὰς recte edidit Kusterus, pro ἐπόησε, quod est in praecedentibus Edd. Idem tamen in Aristoph. h. l. retinuit ἐποίησε.

vs. 819. Πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις ἐγκεκρυφαλάζων.] Turbat nonnihil πολλοῦ. puto exponi posse, *valde*. Sic fere Ran. vs. 1078. ἀλλ' ἐπὶ σοί τε καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὰ πολλοῦ 'πικάθηνται, *valde multa insident*.

vs. 860. Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.] Suidas luculentam expositionem adfert in ἐγχέλεις, videturque hic Scholiis auctioribus usus fuisse. Indicat autem proverbii speciem esse ἐγχέλεις θηρᾶσθαι, ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων. Sed quod apud eum legitur, ὅτι δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσι, κινοῦσι, καὶ λαμβάνουσι, melius habet Varinus ταρ. καὶ κινήσωσι, λαμβάνουσι. Alludit autem ad hunc versum Comicus supr. Nub. vs. 559. ut notat ibi Schol. Ceterum ad eos, quos hic laudat Kusterus, qui locum hunc retulerunt, adde Eustath. in Il. Φ. p. 1240. 2. ubi pro ὅπερ legitur ὥσπερ, quod & in Etymol. exemplaribus fuisse notat, & rejicit Sylburgius: nam ὅπερ rectum est. pro πέπονθας Idem contra metrum notat fuisse πεπόνθασι, quod & apud Hesych. est in ἰλεῖς, sed repugnante metro. nec recte editur in Etym. πεπόνθαι. Apud Etymol. quoque male ἔγχελυς, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ ὕλῃ. Sylburg. ἰλύϊ, ut hic Schol. & sic quoque repone apud Varinum in ἐγχέλεις.

vs. 889. Καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιαμπέχει, ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.] Versus metro caret. hoc ita sanari potest, ut Kust. περιαμπέχει γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ. vel, quod mihi in mentem venerat, καὶ τοῦ | τό γ' ἐπίτηδές | σε περιαμπεχ' | ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.

vs. 895. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.] Metrum posteriore parte aperte corruptum est. Nam nec amphimacer sexto, nec pyrrichius, vel, si mavis, trochaeus septimo loco esse potest. Kusterus, τοῦτ' εἶπε κόπρειος ἀνήρ. Posset etiam ita legi: τοῦτό γ' ἀνὴρ κόπρειος εἶπεν.

Ibid. Κόπρειος ἀνήρ.] Casaubonus ait, ridicule auctorem suum appellari a populo κόπριον, quasi, *vilem, abjectum*. Salmas. ad Tertull. Pall. p. 333. ait, jactabundos, item scurras, aretalogos, & eos, qui magna promittunt ac jactant, quos inter & ῥήτορας, a Graecis appellari κοπρίας & κοπρολόγους, idque ostendit cum ex h. l. tum ex aliis. nam nihil ingratius esse auribus, nihil putidius ejusmodi jactatione: & hinc apud Plautum *stercoreos* dici. Potest ergo hoc accipi de rhetore quodam, aut demagogo alio. Idem ibid. versum hunc ita laudat, Νὴ τὸν Ποσειδῶ πρὸς ἐμὲ τουτό γε εἶπ' ἀνὴρ κόπριος. Sed non puto, secundam in κόπριος longam esse posse.

vs. 908. Ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.] De onere trierarchiae vid. Petit. ad LL. Attic. p. 269. seqq. Casaub. ad Theophr. Char. c. 23.

vs. 915. Ἀνὴρ παφλάζει.] vid. Suidam h. v. Scholiastes recte de aqua nimia vi flammae subjectae exundante accipit: quae significatio etiam ab Eustath. in Od. p. 1661. 64. notata est. Utitur eadem comparatione Virgil. 7. Aen. 462. *Ira super magno veluti cum flamma sonore* cet.

vs. 916. Ὑφελκτέον δὲ τῶν ξύλων.] Scholiastes notat in plerisque legi τῶν δαλῶν. Et ita est in Suida: quod ferri forte potest, si per dipodian metiaris, Δὲ τῶν δαλῶν | ἀπαρυστέον: etsi hujusmodi exempla nondum inveni. Quod dicit Schol. ἔδει δὲ εἰπεῖν τῶν κρεῶν, videtur pertinere ad sequens τῶν ἀπειλῶν. dicendum enim erat, ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν, non, τῶν ἀπειλῶν. cum enim lebes ebullit, & ligna subtrahuntur, & carnium nonnihil eximitur, quominus repletus sit lebes, ne tam facile effundatur aqua. Sed poëta recte ἀπειλῶν, respiciens ad minas Cleonis. Suidas in ὑφελκτέον habet: καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν, expositionem Scholiastae, non verba Comici secutus. Laudat h. l. etiam Scalig. ad Varron. p. 52. ubi illud Titinnii apud Festum adfert: *Cocus magnum abenum, quando fervit, paula confutat trua.*

vs. 919. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην, ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.] Ita etiam Eustathius in Il. A. p. 16. fin. Sed Suid. in ἰπούμενος, & Etym. M. in ἶπος habent, συμφοραῖς. Pollux l. 7. c. 11. n. 41. haec refert e Cratino; sed pro εἰσφοραῖς habet συμφοραῖς. Casaub. ad Athen. 4. 21. existimat, Aristophanem haec e Cratino in hanc fabulam transtulisse, mutata voce συμφοραῖς in εἰσφοραῖς, utpote quae argumento, in quo versabatur, melius conveniret. Atque hinc orta videri potest diversitas lectionis apud Suidam & Etymol. M. ut putat Kusterus ad h. l. Hoc quidem verosimile est: nec tamen negligentia auctorum illorum excusari potest, si vera lectio Comici est εἰσφοραῖς, quam dubiam facit Pollucis Codex Falckenburgianus; ubi ea non Cratino, sed Aristophani, tribuuntur. Sed vide tamen, quae contra ejus Cod. lectionem disputat Jungerm. ad Poll. l. d. cui propemodum adsentior. Certe εἰσφοραῖς melius loco Comici convenire, quam συμφοραῖς, negari non potest: nam ea, de quibus hic agitur, proprie εἰσφοραὶ dicuntur. Frischlinus quidem lectionem Suidae videtur secutus, cum vertit, *oppressus aerumnis malis:* sed praestat vertere, *pressus tributis collationibus.*

vs. 930. Τολίδων ἐμπλήμενος.] Verosimilius mihi videtur legendum ἐμπλημένος, mutato accentu, pro ἐμπεπλημένος, qua forma perfecti nihil apud poëtas frequentius est. Suidas v. ἐμπλημένος laudat ex Aristoph. Eccles. vs. 56. ἐμπλημένος pro πεπλησμένος. Sed in Aristophanis exemplaribus legitur ἐμπλησάμενος, cui tamen Kusterus ad Suidam praeferendum putat πεπλησμένος, quod habet idem Suidas in τρυχίας: de quo non contendo: nam sufficit Suidam existimasse, ἐμπλημένος

μένος recte dici pro ἐμπεπλεγμένος. Suidae interim adstipulatur in ejus loci lectione Varinus.

vs. 951. Οὐ τοῦτό γ' ἐστὶν οὐ τὸ θρῖον. Δ. Ἀλλὰ τί;] Post ἐστὶν pono distinctionem; *non hoc est, non est thrium.*

vs. 952. Λάρος κεχηνώς.] Refert Suidas h. v. quod nescio cur monere neglexerit Kusterus; cum Portus adnotaverit. Ceterum Schol. ad Nub. vs. 591. laudat ex h. l. κεχηνώς. Et sunt sane, qui in media diphthongum ponant; sed apud Aristophanem & alios frequens est vocalis. v. Suid. in λάρος, κέχηνεν, & κεχήνη. Laudat autem h. l. Casaub. ad Capitol. Pertin. p. 556. qui refert, a Lucillio quendam vel foeneratorem vel aliorum lucrorum captatorem, mergum appellatum fuisse.

vs. 960. Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.] Est etiam apud Suid. in ψωλὸς, ubi describitur Scholiastes, & in Append. Vat. Prov. 4. 49. Kusterus, reprehendens versionem Frischlini: *verpum te fieri oportet usque ad caput*; ait vertendum fuisse: *nudandum est tibi veretrum usque ad myrtum, seu pilos*, id est, *a summo usque ad imum.* nam μύρρινον, idem quod μυρρίνην, hic accipi pro pilis, quibus inferior pars nervi obsita est. Velim scire, unde ipsi constet verborum μύρρινος & μυρρίνη hanc significationem esse apud Graecos, quam ego nusquam reperio. Scholiastes, & Suidas, itemque Casaubonus, accipiunt de capite, quod etsi dure dictum est, tamen verius esse puto. Nam est dictum παρὰ προσδοκίαν, turpi joco, *nudandus tibi est penis ad usque caput*, pro, ad imam usque partem, quod exspectari poterat.

vs. 965. Διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.] Suidas inconstanter Σμικύθης, & Σμικυθος. Eustath. in Od. Ξ. p. 1754. 64. Σμικύθην. Casauboni expositio vocis διώξεις, pro, *sequeris currum triumphantis*, non adridet; maloque adhaerere Scholiastae, qui a judiciis tractum ait, *persequeris, reum ages*: quo ipso victoria promitti videtur.

vs. 975. Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν.] Suidas v. δεῖγμα confuse laudat h. l. & pro δικῶν male habet οἴκων, quod cum rectius apud Aristophanem legi notasset Portus, Kusterus ne quidem monuit. Ceterum de hoc loco quae apud antiquos tradita sunt, diligenter congessit Jungermanus ad Polluc. l. 9. c. 5. n. 34. Meursius de Popul. Att. v. Πειραιεὺς Tom. IV. Ant. Graec. ubi imperite vertitur, *in digmate judicio audivi contradicentia.* rectius in Piraeo c. 5. Tom. V. *in digmate litium audivi contradicentes.* Agit etiam de eo Casaub. ad Theophr. Charact. p. 342. ubi vitiose legebatur ἐν τῷ διαζεύγματι. Lindebrogius quoque ad Terent. Eun. 3. 4. 1. *Heri aliquot adolescentuli coiimus in Piraeeum*: bene monet, ideo ibi Piraeeum memorari, quod ibi esset forum rerum venalium, & δεῖγμα omnium mercium. τῶν δικῶν autem dicit Poëta, tum ad notandum τὸ φιλόδικον Atheniensium, tum quod & ibi judicia exercebantur, ut ait Scholiastes, puta de negotiis & contractibus inter ementes vendentesque. Unde & magistratus in Piraeeo memorat Harpocration ἀγορανόμους, ἀστυνόμους, μετρονόμους & alios. vid. Meurs. in Piraeeo l. d.

vs. 987. Ἄλλο δ' οὐκ ἠθέλησε μαθεῖν.] Suidas in δωριστὶ, pro μαθεῖν habet λαβεῖν: quod Graeci quoque dicunt pro μανθάνειν. v. Schol. ad Ran. vs. 253. ubi Comicus, τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω. Hic tamen nihil mutandum censeo: nam & sic paulo post: ὡς ἄχθομαι ὁ παῖς ὅτι οὐ δύναται μαθεῖν.

vs. 996. Εἰσί γ' ἐμοῦ 'στι κιβωτὸς πλέα.] Pessime pro ἔτι. recte emendavit Kusterus. ἐμοῦ autem etsi facile ferri potest, tamen putem forte melius esse ἐμοὶ, cum in vs. seq. sit ἐμοὶ δ' ὑπερῷον.

vs. 1001. Εἰσὶ δὲ περί του.) Scrib. εἰσίν.

vs. 1002. Περὶ σοῦ, | περὶ | ἐμοῦ, περὶ | ἁπάν | των πρα|γμάτων.] Kusterus metri fulciendi caussa jubet interseri γε, legique περί γ' ἁπάντων. Non adsequor rationem. nam sic etiam superiore versu scribendum foret περὶ γ' Ἀθηνῶν, & in hoc περί γ' ἐμοῦ. ubi hiatus ille non magis vitiat versum, quam hic. Et sic vs. 1006. rursum, περὶ ἁπάντων πραγμάτων, ubi nihil notat Kusterus. Sed in seq. versu adsentior illi scribendum: οἱ σοὶ δὲ περί του.

vs. 1010. Ἐν νεφέλῃσιν αἰετός.] Oraculum, de quo hic Scholiastes, rursum idem memorat ad Aves p. 588. ἀγελείη, quod in eo occurrit, epitheton est Minervae, de quo v. Graev. ad Hesiod. Ἀσπ. vs. 197. Ceterum proverbium, αἰετὸς ἐν νεφέλαις est etiam apud Zenob. 2. 50. ubi v. Schottum, & apud Diogenian. 1. 67. item Suidam in αἰετὸς, quos ad hunc locum respicere, non dubium est.

vs. 1046. Δῆσαί σ' ἐκέλευσ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.] Salmasius de Modo Usur. p. 813. laudat ἐκέλευσε; quomodo paulo ante, ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας. Sed nihil mutandum. vid. infra vs. 1178. Scholiasten descripsit Suidas in πεντεσύριγγον: Meminerunt etiam πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ Pollux l. 8. n. 72. & Hesychius, apud quem eadem leguntur, quae apud Scholiastem. Ceterum Salmasius l. d. nihil discriminis videtur facere inter ποδοκάκκην, ξύλον, & πεντεσύριγγον ξύλον. Sed Petitus ad LL. Attic. p. 370, 371. idem esse vult ποδοκάκκην, quod ξύλον, id est, quo vinciuntur tantum pedes; ποδοστράβην, quo pedes manusque; καλικάκην, quo collum; πεντεσύριγγον ξύλον, quo collum, manus, & pedes. Sane, ξύλον idem esse, quod ποδοκάκκην, docet Harpocration in ποδοκάκκη. hoc autem idem esse, quod πεντεσύριγγον ξύλον, nulla auctoritate adfirmat Salmasius: nam si ita esset, cur a pedibus denominaretur ποδοκάκκη, quae appellatio indicio est, ad hos solos pertinere. Praeterea quoque non credibile est, omnes, qui vinciebantur ξύλῳ, collo, manibus ac pedibus constrictos fuisse; sed pro gravitate delicti,

alios

alios pedibus solum, alios pedibus manibusque, alios his ac simul collo vinctos fuisse.

vs. 1052. Κεκροπίδη κακόβουλε.] Cecrops pro ἀκατίων est in glossis Hesychii. rationem ejus signi ficationis exponit Meursius de Regib. Athen. c. 10. Tom. 4. Thes. Antiq. Graec. idemque putat eo respicere poëtam, cum ait κακόβουλε. Ego malo sequi sententiam Casauboni, poëtam hic, ut alibi, loqui de κακοβουλίᾳ Atheniensium, quos semper mala consilia capere, sed ea deorum benignitate ad bonum exitum converti, dicit. Loca Comici laudat Kusterus: quibus junge Eustath. in Il. Β. p. 185. in fin. Adde quod κακόβουλος Graecis non potest significare *consiliatorem maleficum*, sed *eum, qui sibi stultum consilium capit*, ut δύσβουλος, πολύβουλος, & alia cum βουλὴ composita.

vs. 1066. Οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστι;] Ita etiam Editio Kusteri. At Batavae ὅ, τι, quod praefero. sic vs. 1038. ταῦτ' οἶσθ' ὅ, τι λέγει. vs. 1018. ταυτὶ ἐγὼ οὐκ οἶδ', ὅ, τι λέγει. Quod autem superadditur τί, notandum arbitror pleonasmum non valde frequentem; ac puto, pro eo alios magis dicturos fuisse τοι.

vs. 1080. Τὸν τούτου χρησμὸν ἐποίησε κυλλήνην.] Ἐποίησε est *induxit in versum*, *oraculum*. Sic Ran. vs. 966. οὐ τραγῳδίας ἀλεκτρυόνα ποιήσας. v. Bentlejum in epist. ad Mill. p. 62.

vs. 1089. Ἀετιδεύς.] Suidas h. v. eadem habet, quae Scholiastes. Memorat etiam e Comico Eustath. in Il. Σ. p. 1159. 59. & Od. Θ. p. 1599. 50. ubi λεκανίδος εἶδος esse ostendit ex alio loco Comici. Plura de hac voce vide apud Casaubon. ad Theophr. Charact. c. 10. p. 225.

vs. 1115. Πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεί.] Suidas v. εὐπαράγωγος: πρός τε τὸν λέγοντ' ἀεί. Non rejicio hanc scripturam, quae si recipiatur, erit ditrochaeus, quos in his periodis immisceri Ionicis a majore dicit Scholiastes, & qui nusquam alibi sunt, quam in hoc versu, si eum ita, ut Suidas profert, legas. Sed & melius consentire rationi linguae Graecae puto, ut τε ponatur ante articulum, quam post eundem.

vs. 1132. Ὥσπερ δημοσίους τρέφεις.] Morem Atheniensium alendi homines viles, qui immolarentur pro populo ad expiationem illius, retulerunt plurimi. v. Meurs. Graec. Feriat. Θαργήλια. & Interpr. Petron. ad cap. 107. fin. & c. 141. fin. Versus sex Comici, & nonnulla e Scholiis describit Suidas in Φαρμακός. Laudat etiam h. l. Comici Hemsterh. ad Poll. l. 9. c. 1. n. 10. ubi is δημοσίους οἰκέτας memorat, putatque, δημοσίους hic potius esse servos publicos, quam φαρμακούς, sive hostias piaculares, ut Scholiastes, & cum eo Valesius ad Harpocr. Meursius, Dousa aliique ad Petron. existimant. Non adsentior illi: nam quod sequitur, τούτων, ὅς ἂν ᾖ παχύς, θύσας, aperte ad ritum sacrificandi immolandive τοὺς φαρμακοὺς pertinet, nec de servis publicis exponi ullo colore potest. Casaubonus h. l. contra sententiam Scholiastae accipit de certamine tribuum super opimioribus victimis; quo ducere videtur expositio Schol. dicentis deesse in δημοσίους, βοῦς, ἢ ταύρους. hoc sane majorem speciem habet, quam quae dicuntur ad Pollucem.

vs. 1142. Οὐδ' δοκῶν ὁρᾶν.] *Dissimulans me videre.* v. Schol. sic Plut. vs. 838. οὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν ἔτι. Add. Casaub. ad Theophr. Charact. cap. 2. pag. 105.

vs. 1169. Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.] Spanhemius ad Callim. Hymn. in Pallad. vs. 53. p. 691. censet, hac appellatione respici ad cognomen Palladis, quae πυλαία & πυλαῖτις dicebatur, quod ejus simulacra in portis urbium statuerentur. Dubito: ac potius puto, Cleonem solum respicere ad res a se ad Pylum gestas, quas subinde jactat: quae Scholiastae sententia est.

vs. 1175. Ἡ δ' ὀμβριμοπάτρα.] Notat Kusterus, apud Homerum legi ὀβριμοπάτρα. loca sunt Il. Ε. 747. ubi Schol. parvus, ὄβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα. Il. Θ. 391. & Od. Λ. 101. Sed & Athenaeus l. 3. c. 14. p. 94. hos duos versus laudans ὀβριμοπάτρα legit, quod non video cur adnotare noluerit Kusterus, cum locum citet. Pro ὄβριμος vero etiam ὀμβριμος apud Homerum & Hesiodum legitur; & utrumque agnoscit Suidas, ut & ὀμβριμόεργος & ὀβριμόεργος. Sunt tamen, qui potius sine μ legendum censeant. vid. Seber. in Indice Homeri, & Kuster. ad Suid. ὀβριμόεργος & ὄμβριμος. Et sane, cum Athenaeus in hoc loco legat ὀβριμοπάτρα, nulla ratio esse videtur, cur ab ea scriptura, quae & apud Homerum est, & Hesiod. Θεογον. vs. 587. recedamus.

vs. 1178. Ἡ Γοργολόφα σ' ἐκάλεσε.] Schol. ἡ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα. sic & Suidas v. γοργολόφας. Sed nusquam reperio, Minervam capite Gorgonis pro galea usam, quod ab ea in clypeo gestatum alii tradiderunt. Hesych. γοργολόφας, ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας καὶ τῆς ἀσπίδος. Γοργόνα, ἣν ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ Λάμαχος. respicit ad locum Aristoph. Acharn. vs. 566. ubi Lamachus γοργολόφας dicitur. sed non potest λόφος de clypeo dici: nec Lamachus magis, quam Minerva, caput Gorgonis in galea habuit. Existimo hanc vocem vertendam esse, *terribilis galea.* Nam Scholiastes ad Acharn. l. d. & Etymol. M. exponunt φοβερός. Addit Etymol. M. παρὰ τὸ Γοργὸν καὶ λόφος. ἢ δὲ ἡ Γοργὼ φοβερά. Itaque adluditur quidem in hoc composito ad Gorgonem, quae terribilis erat, sed ejus caput in λόφῳ, seu crista galeae, fuisse non dicitur.

vs. 1178. Τουτὶ φαγοῦ ἐλατῆρος, ὥς τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.] Scholiastae nota legitur apud Suidam in ἐλατήρ, ubi & plura de hac voce adferuntur.

citat

citat etiam hunc locum Eustath. in Il. A. p. 877. 34. ὁ δὲ γε Κωμικὸς καί τι πέμμα τῷ εἴδει αὐτῷ τὸ ἐλατῆρα, ὡς ἐν τοῖς Ἱππεῦσι δηλοῖ, αὐτίσημον ἐκεῖ δοκεῖ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ κατωφερῆ λέγειν. & in Il. Σ. p. 1163. 41. ὁ μὲν τοι παρ' Ἀριστοφάνει ἐλατὴρ πέπανος, φασὶν, ἦν πλατύ.

vs. 1184. Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.] Deest πόμα, ut intelligi potest e Suida v. πόμα κεκραμένον, eoque refertur, quod est apud Schol. ἐπιδεχόμενον, quem & ibi, & in κεκραμένον descripsit Suidas, & utroque loco vitiose verba Comici, ut notavit Kusterus. De κράσει autem vini & aquae apud antiquos, quae varia erat, vid. quae notavi ad Plut. vs. 1133.

vs. 1227. Φράζων, ἐφ' ὃ δίεφθ' με ἐτίθαξ μόνον.] Metrum aperte vitiosum est: nam in quarta sede spondeus est. hoc transpositione sanari non potest, quod nulla vox in fine vocalem brevem habeat, quae ante μ' ἐτίθαξ collocari possit. Non habeo quod dicam: nisi suspicari licet, φράζων esse e glossa, & post δίεφθ' ponendum esse ὄντα, hoc modo: ἐφ' ὃ δίεφθ' ὄντα μ' ἐτίθαξ μόνον. vel δίεφθ' ἔμ' ἐτίθαξ. Nam diphthongus apud Aristoph. & alios saepe per apostrophum abjicitur.

vs. 1247. Καί σ', εἴπερ ἐγὼ λέγω.] Καὶ hic accipio pro *etsi*, cujus significationis plura exempla adfert Graev. ad Hesiod. Ἔργ. vs. 357. Adde supr. ad Nub. vs. 1429.

vs. 1255. Ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸ κρινόμενος ἐπενεάνδρησα.] Hoc difficultatem nonnullam habet. Frischlinus: *in foro maritus sum pro judice.* At κρινόμενος a Graecis dici pro judice, nusquam lego. Casaubonus exponit de eo, qui frequens accusatur, quod improbi civis signum est, ut ait: cui quidem expositioni non repugnat significatio vocis Graecae, quae compluribus locis ita sumitur: sed obstat, quod addit ἐπενεάνδρησα. nam quomodo is, qui accusatur in judicio, potest dici accusationibus βάσκειν, *ali?* Nec semper improbi civis signum est crebro accusari; cum Catonem Censorium fere quinquagies apud populum accusatum tradat in ejus vita Plutarchus. Atque ideo apud Comicum hac voce denotari puto *litigatorem*, *sycophantam*, *accusatorem*, qui accusationibus & delationibus victum sibi quaerit. Nam κρινόμενος Graecis dicitur tam de accusatore, quam de reo. Lucian. Anach. p. 281. Ed. Amst. δίδοται λόγος ἑκατέρῳ τῶν κρινομένων. & de Calumn. p. 407. τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν.

vs. 1269. Σᾶς ἀεὶ λιμῷ φαρέτρας.] Casaubon. ad Athen. l. 12. c. 13. scribit, hinc constare, Thumantin fatidicam laurum Apollinis solitum mordere. Et ita solebant vates, unde δαφνηφάγοι. vid. ad Juven. Sat. 7. vs. 19. ubi est, *laurumque momordit.* Videtur ergo παρὰ προσδοκίαν dixisse φαρέτρας, pro δάφνης. Nam Apollinem iratum pharetra uti scribunt Poëtae ad laedendos mortales: cujus pharetram tangere Thumantin forte dicit, quasi fame ab irato Deo enectum. Aliter exponit Casaubon. ad h. l.

vs. 1278. Ἀριφράδης πονηρός.] Vitiose & confuse ex Aristophane & Scholiaste multa descripsit Suidas h. v. Portus notavit eum emendandum esse e Scholiis. Kusterus tantum subjicit verba Comici: de iis, quae e Scholiaste prave relata sunt, nihil monet. Hanc autem foeditatem oris & linguae alia voce λεσβιάζειν dici notat Casaubon. ad Athen. l. 5. c. ult. ubi Athenaeus, Ariphradis τὸν περὶ τὰ φαῦλα σπουδὴν notans, hoc flagitium intelligit. Laërtius Prooem. n. 5. τὰ αἰσχρουργούμενα τῷ τοῦ φωνῆς ὀργάνῳ. vid. ibi Kuhn. & Mericum Casaubonum. Scholiastes Luciani ad Pseudolog. p. 42. ad verbum descripsit Suidam.

vs. 1282. Ἐν κασαυρείοισι.] Suidas referens hunc locum in lemmate legit, κασαυρείοις, in verbis Comici, κασαυρίοισι, ut hic. Pollux quoque l. 6. n. 188. ἐν κασαυρίοις, etsi non adferens auctoritatem Comici: sed σφόδρα ποιητικὸν esse ait. Stephanus de Urbib. in κάσαυρα, ex hoc loco laudat, ἐν κασαυρίοισι λείχων. Eustathius quoque in Il. I. p. 741. 27. κασωρὶς & κασωρῖτις scribit ex Antiphane & Hipponacte, & etymologiam addit a κάσαι, id est, κεσμῆσαι, & ὤρα. Etymol. M. κασσωρὶς & κασσωρεύουσα e Lycophrone. Hujus locus est vs. 772. ubi editum est κασωρεύουσα, lege metri postulante, ut ad Etymologum notat Sylburgius; quamquam in uno MS. legi geminato σ notat postremus Editor. Apud eund. vs. 1385. κύων κασωρὶς. Hesychius κασαύρα, κασωρὶς, πόρνη. item, κασαυρεῖος, οἶκος ἐφ' ὧν cet. Et paullo inferius, κασωρὶς, πόρναι. κασωρεῖον, πορνεῖον. Suidas rursum, κασωρὶς, πόρνη, ἑταίρα. Quidquid est, geminationem τοῦ σ apud Aristophanem & Lycophronem non admittit ratio metri. Utrum autem rectius sit scribi per ω, an per αυ, non possum dijudicare. Si tamen Eustathii etymologia vera est, praeferenda est scriptura per ω. Ceterum, cum Scholiastes ait, διχῶς, ἐν κασαλβίοις, indicatur, opinor, varians scriptura. Et sane κασαλβίοισι esse in vetustis Editionibus, notatum est in notulis Scaligeri.

vs. 1294. Τὰς δ' ἀντιβολῶν ἀτιμαίας.] Ἀτιμαίας non sine ratione suspectum est Kustero: nam nulla ex eo sententia effici potest. forte ἂν ὁμοίως divisim, id est, *pariter*, *omnes aeque.*

vs. 1301. Ἄνδρα μοχθηρὸν, ὀξίνην.] Scaliger ad Priap. Carm. 13. p. 47. Ed. Blav. *vappas* a Latinis dici ostendit homines ἀχρείους ac nihili: ac pari ratione apud Aristophanem accipit ὀξίνης in h. l. Scholiasten autem nugari dicit.

vs. 1306. Τὰς Ναύσωνος.] De hoc nomine vid. Suidam in Ναύσων, & Schottum ad Vatic. App. Prov. 2. 96.

v. 1308. Εἰ δ' ἀρέσκει ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι

σῖγά μοι αὐτοῦ.] Nota dactylum loco quinto. Quanquam autem Hephaestion hunc pedem sedibus imparibus ingredi trochaicum adfirmat; tamen, quia apud Aristophanem hoc valde infrequens est, & nulla necessitas hic dactylum exigit, malim Ἀθηναίοις.

vs. 1316. Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε, καὶ φέγγος ἐν Ἀθήναις.] Kusterus metrum ita restituit: ἐπίκουρ' ἡμῶν, καὶ φέγγος Ἀθήναις. Posset etiam legi: ἐπίκουρος, καὶ φέγγος ὂν ἐν Ἀθήναις. ἐπίκουρος Attice, pro ἐπίκουρε.

vs. 1317. Ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.] Ἀγυιᾶς hic est scribendum περισπωμένως in accus. plurali, si Harpocrationem sequimur h. v. qui illud contractum ait ex ἀγυιέας a nominativo ἀγυιεύς. ἀγυιᾶς autem exponit τοὺς πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμούς, & κίονας εἰς ὀξὺ λήγοντας, οὓς ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. vid. etiam Schol. ad Vesp. vs. 870. Scholiastes quoque ita legisse videtur h. l. cum exponit, ἀγυιάς, τοὺς ἀγυιεῖς θεούς: quanquam ἀγυιεὺς mihi suspectum est, quod id nusquam alibi legi, ac pro eo malim τοὺς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς θεούς: vel τοὺς ἀγυιέας θεούς, ut Ἀγυιεῦ apud Aristoph. Vesp. vs. 870. & Ἀπόλλων ἀγυιεύς, apud Pherecratem in Schol. ibid. Ita κνισᾶν ἀγυιᾶς esset, *adolere aras*, vel, si hoc dici potest Latine, *Deos, quorum ante fores* κίονες *stabant*. Adfert Harpocration testimonium Demosthenis e Midiana κνισᾶν ἀγυιᾶς: verum ibi p. 332. legitur κνισᾶν ἀγυιάς, in quo ἀγυιὰς pro viis accipit Interpres: ait enim: κνισᾶν ἀγυιάς. κνίσης καὶ θυμιαμάτων πληροῦν τὰς ὁδούς. οἱ δὲ ἀγυιάς (an ἀγυιᾶς) φασὶ τοὺς βωμούς. Sed & ex ipsius oraculi verbis ea voce potius ibi designari videntur viae: ait enim: Μεμνῆσθαι Βάκχοιο καὶ εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς, Ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν ἀμμίγα πάντας, Καὶ κνισᾶν βωμοῖσι κάρη στεφάνοις πυκάσαντας. in quibus ex adposito epitheto εὐρυχόρους, & praepositione κατά, manifestum est intelligi vias. Sic mox ibid. κατ' ἀγυιὰς κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορούς. Et rursum in ea πρὸς Μακάρτατον p. 609. ex oraculo: καὶ τὰς ἀγυιὰς κνισῆν, καὶ κρατῆρας ἱστάμεν, καὶ χορούς. ubi articulus τὰς indicio est, non esse accusativum pluralem ab ἀγυιεύς. Eo respexit Pollux l. 1. n. 28. ἡ δὲ Πυθία καὶ κνισᾶν ἀγυιὰς λέγει. ubi vid. Jungerm. & Lucian. in Prometh. p. 183. ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν ἀγυιάς, καὶ τὰ λιβανωτῷ θυμιᾶν. & bis accus. p. 214. ἀκνίσωτοι δὲ αἱ ἀγυιαί.

vs. 1328. Ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός.] De cicadis, quas Athenienses innectebant capillis vid. Scholia hic, & ad Nub. vs. 980. Scalig. ad Catal. Virg. p. 56.

vs. 1345. Ὥσπερ παιδίον.] De hoc loco vid. Perizon. ad Aelian. V. H. 6. 1. Hemsterh. ad Poll. l. 7. n. 174. & in Addendis ad eum locum.

vs. 1351. Οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς] Frischlinus: *an non manebis hoc loco?* parum recte; non enim discessurus erat inde populus. Graeci κατὰ χώραν ἔχειν & μένειν dicunt illa, quae manent eodem statu, quae non mutantur. Sic Plut. vs. 367. is, cujus vultus mutabatur, dicitur τὸ βλέμμα οὐ κατὰ χώραν ἔχειν. item: *rem relinquere, quo statu est*, ut Ran. vs. 805. Hortatur ergo populum caput prae pudore submittentem, ne id faciat, sed erecto vultu, ut ante, maneat.

vs. 1366. Ἔπειτ' εἷς ἐν καταλόγῳ, οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται.] Suidas in κατάλογος, duos hos versus laudans, posteriorem ita legit: Οὐδ' εἷς κατασπουδὰς μετεγγραφήσεται. Sed κατασπουδὰς una voce praeterea neminem scio qui dixerit. Disjunctim vero etiam legitur apud Aelian. 3. Var. H. 8. eodem fere quo hic sensu, *per studia aliorum*; quod etiam verti potest, *in gratiam alterius*. μετεγγραφήσεται vero Kusterus ad Aristoph. etiam in MS. legi tradit. Nec ille autem, nec Portus quidquam ad Suidam de variante apud Aristophanem scriptura monent. μετεγγράφειν etiam apud Lucian. est, ad indoctum & multos ementem libros, p. 380. pro *describere*: ubi tamen dubito, an non potius legendum sit μεταγεγραμμένα. Ceterum de catalogo, in quo scribebantur nomina militum, Suidas fere eadem habet, quae Scholiastes, nisi quod pro στρατευομένων apud eum est ἐκστρατευομένων. vid. etiam Petit. ad LL. Attic. p. 549. Pollux l. 8. n. 115. eos vocat, τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου. Aelian. 13. V. H. 12. Μόνον ὁ ἀπογεγραμμένος ὡς ἐν τῷ καταλόγῳ.

vs. 1370. Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος.] Scholiastes exponit ἐν ἀγορᾷ διατρίψει: quam significationem tradunt Eustath. in Il. B. p. 192. 14. Hesychius h. v. Ammonius in ἀγοράζ. & Gronov. ad Lucian. Toxar. p. 71. qui compluribus testimoniis eam confirmat. ἀγενείους autem hic accipio impudicos, quibus non licuisse concionari tradit Scholiastes supr. vs. 876. nam tales erant Clisthenes & Straton; ut hic Schol.

vs. 1382. Καὶ παῖδ' ἐνόρχην.] Alludit ad morem Atheniensium, de quo Aelian. 4. V. H. 22.

vs. 1398. Τὸ λοῦτρον πίεται.] Suidas in v. λοῦτρον, & Eustathius in Il. O. p. 1037. λοῦτρον exponunt ἀπόλουμα, laudato h. l. Comici. Kusterus ad Suidam scribit, hoc etiam vocari λουτρεῖον: idque probat auctoritate Hesychii, apud quem pro λούτριον, τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ cet. vult legi λουτρεῖον, e Polluce l. 7. n. 167. καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, λουτρεῖον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι. Sed Jungermannus ibi e MS. magis probat λούτριον; cum praesertim ipse Pollux l. 10. n. 78. dicat λούτριον ὕδωρ. Et ita quoque legitur apud Lucian. Lexiph. p. 824. καὶ δὶς μὲν ἐν λουτρίῳ ἀπολουσόμεθα.

F I N I S.

ARISTOPHANIS FRAGMENTA

A

THEODORO CANTERO

jam pridem collecta;

Cum praefatione Viri Cl. ANDREAE SCHOTTI:
recognita vero plurimum & non parva
accessione locupletata,

A

GULIELMO CODDAEO.

LECTORI BENEVOLO

S.

GULIELMUS CODDAEUS.

Benevole Lector, quid in hoc opusculo a nobis praestitum sit, paucis accipe. I. *quidem Comoedias Aristophanis in concinniorem ordinem secundum seriem Alphabeti digessimus; ut quid cujusque sit, citius Lectori constare possit.* II. *Fragmenta singula cum Auctoribus suis contulimus, unde ea excerpta erant: qua occasione menda quam maxime multa sustulimus, ut Augeae quasi stabulum repurgasse videri possimus.* III. *Fragmenta haec ex diversissimis hinc inde Auctoribus, numero fere alterum tantum auximus; quatenus quidem nobis de Comoedia, unde ea desumpta sunt, constare potuit. Dici vero vix potest, quam multa alia inter legendum observaverimus; sed cum de Comoedia, unde ea excerpta erant, plane compertum nihil haberemus: ea praetermisimus: pauculis tantummodo quibusdam Gnomis exceptis; idque sequuti in eo vestigia doctissimi Canteri. Adjiciemus vero non gravatim etiam illa, si Lectori non ingratam fuisse nostram hanc operam deprehenderimus. Quaecumque vero a nobis aut addita aut emendata sunt, iis literam* a *praenotari curavimus; sicuti & observatiunculis quibusdam nostris, si quas forte alicubi adsperserimus. Fragmenta porro paucula quaedam, quae scilicet in calce* * *addita sunt; accepta feras rarae neque cuivis exploratae doctrinae viro D* Justo Raphelengio. *Vale, Lector benivole, & studiis nostris majoris illis momenti fave quaeso.*

* Haec suis locis inseruimus.

LECTO-

L E C T O R I

S.

ANDREAS SCHOTTUS.

de Aristophanicis Comoediis XI. *exstantibus, & aliarum amissarum Fragmentis.*

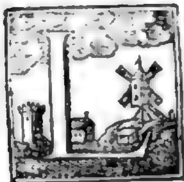

EPIDUS est & ἀττικώτατος *Aristophanes* (quem ob elegantiam sermonis Joannes ab aurea eloquentia χρυσόστομος καὶ χρυσοῤῥήμων cognominatus, manu trivisse incerto auctore fertur assidue) maximam intercidit partem, amissis amplius quinquaginta comoediis; quod & Terentianis accidisse fabulis in ejus vita Donatus commemorat. Undecim quidem *Aristophanis* sunt in manibus Comoediae: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnenses*, *Vespae*, *Aves*, *Pax*, *Concionantes*, *Cereris sacra colentes*, *& Lysistrata*. Quas in Comoedias Graeca scholia Aldus Manutius a Marco Musuro recensita primus evulgavit: incertum an magnam partem e Suidae collectaneis hausta, an Suidas inde sua transcripserit. Duo quoque in Gallia Graece doctissimi, Aegidius Burdinus, & Odoardus Bisetus, Græcis (quis credat?) scholiis pariter eas illustrarunt. Graeco-Latinis duo, etiam Galli: *Plutum* quidem Carolus Gerardus; Septimius autem Florens Christianus, *Vespas*, *Pacem*, *& Lysistratam* Notis egregie illustrarunt. Septimius etiam tres easdem Latinis reddidit ver-

versibus, ut & quinque Comoedias Nicodemus Frischlinus Germanus, *Plutum*, *Nubes*, *Ranas*, * *Equites*, & *Acharnenses*, quae leguntur omnia simul colligata in nupera Allobrogum editione. * Idem vero etiam praestitit (sed Acharnensibus exceptis) Lambertus Hortensius Montfortius, additis praeterea oppido elegantibus notis. Tres vero sunt reliquae, Ὄρνιθες, Ἐκκλησιάζουσαι, καὶ Θεσμοφοριάζουσαι: in quas doctorum hominum operam navatam posteri forte efflagitent, & convitio quodam extorqueant.

Quia vero quinquaginta amplius perierunt Aristophanis Comoediae, sive temporum injuria, sive majorum incuria atque ignavi saeculi vitio; ne vel tot tantarumque fabularum interirent nomina, cavit Athenaeus Dipnosophista: ex quo placuit Theodoro Cantero, homini doctissimo, Fragmenta colligere Comoediarum quae interciderunt Aristophanis, quae apud nos amicitiae gratia deposuit, ne perirent; ut & Comicorum omnium, Tragicorum item, & Lyricorum τὰ λείψανα summa collegerat industria: quae typographo nimis lento temere sunt credita. Aristophanicae vero, velut naufragii tabulae, cum fide hactenus servata jam repraesentatur, & suus auctori honor redhibetur. Earum vero fabularum nomina serie quadam nunc ex Athenaeo recenseo.

Nomina Comoediarum omnium, & editarum, & amissarum; ex Athenaeo primum: mox ex aliis σποράδην.

Ἄγηρος,[a] Non senescens.
Αἰολοσίκων, Aeolosicon.[b]
Αἰολοσίκων δεύτερος, secundus Aeolosicon.

Ἀμφιά-

[a] Ἀγήρως. [b] Varius Sicon.

'Αμφιάραος, Amphiaraus.
'Ανάγυρος, Anagyrus.
'Αποκοτταβίζοντες, Cottabo ludentes.
'Αχαρνεῖς, Acharnenses.
Βαβυλώνιοι, Babylonii.
Βάτραχοι, Ranae.
Γεωργοί, Agricolae.
Γηρυτάδης, Fabulator.
Γῆρας, Senectus.
Δαίδαλος, Daedalus.
Δαιταλεῖς, (c) Epulones.
Δαναΐδες, Danaides.
Δηλία, Delia.
Διόνυσος, Bacchus.
Δράματα, ἢ Νιόβη, Fabulae, vel Niobe.
Εἰρήνη. (d) Pax.
'Εκκλησιάζουσαι, Concionatrices.
"Ηρωες, Heroës.
Θεσμοφοριάζουσαι, Foeminae Cereris festum celebrantes.
Θεσμοφοριάζουσαι δεύτεραι, secundae quae Cerealia celebrarunt.
'Ιππεῖς, Equites.
Κένταυρος, Centaurus.
Κιθαριστής, Citharista.
Κώκαλος, Cocalus, animalium quorundam testa.
Λήμνιαι, Lemniae.
Λυσιστράτη, Lysistrata.
Νεφέλαι, Nubes.
Δεύτεραι Νεφέλαι, Secundae Nubes.
'Ολκάδες, Holcades, vel naves onerariae.
"Ορνιθες, Aves.
Πελαργοί, Ciconiae.
Πελάσγιοι, (e) Pelasii.
Πλοῦτος, Plutus, Deus divitiarum.
Δεύτερος Πλοῦτος, Secundus Plutus.
Περὶ τῶν ἀθήνησιν ἑταιρίδων, de Atheniensibus meretriculis.
Προάγων, Proagon.
Πρόγονοι, Progenitores.

Πυθα-

c Imo Daetalcis Atticae populus. d Exstitit etiam Εἰρήνη δευτέρα. e Πελασγοί, Pelasgi, vide Hesych. & Suidam.

Πυθαγόρειοι, Pythagorici.
Σκηναὶ, Tentoria.
Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι, Tentoria incautos opprimentia. * quidam, σκηνὰς καταλαμβάνουσαι, tentoria sibi designantes.
Σκύθης, Scytha. * Σκύθαι, Scythae.
Σφῆκες, Vespae.
Ταγηνισταὶ, Tagenistae: frigentes.
Τελμίσσεντες, Telmissenses. * Τελμισσεῖς. vel Τελμισσεῖς.
Τριφαλῆτης, ter meditus, * mendicus.
Φιλωνίδης, Philonides.
Φοίνισσαι, Phoenissae.
Ὧραι, Horae. * Ὧραι tempestates anni.

Notavimus autem asterisco, quas ejusdem generis Comoedias geminas Aristophanes reliquit, ut una prior; altera posterior citetur. Verbi gratia: *Plutus*, quae prima inter editas fabula est, duplex apparet in Athenaeo, qui & *Thesmophoriazusas* saepe numero laudat; *Aeolosicon Secundus* lib. IX. δειπνοσοφ. cap. III. Rursum & *Nubes* fuere duplices, teste non semel Scholiaste Graeco, & in Protheoria Nubium, ubi nunc XL. nunc XLVIII. interdum LIV. scripsisse Comoedias Comicum nostrum affirmat. Variat itaque: nisi scribarum id vitium est, ut pro μη scripserint νδ'. Et consentiunt plerique quatuor esse Comoedias, Aristophani falso adscriptas. Et earum aliquam Archippo tribuunt, & vero alii sunt praeter Comicum nostrum *Aristophanes* appellati, Grammaticus, & Byzantius quidam. Athenaeus autem earum dubiarum non meminit, ut pro γνησίοις non agnovisse appareat: Adhaec cognata & hic titulorum nomina, & invicem affinitate conjuncta occurrunt. Ἀγύρας & Ἀνάγυρος vocabula sunt finitima, ut pronus ad errorem lapsus Grammaticis sit objectus: item Δαίδαλος & Διαιτηλεῖς, * Δαιταλεῖς, quae permutari, ut fit, facile queant. Πελαργοὶ & Πελασγοὶ ἢ πλάσμαι, (ubi sic citantur? in indice tamen Athenaei editionis Basiliensis sic citantur) affines sunt: Julio Polluce & Athenaeo lib. VI. nimium quantum discedentibus.

Amplius vero quam ex Athenaeo hi adferuntur ab aliis fabularum Aristophanis tituli prope XX. Ἀγωνισταὶ Polluci lib. VII. Onomastici. Ἀκλαῆς apud Agellium Noct. Attic. lib. XIX. cap. XIII. Ἄργυρος, quam vicinum Ἀγύρα, * Ἀναγύρα vel Ἀγήρα, frequens in Polluce. Αὐτόλυκος Aristophanis in Erotiani Lexico. Γλαῦκος & Γυρίλοςδος, † alii γηρόλογδος, Aeliano lib. XII. Animalium. Pro Διόνυσος reperio & Διονύναγος apud Pollucem lib. X. Ἐριχθεὺς citatur ab Eustathio in Odyss. μ'. Ἥρωες a Julio

 Pol-

Polluce laudatur: ut ab Hesychio Κιθαρῳδὸς, nisi idem Κιθαριστὴς sit habendus. Κώκαλος & Κότυλος affines voces, ut Pollux nominare videtur lib. x. Κοραὶ apud Ammonium Lexicograph. Νῆσοι apud Suidam, Joh. Stobaeum, & Etymologum. ΝΙΚΑΙ a Suida advocantur. Πλαταινισταὶ quoque in Etymologico & Πολύειδος in Polluce ac Stobaeo. Πόλεις ἢ Φιλύλλιος, (* scribe: Πόλεις nisi Auctor earum potius sit Φιλύλλιος) Athenaeo lib. III. & IV. δειπνοσοφ. Σκύθαις ἢ Ταύροις bis laudantur a Julio Polluce. Τελμισσεῦσι * Τελμισσεῦσι Stephano & Polluci, nisi forte iidem Τελμίσσοντες Athenaeo. Φιάλαις apud Harpocrationem in ξυστίς. Ὄβειμος in Polluce lib. x. Nunc Fragmenta legere velut scalmos amissae navis, ne graveris; & bene de te merenti fausta apprecare, linguis, animisque favendo. Vale.

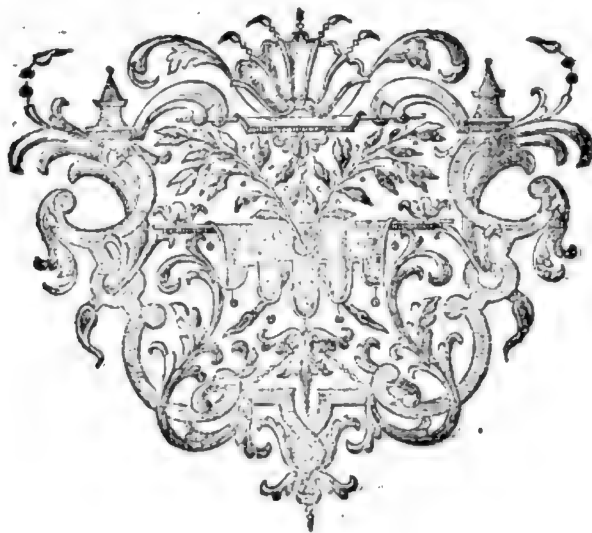

A P I-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΝ ΑΓΗΡΩ.

Athenaeus lib. XIV.

Πλὼ ἀλφίτων καὶ ῥόας. a alii ῥοᾶς.

Pollux lib. VII.

Ἀνακύρωσιν δὲ τὴν πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀγήρῳ λέγει.

Idem lib. IX.

Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Ἀγήρῳ λέγων
Τοῦτ' αὐτῷ πρῶτον διαβάλω. a αὐτὸ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Ἀγωνισαῖς.

Pollux lib. VII.

Καὶ παραγγέλλων δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀγωνισαῖς. a scrib. Ταγηνισταῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Αἰολοσίκωνι.

Athen. lib. III.

καὶ μὴν τὸ δεῖν'
Ἀκροκώλιά σοι τέτταρα ἥψησα τακερά. a ἀκροκώλια &c. a ἥψησα &c.

Idem lib. VII.

ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων
Οἶσθ' διὰ ὅλης τευθίς. a δι' ὅλης.

Idem lib. IX. Dipnos.

Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ.
Τῶν δὲ γηθύων ῥίζας ἐχούσας σκοροδόμητον φύσιν. a σκοροδόπατον vel ut alii σκοροδόδμητον &c.

Suidas in ἀγρεῖφνα.

Ἀλλ' ἄνυσον. οὐ μέλλειν ἐχρῆν. ὡς ἀγρεῖφνα
Ἀπεξέπαισθ', ἕως κελεύεις ὁ γέρων. a με κελεύεις.

Pollux lib. primo, cap. 8.

Κοιτὼν ἅπασίν ἐστι, πύελος δὲ μί' ἀρέσκει. a εἷς &c. a ἀρίσκει vel ἀρέσκη. at Pollux, ἀρκεῖ.

Idem lib. IX.

Ὥσπερ λοιπὸν ἦν ἐν τῇ γνάθῳ
Διάβολον γέγονέ μοι.

Idem lib. X.

Καὶ διαπέλασθ' ὁρμῶν, ὥσπερ ἐν κεινῷ
Λυχνούχῳ πάντα τὰ ἔξωθεν.

Idem eodem lib.

Δοίδυξ θυεία, ἐσχάρα, τρυβλίον. a τρυβλίον.

a Pollux libro IX.

Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι,
Τὸ μὴ ἔχειν κέρμα, ἀκερμίαν ὠνόμαζεν.

a Pollux lib. X.

Ἥτε ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους.

a Idem lib. eodem.

Ὅταν δ' εἴπῃ Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι, δυοῖν λυχνιδίοιν, δηλονότι λυχνίαιν εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς.

a Idem libro eodem.

Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι, καὶ κλινίδιον εὕρηκα μόνον.

a Athenaeus lib. III. legitur etiam in Γηρυτάδῃ.

Ἥκω Θετταλικὰς ἀρτοπώλιον λιπὼν
Ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἰδώλια a ἰδώλια.

Hephaestion de metris.

Οὐκ ἐτὸς, ὦ γυναῖκες, a ἐτός.
Πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
Φλῶσιν ἑκάστοτ' ἄνδρες.
Δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι,
Λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν. a ὑπ'.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κωμῳδίᾳ Ἀχλαῖς. a f. Ἀχλαιαῖς.

Hujus porro Comoediae appellatio mihi suspecta est.

Gellius libro XIX. cap. XIII.

Νάνους enim Graeci vocaverunt brevi & humili corpore homines, paullum supra terram exstantes. idque ita dixerunt adhibita quadam ratione Etymologiae cum sententia vocabuli competente: & si memoria (inquit) mihi non labat, scriptum hoc est in Comoedia Aristophanis, cui nomen est Ἀχλαῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀμφιαράῳ.

Athenaeus lib. IV.

Ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

Aelianus de animalibus lib. XII. cap. IX.

Μέμνηται δὲ τῆς ὄρνιθος τῆσδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων.

Ὀρφὼ δ' ἐξ ἄκρων διαπέπλευσεν ὑπὸ κέγχλω, a διακέγχλισεν ὑπὸ κέγχλω.

Scholiastes Aristophanis.

Γύναι, τί τὸ ψοφῆσάν ἐστι; ἡ ἀλεκτρυών.
Τὴν κύλικα καταβέβληκεν. οἰμώξεταί γε.

Suidas in φλίαν.

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλίας; a τῷ.

a Pollux lib. II. & Etymologicus in φλᾶν.

τὸ δὲ ἐπεγείρειν τὸ αἰδοῖον ταῖς χερσὶν
Ἀναφλᾶν καὶ ἀνακλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει.

Idem lib. VII.

Ἔπειτ' ἔμειξεν ὡς ἐπέβαλλεν, οὐκ ἐποίησας. a f. ἔμειξ' ὡς.

a Idem lib. x.

Καὶ σπυρίδα δ' ὀψῶν, πλεκτὴν ὀψῶν φησιν ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης εἴρηκεν. a f. ὄψων.

Idem lib. x.

Κνέφαλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν. a κνάφαλον.

Ibidem. a sed praecedunt haec: λέγοιτ' δ' ἂν μόνον ὀψοφόροι οὐ δὲ ἄλλως ἀγγεῖα τὰς ἰδιώτας διάθεσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς φαρμακοπώλας ἂν καλοῖντο ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης.

Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις, ἐν κίστῃ.
Πῶ κατασεσημασμένῃ καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν. a κατασεσημασμένῃ &c.

Scholiastes Aristophanis.

Ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔχων.

Suidas in τοῦ.

Τοῦ, τοῦτο καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τίθεται, ὥσπερ τὸ, τινός. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ.
Ταυτὶ τὰ κρέ', αὐτῷ παρὰ γυναικὸς τοῦ φέρω.

Idem in φρυνώνδας. a Φρυνῶνδας. vide etiam Michaëlem Apostolium.

Ὦ μιαρὲ καὶ φρυνώνδα καὶ πονηρέ συ. a Φρυνῶνδα &c.

Idem in Ἀχαΐνη.

Ἀχαΐνη, ἐλαφεία ποιά. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.
Νόστῳ βιασθεὶς ὁ φίλος ἀχαΐνης.

a Harpocration in λαμπτηρ. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.

Λαμπτῆρσιν ἔγωγε τῆς κάτω.

Hephaestion de metris.

Οὐδαμῶς, ἀρχαῖον ἰδὼν a οἶδα μὲν.
Κἀχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.

Auctor Etymologici in ἀντιβολῶ.

Τὸ δὲ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ διὰ τοῦ ι ἀντιβόλησε, δύο κλίσεις ὑπέστη. a scribe ἀντεβόλησε.

Erotianus in voce λιβηρίδες.

Λιβηρίδες ὀμβρώδη ἀποσύρματα, ὅπερ ἐστὶ τὰ τῶν ὄφεων λεγόμενα γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀναργύρῳ. a *scribe* Ἀναγύρῳ.

Athenaeus lib. IV.

Πρὸς θεῶν ἐρᾷς τέττιγα φαγεῖν. a f. ἔραμαι.
Καὶ κερκώπην θηρευσαμένη καλάμῳ
Λεπτῷ.

Athenaeus lib. VII.

Οὐχ' ἑψητῶν λοπάς ἐστι.

Idem lib. IX.

Εἰ μὴ παραινέσω με' ὀψαρίοις ἑκάστοτε,
αὐτὴ τῶν προσοψήματι ἀκούομεν.

Auctor Etymologici in Βουκέφαλος.

Μὴ κλᾶε, ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι. καὶ πάλιν.
Ψῆχ' ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν.

Suidas in ὀρθοπλήξ.

Ὡς δ' ὀρθοπλήξ, πέφυκε γὰρ δυσγαργάλιστ. a δυσγάργαλις.

Idem in ξυνώριζε.

Καὶ ξυνώριζε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.

Idem in ὁδοῦ παρούσης.

Ὁρμῶν παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατέρρεον.

Idem in παρακαλοῦμαι.

Ἀλλὰ πάντα χρὴ παρακαλοῦντα καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν. a πάντας &c.
(Οἷον, συνεστιᾶσθαι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.)

Idem in Ἀπληγίς.

Ἐκ δὲ τῆς ὑμῶν χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

Scholiastes Aristophanis.

Καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν πέρδιξ χωλός. a forte Πέρδιξ.

* Pollux lib. x.

Καὶ γὰρ τὴν πυξία, ἐπὶ ἵππῳ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem lib. x.

Τὴν ψήκτραν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν.

a Idem ibidem.

Στρώματα δὲ προσκεφάλαια ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

a Idem ibidem.

Καὶ σκάφην εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

a Idem ibidem.

Ὑφόλμιον. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

a Suidas in Ἀργεῖοι φῶρες.

Ἀργεῖοι φῶρες ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμῳδοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀνταγωνισταῖς. a *Suidas in* ἄλις ἀφύης ἐν Ταγηνισταῖς *habet: itaque vide infra* ταγηνισταῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀργύρῳ. a *scribe potius* ἐν Ἀναγύρῳ.

Pollux lib. IX.

Ἐν δὲ τῷ ἐν Ἀργύρῳ, τὸ τρία ἡμιωβόλια τριημιωβόλιον εἴρηκεν. a τῷ Ἀναγύρῳ.
Ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Αὐτολύκῳ.

haec fabula forte potius Eupolidis, Euripidis aut alius alicujus est.

Erotianus in voce Ἄμβην. a Citat haec & Galenus commentario in lib. I. Hippocratis de articulis.

Ἀσίδιον ὁ μοχθηρὸς ἔτριψεν.
Πόσῳ πιθὼν λοπάδιον
Τὰς ἄμβωνας περιλεῖξαι. a περιλεῖξαι.
Τουτέστι, τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χείλη.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Βαβυλωνίοις.

Suidas in σιμόν.

Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ.

a Idem in Σαμίων.

Σαμίων ὁ δῆμος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι &c.

Athenaeus lib. III.

Ἀνίχνευον ἐς ἱκανὸν ἐμφερέστατα a scribe εἰς.
Ὀπτωμένας κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

a Pollux lib. IV.

Δόρυγος Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

a Idem lib. IX.

Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.
Ναυλόχιον. item πλώϊμα.

Pollux lib. X.

Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν ὑπνεῖ.
καὶ αὖ πάλιν.
Ἐν καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε.

Auctor Etymologici a in ἴλιγγος.

Ἀνήρ τις ὑμῶν ἐστιν ἰλιγγιώμενος.

Pollux lib. X.

Ἔχεις ἄχυρα καὶ χιών. a lege ἄχυρα.

Idem eodem lib.

Δεῖ διακοσίων δραχμῶν· πόθεν ἂν γένοιτ' ἂν
Κότυλον τοῦτον φέρειν;

Harpocration in ἐπιβάτης.

Εὖγε ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης ὢν ἐξαίφνης ἐπίσημον. a f. ἄν.

Stephanus de urbibus, in Λακεδαίμων.

Λακεδαιμονιάζω.

Pollux lib. X.

Πέδα βαλανείου.

Suidas in ῥοδίζειν.

Κατείγω ῥοδίζον.

Ammonius in χαλάδες.

Η βουδαρίου τις ἀπίκτινε ζεῦγος. a βοιδάριον.
Χαλίκων ἐπεθύμουν.

Priscianus lib. X.

Ἐπειδή με φλύζειν οἴκοθεν.

Athenaeus lib. XI.

Καὶ τοῖς Βαβυλωνίοις δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα,
Ποτήριον ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ὡς αὐτὸν ᾔτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξύβαφα δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἔοικε εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦσαν.

a Hesychius in ἐς τὸν λιμβόν.

Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. περὶ τὴν παροιμίαν
Ἀττικῶς
Ἐς τὸν λιμβόν.

a Idem in Ἰσρίωνα.

Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν
Ἰσρίωνα φησίν· ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσὶν &c.

a Harpocration in στρωτήρ.

Στρωτήρ. ἔστι τοὔνομα ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους.

a Athenaeus lib. XI.

Ὁ κότυλος. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

a Zenobius.

Ἀνδ' Ἑρμίου.
Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν συζητούντων τὰς αἰτίας. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. a leg. ἱκέτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γεωργοῖς.

Athenaeus lib. III.

Λακωνικῶν δὲ σύκων μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς
Ἀριστοφάνης, τάδε λέγων.
Συκᾶς φυτεύω, πάντα πλὴν Λακωνικῆς. a forte συκᾶς.
Τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν
Οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρὸν εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

Idem ibidem.

Εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Idem libro XI.

Ὥσπερ κυλίκιον τοὐπίσω περιπέπταται.

Scholiastes Aristophanis. in ἀκούεις.

Ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;
Ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸ μαλακὸν εἶναι σὺν ἀκούσας.

Plutarchus in Nicia.

Ἐθέλω γεωργεῖν· εἶτα τίς σε κωλύει;
Ὑμεῖς· ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,
Ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. δεχόμεθα.
διχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

Stobaeus serm. LIII. a imo serm. CLXVI. & CLXXII. juxta Wechelianam edit.

Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν.
Εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο. a f. εἴθε γε.
Σκάψαι τ' ἀποκλάσαι καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι
Τῆς τρυγός, ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι. &c.

Auctor Etymologici in γλιχόμενος.

Τί δῆτα τοῦτο τῆ κακῶ ὦ παῖ, γλίχῃ;

Hephaestion de Metris.

Ὦ πόλι φίλη Κέκροπος αὐτοφυὲς Ἀττική
Χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός.
Ὦ μακάρι Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν.

Idem ibidem.

Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

Zenobius in proverbiis.

Αὐτῷ μελιτίνην αὐτ' ἐπὶ τὸ οἶκον.

Harpocration in κυδίω.

Κυδία· τὴν τῆ μέτωπου κεφαλὴν ὅτω καλοῦσι. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Ἀγαθήσει. . . . .

Priscianus lib. XVIII. a Haec hic non inveniuntur.

Εἴγε Κιλικίας αἶμα ἐξοδοίμην φαίη λέγων.

a Pollux lib. VII.

Περιδέτριον ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνους ἔστι.

a Idem lib. IX.

Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν ὡς πάλαι δι' ἡμᾶς
ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἐνδυσάμενοι κολάζειν.

a Idem lib. X.

Τραπεζοφόρος ἐπὶ τῆ τὴν τράπεζαν φέροντος, ὃ ἐπέχειν τοῖς ἄρχουσι αἱ μυῤῥίναι.

a Athenaeus lib. XIV.

Τῶν ἀπυρίνων, Ἀριστοφάνης ἐν γεωργοῖς μνημονεύει.

a Auctor Etymologi in ἐλαίζειν.

Ἐλαίζειν τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης

a Idem in ὄρχατος. item Scholiast. Theocriti.

Καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῆ φυτῶν
Μέτορχον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γήρᾳ.

Athenaeus lib. III.

Τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ. ποιεῖ δὲ λέγοντα ἀρτόπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῆ ἄρτων ὑπὸ τὸ γῆρας ἀποβαλόντων. a f. ὑπὸ τῆ τὸ &c.

Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; θερμοὺς ὦ τέκνον;
Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς κριβανίτας πάνυ λευκοὺς
Ὦ τέκνον;

Athenaeus lib. V.

Ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς. a δρυπεπεῖς.
Ἐπίγεις, ἢ τὰς ὑποπαρθένους ἁλμάδας,
Ὡς ἐλάας στιφράς;

Idem lib. VII.

Ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσι πθερ...

Scholiast. Aristoph. a Suidas in σμῆγμα.

Εἰ παιδέρωτας ἀγαλμάτιον δεῖ, σφαῖραν
Καὶ σμῆγμ' ἔχουσα.

Pollux lib. IV.

Ὀφθαλμιάσας πέρυσιν οὐκ ἔχον κακῶς,
Ἐπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ.

Idem lib. VII.

Ἐκ τῆ συνεδρίου τῆτο τῆ οἰκίας.

Idem lib. IX. hoc modo.

Ἐπὶ τῆ συνεδρίου τῆτο τῆ συνοικίας.

Idem lib. X.

Ἐφεδρίαν διαιξεν πυτίνην ἢ μείζονα. a f. ἰφ'.
ὑδρίαν διαιξεν πυτίνην &c.

Scholiastes Nicandri.

Ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ γυναῖκα
Ποιήσας ἐπὶ ζεύγους οὖσαν ὀχουμένην, παράγει τινὰ
ἐρῶντα αὐτῆς· ἡ δὲ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς αὐτόν.
Ἀπίαλλος πῶς ἐπὶ τὸ σύμφυον, ὦ χαμεύνιον σίμβλον.

Pollux lib. VI.

Ὀξωτά, πλακοῦντα, βολβοί, τεύτλιον, περίκομμα
θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.

Phrynichus in ecloga dictionum Atticarum, in διεύσασ. a imo Etymologicum in μορμολυκεῖον.

Ἐν γὰρ τῷ γήρᾳ φησί,
Τίς ἂν φράζοι παῖς; τί τὸ διεύσασ; a quidam τί φράζεις παῖ.
Οἷον τὰ μορμολύκεια ἀποκρεμάντοι. a alii μορμολυκεῖα.

Diogenes Laërtius in Polemone.

Ἦν δὲ ἀπολέ τις κὶ χρηστός, παρατηρήσας
Ἁ φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου.
Ὀξώδης κὶ σιλφιώδης, ἅπερ (ὡς αὐτός φησι)
Καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

Priscianus lib. XVIII.

Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Aristophanes Γήρα.

Σὺ δὲ οὐχ' ἐγὼ μ' ἂν ἐν ὀλίγας ἡμέρας. a f. ἐγὼ μὲν οὐδ' ὀλίγας.

a Pollux lib. X.

Κληρωτήριον· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τῆ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι τοὔνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ κὶ ἐπὶ τῆ ἀγγείου ἁρμόττει.

a Idem lib. X.

Πηχυκοῦ βακτηρία. Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ.

a Harpocration in τίπης.

Τίπης. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γηρυτάδῃ. a alii γυμνάδῃ· *sed mendum esse puto, & scribendum forte* Γηρυτάδῃ.

Aelianus in Historia animalium lib. XII. c. IX.

Κιγκλιοῦσιν ῥυθμόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γηρυτάδῃ. a *male* ἐν Γυριτάδῃ.

Erotianus in Ἐκλαπήσατω.

Φήμαις ὑπ' ἐμῶν βροντῶν ἅπαντας ἐκλαπήσειν.

Athenaeus lib. XII.

Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γηρυτάδῃ, λεπτοὺς τοὺς δε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς ᾅδου πέμπεσθαι, πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς λέγων οὑτωσί.

Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Ἔτλη κατελθεῖν; ἵνα δ' ἀφ' ἑκάστης τέχνης
Ἑλόμεθα κοινῇ ξυλλεγέντες ἐκκλησίας.
Οὓς ᾔσμεν ὄντας ᾁδοφοίτας καὶ θαμὰ
Ἐκεῖσε φιληχωροῦντας. εἰσὶ γάρ τινες
Ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾁδοφοῖται νὴ Δία,
Μάλιστα δ' ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται. πάντ' ἔχεις.
Καὶ τίνες ἂν εἶεν; πρῶτα μὲν Σαννυρίων
Ἀπὸ τῶν Τρυγῳδῶν· ἀπὸ δὲ τῶν Τραγικῶν χορῶν
Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν Τραγικῶν Κινησίας.

εἶθ' ἑξῆς φησι.

Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα. a ὀχεῖσθε.
Τούτους γὰρ ἣν πολλῶν ξυνέλθῃ ξυμφορῶν,
Ὁ τῆς Διαρροίας ποταμὸς ἐξοιχήσεται.

Athenaeus lib. III.

Ἀκροκώλια, ἄρτοι, κάραβοι.

Idem lib. IV.

Ποικίλα διδάσκεις σαυτὸν ἕψειν ὦ φακῆ.

Athenaeus lib. XI.

Ἦν δὲ τὸ στρῶμα ἑορτή. περίφερε δ' ἐν
Κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων
Παῖς, ἔγχει τι σφόδρα κυμοειδῆ. a f. κυανοειδῆ. quod tamen a ſcopo Athenaei abluderet.

Idem lib. VII.

Ἆρ' ἴδον ἀνδρῶν κεστρίων δαιτεία;
Ὡς μὲν γὰρ ἐν τευτίδος γεγράψεται. a f. γάρ εἰσι.

Idem eodem lib. a imo lib. III.

Θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μαγῳδῶν.

Pollux lib. IX.

Πόλος τοῦτ' ἐστιν· ἐκατοστὴν ἥλιος τέτραπται.

Idem lib. X.

Περίφερε δὴ κύκλῳ λεπαστήν.

Idem eodem lib.

Τὴν μάκτραν ἐκ τῶν γραμματείων ἐσθίειν.

Idem eodem lib.

Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ
Ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

Harpocration in βωμολοχεύεσθαι. a & Etymologicus in χαριεντιζόμενος.

Χαριεντίζῃ καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει. a f. χαριεντίζεις, ex Etymologico.

* * *

Τότε μὲν σὺ κατεκοττάβιζες, νυνὶ δὲ καταμύσει,
Τάχα δ' οὐκ οἶδα ὅπη καὶ καταχέσεται. a non dicit ubi haec legantur: Theſaurus Stephani haec habet in κότταβος.

Auctor Etymolog. in ἧκεν. lege ἧεν.

Ἧκεν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. a adde ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

Scholiaſt. Ariſtophanis.

Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμι ἂν ῥήματα a φάγοιμ'.
Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ ξηροὺς ἅλας;

a Harpocration in ἑρμάς.

Ἑρμάς. ἢ ὄχλος πέτρα. ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης.

a Pollux lib. VII.

Οἰκοδόμος Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἴρηκε. Τοὺς οἰκοδόμους.

a Idem lib. eodem.

Τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης εἶπε.

a Idem lib. X.

Καὶ ἀσκοθύλακος ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ.

a Idem lib. eodem.

Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης λέγει.
Θερμῷ χονίῳ. a at libro VII. χοινίῳ leges.

a Idem libro eodem.

Καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ Πιεζᾶπιν.

a Hesychius.

Αὐτὸ θύορμον ἀντὶ τοῦ αὐτὸ σίορμον.

a Athenaeus lib. III. citantur vero haec etiam ex Aeoloſicone.

Ἥκω Θεαρίων ἀρτοπώλιον λιπὼν,
Ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἰδώλια a f. ἑδώλια.

a Athenaeus lib. VII.

Σκόμβρος. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

a Idem lib. VIII.

Ἐν τοῖς σελαχίοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

a Idem lib. XIII.

Ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου.. ζάπλουτος Ναΐς. hoc vero fragmentum etiam in Pluto occurrit.

a Pollux lib. VII.

Ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ φησὶν Ἀριστοφάνης.
Πλεκτῷ κανισκίῳ.

Erotianus in Γαργαλισμός.

Γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμὸς, ἀπὸ τῶν παχυτάτων εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ καὶ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Γλαύκῳ.

Pollux lib. III.

Καλύψας καλύμματι τριβωνίῳ διαπαρθένως.

ΑΡΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γένει.

Apud Athenaeum lib. XIV. in editione Basilienſi e Γένει ſub Ariſtophanis nomine citantur haec

Ὄρνιθες ἀλίπαστοι ἀεὶ τὸ θεράπαινα ἐπιθύειν.

Sed pro Ἀριστοφάνης juxta Doctiores rectius forte ibi Ἀριστομένης legitur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γυριλόρδῳ. *vide ἐν Γηρολόρδῳ.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γυριτάδῃ. *vide Γηρυτάδῃ.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δαιδάλῳ. *meminit bujus Clemens Alexandrinus libr.* VI.

Erotianus in ἀσκάς.

Ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε βούλει τὸ τροχὸν ἐᾶν,
Καὶ ἀσκὰς, λέγε χαῖρε φέγγος ἡλίου. f. λέγ.

Athenaeus lib. VII.

Ταῦθ' ἰχθύδια πλόκαμος καὶ σηπίας.

Καὶ πάλιν.

Τὸν πολύπουν μοι ἔθηκε.

Καὶ πάλιν.

Πηγαὶ λέγονται πολύπου πλεκτάνη. f. πλεκταί.

Athenaeus lib. IX. & quidem bis.

Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνὸς γε τοῦ τρόπου
Ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἱππόβοτος.

Idem libro eodem.

Τὸν μέγιστον τίκτει ὡς ἀλεκτρυών.

Καὶ πάλιν.

Πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων
Ὑπηνέμια βίᾳ τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

a At Suidas in ὑπηνέμια.

Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

Suidas in ὄνου σκιά.

Περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος νῦν ὑμῖν ἐστί;
Περὶ ὄνου σκιᾶς. a haec paullo aliter, etiam ἐν σφηξὶ Ariſtophanis leguntur.

Idem in Εὐρύβατος.

Καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλοῦτον καὶ πανουργοῦντα.

Εἰ δέ τις ὑμῶν εἶδεν εὐρύβατόν τινα Δία. a Εὐρύβατον.

a Pollux lib. VII.

Κοσχυλίας λίθος ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ.

a Hesychius.

Δορυφόροι τὸ δολοφονοῦσι. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δαιταλεῦσι.

a Etymologicum in Δαιταλεύς.

Δαιταλεὺς ὁ εὐωχητής. ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὀνόμασται Δαιταλεῖς. ſed hic errare illum nobis certiſſimum eſt planeque indubium.

Athenaeus lib. XII. a & XI.

Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμοῦ πέμποντος,
Ἀλλὰ μᾶλλον πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς
Συρακουσίων τράπεζαν Συβαρίτιδάς τε εὐωχίας,
Καὶ χῖον ἐκ λακαινᾶν κυλίκων.

a His reperiuntur addita lib. XI.

Μέθη ἡδέως καὶ φίλος. a f. φίλως.

Idem lib. IX.

Καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια. a κωλαί.
Πτερύγια.

Idem lib. IV.

Κἄγωγ' ἐπεμψα κασκάδιον.

Idem eodem lib.

Ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σπουδὴν, ὅταν λέγῃ,

Ὅστις σ' αὐτὸν αὐλοῖς καὶ λύραις κατατετριμμένος
Χρόνος, εἶτά με σκάπτειν κελεύεις.

Idem lib. IX.

Ἀπόλωλα· τίλλων τὸ λαγῷον ἀφθιστεμῶν.

Idem lib. VII.

Καὶ λευκὸς ὥσπερ ἔγχελυς.

Idem lib. III.

Οὐκ αἰσχυνόμενος τὸ περίχου ταυτί
Πλέον ἅπαντα ὅσα ποιοῦσ' αὐτῷ κακά.

Idem lib. XIV.

Ἐγὼ δὲ τὰς πέμψω πλακοῦθ' ἱεπίεγα. a f. τὸν.
Χαρίεντα a f. ἰσπίεγας.

a At Suidas in ἀνάστατοι.

Ἐγὼ δὲ τὸν
Πέμψω πλακοῦντας ἰσπίεγας χαρίεντας.

& in voce χαρίεις,

Πέμψω πλακοῦντας ἰσπίεγας χαρίεντας. a f. πλακοῦντας.

Idem lib. XV.

Ἔγωγ' ἐγὼ δὲ χάλκιον. τοῦτ' ἔστι,
Κοτταβεῖον ἐστίας καὶ μυρρίνας.

Suidas in στέφη.

Ἔστιν ἡμῖν χρήματα, ἀπόλλων εὐπεφάνταν πόλιν.

Pollux lib. X. a & VII.

Ἡ μηδικῶν τι γύργαθος ψηφισμάτων τι θῆκας.
a f. ὁ Μηδικόν τι &c.

Har-

Harpocration in Ναυτοδίκαι.

Ἐλθὼν βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἐξωῦ... .

Phrynichus in Ecloga dictionum Atticarum.

a item Thomas Magister.

Ἔτι μὴν ἐπίσταξ ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν
Δαιταλεῦσι παίζοντι τὰς Ὁμήρου γλώττας.

a pro ἅπαξ lege f ἅπαξ.

Καὶ νύσσειν ἐπίσταξ.

Harpocration in ἀλείπτων.

Δι . . . . . ἐν ἀλειπτῶν.

Idem in voce ἐπίπεμπτον. a vide etiam Etymologicum.

Εἰ μὴ μεταλάβοι τ' ὁ ἐπίπεμπτον κλαίτω. a κλαιέτω.

Idem in κυγκλίω.

Ὁ δ' ἁλιαστὶς, ἐρεῖ πρὸς τὴν κιγκλίδα.

Athenaeus lib. XV.

Φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῆς μύρου, ψάγδαν φιλεῖς;

Suidas in ἀναλίσκειν.

Εἰ τὰς τελεύτας δεῖ μ' ἀναλοῦν πάντα. a εἰς τὰς.

Καὶ τὰ τείχη.

Idem in Αἰγίλα.

Τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα καλεῖ.

Idem in τροπίας.

Ταχέως πότε καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε. f. τάχιστα.

Pollux lib. VII.

Σπαθίδα δὲ τὴν καθειμένην εἰς τὸ μέτρον. Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι.

Pollux lib. IX.

Οὐδ' ἐγχέλεις ἔτι κεκερματισμένον.

Pollux lib. X.

Οὐκ, ἀλλὰ ταυτηνὶ ἐπίχυσιν τῶν χυτρίων.

Idem lib. eodem.

Καὶ ἄγγη μυρηρά.

Ibidem.

Καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον, Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι. a ληκύθους.

Τοὺς μυρηρὰς ληκύθους πρὶν καταχέαι a μυρηρούς.

Τὴν σπαθίδα, χρυσούμενος μύρον.

Pollux lib. VII.

Σπαθίδα δὲ τὴν καθειμένην εἰς τὸ μύρον.
Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι.

Idem eodem libro nisi fallor; fallitur vero: legitur tamen in scholiaste Theocriti.

Τί δὲ κονίδας λευκὸν λόγχην ἐπεῖν; a τὰς.

Τῇ γῇ εἰς τὰ τελεύτας.

Athenaeus lib. XV.

Ἆισον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

a Suidas in ῥαγδαῖος.

ῥαγδαῖος l. ταχύς, σφοδρός. ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

a Suidas in σλεγγίς.

Οὐδ' ἔστιν αὐτῇ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

a Pollux lib. VII.

Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν καὶ
Λυχνίαν . . . τι λέγει.

a Idem lib. eodem.

εἰρημένου τοῦ
Ἐψυχρολουτηκέναι μὲν ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

a Idem lib. X.

Ἡ κλινάρια ὡς ἐν Δαιταλεῦσι.

a Idem lib. eodem.

Ἀνάκεσμα δὲ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης εἴρηκε.

a Idem lib. eodem.

Θυλακίσκιον ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

a Athenaeus lib. III.

Ἡ χόνδρον ἕψων, εἶτα μήκων' ἐμβαλὼν
Ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

a Idem lib. IV.

Μνημονεύει δὲ καὶ τοῦ
Τριγλίου Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

a Galenus in praefatione Lexici Hippocratici, multa habet ex hac Comoedia desumpta: ut

Κόρυκα. ὀρθριωὰ κάρδανα, multaque alia.

Galenus in praefatione Lexici Hippocratici.

Ὁ μὲν ὢν σὸς, ἐμὸς δὲ οὗτος ἀδελφὸς
Φρασάτω τί καλοῦσι; Ἰδού τι.

καὶ πάλιν.

Τί ποτ' ἐστὶν οὖν ποιεῖν;

καὶ πάλιν.

Ἀλις ὀρθὰ καὶ μύρον καὶ ταινίας. a f. ἅλις, στρίξας &c.

Respondet Πρεσβύτης.

Ἠδὺ στρίξας, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου. a ἰδὼ, στρίξας.

καὶ πάλιν.

Ἡμῶν ἴσως καταπλαγήσῃ τῷ χρόνῳ.

Respondet Πρεσβύτης.

Τὸ καταπλαγήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν Ῥητόρων.

καὶ πάλιν.

Ἀποβήσεταί σοι ταῦτα ποῖ τὰ ῥήματα;

Respondet Πρεσβύτης.

Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο, ἀποβήσεται.

καὶ πάλιν.

Τί ὑποτεκμαίρῃ καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις a f. λέγεις.

Respondet Πρεσβύτης.

εἶτ' ἐμὲ ὦ Θρασύμαχε
Τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων προσδέεται.

a forte.

Τοῦτον τῆς τῶν ξυνηγόρων ἐπιρρεῖ ὄνομα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δαναΐσι.

Athenaeus lib. III.

Καὶ τὸν κολλάβων φθέγξει καὶ τὴν πέπονα a κολλάβων.

Idem

Idem lib. IX.

Τρίβων δέ φησι τ̃ λαγῶν ἐπ' εἰπατικοῖς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης κ̀ μετ̀ τ̃ ἐν λέξει.

Λάσιος ἴσως ἂν τ̃ λαγῶν συναρπάσειεν ἡμῶν.

Idem lib. X.

Ἤδη πυργωτῆς ἀξίου δεδειπνάναι.

Idem lib. XIV.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητήν φησιν
Αὐτὸν εἶναι, ἐν τούτοις,
Μήθ' ἅμα εἶναι ἐγκριδοπώλην. a Ἐγκριδοπώλην.

Idem lib. VII.

Καὶ ταῦθ' ἔχοντα σηπίας καὶ πλεῖστας.

Idem ibidem.

Ὀσμύλια καὶ μανίδια καὶ σηπίδια. a ὀσμύλια.

a At Pollux lib. II.

Ἀλλ' ὀσμυλίδια καὶ μανίδια &c.

Athenaeus lib. II.

Ὅτι δὲ οὕτως τὰς ῥαφανίδας εἶπεν, δῆλον Ἀριστοφάνης ποιεῖ περὶ τ̃ τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων, καὶ αὐτὸς καὶ λέγων.

Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας
Καὶ στρωματόδεσμα, διαμασχαλίσας αὐτὸν
Σκελίσι καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν.

Pollux lib. X.

Χηνῶν πτερώτην σύνελέ μοι σύναγε.

Scholiastes Aristophanis.

Μαρτύρομαι δὲ ἱερῶν χύτρας a ἱερῶν.
Παρ' αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

a Suidas in χύτραις.

Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

Suidas & Etymologici auctor in ἀπλαίκηρον.

Οὕτως αὐτοῖς ἀπολακτίζεις ὁ πόλεμος διέκειτ'.

Suidas in voce τ̃ accipienda ὀδεστῆρας.

Ἀλλ' ἀπόδ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
Ταχύ. περισπᾶν γὰρ καιρὸς μοι δοκεῖ.

Suidas in αὐλειῶν.

Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.
Πρὸς τ̃ προθύροις τ̃ αὐλείας ἔχειν κεφαλῆς a κεφαλίν.
Καπρυτίων.

Pollux lib. X.

Καὶ οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν. ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης. a haec paulo aliter leguntur in Θεσμοφοριαζούσαις.

Idem libro eodem.

Τῶν χειρῶν ἔργα, μυῶν.

Suidas in Δαναός, a ipsum Aegypti fratrem fuisse ait ex Aristophane in Danaïdibus.

a Pollux lib. VII.

Ἐν Ἀριστοφάνους Δαναΐσι
Στρωματοπώλης ἐγκριδοπώλης.

a Suidas in ἀργύρειον.

Ἀργύρειον δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

a Idem in Κλειταγόρα.

Κλειταγόρα ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

a Pollux libro X.

Καὶ ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης
Προσπαιδίον.

Suidas in Κλειταγόρα.

Κλειταγόρα ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δηλίᾳ.

Athenaeus lib. IX.

Ἐπεὶ γὰρ καὶ ὄρνις ἐπεῖσαν τοῖς κολοκύνθαις καὶ ἄλλοις κοινοῖς λαχάνοις· ὅτι δὲ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ.

Τὰ σύζυγα λάχανα κοινὰ ἢ σύμφυλα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Διαιταυάγῳ. a f. legendum Διονύσῳ.

Pollux lib. X.

Καλεῖται δὲ
Τὸ κλωβίδιον καὶ κλειστήριον
ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀριστοφάνης ἔφη.
Τί με ὦ πονηρὲ ἐξορύξεις ὥσπερ κλειστήριον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Διονύσῳ.

Athenaeus libro XIV. in editione Basiliensi sub nomine Aristophanis e Διονύσῳ adducit haec:

Ἀλαπάξαι ταῦτα περιτεθηκύσι.

Sed rectius ibi Ἀριστομένους legitur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δράμασι.

a Vide etiam ἐν Κενταύρῳ. itemque ἐν Νιόβῃ nam plurimum alius fabulae nomen adjicitur.

Athenaeus lib. XI.

κ̀ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων.
Πάντες δ' ἔνδον πυτιχιοῦται. a πυτιχοῦνται.

Hesychius in Βύρσα.

Βύρσαν τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν ἅρμασι παίζων ἔφη. a ἐν Δράμασι.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

'Εν εἰρήνῃ δευτέρᾳ.

a Hujus Comoediae nullum adhuc Fragmentum reperi, de quo mihi certo constet. si quod occurret, id hic inseritor.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

'Εν 'Ερεχθεῖ.

Eustathius in Odyssea μ.

'Εν μὲρ τι τῷ περὶ ὀνομασίας ἰχθύων τ̃ Γραμματικοῦ 'Αριστοφάνης φέρεται, ὅτι ἀπέχθεις καλοῦνται, οἱ μὴ ἐσθιόμενοι ἰχθῦς. καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ 'Αριστοφάνους χρῆσιν ἐξ

'Ερεχθέως ταύτην,

Τοῦ ἰχθῦς ἀπέχθεις βαρβάρους αὐτῷ δοκῶ. a τοῦτον δὴ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

'Εν 'Ηνιόχῳ.

'Ηνίοχον Menander (teste Ammonio) & alii scripserunt. Aristophanes hoc nomine Comoediam non edidit. Itaque lege potius ἐν Νιόβῃ & ibi vide.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

'Εν 'Ήρωσι.

Stephanus de urbibus, in 'Αργίλλος.

Οὐκ ἐγένετο; ὅπως ἐσί γ' ἐκ 'Αργίλλης

Μὰ Δί' ἀλλ' 'Ελλὰς, ὅσον ὅμοιγε φαίνεται.

Diogenes Laërtius in Pythagora.

Μὴ γεύεσθ' ἀπ' ὧν κατασπέσῃ τ̃ τραπέζης ἐντός.

a ἐντός.

a Suidas in ἀμφοτεροφόρος. a & Pollux lib. VII.

Τρίχ' εἰς τ̃ οἶκον, ἀμφορίω κεῖνο λαβὼν

Τὸν ἐνδρῆνα καὶ ζεῦγμα καὶ γάστρον. a καὶ βέσημα.

Καπιδια μίσθωσαν τὸν ἀμφοτεροφόρον. Pollux lib. x.

Pollux lib. VII.

'Εμπάλω Διοσκούρω. a Διοσκούρῳ.

Idem eodem lib.

'Αριστοφάνης δ' ἂν ἐν τοῖς 'Ήρωσι δοκεῖ τὸ κόμητρον καλεῖν τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι τὴν φοράν, ὅταν εἴπῃ·

'Οφείλων δ' αὐτοῦ πιπάσκω καὶ τ̃ φοράν.

Idem eodem lib.

Μετ' ἀπίσκοπον ἔσεσθ' ἐκχεῖται, μηδὲ λαπάζω.

Idem lib. x.

'Η καρδόπου περιπηγή τ̃ αὐχένα.

Idem libro eodem.

'Ιθι δὲ λαβὼν τ̃ ῥάμνον ἀνακαίνισον.

a Etymologicum in πῦα.

καὶ 'Αριστοφάνης ἐν 'Ήρωσι

Πῦος πέρυσι.

a Pollux lib. VII.

'Επεὶ δὲ καὶ

'Ανδραποδώνης ἐν τοῖς 'Ήρωσιν 'Αριστοφάνης.

a Idem eodem. lib.

ἐν δὲ 'Αριστοφάνους 'Ήρωσι

'Αρτοπώλια τελία.

a Idem lib. x.

Τὸν γὰρ ἥλιον καὶ ἡλίτηρον

ἐν 'Ήρωσιν 'Αριστοφάνης τέθεικεν.

a Idem eodem. lib.

'Η ποδάνιπτρον ὡς 'Αριστοφάνης ἐν 'Ήρωσι λέγει.

a Harpocration in πυελίδα.

Πυελίδα τὸ ἀφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον.

'Αριστοφάνης 'Ήρωσι.

a Athenaeus lib. IX.

'Αριστοφάνης δ' ἐν 'Ήρωσι,

Χηνίσκον εἴρηκεν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

'Εν Θεσμοφοριαζούσαις β.

Clemens Alexandrinus paedag. libro II. & Pollux lib. VII. a & partim etiam libro x.

Πάνυ γὰρ ἐπιψόγως πάντα τ̃ γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον 'Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσι. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τ̃ Κωμικοῦ λέξεις διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν Κωμικοῦ ὁμοῦ τ̃ ἀπειροκαλίας.

Μίτρας ἀναδήματα τίτρον καὶ σιδέριον a f. κεκρύφαλον.

Κίσηριν σπόγγον ὀπισθοσφενδόνην a κίσηριν.

'Ουδὲ ὑπογλάσμια φῦκος παρειάρια. a παρειάρια.

'Υποχέμματα τρυφοκαλάσιριν κεκρύφαλον. a τρυφοκαλάσιριν.

Σῶμα ἀμπεχόνιον τρύφημα περιτραχήλια ζωνίδα, a ζῶσμα ἀμπεχόνιον τρύφημα vel γρύφωμα.

Κάθετα βάρβαρον ἴσλαλογον χιτώνιον a χιτῶνα a ἐγκύκλιον.

Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. εἶτα τί;

Δίοπας ἀσφαλίδα πλάσμα μαλάχινον βότρυν. a μαλάχινον βότρυν.

Χλιδῶνα περόνας ἀμφιδέας ὅρμους πέδας. a ἀμφιδέας.

Σφραγῖδας ἀλύσεις δακτυλίους καταπλάσματα a καταπλάσματα.

Πομφόλυγας ἀνάδεσμα ὀλίσβους στέρφος

'Υποδήματα ἑλικτῆρας. a f. ὀλίσβους sed displicet.

item f. ὑποδήματα sed praefero ὑποδήματα.

 Athe-

Athenaeus lib. I.

Οἶδ' Ἀριστοφάνης ταῖς δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις. a ἐστι.

Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασούσαις ἐπιγράφει,

ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται πεπαρηθίου.

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω πράμνιον.

Οὐ Χῖον οὐ Θάσιον οὐ πεπαρήθιον

Οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Athenaeus lib xv. & Pollux lib. x. a itemque Erotianus in Lexic. & Galenus in Βάκκαρις.

Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' οἷον ἐπνευσ' ὁ μυρηρὸς

Φάτνωλος εὐθὺς ἀνεμόεντος μοι τὸ μύρον, a f. ἀνέμων.

Καὶ βακκάριδος.

Athenaeus lib. III.

Ὅτι δὲ διεβέβαιτο ἐν τι τὸ Κρατητος ἐλεφάντινον πάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων.

Ἡ μέζα τι βρῶμ' ἐστὶν ἢ τροχαλόκτιστον

μικρὰ ἐν Κρατητὶ περιάχεται ἐλεφάντινον a f. Κρατήτι.

Λαμπαδιον ἐνόμιζεν. ἄπειρος ὢν ἐπὶ κεκλεισμένον. a ἐπεσ-κεκλεισμένον.

Ἄλλα τι τειοῦτ' ἔτεραι μύρι' ἐκτυλίξειν.

Athenaeus lib. III.

Ἀρέσκει δὲ τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις, οὕτως λέγων·

Ἰχθῦς τις ἑάλω ἢ σηπίδιον.

Ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων, ἢ πολύπους

Ἢ νῆστις ὀπτᾶτ' ἢ γαλεὸς ἢ τευθίδες.

Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ' οὐ καὶ βάτις; οὐδὲ φήμ' ἐγώ.

Οὐδὲ χόριον οὐδὲ πυὸς ἐστ' ἔπειτα κάπρου a πῦος.

Οὐδ' ἐγχέλεις οὐδ' ἡ ἐπίνειος ἐλέφαντος, a οὐ δὲ χελιδόνας.

Οὐδ' ἐγχέλειοι οὐδὲ κάραβος μέγας,

Γυναιξὶ κυπτούσαις ἐπικυρήσαντο.

Athenaeus lib. XIV.

Καὶ τῶν μιθωτῶν δέ τις ἀναφέρει τιν' ἐς τοὺς αὐλοὺς φοιτώντων καὶ τῶν κιθαριστῶν ἄλλη τις ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Suidas in voce ἔχουσι.

Λύκος ἔχουσι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.

Suidas in λακωνίζω.

Λακωνίζειν παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφ. Θεσμοφ. β.

Pollux lib. x.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον, ὅπερ φησὶ ἐν Θεσμοφ.

Σακκίον, ἐν οἵσπερ τ' ἀργύριον τημελεῖται.

Idem lib. VII.

Τὴν πλέρυγα περιλύσασα τοῦ χιτωνίου.

Καὶ τὰ λωπίσματα οἷς ἐνῆν περιδέρια.

Erotianus.

Ὀλισβος ἀνθοσμίας ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς. ὡς.

Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θεσμοφοριαζ.

a Suidas in παμπησία.

Σὺ δ' ὦ Σίμων

Καὶ Ξενοφάντης αἴρεσθε τὴν παμπησίαν, a in editis est, καὶ Παρμένων αἴρεσθε &c.

a Idem in ἀλφάνει.

Οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας

Ὅτ' εἶπέ μ' ὁ κῆρυξ οὗτος ἀλφάνει.

a Hesychius in καλάσιρις.

Καλάσιρις. ἡ χιτώνιον ἰχνόν. Ἀριστοφ. Θεσμοφοριαζ.

a Etymologicum in ἴτρια.

Ἀριστοφάνης

Ἡ τριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κενταύρῳ. a ἢ ἐν δράματι.

a aliquando ἐν Κενταύροις. Vide autem ἐν δράματι.

Pollux lib. x.

Ἀλλ' εἰς κάδδον τινὰ λαβὼν ὕρχην.

Idem lib. VII.

Τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλεῖον εὑρεῖν ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύροις.

Πίττω, βρέττω, μάττω, δίνω, πίττω, καπηλεύω. a πίττω.

Pollux lib. IX.

Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν δράμασιν ἢ ἐν Κενταύρῳ ἔφη.

Ἐν κωμαστῶν καπήλοις ἐπιχειρεῖν.

Hesychius a ἀκάτιον.

Χωρεῖ δ' ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

Suidas in Πρόδικος.

ἐν Κενταύρῳ.

Ἐμὲ γὰρ εἴ τις ἐδίδασκε θέλω δίκαιον δοῦναι

Πρόδικον, ἢ τῶν φίλων τινά. a f. Προδίκῳ.

Hesychius κύλλου πήρα.

Κύλλου πήρα. ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. a alii κυλλοῦ.

Pollux lib. x.

Ἐκκρουσιπυθμένας τοὺς πίνακας. ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. a alii ἐκκρουσιπύθμενον τοὺς πινάκας.

a Pollux lib. IX.

καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ,

Λίθος δεκαπάλαιστος.

Idem lib. x.

καὶ οἱ ἀρκτυπαθμοὶ

Κλιμακτῆρες ὡς Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

a Athenaeus lib. XIV.

Τὴν δὲ ἄπαισαν καλουμένην ὄρχησιν ὡς μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ καὶ ἄλλοι πλείονες ὑπὸ ὀργῆς μανιώδη σχηματισμὸν ὀνόματος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κιθαριστῇ.

a Athenaeus hosce versus e citharista sub nomine Antiphanis citat: sed alii pro eo malunt legere, Aristophanes.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κιθαρῳδῷ.

a forte eadem cum Κιθαριστῇ.

Hesychius in στιλίαν.

Στιλίαν τὴν μακρὰν ῥάβδον. Ἀριστοφάνης ἐν κιθαρῳδῷ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κόραις.

a lege potius ἐν ὥραις, & ibi vide.

Ammonius in voce διφθέρα.

Διφθέρας τ' ὄρχιν ἱμᾶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κοτύλῳ.

Pollux lib. x.

Αἰγὶ γῦν ἔτι ἐν Κοτύλῳ.
Καὶ παιδὶ κάναστα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κωκάλῳ.

a meminit hujus Clemens Alexandrinus, eamque Araroti filio Aristophanis attribuit.

Καὶ ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη
Ἀλλ' ἔστιν ὦ πάτερ χρυσίδα μεστυβεία. a μεστυβεία.
Ἠείκα καὶ τοὺς κωτίρας δοτεῖν χερσίν.

Idem lib. xi.

Ἄλλας ὑποπεπτωκότας χάσι ξηρὸν μέλανος
Μεστὸν, κεχρυσοφορημένας κοτύλας μεγάλας. a κεχρυσοφορημένας &c.
Ἔχεις ἐν τρίποσιν δέμας οὐδὲν ἄκρατον,
Ἐραλὲ βιαζόμενος μέλανος οἴνου ἀκράτου.

Erotianus in φῶδες. a φῶδες.

Πέρσου· κατέπεσεν ἱμάτια, κάπνιζε
Πᾶς φῶδες τοιαύτας ἔχει τ' χειμάσαυλος, a φῶδες.

Suidas in πάμπαλα.

Δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν, πάμπαλα. a lege haec hoc modo:
Πάμπαλα; δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν. a nam haec posteriora Suidae aut Scholiastae sunt.

Macrobius libro v. Saturnal.

Ἡ μὲν ἄρχειν βάρει.
Ἥπειρε γάρ τις μ' οἶνος; ὁ μέγιστος πόμα
Ἀχιλλέως.

Suidas in ὧδε.

Ἐκδότω δέ τις καὶ ψαφολόγων ὧδε καὶ δίφρω δύο. a ἐκδότω.

Pollux lib. vii.

Καφίνους δὲ λίθων ἐκλαλοῦντα ἡμᾶς ἐπὶ τὸ κέραμον.

a Zenobius.

Χρυσὸς ὁ κολοφώνιος. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Λημνίαις.

Athenaeus lib. vii.

Ἔγχελυν Βοιωτίαν.

a Et alibi eodem libro.

Οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν
Οὐ γλαῦκον οὐχὶ θύννου ὑπογάστριον.

Idem lib. ix.

Ἀριστοφάνης, ὁ θεῖος, ἐν Λημνίαις τὸ τευτλίον ἔταξε ἐπὶ τοῦ τρύφους, λέγων οὕτως
Αἵματος κυάμους τρέφοντα τευτλίοις καὶ καλοῖς.

Suidas in ὦ οὗτοι θερμοὶ βωμοί.

Τὴν κρατίστην Δαίμονα, ἢ οὗτοι θερμὸς ἐσθ' ὁ βωμός.

Idem in voce χεί.

Ἡ καρδία τι πῶς; ἀλλὰ πᾶς χεῖλος ποιῶν. a id est, χεῖ.

Idem in ἀπεχρέμψατο. a & Etymolog. in ἀπεχρέμψατο, & Pollux libro x.

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρέμψατο τοὺς παιδοτρίβας.

Pollux lib. vii.

Ἀλλ' ἄρτους κατέλιπεν αὐτὴν ἐμφαλίῳ ἐν τῇ πύλῃ.

Ammonius in voce πέρυσιν.

Ἐνταῦθ' ἐνεγένετο ὑφηνάλης πατὴρ Θόας,
Βραδύτατος τῶν ἐν ἀνθρώποις δρομεύς.

Athenaeus lib. vii.

Οὐ κεστρῖνον λάβρακα οὐχὶ κάραβον
Πελάγιον.

a Harpocration in μέταυλος.

Μέταυλος ἔστι ἡ ξύναυλος διαγραφὴν μελῶν, ἢ ἄργεθης ἔχων. Ἀριστοφάνης Λημνίαις.

a Pollux lib. vii.

Πρόϊξεις. ὁ περὶ ὤμους πεπαυόμενος καρπός· ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνης.

a Idem eodem lib.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Λημνίαις εἴρηκε

Καὶ ναῦς φύλαξ.

a Idem libro eodem.

τὸ δ' φυτοτόμημα τ' φύτου

Σουίδας Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις εἴρηκε.

a Idem lib. x.

Μέχλωσε τὴν θύραν. ἐν Ἀριστοφ. Λημνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Νεφέλαις β.

Athenaeus lib. VII. a & Etym. in ἐγχέλυς.

Τὰς τιμὰς τ' ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι. a exstat hic versus in Νεφέλαις editis.

Idem lib. VIII.

Ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

Laërtius in vita Socratis.

Ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Εὐριπίδης ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν

Τὰς περιλαλούσας, οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

a Phrynichus in χεῖρ.

Σὺ μὲν τ' Ἀριστοφάνη δεῖ τ' ὁ ἐξέτασις τὸ χεῖρ ἐν ταῖς Νεφέλαις β. εἰπόντα. a exstant vero haec in editis.

Ἀπὸ τὸ χεῖρ μ' ἴσα μετὰ τ' Πατέρα.

Ἔοικε δὲ παραδεκτὸς εἰρηκέναι. οὐδέπω ὁ χρεῖον αὐτῷ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Νήσοις.

a est una fabularum Aristophanis suspectarum. Vide Pollucem lib. IX.

Suidas in ἐξέχειν τ' ἥλιον.

Λέξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδία, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

a alibi hoc modo.

Λέξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδία, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε

Ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Idem in ξυνοικοῦσι.

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψαντα κάτω καὶ ξυνοικοῦντα βαδίζει.

Stobaeus Sermone LIII. a imo CLXXII.

Ὦ μῶρε μῶρε· ταῦτα πάντα ἐν τῷδ' ἔνι.

Οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ

Ἀπαλλαγέντα τ' κατὰ ἀγορὰν πραγμάτων,

Κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,

Ἔπειτ' ἀκούειν προβάτων βληχωμένων,

Αἰγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ἀθουμένης.

Ὄψον δὲ χρῆσθαι, πιτυίοις τε καὶ κίχλαις. a f. ὄψω.

Καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια

Τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα

Ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτη.

Scholiastes Aristophanis. a in Ὄρνισι.

Τί σὺ λέγεις; τίνι δὲ τῷ

Αἱ δ' καὶ αὐτοὶ, ἐν βλέπεις, τὴν νῆσον. a f. αἰδ.

Idem.

Ἔοικε δὲ Πανσίωνα κωμῳδεῖν ἐν καὶ ἐν νήσοις, a ὡς καὶ &c. e Suida.

Καταλιπὼν Πανσίωνα πέδησε.

Εὖξαι καὶ μαγείρῳ παιδὸς αὐτὸν λέγει.

Auctor Etymologici in Εὔσημος. a lege εὐδαιμος.

Ἀλλ' ὁ τοιχώρυξ ἐπίδημος ὤν.

a Pollux lib. VI.

Καὶ θλαστὰς δὲ ἐλαίας

ἐν νήσοις ἂν εὕροις Ἀριστοφάνους &c.

a Idem lib. VII.

Εἴρηται δὲ καὶ

Ἀργύρια ἐν Ἀριστοφάνους νήσοις.

a Idem lib. IX.

Τὰ ἀργύρια ἀντὶ τ' τὸ ἀργύριον, ἐν ταῖς νήσοις Ἀριστοφάνους.

a Idem lib. X.

Θρόνοι, θρανία, θρανίδια ἐν νήσοις Ἀριστοφάνους.

a Etymologicum in ἔλυμος.

Ἔλυμος, σπέρμα τι ὃ ἕψοντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀριστοφάνης νήσοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Νίκαις.

a haec fabula forte Aristophanicarum aliqua non est, & scribendum apud Suidam ἐν νήσοις sive ἐν σκηναῖς.

Τοῖς προσποιουμένοις τὸ σεμνὸν ἀεί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Νιόβη sive ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ.

a Vide ante ἐν Δράμασι. porro hæc Comoedia, una fabularum Aristophanis suspectarum est:

Athenaeus lib. VII.

Οὐδεὶς μὰ Δί' ἐμοῦ λοπάδος ἥψατο.

Pollux lib. X.

Σοφίστερον δὲ ἐν τοῖς Δράμασι ἢ Νιόβῃ

Ἀλλ' ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα καθεύδει a ὁμοιότατα.

Ἐπὶ τ' λυχνιδίου.

Idem

Idem eodem lib.

Πλήσιον καλεῖ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ Ἀριστοφάνης τὸν τοῦ κυκλοφέρου ποταμοῦ λέγων.

Ὁ δ' ἐς τὸ πλησίον ὀχετὸν ἐξέφηνε.

Pollux lib. x.

Καὶ ἔστι τοὔνομα (sc. ἡ σμινύη) ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν

Νιόβῳ a lege ἢ Νιόβῳ & vide in Νιόβῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ὀβελίμῳ.

Pollux lib. x.

Ἂν κελεύῃ σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦχός ἐστι τις;

Ἀπεκτείνεις δέ με καινὸν σὺ σε διφθέριον λαλῶν,

a ἀποκτείνω δέ σε.

Εἰ πινακίδ' ἐμοὶ παρέχων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ὁλκάσι.

Athenaeus lib. III.

Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν φησί.

Ἀκροδάκτυλα, μεστὰ πολλὰ διαλέγχοντά μου

Τοῦ κάτω σπαταγγίου. a id est, σπάταγγον.

Idem eodem lib.

Καὶ κολλύρας τοῖς παισὶ διὰ τοῦ Μαγνήτου.

Τρίταιον.

Idem eodem lib.

Σκόμβροι, κηλίδες, λίθοι, κύβοι, σκίπωνες.

Θυννίδες.

Idem lib. VII.

Ὦ κακόδαιμον,

Ὅστις ἐν ἅλμῃ σπάσας τριχίδων ἀπεδάρη.

Scholiast. Aristophanis.

ἐν Λακεδαίμονι

Τί ἄρα ποιεῖς τάμισον ὠμομήρια.

Idem.

Ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τεξέτης.

a At Suidas in Εὔαθλος.

Ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τεξέτης συνήγορος,

Ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις.

Idem Scholiastes Aristophanis.

Παῖδες ἀρξάμενοι σπάσαντες. a f. ἀρξάμενοι, Στρέψαντες.

Pollux lib. x.

Τὰ δὲ κάνεια τὰ ποικίλα τῆς κεραμείας

Οὓς τινας εὐθυμούσι.

Idem lib. eodem.

Καὶ οἰνίσκον ἀργύρεον, καὶ οἰνίσκον κεραμικόν, Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν ἔφη.

Idem lib. eodem.

Καὶ πατάνας ὠνησόμενος καὶ σκύταλον ὑπεσίδηρον.

Idem lib. eodem.

Λόχμαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

Suidas in ἦα.

Ἐπεὶ δ' ἐχθρὸν εἶναι εἶπεν ἐπὶ ξύλα. a quo.

a Hesychius.

Ἀπισφακίλισαι i. ἐσαπῆς. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσι.

a Harpocration in ἐπίγονοι.

Ἐπίγονοι. κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας Ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσι.

a Stephanus in φάσις.

Φασιανὸς pro φασιάτης. Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι.

a Pollux lib. IX.

Δραχμιδίον i. δραχμῆς ἄξιον. ὡς Ἀριστοφάνης Ὁλκάσι.

Idem lib. x.

Σαμβύκα μάκτρον. Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι.

a Idem ibidem.

Καὶ κυρήνιον κορωνίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὁλκάσιν Ἀριστοφάνους.

a Idem ibidem.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις πάντοθεν ὧν ὡς εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν.

Ὁλκὰς οἴνου. a & quae alia poculorum vinariorum nomina tum hic tum alibi ab eo usurpantur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πελαργοῖς.

Athenaeus lib. IX.

Κεφαλαῖον τι ἄρνων πολλὰς ἐρίζων, a πολλᾶς τ'.

Idem ibidem.

Ἀπάγχει, τούτων ἕψειν ἐν ἐπιπνίοις κρέας.

Scholiastes Aristophanis.

Ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην,

Ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

Thomas Magister in σημεῖον.

Ἀπεσημηνάμεθα τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

a Pollux lib. VII.

Ἱερὰ χαλκώματα Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς εἴρηκε.

a Harpocration in οἰνίσκος.

Οἰνίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς μετ' ἄλλων.

locus hic totus Harpocrationis, valde corruptus est, nec nisi MS. alicujus codicis ope corrigendus.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πελαργοῖς.

Athenaeus lib. VI.

Ἢν γὰρ ἕνα ἄνδρα ἄξιον σκιαδίσκης a σκιαδίσκης.
Ἀνθ᾽ μαρτυροῦσι δώδεκα, τοῖς ἐπ᾽ ἄλλοις ἐπαινοῖεν.

Pollux lib. X.

Χαλκόμιτρα σπυρίδια.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πελαργίοις.

forte scribendum ἐν Πελαργοῖς aut potius Πελαργοῖς vel Πελαργικοῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Περιαγῶ.

Scholiastes Aristophanis in ὄρνισι.

Δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαγῶ.
Κρυσὸν μὲν κατὰ Μιτύλην ἐσπουδακότι. a f. μῦ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πλατανισταῖς.

a male pro ἐν Ταγηνισταῖς.

Auctor Etymologici in αἰδοιστατ.

Ἵνα ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου. a ἀρπαγιστάτου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ.

Athenaeus lib. IX.

Οἶμαι δὲ κωλῆς ἐν ἐγὼ κατέδομαι. a κωλῆς ἧς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ποαστρίαις.

a f. Phrynichi aut Eupolidis sunt. vide Pollucem lib. IX. cap. XXXI. de Midia.

Λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας Αὐτοῦ ἐσπουδακότος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πόλεσι.

a f. Philyllii sunt. porro etiam Eupolis scripsit Πόλεις. easque saepe citat Pollux.

Athenaeus lib. IV.

Τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσι.

Idem lib. III. a & quidem bis.

Φιλύλλιος δὲ ἢ Φρύνιχος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι.
Πολυπίδακον σπιδάμενον κάγχνον ἄγνον ὅρμα χῆμας
Λεπάδας συλλέξαι μῦς τίνας κτίνας ἐκ Μιθύμνης.
Αἴρετ᾽, ἀφρακίδας τρίγλη τακερὸς κεστρεὺς πέρκα κορακῖνος. a f. αἴρετ᾽ ἀφρακίδες &c. i. αἱρετή, &c.

Athenaeus lib. IX.

Φιλύλλιος δ᾽ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησίν,
Ὅ, τι ἂν τύχῃ μάγειρος
Ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν πληγάς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πολυΐδῳ.

a quidam ἐν Γολνίδῳ. Vide & Michaël. Apostolium.

Stobaeus sermone LXVI. a imo CLXXVII.

Ἰδοὺ δίδωμι τήνδ᾽ ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαίδραν. ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ᾽ ἥξειν ἄγων.

Suidas in ἀνάρσιος.

Διὰ τὸ ἀγρεῖς τρίχας ἀνάρσιος ὤν. a ὤν.

Pollux lib. X.

Σκαφίον· Ξυρὸν ἔχειν, ἐγὼ δ᾽ ἀμίς. a alii Ξυρὸν ἔχειν· at in Thesmophoriazusis σκαφίον ξύρε μ᾽ ἔχειν &c.

Idem lib. IX.

Ἐλιμβρίζους ἢ δικαστῶν.

a Suidas in ἔρημον.

Ἔρημον ἐμβλέπειν ἀκίνητον καὶ νωθρόν, οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ.

a Pollux lib. IX.

Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πολυΐδῳ καὶ
Προσεμφερὲς εἶπε.

a Etymologicum in Θρανότερψ.

Θρανότερψ ὁ ἐν τῷ Θρανίῳ διατρέψας. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Προάγωνι.

Athenaeus lib. III.

Κάμνοντα δ᾽ αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε,
Ἔτρωγ᾽ ἵνα κάμνοι σῦκα τῆς μεσημβρίας.

a Idem eodem lib.

Ἐγχυσιμίου χορδῆς ὁ δύσπ-, τίκτει
Πῶς εἰσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον.

Idem lib. X.

Ὥρα βαδίζειν μοί 'στιν ἐπὶ τὸ δειπνίον·
Ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι.

Idem

Idem lib. IX.

Τί δ' οὐκ ἐκέλευσας περιφέρειν τὰ ποτήρια.

Idem lib. XI.

Ὅσ' ἀλφίτων πεπραμένος τρεῖς χοίνικας,
Κοτύλας δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται. a δεούσας εἴκοσι.

Suidas in voce στιφρόν.

Στιφρὸς δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.

Pollux lib. x.

Οἴμοι, τὰ λάσανα γένοιτό μοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πυθαγόροις. a f. Πυθαγορείοις.

Τί πρὸς θεῶν οἰόμεσθα τοὺς πάλαι ποτὲ
Πυθαγοριστὰς γενομένους, ὄντως ῥυπᾶν
Ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
Οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
Ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἕν,
Τὴν εὐτελείαν πρόφασιν εὑρόντες καλήν,
Ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
Ἐπεὶ παραθῆς αὐτοῖς ἰχθὺς ἢ κρέας. a παράθες.
Κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους
Ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις.

a Vulgo etiam aliquando citantur, ut quibusdam placet sub nomine ἐν σκηναῖς: Vide Hesychium in τριπεάτης. asscribuntur vero a quibusdam etiam Platoni Comico. porro sunt qui legunt ἐν σκηνὰς καταλαμβανούσαις.

Athenaeus lib. IV.

Τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις, κακκάβην εἴρηκεν οὕτως·
Τὴν κακκάβην γὰρ Καρίων διδάσκαλος.

Athenaeus lib. VII. a & Etymolog. in βῶξ.

Ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάκων,
Ἀποβάδιζεν οἴκαδε.

Athenaeus lib. XIV.

Διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς σκηναῖς, ὡς Χαμαιλέων φησίν, εἴρηκεν οὕτως.
Ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτο εὖ, θέαμ' ἦν. νῦν δὲ δρῶσιν οὐδέν.
a ὀρχοῖτ' εὖ.

Pollux lib. x.

Τοῖχον μοχλίσκῳ κολούειν. a καλύνειν.

Idem eodem lib.

Ὥσπερ κύστεις σιφώνιοι τίκτεται.

Idem ibidem.

Λέκυθον τὴν ἐπλακόπωλιν, τὴν χυτρίαν
Τὴν καλήν, ἣν ἐφερόμην.

Idem eodem lib.

Ὥσπερ ἐν καλλιπίδῃ, ἐπὶ τοῦ κορήματος
Καθίζομεν χαμαί.

Idem lib. VII.

Καὶ τὸν πλατυλέσχην ἀρβύλην ἀγητέον. a ἀρβύλαν.

Idem lib. x. hoc modo.

Καὶ τὸν πλατυλέσχην ὡς ὁρᾷς ἀλίσκεται.

a Hesychius in οὐ γὰρ ἀκούεται.

Οὐδ' ἴσως ἀντίλεγες τούτῳ τῷ δεσπότῃ,
Οὐ γὰρ ἀκούεται.

Scholiastes Aristophanis in ἱππεῖς.

Ἀλλ' ἐνπατάσσει δεῖ τὰς κοχώνας. a f. ἀλλὰ συμπατάξαι.

a Pollux lib. IX.

Ἀριστοφάνης δὲ σκηναῖς καταλαμβανούσαις
Τὴν πόρδαλιν καλῶν τὴν κασαλβάδα, ἴσως.

a Idem lib. x.

Τὸ δὲ
Κορύμβους, ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνης.

a Idem lib. eodem.

Κακκάβην τὴν λοπάδα ἐρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις.

a Idem lib. eodem.

Τὴν δὲ πύελον
Πυελίδιον εἴποις ἂν ὡς ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνης,

a Hesychius in τριπεάτης.

Τριπεάτης. Ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς· τριτὸς τριάς.

a Harpocration in δήμαρχος.

Ὅτι δὲ
ἐνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις.

a suspecta est haec fabula, neque Pollux excerte satis hanc Aristophani tribuit.

Pollux lib. x.

Συνεῖλεγον καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας.

a Ad idem lib. VII. hunc versum totidem verbis Antiphani attribuit.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ταγηνισταῖς.

a Vide ἐν Πλατωνισταῖς.

Athenaeus lib. x.

Ὑποπεπλέγμεθα ὦ ἄνδρες καὶ καλῶς. a ὑποπεπώκαμεν.
Ἠρίσταμεν.

Idem lib. III.

a Vide & Suidam in ἅλις & in θωπεύει, itemque collectanea Tarrhaei & Didymi.

Ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
Κάπτων. ἀλλὰ φέρετε ἀπόπανον ὑπάπαν a ἠπανῶν.
Ἢ κραστίδιον νέον ἢ κρέα ἁπαλά τινα, εἰ δὲ μὴ
Πλευρὸν ἢ γλωτίδιον ἢ σπληνὸς ἂν ἐστι a ἤ ἐστιν sed non probo.
Ἢ δέλφακος ἢ ῥίνη ἢ τρεῖα φέρετε a ῥίνη ἢ τρεῖα.
Δίυγρα μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.

Idem lib. IX.

Ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ὑπογάστριον.

Idem lib. III.

Ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἢ τρίαιναι φέρετε a ὀπωρινῆς.
Δίυγρα μετὰ κολλάβων χλιαρῶν. ἢ τρεῖα φέρετε.

Idem lib. x.

Τί αὐτὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν,
Καὶ τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καταπυγώτερα,
Οἷον τὰ ἁμαξιαῖα. a ἁμαξιαῖα.

Idem lib. III.

Λαμβάνετε τί πολλὰ δεῖ ἕκαστος. a λαμβάνετε.

Idem lib. x. a imo IX.

Φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
Παραπάμπε τὸ χειρόμακτρον.

Idem lib. IV.

Ὡς ὀψώνης ἀπεπείθετο ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔσται. a f. ἡμῖν.

Idem lib. VII.

Μὴ δὲ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ ταδὶ ἀφύδια a ἀφύδια.

Scholiastes Aristophanis. a ad Νεφέλας.

Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν
Ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

a At Suidas in Πρόδικος.

Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν
Ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

Scholiastes Aristoph. in Ranis.

Χθονίας Ἑκάτης σπείραν στρεφῶν ἐξελιξομένην. a ἐξελισσομένην

ὄντα ὀνομαζει.

Τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν.

Athenaeus lib. xv.

Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν,
Εἶτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες, ὥσπερ οἱ χοροὶ,
ᾄδωμεν εἰς τὴν δεσπότην ἐγκώμιον.

Harpocration in ἀπελαχεῖν.

Οὐ μὲν ἔγωγε σοὺς ἀδελφοὺς οὐκ ἀπελάχανεν.

Pollux lib. x.

καὶ κυλίχνας ἀγγεῖον πυρὸς φέροντα ἐν Ταγηνισταῖς δεῖξειν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπών·
Τόδ' ἔστι ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν
Καὶ τουτὶ πομφολύζει.

Idem eodem lib.

Ὁ δὲ λύων κυλίνδει καὶ ἐξαίρων τὰς θερμάς.

Suidas in ἀποσκαρίζειν.

Ἀποσκαρίζειν ὥσπερ εἰ πέρκην χαμαί.

Idem in ἀπεχρῶντο.

Ἀλλὰ στεφανοῦσαι,
Καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη.

a Suidas in παραμασώμενοι: item Michaël Apostolius, & collectanea Tarrhaei & Didymi.

Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι. Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι. ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

a Harpocration in κάνδυς.

Κάνδυς χιτῶνος εἶδος. μέμνηται αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

a Pollux lib. VII.

Καρπεῦσαι ἀντὶ τοῦ συγκαρπεῦν.

a Idem lib. x.

Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντος
Ἐσχάρια.

a Idem lib. eodem.

Ὅτι μὲν καὶ
Μυελόειν εἴρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς ἴσιον.

a Idem libro eodem.

Νουμήνια λίθους πυρίους κατεάξειν. ἐν Ταγηνισταῖς.

a Idem lib. eodem.

Βάθρα βαθράδια ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

a Etymologicum in τρεῖα.

Ἢ τρεῖα, θηλυκῶς ἐν Ταγηνισταῖς.

a Idem in κονίσαι.

καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ πρωπισιάσαι
Κονίσαι λέγει.

a Moschopulus in ἀπέδραν.

Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.
Δίυγρα οἷς ἂν οὐκ ἀπεδεχόμην.
Αμφοτέροις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἀνθρώποις ἀμφοτέροισιν ἄριστον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ταύροις.

a Vide ἐν Σκύθαις &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Τελμισσεῦσι.

a Vel Τελμισσεῦσι, alii ἐν Τελμισσεῦσι & Τελμισσεῦσι idque crebrius. ἐν Τελμισσοῖς mendum est: at ἐν Τελμισσοῖς vel Τελμισσεῦσι forte an Comoedia est; vide de his Pollucem & Stephanum.

Athenaeus lib. VII.

Μελανοπτερύγων κορακίνων.

Stephanus de urbibus. *a* in Τελμισσός.

Ὡς ἄν τις εὖ εἰδῇ ὅτι πεύσεται ὡς Τελμισσεῖς.

Idem ibidem.

Φέρε δὴ πίνων ταῦτα ὅταν ἔλθῃ τι πειρᾶν χρησμοὺς ὦ Τελμισσεῖς *a* f. φέρετε πίνων.

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, ὃ ἀπὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος πέπτωκε, ὁ δὲ σπονδεῖος, ἀναπαίστω.

Pollux.

Οἶνον τε χῖον στάμνον ἔχειν καὶ μύρον. *a* ἔχειν.

Idem lib. eodem. *a* & Athenaeus lib. II.

καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

Idem eodem. lib.

Πινακίσκιον ἀπύρωτον ἰχθυηρόν. *a* ἀπύρωτον.

Athenaeus lib. II.

Ἀριστοφάνης

Τράπεζαν ἡμῖν φέρε
Τρεῖς πόδας ἔχουσαν;
Τέσσαρας δὲ μὴ ἐχέτω
Καὶ πόθεν ἐγὼ *a* sic & Pollux lib. x.
Τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

a Hesychius in πόλεις.

Πόλεις. Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῶν θυσιῶν λέγει.

a Athenaeus lib. XV.

Τοῦ Μεγαλλείου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι.

a Etymologicum in Ἀρίστυλλος.

Ἀρίστυλλος Διογένης ἀντὶ τοῦ ἄριστος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς. *a* f. ἐν Τελμισσεῦσι.

a Idem in μεταλλεῖον· vide vero & Hesychium.

Μετάλλειον, ὃ κατὰ τὸ γράφει Ἀριστοφ. Τελμισσεῦσι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Τετραμέτροις.

a Videtur fabulae nomen esse, etsi quibusdam aliis secus videatur, meminit hujus vocis Zenobius in Ἀκεσίας &c. quidam malunt legere ἐν αἰνίγμασι: nam hoc titulo Aristophanem sive Comicum sive Grammaticum proverbia scripsisse inter doctos constans sententia est.

Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Τριφάλητι.

a quidam ἐν Τριφαλῆτι.

Athenaeus lib. XII.

Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι διακωμῳδεῖ πολλοὺς τῶν Ἰώνων.

Ἐπειδ' ὥστε παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι
Ἐπηκολούθουν προσπεσόντες ἐκλιπαρεῖν ὑπεσκευασμένοι. *a* ἐπηκολούθουν.
Ὅπως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσεις Χίον, *a* f. ἐς Χίον.
Ἕτερος δ' ὅπως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅπως
Εἰς Ἔφεσον, ὁ δ' εἰς Ἄβυδον. ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁρῶ.&c.

Pollux lib. x.

Καὶ τὴν κοιλίαν ἔχειν με κυρβασίαν δοκεῖς. *a* κυρβ.

Idem eodem lib.

Ἔπειτα ἐπὶ τάφῳ ἦκε, τὴν σπυρίδα λαβών
Καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλλάντιον.

Idem lib. IX.

Αἰτοῦντι τὰς γυναῖκας τ' ἀργυρίδιον.

Idem lib. x.

Ἀλαβαστροθήκας ἔχουσαι ἐκ μιᾶς τρεῖς.

Hesychius in Ἑρμῆς.

Ἑρμῆς τρικέφαλος. Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τοῦτο ἔφη παίζων κωμικῶς, παρόσον τετρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ κεραμεικῇ ἵδρυται.

a Suidas in τῶν τριῶν κακῶν.

Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θεραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

a Hesychius in Ἰλάων.

Ἰλάων ἥρως, Ποσειδῶνος υἱὸς, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης Ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας, μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει· ἀντὶ ἔλεγε Τιτᾶνας ἢ πιθήκους· ἄλλοι δὲ θεὸν Πριαπίδην φασίν.

a Harpocration in διὰ μέσου τείχους.

Τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι

Τοῦτο βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ φαληρικοῦ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Φιάλαις.

Harpocration in ξυστίς.

Ξυστίς. Ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφ. ἐν Φιάλαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Φιλωνίδῃ.

Athenaeus lib. XI.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
Διὰ δεξιὰν τὴν θηρικλείαν κύκλωτον ἀσπίδα,
Ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν ἴσον ἴσῳ κεκραμένην
Προσφέρων ἔδωκεν οἶμαι χρηστότητος οὕνεκα·
Εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκεν βαπτίσας ἐμφερῶς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Φοινίσσαις.

Athenaeus lib. III. a & II.

Ἔχει τὸ πρῶτον πάντων ἴσχυρα φῦναι   a ὅπως ἔχει, τὸ
Εἶτ' ἐξῆς τὰς κεγχραμίδας ἀναλέψαι.

a At Suidas in ἀναλέψαι.

Εἰκὸς δέ που πρῶτον ἁπάντων φύλλα φῦναι,
Καὶ τὰς κεγχραμίδας ἀναλέψαι.

Idem lib. IV.

Οἰδίπου δυπλαῖ δὲ διπτύχω κόρω   a δυπλαῖ, vel διπλαῖ potius, forte redundant.

Ἄρες κατέσκηψέν τε μονομάχου πόλεις   a f. κατέσκηψ' εἰδέ.

Ἀγῶνα νῦν ἱστάσιν   a scribe ἱστᾶσι.

Pollux lib. X.

Καὶ τὸ ἱμάτιόν μου ἔχουσι καὶ τ' ἀνάφορον.

Idem eodem lib.

Σπάλαθον ἡ κατὰ νύκτα μοι   a f. ἦ.
Φλόγα ἄξει ἐπὶ τῷ λυχνίῳ.   a f. ἄξει vel ἄψει.

a Pollux lib. VII.

Ὥσπερ ἐν ταῖς Φοινίσσαις
Θεατροπώλης   ὁ θέαν ἀπομισθῶν.

a Pollux lib. X.

Καὶ μυάγρα.   Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ὥραις.

a Etiam Cratinus ὥραις scripsit: porro huc forte refer, quae alii citant e νέαις.

Athenaeus lib. IX.

Χειμῶνος δὲ ὥρᾳ ποτὲ κολοκυνθῶν ἡμῖν προσενεχθεισῶν, πάντες ἐθαύμαζον, νέας εἶναι νομίζοντες· καὶ ἀπεμνημονεύσαμεν ὡς ἐν Ὥραις ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης αὐτὰς ἐπαινεῖ τὰς καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις.

Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
Στεφάνους ἴων, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα·
Αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, χαδώνας, ἐλάας,
Πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.   a f. νεβρία.
Ὑριστὰς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων, ὁμοῦ τε μύρτων,
Ἔπειτα κολοκύνθας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν   a κα-ρῦσιν.
Ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Μέγιστον ἀγαθὸν, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ, τὸ
Ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·
Εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
Ἐγὼ δὲ τοῦτον ὀλίγον χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἄν.
Κἀγὼ γε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηναίων.
Τούτοις ὑπάρχει ταῦτ' ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσι.
Ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς τὸ φῂς τί ἢ τί;
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

Pollux lib. VII. a ταῦτ', ὀλίγον χρόνον φήσας.

Ὁ δὲ οἱ νῦν φασὶ τὰς οἰκίας πρᾶσιν αἰτεῖν; ἐν
Εὕροις ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Ὥραις.

Ἐμοὶ κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,   a f. εἰ μὴ κράτιστον εἰς τὸ &c.
Ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν, μένειν.

Scholiast. Aristophanis.

Τὸν Φρύγα τὸν αὐλητῆρα τὸν σαβάζιον   a f. Σαβάζιον.

a Hesychius.

Ἄρεως ἱερὸν ἤ. ἱερὸν Ἄρεως Ἀθήνησι. Ἀριστοφάνης Ὥραις. ἔνιοι δὲ τὴν Ἑλλάδα λέγει αὐτὸν ἐσήμηναν.

a Pollux lib. X.

Καὶ ἀσκοπήρα. ὡς ἐν ταῖς Ὥραις.

a Athenaeus lib. II. ut non nemini placet.

Μετὰ τῶν κακῶν ἥκουσ' ὁ τοὺς θερμοὺς φαγών,
Ἐν τῷ πυθμένι τὰ λέμμαθ' ἐπικατέλιπεν.
Ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών. μάλιστα δὲ
Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδίδου δ' οὐδ' ἔτι
Ὁ Τραγικὸς αὐτός. οὐδεὶς γὰρ πώποτε
Ἀπέβαλλεν ἀκριβῶς λέπος.
Οὕτως ἐκεῖνος ἐστὶ δυσχερὴς ἀνήρ.

a Pollux lib. VII.

Χοιροπώλης   ὡς Ἀριστοφάνης. ἐν Ὥραις.

† Sequuntur Fragmenta quaedam Aristophanica incerti loci; quibus apponi possent alia, quae habemus valde illa multa: sed nos ea in aliud tempus reservantes; paucula tantum quaedam è multis hic adjiciemus ὥσπερ ἐπίμετρόν τι, eaque fere gnomica; sicuti id jam ante nos occaeperat facere doctissimus Canterus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Athenaeus libro I. de vino Pramnio agens.

Καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχὺς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν. οἵῳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησὶ λέγων.

Τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι
Σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν,
Οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις

Συνά-

Συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν.
Ἀλλ' ἀνθρωπίνως καὶ πίνουσι νεανικώτερον.

Sextus Philoſophus contra Mathem. lib. I.

Παρὸ καὶ ὁ κωμικὸς λέγει Ἀριστοφάνης.
Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως, οὔτ' ἀστείαν
Ὑποθηλυτέραν, οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν.

Γνωμικά

Clemens ſtrom. VI.

Ἀριστοφάνη τὸν Κωμικὸν γράφοντα,
Αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Ibidem.

Ἀριστοφάνης ἔφη.
Δυνάστης γὰρ ἴσον γρᾶν τὸ νοεῖν * ſcribe ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

Ibidem.

Αὖθις τε Ἀριστοφάνους γράψαντος,
Βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὢν ᵃ δίκαιος.
Χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

ᵃ Stobaeus ſerm. CCXXXIII.
Juxta quosdam haec non Ariſtophanis ſed Antiphanis ſunt.

Οὐ πάντες ἐξόλλυνται πλουτοῦντες σφόδρα
Ἄνθρωποι, ἀπολαύοντες μηδὲν ὧν ἔχει.
Ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακὸς
Τυφλοὺς, βλέποντας παραλαβὼν, πάντας ποιεῖ.

ᵃ Idem ſerm. CCXII. at in pace haec nullibi lego, etſi ea inde citet tamen Stobaeus.

Τοὺς πᾶσιν ἀνθρώποις οἰκείους φίλους,
Περὶ τροφὰς, ταμίαν συνεργὸν ἐπίτροπον,
Θυγατέρα, ἀδελφήν. πάντα ταῦτ' ἔχειν ἐμοί.
Σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστι; ὅ τι; γεωργία.

ᵃ Idem ſerm. CCLXXII.

Τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον, λῆρος πολύς·
Πᾶσι γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

ᵃ Suidas in πάνυ.

Πάνυ γάρ ἐστιν ὄξος πολύ.
Τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ μοχθηρόν. porro in ranis haec non inveniuntur, ut vult tamen Suidas.

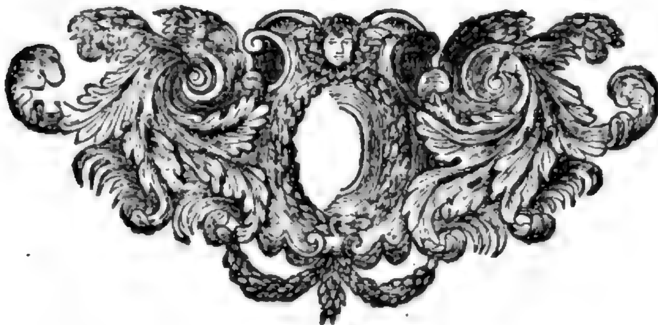

JOHANNIS MEURSII
CATALOGUS
DEPERDITARUM COMOEDIARUM
ARISTOPHANIS.

Ex ejus Biblioth. Attica. Tom. X. Thes. Antiq. Graec.

ARISTOPHANES.

Hic non Atheniensis quidem, sed donatus civitate, ob ingenii excellentiam, merito quoque in hoc Catalogo mihi se dicendum offert. Suidas Fabulas ejus fuisse dicit numero LIV. Scholiastes, in *ejus Vita*, XLIV. Sed corruptum omnino utriusque locum esse oportet, nam mihi plures sexaginta observatae. In his,

ΑΓΗΡΟΣ.

Athenaeus *lib.* XIV. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μεμνηται, καὶ ἐν Ἀγήρῳ. *Nucleo enim carentium Aristophanes in Agricolis & in Non-senescente meminit.* Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. sect. I. Ἀναχύρωτον δὲ τὸν πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀγήρῳ λέγει. *Palea autem non subactum lutum Aristophanes in Non-senescente dicit.* Corruptum id nomen apud eundem mox *lib.* IX. *cap.* VI. Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Ἀγύρῳ λέγων·

Τοῦτ' αὐτὸ πράττω διωβόλω. —

Aristophanes quidem in Agyro dicens;

Illud ipsum facio duobus obolis. —

Nisi malimus cum Casaubono legere, ἐν Ἀναγύρῳ.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ.

Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. sect. II. Τῷ δὲ λοῦσθαι, καὶ τὸ ψυχρολουτεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένον τὸ Ἐψυχρολουτήσαμεν ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους· καὶ προσλοῦται δ' ὁ αὐτὸς ἐν Ἀγωνισταῖς. *Huic autem verbo lavari, & verbum frigida lavare convenit, quum in Conviviis Aristophanis dictum sit Frigida nos lavimus; sed etiam* προσλοῦται *idem in Certatoribus.*

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

Hephaestion in *Enchiridio*: Δίμετρα μὲν τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος Ἀριστοφάνους. *Dimetra quidem illa ex Aristophanis Aeolosicone.* Athenaeus *lib.* III. Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι. *Membrorum autem extremitates meminit Aristophanes in Aeolosicone.* Iterum: Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ, καὶ Αἰολοσίκωνι. *Aristophanes in Gerutada & Aeolosicone.* Et *lib.* VII. Ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπε. *Sicut autem elegans Aristophanes in Aeolosicone dixit.* Pollux *lib.* I. *cap.* VIII. Ἀλλ' Ἀριστοφάνης τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ ἐν Αἰολοσίκωνι·

Κοιτῶν ἅπασιν εἷς, πύελος δ' ἀρκέσει μία.

Sed Aristophanes in talibus illo fide dignior in Aeolosicone;

Cubiculis omnibus unum, solium balneatorium sufficiet unum.

Ita versum hunc, illic luxatum, restituendum arbitror. Et laudatur haec Fabula ab isto Grammatico locis pluribus. Meminit quoque Comici ipsius Scholiastes in *Argumento Pluti*: Τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον, καὶ Αἰολοσίκωνα. *Reliquas duas per illum immisit, Cocalum, & Aeolosiconem.* Iterum *ad Pacem*: Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον, τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι, καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. *Verum & ipse Aristophanes tanquam ventri deditum Herculem irridet & in Avibus, & in Aeolosicone.* Platonius *de diff. Com.* Τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικὰ μέλη. *Aeolosiconem igitur Aristophanes docuit, qui non habet chorica carmina.* Et mox: Τοιοῦτος δὲ ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους.

Talis

Talis est igitur mediae comoediae forma, qualis est Aeolosicon Aristophanis. Sed duplex hoc nomine Comoedia fuit; itaque

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

legitur apud Athenaeum *lib.* IX. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ·

—— τῶν δὲ γηθύων
Ῥίζας ἐχόντων σκοροδόμοιον φύσιν.

Aristophanes in secundo Aeolosicone;

—— *sed gethyorum*
Radices habentium allii naturam.

Α Κ Α Λ Λ Η Σ.

Agellius *lib.* XIX. *cap.* XIII. *Et, si mihi memoria, inquit, non labat, scriptum hoc est in Comoedia Aristophanis, cui nomen est* Ἀκαλλής.

Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο Σ.

Erotianus in *Lexico Hippocratis*: Ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. *Sicut etiam Aristophanes in Amphiarao.* Hephaestion in *Enchiridio*: Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ·

—— οἴδαμεν ἀρχαῖον τ' ἰδών.

Verum apud Aristophanem in Amphiarao;

—— *scimus antiquumque videns.*

Harpocration in λαμπτρεῖ: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ·

—— Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.

Aristophanes in Amphiarao;

—— *Lamprensis ego ex inferioribus.*

Iterum in ῥόπτρον: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν ὀγδόῳ. *Aristophanes in Amphiarao. Xenophon Graecarum rerum octavo.* Scholiastes Comici in *Argumento Avium*: Τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε (ὁ Ἀριστοφάνης) διὰ Φιλωνίδου. *Amphiaraum docuit (Aristophanes) Philonidis tempore.* Meminitque iterum, *ad Aves.* Etymologici Auctor in Ἀντιβολῶ: Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ, διὰ τοῦ ο ἀντιβολεῖ δύο κλίσεις ὑπέστη. *Id vero apud Aristophanem in Amphiarao, per o* ἀντιβολεῖ *(occurrit) duas declinationes subiit.* Athenaeus *lib.* IV. Ὁ χαρίεις τ. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη·

Πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν, ἢ φακῆν.

Καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·

Ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψον λοιδορεῖς.

Et elegans Aristophanes in Gerutada dixit;

Hordeum pistum doces illum coquere, vel lenticulam.

Et in Amphiarao;

Quicunque lenticulam dulcissimum opsonium vituperas.

Laudat quoque locis pluribus Julius Pollux, Suidas, & Aelianus *Hist. Anim.* lib. XII. cap. IX.

Α Ν Α Γ Υ Ρ Ο Σ.

Etymologici Auctor in Βουκέφαλος: Ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ·

Μὴ κλαῖ', ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.

Quod autem quidam equi Thessalici appellabantur bucephali indicat Aristophanes in Anagyro;

Ne lacbryma, ego tibi bucephalum emam.

Citat etiam Athenaeus *libro* IV. VII. IX. Pollux *lib.* X. *cap.* XII. XIII. XXI. XXV. Itaque corrigendus idem *lib.* IX. *cap.* VI. Ἐν δὲ τῷ Ἀναγύρῳ, τὸ τρία ἡμιωβόλια, τριημιωβόλιον (Ἀριστοφάνης) εἴρηκεν. *In Anagyro autem (Aristophanes) semiobolos tres,* τριημιωβόλιον *dixit.* Invenies quoque apud ipsum Comici hujus Scholiasten, locis pluribus; item Suidam, in ξυνίησιν, ἰδοὺ παρέστι, ὀξυπλὶξ, περιελοῦμαι.

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Σ.

Laudatur alibi a Polluce:

Α Υ Τ Ο Λ Υ Κ Ο Σ.

Erotianus: Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησὶν ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας. *Aristophanes autem Comicus in Autolyco de recentiore forma inquit.* Scholiastes Comici, *Vespis*: Οὐδὲ παλαίστρας. Διὰ Εὔπολιν. Ἐν Αὐτολύκῳ δὲ, τοιαῦτά φησι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν Εἰρήνῃ, οὕτω. *Nec palaestrae. Propter Eupolin. In Autolyco autem, talia dicit, Illud vero etiam in Pace, ita.*

Α Χ Α Ρ Ν Ε Ι Σ.

Exstant.

Β Α Β Υ Λ Ω Ν Ι Ο Ι.

Aristoteles *Rhet.* lib. III. cap. II. Ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χρυσίου, χρυσιδάριον· ἀντὶ δὲ ἱματίου, ἱματιδάριον. *Quemadmodum etiam Aristophanes cavillatur in Babyloniis, pro* χρυσίου *(aurum) quidem,* χρυσιδάριον; *(parum auri) pro* ἱματίου *(vestis)* ἱματιδάριον *parvum vestimentum.* Scholiastes illic: Ὁ Ἀριστοφάνης δρᾶμα ἐποίησεν εἰς τοὺς Βαβυλωνίους. *Aristophanes fabulam fecit in Babylonios*

nios. Priscianus *lib.* XVIII. *Aristophanes in Babyloniis*, Ἐπειδή με φεύγει οἴκαδε, *Innuit me fugere domum.* Stephanus in Λακεδαίμων: Λέγεται δὲ καὶ Λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. *Sed etiam dicitur* Λακεδαιμονιάζω, *sicut Aristophanes in Babyloniis.* Harpocration in ποτής: Ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους. *Est nomen illud etiam in Babyloniis Aristophanis.* Etymologici Auctor in Ζώνιον: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις ζώνιον, ὡς Ὦρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν. *Aristophanes in Babyloniis* ζώνιον, *(pistrinum) prout Orus Milesius dixit.* Vide eundem iterum in Ἐγκυκλώματος. Zenobius *Cent.* II. *Proverb.* XXII. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. *Meminit illius Aristophanes in Babyloniis.* Commemorat item Athenaeus *libri* III. & XI. Pollux *lib.* V. *cap.* XXV. *lib.* IX. *cap.* XX. *lib.* X. *cap.* VIII. XXIII. XXXII. XLIII. Hesychius in Εἰς τὸ λιμένα, Ἰσίανα, Suidas, in Σαμίων, ὁ δῆμος, Σίμος, & ipsius quoque Comici Scholiastes *ad Acharnenses.*

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Exstant.

ΒΟΗΘΟΙ.

Priscianus *lib.* XVII. *Aristophanes* Βοηθοῖς·

Εὖ γὰρ τὸ πράττειν θέλομαί σε, πῶς λέγεις;

Aristophanes in Auxiliatoribus;

Recte enim recte facere volo te, quomodo dicis?

ΓΕΩΡΓΟΙ.

Plutarchus in *Nicia*: Σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο πάλιν Ἀριστοφάνης, ἐν μὲν Ὄρνισιν οὕτω πως λέγων·

Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
Ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν.

Ἐν δὲ Γεωργοῖς ταῦτα γράφων. *Exagitat autem illum in illis rursus Aristophanes, in Avibus quidem hoc fere modo dicens;*

Atqui per Jovem non dormitandi aliquomodo
Tempus est nobis, nec ut Nicias cunctandi.

In Agricolis vero haec scribens. Hephaestion: Οὕτω γοῦν τὸ πολυθρύλητον πεντάμετρον συνέθηκαν, οὗ παράδειγμα ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Γεωργῶν. *Sic igitur celebratum pentametrum composuerunt, cujus exempla ex Agricolis Aristophanis.* Et mox: Ὅμως δ' ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἐποίησε τὸν τέταρτον παίωνα ἀντὶ πρώτου. *Attamen in Agricolis Aristophanes quartum fecit hymnum pro primo.* Zenobius *Cent.* II. *Proverb.* XXVII. Μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς. *Meminit illius Aristophanis in Agricolis.* Meminit Etymologici Auctor in γλυκύθυμος, Ἐλαίζειν, & Ὀρχεῖος, Athenaeus *libris* III. XI. XIV. Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. *lib.* IX. *cap.* VI. *lib.* X. *cap.* XIX. Harpocration in Καδία, & Στρογγύλον, Stobaeus *Serm.* LIII. LIV. Priscianus *lib.* XVIII.

ΓΗΡΑΣ.

Phrynichus in *Eclogis Dict. Attic.* Χρὴ οὖν Ἀριστοφάνει ἀκολουθοῦντας λέγειν, ἐν γὰρ τῷ Γήρᾳ φησί. *Oportet igitur Aristophanem sequentes dicere. In Senectute enim inquit.* Scholiastes Nicandri *ad Theriaca*: Ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιεῖ ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, ποιεῖ τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς. *Prout vero etiam Aristophanes in Senectute, mulierem cum finxisset asinorum jugo vectam, aliquem illam amantem inducit.* Harpocration in Σκαφίον: Οὗ δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ. *Quod vero scaphium sit genus tonsurae, etiam Aristophanes in Senectute.* Meminerunt etiam Athenaeus *libris* III. IV. VII. Pollux *lib.* IV. *cap.* XXV. *lib.* VI. *cap.* X. *lib.* VII. *cap.* XXVII. *lib.* IX. *cap.* V. *lib.* X. *cap.* XV. XX. XLIII. Priscianus *lib.* XVIII. Etymologici Auctor in μορμολυκεῖον. Suidas in Στλεγγίς.

ΓΗΡΟΛΑΟΡΔΟΣ.

Aelianus *Hist. Animal.* lib. XII. cap. IX. Μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων·

Ὀσφῦν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλιζε, ὥσπερ κίγκλος
Ἀνδρὸς πρεσβύτου. τελεῖ δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Καὶ ἐν τῷ Γηρολαόρδῳ·

Κιγκλοβάτου ῥυθμοῦ. ———

Meminit autem etiam illius avis Aristophanes in Amphiarao dicens;

Lumbos autem ex summis viribus move, sicut motacillae
Viri senis. Perficit autem bonam incantationem.

Et in Senectute curva;

Instar motacillae procedentem rhythmum. —

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ.

Hesychius in Αὐτὴ θύραθεν: Ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. *Nam de appellatis ab quibusdam dicitur. Aristophanes in Gerutada.* Erotianus: Ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί. *Prout etiam Aristophanes in Gerutada dicit.* Scholiastes Sophoclis *ad Ele-*

Electram: Καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ. *Et haec Aristophanes in Gerutada imitatus est.* Citant quoque Athenaeus, & Pollux, locis pluribus, Etymologici Auctor *in* Ἠίον, Harpocration *in* Βωμολοχεύεσθαι, Ἑρμᾶς, & Ναΐς.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Pollux *lib.* III. *cap.* III. Ἀριστοφάνης Γλαύκῳ·

> Καλύψας τῷ καλύμματι τριβωνίῳ.
> Διαπαρθενεύσας. ———

Aristophanes in Glauco;

> *Tegens tegminis pallio trito*
> *Devirginavi.* ———

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Clemens *Strom.* VI. Πλάτων δὲ ὁ Κωμικὸς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλῳ, τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται. *Plato autem Comicus, & Aristophanes in Daedalo, sua invicem suffurantur.* Erotianus: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ φησί. *Et Aristophanes in Daedalo inquit.* Pollux *lib.* VII. *cap.* XXIII. Καὶ κογχυλίας δὲ λίθος, ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ. *Verum & lapis conchyliae, in Aristophanis Daedalo.* Hesychius: Δορυφόνον, τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. Δορυφόνον, *dolo occidentem. Aristophanes in Daedalo.* Phrynichus: Κάκκαβον, διὰ τοῦ α κακκάβην λέγε. διὰ γὰρ τοῦ ο, ἀμαθές. καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ χρῆται διὰ τοῦ α. Κάκκαβον, *per* α κακκάβην *dic; nam per* ο, *indoctum. Nam & Aristophanes in Daedalo per* α *utitur.* Meminit Suidas, *in* Ὄνου σκιά, & Ὑπηνέμια, Athenaeus, locis pluribus.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ.

Phrynichus in *Ecl. Dict. Attic.* Ἔστι μὲν ἐπιρράψαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παίζοντι τὰς Ἡσιόδου Ὑποθήκας. *Est quidem* ἐπιρράψαι (*sarcire*) *semel apud Aristophanem in Convivatoribus Hesiodi Praecepta irridentem.* Etymologici Auctor: Δαιταλεὺς, ὁ δαιτυμών· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὠνόμασται Δαιταλεῖς. Δαιταλεὺς, *conviva; a quo fabula Aristophanis Convivatores nominata est.* Corrigendus est Galenus in *Lexico Hippocratis*, in *Prooemio*: Νομίζω δέ σοι τὰ ὑπ' Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν, τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων. *Puto sane tibi illa ab Aristophane suffectura quae ex Convivatoribus.* Et mox: Προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης. *Projicit enim in illa fabula ex Convivatorum populo senex.* Utrobique perperam scribitur, Δαιταλέων. Et ita recte etiam olim censuit Typographorum omnium maximus, Henricus Stephanus, cui nunquam pro tam praeclaris in Remp. Literariam meritis docti viri dignas reddere gratias poterunt. Thomas Magister, in *Dict. Attic.* Καὶ Ἀριστοφάνης, ἐν Δαιταλεῦσι·

> Καὶ κόσκινον ἐπιρράψαι ———

Et Aristophanes in Convivatoribus;

> *Et cribrum sarcire* ———

Laudant pluribus locis Athenaeus, & Pollux, item Harpocration *in* Ἐπιτιμητὴς, & Ναυτοδίκαι, & Suidas *in* Ἀναλίσκειν, Ἀνάστατοι, Αἰγεῖον, Ῥυγδαῖος, Σίσυρα, Στλεγγίς, Τῶ.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Etymologici Auctor: Ἀταλαίπωρον, ῥᾴθυμον, ὀλίγωρον. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. *Non miserum, desidem, negligentem. Aristophanes in Danaidibus.* Suidas: Ἀργύριον δὲ, τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν. ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. *Argentum autem, tenuem nummum vocant: sicut Aristophanes in Danaidibus.* Iterum alibi: Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι. *Clitagora, poëtria Laconica. Meminit autem Aristophanes in Danaidibus.* Vide eundem, *in* Ἀταλαίπωρον, & Λυχνίον. Laudat rursum *in* Χόρευμα. Commemorat ipsius quoque Comici Scholiastes *ad Plutum*, & *Pacem*, item Athenaeus, & Pollux, pluries.

ΔΗΛΙΑ.

Athenaeus *lib.* IX. Οὕτω δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ. *Sic autem dixit Aristophanes in Delia.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΝΑΥΑΓΟΣ.

Pollux *lib.* X. *cap.* VIII. Καλεῖται δὲ καὶ τὸ κλινίδιον, καὶ κλιντήριον. ὡς ἐν Διονύσῳ ναυαγῷ Ἀριστοφάνης ἔφη. *Verum etiam appellatur clinidium, & clinterium, lectulus; sicut in Jove-naufrago Aristophanes dixit.*

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Hesychius: Βύρσαν, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. *Byrsam, urbem Athenarum Aristophanes in Fabulis irridens dixit.* Ita restituo. Perperam editur, ἐν Ἀρχάμασι. Sed duplex inscriptio erat; una,

ΔΡΑΜΑΤΑ, ἢ ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

Pollux *lib.* VII. *cap.* V. Τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλίαν, ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ. *Quae vero ad panis venditionem, conferta in Aristophanis Fabulis, vel Centauro.* Iterum *lib.* IX. *cap.* V. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ ἐν Κενταύρῳ ἔφη. *Aristophanes igitur in Fabulis quidem vel in Centauro dixit.* Occurrit rursum eodem *libro*, *cap.* VI. *lib.* X. *cap.* XLVIII. Hesychius: Κύλλου πήρα· ζητοῦσι διά τι τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ. *Cylli pera. Quaerunt quamobrem lupanar Cylli peram dixerit Aristophanes in Fabulis, seu Centauro.* Emendandus idem in Οὐ γὰρ ἐκκαίδεκα, ubi perperam hodie editur, Καὶ ἐν Δράμασιν ἦλθε ταύρῳ, *Et in Fabulis venit tauro.* Rescribo, Καὶ ἐν Δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ, *Et in Fabulis, seu Centauro.* Athenaeo simpliciter Κένταυρος indigetatur, *lib.* XIV. Ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει, καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν, Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ. *Cujus meminit Cratinus in Nemesi, & Cephisodorus in Amazonibus, Aristophanesque in Centauro.* Suidas: Πρόδικος· δικαστὴς ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητής. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ· Πρόδικος; *judicem apud amicos & arbitrum. Aristophanes in Centauro.* Altera inscriptio,

ΔΡΑΜΑΤΑ, ἢ ΝΙΟΒΗ.

Pollux *lib.* X. *cap.* XXVII. Σαφίστερος ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἢ Νιόβῃ. *Manifestius autem in Aristophanis Fabulis, seu Niobe. Cap.* XXXVIII. Καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἢ Νιόβῃ. *Et est nomen in Aristophanis Fabulis, seu Niobe. Cap.* XLVIII. Πλινθεῖον καλεῖ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης. *Figulinam appellat in Fabulis seu Niobe Aristophanes.* Scholiastes Euripidis singulariter dixit, Δρᾶμα Νιόβης. Locus est *ad Phoenissas*: Ὅμως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράματι Νιόβης, ὁμοίως ἑπτὰ αὐτάς λέγουσι. *Tamen etiam Aeschylus in Niobe. sed & Aristophanes in Fabula Niobes, similiter septem illas dicunt.*

ΕΙΡΗΝΗ.

Exstat. Verum duplex ista fuit. Scholiastes Comici in *Argumento* ejus Fabulae: Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι καὶ ἑτέραν ἐδεδίδαχει ὁμοίως Ἀριστοφάνης Εἰρήνην· ἄδηλον οὖν φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δραμάτα, γράφων οὕτως. Ἀλλ' οὖν γε ἐπὶ τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν. *Fertur in doctrinis, etiam alteram similiter ab Aristophane edoctam fuisse Pacem. Non perspicuum igitur inquit Eratosthenes, utrum eandem rursus docuerit, an aliam demiserit, quae non extat. Crates vero duas fabulas dixit, ita scribens. At igitur in Acharnensibus, vel Babyloniis, vel in altera Pace. Etiam sparsim aliqua poëmata apponit, quae in illa, quae nunc fertur, non sunt.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Exstant.

ΗΡΩΕΣ.

Stephanus in Ἄργος: Λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας. Ἀριστοφάνης Ἥρωσι, *Nam dicitur quoque Argolas. Aristophanes in Heroibus.* Diogenes Laërtius in *Pythagora*, *lib.* VIII. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι. *Aristophanes autem heroum esse ea quae cadunt, in Heroibus inquiens.* Athenaeus *lib.* IX. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι χυτρίδιον εἴρηκεν. *Aristophanes autem in Heroibus* χυτρίδιον, *(polubrum) dixit.* Citat quoque Suidas in Ἀμφορεαφόρος, Etymologici Auctor *in* Πίνω, & Pollux locis pluribus, Schol. Comici, *Avibus.*

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Exstant. Sed duplex eo nomine Comoedia fuit; & altera inscripta erat,

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Suid. II. 6. 68. Quam Demetrius Troezenius existimabat inscribi debere

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΣΑΣΑΙ.

Athenaeus *lib.* I. Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. *Aristophanis secundas Thesmophoriazousas Demetrius Troezenius Thesmophoriasasas inscribit.* Quae hodie exstant, sunt

ΘΕΣ-

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ.

Et ex iis citat istos versus quosdam Agellius *lib.* XV. *cap.* XX. *Ejus odii* (de Euripide loquitur, in quem est tota illa Fabula) *in mulieres Aristophanes quoque meminit* ἐν ταῖς προτέραις Θεσμοφοριαζούσαις, *in his versibus.* Hephaestion 42. In has multa transtulerat de Cratini Ἐμπιπραμένοις. Clemens *Strom.* VI. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς προτέραις Θεσμοφοριαζούσαις τὰ ἐκ τοῦ Κρατίνου Ἐμπιπραμένων μετήνεγκεν ἔπη. *Aristophanes autem comicus in primis Thesmophoriazousis carmina ex Cratini Venditis transtulit.*

ΙΠΠΕΙΣ.

Exstant.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

Vide in Δράμασι.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

Hesychius: Στελίαν, τὴν μακρὰν ῥάφανον, Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ. *Στελίαν, longum raphanum, Aristophanes in Citharoedo.*

ΚΟΤΥΛΟΣ.

Pollux *lib.* X. *cap.* XXIII. Λέγει γοῦν ὅτι (Ἀριστοφάνης) ἐν Κοτύλῳ·

Καὶ πάντα κάνεστρα. ——

Dicitur igitur praeterea (Aristophanes) in Cotylo;

Et omnes cophini. ——

ΚΩΚΑΛΟΣ.

Athenaeus *lib.* IV. Καὶ ὁ καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη. *Sed pulcher etiam Aristophanes in Cocalo dixit.* Et laudat iterum *lib.* XI. Erotianus: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησὶ, παρεὶς κατέσχισεν ἱμάτια. *Et Aristophanes in Cocalo inquit, remitte confregit vestes.* Zenobius *Cent.* VI. *Proverb.* XLVII. Μέμνηται τούτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. *Meminit illius Aristophanes in Cocalo.* Clemens *Strom.* VI. Τὸν μέντοι Κώκαλον, τὸν ποιηθέντα πρὸς Ἀραρότος τοῦ Ἀριστοφάνους υἱοῦ, Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ὑποβολιμαίῳ. *Cocalum porro apte compositum ab Aristophane fecit Philemon Comicus mutans in Supposititio.* Hesychius: Ἰπνὸς, κάμινος, φοῦρνος, φαρὸς, κλίβανος, μαγειρεῖον, καὶ μέρος τι νεώς. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ, καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν. Ἰπνὸς, *caminus, furnus, pharus, clibanus, culina, & pars quaedam navis. Aristophanes autem in Cocalo, etiam sterquilinium ita dixit.* Macrobius *Saturnal.* lib. V. cap. XVIII. *Aristophanes, vetus Comicus, in comoedia Cocalo sic ait.* Scholiastes Comici in *Argumento Pluti*: Τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα. *Reliquas duas per illum demisit, Cocalum & Aeolosiconem.* Et in *Vita ejus*: Πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ· ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. *Verum etiam primus novae comoediae modum ostendit in Cocalo; ex quo initium sumentes & Menander & Philemon fabulas fecerunt.* Scribendi occasionem narrat idem mox, *ibidem*: ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγοῦ, (lego, Μορυχίδου) ὥστε μὴ ὀνομαστὶ κωμῳδεῖν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπασιν ἐκλελοιπυίας τῆς ὕλης τῶν κωμῳδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν. τὸ αἴτιον γὰρ κωμῳδίας, τὸ σκώπτειν τινάς· ἔγραψε κωμῳδίαν τινὰ, Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν, καὶ ἀναγνωρισμὸν, καὶ τἆλλα πάντα, ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος. *Decreto enim facto Morychidis, ut ne nominatim comoedia quenquam perstringerent, & choragis sumptus praebere non sustinentibus, & omnibus derelicta comoediarum materia propter haec ipsa; (causa enim comoediae est, aliquos convitiis petere) scripsit comoedias quasdam, Cocalum, in quo introducit corruptionem, & agnitionem, & alia omnia, quae Menander aemulatus est.* Citat quoque Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. Suidas, *in* Ὠδεῖ, Harpocration in Πώμαλα.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

Harpocration in Ἀρκτεῦσαι: Αἱ δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις. *Quod vero* ἀρκτευόμεναι *(ursarum instar) agentes virgines* ἄρκτοι *(ursae) appellantur, Euripides in Hypsipyle, Aristophanes in Lemniis.* Et in Μέταυλος: Μέταυλός ἐστιν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις. Μέταυλος *est sordida dicta area, ubi aves erant. Aristophanes in Lemniis.* Ammonius *in* Τύραννος: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις·

Ἐνταῦθ' ἐτυράννευε Ὑψιπύλης πατὴρ
Θόας, βραδύτερος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

Et Aristophanes in Lemniis;

Illic tyrannus erat Hysipyles pater
Thoas, tardior inter homines currere.

Suidas in Ἀπεχειροτόνησαν: Λημνίαις Ἀριστοφάνης·

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχειροτόνησαν τοὺς παιδοσπόρους.

Aristophanes in Lemniis;

Viros intersecerunt liberorum satores.

Quem versum citat etiam Auctor Etymologici, in eadem dictione, sed non nominata Fabula Suidas iterum, in Ὦ νῦν θερμοὶ βωμοί: Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις·

——— τὴν κρατίστην ὁσίμου', ἧς
Νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός. ———

O nunc calidae arae: Aristophanes autem in Lemniis,

——— *optimam deam, cujus*
Nunc calida est ara. ———

Ita locus ille concipiendus. Idem in Ψαμμακοσιογάργαρα corruptus:

——— ὡς ἐν Λήμνιαις,
Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ' ἡ στέγη.
——— *sicut in Lemnis,*
Viris externis tota abundabat domus.

Rescribe, Ὡς ἐν Λημνίαις, *Sicut in Lemniis.* Vide rursum *in* χεῖ. Nominat autem Fabulam, & Auctoris nomen omittit. Idem facit Hesychius *in* Δορυαλλίς: Δορυαλλὶς, τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν· ἢ ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δοζύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις. *Doryallis, mulierum membrum ab nudando; vel in contumeliam tragici Dozylli, cujus meminit in Lemniis.* Qui locus corruptus, legendumque ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δοριάλλου, *in contumeliam tragici Dorialli.* Et initio, Δορίαλλος, non Δορυαλλίς. Ita scribitur apud Suidam, & Auctorem Etymologici. Versus autem Comici quem designat, iste est,

Αἱ μὲν γυναῖκες τὸν Δορίαλλον φράγνυνται.
Faeminae quidem Doriallum sepiunt.

Exstat apud Etymolog. in Δορίαλλος, & Scholiasten Aristophanis *Ranis.* Meminerunt quoque locis pluribus Athenaeus, & Pollux.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Exstat.

ΝΑΥΑΓΟΣ.

Haec non tam Aristophanis, quam Archippi, est putata. Vide paullo post in Νῆσοι.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Exstant. Sed binae hoc nomine Fabulae erant. Itaque citantur

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΩΤΑΙ.

Scholiastes Comici in *Argumento Nubium:* Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει, ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου. *Primae Nubes in urbe doctae sunt, archonte Isarcho.*

ΝΕΦΕΛΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Idem Scholiastes *ibidem:* Αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι (ἐδιδάχθησαν) ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος. *Secundae autem Nubes (doctae sunt) archonte Aminia.* Laudantur quoque ab Athenaeo, *lib.* VII. Ἀριστοφάνης, δευτέραις Νεφέλαις·

Τὰς εἰκὼς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

Aristophanes, secundis in Nubibus;

Imagines anguillarum meas imitantes.

Qui versus exstat pag. 159 Iterum *lib.* VIII. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις, ὀψοφαγεῖν, μηδὲ κιχλίζειν. *Aristophanes in Nubibus secundis, opsonia edere, non turdos epulari.* Exstat pag. 179. Atque ex gemina hac citatione apparet, esse Νεφέλας δευτέρας, quae nunc exstant. Tertium quoque indicium habeo. Acta est haec Fabula archonte Aminia; quem cum in Comoedia perstringere lex vetaret, & tamen id facere vellet Aristophanes, Amyniam pro Aminia dixit, ne peccare contra legem videretur. Locus exstat in hac ipsa Fabula:

Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνίου.
Sed quodnam debitum restat post Pasiam?
Minae tres pro sella curuli, & pro rotis
Amyniae.

Ubi Scholiastes: Καὶ οὗτος τῶν ὑπὲρ ἵππους πλεονεκτῶν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς Σφηξί. νῦν δὲ οὐκ ἐκεῖνον καθαπτόμενος κωμῳδεῖ αὐτὸν, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα διασύρειν βουλόμενος, τῇ ἐκείνου προσηγορίᾳ ἐχρήσατο· τότε γὰρ ἦρχεν Ἀμεινίας, Πρωνάπου υἱός· ἐκεῖνον δὲ ἐπισκῶψαι θελήσας, μετέστρεψε τὸ ι εἰς τὸ υ, καὶ παρεχαράξε γελοίως. ἐπεὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ νόμος φανερῶς ἐκώλυε τὸν ἄρχοντα κωμῳδεῖν. *Et ille unus eorum, qui super equos offenderunt. Sed meminit ejus quoque in Vespis. Nunc autem illum non lacessens meminit ejus, sed archontem perstringere volens, illius appellatione usus est; tunc enim Aminias Pronapi filius archon erat. Illum igitur convitiari volens, convertit ι in υ, & ridicule scripturam mutavit; quoniam apud Athenienses lex palam prohibebat archontem in comoedia irridere.*

ΝΗΣΟΙ.

Etymologici Auctor: Ἔλυμος, σπέρμα τι, ὃ ἑψῶντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις. *Elymos, semen quoddam, quod coquentes Lacones edebant. Aristophanes in Insulis.* Et iterum alibi: Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ξένος, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις. Ἔνδημος, *non peregrinans*; ἐπίδημος, *versans inter nos peregrinus; etiam apud Aristophanem in Insulis.* Hesychius: Θύρσου κυνῆ. Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. *Thyrsi galea. Aristophanes in Insulis, non tibicinis mentionem faciens, sed ut loco foliorum & ramorum diceret.* Meminerunt etiam Stobaeus *Serm.* LIII. Suidas, *in* ἐξέχειν, ξυνιέναι, & Pollux loco non uno. Sed dubitatum fuisse video, an haec Comici istius Fabula esset. Pollux *lib.* IX. *cap.* VI. Ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύοιτο τὸ δρᾶμα, ὡς Ἀριστοφάνους γνήσιον. *Ego vero inveni in Aristophanis Insulis, nisi in suspicione esset fabula, ut Aristophanis genuina.* Quidam Archippi esse putabant. Vide statim infra, in Νιόβῃ.

ΝΙΟΒΗ.

Vide in Δράματα. Sed Archippi haec putata est. Scholiastes in *ejus Vita*: Ἔγραψε δὲ δράματα μδ΄. ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα, ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα· Ποίησις, Ναυαγὸς, Νῆσοι, Νιόβη· ἅ τινες ἔφασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου. *Scripsit autem fabulas* XLIV. *quarum quatuor ejus esse negantur. Hae autem sunt, Poesis, Naufragus, Insulae, Niobe; quas Archippi esse aliqui dixerunt.* Vide & Poll. 438.

ΟΒΡΙΜΟΣ.

Pollux *lib.* X. *cap.* III. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβρίμῳ φησίν. *Aristophanes autem in Vehementi loquitur.*

ΟΛΚΑΔΕΣ.

Stephanus *in* Φᾶσις: Τὸ ἐθνικὸν Φασιανός, καὶ Φασιανικὸς, καὶ Φασιανικός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι. *Gentile Phasiates, & Phasiaticus, & Phasiatinus. Aristophanes in Navibus onerariis.* Harpocration in Εὔαθλος: Κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. *Usi sunt illo nomine etiam veteris comoediae poëtae. Aristophanes in Navibus onerariis.* Emendandus est Suidas *in* Εὔαθλος: Εὔαθλος, ῥήτωρ ἦν πονηρός. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσι. *Euathlus rhetor erat malus. Aristophanes in Navibus onerariis.* Non recte editur, Ἄριστος Ὁλκάσιν. Et meminit iterum idem in Ἠλ. Hesychius: Ἀποσφακελίζειν, σήπειν. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. Ἀπεσφακέλισε, (*sphacelo laboravit*) *putruit. Aristophanes in Navibus onerariis.* Citant quoque non semel ipsius Comici Scholiastes, Pollux, & Athenaeus.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

Exstant.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

Scholiastes Comici *ad Plutum*: Καρύβιός τις, καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται· ὡς ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου. *Duriter quidam vivens, & avarus, & hebes visu perstringitur comoedia; quemadmodum in Ciconiis de illo dictum est.* Iterum *ibidem*: Εἴρηται δὲ καὶ Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ, ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης. *Sed etiam dictum est de illo in Ciconiis, quod rhetor & sycophanta erat.* Et meminit rursum *ad Vespas.* Harpocration in Οἰκίσκῳ: Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. *A nobis autem aviarium appellatum Attici domunculam nominabant. Aristophanes in Ciconiis.* Thomas Magister: Σημεῖον λέγομεν, Σημειοῦσθαι δὲ οὐ λέγομεν, ἀλλ' Ἀποσημαίνεσθαι· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς·

Ἀποσημηνάμενος τὰς κακούργων οἰκίας.

Quum Σημεῖον (*signum*) *dicamus, non dicimus* Σημειοῦσθαι, *sed* Ἀποσημαίνεσθαι; (*annotare*) *sicut Aristophanes in Ciconiis;*

Annotavi maleficorum domos.

Pollux *lib.* VII. *cap.* XXIV. Ἱερὰ δὲ χαλκώματα Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἶπε. *Sacra autem aerea vasa Aristophanes in Ciconiis & Vespis dixit.* Athenaeus *lib.* IX. Ἐν δὲ Πελαργοῖς (Ἀριστοφάνης) κεφαλάς τ' ἀρνῶν, κωλᾶς ἐρίφων. *In Ciconiis autem; (Aristophanes) capitaque agnorum, armos hoedorum.* Iterum: Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς·

—— ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Aristophanes in Ciconiis;

—— *attagae dulcissimam coquere in victoriae epulis carnem.*

ΠΕΛΑΣΓΟΙ.

Athenaeus *lib.* VI. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς·

—— ἂν στιβίσῃς ἄνδρ' ἕνα
Ἄδικον, ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα
Τοῖς ἐπέροις ἐπισιτίοις. ——

Aristophanes in Pelasgis;

—— *si persequaris virum unum*
Injustum, contra testantur duodecim
Aliis illi, qui se alimentis elocarunt. ——

Ita versus illos ibi luxatos restituo. Pollux *lib.* X. *cap.* XLIV. Ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς, χαλκώματα, προσκεφάλαια. *Sed etiam Aristophanes in Pelasgis, aenea vasa, pulvinos.* Sed valde equidem vereor, ne utrobique Πελαργοῖς scribendum sit, pro Πελασγοῖς. Judicium esto penes Senatum Rei Literariae.

ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ.

Scholiastes Comici *ad Aves:* Δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαλγεῖ. *Significat autem illud Aristophanes in Vehementer-dolente.* Ita emendo: non recte editur, ἐν Περιαγεῖ. Est eodem titulo Platonis quoque Comici fabula. Vide infra.

ΠΛΑΤΑΝΙΣΤΑΙ.

Etymologici Auctor *in* Αἰδοιότατος· Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς·

Ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου.

Aristophanes in Platanistis;

Ut amoveamus virum rapacissimum.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Duplex hoc nomine Comoedia fuit; & invenitur

ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ,

apud Scholiasten Comici *Ranis:* Καὶ ἐν Πλούτῳ ά.

Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν
Τοῖς ἐσχάτοις πλατειῶν. ——

Et in Pluto primo;

Et lampadiferorum plurimorum causam
Postremis platearum. ——

ΠΛΟΥΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ,

apud Athenaeum *lib.* IX. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευτέρῳ·

Οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατέδηδοκα.

Aristophanes in Pluto secundo;

Hei hei autem pernae, quam ego comedi.

Itaque observo primam *Plutum* periisse nobis, secundam autem superstitem esse; nam est iste versus, quem Athenaeus inde laudat, in ea *Pluto* quae hodie circumfertur, Scena Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων. Scholiastes Comici *ad Plutum:* Τοῦτο δὲ ἐστί τις ἐν τῷ δευτέρῳ Πλούτῳ μεταπεσὸν ἐνθάδε, ἀλογωρήσας τῆς ἀκολουθίας τούτου. *Illud igitur videtur aliquis ex secundo Pluto huc transferens, neglexisse hanc rationis tenuitatem.*

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Haec non Aristophanis, sed Archippi, est putata. Vide Scholiastae verba paullo ante prolata in Νιόβῃ.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ.

Etymologici Auctor in Ἔρημος: Ἔρημον ἐμβλέπειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον, ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ. *Solitarium inspicere, immobilem & pigrum. Quomodo, quando in desertum aut pelagus magnum & vastum respicimus. Aristophanes Polyido.* Iterum alibi: Θησειότριψ· ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ. Θησειότριψ; *qui in Thesei templo moratus est. Aristophanes in Polyido.* Laudat item Pollux *lib.* IX. *cap.* V. VIII. & *lib.* X. *cap.* IX. Suidas, *in* Ἀνδριάς, & ἔρημον ἐμβλέπειν.

ΠΟΛΑΣΤΡΙΑΙ.

Scholiastes Comici *ad Aves:* Δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαλγεῖ·

Χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον.

Λέγει δὲ ἐν Πολαστρίαις ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ περὶ ἀλεκτρυόνας αὐτοῦ ἐσπουδακότος. Ostendit autem illud Aristophanes in Vehementer-dolente;

Benignum non juxta Midiam coturnices caedentem.

Dicit autem in Runcatricibus idem, tanquam ipse circa gallos gallinaceos studiosus fuerit.

ΠΡΟΑΓΩΝ.

Pollux *lib.* X. *cap.* IX. Οὐ δὲ μόνον ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἀμίδος, καθάπερ Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Προαγῶνι εἰπών, &c. *Quod autem non tantum de immobili latrina matulae nominandae sunt, sed etiam*

etiam de ea quae ponitur, testantur Aristophanes quidem in Proludio certaminis dicens, &c. Athenaeus *lib.* III. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προαγῶνι·

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε.

Aristophanes autem in Proludio certaminis;

Laborantem vero illum aestate videns aliquando.

Et mox iterum: Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι·

Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνον.

Aristophanes in Proludio certaminis;

Gustavi lactes miser ô gnate.

Occurrit rursum *lib.* IX. X. XI. Laudat etiam Suidas, *in* Σπαθηρόν.

Π Υ Θ Α Γ Ο Ρ Ε Ι Ο Ι.

Athenaeus *lib.* IV. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πυθαγορείοις·

Τί πρὸς θεῶν οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ
Πυθαγοριστὰς γενομένους ὄντως ῥυπᾶν
Ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;

Aristophanes autem in Pythagoreis,

Quid per deos putamus eos, qui antiquitus aliquando
Pythagoristae exstiterunt revera sordidos fuisse
Volentes, vel gestavisse pallia trita libenter?

Σ Ε Ρ Ι Φ Ο Ι.

Scholiastes Comici *ad Vespas*: Ὡς μὲν ὡς φιλόκυβος ὁ Ἀμυνίας κωμῳδεῖται· ἐν δὲ Σερίφοις, ὡς ἀλαζὼν, καὶ συκοφάντης, καὶ κόλαξ. *Sic quidem tanquam aleae cupidus Amynias perstringitur; in Virginibus autem senescentibus, tanquam jactator, & sycophanta, & assentator.*

Σ Κ Η Ν Α Σ
ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

Harpocration in Δήμαρχος: Ὅτι δὲ ἐνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις. *Quod autem demarchi pignora capiebant, declarat Aristophanes in Tentoria occupantibus.* Hesychius: Οὐ γὰρ ἄκανθαι· παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις·

Οὐ γὰρ ἀντέλεξας τούτῳ τῷ δείπνῳ,
Οὐ γὰρ ἄκανθαι. ———

Non enim spinae; proverbium. Aristophanes Tentoria occupantibus;

Non enim contradixisti huic convivio;
Non enim spinae. ———

Athenaeus *lib* IV. Τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἴρηκεν. *Ollam autem Aristophanes in Tentoria occupantibus caccaben dixit.* Et *lib.* VII. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις·

——— ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα
Μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

Aristophanes Tentoria occupantibus;

——— *sed habens ventrem*
Plenum boacis abibam domum.

Laudat etiam pluribus locis Julius Pollux.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

Exstant.

Τ Α Γ Η Ν Ι Σ Τ Α Ι.

Etymologici Auctor *in* Ἦτρον: Ἀριστοφάνης ἠτριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· καὶ ἠτριαία θηλυκὸν, ἐν Ταγηνισταῖς. *Aristophanes* ἠτριαῖον *(imus venter) in Thesmophoriazousis dixit; &* ἠτριαία *foemininum, in Sartagine-frigentibus.* Iterum *in* Κονίσαι: Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς, τὸ συνεισιέναι * κονῖσαι λέγει. *Sed & Aristophanes in Sartagine-frigentibus, contendere vertere dicit.* Harpocration *in* Ἀπηλαγχεῖν: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·

Οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς ἀπηλάγχανεν.

Aristophanes Sartagine-frigentibus;

Non tamen tuus frater infeliciter sortitus est.

Occurrit quoque Fabulae hujus mentio apud Comici ipsius Scholiasten *ad Ranas*, Athenaeum, Suidam, & Pollucem, locis pluribus.

Τ Ε Λ Μ Ι Σ Σ Ε Ι Σ.

Athenaeus *lib.* VII. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσι μελανοπτερύγων ἔφη κορακίνων. *Aristophanes autem in Telmissensibus nigras pinnas habentium dixit coracinorum.* Iterum *lib.* XV. Μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι, καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. *Meminit autem illius Aristophanes in Telmissensibus, & Pherecrates in Petala.* Hesychius: Πύλαι. Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει. *Portae. Aristophanes in Telmissensibus ab sacrificulis dicit.* Perperam editur, ἐν Τελμησσεῦσι. Stephanus in Τελμισσός: Καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισ-

* H. Stephanus cum locum in *Thes. Gr.* citans habet συναγωνιεῖν.

μισσεῦσι. *Et fabula Aristophanis Telmissenses.* Corrigendus quoque Etymologici Auctor in Ἀείσιτοι, ubi editur, Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι, *Aristophanes in Telmisis*: pro, Ἀ. ἐν Τελμισσεῦσι. Rectius apud eundem in Μετάμειον: Ὁ καὶ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσι. *Quod etiam per g Aristophanes scribit in Telmissensibus.* Aristides Orat. Sacr. I. Ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισσέας τοῦ Ἀριστοφάνους, ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὔ. *Dixi autem referens ad Telmissenses Aristophanis, tanquam ibi verbo quidam certaret, opere vero non.* Meminit quoque Harpocration in Σιπύα, Athenaeus, & Pollux, pluries.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

Athenaeus *lib.* XII. Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι, διακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων. *Et Aristophanes in Triphalete perstringens multos Ionum.* Harpocration in Διὰ μέσου τείχους: Ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι. *Sicut etiam Aristophanes dicit in Triphalete.* Hesychius: Ἑρμῆς τρικέφαλος. Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τοῦτο ἔφη παίζων κωμικῶς. *Mercurius triceps. Aristophanes in Triphalete illud comice ludens dixit.* Iterum alibi: Ἰλάων, ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι Ἰλάωνας ἔφη τοὺς φάλητας. *Ilaon, heros, Neptuni filius, à quo Aristophanes in Triphalete Ilaonas dixit phaletas.* Constantinus Porphyrogenneta *de Administr. Imp.* cap. XXIII. Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι·

Μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.

Et Aristophanes Triphalete;

Discentes Iberos Aristarchi antiquitus.

Laudat quoque Pollux *lib.* IX. *cap.* VII. *cap.* XXVI. XXXII. Suidas, in Τῶν τριῶν κακῶν.

ΦΙΑΛΑΙ.

Harpocration in Ζευσ: Ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Φιάλαις. *Est vero etiam equinum vestimentum, sicut Aristophanes in Phialis.* Nisi corruptus forte locus, legendumque, Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, *Aristophanes in Nubibus.* Auctor mihi dubitandi Suidas, qui transscribere Harpocrationem solet; apud illum enim ita legitur: Σειρά, στρηνοφέρειον αἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὥσπερ Μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ——

Porticum, acuta antepenultima Attici. Aristophanes Nubibus:

Sicut Megaclis porticum habens. ——

Quin immo exstat iste versus in ea *Fabula*, Act. I. Sc. I.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Commemoratur ab Athenaeo, *lib.* VIII.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Athenaeus *lib.* III. Τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει, ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις. *Κνίδας autem Eupolis in Autolyco* ἀκαλήφας *(urticas) appellat, & praeterea Aristophanes in Phoenissis.* Iterum *lib.* IV. Ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους, Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Φοινίσσαις. *Quod autem antiquum erat circa gladiatores, Aristophanes dixit in Phoenissis.* Suidas: Ἀκαλήφη· ἡ κνίδη· καὶ ἡ χερσαία, καὶ ἡ θαλαττία, ὅπερ ἐστι κογχυλίδιόν τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις. Ἀκαλήφη; *urtica; & terrestris, & maritima, quae est concha quaedam. Aristophanes Phoenissis.* Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Δαναΐσι, σπερμανοπώλης, καὶ ἐγκριδοπώλης, ὥσπερ ἐν ταῖς Φοινίσσαις, θεατροπώλης. *In Aristophanis autem Danaidibus, raphanorum venditor & dulciariorum, sicut in Phoenissis, spectaculorum locator.* Iterum citat *lib.* X. *capp.* II. XXXIV.

ΩΡΑΙ.

Hesychius: Ἀρᾶς ἱερὸν Ἀρᾶς, Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις. *Exsecrationis templum, templum exsecrationis, Athenis. Aristophanes Horis.* Iterum: Δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι. *Pretium litis; Aristophanes in Horis trium obolorum esse dicit.* Vide rursum in Ζεῦγος. Athenaeus etiam citat *libb.* IX. XIV. & Pollux pluries.

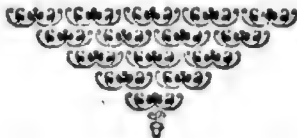

JOH.

JOH. ALB. FABRICII
CATALOGUS
DEPERDITARUM COMOEDIARUM
ARISTOPHANIS.

Ex ejus Bibliotheca Graeca Tom. I. Lib. II. cap. 21. p. 710. & seqq.

Deperditarum Ariſtophanis Comoediarum longe major quam earum, quae exſtant, eſt catalogus, quem hoc loco lectori repraeſentabo adjutus obſervationibus Johannis Meurſii in Bibliotheca Graeca, Atticaque. Theodori Guilelmi Canteri & Guil. Coddaei in fragmentis Ariſtophanis, & Andreae Schotti in iis quae praemittuntur editioni Ariſtoph. A. 1624. & 1670. 12mo. Suidas & Thomas Magiſter in ejus vita tradunt ipſum docuiſſe dramata LIV. ut in altero anonymo vitae ſcriptore error eſſe videatur μδ΄. pro νδ΄, 44. pro 54. Ex his, quatuor πλοῦτον, ναυαγὸν, νήσους, & ποίησιν, alii maluerunt referre ad Archippum.

Ἄγηρος. Athen. Pollux. legendum Ἀνάγυρος.

Ἀγωνιστή. Pollux VII. ſect. 168.

Αἰολοσίκων. Athen. Poll. Platonis de different. Comoediar. qui teſtatur hanc fabulam mediae Comoediae formam & nulla χορικὰ μέλη habuiſſe. Caeterum per filium Ararotem docuit & hoc drama & κώκαλον Ariſtophanes, ut notat Scholiaſtes Comici in Argumento Pluti. Allegatur etiam in Scholiis ad Pacem, Suid. in ἀγυρέσαι & ab Hephaeſtione in Enchirid. Acta poſt Plutum, adeoque poſt Olymp. XCVII.

Αἰολοσίκων δεύτερος. Athenaeus lib. IX.

Ἀκέστριαι. Poll. IV. 125.

Ἀχαρνῆς ſive Ἀχαρνεὺς ſive Ἀκαρνεὺς. Gell. XIX. 13.

Ἀριστέγει παροιμίαι. Schol. Comici ad Aves, vſ. 1292. Sed videtur eo in loco laudari Ariſtophanes non Comicus ſed Grammaticus.

Ἀμφιάραος. Hephaeſt. Harpocr. Poll. Suid. in ἀχνία, Athen. Apoſtolius, Erotianus in λοβερίδες. Etymol. M. & Aelian. XII. 9. de animal. Schol. Ariſtophanis ad Ranas. Hoc drama per Philonidem docuit Ariſtophanes, ut legitur in argumento Avium: docuit autem Archonte Chabria, Olymp. CXI. 2. vid. Sam. Petitum lib. I. Miſc. cap. 9.

Ἀνάγυρος ſive Ἀνάργυρος. Suid. in Ἀργεῖοι φῶρες, Poll. Etymol. M. Athen. & Scholiaſtes Ariſtoph. Vide Caſaubonum IV. 4. ad Athen.

Ἀντιγονιστή. Vide infra in τριγονιστή.

Ἀσκλήπιος. Pollux lib. 2. ſect. 59. at ibi non eſt titulus Comoediae, ſed tantum ex Ariſtophane refertur Plutum ἐν Ἀσκληπιοῦ in Aeſculapii templo viſum recepiſſe.

Αὐτόλυκος. Erotianus in ἄμυλον. Galenus in lib. I. Hippocratis περὶ ἄρθρων. Schol. Ariſtophanis ad Veſpas.

Βαβυλώνιοι. Acta Olymp. LXXXIX. 2. Archonte Epicle. Suid. & Apoſtolius in Σαμίων ὁ δῆμος. quorum locis adde Meurſ. III. 21. Attic. Lect. Laudant & Ariſtoteles III. 2. Rhetor. Steph. Byz. Pollux, Athenaeus, Harpocration, Ammonius in χελιδόνες. Heſych. Etymol. M. Zenobius proverb. αἶγ' Ἑρμίονος, Suid. in Σίμος. auctor vitae Ariſtoph. & Scholiaſtes ad Aves & Acharnenſ. & in Argumento Pacis. vide & Caſaub. ad Athenaeum III. 10

Ἀριστοφάνης ἐν τῇ βίβλῳ λέγει· Ἀμφιτρύων σε αὐτοῦ γενναιότερον παῖδα γονῇ. Schol. Heſiodi p. 246. b.

Βοηθοί. Priſcian. lib. XVIII.

Γεωργοί. Plutarch. in Nicia p. 528. quem hoc dramate Ariſtophanes perſtrinxerat, Hephaeſt.

phaest. Priscian. lib. XVIII. Etymol. M. Athen. Poll. Harpocrat. Stob. & Zenobius in proverb. αὐτῷ μελάντιον. Scholiastes Theocr. & Aristoph.

Γῆρας. Priscian. lib. XVIII. Etymol. M. in μορμολυκεῖον, Suid. in σκεῦος. Athen. Poll. Harpocrat. Scholiastes Nicandri Theriac. & Phrynichus in Διονύσιος p. 68. Schol. Aristophanis, Laërt. IV. 18. ubi vide Menag.

Γηρόγαρος, vel ut alii scribunt γηρίλαγρος vel γηρίλαγρος *senectus curva*. Aelian. hist. animal. XII. 9. pro quo Meursius in Bibl. Graeca suspicatur legendum γεωργὸς aut γηρυτάδας.

Γηρυτάδης. Erotianus in καρχαλέους & ἐκλαπῆ-σεται. Hesych. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. & Scholiastes Sophoclis ad Electram & Schol. Aristoph.

Γλαῦκος. Pollux III. 3.

Γόητες. Athen. lib. XIV. nisi legendum ibi Aristomenes pro Aristophane.

Δαίδαλος. Suid. Athen. Poll. Hesych. Phrynichus in κάκκαβος, p. 80. Erotianus in ἀτρεκές. Clemens VI. Strom. p. 628. ubi ait Platonem Comicum & Aristophanem Daedalo sua invicem suffurari.

Δαιταλεῖς. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Phrynichus & Thomas Magister Lex. Attic. in ἀκαρής, Galenus in prooemio Lexici Hippocratei, Suidas. Vide Nunnesium ad Phrynichum p. 13. seq.

Δαναΐδες vel Δαναοί. Athen. Poll. Suid. in ἀπολαίπαρον, αὐλητής, ὀρχήστης & κλεπτηρίσιν. Scholiastes Aristoph. ad Plutum & Pacem. Etymol. M. in ἀπολαίπαρον.

Δηλία. Athen.

Διονύσου ναυαγός. *Jupiter naufragus*. Pollux X. 8. Vide & infra ναύαγος.

Διόνυσος. Athen. lib. XIV. nisi & ibi pro Aristophane legendum Aristomenes.

Δράματα. Apud Pollucem laudatur Aristophanes ἐν δράμασιν ἢ Νιόβῳ, & ἐν δράμασιν ἢ Κενταύρῳ vel Κενταύροις. videndus Casaubonus VII. 14. ad Athenaeum, ubi suspicatur, quatuor Comoedias, de quarum auctore Aristophane an Archippo [vide Anonymum in Comici vita, quae scholiis Graecis praefixa est] Criticis non constabat, Nioben, Centaurum, Insulas, & Poësin ab aliquo in unum corpus conjecta, & titulum *dramata* ei inscriptum fuisse. At enim non de Centauro, sed de ναυαγῷ dubitabant veteres Critici. Apud Hesych. in βόρειος male ἐν ἀράμασι pro ἐν δράμασι.

Εἰρήνη β. Jam Eratosthenis aetate non exstabat, qui dubius haeret, an Aristophanes Comoediam *Pacem*, quae etiamnum habetur, bis docuerit, an binas hoc titulo conscripserit, ut innuit Crates Grammaticus apud auctorem argumenti εἰρήνης Aristophanicae.

Ἐπιχθιός. Eustath. ad Iliad. μ.

Ἡνίοχος. nisi apud Pollucem pro Ἡνιόχῳ legendum ἐν Νιόβῳ.

Ἥρωες. Laërtius VIII. 34. Athen. Poll. Suid. Scholiastes Comici ad Aves & Stephanus Byz. in Ἄργος. Etymol. M. in πίνω.

Θεσμοφοριάζουσαι sive Θεσμοφοριάσασαι, ut secundas Aristophanis Thesmophoriazusas inscribit Demetrius Troezenius apud Athenaeum lib. I. Confer Sam. Petitum lib. I. Misc. c. 13. Ex his locum insignem de muliebri cultu & ornatu proferunt Clemens Alex. III. 12. Paedagog. & Pollux VII. 22. Emendat Salmasius p. 1148. ad Solin. [p. 808. edit. Ultraject.] Idem drama allegatur a Suida in λακωνίζω & λόγος ἔχοντι, & ἀλφιτώ, Harpocratione in πύλαι.

Κένταυρος sive Κένταυροι. Pollux, Hesych. Athen. Suid. in σκύθρωψ. Vide & supra in δράματα. solet enim allegari Aristophanes ἐν δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

Κιθαριστής. Athen. Sed illa Antiphanis est, non Aristophanis.

Κιθαρῳδός. Hesych.

Κόρος. Ammon. in διέφθαρται, pro quo legendum quidam suspicantur ὄρνις.

Κόπελος. Pollux X. 23.

Κώκαλος. Erotianus in φῷδες, Stephanus Byz. in Κάμικος. Athen. Hesych. Pollux, Harpocr. Zenobius in proverbio χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος. Macrobius V. 18. Acta est haec Comoedia post Plutum, adeoque post Olymp. XCVII. & post decretum ne quis nomine tenus in theatro perstringeretur. Vide scriptorem Graecum vitae Aristophanis, & quae supra in Αἰολοσίκων. Porro Philemonem in ὑποβολιμαίῳ suo hoc Comici drama aemulatum notat Clemens Alex. VI. Strom. p. 628.

Λήμνιαι. Ammon. in τόπος. Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Suid. & Hesych. in Λεμνιακός.

Ναύαγος. Vide supra in δράματα.

Νεφέλαι, sive *Nubes priores*, actae Archonte Isarcho

Isarcho Olymp. LXXXIX. 1. in festo Lenaeis. Vide Graecum argumentum Nubium posteriorum, quae exstant.

Νῆσοι. Etymol. Pollux, Scholiastes Eurip. Stob. Suid. Hesych. Ab aliis relata est ad auctorem Archippum. Supra in δράματα. Pollux IX. sect. 89. de hoc dramate: Εἰ μὴ ὑποπτεύοιτο τὸ δρᾶμα ὡς Ἀριστοφάνους ὂν γνήσιον. Ita enim legit illum locum Casaubonus II. 15. ad Athenaeum.

Νίκαι. Suid. nisi legendum νῆσοι vel σκηναί.

Νιόβη, [ab aliis tributa Archippo] Pollux, Schol. Euripidis ad Phoeniss. ubi allegatur Aristophanes ἐν δράματι Νιόβῳ. Forte leg. ἐν δράματι ἢ Νιόβῳ. Vide supra in δράματα.

Ὄρμιος. Pollux x. 3.

Ὁλκάδες. Athen. Schol. Aristophanis, Pollux, Hesych. Suid. Harpocr. & Stephanus Byz. Galenus 1. de alimentorum Facult. Tom. 4. p. 316.

Πελαργοί. Schol. Aristoph. ad Plutum & Vesp. Athenaeus, Harpocr. Pollux, Thomas Mag. vocibus Atticis in σκηνίον.

Πιλαργοί. Athen. lib. IV. sed & ibi legendum πελαργοί. Nam & apud Pollucem x. 44. clarissimus Hemsterhusius ita reperit in MSS.

Περιαλγής. Vide mox πεδαλγής.

Πεδαλγής. Schol. Aristophanis ad Aves, ubi Meurs. legit πεδαλγεῖ pro πεδαλγεῖ.

Πλατανισταί. Etymol. M. in αἰδοιίστατος, nisi legendum ταγηνισταί.

Πλοῦτος α'. Acta haec Comoedia viginti annis ante Plutum secundum [qui exstat] Olymp. XCII. 4. Versus quem ex Pluto secundo profert Athenaeus lib. IX. legitur in Comoedia hujus nominis, quae exstat, vs. 1128. Vicissim quae in Pluto α'. affert Scholiast. Aristoph. ad Ranas, in illa non occurrunt. Unde recte colligit Meursius, priorem Plutum periisse, posteriorem ad nos pervenisse.

Προάγων. Schol. Aristoph. ad Aves p. 602. Sed hae Phrynichi vel Eupolidis potius sunt quam Aristophanis. Vide Pollucem IX. 31.

Ποίησις. ab aliis tributa Archippo. vide supra in δράματα.

Πόλεις. Athen. lib. III. qui docet idem drama ab aliis tributum Philyllio vel Phrynicho.

Πολύειδος. Etymol. M. Poll. Suid. Stob. Apostolius.

Προαγών. Athen. Poll. Suid. in στηθεῖον.

Πυθαγόρειοι. Athen. lib. IV.

Σίσυφοι. Schol. Aristophanis ad Vespas.

Σκηναί. Athen. Harpocr. Hesych. in τριπρώτης. Alii hoc drama Platoni Comico adscripsere.

Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι. Hesych. Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Scholiastes Aristoph.

Σκύθαι ἢ πυθαγορ. Pollux lib. X. sect. 168. Sed eundem versum idem Pollux lib. VII. sect. 59. non Aristophani tribuit sed Antiphani.

Ταγηνισταί. Athen. Suid. in ἀφύα. Poll. Harpocr. Etymol. M. Scholiastes Comici ad Ranas, Nubes. Tarrhaeus & Didymus, Apostolius. Forte apud Suidam in ἅλις ἀφ. pro ἀνταγωνισταῖς & apud Etymol. M. in αἰδοιίστατος pro πλατανισταῖς legendum ταγηνισταῖς.

Ταῦροι. Supra in Σκύθαι.

Τελμισσεῖς. (τελμισσοί, τελμησσεῖς, τελμήσσοντες) Athen. Hesych. Etymol. Poll. Aristides Orat. 1. sacra T. 1. p. 486. Stephanus Byz.

Τετράμετροι. Zenob. in ἀλιεύς. At non videtur intelligi peculiare drama hoc titulo, verum respiciuntur tetrametri jambici, quibus passim Aristophanes utitur, ut qui ab ipso nomen habent, Aristophanii dicantur.

Τριφάλης. Athen. Harpocr. Poll. Hesych. Suidas in τ' τελῶν κακῶν, Constantinus Porphyrogen. c. 23. de administr. Imper. Stephanus Byz. in Ἰβηρίαι.

Φιάλαι. apud Harpocrat. in ξένος corruptum est, nam legendum Ἀριστοφάνης ἐν σφῆξιν.

Φιλωνίδης. Athen. lib. VIII.

Φοίνισσαι. Athen. Poll. Suidas in ἀκαλήφη.

Ὧραι. Hesych. Athen. Pollux, Scholiastes Aristoph. vide & supra in ὥραι. & Sam. Petitum ad leges Atticas p. 2.

F I N I S.

BIBLIOPEGIS.

Titulus Tomi II[i] inserendus ante paginam 685.

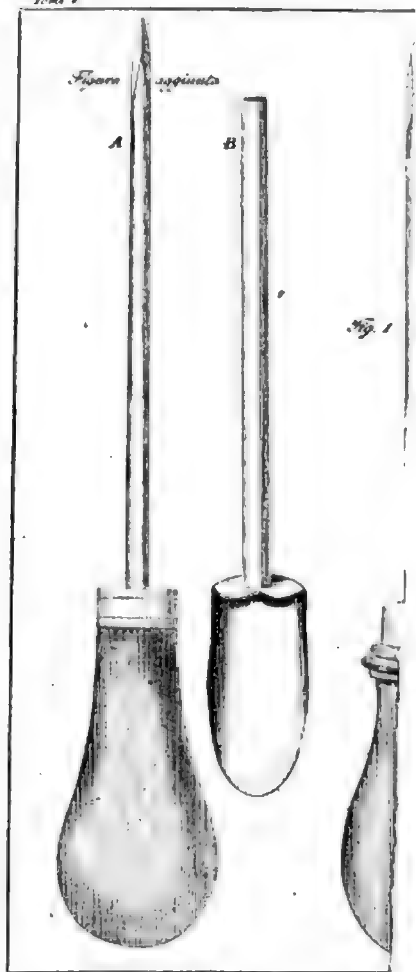
Tom. V
Figura aggiunta
A
B
Fig. 1

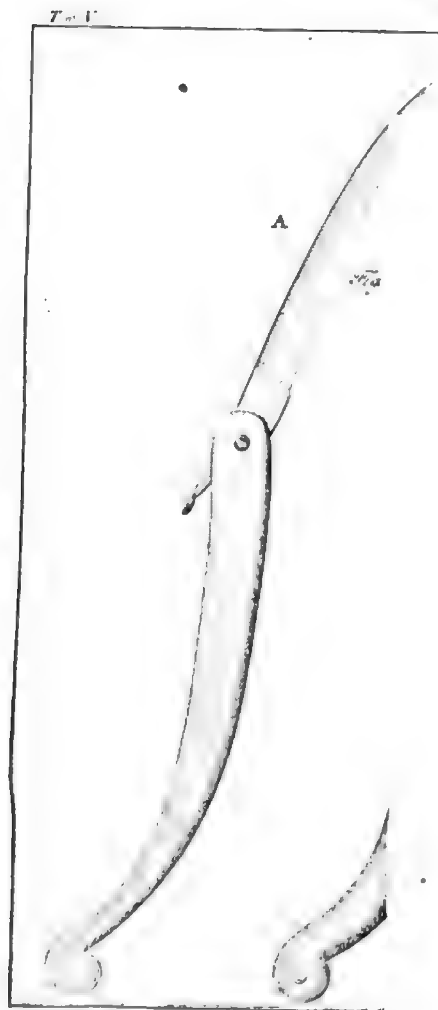
A

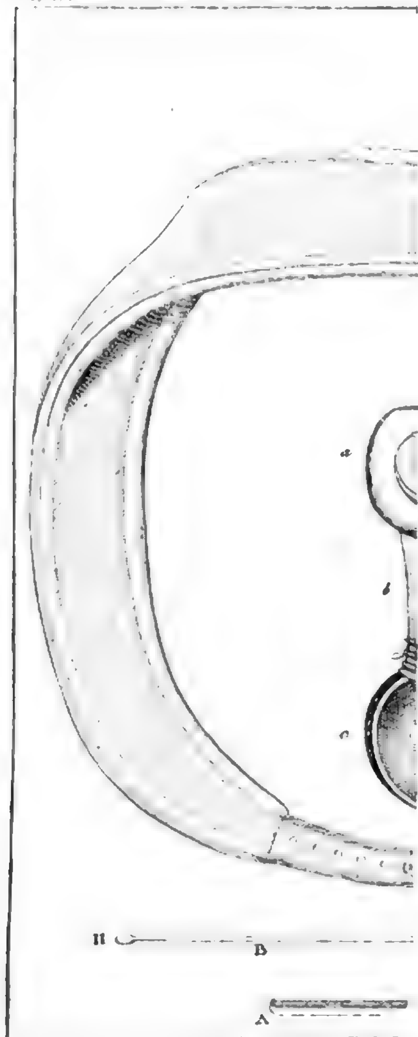
Tav. V
a
b
c
H
B
A

Digitized by Google